

ERINDALE COLLEGE

3 1761 02436292 3

Gilbert Norwood
October 11th 1934.

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

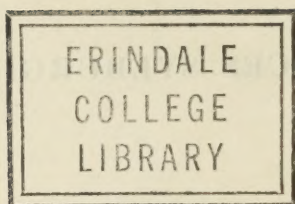
INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VII.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

PROBLEMATATA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHICO ACADEMICO

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

Q. Marcianus 200.	s. Palatinus 164.
Ca. Laurentianus 87 4.	t. Palatinus 295.
Ka. Marcianus append. 4 58.	u. Christinæ reginæ 124.
Na. Marcianus 215.	v. Laurentianus 87 20.
Oa. Marcianus 216.	w. Laurentianus 87 15
Xa. Vaticanus 1283.	x. Marcianus 259.
Ya. Parisiensis 2036.	y.
r. Urbinas 50.	

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Α. ΟΣΑ ΙΑΤΡΙΚΑ.

ΔΙΑ τί αἱ μεγάλαι ὑπερβολαὶ νοσώδεις; Ἡ ὅτι ὑπερβολὴν ἢ ἔλλειψιν ποιοῦσιν; Τοῦτο δὲ ἦν ^β ἢ νόσος.

Διὰ τί [δὲ] τὰς νόσους ὑγιάζουσιν πολλάκις, ὅταν ^γ πολὺ ² ἐκστῇ τις; Καὶ ἐνίων ἰατρῶν τοιαύτη ἡ τέχνη· ὑπερβολαῖς γὰρ ἰῶνται οἶνου ἢ ὕδατος ἢ ἄλμης ἢ σίτου ἢ λιμοῦ. Ἡ ὅτι ἐναντία ἀλλήλοις τὰ τὴν νόσον ποιοῦντα· εἰς τὸ μέσον οὖν ἄγει ^δ θάτερον ἐκάτερα.

Διὰ τί αἱ τῶν ὥρων μεταβολαὶ καὶ πνεύματα ἐπιτείνουσιν ³ ἢ ^ε παύουσι καὶ κρίνουσι τὰς νόσους καὶ ποιοῦσιν; Ἡ ὅτι ^ε θερμαὶ καὶ ψυχραὶ εἰσι καὶ ὑγραὶ καὶ ξηραὶ, αἱ δὲ νόσοι τούτων εἰσιν ὑπερβολαί, ἢ δὲ ὑγεία ἰσότης. Ἐὰν ^ς οὖν δι' ὑγρότητα ^h καὶ ψύξιν, ^ι ἢ ἐναντία ὥρα παύει· ἐὰν ^κ δὲ ἐναντία ὥρα ἔχῃται, ἢ ὁμοία κρᾶσις ἐπιγενομένη ἐπέτεινε καὶ ἀνείλεν. Διὰ ταῦτα ¹ δὲ καὶ ^m νοσίζουσι τοὺς ὑγιαίνοντας, ὅτι μετα- ² βάλλουσαι λύνουσι τὴν κρᾶσιν· ἅμα ⁿ γὰρ ταῖς οἰκείαις ὥραις καὶ ἡλικίαις καὶ τόποις ἀνξάνεται. Διὸ δεῖ ἐν ταῖς μεταβολαῖς μάλιστα διακυβερνᾶν. Ὁ δὲ καθόλου περὶ τῶν ὥρων εἴρηται, καὶ κατὰ μέρος τὸ αὐτὸ αἴτιον. Αἱ γὰρ τῶν πνευ- ³ μάτων μεταβολαὶ καὶ τῶν ἡλικιῶν καὶ τόπων ^ο ὥρας τινός εἰσι μεταβολαί. Διὸ καὶ ταῦτα ἐπιτείνει ^ρ καὶ παύει καὶ κρίνει καὶ ποιεῖ, ὥσπερ αἱ ὥραι, καὶ ἐπιτολαὶ τῶν ἄστρον,

Codices Ca.Xa.Ya. et Q.Ka.Na.Oa. r.s.t.u.v.w.x. Tit. ^α φυσικὰ προβλήματα Ca.Ka.Na.Ya.r.s.t.w, plerique additis κατ' εἶδος συναγωγῆς.
^β ἢ om. Ca. ^γ πολυεκτῇ Ca. ^δ θάτερον ἐκάτερα Ka, αὐτὰ δι' ἐκά-
τέρου x: ceteri θάτερον ἐκατέρου. ^ε παύουσιν Ka. ^ς ψυχραὶ καὶ θερμαὶ
εἰσὶ x, θερμαὶ εἰσι καὶ ψυχραὶ Ca. ^ς οὖν om. w. ^h καὶ] ἢ Q.Ca.Ka.
Na.Ya.v.w. ^ι ἢ ἐν αὐτῷ ὥρα παύει Ca. ^κ δὲ] δὲ μὴ Xa. et rc. Ka. et
margo u. ¹ δὲ om. Ca. ^m νοσίζουσι Ka. ⁿ γὰρ om. Ca. ^ο ὥρα w.
^ρ καὶ κρίνει καὶ ποιεῖ om. Ca.

ὥσπερ Ὁρίων καὶ Ἀρκτοῦρος καὶ Πλειὰς καὶ Κύνων, ὥσπερ πνευμάτων καὶ ὑδάτων καὶ εὐδίων καὶ χειμώνων καὶ ἀλέας.

4 Διὰ τί ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν ὥρων ^ρ ἐμέτοις ^σ οὐ δεῖ χρῆσθαι; Ἡ ἵνα μὴ γένηται συντάραξις διαφόρων ^ι γινομένων τῶν περιπτωμάτων ^ν διὰ τὰς μεταβολάς.

5 Διὰ τί καὶ οἱ κιβδηλιῶντες ^ω καὶ ὑπὸ ^ς λιμοῦ τοὺς πόδας οἰδοῦσιν; Ἡ διὰ τὴν σύντηξιν ἀμφότεροι; Συντήκονται δὲ ^υ οἱ μὲν διὰ λιμὸν διὰ τὸ ὅλως μὴ λαμβάνειν τροφήν, οἱ δὲ κιβδηλιῶντες διὰ τὸ μηδὲν ἀπολαύειν ἧς ^z λαμβάνουσι τροφῆς.

6 Διὰ τί τῶν ἀπὸ χολῆς νοσημάτων ἐν τῷ θέρει (πυρεττουσι γὰρ ^α μάλιστα ἐν τῷ θέρει) τὰ ὀξέα ἀπὸ χολῆς ὄντα ἐν τῷ χειμῶνι γίνεται μᾶλλον; Ἡ ^β ὅτι μετὰ ^ς πυρετοῦ ὄντα ὀξέα ἐστὶ διὰ τὸ βίαια εἶναι, ἡ δὲ βία παρὰ φύσιν.

2 Ὑγραινομένων γὰρ τινων τόπων θερμὴ φλεγμασία γίνεται ἡ ^δ δὲ ^ς φλεγμασία ὑπερβολὴ θερμότητος οὕσα ποιεῖ τοὺς πυρετούς. Ἐν μὲν οὖν τῷ θέρει ξηραὶ καὶ θερμαί εἰσιν ^ι αἱ νόσοι, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι ὑγραὶ καὶ θερμαί, διὸ ὀξεῖαι ταχέως γὰρ ἀναιροῦσιν οὐ γὰρ θέλει πέττεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τοῦ περιπτώματος.

7 Διὰ τί ποτε ^ς ὁ ^h λοιμὸς μόνη τῶν νόσων μάλιστα τοὺς πλησιάζοντας τοῖς θεραπευομένοις προσαναπίμπλησιν; Ἡ ὅτι μόνη τῶν νόσων κοινὴ ἐστὶν ἅπασιν, ὥστε διὰ τοῦτο πᾶσιν ἐπιφέρει τὸν λοιμόν, ὅσοι φαύλως ἔχοντες προϋπάρχουσιν. Καὶ γὰρ διὰ τὸ ὑπέκκαυμα τῆς νόσου τῆς ^ι παρὰ τῶν θεραπευομένων γινομένης ταχέως ὑπὸ τοῦ πράγματος ἀλίσκονται.

8 Διὰ τί τοῦ χειμῶνος βορείου γενομένου, εἰν ^κ τὸ ἔαρ

^ρ εὐδειῶν v. ^ι ἐμέτης Ka. ^ς οὐ om. Ca. Ka. Na. Xa. v. w. et pr. Ya. ^ι γινομένων Ka. Na. Ya: ceteri γενομένων. ^ν ἐν τῇ μεταβολῇ Xa. ^ω καὶ] καὶ οἱ Xa, om. Ca. ^ς λιμοῦ v. ^υ ὁ Ca. ^z ἀπολαμβάνουσι Xa. ^α μᾶλλον Xa. ^β ὅτι Ca.: ceteri διότι. sed pr. Ya. om. ^ς πυρετῶν Ca. Ka. Ya. v. ^δ δέ] γὰρ Ca. ^ς θερμασία Xa. ^ι αἱ om. Ca. Ka. Na. Xa. Ya. v. ^ς ἡ Ca. Ka. Na. Xa. Ya. v. ^h λιμὸς Ka. ^ι περὶ Ca. ^κ τὸ] τὸ ἐπ' αὐτῷ margo r.

ἔπομβρον ¹ γένηται καὶ νότιον, τὸ θέρος νοσῶδες γίνεται πυρετοῖς καὶ ὀφθαλμίαις; "Η ὅτι τὰ τε σώματα ἐκδέχεται τὸ θέρος πολλὴν ἔχοντα ἀλλοτρίαν ὑγρότητα, καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἂν οἰκῶσι, ^m γίνεται ἔφυδρος καὶ τοιοῦτος οἶοι λέγονται οἱ ⁿ αἰὲν νοσῶδεις τόποι; Πρῶτον μὲν οὖν ὀφθαλμίαι ² γίνονται τηκομένης τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν ^o περιπτώσεως, ἔπειτα πυρετοί. Δεῖ γὰρ νοῆσαι ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ θερμότητον γίνεται καὶ ψυχρότατον, οἶον ὕδωρ καὶ λίθος ὁ μὲν ζεῖ, τὸ δὲ κᾶει μᾶλλον. "Εν τε οὖν ^p αἰὲρ πνίγη γίνεται ³ θερμαινόμενον τοῦ αἵρος διὰ πάχος, καὶ ἐν τοῖς σώμασιν ὡσαύτως πνίγη καὶ καύματα, τὸ δὲ ἐν σώματι καῦμα πυρετός ἐστιν, ἐν δὲ ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμία. "Ολως δὲ ^q καὶ ἡ μεταβολὴ ἰσχυρὰ οὔσα τὰ σώματα φθείρει, ὅταν τοῦ ^r ἔαρος ὑγροῦ ὄντος εὐθὺς ^s ἐπιλαμβάνῃ τὸ θέρος θερμὸν ^t ὃν καὶ ξηρόν. "Ετι ^v δὲ χαλεπώτερον, εἰάν καὶ τὸ θέρος ἔπομβρον ⁴ γένηται. "Εχει γὰρ ὁ ἥλιος ὕλην ἣν ποιήσει ^w ζεῖν ^x καὶ ἐν ^y τοῖς σώμασι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ αἰέρι· διὸ γίνονται πυρετοὶ καὶ ὀφθαλμίαι.

Διὰ τί, εἰάν ὁ χειμὼν νότιος γένηται καὶ ἔπομβρος, τὸ ⁹ δὲ ἔαρ ἀνχμηρόν καὶ βόρειον, νοσῶδες γίνεται καὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος; ^z "Η ὅτι ἐν μὲν τῷ χειμῶνι διὰ τὴν ἀλέαν καὶ ὑγρότητα ὁμοίως τὰ σώματα διάκειται τῇ ὥρᾳ; "Υγρὰ γὰρ ἀνάγκη εἶναι καὶ οὐ συνεστηκότα. Οὕτω δὲ ἐχόντων, τὸ ² ἔαρ ψυχρόν ὃν ἔπηξε καὶ ἐσκλήρυνεν αὐτὰ διὰ τὸν ἀνχμόν, ^a ὥστε ταῖς μὲν κυούσαις ὁ ^b τόκος ὁ ἑαρινὸς εἰς ἐκτρώσεις ^c γίνεται διὰ τὴν θερμασίαν καὶ τὸν σφακελισμὸν τὸν γινόμενον ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ψυχρότητος, ἅτε οὐκ ἐκκρινομένης τῆς ὑγρότητος, τὰ δὲ ^d κυόμενα παιδία ἀσθενῇ ^e γίνεται καὶ πηρὰ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους· συμβέβηκε ^f γὰρ τότε ^g γεν-

¹ καὶ νότιον γένηται Ca. ^m γίνεται] ἀναγίνεται Ca. ⁿ αἰὲν om. Ca. ^o περιπτώσεως Xa. ^p ἔαρι Ka. ^q καὶ om. v. ^r ἔαρος Ka: ceteri αἵρος. ^s ἐπιλαμβάνει Ca. ^t ὃν] ἂν Xa, om. v. ^v δὲ om. v. ^w ζῆν v. et pr. Ya. ^x καὶ om. Ca. ^y τῷ σώματι v. ^z ἡ om. Ca. Ka. Na. Ya. v. ^a ὥσπερ Ka, ὅθεν Xa. ^b τόπος u, πόνος margo u. ^c γίνεσθαι Ca. Ka. Na. Ya. ^d κυόμενα Ya. v. ^e γίνεσθαι Na. Ya. v. ^f γὰρ τὰ τότε Ka. ^g γινόμενα pr. v.

νώμενα ^h [ἐν εὐδία] καὶ συστήναι καὶ τραφῆναι ἐν τῇ τε-
 3 κούσῃ. Τοῖς δὲ ἄλλοις, ἅτε ἐν τῷ ⁱ ἔαρι οὐκ ἀποκαθαρθέν-
 τος τοῦ φλέγματος τὴν ὑπερβολὴν, ὃ συμβαίνει ὅταν ἀλει-
 νὸν γένηται, ἀλλὰ διὰ ψυχὸς συστάντος, ὅταν ἐπιλάβῃ τὸ
 θέρος καὶ ἡ ἀλέα τήκουσα ^k βίῃ, τοῖς μὲν χολώδεσι καὶ ξη-
 ροῖς, διὰ τὸ μὴ ^l διερὰ εἶναι τὰ σώματα αὐτοῖς ἀλλὰ τὴν
 φύσιν αὖτον ἔχειν, ^m γίνονται μὲν ὑγρότητες, αὗται δὲ λεπταί,
 ὥστε ὀφθαλμίαις ξηραῖς ἀλίσκονται, οἱ δὲ φλεγματώδεis
 4 βράγχοις καὶ εἰς τὸν πνεῦμονα κατάρροις. Ταῖς γυναιξὶ δὲ
 δυσεντερίαί γίνονται διὰ τὴν ὑγρότητα καὶ ψυχρότητα τῆς
 φύσεως, τοῖς δὲ γεραιτέροις ἀποπληξίαι, ὅταν ἀθρόον ⁿ λυ-
 θέν ὑγρὸν ἐπιπέσῃ καὶ δι' ἀσθένειαν τοῦ συμφύτου θερμοῦ
 παγῇ.

- ΙΟ Διὰ τί, ἐὰν ^o μὲν τὸ θέρος ἀνχμηρὸν γένηται καὶ ^p βό-
 ρειον, τὸ δὲ μετόπωρον ^q ἐναντίον, ὑγρὸν καὶ ^r νότιον, ἐν τῷ
 χειμῶνι κεφαλαλγίαί τε γίνονται καὶ βράγχοι καὶ βῆχες,
 καὶ τελευτῶσιν εἰς φθίσεις; ^{II} ὅτι λαμβάνει ὕλην πολλὴν
 ὁ χειμῶν, ὥστ' αὐτῷ ἔργον ἐστὶ πῆξι τὴν ὑγρότητα καὶ
 2 ^s φλέγμα ποιῆσαι; ^t Ἐν μὲν οὖν ταῖς κεφαλαῖς ὅταν ὑγρασία
 γένηται, βάρη ποιεῖ, ἐὰν δὲ ἡ πολλὴ καὶ ψυχρά, σφακελι-
 σμούς· ἐὰν δὲ ^u διὰ πληθους μὴ πῆξι, ρεῖ εἰς τὸν ἐχόμενον
 τόπον, ὅθεν ^v αἱ βῆχες καὶ οἱ βράγχοι καὶ αἱ φθοαὶ γίνονται.
- ΙΙ Διὰ ^w τί, ἐὰν βόρειον γένηται τὸ θέρος καὶ ἀνχμῶδες,
 καὶ τὸ μετόπωρον, συμφέρει τοῖς φλεγματώδεσι καὶ ταῖς
 γυναιξίν; ^{III} ὅτι ἡ φύσις ἐπὶ θάτερα ἀμφοῖν ὑπερβάλλει,
 ὥστε εἰς τοῦναντίον ἡ ὥρα ἐλκύσασα καθίστησιν εἰς τὴν
 εὐκрасίαν· καὶ ^x παραχρῆμά τε ὑγιαίνουσιν, ἐὰν μὴ τι δι'
 ἑαυτοὺς ^y ἀμαρτάνωσι, καὶ εἰς τὸν χειμῶνα οὐχ ὑγροὶ ἀφι-
 κνοῦνται, ἔχοντες ὑπεκκαύματα τῷ ψυχί.

^h ἐν εὐδείᾳ Ca, om. pr. Xa. ⁱ ἔαρι Ka, Na, Ya: ceteri ἀέρι. ^k βία
 om. pr. Ya. ^l διερεῖ Na. ^m γεννῶνται v. ⁿ ὑγρὸν λυθέν v.
^o μὲν om. Ca, Na, Ya, v. ^p βόρειον] νότιον Ca, v. et pr. Ya. ^q ἐναν-
 τίων καὶ ὑγρὸν Ca. ^r νότιον] βόρειον Ca, v. et re. Ya, om. Na. ^s φλέ-
 γματα Ca. ^t διὰ om. Ca. ^u αἱ] καὶ pr. Ya, om. Na. ^w τί δὲ ἐὰν
 Na, Ya. ^x παρὰ, omisso χρῆμα, Ca. ^y ἀμαρτάνουσι Ca.

Διὰ τί τοῖς χολώδεσι νοσῶδές ἐστι τὸ βόρειον καὶ αὐχμῶ- 12
 δεσ θέρος καὶ μετόπωρον; ^z Ἡ ὅτι ἐπὶ ταὐτὸ ῥέπει αὐτοῖς
 τὸ σῶμα καὶ αἱ ὥραι, ὥστε ὥσπερ πῦρ ἐπὶ πυρὶ γίνεται.
 Ξηραينوμένων γὰρ τῶν σωμάτων, καὶ τοῦ γλυκυτάτου μὲν ²
 ἐξικμαζομένου ἐξ αὐτῶν, ὑπερθερμαινομένων δὲ λίαν, ἀνάγκη
 διὰ μὲν τὰς συντήξεις ὀφθαλμίας ξηρὰς γίνεσθαι, διὰ δὲ τὸ
 χολῶδες τοὺς ὑπολειπομένους εἶναι χυμούς, ὑπερθερμαινομέ-
 νων δὲ ^a καὶ τούτων πυρετοὺς ὀξεῖς γίνεσθαι ἅτε ὑπ' ἀκράτου
 τῆς χολῆς, ἐνίοις δὲ μανίας, οἷς ἂν μέλαινα χολὴ φύσει ἐνῇ.
 αὕτη γὰρ ἐπιπολάζει ἀναξηραينوμένων τῶν ἐναντίων ^b χυ-
 μῶν.

Διὰ τί τὸ τὰ ὕδατα μεταβάλλειν νοσῶδές φασιν εἶναι, 13
 τὸ δὲ τὸν ἀέρα οὐ; ^z Ἡ ὅτι τοῦτο γίνεται τροφή, καὶ ἔχον-
 τες καὶ ἀπολελαυκότες τοῦ ὕδατος ἀπέρχονται, τοῦ δὲ ἀέρος
 οὐδέν; ^z Ἐτι ὕδατος μὲν πολλὰ εἶδη ^c ἐστὶ καὶ ^d διάφορα καθ'
 αὐτά, ἀέρος δὲ οὐ, ὥστε καὶ τοῦτο αἴτιον. Ἐν μὲν γὰρ
 τῷ ἀέρι σχεδὸν τῷ αὐτῷ συμβαίνει διατελεῖν καὶ ἀποδημούν-
 τας, ἐν δὲ ὕδασι ἄλλοις· διὸ καλῶς δοκεῖ ^e νοσώδης ἢ τοῦ
 ὕδατος μεταβολὴ εἶναι.

Διὰ τί μᾶλλον ἢ τοῦ ὕδατος ἢ ^f ἢ τῶν σίτιων μεταβολὴ 14
 νοσώδης; ^g Ἡ ὅτι πλεῖστον ἀναλίσκομεν τὸ ὕδωρ; Ἐν τε
 γὰρ ^h τοῖς σιτίοις ὑπάρχει καὶ ὄψοις, καὶ ἐν τῷ πόματι τὸ
 πλεῖστον ὕδωρ.

Διὰ ⁱ τί ἢ μεταβολὴ νοσώδης; ^z Ἡ ὅτι πᾶσα μὲν ἢ με- 15
 ταβολὴ καὶ ὥρας καὶ ἡλικίας εὐκίνητον. Εὐκίνητα γὰρ τὰ
 ἄκρα, οἶον ^k καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ τελευταί. Ὡστε καὶ αἱ
 τροφαὶ ἕτεραι οὐσαι ἀλλήλας φθείρουσιν· αἱ μὲν γὰρ ἄρτι,
 αἱ δὲ οὐπω προσπεφύκασιν. Ἐτι δὲ ὥσπερ ἢ ποικίλῃ τρο- ²
 φῇ νοσώδης (ταραχώδης γὰρ καὶ οὐ μία πέψις), οὕτω συμ-
 βαίνει μεταβάλλουσι ¹ τὸ ὕδωρ ποικίλῃ πόματος χρῆσθαι

^z ὅτι om. Ca. ^a καὶ om. idem. ^b χειμῶνι Ca. ^c ἐστὶ μὲν Ca.
^d διαφοραὶ Ca. Ya. ^e νοσώδης om. Ca. ^f ἢ post ἢ om. Xa. ^g ἢ om.
 Ca. Na. Xa. Ya. ^h τοῖς om. Ca. ⁱ τί δὲ ἢ Xa. Ya. ^k καὶ post οἶον om.
 Xa. ¹ τὸ addidit Ca.

τῇ τροφῇ· καὶ ἡ τοιαύτη τροφή κυριωτέρα τῆς ξηρᾶς ἐστὶ
^m τῷ πλείστον εἶναι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σιτίων τὸ ὑγρὸν ⁿ γί-
 νεσθαι τροφήν.

16 Διὰ τί ^o ἡ τῶν ὑδάτων μεταβολὴ τοῖς ἔχουσι φθείρας
^p ποιεῖ πολλοὺς ἔχειν; Ἡ ὅτι ἀπεψία γινομένη ^q τοῦ ὑγροῦ
 διὰ τὴν ταραχήν, ἣ γίνεται διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ὕδατος
 πυκνὰ μεταβάλλουσιν, ὑγρότητα ἐμποιεῖ, καὶ μάλιστα ἐν
 τῷ ^r ἐπιτηδείως ὑπάρχοντι τόπῳ; Ὁ δὲ ἐγκέφαλος ὑγρός·
^{2 s} διὸ καὶ ἡ κεφαλὴ αἰεὶ μάλιστα. Δηλοῖ δέ, ὅτι αἱ τρίχες
 ἔνισσι μάλιστα ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ τοῦ τόπου τούτου ὑγρότης
 φθειρῶν ποιητική. Δηλοῖ δὲ ἐπὶ τῶν παίδων ὑγροκέφαλοί
 τε γάρ εἰσι, καὶ πολλάκις ἡ κορυζῶσιν ἡ αἷμα ποιεῖ ρεῖν, καὶ
 φθείρας πλείους οἱ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ἔχουσιν.

17 Διὰ τί ἀπὸ Πλειάδος μέχρι ζεφύρου οἱ τὰς μακρὰς νό-
 σους κάμνοντες μάλιστα ἀναιροῦνται, καὶ οἱ γέροντες μάλ-
 λον τῶν νέων; Πότερον ὅτι δύο ἐστὶ τὰ φθαρτικώτατα,
 ὑπερβολὴ τε καὶ ψῦχος; Τὸ γὰρ ζῆν θερμόν, ἡ δὲ ὥρα
 αὕτη ἄμφω ταύτ' ἔχει· ψυχρά τε γάρ ἐστι, καὶ ἀκμαιότα-
² τος ὁ χειμὼν· τὸ λοιπὸν γὰρ ^t ἔαρ ἐστίν. Ἡ ὅτι ὁμοίως
 μὲν διάκεινται τοῖς γέρονσι τῶν καμνόντων οἱ τὰς μακρὰς
 κάμνοντες ἀσθενείας; Οἷον γὰρ ἥδη γῆρας ἡ μακρὰ ἀσθένεια
 συμβαίνει· τὸ γὰρ σῶμα ἀμφοῖν ξηρὸν καὶ ψυχρόν ἐστι,
 τῶν μὲν δι' ἡλικίαν, τῶν δὲ διὰ νόσον. Ὁ δὲ χειμὼν καὶ οἱ
 πάγοι ὑπερβολὴ ἐστὶ ψυχρότητος καὶ ξηρότητος. Μικρὰς
 οὖν δεομένοις αὐτοῖς ροπῆς γίνεται οἷον πῦρ ἐπὶ πυρὶ ὁ χει-
 μὼν, καὶ φθείρει διὰ ταῦτα.

18 Διὰ τί ἐν τοῖς ἐλώδεσι τὰ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔλκη ταχὺ
 ὑγιαίνεται, τὰ δὲ ἐν ταῖς κνήμαις μόλις; Ἡ ὅτι βαρεῖα ἡ
 ὑγρότης διὰ τὸ γεώδης εἶναι, τὰ δὲ βαρέα εἰς τὸ κάτω ἀπο-
 χωρεῖ; Τὰ μὲν οὖν ἄνω ἔκκριτα ^v διὰ τὸ ἀποκεχωρηκέναι

^m τὸ pr. Ca. ⁿ γίνεσθαι τὴν τροφήν Ca. ^o αἱ τῶν ὑδάτων μεταβολαὶ
 Ca. Na. Ya. et corr. Xa. ^p ποιοῦσι corr. Xa. ^q τοῦ ὑγροῦ om. Ca.
^r nonne ἐπιτηδείω? ^s διὸ] ἐστι Ca. ^t ἔαρ om. Na. ^v διὰ—τὰ κάτω
 om. Ca.

εἰς τὰ κάτω, τὰ δὲ κάτω ^w πολλῆς γέμει περιπτώσεως καὶ εὐσήπτου.

Διὰ τί, ἐὰν τοῦ χειμῶνος γενομένου βορείου καὶ τοῦ ἔαρος 19 νοτίου καὶ ἐπόμβρου τὸ θέρος λίαν αὐχμηρὸν γένηται, θανατώδες γίνεται τὸ μετόπωρον πᾶσι, μάλιστα δὲ τοῖς παιδίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ δυσεντερίαι καὶ τεταρταῖοι ^x χρόνιοι γίνονται ἐν αὐτῷ; Ἡ ὅτι μετρίου μὲν ἐπιγενομένου ὕδατος ² θερινῷ καταψυχθὲν τὸ ζέον ὑγρὸν ἐν ἡμῖν λωφῶ, ὅσον ἠθροίσθη ἐν τῷ ἡρι γενομένῳ [τῷ] ὑγρῷ; Εἰ δὲ μή, τὰ μὲν παιδία διὰ τὸ ὑγρά ^γ εἶναι φύσει καὶ θερμὰ ὑπερζεῖ τῷ πάθει, διὰ τὸ μὴ καταψυχθῆναι. Ὅσα δὲ μὴ τοῦ θέρους, τοῦ ^z μετοπώρου ὅσον ἐκζεῖ. Αἱ δὲ περιπτώσεις ἐὰν μὴ ³ εὐθὺς ἀνέλωσι, περὶ πνεύμονα καὶ ἀρτηρίαν γινόμεναι—ἄνω γὰρ πρῶται συνίστανται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ αἵρος ἡμᾶς θερμαίνεσθαι· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ὀφθαλμῖαι ^a πυρετῶν ^b πρότερον γίνονται ἐν τῷ νοσερῷ θέρει. Ἐὰν οὖν μὴ ἐν τοῖς ⁴ ἄνω, καθάπερ εἴρηται, τὰ ^c περιπτώματα εὐθὺς ἀνέλῃ, καταβαίνουνσιν εἰς τὰς κοιλίας ἄπεπτα ὄντα, τοῦτο δὲ ἐστὶ δυσεντερία, ^d διὰ τὸ μὴ ἐκκρίνεσθαι ὑπὸ πλήθους τὸ ὑγρὸν. Καὶ ἐὰν ^e παύσωνται, τεταρταῖοι γίνονται τοῖς σωζομένοις· ἡ γὰρ τοῦ ἀπέπτου ὑπόστασις μονιμωτάτη ἐστὶ καὶ ^f σύντομος γίνεταί τῷ σώματι, καθάπερ ἡ μέλαινα χολή.

Διὰ τί, ἐὰν τὸ θέρος ἔπομβρον γένηται καὶ νότιον, καὶ 20 τὸ μετόπωρον, ὁ χειμὼν νοσερὸς γίνεται; Ἡ ὅτι σφόδρα ὑγρά τὰ σώματα ὁ χειμὼν λαμβάνει, καὶ ἡ μεταβολὴ ἔτι μεγάλη γίνεται ἐξ ἀλέας πολλῆς καὶ οὐκ ἐκ προσαγωγῆς, διὰ τὸ καὶ τὸ ^g μετόπωρον γίνεσθαι ἀλεεινόν, ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι ἀνάγκη τὰ ὀξέα νοσήματα, μὴ ἀραιοῖς οὖσι· τοῖς γὰρ τοιούτοις ἄνω μᾶλλον τὰ ὑγρά περιπτώματα ἀθροίζεται, διὰ ^h τὸ τούτους μὲν τοὺς τόπους ἔχειν χώραν, τοὺς

^w πολλῆς περιπτώσεως, omisso γέμει, X^a. ^x χρόνιοι Ca. ^γ εἶναι post θερμὰ X^a.Y^a. ^z μετοπώρου Ca. ^a πυρετοῦ Ca.X^a. ^b πρότερον om. Ca. ^c περιπτώματα X^a, qui ita solet. ^d διὰ γὰρ τὸ Ca, διὰ δὲ τὸ Y^a. ^e παύσονται N^a. ^f σύντομος Ca. ^g μετόπωρον Ca. ^h τὸ om. Ca.

- 2 δὲ κάτω ἑτέρους εἶναι. Οἱ οὖν ὄντες πυκνόσαρκοι οὐ ^h πολλὰ περιπτώματα δέχονται. Ψυχομένης οὖν τῆς περιπτώσεως τῆς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, ὥσπερ τοῖς οἰνωμένοις ὅταν ῥιγῶσι, τὰ εἰρημένα ⁱ νοσήματα συμβαίνει γίνεσθαι.
- 3 Τοῖς δὲ ἀραιότεροις πυρετῶν γινομένων, τοὺς ἀπὸ πλείστης ἀπεψίας ^k γινομένους πυρετοὺς καύσους συμβαίνει γίνεσθαι, διὰ ^l τὸ τοῖς τοιούτοις ἐσκεδάσθαι μὲν μᾶλλον κατὰ πᾶν τὸ σῶμα τὰ ὑγρά ἢ τοῖς πυκνοσάρκοις, συκισταμένης δὲ τῆς σαρκὸς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος θερμαινόμενα τὰ ὑγρά πυ-
 4 ρετοὺς ποιεῖν. Ἡ γὰρ παντὸς τοῦ σώματος ὑπερβάλλουσα θερμότης ἐστὶ πυρετός· ἐπιτεινομένη δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐνυπαρχούσης αὐτοῖς ὑγρότητος καῦσος γίνεται.
- 21 Διὰ τί, ὅταν ἐκ γῆς ^m ἀτμός ⁿ ἀνίη πολὺς ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὸ ἔτος ^o λοιμῶδες γίνεται; Ἡ ὅτι ὑγρὸν ἀνάγκη καὶ ἔπομβρον τὸ ἔτος σημαίνει, καὶ τὴν γῆν ὑγρὰν ἀνάγκη εἶναι; Οἶον ^p οὖν ἐν ἐλώδει τόφῳ ἢ οἴκησις γίνεται. Νοσώδης δὲ ἡ τοιαύτη ἐστίν. Καὶ τὰ σώματα δὴ τότε ἀνάγκη περίπτωμα πολὺ ἔχειν, ὥστε ἐν τῷ θερεί ἔχειν ὕλην ^q νοσώδη.
- 22 Διὰ τί γίνεται τὰ ἔτη νοσώδη, ὅταν γένηται φορὰ τῶν μικρῶν βατράχων τῶν φρυνοειδῶν; Ἡ ὅτι ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ τῆς φύσεως; Καὶ ταῦτα δὴ ^r φύσει ἐστὶν ὑγρά, ὥστε ἔπομβρον καὶ ὑγρὸν ^s σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν γίνεσθαι. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἔτη νοσώδη ἐστίν· ὑγρά γὰρ τὰ σώματα ὄντα πολὺ ἔχει τὸ περίπτωμα, ὃ ἐστὶ τῶν νόσων αἴτιον.
- 23 Διὰ τί οἱ νότοι οἱ ξηροὶ καὶ μὴ ὑδατώδεις πυρετώδεις εἰσίν; Ἡ ὅτι ὑγρότητα καὶ θερμὴν ἀλλοτρίαν ποιοῦσιν; Εἰσὶ γὰρ ὑγροὶ καὶ θερμοὶ φύσει. Τοῦτο ^δ ἐστὶ πυρετώδες· ὁ γὰρ πυρετός ἐξ ^t ἀμφοτέρων τῆς τούτων ἐστὶν ὑπερβολῆς. Ὅταν μὲν οὖν ἄνευ ὕδατος πνέωσι, ταύτην ἐν ἡμῖν

^h πολλὰ om. Ca. ⁱ νοσήματα in margine Xa. ^k γενο-
 μένους pr. Ya. ^l τὸ ἐν τοῖς Ca. ^m ἀτμός post ἀνίη Xa, om. Ca.
ⁿ ἀνίη Ca. ^o λοιμῶδες Ca. ^p οὖν om. Ca. ^q νοσώδει Ca. ^r φύσει]
 φύσις Xa. ^s σημαίνειν Xa, Ya. ^t ἀμφοτέρων Ya.

ποιουσι τὴν διάθεσιν, ὅταν δὲ ἅμα ὕδατι, τὸ ὕδωρ καταψύχει ἡμᾶς. Οἱ δὲ ἐκ θαλάττης νότοι καὶ συμφέρουσι τοῖς φυ-² τοῖς· ^v ἐψυγμένοι γὰρ ἀπὸ τῆς ^w θαλάττης ^x ἀφικνοῦνται πρὸς αὐτά. Αἱ δ' ἐρυσίβαι γίνονται ὑπὸ ὑγρότητος καὶ θερμῆς ἀλλοτρίας.

Διὰ τί ἐν τοῖς νότοις βαρύτερον ἔχουσι καὶ ἀδυνατώτερον ²⁴ οἱ ἄνθρωποι; Ἡ ὅτι ἐξ ὀλίγου πολὺ ὑγρὸν γίνεται, δια- τηκόμενον διὰ τὴν ἀλέαν, καὶ ἐκ πνεύματος κούφου ὑγρὸν βαρὺ; Ἐτι ^y δὲ ἡ δύναμις ἡμῶν ἐν τοῖς ἄρθροις ἐστί, ταῦτα δὲ ἀνίσταται ὑπὸ τῶν νοτίων. Δηλοῦσι δὲ οἱ ψόφοι τῶν κεκολλημένων. Τὸ γὰρ γλίσχρον ἐν τοῖς ἄρθροις πεπηγὸς μὲν ^z κινεῖσθαι κωλύει ἡμᾶς, ὑγρὸν δὲ λίαν ὃν συν- τείνεσθαι.

Διὰ τί ἄρρωστοῦσι ^a μὲν μᾶλλον τοῦ θέρους, ἀποθνή- ²⁵ σκουσι δὲ μᾶλλον οἱ ἄρρωστοῦντες τοῦ χειμῶνος; ^b Ἡ ^c ὅτι τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν πυκνότητα ἐντὸς τῶν σωμάτων συνε- σταλμένου τοῦ θερμοῦ, καὶ πονοῦντες μᾶλλον, εἰ μὴ πέτ- τοιμεν, τῶν ἐν ἡμῖν συνισταμένων περιττωμάτων, ἰσχυρὰν ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν εἶναι τῆς νόσου; Τοιαύτην δὲ οὖσαν φθαρτικὴν εἰκὸς ἐστὶν αὐτὴν εἶναι. Ἐν δὲ τῷ θέρει, μανοῦ ² καὶ κατεψυγμένου παντὸς τοῦ σώματος καὶ ἐκλελυμένου πρὸς τοὺς ^d πόρους ὄντος, ἀρχὰς νόσων ἀνάγκη πλείους μὲν γί- νεσθαι διὰ τε κόπους καὶ ἀπεψίαν τῶν εἰσφερομένων (καὶ γὰρ οἱ νέοι καρποὶ τότε εἰσίν), ἀλλ' οὐχ οὕτως ἰσχυράς, διὸ εὐβόηητοι.

Διὰ τί μετὰ τὰς τροπὰς ἀμφοτέρας μέχρι ἑκατὸν ἡμε- ²⁶ ρῶν ἀποθνήσκουσι μάλιστα; Ἡ ^e ὅτι ἄχρι τοσούτου ἑκα- τέρα ^f ἡ ὑπερβολὴ διέχει, ἥ τε τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ; Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τοῖς ἀσθενέσι ποιεῖ τὰς νόσους καὶ τὰς φθοράς.

^v ἐψυγμένος Υἱ^a. ^w θαλάσσης Χ^a. ^x ἀφικνείται C^a. Υἱ^a. ^y δὲ om. C^a. ^z κωλύει κινεῖσθαι Χ^a. ^a μὲν om. C^a. ^b ἢ om. C^a. Χ^a. Υἱ^a. ^c ὅτι margo dedit Χ^a. ^d τόπους u, πόρους ἢ κόπους margo u. ^e ὅτι om. Χ^a. Υἱ^a. ^f ἢ om. C^a.

- 27 Διὰ τί τὸ ἔαρ καὶ τὸ ^gφθινόπωρον νοσώδη; ^hἩ ὅτι αἱ μεταβολαὶ νοσώδεις; Τὸ δὲ μετόπωρον τοῦ ἔαρος νοσώδεστερον, ὅτι μᾶλλον τοῦ θερμοῦ ψυχομένου ἢ τοῦ ψυχροῦ θερμαινομένου νοσοῦμεν. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἔαρι τὸ ψυχρὸν θερμαίνεται, ἐν δὲ τῷ μετοπώρῳ τὸ θερμὸν ψύχεται.
- 28 Διὰ τί ⁱἐν τῷ χειμῶνι ἐλάττω μὲν τὰ ἀρρωστήματα ἢ ἐν τῷ θέρει, θανάσιμα δὲ μᾶλλον; Ἡ ὅτι ἐν μὲν τῷ θέρει ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως ^kτὰ ἀρρωστήματα, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι οὐ; Πεπτικώτεροι γὰρ ^lκαὶ ὑγιεινότεροι ἡμῶν αὐτῶν, ὥστε εἰκότως τὰ ἀπὸ μείζονος προφάσεως γινόμενα μείζω καὶ ἀναιρετικώτερα. Ταῦτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν καὶ ὅλως ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶς διακειμένων ὀρώμεν· ἢ γὰρ οὐ λαμβάνονται νόσῳ, ἢ ταχὺ συναπίασι· μεγάλης γὰρ αἰτίας δέονται.
- 29 Διὰ τί τοῦ μὲν φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος οἱ ^mκαῦσοι μᾶλλον γίνονται ἐν ταῖς ψυχραῖς ὥραις, τοῦ ⁿδὲ θέρους τὰ ^oρίγη ἐνοχλεῖ καυμάτων ὄντων; Ἡ ὅτι ^oτῶν κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ χολὴ μὲν ἐστὶ θερμὴ, τὸ δὲ φλέγμα ψυχρὸν; Ἐν μὲν οὖν τῷ θέρει τὸ ψυχρὸν ἀναλύεται, καὶ διαχυθὲν ^pρίγη καὶ τρόμους παρασκευάζει· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι τὸ θερμὸν ²ὑπὸ τῆς ὥρας κρατεῖται κατεψυγμένον. Οἱ δὲ καῦσοι μᾶλλον ἐνοχλοῦσι τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ φθινοπώρου, ὅτι διὰ τὸ ψῦχος τὸ θερμὸν εἴσω συστέλλεται, ὃ δὲ καῦσος ^pἔσωθέν ἐστὶ καὶ οὐκ ἐπιπολῆς· εἰκότως οὖν οἱ καῦσοι ταύτην τὴν ὥραν ³γίνονται. Καταμάθοι ^qδ' ἂν τις τοῦτο ἀκριβέστερον ἐπὶ τῶν ^rψυχρολουτρούντων τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν τοῦ χειμῶνος λουομένων τῷ θερμῷ, ὅτι οἱ μὲν τῷ ψυχρῷ λουόμενοι, ἀπορριγώσαντες ὀλίγον χρόνον ἕως ^sλούονται, τὴν λοιπὴν ἡμέραν οὐδὲν πάσχουσιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, οἱ δὲ τῷ θερμῷ ὕδατι ⁴χρησάμενοι δυσριγοτέρως ^tδιάγωσι. Τῶν μὲν γὰρ τῷ ψυ-

^g φθινόπωρον Ca. ^h ἢ om. Ca. Xa. Ya. ⁱ ἐν μὲν τῷ Xa. ^k τὰ om. Xa. ^l καὶ om. Ca. Ya. ^m καῦσοι Ca. ⁿ θέρους δὲ Ca. ^o τῶν om. Ca. ^p ἔσωθεν μὲν ἐστὶ Ca. ^q τοῦτο δ' ἂν τις Xa. ^r ψυχρολουτρούντων Ca. ^s λούονται Ca. Xa. ^t διάγωσι Ca.

χρῶ λουομένων πυκνοῦται ἡ σὰρξ καὶ συστέλλεται εἴσω τὸ θερμόν, τῶν δὲ θερμολουτρούντων ἡ σὰρξ ^ν αἱραῖται καὶ τὸ ^ωθερμόν ἕως τοῦ ἔξω τόπου ^χ περισπᾶται.

Τίς καταπλάσματος ἀρετή; ^α Ἡ διὰ τὸ χυτικὸν εἶναι ³⁰
^γ κὰν ἰδρῶτα ποιοῖ καὶ ἀποπνοήν;

^z Τῷ δῆλον ὅταν ἔμπυον; ^α Ἡ ἐὰν καταχεομένου τοῦ θερ- ³¹
μοῦ ἀλλαγῇ, ^a ἔμπυον, εἰ δὲ μή, οὔ;

Ποῖα δεῖ καίειν ἢ ποῖα δεῖ τέμνειν; ^α Ἡ ὅσα μὲν ἔχει ³²
στόμα μέγα καὶ οὐ ταχὺ συμφύεται, ταῦτα καίειν δεῖ, ὅπως
ἡ ἐσχάρα ἐκεῖ πέσῃ; Οὔτω γὰρ οὐκ ἔσται ὑπουλα.

Τίς ἐναίμιον ἀρετή; ^α Ἡ τὸ ξηραντικὸν εἶναι καὶ τῆς ἐπιού- ³³
σης περιττώσεως σταλτικὸν ἄνευ ἐσχάρωσεως καὶ σήψεως
τῆς σαρκός; Οὔτω γὰρ ^b ἂν ἀφλέγματον εἴη καὶ συμφυ-
τικόν. Μὴ ἐπὶ ρρέοντος μὲν γὰρ ^c ἀφλέγματον ἔσται, ξη-
ρὸν δὲ ὃν συμφύσεται. ^d ἕως δ' ^a ἂν ὑγρορροῇ, οὐ ^e συμφύσε-
ται. Διὰ τοῦτο οὖν δριμέα τὰ πλείστα, ὥστε ἀποστύ-
φειν.

Ποῖα τέμνειν δεῖ καὶ ποῖα καίειν, καὶ ποῖα οὔ, ^f ἀλλὰ ³⁴
φαρμάκοις; ^α Ἡ τὰ μὲν ἐπὶ ταῖς μασχάλαις καὶ βουβῶσι
φαρμάκῳ; Μετὰ γὰρ διαίρεσιν τὰ μὲν ἐπίπονα, τὰ δὲ ἐπι-
κίνδυνα. Καίειν δὲ τὰ πλατέα τῶν φυμάτων καὶ ^g πολὺ
^h πρόβλημα ἔχοντα, καὶ ἐν φλεβώδεσι καὶ μὴ εὐσάρκοις. Τέ-
μνειν δὲ τὰ εἰς ὄξυ συνηγμένα καὶ τὰ μὴ ἐν στερεοῖς.

Διὰ τί, ἐὰν χαλκῷ τις τμηθῇ, ῥῆον ὑγιάζεται ἢ σιδήρῳ; ³⁵
Πότερον ὅτι λειότερον, ὥσθ' ἦπτον σπαράττει καὶ ποιεῖ
πληγὴν; ^α Ἡ εἴπερ ἀκμὴν μᾶλλον ὁ σίδηρος λαμβάνει, ῥῆον
καὶ ἀπαθεστέρα ἢ διαίρεσις; ^α Ἀλλὰ μὴν φαρμακῶδες ὁ χαλ-

^v ἀρεοῦται Ca. ^w θερμόν om. Ca. ^x post περισπᾶται Q. Ca. Ka.
Oa. Xa. Ya. r. s. w. x. ΟΣΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βοηθηματικά Ca. Ya. r. s. w., βοη-
θηματικά προβλήματα Q. Oa.) ΠΡΟΣ ΙΑΣΙΝ. ^y καὶ ἰδρῶτα ποιεῖ
margo u, καὶ ἂν ἰδρωτοποιῇ Ca, καὶ ἀνιδρωτὶ ποιῇ Ya. et, qui ποιεῖ, Xa.
^z τὸ Ca. ^a ἔμπυον om. Ca. ^b ἀφλέγματον ἂν Xa. ^c ἀφλέγματον
Ca. Xa. ^d ἕως—συμφύσεται om. pr. Xa. ^e συμφύεται Ca. ^f ἀλλὰ
θεραπεύειν φαρμάκοις margo Xa. ^g πολλὰ margo u. ^h προβλήματα
Xa. u.

κός, ἡ δὲ ἀρχὴ ^ι ἰσχυρά. ^κ Τὸ οὖν εὐθὺς ἅμα τῇ τομῇ θάπτον τὸ φάρμακον ποιεῖ τὴν ^λ σύμφυσιν.

36 Διὰ τί δὲ καὶ τὰ ^μ διὰ χαλκοῦ καίματα θάπτον ὑγιάζεται; ^ν ὅτι μανότερον καὶ ἦττον σωματικόν, ἐν δὲ τοῖς στερεωτέροις πλείων ἡ θερμότης.

37 Πότερον ἡ ^ν πτισάνη κουφοτέρα ἢ κριθίνη καὶ ^ο βελτίων πρὸς τὰ ἀρρωστήματα ἢ ἡ πυρίνη; Δοκεῖ γάρ τισιν αὕτη σημεῖον ποιουμένοις τοὺς μεταχειριζομένους, ὅτι ^ρ πολλὸν εὐχρόστεροι οἱ περὶ τὴν τῶν ἀλεύρων ἐργασίαν ἢ ^ι τὴν τῶν ἀλφίτων. Εἰθ' ὅτι ^ρ ὑγροτέρα ἢ κριθή, τὸ δὲ ὑγρότερον ² ^ς πλέονος πέψεως. ^α Ὁὐθὲν ^ι κωλύει ἔνια ἔχειν δυσπεπτότερα καὶ ἔνια πρὸς κουφότητα χρησιμώτερα; Οὐ ^ν γὰρ μόνον ὑγροτέρα ἐστὶν ἡ κριθὴ τοῦ πυροῦ, ἀλλὰ καὶ ψυχροτέρα. Δεῖ δὲ τὸ ρόφημα καὶ τὸ προσφερόμενον τοιοῦτον εἶναι τῷ πυρέττοντι, ὃ τροφήν τε βραχεῖαν ποιήσει καὶ καταψύξει. ^ι Ὁ δὲ ^ω πτισάνη τοῦτο ἔχει ἢ κριθίνη διὰ γὰρ τὸ ὑγρότερον ἢ σωματωδέστερον εἶναι ὀλίγον δίδωσι, καὶ τοῦτο ψυκτικόν.

38 Διὰ τί τὴν αἰμωδίαν παύει ἢ ἀνδράχνη καὶ ἄλες; ^ν ὅτι ἢ μὲν ὑγρότητά τινα ἔχει; Φανερά δὲ αὕτη ^χ μασσωμένοις τε, καὶ ἐὰν ^γ συνθλασθῇ χρόνον τινά· ἔλκεται γὰρ ἡ ὑγρότης. Τὸ δὴ γλίσχρον εἰσδύομενον ἐξάγει τὸ ὀξύ. Καὶ γὰρ ὅτι συγγενής, ἡ ^z ὀξύτης σημαίνει· ἔχει γὰρ ^α τινα ὀξύτητα ὁ χυμός. ^ο Ὁ δὲ ἄλς συντήκων ἐξάγει καὶ τὴν ὀξύτητα. Διὰ τί οὖν ἡ κοιλία καὶ τὸ ^β νίτρον οὐ; ^ν ὅτι ^ε στύφει καὶ οὐ τήκει;

39 Διὰ τί τοὺς μὲν θερινοὺς κόπους λουτρῷ ἰᾶσθαι δεῖ, τοὺς δὲ χειμερινοὺς ^δ ἀλείμματι; ^ν ὅτι τοὺς μὲν ^ε ἀλείμματι διὰ

^ι ἰσχυρόν Υ^α. ^κ τὸ μὲν οὖν Χ^α, praestiterit τῷ οὖν. ^λ φύσιν Χ^α.
^μ διὰ χαλκοῦ margo u, χαλκῷ Χ^α, κάτω Ca. Υ^α. ^ν πτισάνη Ca.
^ο βελτίω Υ^α. ^ρ πολλοὶ Ca. ^ι τὴν post ἢ om. Ca. ^ρ ὑγρότερον Χ^α. Υ^α. ^ς πλέονας margo Χ^α, πλέον οὐ Υ^α, πλέον οὐ Ca. ^ι κωλύειν Ca. ^ν μόνον γὰρ Ca. ^ω πισσάνη Ca. ^χ μασσωμένοις Υ^α. ^γ συνθλασθῇ margo u: ceteri συντεθῇ. ^z ὀξύτης τὴν αἰμασίαν σημαίνει margo Ca. ^α τινα post ὀξύτητα Ca, om. Χ^α. ^β λίτρον Υ^α. ^ε ψύχει Ca. ^δ ἀλείμμασιν Χ^α. Υ^α. ^ε ἀλείμμασι Χ^α.

τὰς φρίκας καὶ τὰς ^f γινομένας μεταβολάς; Θέρμη γὰρ
 ἡ λύνει δεῖ, ἢ ποιήσει ^h ἀλεάζειν· τὸ δ' ἔλαιον θερμόν. Ἐν
 δὲ τῷ θέρει καθυγραίνειν· ἢ γὰρ ὥρα ξηρά, καὶ οὐ φοβερὰ
ⁱ αἱ φρίκαι διὰ τὴν ^k εἰς ἀλέαν ^l ἔκκλινιν. Ὀλιγοσιτία δὲ ²
^m καὶ κωθωνισμὸς θέρους, τὸ μὲν ὅλως, τὸ δὲ μᾶλλον, ὃ μὲν
 πότος θέρους ὅλως διὰ τὴν ξηρότητα, ἢ δὲ ὀλιγοσιτία κοι-
 νὸν μὲν, μᾶλλον δὲ θέρους· ἐκθερμαίνεται γὰρ διὰ τὴν ὥραν
 ὑπὸ τῶν σιτίων.

Διὰ τί τῶν φαρμάκων τὰ μὲν τὴν κοιλίαν λύνει, τὴν δὲ ⁴⁰
 κύστιν οὐ, τὰ δὲ τὴν μὲν κύστιν λύνει, τὴν κοιλίαν δὲ οὐ;
 Ἡ ὅσα μὲν ἐστὶν ὑγρὰ τὴν φύσιν καὶ ὕδατος μεστά, ταῦτα
 ἂν ⁿ ἢ φαρμακώδη, λύνει τὴν κύστιν; Ἐκεί γὰρ ὑφίσταται
 τὰ ὁ ἄπεπτα τῶν ὑγρῶν· ὑποδοχὴ γὰρ ἐστὶν ἡ κύστις τοῦ μὴ
 πεπτομένου ὑγροῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ^p ὃ οὐ μένει, ἀλλὰ πρὶν ποιη-
 σαί τι ἢ παθεῖν ὑποχωρεῖ. Ὅσα δὲ ἐκ γῆς τὴν φύσιν ἐστίν,
^q ἂν ἢ φαρμακώδη, ταῦτα δὲ τὴν κοιλίαν λύνει· ^r εἰς ταύτην
 γὰρ ἡ φορὰ τῶν γεωδῶν. Ὡστε ἂν ἢ κινητικόν, ταραττεῖ.

Διὰ τί δὲ τὰ μὲν τὴν ἄνω κοιλίαν τὰ δὲ τὴν κάτω κινεῖ, ⁴¹
 οἶον ἐλλέβορος μὲν τὴν ἄνω, σκαμμωνία δὲ τὴν κάτω, τὰ
 δὲ ἄμφω, οἶον ἐλατήριον καὶ τῆς θαψίας ὃ ^s ὀπός; Ἡ ὅτι ²
 τὰ μὲν ἐστὶ ^t θερμὰ τὰ δὲ ψυχρὰ τῶν φαρμάκων τῶν τὴν
 κοιλίαν ^v κινούντων, ὥστε τὰ μὲν διὰ τὴν ^w θερμότητα εὐθὺς
 ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ὄντα φέρεται ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνω
 τόπον, κακείθεν συντήξαντα μάλιστα μὲν τὰ ἀλλοτριώτατα
 καὶ ἥκιστα συμπεφυκότα, ἂν δὲ ἰσχυρὸν ἢ τὸ φάρμακον
 ἢ πλέον δοθῇ τῆς φύσεως, ^x ἀνάγει εἰς τὴν ἄνω κοιλίαν
 ταῦτά τε καὶ ^y ἐάν τι περίττωμα ἦ, καὶ διὰ τὴν θερμότητα

^f γινομένας Ca. Ya. ^g λύνειν Ca. Ya. ^h ἐλαιάζειν pr. Ca. ⁱ αἱ om.
 pr. Xa. ^k εἰς] πρὸς margo u, om. Ca. et pr. Ya. ^l ἔκκλινιν margo
 u, ἔκλινιν Ca. ^m καὶ om. Xa. ⁿ εἴη Ca. ^o ἄσηπτα Xa. Ya. ^p ὅπερ
 οὐ margo u, οὐ Ca, οὐ Ya. ^q ἐάν Ca. ^r εἰς—ταράττει om. Ca.
^s ὀπός Ca. ^t θερμὰ τὰ δὲ addidit margo u. ^v post κινούντων margo
 Xa. τὰ δὲ θερμὰ. ^w θερμ. καὶ εὐθὺς margo Xa. ^x ἀνάγει margo
 Xa. ceteri κατάγει. ^y codices ἐάν τὸ περίττωμα, ἢ καί, nisi quod ἡ
 om. Ca.

ταράττον τὸ πνεῦμα πολὺ γινόμενον ὑπ' αὐτοῦ, προσιστὰν
 3 τοὺς ^z ἐμέτους ποιεῖ. Τὰ δὲ ψυχρὰ τὴν φύσιν αὐτῶν διὰ
 βάρος καὶ πρὶν παθεῖν τι ἢ ^a ποιῆσαι κάτω φέρεται, κακείθεν
 ὁρμώντα τὸ αὐτὸ δρᾷ τοῖς ἄνω· κατὰ γὰρ τοὺς πόρους
 ἀνιόντα ἐκείθεν, καὶ κινήσαντα ὧν αὖ κρατήσῃ περιπτωμάτων
 4 καὶ συντηγμάτων, λαβόντα τὴν αὐτὴν ἄγει ὁδόν. Ὅσα δὲ
 ἀμφοῖν μετέχει καὶ ἐστὶ μικτὰ τῶν φαρμακῶδων ἐκ θερμοῦ
 καὶ ψυχροῦ, ταῦτα δὲ δι' ἐκατέραν τὴν δύναμιν ἀπεργάζεται
 ἄμφω, ὥσπερ ^b καὶ νῦν ^c παρασκευάζουσιν οἱ ἰατροὶ μιγνύν-
 τες ἀλλήλοις.

- 42 Διὰ τί τὰ φάρμακα καθαίρει, ἄλλα δὲ πικρότερα ὄντα
 καὶ ^d στρυφνότερα καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις ὑπερβάλ-
 λοντα οὐ καθαίρει; ^e ἢ διότι οὐ διὰ τὰς τοιαύτας ^f δυνά-
 μεις καθαίρει, ἀλλ' ὅτι ἄπεπτά ἐστιν; ^g Ὅσα γὰρ δι' ὑπερ-
 βολὴν θερμότητος ἢ ψυχρότητος, μικρὰ ὄντα τοὺς ὄγκους,
 ἄπεπτά ^h ἐστὶ καὶ οἷα κρατεῖν ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς
 τῶν ζώων θερμότητος, εὐδιάχυτα ὄντα ὑπὸ τῶν δύο κοι-
 2 λῶν, ταῦτα φάρμακά ἐστιν. Ὅταν γὰρ εἰς τὴν κοιλίαν
 εἰσέλθωσι καὶ ⁱ διαχυθῶσι, φέρονται καθ' οὗσπερ ἡ τροφή
 πόρους εἰς τὰς ^k φλέβας, οὐ ^l πεφθέντα δὲ ἀλλὰ κρατήσαντα
 ἐκπίπτει φέροντα ^m τὰ ἐμπόδια αὐτοῖς· καὶ καλεῖται τοῦτο
 3 κάθαρσις. Χαλκὸς δὲ καὶ ἄργυρος καὶ τὰ τοιαῦτα ἄπεπτα
ⁿ μὲν ἐστὶν ὑπὸ τῆς τῶν ζώων θερμότητος, ἀλλ' οὐκ εὐδιάχυ-
 τα ταῖς κοιλίαις. Ἐλαιον ⁿ δὲ καὶ μέλι καὶ γάλα καὶ τὰ
 τοιαῦτα τῆς τροφῆς καθαίρει, ἀλλ' οὐ τῷ ποιῶ ἀλλὰ ^o τῷ
 ποσῷ· ὅταν γὰρ διὰ πλῆθος ἄπεπτα γένηται, ^p τότε ^q κα-
 4 θαίρει, ^r ἄνπερ καθαίρη. Διὰ δύο γὰρ αἰτίας ἄπεπτά ἐστιν,
 διὰ τὸ ποιά ^s αὐτὰ εἶναι ^t ἢ διὰ τὸ ποσά. Διόπερ οὐ φάρ-

^z ἐμέτους Ca. ^a ποιήσει Ya. ^b καὶ νῦν om. Ca. ^c κατασκευάζουσιν
 Ca, σκευάζουσιν Ya. ^d στρυφνότερα Ca. ^e ἢ—καθαίρει om. Ca. ^f δυνά-
 μεις om. Xa. ^g ὅσα—ἐστι in margine ponit Xa. ^h εἰσι Ca.
ⁱ διαχυθῶσι Ca. ^k φλέβας φέρεται οὐ Xa. ^l πεφθέντα Ca. ^m τὰ
 om. Xa. ⁿ μὲν et mox δὲ om. Ca. ^o τῷ οὐ τῷ Ca. ^p τότε] τότε
 καὶ Xa. Ya. ^q καθαίρη Ya. ^r ἄνπερ καὶ καθαίρη margo Xa. ^s αὐτὰ
 om. Ca. ^t ἢ] καὶ margo u.

μακόν ἐστιν οὐδὲν τῶν εἰρημένων· ^ν οὐδὲ γὰρ διὰ δύναμιν καθαίρει. Στρυφνότης δὲ καὶ πικρότης συμβέβηκε τοῖς φαρμάκοις καὶ δυσωδία ^ω τῷ ἐναντίον εἶναι ^x τῇ ^γ τροφῇ τὸ φάρμακον. Τὸ μὲν γὰρ ^z πεφθὲν ὑπὸ τῆς φύσεως, τοῦτο προσ-5 φύεται τοῖς σώμασι καὶ καλεῖται τροφή· τὸ δὲ μὴ πεφυκὸς κρατεῖσθαι, ^a εἰσιὼν δὲ εἰς τὰς φλέβας καὶ δι' ὑπερβολὴν ^b θερμότητος ἢ ψυχρότητος ταράττον, αὕτη δὲ φαρμάκου φύσις ἐστίν.

Διὰ τί τὸ μὲν πέπερι πολὺ μὲν ὄν τὴν κύστιν λύει, ὀλί- 43 γον δὲ τὴν κοιλίαν, ἡ δὲ σκαμμωνία πολλή οὖσα τὴν κοιλίαν λύει, ὀλίγη δὲ καὶ παλαιὰ τὴν κύστιν; ^h Ἡ διότι ἐκάτερον ἐκατέρας ἐστὶ κινητικώτερα; Τὸ μὲν γὰρ πέπερι οὐρητικόν ^c ἐστίν, ἡ δὲ σκαμμωνία ^d καθαρτικόν. Τὸ μὲν οὖν πέπερι ^z πολὺ μὲν ὄν φέρεται εἰς τὴν κύστιν καὶ οὐ διαχεῖται ^e εἰς τὴν κοιλίαν, ὀλίγον δὲ ὄν κρατηθὲν διαλύει καὶ γίνεται φάρμακον αὐτῆς. ^h Ἡ δὲ σκαμμωνία πολλή μὲν οὖσα εἰς τοῦτο ³ κρατεῖται ὥστε ^f διαχυθῆναι, διαχυθεῖσα δὲ γίνεται φάρμακον διὰ τὴν εἰρημένην ἐν τοῖς ἀνωτέρω αἰτίαν· ὀλίγη δὲ οὖσα μετὰ τοῦ ποτοῦ ἀναπίνεται εἰς ^g τοὺς πόρους, καὶ ταχὺ πρὶν ταραῖσαι καταφέρεται εἰς τὴν κύστιν, καὶ ἐκεῖ τῇ ^h αὐτῆς δυνάμει ἀπάγει τὰ περιττώματα καὶ ^h τὰ ⁱ συντήγματα ὅσα ^k ἐξ ἐπιπολῆς ἐστίν. ^h Ἡ δὲ πολλή, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τὴν ἰσχὺν πολὺν χρόνον ἐμμείνασα κατὰγει πολλὴν κάθαρσιν καὶ γεώδη.

Διὰ τί τὰς αὐτὰς φλεγμασίας οἱ μὲν ψύχοντες ὑγιά- 44 ζουσιν, οἱ δὲ θερμαίνοντες πέττουσιν; ^h Ἀλλ' οἱ μὲν ἀλλοτρίᾳ θερμότητι, οἱ δὲ καταψύχοντες τὴν οἰκείαν συνάγουσιν.

Διὰ τί μεταβάλλειν δεῖ τὰ καταπλάσματα; ^h Ἡ ὅτι ὡς 45 μᾶλλον αἰσθάνηται; Τὰ γὰρ συνήθη ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐδε-

^v οὐ Ca. Ya. ^ω τῷ ἐναντίον om. Ca. ^x τῇ om. Ca. Ya. ^γ τροφή Ca. ^z πεμφθὲν Ca. ^a εἰσιόντα Ca. et pr. Ya. ^b ψυχρότητος ἢ θερμότητος Ca. ^c ἐστὶ μᾶλλον ἢ margo u. ^d καθαρτικόν Sylburgius : codices κατωρετικόν. ^e ἐν τῇ κοιλίᾳ Xa. Ya. ^f διαχυθὲν Ya. ^g τοὺς om. Ya. et pr. Xa. ^h τὰ post καὶ om. Ca. ⁱ συγκτήγματα Ca. ^k ἐξ om. Xa. Ya.

σμάτων οὐκέτι φάρμακα ἀλλὰ τροφή γίνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ
¹ τῶν τοιούτων.

46 Διὰ τί ὑγιεινὸν τὸ τῆς τροφῆς ^m μὲν ὑποστέλλεσθαι,
ⁿ πονεῖν δὲ πλείω; ^α Ἡ ὅτι τοῦ νοσεῖν αἷτιον περιττώματος
 πληθός, τοῦτο δὲ γίνεται, ἡνίκα τροφῆς ὑπερβολὴ ^ο ἢ πόνων
 ἔνδεια.

47 Διὰ τί τὰ φάρμακα καὶ τὰ πικρὰ ὥς ἐπὶ ^p τὸ πολὺ καὶ
 τὰ δυσώδη καθαίρει; ^α Ἡ ὅτι ἅπαντα τὰ ^q δυσώδη καὶ πικρὰ
 ἄπεπτά ἐστι; Διὸ καὶ τὰ φάρμακα πικρὰ καὶ δυσώδη ^r τῷ
 γὰρ ἄπεπτα εἶναι καὶ κινητικὰ μετὰ πικρότητος ^s φάρμακά
² ἐστίν. Καὶ εὖν δοθῇ πλείω, διαφθείρει. ^υ Ὅσα δέ, καὶ
^t μικρὰ δοθῇ, διαφθαρτικά, ταῦτα ^v οὐ φάρμακα λέγεται
 εἶναι ἀλλὰ θανατηφόρα. Οὐδ' ὅσα μὴ τῷ ποιῶ καθαίρει,
 οὐκ ἔστι φάρμακα. Καὶ γὰρ τῆς τροφῆς πολλὰ μὲν ταὐτὸ
 ποιεῖ, εὖν ^w ποσὰ δοθῇ, οἶον γάλα, ἔλαιον, γλεῦκος· ἅπαντα
 δὲ ταῦτα διὰ τὸ μὴ εἶναι ^x εὔπεπτα καθαίρει, καὶ τούτοις οἷς
³ μὴ εὔπεπτα καθαίρει, καὶ τούτους. ^υ Ἔστι γὰρ ἄλλα ἄλ-
 λους εὔπεπτα καὶ δύσπεπτα. Διὸ οὐ πᾶσι ^y ταῦτα φαρ-
 μακώδη, ἀλλ' ἐνίοις ἴδια. ^α Ὅλως γὰρ τὸ φάρμακον δεῖ οὐ
 μόνον μὴ πέττεσθαι ἀλλὰ καὶ ^z κινητικὸν εἶναι, ὥσπερ καὶ
 τὸ γυμνάσιον ἔξωθεν ἦκον ἢ ἔσωθεν τῇ κινήσει ἐκκρίνει τὰ
 ἀλλότρια.

48 Διὰ τί τὰ μὲν εὐώδη ^a οὐρητικά καὶ σπέρματα καὶ φυτά;
^α Ἡ ὅτι θερμὰ καὶ εὔπεπτα, τὰ δὲ τοιαῦτα οὐρητικά· ταχὺ
 γὰρ λεπτύνει ἢ ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἢ ὁσμὴ οὐ σωματώ-
 δης, ἐπεὶ καὶ τὰ ὁσμώδη, οἶον σκόροδα, διὰ τὴν θερμότητα
 οὐρητικά, μᾶλλον μέντοι συντηκτικά· θερμὰ δὲ τὰ εὐώδη
 σπέρματα.

49 Διὰ τί δεῖ πρὸς μὲν τὰ μὴ καθαρὰ καὶ φαῦλα τῶν ἐλκῶν
 ξηροῖς καὶ δριμέσι καὶ στρυφνοῖς χρῆσθαι φαρμάκοις, πρὸς

¹ τῶν τοιούτων] τούτων Ca. ^m μὲν ante τὸ Ca. ⁿ ποιεῖν Ca. ^ο ἢ]
 ἦ ἢ Ca. Ya. ^p τὸ om. Ca. ^q πικρὰ καὶ δυσώδη Xa. ^r τὸ Ca. ^s φάρ-
 μακόν Ca. Ya. ^t σμικρὰ Xa. ^v οὐ] οὖν Ca. ^w πᾶσα Ca. ^x ἄπεπτα Ca.
^y ταῦτα Xa. ^z κινητικά Ca. ^a διουρητικά Ca. Xa.

δὲ τὰ καθαρὰ καὶ ὑγιαζόμενα ὑγροῖς καὶ μόνοις; Ἡ ^b διότι ἀπὸ μὲν τῶν μὴ καθαρῶν δεῖ ἀφαιρεῖν τι; Τοῦτο δ' ἐστὶν ὑγρότης ἀλλοτρία, ἣν ἀφαιρεῖν δεῖ. Τὰ δηκτικὰ δὲ καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ τοιαῦτα, καὶ τὸ ξηρὸν μᾶλλον τοῦ ὑγροῦ. Τὰ δὲ καθαρὰ συνεπουλώσεως δεῖται μόνον.

Διὰ τί συμφέρει πρὸς τὰ ἀπὸ φλέγματος νοσήματα ⁵⁰ λαγνεία; Ἡ ὅτι τὸ ^d σπέρμα περιττώσεως ἀπόκρισις καὶ φύσει ὅμοιον φλέγματι, ^e ὥστε ἀφαιρούσα πολὺ φλεγματοῦδες ὠφελεῖ ἢ συνουσία. ^f Πότερον ^g δὲ τροφὴν προσφέ- ² ρειν ἀρχομένῳ βέλτιον ἢ ὕστερον; Ἡ ἀρχομένῳ, ὅπως μὴ ^h προεξησθενήκοι ἢ φλεγμασία ⁱ ἐπιπίπτῃ; Ἡ οὖν ^k ἀπισχναντέον εὐθύς, ἢ οὕτω προσοιστέον· ἀναλαμβάνειν χρὴ πρῶτον τοῖς ροφήμασι· πραύτερα γὰρ καὶ λειότερα καὶ εὐτηκτότερα, καὶ ἐκδέξασθαι τὴν τροφὴν ἐκ τούτου ράδιόν ἐστιν ἀσθενεῖ σώματι. Οὐ γὰρ ἐν ^l τῇ κοιλίᾳ δεῖ παθεῖν τὰ σίτα ^m πρῶτον, διαχυθῆναί τε καὶ θερμαιθῆναι μετὰ πόνου τῷ σώματι ταῦτα πέπονθεν.

Διὰ τί δεῖ σκοπεῖν τὰ περὶ τὸ οὖρον ⁿ σημεία, ἀπολαμ- ⁵¹ βάνοντα τὴν οὖρησιν, εἰ ἤδη πέπεπται, ἢ μὴ μᾶλλον ^o καὶ συνεχῶς οὐροῦντα; Ἡ διότι σημεῖον ^p μὲν τοῦ πεπέφθαι, εἴαν ἢ πυρρὸν; Τοῦτο ^p δὲ γίνεται μᾶλλον διαλαμβάνουσιν. Ἡ διότι ^q ἔνοπτρον γίνεται ^r ἅπαν μᾶλλον ὑγρὸν χροᾶς ² ὀλίγον ἢ πολὺ ὄν; Ἐν μὲν γὰρ τῷ πολλῷ ὑγρῷ τὰ σχήματα ἐνοράται, ἐν δὲ τῷ ὀλίγῳ τὰ χρώματα, οἷον καὶ ἐπὶ τῆς δρόσου ^s καὶ τῶν ρανίδων καὶ ἐπὶ τῶν ^t δακρύων τῶν ἐπὶ ταῖς ^v βλεφαρίσι. Συνεχῶς μὲν οὖν ἀφιέμενον γίνεται πλείον, διασπώμενον δὲ δέχεται μᾶλλον· ὥστε καὶ ἢ ^w αὐ-

^b ὅτι ἀπὸ τῶν Ca. ^c λαγνεία Ca. ^d φλέγμα περιττώματος Ca. Ya. ^e ὥστε καὶ ἀφ. margo Xa. ^f πρότερον Xa. Ya. r. t. ^g δὲ] γὰρ Xa. r. u, om. Ca. Ya. ^h προεξησθενήκοι Ca. ⁱ ἐπιπίπτει Ca. ^k ἐπισχναντέον Ca. ^l τῇ om. Xa. ^m πρῶτα Ya. ⁿ σημεῖον Ya. ^o καὶ] ἢ margo u, om. Ca. ^p μὲν et mox δὲ om. Ca. ^q ἔνοπτρον Ya, τὸ ἔνοπτρον Ca. ^r ἅπαν om. pr. Ya. ^s καὶ ἐπὶ τῶν ρ. Ca. ^t δακρύνοντων ἐπὶ Ca. Xa. Ya. ^v βλεβαρίσι Ca. ^w αὐτὸ] τὸ αὐτὸ Xa. Ya, τὸ αὐτὸ τὸ Ca.

τὸ τοιοῦτον ἤδη διὰ τὴν πέψιν, καὶ φαίνεται μᾶλλον τῆς ἀνακλάσεως γινομένης καὶ ἐνόπτρου ^x ἐνόπτον διὰ τὴν διαίρεσιν.

- 52 ὅτι οὐ δεῖ πυκνοῦν τὴν σάρκα πρὸς ὑγείαν, ἀλλ' ἀραιοῦν ὥσπερ γὰρ πόλις ὑγεινὴ καὶ τόπος εὖπνους (διὸ καὶ ἡ θάλασσα ὑγεινὴ), οὕτω καὶ σῶμα τὸ εὖπνουν μᾶλλον ὑγεινόν. Δεῖ γὰρ ἢ μὴ ὑπάρχειν μηθὲν περίττωμα, ἢ τούτου ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι, καὶ αἰεὶ οὕτως ἔχειν τὸ σῶμα ὥστε λαμβάνον ^y εὐθύς ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν, καὶ εἶναι ἐν κινήσει καὶ μὴ ἡρεμεῖν. Τὸ μὲν γὰρ μένον σῆπει, ὥσπερ ὕδωρ τὸ μὴ κινούμενον, σηπόμενον δὲ νοσοποιεῖ· τὸ δὲ ἐκκρινόμενον πρὸ τοῦ διαφθαρῆναι χωρίζεται. Τοῦτο οὖν πυκνουμένης μὲν τῆς σαρκὸς οὐ γίνεται (ὥσπερ εἰ γὰρ ἐμφράττονται ³ οἱ πόροι), ἀραιουμένης δὲ συμβαίνει. Διὸ καὶ οὐ δεῖ ἐν τῷ ἡλίῳ γυμνὸν βαδίζειν· συνίσταται γὰρ ἡ σὰρξ ^z καὶ κομιδῇ ἀποσαρκοῦται, καὶ ὑγρότερον τὸ σῶμα γίνεται· τὸ μὲν γὰρ ^a ἐντὸς διαμένει, τὸ δ' ἐπιπολῆς ἀπαλλάττεται, ὥσπερ καὶ ⁴ τὰ κρέα τὰ ὀπτὰ τῶν ἐφθῶν μᾶλλον. Οὐδὲ τὰ στῆθη γυμνὰ ἔχοντα βαδίζειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἄριστα φκοδομημένων τοῦ σώματος ὁ ἥλιος ἀφαιρεῖ, ἃ ἥκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐντὸς. Ἐκείθεν μὲν οὖν διὰ τὸ πόρρω εἶναι, ἐὰν μὴ μετὰ πόνου, οὐκ ἔστιν ἰδρῶτα ἀγαγεῖν, ἀπὸ τούτου δὲ διὰ τὸ πρόχειρον ῥάδιον.

- 53 Διὰ τί ποτε τοῖς χιμέτλοις καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ συμφέρει καὶ τὸ θερμόν; Ἡ ὅτι τὰ χίμετλα δι' ὑπερβολὴν γίνονται ὑγροῦ; Τὸ μὲν ^b οὖν ψυχρὸν συνίστησι καὶ τραχύνει τὸ ὑγρόν, τὸ δὲ θερμὸν ἐκπνευματοῖ καὶ ἔξοδον ποιεῖ τῷ πνεύματι, ἀραιοῦν τὴν σάρκα.
- 54 Διὰ τί τὸ ψυχρὸν καὶ ποιεῖ καὶ παύει τὰ χίμετλα, καὶ τὸ θερμὸν τὰ ^c πυρίκαυστα; Ἡ διὰ τὸ αὐτό; Ποιεῖ μὲν συντήκοντα, παύει δὲ ^d μᾶλλον ξηραίνοντα.

^x ἐνόπτον] ἐνόπτρου Ca, om. Ya. ^y εὐθύς ποι κρίνειν Xa. ^z καὶ ante κομιδῇ om. Ca. ^a ἐντὸς ὑγρόν δ. margo Xa. ^b οὖν om. Ca. ^c πυρίκαυστα Ya. et margo Xa, πυρικάυματα Ca. ^d μᾶλλον om. Xa.

^e Ἐν τοῖς πυρετοῖς διδόναι δεῖ τὸ ποτὸν πολλάκις καὶ 55
κατ' ὀλίγον. Τὸ μὲν γὰρ πολὺ παραρρεῖ, τὸ δὲ ὀλίγον
μὲν ^fπολλάκις δὲ διαβρέχει καὶ εἰς τὰς σάρκας χωρεῖ. Οἷα
γὰρ τὰ ἐν τῇ γῇ, εἰ μὲν κατὰ πολὺ ἔλθῃ τὸ ὕδωρ, παραρ-
ρεῖ, εἰ δὲ κατ' ὀλίγον, βρέχει μόνον, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς
πυρετοῖς. Τὰ γὰρ ρέοντα ὕδατα εἰ τις κατ' ὀλίγον ἄγῃ, ^g
^δ ὁ ὅχετος ἐκπίνει· εἰ δὲ τὸ ἴσον ἀθρόον ἄγῃ, ὅπου ^h εἰ
ἄγῃ, χωρεῖ. Ἐπειτα κατακείσθω ἀκίνητος ὡς μάλιστα,
ἀκίνητος μὲν, ὅτι καὶ τὸ πῦρ φανερώς, εἰ τις μὴ ⁱ κινῇ, κα-
ταμαραίνεται. Πρὸς πνεῦμα δὲ μὴ κατακείσθω, διότι ὁ ἀνε-
μος τὸ πῦρ ἐξεγείρει καὶ ῥιπτιζόμενον τὸ πῦρ ἐξ ὀλίγου
πολὺ γίνεται. Περιστελλέσθαι δὲ τούτου ἕνεκεν, ὅτι πυρὶ ³
εἰ ἀναπνοὴν μὴ διδῶς, σβέννυται. Καὶ τὰ ἱμάτια μὴ ἀπο-
γυμνούσθω, ἕως εἰς νοτὶς ^k ἐγγένηται· τὸ φανερόν γὰρ πῦρ
τὸ ὑγρὸν σβέννυσιν. Κατὰ ταῦτα ^l δὲ καὶ ἐν τῇ φύσει.
^ε Ἐπὶ δὲ τῶν ^m διαλειπόντων πυρετῶν προπαρασκευάζειν δεῖ
καὶ ⁿ ἐκλύοντα, καὶ ^o πυριάματα πρὸς τοὺς πόδας παρατι-
θέντα, καὶ περιεσταλμένον ἀναπαύεσθαι, ὅπως ὅτι ^p θερμό-
τατος ἢ πρὸ τοῦ τὴν λήψιν εἶναι. ^q Καὶ γὰρ ὅπου πολὺ ⁴
πῦρ, λύχνος οὐ δυνήσεται καίεσθαι· τὸ γὰρ πῦρ τὸ πολὺ τὸ
ὀλίγον ^r ἄγει πρὸς ἑαυτό. Τούτου ^s ἕνεκα πολὺ πῦρ ἐν τῷ
σώματι παρασκευάζειν δεῖ, ^t ὅτι ὀλίγον ὁ πυρετὸς πῦρ ἔχει,
^v ὥστε τὸ πολὺ πῦρ ^w τὸ ὀλίγον πρὸς ἑαυτό ^x ἄγει.

Τεταρταίοις πυρετοῖς δεῖ μὴ λεπτύνειν, ἀλλὰ πῦρ ἐν τοῖς 56
σώμασιν ^y ἐμποιεῖν εἰσάγοντα. Δεῖ δὲ καὶ τοῖς γυμνασίοις
χρηῆσθαι. Ἡ δὲ ἡμέρα ἢ λήψις, λουσάμενον ὕπνον μὴ ζη-
τεῖν. Διὰ ^z δὲ τοῦτο καὶ συμφέρει θερμαίνουσα δίαίτα, ὅτι
ἀσθενὴς ὁ τεταρταῖος πυρετός· εἰ γὰρ μὴ ἦν ἀσθενής, οὐκ

^e ἐν] διὰ τί ἐν w. ^f πολλάκις δὲ om. Ca. Ya.v. ^g ὁ om. Ca. ^h εἰ ἐν
codices. ⁱ ἐκινῇ margo Xa. ^k γένηται Ca. ^l δὴ Ca. ^m λειπόν-
των Ca. ⁿ ἐκλύοντα Q. Ca. Ka. Ya.v. et margo u. ^o περιάμματα Ka.
p θερμότερος codices: correxit Sylburgius. ^q καὶ—καίεσθαι om. Ca.
^r πρὸς αὐτὸ ἄγει Xa. ^s ἕνεκεν Ka. Oa. Ya.x. ^t διότι Ca. ^v ὥσπερ
Ka. Oa.s. ^w τὸ post πῦρ om. Ca. ^x ἄγειν w. ^y ποιεῖν Ca. ^z δὲ]
γὰρ Ca.

2 ἂν τεταρταῖος ἐγένετο. Ὁρᾶς; Ὅπου πῦρ πολὺ, λύχνος οὐ δύναται καίεσθαι· τὸ γὰρ πολὺ τὸ ὀλίγον πρὸς ^a ἑαυτὸ ^b ἀρπάζει. ^c Τούτου δ' ἕνεκεν πολὺ πῦρ ἐν τῷ σώματι ^d ἐμποιεῖν, ὅτι ὀλίγον ὁ πυρετὸς πῦρ ἔχει. Ἔστι δὲ τὸ καθ' ἡμέραν διαίτημα τὸ μὲν πῦρ τὸ δὲ νοτίδα εἰς τὸ σῶμα εἰσάγοντα. Εἰσὶ δὲ νόσοι αἱ μὲν ἀπὸ πυρός, αἱ δὲ ἀπὸ νοτίδος. 57 Ἱατρεῦνται δὲ αἱ μὲν ἀπὸ πυρὸς νόσοι ^e νοτίδι, αἱ δὲ ἀπὸ νοτίδος πυρί· νοτίδα γὰρ ξηραίνει.

B. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ἸΔΡΩΤΑ.

- Διὰ τί ^g οὔτε συντείνουσιν οὔτε κατέχουσι ^h τὸ πνεῦμα γίνεται ἰδρῶς, ἀλλὰ μᾶλλον ⁱ ἀνιέσιν; Ἡ ὅτι ^k τὸ πνεῦμα κατεχόμενον πληροῖ τὰς φλέβας, ὥστε κωλύει ἐξίεναι, ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ τῶν κλεψυδρῶν, ὅταν πλήρεις οὕσας ^l ἐπιλάβῃ τις. Ὅταν δὲ ἐξέλθῃ, πολὺς γίνεται διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐπιληψία ἀθροισθῆναι κατὰ μικρόν.
- 2 Διὰ τί οὐχ ἰδρουσί τὰ ἐν θερμῷ ὕδατι μέρη, οὐδ' ἂν θερμὰ ἦ; Ἡ διότι ^m κωλύει τὸ ὕδωρ τήκεσθαι, ὁ δὲ ἰδρῶς τὸ κακῶς προσφοδομημένον ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί, ⁿ ὃ κωλύει τήκεσθαι, ὅταν ἐκκρίνηται διὰ θερμότητα.
- 3 Διὰ τί ὁ ἰδρῶς ἀλμυρόν; Ἡ διότι γίνεται ὑπὸ κινήσεως καὶ θερμότητος, ἀποκρινούσης ὅσον ἀλλότριον ἔνεστιν ἐν τῇ προσφύσει τῆς τροφῆς πρὸς αἷμα καὶ τὰς σάρκας; Τοῦτο γὰρ τάχιστα ἀφίσταται διὰ τὸ μὴ οἰκεῖον εἶναι καὶ ἔξω ^o ἐξικμάζει. Ἀλμυρὸς δ' ἐστὶ διὰ τὸ ^p τὸ γλυκύτατον καὶ κουφότατον εἰς τὸ σῶμα ἀνηλωσθαι, τὸ δὲ ἀλλοτριώτατον καὶ ἀπεπτότατον ἀπολύεσθαι. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐν μὲν τῇ κάτω ὑποστάσει οὔρον καλεῖται, ἐν δὲ σαρκὶ ἰδρῶς· ἄμφω δὲ ἀλμυρὰ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

^a αὐτὸ X^a. ^b ἔλκει Ca. ^c τοῦτο X^a. ^d ἐμποιεῖ Ca, Y^a. ^e νοτία codices. ^f ἰδρώτων Q. ^g codices οὐδὲ σ. οὐδέ. ^h τὸ om. Ca. ⁱ ἀνίησιν Ca; ceteri ἀνείσιν. ^k τὸ om. Ca. ^l μεταλάβῃ Ca. ^m τὸ ὕδωρ κωλύει X^a. ⁿ ὃ om. X^a, ὃ κωλύει τήκεσθαι om. Ca, Y^a. ^o ἰκμάζει Ca, ἐξικμάζειν X^a. ^p alterum τὸ om. Ca, X^a, Y^a.

Διὰ τί τὰ ἄνω ἰδρουῦσι μᾶλλον τῶν κάτω; Πότερον τὸ 4
θερμὸν ἄνω καὶ ἀνέρχεται καὶ ἔστιν ἄνω, τοῦτο δὲ ἄνω φέρει
τὸ ὑγρὸν; ^αἩ ὅτι πνεῦμα ποιεῖ τὸν ἰδρῶτα, τοῦτο δὲ ἐν τοῖς
ἄνω; ^βἩ διότι ἀπεπτον ὑγρὸν ὁ ἰδρῶς ἐστι, τοιοῦτο δὲ ἐν
τοῖς ἄνω; ^γἩ γὰρ κραῖσις ἄνω.

Διὰ τί τὰς χεῖρας γυμναζομένοις μάλιστα ἰδρῶς γίνεται, 5
ἐὰν τὰ ἄλλα ὁμοιοσχημονῶμεν; ^αἩ διότι ἰσχύομεν μάλιστα
τούτῳ τῷ τόπῳ; ^βΤούτῳ γὰρ τὸ πνεῦμα κατέχομεν ^γτῷ
ἐγγιστα τοῦ ἰσχύοντος· πονοῦντες δὲ μᾶλλον ἰσχύομεν
οὕτω δὲ ^δἔχοντες τὸ πνεῦμα μᾶλλον κατέχομεν. Εἴτα καὶ
τῇ τριβομένη συμπονοῦμεν μᾶλλον ἢ ὅταν ἄλλο μέρος ^ετρι-
βώμεθα· τῇ γὰρ καθέξει τοῦ πνεύματος καὶ τριβόμενοι γυ-
μναζόμεθα καὶ τρίβοντες.

Διὰ τί ὁ ἰδρῶς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ ^αοὐκ ὄζει ἢ ἦττον ^βτοῦ 6
ἐκ τοῦ σώματος; ^γἩ ὅτι εὐπνοὺς ὁ τῆς κεφαλῆς τόπος;
Δηλοὶ δὲ μανὸς ὢν τῇ τῶν τριχῶν ἐκφύσει. Δυσώδεις δὲ
οἱ τόποι καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γίνεται, ὅσα μὴ ^δεὐπνοα.

Διὰ τί οἱ γυμναζόμενοι ἐὰν διαναπαυσάμενοι παλαίωσιν, 7
μᾶλλον ἰδρουῦσιν ἢ ἐὰν συνεχῶς; ^αἩ διὰ τὸ ἀθροίζεσθαι
διαναπαυομένων· ἔπειτα τοῦτον τὸν ἰδρῶτα ἐξάγει ὕστερον ἢ
πάλη. ^βἩ δὲ συνεχὴς ἀναξηραίνει ὥσπερ ὁ ἥλιος.

Διὰ τί μᾶλλον ἰδρουῦσιν, ὅταν μὴ διὰ πολλοῦ χρόνου 8
χρῶνται ταῖς ἀφιδρώσεσιν; ^αἩ διότι οἱ ἰδρῶτες γίνονται οὐ
μόνον δι' ὑγρότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ^βτοὺς πόρους ἀνεῶχθαι
μᾶλλον καὶ ^γἀραιὰ τὰ σώματα εἶναι; Τοῖς μὲν οὖν μὴ
χρωμένοις συμμενύκασιν οἱ πόροι, τοῖς χρωμένοις δ' ἀναστο-
μοῦνται.

Διὰ τί τοῦ ἡλίου μᾶλλον θερμαίνοντος τοὺς γυμνοὺς ἢ 9
τοὺς ἀμπεχομένους, ἰδρουῦσι μᾶλλον οἱ ἀμπεχόμενοι; Πό-
τερον ὅτι τοὺς πόρους συμμύνει ποιεῖ ἐκκαίων ὁ ἥλιος; ^αἩ

^α τοῦτο γὰρ Ca. ^γ τῷ] τὰ Ca. τῷ—κατέχομεν in margine ponit X^a.
^δ ἔχοντος Ca. et margo X^a. ^ε τρίβωμεν X^a. ^ν οὐκ om. Ca. ^ω τοῦ
om. idem. ^ξ ἔμπνοια Ca. ^υ τοὺς om. Ca. ^ζ ὑγρὰ Ca.

διότι τὰς ἀτμίδας ξηραίνει; Ἀμπεχομένοις δὲ ταῦτα ἦπτον συμβαίνει.

ΙΟ Διὰ τί ἰδρουσι μάλιστα τὰ πρόσωπα; Ἡ ὅσα ἀραιὰ καὶ ὑγρὰ μάλιστα, διὰ δὲ τούτων ὁ ἰδρῶς διαπορεύεται. Δοκεῖ δὲ πηγὴ εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ ὑγροῦ· διὸ καὶ αἱ τρίχες, διὰ τὸ πολὺ ὑγρόν. Ὁ δὲ τόπος ἀραιὸς καὶ ἰσχνός· δίδεισιν ἄρα κατὰ φύσιν.

ΙΙ Διὰ τί οὐτ' ἀθρόου ἄντος τοῦ πυρὸς μᾶλλον ἰδρουσιν, οὐτ' ἐλάττονος ἀεί, ἀλλὰ πλείονος ἑπιεσφερομένον; Οἱ γὰρ ἐν τοῖς πυριατηρίοις ἰδρουσι μᾶλλον ἢ εὐθὺς εἰ εἴη τοσοῦτον. Ἡ ὅτι τὸ σύμμετρον ἕκαστον ἐργάζεται; Οὐκοῦν εἰ τοσοῦτον ποιεῖ, τὸ πλεῖον οὐ^δ ποιήσει πλεῖον ἢ μᾶλλον τούναντιόν, ὅτι τῷ^ε σύμμετρον εἶναι ἐργάζεται τὸ ἔργον. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὐχὶ πρὸς^ϛ πλεῖον μᾶλλον ἰδρουσι, διὰ δὲ τὸ πρὸς ἕκαστον ἄλλην εἶναι συμμετρίαν, καὶ τὸ πεποιηκὸς μηκέτι ποιεῖν προστιθεμένου μᾶλλον. Οὐ γὰρ ταῦτο προοδοποιεῖται εἰς ἕκαστον καὶ ἐπιτηδείως ἔχειν παρασκευάζει, καὶ ἤδη τοῦτο ἐργάζεται, ἀλλ' ἕτερον. Τὸ μὲν οὖν ὀλίγον μᾶλλον ἢ πολὺ προωδοποίησε καὶ παρεσκεύασε τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἰδρῶν· ἄλλης δὲ δεῖ συμμετρίας καὶ πλείονος πρὸς τὸ ποιῆσαι. Τοῦτο δὲ οὐκέτι ποιεῖ ὃ πεποίηκεν, ἀλλὰ μετ' αὐτὸ ὕστερον, ἄλλο τῆς συμμετρίας γινόμενον.

Ι2 Διὰ τί ἡ ἀποστλεγγισαμένοις μᾶλλον ῥεῖ ὁ ἰδρῶς ἢ ἐώσιν ἐπιμεῖναι; Πότερον διὰ^η τὸ καταψύχεσθαι ὑπὸ τοῦ ἔξω; Ἡ ὅτι ὥσπερ^ι πῶμα γίνεται ὁ ἔξω ἰδρῶς ἐπὶ τοῖς πόροις, ὥστε κωλύει τοῦ ἔσωθεν τὴν ὁρμήν.

Ι3 Διὰ τί τὸ πῆγανον δυσώδεις τοὺς ἰδρῶτας ποιεῖ, καὶ ἔνια τῶν μύρων; Ἡ ὅτι ὦν ἐν τῇ ὁσμῇ βαρύτης ἐνι, ταῦτα κεραννύμενα ταῖς περιττωματικαῖς ὑγρότησι κακωδεστέραν ποιεῖ τὴν ὁσμήν;

Ι4 Διὰ τί ἰδρουμένον τὸν νῶτον μᾶλλον ἢ τὰ πρόσθεν; Ἡ

^α τοῦ πυρὸς ἄντος Ca. ^β ἐπιφερομένον Xa. ^γ εἰ] εἰ τὸ Ya. ^δ ποιήσει τὸ πλεῖον margo Xa. ^ε τῷ τὸ σ. Ya. ^ϛ πλείονα Ca. ^ζ ἀποστλεγγισαμένοις C^α, Ya. ^η τοῦ καταψύχεσθαι Ca. ^ι πῶμα Ca.

ὅτι ἐν μὲν τῷ πρόσθεν ἐστὶ τόπος ἐντός, εἰς δὲ ἀποχετεύε-
ται τὸ ὑγρόν, ἐν δὲ τῷ ὀπίσθεν ^k οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔξω τὴν
ἐκκρισιν ἀναγκαῖον γίνεσθαι. Τὸ δ' αὐτό ἐστὶν αἷτιον καὶ
ὅτι τὴν κοιλίαν ἦττον ἰδρούμεν ^l ἢ ^m τὸ στῆθος. ⁿ Ἐτι ^{δὲ} ²
ὅτι μᾶλλον ^o διαφυλακτικόν ἐστι τοῦ ἰδρώτος τὰ νῶτα καὶ
τὰ ὀπίσθεν ἢ τὰ ^p πρόσθεν διὰ τὸ μᾶλλον τὰ ἔμπροσθεν
^q τῶν ὀπίσθεν ἀποψύχεσθαι. ^r Ὅπερ ἐστὶν αἷτιον καὶ ^τ τοῦ
τὰς μασχάλας ἰδρῶν τάχιστα καὶ μάλιστα· ἥκιστα γὰρ
ψύχονται. ^u Ἐτι δὲ σαρκωδέστερά ἐστι τὰ περὶ τὸν νῶτον
τῶν ^s πρόσθεν, ὥστε ὑγρότερα. Πλείων δὲ ὑγρότης ἐστὶν ἐν
τοῖς ὀπίσθεν· ^t ὁ γὰρ μυελὸς κατὰ τὴν ράχιν ὧν ὑγρασίαν
πολλὴν παρέχει.

Διὰ τί ἐφ' ἃ κατακείμεθα, οὐχ ἰδρούμεν; ^u Ἡ ὅτι θερ- 15
μὸς ὧν ὁ τόπος ^φ ἀπτόμεθα, κωλύει ^v διεξιέναι τὸν ἰδρῶτα·
ἀναξηραίνει γὰρ αὐτόν. ^u Ἐτι δὲ θλίβεται, θλιβόμενον δὲ
διαχεῖται τὸ αἷμα, οὐ συμβαίνοντος καταψύχεται μᾶλλον.
Σημεῖον δὲ ἡ νάρκη· κατὰψυξίς τε γὰρ ἐστὶ τὸ πάθος, καὶ
γίνεται ἐκ θλίψεως ἢ πληγῆς.

Διὰ τί οἱ καθεύδοντες μᾶλλον ἰδρούσιν; ^u Ἡ διὰ τὴν 16
ἀντιπερίστασιν; ¹ Ἀθροισθὲν γὰρ τὸ θερμὸν ἐντός ἐξελαύνει
τὸ ὑγρόν.

Διὰ τί τὸ πρόσωπον ^w μάλιστα ἰδρούσιν ^x ἀσαρκότατον 17
ὄν; ^u Ἡ ὅτι εὐἰδρώτα μὲν ὅσα ὕφυγ्रा καὶ ἀραιά, ἡ δὲ
κεφαλὴ τοιαύτη; ^y Ὑγρότητα ^γ γὰρ οἰκείαν ἔχει πλείστην.
Δηλοῦσι δὲ αἱ φλέβες τείνουσαι ἐντεῦθεν, καὶ οἱ κατάρροι
ἐξ αὐτῆς, καὶ ὁ ἐγκέφαλος ὑγρός, καὶ οἱ πόροι πολλοί.
Σημεῖον δὲ αἱ τρίχες ὅτι πολλοὶ οἱ πόροι εἰσὶ, περαίνοντες ^z
ἔξω. Οὐκουν ἐκ τῶν κάτω ὁ ἰδρὼς ἀλλ' ἐκ τῆς κεφαλῆς
γίνεται. Διὸ ἰδρούσι καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα τὸ μέτωπον·

^k οὐκέτι ἀλλ' Ca. ^l ἢ ἢ ὅτι Xa. ^m τὸ om. Ca. ⁿ δὲ] τὸ Xa.
^o φυλακτικόν Ca, omisso μᾶλλον. ^p ἔμπροσθεν Ca. ^q τῶν ὀπίσθεν
in margine ponit Xa. ^r τοῦ] τὸ Ca. ^s ἔμπροσθεν Xa. ^t ὁ μὲν
γὰρ Ca. ^v διέναι Xa. Ya. ^w μᾶλλον Ca. ^x ἀσάρκωτον Ca. Xa. ^y γὰρ
om. Ca.

ὑπόκειται γὰρ πρῶτον· τὸ δὲ ὑγρὸν κάτω ρεῖ ἀλλ' οὐκ ἄνω.

18 Διὰ τί οἱ ἰδρῶντες ἐὰν ψυχθῶσιν ἢ ὕδατι ἢ πνεύματι, ναυτιῶσιν; Πότερον τὸ ὑγρὸν ψυχθὲν ἔσται ἀθρόον, ἔμ- προσθεν ^z οὐκ ἡρεμοῦν διὰ τὸ ρεῖν; ^a ⁴ Ἡ καὶ τὸ πνεῦμα διὸν ἔξω γινόμενον ^b ἰδρῶς διὰ τὴν ψύξιν, τοῦτο ἔσω ψυχθὲν πρὶν ἐξελεῖν ὑγρὸν ἐγένετο, καὶ προσπεσὸν ποιεῖ τὴν ναυ- τίαν;

19 Διὰ τί ποτε ^c ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδῶν μάλιστα ^d οἱ ἰδρῶτες γίνονται θερμαινόμενων; ⁴ Ἡ ὅτι τὸ θερμαινό- μενον ἐφέλκει ἐφ' ἑαυτὸ τὸ ὑγρὸν, τὸ δὲ ὑγρὸν οὐκ ἔχει ὅπη καταναλίσκηται διὰ τὸ εἶναι τοὺς τόπους τούτους ὁστώδεις. ¹ Ἐκπίπτει οὖν ἔξω.

20 Διὰ τί οἱ πονοῦντες, ^e ὅταν παύσωνται, ἰδρῶσιν; ⁴ Ἐδει γάρ, εἴπερ ^f ὁ πόνος αἴτιος, ὅταν πονῶσιν. Πότερον ὅτι ^g πονούντων μὲν ὑπὸ τοῦ πνεύματος αἱ φλέβες ^h ἐμφυσώμεναι τοὺς πόρους συμμεμνῆναι ποιοῦσι, παυσαμένων δὲ συνίζου- σιν, ὥστε ⁱ δι' εὐρυτέρων γινομένων τῶν πόρων ῥῆον διέρχε- ² ται τὸ ὑγρὸν. ⁴ Ἡ ὅτι πονούντων μὲν ἀποκρίνει ἡ κίνησις ἐκ τοῦ ^k συμπεφυκότος ὑγροῦ πνεῦμα, καὶ διὰ θερμότητα τὴν ἀπὸ τῆς κινήσεως γίνεται τὸ ὑγρὸν πνεῦμα ἐπιπολῆς· ὅταν δὲ παύσῃται ποινῶν, ἅμα καὶ ἡ θερμότης λήγει, καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος πυκνουμένου ὑγρότης γίνεται, ὁ καλούμενος ἰδρῶς.

21 Πότερον δεῖ μᾶλλον τοῦ θέρους παρασκευάζειν τὸ ἰδρῶν ἢ τοῦ χειμῶνος; ⁴ Ἡ ὅτε μᾶλλον ὑγροὶ καὶ χαλεπώτεροι ἄνευ ἐπιμελείας ¹ γένοιντ' ἄν, ὥστε τοῦ χειμῶνος ^m ἄν ⁿ δέοι μᾶλλον, ^o ἢ μεγάλη ἡ μεταβολὴ καὶ τὰ περιττώματα οὐ ² συνεκπέττεται. Πάλιν ψυχθέντος ἔτι παρὰ φύσιν ^p τὸ τοῦ χειμῶνος. Δῆλον ἄρα ὅτι τοῦ θέρους μᾶλλον. Καὶ γὰρ

^z οὐχ ἡρεμοῦν Υ^a. ^a ἢ ὅτι καὶ margo Χ^a. ^b ἰδρῶς] ὑγρὸν C^a.
^c ἐκ τῶν ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς Χ^a. ^d οἱ om. Χ^a. ^e codices ὅτε παύ-
 σονται. ^f ὁ πόνος] ὦν ὡς C^a, οὕτως Υ^a. ^g πονούντος Υ^a, et pr. Χ^a.
^h ἐκφυσώμεναι C^a. ⁱ δι' om. C^a. ^k πεφυκότος C^a. ^l γένοιντ' C^a.
^m ἄν] οὐκ ἄν margo Χ^a. ⁿ δέη Χ^a. ^o ἢ] ἢ C^a.Χ^a. ^p τὸ in margine
 ponit Χ^a.

τὰ ὑγρά σήπεται μᾶλλον ἅπαντα τοῦ θέρους· διὸ τότε δεῖ ἀπαντλεῖν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι πάντες ^qοὕτως ἔλεγον.

Διὰ τί αἰὲ τοῦ σώματος ρέοντος καὶ τῆς ἀπορροῆς γινο- 22
μένης ἐκ τῶν περιττωμάτων οὐ κουφίζεται τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἀφιδρώσῃ; ¹ Ἡ ὅτι ἐλάττων ἢ ἔκκρισις. ^s Όταν γὰρ ἐξ ὑγροῦ ^t μεταβάλλῃ εἰς ἀέρα, πλείον γίνεται ἐξ ἐλάττονος· τὸ γὰρ ὑγρὸν διακρινόμενον πλείον. ^v Ὡστε πλείονι χρόνῳ ἢ ἔκκρισις. Διὰ ^v τε τοῦτο καὶ ὅτι δι' ἐλαττόνων ^w πό- 2
ρων ἢ ἔκκρισίς ἐστιν. ¹ Ἐτι τὸ γλίσχρον καὶ τὸ κολλῶδες μετὰ μὲν τοῦ ὑγροῦ ἐκκρίνεται διὰ τὴν κατάμιξιν, μετὰ δὲ τοῦ πνεύματος ἀδυνατεῖ. Μάλιστα δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ λυ-
ποῦν. Διὸ καὶ οἱ ἔμετοι τῶν ιδρώτων κουφίζουσι μᾶλλον, ³
ὅτι συνεχάζουσι τοῦτο ἅτε ^x παχύτεροι καὶ σωματωδέστεροι ὄντες. Καὶ ὅτι τῇ μὲν σαρκὶ πόρρω ὁ τόπος οὗτος, ἐν ᾧ τὸ γλίσχρον καὶ τὸ κολλῶδες, ὥστε ἔργον μεταστῆσαι, τῇ δὲ κοιλίᾳ ἐγγύς· ἢ γὰρ ἐν αὐτῇ ἐγγίνεται ἢ πλησίον· διὸ καὶ δυσεξάγωγον ἄλλως.

Διὰ τί ἦττον ιδροῦσιν ἐν αὐτῷ τῷ πονεῖν ἢ ἀνέντες; ²³
¹ Ἡ ὅτι πονοῦντες μὲν ποιοῦσι, ^y πεπονηκότες δὲ πεποιήκασιν; Εἰκότως οὖν ἐκκρίνεται πλέον· ὅτε μὲν γὰρ γίνεται, ὅτε δὲ ἐστίν. ¹ Ἡ ὅτι πονούντων μὲν συγκλείονται τῆς ^z σαρκὸς οἱ πόροι διὰ τὴν κάθεξιν τοῦ πνεύματος, ὅταν δ' ἀνωσιν ἀνοί-
γονται; Διὸ καὶ τὸ πνεῦμα κατέχοντες ἦττον ιδροῦσιν.

Διὰ τί ^a οὐχὶ ὅταν τροχάζωμεν, ὁ ιδρώς ^b πλείων, καὶ ²⁴
ὅταν ἐν κινήσει ἢ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅταν ^c παύσωνται; ¹ Ἡ ὅτι τότε μὲν ὥσπερ ὑπὸ τῆς χειρὸς ἢ ἄλλου τινὸς ἔστιν ὕδωρ ρέον ἀποφράζει πανταχόθεν συναθροίζόμενον, ὅταν δὲ ἀφεθῇ, πλέον ἢ ὅσον ἐξ ἀρχῆς. ¹ Ὡς δὲ ὑπὸ τῆς χειρὸς, οὕτω καὶ ὑπὸ ^d τοῦ πνεύματος ἔστιν ἀποληφθῆναι, ὥσπερ ἐν τῇ κλε-

^q ἔλεγον οὕτως Ca. ^r ἢ om. Ca. Xa. ^s ὅταν—ἐκκρισις om. Ca.
^t μεταβάλλῃ Ya. ^v τε] codices δέ. ^w πόνων Ca. ^x παχύτεροι] κουφώ-
τεροι Ca. ^y codices πεπονηκότες δὲ πεπονήκασιν. ^z γαστρός Ca.
^a οὐχὶ om. Xa, qui mox οὐ πλείων. ^b πλείω Ya. ^c παύσεται margo
Xa. ^d τοῦ om. Ca.

ψύδρα, καὶ πάλιν πρὸς τὴν κύστιν· ἀπολαμβάνει γὰρ ἐν-
τός. Ὅμοίως οὖν πολλῆς κινήσεως οὔσης τὸ πνεῦμα ἐναπο-
λαμβάνεται· διὸ καὶ αἱ φλέβες διατείνονται τοῦ ὑγροῦ οὐ
δυναμένου ἐξιέναι. Ἀπολαμβανόμενον δὲ ἀθρόον τὸ ὑγρόν,
ὅταν ἀνεθῇ τὸ πνεῦμα, ἀθρόον ἐξέρχεται.

25 Διὰ τί, ὅταν ^e πίνωσιν, ἦπτον ἰδρῶσιν ἐπιφαγόντες; Ἡ
διότι τὰ σιτία ἐπισπᾶται ^f μὲν τὴν ὑγρότητα καθαπερεὶ
σπόγγος ἐμπεσών, ἔστι δὲ κωλύσαι τὴν ὀρμὴν οὐ μικρὸν
μέρος, ὥσπερ ἐν τοῖς ^g ῥεύμασι, τὸ ἐπιλαβεῖν τοὺς πόρους
προσενεγκάμενον τὴν τροφήν.

26 Διὰ τί οἱ ἀγωνιῶντες ἰδρῶσι τοὺς πόδας, τὸ δὲ πρόσω-
πον οὐ; Μᾶλλον γὰρ εὐλογον, ὅταν πᾶν ἰδρῶσι τὸ σῶμα,
τότε μᾶλλον καὶ τοὺς πόδας· ψυχρότατος γὰρ ὁ τόπος, ^h διὸ
ἥκιστα ἰδρῶσιν. Καὶ οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς ἀρρωστίαις μάλιστα
περιστέλλειν τοὺς πόδας παραγγέλλουσιν, ὅτι εὐψυκτοὶ
εἰσιν, ὥστε ἀρχὴν ῥιμίδως ῥίγους ποιοῦσι καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι.

2 Ἡ ὅτι καὶ ἡ ἀγωνία ἐστὶ θερμότητος οὐ μετὰστασις ὥσπερ
ἐν τῷ φόβῳ ἐκ τῶν ἄνω ⁱ τόπων εἰς τοὺς κάτω (διὸ καὶ αἱ
κοιλίαι λύνονται τῶν φοβουμένων) ἀλλ' αὔξησις θερμοῦ, ὥσπερ
ἐν τῷ θυμῷ; Καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ^k ζέσις τοῦ θερμοῦ ἐστὶ τοῦ
περὶ τὴν καρδίαν· καὶ ὁ ἀγωνιῶν οὐ διὰ φόβον καὶ διὰ ψύξιν
πάσχει, ἀλλὰ διὰ τὸ ^l μέλλον.

27 Διὰ τί τὸ πρόσωπον ἐξέρυθροι γίνονται, οὐχ ἰδρῶσι δέ;
Ἡ διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι, ὥστε τὸ μὲν ἐν τῷ προσώπῳ
ὑγρὸν ξηραίνει ἢ θερμότης ἐπιπολάζουσα, τὸ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ
συντήκει διὰ τὸ ^m ἐλάττων μὲν εἶναι, ^m πλείων δὲ τῆς ἐμφύ-
του καὶ προὑπαρχούσης.

28 Διὰ τί καθεύδοντες ἰδρῶσι μᾶλλον ἢ ἐγρηγορότες; Ἡ
ὅτι ἔσθωθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰδρῶτος, θερμότερα δὲ τὰ ἐντός, ὥστε
ⁿ καὶ ἐκκρίνει διαχέουσα ἢ ἐντὸς θερμότης τὸ ἐντὸς ὑγρόν.

^e πίνωσιν Ca. ^f μὲν om. Xa.Ya. ^g ῥήμασι Ca.Ya. ^h διὸ καὶ
ἥκιστα Xa. ⁱ τόπων καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι ἢ ὅτι ἀγωνία ἐστὶ εἰς Ca.
^k ζέσις margo Xa. ^l μέλος Ca.Ya. ^m codices ἐλάττω et πλείω.
ⁿ καὶ om. Ca.Ya.

ο^ο Ὅτι αἰεὶ ἔοικεν ἀπορρεῖν τι τοῦ σώματος, ἀλλὰ διὰ τὸ μη-
θεν εἶναι πρὸς ὃ P προσπίπτον ἀλισθήσεται λανθάνει. Ση-
μεῖον δέ· τὰ γὰρ κοῖλα τοῦ σώματος αἰεὶ ἰδροῖ.

Διὰ τί ἐν τοῖς ^q πυριατηρίοις μᾶλλον ἰδρῶσιν, ^r ὅταν ἡ 29
ψυχος; ^h Ὅτι τὸ θερμὸν οὐ βαδίζει ἔξω διὰ τὴν τοῦ ^s ψυ-
χροῦ περίστασιν (κωλύεται γὰρ ὑπὸ τούτου), ἀλλ' ἐντὸς
κατειλούμενον καὶ μένον διαλύει τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά, καὶ ἰδρῶτα
ποιεῖ ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τί ^t ὠφελιμώτερός ἐστιν ὁ ἰδρῶς, ^v καὶ ^w ἐλάττων 30
ἐπέλθῃ, ὁ γυμνοῦ τροχάζοντος γενόμενος ἢ ὁ ἐν ἱματίῳ;
^h Ὅτι τὸ μὲν πονεῖν τοῦ ^x μὴ πονεῖν βέλτιόν ἐστι καθόλου, καὶ
ὁ ἰδρῶς δὲ ὁ μετὰ πόνου τοῦ ἄνευ πόνου βελτίων ἐστί, καὶ ^y ὁ
μᾶλλον δὲ μετὰ πόνου τοῦ ἡττον βελτίων; Μᾶλλον δ' ἐστὶ
μετὰ πόνου ὁ γυμνοῦ τροχάζοντος γινόμενος. Ἐὰν γὰρ μὴ
^z πολλῇ συντονίᾳ τροχάσῃ, οὐ δύναται ἰδρῶσαι γυμνὸς ὢν·
ἐν ἱματίῳ γὰρ καὶ πᾶν μετρίως τροχάσῃ, ταχὺ ἰδροῖ διὰ
τὴν ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀλέαν. Καὶ εὐχρόστεροι δὲ γίνονται 2
οἱ γυμνοὶ τρέχοντες τοῦ θέρου τῶν ἐν ἱματίοις, ὅτι ὥσπερ
ἅπαντες οἱ ἐν τοῖς εὐπνουστέροις τόποις οἰκοῦντες εὐχρού-
στεροὶ εἰσι τῶν ἐν τοῖς καταπεπνιγμένοις οἰκούντων, οὕτω
καὶ αὐτὸς αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ὥσπερ ἐν εὐπνοίᾳ ἦ, τότε
εὐχρόστερός ἐστιν ἢ ὅταν καταπεπνιγμένος ἦ καὶ περιεχό-
μενος ὑπὸ τινος ^a ἀλέας πολλῆς, ὃ συμβαίνει μᾶλλον τῷ ἐν
ἱματίῳ τρέχοντι. ^b Διὰ ταῦτα δὲ ^c καὶ οἱ πολὺν χρόνον
καθεύδοντες ^d ἀχρόστεροὶ εἰσι τῶν μέτριον χρόνον καθευδόν-
των· καταπέπνικται γὰρ καὶ ὁ καθεύδων.

Διὰ τί οἱ ἀγωνιῶντες ἰδρῶσι τοὺς πόδας, τὸ δὲ πρόσωπον 31
οὐ, ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ ἰδρῶντων ἡμῶν μάλιστα μὲν τὸ πρόσ-
ωπον, ἥκιστα δὲ τοὺς πόδας; ^h Ὅτι ^e ἡ ἀγωνία φόβος
τίς ἐστι πρὸς ἀρχὴν ἔργου, ὃ δὲ φόβος κατάψυξις τῶν ἄνω·

ο^ο ὅτι] ὥστε Xa. P πίπτον Ca. q πυριατηρίοις Ca. r ὅταν] ἢ ὅταν
Ca, Xa, Ya. s ψυχροῦ] ψυχους Xa. t ὠφελιμώτατός Ca. v καὶ ἐλ.
ἐπ. om. Ca. w ἐλάττων Xa. x μὴ om. Ca. y ὁ om. idem. z πολλῇ
Ca. a ἀλέας Ya, qui sæpe ita. b διὰ om. Ca, Ya. c καὶ om. Ca.
d εὐχρόστεροι Ca, Xa. e ἡ om. Ca.

- 2 διὸ καὶ ὠχρίῳσι τὰ πρόσωπα οἱ ἀγωνιῶντες. ^fΚινοῦνται δὲ καὶ σκαίρουσι τοῖς ποσίν· ποιοῦσι γὰρ τοῦτο οἱ ἀγωνιῶντες καὶ καθάπερ γυμνάζονται· ^gδιόπερ εἰκότως ἰδρῶσι ταῦτα οἷς πονοῦσιν. Καὶ τρίβουσι δὲ τὰς χεῖρας καὶ συγκαθιάσι ^hκαὶ ἐκτείνονται καὶ ἐξάλλονται καὶ ⁱοὐδέποτε ἡρεμοῦσιν· ὀρμητικοὶ γάρ εἰσι πρὸς τὸ ἔργον διὰ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἡθροῖσθαι εἰς τὸν περὶ τὸ στῆθος τόπον ^kὄντα ^lεὐσωματωδέστερον· ὅθεν ^mπάντῃ διάττοντος αὐτοῦ τε καὶ τοῦ αἵματος συμβαίνει ⁿπυκνὴν καὶ ποικίλην γίνεσθαι κίνησιν.
- 3 Μάλιστα δὲ ^oἰδρῶσι τοὺς πόδας, ὅτι οὗτοι μὲν συνεχῶς πονοῦσι, τὰ δὲ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος ἀναπαύσεως τυγχάνει ταῖς τῶν σχημάτων καὶ κινήσεων μεταβολαῖς.
- 32 Διὰ τί ἐν τοῖς πυριατηρίοις οὕτε ἀθρόου τοῦ πυρὸς ὄντος μᾶλλον ἰδρῶσιν, οὔτ' ἐλάττονος αἰετίνου, ἀλλὰ πλείονος; ^qἘπεισφερομένου γὰρ τὰ πυριατήρια μᾶλλον ἰδρῶσιν ἢ εἴπερ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοσοῦτον ἦν τὸ πῦρ. Ἡ τὸ μὲν πολὺ ἐκ πρώτης ξηρὰν λαμβάνον τὴν ἐπιπολῆς σάρκα καὶ δέρμα ^rκαίει καὶ ὀστρακοῖ, γενομένη δὲ τοιαύτη τέγγει τοὺς ²ἰδρῶτας. Τὸ δὲ ὀλίγον μᾶλλον τὴν σάρκα ἀνιέν αὐτὴν τε ἀραιοῖ, καὶ τὰ ἐντὸς καθάπερ ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν καὶ ἐξαγωγὴν. Οὕτω δ' ἐχούσης αὐτῆς, ἐπεισενεχθὲν πλέον πῦρ καὶ εἰσδύμενον εἰς βάθος τῆς σαρκὸς δι' ἀραιότητα ἐξατμίζει ^sτε τὰ προμαλαχθέντα ὑγρά, καὶ τὰ λεπτὰ αὐτῶν ἀποκρίνον ἐξάγει μετὰ τοῦ πνεύματος.
- 33 Πότερον ^tδεῖ μᾶλλον τοῦ θέρους παρασκευάζειν τὸ ἰδρῶν ἢ τοῦ χειμῶνος; Ἡ τοῦ μὲν χειμῶνος συστελλόμενον ἐντὸς τὸ θερμὸν ἐκπέττει καὶ πνευματοῖ τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά, διὸ πάντων αὐτῶν ἢ τῶν πλείστων ἀναλίσκομένων οὐδὲν δεῖται συγγενοῦς ἀποκρίσεως. Τοῦ δὲ θέρους δι' ^vἀραιῆς τῆς σαρκὸς ἐκπίπτοντος τοῦ θερμοῦ ἥττον πέττεται τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά·

^f κινοῦνται—ἀγωνιῶντες om. Ca. ^g διόπερ] διὸ Xa. ^h καὶ ἐκτείνονται om. Xa. ⁱ οὐδέπω Ca. ^k ὄντα] ὅταν Ca. ^l εὐσηματωδέστερον Ca. Ya. ^m παντὸς Xa. ⁿ ποικίλην καὶ πυκνὴν Xa. ^o ἰδρῶν Ca. Ya. ^p οὐδέ codices. ^q ἐπεισφερομένου] ἐπεὶ ἀφαιρόμενα Ca. ^r καίει Ca. ^s τὰ τε Ca. ^t δὴ Ca. ^v ἀρεῆς Xa.

διὸ δεῖται ἀπαντλήσεως. Ἐμμείναντα γὰρ διὰ τὴν ὥραν ² σήπεται καὶ νοσοποιεῖ. Σήπεται γὰρ πᾶν τὸ σηπόμενον ὑπ' ἀλλοτρίου θερμοῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ οἰκείου πέττεται. Ἐν μὲν οὖν τῷ θέρει τὸ ἀλλότριον ἰσχύει, διὸ σήπεται ^ω πάντα μᾶλλον ἐν αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι τὸ οἰκεῖον, διὸ οὐ σήπει ὁ χειμῶν.

Διὰ τί τῶν ἰδρώτων γινομένων ὑπὸ τῆς ἐντὸς θερμασίας ³⁴ ἢ ὑπὸ τῆς ἐκτὸς προσπιπτούσης, πρὸς ἐνίων ἰδρώτων φρίττομεν; Ἡ διότι ὑπὸ μὲν τῆς ἐντὸς θερμασίας ὅταν ἐκπίπτωσιν ἐκ πολλοῦ τόπου εἰς ὀλίγον, συστελλομένοις πρὸς τὴν περιοχὴν παντελῶς ^χ τὰς τοῦ θερμοῦ περιόδους ἀποφράττουσιν, εἴτα ἡ φρίκη ἐγγίνεται; Ἐτι τῆς σαρκὸς παντελῶς διαβρόχου γινομένης καὶ τοῦ θερμοῦ ^γ διεξιόντος. Ἡ ² δὲ ἐκτὸς θερμασία προσπίπτουσα ἄραιοὶ τὸν χρῶτα πρῶτον· εἴτα τὸ ἐντὸς τῆς φύσεως θερμὸν ^z ἀποκρινάμενον τὴν φρίκην ἐποίησεν.

Διὰ τί τῶν ἰδρώτων οἱ θερμοὶ κρίνονται βελτίους ^a εἶναι ³⁵ τῶν ψυχρῶν; Ἡ ὅτι πᾶς μὲν ἰδρὼς περιττώματός τινος ἔκκρισίς ἐστιν, εἰκὸς δὲ τὸ μὲν ὀλίγον περίττωμα ἐκθερμαίνεσθαι, τὸ δὲ πλεῖον μὴ ὁμοίως, ὥστε ὁ ψυχρὸς ἰδρὼς πολλοῦ περιττώματος ἂν εἴη σημεῖον· διὸ καὶ μακροτέρας τὰς νόσους δηλοῖ.

Διὰ τί τῶν ἰδρώτων διὰ θερμασίαν γινομένων πρὸς τὸ ³⁶ πολὺ πῦρ ἦττον ^b ἰδρῶμεν; Ἡ διότι ἦτοι σφόδρα θερμαινομένου τοῦ σώματος εἰς πνεύματα ὑγρὰ διαλύεται, ἢ ἐκπίπτοντος τοῦ ὑγροῦ καὶ ταχὺ ^c περιξηραίνονμένου τὴν αἴσθησιν οὐ λαμβάνομεν;

Διὰ τί τοῦ ἡλίου μᾶλλον θερμαίνοντος, ἐὰν μὴδὲν περί- ³⁷ βλημα ^d ἔχωμεν, ἰδρῶτες γίνονται τοῖς ἱματίοις περιστελλομένοις; Καὶ περὶ τούτου ^e ταῦτ' ἐροῦμεν τῷ προτέρῳ.

Διὰ τί τῶν ^f ὀξειῶν κινήσεων μᾶλλον θερμαίνειν δοκουσῶν, ³⁸

^ω μᾶλλον πάντα Ca. ^χ τὰς om. Ca. Ya. ^γ δὲ ἐξιόντος Xa. ^z ἀποκρινόμενον Ca. ^a εἶναι om. Ca. ^b ἰδρῶμεν Ca. ^c περιξαιρομένου Ca, ξηραίνονμένου Xa. ^d ἔχοιμεν Ca. Ya. ^e ταῦτα Ca. ^f ὀξέων codices.

τῶν δὲ νωθρῶν ἦττον, αἱ πρὸς τὸ σιμὸν πορεῖαι νωθρότεραι οὔσαι ἰδρῶτάς τε μᾶλλον ἐκκρίνουσι καὶ τὸ πνεῦμα ^ς προσιστάσιν, ὡς θερμαίνουσαι μᾶλλον τῶν ^h κατάντων; ^h ὅτι τοῖς βάρεσιν εἰς τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν ἐστίν, εἰς δὲ ² τὸ ἄνω παρὰ φύσιν. ^h Ὁὖν τοῦ θερμοῦ φύσις ἡ φέρουσα ἡμᾶς πρὸς μὲν τὰ κατάντη οὐθὲν συμπονεῖ, πρὸς δὲ τὰ σιμὰ ⁱ φορτηγούσα διατελεῖ. Ὡστε διὰ μὲν τὴν τοιαύτην κίνησιν ἐκθερμαίνεται, καὶ μᾶλλον τοὺς ἰδρῶτας ἐκκρίνει, καὶ τὸ πνεῦμα προσίστησιν. Συμβάλλεται δέ τι ἐν ταῖς πορείαις καὶ ἡ τοῦ σώματος ^k σύγκαμψις πρὸς τὸ μὴ εὐθυπορεῖν τὸ πνεῦμα ^l προσιστάσα.

39 Διὰ τί τῶν ἰδρώτων γινομένων, ὅσῳ ἂν ἐπιβάλληται τις μᾶλλον, οὐχ οἱ ^m τὰ πλείστα τῶν ἱματίων ⁿ ἐπιβαλλόμενοι ἰδρῶσιν; Καὶ περὶ τούτου ^o ταῦτ' ἐροῦμεν τῷ ἐπάνω.

40 Διὰ τί τῶν σωμάτων ξηροτέρων ὄντων τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος ἰδρωτικωτέρως διακείμεθα τοῦ θέρους; ^h ὅτι τοῦ μὲν θέρους ἀραιῶν τῶν σώματων ὄντων τὸ τῆς φύσεως θερμὸν οὐ πολὺ κατέχεται; Διαλύει οὖν τὰ ὑγρά εἰς πνεῦμα. Τοῦ δὲ χειμῶνος πεπυκνωμένων ἐκτὸς τῶν σωμάτων, πολὺ ^p κατειλημμένον τὸ τῆς φύσεως θερμὸν εἰς πνεῦμα οὐ διαλύει ^q τὰ ὑγρά. ^r Ἐπι δὲ καὶ τοῦ μὲν θέρους πολὺ προσφερόμεθα τὸ ὑγρόν, τοῦ ^r δὲ χειμῶνος τούναντίον.

41 Διὰ τί οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ^s γινόμενοι τοῖς ὑγμαίνουσιν ἰδρῶτες φαυλότεροι δοκοῦσιν εἶναι τῶν ὑπὸ τῶν πόνων; ^h ὅτι οἱ μὲν πόνοι ἀπαντλοῦντες αἰεὶ τὸ περιττεῦον ὑγρὸν ξηροτέραν τὴν σάρκα παρασκευάζουσιν, ὥστε τὰς κοιλίας τῶν πόρων ὑγιεινὰς εἶναι καὶ τῇ τοῦ θερμοῦ ^t ἡθίσει μηδεμίαν ἐμφραξιν γίνεσθαι, οἱ δ' αὐτόματοι μὲν προσαγορευόμενοι ἰδρῶτες, γινόμενοι δ' ἐξ ἀνάγκης, ὅταν ὑπὸ πλείονος ὑγρασίας συγχεομένων τῶν τῆς φύσεως πόρων τὰ θερμὰ μὴ παν-

^ς προϊστάσιν C^a, Y^a, προϊστῶσιν X^a. ^h κατ' αὐτῶν C^a. ⁱ φορτί-
ζουσα X^a. ^k σύγκαμψις X^a. ^l προϊστάσα X^a, Y^a, προϊστῶσα C^a.
^m τὰ om. X^a. ⁿ μεταβαλλόμενοι C^a. ^o ταῦτα C^a. ^p κατειλημμένων
X^a, Y^a. ^q τὸ ὑγρὸν X^a. ^r χειμῶνος δὲ X^a, Y^a. ^s γενόμενοι X^a.
^t εἰθίσει C^a, διηθίσει X^a.

τελῶς καταλαμβάνηται, ἀλλ' ἔτι ἀπομάχεσθαι καὶ ἐκκρίνειν αὐτὸ δύνηται, εὐλόγως νόσου σημεῖα φαίνεται. Τότε γὰρ ὑπὸ πλείονος ^ν ὑγρασίας ἢ τοῦ συμμέτρου κατὰ φύσιν ψύχεται, ἢ τε σὰρξ δίομβρος γενομένη τὴν κακίστην πρὸς ὑγείαν διάθεσιν λαμβάνει.

Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἰδρῶτες ἦσπον γίνονται, καὶ ^ω ἡμεῖς 42 οὐχ ὁμοίως παρασκευάζειν βουλόμεθα, ὑγροτέρων ὄντων τῶν σωμάτων τοῦ χειμῶνος; ^κ ^η ἦσπον μὲν ἰδρῶμεν, ὅτι τὰ ὑγρὰ τοῦ χειμῶνος πέπηγε καὶ συνέστηκε σφόδρα· ^γ δυσδιαλυτώτερα ^z οὖν. Οὐχ ὑπολαμβάνομεν δὲ ^α δεῖν ἰδρωτοποιεῖσθαι τοῦ χειμῶνος, διότι ἡ τοιαύτη διάθεσις ὑγιεινὴ, ὃ δὲ τοὺς ἰδρῶτας ἐμποιῶν τήκει καὶ συγχέει τὴν ἑξίν· ἔτι τε καὶ ἀραιότεραν τοῦ προσήκοντος ἐμποιῶν τό τε ἐντὸς θερμὸν ἀποκρίνων ἔλαττον ποιεῖ, ὥστε μὴ ὁμοίως δύνασθαι τῇ περιέχοντι ψυχρῷ ἀντιτετάχθαι· τό τε ἐκτὸς ὑγρὸν ῥαδιέστερον παρεμπεσεῖται τοῖς σώμασιν, ἀραιῶν τῶν πόρων διὰ τὰς ἰδρωτοποιίας ^β ὄντων.

Γ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΠΟΣΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΘΗΝ.

Διὰ τί οἱ μεθύνοντες θερμοῦ ὄντος τοῦ οἴνου δύσριγοί εἰσι, καὶ τάχιστα ἀλίσκονται ὑπὸ πλευρίτιδος καὶ τῶν τοιούτων; ^η Διότι πολὺν ὑγρὸν εἶναι ^δ ψυχθῇ, πολὺν ψυχρὸν γίνεται, ὥστε κρατεῖν τῆς φυσικῆς θερμότητος; Γίνεται γὰρ ὁμοιον ὥσπερ ἂν εἰ ἐσθὴς βεβρεγμένη εἴη ^ε ὑγρῷ ψυχρῷ, οὕτως ἡ σὰρξ ἐνδοθεν.

Διὰ τί οὐχ οἱ σφόδρα μεθύνοντες ^ι παροινούσιν, ἀλλ' οἱ 2 ^ς ἀκροθώρακες μάλιστα; ^η ὅτι οὐθ' οὕτως ὀλίγον ^η πεπώκασιν ὥστε ὁμοίως ἔχειν τοῖς νήφουσιν, οὐθ' οὕτως ὥστε διαλύεσθαι, ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολὺν ^η πεπωκότες; ^ι Ἐτι οἱ μὲν νήφοντες μᾶλλον ὀρθῶς κρίνουσιν, οἱ δὲ σφόδρα μεθύοντες

^ν ἑργασίας Χ^α. ^ω ἡμᾶς C^α. ^κ ἡ om. Χ^α. ^γ δυσλυτώτερα Χ^α.
^z οὖν] ὄντα C^α. ^α δεῖ C^α. ^β ὄντων om. C^α. K^α. X^α. Y^α. ^ε οἰνοπο-
σίας καὶ μέθης C^α. ^δ ψυχθῇ καὶ πολὺν C^α. ^ε ὑγρῷ] ἐν τῷ C^α. ^ι περι-
οινούσιν C^α. X^α. Y^α. ^ς ἀκροθόρικες C^α. ^η πεπόκασιν et μοx πεπο-
κότες C^α.

οὐδ' ἐγχειροῦσι κρίνειν· οἱ δὲ ^h ἄκροθώρακες κρίνουνσι μὲν διὰ τὸ μὴ σφόδρα μεθύειν, κακῶς δὲ διὰ τὸ μὴ νήφειν, καὶ ταχὺ τῶν μὲν καταφρονοῦσιν, ⁱ ὑπὸ τῶν δὲ ὀλιγωρεῖσθαι δοκοῦσιν.

3 Διὰ τί μᾶλλον κραιπαλῶσιν οἱ ^k ἄκρατέστερον πίνοντες ἢ ^l οἱ ὅλως ἄκρατον; Πότερον διὰ τὴν λεπτότητα ὁ κεκραμένος μᾶλλον εἰσδύεται εἰς πλείους τόπους καὶ στενωτέρους, ὁ δὲ ἄκρατος ἥττον, ὥστε δυσεξαγωγώτερος ὁ κεκραμένος; ⁿ Ἡ διότι ἐλάττω πίνουσιν ἄκρατον διὰ τὸ μὴ δύνασθαι, καὶ ἀπεμουσι μᾶλλον; ^o Ἔτι δὲ συμπτέττει τὰ λοιπὰ θερμότερος ὢν, καὶ αὐτὸς αὐτόν· ὁ δὲ ὑδαρὴς τοῦναντίον.

4 Διὰ τί τῶν οἰνοφλύγων τὸ σπέρμα οὐ γόνιμον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ; ^p Ἡ ὅτι ἡ κράσις τοῦ σώματος ^m ἐξύγρυνται; Τὰ δὲ ὑγρά σπέρματα οὐ γόνιμα, ἀλλὰ τὰ συνεστῶτα καὶ πάχος ἔχοντα.

5 Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες τρέμουνσι, καὶ μᾶλλον ὅσῳ ἂν ἀκρατοποτῶσιν; ^q Ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶνος θερμαντικόν, ὁ δὲ ^r τρόμος γίνεται μάλιστα ἀπὸ ψυχροῦ, διὸ οἱ ῥιγῶντες μάλιστα τρέμουνσι. Πολλοῖς δ' ἤδη χρωμένοις μόνον ἀκράτῳ τροφῆς χάριν τρόμοι ἰσχυροὶ συνέβησαν, ὥστε ἀπορρίπτειν τοὺς ^o θλίβοντας, καὶ τῷ θερμῷ ὕδατι λουόμενοι ἀναισθήτως εἰ-

² χον. ⁿ Ἡ ὅτι γίνεται μὲν ὁ τρόμος διὰ κατάψυξιν, γίνεται δὲ ἢ περισταμένου ἐντὸς τοῦ θερμοῦ διὰ τὸ ἐκτὸς ψυχρός, οἶον τοῦ χειμῶνος, ἢ σβεννυμένου τοῦ κατὰ φύσιν θερμοῦ, σβεννυμένου μὲν τῷ ἐναντίῳ, ἢ διὰ χρόνον, οἶον γῆρας, ἢ ^p τῇ τοῦ ἀλλοτρίου θερμοῦ ὑπερβολῇ, ὃ συμβαίνει τῷ ἐν τῷ ³ ἡλίῳ ἢ πυρὶ καιομένῳ. Συμβαίνει δὲ τοῦτο καὶ τοῖς τῷ ἀκράτῳ οἴνῳ χρωμένοις. ^q Ὡν γὰρ ^r θερμός, ὅταν ὑπερτείνηται δυνάμει τῇ τοῦ σώματος οἰκείᾳ θερμότητι μιγνύμενος, ἀποσβέννυσιν αὐτό· σβεσθέντος δὲ καὶ ψυχθέντος τοῦ σώματος συμβαίνει τοὺς τρόμους γίνεσθαι. ^r Ἔστι δὲ καὶ ^s παρὰ ⁴ πάντα τὰ εἰρημένα ^t ἄλλος τρόπος ^u καταψύξεως. ^v Ἀναίρε-

^h ἀκροθόρικες Ca. ⁱ ὑπὸ om. Ca. ^k κεκραμένον Ca. ^l οἱ om. Xa. ^m ἐξύγρυνται Ca. ⁿ τρόπος Ca. ^o φλιβολίτας Ca. Ya. ^p τῇ om. pr. Xa. ^q θερμός] θερμός τις Ya, θερμός τις ὁ οἶνος Xa. ^r παρὰ add. margo Xa. ^s ἄλλον τρόπον Ca. ^t καταψύξεως. ^ζ. ἀναρεθείσης Xa.

θείσης ^v δὲ τῆς ὕλης, ἥ τὸ θερμὸν ἐκάστω τρέφεται, συμβαίνει καὶ τὸ θερμὸν φθείρεσθαι. Τοῦτο δὲ ἐπὶ ^w μὲν τῶν ἀψύχων ἐπὶ τοῦ λύχνου ἐστὶ φανερόν (τοῦ γὰρ ἐλαίου ἀναλωθέντος συμβαίνει σβέννυσθαι τὸ φῶς), ἐπὶ δὲ τῶν ἐμψύχων τό τε γῆρας ταῦτο ποιεῖ τοῦτο καὶ τῶν νόσων αἱ μακραὶ καὶ συντηκτικαί. Ἀναιρουμένης γὰρ ἡ λεπτυνομένης τῆς τοῦ ⁵ θερμοῦ τροφῆς ἐκλείναι αὐτὸ συμβαίνει. Ὑγρῷ μὲν γὰρ τρέφεται τὸ θερμόν, ^x τούτῳ δὲ οὐ τῷ τυχόντι, ἀλλὰ λείψαι καὶ ^y πλείονι. Διὸ τοῖς νοσοῦσι τὰς εἰρημένας νόσους καὶ πρεσβυτέροις φθειρομένου τοῦ τοιούτου καὶ ἀλλοιουμένου (δριμὺ γὰρ καὶ αὐχμηρὸν ἀντὶ λείου καὶ λιπαροῦ γίνεται) συμβαίνει ἐκλείπειν αὐτό. Σημεῖον δὲ τῶν εἰρημένων ἐστὶν ⁶ αἱ γινόμεναι βοήθειαι τοῖς μαράνσει τὸν βίον ἐκλείπουσιν· ὅτι γὰρ ἂν ἐπιστάξῃ τις αὐτοῖς τῶν ^z τροφῶδων ὑγρῶν, προσαναφέρεσθαι συμβαίνει τὸ δὲ ὀπτικὸν αὐτῶν, ^a ὡς τῇ τοῦ τοιούτου ἐκλείψει γινομένης τῆς διαλύσεως. Ἔοικε δὲ τοῖς ἀκρατοποτοῦσι τοῦτ' εἶναι ^b αἷτιον. Ὡν γὰρ θερμὸς ὁ οἶνος μετὰ ⁷ τῆς φύσει ὑπαρχούσης θερμότητος μᾶλλον ἀναλίσκει τὰ ἐν τῷ σώματι ὑπάρχοντα ἐφόδια τῷ οἰκίῳ θερμῷ. Διὸ συμβαίνει τοὺς μὲν ὑδρωπικούς αὐτῶν γίνεσθαι, τοὺς δὲ ρευματικούς, τοὺς δὲ εἰς τὴν κοιλίαν. Τὰ τε γὰρ λοιπὰ ^c αὐτοῖς ⁸ ὑγρὰ δριμέα ἐστί, καὶ τὰ εἰσιόντα δι' ἀσθένειαν τοῦ οἰκείου θερμοῦ ἀπαλὰ ὄντα οὐ παχύνεται. Ἀσθενὲς δὲ ἐστὶ τὸ θερμὸν τῷ τὴν ὕλην εἶναι τοιαύτην ἐν ᾧ ^d ἔτι σῶζεται, καθάπερ τὸ καλάμινον πῦρ· καὶ γὰρ τοῦτο διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν ἀσθενέστερόν ἐστι τοῦ ξυλίνου.

Διὰ τί οἱ μεθύοντες θερμοῦ ὄντος τοῦ οἴνου δύσριγοί εἰσι, ⁶ καὶ τάχιστα ^e ἀλίσκονται ὑπὸ πλευρίτιδος καὶ τῶν τοιούτων νόσων; Ἡ ὅτι ^f τὸ πολὺ ὑγρὸν εἰς ψυχθῆν, πολὺ ψυχρὸν γίνεται, ὥστε ^g κρατεῖν τῆς φυσικῆς θερμότητος, πάντα δὲ

^v δέ] γάρ? ^w μὲν om. X^a. ^x τούτο X^a. ^y πλείονι] immo πίωνι.
^z τροφῶν Ca. ^a ὡς ἐν τῇ X^a. ^b αἷτιον—ἀναλίσκει τὰ om. Ca. ^c ὑγρὰ αὐτοῖς X^a. ^d ἔτι] τι Ca. ^e ὑπὸ πλευρίτιδος ἀλίσκονται X^a. ^f τὸ om. Ca. ^g κρατεῖ Y^a.

² τὰ ^h ὑγρότερα θερμότερά ἐστι τὴν φύσιν. Σημείον δέ· θερμαίνεται μὲν γὰρ τοῖς ἐκτός, ὑγραίνεται δὲ οὗ. Εἰ δ' ἡττόν ἐστι θερμά, καὶ ἀπολείπει δῆλον ὅτι θάττον αὐτὰ ἢ θερμότης ἢ ὑγρότης, ὥστε ⁱ λειφθέντων ψυχρῶν ὑγρῶν εἰκότως ῥιγοῦσί ^k τε μᾶλλον οἱ μεθύοντες καὶ ^l τὰ τοῦ ῥίγους οἰκεία πάσχουσι πάθη.

7 Διὰ τί οἱ μὲν παῖδες θερμοὶ ὄντες οὐ φίλοινοί εἰσι, Σκύθαι δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀνδρεῖοι θερμοὶ ὄντες φίλοινοι; Ἡ ὅτι οἱ μὲν θερμοὶ ὄντες καὶ ξηροὶ (ἢ γὰρ τοῦ ἀνδρὸς ἕξις τοιαύτη), οἱ δὲ παῖδες ὑγροὶ καὶ θερμοί. Ἡ δὲ φιλοποσία ἐστὶν ἐπιθυμία ὑγροῦ τινός. Ἡ οὖν ὑγρότης κωλύει διψητικούς εἶναι τοὺς παῖδας· ἔνδεια γάρ τις ἐστὶν ἢ ἐπιθυμία.

8 Διὰ τί μεθύοντες μᾶλλον διαισθανόμεθα τὰ ἀλυκὰ καὶ τὰ μοχθηρὰ ὕδατα, νήφοντες δὲ ἡττον; Ἡ ὅτι τὸ οἰκείον ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐστὶν ἀπαθές, καὶ τὸ ὁμοίως διακείμενον, τὰ δὲ ² ἐναντία τῶν ἐναντίων ἐστὶν ^m αἰσθητικώτατα. Ὁ μὲν οὖν μεθύων γλυκεῖς ἐν αὐτῷ χυμοὺς ἔχει (τοιοῦτο γὰρ ὁ οἶνος δοκεῖ), καὶ τῶν φαύλων χυμῶν αἰσθητικώτερός ἐστιν, ὁ δὲ νήφων δριμύς καὶ ἀλυκούς. Τῆς τροφῆς οὖν πεπεμμένης οἱ περιττωματικοὶ ἐπιπολάζουσιν. Οὗτοί τε οὖν ⁿ εἰσὶν ἀπαθεῖς ὑπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ τὸν ἔχοντα ποιοῦσιν.

9 Διὰ τί τοῖς μεθίουσι σφόδρα κύκλῳ πάντα φαίνεται φέρεσθαι, καὶ ἡδὴ ἀπτομένης τῆς μέθης ἀθρεῖν τὰ πόρρω οὐ ^o δύναται; Διὸ καὶ σημεῖον τῆς μέθης αὐτὸ ποιοῦνται τινες. Ἡ ὅτι κινεῖται ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ οἴνου ἢ ὄψις ^p πυκνάκις; Διαφέρει οὖν ^q οὐθὲν τὴν ὄψιν κινεῖν ἢ τὸ ὁρώμενον· ² ταῦτό γὰρ ποιεῖ πρὸς τὸ φαίνεσθαι τὰ εἰρημένα. Ἐπεὶ ^r δὲ καὶ περὶ τὰ πλησίον ὄντα διαψεύδεσθαι ^s τὴν ὄψιν συμβαίνει τῶν μεθύντων, καὶ περὶ τὰ πόρρω μᾶλλον εἰκὸς ταῦτα πάσχειν. Διόπερ ἐκεῖνα μὲν ὅλως οὐχ ὁράται, τὰ δ' ἐγγύς

^h ψυχρότερα Χ^a. ⁱ ληφθέντων Χ^a. Υ^a. ^k τε om. C^a. ^l τὰ] κατὰ C^a. ^m αἰσθητικώτερα C^a. Υ^a. ⁿ εἰσὶν οἱ ἀπαθεῖς C^a. ^o δύναται Υ^a. ^p πολ-
λάκις pr. C^a. ^q τὴν ὄψιν οὐθὲν Χ^a. ^r δὲ om. C^a. ^s συμβαίνει τὴν
ὄψιν C^a.

^t οὐκ ἐν ᾧ τόπῳ ἐστὶν ὁρά. Κύκλῳ δὲ φαίνεται φέρεσθαι, ³ καὶ οὐκ ἐγγὺς καὶ πόρρῳ, ὅτι εἰς μὲν τὸ πόρρῳ διὰ τε τὴν κύκλῳ κίνησιν ἀδυνατωτέρα ἐστὶ φέρεσθαι ἢ ὄψις. Ἄμα γὰρ τὰναντία ποιεῖν οὐ ῥάδιον. Ἔστι δὲ ἡ μὲν πόρρῳ ἐπιθυμία σφοδρά, ἡ δὲ κύκλῳ ἐν ᾧ ^v τοῦνομα σημαίνει σχήματι. Διὰ ^w τε οὖν τὰ εἰρημένα πόρρῳ οὐ φέρεται· καὶ εἰ φέροιτο τὸ ἐγγὺς καὶ πόρρῳ, ^x οὐκ ἂν ταῦθ' ὀρώη. ^y Ἀπολείπει ⁴ γὰρ ἂν ^z ἐν θατέρῳ χρόνῳ αὐτῶν τὸ ὁρώμενον ἐν ταύτῳ τόπῳ, ἀπολείπων δὲ οὐκ ἂν ὀρώη. Κύκλῳ δὲ φέρεται διὰ τὸ ὑπάρχον σχῆμα τῆς ὄψεως. Ἔστι γὰρ κῶνος, οὗ ἡ βάσις κύκλος, ἐν ᾧ κινουμένη ὁρά μὲν τοῦτο διὰ τὸ μηδέποτε ἀπολείπειν αὐτό, διέψευσται δὲ τῷ τόπῳ διὰ τὸ μὴ τὴν αὐτὴν ὄψιν ἐπιβάλλειν ἐπ' αὐτό. Ταυτὸν γὰρ ἂν ἦν ἡ τοῦτο πρὸς τὴν ὄψιν κινεῖν ἢ τὴν ὄψιν πρὸς τοῦτο.

Διὰ τί τοῖς μεθύουσιν ἐνίοτε πολλὰ φαίνεται τὸ ἐν ὁρῶ- ¹⁰ σιν; Ἡ καθάπερ εἴρηται, κινουμένης τῆς ὄψεως συμβαίνει μῆθένα ^a χρόνον τὴν αὐτὴν ἐπὶ ταυτοῦ ἡρεμεῖν ὄψιν; Τὸ ^{aδ} ^b ἐν ταύτῳ χρόνῳ ἑτέρως ὁρώμενον ὀψιαίτερον εἶναι δοκεῖ· ἀφῇ γὰρ ὄψεως ὁράται τὸ ὁρώμενον, ἄπτεσθαι δὲ πλείοσιν ἅμα τοῦ αὐτοῦ ἀδύνατον. Ὀντος ^c δὲ ἀναισθήτου τοῦ με- ² ταξὺ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ ^d ὄψις ἥπτετο καὶ παρήλλαττε τὸ ὁρώμενον, εἰς εἶναι δοκεῖ χρόνος ἐν ᾧ τε ^e ἥπται καὶ ^f παρήλλαχεν· ὥστ' ἐν τῷ ^g αὐτῷ χρόνῳ ^h ταυτοῦ πλειόνων ἀπτομένων ὄψεων πλείω δοκεῖ εἶναι τὰ ὁρώμενα, διὰ ⁱ τὸ ^k ταῦτα κατὰ τὸν αὐτὸν ^l τρόπον ἀδύνατον ^m εἶναι ἄπτεσθαι.

Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀφροδισιάζοντες ἀδύνατοί εἰσιν; Ἡ ¹¹ ὅτι δεῖ τινὰ τόπον ἐκθερμανθῆναι ⁿ μᾶλλον τοῦ ἄλλου σώματος, τοῦτο δὲ ποιεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι θερμασίας ἀδυνατοῦσιν· ἀποσβέννυνται γὰρ τὸ ὑπὸ τῆς κινή-

^t οὐδ' Xa. ^v τὸ ὄμμα pr. Xa. ^w τε] τι Xa. ^x οὐ καὶ codices. ^y ἀπολείπει Xa. ^z ἐν om. Ca. ^a χρόνον et δ' om. Ca. ^b ἐν om. x. ^c δὲ om. Ca. ^d ὄψις τε ἥπτετο καὶ παρήλασε Ca. ^e ἥπτετο Q.Ka.Oa. ^f παρήλαττεν Ka.Oa. ^g αὐτῷ om. Q.Ka. ^h ταυτῷ Q.Ka.Xa. ⁱ τὸ om. Q.Ka. ^k ταύτας Ka. ^l χρόνον Ka. ^m εἶναι om. Ca. ⁿ μᾶλλον δὲ τοῦ Ca.

σεως ^ο γινόμενον θερμὸν ὑπὸ τοῦ περιέχοντος μᾶλλον, ὅτι ²πολύ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ὑγρὸν καὶ ἄπεπτον. Ἔτι δὲ τὸ σπέρμα ἐκ τροφῆς, τροφή δὲ πᾶσα πέττεται· ἥς πληρωθέντες ὀρμητικοί εἰσι πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Διὸ καὶ κελεύουσιν τινες πρὸς τὴν πράξιν τὴν τοιαύτην ἀριστᾶν μὲν πολύ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον, ἵνα ἥ αὐτοῖς ἐλάττω τὰ ἄπεπτα τῶν πεπεμένων.

12 Διὰ τί ὁ γλυκὺς ^p καὶ ἄκρατος καὶ ὁ κυκεὼν μεταξὺ ^q διαπινόμενοι ἐν τοῖς πότοις νήφειν ποιοῦσιν; Καὶ διὰ τί ἦττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κωθωνιζόμενοι; Ἡ πάντων τὸ αὐτὸ αἴτιον ἐστίν, ἡ παράκρουσις τοῦ ἐπιπολῆς θερμοῦ; Τὸ γὰρ μεθύειν ἐστίν, ὅταν ἥ τὸ θερμὸν ^r ἐν τοῖς περὶ τὴν κεφαλὴν τόποις.

13 Διὰ τί τοῦ γλυκέος ἐπιπολαστικοῦ ὄντος, εἰάν τις μεθύων ἤδη ἐπιπῇ γλυκὺ, ^s καταπέττεται ὁ ἐννάρχων οἶνος καὶ ἦττον ἐνοχλεῖ; Ἡ ὅτι τὸ μὲν γλυκὺ λεαντικόν ^t τέ ἐστι καὶ γλίσχρον (ἐμφράττει οὖν τοὺς πόρους), τὸ δὲ αὐστηρὸν τραχυητικόν· καὶ τὸ μὲν εὐπετῇ ποιεῖ τῷ θερμῷ τὴν ἀναφοράν, ὁ δὲ γλυκὺς στέγει αὐτό, τοὺς πόρους ἐμφράττων. Ὅτι δὲ τῶν ἄνω θερμαινέντων ἐστὶν ἡ μέθη, εἴρηται. Ἔτι δὲ ὁ μὲν γλυκὺς ἀνοδμος, ὁ δὲ αὐστηρὸς οὐ· ὁσμὴ δὲ πᾶσα βαρύνει κεφαλὴν.

14 Διὰ τί ἀπὸ τοῦ ^v κεκραμένου μὲν ἀκρατεστέρου δὲ ἔωθεν μᾶλλον πονοῦσι τὴν κεφαλὴν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκράτου; Ἡ ὅτι ὁ μὲν ἄκρατος ^w παχυμερὴς ὢν εἰς ^x τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν πόρους στενοὺς ὄντας αὐτὸς μὲν οὐκ εἰσπίπτει, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ, ἡ ὁσμὴ καὶ θερμότης· ὁ δὲ κεκραμένος μιχθεὶς λεπτῷ ^y τῷ ὕδατι αὐτὸς εἰσδύεται, ἔχων δὲ σῶμα, καὶ τῆς δυνάμεως πολὺ τῆς ^y τοῦ ἀκράτου, ^z δυσπεπτότερός ἐστιν. Τὰ τε γὰρ ὑγρά ^a πάντων δυσπεπτότατα, καὶ τὰ σώματα τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων.

^ο θερμὸν γινόμενον X^a. ^p καὶ ὁ ἄκρατος Y^a. om. καὶ C^a. ^q θωνιζόμενοι pr. C^a, πινόμενοι margo. ^r ἐν om. X^a. ^s καταπάττεται Y^a. ^t τε om. C^a. ^v κρεμμένον C^a. ^w παχυμερὴς πως ὢν C^a. ^x τοὺς om. X^a. ^y τῷ et mox τοῦ om. C^a. ^z δυσπεπτότερα C^a. ^a πάντα X^a.

Διὰ τί μᾶλλον δύνανται ^bπιεῖν εἰς μέθην οἱ ἀγύμναστοι 15
τῶν γεγυμνασμένων, καὶ ῥᾶον ἀπαλλάττουσιν; ^aἩ ὅτι οἱ
^cἔχοντες περίττωμα καὶ ὑγρὸν ἐν αὐτοῖς οὐρητικοὶ γίνονται·
ὅπερ ποιεῖ δύνασθαι πίνειν καὶ ὕστερον κούφως ἔχειν διὰ τὸ
μὴ ἐμμένειν πολὺ ὑγρὸν οἰνώδες. Οἱ μὲν οὖν ἀγύμναστοι ²
ὑγροὶ καὶ περιττωματικοὶ εἰσιν, οἱ δὲ γεγυμνασμένοι ξηροί,
ὥστ' εἰς τὸ σῶμα τούτοις ἡ ὑγρότης ἡ οἰνηρὰ ἀφικνεῖται.
Εὐθύς τε οὖν ἀντισπᾶ τῇ οὐρήσει ἡ φορὰ αὕτη, καὶ ὕστερον
ἐμμένον τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἐν ^dτῷ σώματι ^eβάρος ποιεῖ.

Διὰ τί ὁ οἶνος καὶ τετυφωμένους ποιεῖ καὶ μανικοὺς; 16
^aἘναντία γὰρ ἡ διάθεσις· ὁ μὲν γὰρ μᾶλλον ^fἤδη ἐν κινή-
σει, ὁ δὲ ἡττον. ^gἩ ὥσπερ Χαιρήμων εἶπε,

τῶν χρωμένων ^hγὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται.

Τὰναντία οὖν ποιεῖ οὐ ⁱταῦτά ἀλλὰ τὰ μὴ ὁμοίως ἔχοντα,
ὥσπερ καὶ τὸ πῦρ τὰ μὲν ξηραίνει τὰ δὲ ὑγραίνει, ἀλλ' οὐ
ⁱταῦτά, καὶ τήκει ^kτὸν κρύσταλλον καὶ πήγνυσι τοὺς ἄλας.
Καὶ ὁ οἶνος (ὑγρὸς γὰρ ἐστὶ τὴν φύσιν) τοὺς μὲν ¹βραδυ- ²
τέρους ἐπιτείνει καὶ θάττους ποιεῖ, τοὺς δὲ θάττους ἐκλύει.
^mΔιὸ ἔνιοι τῶν μελαγχολικῶν τῇ φύσει ἐν ταῖς κραιπάλαις
ἐκλελυμένοι γίνονται πάμπαν. Ὡσπερ γὰρ τὸ λουτρὸν τοὺς
μὲν συνδεδεμένους τὸ σῶμα καὶ σκληροὺς ⁿεὐκινήτους ποιεῖ,
τοὺς δὲ εὐκινήτους καὶ ὑγροὺς ἐκλύει, οὕτως ὁ οἶνος, ὥσπερ
^oλούων τὰ ἐντός, ἀπεργάζεται τοῦτο.

Διὰ τί ἡ κράμβη παύει τὴν κραιπάλην; ^aἩ ὅτι τὸν μὲν 17
χυλὸν ^pγλυκὺν καὶ ῥυπτικὸν ἔχει (διὸ καὶ κλύζουσιν αὐτῷ
τὴν κοιλίαν οἱ ἱατροί), αὕτη δ' ἐστὶ ψυχρά. Σημεῖον δέ·
πρὸς γὰρ τὰς σφοδρὰς διαρροίας χρῶνται αὐτῇ οἱ ἱατροί,
ἔψοντες σφόδρα καὶ ^qἀποχυλίζοντες καὶ ψύχοντες. Συμ- ²
βαίνει ^rδὴ τῶν ^sκραιπαλόντων τὸν μὲν χυλὸν αὐτῆς εἰς τὴν
κοιλίαν κατασπᾶν τὰ ἐν αὐτοῖς ὑγρά, οἰνηρὰ καὶ ἄπειπτα

^b ποιεῖν X^a. ^c ἔχοντες τὸ περίττωμα Ca. ^d τῷ om. Ca. ^e βάρος
X^a. ^f ἤδη om. pr. X^a. ^g ἡ om. Ca. ^h γὰρ om. Ca. ⁱ ταῦτα utro-
bique Ca. ^k τὸ X^a. ^l δακρυτέρους Ca. Y^a. ^m διότι Ca. ⁿ ἀκινήτους
Ca. ^o λύων Ca. ^p γλυκὺ Y^a. ^q ἀποχυλίζοντες margo u. ^r δέ X^a.
^s κραιπαλούντων Ca.

όντα, αὐτὴν δὲ ὑπολειπομένην ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ψύχειν τὸ σῶμα. Ψυχομένου δὲ ὑγρὰ λεπτὰ συμβαίνει εἰς τὴν κύστιν φέρεσθαι. Ὡστε κατ' ἀμφοτέρα τῶν ὑγρῶν ἐκκρινομένων[†] διὰ τοῦ σώματος, καὶ καταψυχομένου, εἰκότως ἀκραίπαλοι³ γίνονται· ὁ γὰρ οἶνος ὕγρὸς καὶ θερμὸς ἐστίν. Ἔτι δὲ συμβαίνει τῶν ὑγρῶν κατασπωμένων καὶ^ω ἐκκρινομένων κάτω καὶ πνεῦμα ἐπάγεσθαι αὐτοῖς. ὅπερ μόνον ἀπὸ τοῦ οἴνου εἰς τὴν κεφαλὴν φερόμενον τὸν κάρον καὶ τὴν κραιπάλην ποιεῖ. Κάτω δὲ ὀρμήσαντος καὶ καταψυχομένου τοῦ σώματος⁴ διὰ τὰ εἰρημένα, λύεται ὁ τῆς κραιπάλης πόνος. Ἔστι γὰρ ἡ κραιπάλη ζέσις τις καὶ φλεγμασίᾳ λήγουσα. Λυπεῖ δὲ μᾶλλον τῆς μέθης, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐξίστησιν, ἡ δὲ κραιπάλη^γ ἐν αὐτοῖς οὔσι τὸν πόνον παρέχει· καθάπερ οἶν^z καὶ ὑπὸ τῶν πυρετῶν οἱ λαμβανόμενοι^α παῖζουσι μᾶλλον ἢ ἀλγούσι, παρ' αὐτοῖς δὲ γενόμενοι οἱ αὐτοί, κουφισθέντες τοῦ πάθους, ἀλγούσιν. Ταῦτά γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς κραιπάλης καὶ ἐπὶ τῆς μέθης συμβαίνει.

- 18 Διὰ τί μᾶλλον ἐμετιᾶν ποιεῖ ὁ ὕδαρῆς οἶνος ἢ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἄκρατος; Ἡ ὅτι ἐμεῖν μὲν μάλιστα^ε ποιεῖ τὰ ἐπιπολαστικά καὶ ὅσα ἀηδὴ ἐστίν. Ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶνος κατακρουστικός, τὸ δὲ ὕδωρ λεπτὸν καὶ οὐκ ἀηδές. Διὰ μὲν οὖν τὸ λεπτὸν [καὶ οὐκ ἀηδές] εἶναι κάτω διέρχεται ταχύ,[†] διὰ² δὲ τὸ μὴ ἀηδές οὐ ποιεῖ καρδιώπτειν. Ὁ δὲ κεκραμένος λίαν οὐκ ἔστι λεπτός ὥστε διαρρεῖν ταχύ, διὰ δὲ τὸ μικρὸν ἔχειν οἶνον ἀηδὴς ἐστίν· ταραττει γὰρ τὴν αἴσθησιν τῷ πλείους ἐν αὐτῇ^h τὰς κινήσεις ἐμποιεῖν, τὴν τ' ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος αἰσθηταὶ γὰρ ἄμφω γίνονται. Ὁ δ' εὐκρατος τὴν μὲν τοῦ ὕδατος αἴσθησιν ἀφανίζει, οἴνου δὲ μαλακοῦ ποιεῖ αἴσθησιν· διὸ ἡδέως πίνεται. Ἀηδὴς δὲ ὢν ὁ ὕδαρῆς οἶνος ἐπιπολαστικός ἐστι· τὸ δὲ τοιοῦτον ἐμετικόν ἐστίν.

[†] διὰ τοῦ σώματος om. Ca. ^ν ὑγρὸς] ψυχρὸς Ca. ^ω κρινομένων Xa. ^x ὅθεν Ca. Ya. ^γ ἐν αὐτοῖς Xa. Ya. ^z καὶ om. Ca. ^a παίουσι margo u, om. Ca. ^b ταῦτα Ca. ^c ὕδαρῆς] βαρὺς Ca. ^d τὸ ἄκρατον Ca. Xa. Ya. ^e ποιεῖ om. Ca. Xa. Ya. ^f διὰ δὲ—ταχύ om. Ca. ^g αὐτῷ Ca. ^h τὰς om. Ca. Ya.

Διὰ τί μεθύνοντες ἰμάλλον διαισθανόμεθα τὰ ἀλυκὰ καὶ 19
τὰ μοχθηρὰ ὕδατα, νήφοντες δ' ἦττον; "Η ὅτι τὰ λυπηρὰ
μᾶλλον δῆλα τοῖς μὴ ἐπιθυμοῦσι, τοὺς δ' ἐπιθυμοῦντας ^k δια-
λανθάνει; Ὁ μὲν οὖν ἡδέως ἔχων ὁμοίως τῷ ἐπιθυμοῦντι
ἔχει, ὁ δὲ νήφων οὕτως ἔχει· ὁ δὲ μεθύων πλήρης.

Διὰ τί τοῖς μεθύνουσι σφόδρα κύκλω πάντα φαίνεται φέ- 20
ρεσθαι, καὶ ἡδὴ ἀπτομένης μᾶλλον τῆς μέθης ἀριθμεῖν τὰ
πόρρω οὐ ^l δύνανται; Διὸ καὶ σημεῖον τῆς μέθης ποιοῦνται
αὐτό τινες. "Η ὅτι κινεῖται ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ οἴνου ἡ
ὄψις πυκνάκις; "Ωσπερ οὖν ὅταν ὑποθῇ τις ὑπὸ τὸν ὀφθαλ-
μόν, δύο φαίνεται, οὕτω καὶ τοῖς μεθύνουσιν. Οὐδὲν ^m γὰρ 2
διαφέρει, ἐὰν ⁿ μὲν ὑποθῇ, ^o κινῇ δὲ τὴν ὄψιν, οὐδ' ἐὰν ἔξωθεν
ἢ ἔσωθεν· ἀμφοτέρως γὰρ τὸ αὐτὸ πάσχει ἡ ὄψις. "Ωστε
οὐ δόξει μένειν τὸ ὁρώμενον, καὶ τὸ πόρρωθεν ἔτι μᾶλλον·
ἔτι γὰρ ἦττον κρατεῖ ἀποτεινόμενης τῆς ὄψεως, καὶ πλεον τὸ
διάστημα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ποιεῖ ἡ ἐγγὺς αὕτη κίνησις. "Αν δὲ 3
σφόδρα κινῆται καὶ ὁμαλῶς ἄνω καὶ κάτω, ἦττον κρατήσκει
τοῦ πόρρω. Πάντα δὲ ἀποτεινόμενα κύκλω φέρεται, οἶον 7
ῥοὶ ^q οἷστοι καὶ τὰ ^r καταρτώμενα. Καὶ ἡ ὄψις οὖν δι'
ἀσθένειαν ταῦτὸ πάσχει ^s ὥσπερ ἂν εἰ πόρρω ἐφέρετο.
Διαφέρει δ' οὐδὲν τὴν ὄψιν κινεῖν ἢ τὸ ὁρώμενον· ταῦτὸ γὰρ
ποιεῖ πρὸς τὸ φαίνεσθαι.

Διὰ τί, ὅταν ἀθρόως πίνωσι, ξηρότεραι αἱ κοιλίαι γίνον- 21
ται, ὅτε δεῖ ὑγραίνεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλείονος; "Η ὅτι
τοῦ μὲν πολλοῦ καὶ ἀθρόου οὐ κρατεῖ ἡ κοιλία, ἀλλ' εἰς τὸν
^t αὐτοῦ ἔρχεται τόπον ἀπαθές; "Εστι δὲ ὑγροῦ τόπος ἀπέ-
πτου ἡ κύστις. Τοῦ δὲ ὀλίγου κρατεῖ καὶ πέττει, ὥστε
μένον ὑγραίνει.

Διὰ τί μᾶλλον κραιπαλῶσιν οἱ εὐκρατον πίνοντες ἢ οἱ 22
^v ἄκρατον; "Η διὰ τὴν λεπτότητα εἰς πλείους τόπους ὁ ^w κε-

ⁱ μάλιστα Χ^a. ^k λανθάνει Χ^a. ^l δύνανται Χ^a. ^m γὰρ om. Ca.
ⁿ μὲν ὑποθῇ μὲν κ. Ca. Y^a. ^o κινεῖ Ca. ^p οἱ om. Χ^a. ^q ἰστοὶ Ca. Y^a.
^r καταρτώματα Ca. ^s ὥσπερ om. Ca. ^t αὐτὸν Ca. Χ^a. Y^a. ^v ἄκρατον
πίνοντες; ἢ Χ^a. Y^a. ^w κεκραμμένος Ca.

κραμένος εισέρχεται, καθάπερ ἐν ^xτοῖς ἱματίοις, καὶ ἔστι δυσ-
εξαγωγότερος· τὸ δὲ ὕδωρ λεπτομερέστερον μέν, ἀλλ' εὐ-
έξοδον. ^aἩ διότι ἔλαττον πίνουσιν ἄκρατον διὰ τὸ μὴ δύ-
νασθαι, καὶ μᾶλλον ἀπεμουῖσιν; ^bἘτι δὲ συμπέττει τὰ λοιπά.
Ταῦτὸ δ' ἐστὶ πρόβλημα.

- 23 Διὰ ^yτί ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἀποθνήσκουσιν, εἴαν τις ^zπροϊ-
σχάνας πολὺ πῖνῃ; Καὶ μὴ προῖσχνάναντες δὲ πολλοὶ τῶν
φιλοπότων ἀθρόον πολὺ ^aπίνοντες ξηροὶ γίνονται· δοκεῖ γὰρ
ὁ τε οἶνος τῶν θερμῶν εἶναι τὴν φύσιν καὶ τὸ ζῆν, τὸ δὲ
ἀποθνήσκειν κατὰψυξις. ^bἩ ὥσπερ ^cκαὶ ἀπὸ τοῦ ^cκωνείου,
σβεννυμένου κατὰ μικρὸν τοῦ θερμοῦ τοῦ οἰκείου. ^dἈλλὰ
²τρόπον ἕτερον· τὸ μὲν γὰρ τῇ ^dψυχρότητι πῆγνυσι τὸ
ὑγρὸν καὶ θερμόν, ὃ δ' οἶνος ^eτῇ θερμότητι τῇ αὐτοῦ μα-
ραίνει τὴν φυσικὴν θερμότητα. ^fὩσπερ οὖν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ
πυρὸς καὶ ἡλίου τὸ ὀλίγον πῦρ ἀποσβέννυται, ^fοὕτως ἡ ἐν
τοῖς σώμασι θερμότης ὑπὸ τῆς ἐν τῷ οἴνῳ, εἰάν ^gὑπερβάλλῃ.
- 24 Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀριδάκρυοι μᾶλλον; ^hἩ ὅτι θερμοὶ
καὶ ὑγροὶ γίνονται· ἀκρατεῖς οὖν εἰσὶν, ὥστε ὑπὸ μικρῶν
κινεῖσθαι.
- 25 Διὰ τί ἦττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κωθωνίζόμενοι;
Πάντων γὰρ ταῦτὸ αἴτιον ἡ κατὰκρουσις, τουτέστιν ἐπι-
πολῆς. Τὸ μὲν γὰρ μεθύειν ἐν τοῖς ⁱπερὶ κεφαλὴν τόποις.
^jἩ ὅτι δεῖ πρὸς τοὺς ὕπνου ὑγρότητα ἐνπάρχειν θερμὴν;
^kαὕτη γὰρ ^lεὐπεπτος. ^mἌν δὲ μὴ ἐνῇ ὑγρότης ὀλίγη ἢ δύσ-
²πεπτος, οὐ γίνεται ὕπνος. Διὸ ἐν τοῖς ^mκόποις καὶ μετὰ τὰ
σιτία καὶ τοὺς ⁿπότους ὑπνωτικώτατοι γίνονται ὑπὸ τῆς θερ-
μης. Τοῖς δὲ μελαγχολικοῖς καὶ ^oτοῖς μεγάλας πυρίας
^pἀγρυπνία, τοῖς μὲν ὅτι κατέψυκται ^qτὸ ὑγρὸν, τοῖς δὲ ὅτι

^x τοῖς om. Ca. ^y τί οἱ ὑπὸ X^a. ^z προῖσχάνας et mox προῖσχνάναντες
Ca. et pr. Ya. ^a πίνοντες Ya. ^b καὶ om. X^a. ^c κωνίου Ya. ^d θερ-
μότητι πῆγνυσι τὸ θερμόν καὶ ὑγρὸν Ca. ^e τῇ om. Ca. ^f οὕτω καὶ ἡ
Ya. ^g ὑπερβάλλῃ Ya. ^h ἢ] ἢ ὅτι θερμοὶ καὶ ὑγροὶ μᾶλλον ἢ X^a. ⁱ περὶ
τὴν κεφαλὴν Ca. ^k αὕτη] αὐ Ca. Ya. et pr. X^a, an rc. ^l εὐπεπτος Ca.
^m κόλποις X^a. ⁿ πότους X^a. Ya. ^o τοῖς μ.] τὰς μ.] Ca. X^a. ^p ἀγρυ-
πνίας Ca. X^a. ^q τὸ ὑγρὸν Gaza : codices τούτων.

οὐκ ἔστιν ἢ ὀλίγον. Φανερόν οὖν ὅτι εἰς ταῦτα βλεπτέον καθ' ἕτερον τῶν παθῶν.

Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες τρέμουσι, καὶ μᾶλλον ὅσῳ ἂν ἀκρα- 26
τοποτῶσιν; ¹Ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶνος θερμαντικός, ὁ δὲ τρό-
μος γίνεται μάλιστα ὑπὸ ψυχροῦ, διὸ οἱ ῥιγῶντες μάλιστα
τρέμουσιν. Πολλοῖς δ' ἤδη χρωμένοις μόνῳ ἀκράτῳ τροφῆς
χάριν τρόμοι τε ἰσχυροὶ συνέβησαν, ὥστε ἀπορρίπτειν τοὺς
θλίβοντας, καὶ τῷ θερμῷ ὕδατι λουόμενοι ἀναισθήτως εἶχον.
²Ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον διαιτῶμενοι, καὶ τρίψεσι χρώ-
μενοι καὶ τροφῇ κρέασι, πρὸς ἀποπληκτικὰς ἀρρωστίας ἤλα-
σαν· ³οἷς τρόμοι μὲν διὰ τὴν ἀκινήσιαν ἦπτον ⁴ἐνέπιπτον,
πόνος δὲ ἰσχυρὸς καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ⁵ἡσυχάζειν. Ἔτι τοῦ
μὲν τρόμου αἰτία ἡ ψυχρότης· φαίνονται γάρ, ὥσπερ εἴρη-
ται, οἱ τε ῥιγῶντες τοῦτο πάσχοντες καὶ οἱ σφόδρα γέρον-
τες. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων τῶν μὲν τὸ πάθος ψυχρόν, τῶν ⁶
δὲ ἡ ἡλικία· ὁ δὲ οἶνος θερμαντικώτατος, ὥσθ' ὑπεναντίον ἂν
τι ⁷συμβαίνει. Ἡ οὐθὲν κωλύει γίνεσθαι ταῦτ' ὑπὸ ἐναντίων,
μὴ ὡσαύτως δὲ ποιούντων, οἷον καὶ ⁸ὑπὸ τῶν πάγων ἀπο-
κάεται ⁹καὶ ὑπὸ θερμοῦ, ὅταν ὁ πάγος ἀθρόον ποιήσῃ τὸ
θερμόν· ὥστ' ἔστι μὲν ¹⁰ὡς ¹¹ὑπ' ἐναντίων ¹²αὐτὸ πάθος τὸ αὐτὸ
συμβαίνειν, ἔστι δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτό. Ὁ δὲ τρό- ¹³
μος γίνεται μὲν ὑπ' ἐνδείας θερμοῦ, οὐ παντὸς ἀλλὰ τοῦ οἰ-
κείου. Φθείρεται δὲ τὸ θερμόν ἢ μαράνσει ἢ σβέσει, σβέσει
μὲν ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ὑπὸ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ, μαράνσει δὲ
ἐνδείᾳ τροφῆς, οἷον οἱ λύχνοι, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὑπέκκαυμα
μηδ' ἔλαιον· ἢ ὑπὸ θερμοῦ ἀλλοτρίου, οἷον τὸ πῦρ ἐν τῷ
ἡλίῳ καὶ οἱ λύχνοι ¹⁴παρὰ ¹⁵τῷ πυρί. Οἱ μὲν οὖν ῥιγῶντες ¹⁶
ὑπὸ ψυχροῦ σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ τρέμουσιν. Διὸ καὶ
τοῖς ¹⁷προσχομένοις τὸ θερμόν αἱ φρίκαι γίνονται· ἐγκα-
τακλειόμενον γὰρ ¹⁸τὸ ψυχρὸν εἴσω καὶ ἀντιπεριστάμενον

¹ οἷς om. Ca. Xa. Ya. ² ἐπιπτον Ca. ³ ἡσυχάζειν ἤδη. ἔτι Ca. Ya.
utramque particulam om. Xa. ⁴ συμβαίνει Ya, συμβαίνει Ca. Xa.
⁵ ἀπὸ codices. ⁶ καὶ om. Xa. ⁷ ὡς om. Ca. ⁸ ὑπεναντίον Ca. Ya.
⁹ τὸ πάθος om. pr. Xa. ¹⁰ περὶ Ca. ¹¹ τὸ πῦρ Ca. Ya. ¹² προσχομένοις
Xa. ¹³ τὸ om. Ca.

- ἴσθησι τὰς τρίχας· καὶ τῷ ἀρχομένῳ πυρέττειν τὸ γινόμενον
 6 ῥίγος δι' ὁμοίαν αἰτίαν γίνεται. Ἐν δὲ τῷ γῆρα τὸ θερμὸν
 μαραίνεται τῆς τροφῆς ὑπολειπούσης. Τροφή μὲν γὰρ ὑγρὸν
 τῷ θερμῷ, τὸ δὲ γῆρας ψυχρόν. Οἱ δὲ οἰνόφλυγες μαραι-
 νομένης μὲν τῆς οἰκείας θερμότητος τρέμουνσι, καὶ εἴ τινας
 ἄλλοι τοῦτο πάσχουσι διὰ τὸν οἶνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
 τοῖς διὰ γῆρας, ἀλλ' ἔτι τρίτος ἦν τρόπος τῆς τοῦ θερμοῦ
 7 φθοράς. Ὄταν γὰρ ὑπερβάλλοντι χρῶνται ἐν τῷ σώματι,
 πολλὴ οἶσα ἢ θερμότης ἢ ἀποσβέννυσιν ἢ ἀσθενῇ ποιῇ τὴν
 οἰκείαν θερμότητα ἢ ἰσχύομεν· ἔστι γὰρ ὅταν μὴ κρατῇ τὸ
 κινοῦν τοῦ κινουμένου, ^fοἶον ὅταν ξύλον μακρὸν καὶ μέγα μὴ
 8 εὐκρατῶς ἔχῃ τις, τὸ ἄκρον τρέμει. Γίνεται ^gδὲ τοῦτο ἢ
 τῷ τὸ ἐχόμενον μείζον εἶναι ἢ τῷ τὸ κινοῦν ἔλαττον. Συμ-
 βαίνει ^hδὲ σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ (δοκεῖ γὰρ αἴτιον τοῦτο
 εἶναι ⁱτοῦ κινεῖσθαι τοῖς ζώοις) μὴ κρατεῖν τὴν φύσιν. Ση-
 μείον δ' ὅτι διὰ ψυχρότητα γίνεται τὸ πάθος τοῖς οἰνόφλυξι
 καὶ τοῖς ^kπρεσβύταις, ὅτι ἄνευ ῥίγους γίνεται ὁ ^lτρόμος.
- 27 Διὰ τί ὁ ἀκροθώραξ μᾶλλον παροινεῖ τοῦ ^mμᾶλλον μεθύ-
 οντος καὶ τοῦ νήφοντος; Ἡ ὅτι ὁ μὲν νήφων εὖ κρίνει, ὁ δὲ
 παντάπασι μεθύων διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἐπιπεπλασμένας
 εἶναι, οὐ δυνάμενος τὸ βᾶρος φέρειν, οὐ κρίνει· οὐ κρίνων δὲ
 2 οὐ ⁿπαροινεῖ. Ὁ δὲ ἀκροθώραξ κρίνει τε καὶ διὰ τὸν οἶνον
 κακῶς κρίνει, ὥστε ^oπαροινεῖ ὥσπερ καὶ Σάτυρον τὸν Κλα-
 ζομένιον ὄντα φιλολοῖδορον, φεύγοντα δίκην, ἵνα ὑπὲρ τοῦ
 πράγματος λέγῃ καὶ μὴ λοιδορῇται, τὰ ὦτα ἐπέπλασαν, ἵνα
 μὴ ἀκούων εἰς λοιδορίαν τρέπηται· παυομένου δὲ τοῦ ἀντι-
 δίκου ἀφείλον· μικρὰ δὲ ἀκούσας ἔτι λέγοντος οὐκ ἀπέσχετο
 ἀλλὰ κακῶς ἔλεγε, διὰ τὸ αἰσθάνεσθαι μὲν κακῶς δὲ κρίνειν.
- 28 Διὰ τί πρὸς τὸν γλυκὺν οἶνον ἡδίω ὄντα οὐ ^pγίνονται οἰ-
 νόφλυγες; Ἡ ὅτι οὐκ ἴδιον χυμὸν ἔχει ὁ γλυκύς, ἀλλ' ἄλ-

^f οἶον] ἢ X^a. ^g δὲ] γὰρ X^a. ^h δὲ] Y^a. ⁱ τὸ κ. Ca. ^k πρεσβυ-
 τέροις X^a. ^l τρόπος Y^a. ^m μᾶλλον om. Ca. Y^a. ⁿ παροινεῖ] παροινῶν
 δὲ pr. Y^a. ^o παροινεῖν Ca. X^a. ^p γίνονται οἱ οἰνόφλυγες Ca.

λότριον; Φιλόγλυκος οὖν ἡμᾶλλον ἢ φίλοινοις ἔσται ὁ κεκρατημένος.

Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενοι μά- 29
λιστα χαίρουσιν; Ἡ ὅτι δέονται πέψεως; Ἐτι δὲ καὶ διὰ
τὸ κατεψύχθαι διὸ καὶ αἱ ἀποπληξίαι καὶ αἱ ἀποναρκώ-
σεις τάχιστα μετὰ τοὺς πότους γίνονται.

Διὰ τί τοῖς μεθύουσιν ἐνίοτε πολλὰ φαίνεται τὸ ἐν ὄρω- 30
σιν; Ἡ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄψεων ἔσω μὲν κινοῦνται ὑπὸ
τοῦ οἴνου, καθάπερ ἡ ὄλη κεφαλὴ, κινουμένων δὲ τῶν ἀρχῶν
οὐκ εἰς ταὐτὸ συμβάλλουσιν αἱ ὄψεις, ἀλλ' οἷον ἐπὶ μέρος
ἐκάτερον τοῦ ὀρωμένου διὸ δύο φαίνεται. Ταὐτὸ δὲ τοῦτο
γίνεται καὶ ἐάν τις κάτωθεν πιέσῃ τὴν ὄψιν ἐκίνησε γὰρ
τὴν ἀρχὴν τῆς ὄψεως, ὥστε μηκέτι εἰς ταὐτὸ συμβάλλειν τῇ
ἐτέρᾳ. Ἡ μὲν οὖν τοιαύτη κίνησις ἔξωθεν γίνεται, ἡ δὲ ἀπὸ
τοῦ οἴνου ἔσωθεν. Διαφέρει δ' οὐθέν· ταῦτα γὰρ ποιήσει
ὅπως οὖν κινήθῃσα.

Διὰ τί τῶν μεθύνοντων ἡ γλῶττα πταίει; Πότερον ὅτι 31
καθάπερ τὸ ὅλον σῶμα ἐν τῇ μέθῃ σφάλλεται, οὕτω καὶ ἡ
γλῶττα σφαλλομένη πταίει καὶ οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρ-
θροῦν; Ἡ σπογγώδης ἐστὶν ἡ τῆς γλώττης σάρξ· βρεχο-
μένη οὖν ἐξαίρεται· τούτου δὲ συμβαίνοντος διὰ τὸ πάχος
τὸ ἀπὸ τοῦ ὕγρου δυσκίνητοτέρα οὔσα οὐ δύναται διακριβοῦν.
Ἡ διότι οὔτε ἐν τῷ ὑγρῷ δυνάμεθα λαλεῖν διὰ τὴν ἀπουσίαν 2
τοῦ αἵματος, οὔθ' ὅταν εἰς τὸ στόμα λάβωμεν ὑγρόν; Ἐν τῇ
μέθῃ οὖν ἐν ὑγρῷ πολλῷ τῆς γλώττης οὔσης οὐκ ἀκριβοῦμεν
τὸ δὲ μὴ ἀκριβοῦν ἐστὶ τὸ πταίνειν. Ἡ διότι ἐν ταῖς μέθαις 3
ἡ ψυχὴ συμπαθὴς γινομένη πταίει; Τῆς ψυχῆς οὖν τοῦτο
πασχούσης εἰκὸς καὶ τὴν γλῶτταν ταὐτὸ πάσχειν ἀπ' ἐκεί-
νης γὰρ ἡ τοῦ λέγειν ἀρχή. Διὸ καὶ χωρὶς τῆς μέθης, ὅταν
ἡ ψυχὴ πάθῃ τι, συμπάσχει καὶ ἡ γλῶττα, οἷον τῶν φοβου-
μένων.

Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες καὶ οἱ περὶ τὴν θάλατταν χαίρουσιν 32

ἡ μᾶλλον ἢ] ὁ Ca. Ya, οὐ corr. Ya. ^r αἱ prius om. pr. Ya. ^s ἔξω
μὲν Ca, ἔξωθεν Xa. Ya. ^t ταῦτα Xa. Ya. ^v γλῶσσα utrobique Xa.

ἡλίῳ; Ἡ διότι οἱ μὲν οἰνόφλυγες δέονται πέψεως, καὶ ἅμα συμβαίνει τινὰς τόπους κατεψύχθαι; Διὸ καὶ ἀποπληξίαι καὶ ἀποναρκώσεις μετὰ τοὺς πότους. Οἱ δὲ θαλάττιοι διὰ τὸ αἰεὶ ἐν ὑγρῷ εἶναι τοῦτο ποιοῦσιν.

- 33 Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀδύνατοι ἀφροδισιάζειν; Ἡ ὅτι δεῖ μᾶλλον τινα τόπον ἐκθερμανθῆναι τοῦ ἄλλου σώματος, οἱ δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῆς θερμασίας ἀδυνατοῦσιν. Ἀποσβέννυται οὖν τὸ ἀπὸ τῆς κινήσεως, θερμὸν ^ω γινόμενον ὑπὸ τοῦ περιέχοντος. Ἡ διότι δεῖ μὲν ἐκθερμανθῆναι τοὺς κάτω τόπους, ὁ δ' οἶνος ἄνω πέφυκε φέρεσθαι, ὥστε ἐκεῖ ποιεῖ τὴν ^x θερμασίαν, ἐντεῦθεν δὲ ἀπάγει. Καὶ μετὰ τὰ σιτία ἥκιστα ἀφροδισιαστικοί, καὶ κελεύουσιν ἀριστᾶν μὲν πολὺ δειπνεῖν δὲ ὀλίγον· ὑπέπτων μὲν γὰρ ὄντων ἄνω φέρεται, πεπεμμένων δὲ κάτω τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρόν· ἡ δὲ τοῦ σπέρματος ³ γένεσις ἐκ τούτων. Καὶ οἱ κοπιῶντες ἐξονειρώττουσιν, ὅτι ὑγρὸς καὶ θερμὸς ὁ κόπος· ἐὰν οὖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ γένηται ἡ περίττωσις, συμβαίνει ^γ ἐξονειρώττειν. Διὰ ταῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρρωστήμασιν, ὅσοις γίνεται, συμβαίνει. Καὶ τοῖς φοβουμένοις καὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι συμβαίνει ὡσαύτως.
- 34 Διὰ τί νέοι ὄντες ^z ἐνουροῦσι μᾶλλον, ὅταν μεθυσθῶσιν, ἢ πρεσβύτεροι; Ἡ διὰ τὸ θερμοὺς ^a καὶ ὑγροὺς εἶναι πολὺ τὸ συρρυνεῖν γίνεται περίττωμα, διὰ τὸ μὴ ἀναλίσκειν τὸ σῶμα τὸ ὑγρόν, ὥστε ὑπερχεῖται· πρεσβυτέροις δὲ γινομένοις διὰ ² ξηρότητα τὴν ὑπερβολὴν ἀντισπᾶ τὸ σῶμα. Ἡ ὅτι μᾶλλον ὑπνωτικώτεροί εἰσιν οἱ νέοι τῶν ^b πρεσβυτέρων; Διὸ τοὺς μὲν νέους καθύπνους ὄντας λανθάνει ἡ ὁρμὴ τοῦ οὔρου ἐκπίπτουσα πρὶν διεγερθῆναι, τοὺς δὲ ^b πρεσβυτέρους οὐ, καθάπερ οὐδὲ τῶν ἐξωθεν κινήσεων οὐδὲν ἡττόν τι λανθάνει αὐτοὺς ἢ τοὺς νέους. Δῆλον δέ· καὶ γὰρ αὐτοὶ οἱ νέοι ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕπνοις μάλιστα ἐνουροῦσιν.

- 35 Διὰ τί τὸ ἔλαιον πρὸς τὰς μέθας συμφέρει, καὶ τοῦ δύνα-

^ω γινόμενον Ca. ^x θερμανσίαν Ca. ^γ ὀνειρώττειν Ca. ^z ἐνουρώσι Ca.
^a καὶ ὑγροὺς om. Xa. ^b πρεσβύτων et mox πρεσβύτας Ca.

σθαι πίνειν τὸ καταρροφεῖν; Ἡ διότι οὐρητικόν ἐστι καὶ τῷ πόματι προσδοποιεῖ;

Δ. ΟΣΑ ἘΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ.

Διὰ τί ὁ ἀφροδισιάζων καὶ ^d ὁ ἀποθνήσκων ἀναβάλλει τὰ ὅμματα, καθεύδων δὲ καταβάλλει; Ἡ διότι ^e ἄνωθεν τὸ θερμὸν ἐξίον ^f ἀναστρέφει ἵνα περ ὁρμῇ· ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ κάτω συνάγεται, διὸ ρέπει κάτω; Συγκλείονται δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔτι νοτίδα.

Διὰ τί τῶν πλείοσιν ἀφροδισίοις χρωμένων ἐπιδηλότατα ² ^g ἐνδίδωσι τὰ ὅμματα καὶ τὰ ἰσχία, τὰ μὲν ἐγγὺς ὄντα, τὰ δὲ πόρρω; Πότερον ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ^h συνουσίᾳ ἐπιδηλότατα συμπονεῖ ταῦτα τῇ ἐργασίᾳ συνιόντα περὶ τὴν ⁱ πρόεσιν τοῦ σπέρματος; Συνεκθλίβεται οὖν μάλιστα ἐντεῦθεν ὅσον εὐτηκτον τῆς τροφῆς ἔνεστι διὰ τὴν θλίψιν. Ἡ διότι πα- ² ραθερμαίνόμενα τήκεται μάλιστα· ὁ δὲ ἀφροδισιασμὸς ^k θερμότητα ἐργάζεται. ¹ Μάλιστα δὲ ταῦτα θερμαίνεται, ἃ κινεῖται ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἔδραν ἐπιδήλως συμπονεῖ. Οὔτε γὰρ μὴ συναγαγόντι τὰ περὶ ^m τὴν ³ ἔδραν ἐνδέχεται προέσθαι, οὔτε μὴ τῶν ὀφθαλμῶν καταβληθέντων· τὰ μὲν γὰρ περὶ τὴν ἔδραν συνιόντα θλίβει, οἷον ἐκ κύστεως τῇ χειρὶ τὸ ὑγρόν, ἢ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν συναγωγῇ τὰ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου. Ὅτι δὲ μεγάλην ἔχουσι τὰ ὅμματα ⁴ τὴν δύναμιν καὶ ὁ τόπος αὐτῶν πρὸς γένεσιν, δηλοῖ ἢ τῶν ⁿ ἀτέκνων καὶ γονίμων γυναικῶν τοῖς ἐναλείμμασι πείρα, ὥς δέον ταύτῃ διελθεῖν εἰς τὸ σπέρμα δύναμιν. ^p Πίονα δὲ ἄμφω τυγχάνει ὄντα πάντων αἰεί, ἀρχὸς τε καὶ ὅμματα· διὰ μὲν οὖν τὴν συνεργίαν κοινωνεῖ τῆς θερμασίας, διὰ δὲ ταύτην λεπτύνεται καὶ συναποκρίνεται πολὺ εἰς τὸ σπέρμα. Οὔτε γάρ, ⁵ ἂν μὴ πῖον ᾗ, ὁμοίως γρύσει ἢ θερμότης, οὔτε πῖον ὂν μὴ

ἘΠΕΡΙ om. Ka.Oa.s. ^d ὁ post καὶ om. Ca.Xa. ^e ἄνω Ca.Ya. ^f ἀναστρέφειν Xa. ^g ἐνδίδωσι Sylburgius: codices συνδίδωσι. ^h συνουσίᾳ] νουσεῖα Ca. ⁱ προαίρεσιν Ca. ^k θερμότητι Ya. ¹ ταῦτα δὲ μάλιστα Ca. ^m τὴν om. Ca. ⁿ τέκνων Ca. ^o ὥστε Ca. ^p πῖονα Gaza: codices πλείονα.

συμπονοῦν, οἷον ἐν τῇ κοιλίᾳ· ἀλλὰ οἱ νεφροὶ τῶν ἄλλων μάλιστα αἰσθάνονται διὰ τὴν γειτνίασιν. Καὶ ^qαὕτῃ δὲ ἡ τοῦ σπέρματος πάροδος παρὰ τοὺς τόπους ^rτούτους οὐσα ἐπιδηλότατα ἱκανή ἐστὶ λεπτύνειν· ἀφαιρεῖ γάρ, ἀλλ' οὐ προστίθῃσι πλησιάζουσα.

3 Διὰ τί καὶ οἱ ἀφροδισιάζοντες καὶ οἱ εὐνούχοι οὐ χρώμενοι ἀφροδισίοις ^sὁμοίως ^tἀμφοτέροι τὰ ὅμματα πρὸς ὀξωπίαν βλάπτονται; ^uἩ ὅτι τοῖς μὲν διὰ λαγνείαν, τοῖς δὲ διὰ τὴν πῆρωσιν τὰ ἄνω ξηρὰ γίνεται μάλλον τοῦ δέοντος, ἐπιδηλότατα δ' ἐν τούτοις, ^vὅσων τὸ ἔργον ἐστὶν ἀκριβές· ἡ δ' ὄψις τοιοῦτον. Κατασπωμένων δὲ τῶν ὑγρῶν τὰ ἄνω ξηραίνεται. ^wὉ μὲν οὖν ἀφροδισιασμός δηλὸν ὅτι τοῦτο ποιεῖ τοῖς δὲ εὐνούχοις τὰ τε σκέλη οἶδε καὶ αἱ κοιλίαι εὐλυτοὶ ὡς κάτω μεθισταμένου τοῦ ὑγροῦ.

4 Διὰ τί ἄνθρωπος μόνον, ὅταν ἄρχηται ^xδύνασθαι ἀφροδισιάζειν, ἡβῇ, τῶν δὲ ἄλλων ζώων ὅσα τρίχας ἔχει οὐθέν; ^yἩ ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡλικίας μεταβάλλει τὰ ζῶα εἰς τὸυναντίον; Φωνή τε γὰρ βαρεία ἐξ ὀξείας γίνεται, καὶ δασύνεται ἐκ ψιλῶν· δηλὸν οὖν ὡς καὶ τὰ ἐκ γενετῆς δασέα ^zζῶα ψιλοῖτ' ἂν, οὐ δασύνοιτο, σπερματικὰ γινόμενα. Οὐ πάσχει δὲ τοῦτο διὰ τὸ τὰ σπερμαίνοντα ξηρότερα γίνεσθαι καὶ ἀραιότερα, ἐξ ὧν θριξὺ φύεται. Δηλὸν δὲ ἐκ τοῦ μὴ ἐν ταῖς οὐλαῖς φέεσθαι τρίχας· στεγαναὶ γὰρ αἱ οὐλαί, ^aἀλλ' οὐκ ἀραιαί. Μηδὲ τοῖς παιδίοις καὶ γυναιξίν· ^bὑγρὰ γὰρ καὶ ἄμφω, ἀλλ' οὐ ξηρά.

5 Διὰ τί ἡ ^bἀνυποδυσία οὐ συμφέρει πρὸς ἀφροδισιασμούς; ^cἩ ὅτι τὸ μέλλον ἀφροδισιάζειν σῶμα δεῖ τὰ ἐντὸς θερμὸν εἶναι καὶ ὑγρόν; ^dΤοιοῦτον δὲ ἐν τοῖς ὕπνοις μάλλον ἢ ἐν τῷ ἐγρηγορέναι· διὸ καὶ ταχὺ καὶ ἄνευ ^eἐργασίας οἱ ἐξονει-

^q αὕτῃ X^a. ^r τούτους om. Ca. ^s ὁμως Ca. Ya. ^t ἀμφοτέροις Ca. X^a. ^v ὅσον codices. ^w οὖν om. Ca. ^x δύναται X^a. ^y ζῶα om. Ca. ^z ἀλλ' om. Na. ^a ὑγρὰ—ξηρὰ addiderunt Ka. Na. Oa. ^b ἀνυποδυσία Ca. ^c τοιοῦτο Ca. X^a. ^d ἐξεργασίας οἱ ὀνειρωγμοὶ Ca. Na. X^a. Ya.

ρωγμοὶ γίνονται, ἐγρηγοροῦσι δὲ μετὰ πόνου. Ἐμα δὲ τὸ 2
σῶμα τοιοῦτον καὶ οἱ πόδες ὑγρότεροι καὶ θερμότεροι· ση-
μεῖον δέ, ὅτι καθευδόντων θερμοί, ὡς ἅμα τοῖς ἐντὸς οὕτως
ἔχοντες. Ἡ δ' ἀνυποδησία τὸναντίον ποιεῖ· ξηραίνει γὰρ
καὶ ἡ ψύχει. Ὡστ', εἴτε ἀδύνατον μὴ θερμῶν ὄντων ἀφρο-
δισιάσαι εἴτε χαλεπόν, ἀνάγκη ἀσύμφορον εἶναι πρὸς τὴν
τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν.

Διὰ τί ἐκλύεται μάλιστα τῶν ζώων ἀφροδισιάσας ἄν- 6
θρωπος; Ἡ διότι πλείστον προῖεται ἡ σπέρμα κατὰ λόγον
τοῦ σώματος; Διὰ τί δὲ πλείστον προῖεται; Ἡ ὅτι ἥκιστα
ἐκπονεῖ τὴν τροφήν καὶ φύσει ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἐστὶ τῶν
ζώων μάλιστα; Ὡν τὸ μὲν ποιεῖ σπέρμα πολὺ, τὸ δὲ τὴν
φύσιν σπερματικὴν ποιεῖ· καὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοιοῦτόν ἐστιν,
ἕως ἂν σώζηται.

Διὰ τί τοῦ ἀφροδισιάζειν γινομένου διὰ θερμότητα, τοῦ 7
δὲ φόβου ὄντος ψυκτικοῦ καὶ τοῦ ἀποθνήσκειν, ἐνίοις, ὅταν
ἡ γένωνται ἐν τούτοις τοῖς πάθεσι, σπέρμα ἡ προέρχεται; Ἡ
ὅτι ψυχομένων ἐνίων τόπων ἕτεροι ὑποθερμαίνονται, τὴν τε
οἰκείαν ἔχοντες θερμότητα καὶ δεχόμενοι τὴν τῶν καταψυ-
χομένων τόπων; Ὡστε καταψυχομένων μὲν συμβαίνει, οὐ
διὰ τὸ ψύχεσθαι ἡ μέντοι, ἀλλὰ ἡ διὰ τὸ θερμαίνεσθαι. Δὴ- 2
λον δὲ καὶ τῇ ὥσει· τῶν γὰρ φοβουμένων τὰ ἄνω λειψαι-
μεῖ, ἡ τὰ δὲ κάτω ὑγραίνεται, καὶ κοιλία καὶ κύστις λύεται.
Ἐπὶ οὖν τὸ θερμὸν ἐν μὲν τῷ φόβῳ κάτω, ἐν δὲ τῷ θανάτῳ
κάτωθεν ἄνω, ἐξυγραῖνον τῇ θερμότητι ποιεῖ τὴν τοῦ σπέρ-
ματος ἕξοδον.

Διὰ τί οὐ δεῖ μὴ ὀργῶντα οὔτε ἀφροδισιάζειν οὔτε ἐμῖν 8
οὔτε πτάρνυσθαι οὔτε φῦσαν ἀφίεναι; Ἡ ὅτι μὴ ὀργῶντες
ὁμοίως ἔχομεν τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἀνασπωμένοις, οἷς προσεκ-
σπάται τι ἀλλότριον ἢ ἐγκαταλείπεται ἀποσπασθέν; Ἀπαν

δ ἀνυποδησία Ca. e ψύχει—ἀνάγκη om. Ca. f ὁ ἄνθρωπος
Ca. Xa. g σῶμα Ca. h γένηται Ca. i προῖεται Ca. k ἕτεροι—
τόπων om. Ca. l μὲν Ca. Ya, μόνον Xa. m διὰ] καὶ διὰ Xa. Ya.
n τὸ Ca.

δὲ ὃ δεῖ μὲν ἐξαρθῆναι, κολοβὸν δὲ ὑπολείπεται, πλείω χρόνον παρέξει πόνον. Ἐάν τέ τις κινήσῃ τι ἀλλότριον, τοῦτο πόνον παρέξει, οὐκ ἐν τῇ αὐτοῦ χώρα ὅν· ἂ συμβήσεται τοῖς μὴ ὀργῶσι ποιούσιν τι τῶν εἰρημένων.

9 Διὰ τί νήστεις θᾶπτον ἀφροδισιάζουσιν; Ἡ διότι οἱ πόροι κενώτεροι οἱ τοῦ σώματος νήστεσι, πλήρεσι δὲ πλήρεις· κωλύουσιν οὖν τὴν εἰς τὸ σπέρμα ὑγρότητα διεξιέναι. Δῆλον δὲ ἐπὶ τῆς κύστεως· οὐ γὰρ δύνανται πλήρους οὔσης ταχὺ ἀφροδισιάζειν.

10 Διὰ τί οἱ νέοι ὅταν πρῶτον ἀφροδισιάζουσιν ἄρχωνται, αἷς ἀνὸμιλῶσι, μετὰ τὴν πράξιν μισοῦσιν; Ἡ διὰ τὸ μεγάλην γίνεσθαι τὴν μεταβολήν; Τῆς γὰρ συμβαινούσης ὕστερον ἀηδίας μεμνημένοι, ὡς αἰτίαν ἢ ἐπλησίασαν φεύγουσιν.

11 Διὰ τί οἱ ἱππεύοντες συνεχῶς ἀφροδισιαστικώτεροι γίνονται; Ἡ ὅτι διὰ ὁ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν ταῦτο πάσχουσιν ὅπερ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ; Διὸ καὶ ὅτι τῆς ἐπεχούσης ἡλικίας ἐπιδόσει περὶ τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μόρια ταῦτα γίνεσθαι. Αἰεὶ οὖν ὅτι τῇ κινήσει ταύτῃ χρωμένων εὔροα τὰ σώματα γίνονται καὶ προωδοπεποιημένα πρὸς τὸν ἀφροδισιασμόν.

12 Διὰ τί, ὅταν ἄρξωνται ἀφροδισιάζουσιν δύνασθαι, οἱ χρωτέες ὄξουσιν, πρότερον δ' οὐκ ὄξουσιν πρὸς ἡβης οὔτε οἱ ἄνδρες οὔτε αἱ γυναῖκες; Ἡ ὅτι τὰ ἄπεπτα τοὺς τε χυμοὺς αἰεὶ χείρους ἔχει (ἢ γὰρ ὀξύτερος ἢ ἀλμυρωτέρος ἢ πικροτέρος) καὶ τὰς ὁσμὰς δυσωδέστερας, τὰ δὲ πεπεμμένα ἢ γλυκεῖς ἢ ἥττον ἀγλυκεῖς, καὶ τὰς ὁσμὰς εὐωδέστερας ἢ ἥττον δυσώδεις; Τοῦτο δ' ἐστὶ δῆλον ἐπὶ πάντων θεωμένοις καὶ φυτῶν καὶ ζώων. Ἀφαιρεθέντων δὲ τῶν εὐπέπτων, τὰ ὑπολειπόμενα ἄπεπτα, οἷον δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τέφρας ἀναλωθέν-

ο τὴν post διὰ om. X^a. ὅτι post καὶ om. Ca. Y^a. ἢ ἐπιδόσιν Y^a.
 ὅτι τῇ] τῇ αὐτῇ X^a. ὅτι δύνασθαι om. Ca. ὅτι πρὸς τῆς ἡβης Ca. ὅτι ἥττον α
 γλυκεῖς Ca, ἥττον γλυκεῖς X^a, ἥττον ἀγλυκεῖς pr. Y^a. ὅτι ἢ] ποιούσιν
 ἢ X^a. ὅτι καὶ et mox ὁ om. Ca.

τος τοῦ γλυκέος πικρὰ ἢ κονία, καὶ ^xὁ ἰδρῶς ἀλμυρός. Πέττει δὲ ἢ φυσικὴ θερμότης τὸ σπέρμα, ὃ μικρὸν ὄν πολλὴν ἔχει δύναμιν· ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀλίγον συγκεκεφαλαίωται. Διὸ ὅταν ἀπέλθῃ, ^zἐκλύονται ὡς ἐπὶ ^aτὸ πολὺ ³μᾶλλον καὶ καταψύχονται· ὥστε ἀπεπτότεροι οἱ χυμοὶ ^bγίνονται μᾶλλον, ἀναστομουμένων τῶν πόρων διὰ τὴν ἐκκρίσιν αὐτοῦ. Ἀλμυρώτεροι οὖν ^cοἱ τῶν παίδων ἰδρῶτες καὶ δυσωδέστεροι διὰ τὴν ἀπεψίαν· καὶ ἐὰν τύχῃ τοιαύτη ἢ φύσις οὔσα ὥστε δυσώδῃ ἔχειν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἰδρῶτος, τοῦτοις μᾶλλον ἐπισημαίνει καὶ ἐν τοῖς τόποις τοῖτοις μάλιστα, οἷον μασχάλη, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ τοῖς ἄλλοις.

Διὰ τί, ἐὰν ^dμὲν ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ ἡμετέρου γένηται ¹³τὸ ζῶον, τοῦτο ἡμέτερον ἐκγονόν ἐστιν, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου ^eτινὸς ἢ μέρους ἢ ἀποκρίσεως, οὐχ ἡμέτερον; Γίνεται γὰρ σηπομένων πολλὰ καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος. Τί δὴ οὖν, ἐὰν ^dμὲν τοιοῦτον οἷον ἡμεῖς, ἡμέτερον, ἐὰν δὲ ἀλλότριον, οὐ; ^aἩ γὰρ ἅπαντα προσήκει ἢ οὐθέν. ^aἩ πρῶτον μὲν, ὅτι ²οὕτω μὲν ἐξ ἡμετέρου γίνεται, ἐκείνως δὲ ἐξ ἀλλοτρίου. ὅσα ἐξ ἀποκαθάρματος γίνεται καὶ ἐκκρίσεως; Καὶ ὅλως οὐθέν τῶν τοῦ ζῴου ζῶον γεννᾷ ἀλλ' ἢ τὸ σπέρμα. Τὸ δὲ βλάπτει καὶ τὸ κακὸν οὐθενός ἐστιν οἰκεῖον. οὐδὲ τὸ ἀλλότριον· οὐ γὰρ ταῦτ' οὗτου τι εἶναι καὶ οὗτου ἀλλότριον ^fἢ ἕτερον ἢ κακόν. Αἱ δὲ ἐκκρίσεις καὶ σήψεις οὐχ ἡμέτερα, ἀλλ' ³ἕτερα καὶ ἀλλότρια τῆς φύσεως ἡμῶν εἰσίν. Οὐ γὰρ ὅσα ἐν τῷ σώματι γίνεται, τοῦ σώματος θετέον, ἐπεὶ καὶ φύματα γίνεται, ^a ^gαἶρουσι καὶ ἐκβάλλουσιν. Καὶ ὅλως ὅσα παρὰ φύσιν, πάντα ἀλλότρια· παρὰ φύσιν δὲ πολλὰ καὶ τῶν συγγινομένων ἐστίν. Εἰ οὖν ἐκ μόνου τούτου τῶν ἡμε- ⁴τέρων γίνεται ζῶον, ὀρθῶς αὖν τὸ ἐκ ^hτούτου γινόμενον ⁱἐκγονον ἡμέτερον εἶη μόνον. Καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος δὲ

^x ὁ om. Ca. ^y ὄν] μὲν ὄν Xa. ^z λύνονται Xa. ^a τὸ om. Xa.
^b μᾶλλον γίνονται Xa. ^c οἱ] ἢ οἱ Ca, ἢ οἱ Ya. ^d μὲν] μὴ utrobique Ca.
^e τινὸς om. Ca. ^f ἢ ἕτερον] ὁ ἕτερον Ca. ^g φέρουσι Ca, Xa, Ya.
^h τούτων Ca, Xa. ⁱ ἐγγονον Ca, Ya.

ἂν τι ἄλλο γένηται, οἷον σκώληξ σαπέντος, ἢ καὶ ἐν τῇ μή-
 τρα διαφθαρέντος, οἷον ἃ λέγεται τέρατα, οὐκ ^k ἔκγονα
 5 λεκτέον. Ὅλως γὰρ ἐκ διεφθαρμένου γινόμενα οὐκέτι ἐξ
 ἡμετέρου ὄντος γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀλλοτρίου, ὥσπερ τὰ ἐκ
 τῶν ἀποκρίσεων, οἷον τὸ ^l ἐκ τῆς κόπρου. Σημεῖον δὲ ὅτι
 ἐκ ^m διεφθαρμένου πάντα τὰ τοιαῦτα γίνεται· μὴ ἐκ δια-
 φθειρομένου γὰρ τοιοῦτον πέφυκε γίνεσθαι οἷον ἂν ἢ ἐξ οὗ
 τὸ σπέρμα, εἴν ἐξ ἵππου, ἵππος, εἴν δὲ ἐξ ἀνθρώπου, ἀνθρω-
 6 πος. Καὶ αὐτό τε οὐ τιμῶμεν τὸ σπέρμα, οὐδὲ πᾶν τὸ ἐν
 τῇ γενέσει περαινόμενον. Καὶ γὰρ ὑγρὸν καὶ ὄγκος τις καὶ
 σὰρξ γίνεται. Ποτὲ δέ, διὰ τὸ μήπω ἔχειν τὴν φύσιν,
 ἀλλ' ἢ τοσοῦτον μόνον τῆς φύσεως, ὅτι οὕτω διάκειται ὥστε
 γενέσθαι ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτον οἷον ⁿ ἡμεῖς· ἐκ δὲ διεφθαρμένου
 οὐδὲ τοιοῦτον. Διὰ ταῦτα ^o οὔτε ἐξ ἐτέρου τῶν ἐν ἡμῖν
 οὔτε ἐκ τούτου διεφθαρμένου ^p ἢ ἀτελῶς ἔχοντος τὸ ^q ἔκγονόν
 ἐστίν ἡμέτερον.

14 Διὰ τί ἐν τῷ ὕδατι ἦττον δύναται ἀφροδισιάζειν ^r οἱ ἄν-
 θρωποι; Ἡ ὅτι ἐν ^s ὕδατι οὐθὲν τήκεται, ὅσα ὑπὸ πυρὸς
 τήκεται, οἷον μόλιβδος ἢ κηρός· ἡ δὲ γονὴ τηκομένη φαίνεται
 πυρί· πρὶν μὲν γὰρ ἡ τρίψις ἐκθερμάνῃ, οὐ τήκεται. Οἱ δὲ
 ἰχθύες οὐ τρίψει ὀχεύουσιν.

15 Διὰ τί τὸ ἀφροδισιάζειν ἡδιστον, καὶ πότερον ἐξ ἀνάγκ-
 κης ἢ ἐνεκά τινος ὑπάρχει τοῖς ζώοις; ^t Ἡ ἡδὺ μὲν ἐστίν
 ἦτοι διὰ τὸ ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος ἀπιέναι τὸ σπέρμα,
 ὥσπερ τινὲς φασιν, ἢ καὶ ἀπὸ παντὸς μὲν μὴ ἀπιέναι, διὰ
 δὲ ^v τοιούτου εἰς ^w ὃ πάντες συντείνουσιν αἱ πόροι τῶν φλε-
 βῶν; Οὔσης οὖν τῆς ἡδονῆς ὁμοίας τῆς ἐν τῷ κνησμῷ, τοῦτο
 2 συμβαίνει γίνεσθαι ὥσπερ δι' ὅλου τοῦ σώματος. Ὁ δὲ
 κνησμὸς ἡδύς ἐστίν, ὑγροῦ ἐξοδὸς πνευματώδους ἐγκατακε-

^k ἔγγονα Ca. Ya. ^l ἐκ om. Ca. Xa. ^m διαφθειρομένου Ca. Ya.
ⁿ ἡμεῖς] ἡμεῖς δὲ Xa. ^o οὔτε—οὔτε] codices οὐδὲ—οὐδὲ. ^p ἢ] τε καὶ
 Xa, τε Ca. Ya. ^q ἔκγονον Ca. Ya. ^r οἱ] οἷον Ya. ^s ὕδατι μὲν
 οὐθὲν Ca. ^t ἢ ante ἡδὺ om. Ca. ^v τοιοῦτον Xa, τοιοῦτο Ca. ^w ὃν
 Ca. Ya.

κλεισμένον παρὰ φύσιν. ^x Ἡ δὲ γονὴ ^x τοιοῦτον εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἔξοδος. "Εστι δὲ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἡδὺ καὶ ἔνεκά τινος, ἐξ ἀνάγκης μὲν ὅτι ^y ἡ εἰς τὸ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδὺ ἐστίν, ἐὰν ἢ αἰσθητή, ἔνεκα δὲ τινος ἵνα γένεσις ἢ ζῶων· διὰ γὰρ τὴν ἡδονὴν μᾶλλον ὁρμᾷ πρὸς τὴν ^z μίξιν τὰ ζῶα.

Διὰ τί ἡ λαγνεία πρὸς νοσήματ' ἔνια τῶν ἀπὸ φλέ- 16
γματος συμφέρει; "Ἡ ὅτι περιπτώματός ἐστιν ἔξοδος, ὥστε συνεκκρίνεται πολλὴ περίπτωσις; Τὸ δὲ φλέγμα πε-
ρίπτωμα.

Διὰ τί τὰ ἀφροδίσια τὴν κοιλίαν ψύχει καὶ ξηραίνει; 17
"Ἡ ψύχει μὲν, ὅτι ἐκκρίνεται τὸ θερμὸν ἐν τῇ μίξει; Ξη-
ραίνει ^a δὲ ἡ μίξις· ἐξατμίζεται γὰρ τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος, ἐξέρχεται δὲ ψυχομένου. "Ετι καὶ ἡ θερμότης ἐν τῇ ὁμιλίᾳ
ξηραίνει.

Διὰ τί, ὅσοις αἱ βλεφαρίδες ρέουσι, λάγνοι; "Ἡ διὰ τὸ 18
αὐτὸ καὶ διότι οἱ φαλακροί; "Εστι γὰρ μόρια ἄμφω ταῦτα
τοῦ αὐτοῦ. "Εστι δὲ τὸ αἷτιον· ^b ὁπόσαι πρεσβυτέρου ^c γι-
νομένου μὴ αὐξάνονται τῶν συγγενικῶν τριχῶν, ἅπασαι τοῦ-
το πάσχουσιν ἐν ταῖς λαγνείαις. Κεφαλὴ γὰρ καὶ ὀφρὺς
καὶ βλεφαρίς ^d συγγενικαὶ τρίχες. Τούτων δὲ μόνον ἐνίοις ^z
^e αἱ ^f ὀφρὺς δασύνονται πρεσβυτέροις γινομένοις (δι' ἣν δὲ
αἰτίαν, ^g εἴρηται ἐν ἄλλοις), αἱ ἕτεραι δὲ διὰ τὸ αὐτὸ ἄμφω
λείπουσιν. Αἷτιον δὲ ὅτι καταψύχει τὰ ἄνω ἡ λαγνεία
^h ὀλίγαιμα ὄντα, ὥστε οὐ πέττει τὴν τροφὴν ὁ τόπος· οὐ
λαμβάνουσαι δὲ τροφὴν ἐκρέουσιν αἱ τρίχες.

Διὰ τί οὐρητιῶντες οὐ δύναται ἀφροδισιάζειν; "Ἡ ὅτι 19
πλήρεις γίνονται οἱ πόροι; Τὸ δὲ πλήρες ὕγρου οὐ δέχεται
ἄλλο ὕγρον.

Διὰ τί αἱ ἰξίαι τοὺς ἔχοντας κωλύουσι γεννᾶν, καὶ ἀν- 20
θρώπους καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὅ τι ἂν ἔχη; "Ἡ ὅτι ἡ ἰξία

^x τοιοῦτον codices. ^y ἡ om. Ca.Ya. ^z μῦξιν Ca. ^a δὲ καὶ ἡ
Xa.Ya. ^b ὁπόσαι] ὅπερ καὶ διότι Xa. ^c γενομένου Ca.Xa. ^d συγγενῇ
καὶ τρ. Ca.Xa.Ya. ^e αἱ] καὶ Ca. ^f ὀφρὺς Xa. ^g εἴρηται ἐν ἄλλοις
om. Ca. ^h ὀλίγαι μὲν ὄντα Ca.

γίνεται μεταστάντος πνεύματος· διὸ καὶ ὠφελεί πρὸς τὰ μελαγχολικά. Ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀφροδισιασμός μετὰ πνεύματος ἐξόδου. Εἰ οὖν ὁδοποιεῖται ἡ ὁρμὴ γινομένου αὐτοῦ, οὐ ποιεῖ ὁρμᾶν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ καταψύχεται· μαραίνει οὖν τὴν ^ι συντονίαν τοῦ αἰδοίου.

21 Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες ἐκλύονται καὶ ἀσθενέστεροι γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ; Πότερον διὰ ^κ τὸ ἀπὸ πάντων ἔκκρισιν εἶναι τὸ σπέρμα, ὥστε οἶον οἰκοδομήματος αἱ ἀρμονίαι, καὶ τοῦ σώματος οὕτω σειομένη ^ι ἡ σύνθεσις ἐστὶ τῷ ἀπεληλυθέναι ^μ τι, οἶον εἰ τὸ αἷμα ^ν ἐξέλθοι ἢ πᾶν ^ο ὅ τι ἄλλο μέρος. Οὕτω σφόδρα ἐπίκαιρον τὸ ἐξιόν ἐστὶ, καὶ ὁ ἐκ πολλῆς γίνεται τροφῆς ὀλίγον, οἶον τὸ ἀμύλιον ἐκ τοῦ ^ρ σταιτός.

22 Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες καὶ οὐρητιῶντες ἐντείνουσιν; Ἡ ^α ὅτι πληρουμένων τῶν πόρων ὑγρότητος, τὸ σπέρμα ^ρ ὑπεξιόν ἐν ἐλάττονι τόπῳ πλείονά ^ς τε ὄγκον ποιεῖ καὶ αἶρει; Ἐπίκειται γὰρ τὸ αἰδοῖον ἐπὶ τοῖς πόροις.

23 Διὰ τί ἡ σύντασις γίνεται τοῦ αἰδοίου καὶ ἡ αὔξησις; Ἡ διὰ δύο, διὰ τε τὸ βάρος ἐπιγίνεσθαι ἐν τῷ ὀπισθεν τῶν ὄρχεων ^τ αἶρεσθαι (^ν ὑπομόχλιον γὰρ οἱ ὄρχεις γίνονται) ^ω καὶ διὰ τὸ ^χ πνεύματος πληροῦσθαι τοὺς πόρους. Ἡ τοῦ ὑγροῦ αὔξανομένου καὶ μεθισταμένου ἢ ἐξ ὑγροῦ γινομένου ὁ ὄγκος μείζων γίνεται; Τὰ λίαν δὲ μεγάλα ἦττον αἶρεται διὰ τὸ πορρωτέρω τὸ βάρος τοῦ ὑπομοχλίου γίνεσθαι.

24 Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες ἢ οἱ τοιοῦτοι δυσώδεις. οἱ δὲ παῖδες οὐ; Καὶ τοῦ καλουμένου γράσου ὄζουσιν. Ἡ τῶν πνευμάτων, ὥσπερ εἴρηται, τὰ μὲν τῶν παιδίων πέττει τὸ ὑγρὸν καὶ τοὺς ιδρώτας, οἱ δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπεπτοι;

25 Διὰ τί ἐν τῷ θέρει οἱ μὲν ἄνδρες ἦττον δύνανται ἀφροδι-

^ι συνωνίαν Ca. ^κ τὸ πάντων Ca. ^ι ἢ om. Xa. ^μ τι om. Xa.
^ν ἐξέλθῃ Ca. Xa. ^ο ὅ τι] ἢ τι Ca. Ya. ^ρ στέατος Ca. Xa. Ya. ^α ὅτι om. Ca. Ya. ^ρ ἐξιόν Ca. ^ς ὄγκον τε Ca. Xa. Ya. ^τ αἶρεται Ca. Ya.
^ν ὑπομόχλιοι Ca. ^ω καὶ om. Ca. Xa. Ya. ^χ πληροῦσθαι πνεύματος Ca.

σιάζειν αἱ δὲ γυναῖκες μᾶλλον, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς ὕλέγει
ἐπὶ τῷ ^z σκολύμῳ

μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δὲ ^a τοι ἄνδρες.

Πότερον ὅτι οἱ ὄρχεις καθίενται μᾶλλον ἢ ἐν τῷ χειμῶνι;
^a Ἀνάγκη δέ, εἰ μέλλει ἀφροδισιάζειν, ἀνασπάσαι. Ἡ ὅτι
αἱ θερμαὶ φύσεις ἐν τῷ θέρει συμπίπτουσιν ^b ὑπερβάλλοντος
τοῦ θερμοῦ, αἱ δὲ ψυχραὶ θάλπουσιν; Ἔστι δὲ ὁ μὲν ἀνὴρ
ξηρὸς καὶ θερμός, ἡ δὲ γυνὴ ψυχρὰ καὶ ὑγρά. Τοῦ μὲν
^c οὖν ἀνδρὸς ἡμαύρωται ἡ δύναμις, τῶν δὲ θάλλει ἐπανισου-
μένη τῷ ἐναντίῳ.

Διὰ τί ἔνιοι ἀφροδισιαζόμενοι χαίρουσι, καὶ οἱ μὲν ἅμα ²⁶
δρῶντες, οἱ δ' οὐ; Ἡ ὅτι ^d ἔστιν ἐκάστη περιττώσει τόπος
εἰς ὃν πέφυκεν ἀποκρίνεσθαι κατὰ φύσιν, καὶ ^e πόνου ^f ἐγγι-
νομένου τὸ πνεῦμα ἐξιὼν ἀνοιδεῖν ποιεῖ, καὶ συνεκκρίνει αὐτήν,
οἷον τὸ μὲν οὖρον εἰς κύστιν, ἡ δ' ἐξικμασμένη τροφή εἰς
κοιλίαν, τὸ δὲ δάκρυον εἰς ὅμματα, μύξαι δ' εἰς μυκτῆρας,
αἷμα δὲ εἰς φλέβας. Ὅμοίως δὴ τούτοις καὶ ἡ γονὴ εἰς ²
ὄρχεις καὶ αἰδοῖα. Οἷς δὴ οἱ πόροι μὴ κατὰ φύσιν ἔχουσιν,
ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ^g ἀποτυφλωθῆναι τοὺς εἰς τὸ αἰδοῖον, οἷον
συμβαίνει τοῖς εὐνοῦχοις καὶ εὐνουχίαις, ἢ καὶ ἄλλως, εἰς τὴν
ἔδραν συρρεῖ ἡ τοιαύτη ἱκμάς· καὶ γὰρ διεξέρχεται ^h ταύτη.
Σημεῖον δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ ἡ συναγωγὴ τοῦ τοιούτου τόπου
καὶ ἡ σύντηξις τῶν περὶ τὴν ἔδραν. Ἐὰν οὖν ὑπερβάλλῃ ³
τις τῇ λαγνείᾳ, τούτοις ἐνταῦθα συνέρχεται, ὥστε ὅταν ἡ
ἐπιθυμία γένηται, ⁱ τοῦτ' ἐπιθυμῇ τῆς τρίψεως εἰς ὃ συλ-
λέγεται. Ἡ δ' ἐπιθυμία καὶ ^k ἀπὸ σιτίων καὶ ἀπὸ διανοίας
γίνεται. Ὅταν γὰρ κινηθῇ ὑφ' ὁτοουόν, ἐνταῦθα τὸ πνεῦμα
συντρέχει, καὶ τὸ τοιοῦτο περίττωμα συρρεῖ οὐ πέφυκεν.
Κὰν μὲν ^l λεπτὸν ἦ ἢ ^m πνευματώδες, τούτου ἐξελθόντος, ⁴

ὕ λέγει] ἡσίοδος X^a. ^z κολύμῳ X^a.Y^a, κολύμμῳ C^a. ^a τοι] τε X^a.
^b ὑπερβάλλοντος C^a, ὑπερβάλλοντος δὴ X^a. ^c ἀνδρὸς οὖν C^a.X^a.Y^a. ^d ἔστιν
om. C^a. ^e πόνος οὖ C^a. ^f γινομένου X^a. ^g ἐπιτυφλωθῆναι C^a.Y^a, μὴ
ἀποτυφλωθῆναι X^a. ^h ταύτην X^a. ⁱ τότ' X^a. ^k ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ
διανοίας X^a. ^l λεπτή C^a.Y^a, λεπὴ X^a. ^m πνευματώδης C^a.X^a,

ὥσπερ αἱ συντάσεις τοῖς παῖσι^η καὶ τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἐνίοτε οὐθενὸς ὑγροῦ ἐκκριθέντος, παύονται. Ὅταν δὲ^ο κατασβεσθῇ τὸ ὑγρόν. Ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων πάθῃ, ἐπιθυμεῖ⁵ ἕως ἄν τι τούτων συμβῇ. Οἱ δὲ φύσει θηλυδρίαί οὕτω συνεστᾶσιν ὥστ' ἐκεῖ μὲν μὴ ἐκκρίνεσθαι ἢ ὀλίγην, οὐπὲρ τοῖς ἔχουσι κατὰ φύσιν^ρ ἐκκρίνεται, εἰς δὲ τὸν τόπον τοῦτον. Αἴτιον δὲ ὅτι^η παρὰ φύσιν συνεστᾶσιν ἄρσενες γὰρ ὄντες οὕτω διάκεινται ὥστε ἀνάγκη τὸν τόπον τοῦτον πεπηρῶσθαι αὐτῶν. Πήρωσις δὲ ἡ μὲν ὅλως ποιεῖ^ρ φθόρον, ἡ δὲ διαστροφὴν. Ἐκείνη^ς μὲν οὖν οὐκ ἔστιν· γυνὴ γὰρ ἂν ἐγένετο. Ἀνάγκη ἄρα παρεστράφθαι καὶ ἄλλοθί που ὁρμᾶν τῆς^ι γονικῆς ἐκκρίσεως. Διὸ καὶ ἄπληστοι, ὥσπερ αἱ γυναῖκες· ὀλίγη γὰρ ἡ ὑκμάς, καὶ οὐ βιάζεται ἐξιέναι, καὶ^ι καταψύχεται ταχύ. Καὶ ὅσοις μὲν^ω ἐπὶ τὴν ἔδραν, οὗτοι^χ πάσχειν ἐπιθυμοῦσιν, ὅσοις δ' ἐπ' ἀμφοτέρα, οὗτοι καὶ δρᾶν καὶ πάσχειν· ἐφ' ὁπότερα δὲ πλείον, τούτου μάλλον ἐπιθυμοῦσιν. Ἐνίοις δὲ γίνεται καὶ ἐξ ἔθους τὸ πάθος τοῦτο. Ὅσα γὰρ ἂν ποιῶσι, συμβαίνει αὐτοῖς χαίρειν καὶ προῖεσθαι τὴν γονὴν οὕτως. Ἐπιθυμοῦσιν οὖν ποιεῖν οἷς^υ ἂν ταῦτα^z γίνηται, καὶ μάλλον τὸ ἔθος ὥσπερ φύσις γίνε^σται. Διὰ τοῦτο ὅσοι ἂν μὴ πρὸ ἡβης ἀλλὰ περὶ ἡβην ἐθισθῶσιν ἀφροδισιάζεσθαι, διὰ τὸ γίνεσθαι αὐτοῖς ἐν τῇ^η χρείᾳ τὴν μνήμην, ἅμα δὲ τῇ μνήμῃ τὴν ἡδονήν, διὰ δὲ τὸ ἔθος ὥσπερ πεφυκότες ἐπιθυμοῦσι πάσχειν· τὰ μέντοι πολλὰ καὶ τὸ ἔθος ὥσπερ πεφυκόσι γίνεται. Ἐὰν δὲ τύχῃ^η λάγνος ὢν καὶ μαλακός, καὶ θάπτον ἕκαστα τούτων συμβαίνει.

- 27 Διὰ τί μάλιστ' αἰσχύνονται ὁμολογεῖν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀφροδισιάζεσθαι, ἀλλ' οὐ πιεῖν οὐδὲ φαγεῖν οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν; Ἡ ὅτι τῶν μὲν πλείστων ἀναγκαῖαι αἱ ἐπι-

^η καὶ om. X^a. ^ο κατεσβέσθη Y^a. ^ρ ἐκκρίνεσθαι εἰς τόνδε τὸν τόπον. αἴτιον C^a. ^η περὶ X^a. ^ι φθοράν C^a. ^ς μὲν om. X^a. ^ι γενικῆς X^a. ^υ ἄπλυστοι C^a. ^ω περὶ X^a. ^χ πάσχειν—οὗτοι om. C^a. ^υ ἂν om. C^a. ^z γίνε^σται X^a, Y^a.

θυμιαί, ἔνια δὲ καὶ ἀναιρεῖ τοὺς μὴ τυγχάνοντας· ^a ἡ δὲ τῶν ἀφροδισίων ἐκ περιουσίας ἐστίν.

Διὰ τί οἱ μὲν ἄνδρες τοῦ χειμῶνος, αἱ δὲ γυναῖκες τοῦ ²⁸ θέρους ὀρμητικώτεραι ^b πρὸς τὰ ἀφροδίσια; Ἡ ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες θερμοὶ μᾶλλον καὶ ξηροὶ τὰς φύσεις, αἱ δὲ γυναῖκες ὑγραὶ καὶ κατεψυγμέναι; Τοῖς μὲν οὖν τὸ ὑγρὸν καὶ ^c τὸ ² θερμὸν αὐταρκες πρὸς τὴν ὀρμὴν τοῦ χειμῶνος (ἡ δὲ ^d τοῦ σπέρματος γένεσις ἐκ τούτων), ταῖς δὲ τὸ θερμὸν ἔλαττον καὶ τὸ ὑγρὸν ἐστὶ πεπηγὸς διὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ πυρός· τοῦτο δὲ θέρους. Ταῖς μὲν ^e οὖν σύμμετρον τὸ θερμὸν, ^f τοῖς δὲ πλεόν τοῦ ἱκανοῦ· τὸ γὰρ ἄγαν πολὺ ἐκλείει τῆς δυνάμεως. Διὸ καὶ τὰ παιδία τοῦ θέρους λεπτότερα· συμβαίνει ^g γὰρ πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρειν.

Διὰ τί ὅσοι θερμοὶ τὴν φύσιν, ^h εἰς ἰσχυροὶ ὦσι καὶ ²⁹ εὐτραφεῖς, εἰς μὴ ἀφροδισιάσωσι, χολή τε προΐσταται αὐτοῖς πολλάκις καὶ ἐκπικρον ὑποχωρεῖ καὶ φλέγμα ἀλμυρὸν γίνεται, καὶ ἀλλοχροοῦσιν; Ἡ ὅτι μετὰ τοῦ σπέρματος αἰεὶ περίττωμα συναπέρχεται; Διὸ καὶ ἐνίοις τῶν πνευματικῶν ἰχθύων πλύντρον ὅζει ἡ γονή. Ἀφροδισιάζουσι μὲν οὖν τοῦτο συναπέρχεται, ὥστ' οὐ λυπεῖ· μὴ ἀπτομένοις δὲ τῆς ὁμιλίας τὸ περίττωμα ἐκπικροῦται ἢ ἀλμυρὸν γίνεται.

Διὰ τί ἀφροδισιαστικοὶ οἱ μελαγχολικοί; Ἡ ὅτι πνευ- ³⁰ ματώδεις, τὸ δὲ σπέρμα πνεύματος ἕξοδός ἐστιν. Οἷς οὖν πολὺ ⁱ τὸ τοιοῦτον, ἀνάγκη πολλάκις ἐπιθυμεῖν τούτους ἀποκαθαίρεσθαι· κουφίζονται γάρ.

Διὰ τί καὶ οἱ ὄρνιθες καὶ οἱ δασεῖς ἄνθρωποι λάγνοι; ³¹ Πότερον ὅτι ὑγρότητα ἔχουσι πολλήν; Ἡ οὐ (τὸ γὰρ θῆλυ ὑγρὸν μὲν, ἀλλ' οὐ δασύ), ἀλλ' ὅτι ἀμφοτέραι αἱ φύσεις πεπτικάι ^k πολλῆς ὑγρότητος διὰ θερμότητα; Σημεῖον δὲ αἱ τρίχες καὶ τὰ πτερά. Ἡ ὅτι πολὺ τὸ ὑγρὸν, καὶ

^a ἡ—ἐστίν] αἱ—εἰσίν Ca. ^b πρὸς] εἰς πρὸς Ca. ^c τὸ om. Xa. ^d τοῦ post δὲ om. Xa. ^e οὖν] ἐστὶ Xa. ^f ταῖς Ca. Xa. Ya. ^g γὰρ τὸ πῦρ Xa. ^h εἰς—εὐτραφεῖς om. Ca. ⁱ τὸ om. Xa. Ya. ^k ὑγρότητος πολλῆς Xa.

κρατεῖται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ; ¹ Οὔτε γὰρ ἂν μὴ πολλῆς οὔσης τῆς ὑγρότητος οὔτε μὴ κρατουμένης ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἰ 2 τρίχες τοῖς δὲ τὰ πτερὰ. Τὸ δὲ σπέρμα γίνεται ἐν τοῖς τοιούτοις πλείστον καὶ τόποις καὶ ὥραις, οἷον ἐν τῷ ^m ἄρι· ἢ γὰρ φύσις αὐτοῦ ὑγρὰ καὶ θερμή. Διὰ ταῦτόν δὲ καὶ οἱ ὄρνιθες λάγνοι καὶ οἱ χωλοί· ἢ γὰρ τροφή ἀμφοτέροις κάτω μὲν ὀλίγη διὰ τὴν ἀναπηρίαν τῶν σκελῶν, ⁿ εἰς δὲ τὸν ἄνω τόπον ^o ἔρχεται καὶ εἰς σπέρμα συγκρίνεται.

32 Διὰ τί, ἐὰν ἀφροδισιάζῃ ὁ ἄνθρωπος, οἱ ὀφθαλμοὶ ἀσθενοῦσι μάλιστα; ⁿ Ἡ δὴλον ὅτι ἀπολείποντος τοῦ ὑγροῦ τοῦτο γίνεται; Τεκμήριον δ' ὅτι ἡ γονὴ ψυχρά ἐστίν· οὐ γὰρ γίνεται ὑγρὰ, ἐὰν μὴ διαθερμάνῃ τὰ θερμά. Οὐδὲ δέι-
ται τήξεως· κέχυται γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὥσπερ τὸ αἷμα.

Ε. ΟΣΑ ΠΑΡΟ ΚΟΠΟΥ.

Διὰ τί μακροὶ ^q μὲν ὄντες οἱ περίπατοι ἐν τοῖς ὀμαλέσι κοπιαρώτεροί εἰσι τῶν ἀνωμάτων, βραχεῖς δὲ ἀκοπώτεροι; ⁿ Ἡ ὅτι ἢ τε πολλὴ κίνησις ποιεῖ κόπον καὶ ἢ ἰσχυρά. ^r Τοιαύτη δὲ ἢ ^s σπασματώδης, πολλὴ δὲ ^t ἢ συνεχὴς καὶ μία. 2 ¹ Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀνάντεσιν, ἐὰν ἢ μακρά, ἀνάπαυσις γίνεται ἢ μεταβολή, καὶ οὐ ^v μακρὰ ἢ κίνησις, οὐδὲ ἵππων αὐτῶν, διὰ τὴν μεταβολήν· ἐν δὲ τοῖς ὀμαλέσιν ἢ ὁμοιότης τοῦ σχήματος οὐ διαλαμβάνει οὐδὲ ἀναπαύει τὰ μέρη, ἀλλὰ συνεχ³ εργάζεται πρὸς τὸ συνεχῇ ^w τὴν κίνησιν εἶναι. ⁿ Ὅταν δὲ ἢ βραχεῖα, διὰ μὲν τὸ πλῆθος τῆς κινήσεως ἐν τοῖς ἐπιπέδοις οὐ γίνεται κόπος· ἐν δὲ τοῖς ἀνάντεσιν διὰ τὸ τὴν μεταβολὴν ἰσχυρὰν γίνεσθαι καὶ ἐναντίαν, ὅτε μὲν ἄνω ὅτε δὲ κάτω, ποιεῖ κόπον. Τοιαύτη δέ, ὡς φαμέν, ἐν τοῖς ἀνάντεσιν, ἐν δὲ τοῖς πεδινοῖς τούναντίον.

2 Διὰ τί τοῖς λειποψυχούσι καὶ τοῖς ἐκ τῶν γυμνασίων

¹ οὔτε γὰρ om. Ca. ^m ἀέρι Ca. ⁿ εἰς—συγκρίνεται om. Ca.
^o ἔρχεται Ya. ^p ΠΕΡΙ Na. ^q μὲν om. Ka. ^r οὐ τοιούτη Ka.
^s σπερματώδης Q. Ca. Na. Ya, σπερματώδεις Xa, ὑπερματώδης Ka.
^t ἢ om. Xa. ^v μακρὰ Ka; ceteri μικρά. ^w εἶναι τὴν κίνησιν Xa.

διαλυομένοις ἐλάττους τε οἱ ὄγχοι καὶ ^x ὀξύτεραι δοκοῦσιν εἶναι ^y αἱ φωναί; Ἡ ὅτι αἱ τε φωναὶ ἐλάττους φαινόμεναι ὀξύτεραι φαίνονται (σημεῖον δὲ ὅτι ^z μιμούμενοι τοὺς πόρρωθεν ὀξὺ φθέγγονται) καὶ οἱ ὄγχοι ἐλάττους;

Διὰ τί ἡ γαστήρ μόνον λεπτύνεται τῶν γυμναζομένων; 3
Ἡ ὅτι πλείστη ἡ πιμελή περὶ τὴν γαστέρα;

Διὰ τί τὸ πῖον ^a τετριμμένον γίνεται τοῖς πονοῦσιν; Ἡ 4
διότι τὸ πῖον ^b τήκεται θερμαινόμενον, ^c ἡ δὲ κίνησις θερμαίνει, ἡ δὲ σὰρξ οὐ τήκεται.

Διὰ τί δὲ τὰ περὶ τὴν κοιλίαν πιότατα; Πότερον ὅτι 5
ἐγγύς ^d ἐστὶ τῆς τροφῆς; Ἐν ὅσῳ οὖν τὰλλα παρ' ἐκείνης λαμβάνει, αὐτὴ πολλακίς λαμβάνει. Ἡ ὅτι ^e ἥκιστα πονεῖ· καμπὰς γὰρ οὐκ ἔχει.

Διὰ τί οἱ κόποι μᾶλλον παύονται, ὅταν τις τῷ ἐλαίῳ 6
ὔδωρ συμμίζας ἀνατρίψῃται; Ἡ ὅτι μᾶλλον εἰσδύεται τὸ ἔλαιον μετὰ τοῦ ὕδατος; ^f Ἐὰν δὲ αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἦ, οὐχ ὁμοίως παρεισδύνει διὰ τὸ ἐπιπολαστικὸν εἶναι. Μᾶλλον οὖν μαλάττεται τὸ σῶμα εἰσδυομένου, ἐπεὶ τὸ ἔλαιόν ἐστι φύσει θερμόν, τὰ δὲ θερμὰ καὶ ξηραίνει καὶ σκληρύνει, πρὸς δὲ τοὺς κόπους ^g ἀσύμφορόν ἐστὶν ἡ ξηρασία καὶ ^h ἡ σκληρότης· μετὰ δὲ τοῦ ὕδατος ἀνατριφθὲν ἡττον ξηραίνει.

Διὰ τί τοῖς κοπιῶσι προστάττουσιν ἐμεῖν, εἴπερ ὁ ἔμετος 7
κοπῶδές ἐστιν; Ἡ κόπος γίνεται ὁστῶν θλωμένων καὶ πιεζομένων καὶ κοπιωμένων, ταῦτα δὲ ὑπὸ τῶν ἐκτός τινος πάσχοι ἂν ἢ τῶν ἐν τῷ σώματι, καὶ τοῦτο διττῶς· ἢ γὰρ ⁱ σαρκῶν ὑπερτείνουσῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἢ σώματος μιχθέντος συχνοῦ τῷ ἄλλῳ σώματι, χώραν οἰκείαν οὐκ ἔχοντος, οἷα τὰ περιττώματά ἐστιν. Πάντα γὰρ τὰ ἐκτὸς ἡμῶν ^z περιεπτόμενα βάρη ^k κοπωδέστερα τῶν τοῦ σώματος μερῶν, καὶ τύχη σταθμῷ ὄντα αὐτῶν ἐλαφρότερα. Σημεῖον δὲ τῶν

^x ὀξύτεροι X^a.Y^a. ^y αἱ om. C^a.X^a.Y^a. ^z μιμούμεναι X^a. ^a τετριμμένον C^a. ^b τήκεται μὴ θ. X^a. ^c ἡ δὲ κίνησις θερμαίνει om. C^a. ^d ἐστὶ om. X^a.Y^a. ^e ἥκιστα αὕτη π. X^a. ^f ἂν C^a. ^g ἀσύμφορόν Y^a. ^h ἡ post καὶ om. C^a.Y^a. ⁱ σαρκικῶν X^a.Y^a. ^k κοπωδέστερα X^a.Y^a.

εἰρημένων· οἱ γὰρ πλείον βεβρωκότες καὶ πεπωκότες, ἔλατ-
τον πονήσαντες ἢ νήστεις ὄντες, μᾶλλον κοπιῶσι διὰ τὸ μὴ
3 τὴν οἰκείαν χώραν ἔχειν τὰ σιτία ὄντα ἄπεπτα. Ἐπεὶ δὲ ὁ
κόπος σύντηξιν ποιεῖ, ἡ δὲ σύντηξις περίττωμά ἐστι, τοῦτό
ἐστὶν ὃ τὸν κόπον ἐν ἡμῖν ποιεῖ, πλανώμενον ἀτάκτως καὶ
προσπίπτον ὅστοις τε καὶ νεύροις καὶ τοῖς ἐντὸς τῆς σαρκὸς
ἀραιοῖς οὖσι καὶ ἀνεψυγμένοις. Ὁ οὖν ἔμετος ἐξάγων αὐτὸ
1 ὃν αἴτιον τοῦ κόπου, εἰκότως ἀκόπους ποιεῖ· λείπει γὰρ οἶον
4 ἣν ἐν ἀρχῇ τοῦ πόνου τὸ σῶμα. Κοπῶδες ^m δ' ἐστὶν ὁ
ἔμετος οὐ τῇ τῆς γινομένης ἐν αὐτῷ κινήσεως ὑπερβολῇ, ἀλλ'
ὅταν συμβῇ μὴ καλῶς ἐξεμέσαι· ⁿ λειφθέντων γὰρ πολλῶν
^o σιτίων, καὶ περιττωμάτων τούτοις ἐνόντων, τὸν τοῦ ἐμέτου
κόπον γίνεσθαι συμβαίνει, καθάπερ ἐπὶ τῶν πεπληρωμένων
5 εἴρηται. Εἰ οὖν μὴδ' ἐκείνοις ὁ πόνος ἐστὶ τοῦ κόπου αἴ-
τιος, ἀλλὰ τὸ οὕτως ἔχοντας πονῆσαι, οὐδ' ἂν τοῖς μὴ ἐξαι-
ροῦσι τὰ σιτία ὁ ἔμετος εἴη τοῦ κόπου αἴτιος· χρὴν γὰρ πᾶσι
τοῖς ἐμοῦσι γίνεσθαι κόπον, γίνονται δὲ ἀκοπώτεροι ^p πολλοὶ
ἐμέσαντες.

8 Διὰ τί κοπιαιώτερόν ἐστι τῷ βραχίονι τὸ διὰ κενῆς
ρίπτειν ἢ λιθάζοντα; Ἡ ὅτι ^q σπασμωδέστερον τὸ διὰ
κενῆς ἐστίν; Οὐ γὰρ ἀπερείδεται πρὸς οὐδέν, ὥσπερ ὁ
βάλλων πρὸς τὸ ἐν ^r τῇ χειρὶ βέλος. Ὁμοίως δὲ ^s τοῦτῳ
καὶ ὁ πένταθλος πρὸς τοὺς ἀλτῆρας καὶ ὁ θεὸν παρασείων
πρὸς τὰς χεῖρας. Διὸ ὁ μὲν μεῖζον ἄλλεται ἔχων ἢ μὴ
ἔχων ἀλτῆρας, ὁ δὲ θάττον θεῖ παρασείων ἢ μὴ παρασείων.

9 Διὰ τί ἡ ταχυδρομία καὶ ἐπ' ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων ζώων νοσηματικούς ποιεῖ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν; Καίτοι
ὅλως ὁ δρόμος κατασπᾶν δοκεῖ κάτω τὰ περιττώματα, ὥσπερ
ὁ περίπατος· διὸ καὶ παχύνονται τὰ σκέλη οἱ πολλὰ περι-
πατοῦντες, ὅτι εἰς τὰ κάτω ὑπονοστέϊ ἄνωθεν καὶ ἡ τροφή

¹ αἴτιον ὃν τοῦ κόπου ἀκόπους εἰκότως Χ^a. ^m δ' om. pr. Υ^a. ⁿ λη-
φθέντων C^a. Χ^a. ^o σημείων C^a. ^p πολλὰ Χ^a. ^q σπασματωδέστερον
Υ^a, σπασματωδέστερον τῷ βραχίονι Χ^a. ^r τῇ om. Χ^a. ^s τοῦτο C^a. Υ^a,
τούτου Χ^a.

καὶ τὰ περιττώματα. ^t Ἡ ἢ μὲν κίνησις ταῦτό ποιεῖ, ἀλλ' ²
 ἢ ταχεῖα διὰ τὴν συντονίαν καὶ ^v τὴν ἀπνευστίαν ἐκθερμαίνει
 τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς φλέβας ^w ἐμφυσᾷ τὰς ἐν αὐτῇ, καὶ
 σπαστικὰς τῶν θύραθεν ποιεῖ δυνάμεων, οἷον ψύχους καὶ
 ἀλέας καὶ τῶν ἐκ τοῦ θώρακος, ὧν εἰσιόντων νοσεῖν ἀναγκαῖον
 τὸν τόπον ἐστίν.

Διὰ τί κοπιῶσι ^x μὲν μᾶλλον ἐν τοῖς ὀμαλοῖς ἢ ἐν τοῖς 10
 ἀνωμάλοις τόποις, θάττον δὲ βαδίζουσι τὴν ὀμαλὴν ὁδὸν ἢ
 τὴν ἀνώμαλον; Ἡ ὅτι ἀκοπώτερον μὲν ἐστὶ τὸ μὴ αἰεὶ ἐν
 τῷ αὐτῷ σχήματι ποιεῖσθαι τὴν κίνησιν, ὃ συμβαίνει ἐν τῇ
 ἀνωμάλῳ πορείᾳ μᾶλλον; Θάττον ^y δὲ πορεύονται, ὅτι ἡτ-
 τον παρὰ φύσιν κινοῦνται. Ἐν μὲν οὖν τῷ ὀμαλῷ μικρὰ ἢ ²
 ἄρσις καὶ θέσις καὶ πυκνὴ ἐστίν, ἐν δὲ τῷ ^z ἀνωμάλῳ τοῦ-
 ναντίον. Ἔστι δὲ τὸ αἶρειν παρὰ φύσιν βίᾳ γάρ ἐστι
 πᾶσα ἄρσις. Τὸ δὲ παρ' ἐκάστην βάσιν γινόμενον μικρὸν
 πολὺ γίνεται παρὰ πολλὰς.

Διὰ τί τὰ ἐπίπεδα ^a κοπιαιρώτερα ἐγκατακεῖσθαι τῶν κοί- 11
 λων ἐστίν; Ἡ διὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὰ κυρτὰ τῶν ἐπιπέδων;
 Ἐφ' ἓνα γὰρ ^b τόπον συναθροιζόμενον τὸ βάρος ἐν τῇ κα-
 θέδρᾳ ἢ κατακλίσει τῇ θλίψει ποιεῖ πόνον. Τὸ μὲν οὖν
 κυρτὸν τοῦ εὐθέος, τοῦτο δὲ τοῦ κοίλου μᾶλλον τοιοῦτόν
 ἐστὶ τὸ γὰρ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ περιφερέστερον ἢ εὐθύτερον,
 τῶν δὲ τοιούτων κατὰ πλεόν ἄπτεται τὰ κοῖλα ἢ τὰ ἐπί-
 πεδα. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἐνδιδόντα τῶν μὴ ἐνδιδόντων
 ἀκοπώτερά ἐστι καὶ ἐγκατακλιθῆναι καὶ ^c ἐνέξεσθαι.

Διὰ τί οἱ βραχεῖς περίπατοι κοπῳδεῖς εἰσίν; Ἡ ὅτι 12
 ἀνώμαλοί εἰσι; Πολλάκις γὰρ ἴστασθαι ποιοῦσιν. Τὸ δ'
 ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τοῦναντίον πυκνὰ μεταβάλλειν κοπῳδὲς
 ἐστὶ συνήθειαν γὰρ οὐδετέρῳ ποιεῖ, ὃ ἐστὶν ἀκοπον. Ἀμ-
 φοῖν δ' ἅμα οὐκ ἐνδέχεται συνήθειαν γίνεσθαι.

Διὰ τί οἱ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχούμενοι, ὅσῳ ἂν μᾶλλον θέη 13

^t ἢ om. Ca. Xa. Ya. ^v τὴν post καὶ om. Xa. ^w ἐκφυσᾷ Ca. ^x μὲν
 post μᾶλλον Xa, om. Ca. ^y δέ] γὰρ Ca. Xa. Ya. ^z ὀμάλῳ Xa. ^a κο-
 πιαιρώτερα Ya. ^b τρόπον Xa. ^c ἐνέξεσθαι Ca. Ya, ἀνέξεσθαι Xa.

τος κρατεῖ ἡ ψυχὴ πολλάκις, μορίων δ' οὐ, ὁπόταν πως κινήθῃ, οἷον καὶ καρδίας καὶ αἰδοίου. Αἷτιον δ' ὅτι πνεῦμα² πολὺ περὶ τὰ ὀνεῦρα ῥέκκαίεται, ὃ οὐχ ἅμα ἐκψύχεται² ἠστάντι. Τοῦτο οὖν σείον ὥσπερ ὑποσπῶν τῇ κινήσει² κατασπᾶ τε, καὶ τοῦ² πορρωτάτῳ ἥκιστα ποιεῖ κρατεῖν τοιοῦτον δὲ αἱ πτέρναι, οἷον τοῖς ὀργιζομένοις τὸ κάτω χεῖλος.

Διὰ τί οἱ μὴ σφόδρα συντόνως τρέχοντες ἐν τῷ ῥυθμῷ¹⁶ ἀναπνεύουσιν; Πότερον ὅτι πᾶς ῥυθμὸς ὠρισμένη μετρεῖται κινήσει, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ δι' ἴσου οὔσα, ὅπερ οἱ τροχάζοντες ποιοῦσιν. Ἄμα οὖν ἀρχόμενοι τροχάζειν ἀναπνεύουσιν, ὥστε τὴν ἀναπνοὴν δι' ἴσου² γινομένην, διὰ τὸ τῇ ἴσῃ κινήσει μετρεῖσθαι, ῥυθμὸν ποιεῖν. Ἡ ὅτι πᾶσα μὲν ἀπλῶς ἀναπνοὴ δι' ἴσου γίνεται τοῖς κατὰ φύσιν αὐτῇ χρωμένοις καὶ μὴ κατέχουσιν; Καθημένοις μὲν οὖν καὶ βαδί-²ζουσι μετρίως οὔσης τῆς τοῦ σώματος κινήσεως, οὐκ εὐδῆλος ὁ ῥυθμὸς γίνεται συντόνως δὲ τρέχουσιν, οὐ παρακολουθούσης τῇ κινήσει τῆς αἰσθήσεως, οὐ δυνάμεθα συνορᾶν τὸν τῆς ἀναπνοῆς ῥυθμόν. Ἐν δὲ τῷ μετρίως τροχάζειν μέτρον ἡ κίνησις αἰσθητὸν τῆς ἀναπνοῆς ποιοῦσα τὸν ῥυθμὸν δηλοῖ.

Διὰ τί ἐν τῷ τροχάζειν ἐκπνευματοῦσθαι δοκεῖ ἡμῖν ὁ¹⁷ ἀήρ; Πότερον ὅτι κινούμενοι διὰ τοῦ τροχάζειν τὸν συνεχῇ τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἀέρα κινούμεν, ὃ ἐστὶ πνεῦμα; Διόπερ οὐ δοκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀλήθειαν ἐκπνευματοῦται ὁ ἀήρ. Ἡ διότι τροχάζοντες προσκόπτομεν τῷ ἀέρι, τούτου δὲ συμβαίνοντος μᾶλλον αἰσθησιν λαμβάνομεν τοῦ ἀέρος διὰ τῆς κινήσεως. Εἰκότως οὖν ἡμῖν ἐκπνευματοῦσθαι δοκεῖ τοῦτο γὰρ συμβαίνει διὰ τὴν φοράν.

Διὰ τί μᾶλλον θέοντες ἢ βαδίζοντες πίπτουσιν; ^x Ἡ ὅτι¹⁸

ο νέβρα Ca. ρ ἔκκαεται Ya. q ἐκστάντι Ca. r κατασπᾶται καὶ
codices. s πορρωτάτου Ca.Xa. t ὥσπερ Xa. v γενομένην Ca.Xa.
w ἀνὴρ Xa. x ἢ ante ὅτι om. Ca.Xa.Ya.

μᾶλλον πρὶν κινεῖσθαι αἴρουνσιν; Τὸ γὰρ θέειν τοῦ βαδίζειν τούτῳ διαφέρει.

- 19 Διὰ τί ποτε ἀναβαίνοντες ὃ μὲν τὰ γόνατα πονοῦμεν, καταβαίνοντες δὲ τοὺς μηρούς; Ἡ^z ὅτι ὅταν μὲν ἀναβαίνωμεν, ἀναρριπτοῦμεν ἄνω τὸ σῶμα, καὶ ἡ σπᾶσις πολλὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ ἀπὸ τῶν γονάτων γίνεται, διὸ πονοῦμεν τὰ γόνατα· ἐν δὲ τοῖς κατάντεσι, διὰ τὸ ὑποφέρεσθαι τοῖς^a σκέλεσι, τοῖς μηροῖς ἀποστηριζόμενοι πονοῦμεν αὐτούς.
- 2 Εἰθ' ἅπαν τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πόνον καὶ λύπην παρασκευάζει. Ἔστι δὲ τὸ κατὰ φύσιν τοῖς μὲν γόνασιν ἡ εἰς τὸ πρόσθεν κλάσις, τοῖς δὲ μηροῖς ἡ εἰς τοῦπισθεν.^b Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀνάντεσι τὰ γόνατα κλᾶται εἰς τοῦπισθεν διὰ τὸ^c ἀποστηρίζεσθαι βούλεσθαι, ἐν τοῖς κατάντεσι δ' οἱ μηροὶ εἰς τοῦμπροσθεν κλῶνται διὰ τὸ προπετέες ἡμῶν εἶναι τὸ σῶμα.

- 20 Διὰ τί ποτε ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν μηρῶν τὸ μέσον μάλιστα πονοῦμεν; Ἡ ὅτι παντὸς μακροῦ καὶ ἐνὸς ὄντος, ἐστηριγμένου δέ, τοῦ μέσου ὁ πόνος μάλιστα γίνεται; Διὸ καὶ κατὰ γινυται μάλιστα ἐντεῦθεν. Ὁ δὲ μηρός ἐστι τοιοῦτον· διὸ καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ μάλιστα πονοῦμεν.

- 21 Διὰ τί οἱ ὕγροὶ ταχὺ πνίγονται πονήσαντες καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος; Ἡ ὅτι ἐκθερμαινόμενον^d τὸ ὕγρὸν ἀήρ γίνεται, καὶ^e καίει μᾶλλον τὸ πλέον; Ὅταν οὖν μὴ δύνηται ὑπεξάγειν διὰ τὸ πλῆθος, οὐ γίνεται κατάψυξις, ὥστε ταχὺ ἐκπυροῦται ὑπὸ τοῦ συμφύτου καὶ ἐπικτήτου θερμοῦ. Διὸ καὶ οἱ γινόμενοι ἰδρῶτες τοῖς γυμναζομένοις καὶ ὅλως τοῖς πονοῦσι καὶ ἡ τοῦ πνεύματος ἕξοδος ὠφέλιμον· διακρινομένου γὰρ καὶ λεπτυνομένου τοῦ ὕγρου πνεῦμα γίνεται.

- 22 Διὰ τί τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων κάμνει τε πολλάκις καὶ ἀπαλλάττει ῥᾶον; Ἡ διὰ ταῦτ' ἄμφω; Ὁμαλὸν^f γὰρ

ὃ μὲν om. Ca. z ὅτι om. Ka.Oa. a βέλεσι w. b ἐν μὲν—τοῦπισθεν om. Ca. c στηρίζεσθαι Xa. d τὸ om. Xa. e καίει Ca. f γὰρ ἐστι τὸ Xa.

τὸ σύμμετρον, τὸ δὲ ὁμαλὸν ὁμοπαθέστερον· εἴν οὖν τι πο-
νήσῃ μέρος, εὐθὺς συμπονεί τὸ ὅλον. Τὸ δὲ ἀσύμμετρον,
ἅτε μᾶλλον ἀπηρτημένον, οὐ συναπολαύει τῶν μερῶν. Κά-
μνει μὲν οὖν πολλάκις διὰ τοῦτο, ῥᾶον δὲ ἀπαλλάττει, ὅτι
πᾶν κοινωνεῖ τὸ σῶμα· εἰς πλείω γὰρ διανεμόμενον τὸ πάθος
γίνεται ἀσθενέστερον, ὥστε εὐαπαλλακτότερον. Τὸ δὲ ἀσύμ-
μετρον, ἅτε οὐ κοινωνοῦν τοῖς μέρεσιν, ἐλαττονάκις μὲν κά-
μνει, χαλεπώτερον δὲ ἀπαλλάττει· σφοδρὸν γὰρ τὸ πάθος.

Διὰ τί κοπιῶσι μὲν μᾶλλον ἐν τοῖς ὁμαλοῖς ἢ ἐν τοῖς ἀνω- 23
μάλοις, θᾶπτον ^h δὲ ⁱ βαδίζουσι τὴν ὁμαλὴν ἢ τὴν ἀνώμαλον;
Ἡ ὅτι ^k ἀκοπώτερον μὲν τὸ μὴ αἰεὶ ἐν τῇ ἀνωμάλῳ πορεῖα
μᾶλλον, θᾶπτον δὲ πορεύονται, ὅπου ἐν τῇ ἴσῳ χρόνῳ ^l ἐλάτ-
των ἢ ἀναφορά. Ἐν μὲν οὖν τῷ ^m ὁμαλῷ μικρὰ ἢ ἄρσις καὶ
πυκνὴ, ἐν δὲ τῷ ἀνωμάλῳ τὸναναντίον. Τὸ δὲ παρ' ἐκάστην
βάσιν γινόμενον πολὺ γίνεται παρὰ πολλὰς.

Διὰ τί καταβαίνοντες μὲν τὰ κατάντη τοὺς μηροὺς ⁿ μά- 24
λιστα πονοῦμεν, ἀναβαίνοντες δὲ τὰς κνήμας; Ἡ ὅτι ἀνα-
βαίνοντες μὲν τῷ αἶρειν τὸ σῶμα; Ἀπαν γὰρ γίνεται φορ-
τίον τὸ σῶμα. Ὡς οὖν ἅπαν ἐπικεῖται καὶ ᾧ αἶρομεν, τοῦτο
μάλιστα πονεῖ. Ἡ δὲ κνήμη τοῦτο. Ἐσχατον γάρ, μῆκος
ἔχον, καὶ οὐχ ὥσπερ ὁ πούς πλάτος ἔχει· διὸ σαλεύεται.
Ὡστε οἶον τῷ ὥμῳ τὰ βάρη κινούμεν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔχομεν. 2
Τοιγαροῦν καὶ πονοῦμεν τὸν ὦμον μάλιστα. Καταβαίνοντες
δὲ τῷ ἐμπίπτειν τὸ σῶμα κάτω καὶ προωθεῖν παρὰ φύσιν ὁ
πόνος ἐστίν, ὥστε ᾧ μάλιστα ^o ἐμπίπτει καὶ σαλεύει, ^p τοῦτο
παρέχει τὸν πόνον. Ἡ μὲν οὖν κνήμη μένει, τὸ δὲ βάρος
ὁ θώραξ γίνεται· ὁ δὲ μηρὸς δέχεται τε καὶ σαλεύεται διὰ
τὸ μῆκός τε ἔχειν καὶ στρέφεσθαι ἄνωθεν, ἥ ὁ θώραξ ^o ἐμ-
πίπτει.

Διὰ τί πλείων δοκεῖ ἢ ὁδὸς εἶναι, ὅταν μὴ εἰδότες βαδί- 25

g οὐ om. Ca. h δὲ om. Ca. i β. τὴν] β. μὲν Xa. Ya. k ἀκοπώ-
τατον Ca. Ya. l ἡ ἀναφορά ἐλάττων Xa. m ὁμαλεῖ Ya. n μάλιστα
om. Ca. o utrobique ἐπιπίπτει Ya, ἐκπίπτει Xa. p τούτῳ Xa.

- ζωμεν πόση τις, ἢ ὅταν εἰδότες, εἰν τὰλλα ὁμοίως ἔχοντες
τύχωμεν; "Η ὅτι τὸ εἰδέναι πόση τὸ εἰδέναι ἐστὶ τὸν ἀρι-
θμὸν αὐτοῦ· καὶ πλεῖον ἀεὶ τὸ ἀόριστον τοῦ ὀρισμένου;
"Ωσπερ οὖν εἰ ἦδει ὅτι τοσήδε, πεπερασμένην ἀνάγκη εἶναι,
οὕτω καὶ εἰ μὴ ^qοἶδεν, ὡς ἀντιστρέφοντος παραλογίζεται ἡ
2 ψυχὴ, καὶ φαίνεται εἶναι ἄπειρος. "Ετι τὸ ποσὸν ὀρισμένον
καὶ τὸ ὀρισμένον ποσόν. "Οταν τοίνυν μὴ φαίνεται ὀρισμέ-
νον, ὥσπερ ἄπειρον φαίνεται εἶναι, διὰ τὸ ^rτὸ πεφυκὸς ὀρί-
σθαι, εἰν μὴ ἢ ὀρισμένον, ἄπειρον εἶναι, ὥστε καὶ ^sτὸ φαι-
νόμενον μὴ ὀρίσθαι φαίνεσθαι ἀνάγκη πως ἀπέραντον.
- 26 Διὰ τί τοὺς μηροὺς μᾶλλον ἢ τὰς κνήμας κοπιῶσιν; Πό-
τερον ὅτι ἐγγὺς τοῦ τόπου τοῦ ἔχοντος τὸ περίττωμα, ὥστε
ἀν ὑπερβάλλῃ διὰ τὴν κίνησιν τῇ θερμότητι, συσπῶσιν οἱ
μηροὶ μᾶλλον καὶ πλεῖον ἢ αἱ κνήμαι; "Η διὰ τὸ συμφνὲς
^tεἶναι μᾶλλον ^vτοὺς μηρούς; Μάλιστα γὰρ ποιοῦσι τῇ ^wτοῦ
2 συνεχοῦς διαστάσει. Καὶ γὰρ ἀν μηδὲν ἔχοντες περίττωμα
κοπιᾶσωσιν, ὅμως τοὺς μηροὺς καὶ τὴν ὀσφὺν ποιοῦσι μᾶλ-
λον. "Η ὅτι καθάπερ οἱ βουβῶνες γίνονται πληγέντες διὰ
^xτὴν συνάρτησιν τῶν φλεβῶν καὶ νεύρων, οὕτω καὶ οὗτος;
¹Εγγυτέρω δὲ τῆς ἀρχῆς ὁ μηρός. "Η διότι μᾶλλον ἐν τῷ
αὐτῷ σχήματι ὁ μηρὸς τῆς κνήμης; Τοῦτο δὲ κοπιαιώτερον.
"Η ὅτι σαρκώδης, ὥστε πολὺ τὸ κατὰ φύσιν ἔχον ἐν ^yαὐτῷ;
- 27 Διὰ τί ἐνίοις, ὅταν ποιήσωσιν, ἔλκη ἐκφύουσιν; "Η ὅταν
τὸ σῶμα ἀκάθαρτον ἦ, ἢ κίνησις θερμαίνουσα καὶ ἄλλα περιτ-
τώματα συνεξικμάζει μετὰ τοῦ ἰδρώτος; Παχέα δὲ ὄντα καὶ
χυμοὺς ἔχοντα μοχθηροῖς, ὀξεῖς καὶ πικροὺς καὶ ἀλμυροὺς,
τὰ περιττώματα ἐκκρίνεσθαι μὲν οὐ δύναται ^zδιὰ πάχος,
ἐξαίρεται δὲ διὰ τῆς σαρκὸς καὶ ἐξελκοῖ διὰ πικρότητα τοῦ
χυμοῦ.
- 28 Διὰ τί τοῖς ἐκ τῶν γυμνασίων καὶ φαρμακοποσιῶν οὐκ

^q οἶδε καὶ ὡς X^a. ^r alterum τὸ om. Ca. X^a. ^s τὸ μὴ φ. μὴ Ca.
^t εἶναι καὶ μᾶλλον Ca, μᾶλλον εἶναι X^a. ^v τοὺς] εἰς τοὺς X^a. Y^a. ^w τοῦ
om. X^a. ^x τὴν om. X^a. ^y αὐτοῖς Ca. Y^a. ^z διὰ τὸ πάχος Ca.

εὐθὺς προσφέρουσι τροφήν; Ἡ δὲ διότι καθαίρεται τὸ σῶμα ἔτι, καὶ οὐκ ἀναπέπνυται πονοῦν, καὶ ἀποκέκριται τὰ περιττώματα;

Διὰ τί χαλεπώτερον θεῖν ἢ βαδίζειν; Ἡ ὅτι πλείον φορ- 29
τίον φέρει ὁ θεός; Ὅταν γὰρ ἡ μετέωρος, ἅπαν ἐφ' αὐτῇ
ἔχει. Ὁ δὲ βαδίζων, οἷον οἱ ἐπὶ τοῖς τειχίοις ἀναπνέο-
μενοι, ἐπιθεῖς ἔχει ἐπὶ τῇ ἡρεμοῦντι.

Διὰ τί ἐκ τῶν γυμνασίων οὐ ^δ πεινῶσιν εὐθὺς; Πότερον 30
διὰ τὴν ὑπόλειψιν τῆς συντήξεως, ἕως ἀντιπεφθῇ; Ἡ διὰ
τὸ πνεῦμα ὃ ποιεῖ ὁ πόνος ἐκ τοῦ ὑγροῦ; Ἡ διὰ τὴν δίψαν
^ε ἢ ^φ γίνεται ἐκ τοῦ θερμαίνεσθαι πονοῦντας; Πάντα γὰρ
συμβαίνει ταῦτα.

Διὰ τί ἑξονειρωκτικοί εἰσιν οἱ κοπιῶντες καὶ φθισιῶντες; 31
Ἡ ὅτι ὅλως ἑξονειρωκτικοί οἱ θερμοὶ καὶ ὑγροί; Τὸ γὰρ
σπέρμα τοιοῦτόν ἐστι ^η τὴν φύσιν. Τὸ τοιοῦτο δὲ ἐξ οὗτω
διακειμένων μάλιστα γίνεται, ὅταν ἡ ἀπὸ τοῦ ὕπνου θερμό-
της προσγένηται· μικρὰς γὰρ ῥοπῆς τὰ σώματα δέεται, καὶ
ταύτης ἔσωθεν ἀλλ' οὐκ ἔξωθεν. Οἱ δὲ φθισικοὶ καὶ κοπιῶν- 2
τες οὗτω διάκεινται· οἱ μὲν γὰρ κοπιῶντες διὰ τὸν κόπον καὶ
τὴν κίνησιν συντήγματος θερμοῦ πλήρεις εἰσίν, οἱ δὲ φθισι-
κοὶ διὰ τὸν κατάρρουν καὶ τὴν γινομένην θέρμην ὑπὸ τῆς
φλεγμασίας.

Διὰ τί τὸ ἀριστερόν ^ι σκέλος χαλεπώτερον τρίβεσθαι ὑφ' 32
ἑαυτοῦ πολὺν χρόνον ἢ τὸ δεξιόν; Ἡ ὅτι τοῖς δεξιοῖς πονεῖν
δυνάμεθα; Ἐν ^κ δὲ τοῖς παρὰ φύσιν ἢ τοῦ ἀριστεροῦ σκέ-
λους τρίψις ^λ ἐξεστραμμένως γίνεται. Τὰ δὲ παρὰ φύσιν
^μ ποιούμενα χαλεπά. Τῇ δὲ ἀριστερᾷ τὰ δεξιὰ οὐθὲν ἐπί-
δηλον διὰ τὸ μηθετέρως ἰσχύειν.

Διὰ τί ὑγιεινὸν ^ν τὸ τροφῆς μὲν ὑποστέλλεσθαι, πονεῖν 33
δὲ πλείω; Ἡ ὅτι τοῦ νοσεῖν αἴτιον περιττώματος πλήθος;

α εἰαυτῷ Υα. β ὁ Ca, om. Xa. γ ἀναπνέομενος Ca, Xa. δ πίνουσιν Xa.
ε ἢ Xa. φ γίνεται Ca, Xa. ζ utrobique ἑξονειρωκτικοὶ Ca, Xa, ἑξονει-
ρωκτικοὶ Υα. η τῇ φύσει Ca. ι σκέλος om. Ca. κ τοῖς δὲ Xa, Υα.
λ ἐξεστραμμένη Ca. μ π.] γινόμενα Xa. ν τὸ τῆς τροφῆς Xa.

Τοῦτο δὲ γίνεται ἢ διὰ τροφῆς ὑπερβολὴν ἢ διὰ πόνων ἐν-
δειαν.

- 34 Διὰ τί οὐ δεῖ ^ο πυκνοῦν τὴν σάρκα πρὸς ἡ ὑγίαν, ἀλλ' ἀραιοῦν; Ὡσπερ γὰρ πόλις ὑγεινὴ καὶ τόπος εὖπνους (διὸ καὶ ἡ θάλαττα ὑγεινή), οὕτω καὶ σῶμα τὸ εὖπνουν μᾶλλον ὑγεινόν. Δεῖ γὰρ ἢ μὴ ὑπάρχειν μηθὲν περίττωμα, ἢ τοῦ-
του ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι· καὶ δεῖ οὕτως ἔχειν τὰ σώ-
ματα ὥστε ^ι λαμβάνοντα εὐθὺς ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν, καὶ
² εἶναι ἐν κινήσει καὶ μὴ ἡρεμεῖν. Τὸ μὲν γὰρ μένον σήπεται,
ὥσπερ ὕδωρ, τὸ δὲ σηπόμενον καὶ μὴ κινούμενον νοστοποιεῖ·
τὸ δ' ἐκκρινόμενον πρὸ τοῦ διαφθαρῆναι χωρίζεται. Τοῦτ'
οὖν πυκνουμένης ^ρ μὲν τῆς σαρκὸς οὐ γίνεται (ὥσπερὶ γὰρ
ἐμφράττονται οἱ πόροι), ἀραιουμένης δὲ συμβαίνει. Διὸ
^ς καὶ οὐ δεῖ ἐν τῷ ἡλίῳ γυμνὸν βαδίζειν· συνίσταται γὰρ ἡ
σάρξ, καὶ κομιδῇ ^τ ἀποσαρκοῦνται, καὶ ὑγρότερον τὸ σῶμα
³ γίνεται. Τὸ μὲν γὰρ ἐντὸς ^ν δὴ μένει, τὸ δ' ἐπιπολῆς ἀπαλ-
λάττεται, ὥσπερ καὶ τὰ κρέα τὰ ἐφθὰ τῶν ὀπτῶν μᾶλλον.
Οὐδὲ τὰ στήθη γυμνὰ ἔχοντα βαδίζειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἄριστα
ὑποδομημένων ὁ ἥλιος ^ω ἀφαιρεῖ, ὃ ἥκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως,
ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐντός. Ἐκεῖθεν μὲν οὖν διὰ τὸ πόρρω
εἶναι, ἂν μὴ μετὰ πόνου, οὐκ ἔστιν ^x ἰδρῶτ' ἀναγαγεῖν, ἀπὸ
τούτου δὲ διὰ τὸ πρόχειρον εἶναι ῥάδιον.

- 35 Διὰ τί κοπῶδεις οἱ βραχεῖς τῶν περιπάτων; Ἡ ὅτι πολ-
λάκις συνίστανται καὶ οὐχ ὁμαλῶς κινοῦνται περὶ τὰς καμ-
πὰς; Τὸ δὲ ^γ τοιοῦτον κοπῶδες.

- 36 Διὰ τί ἐστηκότες ἐν τῷ ἡλίῳ μᾶλλον θερμαίνονται ἢ κι-
νούμενοι, καὶ ταῦτα τῆς κινήσεως θερμαντικῆς οὔσης; Ἡ οὐ
πᾶσα κίνησις θερμαίνει, ἀλλ' ἐνία ψύχει, οἷον καὶ ἐπὶ τῶν
τὰς ^z χύτρας τὰς ἐψημένας φυσώντων καὶ κινούντων συμβαί-
² νει. Εἰ οὖν ἐστηκότι μὲν προσμένει τὸ θερμόν, προσμένον

^ο τὴν σάρκα πυκνοῦν Ca. ^ρ ὑγίαν Xa.Ya. ^ι λαμβάνον Ca.Xa.Ya.
^τ μὲν om. Ca. ^ς καὶ om. Ca. ^τ ἀποσαρκοῦνται Xa. ^ν δεῖ μένειν Ca.
^ω φέρει Ca.Xa.Ya. ^x ἰδρῶτας ἀγαγεῖν Xa. ^γ τοιοῦτο Xa. ^z χύτρας
τὰς om. Xa.

δὲ μᾶλλον θερμαίνει ἢ κινούμενον (ἀεὶ γὰρ τὸ σῶμα ἴδιον ἡμῶν ἀτμίδα τινὰ χλιαράν ἀφίησιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ θερμαίνει ^a τὸν ἐγγὺς ἀέρα ὥσπερ δαλὸς παρών), ἡρεμούντων μὲν ἡμῶν θερμὸς γίνεται ὁ περιέχων ἡμᾶς ἀὴρ διὰ τὰ εἰρημένα, κινουμένων δὲ πνεῦμα γίνεται, ^b ὃ καταψύχει ἡμᾶς· πᾶν γὰρ πνεῦμα ψυχρὸν ἐστίν.

Διὰ τί οἱ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχούμενοι, ὅσῳ ἂν θάττον θέῃ ὁ 37 ἵππος, τοσούτῳ μᾶλλον δακρύουσι τὰ ὄμματα, καὶ οἱ πεζοί, ὅσῳ ἂν μᾶλλον ^c τρέχουσιν; Πότερον διὰ τὸ ψυχρὸν εἶναι τὸν προσπίπτοντα ἀέρα; Τὸ γὰρ ψύχος δακρύνει ποιεῖ· συστέλλον γὰρ καὶ πυκνοῦν τὴν σάρκα ἐκκαθαίρει τὸ ὑγρόν. ^d Ἡ διὰ τοῦναντίον; Τὸ γὰρ θερμὸν ποιεῖ ἰδρώτας, τὸ δὲ ^e δάκρυον ἰδρώς τις ἐστίν. Διὸ καὶ γίνονται ^d ὑπὸ θερμασίας ἄμφω ταῦτα, καὶ ἄλυσκά ^e ἐστὶν ὁμοίως. Ἡ δὲ κίνησις θερμότητα ποιεῖ. Ἡ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀέρος πληγὴν; Ὡς γὰρ ³ οἱ ἄνεμοι ταραττοῦσιν οἱ ἐξ ἐναντίας τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ ὁ ἀὴρ ὁ προσπίπτων, ὅσῳ ἂν θάττον ἐλαύνῃ ἢ αὐτὸς τρέχῃ, τοσούτῳ μᾶλλον ποιεῖ πληγὴν μαλακὴν, δι' ἣν γίνεται δακρύνειν, ἀραιουμένων τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ πόρων ὑπὸ τῆς πληγῆς· πᾶσα γὰρ πληγὴ διαιρετικὸν ἐστὶν ἢ θλαστικόν.

Διὰ τί ^f δεῖ τοὺς μὲν θερινοὺς κόπους λουτρῷ ἰᾶσθαι, τοὺς ³⁸ δὲ χειμερινοὺς ἀλείμματι; Ἡ τούτους μὲν διὰ τὰς φρίκας καὶ τὰς γινομένας μεταβολὰς θερμῷ δεῖ ^g λύειν, ὃ ποιήσει ἀλεάζειν (τὸ δὲ ^h ἔλαιον θερμόν)· ἐν δὲ τῷ θέρει καθυγραίνειν. Ἡ γὰρ ὥρα ξηρά, καὶ οὐ γίνονται φρίκαι διὰ τὴν ² ἀλέαν. Ὀλιγοσιτία δὲ ⁱ καὶ κωθωνισμὸς θέρους, τὸ μὲν ὅλως, τὸ δὲ μᾶλλον, ὃ ^k μὲν πότος θέρους ^l ὅλως διὰ τὴν ξηρότητα, ἢ δὲ ὀλιγοσιτία κοινὸν μὲν, μᾶλλον δὲ θέρους· ἐκθερμαίνεται γὰρ μᾶλλον διὰ τὴν ὥραν ὑπὸ τῶν σιτίων.

Διὰ τί οἱ θεόντες εὐτόνως ^m μάλιστα λαμβάνουσι σπά- 39

^a ἐγγὺς τὸν C^a. ^b ὃ καὶ ψύχει C^a. ^c τρέχουσι X^a. ^d ὑπὲρ C^a.
^e ἐστὶ ταῦτα ὁμοίως X^a. ^f δεῖ] οὐ δεῖ X^a. ^g λούειν C^a. X^a. Y^a. ^h ἔλεον X^a.
ⁱ καὶ om. X^a. ^k μὲν] δὲ C^a. ^l ὅλως] μᾶλλον X^a. ^m μᾶλλον C^a.

σματα, ὅταν τις θέουσιν αὐτοῖς ὑποστῇ; ^η Ἡ ὅτι ταῦτα μάλιστα διασπᾶται, ἃ εἰς τοῦναντίον ^η τε καὶ ἰσχυρῶς ἔλκεται καὶ κινεῖται; ^ο Ὅταν οὖν θέοντος καὶ σφοδρῶς ὠθουμένων τῶν μορίων εἰς τὸ πρόσθεν ὑποστῇ τις, συμβαίνει ἅμα ἀντισπᾶν εἰς τοῦναντίον, ἔτι φερομένων εἰς τοῖμπροσθεν, ὥστε ἡ σπάσις τοσούτῳ ἰσχυροτέρα γίνεται, ὅσῳ ἂν θέωσι σφοδρότερον.

- 40 Διὰ τί τῶν περιπάτων οἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοπώτεροί εἰσιν, οἱ ἀνώμαλοι τῶν ^ο εὐθέων; ^η Ἡ διὰ τὸ τὴν φορὰν ὀρθὴν εἶναι κατὰ φύσιν παντὶ τῷ σώματι; Οἱ δ' ἐν τοῖς ὁμαλοῖς τῶν ἀνωμάτων κοπιωδέστεροι· τοῖς γὰρ αὐτοῖς μέρεσι ^η τοὺς πόρους παρέχουσιν, οἱ δ' ἐν τοῖς ἀνωμαλοῖς διαμερίζουσι μᾶλλον εἰς ἅπαν τὸ σῶμα. Αἱ δὲ ἀλείμματα μᾶλλον ^η ἰσχυροῦσι τῶν ἐν τοῖς ψύχεσιν· τοῖς γὰρ ἔξω μέρεσι πλείονα τὸν πόρον παρέχονται, διὸ καὶ τοὺς ἰδρωτάς ἐμποιοῦντες ^η ἰσχυαίνουσιν. Οἱ δ' ἐν τοῖς ψύχεσι ^η στιφροτέραν τὴν σάρκα ποιοῦσι καὶ τῶν σιτίων ἐπιθυμητικώτερους· τοῖς γὰρ ^η ἔσω μέρεσι τὴν αὔξησιν τοῦ θερμοῦ ποιοῦνται, καὶ δυσκινήτων ^η γινομένων ὑπὸ τοῦ ψύχους τὸν μὲν ἔσω τόπον καθαίρουσι, τὴν θερμασίαν αὐξάνοντες ἐν αὐτῷ, τὴν δὲ σάρκα στε-
4 ρεᾶν ποιοῦσιν, οὐ δυνάμενοι κρατεῖν διὰ πάσης αὐτῆς. ^η Ὁμοίως οἱ ἀνάντεῖς τῶν κατάντων ἐπιπονώτεροι καὶ ^η ἰσχυαντικώτεροι. Οἱ μὲν γὰρ ἀνάντεῖς τὴν ὀσφὺν μάλιστα ποιοῦσι πονεῖν, οἱ δὲ κατάντεῖς τοὺς μηρούς· τοῖς γὰρ μηροῖς τὸ βῆρος πᾶν ἐμπέπτει· ^η κόπους εἴθε παρέχειν. ^η Ἀνω γὰρ παρὰ
5 φύσιν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ^η βία φερόμενος ἐκθερμαίνει. Διὸ τοὺς τε ἰδρωτάς ἐμποιοῦσι, καὶ τὸ πνεῦμα μετεωρίζοντες ^η ἰσχυαίνουσιν, καὶ τὴν ὀσφὺν ὀδυνῶσιν· τὰ γὰρ σκέλη χαλεπῶς ἀναγόμενα τὴν ὀσφὺν κάμπτονσιν· ^η τε καὶ ἀνασπῶσιν, ὑφ' ὧν
6 ἀναγκάζονται ^η μάλιστα πονεῖν. Οἱ δ' ἐν ἀντιτύποις περι-

^η τε om. Ca. ^ο εὐθειῶν codices. ^η εἶναι καὶ κατὰ Ca. Xa. Ya.
^η τοὺς—ἔξω om. Ca. ^η ἰσχυοῦσι Xa. ^η ἰσχυαίνουσιν Ya. ^η στιφρο-
τέραν Ca. στρυφροτέραν Xa. ^η ἔξω Xa. ^η γενομένων Ca. ^η ἰσχυαν-
τικώτεροι Ya. ^η κόπους om. Ca. Xa. Ya. ^η βία om. Ca. ^η ἰσχυαίνουσιν
Ya. ^η πονεῖν μάλιστα Xa.

πατοι τοῖς τε μυσὶ καὶ τοῖς ^c τεταμένοις τῶν σκελῶν παρέ-
χουσι κόπους· συντάσεις γὰρ ἐμποιοῦσι τοῖς νεύροις καὶ τοῖς
μυσί, ^d βιαίας γενομένης τῆς ἀπερείσεως αὐτοῖς. Οἱ δ' ἐν
τοῖς μαλακοῖς τοῖς ἄρθροις κοπιώδεις εἰσίν· τῶν γὰρ ἄρθρων
πυκνὰς τὰς κάμψεις ποιοῦσιν, ἅτε ἐνδιδούσης τῆς βάσεως.
Τὸ δ' αὐτό ἐστι πρόβλημα.

Διὰ τί πρὸς τὰ σιμὰ χαλεπῶς βαδίζομεν; ^a Ἡ διότι 41
πᾶσα πορεία ἐξ ἄρσεως καὶ θέσεως συντελεῖται; Τὸ μὲν οὖν
ἄραι παρὰ ^e φύσιν, τὸ δὲ θεῖναι κατὰ φύσιν, τὸ δὲ προσθεῖ-
ναι μεσότης· ἐν δὲ τῷ πρὸς τὰ σιμὰ βαδίζειν πολὺ τὸ παρὰ
φύσιν.

^f Διὰ τί οἱ ἀφ' ἵππων ἦττον πίπτουσιν; ^a Ἡ διὰ τὸ φο- 42
βεῖσθαι φυλάττονται μᾶλλον;

5. ΟΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ἜΠΩΣ ΚΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΑΙ
ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ.

Διὰ τί ἡ καθέδρα τοὺς μὲν παχύνει τῶν ἀνθρώπων, τοὺς
δὲ ἰσχυαίνει; Πότερον ^b ὅτι αἱ ἔξεις διαφέρουσιν; Οἱ μὲν
γὰρ θερμοὶ εἰσιν, οἱ δὲ ψυχροί. Οἱ μὲν οὖν θερμοὶ παχύ-
νονται (κρατεῖ γὰρ τὸ σῶμα τῆς τροφῆς διὰ τὴν θερμασίαν).
οἱ δ' ἐψυγμένοι, διὰ τὸ δεῖσθαι ἐπεισάκτου θερμότητος καὶ
τοῦτο πάσχειν μάλιστα τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν κινήσεων, οὐ δύ-
νανται πέττειν ἡρεμοῦντες. ^a Ἡ ὅτι οἱ μὲν περιττωματικοί
εἰσι, ⁱ καὶ δέονται κινήσεως ^k ἢ ἀναλώσει ταῦτα, οἱ δὲ οὐ;

Διὰ τί ^l δεῖ ποιεῖν διάτασιν τῶν μερῶν, ὃ ποιεῖ ὁ γυ- 2
μναζόμενος; ^a Ἡ ὅτι δεῖ τῷ οἰκείῳ πνεύματι καθαίρεσθαι τοὺς
πόρους;

Διὰ τί ^m συγκεκαμμένον βέλτιον κατακεῖσθαι, καὶ πολλοί 3
γε παραγγέλλουσι τοῦτο καὶ τῶν ἱατρῶν; ^a Ἡ ὅτι ἀλεαί-
νουσα ἡ κοιλία θάττον πέττει; Οὕτω ⁿ δὲ ἀλεαίνει μᾶλλον.

^c τεταγμένοις Ca. Ya. ^d βίας Ya. ^e φύσιν ἐστὶ τὸ Xa. ^f διὰ—
μᾶλλον om. Ca. ^g πως om. x. ^h ὅτι om. Xa. Ya. ⁱ καὶ om. Ca. Ya.
^k ἢ] ἡ Ca. Xa. ^l δεῖ om. Ca. ^m συγκεκαλυμμένον Xa. ⁿ δέ] δὲ καὶ
Xa. Ya.

- "Επι δὲ τοῖς πνεύμασι τόπον διδόναι εἰς ὃν ἀπερείσονται
 2 οὕτω γὰρ ἤκιστα ^ο λυπήσουσιν αἱ φῦσαι. Διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ ἰξίαι καὶ τὰ ἄλλα ἀποστήματα ρύγμινόν, ὅτι ἔχουσι
 κοιλίας εἰς ἃς ἀποδέχονται τὰ πνεύματα. ¹ Ἐκτεταμένον μὲν
 οὖν οὐ γίνεται κοιλία (ἅπαντα γὰρ τὸν τόπον τὰ σπλάγχνα
 κατέχει), ⁹ συγκαμφθέντος δὲ γίνεται.
- 4 Διὰ τί ἀνισταμένοις ἱλιγγος μᾶλλον γίνεται ἢ ^τ καθίζου-
 σιν; ^η Ἡ διότι ἡρεμοῦσι τὸ ὑγρὸν εἰς ἓν μόριον ἀθρόον ἀπο-
 κλίνει; Διὸ καὶ τὰ ὤμα ὧὰ οὐ ^ς δύναται δινεῖσθαι, ἀλλὰ
 καταπίπτει. Κινούμενον δὲ τὸ ὑγρὸν ὁμοίως ἔχει. ¹ Ἀνί-
 στανται μὲν οὖν ἡρεμήσαντες, ὅτε οὕτως διάκεινται· καθιζά-
 νουσι δὲ ^τ ἐν κινήσει γενόμενοι, ὅτε ὁμαλῶς ἔχει τὸ ὑγρὸν καὶ
 ἐσκέδασται.
- 5 Διὰ τί ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατακειμένοις μᾶλλον ἐπέρχεται
 ὕπνος; Πότερον ὅτι ἐναντίως ἔχοντες ἐγρηγόρασι καὶ καθεύ-
 δουσιν; ¹ Ἐπεὶ οὖν ἐγρηγορότερες ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κατὰκειν-
 ται, τὸναντίον ἔσται ἐπ' ἄλλης ἀρχῆς καὶ τῆς ἐναντίας. ^η Ἡ
 ὅτι ἀκινήσια ὁ ὕπνος; ^ν Τὰ οὖν κινητικὰ μέρη δὲ ἡρεμεῖν, τὰ
 δὲ δεξιὰ κινητικά. Οὕτω δὲ κατακειμένων οἶον ^ω δέδεται
 ἀρχὴ τις ἐπεγερτική.
- 6 Διὰ τί ναρκῶσιν; Καὶ διὰ τί χεῖρας καὶ πόδας μᾶλλον;
^η Ἡ ^χ ὅτι κατάψυξις ἐστὶν ἢ ^γ νάρκη; Διὰ στέρησιν γὰρ αἵ-
 ματος γίνεται καὶ μετάστασιν. ¹ Ἀσαρκότατα δὲ ταῦτα καὶ
 νευρωδέστατα, μάλιστα δὲ οἱ πόδες. ^ω Ὡστε προοδοποιεῖται
 ὑπὸ τῆς φύσεως πρὸς τὸ καταψύχεσθαι ταχέως.
- 7 Διὰ τί κατακείμεθα μὲν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἡδέως, καθεύδο-
 μεν δὲ ἐπὶ τὰ δεξιὰ μᾶλλον; Πότερον ὅτι ἀποστραφέντες
 πρὸς τὸ φῶς οὐ βλέπομεν; ¹ Ἐν γὰρ τῷ σκότει θάπτον ὕπνος
 λαμβάνει. ^η Ἡ διότι ἐγρηγόραμεν κατακείμενοι ἐπὶ τοῖς ἀρι-
 στεροῖς, καὶ αἱ χρήσεις ἡμῖν οὕτω πρόχειροι, ὥστε πρὸς ^z τὸ

^ο λυπήσωσιν Ca. ^ρ ὑγμινὰ Ca. ^ι συγκαμφθέντος Ca. ^τ καθι-
 ζάνουσιν Xa.Ya. ^ς δύναται Xa.Ya. ^τ ἐν om. Ca.Xa.Ya. ^ν τὰ μὲν
 οὖν Xa. ^ω δέδοται Ca. ^χ ὅτι ἢ κατ. Xa. ^γ νάρκωσις Xa. ^z τὸ ἐναν-
 τίον his ponendum cum Gaza.

ἐναντίον σχῆμα πρὸ ἔργου; Παρακαλεῖ δὲ ἕκαστον πρὸς τὸ ἔργον τὸ σχῆμα ^a μᾶλλον.

Ζ. ΟΣΑ ΕΚ ΣΥΜΠΛΑΘΕΙΑΣ.

Διὰ τί τοῖς χασμωμένοις ἀντιχασμῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ;
 "Η ^b διότι, ἐὰν ἀναμνησθῶσιν ὀργῶντες, ἐνεργούσι, μάλιστα
 δὲ τὰ εὐκίνητα, οἷον οὐρούσιν. "Η δὲ χάσμη πνεῦμα καὶ
 ὑγροῦ κίνησις ἐστίν. Πρόχειρον οὖν, ἐὰν μόνον νοήσῃ· ἔστι
 γὰρ πλησίον.

Διὰ τί, ἐὰν μὲν τινα ἴδωμεν τὴν χεῖρα ἐκτείνοντα ἢ τὸν 2
 πόδα ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐκ ἀντιπιοῦμεν τὸ αὐτό, ἐὰν
 δὲ χασμώμενον, ἀντιχασμώμεθα; ^c"Η οὐδὲ τοῦτο αἰεὶ, ἀλλ'
 ἐὰν ὀργῶν τύχῃ τὸ σῶμα καὶ οὕτω διακείμενον ὥστε τὸ
 ὑγρὸν ἀναθερμαίνεσθαι; Τότε γὰρ ἡ μνήμη τὴν κίνησιν
 ποιεῖ, ὥστε καὶ πρὸς ἀφροδίσια καὶ ἐδωδὴν· τὸ γὰρ ποιῆ-
 σαν μνήμην εἶναι τὸ ἔχον ὁρμὴν πρὸς τὸ φαντασθὲν πάθος.

Διὰ τί, ἐπειδὰν πρὸς τὸ πῦρ ^d στῶμεν, οὐρητιῶμεν, καὶ 3
 ἐὰν ^e πρὸς ὕδωρ, οἷον ἐὰν πρὸς ποταμόν, οὐρούσιν; "Η ὅτι
 τὸ πᾶν ὕδωρ ὑπόμνησιν δίδωσι τῆς ἐν τῷ σώματι ὑγρότητος,
 καὶ ἐκκαλεῖται τὸ προσιόν; Αὐτὸ δὲ τὸ ^f πῦρ διαχαλᾷ τὸ
 πεπηγὸς ἐν ^g τῷ σώματι, ὥστε ὁ ἥλιος τὴν χιόνα.

Διὰ τί ἀπὸ μὲν νόσων ἐνίων νοσοῦσιν οἱ πλησιάζοντες, 4
 ἀπὸ δὲ ὑγείας οὐδεὶς ὑγιάζεται; "Η ὅτι ἡ μὲν νόσος κίνησις,
 ἡ δὲ ὑγεία ἡρεμία; "Η μὲν οὖν κινεῖ, ἡ δ' οὐθέν. "Η διότι
 τὸ μὲν ἄκοντι τὸ δ' ἐκόντι γίνεται; Καὶ ἄρα τὰ ἀκούσια
 τῶν ^h ἐκουσίων καὶ τῶν ἐκ προνοίας διαφέρει.

Διὰ τί τῶν μὲν διὰ τῆς ἀκοῆς λυπηρῶν ἔνια φρίττειν ἡμᾶς 5
 ποιεῖ, οἷον πρίων ἀκονώμενος καὶ ⁱ κίσσηρις τεμνομένη καὶ λί-

^a post μᾶλλον Q.Ca.Ka.Na.Oa.Xa.Ya.s.w. addunt: Διὰ τί αἱ καθέ-
 δραι τινὰς μὲν παχύνουσι, τινὰς δὲ ἰσχυαίνουσιν; ἢ διὰ τὰς ἑξέεις τὰς τοῦ
 σώματος. οἱ μὲν γὰρ θερμότεροι παχύνονται· κρατεῖ γὰρ (δὲ Ca.) τὸ σῶμα
 τῆς τροφῆς διὰ τὴν θερμότητα οὐκ ἀφαιρούμενον· οἱ δὲ ἐψυγμένοι διὰ τὸ
 δεῖσθαι ἐπεισάκτου θερμότητος οὐ δύνανται πέττειν τὰς τροφὰς ἡρεμοῦντες.
^b ὅτι Ca. ^c ἢ ὅτι οὐδὲ Ca. ^d στῶμεν om. Ca. ^e πρὸς τὸ ὕδωρ et πρὸς
 τὸν ποταμόν Xa. ^f ὕδωρ Ca.Ya. ^g τοῖς σώμασιν Ca. ^h ἐκουσίων δια-
 φέρι τῶν ἐκ προνοίας x. ⁱ κίσσηρις Xa.

- θος αλούμενος, τὰ δὲ διὰ τῆς ὄψεως σημεῖα τῶν παθῶν αὐτὰ ἡμῖν τὰ πάθη ἐμποιοῖ; Αἰμωδιῶμέν τε γὰρ τοὺς ὀξὺν ὀρῶντες ἐσθίουσας, καὶ τοὺς ἀπαγχομένους ἔνιοι ὀρῶντες ἐκψύχουσιν. Ἡ διότι φωνὴ μὲν πᾶσα καὶ ^k ψόφος πνεῦμα ἐστίν; Τοῦτο ^l δὲ εἰσδυόμενον ἡμῖν πέφικε κινεῖν. Κινήσει δὲ μάλλον ἢ διὰ μέγεθος ἢ διὰ πληγὴν σφοδροτέραν, ποιοῦν ἢ ³ ἀλλοιοῦν τι τῶν ἐν ἡμῖν. Τὰ μὲν οὖν μεγάλα καὶ λεῖα πνεύματα τὸν τῆς αἰσθήσεως τόπον τὸν αὐτὸν κινεῖ, διὸ καὶ ἡδύνει τὰ τοιαῦτα· τὰ δὲ τραχέα, ^m πληγὴν ποιοῦντα σφοδράν, σείει τε τὸν τόπον καὶ πόρρω διαδίδωσι τῇ τῆς πληγῆς δυνάμει. Διαδίδωσι δὲ καὶ τὰ ψυχρὰ πόρρω· δύναμις γὰρ τίς ἐστιν ἡ ψυχρότης. Αὕτη μὲν οὖν ὅτι φρίττειν ⁴ ποιεῖ, εἴρηται. Τὰ δὲ τραχέα τῷ πληγὴν ποιεῖν πυκνὴν, προσκόπτοντα ⁿ τῇ ἀρχῇ τῶν τριχῶν, ἀπωθεῖ αὐτὴν εἰς τοῦναντίον· ἀπωθουμένης δὲ ἀνάγκη τὴν κορυφὴν τῆς τριχὸς ἀνάπαλιν γίνεσθαι, διὸ συμβαίνει ἴστασθαι αὐτάς· πᾶσαι γὰρ νενεύκασι κάτω. Ἡ δὲ ^o φορὰ τοῦ διὰ τῆς ἀκοῆς πνεύματος εἰς τὸ σῶμα ἄνωθεν κάτω ἐστίν. Ὅντων οὖν τραχέων τῶν εἰρημένων ψόφων, ἡ φρίκη γίνοιτ' ἂν διὰ τὰ εἰρημένα.
- ⁵ Γίνονται δ' αὖται μᾶλλον τῷ ἰλλφ σώματι ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ διὰ τὸ τὰς ἐνταῦθα τρίχας ἀσθεστεράς εἶναι καὶ τὸ πάθος ἀσθενές. Τῆς μὲν οὖν ἀκοῆς οὔσης ἀμβλυτέρας αἰσθήσεως ἢ τῆς ὄψεως, ἐπιπόλαια καὶ ^p τὰ πάθη γίνεται ἀπ' αὐτῆς· ἡ δὲ φρίκη τοιοῦτον, διὸ καὶ ἀπὸ πολλῶν καὶ ἀνομοίων γίνεται.
- ⁶ Τῆς δὲ ὄψεως ἑναργεστῆς οὔσης αἰσθήσεως, ἀνάλογον καὶ τὰ συμβαίνοντα γίνεται ἀπ' αὐτῆς· διὸ ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας πάθη συμβαίνει γίνεσθαι ἀπ' αὐτῆς, ἐλαφρότερα δὲ τῆς ἀληθείας. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀκοῆς αὐτὰ μὲν οὐ, τὴν δ' ἀπ' αὐτῶν προσδοκίαν φρίττομεν· ἀλγεινοῦ γὰρ κακοῦ προσδοκία ἐστίν.
- ⁶ Διὰ τί χασμῆσαμένοις ἀντιχασμῶνται, καὶ ὅταν οὐροῦνται

^k ψόφος ἐν πνεῦμα X^a. ^l δὲ post τοῦτο om. Ca. ^m ποιοῦντα πλήγην X^a. ⁿ τὴν ἀρχὴν X^a. ^o φθορὰ X^a. ^p τὰ om. Ca. ^q ἐναργεστερας X^a.

ἴδωσιν, οὐροῦσι, καὶ μάλιστα τὰ ὑποζύγια; Ἡ διὰ τὴν μνήμην; Ὅταν γὰρ μνησθῇ, κινεῖται τοῦτο τὸ μέρος. Τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώποις, διὰ τὸ ῥεῦσθητοτέροις εἶναι, ἰδοῦσιν εὐθὺς συμβαίνει^ς καὶ κινεῖσθαι καὶ ἀναμνησκεσθαι· τοῖς δὲ ὑποζυγίοις οὐκ αὐτάρκες τὸ ἰδεῖν, ἀλλὰ προσδέονται καὶ ἄλλης αἰσθήσεως· διὸ καὶ ὀσφρανθέντα, ὅτι ἐκίνητοτέρα αὕτη ἢ αἴσθησις τοῖς ἄνευ λόγου. Καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἅπαντα οὐρεῖ, οὗ ἂν τὸ πρῶτον οὐρήσῃ. Τότε γὰρ μάλιστα κινοῦνται, ὅταν ὀσφρανθῶσιν· ὀσφραίνονται δ', ὅταν πλησιάσωσιν.

Διὰ τί, ἐπειδὴν τεμνόμενόν τινα ἴδωμεν ἢ καιόμενον ἢ 7
στρεβλούμενον ἢ ἄλλο τι τῶν δεινῶν πάσχοντα, συναλγοῦ-
μεν τῇ διανοίᾳ; Ἡ ὅτι ἡ φύσις^τ ἡμῖν κοινὴ ἅπασιν; Συνήλ-
γησεν οὖν, ἐπειδὴν τι τοιοῦτον ἴδῃ, τῷ πάσχοντι διὰ τὴν οἰκειότητα. Ἡ ὅτι ὥσπερ αἱ ῥῖνες καὶ αἱ^ν ἀκοαὶ λαμβά-
νουσιν τινὰς ἀπορροίας κατὰ τὰς οἰκείας δυνάμεις, οὕτω καὶ ἡ
ὄψις αὐτὸ πάσχει καὶ ἀπὸ τῶν ἡδέων καὶ λυπηρῶν;

Διὰ τί ἀπὸ φθίσεως καὶ ὀφθαλμίας καὶ ψώρας οἱ πλη- 8
σιάζοντες ἀλίσκονται, ἀπὸ δὲ ὑδρωπὸς καὶ πυρετῶν καὶ ἀπο-
πληξίας οὐχ ἀλίσκονται, οὐδὲ τῶν ἄλλων; Ἡ ἢ μὲν ὀφθαλ- 2
μία, ὅτι ἐκίνητότατον ὁ ὀφθαλμός, καὶ μάλιστα ὁμοιοῦ-
ται τῷ ὀρωμένῳ τῶν ἄλλων, οἷον κινεῖται ἀπὸ κινουμένου
ὥστε καὶ ἀντιβλέπων τεταραγμένῳ ταραττεται μάλιστα; Ἡ
δὲ φθίσις, ^κ ὅτι πνεῦμα φαῦλον ποιεῖ καὶ βαρύν, τάχιστα δὲ
τὰ νοσήματα ταῦτα ἅπτεται πάντων, ὅσα τούτου φθειρο-
μένου γίνεται, οἷον τὰ λοιμώδη. Ὁ δὲ πλησιάζων τοιοῦτον 3
ἀναπνεῖ. Νοσεῖ μὲν οὖν, ὅτι νοσῶδες· ἀπὸ μόνου δέ, ὅτι
ἐκπνεῖ, νοσεῖ, οἱ δὲ ἄλλοι ^z ἐτέραν τὴν αὐτὴν δὲ νόσον, ὅτι ὦ
ἂν ἀσθενήσῃ, τούτῳ ἀναπνεῖ τοιοῦτον οἷον εἰ πεπονθὼς ἦν.
Ἡ δὲ ψώρα ^α μᾶλλον τῶν ἄλλων, οἷον λέπρας καὶ τῶν
τοιούτων, ὅτι ἐπιπολὴς τε καὶ γλίσχρον τὸ ἀπορρέον· τὰ

^τ εὐαίσθητοτέρους Υἱα. ^ς καὶ ante κ. om. Ca. Υἱα. ^τ ἡμῶν Υἱα.
^ν αἱ post καὶ om. Xa. ^ω ἀκραὶ Ca. ^κ ὅτι τὸ πνεῦμα Υἱα. ^γ ἀνάπτει
Xa. Υἱα. ^z ἐτέρως Xa. Υἱα. ^α μόνον Ca. Υἱα.

4 γὰρ κνησμώδη τοιαῦτα. Διὸ αὐτὰ τῷ ^b ἐπιπολῆς γίνεσθαι καὶ γλίσχρον εἶναι ἄπτεται. Τῶν ^c δ' ἄλλων τὰ μὲν οὐχ ἄπτεται διὰ τὸ μὴ ἐπιπολῆς γίνεσθαι, τὰ δὲ ὄντα ἐπιπολῆς, ^d ὅτι προσμένει διὰ ξηρότητα.

9 Διὰ τί τὴν αἰμωδίαν παύει ^e ἡ αἰδράχνη καὶ ἄλλες; "Η ὅτι ^f ἡ μὲν ὑγρότητά τινα ἔχει; Φανερά δὲ αὕτη ^g μασσωμένοις τε, καὶ συντεθῇ χρόνον τινά· ἔλκεται γὰρ ἡ ὑγρότης. Τὸ ^h δὲ γλίσχρον εἰσδύομενον ἐξάγει τὸ ὀξύ. Καὶ γὰρ ὅτι συγγενὴς ἡ ὀξύτης σημαίνει· ἔχει γάρ τινα ὀξύτητα ὁ χυλός. Ὁ δὲ ἄλς συντήκων ἐξάγει καὶ τὴν ὀξύτητα. Διὰ τί οὖν ἡ κονία καὶ τὸ νίτρον οὐ; "Η ὅτι στύφει καὶ οὐ τήκει;

Η. ΟΣΑ ΕΚ ΡΙΓΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗΣ.

Διὰ τί οἱ ριγῶντες πελιδνοὶ γίνονται; "Η διότι τὸ αἷμα πηγνυται διὰ τὸ ψῦχος, πηγνύμενον δὲ μελαίνεται διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ θερμοῦ; Τὸ δὲ λευκὸν τοῦ πυρός. Διὸ καὶ τοῖς ⁱ πρεσβύταις μάλιστα ^k πελιδνοῦται ἡ σάρξ, ὅτι ἐλαχίστην ἔχει θερμότητα.

2 Διὰ τί οἱ ριγῶντες καθεύδειν οὐ δύναται; ^l "Η διότι πάντες οἱ ριγῶντες μᾶλλον τὸ πνεῦμα κατέχουσιν, ὁ δὲ καθεύδων ἐκπνέει μᾶλλον ἢ εἰσπνέει, ὥστε χαλεπὸν ριγῶντα καθεύδειν· αἷμα γὰρ ποιεῖν τὰναντία ἀδύνατον.

3 Διὰ τί ἐν τῷ ψύχει ὀξύτεροι καὶ οἱ ἀσθενήσαντες καὶ οἱ λυπούμενοι καὶ ^m οἱ ὀργιζόμενοι; "Η ⁿ στιφρότερον ποιεῖ τὸ καταψύχεσθαι;

4 Διὰ τί οἱ ἀθληταὶ δύσριγοι εὐ ἔχοντες; "Η ὅτι καθαρὰ καὶ εὐπνοὺς ἡ ἔξις καὶ ἀπίμελος; "Η τοιαύτη δὲ εὐπαθεστέρα ὑπὸ τοῦ αἵματος, ὅταν εὐδίοδος τε ἦ καὶ μὴ ἔχῃ θερμότητα ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ πιμελὴ θερμόν, ἀν μὴ δίνυρος.

5 Διὰ τί μάλιστα τὰ ἀκρωτήρια ριγῶσιν; "Η διὰ σταιό-

^b ἐπιπολῆς τε γίνεσθαι Xa. ^c δ' om. Ca. ^d ὅτι οὐ προσμένει Ca.Ya. ^e ἡ om. Ya. ^f ἡ μὲν ἢ ὑγρ. Xa. ^g μασσωμένης Ca. ^h δὲ Xa, μὴ Ca. ⁱ πρεσβυτέροις Xa. ^k πελιδνοῦται Ca.Ya. ^l ἢ om. Ca.Xa.Ya. ^m οἱ ante ὀργ. om. Ya. ⁿ στιφρότερον Xa.Ya, στιφνότερο Ca.

τητα ; Καὶ οἱ πόροι ἐν αὐτοῖς στενοὶ ὄντες ὀλίγαιμοί εἰσιν, ὥστε καὶ ὀλιγόθερμοί εἰσι· τὸ γὰρ αἷμα θερμόν.

Διὰ τί, ῥ' εἰ μὲν μετέωροι ὦσιν οἱ πόδες, μᾶλλον ῥιγοῦσιν ; 6
Πότερον ὑποπνέει μᾶλλον ; ἢ ὅτι ἐν ἐλάττονι γίνεται τὸ αἷμα κάτω, ὥστε τὸ ἄλλο εὐψυκτότερον ῥεκλείποντος τοῦ θερμοῦ ;

Διὰ τί οἱ παχεῖς σφόδρα ῥιγοῦσι, τῆς πιότητος θερμῆς 7
οὔσης ; ἢ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πάχους τοῦ ἢ μὲν ἔσωθεν
θερμοῦ πόρρω γίνονται τὰ ἔσχατα, τοῦ δὲ ἔξω ἔψυχρου
ἐγγύς ;

Διὰ τί πταρέντες καὶ οὐρήσαντες φρίττουσιν ; ἢ ὅτι 8
κενοῦνται αἱ φλέβες ἐν ἀμφοτέροις, κενωθέντων δὲ ὁ ἀῆρ εἰσ-
έρχεται ψυχρός, ὁ ποιῶν φρίττειν.

Διὰ τί μάλιστα βουλιμιῶσιν ἐπὶ τῷ ψύχει, καὶ τοῦ χει- 9
μῶνος μᾶλλον ἢ τοῦ θέρους ; ἢ διότι ἢ μὲν βουλιμία γίνε-
ται δι' ἐνδειαν τῆς ξηραῦς τροφῆς, ἐν δὲ τῷ ψύχει καὶ τῷ
χειμῶνι συστέλλομένου τοῦ ἐντὸς θερμοῦ εἰς ἐλάττω ὡς τοῦτο
θάττον ὑπολείπει ἢ ἐντὸς τροφή· τούτου δὲ ἔγνομένου μάλ-
λον βουλιμίαν εἰκός. Ὑ' ἢ δ' ἐν τῇ βουλιμίᾳ ἔκλυσις καὶ 2
ἀδυναμία γίνεται συντήξεως ἔγνομένης ἐν τῷ σώματι διὰ
τὴν τοῦ θερμοῦ ἄθροισιν, ἥς ῥυείσης μὲν εἰς τὸν τῶν σιτίων
τόπον αὐτῇ τροφῇ γίνεται τῷ σώματι, εἰ δ' ἐπὶ τὰς ἀρχὰς
τῆς ἀναπνοῆς ἔλθῃ, ἀφωνία καὶ ἀδυναμία συμβαίνει, ἀφωνία
μὲν διὰ τὸ ἐμφράττεσθαι τὸν τοῦ πνεύματος πόρον, ἀδυνα-
μία δὲ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀτροφίαν καὶ σύντηξιν. Τα- 3
χείαι δὲ καὶ ἀπ' ὀλίγων αἱ βοήθειαι γίνονται τοῖς τοιούτοις
διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πάθους ἔξωθεν γίνεσθαι. Ὡς συστέλλον
γὰρ τὸ ἐντὸς ψυχρὸν τὸ θερμὸν ἡμῶν ποιεῖ τὴν βουλιμίαν.
Καθάπερ οὖν ἐν τῷ φόβῳ τρέμοντες καὶ ὠχρίωντες, ἀφέντες 4
τοῦ κινδύνου, παραχρῆμα οἱ αὐτοὶ γίνονται, οὕτω καὶ οἱ βου-

ο ὥστε—εἰσι om. Ca. ῥ εἰ μὴ μ. Ca. ῥ ἐλλείποντος Ca. ῥ ῥι-
γοῦσι om. Ca. Xa. Ya. s μὲν γὰρ ἔσωθεν Ca. t ὑγροῦ Ca. v ἢ om.
Xa. w τοῦτον Ya. x γενομένου Ca. y ἢ] εἰ Ya. z ἐκχυσις Xa. Ya.
a γενομένης Ca. b συστέλλοντος Ca.

λιμιῶντες, μικρὰ προσενεγκάμενοι ἐξ ἄρτου, βία κινηθέντες ἐκ τῆς φύσεως, μὴ ^c φθαρέντες δέ· ταχεῖα ἢ ἀποκάθαρσις 5 γίνεται. Ταῦτό γὰρ ἀντέτεινε τὴν τε κατὰ φύσιν ἀγωγὴν, καὶ καθίστησιν εἰς τὴν φύσιν. ^d Ἀφεῖναι οὖν μόνον αὐτὴν δεῖ, καὶ καθάπερ τῶν παιδίων τὰ ἀντιτείνοντα εἰς τοῦπισθεν τὰ σπαρτία· καὶ γὰρ ταῦτα ^d ἀφεθέντων τῶν σπαρτίων εὐθὺς πεπτώκασιν ὕπτια.

10 Διὰ τί οἱ γεγυμνασμένοι δυστριγότεροι τῶν ἀγυμνάστων; Πότερον ὅτι τὸ πῖον ὑπὸ τῶν πόρων ἐξήρηται, τοῦτο δὲ ἀλέαν παρέχει· θερμὸν γὰρ τὸ λιπαρόν. ^a Ἡ ὅτι εὐπνούστερα τὰ σώματα καὶ ἀραιότερα διὰ τὸ ^e τὸ πῖον καὶ τὸ περίττωμα ἐξηρησθαι, ὥστε οὐδὲν ἀποστέγειν τὸ ψῦχος; ^a Ἡ ^f διὰ τὴν τῶν πόρων ἀποστόμωσιν τοῖς ἰδρῶσιν οἷον πολλαὶ θύραι ἐξήρηται; Φανερόν δὲ ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ ἔξις πρὸς ὑγείαν καὶ ἰσχὺν συμφέρει· ἡ μὲν ^g γὰρ πῖον, ἡ δὲ ἀραιὰ φαίνεται οὐδα.

11 Διὰ τί φρίττουσι καὶ τῷ θερμῷ καὶ τῷ ψυχρῷ προσχεόμενοι; ^a Ατοπον γὰρ ^h τὰ ἐναντία τοῦ αὐτοῦ εἶναι αἷτια. ^a Ἡ διότι ὑπὸ μὲν τοῦ ψυχροῦ προσχεόμενοι τὸ ἐντὸς θερμὸν σβεννύμενον ⁱ ποιεῖ τὴν φρίκην, ὑπὸ δὲ τοῦ θερμοῦ τὸ ^k ἐκτὸς ψυχρὸν ἀντιπεριστάμενον εἰς ἐν καὶ ἀθροίζόμενον τῇ φυγῇ ἔσω; ^a Ὡστε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω γίνεται, ἀλλ' ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ ἔσω, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν.

12 Διὰ τί φρίττουσιν αἱ τρίχες ἐν τῷ δέρματι; ^a Ἡ ὅταν συσπᾶσιν τὸ δέρμα, εἰκότως ἐξανέστησαν· ¹ συσπῶσι δὲ καὶ ὑπὸ ρίγους καὶ ὑπ' ἄλλων παθῶν.

13 Διὰ τί ἐν τῇ τελευταίᾳ προέσει τοῦ οὔρου φρίττομεν; ^a Ἡ ὅτι ἐνόντος μὲν τοῦ ὑγροῦ θερμοῦ πλήρεις ἢ τε κύστις καὶ οἱ περὶ αὐτὴν πόροι, ἐξελθόντος δὲ αἵρος ψυχροῦ ἐνέπλησεν· ^m οὐδὲν γὰρ κενὸν δεῖ εἶναι, ἀλλ' ἡ αἵρος ἢ σώματος πλήρες.

^c φθαρέντος Ca. Xa. Ya.
Xa. Ya. ^f διὰ τὸ τὴν Ya.
Ca. ⁱ τὴν φρίκην ποιεῖ Xa.
^m οὐδὲ Xa.

^d ἀφέντων Ca. ^e alterum τὸ om. Ca.
^g γὰρ om. Ca. Xa. Ya. ^h τὰ ἐναντία om.
^k ἐντὸς Ca. ¹ συσπᾶσιν] σπᾶσιν Ca.

Ἦ ἄτε οὖν εἰσεληλυθὸς ψυχροῦ ἀέρος εἰκότως φρίττειν συμβαίνει.

Διὰ τί τῶν ῥιγόντων ἢ γλῶττα, καθάπερ τῶν μεθύνων, 14
 ἢ παταίει; Πότερον ὑπὸ τοῦ ψύχους πηγνυμένη καὶ σκληρνομένη δυσκίνητος γίνεται, τούτου δὲ συμβαίνοντος οὐ δύναται σαφηνίζειν; ὁ^ο Ἡ τῶν ἐκτὸς πυκνουμένων διὰ τὸ ψύχους εἶσω ῥ συρρύνει τὸ ὑγρὸν ἐξυγραίνει τὴν γλῶτταν, διόπερ οὐ δύναται ἢ γλῶττα τὸ αὐτῆς ποιεῖν, καθάπερ εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν μεθύνων. Ἡ^ο διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ ῥίγους τρόμον ἀτάκτου τῆς κινήσεως οὔσης οὐ δύναται τὰ λεγόμενα διαρθροῦν ἢ γλῶττα· ἧ^ο διόπερ καὶ παταίει.

Διὰ τί τῶν ῥιγόντων ὀρθαὶ αἱ ἐν τῷ σώματι τρίχες 15
 γίνονται; Ἡ^ο διότι ἀπὸ τῆς καταψύξεως τὸ θερμὸν εἰς τὸν ἐντὸς τόπον ἀθροίζεται, ἐκλείποντος δ' ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ θερμοῦ συνίσταται μᾶλλον, συναγομένης δὲ ὀρθότεραι αἱ τρίχες γίνονται. Ἡ^ο διότι

Διὰ τί τοῦ χειμῶνος τρέχοντες μᾶλλον ῥιγῶμεν ἢ ἐστῶ- 16
 τες; Ἡ^ο ὅτι ὁ ἀὴρ ὁ περὶ τὸ σῶμα ἐστῶτων μὲν, ἐπειδὰν ἅπαξ συνθερμανθῇ, οὐκέτι ἐνοχλεῖ, τρεχόντων δὲ αἰεὶ ἄλλος καὶ ἄλλος προσπίπτει ψυχρὸς ὢν, διόπερ μᾶλλον ῥιγῶμεν; Ἐ^οτι δὲ ἑ^ο καὶ κινούμενος ψυχρότερος γίνεται ὁ ἀήρ· τοῦτο ὅ^ο δὲ ἐν τῷ τρέχειν μάλιστα συμπίπτει.

Διὰ τί ὁ ὑποφαύσκοντος μᾶλλον ψύχος ἢ ἐγγυτέρω τοῦ 17
 ἡλίου ὄντος; Ἡ^ο ὅτι πλείων ὁ χρόνος τῆς τοῦ ἡλίου ἀπουσίας, ὥστε μᾶλλον ἀπέψυκται ἢ γῆ; Ἡ^ο ὅτι πρὸς ἡμέραν ἢ δρόσος πίπτει ὥσπερ πάχνη, ταῦτα δὲ ψυχρά; Ἡ^ο καὶ ταῦτα πίπτει διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὸ ἀναφερόμενον θερμόν, κρατεῖται δὲ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀπουσίαν· διὸ καὶ πλείον μὲν ἀπέχοντος οὐ πίπτει, ἐγγυτέρω δὲ ὄντος πίπτει καὶ πηγνύται· διότι μᾶλλον ἀπέψυκται ὁ τόπος, πλείω χρόνον τοῦ ἡλίου ἀπόντος. Ἡ^ο ὅτι πρὸς ἡμέραν μᾶλλον τὰ ἐκ νυκτῶν 2

^ο παταίει. καὶ πότερον Ca. ὁ ἢ Xa. ῥ ῥύνει Ca. ἧ διότι Ca. ἧ ἢ
 διότι om. Ca. ὅ^ο om. Ca. ἑ^ο καὶ om. Ca. Xa. ὅ^ο δὲ om. Ca.
 ὡ^ο ὑπ. μὲν ψ. μᾶλλον Ca. x ὁ om. Xa. Ya.

- πνεύματα τῆς ψύξεως; Ἡ ἡμῖν δοκεῖ μᾶλλον εἶναι ψῦχος
 ὕ δια τὸ πεπέφθαι τὰ σιτία; Κενώτεροι δὲ ὄντες δυσριγό-
 τεροι. Σημεῖον δὲ τὸ μετὰ τοὺς ἐμέτους μάλιστα ^zρίγουν.
- 18 Διὰ τί πονοῦσιν, ὅταν ριγῶντας πρὸς τὸ πῦρ φέρωσιν
 ὅταν δὲ κατὰ μικρὸν ^aχλιαίνωσιν, οὗ; Ἡ ^bὅτι ὅλως ἐκ τῶν
 ἐναντίων τοῦναντίον γινόμενον μεγάλην ποιεῖ τὴν μεταβολήν;
 Ὡςπερ ἐπὶ τῶν δένδρων, εἰ μὲν κατὰ μικρὸν κίμπτοι τις,
 οὐκ ἂν ^cπονοῖ, εἰ δὲ σφοδρότερον καὶ μὴ κατὰ μικρὸν, κλῶν-
²ται. Εἰ οὖν τὸ ὁμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου ἀπαθές, τὸ δὲ θερ-
 μὸν τοῦ ριγῶντος εἴσω συνίσταται καὶ συνέρχεται, τὸ δὲ
 ὑγρὸν καταλείπεται καὶ τὸ ψυχρόν, τὸ δὲ ἐναντίον τοῦ ἐναν-
 τίου φθαρτικόν· ὥστε ἐὰν μὲν χλιαίνῃ, κατὰ μικρὸν ἐξέρχε-
 ται τὸ θερμὸν καὶ ἥττον πονεῖ, ἐὰν δὲ μὴ ἀναχλιαίνῃ, προσά-
 γει μᾶλλον.
- 19 Διὰ τί ψυχθέντες μᾶλλον ἀπὸ τῆς ^dαὐτῆς θερμασίας
 καιόμεθα καὶ ἀλγοῦμεν; Πότερον διὰ πυκνότητά στεγεί ἡ
 σὰρξ τὸ προσπίπτον θερμόν; Διὸ ^eμόλιβδος ἐρίου θερμό-
 τερος. Ἡ βίαιος γίνεται τοῦ θερμοῦ ἡ δίοδος διὰ τὸ πεπη-
 γέναι ὑπὸ τοῦ ψύχους τοὺς πόρους.
- 20 Διὰ τί οἱ ὀργιζόμενοι οὐ ριγῶσιν; Ἡ ὅτι ἡ ὀργὴ τῇ
 δειλίᾳ ἐναντίον καὶ ὁ θυμός; Ἔστι δὲ ἡ μὲν ὀργὴ ἀπὸ τοῦ
 πυρός· πολὺ γὰρ τὸ πῦρ κατέχοντες εἴσω χλιαίνονται.
- ²Μάλιστα δ' ἔστιν ἐπὶ τῶν παιδίων καταμαθεῖν. Οἱ μὲν
 γὰρ ἄνδρες βλάπτονται, τὰ δὲ παῖδιά πρῶτον μὲν τὸ
 πνεῦμα πολὺ ἀναλαμβάνουσιν, εἶτα ἐρυθριῶσιν· πολὺ γὰρ
 εἴσω ὂν τὸ θερμὸν καὶ ἐξυγραῖνον ἐρυθριᾶν ποιεῖ, ἐπεὶ εἴ
 τις αὐτοῖς πολὺ τοῦ ψυχροῦ ^fπροσχέοι, παύσονται ἂν ὀργι-
 ζόμενοι· κατασβεσθεῖν γὰρ ἂν αὐτῶν τὸ θερμόν. Οἱ δὲ
 δειλοὶ καὶ φοβούμενοι τοῦναντίον. ^{ε'}Ριγῶσί τε ^hγὰρ καὶ
 ψυχροὶ καὶ ὠχροὶ γίνονται· ἐκλείπει γὰρ τὸ θερμὸν αὐτοῖς
 ἐκ τῶν ἐπιπολῆς τόπων.

υ δια] ἢ δια Xa. z ριγῶν Xa.Ya. a χλιαίνουσιν Ca. b ὅτι om. Ca.
 c πονεῖ Xa. d αὐτῆς om. Xa. e μόλιβδος Ya. f προσχέοι Ca.Xa.
 g ριγοῦσιν Xa. h γὰρ om. Ca.

Διὰ τί, ὅταν φρίξωμεν, αἱ τρίχες ὀρθαὶ ἴστανται; Ἡ 21
 διὰ τὸ ἐν ὑγρῷ πεφυκέναι κατακεκλείσθαι; Κρατεῖ γὰρ τοῦ
 ὑγροῦ τὸ βάθος τῆς τριχός. Ἡ δὲ φρίκη γίνεται ὑπὸ τοῦ
 ψυχροῦ, τὸ δὲ ψυχὸς κατὰ φύσιν πηγνυσι τὸ θερμόν.
 Ὅταν οὖν ἰ μεταβάλλῃ τὸ ὑγρόν, ἐξ οὗ πεφύκασιν αἱ τρί-
 χες, καὶ παγῇ, μεταβάλλειν εἰκὸς ^k καὶ τὰς τρίχας. Εἰς 2
 μὲν οὖν τούναντίον εἰ μεταβάλλουσιν, ἢ ἐν ταύτῳ μένουσιν,
 ἢ ἐπικρατήσῃ πάλιν ἢ θρίξ τοῦ ὑγροῦ· οὐκ εἰκὸς δὲ πεπη-
 γότος καὶ πεπυκνωμένου τοῦ ὑγροῦ τὴν τρίχα τῷ βάρει
 κρατεῖν. Εἰ δὲ μηδαμόσε ^l κεκλίσθαι ^m δυνατὸν τὴν τρίχα
ⁿ τῷ ^o τὸ ^p ὑγρὸν πεπηγέναι, λείπεται ἐστάναι ὀρθήν. Ἡ 3
 διότι ὑπὸ τῆς καταψύξεως τὸ θερμόν εἰς τὸν ἐντὸς τόπον
 ἀθροίζεται, ἐκλείποντος δὲ ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ θερμοῦ συν-
 ἵσταται μᾶλλον ἢ σάρξ, συναγομένης δὲ ὀρθότεραι αἱ τρίχες
 γίνονται, καθάπερ ἐάν τις εἰς τὴν γῆν ἐμπήξας κάρφος ἢ
 ἄλλο τι συντάττῃ καὶ πάντοθεν ^q συνάγῃ τὴν γῆν, μᾶλλον
 ὀρθοῦται ἢ ἐὰν ἐὰ μὴ συνεστηκυῖαν.

Διὰ τί οἱ ῥιγῶντες μάλιστα ^r οὐ καθεύδουσιν; Ἡ διότι 22
 ὁ ῥιγῶν μᾶλλον κατέχει τὸ πνεῦμα ἢ ἐκπνεῖ, ὁ δὲ καθεύδων
 ἐκπνεῖ ἢ εἰσπνεῖ; Ἐναντίως οὖν ποιεῖ ἔχειν τὸ ῥίγος τῷ κα-
 θεύδειν.

Θ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΥΠΩΠΙΑ ΚΑΙ ΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ^s ΜΩΛΩΠΙΑΣ.

Διὰ τί τοὺς μώλωπας κωλύει τὰ νεόδαρτα δέρματα προσ-
 τιθέμενα, καὶ μάλιστα ^t κριῶν, καὶ ῥὰ ^v ἐπικαταγνύμενα;
 Ἡ ὅτι ἄμφω κωλύει τὴν ἄθροισιν τοῦ ὑγροῦ καὶ τὴν ἔπαρ-
 σιν; Τὸ γὰρ ἀφελκωμένον ἔλκει ἐπαίρεται διὰ ^w τὴν θερ- 2
 μασίαν· τὰ τε δὴ ῥὰ διὰ τὴν γλισχρότητα κατακολλῶντα
 κωλύει ἐπαίρεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ ^x καύματα, ὥσπερ καὶ ἡ

ⁱ μεταβάλλῃ Υ^a. ^k καὶ om. Χ^a. ^l κεκλείσθαι C^a.Χ^a.Υ^a. ^m δύναιτο
 Χ^a, δύναται τὸ C^a.Υ^a. ⁿ τῷ om. C^a. ^o τὸ om. Χ^a. ^p ὑγρῷ Χ^a.
^q συνάγει Υ^a. ^r οὐ om. C^a.Υ^a. ^s μώλωπας] τραύματα Κ^a.Ο^a
^t κρεῶν Χ^a. ^v ἐπικαταμινύμενα C^a. ^w τὴν om. Χ^a. ^x κατακαύ-
 ματα Υ^a.

κόλλα, καὶ τὰ δέρματα τῇ τε γλισχρότητι προσκολλᾶται, καὶ αἷμα ὕ τῇ θερμότητι συμπέττει καὶ παίνει τὴν φλεγμασίαν· ^z οὐδὲ γὰρ ἀφαιροῦσιν ἡμερῶν τινῶν. Ἐξάγειν δὲ βούλονται τὴν φλεγμασίαν καὶ οἱ τῷ ἀλὶ καὶ τῷ ὄξει τρίβοντες.

2 Διὰ τί ἐν μὲν τῷ ἄλλῳ σώματι αἱ οὐλαὶ μέλαιναι, ἐν δὲ τῷ ὀφθαλμῷ λευκαί; Ἡ ὅτι ἐναιτίαν ^a χροάν ἢ οὐλὴ λαμβάνει τῇ πρότερον, ὥσπερ πᾶν τὸ νεοσηκός; Ἐν τῷ μέλανι δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὰ ἔλκη. Οὐ μὲν ^b οὐδὲ ^c ἐν τῷ σώματι μέλαιναι εὐθὺς, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς λευκαί, οὐδὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αἰὲ μέλαιναι, ἀλλ' ἀποκαθίσταται τῷ χροόνι, ^d ἢ ἀπλῶς ἢ εἰς τὸ μᾶλλον.

3 Διὰ τί ὁ νάρθηξ τὰ κύκλω τῆς πληγῆς ποιεῖ ἐρυθρά, τὸ δὲ μέσον λεκόν; Πότερον ὅτι ^e ἀποπιέζει τὸ αἷμα ^f ἐκ τοῦ μέσου, καθὼ μάλιστα προσπίπτει περιφερὲς ὢν; Ἡ ἔδει ἐπανιέναι διὰ γε τοῦτο πάλιν· ἀλλ' αἵματος συνδρομὴ τὸ ἐρυθμημά ἐστι, συνδρομὴ δ' εἰς τὸν πληγέντα τόπον.

4 Διὰ τί τῷ μὲν νάρθηκι σφόδρα τυπτόμενον τὸ μέσον τῆς σαρκὸς λεκὸν γίνεται, ^g τὸ δὲ κύκλω ἐρυθρόν, ξύλῳ δὲ ἐρυθρότερον τὸ μέσον; Ἡ ὅτι ὁ μὲν νάρθηξ διὰ κονφότητα, εἰς σφόδρα πατάσῃ, τὸ ἐπιπολῆς διεσκέδασεν αἷμα, ὥστε ὅθεν μὲν ἐξέλιπε, λεκὸν φαίνεται, οὗ δὲ πλέον ἦλθεν, ἐρυθρότερον. Οἰδησάσης δὲ τῆς πληγῆς, οὐ ταχέως ἀποκαθίσταται τὸ σκεδασθὲν αἷμα διὰ τὸ ὀλίγον τε εἶναι καὶ τὴν φορὰν εἰς τὸ πρόσαντες εἶναι· πλήθει γὰρ βιασθὲν δεῖ τὴν παρὰ φύσιν φορὰν ἐνεχθῆναι. Διὰ δὲ τῶν σκληρῶν αἰ πληγαὶ διὰ ^h τὸ βάρος καὶ τὴν ἰσχὺν θλίψιν καὶ θλάσιν ³ ποιοῦσιν. Θλιβόμενον μὲν οὖν κοῖλον γίνεται, θλώμενον δὲ ἀραιόν· ⁱ τομὴ γὰρ καὶ διαίρεσις ἐστὶ μαλακὴ ἢ θλάσις. Κοίλου δὲ ^k καὶ ἀραιοῦ γενομένου τοῦ μέσου, φέρεται εἰς

ὑ τῇ om. Ca. z οὐδὲ—φλεγμασίαν om. Ca. a χροάν om. Ca.
^b οὐδὲ] δὲ Xa. c ἐν om. Ca. d ἢ Xa. e ἀποπιέζει Ya. f ἐκ] τὸ ἐκ Ca.
^g τὸ κύκλω δὲ Ya, τὸ δὲ περίξ pr. Xa. h τὸ om. Xa, Ya.
ⁱ τομῇ] τὸ μὲν Ca, Ya. k καὶ om. Ca.

¹ αὐτὸ ἐκ τῶν περίξ ἐπιπολῆς αἷμα· κάτω ^m τε γὰρ πέφυκε φέρεσθαι, καὶ εἰς τὰ ἄραια τῷ εἶκειν αὐτά. Ἀθροιζομένου δ' ἐνταῦθα εἰκότως τοῦ αἵματος τοῦτο μὲν ἐρυθραίνει, ἃ δὲ ἀπολείπει, λευκαίνει.

Διὰ τί αἱ οὐλαὶ μέλαιναι τῶν σπληνιόντων; Ἡ ὅτι ⁵ αἷμα διεφθαρμένον ἔχουσι διὰ τὴν ἐκ τοῦ σπληνὸς σύμμιξιν νοσώδους αἵματος καὶ ὑδαρούς; Ἡ μὲν ⁿ οὖν οὐλὴ τὸ δέρμα λεπτόν καὶ ἐπιπόλαιον ἴσχει· τὸ δὲ ^o αἷμα, διὰ τὸ ὑδαρές καὶ θερμὸν εἶναι μέλαν ὄν, τοιαύτην ποιεῖ τὴν οὐλὴν διαφανόμενον· καὶ δὴ πλεονάκεις ἢ οὐλὴ ἐν τούτῳ γίνεται μελαντέρα. Γίνεται δὲ διὰ ταυτό· δι' ἀσθένειαν γὰρ τοῦ δερ- ²ματος καταψύχεται τὸ αἷμα, καὶ ἐξατμίζοντος τοῦ θερμοῦ γίνεται μελάντερον. Ὀμοίως δὲ καὶ τοῖς πρεσβύταις οἳ τε χρώτες μελάντεροι γίνονται, καὶ αἱ οὐλαὶ ^p αἱ συγγενεῖς μελάντεραι ἢ νέοις· οἷον ὑπώπιον γὰρ αὐτοῖς ἅπαν τὸ σῶμα οὐ διὰ λεπτότητα τοῦ δέρματος, ἀλλ' ὅτι τὸ θερμὸν ἐκλέλοιπεν.

Πότερον ὅσα τοῦ αὐτοῦ αἷτια, τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν ⁶ εἰς τὸ ποιεῖν ἢ οὐ; Λέγω δὲ οἷον ἐπεὶ τὰ ὑπώπια καὶ ὁ χαλκὸς ἐξαίρει καὶ ἡ ῥαφανὶς καὶ ὁ κύαμος ^q διαμασώμενος καὶ ὁ πνεύμων καὶ ἡ ^r ἄργιλος καὶ ἕτερ' ^s ἅττα, τῇ αὐτῇ δυνάμει, ἢ ὁ μὲν χαλκὸς τῷ ἰὸν εἶναι, τὸν δὲ ἰὸν φαρμακώδη, ὁ δὲ κύαμος καὶ ὁ πνεύμων ^t καὶ ἡ ἄργιλος τῷ ἐπισπᾶν ἐφ' ^v αὐτὰ διὰ μαρότητα, ἄλλα δὲ δι' ἑτέρας αἰτίας; Ἡ τὸ μὲν ἔσχατον ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ταυτό (πολλὰ γὰρ καὶ ἐναντία τούτοις, καθάπερ καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν), τὰ δὲ πρὸ τούτων οὐδὲν κωλύει ἕτερα.

Διὰ τί αἱ μὲν ἄλλαι οὐλαὶ μέλαιναι γίνονται, ^w αἱ δὲ ἐν ⁷ τῷ ὀφθαλμῷ λευκαί; Ἡ διότι μεταβάλλουσιν ἐν ^φ αὐτῷ ὥςτις πρὸς τὰς χροιάς, ἐν δὲ τῷ ὀφθαλμῷ μέλανι ὄντι γίνονται, ὥστε ἀνάγκη λευκὰς γίνεσθαι.

¹ αὐτὸ τὸ ἐκ Ca. ^m τε om. Ca. ⁿ οὖν om. Ca. Ya. ^o αἷμα om. Ca. Xa. Ya. ^p αἱ alterum om. Xa. ^q διαμασώμενος Ca. Xa. ^r ἄργιλλος Ca, ἄργηλος Ya. ^s ἅττα om. Ca. ^t καὶ ἡ ἄργιλος om. Ca. Ya. ^v ἐαυτὰ Xa. ^w αἱ δὲ ἐν] ἐν δὲ Ca.

8 Διὰ τί ἀλγεινότερα ἢ πληγὴ τοῦ νάρθηκος ^x ἢ ἐνίων σκληροτέρων, εἴαν τις κατὰ λόγον σκοπῇ τύπτων; Εὐλογώτερον γὰρ τὴν τοῦ σκληροτέρου εἶναι ἀλγεινότεραν· μᾶλλον γὰρ τύπτει. ^a Ἡ ὅτι ἡ σὰρξ ἀλγεί οὐ μόνον τυπτομένη ἀλλὰ καὶ τύπτουσα; Ὑπὸ μὲν οὖν τῶν σκληρῶν τύπτεται μόνον (ὑπέκει γὰρ διὰ τὴν σκληρότητα αὐτῶν), ὑπὸ δὲ τοῦ νάρθηκος ἄμφω αὐτῇ συμβαίνει, τύπτεσθαι τε καὶ διὰ κουφότητα τοῦ βάρους τύπτειν μὴ εἰκουςαν, ὥστε διπλασία γίνεται ἡ πληγὴ.

9 Διὰ τί ἡ θαψία καὶ ὁ κύαθος τὰ ὑπώπια παύει, ^z ἢ μὲν ἀρχόμενα, ὁ δὲ ^a ὕστερον, ἐναντία ὄντα; Ὁ μὲν γὰρ ^b κύαθος ψυχρός, ^c ὥσπερ καὶ ὁ ποιητής φησι

ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσιν,

ἢ δὲ θαψία θερμὸν καὶ καυστικόν. ^a Ἡ ὁ μὲν κύαθος ὥσπερ τοῖς μικροψυχούσι τὸ ὕδωρ; Ἀπαντῶσα γὰρ ἡ ψύξις κωλύει ἐξιέναι τὸ θερμὸν ἐκ τοῦ αἵματος ἐξ ^a ἐπιπολῆς διὰ τὴν πληγὴν συνδραμόντος, καὶ ὅταν ἐξέλθῃ τὸ θερμὸν, πηγνυ-
² μένον. Ὡσπερ γὰρ ἂν εἰ ἐξω ὢν πηγνυται, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἐξω τὸ αἷμα, ὅταν ἢ ὑπὸ τὸ δέρμα, κωλυθέντος διεξιέναι τοῦ θερμοῦ, διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ χαλκοῦ πηγνυται, ἀλλὰ πάλιν διαχεῖται καὶ ἐπανέρχεται ὅθεν συνέδραμεν. Ἡ δὲ θαψία θερμὴ οὖσα τὸ αὐτὸ ποιεῖ· κωλύει γὰρ πηγνυσθαι θερμὴ οὖσα.

10 Διὰ τί τὰ ὑπώπια διαλύεται προσέχουσι τὰ χαλκᾶ, οἷον κυάθους καὶ τὰ τοιαῦτα; Ἡ διότι ψυχρὸν ὁ χαλκός ἐστιν; Κωλύει οὖν τὸ θερμὸν ἐξιέναι ἐκ τοῦ ^e συνιόντος αἵματος ὑπὸ τῆς πληγῆς, οὗ ἐξελθόντος ἐκ τοῦ ἐπιπολῆς γίνεται ὑπώπιον. Διὸ καὶ ταχὺ δεῖ προστιθέναι πρὶν παγῆναι. Καὶ ἡ θαψία δὲ μετὰ μέλιτος βοηθεῖ διὰ τὸ αὐτό· θερμὴ γὰρ οὖσα κωλύει ψύχεσθαι τὸ αἷμα.

11 Διὰ τί ποτε, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πλεονάκεις ἔλκος

^x ἢ om. X^a. ^y ὑπέκει—αὐτῶν om. Ca. ^z ἢ μὲν] ὁ μὲν Y^a, et pr. X^a. ^a ὕστερον om. Ca. ^b κύαθος om. X^a. ^c ὥστε X^a. Y^a.
^d ἐπιπολῆς δὲ διὰ X^a. ^e συνιόντος X^a.

γένηται, ἢ οὐλὴ μέλαινα γίνεται; "Η ὁπόταν γένηται ἑλκος, πᾶν [†] ἄσθενές ἐστι τοῦτο, καὶ ὅσῳ ἂν πλεονάκεις, τοσοῦτῳ μᾶλλον· τὸ δὲ ἄσθενές κατεψυγμένον καὶ ὑγρότητος πλήρες; Διὸ καὶ μέλαν φαίνεται, [§] εἰ τὰ μεγάλα ἔλκη καὶ πολυχρόνια ^h μελαίνας τὰς οὐλὰς ἵσχει. Τὸ δὲ πολλάκις λαβεῖν ἑλκος οὐδὲν ἄλλ' ἢ πολὺν χρόνον ἔχειν ἐστὶν ἑλκος.

Διὰ τί ποτε πρὸς τὰ ὑπώπια τοὺς κυάθους προστιθέ- 12
μεθα; "Η διότι, ὅταν πληγῶμεν, ὁ τόπος καταψύχεται, τὸ δὲ θερμὸν ὑποχωρεῖ. Προσστιθέμενος οὖν ὁ κύαθος, ψυχροῦ ὄντος τοῦ χαλκοῦ, διακωλύει τὸ θερμὸν ἐκπορεύεσθαι.

Διὰ τί ἐν ταῖς οὐλαῖς οὐ γίνονται τρίχες; "Η ὅτι οἱ 13
πόροι ἐπιτυφλοῦνται ἐξ ὧν αἱ τρίχες, καὶ παραλλάττουσιν;

Διὰ τί ⁱ οἰδήματα καὶ ^k πελιώματα λαμβάνουσιν αἱ πληγαί; 14
"Η διότι κατὰ τοῦτον τὸν τόπον διασταλέντα τὰ ὑγρά, εἰς τοὺς πλησίον τόπους ^l προσκόψαντα ἀποπάλλεται πάλιν καὶ τῇ κολλήσει ^m ὑγρὸν συνήγαγεν; "Εὰν δὲ καὶ φλέβιά τινα ῥαγῇ, ὕφαιμος ἢ συνδρομὴ γίνεται.

Ι. ⁿ ΕΠΙΤΟΜΗ ΦΥΣΙΚΩΝ.

Διὰ τί τὰ μὲν βήττει, τὰ δ' οὐ, οἷον ἄνθρωπος μὲν βήτ-
τει, βοῦς δὲ οὐ; Πότερον τῷ εἰς ἄλλο τι τρέπεσθαι τοῖς πλείστοις ζώοις τὸ περίττωμα, ἀνθρώπῳ δὲ δεῦρο; "Η ὅτι ἐγκέφαλον πλείστον καὶ ὑγρότατον ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἢ δὲ βῆξ καταρρέοντος γίνεται φλέγματος.

Διὰ τί ἀνθρώπῳ μόνῳ τῶν ζώων αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτή- 2
ρων; "Η ὅτι ἐγκέφαλον ἔχει πλείστον καὶ ὑγρότατον, ἀφ' οὗ αἱ ^o φλέβες πληροῦνται τοῦ περιττώματος διὰ τῶν πόρων προίενται τὴν ῥύσιν; Λεπτότερον γὰρ γίνεται τοῦ αἵματος τοῦ καθαροῦ τὸ νοσερόν, τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ μιχθὲν τοῖς τοῦ ἐγκεφάλου περιττώμασι, καὶ ἔστι καθάπερ ἰχώρ.

Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν ὑπὸ σάρκα, τὰ δὲ κατὰ σάρκα 3

^f εὐσθενές Υα. ^g εἰ τὰ] εἶτα Ca. ^h μελανας Ca. Χα. Υα. ⁱ οἰδή-
ματα Ka. ^k πολυώματα Xa. ^l προσκόψοντα Xa. ^m ὑγρῶν Υα, τῶν
ὑγρῶν Ca. ⁿ ὅσα ἐν ἐπιτομῇ φυσικῶν x. ^o φλέγες Xa.

πίονά ἐστι, τὰ δὲ κατ' ἀμφότερα; "Η ὅσων μὲν πυκνή ἡ ρ σάρξ, μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς συστέλλεται ἡ ἱκμὰς διὰ τὸ ^q ταύτη εἶναι ^r τὸ δέσμα ^s ἀφεστὸς φύσει· ἡ πεττομένη γίνεται πιμελή. ^v Ὅσα δὲ ^t ἀραιότεραν ἔχει τὴν σάρκα τό τε δέσμα ^v προσετός, κατὰ σάρκα πίονα γίνεται. Τὰ δὲ ἀμφοτέρως ἔχοντα ἐπ' ἀμφότερα πιαίνεται.

4 Διὰ τί οἱ παῖδες καὶ αἱ γυναῖκες ἦττον ἔχουσι λεύκην τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν μὲν γυναικῶν αἱ πρεσβύτερες μᾶλλον; "Η ὅτι ^w ἡ λεύκη ἐστὶ πνεύματος ἔξοδος, ἔστι δὲ τὰ μὲν τῶν παίδων οὐκ εὔπνοια σώματα ἀλλὰ πυκνά, καὶ τὰ τῶν γυναικῶν ἦττον ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν· εἰς τὰ καταμήνια γὰρ τρέπεται· δηλοὶ δὲ ἡ λειότης τὴν πυκνότητα ^x τῆς σαρκός. Τὰ δὲ τῶν πρεσβυτέρων ^y καὶ τῶν γυναικῶν εὔπνοια· μόνα γάρ, ὥσπερ τὰ παλαιὰ οἰκοδομήματα, διεστῶσαν ἔχει τὴν σύνθεσιν τῶν ^z μορίων.

5 Διὰ τί ^a ἄνθρωπος μόνον ἴσχει λεύκην; Πότερον ὅτι λεπτοδερμότατον τῶν ζώων ἐστίν, ἅμα δὲ καὶ πνευματωδέστερον; Σημεῖον δέ, ὅτι ἡ λεύκη ἐν τοῖς λεπτοδερμοτάτοις μάλιστα καὶ πρῶτον γίνεται μέρεσιν. "Η διὰ ταυτὰ τε, καὶ ὅτι μόνον πολιοῦται τῶν ζώων; ¹ Ἐν γὰρ ταῖς λεύκαις πολιαὶ γίνονται αἱ τρίχες, ὥστε ἀδύνατον, ὅσα μὴ πολιοῦται, λεύκην ἴσχειν.

6 Διὰ τί αἶγες μὲν καὶ πρόβατα ^b ἀμέλγονται πλείστον γάλα, οὐ μέγιστον σῶμα ἔχοντα, ἄνθρωπος δὲ καὶ βοῦς ἔλαττον ὡς κατὰ λόγον; Πότερον ὅτι εἰς τὸ σῶμα ἀναλίσκεται, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰς τὸ περίττωμα, τοῖς ^c δὲ προβάτοις καὶ ταῖς αἰξὶ τὸ ^d περιγινόμενον τοῦ περιττώματος γάλα γίνεταί πᾶν; "Η ὅτι πολυτοκώτερά ἐστι τῶν μεγάλων, ὥστε ^e πλείον σπᾶ περίττωμα διὰ τὸ πλείω τρέφειν; "Η δι' ἀσθέ-

ρ σάρξ ὑπὸ σάρκα μετ. Ca.Xa.Ya. q ταύτην Ya. r τὸ δέσμα om. Ca.Xa.Ya. s ἀφεστὸς Ca, ἐφεστὸς Ca, ἐφεστὸς Ya. t δεινότεραν Ca.Xa.Ya. v προσετός Ca.Xa. w ἡ om. Ca. x τῶν σαρκῶν Ca. y καὶ τὰ τῶν Ca. z post μορίων Ca.Ya. τὸ σῶμα. a ὁ ἄνθρωπος Ca. b ἀμελγόμενα Ca. c δὲ ante πρ. om. Ca. d περιγινόμενον Ca.Xa. e πλείω Ca.Ya.

νειαν τῶν σωμάτων ^f πλείον περίπτωμα γίνεται κύνουσιν αὐτοῖς; Τὸ δὲ γάλα γίνεται ἐκ τοῦ περιπτώματος.

Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν, μεταβάλλοντα τὰ ὕδατα, μετα- 7
βάλλει τὰς χροάς καὶ ὁμοία γίνεται τοῖς ἐκεῖ, οἷον αἶγες, τὰ δὲ οὐ, οἷον ἄνθρωποι; Καὶ ὅλως ^g δὲ διὰ τί τὰ μὲν μεταβάλλει, τὰ δὲ οὐ, οἷον κόραξ οὐ μεταβάλλει; Ἡ ὧν μὲν οὐ κρατεῖ ἡ φύσις τοῦ ὑγροῦ, ὥσπερ ἡ τῶν ὀρνέων (διὸ καὶ κύστιν οὐκ ἔχει), ^h οὐ μεταβάλλει; Καὶ διὰ τί οὐκ ⁱ αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ^k ἔκγονα μεταβάλλει; Ἡ ὅτι ἀσθενέστερα τὰ νέα τῶν γεννησάντων;

Διὰ τί τὰ ἄρσενά μείζω τῶν θηλειῶν ^l ὥς ἐπίπαν ἐστίν; 8
Πότερον ὅτι θερμότερα, τοῦτο δὲ αὐξητικόν; Ἡ ὅτι ὀλόκληρα, τὰ δὲ πεπῆρωται; Ἡ ὅτι τὰ μὲν ἐν πολλῷ χρόνῳ τελειοῦται, τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ;

Διὰ τί ^m τὰ μὲν ταχυτόκα τῶν ζώων ἐστί, τῶν δὲ πολυ- 9
χρόνιος ἡ κήσις; Ἡ ὅτι τὰ μακροβιότερα βραδύτερον πέφυκε τελειοῦσθαι; Ἐστὶ ⁿ δὲ βραδυτόκα τὰ μακρόβια. Οὐ μέντοι τὰ μάλιστα, οἷον ἵππος ἀνθρώπου βραδυτοκώτερον ὁ μὲν, ὀλιγοχροινιώτερον δέ. Τούτου δὲ αἴτιον ἡ σκληρότης τῶν ὑστερῶν ὥσπερ γὰρ ἡ ξηρὰ γῆ οὐ ταχὺ ἐκτρέφει, οὕτω καὶ ἡ τοῦ ἵππου ὑστέρα.

Διὰ τί τοῖς ἄλλοις ζώοις τὰ ^p ἔκγονα μᾶλλον τὰς φύσεις 10
ὁμοιοῦται ἢ τοῖς ἀνθρώποις; Ἡ ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος πολυχῶς διατίθεται τὴν ψυχὴν κατὰ τὴν ὁμιλίαν, καθὼς δ' ἂν ^q ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ διατεθῶσιν, οὕτω ποικίλλεται ^r καὶ τὰ τικτόμενα. Τὰ δὲ ἄλλα ζῶα τὰ μὲν πλείεστα πρὸς αὐτὸ τοῦτό εἰσιν. Ἐστὶ δὲ οὐ πληροῦται ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν.

Διὰ τί οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι καὶ ἵπποι ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ 11
γλανκοί; Ἡ διότι τριῶν χρωμάτων ὄντων τοῖς ὅμμασι, μέ-

^f πλείω Υα. ^g δὲ ante διὰ om. Ca. ^h οὐ] οὔτε Ca. Xa. Ya. ⁱ αὐτὸ Ya. ^k ἔκγονα Ca. Ya. ^l ὥς] ὥσπερ Ca. ^m τῶν ζώων τὰ μὲν ταχυτόκα Ca. ⁿ δὲ] δὲ τὰ Ca. ^o μὲν] μὲν μάλιστα Xa. ^p ἔκγονα Ca. Ya. ^q ὁ] ὁ τε Xa. Ya. ^r καὶ τὰ] κατὰ Xa.

λανος καὶ αἰγωποῦ καὶ γλανκοῦ, τῷ τοῦ σώματος χρώματι καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ χρώμα ἀκολουθεῖ, τοῦτο δὲ ἐστὶ γλανκότης.

- 12 Διὰ τίνα αἰτίαν οἱ ^s νάνοι γίνονται; Ἔτι δὲ μᾶλλον καθόλου, διὰ τί τὰ μὲν ὅλως μεγάλα, τὰ δὲ μικρά; Εἴτα οὕτω σκεπτέον. Δύο δὲ τὰ αἷτια· ἡ γὰρ ὁ τόπος ἢ ἡ τροφή. Ὁ μὲν οὖν τόπος, ἐὰν ἡ στενός, ἡ δὲ τροφή, ἐὰν ^t ἡ ὀλίγη, ^v ὥσπερ καὶ ἡδη γεγεννημένων πειρῶνται ^w μικροὺς ποιεῖν, οἷον ² οἱ τὰ κυνῖδια τρέφοντες ἐν τοῖς ^x ὀρτυγοτροφείοις. Ὅσοις μὲν οὖν ὁ τόπος αἷτιος, οὗτοι πυγμαῖοι γίνονται. Τὰ μὲν γὰρ πλάτη καὶ ^y τὰ μήκη ἔχοντες γίνονται κατὰ τὸ τῶν τεκόντων μέγεθος, μικροὶ δὲ ὅλως. Τούτου δὲ αἷτιον, ὅτι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου συγκλῶμεναι αἱ εὐθείαι καμπύλαι ³ γίνονται. Ὡσπερ οὖν οἱ ἐπὶ τῶν ^z καπηλείων γραφόμενοι μικροὶ μὲν εἰσι, φαίνονται δ' ἔχοντες πλάτη καὶ βάθη, ὁμοίως συμβαίνει καὶ ^a τοῖς πυγμαίοις. ^b Ὅσοι δὲ διὰ τροφῆς ἔνδειαν ἀτελεῖς γίνονται, οὗτοι καὶ παιδαριώδη τὰ μέλη ἔχοντες φαίνονται. Καὶ εἰς οὗτος ἰδεῖν ἐστὶ μικροὺς μὲν σφόδρα, συμμέτρους δέ, ὥσπερ τὰ Μελιταῖα κυνῖδια. Αἷτιον δὲ ὅτι οὐχ ὥς ὁ τόπος ἢ φύσις ποιεῖ.

- 13 Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν ἐξ ἀλλήλων γίνεται, τὰ δ' ἐκ τινων συγκρινομένων ὁμοίως τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως αὐτοῖς ὑπαρξάσης; Καθὰπερ οἱ περὶ φύσεως λέγοντες λέγουσι καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν τῶν ζώων γενέσθαι, διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ ^c μετακινήσεις τοῦ κόσμου καὶ τοῦ παντὸς οὕτω μεγάλας· καὶ νῦν εἴπερ μέλλει πάλιν ἔσεσθαι, τοιαύτας ^d τινὰς ὑπάρξαι ² δεῖ κινήσεις; Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον· ἡμισυ γάρ· τὸ δὲ σπέρμα ἀρχή. Τῶν μὲν οὖν μικρῶν ^e ὅσα γίνεται μὴ ἐξ ἀλλήλων, αἷτιον τοιαῦτα γενέσθαι ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ^f ἐγεννήθησαν ἢ τοῦ σπέρματος μικρότης· τοῦ γὰρ

^s νάνοι Ca. ^t ἡ om. Ya. ^v καὶ ὥσπερ καὶ Ca. ^w μικροῦ Ya.
^x ὀρτυγοτροφείοις Ca.Xa. ^y τὰ om. Ca.Ya. ^z καπηλίων Xa. ^a τοὺς
 πυγμαίους Xa. ^b ὅσοις Ya. ^c κινήσεις Ca. ^d τινὰς om. Ca. ^e ὅσα]
 καὶ ὅσα Xa.Ya. ^f ἐγεννήθησαν Ya.

ἐλάττονος καὶ ἡ ἀρχὴ ἐλάττων. Ὡστε ἱκαναὶ καὶ αἱ τούτου³ μεταβολαὶ πρὸς τὸ γεννηθῆσαι αὐτῷ τὸ σπέρμα. Ὅπερ συμβαίνει· γίνονται γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς μάλιστα. Τοῖς δὲ ἑμείζοσι μείζονος δεῖ^h καὶ μεταβολῆς.

Διὰ τί τὰ μὲν πολύτεκνα τῶν ζώων, οἷον ὕς, κύων, ἰλαγῶς, 14 τὰ δὲ οὐ, οἷον ἄνθρωπος, λέων; Ἡ ὅτι τὰ μὲν πολλὰς μήτρας καὶ τύπους ἔχει, ^k ἅς καὶ πίμπλασθαι ἐπιθυμεῖ καὶ εἰς αὐτὴν σχίζεται ἡ γονή, τὰ δὲ τούναντίον.

Διὰ τί ἐλάχιστον διάστημα τῶν ὁμμάτων ὁ ἄνθρωπος 15 ἔχει τῶν ζώων κατὰ μέγεθος; Ἡ διότι μάλιστα κατὰ φύσιν ἔχει τῶν ἄλλων, ἡ δὲ αἴσθησις φύσει τὸ ἔμπροσθεν· ἐφ' ὃ γὰρ ἡ κίνησις, τοῦτο ^l δεῖ προορᾶν. Ὅσῳ δ' αὖ ἡ ^m πλείον τὸ διάστημα τῶν ὁμμάτων, τοσούτῳ μᾶλλον ⁿ αἱ ὄψεις ἔσονται ἐν τῷ πλαγίῳ. Εἰ οὖν ἔχειν δεῖ κατὰ φύσιν, ὅτι ὀλί-² γιστον δεῖ τὸ διάστημα εἶναι· οὕτω γὰρ εἰς τὸ πρόσθεν μάλιστα πορεύσεται. Ἐτι δὲ τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἐπεὶ χεῖρας οὐκ ἔχουσιν, ἀναγκαῖον παρορᾶν εἰς τὰ πλάγια. Διὸ πλείον διέστηκε τὰ ὅμματα αὐτῶν, καὶ μάλιστα τῶν προβάτων, διὰ τὸ μάλιστα ποιεῖσθαι τὴν πορείαν κύπτοντα.

Διὰ τί τὰ ἄλλα ζῶα τὰ μὲν οὐκ ἐξονειρώττει, τὰ δὲ ὀλί- 16 γάκις; Πότερον ὅτι οὐδὲν ὑπτιον κατὰκειται, ἐξονειρώττει δὲ οὐδὲν μὴ ὑπτιον; Ἡ ὅτι οὐκ ἐνυπνιάζει τὰ ἄλλα ὁμοίως, ὁ δὲ ἐξονειρωγμὸς μετὰ φαντασίας γίνεται.

Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν κινεῖ τὴν κεφαλὴν, τὰ δὲ οὐ 17 κινεῖ; Ἡ ὅτι ἔνια οὐκ ἔχει αὐχένα; Διὸ ταῦτα οὐ κινεῖ τὴν κεφαλὴν.

Διὰ τί ἄνθρωπος πτάρννται τῶν ζώων μάλιστα; Πότερον 18 ὅτι τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει δι' ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ὁσμή εἰσέρχεται; Τούτοις γὰρ ^p πνεύματος πληρουμένοις πτάρννται. Ὅτι δὲ εὐρεῖς, σημεῖον ^q ὅτι ἥκιστα ὁσφραντικὸν τῶν ἄλλων

ἑ μείζοσι om. Xa. ^h καὶ om. Ca. ⁱ λαγῶς om. Ca. ^k ἅς] ἴσους Ca. Ya. ^l δεῖ] δὲ Ca. Ya. ^m πλείστον Ca. ⁿ ἔσονται αἱ ὄψεις Ca. ^o εὐχρεῖς Ca, εὐχερεῖς Ya. ^p πληρουμένοις πνεύματος Ca. ^q ὅτι post σημείον om. Ca.

- ² ζώων· ἀκριβέστεροι δὲ οἱ λεπτότεροι. Εἰ οὖν εἰς μὲν τοὺς εὐρεῖς πλέον καὶ πλεονάκεις εἰσέρχεται [†] τὸ ὑγρόν, οὗ [§] πνευματουμένου ὁ πταρμός γίνεται, τοιούτους δὲ μάλιστα τῶν ζώων οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι, πλειστάκις ἂν πτάρνουντο εἰκότως.
- [¶] Ἡ ὅτι [†] ἐλάχιστοι κατὰ τὸ μῆκος οἱ μυκτῆρες, ὥστε τὸ θερμαινθὲν ὑγρὸν ταχὺ δύναται πνεῦμα ^ν γίνεσθαι. [†] Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις διὰ μῆκος καταψύχεται πρότερον.
- 19 Διὰ τί ἡ γλῶττα οὐδενὸς πιερὰ τῶν ζώων; [¶] Ἡ ὅτι τὸ πῖον πυκνόν, ἡ δὲ γλῶττα ἁραιὰ φύσει ἐστίν, ὅπως τοὺς χυμοὺς γνωρίζει;
- 20 Διὰ τί τὰ θήλεα συντάσει οὐρεῖ, τὰ δὲ ἄρρενα οὐ; [¶] Ἡ ὅτι πορρώτερόν ἐστιν ἡ κύστις ^ω ἢ τῶν θηλειῶν, καὶ εἰς βάθος καὶ [×] εἰς μῆκος; Μεταξὺ γὰρ αὐτῶν ἡ μήτρα τῆς ἑδρας καὶ τῆς κύστεως. ^ν Ὡστε δεῖται βίας πλείονος τὸ ἐκπεμπόμενον διὰ γε τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας. Βιάζεται δὲ συντεῖνον τῷ πνεύματι.
- 21 Διὰ τί τῶν ζώων ὅσα μὴ ^ν πέτεται, πάντα ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας, πλὴν ὅς; Καὶ γὰρ κύων ἀποβάλλει καὶ βοῦς. [¶] Ἡ ὅτι θερμότερον ^z ἢ ὅς ἐστί, καὶ ἐκ θερμοῦ πεφύκασιν αἱ τρίχες ^α αὐτῇ; Τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ λιπαρόν.
- ² Τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἡ διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τὸ ὑγρὸν ἀποπίπτουσιν, ^β ἢ πέττειν τροφήν οὐ δυναμένης τῆς οἰκείας θερμότητος, ἢ διὰ τὸ μηδὲν πάσχειν τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν ^γ αὐτῇ, διὰ τὸ πέττεσθαι καλῶς τὴν τροφήν, οὐκ ἀποβάλλει τὰς
- ³ τρίχας. [†] Ὅποτε γὰρ ἡ αἰτία τῆς ἀποβολῆς ἐστίν, ἰκανὴ ἢ πότῃς κωλύσαι. Πρύβατα δὲ καὶ ἄνθρωποι διὰ πλῆθος καὶ πυκνότητα τῆς τριχὸς ἀπαθῇ ἐστίν· οὐ γὰρ εὐκνεῖται ἡ ψύξις εἰς βάθος, ὥστε πῆξαι τὴν ὑγρότητα ἢ πέψαι ^δ κωλύσαι τὴν θερμότητα.
- 22 Διὰ τί τῶν μὲν προβάτων μαλακώτεραι αἱ τρίχες ἀναφύονται τιλλόμεναι, τῶν δὲ ἀνθρώπων σκληρότεραι; [¶] Ἡ

[†] τὸ om. Xa.Ya. [§] πνευματουμένοις Ya. [†] ἐλάχιστον Xa.Ya. ^ν γενέσθαι Ca. ^ω ἢ alterum om. Ca. [×] εἰς om. Ca.Ya. ^ν πέττεται Ca. ^z ὁ Ca.Xa. ^α αὐτῷ Ca.Xa. ^β ἢ διαπέττειν Ca. ^γ αὐτῇ διαπέττεσθαι Ca. ^δ κωλύει Ca.

ὅτι τῶν μὲν προβάτων ἐκ τοῦ ἐπιπολῆς πεφύκασιν; Διὸ καὶ ἀλύπως ἐκσπῶνται, μενούσης τῆς ἀρχῆς ^e τῆς τροφῆς ^f ἀδιαφθόρου, ἣ ἐστὶν ἐν σαρκί. Τὰ μὲν οὖν περιττώματα ἀνοιχθέντων ἐξατμίζει μᾶλλον, τὸ δὲ ἔριον σαρκὸς οἰκείαν τροφήν λαμβάνει· σὰρξ δὲ μαλακοῖς καὶ γλυκέσι τρέφεται. Αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων τρίχες ἐκ βάθους πεφυκυῖαι βία καὶ ² μετ' ἀλγηδόνης ἐκσπῶνται. Δῆλον δέ· ἐπισπῶνται γὰρ αἷμα. Τραυματιζομένου οὖν τοῦ τόπου συμβαίνει αὐτὸν καὶ οὐλοῦσθαι. Διὸ τέλος μὲν συμβαίνει γίνεσθαι τοῖς τιλλομένοις· ἕως δ' ἂν ἀνίωσι τρίχες, σκληρὰς ἀνίεναι διὰ τὸ τὴν μὲν τροφὴν τῆς σαρκὸς ἐκλελοιπέναι πᾶσαν τροφήν, ἐκ περιττωμάτων δ' αὐτὰς γίνεσθαι. Σημεῖον δέ· τῶν μὲν γὰρ ³ πρὸς μεσημβρίαν πάντων σκληραὶ εἰσιν αἱ τρίχες διὰ τὸ ἑτὸ ἐκτὸς θερμὸν εἰς βάθος δικνούμενον ^h ἐξατμίζειν τὴν εὐπεπτον τροφήν, τῶν δὲ ὑπὸ τὰς ἄρκτους μαλακαί· τούτοις γὰρ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἐστὶ τό θ' αἷμα καὶ οἱ γλυκεῖς χυμοί· διὸ καὶ εὐχροὶ εἰσιν.

Διὰ τί αἱ μὲν τῶν προβάτων τρίχες ὅσῳ ἂν μακρότεραι ²³ ᾧσι, σκληρότεραι γίνονται, αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων μαλακώτεραι; ^a Ἡ ὅτι αἱ τῶν προβάτων, οἷαν εἴρηται τροφήν ἔχουσαι, μακρὰν τῆς ἀρχῆς ἀπαρτῶμεναι ἀτροφώτεραί εἰσι, καὶ ῥαδίως ἐξ αὐτῶν ἐξατμίζεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἢ ἐνυπάρχουσα τροφή δι' εὐπεψίαν; Ξηραινόμεναι δὲ ξηρότεραι γίνονται· τὸ γὰρ ὑγρὸν μαλακόν. Αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐλάττω μὲν, ² μᾶλλον δὲ τῆς ἀρχῆς. Πέττεται δὲ αὐταῖς μᾶλλον διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι· πεττομένη δὲ μαλακώτεραν ποιεῖ τὴν τρίχα· πάντα γὰρ τὰ πεπεμμένα ⁱ τῶν ἀπέπτων μαλακώτερα ἐστίν. ¹ Ἐκ περιττώματος γὰρ πλείστου ἢ τοῦ ἀνθρώπου θρίξ ἢ ἢ τοῦ προβάτου. Σημεῖον δέ· τὰ γὰρ νέα πρόβατα τῶν παλαιῶν μαλακώτερα ἔχει τὰ ἔρια.

Διὰ τί οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ὄρνιθες οἱ δασεῖς λάγνοι εἰσίν; ²⁴ ^a Ἡ ὅτι θερμοὶ καὶ ὑγροὶ τὴν φύσιν εἰσὶ, δεῖ δὲ ἀμφοῖν πρὸς

^e τῆς τροφῆς om. Ca. ^f ἀδιαφθόρου Xa. ^g alterum τὸ om. Ca.Xa.
^h ἐξετάζειν Ca.Ya. ⁱ τῶν om. Ca.

τὴν ὀχείαν. Τὸ μὲν γὰρ θερμὸν ἐκκρίνει, τὸ δὲ ὑγρὸν ἐκκρίνεται. Διὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οἱ χωλοὶ ἄνδρες· ἡ γὰρ τροφή αὐτοῖς ὀλίγη ^k μὲν κάτω ἀφικνεῖται διὰ τὴν ^l ἀναπηρίαν τῶν σκελῶν, εἰς δὲ τὸν ἐπάνω τόπον ἔρχεται πολλή, καὶ εἰς σπέρμα συγκρίνεται.

25 Διὰ τί ὁ ἄνθρωπος χαίτην οὐκ ἔχει; Ἡ διότι πώγωνα ἔχει, ὥστε ἡ ἐκεῖ ἀπελθοῦσα τροφή τῆς τοιαύτης περιπτώσεως εἰς τὰς σιαγόνας ἔρχεται;

26 Διὰ τί πάντα τὰ ζῶα ἀρτίους τοὺς πόδας ἔχει; Ἡ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι μὴ ἐστηκότος τινός, ἂν μὴ ἄλληται; Ἐπεὶ τοίνυν ἐκ δυοῖν τινοῖν κίνησιν ἀνάγκη τῇ πορείᾳ εἶναι, ἕκ τε κινήσεως καὶ στάσεως, ταῦτα δὲ δύο, καὶ ἄρτια ἦδη. Καὶ τετράποδα, διότι πλείους· τοὺς μὲν γὰρ δύο κινεῖ, οἱ δὲ δύο ἐστήκασιν. Καὶ οἱ ἕξ· καὶ τὰ ἄλλα δὲ δύο ἔτι· τούτων δὲ τὸ μὲν κινεῖται, τὸ δὲ ἔστηκεν.

27 Διὰ τί τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν οὐλῶν φύονται τρίχες, τοῖς δὲ ἀνθρώποις οὐ; Ἡ διότι τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις ἐστὶ τὸ δέρμα μέρος τῆς σαρκός, ἀνθρώπῳ δὲ ^m καθάπερ πάθος σαρκός; Δοκεῖ γὰρ ⁿ αὐτῆς τὸ ἐπιπολῆς καταψυχόμενον στερεώτερον γίνεσθαι, καθάπερ τῶν ἐφθῶν ἀλεύρων αἱ ^o γραφαὶ καλούμεναι. Ἐπεὶ οὖν κἀκεῖναί εἰσιν ἄλευρον ἐφθόν, καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου καλούμενον δέρμα σὰρξ ἂν εἴη. 2 Τραυματισθέντος δὲ ἢ τριβέντος ἀνθρώπου μὲν τὴν σάρκα συμβαίνει πυκνοῦσθαι· διὸ ἡλλοιωμένης τῆς ἐπιπολῆς σαρκὸς οὐ τὴν αὐτὴν φύσιν λαμβάνει τὰ τραύματα ἢ περ ^p καὶ ἐκ γενετῆς· ^q ἡλλοιωθείσης δ' αὐτῆς μὴ γίνεσθαι ἔτι τὸ ἐξ αὐτῆς οὐθὲν ἄτοπον, καθάπερ καὶ ἐκ τῶν ἡλωπεκιῶν καλουμένων· καὶ γὰρ αἰτὰ τῆς ἐπιπολῆς σαρκὸς φθοραὶ καὶ ἡλλοιώσεις ³ εἰσίν. Τῶν δὲ ὑπόζυγιων τριβέντων καὶ ὑγιαζομένων πάλιν ἀναπληροῦται τὰ νενοσηκότα ^r μέρη τοῦ σώματος τῶν αὐτῶν μὲν, ὑσθενεστέρων δ' ἢ ἐξ ἀρχῆς ἦν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ καὶ τὸ

^k κάτω μὲν Ca.Xa.Ya.

^l ἀπειρίαν Xa.

^m καθάπερ τὸ πάθος Xa.

ⁿ αὐτοῖς Ca.Xa.

^o γραφαὶ] ἀγρία Ca.Xa.Ya.

^p καὶ om. Ca.

^q ἄλλ.

μὴ γίνεσθαι δ' αὐτὴν ἔτι Xa.

^r μέλη Ca.

δέρμα μέρος αὐτῶν, γίνονται τε αὖ καὶ φύονται τρίχες (^s ἐκ δέρματος γὰρ φύονται τρίχες), λευκαὶ δὲ φύονται διὰ τὸ ^t τὸ δέρμα ἀσθενέστερον γεγονέναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς, καὶ τὴν λευκὴν ^v ἀσθενεστάτην εἶναι τρίχα.

Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ζῴοις διαμένει ὁμοίως τὰ δίδυμα ^w 28 θήλεα καὶ ἄρρενα ὄντα, ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις οὐ; Ἡ διότι ^x τοῦτω ἀσθενῇ μάλιστα τὰ δίδυμα· μονοτόκον γὰρ ἐστίν. Ἐν δὲ τοῖς διδύμοις παρὰ φύσιν τὸ θῆλυ γίνεσθαι καὶ ἄρρεν, ὥστε ὃ μάλιστα ἐστὶ παρὰ φύσιν, τοῦτο καὶ ^y ἀσθενέστατον.

Διὰ τί τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν οὐλῶν φύον- ^z 29 ται τρίχες, τοῖς δὲ ἀνθρώποις οὐ; Ἡ διότι ἡ οὐλὴ κωλύει διὰ τὴν πύκνωσιν ἢ διὰ τὸ φθείρειν τὴν τροφήν; Τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώποις παντελῶς κωλύει διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς τρι- χός, τοῖς δὲ ἵπποις οὐκ ἐκώλυσε, διέφθειρε δέ.

Διὰ τί τοῖς ζῴοις ἄρτιοι πόδες; Ἡ ὅτι παντὸς μὲν τοῦ ^a 30 κινουμένου ἀνάγκη τι ἡρεμεῖν, συνέβαινε δὲ περιπτῶν ὄντων μὴ γίνεσθαι τοῦτο· ὅπερ κατὰ τὴν ἀντιστοιχίαν τῶν ποδῶν ἦν ἡ κίνησις.

Διὰ τί ἐλάττω χρόνον τὰ ζῶα καθεύδει ἢ ἐγρήγορεν, οὐ ^b 31 συνεχῶς δέ; Ἡ διὰ τὸ μὴ ἅμα πᾶσαν πέττεσθαι τὴν περίττωσιν; Ἀλλ' ὅταν τι πεφθῇ, κουφισθὲν διεγείρεται. Καὶ πλεονάκεις δ' ^c ἐγείρονται, ὅσοις ψυχρὸς ὁ τόπος ὁ πέττων ἐστὶ τὴν περίττωσιν· ταχὺ γὰρ παύεται καὶ πολλάκις, ἡ δὲ διάπauσις ἐγερσίς ἐστιν. Ἡ δὲ δέ, οὐδὲ εἰκός, διὰ τὸ ἀνά- ^d 2 παυσιν εἶναι ^e φαίνεται. Ἀλλ' οὐδ' ἐνταῦθα πλείω χρόνον ^f ἢ ἀνάπauσις γίνεται τῶν κατὰ φύσιν ἔργων· οὐδ' εἰ τὸ ἐσθίειν ἥδιον τοῦ μή, ὅμως πλείω χρόνον ἐσθίουσιν ἢ ἀσι- τοῦσιν.

Διὰ τί τῶν ζῴων τὰ μὲν εὐθὺς ἀκολουθεῖ τοῖς ^g 32 γέννησασιν, τὰ δ' ὀψέ, οἷον ἄνθρωπος, ἢ μόλις, ἢ οὐδέποτε; Ἡ διότι

^s ἐκ—τρίχες om. Ca. ^t alterum τὸ om. Ca. ^v ἀσθένειαν Ca.
^w θήλεα καὶ ἄρρενα ὄντα Xa, θήλεος καὶ ἄρρενος ὄντος Ya. ^x τοῦτων Ca,
om. Xa. ^y ἀσθενέστερον Ca. ^z ἐγείρεται Xa. ^a φαίνεσθαι Xa. ^b ἢ
ἀνάπauσις—χρόνον om. Ca. ^c γεννήμασι Xa, Ya.

τὰ μὲν ταχὺ ἀπολαμβάνει ^d τὸ γνωρίζειν, τὰ δ' ὀψέ; Καὶ τὰ μὲν ἀναίσθητα τοῦ ὠφελούντος, τὰ δὲ ἔχει αἰσθησιν. Ὅσα μὲν οὖν ^e ἄμφω ἔχει ταῦτα (λέγω δ' οἶον καὶ αἰσθησιν τοῦ ὠφελούντος καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ σώματος), ἀκολουθεῖ, τὰ δὲ μὴ ἄμφω οὐ ποιεῖ τοῦτο· δεῖ γὰρ δύνασθαι καὶ διαισθάνεσθαι.

33 Διὰ τί λεύκη οὐ γίνεται τοῖς ἄλλοις ζώοις; Πότερον ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις νόσημα, τοῖς δὲ ^f ἀνθρώποις γίνεται διάλευκα τὰ δέρματα καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν; Ἄλλ' ὅμως ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί ὕστερον οὐ γίνεται ἀλλ' ἐκ γενετῆς ἡ ποικιλία. Ἡ ὅτι τὰ δέρματα ^g τῶν ἄλλων ^h ζώων σκληρά, ἄνθρωπος δὲ φύσει λεπτοδερμότατος; Ἢ δὲ λεύκη πνεύματός ἐστιν ἔκκρισις, ὃ κωλύεται διὰ τὴν πυκνότητα ἐξίεναι τοῖς ἄλλοις ζώοις τοῦ δέρματος.

34 Διὰ τί ἐν μὲν τῇ λεύκῃ πολιαὶ ⁱ γίνονται, ὅπου δὲ πολιαί, οὐκ αἰεὶ λεύκη; Ἡ διότι αἱ τρίχες ἐκ τοῦ δέρματος εἰσὶν, ἡ δὲ ^k πολιά ὥσπερ σαπρότης τις τῶν τριχῶν ἐστίν. Ὅταν μὲν οὖν τὸ δέσμα κάμνῃ, ἀνάγκη καὶ τὴν τρίχα ἐξ ἐκείνου ^l οὔσαν κάμνειν· ὅταν δὲ ἡ θρίξ, οὐκ ἀνάγκη τὸ δέσμα.

35 Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν χαλεπά ἐστι μετὰ ^m τὸν τόκον, ⁿ οἶον κίων καὶ ὕς, τὰ ^o δὲ οὐδὲν ἐπιδήλως, οἶον γυνή, πρόβατον; Ἡ ὅτι ὅσα μὲν περιττωματικὰ πραέα; Ἀπέρχεται γὰρ ἐν τῷ τόκῳ τὰ λυποῦντα. Ρ Τούτοις δὲ ἀπὸ τῶν εὐ ἐχόντων γίνεται ἡ ἀφαίρεσις, ὥστε ἡ ἰσχύτης ποιεῖ διὰ τὴν ἑξὶν τὴν ὀργήν, ὥσπερ καὶ αἱ ἀλεκτορίδες οὐ τεκοῦσαι χαλεπαί, ἀλλ' ἐπφάζουσαι, διὰ τὴν ἀσιτίαν.

36 Διὰ τί οἱ εὐνούχοι τὰ μὲν ἄλλα εἰς τὸ θῆλυ διαφθειρόμενοι μεταβάλλουσι· καὶ γὰρ φωνὴν θηλυκὴν ἴσχουσιν καὶ ^q ὀξύτητα καὶ ἀναρθρίαν, καὶ οὕτω σφόδρα μεταπίπτουσιν ὥς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις τὰ ἐκτεμνόμενα. Ἐναντίως δ'

^d τὸ] τοῦτο X^a. ^e ἔχει ἄμφω X^a. ^f ἀνθρώποις οὐ γίνεται X^a.
^g τῶν] αὐτῶν τῶν X^a. ^h ζώων om. Ca. ⁱ γίνεται Ca. ^k σαπρότης
ὥσπερ πολιά Ca. X^a. Y^a. ^l οὔσαν om. X^a. ^m τὸν om. Ca. ⁿ οἶον—
ἐπιδήλως om. Ca. ^o δὲ om. X^a. Ρ τούτοις] ὅσοις X^a. Y^a, quorum
X^a. in margine ἴσως λείπει ταῦτα χαλεπά. ^q ὀξύτητα] ἀμορφίαν X^a.

οἱ ταῦροι καὶ οἱ κριοὶ τὰ κέρατα ἴσχουσι, διότι καὶ τὰ θήλεα ἐναντίως αὐτῶν ἔχει. Διὸ οἱ μὲν μείζω ἐκτεμνόμενοι ἴσχουσιν, οἱ δὲ ¹ ἐλάττω. Τὸ δὲ μέγεθος μόνον οἱ εὐνούχοι εἰς τὸ ἄρρεν μεταβάλλουσιν· μείζους γὰρ γίνονται. ² Ἔστι δὲ τοῦτο τοῦ ἄρρενος· τὰ γὰρ θήλεα ἐλάττω ἐστὶ τῶν ἀρρένων. ³ Ἡ οὐδὲ τοῦτο εἰς τὸ ἄρρεν, ἀλλ' εἰς τὸ θῆλυ; Οὐ γὰρ εἰς πᾶν τὸ μέγεθος, ἀλλ' εἰς τὸ μῆκος μόνον, τὸ δὲ ἄρρεν καὶ εἰς πλάτος καὶ εἰς βάθος· τότε γὰρ τετελείωται. ⁴ Ἐτι δὲ ³ ὡς ἔχει τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν, οὕτως αὐτοῦ τοῦ θήλεος ἡ παρθένος πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ μὲν γὰρ ἤδη γενναία, ἡ δὲ οὐ. Εἰς τὴν τούτων οὖν μεταβάλλει· ἐπὶ μῆκος γὰρ ταύταις ἡ αὔξησης. Διὸ καὶ ⁵ Ὀμηρος ⁵ εὖ τὸ

μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,

ὡς διὰ τὴν παρθενίαν, ὃ εἶχε, δυναμένης δοῦναι. Οὐκ οὖν εἰς τὸ ἄρρεν κατὰ τὸ μέγεθος μεταβάλλει. Οὐ γὰρ εἰς τὸ τέλειον μεταβάλλει. Οἱ δὲ εὐνούχοι εἰς μέγεθος τὸ μῆκος ἐπιδιδόασιν.

Διὰ τί οἱ εὐνούχοι ἢ ὅλως οὐκ ἴσχουσιν ἢ ἥττον ἰξίας; ³⁷ ⁶ Ἡ ὅτι μεταβάλλουσι τὴν φύσιν ἐν τῇ ἐκτμήσει εἰς τὰ ἄγωνα; Τοιαῦτα δὲ παῖς καὶ γυνή, ὧν οὐδέτερον ⁷ ἴσχει ἰξίας, εἰ μὴ τι σπάνιον ⁸ γυνή.

Διὰ τί μᾶλλον ἄνθρωπος πολλὰς φωνὰς ἀφήσι, τὰ δὲ ³⁸ ἄλλα μίαν, ἀδιάφορα ὄντα τῷ εἶδει; Καὶ τοῦ ἀνθρώπου μία φωνή, ἀλλὰ διάλεκτοι πολλαί.

Διὰ τί δὲ αὐτὴ ἄλλη, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐ; ³⁹ Ἡ ὅτι οἱ μὲν ³⁹ ἄνθρωποι γράμματα πολλὰ φθέγγονται, τῶν δὲ ἄλλων τὰ μὲν οὐδέν, ἕνα δὲ δύο ἢ τρία τῶν ἀφώνων; Ταῦτα δὲ ποιεῖ μετὰ ⁹ τῶν φωνηέντων τὴν διάλεκτον. ¹⁰ Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὐ τὸ τῇ φωνῇ σημαίνειν, ἀλλὰ τοῖς πάθεσιν αὐτῆς, καὶ μὴ ὅτι ¹¹ ἄλγεῖν χαίρει. Τὰ ¹² δὲ γράμματα πάθη ἐστὶ τῆς φωνῆς.

¹ ἐλάττω ἀνίσχυροί εἰσι. τὸ X^a.Y^a. ⁵ εὖ τὸ] εὖτε X^a. ⁶ ἢ om. Ca.
⁷ ἔχει Ca. ⁸ ἢ γυνή Ca.X^a. ⁹ τῶν om. Ca. ¹⁰ ἄλγεῖ ἢ χαίρει? ¹² δὲ om. X^a.

*Ομοίως δὲ οἱ τε παῖδες καὶ τὰ θηρία δηλοῦσιν· οὐ γὰρ πω οὐδὲ τὰ παιδία φθέγγονται τὰ γράμματα.

40 Διὰ τί μόνον ^a τῶν ζώων ἄνθρωπος γίνεται ἰσχυρόφωνον; Πότερον ὅτι καὶ ἐνεόν, ἢ δὲ ἰσχυροφωνία ἐνεότης ἐστίν; *Αλλὰ δὴ καὶ οὐδ' ὅλως πεπλήρωται τοῦτο τὸ μόριον. *Ἦ ὅτι κοινωνεῖ μάλλον λόγου, τὰ δ' ἄλλα φωνῆς; *Ἐστι δὲ ^b ἢ ἰσχυροφωνία οὐ κατὰ τὸ ὄνομα ἐν ^c ἢ οὐ συνεχῶς διεξιέναι.

41 Διὰ ^d τί ἄνθρωπος γίνεται ἐκ γενετῆς χωλὸς μάλιστα τῶν ἄλλων ζώων; Πότερον ὅτι ἰσχυρὰ τῶν ἄλλων ἐστὶ σκέλη τῶν ζώων; *Οστῶδῃ γὰρ ^e καὶ νευρώδῃ καὶ τετράποδα ^f καὶ ὄρνιθες ἔχουσιν, οἱ δὲ ἄνθρωποι σαρκώδῃ διὰ τὴν ἀπα-
2 λότητα οὖν θάπτον πηροῦνται ἐν τῇ κινήσει. *Ἡ διότι μόνον τῶν ζώων πολλοὺς ἔχει χρόνους τῆς γενέσεως; Καὶ γὰρ ἐπτάμηνα καὶ ὀκτάμηνα καὶ δεκάμηνα γίνεται. Τοῖς δ' ἄλλοις εἰς χρόνος τῆς τελειώσεως γέγονεν οὐ διατρίψας· τοῖς δ' ἀνθρώποις πολὺς ^g ὁ χρόνος γίνεται τῆς ἐν πλήθει διατριβῆς, ὥστε κινουμένων διὰ τὸ ἀπαλὰ εἶναι καὶ θραύεται ^h τὰ ἀκρωτήρια ἐν τῷ ⁱ πλείονι χρόνῳ πλείω.

42 Διὰ τί οἱ εὐνοῦχοι ἐλκώδεις τὰς κνήμας ἴσχουσι καὶ σαπράς; Πότερον ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες, οἱ δ' εὐνοῦχοι γυναικικοί; *Ἡ τοῦτο μὲν συμβέβηκεν, αἴτιον δὲ καὶ ταῖς γυναιξίν ὅτι ἡ θερμότης κάτω ὀρμᾷ. Δηλοῖ δὲ ^k τὰ γυναικεῖα. Διὸ ^l οὔτε οἱ εὐνοῦχοι οὔτε γυναῖκες ^m δασεῖς γίνονται, διὰ πολλὴν ὑγρότητα.

43 Διὰ τί τῶν ζώων οὐθὲν λιθιᾷ ἀλλ' ἢ ἄνθρωπος; *Ἡ ὅτι τῶν μὲν ὑποζυγίων καὶ τῶν ⁿ πολυωνύχων οἱ πόροι τῆς κύστεως εὐρεῖς εἰσίν; *Ὅσα δὲ μὴ τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ζυγοτοκεῖ ἐν αὐτοῖς, οἷον ἔνιοι τῶν ἰχθύων, τούτων δὲ οὐδὲν κύστιν ἔχει, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῖς ἡ τοιαύτη συνθλίβεται ὑπόστασις, οἷον καὶ τοῖς ὄρνισιν, ὥστε ταχὺ καὶ διεξ-

^a τῶν ἄλλων ζώων X^a.Y^a. ^b ἢ om. X^a. ^c ἢ οὐ] ἢ οὐδὲ Ca.Y^a.
^d τί] τί ὁ Ca. ^e καὶ post γὰρ om. Ca. ^f καὶ οἱ ὄρνιθες Ca.Y^a. ^g ὁ om. X^a. ^h τὰ] καὶ τὰ Ca. ⁱ πλείονι Ca.Y^a. ^k τὰ] καὶ τὰ X^a. ^l οὐδὲ —οὐδὲ codices. ^m δασεῖς om. Ca.X^a. ⁿ πολυωνύχων Ca.

έρχεται κατὰ τὴν ἑδραν. Ὁ δὲ ἄνθρωπος κύστιν τε ἔχει² καὶ στενὸν τὸν καυλὸν ὡς κατὰ μέγεθος. Διὰ μὲν οὖν τὸ ἔχειν τοῦτο τὸ μόριον συνθλίβεται τὸ γεῶδες εἰς τὴν κύστιν (διὸ καὶ χρώζονται αἱ ἀμίδες ὑπ' αὐτοῦ), ὁ δὲ διὰ τὴν θερμότητα τοῦ τόπου συμπέττεται καὶ παχύνεται μᾶλλον, ἐμμένει δὲ καὶ αὐξάνεται διὰ τὴν στενότητα τοῦ οὐρητῆρος· οὐ γὰρ ῥδυνάμενα τὰ γεῶδη ὑποστήματα ῥαδίως ὑπεξιέναι, πρὸς ἀλλήλα ὑποστρεφόμενα⁴ λίθος γίνεται.

Διὰ τί οὐκ ἐρεύγεται τὰ ὑποζύγια, οὐδὲ οἱ βόες¹ καὶ τὰ⁴⁴ κερατοφόρα, οὐδὲ οἱ ὄρριθες; Ἡ διὰ ξηρότητα τῆς κοιλίας; Ταχὺ γὰρ ἀναλίσκεται τὸ ὑγρὸν καὶ διηθείται· ἐμμένοντος δὲ καὶ πνευματουμένου γίνεται ὁ ἐρευγμός. Τοῖς δὲ λοφούροις διὰ μῆκος τοῦ αὐχένος εἰς τὸ κάτω ὁρμᾷ τὸ πνεῦμα, διὸ⁵ καὶ ἀποψοφούσι μάλιστα. Οἱ ὄρριθες δὲ καὶ τὰ κερατοφόρα οὐ ποιεῖ οὐδέτερον. Οὐδὲ ἐρεύγονται δὲ ὅσα μηρυκάζει, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν κοιλίας καὶ τὸν καλούμενον κεκρύφαλον· διὰ πολλῶν οὖν γίνεται καὶ ἄνω καὶ κάτω τῷ πνεύματι ἡ πορεία, καὶ φθάνει ἀναλίσκόμενον τὸ ὑγρὸν πρὶν ἐκπνευματωθῆναι καὶ ποιῆσαι ἢ ἐρυγεῖν ἢ ψοφῆσαι.

Διὰ τί, ὅσα μὲν ἡμερα τῶν ζῴων ἐστί, πάντως καὶ ἄγρια,⁴⁵ ὅσα δὲ ἄγρια, οὐ πάντως ἡμερα; Καὶ γὰρ ἄνθρωποι πον φαίνονται ἄγριοι ὄντες καὶ κύνες ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἵπποι¹ ἄλλοθι, ἀλλ' οὐ λέοντες ἡμεροὶ οὐδὲ παρδάλεις οὐδ' ἔχεις οὐδ' ἄλλα πολλά. Ἡ ὅτι ῥῥον τὸ φαῦλον καὶ² γενέσθαι ἐξ² ἀρχῆς καὶ μεταβαλεῖν εἰς αὐτό; Ἡ γὰρ φύσις οὐχ ἡ πρώτη ἀλλ' ἡ ἐν τέλει ἐργώδης τυχεῖν εὐθύς. Διὸ πάντα καὶ τὰ ἡμερα ἄγρια γίνονται τὸ πρῶτον μᾶλλον ἢ ἡμερα, οἷον παιδίον ἢ ἀνὴρ παμφάγον καὶ τῷ θυμῷ ζῶν· ἀλλ' ἀσθενέστερα. Ὡσπερ οὖν καὶ ἐπὶ³ τῶν τῆς τέχνης ἔργων, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν τῆς φύσεως ἔργων. Καὶ⁴ γὰρ ἐπὶ τούτων³ πάντ' ἐστί φαύλως εἰργασμένα, καὶ πλείω τὰ φαῦλα, κλίνη

^ο διὰ τε X^a. ^ρ δυνάμεθα Ca. ⁴ γίνεται λίθος X^a. Y^a. ¹ καὶ] οὐδὲ Ca. ⁵ καὶ ante ἀπ. om. Ca. Y^a. ² ἀλλαχόθι Ca, καὶ ἄλλοθι X^a. Y^a. ³ γίνεσθαι X^a. ^ω τῆς τέχνης τῶν ἔργων X^a. ⁴ γὰρ om. X^a.

καὶ ἱμάτιον καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν. Καὶ ὃ μὲν ἐστὶ καλόν, λαβεῖν
 ἔστιν ἅπαν καὶ φαῦλον, ὃ δὲ φαῦλον, οὐ πᾶν καὶ καλόν, οἷον
 εἴ τις ἐπὶ τῶν ἀρχαίων γραφέων καὶ ἀνδριαντοποιῶν ὕσκοπεῖ
 τὰ ἔργα· οὐ γὰρ ἦν πώποτε οὐδαμῇ γραφὴ σπουδαία οὐδὲ
 4 ἀνδριάς, φαῦλα δὲ ἦν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἡ φύσις φαῦλα μὲν
 πάντα ποιεῖ, καὶ πλείους καὶ πλείω, σπουδαῖα δ' ἐλάττω, καὶ
 οὐ πάντα δύναται. Τὸ δὲ ἡμερον βέλτιον, τὸ δὲ ἄγριον
 φαῦλον. Φύσει δὲ οὐ τῇ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἐφ' ἣν οἶμαι ῥᾶον,
 ποιεῖ σπουδαῖα καὶ ἡμερα. Τὰ δὲ ἐναντία ἢ οὐδέποτε ἢ
 μόλις, καὶ ἔν τισι τόποις καὶ ἐν χρόνοις, ἢ ἀρτίου, ἢ ποτὲ
 5 ἔν τινι κράσει τοῦ ὅλου, γίνονται ἡμερα τὰ ζῶα πάντα. Τὸ
 δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν χυτῶν πάντων ἐστίν· ὅσα μὲν.^z γὰρ
 ἡμερα, καὶ ἄγρια, οὐ πάντα δὲ δύναται ἡμεροῦσθαι, ἀλλ'
 ὁμως εἰσὶν ἐν ἰδίᾳ χώρᾳ πρὸς πολλὰ ἰδίως^a ἐχούσῃ, ὥστε
 ἡμελημένα καὶ ἄγρια κρείττω καὶ ἡμερώτερα φύεσθαι τῶν ἐν
 ἄλλῃ γεωργουμένων.

46 Διὰ τί τοῖς μὲν ἀνθρώποις οἱ ὀμφαλοὶ μεγάλοι γίνονται,
 τοῖς δ' ἄλλοις ζῴοις οὐ φανεροί; ^a Ἡ διότι τοῖς μὲν διὰ τὸ
 πολὺν χρόνον εἶσω^b μένειν^c ἀφαναίνονται καὶ εὐθὺς τείνον-
 ται, ^d ὅλον δ' ^e ἐπανοιδούσι τὰ ἔλκη, διὸ ἔνιοι τῶν ὀμφαλῶν
 καὶ αἰσχύους εἰσίν· ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀτελής ἐξέρχεται, ὥστε
 ἔφυγροι καὶ ἀναιμοὶ οἱ ὀμφαλοὶ ἀκολουθοῦσιν. ^u Ὅτι δὲ τὰ
 μὲν^f τετελειωμένα τὰ δὲ ἀτελῆ ἐξέρχεται, σημεῖον ὅτι τὰ μὲν
 εὐθὺς δύναται ζῆν, τὰ δὲ παῖδιά ἐπιμελείας δεῖται.

47 Διὰ τί τὰ μὲν τῶν ζώων ἅπαξ ὀχεύεται, τὰ δὲ πολλάκις,
 καὶ τὰ μὲν ὥρα ἔτους, τὰ δ' ὅτε ἔτυχεν, ἄνθρωπος μὲν αἰεί,
 τὰ δὲ ἄγρια οὐ πολλάκις, καὶ ὅς μὲν ἄγριος ἅπαξ, ἡμερος δὲ
 πολλάκις; ^u Ἡ διὰ τὴν τροφήν καὶ ἀλέαν καὶ πόνον; ^u Ἐν
 2 πλησμοῖν γὰρ Κύπρις. ^u Ἐπειτα ^u τὰ αὐτὰ ἄλλοθι μὲν
 ἅπαξ τίκτει, ἄλλοθι δὲ πλεονάκις, οἷον τὰ πρόβατα ἐν Μα-
 γνησίᾳ καὶ Λιβύῃ τίκτει δῖς. Τὸ δ' αἴτιον ἢ πολυχρονία

γ ὑσκοπεῖ Υἱ. z γὰρ om. Ca. a ἐχούσαι Χᾱ.Υᾱ. b ἐμμένειν Νᾱ.Υᾱ.
 c ἀφαναίνονται καὶ Ca, ἀφαναί καὶ Νᾱ, ἀναφαίνονται καὶ Χᾱ. d ὅλου
 Υᾱ. e ἐπανοιδούσι Ca. f τετελειωμένα Χᾱ. g τὰ om. Ca.Υᾱ.

τοῦ τόκου· οὐ γὰρ ἐπιθυμεῖ ὅταν πλησθῇ, ὥσπερ οὐδὲ τροφῆς τὰ πλήρη. Τὰ δὲ ^hκυοῦντα ἤττον ὀχείας ἐπιθυμεῖ διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὴν κάθαρσιν.

Διὰ τί τῶν ἀνθρώπων οἱ ἀραιοὺς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας ⁴⁸ βραχύβιοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ; Ἡ ὅτι σημεῖον τοῦ ¹τὸ ὀστοῦν ^kπυκνὸν εἶναι; Ὡς ὁ ἐγκέφαλος ἀσθενὴς οὐκ εὐπνοῶν, ὥστε ὑγρὸς ὢν τὴν φύσιν ταχὺ σήπεται. Καὶ γὰρ τὰ ἄλλα μὴ κινούμενα καὶ ¹ἀπατμίζοντα. Διὸ καὶ ἄνθρωπος τὴν κεφαλὴν δασύτατον, καὶ τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος μακροβιώτερον διὰ τὰς ^mράφας. Δεῖ δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Διὰ τί δέ, ὅσοι τὴν διὰ ⁿτῆς χειρὸς τομὴν ἔχουσι ⁿδι' ⁴⁹ ὀλης, μακροβιώτεροι; Ἡ διότι τὰ ἀναρθρα βραχυβιώτατα, ὡς τὰ ^oἐνυγρα; ^pΕἰ δὲ τὰ ἀναρθρα βραχύβια, δηλον ὅτι τὰ ἡρθρωμένα τούναντίον. Τοιαῦτα δὲ ^qῶν καὶ τὰ φύσει ἀναρθρα μάλιστα ἡρθρωται τῆς δὲ χειρὸς τὸ εἶσω ^rἀναρθρότατον.

Διὰ τί τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνον ἢ μάλιστα διαστρέ- ⁵⁰ φεται; Ἡ ὅτι ἢ μόνον ἢ μάλιστα ληπτὸν ἐν τῇ νηπιότητι γίνεται, ὅτε καὶ διαστρέφεσθαι συμβαίνει πᾶσιν.

Διὰ τί τῶν ζώων ἄνθρωπος μάλιστα καπνίζεται; Ἡ ὅτι ⁵¹ μάλιστα δακρύει, ἢ δὲ ^sκάπνισις μετὰ δακρύου;

Διὰ τί ἵππος ἵππῳ χαίρει καὶ ἐπιθυμεῖ, ἄνθρωπος δὲ ⁵² ἀνθρώπῳ, καὶ ὅλως δὲ ^tτὰ συγγενῇ τοῖς συγγενέσι καὶ ὁμοίοις; Οὐ γὰρ δὴ ὁμοίως ὅτι ^vπάν ζῶον καλόν, ἢ δὲ ἐπιθυμία τοῦ καλοῦ. Ἐδεῖ οὖν τὸ καλὸν ^wἡδίων εἶναι. Νῦν δὲ μάλλον ^xοὐ πάν ^yκάλλος ἡδύ, ^zτὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδύ. Οὐδὲ ^aπᾶσιν ἢ ἡδονὴ ἢ τὸ καλὸν ἡδύ, οἶον φαγεῖν ἢ πιεῖν ² ἐστὶν ἡδίων ἐτέρῳ καὶ ἀφροδισιάσαι ἄλλῳ. Διότι μὲν οὖν ἕκαστον τῷ συγγενεῖ μιγνύμενον μάλιστα καὶ ἡδιστα ἀφρο-

^h δοκοῦντα X^a. ⁱ τὸ] τοῦτο C^a. ^k πυκνὸν om. C^a. ¹ ἀποτμίζοντα C^a. ^m στροφάς pr. X^a, τροφάς C^a. Y^a. ⁿ τῆς et δι' om. C^a. ^o ἐνυδρα X^a. ^p ἢ X^a. ^q ῶν] ὄντα C^a. ^r ἀναρθρότερον X^a. ^s κάπνησις C^a. ^t τὰ συγγενῇ post ὁμοίοις X^a. ^v πάν K^a. O^a. s: ceteri σύ. ^w ἡδίων X^a. ^x οὐ πάν K^a. O^a. s: ceteri λύπαις. ^y καλὸς Y^a, καλὸν K^a. O^a. ^z τὸ τὸ κ. Y^a. ^a πᾶσιν Q. Y^a: ceteri πᾶσα.

δισιάζει, ἄλλο πρόβλημα· ὅτι δὲ καὶ κάλλιστον, οὐκέτι ἀληθές. Ἀλλὰ ἡμεῖς τὸ εἰς τὴν συνουσίαν ἡδύ, ὅτι ὁ μὲν
 3^b καλόν, ὅτι ἐπιθυμοῦντες χαίρομεν ὀρώντες. Καίτοι καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἔχει ὁμοίως· διψῶντες γὰρ ἡδίων
 ὀρώσι τὸ πόμα. Τὸ μὲν οὖν πρὸς χρείαν τινὰ καλόν, οὗ
 καὶ μάλιστα ἐπιθυμοῦμεν, τοῦτο δοκεῖ ἡδιστον εἶναι, τὸ δὲ
 καθ' αὐτὸ οὐκέτι οὕτως. Σημεῖον δὲ τούτου· δοκοῦσι γὰρ
 ἡμῖν καὶ ἄνδρες καλοὶ εἶναι, πρὸς τὴν συνουσίαν ^cβλέψα-
 4 σιν. Ἀρ' οὖν οὕτως ὥστε καὶ ἡσθῆναι ὀρώσι μᾶλλον τῶν
 εἰς συνουσίαν; Οὐδέν γε κωλύει, εἰ μὴ ἐπιθυμοῦντες τύχοι-
 μεν. Οὕτω δὲ πόμα κάλλιον· εἰ γὰρ διψῶντες τύχοιμεν,
 ἡδίων ὀψόμεθα.

53 Διὰ τί ποτε τοῦ μὲν ἀνθρώπου τὰ ^dἐμπροσθεν δασύτερα
 τῶν ὀπισθεν ἐστί, τῶν δὲ τετραπόδων τὰ ὀπισθεν; Ἡ ὅτι
 πάντα τὰ δίποδα τὰ ἐμπροσθεν ἔχει δασύτερα; Οἱ γὰρ
 2 ὄρριθες τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἀνθρώποις ἔχουσιν. Ἡ τὰ
 ἀσθενέστερα μᾶλλον αἰεὶ σκεπάζειν ἢ φύσις εἴωθεν, ἀσθενές
 δὲ ἕκαστόν ἐστί τινα τρόπον. Τῶν δὲ τετραπόδων ἀπάντων
 τὰ ὀπισθεν ἀσθενέστερά ἐστί τῶν ἐμπροσθεν διὰ τὸν τόπον·
 ὑπὸ γὰρ τῶν ψυχῶν καὶ καυμάτων μᾶλλον δυνατὰ ἐστί πά-
 σχειν· τῶν δὲ ἀνθρώπων τὰ ἐμπροσθεν ἀσθενέστερά ἐστί καὶ
 τὸ αὐτὸ πέπονθεν.

54 Διὰ τί ^eἄνθρωπος ^fτῶν ζώων ^gμάλιστα πτάρνυται; Ἡ
 ὅτι καὶ κορυζᾷ μάλιστα; Τούτου δ' αἰτιόν ἐστιν ὅτι τοῦ
 θερμοῦ ὄντος περὶ τὴν καρδίαν καὶ πεφυκός ἀνω φέρεσθαι
 τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἢ κατὰ φύσιν αὐτοῦ φορά ἐστί ἐπὶ
 τοὺς ὤμους, ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἀνακλάσεως σχιζόμενον τὸ μὲν
 ἐπὶ ^hτὸν τράχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν φέρεται αὐτοῦ, τὸ δὲ
 εἰς τὴν ράχιν καὶ τὴν ὀσφύν, διὰ τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας
 2 εἶναι ⁱταῦτα πάντα καὶ παρὰ τὴν βάσιν. Φερόμενον δὲ

^b καλόν om. Ca. ^c βλέψουσιν Ca. ^d ἐμπροσθε Υα. ^e ὁ ἄνθρω-
 πος Ca. ^f τῶν ἄλλων ζώων Ca. ^g μᾶλλον Χα, μάλιστα ante τῶν Ca.
^h τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ φέρεται Ca. ⁱ πάντα ταῦτα
 Χα, Υα.

ὁμοίως τὸ σῶμα καὶ τὰ ὑγρά μερίζει εἰς αὐτὰ ὁμαλῶς· ἔπεται γὰρ τὰ ὑγρά τῷ θερμῷ. Διὸ οὐδὲ πᾶν κορυζᾷ τὰ τετράποδα ζῶα, οὐδὲ πτάρνυται· ὁ γὰρ πταρμὸς ἢ πνεύματος ἀθροῦν φορὰ ἐστίν, ὑγρῶν ἐξατμιζόντων τι μᾶλλον τοῦ σώματος, ἢ ὑγρῶν ἀπέπτων. Διὸ πρὸ τῶν κατάρρων ³ γίνεται, ἃ ^k οὐ συμβαίνει τοῖς ἄλλοις ζώοις, διὰ ^l τὸ τὴν τοῦ θερμοῦ φορὰν ὁμαλίζειν ἐν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσθεν καὶ ὀπισθεν. Τοῦ ^m δὲ ἀνθρώπου πρὸς ⁿ ὀρθῇ πεφυκóτος τῇ βίσει, καθάπερ τὰ φυτά, συμβαίνει τοῦ θερμοῦ φορὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν γίνεσθαι πλείστην καὶ σφοδροτάτην. Φερόμενόν τε ἐνταῦθα ἀραιοῖ καὶ θερμαίνει τοὺς περὶ αὐτὴν πόρους. ⁴ Ὅντες δὲ τοιοῦτοι δεκτικοὶ γίνονται τῶν ὑγρῶν μᾶλλον ἢ οἱ κάτω τῆς καρδίας πόροι. Ὅταν οὖν συμβῇ ^o ἐξυγρανθῆναι μᾶλλον τοῦ δέοντος καὶ ^p καταψυγῆναι, ἔξωθεν συμβαίνει τὸ θερμόν, τροφήν τε ἔχον καὶ συστελλόμενον ἐντός, αὔξεσθαι, αὔξανόμενον δὲ φέρεσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πόρους· εἰς οὓς ἀκολουθοῦντα τὰ ὑγρά, ὄντα λεπτὰ καὶ ἄπεπτα, πληροῖ αὐτοὺς καὶ τοὺς κατάρρους ποιεῖ, καὶ πταρμὸς ὁμοίως. Ἐν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς τῶν κατάρρων τὸ θερμόν ⁵ προαναφερόμενον τοῦ ὑγροῦ, καὶ πνευματοῦν τοὺς πόρους, τῇ ^r ἐκβολῇ τοῦ πνεύματος τοὺς πταρμὸς ποιεῖ καὶ τῇ πρὸ τῶν ὑγρῶν ἀναγωγῇ, ἃ ἐστὶ λεπτὰ καὶ δριμέα. Διὸ καὶ συμβαίνει μετὰ τῶν τῆς κορυζῆς πταρμῶν ὑδατώδη ἀπομύττεσθαι. Πάντων δὲ τούτων ὀρμησάντων τὰ συνεχῇ καὶ ⁶ πάθος ἔχοντα ὑγρά ἐφίσταται αὐτοῖς, καὶ ἐμφράττει τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν ^q καὶ τὴν ῥίνα πόρους· ὀγκηρότερα γὰρ γινόμενα καὶ διατείνοντα ποιεῖ τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν ^r πόρους. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἐκτὸς ἢ δι' αὐτῶν πνεῦμα ἀφείσθαι. Διὸ οὔτε πτάρνυνται οὔτε ὀσφραίνονται οἱ κορυζῶν ⁷ τες. Οἱ δὲ ἄνευ κορυζῆς γινόμενοι διὰ μὲν τὰς αὐτὰς αἰτίας γίνονται, μικρὰς δὲ καὶ ἐλαφρὰς ἀρχὰς λαβόντες. Ὡστε

^k οὐ om. X^a. ^l τὸ om. Ca. ^m τε Y^a. ⁿ ὀρθὴν Ca. ^o ἐξυγρασθῆναι Y^a. ^p καταψυχθῆναι C^a. ^q καὶ τὴν—κεφαλὴν om. Ca. ^r πόρους X^a.

- συναχθέντα τὰ ὑγρά τῷ θερμῷ, ἐκπνευματούμενα ὑπ' αὐτοῦ
 8 δι' ὀλιγότητα, εἰσπίπτει κατὰ τὰς ρίνας. Ποιεῖ δὲ ^s τὸν
 ψόφον τοῦ πνεύματος οὐχ ἦττον ἢ βία τῆς φορᾶς ἢ τὸ πλη-
 θος αὐτοῦ. ¹ Ενεχθέντος γὰρ τοῦ θερμοῦ πρὸς ὀρθὴν πρὸς
 τὸν ἐγκέφαλον καὶ προσπεσόντος αὐτῷ, ἀνακλᾶται ἐπὶ τὰς
 ρίνας διὰ τὸ ^t τοὺς ταύτῃ πόρους ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου
 9 διατείνειν. Παρὰ φύσιν οὖν τῆς ἐκτὸς κλάσεως φορᾶς γινο-
 μένης ἐπὶ τὰς ρίνας τῷ πνεύματι, σφοδρὰν συμβαίνει γίνε-
 σθαι· διὸ ποιεῖ τοὺς ψόφους. Τῶν δὲ ἄλλων ζώων συμ-
 βαίνει μάλιστα κορυζᾶν τοὺς ὀρνιθας διὰ τὸ μάλιστα ὁμοιό-
 σχημον εἶναι ἀνθρώπῳ· ἦττον δὲ ἢ ἄνθρωπος πάσχει αὐτό,
 ὅτι τὰ πολλὰ κάτω ἔχει τὴν κεφαλὴν διὰ τὸ τὴν νομὴν ἀπὸ
 τῆς γῆς εἶναι.
- 55 Διὰ τί τὰ θαλάττια ζῶα τῶν ἐν τῇ γῇ μείζω καὶ εὐτρα-
 φέστερά ^u ἐστίν; ^u Ἡ ὅτι ὁ ^v ἥλιος καταδαπανῶν τὰ περιέ-
 χοντα τὴν γῆν ἀφαιρεῖται τὴν τροφήν; Διὸ καὶ τὰ ^w κατα-
 κεκλειμένα εὐτραφέστερά ^u ἐστίν. Πάντων οὖν τούτων ἀπήλ-
 λακται τὰ θαλάττια ζῶα.
- 56 Διὰ τί ποτε τὰ μὲν ἄλλα ζῶα πλεονάκεις τὴν ξηρὰν τρο-
 φὴν ἢ τὴν ὑγράν προσάγεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος τὴν ὑγράν ἢ
 τὴν ξηρὰν; ^x Ἡ ὅτι φύσει ὁ ἄνθρωπος θερμότατον; Πλεί-
 στης οὖν καταψύξεως δεῖται.
- 57 Διὰ τί οἱ εὐνοῦχοι οὐ γίνονται φαλακροί; ^u Ἡ ὅτι πολὺν
 ἔχουσι τὸν ἐγκέφαλον; Τοῦτο δὲ συμβέβηκεν αὐτοῖς διὰ τὸ
 μὴ συγγίνεσθαι ταῖς γυναιξίν· ἢ γὰρ γονὴ ἐστίν ἀπὸ τοῦ
 ἐγκεφάλου χωροῦσα διὰ τῆς ράχεως. Διὰ τοῦτο ^y δὲ οὐ
 δοκοῦσι καὶ οἱ βόες οἱ ἐκτομίαι μεγάλα ^z τὰ κέρατα ^a ἔσχειν,
 ὅταν ἐκτμηθῶσιν. Δοκεῖ δὲ ἢ αὐτὴ αἰτία εἶναι καὶ ὅτι αἱ
 γυναικες καὶ οἱ παῖδες οὐκ εἰσὶ φαλακροί.
- 58 Διὰ τί τὰ μὲν εὐθύς ^b δύνανται δι' αὐτῶν τρέφεσθαι μετὰ

^s τὸν om. Ca. ^t τοὺς om. Ca. Ya. ^u εἰσιν utrobique Ca. ^v ἥλιος
 καὶ τὰ δαπανῶντα π. Ya. ^w κατακεκλειμένα Ca. Ya, κατακεκλεισμένα Xa.
^x διότι Ca. ^y δὲ om. Ca. Xa. ^z τὰ om. Ca. ^a ἔχειν Ca. Xa. ^b δυ-
 νῶνται Ca.

τὴν γένεσιν, τὰ δὲ οὐ; Ἡ ὅσα ὀλιγοχροσιώτερα τῶν μνή-
μης δεκτικῶν; Διὸ ἅπαντα καὶ τελευτᾷ θάττον.

Διὰ τί ποτε ὁ μὲν ἄνθρωπος πλείω τὴν ὑποχώρησιν ποιεί- 59
ται ἢ τὴν ὑγρὰν τῆς ξηρᾶς, οἱ δὲ ἵπποι καὶ οἱ ὄνοι τὴν ξη-
ρὰν; Ἡ διότι ταῦτα μὲν τὰ ζῶα ^d πλείονι τροφῇ ^e χρῆται
τῇ ξηρᾷ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ὑγρᾷ μᾶλλον ἢ τῇ ξηρᾷ; Πᾶσα
δὲ περίπτωσις ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τῆς πλείονος
πλείω. Τὰ μὲν οὖν τῇ ὑγρᾷ μᾶλλον, τὰ δὲ τῇ ξηρᾷ ^d πλείονι ²
τροφῇ χρῆται· διότι τὰ μὲν τῶν ζῴων ἐστὶ φύσει ξηρά, τὰ
δὲ ὑγρά. Τὰ μὲν οὖν τῇ φύσει ξηρὰ τῆς ὑγρᾶς μᾶλλον
ἐπιθυμεῖ (ταύτης ^f γὰρ ἐνδεέστερά ἐῖσι), τὰ δὲ ^g τῇ φύσει
ὑγρά τῆς ξηρᾶς· ταύτης γὰρ ἐνδεέστερα καθέστηκεν.

Διὰ τί ὄρνιθες καὶ ἄνθρωποι καὶ τῶν ζῴων τὰ ἀνδρεία 60
σκληρότερα; Ἡ ^h ὅτι ὁ θυμὸς μετὰ θερμότητος; Ὁ γὰρ
φόβος κατάψυξις. ⁱ Ὅσων οὖν τὸ αἷμα ἐνθερμόν ἐστι, καὶ
ἀνδρεία καὶ θυμοειδῆ· τὸ δὲ αἷμα τροφή. Ὅσα δὲ θερμῶ
ἄρδεται τῶν φυομένων, σκληρότερα πάντα.

Διὰ τί τέρατα τίκτουσι μάλιστα τὰ τετράποδα τὰ μὴ 61
μεγάλα, ἄνθρωπος δὲ καὶ τὰ μεγάλα ἦπτον, οἷον ἵπποι καὶ
ὄνοι; Ἡ ὅτι πολύγονα ταῦτα, οἷον κύνες καὶ ὕες καὶ αἶγες
καὶ πρόβατα, πολὺ μᾶλλον τῶν μεγάλων, ἐκείνων δὲ τὰ μὲν
ὅλως μονοτόκα, τὰ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὰ δὲ τέρατα ^k γί-
νεται ^l ἐπαλλαττόντων τῶν σπερμάτων ἀλλήλοις καὶ συγ-
χεομένων ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς γονῆς ἢ ἐν τῇ μίξει τῇ ἐν ^m τῇ
ⁿ ὑστέρᾳ τῆς θηλείας. Διὸ καὶ ὄρνιθες αὐτὰ ποιοῦσιν· τὰ
γὰρ ὥσ' ^o δίδυμα τίκτουσι, τὰ δὲ τέρατα ἐκ τῶν διδύμων γίνε-
ται, ὧν ἡ ^p λέκιθος τῷ ὑμένι ^q οὐ διαιρεῖται.

Διὰ τί ἡ κεφαλὴ δασεία τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τοῦ ἄλ- 62
λου σώματος καὶ οὐ κατὰ λόγον, τοῖς δὲ ἄλλοις ζῴοις τούν-

^e τῆς ξηρᾶς τὴν ὑγρὰν X^a. ^d πλείονι τῇ τροφῇ utrobique X^a. ^e χρῆ-
ται om. Ca. X^a. Y^a. ^f γὰρ] δὲ Ca. ^g τῇ om. Ca. Y^a. ^h ὅτι om. Ca.
ⁱ ὅσω Ca. ^k γίνονται X^a. Y^a. ^l ἐπ' ἐλαττόνων sp. Ca. ^m τῇ ante
ὑστέρα om. Ca. Y^a. ⁿ ὑστέρα om. Ca. X^a. Y^a. ^o δίδυμα om. Ca. X^a. Y^a.
^p λέκιθος Ca. X^a. ^q οὐ om. Ca.

αντίον; ^αἩ ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τὰ μὲν εἰς ὀδόντας ἐκ-
δίδωσι καθ' ὑπερβολὴν τῆς τροφῆς, τὰ δὲ εἰς κέρατα, τὰ
δὲ εἰς τρίχας; ^βὍσα μὲν εἰς κέρατα, ἦττον τὴν κεφαλὴν
ἔχει δασεῖαν· ^γἐκεῖ γὰρ ἀνήλωται· ὅσα δὲ εἰς ὀδόντας, μάλ-
λον μὲν τῶν κερατοφόρων (ἔχει γὰρ λοφιάν), ἦττον δὲ τῶν
τοιούτων, οἷον ὀρνέων. ^δἘχουσι γὰρ ταῦτα καὶ τὴν τῶν
ἀνθρώπων· ὃ ἐκείνοις πολλαχῇ διὰ πλῆθος, ^ετοῦτο εἰς κεφα-
λὴν ἐκδίδωσιν· ^ςοὐδὲ γὰρ οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ πολὺ οὕτως ὥστε
πανταχῇ.

63 Διὰ τί ἄνθρωπος μόνος τῶν ζώων πολιὰς ἔχει; ^αἩ ὅτι
τὰ μὲν πλείστα τῶν ζώων ῥυάδα τὴν τρίχα ἀνὰ πᾶν ἔτος
ἔχει, οἷον ἵππος, βοῦς, ἔνια δὲ ῥυάδα μὲν οὐκ ἔχει, βραχύβια
δὲ εἰσι, καθάπερ πρόβατον καὶ ἄλλα· οὗ ἡ θριξ ὥσπερ οὐ
γηράσκουσα οὐδὲ πολιοῦται. ^βὉ δὲ ἄνθρωπος οὕτε ^γῥυάδα
ἔχει τὴν τρίχα, μακρόβιον τέ ἐστιν, ὥστε ὑπὸ τοῦ χρόνου
^δπολιοῦται.

64 Διὰ τί, ὅσοις τὰ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ κάτω μείζονα ἢ τὰ
πρὸς τὰ στήθη, βραχύβιοι καὶ ἀσθενεῖς; ^αἩ ὅτι ἡ κοιλία
ψυχρὰ διὰ μικρότητα, ὥστε οὐ πεπτική ἀλλὰ περιττωμα-
τική; Οἱ δὲ τοιοῦτοι ^βνοσακεροί.

65 Διὰ τί τὰ μὲν γίνεται τῶν ζώων οὐ μόνον ἐξ ἀλλήλων
ἀλλὰ καὶ αὐτόματα, τὰ δ' ἐξ ἀλλήλων μόνον, οἷον ἄνθρωπος
καὶ ἵππος; ^αἩ καὶ εἰ ^βκαὶ μὴ δι' ἐτέρας αἰτίας, ἀλλ' ὅτι
τοῖς μὲν ^γὀλίγος ὁ χρόνος τῆς γενέσεως, ὥστε ἡ γεννητικὴ
ῥα ὑπερτείνει καὶ ἐνδέχεται γενέσθαι ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν
^δώρων, τῶν δὲ ^επολὺν ἡ γένεσις ὑπερτείνει. ^ςἘνιαύσιοι γὰρ
ἢ δεκάμηνοί εἰσιν· ὥστε ἀνάγκη γίνεσθαι ἢ ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι.

66 Διὰ τί τῶν Αἰθιοπῶν οἱ μὲν ὀδόντες λευκοί, καὶ λευκό-
τεροι ^αἢ τῶν ἄλλων, οἱ δὲ ὄνυχες οὐκέτι; ^βἩ οἱ μὲν ὄνυχες,

^γ ἐκείθεν Ca.^ς τοῦτω Ya.^τ οὐδὲ—οὐδὲ] malim οὔτε—οὔτε.^ν codices οὐδέ. ^ω ῥυάδα Ca.Ya.^κ παλαιοῦται Ca.Ya.^υ νοσάκαιροι

Ca.Ya, νοσακεροί Xa.

^ζ καὶ post εἰ om. Ca.^α ὀλίγοις Ca.Xa.Ya.^β μερῶν Ca.^ς πολλῇ Ca.^δ ἢ οἱ τῶν Xa.

ὅτι καὶ τὸ δέρμα μέλαν, καὶ μελάντερον ἢ τῶν ἄλλων, οἱ δὲ ὄνυχες ἐκ τοῦ δέρματος φύονται. Οἱ δὲ ὀδόντες λευκοὶ διὰ τί; Ἡ ὅτι ἐξ ^e ὧν ^f τὸ ὑγρὸν ἐξάγει ὁ ἥλιος ἄνευ τοῦ ^g ἐπιβάπτειν, λευκαίνεται, οἷον καὶ τὸν κηρόν; Τὸ μὲν οὖν δέρμα ἐπιβάπτει, τοὺς δὲ ὀδόντας οὐκ ἐπιβάπτει, ἀλλὰ τὸ ὑγρὸν διὰ τὴν ἀλέαν ἐξατμίζεται ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τί τὰ μὲν ἀφαιρουμένης τῆς κεφαλῆς ἀποθνήσκει 67
εὐθύς ἢ ταχύ, τὰ δὲ οὐ; Ἡ ὅσα ἄναιμα καὶ ὀλιγότροφα, τοῦτο πάσχει; Οὐτε τροφῆς γὰρ δεῖται ταχύ, οὔτε ἐγχεῖται αὐτῶν τὸ θερμὸν ἐν τῷ ὑγρῷ, ὧν ἄνευ οὐχ οἷόν τε ζῆν τοῖς ἐναίμοις. Τούτοις δὲ οἷόν τέ ἐστιν ἀπνευστί ζῆν γὰρ δύνανται πολὺ μᾶλλον. Ἡ δὲ αἰτία ἐν ἑτέροις εἴρηται.

IA. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΦΩΝΗΣ.

Διὰ τί τῶν αἰσθήσεων ἐκ γενετῆς μάλιστα τὴν ἀκοὴν πηροῦνται; Ἡ ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς εἶναι δόξειεν ἂν ἢ τε ἀκοὴ καὶ ἡ φωνή; Ῥᾶστα δὲ δοκεῖ διαφθείρεσθαι ἢ διάλεκτος οὐσα εἶδος φωνῆς, καὶ χαλεπώτατα ἐπιτελεῖσθαι. Σημεῖον δὲ ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι πολὺν χρόνον ἐνεοὶ ἐσμεν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ὅλως οὐδὲ λαλοῦμεν οὐδέν, ^h εἶτα ὀψέποτε ψελλίζομεν. Διὰ τε τὸ τὴν διάλεκτον εὐφθαρτον εἶναι, τὴν ⁱ αὐτὴν δὲ ἀρχὴν ἀμφοτέρων εἶναι καὶ τῆς διαλέκτου (φωνὴ γάρ τις καὶ τῆς ἀκοῆς ὥσπερ καὶ εἰ συμβεβηκότος), ῥᾶστα τῶν αἰσθήσεων φθείρεται, ^k καὶ οὐ καθ' αὐτήν, ἢ ἀκοή. Τεκμήριον δὲ ἔστι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων λαβεῖν, ^l ὅτι παντελῶς εὐφθαρτός ἐστιν ἡ ἀρχὴ τῆς διαλέκτου· λαλεῖ γὰρ οὐθὲν τῶν ἄλλων ζώων πλὴν ἀνθρώπου, καὶ οὗτοι δὲ ὀψέποτε, καθάπερ εἴρηται.

Διὰ τί οἱ κωφοὶ πάντες διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται; Ἡ 2
διὰ τὸ ἐγγὺς τοῦ εἶναι ἐνεοὺς εἶναι; Οἱ δὲ ἐνεοὶ ^m λαλοῦσι διὰ τῶν ῥινῶν· ταύτῃ γὰρ αὐτῶν ⁿ ἐκπίπτει τὸ πνεῦμα διὰ

^e ὧν] ὧν μὲν Ca. ^f ὁ ἥλιος τὸ ὑγρὸν ἐξάγει Xa. ^g ἐπιβάπτειν Ca.
^h εἶτα—ψελλίζομεν post ἐσμεν Xa. ⁱ αὐτὴν om. Xa, γ, αὐτὴν—εἶναι om. Ca. ^k καὶ om. Ca. ^l ὅτι—ζώων om. Ca. ^m καλοῦσι Xa.
ⁿ ἐμπίπτει Ca.

τὸ τῷ στόματι μεμυκέναι. Μεμύκασι δέ, ὅτι οὐθὲν εἰς φωνὴν χρῶνται τῇ γλώττῃ.

3 Διὰ τί μεγαλόφωνοι ὁ πάντες εἰσὶν οἱ θερμοὶ τὴν φύσιν;

^α Ἡ ὅτι ἀνάγκη καὶ ἀέρα πολλὸν ^q καὶ ψυχρὸν ^r ἐν τούτοις εἶναι; Ἐλκει γὰρ ^s τὸ πνεῦμα τὸ θερμὸν ^t πρὸς ^v ἑαυτὸ καὶ ἀέρα, καὶ ^w πλείω τὸ πλείον. Ἡ δὲ μεγάλη φωνὴ γίνεται ἐν τῷ πολλῷ ἀέρα κινεῖν, ^x καὶ ὀξεῖα ἐν τῷ ταχέως· βαρεῖα δὲ ^y ἢ ἐν τῷ ^z βραδέως.

4 Διὰ τί οἱ κωφοὶ πάντες διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται; Ἡ διὰ τὸ βιαιότερον πνεῖν τοὺς κωφοὺς; Ἐγγὺς γὰρ τοῦ ἐνεοῖ εἶναι εἰσὶν. Δίστανται οὖν τῶν μυκτῆρων ὁ πόρος ὑπὸ ^a τοῦ πνεύματος· οἱ τοιοῦτοι δὲ διὰ ῥινῶν φθέγγονται.

5 Διὰ τί εὐκοώτερα τὰ τῆς νυκτός; Ἡ ὅτι μᾶλλον ἡρεμία διὰ τὴν τοῦ θερμοτάτου ἀπουσίαν; Διὸ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν ^b ἀταρακτότερα. Ὁ γὰρ ἥλιος ὁ κινῶν.

6 Διὰ τί πόρρωθεν αἱ φωναὶ ὀξύτεραι δοκοῦσιν εἶναι; Οἱ γοῦν μιμούμενοι τοὺς σφόδρα πόρρω ὄντας καὶ βοῶντας ὀξὺν φθέγγονται καὶ ὅμοιον τοῖς ἀπηχοῦσιν, καὶ τῆς ἡχοῦς ὀξύτερος φαίνεται ὁ ψόφος. Ἔστι δὲ πόρρω· ἀνακλᾷται γάρ. Οὐκοῦν ἐπεὶ ὀξὺ μὲν ἐν ψόφῳ τὸ ταχύ, ^c βαρὺ δὲ τὸ βραδύ, ² ἔδει ^d βαρυτέρας πόρρωθεν φαίνεσθαι τὰς φωνάς. Τὰ γὰρ αὐτὴν φερόμενα πάντα βραδύτερον ^e φέρεται ὅσῳ ἂν ἀπέχη τῆς ἀρχῆς πλείον, καὶ τέλος πίπτει. Πότερ' οὖν ὅτι οἱ μιμούμενοι ἀμενηνῇ τῇ φωνῇ μιμοῦνται, καὶ λεπτὴν τὴν πόρρωθεν φωνήν; Λεπτὴ δὲ βαρεῖα οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ^f μικρὸν καὶ ἀμενηνὸν φθέγγεσθαι βαρὺ ἀλλ' ὀξὺ ἀνάγκη. Ἡ οὐ μόνον οἱ μιμούμενοι διὰ τοῦτο μιμοῦνται, ἀλλὰ καὶ οἱ ψόφοι αὐτοὶ ὀξύτεροι γίνονται; Αἴτιον δὲ ὅτι ὁ ἀὴρ ^g ὁ φερόμενος ποιεῖ

^o πάντες εἰσὶν om. Ya. ^p φύσιν ὄντες ἢ Ya. ^q καὶ ante ψ. om. Ya. ^r ἐν τούτοις ante ἀέρα Ya. ^s τὸ πν. τὸ θ.] θερμὸν καὶ πνεῦμα Ca.Xa.Ya. ^t πρὸς—ἀέρα om. Ya. ^v αὐτὸ Xa, ἑαυτῶ Ca. ^w πλείω τὸ πλείον] ποιεῖ πλείω Ya. ^x καὶ ὀξεῖα] ὀξεῖα δὲ Ya. ^y ἢ om. Ya. ^z βραδέως v: ceteri βαρέως. ^a τοῦ om. r. ^b ἀταραχότερα v. ^c βραχὺ δὲ τὸ βαρὺ Ca. Xa Y.r. ^d βραδυτέρας codices. ^e φαίνεται Ca. ^f μικρὸν] λεπτὸν Ca. ^g ο post ἀὴρ om. Xa.

τὸν ψόφον· καὶ ὥσπερ τὸ πρῶτον ^h ψοφεῖ τὸ κινῆσαν τὸν
 ἄερα, οὕτω ⁱ δεῖ πάλιν ποιῆσαι τὸν ἄερα αἰεὶ ἄλλον κινούμεντα
 εἶναι, ^k τὸ δὲ κινούμενον. Διὸ ὁ ψόφος συνεχῆς, ὅτι αἰεὶ ⁴
 ἐκδέχεται ^l κινούμεντα κινῶν, ἕως ἂν ἀπομαρανθῇ, ὃ ἐπὶ τῶν
 σωμάτων ἐστὶ τὸ πεσεῖν, ὅταν μηκέτι δύνῃται ὠθεῖν ὁ ἀήρ
 ἔνθα μὲν τὸ βέλος ἔνθα δὲ τὸν ἄερα. Ἡ μὲν γὰρ φωνὴ
 γίνεται ἢ συνεχῆς ἀέρος ὠθουμένου ὑπ' ἀέρος, τὸ δὲ βέλος
 φέρεται σώματος ὑπ' ἀέρος κινουμένου. Ἐνταῦθα μὲν οὖν ⁵
 αἰεὶ τὸ αὐτὸ φέρεται σῶμα, ἕως ἂν καταπέσῃ, ἐκεῖ δὲ αἰεὶ
 ἕτερος ἀήρ. Καὶ πρῶτον ἐλάττω θάττον ^m μὲν κινεῖται,
 ἐπ' ⁿ ὀλίγον δέ. Διὸ πόρρω ὀξύτεραι καὶ λεπτότεραι αἱ
 φωναί. ^o Τὸ γὰρ θάττον ὀξύ, ὥσπερ καὶ διηπόρηται.
^p Ὡσπερ ἡ αὐτὴ αἰτία δι' ἣν καὶ οἱ μὲν παῖδες καὶ οἱ κά-
 μνοντες ὀξύ φθέγγονται, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ οἱ ὑγιαίνοντες
 βαρύ. Τὸ δὲ τοῖς ἐγγυὲς μὴ ἐπίδηλον εἶναι τὴν φωνὴν ἢ ⁶
 βαρύτεραν ἢ ὀξύτεραν γινομένην, καὶ ὅλως μὴ ὁμοίως ἔχειν
 τοῖς ^q ῥιπτομένοις βάρεσιν, αἴτιον ὅτι τὸ μὲν ^r ῥιφθὲν ^s ἐν
 φέρεται αἰεὶ τὸ αὐτό, ὃ δὲ ψόφος ἀήρ ἐστὶν ὠθούμενος ὑπὸ
 ἀέρος. Διὸ καὶ τὸ μὲν εἰς ἐν πίπτει, ἢ δὲ φωνὴ ^t πανταχῇ,
 ὥσπερ ἂν εἰ τὸ ^r ῥιφθὲν ἅμα φερόμενον ἀπείρως θρυφθεῖη,
 καὶ ἔτι εἰς τοῦπισθεν.

Διὰ τί αἱ νεηλιφεῖς οἰκίαι μᾶλλον ἡχοῦσιν; Ἡ ὅτι ⁷
 μᾶλλον ἀνάκλασις γίνεται διὰ τὴν λειότητα; Λειότεραι δὲ
 διὰ τὸ ἀρραγές καὶ ^w τὸ συνεχές. Δεῖ δὲ μὴ παντελῶς
 ὑγρὰν ἀλλ' ἤδη ξηρὰν λαμβάνειν· ἀπὸ πηλοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν
 ἀνάκλασις. Διὰ ταῦτα ^x γὰρ καὶ τὰ κοινάματα μᾶλλον ἡχεῖ.
 Συμβάλλεται δὲ ἴσως καὶ ἡ ἀκίνησία τοῦ ἀέρος· ὁ ἀθρόος γὰρ
 ἰὼν μᾶλλον ἀποπλήττεται τὸν προσπίπτοντα.

Διὰ τί, ἐάν τις πίθον καὶ κεράμια κενὰ κατορύξῃ καὶ πω- ⁸

^h ψοφοί X^a, ψοφῇ C^a. ⁱ δὲ C^a. ^k τὸν C^a, r. ^l κινοῦντι C^a, X^a, Y^a.
^m μὲν om. C^a. ⁿ ὀλίγον] ἐλάττω X^a. ^o τὸ] τοῖς X^a, r. ^p ὥστε?
^q ῥιπτομένοις C^a, Y^a. ^r ῥιφθὲν utrobique C^a. ^s ἐν] αἴτιον X^a, an forte
 ἐν τι ὄν? ^t πανταχοῦ X^a. ^w τὸ post καὶ om. r. ^x γὰρ] δὲ Y^a, et
 r^c. X^a. ^y ἀθρόον X^a.

μάση, μάλλον ἤχει τὰ οἰκήματα, καὶ ἐὰν φρέαρ ἢ λάκκος ἦ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ^zἩ ὅτι ἐπεὶ ἀνάκλασις ἢ ἡχώ, δεῖ περιελημμένον ἀθρόον εἶναι τὸν ἀέρα, καὶ ἔχειν πρὸς ὃ ἀνακλασθήσεται, προσπίπτον πυκνὸν καὶ λεῖον; Οὕτω γὰρ μάλιστα ἡχος γίνεται. Τὸ μὲν οὖν φρέαρ καὶ ^aὁ λάκκος ἔχει τὴν στενότητα καὶ τὴν ἀθροισιν, οἱ δὲ πίθοι καὶ τὰ κεράμια καὶ τὴν πυκνότητα τῶν περιεχόντων, ὥστε ἐξ ἀμφοτέρων τὸ συμβαῖνον. Καὶ γὰρ τὰ κοῖλα μάλλον ἤχει· διὰ τοῦτο καὶ ὁ χαλκὸς μάλιστα τῶν ἄλλων. Ὅτι δὲ κατορωρυγμένα, οὐθὲν ἄτοπον· ἢ γὰρ φωνὴ φέρεται κάτω οὐχ ἥττον. Ὅλως ^bδὲ πανταχῇ δοκεῖ καὶ κύκλῳ φέρεσθαι.

9 Διὰ τί δὲ μάλλον, ἐὰν κατορύξη τις, ἤχει, ἢ ἐὰν μὴ; Ἡ ὅτι περιστεγόμενα μάλλον εἰς αὐτὰ δέχεται καὶ κατέχει τὸν ἀέρα; Συμβαίνει δὲ καὶ τὴν πληγὴν σφοδροτέραν γίνεσθαι.

10 Διὰ τί τὸ ὕδωρ τὸ ψυχρὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου ἐκχεόμενον ὀξύτερον ποιεῖ τὸν ψόφον; Ἡ ὅτι ^cθάττων ἢ φορά; Βαρυτέρον γάρ. Ἡ δὲ ^dθάττων ὀξύτερον ποιεῖ τὸν ψόφον. Τὸ ^eδὲ θερμὸν καὶ τῇ μανότητι καὶ τῇ ἀναφορᾷ κουφίζει. Παρόμοιον δὲ ὅτι καὶ αἱ δᾶδες καιόμεναι ἀσθενεστέραν τὴν πληγὴν ποιοῦσιν.

11 Διὰ τί τοῖς ἡγρυπνηκόσιν ἢ φωνὴ τραχυτέρα; Ἡ διότι ὑγρότερον τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀπεψίαν, καὶ οὐχ ἥκιστα περὶ τὸν ἄνω τόπον, διὸ καὶ βάρος ἐν τῇ κεφαλῇ· ὑγρόότητός τε περὶ τὸν βρόγχον οὔσης ἀνάγκη καὶ τραχυτέραν εἶναι τὴν φωνήν. Ἡ μὲν γὰρ τραχύτης διὰ τὴν ἀνωμαλίαν, ἢ δὲ βαρύτης διὰ τὴν ἔμφραξιν· βαρυτέρα γὰρ ἢ ^fφορά.

12 Διὰ τί μετὰ τὰ σιτία τάχιστα ἀπορρήγνυται ἢ φωνή; Ἡ ὅτι κοπτόμενος μὲν ὁ τόπος ἐκθερμαίνεται, θερμαινόμενος δὲ ἔλκει τὴν ὑγρότητα; Πλείων δὲ αὕτη καὶ ἐτοιμοτέρα διὰ τὴν προσφοράν.

13 Διὰ τί οἱ κλαίοντες ὀξὺ φθέγγονται, οἱ δὲ γελῶντες

^z ἢ om. Ca. Xa. Ya. ^a ὁ om. Ca. ^b δε] δὲ καὶ Ca. ^c θάττων Ca. Xa. Ya. ^d θάττων Ca. Xa. ^e δὲ om. Xa. ^f φωνή v.

βαρύ; Ἡ ὅτι οἱ μὲν ὀλίγον κινουσι πνεῦμα δι' ἀσθένειαν, οἱ δὲ σφοδρῶς, ὃ ποιῇ ταχὺ φέρεσθαι τὸ πνεῦμα; Τὸ δὲ ταχὺ ὀξύ· καὶ γὰρ ἀπὸ συντόνου τοῦ ^g σώματος ριπτούμενον ταχὺ φέρεται. Ὁ δὲ γελῶν τούναντίον διαλελυμένος· οἱ δὲ ἀσθενεῖς ὀξύ· ὀλίγον γὰρ ἀέρα κινουσιν· οἱ δὲ ἐπιπολῆς. Ἔτι οἱ μὲν γελῶντες θερμὸν ^h τὸ πνεῦμα ἀφιάσιν, οἱ δὲ ² κλαίοντες, ὥσπερ καὶ ἡ λύπη κατὰψυξίς ἐστι τοῦ τόπου τοῦ περὶ τὰ στήθη, καὶ τὸ πνεῦμα ψυχρότερον ἀφιάσιν. Τὸ μὲν οὖν θερμὸν πολὺν ἀέρα κινεῖ, ὥστε βραδέως φέρεσθαι, τὸ δὲ ψυχρὸν ὀλίγον. Συμβαίνει δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν αὐλῶν· οἱ γὰρ θερμοὶ τῷ πνεύματι αὐλοῦντες πολὺ ⁱ βαρύτερον αὐλοῦσιν.

Διὰ τί οἱ παῖδες καὶ τὰ ἄλλα τῶν ζώων τὰ νέα ὀξύτε- 14
ρον φθέγγονται τῶν τελείων, καὶ ταῦτα τῆς ὀξύτητος ^k σφο-
δρότητος οὔσης; Ἡ ἡ φωνὴ ἐστὶν ἀέρος κίνησις, καὶ ἡ θάτ-
των ὀξύτερα; Ῥᾶον δὲ καὶ θάττον ὁ ὀλίγος τοῦ πολλοῦ
κινεῖται ἀήρ. Κινεῖται δὲ ἢ συγκρινόμενος ἢ διακρινόμενος ²
ὑπὸ θερμοῦ. Ἐπεὶ ¹ δὲ ἡ μὲν εἰσπνοὴ ἐστὶ ψυχροῦ εἰσα-
γωγῇ, συγκρίνοيت' ἂν ἐν αὐτῇ ὁ ἐν ἡμῖν ἀήρ· ἡ δὲ ἐκπνοή,
θερμοῦ κινήσαντος ἀέρα, γίνοιτ' ἂν ἡ φωνή· ἐκπνέοντες γάρ,
οὐκ εἰσπνέοντες φωνοῦμεν. Ἐπεὶ δὲ τὰ νέα θερμότερά ἐστι ³
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς πόρους στενωτέρους
ἔχει, ἐλάττω ἂν ἀέρα ^m ἔχοι ἐν ⁿ ἑαυτοῖς. Ὀντος δὲ τοῦ τε
κινουμένου ἐλάττονος καὶ τοῦ κινούντος θερμοῦ ^o πλείονος ἐν
αὐτοῖς, θάττον ἂν δι' ἄμφω ἡ κίνησις γένοιτο τοῦ ἀέρος· ἡ
δὲ ^p θάττων ὀξυφωνότερα ἂν εἴη διὰ τὰ προειρημένα.

Διὰ τί οἱ κλαίοντες ὀξὺ φθέγγονται, οἱ δὲ γελῶντες 15
βαρύ; Ἡ ὅτι οἱ μὲν κλαίοντες συντείνοντες καὶ συνάγοντες
τὸ στόμα φωνοῦσιν; Τῇ τε δὴ συντονίᾳ κινεῖται ταχὺ ὁ ἐν
αὐτοῖς ἀήρ, καὶ ^q τῷ διὰ στενοῦ τοῦ ^r στόματος φέρεσθαι
θάττον ^s φέρεται· δι' ἄμφω οὖν ὀξεῖα γίνεται ἡ φωνή. Οἱ

^g πνεύματος X^a.r. ^h τὸ om. X^a. ⁱ βραδύτερον codices. ^k σφοδρ-
τάτης X^a. ¹ δὴ C^a.X^a.Y^a. ^m ἔχοιεν C^a.X^a. ⁿ αὐτοῖς X^a. ^o πλείονος
Y^a. ^p θάττον X^a. ^q τὸ C^a.X^a. ^r σώματος X^a.r. ^s φαίνεται C^a.

δὲ γελῶντες ἀνέντες τὸν τόνον γελῶσι καὶ κεχηνότες. ¹Ἐκπέμποντες οὖν διὰ τοῦτ' ^tεὐρέως καὶ ^vβραδέως τὸν ἀέρα εἰκότως βαρυφωνοῦσιν.

- 16 Διὰ τί οἱ ἄγονοι, οἷον παῖδες, γυναῖκες, καὶ οἱ ἤδη γέροντες καὶ οἱ εὐνοῦχοι, ὅζυ φθέγγονται, οἱ δὲ ἄνδρες βαρύν; ^w¹Ἡ ^xκαθάπερ ἡ γραμμὴ καὶ τὰ ἄλλα λεπτὰ ἐν διάστημα ἔχει, τὰ δὲ παχέα πλείω, ^yοὕτω καὶ ἡ λεπτὴ φωνὴ ἐν ἄν ἔχει διάστημα. ¹Ῥῶν δὲ καὶ ποιῆσαι καὶ κινήσαι ἐστὶν ἐν ἡ πλείω. ¹Ἐχόντων οὖν τῶν προειρημένων πνεῦμα ἀσθενές, ²κινεῖ ^zαὐτῷ ἀέρα ὀλίγον. ^a¹Ελάχιστος δὲ ἐστὶν ὁ ἐν διάστημα ἔχων ὅς ἐσται λεπτὸς διὰ τὰ προειρημένα. Καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ φωνὴ γινομένη τοιαύτη· ἡ δὲ λεπτὴ φωνὴ ὀξεῖά ἐστίν. Οἱ μὲν ^bοὖν ἄγονοι διὰ ταῦτα ὀξύφωνοί ^cεἰσιν· οἱ δὲ ἄνδρες ἰσχύοντες τῷ πνεύματι πολὺν ἀέρα κινοῦσι, πολὺς δὲ ὢν βραδέως ἂν κινοῖτο καὶ βαρεῖαν φωνὴν ποιεῖ. ¹Ἐποίει γὰρ ἡ τε λεπτὴ καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις ὀξεῖαν φωνήν, ὦν οὐδέτερον ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς συμβαίνει γίνεσθαι.

- 17 Διὰ τί αἱ φωναὶ βαρύτεραι ἡμῖν εἰσὶ τοῦ χειμῶνος; ¹Ἡ ὅτι παχύτερος ὁ αἷρ ἐστὶ τότε, καὶ ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ἐκτός; Παχύτερον δὲ ὄντος ^dβραδυτέρα ἡ κίνησις γίνεται, ὥστε ἡ φωνὴ βαρυτέρα. ¹Ἐτι ὑπνωτικώτεροί ἐσμεν τοῦ χειμῶνος ἢ τοῦ θέρους, καὶ καθεύδομεν πλείω χρόνον· ἐκ δὲ τῶν ὕπνων ²βαρύτεροί ἐσμεν. ¹Ἐν ^φοὖν πλείονα χρόνον καθεύδομεν ἢ ἐγρηγόραμεν (οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ χειμῶν), ἐν τούτῳ ἂν εἴημεν βαρυφωνότεροι ἢ ἐν ^φ τοῦναντίον. Τοῦ γὰρ μεταξὺ τῆς ἐγέρσεως ὄντος ὀλίγου χρόνου, ἢ ἐν τῷ ὕπνῳ ἕξις ^eγενομένη διαμένει πρὸς τὴν καθύπνωσιν.

- 18 Διὰ τί ἐκ τῶν πότων καὶ τῶν ἐμέτων καὶ ἐν τοῖς ψύχεσι βαρύτερον φθέγγονται; ¹Ἡ διὰ τὴν ἔμφραξιν τοῦ φάρυγγος τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ φλέγματος; ¹Ἐπικατασπᾶ γὰρ

^t εὐρέως Ca. Ya. ^v βραδέως Ca. ^w ἡ] καὶ Ca. ^x καθάπου Ka. Oa. ^y οὕτω] ὥστε Ca. Ka. Oa. Xa. Ya. u. w. ^z αὐτὸ Oa. ^a ελάχιστον Q. Xa. Ya. r. ^b οὖν om. x. ^c εἰσιν om. Ca. ^d βαρυτέρα codices. ^e γινομένη Ya.

ρευματίον εἰς αὐτόν· [†]καὶ τοῖς μὲν ὁ ἔμετος ἢ ὁ πότος, τοῖς δὲ ἡ ὥρα καὶ τὸ συμπλήρωμα στενωτέρον ποιεῖ τὸν φάρυγγα, ὥστε βραδυτέρα γίνεται ἡ φορά τοῦ πνεύματος. [†]Ἡ δὲ βραδεῖα [§]φορά βαρεῖαν ποιεῖ ^hτὴν φωνήν.

Διὰ τί ἐγγύθεν ⁱμὲν ἡ βαρυτέρα μάλλον ἐξακούεται, 19 πόρρωθεν δὲ ἦττον; ^hἩ διότι ἡ βαρυτέρα φωνὴ πλείω μὲν ἀέρα κινεῖ, οὐκ εἰς μῆκος δέ; Πόρρωθεν μὲν οὖν ἦττον ἀκούομεν, διότι ἐπ' ἔλαττον κινεῖται, ἐγγύθεν δὲ μάλλον, διότι πλείων ἡμῖν ἀὴρ πρὸς τὸ αἰσθητήριον προσπίπτει. [†]Ἡ δὲ ὀξεῖα ^kπόρρω ἀκούεται, ὅτι λεπτοτέρα ἐστί, τὸ δὲ ^lλεπτὸν ^mτὴν εἰς μῆκος αὐξήσιν ἔχει. Λέγοι δ' ἂν τις ὅτι καὶ ⁿθάτ-²των ἐστὶν ἡ ποιοῦσα αὐτὴν κίνησις. Εἴη δ' ἂν τοῦτο, ^oεἰ πυκνὸν μὲν στενὸν δ' εἴη τὸ κινεῖν πνεῦμα τὸν ἀέρα. ^oΟ τε γὰρ ὀλίγος εὐκίνητός ἐστιν ἀὴρ (κινεῖται γὰρ ὀλίγος ὑπὸ τοῦ στενοῦ), καὶ τὸ πυκνὸν πλείους πληγὰς ποιεῖ, αἱ τὸν ψόφον ποιοῦσιν. [†]Ἰδεῖν δ' ἔστι τοῦτο ἐπὶ τῶν ὀργάνων· αἱ γὰρ λεπτότεραι χορδαὶ ὀξύτεραί εἰσι, τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

Διὰ τί ἡ φωνὴ ὀξύτερα φαίνεται τοῖς ^qμακροτέραν ἀφε- 20 στηκόσι, τοῦ ὀξέος ὄντος ἐν τῷ ταχέως φέρεσθαι; Τὸ δὲ ^rμακροτέρω ^sφερόμενον ^tβραδύτερον κινεῖται. ^hἩ ^vὅτι ἡ ²ὀξύτης ^wτῆς φωνῆς οὐ μόνον ἐστὶν ἐν τῷ ταχέως κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ^xλεπτότατον ψόφον γίνεσθαι· τοῖς δὲ ^yμακροτέραν ἀφεστηκόσιν ἀεὶ ^zλεπτοτέρα ἡ φωνὴ ἀφικνεῖται διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀέρος τοῦ κινουμένου. ^aΜαραίνεται γὰρ ἡ κίνησις, μαραινόμενος δὲ ὁ ἀριθμὸς ^bμὲν εἰς τὸ ἐν τελευτᾷ, σῶμα δὲ εἰς διάστημα ἓν, ὃ ἐστὶν ἐν σώματι λεπτότης. [†]Ομοίως δὲ [καὶ] ἐν φωνῇ.

^f καὶ om. Ca. Xa.Ya. [§] φορά καὶ βαρεῖαν Xa.Ya, φορά καὶ βραδεῖαν r. ^h τὴν om. Xa.Ya. ⁱ μὲν om. Ca. ^k πόρρωθεν Xa. ^l λευκὸν Ca. ^m τὴν om. Ca. ⁿ θάττον Ca.Xa.Ya. ^o εἰ] εἰς Ca. ^p τι] τί ποτε Ya. ^q μακρότερον Ca.Ya, μακροτέρω ἂν Xa. ^r μακρότερον Ca.Ya.y. ^s φερόμενον om: y. ^t βραχύτερον Xa.Ya. ^v ὅτι ἡ om. y. ^w τῆς φωνῆς et ἐστὶν om. y. ^x λεπτότατον] ἐλάττω τὸν y. ^y μακρότερον Ca.y, μακροτέρω Xa. ^z λεπτοτέρα] ἐλάττων y. ^a μαραινεται—φωνῇ om. y. ^b εἰς τὸ ἐν μὲν Ca.Xa.

- 21 Διὰ τί καὶ οἱ γεγυμνασμένοι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὁξὺ φθέγγονται; Ἡ ὅτι οἱ μὲν ἀσθενεῖς ὀλίγον ἀέρα κινοῦσιν, ὁ δὲ ὀλίγος τοῦ πλείονος θάπτον φέρεται· οἱ δὲ γεγυμνασμένοι ἰσχυρῶς κινοῦσι τὸν ἀέρα, ὁ δὲ ἰσχυρῶς κινούμενος ἀήρ θάπτον φέρεται. Τὸ δὲ ταχὺ ἐν φορᾷ ἐν φωνῇ ὁξὺ ἐστίν.
- 22 Διὰ τί τοῖς μετὰ τὰ σιτία κεκραγόσιν ἢ φωνὴ διαφθείρεται; Καὶ ^cπάντας ἀν' ἴδοιμεν τοὺς ^dφωνασκοῦντας, οἷον ὑποκριτὰς καὶ χορευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τοιούτους, ἕω-
 2 θέν τε καὶ νήστευς ὄντας ^eτὰς μελέτας ποιουμένους. Ἡ τὸ διαφθεῖρεσθαι τὴν φωνὴν οὐθὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ τὸν τόπον διαφθεῖρεσθαι καθ' ὃν τὸ πνεῦμα διεξέρχεται; Διὸ καὶ οἱ βραγχιῶντες διαφθείρονται τὰς φωνάς, οὐ τῷ ^fτὸ πνεῦμα γίνεσθαι χεῖρον, ὃ ποιεῖ τὴν φωνήν, ἀλλὰ τῷ τετραχύνθαι τὴν ἀρτηρίαν. Ὑπὸ δὲ τῆς θερμασίας τῆς σφοδρᾶς μάλιστα
 3 τραχύνεσθαι πέφυκεν ^gὁ τόπος οὗτος. Διὸ καὶ οὗθ' οἱ πυρετῶντες ^hοὔτε οἱ σφόδρα πεπυρεχότες εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνε-
 σιν τοῦ πυρετοῦ ἴδεν δύνανται· τετράχυνται γὰρ ὁ φάρυξ αὐτοῖς διὰ τὴν θερμασίαν. Ἀπὸ δὲ τῶν σιτίων εἰκὸς εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ πολὺ καὶ θερμόν· τὸ δὲ τοιοῦτον εὐλογόν ἐστι διεξιὸν ἐλκοῦν τε καὶ τραχύνειν τὴν ἀρτηρίαν· τούτου δὲ συμβαίνοντος εἰκότως ἢ φωνὴ διαφθείρεται.
- 23 Διὰ τί, εἴπερ ἢ φωνὴ ἐστὶν ἀήρ τις ἐσχηματισμένος καὶ φερόμενος, διαλύεται πολλάκις τὸ σχῆμα, ⁱ ἢ ^k δὲ ἡχώ, ^k ἢ γίνεται πληγέντος τοῦ τοιοῦτου πρὸς τι στερεόν, ^l οὐ διαλύεται αὕτη, ἀλλὰ σαφῶς ^mἀκούομεν αὐτῆς; Ἡ ὅτι ἀνάκλασις ἐστίν, ἀλλ' οὐ κατάκλασις; Οὕτω δὲ τόθ' ὅλον διαμένει, καὶ δύο μέρη ὁμοιοσχήμονα ἐξ αὐτοῦ γίνεται· πρὸς ὁμοίαν γὰρ γωνίαν ἐστὶν ἢ ἀνάκλασις. Διὸ καὶ ὁμοία γίνε-
 νεται ἢ τῆς ἡχοῦς φωνὴ τῇ ἐξ ἀρχῆς.

^c πάντες X^a.Y^a, πάντ' v. ^d φωνοῦντας Ca. ^e τὰς δὲ μελέτας Ca.
^f τὸ om. v. ^g οὗτος ὁ τόπος Ca. ^h οὐδὲ codices. ⁱ ἢ] ἢ X^a. ^k δὲ
 et ἢ om. Ca.X^a.Y^a.y. ^l οὐ] ἢ Ca, καὶ y. ^m ἀκούομεν—ἀρχῆς] ἀκούε-
 ται; ἢ διότι ἀνάκλασις, οὐ κατάκλασις ἐστίν. τοῦτο δὲ ὅλον ἀφ' ὅλου εἰς τὸ
 πάθος ἀφομοιοῦνται ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀέρος ἀνακλᾶται καὶ τοῦ ἐν τῷ κοίλῳ, οὐκ
 ἀπὸ τοῦ κοίλου y.

Διὰ τί τῶν μὲν ἄλλων ζώων τὰ νέα καὶ νήπια ὀξύτερον 24
φθέγγονται τῶν τελείων, οἱ δὲ μόσχοι βαρύτερον τῶν τε-
λείων βοῶν; ¹Ἡ ὅτι ἐν ἐκάστῳ γένοιτο τὸ νήπιον ὁμοιόν ἐστι
τῷ ἐν αὐτῷ θήλει; Τῶν βοῶν δὲ αἱ θήλειαι βαρύτερον φθέγγ-
ονται τῶν ἀρρένων, οἱ δὲ μόσχοι ταύταις ὁμοιότεροί εἰσιν
ἢ τοῖς ἄρρεσιν· τὰ δὲ ἄλλα τούναντίον.

Διὰ τί, ὅταν ἀχυρωθῶσιν αἱ ὀρχήστραι, ἦττον οἱ χο- 25
ροὶ ²γεγόνασιν; ³Ἡ διὰ τὴν τραχύτητα προσπίπτουσα ἡ
φωνὴ οὐ πρὸς λεῖον ⁴τὸ ἔδαφος ἦττον γίνεται μία, ⁵ὥστ'
⁶ἐλάττων; Οὐ γὰρ συνεχῆς. ⁷Ὡς περ καὶ τὸ φῶς ἐπὶ τῶν
λείων ⁸μᾶλλον [φαίνει] διὰ τὸ μὴ διαλαμβάνεσθαι τοῖς ἐμ-
ποδίζουσιν.

Διὰ τί ποτε ὁ ⁹ἄλς, ὅταν εἰς πῦρ ἐμβληθῇ, ψοφεῖ; ¹⁰Ἡ 26
ὅτι ὁ ἄλς ὑγρὸν ἔχει ¹¹οὐ πολὺ, ὃ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἐκπνευμα-
τούμενον καὶ βία ¹²ἐκπίπτει σχίζει τὸν ἄλα; Τὸ ¹³δὲ σχι-
ζόμενον ἅπαν ψοφεῖ.

Διὰ τί ποτε τῶν παιδίων ἔνια, πρὶν ἥκειν τὴν ἡλικίαν ¹⁴ἐν 27
ἡ σαφηνίζειν ὥρα αὐτοῖς, ¹⁵φθεγγόμενα καὶ σαφῶς εἰπόντα
πάλιν ὁμοίως διάγουσιν, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ εἰσθὼς χρόνος; ¹⁶Ἀ
δὴ πολλοὶ τέρατα νομίζουσιν εἶναι. ¹⁷Ἡ δὲ ὅτι ἔνια λέγεται
καὶ εὐθὺς γινόμενα ¹⁸φθέγγεσθαι. ¹⁹Ἡ ὅτι ὡς μὲν ἐπὶ πολὺν ²⁰2
τὰ πλείω τε τῶν ²¹αἰνόμενων γίνεται κατὰ φύσιν, διὸ ὀλίγοις
τοῦτο συμβαίνει, καὶ φύσει ἅμα κατάλληλα τελειοῦται· διὸ
καὶ ἀκούει τε ἅμα καὶ φωνεῖ καὶ ξυνίησι κατὰ τὴν ἀκοὴν καὶ
λέγει καὶ σαφηνίζει. Οὐ μὲν ἀλλὰ πολλάκις οὐκ ἀπαρτίζει ²²3
τὰ αὐτά, ἀλλὰ τὰ μὲν ξυνίησι πρότερον ἢ τοῦτο τὸ μόριον
ἀπολυθῆναι ²³ᾧ διαλέγεται, τοῖς δὲ τούναντίον. Ταῦτα μὲν
²⁴2 οὖν οὐκ ἂν διαλεχθεῖν συνετῶς (ἂ γὰρ ἂν ἀκούσωσι, διαλέ-
γονται)· ἀλλ' ὅταν ἤκη καιρὸς ἀμφοῖν, ἀποδιδόασιν τὸ κατὰ
φύσιν. ²⁵Ὅσοις δὲ ἔμπροσθεν ἢ κατὰ τὴν ἀκοὴν αἴσθησις 4

² γεγόνασιν Ca. Xa. Ya.

Ca. Ya. ³ ἐλάττω Xa.

⁴ ὁ om. Xa. ⁵ οὐ om. Ca.

Xa. ⁶ φθεγγόμενα Xa.

⁷ οὖν om. Ca. Ya.

⁸ τὸ δὲ ἔδαφος—μᾶ Ca. Xa. Ya.

⁹ μᾶλλον διὰ τὸ λαμβάνεσθαι Ca. Xa. Ya.

¹⁰ ἐκπίπτει Ca.

¹¹ δὲ om. Xa.

¹² φθέγγεσθαι Ca.

¹³ αἰνόμενων codices.

¹⁴ ὥς

¹⁵ 2

¹⁶ 3

¹⁷ 4

διακριβούται ἐν τῇ ψυχῇ, ὧ πρώτῳ κινούσι τὴν φωνὴν καὶ
 ποιούσι λόγον, τούτοις ἐνίοτε γίνεται ἤδη ξυνιέσι πολλά
 καὶ δυνάμεις τις τοῦ μορίου καὶ ἀπόλυσις, μάλιστα μὲν μετὰ
 ὕπνον τινά (τούτου δ' αἴτιον ὅτι ὁ ὕπνος καὶ τὰ σώματα
 ἔνωθρότερα ποιεῖ καὶ τὰ μόρια ἀναπαύσας), εἰ δὲ μή, καὶ
 5 ἄλλην μεταβολὴν λαβόντα τοιαύτην. Πολλὰ δὲ ἔχομεν
 τοιαῦτα ποιεῖν, ἃ μικρῶν ^d δεῖται καιρῶν· κᾶπειτα οὐκέτι
 ὁμοίως ἔχει, ὅταν οὕτω τύχη τὸ μόριον ἔχον καὶ ἀπολυθέν·
 ὅταν ἐπιπολῆς ἢ ἐν τῇ αἰσθήσει ὦν ἐκινήθη διάνοια, κατὰ τὴν
 6 ἀκοὴν τοῦτο ἐπανῆλθε καὶ ἐφθέγγετο. Πολλάκις δὲ ^e καὶ
 μέλη καὶ ῥήματα ἐπέρχεται οὐκ ἐκ προαιρέσεως ἡμῖν· ἀλλ'
 ἐὰν τὸ πρῶτον προελόμενοι εἴπωμεν, ὕστερον ἄνευ προαιρέ-
 σεως λέγομεν ἢ ^f ἄδομεν, καὶ οὐ ^g δύναται ^h ἐκ τοῦ στόματος
 ἐξελθεῖν. Οὕτω καὶ τοῖς παιδίοις, ὅταν συμβῇ τοῦτο ⁱ λε-
 πτόν, εἴτα πάλιν καταστῇ εἰς τὴν φύσιν ἐκεῖνο τὸ μόριον, ἕως
 ἂν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἰσχύσαι αὐτὸ καὶ ἀποκριθῆναι.

28 Διὰ τί ἔνια ψοφεῖ καὶ κινεῖται ἐξαίφνης, οἷον τὰ κιβώτια,
 οὐδενὸς αἰσθητοῦ κινούντος; Καίτοι κρεῖττον γέγονε τὸ
 κινεῖν τοῦ κινουμένου. [†]Ο δὲ αὐτὸς λόγος καὶ φθορᾶς καὶ
 γήρως· ὑπὸ ἀναισθήτου γὰρ φθείρεται τὰ λεγόμενα ὑπὸ
 τοῦ χρόνου πάντα. [†]Ἡ ὅμοιον τοῦτο τοῖς σταλαγμοῖς καὶ
 τοῖς ὑπὸ τῶν ἐκφυομένων ^k αἰρομένοις λίθοις; Οὐ γὰρ τὸ
 2 τελευταῖον αἶρει ἢ κινεῖ, ἀλλὰ τὸ συνεχές. [†]Επὶ δὲ τούτου
 συνέβη ἀναισθήτου ὄντος αἰσθητὴν γίνεσθαι τὴν κίνησιν.
 Οὕτω δὲ καὶ τὸ περιεχόμενον αἰσθητοῖς χρόνοις κινεῖται καὶ
 διαιρεῖται εἰς ἀναίσθητα, τῷ δὲ παντὶ καὶ συνεχεῖ ἐκίνησε
 καὶ ^l διέφθειρεν. Συνεχές δὲ ἐστὶν οὐκ ἐν τῷ νῦν, ἀλλ' ἐν τῷ
 ὀρισμένῳ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ νῦν.

29 Διὰ τί οἱ χασμάμενοι ἦττον ἀκούουσιν; [†]Ἡ ὅτι τοῦ ἐξι-
 ὄντος πνεύματος ἐν τῇ χάσμῃ πολὺ καὶ εἰς τὰ ὦτα χωρεῖ
 ἔσωθεν, ὥστε καὶ τῇ αἰσθήσει ἐπὶ δὴλον εἶναι τὴν κίνησιν ἣν

^c νωθρότερα Ca. Ya. ^d καιρῶν δεῖται Ca. Ya. ^e καὶ post δὲ om. Ca.
^f οἶδαμεν codices. ^g δύναται Xa. ^h ἐκ τοῦ] ἐκτὸς Ca, ἐκ Xa. ⁱ ἐπὶ
 Ca. Ya. ^k λίθοις αἰρομένοις οὕτω γὰρ Ca. ^l ἐφθειρε Xa. Ya.

ποιεῖ περὶ τὴν ἀκοήν, μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὕπνων; Ὁ δὲ ψόφος ἀὴρ ἢ πάθος ἀέρος ἐστίν. Ἀντιπαίοντος οὖν τοῦ ἔσθθεν εἰσέρχεται ὁ ἔξωθεν ψόφος, καὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ ἔξωθεν ψόφου ἐκκρούεται ἢ κίνησις.

Διὰ τί ἰσχυρόφωνοι παῖδες ὄντες μᾶλλον ἢ ἄνδρες; ^m Ἡ ³⁰ ὥσπερ καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αἰεὶ ἦττον κρατοῦσι παῖδες ὄντες, καὶ ὅσοι ἐλάττους οὐ δύναται βαδίζειν, ὁμοίως καὶ τῆς γλώττης οἱ νεώτεροι οὐ δύναται; ⁿ Ἐὰν δὲ παντάπασι μικροὶ ὦσιν, οὐδὲ φθέγγεσθαι δύναται ἀλλ' ἢ ὥσπερ τὰ θηρία, διὰ τὸ μὴ κρατεῖν. Εἴη δ' ἂν οὐ μόνον ² ἐπὶ τοῦ ἰσχυροφώνου, ἀλλὰ καὶ τραυλοὶ καὶ ψελλοί. Ἡ μὲν οὖν τραυλότης ^o τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν, καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν, ἢ δὲ ψελλότης τῷ ἐξαίρειν τι, ἢ γράμμα ἢ συλλαβὴν, ἢ δὲ ἰσχυροφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἐτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἐτέραν. Ἀπαντα ³ δὲ δι' ἀδυναμίαν τῇ γὰρ διανοίᾳ οὐχ ὑπηρετεῖ ἢ ^p γλώττα. Ταῦτὸ δὲ τοῦτο καὶ οἱ μεθύοντες πάσχουσι καὶ οἱ πρεσβῦται· ἦττον δὲ πάντα συμβαίνει.

Διὰ τί ἡ φωνὴ τρέμει καὶ τῶν ἀγωνιῶντων καὶ τῶν ^q δε- ³¹ διότων; Ἡ ὅτι σείεται ἡ καρδία τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος; Ἀμφοτεράκις δὲ πάσχουσι τοῦτο· καὶ γὰρ τοῖς ἀγωνιῶσι συμβαίνει καὶ τοῖς φοβουμένοις. Σειομένης δὲ οὐ γίνεται μία ἢ πληγὴ ἀλλὰ πλείους, ὥσπερ ^r ἢ τῶν παρανενευρισμένων χορδῶν.

Διὰ τί οἱ μὲν ἀγωνιῶντες βαρὺ φθέγγονται, οἱ δὲ φο- ³² βούμενοι ὀξύ; Ἡ ὅτι τοῖς μὲν φοβουμένοις καταψύχεται ὁ τόπος ὁ περὶ τὴν καρδίαν, κάτω ὀρμῶντος τοῦ θερμοῦ, ὥστε ὀλίγον ἀέρα κινῶσιν; Ἡ γὰρ ἰσχύς ἐν τῷ θερμῷ τοῖς δὲ ἄνω φέρεται τὸ θερμόν, ὥσπερ τοῖς αἰσχυνομένοις· δι' αἰσχύνην γὰρ ^s καὶ ἀγωνιῶσιν. Τοῖς δὲ αἰσχυνομένοις ἄνω ² φέρεται πρὸς τὸ πρόσωπον· σημεῖον δὲ ὅτι ἐξέρυθροι γί-

^m ἢ om. Ca. Xa. Ya. ⁿ εἰν—δύναται om. Ca. ^o τῷ] τοῦ Xa. ^p γλώσσα Xa. Ya. ^q δεδιόντων Ca. ^r ἢ] οἱ Ca. ^s καὶ om. Ca. Ya. v.

νονται μᾶλλον. Συντήκει οὖν καὶ παχὺν ποιεῖ τὸν ἀέρα ^τφθέγγονται· ὁ δὲ τοιοῦτος βραδέως ὠθεῖται· τὸ δὲ βραδὺ ἐν φωνῇ ^νβαρὺ ἐστιν.

- 33 Διὰ τί εὐηκοωτέρα ἢ νύξ τῆς ἡμέρας ἐστίν; Πότερον ὥσπερ Ἐναξαγόρας φησί, διὰ τὸ τῆς μὲν ἡμέρας σίζειν καὶ ψοφεῖν τὸν ἀέρα θερμαινόμενοι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τῆς δὲ νυκτὸς ἡσυχίαν ^ωἔχειν ἅτε ἐκλελοιπότης τοῦ θερμοῦ, εἶναι δὲ μᾶλλον ἀκουστὸν μηθενὸς ὄντος ψόφου; Ἡ [×] ὅτι διὰ τοῦ κενωτέρου μᾶλλον ἀκουστόν ἐστιν ἢ διὰ τοῦ πλήρους; Ἐστὶ δὲ τῆς μὲν ἡμέρας ὁ ἀήρ πυκνὸς ἅτε πεπληρωμένος ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀκτίνων, τῆς δὲ νυκτὸς ἀραιότερος διὰ τὸ ἀπεληλυθέναι ἐξ αὐτοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς ἀκτῖνας, σώματα ὄντα. Ἡ ὅτι τῆς μὲν ἡμέρας τὰ σώματα πρὸς πολλὰ τὴν διάνοιαν ³ἔλκει· διὸ οὐκ εὐκρινές ἐστι πρὸς τὴν ἀκοήν. Καὶ ὕτῳ πράττειν ἡμᾶς πάντα μᾶλλον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ τῇ νυκτί, καὶ αὐτὰ περὶ τὰς πράξεις ἐστίν. Χωρισθεῖσα δὲ αἴσθησις διανοίας καθάπερ ^zἀναίσθητον πόνον ἔχει, ὥσπερ εἴρηται τὸ νοῦς ὁρᾷ ⁴καὶ νοῦς ἀκούει. Νυκτὸς δὲ τῆς ὀψέως ἀργούσης καὶ τῆς διανοίας μᾶλλον ἡρεμούσης ὁ τῆς ἀκοῆς ^aπόρος μᾶλλον ἀνεωγμένος, καθάπερ τῆς ἡμέρας, δεκτικὸς μὲν ἐστὶ τῶν ἡχῶν ὁμοίως, ἐξαγγελτικὸς δὲ μᾶλλον ^bτῇ διανοίᾳ διὰ τὸ μήτε αὐτὴν ἐνεργεῖν μήθ' ὑπὸ τῆς ὀψέως παρενοχλεῖσθαι, καθάπερ καὶ τῆς ἡμέρας.

- 34 Διὰ τί οἱ ἄγονοι, οἷον παῖδες καὶ γυναῖκες καὶ οἱ ἤδη γέροντες καὶ οἱ εὐνοῦχοι, ὁξὺ φθέγγονται, οἱ δὲ ἄνδρες βαρύτερον; ^cἩ δι' ἀσθένειαν τοῦ κινουίντος μορίου τὸν ἀέρα; Ὀλίγον γὰρ τὸ ἀσθενὲς κινεῖ, ὁ δὲ ὀλίγος ταχὺ φέρεται, ²τὸ δὲ ταχὺ φερόμενον ὁξὺ. Ἡ διότι ὁ πόρος ὁ πρῶτος, δι' οὗ ἢ φωνὴ φέρεται, τοῖς μὲν ἀγόνοις μικρὸς, ὥστε ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ τὸ ὠθοῦν τὸν ἀέρα, ὀλίγος δὲ ὢν ταχὺ φέρεται δι'

^τ φθέγγεται Υἱ. ^ν βαρὺ C^a. ^ω ἔχειν ὥστε C^a. [×] ὅτι] διότι X^a.
^γ τὸ X^a. ^z ἀναίσθητον τὸν πόνον C^a. ^a μᾶλλον πόρος C^a. ^b τῇ] ἢ
τῇ X^a. Y^a, καὶ τῇ C^a. ^c ἢ om. C^a. X^a. Y^a.

εὐρέος τοῦ ἄνω φάρυγγος· ἀκμάζουσι δὲ καὶ ἀνδρουμένοις
 δύσταται οὗτος, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοὺς ὄρχεις, ὥστε καὶ πλείων
 ἐστὶν ὁ ὠθούμενος. ^dΒραδύτερον οὖν διωὼν βαρὺς γίνεται.

Διὰ τί οἱ ^e ἰσχνόφωνοι οὐ δύνανται διαλέγεσθαι μικρόν; 35
^a Ἡ ὅτι ἴσχονται τοῦ φωνεῖν, ἐμποδίζοντός τινος; Οὐκ ἴσης
^f δὲ ἰσχύος οὐδ' ὁμοίας κινήσεως, μὴ ἐμποδίζοντός τε τὴν κί-
 νησιν μηδενὸς καὶ ^g ἐμποδίζοντος, βιάσασθαι δεῖ. Ἡ δὲ
 φωνὴ κίνησις ἐστὶ· μείζον δὲ φθέγγονται μᾶλλον οἱ τῇ
 ἰσχύϊ χρώμενοι. Ὡστ' ἐπεὶ ἀνάγκη ἀποβιάζεσθαι τὸ κω-
 λῶν, ἀνάγκη μείζον φθέγγεσθαι τοὺς ἰσχυρόφωνους.

Διὰ τί ^h δὲ ἀγωνιῶντες ⁱ μὲν μᾶλλον ἰσχνόφωνοι γίνονται, 36
 ἐν δὲ ταῖς μέταις ἦπτον; Ἡ ὅτι ^k ἀποπληξία ὁμοίον ἐστὶ
 τὸ πάθος ^l μέρους τινὸς τῶν ἐντός, ὃ ἀδυνατοῦσι κινεῖν, ἐμ-
 ποδίζοντος διὰ τὴν κατάψυξιν; Ὁ μὲν οὖν οἶνος φύσει θερ-
 μὸς ὢν λύει τὴν κατάψυξιν μᾶλλον, ἢ δὲ ἀγωνία ποιεῖ· φό-
 βος γάρ τις ἢ ἀγωνία, ὃ δὲ φόβος κατάψυξις.

Διὰ τί ^m ἔξωθεν εἰς τὰς οἰκίας ⁿ εἰσακούεται μᾶλλον ἢ 37
 ἔσωθεν ἔξω; Ἡ ὅτι ἔσωθεν ὁ ψόφος διὰ τὸ ἀχανές ^o εἶναι
 διασπᾶται, ὥστε οὐχ ἱκανὸν ἕκαστον μέρος ἀκουσθῆναι, ἢ
 ἦπτον; Ἐξωθεν δὲ ἔσω εἰς ἐλάττω τόπον καὶ ἀέρα ἐστῶτα
 ἢ φωνὴ βαδίζουσα ἀθρόα ἔρχεται, ὥστε μείζων οὖσα ἀκούεται
 μᾶλλον.

Διὰ τί οἱ ἰσχνόφωνοι μελαγχολικοί; Ἡ ὅτι τὸ τῇ φαν- 38
 τασίᾳ ἀκολουθεῖν ταχέως τὸ μελαγχολικὸν εἶναι ἐστίν, οἱ δὲ
 ἰσχνόφωνοι τοιοῦτοι· προτερεῖ γὰρ ἢ ὁρμὴ τοῦ λέγειν τῆς
 δυνάμεως αὐτοῖς, ὡς θάπτον ἀκολουθούσης τῆς ψυχῆς τῷ
 φανέντι. Καὶ οἱ τραυλοὶ δὲ ὡσαύτως· βραχύτερα γὰρ τὰ
 μόρια ^p ταῦτα τοῖς τοιούτοις. Σημεῖον δέ· οἰνωμένοι γὰρ
 τοιοῦτοι γίνονται, ὅτε μάλιστα τοῖς ^q φαινομένοις ἀκολου-
 θοῦσι, καὶ οὐ τῷ οἴνῳ.

^d βαρύτερον X^a. ^e ἰσχνόφωνοι Sylburgius. ^f δὲ] δὲ δεῖ Y^a. ^g ἐμπ.
 εἰς τὸ β. ? ^h δὲ om. v. ⁱ μὲν om. C^a. ^k ἀποπληξίας X^a. ^l μέρος X^a.
^m ἔσωθεν C^a. ⁿ εἰσω ἀκούεται C^a. Y^a. ^o ἰέναι Y^a. ^p τοῖς τοιούτοις
 ταῦτα X^a. ^q φροβουμένοις C^a.

- 39 Διὰ τί τὰ ^τπράσα συμφέρει πρὸς εὐφωμίαν, ἐπεὶ καὶ τοῖς πέρδιξιν; "Η ὅτι καὶ τὰ σκόροδα ἐφθὰ λεαίνει, τὰ δὲ ^τπράσα γλισχρότητα ἔχει τινά; ^ιΡυπτικὸν δὲ τοῦ φάρυγγος.
- 40 Διὰ τί τὰ μὲν ἄλλα ὀξύτερον ^ςφθέγγεται σφοδρότερα ὄντα, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀσθενῶν; "Η διότι ἐλάττω κινεῖ ἀέρα, οὗτος δὲ ^ιταχὺ διέρχεται, τὸ δὲ ταχὺ ὀξὺν ποιεῖ τὸν ψόφον.
- 41 Διὰ τί ἀκούουσι μᾶλλον κατέχοντες τὸ πνεῦμα ἢ ^νἐκπνέοντες; Διὸ ^ωκαὶ ἐν ταῖς ^ςθήραις παραγγέλλουσιν ^ςἑαυτοῖς μὴ πνευστιᾶν. Πότερον ὅτι τὸ αἰσθητικὸν ἄνω ^ςἔρχεται αἰρομένων τῶν φλεβῶν; Καθευδόντων γὰρ κάτω· διὸ καὶ μᾶλλον τε ἐκπνέουσι καθεύδοντες ἢ ^αεἰσπνέουσι, καὶ ἀνήκοοί εἰσιν. "Η καὶ τὸ αἷμα ^βἀνέρχεται ἐκπεπνευκότος, ὥστε κενοῦνται τὰ ἄνω; ^ιΑκούουσι δὲ τῷ κενῷ. "Η ὅτι ὁ ^ςφυσιασμὸς ψόφος τίς ^δἐστίν, οὗτος δὲ ἐν τῷ ^ςἐκπνέειν ^ςγινόμενος κωλύει ἀκοῦειν.
- 42 Διὰ τί θάττον μὲν ψοφοῦσι καὶ πηδῶσιν ^ςοἱ μικροὶ ἅλεις, μείζω δὲ ^ηψοφοῦσι καὶ πηδῶσιν οἱ μεγάλοι; "Η διότι οἱ μὲν ταχὺ σχίζονται (οὐ γὰρ πολὺ ὁ δεῖ διελθεῖν τῷ πυρί) διὰ τὴν μικρότητα, οἱ δὲ βραδέως· μείζον γὰρ ἔργον τὸ μείζον διασχίσαι ἢ τὸ μικρόν. Ψοφεῖ δὲ ὁ μὲν μικρὸς μικρόν, ἢ γὰρ πληγὴ μικρά, ὁ δὲ μείζων μεγάλη, μεγάλη γὰρ ἢ πληγὴ· ὁ δὲ ψόφος πληγὴ ἐστίν. Καὶ πηδᾷ δὲ μᾶλλον τὸ ἰσχυρότερον, ἢ πληγὴ· ἦττον γὰρ ἐνδίδωσιν.
- 43 Διὰ τί, εἰς πολὺ πῦρ ^ιἐμβάλλη τις τὸ αὐτὸ μέγεθος ἅλός, ἦττον ψοφεῖ ἢ οὐ ψοφεῖ; "Η ὅτι φθάνει κατακαυθεῖς πρὶν σχισθῆναι; Καίεται μὲν γὰρ τῷ τὸ ὑγρὸν ἀναλωθῆναι, ψοφεῖ δὲ τῷ σχισθῆναι.
- 44 Διὰ τί οἱ χασμώμενοι ἦττον ἀκούουσιν; "Η ὅτι τὸ πνεῦ-

^τ πράσσα utrobique Ya. ^ς φθέγγονται Ca. ^ι παχὺ Xa. ^ν ἐκπνέοντες Ya. ^ω καὶ om. Ya. ^ς θύραις Xa. ^γ αὐτοῖς Xa. ^ς ἔρχεται τῶν φλεβῶν συναιρουμένων ἀραιουμένων καθευδόντων κάτω, διὸ καὶ μᾶλλον ἐκπνέουσι Ya, omittis καθεύδοντες—εἰσιν. ^α ἐμπνέουσι Ca, εἰσπνέοντες Xa.Ya. ^β ἀπέρχεται καταπεπνευκότων Ya. ^ς φυσιασμὸς Ca, φύσει ὁ ἀσθμὸς Ya. ^δ ἐστίν om. Ya. ^ς πνέειν Ya. ^ς γινόμενος Ca.Ya. ^ς οἱ ἅλεις οἱ μικροὶ Xa. ^η ψοφῶσι Xa.Ya. ^ι ἐμβάλη Q.Ca.Ya.

μα ἐναπολαμβάνουσιν, τὸ δὲ ἀπολαμβάνόμενον πνεῦμα περὶ τὰ ὦτα ἀθροίζεται. Σημεῖον δέ· ἐν γὰρ τοῖς ὡς ψόφος γίνεται ὅταν χασμῶμεθα. Τὸ ^k δὲ ἀπολαμβάνόμενον πνεῦμα κωλύει ἀκούειν. Ἔτι δὲ καὶ φωνὴ τις γίνεται τῶν χασμωμένων· τοῦτο δὲ κωλυτικὸν τοῦ ἀκούειν. Καὶ συμ-
πιέζεσθαι ἀναγκαῖον τὰς ἀκοὰς διασπωμένου τοῦ ἰστόματος.

Διὰ τί τῆς φωνῆς, ἐπειδὴ ῥύσις τίς ἐστι, φύσιν ἐχούσης 45
^m ἄνω φέρεσθαι, μᾶλλον ἐστὶν εὐήκοος ἄνωθεν κάτω ἢ κάτω-
θεν ἄνω; Ἡ ὅτι ἡ φωνὴ ἀήρ τίς ἐστι μεθ' ὑγροῦ· βαρυνό-
μενος οὖν οὗτος ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ φέρεται κάτω καὶ οὐκ ἄνω·
τοῦ γὰρ ὑγροῦ κατὰ φύσιν ἡ κάτω φορά. Διὸ τοῖς κάτω
μᾶλλον ἀκούεται. Ἡ τοῦτο μὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ζώου φωνῆς
μόνον γίνεται (αὕτη γὰρ μεθ' ὑγροῦ), τὸ δὲ συμβαῖνόν ἐστι
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ψόφων; Καθάπερ οὖν ἡ ὄψις, εἰν ⁿ μὲν ²
ἄνωθεν κάτω προσπέση, τὴν ἀνάκλασιν ἄνω ποιεῖται, κάτω-
θεν δὲ ἄνω προσπεσοῦσα ἀνεκλάσθη κάτω, τὸν αὐτὸν τρόπον
ἡ φωνὴ ἡ φύσιν ἔχουσα ἄνω φέρεσθαι, προσκόψασα τῷ ἐξ
ἐναντίας ἀέρι, βιάζεσθαι μὲν οὐ δύναται πλείονα ὄντα καὶ
βαρύτερον, ἀνακλασθεῖς δὲ ὁ κινηθεὶς ἀήρ ἐπὶ τοῦναντίον
ἠνέχθη κάτω, διὸ καταχεόμενος ἀκούεται ^o κάτω μᾶλλον.
Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν ἡχὴν συμβαῖνον ἐστίν, ἀνάκλασις
τῆς φωνῆς ἐπὶ τοῦναντίον.

Διὰ τί μεθύνωντων μᾶλλον ἀπορρήγνυται ἡ φωνὴ ἢ νηφόν- 46
των; Ἡ ^p διὰ τὸ πεπληρωῆσθαι ταχέως ^q ἀπορρηγνύασι τὴν
φωνήν; Σημεῖον δὲ τούτου· ^r οὔτε γὰρ οἱ χοροὶ μελετῶσιν
ἐξ ἀρίστου ^s οὔτε οἱ ὑποκριταί, ἀλλὰ νήστευοντες. Ἐν δὲ
τῇ μέθῃ ^t πληρέστεροι ὄντες εὐλόγως μᾶλλον ἀπορρήγνυται
τὰς φωνάς.

Διὰ τί ποτε τῶν ὀξυτέρων φωνῶν πορρώτερον ἀκούουσιν; 47
Ἡ διότι τὸ ὀξύ ἐν φωνῇ ταχύ ἐστι, θάττον δὲ κινεῖται τὰ

^k δὴ Υα. ^l σώματος Χα.Υα, πνεύματος pr. Ca. ^m ἄνωθεν Q.Χα.
ⁿ μὴ Ca. ^o κάτω om. Ca. ^p διότι τῷ Υα. ^q ἀπορρήγνυσι Ca.Χα.Υα.v.y.
^r οὔτε] ὅτε v. ^s οὔτε οἱ] οὐχ y. ^t πληρέστατοι y.

βία μᾶλλον φερόμενα, τὰ δὲ σφοδρότερον φερόμενα ἐπὶ πλέον φέρεται.

48 Διὰ τί κατέχοντες τὸ πνεῦμα μᾶλλον ἀκούομεν; Ἡ ὅτι ἡ ἀνάπνευσις ψόφον τινὰ παρέχει. Εἰκότως οὖν τότε μᾶλλον ἀκούομεν, ὅταν ὡς ἦν ὁ ψόφος ἢ ἦν γὰρ ὁ ψόφος, ὅταν κατέχωμεν τὸ πνεῦμα.

49 Διὰ τί τὸ μὲν φῶς οὐ διέρχεται διὰ τῶν πυκνῶν, λεπτότερον ὃν καὶ πόρρω ὃν καὶ θῦπτον, ὁ δὲ ψόφος διέρχεται; Ἡ διότι τὸ μὲν φῶς κατ' εὐθείαν φέρεται, ὥστε ἂν ἀντιφράξῃ τι τὴν εὐθυρίαν, ὅλως ὡς ἀποκέκλεισται, ὁ δὲ ψόφος φέρεται καὶ οὐκ εὐθὺ διὰ τὸ πνεῦμα εἶναι; Διὸ πανταχόθεν ψοφοῦντες ἀκούομεν, καὶ οὐ μόνον τῶν κατ' εὐθυρίαν τοῖς ὡσίν.

50 Διὰ τί ποτε οἱ μὲν γελῶντες βαρὺ φθέγγονται, οἱ δὲ κλαίοντες ὀξύ; Ἡ διότι ἀπὸ τῶν ὁ συντόνων ὀξεῖα ἢ φωνή, τὸ δὲ ὀξύ ἐστὶν ἀσθενές; Ἀμφω δὲ ταῦτα μᾶλλον τοῖς κλαίουσιν ὑπάρχει· καὶ γὰρ συντέτανται μᾶλλον οἱ κλαίοντες καὶ ἀσθενέστεροί εἰσιν.

51 Διὰ τί, εἴπερ ἡ φωνὴ ὥρ τις ἐσχηματισμένος ὕεστί, φερομένη διαλύεται πολλῶς τὸ σχῆμα, ἢ ἢ δὲ ἡχώ, ἢ ἢ γίνεταί πληγέντος τοῦ τοιούτου πρὸς τι στερεόν, οὐ διαλύεται, ἀλλὰ σαφῶς ἀκούομεν; Ἡ διότι ἀνάκλασις ἐστίν, οὐ κατάκλασις; Τοῦτο δὲ ὅλον ἀφ' ὅλου. Εἶτα τὸ πάθος ἀφ' ὁμοίου· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἵρος ἀνακλᾶται ἐν τῷ κοίλῳ, οὐκ ἀπὸ τοῦ κοίλου.

52 Διὰ τί ἐνός τε καὶ πολλῶν φθεγγομένων ἅμα οὔτε ἴσος ὁ φθόγγος, οὔτε ἐπὶ πλείον ὁ γεγωνόσιν ὡς κατὰ λόγον εἰς τὸ πόρρω; Ἡ ὅτι ἕκαστος τὸν καθ' αὐτὸν αἶρα προωθεῖ, ἀλλ' οὐ τὸν αὐτόν, πλὴν ἐπὶ μικρόν; Ὁμοίον δὲ συμβαίνει ὥσπερ ἂν εἰ πολλοὶ ἄ μὲν εἶεν οἱ βιάλλοντες, ἕκαστος μέντοι

ὡς ἦν—ἦν γὰρ Υἱ. ὡς ἀποκέκλεισται Υἱ. ὁ συντόνων Χἱ. ὕεστί, καὶ φ. Ca.Xa.Ya. ἢ ἢ Ca, ἢ ἢ Ya. ἢ δὲ om. Ca.Ya. ἢ om. Ya. ὁ γεγωνόσιν Υἱ. ἄ μὲν om. Ca.

λίθῳ ἐτέρῳ, ἢ οἱ γε πλείστοι. Οὐτε γὰρ ἐκεῖ ^e πόρρω ² οὐθὲν ἀφίξεται βέλος, ἢ οὐ κατὰ λόγον, οὔτε ἐνταῦθα. Οὐ γὰρ ἐνὸς ἢ τοσαύτῃ φωνῇ ἀλλὰ πολλῶν. Ἐγγύθεν μὲν οὖν κατὰ λόγον πολλὴ φαίνεται ἡ φωνή (καὶ γὰρ τὰ βέλη πλείω τεύξεται τοῦ αὐτοῦ), πόρρωθεν δὲ οὐκέτι.

Διὰ τί ἀγωνιῶντες μὲν βαρύτερον φθέγγονται, φοβού- ⁵³ μνοι δὲ ὀξύτερον; Καίτοι ^f καὶ ἡ αἰδῶς φόβος τίς ἐστιν. ^h Ἡ διαφέρει πολὺ τὸ πάθος; Οἱ μὲν γὰρ αἰδοῦμενοι ἐρυθριῶσιν (ἡ δὲ ἀγωνία αἰσχύνῃ τίς ἐστιν), οἱ δὲ φοβούμενοι ὠχριῶσιν. Φανερόν οὖν ὅτι τοῖς μὲν φοβουμένοις ἐκλείπει ² ἄνωθεν τὸ θερμόν, ὥστε κινεῖ ἀσθενὲς ὃν ὀλίγον ἄερα τὸ πνεῦμα, τὸ δὲ ὀλίγον ταχὺ ^g φέρεται, τὸ δὲ ταχὺ ἐν φωνῇ τὸ ὀξύ· τοῖς δὲ αἰδοῦμένοις ἄνω ἔρχεται τὸ θερμόν περὶ τὰ στήθη. Σημεῖον δὲ ὅτι γίνονται ἐξέρυθροι. Πολὺν δὲ κινεῖ ἄερα ἡ πολλὴ δύναμις, τὸ δὲ πολὺ βραδέως φέρεται, τὸ δὲ βραδὺ ἐν φωνῇ βαρύν.

Διὰ τί ἰσχνόφωνοι γίνονται; ^h Ἡ αἴτιον ἡ κατάψυξις ⁵⁴ τοῦ τόπου ^ϕ ⁱ φθέγγονται, ^k ἢ ὥσπερ ἀποπληξία τοῦ μέρους τούτου ἐστίν; Διὸ καὶ θερμαινόμενοι ὑπὸ οἴνου καὶ τοῦ λέγειν συνεχῶς ῥᾶον συνείρουσι τὸν λόγον.

Διὰ τί μόνον τῶν ἄλλων ζώων ἄνθρωπος γίνεται ἰσχνό- ⁵⁵ φωνον; ^h Ἡ ὅτι λόγου κοινωνεῖ μόνον, τὰ δὲ ἄλλα φωνῆς; Οἱ δὲ ἰσχνόφωνοι φωνοῦσι μὲν, ^l λόγον δὲ οὐ δύνανται συνεῖρειν.

Διὰ τί τοῦ μὲν χειμῶνος ὀξύτερον φθέγγονται ^m καὶ ⁵⁶ νήφοντες, ⁿ θέρους δὲ καὶ μεθύοντες βαρύτερον; ^h Ἡ ὅτι ὀξύτερα μὲν ἐστίν ἢ ταχύτερα, ταχύτερα δὲ ἐστίν ἢ ἀπὸ συντεταμένου φωνῇ; Τῶν δὲ νηφόντων καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τὰ σώματα συνέστηκε μάλλον ἢ μεθύοντων καὶ ἐν τῷ θέρει· τὸ γὰρ θερμόν καὶ αἱ ἀλέαι διαλύουσι τὰ σώματα.

Διὰ τί ἡ φωνὴ ὕστατον τελειοῦται τοῖς ἀνθρώποις τῶν ⁵⁷

^e πόρρωθεν X^a. ^f καὶ om. C^a. ^g τρέφεται τὸ δὲ ἐν φωνῇ ταχὺ X^a.
^h ἢ] καὶ ἡ X^a. ⁱ φθέγγεται Y^a.v. ^k ἢ] καὶ C^a, X^a.v. ^l λόγῳ C^a, Y^a.
^m καὶ νήφοντες om. X^a. ⁿ τοῦ δὲ θέρους X^a.

φθεγγομένων; Ἡ δὴ διότι πλείστας ἔχει διαφορὰς καὶ εἶδη; Τὰ γὰρ ἄλλα ζῶα ἢ οὐθὲν γράμμα ἢ ὀλίγα διαλέγονται. Τὸ δὲ ποικιλώτατον καὶ πλείστας ἔχον διαφορὰς ἀνάγκη ἐν πλείστῳ χρόνῳ ἀποτελεῖσθαι.

- 58 Διὰ τί ἡ μὲν ὄψις οὐ διέρχεται διὰ τῶν στερεῶν, ἡ δὲ φωνὴ διέρχεται; Ἡ ὅτι τῆς μὲν ὄψεως μία φορὰ ἡ κατ' εὐθείαν (σημεῖον δὲ αἶ τε τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, καὶ ὅτι ἐξ ἐναντίας μόνον ὁρῶμεν), τῆς δὲ φωνῆς πολλαί; Ἀκούομεν γὰρ πανταχόθεν. Ὅταν οὖν κωλυθῇ κατ' εὐθείαν ἐκπίπτειν διὰ τὸ μὴ κατ' ἀλλήλους εἶναι τοὺς πόρους, ἀδυνατεῖ διο-
 2 ρᾶν. Ὁ δὲ ἀήρ καὶ ἡ φωνή, ἅτε πανταχοῦ φερομένη, διὰ παντὸς διαπίπτει καὶ ἀκούεται. Ἐν δὲ τοῖς ὑγροῖς αἱ μὲν ὄψεις διορῶσιν, αἱ δὲ φωναὶ οὐκ ἀκούονται ἢ μόλις, λε-
 3 πτοτέρου ὄντος τοῦ ὑγροῦ ἢ τῆς γῆς, ὅτι οἱ πόροι μικροὶ καὶ πυκνοὶ καὶ κατ' ἀλλήλους, ὥστε οὐ κωλύεται ἡ ὄψις
 4 εὐθυπορεῖν. Διὰ τοῦτο καὶ διὰ μὲν τῆς ὑέλου διορᾶται πυκνῆς οὔσης, διὰ δὲ τοῦ νάρθηκος ἀραιοῦ ὄντος οὐ διορᾶται. Ἐτι τῆς μὲν οἱ πόροι κατάλληλοι, τῶν δὲ παραλλάττοντες οὐδὲν δ' ὄφελος εἶναι μεγάλους, ἐὰν μὴ κατ' εὐθείαν ὦσιν. Ἡ δὲ φωνὴ ὅτι οὐκ ἀκούεται, ὅτι ἐλάττω τὰ διαίκενα τὰ ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ἀέρος, ὥστε οὐ δύναται δέχεσθαι, οὐδὲ μέναι τὴν
 5 φωνήν, ἀλλὰ μόλις ἢ μετὰ φωνῆς. Ἡ γὰρ φωνὴ ἀήρ τις. Οὐ γὰρ ἅπαν τὸ μαρότερον ἢ δικτικώτερον, ἀν μὴ καὶ οἱ πόροι ὦσιν ἀρμόττοντες τῷ ῥυθμῷ. Ὡστ' οὐδὲ συνετικώτερον εἰς αὐτό, ἀν μὴ δεκτικοὶ ὦσιν οἱ πόροι τῶν σωμάτων. Καίτοι τὸ μαρόν μαλακὸν καὶ δυνάμενον εἰς αὐτὸ
 6 συνιέναι. Ἀλλ' ἐνταῦθα κωλύεται διὰ τὴν μικρότητα τῶν πόρων, οἷον ἡ ὑέλος ταύτης γὰρ οὐ συνάγονται, μανοτέρας οὔσης τοῦ νάρθηκος, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ ὕδωρ καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Ὡστε καὶ τόδε φανερόν, διότι τοῦ μανοῦ καὶ μαλακοῦ ἢ αὐτοῦ ὄντος ἢ παραπλησίον

ο εὐθυωρεῖν Χ^a. ρ οὐκ—φωνή om. C^a. η δικτικώτερον Χ^a. ρ δι-
 έντι codices. s συνετικώτερον C^a. Υ^a. ν, συνετικώτερον Χ^a. t μικρό-
 τητα C^a.

τὴν φύσιν, οὐ τὸ μανότερον μᾶλλον συνάγεται εἰς αὐτό· ἡ γὰρ αὐτὴ αἰτία πάντων.

Διὰ τί γίνεται ἐλάττων μὲν ἡ φωνὴ ἐξαιρουμένων, ὁμοία 59 δὲ τὸν χαρακτῆρα; Ἡ ὅτι ἐμέμικτο αὐτοῖς; Τὸ δὲ μεμιγμένον οὐ τῇ μὲν ἐστὶ τῇ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντῃ. Ὅμοιως οὖν πανταχόθεν ἐξαιρουμένων συνέρχεται ὁμοίως, ὥστ' ἑλαττόν τε ἀνάγκη καὶ ὁμοιον εἶναι.

Διὰ τί ἰσχνόφωνοι γίνονται; Πότερον διὰ θερμότητα 60 προπετέστεροί εἰσιν, ὥστε προσπταίνοντες ἐπίσχουσιν, ὥσπερ οἱ ὀργιζόμενοι; Καὶ γὰρ οὗτοι πλήρεις ἄσθματος γίνονται. Πολὺ μὲν οὖν τὸ πνεῦμα ὕσμβαίνει. Ὡς δὲ 2 τὴν ζέσιν τοῦ ὕθερμου ἄσθμαίνουσιν, διὰ τὸ πολὺ εἶναι καὶ μὴ φθάνειν ὑπεξὶ τῷ τῆς ἀναπνοῆς καιρῷ; Ἡ μᾶλλον τούναντίον κατὰψυξις ἢ θερμότης τοῦ τόπου ὧς ὕφθέγγονται, ὥσπερ ἀποπληξία τοῦ μέρους τούτου; Διὸ καὶ θερμαινόμενοι ὑπὸ οἴνου καὶ τοῦ λέγειν συνεχῶς ῥᾶον συνεύρουσι τὸν λόγον.

Διὰ τί τοῦ χειμῶνος αἱ φωναὶ βαρύτεραι; Ἡ ὅτι πα- 61 χύτερος ὁ ἀήρ, παχυτέρου δὲ ὄντος βραδυτέρα ἢ κίνησις, ὥσθ' ἡ φωνὴ βαρυτέρα. Ἡ διότι διὰ τῶν ὀστερῶν βραδυτέρον χωρεῖ ὁ ἀήρ, ὁ συμφράττεται δὲ τὸ περὶ τὸν φάρυγγα ὑπὸ τε τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ ἐπιρρέοντος φλέγματος.

Διὰ τί τὰ παιδιά καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ εὐνοῦχοι καὶ οἱ 62 γέροντες φθέγγονται ὀξύ; Ἡ ὅτι θάττων κίνησις ἐστὶν ἢ ὀξύτερα; Ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ πλείονος δυσκινήτοτερον, ὥστε οἱ ἐν ἀκμῇ πλείω συνεπισπῶνται τὸν ἀέρα· οὗτος οὖν βραδυτέρον ἰὼν ἢ βαρυτέραν παρασκευάζει τὴν φωνήν. Ἐν δὲ τοῖς παιδίοις καὶ εὐνούχοις διὰ τὸ ἐλάττω ἔχειν ἐναντίως. Τρέμειν δὲ τοὺς πρεσβύτας οὐ δυναμένους κρατεῖν, ὥσπερ 2

ὕ συμβαίνει Υα. Ὡς ἢ om. Ca.Xa.Ya. x θυμοῦ Ca.Ya. ὕ φθέγγεται Ca.Ya. z τί χειμῶνος ὄντος αἱ γ. a ὥς γ. b ὅτι γ. c στενῶν γ. d συμφράττονται δὲ τὰ γ. e ὑπὸ τε] τῇ ποιότητι γ. f ἢ om. Ca.Ya. g βραδυτέρος Ca.Xa. h βραδυτέραν codices. i ὥσπερ—κρατεῖν om. Ca.

τοῖς ἀδυνάτοις καὶ παιδίοις, ὅταν μακρὸν ξύλον λάβωσιν ἀπ' ἄκρου, τὸ ἕτερον ἄκρον σείεται διὰ τὸ μὴ κρατεῖν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ^kπρεσβύται ¹τρέμουν. Τὸ αὐτὸ δὲ ὑποληπτέον καὶ ἐπὶ τῶν ἀγωνιῶντων καὶ φοβουμένων καὶ ῥι-
 3 γώντων αἴτιον τοῦ τρόμου τῆς φωνῆς. Τοῦ γὰρ ἔχοντος τὴν φωνὴν τοιαύτην, τῶν τοιούτων παθῶν εἴσω περιεστηκότος τοῦ πλείστον, λοιπὸν ὀλίγον ὃν οὐ δύναται κρατεῖν τῆς φωνῆς· διὸ καὶ σείεται καὶ τρέμει. Διὸ καὶ οἱ τεχνικοὶ τῶν συνειδύτων ὅτι ἀγωνιῶσι μικρὸν διαλέγονται ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἄχρι οὗ ἂν καταστῶσιν· μικρᾶς γὰρ οὔσης τῆς φωνῆς ῥᾶον κρατοῦσιν.

ΙΒ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΑ ΕΥΩΔΗ.

Διὰ τί τῶν θυμιαμάτων ἦττον αἰσθάνονται πλησίον ὄν-
 τες; Πότερον ὅτι ἀκρατεστέρα κερασθεῖσα ἢ ἀπόρροια τῇ
 ἀέρι ἡδίων, ὥσπερ ἢ σμύρνη τῶν ἱατρῶν; ^aἩ καὶ τούναντίον
 εἴη ἂν, ὥστε ἀφαιρεῖσθαι τὸ πῦρ τὴν ὁσμὴν διὰ τὸ καίειν;
^bἩ γὰρ ὁσμὴ θυμιωμένων. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθράκων οὐκ
 ὄξει, πορρώτερον δὲ καθαρώτερον φαίνεται καὶ λεπτότατον
 τοῦτο.

2 Διὰ τί αἱ ὁσμαι ἦττον εὐώδεις τῶν θυμιαμάτων καὶ τῶν
 ἀνθῶν ^mἐκ τοῦ ἐγγύς; Πότερον ὅτι συναπέρχεται τῇ ὁσμῇ
 καὶ γῆς μόρια, ἃ προκαταφέρεται διὰ βάρους, ὥστε καθαρὰ
 πορρώτερον γίνεται ⁿἢ ὁσμῇ; ^aἩ οὔτε ἐγγύς οὔσης τῆς
 ἀρχῆς πλείστον γίνεται τὸ ῥέον, οὔτε λίαν πόρρω; Τὸ μὲν
 γὰρ ^oοὕτω πολὺ, τὸ δὲ διασπάται.

3 ^pΛέγεται γὰρ ὡς εὐώδη γίνεται τὰ δένδρα εἰς ἅπερ ^qἂν
 ἢ ἱρίς κατασκήψῃ. Πότερον οὖν ἀληθές ἐστιν ἢ ψεῦδος;
 Καὶ εἰ ἀληθές, ^rδιὰ τίν' αἰτίαν εἴη τὸ συμβαῖνον; ^vΟτι μὲν
 οὖν οὔτε πάντα οὔτε ἀεί, δηλον· πολλάκις γὰρ ἢ ἱρίς μὲν
 2 γέγονε, τὰ δὲ δένδρα οὐθέν ^sἐπίδηλα φαίνεται. ^vΟταν τε

^k πρεσβύτεροι K^a.O^a.s.w. ¹ post τρέμουν Q.K^a.Na.O^a.Y^a.s.w.x.
 addunt διὰ τὸ μὴ κρατεῖν. ^m ἐκ τοῦ ἐγγύς om. Ca.X^a.Y^a. ⁿ ἢ ὁσμῇ
 om. Ca. ^o οὕτω X^a. ^p λέγεται—κατασκήψῃ] h^æc post συμβαῖνον
 ponunt Ca.X^a.Y^a. ^q ἂν om. Ca. ^r διὰ τίν'] δι' Ca.X^a.Y^a. ^s ἐπί-
 δηλον X^a.

γένηται τοῦτο, οὐκ ἐν πάσῃ γίνεται ὕλη, ἐπεὶ συμβαίνει γέ ποτε· διὸ καὶ λέγεται. Τὸ δ' αἴτιον κατὰ συμβεβηκὸς τῇ ἱριδι ἀποδοτέον, ἄλλως τε καὶ εἰ μὴ ἐστὶ τις φύσις ἡ ἱρις, ἀλλὰ τῆς ὕψεως πάθος ἀνακλωμένης. Γίνεται δέ, ὥσπερ ³ ἐλέχθη, οὐχ ὁπωσοῦν ἐχούσης τῆς ὕλης τὸ πάθος· οὔτε γὰρ ἐν ^τ τοῖς χλωροῖς δένδροις οὔτε ἐν τοῖς αὔοις, ἀλλ' ἐν τῇ ^ν ἐμπεπρησμένη ὕλῃ φασὶν οἱ νομεῖς μετὰ τὰ ἐπὶ τῇ ^ω ἱριδι ὕδατα γίνεσθαι ἐπιδήλον τὴν εὐωδίαν, καὶ μάλιστα ^χ οὐ ἂν ἀσπάλαθος ἦ καὶ ῥάμνος καὶ ὦν τὰ ἄνθη εὐώδη ἐστίν. Αἷ- ⁴ τιον δὲ τῆς εὐωδίας ἐστίν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· διαθέρμουν γὰρ καὶ διακεκαυμένης οὔσης, ὃ ἂν ἐκφύσῃ, τὸ πρῶτον εὐω- ^δ δες ὅξει. Τὰ γὰρ πυρούμενά πως τῶν ὑγρότητα ἐχόντων ὀλίγην εὐώδη γίνεται· πέττει γὰρ τὸ θερμὸν ταύτην. Διὸ καὶ τῆς ὕλης γῆς εὐωδέστερα ^υ τὰ πρὸς τὸν ἥλιον τῶν πρὸς ἄρκτον ^z ἐστίν. Τούτων δὲ τὰ πρὸς ἔω τῶν πρὸς μεσημ- ⁵ βριαν, ὅτι ^α γαιώδης μᾶλλον ὁ τόπος ὁ περὶ τὴν Συρίαν καὶ ^β Ἀραβίαν ἐστίν, ἢ δὲ Λιβύη ἀμμώδης καὶ ἄνικμος. Δεῖ γὰρ μήτε πολλὴν εἶναι τὴν ἱκμάδα, ἅπεπτος γὰρ ἐστίν ^ε ἢ πολλή, μήτε ἄνικμον, οὐ γὰρ γίνεται ἀτμῖς. ^ο Ο συμβαίνει καὶ περὶ τὴν ^δ νεόκαστον ὕλην καὶ τὸ γένος τοιαύτην ὥστε ἔχειν εὐωδίαν σὺν αὐτῇ. Δηλοῖ δὲ τοῖς ἄνθεσιν· ἀφήσι ⁶ γὰρ ἐν τούτοις τὴν ὁσμὴν. Δοκεῖ δὲ ἐν οἷς ἂν ἐνσκήψῃ ἡ ἱρις γίνεσθαι, ὅτι οὐδὲν ἄνευ ὕδατος οἷόν τε γίνεσθαι· βρα- ^χ χεῖσά τε γὰρ ἡ ὕλη καὶ τῷ ἐνόντι θερμῷ πέψασα τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην ἀτμίδα ἀφήσιν. ^ε Οὔτε πολὺ τὸ ὕδωρ δεῖ εἶναι· ^ε ἐκκλύζει γὰρ τὸ πολὺ λίαν, καὶ σβέννυσσι τὴν θερμό- ^{τη} τητα τὴν ἐνυπάρχουσαν ἀπὸ τῆς πυρώσεως. Τὰ δὲ μετὰ ⁷ τὴν ἱριν ὕδατα οὐ πολλὰ γίνεται ἀλλὰ ^g μέτρια ὡς εἰπεῖν. Καὶ εἰς πολλὰ γίνονται ἱριδες, οὐ πολὺ γίνεται, ἀλλὰ

^τ τοῖς ante χλ. om. X^a. ^ν πεπρησμένη Ca. ^ω ἱριδι δ' ὕδατα X^a.
^χ οἱ Ca. Y^a, ἴσως ὅπου margo X^a, οἷον K^a. X^a. s. ^υ τὰ πρὸς τὸν ἥλιον
εὐωδέστερα X^a. Y^a. ^z εἰσι Y^a. ^α γαιώδης et συρρίαν Ca. ^β ἀραβίαν
Ca. X^a. ^ε ἢ πολλή ἐστι Ca. ^δ νεόκαστον Y^a. ^ε præstat οὐδὲ. ^ε ἐκλύ-
ζει Ca. Y^a. ^g μετρίως ὡς Ca. X^a.

πολλάκις μὲν ὀλίγον δέ. Διὸ εἰκότως τούτου γινομένου, οὐθὲν ἄλλο ὁρῶντες διάφορον πλὴν τὴν ^l ἱρίν, ταύτη τὴν αἰτίαν προσέθεσαν τῆς εὐωδίας.

4 Διὰ τί τὰ ἄνθη καὶ τὰ θυμιώμενα πόρρωθεν μᾶλλον ἥδιον ὄζει, ἐγγύθεν δὲ τὰ μὲν ποωδέστερον τὰ δὲ καπνωδέστερον; ^a Ἡ ὅτι ἡ ὁσμὴ θερμότης τίς ἐστὶ καὶ τὰ εὐώδη θερμά, τὸ δὲ θερμὸν κοῦφον, ὥστε διὰ μὲν ⁱ τοῦτο πορρωτέρω διόντων ἀμιγεστέρα γίνεται ἡ ὁσμὴ τῶν συμπαρεπομένων ὁσμῶν ἀπὸ τῶν φύλλων καὶ τοῦ καπνοῦ, ὅντος ὑδατώδους ἀτμοῦ, ^k πλησίον δὲ ὄντων τὰ μεμιγμένα αὐτοῖς συνόζει ἐν οἷς ἐστίν.

5 Διὰ τί ¹ πάντα μᾶλλον ὄζει κινούμενα; ^a Ἡ ὅτι ^m ἀναπίμπλησι πλείω ἀέρα ἢ ⁿ ἡσυχάζοντα; Διαπέμπεται οὖν ἡ ὁσμὴ θάττον ^o οὕτω πρὸς τὴν αἴσθησιν ^p ἡμῖν.

6 Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἦττον ὁσφραινόμεθα, καὶ ἐν τοῖς πάγεσιν ἥκιστα; ^a Ἡ ὅτι ὁ ἀῆρ ἀκινήτερός ἐστιν ἐν τῷ ψύχει; Οὐκουν ἀφικνεῖται ὁμοίως ἡ κίνησις ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ τὴν ὁσμὴν ἔχοντος διὰ τὴν δυσκινήσιαν τῆς ἀπορροῆς καὶ τοῦ ἀέρος ἐν ᾧ ἐστίν.

7 Διὰ τί δριμύτερον ὄζει τῶν ἀρωμάτων ἐπὶ τέφρας θυμιωμένων ἢ ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ μᾶλλον καὶ πλείω χρόνον τὴν αὐτῶν ὁσμὴν ἔχει ἐπὶ τῆς τέφρας θυμιώμενα; ^a Ἡ ὅτι ἀπεπτοτέρα ἐστὶν ἡ ὁσμὴ ἐπὶ τῆς τέφρας· διὸ καὶ ^q πλείων. Τὸ δὲ πῦρ παχὺ πέττον αὐτῶν τὴν δύναμιν, ἀλλοιοῖ τὴν ὁσμὴν· ἡ γὰρ πέψις ἀλλοιώσις ἐστὶ τοῦ πεττομένου.

8 Διὰ τί ἥδιον ὄζει τῶν ρόδων ὧν ὁ ὀμφαλὸς τραχὺς ἐστὶν ἢ ὧν λείος; ^a Ἡ ὅτι μᾶλλον ὄζει ἡδὺ ὅσα τὴν φύσιν ἀπείληφε τὴν αὐτῶν; ^r Ἀκανθῶδες ^r δὲ φύσει ^s τὸ ρόδον ἐστί, διὸ μᾶλλον ^t ἔχον τὰ κατὰ φύσιν ^v ἥδιστα ὄζει.

9 Διὰ τί αἱ ὁσμαὶ ἐγγύθεν ἦττον εὐώδεις καὶ θυμιαμά-

^l πρὶν Ca. ⁱ τοῦτο] τοῦ Ca. ^k πλησίον Ca. Xa. ¹ πάντων Ya. ^m ἀναπίμπλησι Ca. Ya. ⁿ συχάζοντα Xa. ^o οὕτω] ὥσπερ Ca. ^p ἡμῶν Ya. ^q πλείω Ca. Ya. ^r φύσει δὲ Ya. ^s τὸ δὲ ρόδον Ca. ^t ἔχοντα Ca. ^v ὄζει ἥδιον Ya.

των καὶ ἀνθῶν; ⁴Ἡ ὅτι πλησίον μὲν συναποφέρεται τὸ γεῶδες, ὥστε κεραννύμενον ἀσθενεστέραν ποιεῖ τὴν δύναμιν, εἰς δὲ τὸ πόρρω καταφέρεται ἡ ὁδμή. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ τριφθέντα τὰ ἄνθη ^w ἀπόλλυσι τὴν ὁσμὴν.

^x Πότερον αἱ ^y ὁσμαι καπνὸς ἢ ἀήρ ἢ ἀτμίς; Διαφέρει **IO** γάρ, ^z ἢ τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πυρός, τὸ δὲ καὶ ἄνευ τούτου ^a γίνε-
ται. Καὶ πότερον ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως τι πρὸς ἐκεῖνα ἢ ἀπ' ἐκείνων πρὸς ^b τὴν αἴσθησιν ἀφικνεῖται, αἰεὶ ^c κινουὺν τὸν πλη-
σίον ἀέρα; Καὶ εἰ ἀπ' ἐκείνων ἀπορρεῖ, ἔδει ἔλαττον ^d γίνε-
σθαι· καίτοι τὰ εὐώδεστατα ὀρώμεν μάλιστα διαμένοντα.

Διὰ τί δριμύτερον ὅζει μᾶλλον τῶν ἀρωμάτων ἐπὶ τέ- **I I**
φρας θυμιωμένων ἢ ἐπὶ τοῦ πυρός; ⁴Ἡ διότι ἀπεπτοτέρα ἡ ὁσμὴ ἐπὶ τῆς τέφρας· διὸ καὶ πλείων; Πολὺ οὖν καὶ τοῦ γεώδους ^e συναναθυμιᾶται καὶ γίνεται καπνός· τὸ δὲ πῦρ φθάνει ^f ἐκκαῖον τὸ γεῶδες αὐτῶν, ὥστε ἡ ὁσμὴ καθαρωτέρα καὶ εἰλικρινὴς ἀφικνεῖται ἄνευ τοῦ καπνοῦ. Διὸ καὶ τριβό-
μενα ἦττον εὐώδη τὰ ἄνθη· τὸ γὰρ γεῶδες καὶ ἡ τριψίς
κινεῖ, καὶ ἡ βραδεῖα θερμότης οὐ φθείρει.

Διὰ τί τὰ εὐώδη οὐρητικά καὶ σπέρματα καὶ φυτά; ⁴Ἡ **I 2**
ὅτι θερμὰ καὶ λεπτά, τὰ δὲ τοιαῦτα οὐρητικά; Ταχὺ γὰρ λεπτύνει ἡ ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἡ ὁσμὴ οὐ σωματώδης, ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ εὐώδη, οἷον σκόροδα, διὰ τὴν θερμότητα οὐρητικά, μᾶλλον μέντοι τηκτικά. Θερμὰ δὲ τὰ εὐώδη σπέρματα, διότι ὅλως ἡ ὁσμὴ διὰ θερμότητα γίνεται. Ἀλλὰ τὰ δυσ-
ώδη ἄπεπτά ἐστιν· δεῖ δὲ μὴ μόνον θερμὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ εὐπεπτα, εἰ ἔσται οὐρητικά, ὅπως συγκατιόντα λεπτύνῃ τὰ ὑγρά.

Διὰ τί ποτε οἱ κεκραμένοι τῶν οἴνων θάπτον τῶν ἀκρά- **I 3**
των ὄξουσιν; ⁴Ἡ ὅτι ὁ κεκραμένος ἀσθενέστερος τοῦ ἀκρά-
του ἐστίν; Τὸ δὲ ἀσθενέστερον ^g ὑπὸ πάντων ἐξίσταται

^w ἀπολλύουσι Ca. Ya. ^x πότερον] διατί Ca. ^y ὁδμαι Ca. Ya.
^z ἢ Ya, ἢ Ca, εἰ Xa. ^a γίνεται om. Ca. ^b τὴν om. Ca. ^c κινουντος
Ca. ^d γίνεσθαι] κινεῖσθαι Xa. ^e συναναθυμιᾶσθαι Xa. ^f ἐκκαῖον Ya.
^g ἐπὶ?

τοῦ ἰσχυροτέρου. Εἴτα ὁ κεκραμένος ἐστὶν εὐπετέστερος τοῦ ἀκράτου. Εὐπετέστερον δὲ ἐστὶν ὑπάρξαι ὥτινι οὖν, καὶ ἐκλαβεῖν τι τῶν μὴ ὑπαρχόντων. Ὁ μὲν οὖν ἄκρατος ὁσμώδης ἐστίν, ὁ δὲ κεκραμένος ἄνοσμος.

ΙΓ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΑ ΔΥΣΩΔΗ.

Διὰ τί τὸ μὲν οὖρον, ὅσῳ ἂν χρονίζηται ἐν τῷ σώματι, δυσωδέστερον γίνεται, ἢ δὲ κόπρος ἦττον; Ἡ ὅτι ἡ μὲν ξηραίνεται μάλλον χρονιζομένη (τὸ δὲ ^h ξηρὸν ἀσηπτότερον), τὸ δὲ οὖρον παχύνεται, πρόσφατόν τε ὃν ὁμοιότερον τῷ ἐξ ἀρχῆς ἐστὶ πόματι.

2 Διὰ τί τὰ δυσώδη τοῖς ἐδηδοκόσιν οὐ δοκεῖ ὄζειν; Ἡ διὰ τὸ συντετρῆσθαι τὴν ὄσφρησιν τῷ στόματι κατὰ τὸν οὐρανὸν πλήρης ἡ αἴσθησις γίνεται ταχύ, καὶ τῆς τε ἔσω οὐκέθ' ὁμοίως αἰσθάνεται (τὸ γὰρ πρῶτον αἰσθάνονται πάντες, ὅταν δὲ ἀψωνται, οὐκέτι, ὥσπερ συμφυοῦς) καὶ ἡ ἔξωθεν ἡ ὁμοία ἀφανίζεται ὑπὸ τῆς ἔσω.

3 Διὰ τί τριβόμενα τὰ ἄνθη δυσωδέστερα; Ἡ διότι συμμύγνυνται τῇ ὁσμῇ τὸ ⁱ γαιῶδες τὸ ἐν τῷ ἄνθει.

4 Διὰ τί τῶν μὲν ζώων οὐθὲν εὐωδὲς ἐστὶν ἔξω τῆς ^k παρδάλεως (αὕτη δὲ καὶ ^l αὐτοῖς τοῖς θηρίοις· φασι γὰρ αὐτῆς τὰ θηρία ἠδέως ὁσμᾶσθαι), φθειρόμενα δὲ ^m καὶ δυσώδη ἐστίν, τῶν δὲ φυτῶν ⁿ πολλὰ καὶ φθειρόμενα καὶ ἀναινώμενα ἔτι μάλλον εὐώδη γίνεται; Πότερον ὅτι τῆς δυσωδίας αἴτιον ἀπεψία τις περιττώματος; Διὸ καὶ οἱ ἰδρωῶτες ἐνίοις καὶ ἐνίοτε τοιοῦτοί εἰσι, μάλιστα δὲ οἷς μὴ αἰεὶ τοιοῦτοι ἐκ τῶν ² νόσων γίνονται. Καὶ αἱ φῦσαι δὲ καὶ οἱ ἐρυγμοὶ οἱ τῶν ἀπέπτων δυσώδεις εἰσίν. Τὸ αὐτὸ δὲ αἴτιον καὶ τοῦ ἐν ταῖς σαρξὶ ^o καὶ ^p τῷ ἀνάλογον· λέγω δὲ ἀνάλογον τὸ ἀντὶ σαρκὸς τοῖς ἄλλοις ἐνυπάρχον ζώοις. Ἔστι ^q γὰρ καὶ ἐνταῦθα περίττωμα ἐνίοις ἀπεπτον· τοῦτο οὖν ζώντων τε αἴτιον τῆς

^h ξηρότερον X^a. ⁱ γαιῶδες C^a. ^k παρδάλεως C^a. ^l αὐτοῖς X^a, Y^a.
^m καὶ om. C^a. ⁿ πολλὰ καὶ] codices πολλάκις. ^o καὶ] κατὰ X^a.
^p τὸ C^a. X^a. ^q γὰρ] δὲ C^a.

δυσωδίας ἐστὶ καὶ φθειρομένων σηπόμενον. Διὸ καὶ τὰ πίονα ³
καὶ ὁστᾶ καὶ τρίχες οὐ δυσώδη ἐστίν, ὅτι τὰ μὲν πέττεται,
τὰ δὲ οὐκ ἔχει ὑγρότητα. Τοῖς δὲ φυτοῖς οὐκ ἔνι περίτ-
τωμα. ⁴Ἡ ἔστι μὲν ^ττι καὶ τούτοις, ἀλλ' ὅτι ^ςξηρὰ καὶ ⁴
θερμὰ τὰ φυτὰ τὴν φύσιν ἐστίν, ὥστε εὐπεπτοτέρα ἢ ἱκμάς
καὶ οὐ πηλώδης ἐστὶν αὐτῶν; Δηλοῖ δὲ καὶ τῆς γῆς ἡ
ἐν τοῖς θερμοῖς εὐώδης οὖσα, Συρία καὶ ¹Ἀραβία, καὶ τὰ
εὐώδη ^ντάκειθεν, ὅτι ξηρὰ καὶ θερμὰ ἐστίν· τὰ δὲ τοιαῦτα
ἄσηπτα. Τὰ δὲ ζῶα ^ωοὐ τοιαῦτά ἐστι καὶ θερμὰ, ὥστε αἱ ⁵
τε περιττώσεις ἄπεπτοι καὶ δυσώδεις αὐτῶν εἰσὶ, καὶ διαφυ-
σῆσεις ὁμοίως· καὶ διαφθειρομένων σήπεται ἡ ὑγρότης, τῶν
δὲ οὐ· οὐ γὰρ ἔχουσιν.

Διὰ τί τὰ δυσώδη θερμὰ ὄντα μᾶλλον δυσώδη ἐστὶν ἢ ⁵
ἐψυγμένα; ⁴Ἡ ὅτι ἐστὶν ἡ ὁσμὴ ἀτμὸς καὶ ἀπορροή τις;
^νὉ ^ττ' οὖν ἀτμὸς ὑπὸ θερμοῦ γίνεταί καὶ ἡ ἀπορροή· κίνησις
γάρ τις ἐστὶ, τὸ δὲ θερμὸν κινητικόν. Τὸ δὲ ψυχρὸν τούν-
αντίον στατικὸν καὶ συσταλτικὸν καὶ ^ςφορὸν δὲ κάτω, τὸ δὲ
^νθερμὸν καὶ αἱ ὁσμαι πάσαι ἀνωφερεῖς διὰ τὸ ἐν ἀέρι τε
εἶναι καὶ τὸ αἰσθητήριον αὐτῶν ἄνω εἶναι, μὴ κάτω· πρὸς
γὰρ ἐγκέφαλον περαίνουσα ἡ ὁσμὴ αἴσθησιν ποιεῖ.

Διὰ τί, ἐάν τις ^ςσκορόδα φάγῃ, τὸ οὔρον ὄξει, ἄλλων ⁶
δὲ ἐχόντων ἰσχυρὰν ὁσμὴν οὐκ ὄξει ἐδεσθέντων; Πότερον,
ὥσπερ τινὲς τῶν ἡρακλειτίζόντων φασὶν ὅτι ἀναθυμιάται,
ὥσπερ ἐν τῷ ὄλῳ, καὶ ἐν τῷ σώματι, εἴτα πάλιν ψυχθὲν
συνίσταται ἐκεῖ μὲν ὑγρόν, ἐνταῦθα δὲ οὔρον, ἢ ἐκ τῆς τρο-
φῆς ἀναθυμιάσις, ἐξ οὗ ἐγένετο αὕτη συμμιγνυμένη, ποιεῖ
τὴν ὁσμὴν; Αὕτη γὰρ ἐστίν, ὅταν μεταβάλλῃ. ⁴Ἡ ἔδει ^ς
καὶ τὰ ἄλλα τοῦτο ποιεῖν, ὅσα ἰσχυρὰς ὁσμάς ἔχει· νῦν
δὲ οὐ ποιεῖ. ^νἘτι συγκρινόμενα ἐκ τῆς ἀτμίδος οὐκ εἰς τὸ
ἀρχαῖον ἔρχεται, οἶον οἶνος ἐξ οἴνου, ἀλλ' οὐχ ὕδωρ, ὥστε

^τ τι] τοι X^a, om. C^a. ^ς θερμὰ καὶ ξηρὰ τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ φυτὰ X^a.
^τ ἀραβία C^a. X^a. ^ν τὰ ἐκείθεν C^a. X^a. ^ω οὐ om. C^a. ^ς φορὴν
margo X^a, φορὸν Y^a. ^ν θερμὸν] φορὸν C^a. ^ς ρόδα C^a.

καὶ τοῦτο ψεύδος. Ἄλλ' ὅτι μόνον ^a φυσητικὸν τῆς κάτω κοιλίας τῶν ὀσμὴν ἔχόντων ἰσχυράν ^b ἅμα καὶ οὐρητικὴν, τὰ δὲ ἄλλα ἄνω ποιεῖ, οἷον ἡ ράφανος, καὶ τὰ πνεύματα. ³ Ἡ οὐκ οὐρητικά. Κάτω δὲ τρία ὑπάρχει ταῦτα· καὶ γὰρ οὐρητικόν, καὶ πνεῦμα ποιεῖ, καὶ τοῦτο κάτω. Ὁ δὲ τόπος ὁ πέριξ τὰ αἰδοῖα καὶ τὴν κύστιν τῶν τοιούτων ἀπολαύει διὰ τὴν γειτνίασιν, καὶ ὅτι πνευματικός ἐστιν· δηλοῖ ^c δὲ ἡ συντονία τοῦ αἰδοίου. Δῆλον οὖν ὅτι ἀφικνεῖται τὸ περιττώμα εἰς ^d τὴν κύστιν αὐτοῦ μάλιστα τῶν τοιούτων ἅμα τῷ πνεύματι, ὃ μιγνύμενον ποιεῖ τοῦ οὔρου τὴν ὀσμὴν.

7 Διὰ τί τὰ ^e στόματα μηδὲν ἐδεδοκότεν ἀλλὰ νηστευσάντων ^f ὅξει μᾶλλον (ὃ καλεῖται νηστείας ὅζειν), φαγόντων δὲ ^g οὐκέτι, ὅτε ἔδει μᾶλλον; Ἡ ὅτι κινουμένης τῆς κοιλίας θερμότερος ὁ ἀὴρ γινόμενος διὰ τὴν ἀκίνησιν σῆπει τὸ πνεῦμα καὶ τὰ φλεγματώδη περιττώματα; Ὅτι δὲ θερμότερος γίνεται, σημεῖον ὅτι καὶ δίψαν ποιεῖ ἡ νηστεία μᾶλλον. Φαγόντων δὲ διὰ τὸ ἐλάττων εἶναι ἡ ὀσμὴ τῆς τῶν σιτίων παύεται· κρατεῖ γὰρ τῆς θερμότητος ἡ τῶν σιτίων θερμότης, ὥστε μὴ πᾶσχειν.

8 Διὰ τί ἡ μασχάλη ^h δυσωδέστατον τῶν τόπων; Πότερον ὅτι ἀπνούστατός ἐστιν; Ἔστι ⁱ δὲ ἡ δυσωδία ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα, διὰ τὸ σῆψιν γίνεσθαι ὑπὸ τῆς ἡσυχίας τῆς ^k ὑγρότητος· ^l ἢ ^m διότι ἀκίνητος καὶ ἀγύμναστος.

9 Διὰ τί οἱ τοῦ ⁿ γράσου ὅζοντες, ὅταν ^o ἀλείφονται μύρῳ, δυσωδέστεροι ^p γίνονται; Ἡ διότι ^q τοῦτο ἐπὶ πολλῶν γίνεται, ^r οἷον ὅξυν ^s καὶ γλυκὺ συμμιχθέν τὸ ὅλον γλυκύτερον ἐγένετο. Εἶτα ^t ἰδρώσαντες πάντες δυσωδέστεροί εἰσι, τὸ δὲ μύρον θερμαντικόν ἐστιν· ἰδρώτας οὖν παρασκευάζει.

^a φυσικὸν Ca. ^b καὶ οὐρητικὴν ἅμα Xa. ^c δὲ καὶ ἡ Xa. ^d τὴν om. Ca.Ya. ^e στόματα τῶν μηδὲν Ca. ^f ὅξει Ca.Ya. ^g οὐ Ca.Ya. ^h δυσωδέστατος τῶν ἄλλων τόπων γ. ⁱ δὲ δυσωδία μάλιστα ἐν τοῖς τοιούτοις γ. ^k ὑγρότητος γ: ceteri ποιότητος. ^l ἢ om. γ. ^m διότι] ὅτι καὶ Xa. ⁿ γράσου Ca. ^o ἀλείφονται γ. ^p γίνονται] εἰσι γ. ^q ἐπὶ πολλῶν τοῦτο γ. ^r οἷον om. γ. ^s καὶ—εἶτα] ἢ ὅτι πάλιν γ. ^t ἰδρώσαντες ante εἶτα Xa, post πάντες Ca.Ya.

Διὰ τί τῶν ἐγκύρτων καὶ κυφοτέρων δυσσομοτέρα καὶ βα- 10
ρυτέρα ἢ ὁσμὴ τοῦ πνεύματος; Ἡ διότι συγκέκλεισται ὁ
τόπος ὁ περὶ τὸν πνεύμονα καὶ ὁ ἀνέσπασται ἐκ τῆς εὐθυω-
ρίας, ὥστε οὐκ εἴπουν, ἀλλὰ σήπεται ἢ ἰκμᾶς καὶ τὸ πνεῦμα
ῥ μᾶλλον εἴσω ὁ ἐγκατακλειόμενον;

Διὰ τί τὰ πολλὰ τῶν μύρων συνεξιδρῶσαι δυσώδη, ἔνια 11
δὲ ἡδῶ ἢ οὐ χεῖρω; Ἡ ὅσα μὲν τῇ κινήσει ἢ ὅ τῇ τρίψει
μεταβάλλοντα, χεῖρω ὅ τὰ τοιαῦτα, ὅσα δὲ μὴ, τοῦναντίον;
Ἐστι δὲ ἔνια τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τῶν ἀνθῶν, ἐξ ὧν γίνον-
ται αἱ εὐωδίαί, τὰ μὲν τριβόμενα ἢ θερμαινόμενα ἢ ξηραι-
νόμενα φᾶνλα, οἶον τὰ λευκῶα, τὰ δὲ ὅμοια, οἶον τὰ ῥόδα.
Καὶ τῶν μύρων ὁ δὴ ὅσα ἐκ τοιούτων ἐστί, μεταβάλλει,
τὰ δὲ οὐ· διὸ τὸ ῥόδιον ἡκιστα. Καὶ δυσώδη δὲ φαί-
νεται μᾶλλον, ὅσων οἱ ιδρῶτες δυσώδεις, καὶ διὰ τὸ μίγνυ-
σθαι τῷ ἐναντίῳ, ὥσπερ τὸ μέλι μετὰ τοῦ ἀλὸς οὐ μᾶλλον
γλυκὺ ἀλλ' ἡπτον.

Διὰ τί πάντα μᾶλλον ὄζει κινούμενα; Ἡ διότι ὁ ἀνα- 12
πίμπλησι τὸν ἀέρα; Διαπέμπεται οὖν θάπτον ἢ ὁσμὴ πρὸς
τὴν αἴσθησιν.

ΙΔ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΚΡΑΣΕΙΣ.

Διὰ τί θηριώδεις τὰ ἔθνη καὶ τὰς ὄψεις οἱ ἐν ταῖς ὑπερ-
βολαῖς ὄντες ἢ ψύχους ἢ καύματος; Ἡ διὰ τὸ αὐτό; Ἡ
γὰρ ἀρίστη κρᾶσις καὶ τῇ διανοίᾳ συμφέρει, αἱ δὲ ὑπερβολαί
ἢ ἐξιστᾶσι, καὶ ὥσπερ τὸ σῶμα διαστρέφουσιν, οὕτω καὶ τὴν
τῆς διανοίας κρᾶσιν.

Διὰ τί ἐν τῷ Πόντῳ ὁ σίτος ἐαθεὶς ἐν τῷ ψύχει πολλὰ 2
ἔτη γίνεται ἄκοπος; Ἡ ὅτι ἐξικμάζεται τὸ ἀλλότριον ὑγρὸν
μετὰ τοῦ θερμοῦ, ὥσπερ ἐν ταῖς σταφυλαῖς; Ἐνια μὲν γὰρ
ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, ἔνια δὲ ἅμα τῷ θερμῷ.

ἢ ἀνέσπαται Ca. Xa. Ya. ῥ εἴσω μᾶλλον Xa. ὁ κατακλειόμενον Ca,
ἐγκατακλεισμένον Xa. ὅ τῇ post ἢ et mox τὰ om. Xa. Ya. ὁ ὅσα—
τοιαῦτα om. Ca. αἱ om. Ca. ὁ δὲ Ca. ἐκ τῶν τοιούτων Xa.
δ διὰ Ca. ὁ ῥόδιον Xa. f δὲ om. Xa. ὁ ἀναπίπλησι Ca. ὁ ἐξι-
στῶσι Ca.

- 3 Διὰ τί ἐν τῇ ψυχροτάτῃ χώρα οἱ καῦσοι μᾶλλον γίνονται; ^αἩ διότι ἀντιπερίστῃσι τὸ ψυχρὸς εἴσω τὴν θερμότητα; ^βἘν δὲ τῷ θερμῷ τοῦναντίον συμβαίνει, τὰ εἴσω ψυχρότερα. ^γὉ δὲ καῦσος πυρετὸς τῶν ἔξω κατεψυγμένων τὰ εἴσω θερμότητι ὑπερβάλλει.
- 4 Διὰ τί οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Αἰγύπτιοι βλαιοὶ εἰσιν; ^αἩ διότι ὑπὸ θερμοῦ, ὥσπερ καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται ξηραίνόμενα, οὕτω καὶ τὰ τῶν ζώων σώματα; Δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ τρίχες· οὐλοτέρας γὰρ ἔχουσιν, ἡ δὲ οὐλότης ἐστὶν ὥσπερ βλαισότης τῶν τριχῶν.
- 5 Διὰ τί ἐν τοῖς νοτίοις μᾶλλον θηλυτοκοῦσιν αἱ ὀχεῖαι; ^αἩ ὅτι τὸ πλεῖον ὑγρὸν βραδύτερον παχύνεται; ^βἘν δὲ τοῖς νοτίοις διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς κράσεως ὑγρότερον τὸ σπέρμα γίνεται.
- 6 Διὰ τί ἐν τοῖς ἐλώδεσι τὰ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔλκη ταχὺ ὑγιάζεται, τὰ δὲ ἐν ταῖς κνήμαις μόλις; ^αἩ ὅτι βαρεῖα ἡ ὑγρότης διὰ τὸ γεώδης εἶναι, τὰ δὲ βαρέα εἰς τὸ κάτω ὑποχωρεῖ; Τὰ μὲν οὖν ἄνω εὐπεπτα διὰ τὸ ὑποκεχωρηκέναι εἰς τὸ κάτω, τὰ δὲ κάτω πολλῆς γέμει ^ιτῆς ^κ περιπτώσεως καὶ εὐσήπτου.
- 7 Διὰ τί οἱ μὲν ἐν τοῖς εὐπνόοις τόποις ¹βραδέως γηράσκουσιν, οἱ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ ἐλώδεσι ταχέως; ^αἩ τὸ γῆρας σηπεδὼν τίς ἐστι, σήπεται δὲ τὸ ἡρεμοῦν· τὸ δὲ ἐν κινήσει οὐκ ἢ ὅλως ἀσαπὲς ἢ ἡττον τοῦτο πάσχει, οἷον τὸ ὕδωρ. ^βἘν μὲν οὖν τοῖς ὑψηλοῖς διὰ τὴν εὐπνοιαν ^μὁ ἀήρ ἐν κινήσει ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς κοίλοις μένει. ^γἘπὶ δὲ ἐκεῖ μὲν διὰ τὴν κίνησιν αἰεὶ καθαρὸς ὁ ἀήρ καὶ ἕτερος γίνεται, ἐν δὲ τοῖς ἐλώδεσι μένει.
- 8 Διὰ τί οἱ μὲν ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις δειλοὶ ^ηεἰσιν, ^οοἱ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς ἀνδρεῖοι; ^αἩ ὅτι ἐναντίως τοῖς τόποις καὶ ταῖς ὥραις ἡ φύσις ἔχει, διὰ τὸ ὁμοίως ἐχόντων ἀνάγκη διακαίεσθαι ταχέως. ^βἈνδρεῖοι δὲ εἰσιν οἱ τὴν φύσιν θερ-

^ι τῆς om. Ca. Ya. ^κ περιπτώσεως Xa. ¹ βραδέως—cap. δ. τόποις om. Ca. ^μ ὁ om. Ya. ^η εἰσίν om. Ca. ^ο οἱ δὲ ἐν] ἐν δὲ Xa.

μοί, δειλοί δὲ οἱ κατεψυγμένοι. Συμβαίνει δὲ τοὺς μὲν ἐν² τοῖς θερμοῖς ὄντας κατεψύχθαι, τοὺς^ο δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς ἐκτεθερμάνθαι τὴν φύσιν. Μεγάλοι δὲ ἄμφω εἰσίν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ψυχροῖς διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς σύμφυτον θερμότητα, Ἡ οἱ δ' ἐν τοῖς θερμοῖς διὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ· ἐν γὰρ τοῖς θερμοῖς καὶ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ αὐξάνονται. Τὸ δὲ ψυχρὸς⁹ πιλη-³τικόν ἐστίν. Ἄτε οὖν τῶν μὲν ἐν αὐτοῖς ἐχόντων τὴν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως σφοδράν, τῶν δὲ οὐ κωλυομένων ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψυχρότητος, εἰκότως ἐπὶ πολὺ τὴν αὕξησιν ἐπιδέχονται. Οἱ δὲ περὶ ἡμᾶς ἦττον διὰ τὸ ἐλάττω τε ἔχειν τὴν ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς, καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐν τοῖς ψυχροῖς¹ συμπιλεῖσθαι.

Διὰ τί μακρόβιοι μᾶλλον εἰσιν οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις⁹ οἰκοῦντες; Ἡ διὰ τὸ ξηροτέραν ἔχειν τὴν φύσιν, τὸ δὲ ξηρότερον ἀσαπέστερον⁸ εἶναι καὶ πολυχρονιώτερον, τὸν δὲ θάνατον οἶον σῆψίν τινα εἶναι; Ἡ διότι ὁ μὲν θάνατός ἐστι ψύξις τοῦ ἐντὸς θερμοῦ, καταψύχεται δὲ πᾶν ὑπὸ τοῦ περιέχοντος καὶ ψυχροτέρου; Ἐστὶ δὲ ὁ περιέχων ἀήρ ἐν μὲν τοῖς ἀλεεινοῖς τόποις θερμός, ἐν δὲ τοῖς ψυχροῖς ψυχρός, ὥστε¹ θάπτον καὶ μᾶλλον φθείρει τὸ ἐν αὐτοῖς θερμόν.

Διὰ τί οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις μακροβιώτεροι; Ἡ ὅτι¹⁰ μᾶλλον τὸ θερμόν καὶ¹¹ τὸ ὑγρὸν σώζουσιν; Ὁ γὰρ θάνατος ἡ τούτων φθορά.

Διὰ τί ἐν τοῖς ἐλώδεσι τόποις ὑπνωδέστεροι γινόμεθα;¹¹ Ἡ¹² διότι κατεψυγμένοι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς ἐσμέν, ἡ δὲ κατάψυξις ἡσυχία τις οὖσα παρασκευάζει ὕπνον, ὁ δὲ ὕπνος ἐν τῷ ἡσυχάζειν παραγίνεται.

Διὰ τί οἱ ἐν τοῖς πλοίοις εὐχροιοι,¹² ἐπὶ ὕδατος διαιτώ-¹²μενοι, μᾶλλον τῶν ἐν τοῖς ἔλεσιν; Ἡ ὥρα καὶ τὸ εὐ-

^ο δὲ om. Ca.
 λούσθαι Ca. Ya.
 post καὶ om. Xa.
 Ca. Ya.

^ρ οἱ δὲ ἐν] ἐν δὲ Xa.
⁸ εἶναι om. Ca.
¹⁰ ὅτι Xa.

⁹ ποιητικόν Ca.
¹ θάπτον] μᾶλλον Ca.
¹² ἐπὶ] οἱ ἐν τῷ Ca.

¹ συμπι-
¹¹ τὸ
¹² ἡ] καὶ

πνουν αἴτιον; Ὡχρὸς δὲ τὸ ὕδωρ ποιεῖ, ὅταν ^z σήπηται, ὃ πάσχει δι' ἀκινήσιαν· διὸ ἐν τοῖς ἐλάδεσιν ὑπωχροί.

- 13 Διὰ τί ἐν τοῖς χειμερινοῖς χωρίοις πνίγη σφοδρὰ γίνεται πολλά, καὶ μαλλον ἢ ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς; Πότερον διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ αἵρος; Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς θερμότητος ὕδωρ θερμότερον γίνεται τοῦ αἵρος, ὥστε καὶ ὁ αἷρ ὑγρότερος τοῦ θερμοῦ. Ἡ οὐδὲ ἔστι ξηρότερος ὁ αἷρ ἐν ^a τοῖς τόποις τοῖς τοιοῦτοις, ἀλλὰ φαίνεται παρὰ τὸ ἐναντίον, ὥσπερ ὁ ἐκ νεφέλης ἥλιος παρὰ τὸ ἐκ τῆς σκιᾶς θιγγάνεσθαι.

- 14 Διὰ τί οἱ πρὸς μεσημβρίαν οἰκούντες μᾶλλον εἰσι μελανόφθαλμοι; Ἡ γλαυκὰ μὲν ἔστι τὰ ὄμματα δι' ὑπερβολὴν τοῦ ἐντὸς θερμοῦ, μέλανα δὲ διὰ τὴν τούτου ἀπουσίαν, ^z ὥσπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησίν. Καθάπερ οὖν τῶν πρὸς ἄρκτον οἰκούντων γλαυκὰ ^b τὰ ὄμματά ἐστι τῷ τὸ ἐντὸς θερμὸν κωλύεσθαι διεκπίπτειν διὰ τὸ ^c ἐκτὸς ψυχρόν, οὕτω τῶν πρὸς μεσημβρίαν οἰκούντων τὸ μὲν ὑγρὸν διὰ τὸ περιέχον θερμὸν οὐκ ἐκπίπτει, ^d τὸ δὲ θερμὸν μηδεὶς ἀντιφράττοντος ἐκπίπτει, τὸ δὲ λειπόμενον ὑγρὸν μέλαν ποιεῖ τῇ ^z γὰρ τοῦ φωτὸς ἀπουσίᾳ τὸ λειπόμενόν ἐστι σκοτῶδες. Ἡ τοῖς τοῦ λοιποῦ σώματος χρώμασιν ὁμοιοῦται τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ χρῶμα; Διὸ τῶν πρὸς ἄρκτον λευκῶν ὄντων γλαυκὰ τὰ ὄμματα (^e τοῦ γὰρ λευκοῦ τοῦτο ἐγγὺς τὸ χρῶμα), καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν μελάνων ὄντων μέλανα καὶ τὰ ὄμματα.

- 15 Διὰ τί οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις σοφώτεροί εἰσιν ἢ ἐν τοῖς ψυχροῖς; Πότερον διὰ τὸ αὐτὸ δι' ὅπερ καὶ οἱ γέροντες τῶν νέων; Οἱ μὲν γὰρ διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἐπανιούσης τῆς φύσεως ^f αὐτῶν θερμότεροί εἰσι πολὺ, ὥστε λίαν μεθύουσιν εὐόκασι, καὶ οὐκ εἰσὶ ζητητικοὶ ἀλλὰ ἀνδρείοι καὶ εὐέλπιδες· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς ^g νήφουσι διὰ τὸ ^h κα-

^z σήπηται X^a. ^a τοῖς om. X^a. ^b τὰ om. codices. ^c ἐντὸς X^a.
^d τὸ δὲ—ἐκπίπτει om. pr. Y^a. ^e τοῦ—ὄμματα om. C^a. ^f αὐτῶν C^a. Y^a. ^g νήφουσι post θαρρύντων C^a. ^h καταψεύχθαι C^a.

τεψύχθαι. Πανταχοῦ δὲ οἱ φοβούμενοι τῶν θαρρούντων ² μᾶλλον ἐπιχειροῦσι ζητεῖν, ὥστε καὶ εὐρίσκουσι μᾶλλον.
¹ Ἡ διὰ τὸ πολυχρονιώτερον τὸ γένος εἶναι τοῦτο, τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἀπολέσθαι, ὥστε εἶναι καθάπερ νέους πρὸς γέροντας τοὺς ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις πρὸς τοὺς ἐν τοῖς θερμοῖς οἰκοῦντας.

Διὰ τί οἱ μὲν ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις δειλοί εἰσιν, οἱ δὲ ¹⁶ ἐν τοῖς ψυχροῖς ἀνδρεῖοι; ¹ Ἡ ὅτι ἐναντίως τοῖς τόποις καὶ ταῖς ὥραις ἢ φύσις ἔχει, διὰ τὸ ὁμοίως ἐχόντων ¹ διακάνεσθαι ἀν ταχέως; ^k ¹ Ἀνδρεῖοι δὲ εἰσιν οἱ τὴν φύσιν θερμοί, δειλοί δὲ οἱ κατεψυγμένοι. Συμβαίνει δὴ τοὺς μὲν ¹ ἐν τοῖς ² θερμοῖς ὄντας καταψύχεσθαι (ἀραιοῦ γὰρ ὄντος αὐτοῖς τοῦ σώματος τὸ θερμὸν αὐτῶν ἔξω διεκπίπτει), τοὺς δ' ἐν τοῖς ψυχροῖς ἐκθερμάνθαι τὴν φύσιν διὰ τὸ ^m ἐκ τοῦ ⁿ ἐκτὸς ψύχους πυκνουθῆναι τὴν σάρκα, πυκνουμένης δὲ ἐντὸς συστέλλεσθαι τὸ θερμόν.

ΙΕ. ΟΣΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕΤΕΧΕΙ ΘΕΩΡΙΑΣ.

Διὰ τί διάμετρος καλεῖται μόνη τῶν δίχα διαιρουσῶν τὰ εὐθύγραμμα ἢ ἐκ γωνίας εἰς ^o γωνίαν ἀχθεῖσα γραμμὴ; ¹ Ἡ ὅτι διάμετρος δίχα διαιρεῖ, καθάπερ τοῦνομα ὑποσημαίνει, οὐ φθείρουσα τὸ μετρούμενον; ¹ Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰς συνθέσεις διαιρουσα (λέγω δὲ τὰς γωνίας) διάμετρος ἔσται· οὐ γὰρ φθείρει ἀλλὰ διαιρεῖ, καθάπερ οἱ τὰ στρατιωτικὰ σκεύη διαιροῦντες. ¹ Ἡ δὲ κατὰ τὰς γραμμὰς σύνθετα τέμνουσα φθείρει· σύγκειται γὰρ τὸ εὐθύγραμμον κατὰ τὰς γωνίας.

Διὰ τί διάμετρος καλεῖται; ¹ Ἡ ^p διότι δίχα ^q μόνη διαι- ² ρεῖ; ¹ Ὡςπερ οὖν εἴ τις εἴποι ^r διχάμετρός ἐστιν. Καὶ ^s διὰ τί μόνη τῶν δίχα τοῦτο καλεῖται. ¹ Ἡ ^t ὅτι κατὰ μέλη ^v ἢ ^w κέκαμπται μόνη διαιρεῖ, αἱ δὲ ἄλλαι κατὰ πλευράς;

ⁱ διακάνεσθαι Ca. Ya. ^k ἀνδρεῖοι δὲ] διότι ἀνδρεῖοι ν. ^l ἐν om. Ya.
^m ἐκ τοῦ om. Ca. ⁿ ἐντὸς Ca. Ya. ^o γωνίας Xa. ^p ὅτι Ca. Ya.
^q μόνον Xa. ^r διάμετρος codices. ^s διὰ τί] διότι codices. ^t ὅτι ἢ
κατὰ μέρη Xa. ^v ἢ] ὡς Ca. ^w κέκαμπται Xa.

- 3 Διὰ τί πάντες ἄνθρωποι, καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες,
^x εἰς τὰ δέκα καταριθμοῦσι, καὶ οὐκ εἰς ἄλλον ἀριθμόν, οἶον
 β', γ', δ', ε', εἶτα πάλιν ἐπαναδιπλοῦσιν, ἐν πέντε, δύο πέντε,
 ὥσπερ ἑνδεκα, δώδεκα; Οὐδ' αὖ ἐξωτέρω παυσάμενοι τῶν
 δέκα, εἶτα ἐκείθεν ἐπαναδιπλοῦσιν; Ἔστι μὲν γὰρ ἕκαστος
 τῶν ἀριθμῶν ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἐν ἡ δύο, καὶ οὗτος ἄλλος τις,
² ἀριθμοῦσι δ' ὁμῶς ὀρίσαντες ἄχρι τῶν δέκα. Οὐ γὰρ δὴ ἀπὸ
 τύχης γε αὐτὸ ^z ποιοῦντες φαίνονται καὶ αἰεὶ τὸ δὲ αἰεὶ καὶ
 ἐπὶ πάντων οὐκ ἀπὸ τύχης, ἀλλὰ φυσικόν. Πότερον ὅτι
 τὰ δέκα τέλειος ἀριθμός; Ἐχων γὰρ πάντα τὰ τοῦ ἀριθμοῦ
 εἶδη, ἄρτιον περιττόν, τετράγωνον κύβον, μῆκος ἐπίπεδον,
³ πρῶτον σύνθετον. Ἡ ὅτι ἀρχὴ ἡ ^a δεκάς; Ἐν γὰρ ^b καὶ δύο
 καὶ τρία καὶ τέτταρα γίνεται δεκάς. Ἡ ὅτι τὰ φερόμενα
 σώματα ἑνέα; Ἡ ὅτι ἐν δέκα ἀναλογίαις ^c τέτταρες κυβι-
 κοὶ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦνται, ἐξ ὧν φασὶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγό-
 ρειοὶ τὸ πᾶν συνεστάναι; Ἡ ὅτι πάντες ὑπῆρξαν ἄνθρωποι
⁴ ἔχοντες δέκα δακτύλους; Οἶον οὖν ψήφους ἔχοντες τοῦ οἰκείου
 ἀριθμοῦ, τούτῳ τῷ πλήθει καὶ τὰλλα ἀριθμοῦσιν. Μόνοι δὲ
 ἀριθμοῦσι τῶν Θρακῶν γένος τι εἰς τέτταρα, διὰ τὸ ὥσπερ
 τὰ παιδία μὴ δύνασθαι μνημονεύειν ἐπὶ πολὺ, μηδὲ χρήσιν
 μηδενὸς εἶναι πολλοῦ αὐτοῖς.
- 4 ὅτι ἡ γῆ κέντρον· αἰεὶ γὰρ ὅμοια τὰ φαινόμενα ἡμῖν σχή-
 ματα. Δοκεῖ τοῦτο εἶναι, ἐὰν μὴ ἀπὸ τοῦ μέσου τις θεωρῇ,
 ἀλλ' ὅτε μὲν τρίγωνα ὅτε δὲ ^d τραπέζια ὅτε δὲ ἄλλοια ἐδόκει
² ἡ γῆ ^e μέσον ἡμῖν, εἰ ἀπὸ τούτων ἓν ἡμᾶς θεωρεῖν. Οὕσης
 γὰρ σφαιροειδοῦς τῆς γῆς ταῦτ' οὗτο κέντρον τούτου καὶ τῆς
^f γῆς ἔσται. Ἡμεῖς δὲ ἐπάνω τῆς γῆς οἰκοῦμεν, ὥστε οὐκ
 ἀπὸ τούτου, ἀλλὰ τὸ ἡμισυ τῆς διαμέτρου ^g ἀφεστῶσιν ἡμῖν
 τοιαῦτα φαίνεται. Τί ^h οὖν ⁱ κωλύει πλέονος γενομένου τοῦ
 διαστήματος διαμένειν τὴν τῶν σχημάτων φαντασίαν;

^x εἰς τὰ] ἐς τὰ Ca.Xa. ^y οὕτως? ^z ποιοῦντες πάντες φ.? ^a δεκάς
 Ya. ^b καὶ om. Ca. ^c τέσσαρες Xa. ^d παρατραπέζια Xa. ^e μέσον
 ὕδωρ ἡμῖν εἰ ἀπὸ τούτου Xa. ^f γῆς alterum om. Xa. ^g ἀφεστῶσαν Ca,
 ἀφεστῶσιν Xa. ^h οὖν] οὐ Ca.Ya. ⁱ κωλύσει Ca.

Διὰ τί τοῦ ἡλίου ὁμοτόνως φερομένου ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ, 5
οὐχ ἡ αὐτὴ αὔξησις καὶ φθίσις τῶν σκιῶν; Ἡ ὅτι ἴσαι γί-
νονται αἱ γωνίαι πρὸς τὰ ὀρώμενα, αἱ ^k ἀπὸ τῶν ἀκτίνων ὑπὸ
ταῖς ἴσαις περιφερείαις; Εἰ δ' αὖται καὶ ἐμβαλλόμεναι ποι-
οῦσιν ἀκτῖνας ἐν τῷ τριγώνῳ, ὅπερ ἔχεται ὑπό τε τῆς πρώ-
της ἀκτίνος καὶ τοῦ ὀρωμένου καὶ τῆς σκιᾶς. Εἰ δ' αἱ γωνίαι 2
ἴσαι, ἀνάγκη τὴν πορρωτέρω γραμμὴν τοῦ ὀρωμένου μείζω
εἶναι τῆς ἐγγυτέρω· τοῦτο γὰρ ἴσμεν. Διηρήσθω οὖν ἡ
περιφέρεια εἰς ἴσα ὅσαοῦν πλήθει, ὀράσθω δὲ τὸ Θ. Ὅταν
οὖν ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῦ Α προσλαβὼν τὸ Θ ποιήσῃ τινὰ σκιὰν
ἐν τῷ Θ Α, ἀνάγκη δὴ τὴν ἀκτῖνα ἐπὶ τὸ Α πίπτειν. Ὅταν 3
δ' ἔλθῃ ἐπὶ τὸ Β, ἡ ἀπὸ τοῦ Β ἀκτὶς ^l ἐντὸς τῆς Θ Α πεσεῖ-
ται, καὶ ὅταν πάλιν ἐπὶ τὸ ^m Γ μεταβῇ, ὡσαύτως· εἰ δὲ μὴ,
εὐθεῖα εὐθείας διχῇ ἄψεται. Ἐπεὶ οὖν ἴση ἡ Α Β τῇ Β Γ,
καὶ αἱ γωνίαι αἱ ὑπὸ ταύτης αἱ πρὸς ⁿ τῷ Δ ἴσαι ἔσονται
πρὸς τῷ κέντρῳ γάρ. Εἰ δὲ τῇ τοῦ Δ, καὶ ἐν τῷ τριγώνῳ
κατὰ κορυφὴν γὰρ ταύταις. Ὅστ' ἐπεὶ εἰς ἴσα διαιρεῖται ἡ 4
γωνία, μείζων ἔσται ^o ἡ Δ Ε τῆς Ε Ζ τῇ Δ Θ. Ὅμοιως δὲ
καὶ αἱ ἄλλαι ἅς ποιοῦσιν Ραὶ ἀπὸ τῆς περιφερείας ἀκτῖνες.
Ἄμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι κατὰ μεσημβρίαν ἐλαχίστην ἀναγ-
καῖον εἶναι τὴν σκιάν, καὶ ὅτι αἱ ἐπιδόσεις ^q τότε ἐλάχισται.
Μάλιστα γὰρ καθ' ἡμᾶς ὁ ἥλιος τῆς μεσημβρίας ἐστί, καὶ 5
πνίγος γίνεται διὰ τε τὴν εἰρημένην αἰτίαν, καὶ ὅτι ἀπνεύ-
ματος· ὅταν γὰρ διακρίνῃ τὸν πρὸς τῇ γῇ ἀέρα, πνεῦμα γί-
νεται. Εἰ οὖν ἅμα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις, εἰκό-
τως ἂν αἱ μέσαι νύκτες καὶ ἡ μεσημβρία ἀπνεύματοι εἶεν.

Διὰ τί ὁ ἥλιος διὰ τῶν τετραπλεύρων διέχων οὐκ εὐθύ- 6
γραμμα ποιεῖ τὰ σχήματα ἀλλὰ κύκλους, οἷον ἐν ταῖς ῥί-
ψίν; Ἡ ὅτι ^s ἡ τῶν ὄψεων ἑκπτώσις κῶνός ἐστι, τοῦ δὲ
κῶνου κύκλος ἡ βάσις, ὥστε πρὸς ὃ ἂν ^t προσπίπτωσιν αἱ τοῦ
ἡλίου ἀκτῖνες, κυκλοτερεῖς φαίνονται. Ἀναγκαῖον μὲν γάρ 2

^k ὑπὸ Ca.Xa.Ya. ^l ἐκτὸς Ca.Ya. ^m Γ] = Ca. ⁿ τὸ Ca.Xa. ^o ἡ
Δ Ε τῇ] δ ε Χα. ^p αἱ ante ἀπὸ om. Ca. ^q ποτὲ Ca.Ya. ^r ῥίψουσιν
codices. ^s ἡ om. Χα. ^t πίπτωσιν Ca.

ἐστι καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου σχῆμα ὑπ' εὐθειῶν περιέχεσθαι, εἴπερ αἱ ἀκτῖνες εὐθεῖαι. Ὅταν γὰρ ^νεὐθεῖαι πρὸς εὐθείαν προσπίπτωσιν, εὐθύγραμμον ποιοῦσιν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων συμβαίνει τοῦτο· πρὸς εὐθείαν γὰρ ^ωπροσπίπτουσι τὴν τοῦ ῥιπὸς γραμμὴν, ^κἢ δὲ οὐ λάμπουσι, καὶ ^γαὐταὶ εὐθεῖαί εἰσιν, ³ὥστε ^zπρὸς εὐθείαν ἔσται ἡ ἔκπτωσις. Ἀλλὰ διὰ τὸ ^αἀσθενεῖς εἶναι τὰς ἀποσχιζομένας ἀπὸ τῶν ὄψεων πρὸς τὰ ἄκρα τῶν εὐθειῶν, οὐχ ὁράται τὰ ἐν ταῖς γωνίαις· ἀλλ' ὅσον μὲν τῆς εὐθείας ^βἐννάρχει ἐν τῷ κώνῳ, ποιεῖ αὐτήν, τὸ δὲ λοιπὸν οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ λανθάνουσιν αἱ ὄψεις ^εἐπιπίπτουσai. Πολλὰ γὰρ οὐχ ὁρώμεν ἐφ' ἃ δυκνεῖται ἡ ὄψις, οἷον τὰ ἐν τῷ σκό- ⁴τει. Ὅμοιον δὲ ^δτούτῳ καὶ τὸ ^ετὸ τετράγωνον πολυγωνοειδὲς φαίνεσθαι, ἐὰν δὲ πλεόν ἀφιστῇ, κύκλον. Ὅντος γὰρ κώνου τῆς τῶν ὄψεων ἐκπτώσεως, ἀφισταμένου τοῦ σχήματος εἰς ^ιτὸ πόρρω αἱ μὲν εἰς τὰς γωνίας ἀποσχιζόμεναι τῶν ὄψεων διὰ τὸ ἀσθενεῖς εἶναι καὶ ὀλίγαι οὐχ ὁρώσι, πλεόνος τοῦ ἀποστήματος γινομένου, αἱ δὲ εἰς τὸ μέσον προσπίπτου- ⁵σαι, ἀθρόαι καὶ ἰσχυραὶ οὔσαι, διαμένουσιν. Ἐγγὺς μὲν οὖν ὄντος τοῦ σχήματος ^ςδύνανται καὶ τὰ ἐν ταῖς γωνίαις ὁρᾶν, ^ηπόρρω δὲ ^ιαὐτοῦ ^κγινομένου ἀδυνατοῦσιν. Διὸ καὶ ἡ περιφερὴς ἀπαγομένη εὐθεῖα φαίνεται. Καὶ ἡ σελήνη ^ιὑπὸ εὐθειῶν ^μδοκεῖ περιέχεσθαι τῇ ὀγδόῃ, ἐὰν μὴ κατὰ τὸ πλάτος ἀλλὰ κατὰ ^ντὴν περιέχουσιν γραμμὴν αἱ ὄψεις ^οπροσπί- ⁶πτωσιν. Ἐγγὺς μὲν γὰρ οὔσης τῆς περιφερείας δύνανται ^ρδιακρίνειν αἱ ὄψεις, ὅσῳ ἐγγύτερόν ἐστι θάτερον θατέρου μέρους τῆς περιφερείας· πόρρω δὲ γινομένης οὐ διαισθάνεται, ἀλλὰ δοκεῖ αὐτῇ ἐξ ἴσου ^ιεἶναι. Διὸ καὶ εὐθεῖα φαίνεται.

7 Διὰ τί τῆς σελήνης σφαιροειδοῦς οὔσης εὐθείαν ὁρώμεν,

^ν εὐθεῖα X^a. ^ω συμπίπτουσι C^a. ^κ ἢ X^a. ^γ αὐται codices. ^z πρὸς τὴν εὐθείαν C^a. ^α ἀσθενὲς Y^a. ^β ἐννάρχον C^a. ^ε ἐκπίπτουσai C^a. ^δ τούτου X^a. ^ε τὸ alterum om. C^a. X^a. ^ι τὰ C^a. ^ς δύνανται C^a. X^a. Y^a. ^η πόρρω] πλείον C^a. Y^a. et pr. X^a, πλείονος rc. X^a. ^ι αὐτῶν Y^a. ^κ γενομένου X^a. Y^a. ^ι ἀπὸ C^a. ^μ περιέχεσθαι δοκεῖ X^a. Y^a. ^ν τὴν περιφέρειαν περιέχουσιν C^a. ^ο προσπίπτουσιν X^a. ^ρ διακρίνεσθαι C^a. ^ι εἶναι om. X^a.

ὅταν ἢ διχότομος; "Η ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ ἢ ὄψις γίνεται καὶ ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια, ἣν ὁ ἥλιος ποιεῖ προσβάλλων τῇ σελήνῃ; ¹ Ὅτε δὲ τοῦτο γένοιτο, εὐθεῖα γραμμὴ ἐφαίνετο ὁ ἥλιος. Ἐπεὶ γὰρ ἀνάγκη τὸ προσβάλλον τὰς ² ὄψεις πρὸς τὴν σφαῖραν κύκλον ὁρᾶν, ἡ δὲ σελήνη σφαιροειδής, καὶ ὁ ἥλιος ὁρᾷ αὐτήν, κύκλος ἂν εἴη ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου γινόμενος. Οὗτος ³ οὖν ὅταν μὲν ἐξ ἐναντίας ἡμῖν γένηται, ὅλος φαίνεται καὶ δοκεῖ πανσέληνος εἶναι· ὅταν δὲ παραλλάττῃ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου μετάβασιν, ἡ περιφέρεια αὐτοῦ κατὰ τὴν ὄψιν γίνεται, ὥστε εὐθεῖα φαίνεται. Τὸ δὲ ἕτερον ³ μέρος περιφερές, ὅτι ἐξ ἐναντίας κείται τῇ ὄψει ἡμισφαίριον. Τὸ δὲ τοιοῦτο ἐφαίνετο ἡμικύκλιον. Ἀεὶ γὰρ ἡ σελήνη κατ' ἀντικρὺ ἐστὶ τῆς ὄψεως. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ἐπιβάλλῃ, οὐχ ὁρῶμεν, καὶ ⁴ ἀναπληροῦται μετὰ τὴν ὀγδόην ἐκ τοῦ μέσου, ὅτι ἐπιπαρεξιών ὁ ἥλιος ἐκκλινέστερον ἡμῖν ποιεῖ τὸν κύκλον. Οὕτω δὲ τιθέμενος πρὸς τὴν ὄψιν ὁ κύκλος κώνου τομῇ ἐμ- ⁴ φερῆς ⁵ ἐγένετο. Μνηοειδής δὲ φαίνεται, ὅταν ὁ ἥλιος μεταβῇ. Ὅταν γὰρ κατὰ τὰ ἔσχατα σημεία, καθ' ἃ διχότομος φαίνεται, ὁ κύκλος ὁ τοῦ ἡλίου γένηται, περιφέρεια φαίνεται ἡ τοῦ κύκλου. Οὐ γὰρ ἔτι κατ' εὐθειάν ἐστὶ τῇ ὄψει, ἀλλὰ παραλλάττει. Τούτου δὲ γινομένου, καὶ διὰ τῶν αὐ- ⁵ τῶν σημείων τοῦ κύκλου ὄντος, ἀνάγκη μνηοειδῇ φαίνεσθαι. Μέρος γάρ τι τοῦ κύκλου κατὰ τὴν ὄψιν εὐθύς ἐστὶ, τοῦ προτέρου ἐξ ἐναντίας ὄντος, ὥστε τοῦ λαμπροῦ ἀποτέμενται· εἴθ' οὕτως καὶ τὰ ἄκρα μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ, ⁶ ὥστε ἀνάγκη μνηοειδῇ φαίνεσθαι. Μᾶλλον δὲ καὶ ἦττον διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ⁶ κίνησιν. Μεταβαίνοντος γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ ὁ κύκλος ὃν ὁρᾷ ἐπιστρέφεται, ἐν τοῖς αὐτοῖς σημείοις ὧν ἀπείρους γὰρ ἐγκλίσεις ἐγχωρεῖ αὐτὸν κλιθῆναι, εἴπερ γραφῆναι τοὺς μεγίστους κύκλους διὰ τῶν αὐτῶν σημείων ἀπείρους ἐνδέχεται. Διὰ τί ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σφαιροειδῇ ὄντα ἐπίπεδα ⁸ φαίνεται; "Η ὅτι πάντων ὅσων τὸ ἀπόστημα ἄδηλον, ⁸ ὅτε

¹ ὅτι Ca.Xa. ² οὖν om. Ca. ³ ἀναπληροῦντα Ca. ⁴ ἐγένετο Ya.
⁵ ὥστε om. Ca.Xa.Ya. ⁶ ὅτι Ca.Ya.

πλείον ἢ ἔλαττον ἀφέστηκεν, ἐξ ἴσου φαίνονται; Ὡστε καὶ ἐφ' ἐνὸς μὲν μόρια δ' ἔχοντος, ἂν μὴ τῇ χροᾷ διαφέρει, ὕψανάγκη τὰ μόρια ἐξ ἴσου φαίνεσθαι. Τὸ δ' ἐξ ἴσου ^z ὁμαλὸν καὶ ἐπίπεδον ἀνάγκη ^a δοκεῖν εἶναι.

- 9 Διὰ τί τὰς σκιὰς ποιεῖ ὁ ἥλιος ἀνίσχων καὶ δύνων μακράς, αἰρόμενος δὲ ἐλάττους, ἐπὶ τῆς μεσημβρίας δ' ἐλαχίστας; Ἡ ὅτι ἀνίσχων τὸ μὲν πρῶτον ^b παράλληλον ποιήσει τὴν σκιὰν τῇ γῇ, καὶ ἄπειρον ὡς ἄνισον ὑπερτείνει, ἔπειτα μακράν· αἰεὶ δ' ^d ἐλάττω διὰ τὸ αἰεὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου σημείου εὐθεῖαν ἐντὸς πίπτειν. Γνώμων τὸ ΑΒ, ἥλιος οὐ τὸ Γ καὶ οὐ τὸ Δ· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Γ ἀκτὶς, ἐφ' ἧς τὸ ΓΖ, ἐξωτέρω ἔσται τῆς ΓΕ. Ἐστὶ δὲ σκιὰ ἡ μὲν ΒΕ ἀνωτέρω ὄντος τοῦ ἡλίου, ἡ δὲ ΒΖ κατωτάτω· ἐλαχίστη δέ, ὅσῳ ἀνωτάτω, ^e ἢ καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς.

- 10 Διὰ τί αἱ ἀπὸ τῆς σελήνης σκιὰι μείζους τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὥσι καθέτουν; Ἡ διότι ἀνώτερος ὁ ἥλιος τῆς σελήνης; Ἀνάγκη οὖν ἐντὸς πίπτειν τὴν ἀπὸ τοῦ ^f ἀνωτέρω ἀκτῖνα. Γνώμων ἐφ' ᾧ ΑΔ, σελήνη Β, ἥλιος Γ. Ἡ μὲν ^g οὖν ἀπὸ τῆς σελήνης ἀκτὶς ΒΖ, ὥστε ἔσται σκιὰ ἡ τὸ ΔΖ· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ τὸ ΓΕ, ὥστε ἔσται σκιὰ ἐξ ἀνάγκης ^h ἥττων· ἔσται γὰρ τὸ ΔΕ.

- 11 Διὰ τί ἐν ταῖς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεσιν, εἴαν τις θεωρῇ διὰ κοσκίνου ἢ ⁱ φύλλων, οἶον πλατάνου ἢ ἄλλου πλατυφύλλου, ἢ τοὺς δακτύλους τῆς ἐτέρας χειρὸς ἐπὶ τὴν ἐτέραν ἐπιζεύξας, μηνίσκοι αἱ αὐγαὶ ἐπὶ τῆς γῆς γίνονται; Ἡ ὅτι ὥσπερ δι' ὀπῆς εἰς λάμπη εὐγωνίου τὸ φῶς, στρογγύλον καὶ κῶνος γίνεται; Αἴτιον δὲ ὅτι δύο γίνονται κῶνοι, ὃ ^k τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ὀπὴν καὶ ὁ ἐντεῦθεν πρὸς τὴν γῆν, καὶ συγκόρυφοι. Ὅταν οὖν ἐχόντων οὕτως ἄνωθεν κύκλῳ ἀποτέμνηται, ἔσται μηνίσκος ἐξ ἐναντίας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ φωτός.

γ ἀνάγκη γὰρ τὰ Ca. z ὁμαλές Ya. a δοκεῖ Xa.Ya. b παραλλήλας Ca.Xa.Ya. c ὑπερτείνῃ Ca.Ya. d ἐλάττων Xa.Ya. e ἢ Ya, ἢ Ca. f ἀνωτέρου Ca.Xa. g οὖν om. Xa. h ἥττων om. Ca.Xa.Ya. i φύλλον Ca.Xa. k τε om. pr. Xa.

¹ Ἀπὸ τοῦ μηνίσκου γὰρ τῆς περιφερείας γίνονται αἱ ἀκτῖνες, ³
αἱ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις καὶ κοσκίνοις οἶον ὅπαί γίνονται· διὸ
ἐπιδηλότερον γίνεται ἢ ¹ διὰ μεγάλων ὀπῶν. ¹ Ἀπὸ δὲ τῆς
σελήνης οὐ γίνονται, οὔτε ἐκλειπούσης οὔτε ἐν αὐξήσει οὔσης
ἢ φθίσει, διὰ τὸ μὴ ἀκριβεῖς τὰς ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐγάς εἶναι,
ἀλλὰ τῷ μέσῳ φαίνειν· ὁ δὲ μηνίσκος μικρὸν τὸ μέσον ἔχει.

Διὰ τί παρήλιος οὐ γίνεται οὔτε μεσουρανοῦντος τοῦ ἡλίου ¹²
οὔθ' ὑπὲρ τὸν ἥλιον οὔθ' ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀλλ' ἐκ πλαγίων
μόνον; ¹ Ἡ διότι παρήλιος γίνεται κλωμένης τῆς ὄψεως πρὸς
τὸν ἥλιον, αὕτη δὲ τοῦ ἀέρος ἡ στάσις, ἐφ' ἧς ἀνακλᾶται ἡ
ὄψις, οὔτ' ἐγγὺς ἂν γένοιτο τοῦ ἡλίου οὔτε πόρρω. ¹ Ἐγγὺς ²
μὲν γὰρ οὖσαν ὁ ἥλιος διαλύσει, πόρρω δὲ οὔσης ἡ ὄψις οὐκ
ἀνακλασθήσεται· ἀπὸ γὰρ μικροῦ ἐνόπτρου πόρρω ἀνατεινο-
μένη ἀσθενὴς γίνεται. Διὸ καὶ ^m ἄλως οὐ ⁿ γίνεται. ¹ Ἐξ
ἐναντίας τοῦ ἡλίου μὲν οὖν ἐὰν γίνηται καὶ ἐγγὺς, διαλύσει ὁ
ἥλιος, ἐὰν δὲ πόρρω, ^o ἐλάττων ἡ ὄψις προσπeseίται. ¹ Ἐὰν ³
δὲ ἐν τῷ πλαγίῳ, ἔστι τοσοῦτον ἀποστῆναι τὸ ^p ἐνόπτρον
ὥστε μήτε τὸν ἥλιον διαλῦσαι μήτε τὴν ὄψιν ἀθροῖαν ἀνελ-
θεῖν, διὰ τὸ ὑπὸ τὴν γῆν φέρεσθαι. ¹ Ὑπὸ δὲ τὸν ἥλιον οὐ
γίνεται διὰ τὸ πλησίον μὲν τῆς γῆς ^q ὄντος διαλύεσθαι ἂν
ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἄνω δὲ μεσουρανίου τὴν ὄψιν διασπᾶσθαι.
Καὶ ὅλως οὐδὲ ἐκ πλαγίας μεσουρανίου γίνεται, ὅτι ἡ ὄψις
ὑπὸ τὴν γῆν ἐὰν λῖαν φέρεται, ^r ὀλίγη ἤξει εἰς τὸ ^s ἐνόπτρον,
ὥστε ἀνακλωμένη ^t πᾶν ἔσται ἀσθενής.

Διὰ τί τῆς σκιάς τὸ ἄκρον τοῦ ἡλίου τρέμει φαίνεται; ¹³
Οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸ φέρεσθαι τὸν ἥλιον· ἀδύνατον γὰρ κινεῖ-
σθαι εἰς τὰναντία, ὁ δὲ τρόμος τοιοῦτος. ¹ Ἐτι δὲ ἄδηλος ἡ
μετάβασις, ὥσπερ καὶ τοῦ ἡλίου αὐτοῦ. ¹ Ἡ διὰ τὸ κινεῖσθαι
τὰ ἐν τῷ ἀέρι; Καλεῖται δὲ ξύσματα. Φανερά δὲ ἔσται ἐν
ταῖς ἀκτίσι ταῖς διὰ τῶν θυρίδων· ταῦτα γὰρ κινεῖται ^v καὶ
ινημερία. ¹ Ἐκ τε οὖν τῆς σκιάς εἰς τὸ φῶς ἔκ τε τοῦ φωτὸς ²

¹ διὰ τῶν μεγάλων X^a. ^m ἄλως Ca, Y^a, ἄλλως X^a. ⁿ γίνονται Y^a.

^o ἐλάττω Y^a. ^p ἐνόπτρον X^a. ^q ἐντὸς Ca, Y^a. ^r ὀλίγη om. X^a.

^s ἔσωπτρον X^a. ^t πάντως Ca. ^v ἀνιμερία, omisso καὶ, X^a.

εἰς τὴν σκιὰν φερομένων ἀεί, καὶ ὁ ὅρος ὁ κοινὸς τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς φαίνεται κινούμενος παρεγγύς. Ἡ γὰρ οἶον σκιὰν ποιοῦσιν, ἥ δὲ φῶς, ἐκατέρωθεν μεταβάλλονται ταῦτα. Ὡστε ἡ σκιά φαίνεται κινεῖσθαι, οὐ κινουμένη αὐτὴ οὕτως, ἀλλ' ἐκείναι.

15. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΑ ΑΨΥΧΑ.

Διὰ τί αἱ μὲν βάσεις τῶν πομφολύγων λευκαὶ ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ ἐὰν ^ω ἐν ἡλίῳ τεθῶσι, σκιὰν οὐ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἡ μὲν ἄλλη πομφόλυξ σκιὰν ποιεῖ, ἡ δὲ βᾶσις οὐ ποιεῖ, ἀλλ' ἡλίωται κύκλῳ. Τὸ δὲ ἔτι ^κ θαυμασιώτερον, ὅτι οὐδ' ἐάν τι τεθῇ ξύλον εἰς τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ἡλίῳ, τέμνεται ὑπὸ ² τοῦ ὕδατος ταῦτα. Ἡ οὐ γίνεται σκιά, ἀλλ' ἡλίῳ διήρηται ἡ σκιά; Εἰ οὖν σκιά ἐστὶ τὸ μὴ ὁρώμενον, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου κύκλῳ ἂν ὁρῶτο ὁ ὄγκος. Τοῦτο δὲ ὅτι ἀδύνατον, δείκνυται ἐν τοῖς ὀπτικοῖς· οὐδὲ γὰρ τὸ ἐλάχιστον ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἐνδέχεται ὅλον περιφθῆναι.

2 Διὰ τί αἱ πομφόλυγες ἡμισφαίρια; Ἡ διὰ τὸ ὡς ἀπὸ κέντρου πρὸς τὸν ἀέρα φέρεσθαι ἄνω ὁμοίως πάντῃ; Ἀνάγκη δὲ τοῦτο ἡμισφαίριον εἶναι. Τὸ ^γ κάτω δὲ ἡμισφαίριον ἀποτεμένεται ὑπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ὑδατώδους, ἐν ᾧ τὸ κέντρον ἐστίν.

3 Διὰ τί τοῖς ἄνισον ^z τὸ βάθος ἔχουσι μεγέθεσιν, ἐάν τις τὸ κουφότερον κινῇ, κύκλῳ περιφέρεται τὸ βαλλόμενον, οἶον τοῖς μεμολιβδωμένοις ἀστραγάλοις συμβαίνει, ἂν τις βάλλῃ τὸ κουφότερον πρὸς αὐτὸν στρέψας μέρος; Ἡ ὅτι τὸ βαρύτερον ἀδύνατον ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ, ἀπὸ τῆς αὐ-
² τῆς ἰσχύος ^α ῥιφθέν; Ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη μὲν πάμπαν κινεῖσθαι, ἐξ ἴσου δὲ ἀδύνατον, ὁμοταχῶς μὲν φερόμενα τὴν αὐτὴν οἰσθήσεται γραμμὴν, θάπτον δὲ θατέρου φερομένου κύκλον ἀνάγκη φέρεσθαι, ἐπειδὴ ἐν τούτῳ μόνῳ τῷ σχήματι ταῦτα ἀεὶ κατάλληλα ὄντα σημεία ἐν ταύτῳ χρόνῳ ἀνίσους διέρχεται γραμμάς.

^ω ἐν τῷ ἡλίῳ Ca. ^κ θαυμαστότερον Xa. ^γ δὲ κάτω Xa. ^z τὸ om. Ca. ^α ῥιφέν Xa.

Διὰ τί τὰ πίπτοντα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ^b ἀφαλλόμενα 4
 ὁμοίως γωνίας ποιεῖ πρὸς τὸ ἐπίπεδον ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ση-
 μείου ᾧ ἤψατο τοῦ ἐπιπέδου; ^a Ἡ ὅτι πάντα μὲν φύσει φέ-
 ρεται πρὸς ὀρθὴν; Τὰ μὲν ^c οὖν εἰς ὁμαλὲς πεσόντα, τῇ κα-
 θέτῳ καὶ τῇ διαμέτρῳ προσκρούσαντα ^d τῷ ἐπιπέδῳ, τοσαύ-
 τας ποιεῖ γωνίας ἀφαλλόμενα διὰ τὸ τὴν μὲν διάμετρον
 ἴσα διαιρεῖν· τὰ δὲ εἰς τὰ πλάγια πίπτοντα, οὐ τῇ καθέτῳ
 προσκρούοντα τῷ χωρίῳ ἀλλὰ τῷ ἀνωτέρῳ τῆς καθέτου ση-
 μείῳ, ^e συμβαίνει πάλιν ἀνωσθέντα ὑπὸ τοῦ πληγέντος τόπου
 εἰς τὸναντίον φέρεσθαι, τὰ μὲν στρογγύλα, ὅτι ἐν αὐτῷ
 φερόμενα εἰς τὸναντίον τῆς ἀπόσεως ἐξελίττεται, ἐάν τε
 ἡρεμῇ τὸ μέσον αὐτῶν ἐάν τε καὶ τόπον διαλλάττῃ· τὰ δ'
^f εὐθύγραμμα διὰ τε τὴν κάθετον ^g αὐτὴν εἰς τοῦμπροσθεν
 προσηνέχθη ἐκκρούεσθαι, καθάπερ τοῖς τε ^h ξυρουμένοις τὰ
 σκέλη συμβαίνει, καὶ ὦν τοὺς κολύθρους ὑφαρπάζουσιν. Πάν-
 3 τες γὰρ οὗτοι εἰς τὸναντίον καὶ ὀπισθεν ἐπιπίπτουσι, διὰ
 τὸ ἰσάζειν αὐτὰ τὴν κάθετον, μετέωρόν τε εἶναι καὶ εἰς
 τοῦμπροσθεν ἐκκρούεσθαι· τὰ γὰρ ἐναντία δηλονότι αὐτῆς
ⁱ ὀπισθεν τε καὶ κάτω ^k συμβαίνει γίνεσθαι, κάτω δὲ φερό-
 μενα βαρύτερα ἂν εἴη. ^a Ὁ οὖν τούτοις πτώμα, τοῖς ἀφαλ-
 λομένοις φορὰν συμβαίνει γίνεσθαι. Πρὸς ὀρθὴν μὲν οὖν ⁴
 οὐδέτερα αὐτῶν ἀφάλλεται διὰ τὸ τὴν μὲν κάθετον δίχα
 τῷ βάρει διαιρεῖν τὰ φερόμενα, καθέτους δὲ πλείους πρὸς
 ταὐτὸ ἐπίπεδον μὴ γίνεσθαι τεμνούσας αὐτάς· ὁ ¹ τούτοις συμ-
 βήσεται καθέτου γινομένης κατὰ τὴν ἔφαλσιν, ἥ προσέκρουσε
 τῷ ἐπιπέδῳ τὸ φερόμενον, διχοτομεῖσθαι πάλιν ^m ὑπ' αὐτῆς
 αὐτὸ συμβήσεται, ὥστε ἀναγκαῖον τέμνεσθαι ὑπ' αὐτῆς τὴν
 πρώτην κάθετον ⁿ ὑφ' ἧς ἐφέρετο. Ἐπεὶ δ' εἰς τὸναντίον ⁵
 μὲν οἰσθήσεται, πρὸς ὀρθὴν δὲ οὐκ οἰσθήσεται, λοιπὸν ὀξεῖαν
 γίνεσθαι γωνίαν τὴν ἐπὶ ^o θατέρῳ τοῦ προσπεσόντος τῷ ἐπι-

^b σφαλλόμενα ὁμοίως Ca.Xa. ^c οὖν ἰσομαλὲς Ca.Ya. ^d τῇ Ca.Ya.
^e συμβαίνει codices. ^f εὐθυγράμματα Ca. ^g αὐτῶν Ya. ^h ξη-
 ρουμένοις Xa. ⁱ ὀπισθέ Ya. ^k συμβήσεται Ya. ^l συμβήσεται
 τούτοις Xa. ^m ὑπ'—τέμνεσθαι om. Ca. ⁿ ἐφ' Ya. ^o θατέρου
 Xa.Ya.

πέδῳ σημείου· ὅρος γάρ ἐστιν ῥ ἢ ὀρθή τῶν ἐναντίων γωνιῶν.

- 5 Διὰ τί ὁ μὲν κύλινδρος ὥσθεις εἰς εὐθύ τε φέρεται καὶ γράφει εὐθείας τοῖς ὀρίζουσιν αὐτὸν κύκλοις, ὁ δὲ ^q κῶνος κύκλῳ περιφέρεται, τῆς κορυφῆς μενούσης, καὶ γράφει τὸν κύκλον τῷ ^r ὀρίζοντι; Κύκλῳ μὲν ἀμφότερα φέρεται, γράφει δ' ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ὁ μὲν κύλινδρος εὐθείας, ὁ δὲ κῶνος κύκλους, διὰ τὸ τοὺς μὲν ἐν τῷ κῶνῳ ἀνίσους εἶναι κύκλους, φέρεσθαι δὲ αἰεὶ θάττον τὸν μείζονα τῶν περὶ ^s τὸ αὐτὸ κέντρον. Φερομένων δὲ ἀνίσως πάντων ἅμα τῶν ἐν τῷ κῶνῳ κύκλων, συμβαίνει τοὺς ἐξωτάτω πλείστον ἐν ταύτῳ χρόνῳ ^t τόπον καὶ γραμμὴν φέρεσθαι· διὸ καὶ κύκλῳ φέρονται. Γράφονται τε γὰρ πάντες τῇ αὐτῇ εὐθείᾳ, καὶ τῆς εὐθείας κύκλῳ μὲν φερομένης οὐ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ σημεία ἴσην ἐν ταύτῳ χρόνῳ γράφει γραμμὴν, εἰς εὐθὺ δὲ φέρει τὴν ^v ἴσην.
- 3 Τοῦ δὲ κυλίνδρου πάντων ἴσων ὄντων τῶν κύκλων καὶ περὶ ταῦτ' ἐκέντρον, συμβαίνει τὰ ἅμα τοῦ ἐπιπέδου ἐν αὐτοῖς πάνθ' ἀπτομένοις σημεία, φέρεσθαι τε ἰσοταχεῖς κυλιόμενους διὰ τὸ τοὺς κυλίνδρους ἴσους εἶναι, καὶ ἥκειν ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον πάλιν ἅμα ἐκκυλισθέντα ἕκαστον τὸν ^w αὐτοῦ κύκλον, ὥστε καὶ τὰς ἐν τῷ ἐπιπέδῳ εὐθείας ἴσας γίνεσθαι· τῇ γὰρ αὐτῶν ⁴ ἀφῇ αὐτὰς ἔγραψαν, ὄντες ἴσοι τε καὶ ἰσοταχεῖς. Ἐγίνοντο δὲ εὐθεῖαι αἱ ὑπὸ τῆς αὐτῆς γραφείσαι γραμμῆς εἰς εὐθὺν φερομένης, ὥστε διὰ ταύτας εἰς εὐθὺ ἀναφέροιτο ὁ κύλινδρος. ^x Διαφέρει γὰρ οὐθέν, ἥ ἢ πρώτη ἥψατο ὁ κύλινδρος τοῦ ἐπιπέδου γραμμῇ, ^y ταύτῃ ἔλκειν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, ^η ἐγκυλίειν αὐτό· αἰεὶ γὰρ ἴσην καὶ ὁμοίαν γραμμὴν τῶν ἐν τῷ κυλίνδρῳ συμβήσεται ἀπτεσθαι τοῦ ἐπιπέδου, ἐλκομένου τε καὶ κυλιόμενου τοῦ κυλίνδρου.

- 6 Διὰ τί τῶν βιβλίων ἡ τομὴ οὐσα ἐπίπεδος ^z καὶ εὐθεῖα,

ῥ ἢ om. Ca. q κύκλος κῶνῳ Xa. r ὀρίζοντι κύκλῳ κύκλῳ Ya.
^s τὸ αὐτὸ τὸ κ. Ya. t τόπον—γράφει] γράφειν Ca. v ἴσον Xa.
w αὐτὸν Ca. x διαφέρει—κύλινδρος om. Ca. y ταύτην Ya. z καὶ εὐθεῖα om. Ca.

ἐὰν μὲν τις τέμῃ παρὰ τὴν βάσιν, γίνεται εὐθεία ἀνελιττομένη, ἐὰν δὲ ἐγκλίνας, σκολιά; "Ἡ ὅτι συμβαίνει τῶν ἐν τῇ ἐτέρᾳ τομῇ κύκλων ἐν ταύτῳ ἐπιπέδῳ ὄντων τὴν ἐγκεκλιμένην τομὴν ^a μὴ παρακειμένην εἶναι, ἀλλ' ἐν τῇ μὲν πλείον τῇ δὲ ἔλαττον αὐτῆς ἀπέχειν, ὥστε ἐξελιττομένου οἱ μὲν ἐν ταύτῳ ἐπιπέδῳ ὄντες κύκλοι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ἐν ταύτῳ ἐπιπέδῳ, τὴν ἐξ αὐτῶν ποιήσουσι γραμμὴν ἐξελιττόμενοι. "Ἐστι γὰρ ἡ γιγνομένη γραμμὴ ἐκ τῶν κύκλων ² οἳ εἰσιν ἐν ταύτῳ ἐπιπέδῳ· ὥστε καὶ εὐθεία οὖσα ἐν ἐπιπέδῳ. "Ἡ τε τῆς λοξῆς τομῆς ἐξελιττομένη γραμμὴ οὐκ οὖσα παρὰ τὴν πρώτην, ἀλλὰ τῇ μὲν ^b πλεον τῇ δὲ ἔλαττον αὐτῆς διεστηκυῖα διὰ τὸ ^c καὶ τὴν τομὴν οὕτως ἔχειν πρὸς αὐτήν, οὐκ ἐν ἐπιπέδῳ ἔσται, ὥστε οὐδ' εὐθεία· τῆς γὰρ εὐθείας οὐκ ἔστι τὸ μὲν ἐν ^d ἄλλῳ τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ ἐπιπέδῳ.

Διὰ τί διαιρούμενα τὰ μεγέθη ἐλάττω φαίνεται πάντα ⁷ τοῦ ὅλου; "Ἡ ὅτι διαιρούμενα μὲν ἀριθμὸν ἔχει πάντα, μεγέθει δὲ ἐλάττω ἐστὶ τοῦ ενός; Τὸ μὲν γὰρ μέγα τῷ κατὰ συνέχειαν εἶναι καὶ ποσόν τι μέγα λέγεται, ὁ δὲ ἀριθμὸς τε πᾶς παντὸς μεγέθους ἀριθμοῦ μείζων. Διόπερ εἰκὸς τὸ ^e ὅλον διαιρεθέντων τῶν μερῶν ^e μείζον ^f φαίνεσθαι· τῶν αὐτῶν γὰρ ὄντων αὐτῶν τὸ μὲν ὅλον τὴν τοῦ μεγέθους ἔχει μᾶλλον φύσιν, συνεχὲς ὄν, τὰ δὲ μέρη ^g τὴν τοῦ ἀριθμοῦ.

Τῶν περὶ ^g τὴν κλεψύδραν συμβαινόντων τὸ μὲν ὅλον ⁸ ἔοικεν ^h εἶναι αἷτιον καθάπερ ⁱ Ἀναξαγόρας λέγει· ὁ γὰρ αἷρ ἐστὶν αἷτιος, ἐναπολαμβανόμενος ἐν αὐτῇ, τοῦ μὴ εἰσιέναι τὸ ὕδωρ ἐπιληφθέντος τοῦ ἄλλου. Οὐ μὴν ἀπλῶς γε αἷτιος· καὶ γὰρ τις αὐτὴν πλαγίαν ⁱ ἐνῇ εἰς τὸ ὕδωρ, ^k ἐπιλαβὼν τὸν αὐλόν, εἴσεισι τὸ ὕδωρ. Διόπερ οὐ λέγεται ὑπ' αὐτοῦ ² ἱκανῶς ἢ αἷτιόν ἐστιν. "Ἐστι δὲ αἷτιον μὲν, καθάπερ εἴρηται, ὁ αἷρ· οὗτος δὲ ὠθούμενός τε καὶ καθ' ἑαυτὸν φερόμενος

^a μῇ] καὶ Ca. ^b πλείον Xa. ^c καὶ om. pr. Xa. ^d ἄλλῳ ἐπιπέδῳ τὸ δ' ἐν ἄλλῳ Xa. ^e οἷον et μείζω Ca. Xa. Ya. ^f φαίνεται Ca. Ya. ^g τὴν] τῶν Ya. ^h αἷτιον εἶναι Xa. Ya. ⁱ ἐνῇ εἰς Sylburgius: codices ἐνεῖς ^k ἐπιλαβὼν Xa. Ya.

καὶ μὴ βιαζόμενος ἐπ' εὐθείας πέφυκε φέρεσθαι, καθάπερ
 3 καὶ ἄλλα στοιχεῖα. Πλαγίας μὲν οὖν βαφείσης τῆς κλε-
 ψύδρας, διὰ τῶν ἐναντίων τοῖς ἐν τῷ ὕδατι τρυπημάτων
 ἐπ' εὐθείας μένων ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐξέρχεται, ὑποχωροῦντος
 δὲ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ εἰσέρχεται· ὀρθῆς δὲ εἰς τὸ ὕδωρ βαφείσης
 τῆς κλεψύδρας, οὐ δυνάμενος πρὸς ὀρθὴν ὑποχωρεῖν διὰ τὸ
 πεφρᾶχθαι τὰ ἄνω, μένει περὶ τὰ πρῶτα τρυπήματα· ἄττε-
 4 σθαι γὰρ εἰς αὐτὸν οὐ πέφυκεν. Σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦ εἶργειν
 δύνασθαι τὸ ὕδωρ ¹ ἀκινήτιζοντα τὸν ἀέρα τὸ ἐπ' αὐτῆς γινό-
 μενον τῆς κλεψύδρας. Ἐὰν ^m γὰρ τις αὐτῆς αὐτὴν τὴν
ⁿ κωδίαν ἐμπλήσας ὕδατος, ^o ἐπιλαβὼν τὸν αὐλόν, κατα-
 στρέψῃ ἐπὶ τὸν αὐλόν, οὐ φέρεται τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ αὐλοῦ
 5 ἐπὶ στόμα. Ἀνοιχθέντος δὲ τοῦ στόματος οὐκ εὐθὺς ἐκρεῖ
 κατὰ τὸν αὐλόν, ἀλλὰ ^p μικροτέρῳ ὕστερον, ὥς οὐκ ὄν ἐπὶ
 τῷ στόματι τοῦ αὐλοῦ, ἀλλ' ὕστερον διὰ τούτου φερόμενον
 ἀνοιχθέντος. Πλήρους τε καὶ ὀρθῆς οὔσης τῆς κλεψύδρας,
 ἀνοιχθέντος τοῦ αὐλοῦ εὐθὺς ρεῖ διὰ τοῦ ἡθμοῦ, διὰ τὸ ἐκείνου
 6 μὲν ἄπτεσθαι, τῶν δὲ ἄκρων τοῦ αὐλοῦ μὴ ἄπτεσθαι. Οὐκ
 εἰσέρχεται μὲν οὖν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν κλεψύδραν διὰ τὴν προ-
 ειρημένην αἰτίαν, ἐξέρχεται δὲ ἀνοιχθέντος τοῦ αὐλοῦ διὰ τὸ
 τὸν ἐν αὐτῷ ἀέρα κινούμενον ἄνω καὶ κάτω πολλὴν κένωσιν
 7 ποιεῖν τοῦ ἐν τῇ κλεψύδρᾳ ὕδατος. Ὡσθούμενον δὲ κάτω καὶ
 αὐτὸ ρέπον εἰς αὐτὸ εἰκότως ἐκρεῖ, βιαζόμενον τὸν ^r ἐκτὸς
 τῆς κλεψύδρας ἀέρα κινούμενόν τε καὶ ὄντα ἴσον τῇ δυνάμει
 τῷ ἐπωθοῦντι αὐτὸν ἀέρι, τῇ δὲ ἀντερείσει ἀσθενέστερον
 ἐκείνου διὰ τὸ ^s διὰ στενοῦ ^t αὐτὸν τοῦ αὐλοῦ ρέοντα θάπτει
 8 καὶ σφοδρότερον ρεῖν, καὶ προσπίπτειν τῷ ὕδατι. Τοῦ δὲ
 πωμασθέντος τοῦ αὐλοῦ μὴ συρρεῖν τὸ ὕδωρ αἴτιον, ὅτι τὸ
 ὕδωρ εἰσιὸν εἰς τὴν κλεψύδραν ἐξωθεῖ βίᾳ τὸν ἀέρα ἐξ αὐτῆς.
 Σημεῖον δὲ ἐστὶ τὸ γινόμενον ἐν ταύτῃ πνεῦμα καὶ ἐρυγμός.
 9 Εἰσιόντος δὲ τοῦ ὕδατος, βίᾳ ὠθοῦν συνεισπίπτει εἰς τὸν

¹ ἀκινήτιζον Χα. ^m γάρ om. Ca. ⁿ κωδίαν Υα, κώδυιαν Ca. ^o ἐπι-
 λαβὼν γὰρ τὸν Ca. ^p μικρότερον Ca. ^q ἰσθμοῦ Χα. ^r ἐκτὸς] ἐκ Ca.
^s διὰ post τὸ om. Ca. Χα. Υα. ^t αὐτὸ Ca. Χα. Υα.

αὐλὸν αὐτοῦ, καθάπερ τὰ ^ν ἐκπιεστὰ ξύλα ἢ χαλκὸς τῇ διαι-
 ρέσει ^ω πιεζούμενος, μένει ἄνευ παντὸς ἄλλου συνδέσμου...
 ἐκκρουσθῇ ἐκ τοῦ ἐναντίου, καθάπερ τοὺς κατεαγότας ὀπι-
 ούρους ἐν τοῖς ξύλοις ἐκκρούουσιν. Συμβαίνει δὲ τοῦτο ^{ιο}
 ἀνοιχθέντος τοῦ αὐλοῦ γίνεσθαι διὰ τὰ προειρημένα. ^x ¹¹ Ἡ
 οὖν διὰ ταῦτα εἰκὸς ἐστὶν αὐτὸν μὴ ἐκρεῖν, ἢ ^γ ἐξιόντος βιαίου
 ἀέρος καὶ πνευματουμένου. ^z Δηλοῖ δὲ ὁ ψόφος ἐπισπᾶ-
 σθαι τῷ πνεύματι τὸ ὕδωρ ἄνω, ὥσπερ ἐπὶ πολλῶν συμβαί-
 νει γίνεσθαι. ¹ Ἐπισπώμενον δὲ καὶ συνεχὲς ὃν αὐτῷ πᾶν
 τὸ ὕδωρ μένει ^a πιεζούμενον ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ἕως ἂν ^b ἀπω-
 σθῇ πάλιν ὑπ' αὐτοῦ. Τῆς δὲ ἀρχῆς μενούσης, καὶ τὸ ἄλλο ^{ιι}
 ἐξ αὐτῆς ^c κρέμαται ὕδωρ ἐν καὶ συνεχές. Εὐλόγον δὲ τοῦτο
 γίνεσθαι τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἐστὶ κινήσαί ^d τε ἐκ τῆς οἰκείας
 χώρας τι, καὶ τοῦτο ἴσχειν, ὡς ἐκείνης, ἐν πλείονι δὲ χρόνῳ,
 εἰ ἢ ὅμοια τῇ δυνάμει τό τε ἔχον καὶ τὸ ἐχόμενον, ἢ τὸ
 ἴσον κρεῖττον, ὅπερ ἐνταῦθα συμβαίνει· πνεῦμα γὰρ ὕδατος
 ἐστὶ κρεῖττον τῇ δυνάμει.

Διὰ τί τὰ μόρια τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων, ὅσα μὴ ὀρ- 9
 γανικά, πάντα περιφερῇ, τῶν μὲν φυτῶν τὸ στέλεχος καὶ
 οἱ πτόρθοι, τῶν δὲ ζώων κνῆμαι, μηροί, βραχίονες, θώραξ·
 τρίγωνον δὲ οὐδὲ πολύγωνον οὔτε ὅλον ^e οὔτε μόριόν ἐστίν;
 Πότερον, ὥσπερ ¹ Ἀρχύτας ἔλεγε, διὰ τὸ ἐν ^f τῇ κινήσει τῇ
 φυσικῇ ἐνεῖναι τὴν τοῦ ἴσου ἀναλογίαν (κινεῖσθαι γὰρ ἀνάλο-
 γον πάντα), ταύτην δὲ μόνην εἰς αὐτὴν ἀνακάμπτειν, ὥστε
 κύκλους ποιεῖν καὶ στρογγύλα, ὅταν ἐγγένηται;

Διὰ τί ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἀεὶ γίνεται περιφερῇ; ¹⁰ Ἡ ὅτι ^{ιο}
 ἡ φύσις ἐκ τῶν ἐνδεχομένων πάντα ποιεῖ ^ς ὡς δυνατόν ἄριστα
 καὶ ^h κάλλιστα, τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο κάλλιστον, τὸ αὐτὸ αὐ-
 τῷ ὁμοιότατον.

Διὰ τί, εἰς τὸν κύκλον ῥιφθῇ, τὸ μὲν πρῶτον εὐθείαν γρά- ^{ιι}

^ν ἐμπιεστὰ Υα, πιεστὰ Ca. ^ω πιεζόμενος Xa, πιεζούμενον Ya. ^x εἰ
 Ca.Xa.Ya. ^γ ἐξιόντος οὐ βιαίου Ca. ^z δηλὸν Ca.Xa.Ya. ^a πιεζό-
 μενον Ca, πιεζομένου Xa. ^b ἀποστῇ Xa. ^c κρέμαται Ca, κρέματα
 τὸ Xa. ^d τε] τὸ Xa. ^e οὐδὲ μ. Xa.Ya. ^f τῇ post ἐν om. Ca. ^ς ὡς
 δυνατόν om. Ca. ^h καλὰ Ca.

φει, παυόμενος δὲ ἔλικά, ἕως ἂν πέσῃ; ¹Ἡ εὐθείαν μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ὁμοίως ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὁ ἀὴρ ἀπορθοί; ²Ἰσῆς οὖν οὕσης τῆς ῥοπῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἀνάγκη καὶ τὴν γραμμὴν τοιαύτην εἶναι, ³ἢ ἴσον διαιρεῖ τὸν τόπον ἔνθεν καὶ ἔνθεν· τοιαύτη δὲ ἐστὶν εὐθεΐα. ⁴Ὅταν δὲ βρίσῃ ἐπὶ θάτερον μέρος δι' ἀνωμαλίαν τοῦ περισταμένου ἀέρος, οὐκέτι ἴσην γράφει ¹τό τε ἐντὸς καὶ ^mτὸ ἐκτὸς μέρος, ἀλλ' ἀνάγκη περιφερῇ.

- 12 Διὰ τί τοῖς ἄνισον τὸ βάθος ἔχουσι μεγέθεσιν, ἐάν τις κουφότερον κινῇ ⁿ τῶν μερῶν, κύκλῳ περιφέρεται τὸ βαλλόμενον, οἷον τοῖς μεμολιβδωμένοις ἀστραγάλοις συμβαίνει, ἐάν τις ^o βάλλῃ τὸ κουφότερον πρὸς αὐτὸν στρέψας μέρος; ¹Ἡ ὅτι τὸ βαρύτερον ἀδύνατον ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ ²ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ριφθέν; ¹Ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη μὲν κινεῖσθαι, ἐξ ἴσου δὲ καὶ ἐπ' εὐθείας ἀδύνατον, ἀνάγκη εἰς τὸ ἐντὸς φερόμενον κύκλῳ φέρεσθαι· οἷον εἰ ὅλως τι ἦν αὐτοῦ ἀκίνητον διὰ βάρος ἐν μέσῳ, τὸ μὲν πρὸς τῷ ἀφιέντι εἰς τὸ πρόσθεν ἂν ἐκινήθῃ αὐτοῦ μέρος, τὸ δὲ ὑπ' ἐκείνα πρὸς τὸν ῥαφιέντα. ¹Ἐπεὶ δὲ κινεῖται μὲν τὸ πᾶν, ἔχει δὲ ἐν μέσῳ τὸ βάρος φερόμενον, ^q ἀνάγκη ταῦτ' οὗτο ποιεῖν.

- 13 Διὰ τί τὰ φερόμενα ὅταν ἀντιπέσῃ, ἀφάλλεται εἰς τὸν ἀντίον ^r ἢ πέφυκε φέρεσθαι, καὶ πρὸς ὁμοίας γωνίας; ¹Ἡ ὅτι οὐ μόνον ἐκείνην φέρεται τὴν φορὰν ἣν φέρεται κατὰ τὸ οἰκείον μέρος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀφιέντος γινομένην; ²Ἡ μὲν οὖν οἰκεία παύεται, ὅταν εἰς τὸν οἰκείον ἔλθῃ τόπον (ἅπαν γὰρ ἡρεμεῖ ἐλθὼν εἰς ὃν φέρεται τόπον κατὰ φύσιν), καθ' ἣν δ' ἔχει ἀλλοτρίαν, ἀνάγκη ἔτι κινεῖσθαι, οὐκ εἰς τὸ πρόσθεν δὲ διὰ τὸ κωλύεσθαι, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ πλάγιον ἢ εἰς ^s τὸ ὀρθόν. ¹Ἀπαντα δὲ ἀποπηδᾷ πρὸς ὁμοίας γωνίας διὰ τὸ φέρεσθαι μὲν ἐνταῦθα οὗ ἢ κίνησις φέρει, ἣν ἐποίησεν ὁ ἀφείς· ἐκεῖ δὲ πρὸς ὀξείαν ἢ πρὸς ὀρθὴν φέρεσθαι συμβαίνει. ³Ἐπεὶ οὖν τὸ ἀντικροῦσαν κωλύει τὴν ^t εἰς εὐθὺ κίνησιν,

ⁱ εὐθεΐα Ca. Xa. Ya. ^k ἢ Xa. ^l τῷ Ca. Xa. Ya. ^m τῷ ἐκτὸς μέρει Ca. Ya. ⁿ τῶν μερῶν om. Ca. ^o βάλλῃ Ca. ^p ἀφέντα Ca. ^q ἀνάγκη καὶ ταυτὸ Xa. ^r ἢ Xa. Ya. ^s τὸ ante ὀρθὸν om. Ca. Ya. ^t εἰς om. Ca.

ὁμοίως κωλύει τὸ φερόμενον καὶ τὴν φορὰν αὐτοῦ. Ὡς περ
 ὅν ἐν τοῖς κατόπτροις τὸ ἄκρον τῆς εὐθείας οὐ ὥς ξυνέπεσεν
 ἢ ὅψις φαίνεται, καὶ ἐν τοῖς φερομένοις οὕτω τὸ ἐναντίον
 γίνεται· τοσαύτην γὰρ γωνίαν^κ ἀπέσωται ὥς ὅση γίνεται^λ ἢ
 κατὰ κορυφήν. Δεῖ γὰρ νοῆσαι μετακινουμένην τὴν γωνίαν
 καὶ τὴν φορὰν. Τούτου δὲ γενομένου φανερόν^α ὅτι πρὸς
 ὁμοίας γωνίας ἀνάγκη ἀφάλλεσθαι.

12. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΕΜΨΥΧΑ.

Διὰ τί οἱ ἀσύμμετροι παρ' ἀλλήλους θεωρούμενοι μείζους
 φαίνονται ἢ καθ' αὐτοὺς μόνους; Ἡ ὅτι τὸ σύμμετρόν ἐστιν
 ἓν, καὶ ἡ συμμετρία^β ὅτι μάλιστα ἓν ποιεῖ, τὸ δὲ ἓν ἀδιαί-
 ρετον βούλεται εἶναι, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἑλαττόν ἐστιν, ἢ δὲ
 συμμετρία κατὰ τὴν διαφορὰν πολλὰ ποιεῖ. Καθ' αὐτὰ
 μὲν ὅν θεωρούμενα μᾶλλον λανθάνει ποῖα ἅττα τὰ μεγέθη
 ἐστί, παρ' ἀλλήλα δὲ^γ οὐ. Τὸ μὲν^δ ὅν ἀδιαίρετον ἓν φαί-
 νεται, καὶ ἡ θεωρία μία ἐστὶν αὐτοῦ διὰ τὴν συμμετρίαν· τὸ
 δὲ ἀσύμμετρον ὥς πολλὰ ὅν θεωρίαν ποιεῖ πλείω, καὶ μείζω
 φαίνεται^ε τῷ ἓν ὅν πολλὰ φαίνεσθαι· ἔχει γὰρ τὴν τε τοῦ
 μεγέθους κατὰ τὴν συνέχειαν φύσιν, καὶ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ
 κατὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν μερῶν, διόπερ εἰκότως τὴν ἐξ ἀμφοῖν
 αὔξην ἔχον μείζον φαίνεται παρὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἓν.

Διὰ τί ἐπὶ μῆκος μᾶλλον τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ φύεται; 2
 Ἡ ὅτι τὸ μῆκος μὲν τρεῖς^ς αὖξεται, τὸ δὲ πλάτος^η δῖς, τὸ
 δὲ βάθος ἅπαξ; Ἔστι γὰρ μῆκος τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρῶ-
 τον, ὥστε μόνον τε αὖξεται, καὶ ἅμα τῷ πλάτει πάλιν γινώ-
 μενον, καὶ τρίτον ἅμα τῷ βάθει. Τὸ δὲ πλάτος δῖς, καθ'
 ἑαυτό τε καὶ ἅμα τῷ μεγέθει.

Πῶς τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον δεῖ λαβεῖν; Πότερον 3
 ὥς περ ἡμῶν οἱ^ι ἐπὶ Τροίας καὶ ἐκείνων οἱ πρὸ αὐτῶν καὶ

^ν ὅν om. Ca. ^ω ξυνεξέπεσεν Ya. ^κ ἀπέσωται Xa. ^γ ὅσην Ca. Ya.
^λ ἢ om. Xa. ^α ὅτι ὁμοίως πρὸς γωνίας ἀφάλλεσθαι Xa. ^β ὅτι] ἐστὶν
 ἐν ὅτι Xa. ^γ οὐ om. Ca. Xa. Ya. ^δ ὅν om. Ca. Ya. ^ε τὸ Xa.
^ς αὔξησιν Xa. ^ς αὖξάνεται Ca. ^η δῖς—πλάτος om. Ca. ^ι ἐπὶ τῆς
 τροίας Ca.

ἀεὶ οἱ ἐπάνω πρότεροί εἰσιν; ^uἩ εἴπερ ἀρχὴ τίς ἐστι καὶ μέσον καὶ τέλος τοῦ παιτός, καὶ ὅταν γηράσκων τις ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃ καὶ πάλιν ἐπαναστρέψῃ ἐπὶ τὴν ἀρχήν, τὰ δὲ ^kἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς πρότερα, τί κωλύει ἡμᾶς ἐν τῷ πρὸς τὴν ἀρχὴν εἶναι μᾶλλον; Εἰ ^lδὲ τοῦτο, καὶν πρότεροι εἴη-
²μεν. ^vὩσπερ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκάστου τῶν ἄστρων φορᾶ κύκλος τίς ἐστι, ^mτί κωλύει καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν φθαρτῶν τοιαύτην εἶναι, ὥστε ⁿπάλιν ταῦτα γίνεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι; Καθά^oπερ καὶ φασὶ κύκλον εἶναι ³τὰ ἀνθρώπινα. Τὸ μὲν δὴ τῷ ἀριθμῷ τοὺς αὐτοὺς ἀξιοῦν εἶναι ἀεὶ τοὺς γινομένους εὐήθες, τὸ δὲ τῷ εἶδει μᾶλλον ἂν τις ἀποδέξαιτο· ὥστε καὶ αὐτοὶ ^pπρότεροι εἴημεν, καὶ θεῖη ἂν τις τὴν τοῦ ^qεἰρμού τάξιν τοιαύτην εἶναι ὡς πάλιν ἐπανακάμπτειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ συνεχῆς ^rποιεῖν καὶ ἀεὶ κατὰ ⁴ταῦτά ἔχειν. Τοὺς γὰρ ἀνθρώπους φησὶν Ἀλκμαίων διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει προσάψαι, κομψῶς εἰρηκῶς, εἴ τις ὡς τύπῳ φράζοντος αὐτοῦ ἀποδέχοιτο καὶ μὴ διακριβοῦν ἐθέλοι τὸ λεχθέν. Εἰ δὴ κύκλος ἐστί, τοῦ δὲ κύκλου μήτε ἀρχὴ μήτε πέρας, οὐδ' ἂν πρότεροι εἶεν τῷ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς εἶναι, οὐθ' ἡμεῖς ἐκείνων οὔτ' ἐκείνοι ἡμῶν.

ΙΗ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ.

Διὰ τί τοὺς μὲν, ἐὰν ἄρξωνται ἀναγινώσκειν, ὕπνος λαμβάνει καὶ μὴ βουλομένους, τοὺς δὲ βουλομένους ^sπροσεγρηγορέναι, ὅταν λάβωσι ^tτὸ βιβλίον; ^uἩ ὅσοις μὲν εἰσι πνευματικαὶ κινήσεις διὰ ψυχρότητα φύσεως ἢ μελαγχολικῶν χυμῶν, δι' οὓς περίττωμα γίνεται πνευματικὸν ἄπεπτον διὰ ψυχρότητα, τοῖτοις ὅταν μὲν κινῆται ἡ διάνοια καὶ μὴ νοήσῃ ἐπιστήσασά τι, ἐκκρούεται τῇ ἐτέρᾳ κινήσει οὔσῃ καταψυ-
²κτικῇ, διὸ μᾶλλον καθεύδουσιν. ^vὍταν δὲ ἐρείσωσι πρὸς τι

^k ἐγγύτερα Ca. ^l δὲ πρὸς τοῦτο Χα. ^m τί om. Ca. ⁿ ταῦτα πάλιν Χα. ^o περ om. Ca. ^p πρότερον Υα. ^q ἐρμού Χα. ^r ποιεί Ca.
^s προσεγρηγορέναι Ca. Χα. v. ^t τὸ addidit Ca.

ἐν τῇ διανοίᾳ, ὅπερ ἡ ἀνάγνωσις ποιεῖ, κινεῖνται ὑπὸ τῆς θερμαντικῆς κινήσεως οὐκ ἐκκρουομένης ὑπ' οὐδενός, ὥστε οὐ δύνανται καθεύδειν. Τῶν δὲ κατὰ φύσιν ἐχόντων ὅταν στῇ πρὸς ἓν ἡ διάνοια καὶ μὴ μεταβάλλῃ πολλαχῇ ἰσχυροτάτῃ οὔσα, ἴσχεται καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐστὶ περὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὧν ἡρέμησις ὁ ὕπνος ἐστίν. Ὅταν δὲ στῇ καὶ οἶον κοπιᾷ³ ὁ νοῦς, βαρύνει τὴν κεφαλὴν ὧν ἐν αὐτῇ καὶ ποιεῖ τὸν ὕπνον. Κινουμένης δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ φύσιν οὐ καθεύδει· ζῇ γὰρ τότε μάλιστα. Τὸ δ' ἐγρηγορέναι τοῦ ζῆν αἰτιόν ἐστιν ἢ τὸ καθεύδειν.

Διὰ τί οἱ ἐριστικοὶ λόγοι γυμναστικοὶ εἰσιν; Ἡ ὅτι² ἔχουσι τὸ νικᾶν ἢ ἡττᾶσθαι πυκνόν. Φιλονείκους οὖν εὐθὺς ποιοῦσιν· καὶ γὰρ νικῶντες διὰ τὸ χαίρειν προάγονται μᾶλλον ἐρίζειν καὶ ἡττώμενοι ὥς ἀναμαχοῦμενοι. Καὶ οἱ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι ὡς ταυτό· διὸ καὶ μαχόμενοι καὶ ἡττους ὄντες πολλάκις^x οὐ βούλονται διαλύεσθαι.

Διὰ τί τοῖς παραδείγμασι^y χαίρουσιν ἄνθρωποι ἐν ταῖς³ ῥητορείαις καὶ τοῖς λόγοις μᾶλλον τῶν ἐνθυμημάτων; Ἡ ὅτι τῷ τε μαθάνειν^z χαίρουσι καὶ τῷ ταχύ, ῥᾶον δὲ διὰ τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν λόγων μαθάνουσιν· ἃ γὰρ ἴσασι, ἔστι ταῦτα καὶ ἐπὶ μέρους, τὰ δὲ ἐνθυμήματα ἀπόδειξις ἐστὶν ἐκ τῶν καθόλου, ἃ ἡττον ἴσμεν ἢ τὰ μέρη. Ἐτι^a οἷς^a ἂν^b μαρτυρῶσι πλείους, μᾶλλον πιστεύομεν, τὰ² δὲ παραδείγματα καὶ οἱ λόγοι μαρτυρίαις εἰκόασιν· αἱ δὲ διὰ τῶν μαρτύρων ῥάδιοι πίστεις. Ἐτι τὸ^c ὅμοιον μαθάνουσιν ἡδέως, τὸ δὲ παράδειγμα καὶ οἱ μῦθοι τὸ ὅμοιον δεικνύουσιν.

Διὰ τί ῥήτορα μὲν καὶ^d στρατηγὸν καὶ χρηματιστὴν λέ-⁴ γομεν δεινόν, αὐλητὴν δὲ καὶ ὑποκριτὴν οὐ λέγομεν; Ἡ ὅτι τῶν μὲν ἡ δύναμις ἄνευ πλεονεξίας (ἡδονῆς γὰρ στοχαστικὴ ἐστὶ), τῶν δὲ πρὸς τὸ πλεονεκτεῖν ῥήτωρ γὰρ καὶ στρατηγός

^v ὧν] τὰ X^a. ^w τοῦτο Ca.X^a.Y^a.v. ^x οὐ om. v. ^y χαίρουσιν οἱ ἄνθρωποι X^a.Y^a.v. ^z σιαίρουσι v. ^a αἷς Ca.X^a.Y^a.v. ^b μαρτυροῦσι Ca. ^c ὅμοιον μὲν μαθάνουσιν v. ^d χρηματιστὴν καὶ στρατηγὸν X^a.

καὶ χρηματιστῆς ἀγαθός ἐστιν ὁ δυνάμενος πλεόν ἔχειν, ἢ δὲ δεινότης μάλιστα ἐν τῷ πλεονεκτεῖν ἐστίν.

5 Διὰ τί τὸν φιλόσοφον τοῦ ῥήτορος οἴονται διαφέρειν;
 "Ἡ ὅτι ὁ μὲν τί ἐστιν ἀδικία, ὁ δὲ ὡς ἄδικος ὁ δεῖνα, καὶ ὁ μὲν ὅτι τύραννος, ὁ δὲ οἶον ἢ τυραννίς.

6 Διὰ τί, ἅπερ ἂν τίνες προέλωνται, ἐνδιατρίβουσι τούτοις ἐνίοτε φαύλοις οὐσι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σπουδαιοτέροις, οἶον θαυματοποιὸς ἢ ^fμῖμος ἢ συρικτῆς μᾶλλον ἢ ἀστρονόμος ἢ ῥήτωρ εἶναι ἂν βούλοιντο ὁ ταῦτα προελόμενος. "Ἡ ὅτι βούλονται μὲν εἶναι τὰ ^gσπουδαιότατα μεταχειρίζεσθαι, διὰ δὲ τὸ μὴ πιστεύειν ἑαυτοῖς ὡς δυνησομένοις, διὰ τοῦτο ^hοὐ πράτ-
 2 τουσιν; "Ἡ ὅτι ἐν οἷς οἴεται ἕκαστος κρατιστεύειν, ταῦτα προαιρεῖται· ⁱὁ δὲ αἰρεῖται, καὶ ἐπὶ τοῦτ' ἐπείξεται, νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας αὐτῷ μέρος, ἵνα αὐτὸς αὐτοῦ ^kτυγχάνει ^lκράτιστος ὢν. "Ο τι δὲ ἂν τινες ἐξ ἀρχῆς προέλωνται καὶ οἷς ἂν συνεθισθῶσιν, οὐδὲ κρίνειν ἔτι ^mδύνανται τὰ βελτίω· διέφθαρται γὰρ ἢ διάνοια διὰ φαύλας προαιρέσεις.

7 Διὰ τί τοὺς μὲν, ἂν ἄρξωνται ἀναγινώσκειν, ὕπνος λαμβάνει καὶ μὴ βουλομένους, τοὺς δὲ οὐ βουλομένους ποιεῖ δύνασθαι, ὅταν λάβωσι βιβλίον; "Ἡ ὅσοις μὲν εἰσι πνευματικαὶ κινήσεις διὰ ψυχρότητα ⁿφύσεως ἢ μελαγχολικῶν χυμῶν, δι' οὓς περίττωμα γίνεται πνευματικὸν ἄπεπτον διὰ ψυχρότητα, τούτοις ὅταν μὲν κινῆται ἢ διάνοια καὶ μὴ νοῇ ἐπιστήσασά τι, ἐκκρούεται ἢ ἑτέρα κίνησις, διὸ μᾶλλον μεταβάλλοντες πολὺ τὴν διάνοιαν καθεύδουσιν· ἡττάται γὰρ ἢ
 2 πνευματική. "Οταν δὲ ἐρείσωσι πρὸς τι τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἢ ἀνάγνωσις ποιεῖ, κινοῦνται ὑπὸ τῆς πνευματικῆς κινήσεως, οὐκ ^oἐκκρουομένης ὑπ' οὐδενός, ὥστε οὐ δύνανται καθεύδειν. Τῶν δὲ κατὰ φύσιν ἐχόντων ὅταν στῇ πρὸς ἓν ἢ διάνοια καὶ μὴ μεταβάλλῃ πολλαχῇ, ἴσταται καὶ τὰ ἄλλα ὅσα περὶ τὸν
 3 τόπον, ὧν ἡρέμησις ὁ ὕπνος ἐστίν. ^pΕνὸς γὰρ κυρίου στάν-

^e ὡς om. Ca. ^f μῖκος ἢ συρρικτῆς pr. Ca. ^g σπουδαιότερα v. ^h οὐ om. Ca. ⁱ ὁ δὲ αἰρεῖται in margine v. ^k τυγχάνη codices. ^l στρατίστος v. ^m βούλονται Ca. ⁿ φύσεως om. Ca. ^o ἐκκρουομένοις X^a.

τος, ὥσπερ ἐν τροπῇ, ^ρκαὶ τὰ ἄλλα μόρια ^qἴστασθαι πέ-
φυκεν. Φύσει γὰρ ἄνω τὸ κοῦφον φέρεται, τὸ δὲ βαρὺ κάτω.
Ὅταν οὖν ἡ ψυχὴ κινῆται κατὰ φύσιν, οὐ καθεύδει· οὕτω γὰρ
ἔχει. Ὅταν δὲ στῇ καὶ οἶον κοπιάσῃ, ὁ μὲν νοῦς μεταβάλλει,
^ρκαὶ ἄνω τὰ σωματώδη πρὸς τὴν κεφαλὴν ἰόντα ποιεῖ τὸν
ὑπνον. Δόξειε ^sδ' ἂν ἡ ἀνάγνωσις κωλύειν καθεύδειν. Ἔστι ⁴
δὲ οὐ διὰ τὸ νοεῖν (ὥρισται γὰρ ^tτότε μᾶλλον ἡ ψυχὴ) ἀλλὰ
διὰ τὸ μεταβάλλειν ἡ ἀγρυπνία, ἐπεὶ καὶ νοήσεις αἱ τοιαῦται
ἀγρυπνοὶ εἰσιν, ἐν αἷς ζητεῖ ἡ ψυχὴ καὶ ἀπορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν
αἷς αἰεὶ θεωρεῖ· ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀοριστεῖν ποιοῦσιν, αὗται
δὲ οὔ.

Διὰ τί ἐν τοῖς ἐριστικοῖς οὐκ ἔνεστιν ἀδολεσχία; Ἡ ⁸ ὅτι
συλλογισμὸς ἐστὶ φαινόμενος, ἐν ὀλίγοις δὲ ὁ συλλογισμὸς·
καὶ ἐὰν μηκύνῃ, χρόνου γινομένου ὁ παραλογισμὸς δηλός, καὶ
ἐστὶν ὃ ἔδωκεν ἀναλαβεῖν.

Διὰ τί ποτε τῶν ἱστοριῶν ἥδιον ἀκούομεν τῶν περὶ ἐν ⁹
συνεστηκνυῶν ἢ τῶν περὶ πολλὰ ^vπραγματευομένων; Ἡ
διότι τοῖς γνωριμωτέροις μᾶλλον προσέχομεν καὶ ἥδιον αὐ-
τῶν ἀκούομεν· γνωριμώτερον δὲ ἐστὶ τὸ ὠρισμένον τοῦ ἀορί-
στου. Τὸ μὲν οὖν ^wἐν ὥρισται, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ ἀπείρου
μετέχει.

Διὰ τί ἡδόμεθα ἀκούοντες τὰ μῆτε λίαν παλαιὰ μῆτε κο- ¹⁰
μιδῇ νέα; Ἡ ^xδιότι τοῖς μὲν πόρρω ἀφ' ἡμῶν ἀπιστοῦμεν,
ἐφ' οἷς δὲ ἀπιστοῦμεν, οὐχ ἡδόμεθα· τὰ δὲ ὥσπερ ^yἐτι αἰ-
σθανόμεθα, καὶ περὶ τούτων ἀκούοντες οὐχ ἡδόμεθα.

ΙΘ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΝΙΑΝ.

Διὰ τί οἱ πονοῦντες καὶ οἱ ἀπολαύοντες αὐλοῦνται; Ἡ
ἵνα οἱ μὲν ἡττον λυπῶνται, οἱ δὲ μᾶλλον χαίρωσιν.

Διὰ τί ^zπορρωτέρω ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ φωνῇ γεγωνεῖ μετ' ²

^ρ καὶ] σπάντα Ca.Xa. ^q πέφυκεν ἴστασθαι Xa. ^ρ καὶ post μετ.
om. Xa. ^s δ' om. v. ^t ἡ ψυχὴ τότε μᾶλλον Ca.Ya.v. ^v πεπραγμα-
τευμένων Ya. ^w ἐν om. v. ^x ὅτι Ca. ^y ἐστι Xa. ^z πορρωτέρων
Ca.Xa.

ἄλλων ἄδων καὶ βοῶν ἢ μόνος; ^aἩ ὅτι τὸ ἀθρόως τι ποιεῖν ἢ θλίβειν ἢ ὠθεῖν οὐ ^aτοσαυταπλάσιόν ἐστιν ὅσος ^bὁ ἀριθμός, ἀλλ' ὥσπερ ἡ γραμμὴ ἢ δίπους οὐ διπλάσιον ἀλλὰ τετραπλάσιόν τι γράφει, οὕτω τὰ συντιθέμενα πλέον ^cἰσχύει κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ ὅταν ἢ διηρημένα. ^dΑθρόων οὖν ὄντων μία γίνεται ἢ τῆς φωνῆς ἰσχύς καὶ ἅμα ὠθεῖ τὸν ἀέρα, ὥστε πολλαπλάσιον προῖεναι· καὶ γὰρ ἡ ^dἐκ πάντων φωνῇ μιᾶς ἐκάστης πολλαπλάσιος.

- 3 Διὰ τί τὴν παρυπάτην ἄδοντες μάλιστα ἀπορρήγνυνται, οὐχ ἥττον ἢ τὴν νήτην καὶ τὰ ἄνω, μετὰ δὲ διαστάσεως πλείονος; ^eἩ ὅτι χαλεπώτατα ταύτην ἄδουσι, καὶ ^eαὕτη ἀρχή; Τὸ δὲ χαλεπὸν διὰ τὴν ἐπίτασιν καὶ πίεσιν τῆς φωνῆς· ἐν τούτοις ^fδὲ πόνος· πονοῦντα δὲ μᾶλλον διαφθείρεται.
- 4 Διὰ τί δὲ ταύτην χαλεπῶς, τὴν δὲ ὑπάτην ῥαδίως; Καίτοι διέσεις ἐκατέρας. ^gἩ ὅτι μετ' ^gἀνέσεως ἢ ὑπάτη, καὶ ἅμα μετὰ τὴν σύστασιν ἐλαφρὸν τὸ ἄνω βάλλειν; Διὰ ταῦτο δὲ ἔοικε καὶ τὰ πρὸς μίαν λεγόμενα πρὸς ταύτην ἢ παρανήτην. Δεῖ γὰρ μετὰ συννοίας καὶ καταστάσεως ^hοἰκειοτάτης τῷ ἦθει πρὸς τὴν βούλησιν. Τοῦ δὲ δὴ μετὰ συμφωνίας τίς ἡ αἰτία;
- 5 Διὰ τί ἥδιον ἀκούουσιν ἀδόντων ὅσα ⁱἂν προεπιστάμενοι τυγχάνωσι τῶν μελῶν, ἢ ὧν μὴ ἐπίστανται; Πότερον ὅτι μᾶλλον δηλὸς ὁ τυγχάνων ὥσπερ σκοποῦ, ὅταν γνωρίζωσι τὸ ἀδόμενον; Τοῦτο δὲ ἡδὺ θεωρεῖν. ^jἩ ὅτι ἡδὺ τὸ μανθάνειν; ^kΤούτου δὲ αἴτιον ^lὅτι τὸ μὲν λαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην, τὸ δὲ χρῆσθαι καὶ ἀναγνωρίζειν ἐστίν. ^mἘτι καὶ τὸ σύννηθες ἡδὺ μᾶλλον τοῦ ἀσυνήθους.
- 6 Διὰ τί ἡ παρακαταλογὴ ἐν ταῖς ὥδαῖς τραγικόν; ⁿἩ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν; Παθητικὸν γὰρ τὸ ἀνωμαλὲς καὶ ἐν μεγέθει τύχης ἢ λύπης. Τὸ ^mδὲ ⁿὀμαλὲς ἔλαττον γοῶδες.

^a τοσαῦτα πλησίον codices. ^b ὁ om. pr. Ya. ^c ἰσχύει ἢ κατὰ Ca. Ya. ^d ἐκ τῶν π. Xa. ^e αὕτη Ca, αὕτη ἢ Xa. ^f δὲ ὁ πόμος Ca. ^g αἰνέσεως Ya. ^h οἰκειοτάτη Xa. Ya. ⁱ ἂν om. Ca. Xa. ^k τοῦτο Ca. Ya. ^l ὅτι om. Ca. Xa. Ya. ^m δὲ om. Xa. ⁿ ὀμαλὸν Ya.

Διὰ τί οἱ ἀρχαῖοι ἐπταχόρδους ^ο ποιοῦντες ἀρμονίας τὴν 7
ὑπάτην ἀλλ' οὐ τὴν νήτην κατέλιπον; Πότερον τοῦτο ψευ-
δος (ἀμφοτέρας γὰρ κατέλιπον, τὴν δὲ τρίτην ἐξήρουν) ἢ οὐ;
Ἀλλ' ὅτι ἡ βαρυτέρα ἰσχύει τὸν τῆς ὀξυτέρας φθόγγον,
ὥστε μᾶλλον ἡ ὑπάτη ἀπεδίδου τὸ ἀντίφωνον ἢ ἡ νήτη, ἐπεὶ
τὸ ὀξὺ δυνάμεως μᾶλλον, τὸ δὲ βαρὺ ῥᾶον φθέγγασθαι.

Διὰ τί ἡ βαρεῖα τὸν τῆς ὀξείας ἰσχύει φθόγγον; ^Η 8
ὅτι μείζον τὸ βαρὺ; Τῇ γὰρ ἀμβλείᾳ ἔοικε, τὸ δὲ τῇ ὀξείᾳ
γωνία.

Διὰ τί ἥδιον τῆς μονωδίας ἀκούομεν, ἐάν τις πρὸς αὐλὸν ἢ 9
λύραν ῥᾶδῃ; Καίτοι πρὸς χορδὰς καὶ τὸ αὐτὸ ^η μέλος ᾄδου-
σιν ἀμφοτέρας· εἰ γὰρ ἔτι μᾶλλον τὸ αὐτό, πλέον ἔδει πρὸς
πολλοὺς αὐλητάς, καὶ ἔτι ἥδιον εἶναι. ^Η ὅτι τυγχάνων
δῆλος τοῦ σκοποῦ μᾶλλον, ὅταν πρὸς αὐλὸν ἢ λύραν; Τὸ
δὲ πρὸς πολλοὺς αὐλητάς ἢ λύρας πολλὰς οὐχ ἥδιον, ὅτι
ἀφανίζει τὴν ᾠδὴν.

Διὰ τί, εἰ ^Γ ἥδιον ^Σ ἡ ἀνθρώπου φωνή, ἢ ἄνευ λόγου ᾄδου- 10
τος οὐχ ἡδίον ἐστίν, οἷον τερετιζόντων, ἀλλ' αὐλὸς ἢ λύρα;
^Η οὐδ' ἐκεῖ, ἐὰν ^Τ μὴ μιμῆται, ὁμοίως ἡδύ; Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
διὰ τὸ ἔργον αὐτό. ^Η μὲν γὰρ φωνὴ ἡδίων ἢ τοῦ ἀνθρώ-
που, κρουστικὰ δὲ μᾶλλον τὰ ὄργανα τοῦ στόματος. Διὸ
ἥδιον ἀκούειν ἢ τερετίζειν.

Διὰ τί ἡ ἀπηχοῦσα ὀξυτέρα; ^Η ὅτι ἔλαττον, ἀσθενε- 11
στέρα γινομένη;

Διὰ τί τῶν χορδῶν ἡ βαρυτέρα αἰεὶ τὸ μέλος λαμβάνει; 12
ἂν γὰρ δέηται ἄσαι τὴν παραμέσσην σὺν ψιλῇ τῇ μέσῃ, γί-
νεται τὸ μέσον οὐθὲν ἦπτον· ἐὰν δὲ τὴν μέσσην δέον ἄμφω,
ψιλὰ οὐ γίνεται. ^Η ὅτι τὸ βαρὺ μέγα ἐστίν, ὥστε κρα-
τερόν; Καὶ ἔνεστιν ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ μικρόν· καὶ τῇ δια-
λήψει δύο ^Υ νῆται ἐν τῇ ὑπάτῃ γίνονται.

Διὰ τί ἐν τῇ διὰ πασῶν τοῦ μὲν ὀξέος ἀντίφωνον γίνεται 13

^ο ἀρμονίας ποιοῦντες X^a. ^Γ ᾄδει X^a. ^η μέρος Ca, X^a, Y^a. ^Γ ἡδίων
Y^a. ^Σ ἡ ἀνθρ.] τῆς ἀνθρ. Ca. ^Τ μὴ om. Ca. ^Υ νῆται Ca.

τὸ βαρύ, τούτου δὲ τὸ ὀξύ οὐ; ^w Ἡ ὅτι μάλιστα μὲν ἐν ἀμφοῖν ἐστὶ τὸ ἀμφοῖν μέλος, εἰ δὲ μή, ^x ἐν τῷ βαρεῖ μείζον γάρ.

14 Διὰ τί λανθάνει τὸ διὰ πασῶν, καὶ δοκεῖ ὁμόφωνον εἶναι, οἷον ἐν τῷ φοινικίῳ καὶ ἐν τῷ ὕανθρώπῳ; Τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὀξέσιν ὄντα οὐχ ὁμόφωνα, ἀλλ' ἀνάλογον ἀλλήλοις διὰ πασῶν. Ἡ ὅτι ὥσπερ ὁ αὐτὸς εἶναι δοκεῖ φθόγγος, διὰ τὸ ἀνάλογον ἰσότης ἐπὶ φθόγγων; Τὸ δὲ ἴσον τοῦ ενός. Ταῦτο δὲ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς ^zσύριγγιν ἐξαπατῶνται.

15 Διὰ τί οἱ μὲν νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστροφῶς ἐποιοῦντο, αἱ δὲ ἄλλαι ῥοδαὶ αἱ χορικαί; Ἡ ὅτι οἱ μὲν νόμοι ἀγωνιστῶν ἦσαν, ὧν ἤδη μιμείσθαι δυναμένων καὶ διατείνεσθαι ἢ ῥῶδῃ ἐγίνετο μακρὰ καὶ πολυειδής; Καθάπερ οὖν καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ μέλη τῇ μιμήσει ἠκολούθει ἀεὶ ἕτερα ^a γινόμενα. Μᾶλλον γὰρ τῷ μέλει ἀνάγκη μιμείσθαι ἢ τοῖς ῥήμασιν. Διὸ καὶ οἱ διθύραμβοι, ἐπειδὴ μιμητικοὶ ^b ἐγένοντο, οὐκέτι ἔχουσιν ἀντιστrophous, πρότερον δὲ εἶχον. Αἴτιον δὲ ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ ἐλεύθεροι ἐχόρευον αὐτοὶ πολλοὺς οὖν ἀγωνιστικῶς ἄδειν χαλεπὸν ἦν, ὥστε ^c ἐναρμόνια μέλη ἐνῆδον. ^d Μεταβάλλειν γὰρ πολλὰς μεταβολὰς τῷ ἐνὶ ῥᾶον ^e ἢ τοῖς πολλοῖς, καὶ τῷ ἀγωνιστῇ ἢ τοῖς τὸ ἦθος φυλάττουσιν. Διὸ ἀπλούστερα ^f ἐποιοῦν αὐτοῖς τὰ μέλη. Ἡ δὲ ἀντίστροφος ἀπλοῦν ἀριθμὸς γάρ ἐστι καὶ ἐνὶ μετρεῖται. Τὸ δ' αὐτὸ αἴτιον καὶ διότι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς σκηνῆς οὐκ ἀντίστροφα, τὰ δὲ τοῦ χοροῦ ἀντίστροφα· ὁ μὲν γὰρ ὑποκριτῆς ἀγωνιστῆς καὶ μιμητῆς, ὁ δὲ χορὸς ἡπτόν μιμεῖται.

16 Διὰ τί ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τοῦ συμφώνου; Ἡ ὅτι μᾶλλον διάδηλον γίνεται τὸ συμφωνεῖν ἢ ὅταν πρὸς τὴν συμφωνίαν ἄδῃ; Ἀνάγκη γὰρ τὴν ἐτέραν ὁμοφωνεῖν, ὥστε δύο πρὸς μίαν φωνὴν γινόμεναι ἀφανίζουσι τὴν ἐτέραν.

17 Διὰ τί πέντε οὐκ ἄδουσιν ἀντίφωνα; Ἡ ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ

^w ἢ om. Ca, Xa, Ya. ^x ἐν] οὐ Ca, Xa, Ya. ^y ἀτρόπῳ margo Xa.
^z σύριγγιν Ca. ^a γινόμενα om. Xa. ^b ἐγένοντο Ca. ^c ἐν ἀρμονία Ca, Xa. ^d μεταβάλλει Xa. ^e ἢ τοῖς] ἦτοι Ca, Xa, Ya. ^f ἐποιοῦντο Xa.

ἡ σύμφωνος τῇ συμφωνίᾳ, ὥσπερ ἐν τῷ διὰ πασῶν; Ἐκείνη γὰρ ἐν τῷ βαρεῖ ἀνάλογον, ὡς ἡ ὀξεῖα ἐν τῷ ὀξεῖ. Ὡσπερ οὖν ὅτι αὕτη ἔστιν ἅμα καὶ ἄλλη. Αἱ δὲ ἐν τῷ διὰ πέντε καὶ διὰ ἰτεττάρων οὐκ ἔχουσιν οὕτως, ὥστε οὐκ ἐμφαίνεται ὁ τῆς ἀντιφώνου φθόγγος· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ αὐτός.

Διὰ τί ἡ διὰ πασῶν συμφωνία ἄδεται μόνῃ; Μαγα-18 δίζουσι γὰρ ταύτην, ἄλλην δὲ οὐδεμίαν. Ὡς ὅτι μόνῃ ἐξ² ἀντιφώνων ἐστὶ χορδῶν, ἐν δὲ τοῖς ἀντιφώνοις καὶ τὴν ἐτέραν εἰς ἄδῃ, τὸ αὐτὸ ποιεῖ; Ἡ γὰρ μία τρόπον τινὰ τὰς ἀμφοτέρων ἔχει φωνάς, ὥστε καὶ μιᾶς ἀδομένης ἐν ταύτῃ τῇ συμφωνίᾳ ἄδεται ἡ συμφωνία, καὶ ἄμφω ἄδοντες· ἡ τῆς μὲν ἀδομένης τῆς δὲ αὐλουμένης^k ὥσπερ μίαν ἄμφω ἄδουσιν. Διὸ μόνῃ μελωδεῖται, ὅτι μιᾶς ἔχει χορδῆς¹ φωνὴν τὰ ἀντίφωνα.

Διὰ τί δὲ ταῖς ἀντιφώνοις τοῦτο μόναις ὑπάρχει; Ἡ¹⁹ ὅτι μόναι ἴσον ἀπέχουσι τῆς μέσης; Ἡ οὖν μεσότης ὁμοιότητά τινα ποιεῖ τῶν φθόγγων, καὶ ἔοικεν ἡ ἀκοὴ λέγειν ὅτι ἡ αὕτη καὶ ὅτι ἀμφοτέραι ἔσχαται.

Διὰ τί, εἰ μὲν τις^m τὴν μέσῃν κινήσῃ ἡμῶν, ἀρμόσας²⁰ τὰς ἄλλας χορδὰς, καὶ χρῆται τῷ ὀργάνῳ, οὐ μόνον ὅταν κατὰ τὸν τῆς μέσης γένηται φθόγγον, λυπεῖ καὶ^p φαίνεται ἀνάρμοστον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην μελωδίαν· εἰ δὲ τὴν λιχανὸν ἢ τινα ἄλλον φθόγγον, τότε φαίνεται διαφέρειν μόνον, ὅταν κάκῃν τις χρῆται; Ἡ εὐλόγως τοῦτο² συμβαίνει; Πάντα γὰρ τὰ χρηστὰ μέλη πολλάκις τῇ μέσῃ χρῆται, καὶ πάντες οἱ ἀγαθοὶ ποιηταὶ πυκνὰ πρὸς τὴν μέσῃν ἀπαντῶσι, καὶ ἀπέλθωσι, ταχὺ ἐπανέρχονται, πρὸς δὲ ἄλλην οὕτως οὐδεμίαν. Καθάπερ ἐκ τῶν λόγων ἐνίων ἐξαι-³ρεθέντων συνδέσμων οὐκ ἐστὶν ὁ λόγος Ἑλληνικός, οἷον τὸ τέ καὶ τὸ καί, ἐνιοὶ δὲ οὐθὲν λυποῦσι διὰ τὸ τοῖς μὲν ἀναγ-

ἡ ὅτι om. Y^a. ἡ ἐστὶν ἐν τῷ ἅμα X^a. ἰ τεσσάρων X^a. ^k ὥσπερ καὶ μίαν X^a. ¹ τὰ ἀντίφωνα φωνήν X^a. ^m τὴν μέσῃν om. C^a. ⁿ καὶ χρῆται] κέχρηται C^a. X^a. Y^a. ^o ὅταν κατὰ] ὅτι C^a, omisso μοχ γένηται. ^p φθίνεταί ἐνάρμοστον X^a.

καῖον εἶναι χρῆσθαι πολλάκις, ^qεἰ ἔσται λόγος, τοῖς δὲ μή, οὕτω καὶ τῶν φθόγγων ἡ μέση ὥσπερ σύνδεσμός ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν καλῶν, διὰ τὸ πλειστάκις ἐνυπάρχειν τὸν φθόγγον αὐτῆς.

21 Διὰ τί τῶν ἁδόντων οἱ βαρύτερον ἁδοντες τῶν ὀξὺ ἁδόντων, ἐὰν ἀπάδωσι, μᾶλλον κατάδηλοι γίνονται; Ὅμοίως δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ οἱ ἐν τῷ βαρυτέρῳ πλημμελοῦντες κατάδηλοι μᾶλλον. Πότερον ὅτι πλείων ὁ χρόνος ὁ τοῦ βαρέος, οὗτος δὲ μᾶλλον αἰσθητός; Ἡ ὅτι ἐν πλείονι χρόνῳ πλείω αἰσθησιν παρέχει, τὸ δὲ ταχὺ καὶ ὀξὺ λανθάνει διὰ τὸ τάχος.

22 Διὰ τί οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἁδοντες τὸν ῥυθμὸν σώζουσιν ἢ οἱ ὀλίγοι; Ἡ ὅτι μᾶλλον πρὸς ἓνα τε καὶ ἡγεμόνα βλέπουσι, καὶ βαρύτερον ἄρχονται, ὥστε ὁ ῥῆον τοῦ αὐτοῦ τυγχάνουσιν; Ἐν γὰρ τῷ τάχει ἡ ἀμαρτία πλείων.

23 Διὰ τί διπλασία ἡ νῆτη τῆς ὑπάτης; Ἡ πρῶτον μὲν ὅτι ἐκ τοῦ ^sἡμίσεος ἡ χορδὴ ψαλλομένη καὶ ὅλη ^tσυμφωνοῦσα διὰ πασῶν; Ὅμοίως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν συρίγγων ἡ γὰρ διὰ τοῦ μέσου τῆς σύριγγος τρήματος φωνὴ τῇ δι' ὅλης τῆς σύριγγος συμφωνεῖ διὰ πασῶν. Ἐτι ἐν τοῖς ἄλλοις τῷ διπλασίῳ διαστήματι λαμβάνεται τὸ διὰ πασῶν, καὶ οἱ αὐλοτρῦπαι οὕτω λαμβάνουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ διὰ πέντε τῷ ἡμιολίῳ, ὅτι οἱ τὰς σύριγγας ἀρμοττόμενοι ^vεἰς μὲν τὴν ὑπάτην ἄκραν τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσι, τὴν δὲ νῆτην μέχρι τοῦ ἡμίσεος ἀναπληροῦσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ ^wτὴν διὰ πέντε τῷ ἡμιολίῳ καὶ τὴν διὰ τεττάρων τῷ ἐπιτρίτῳ διαστήματι λαμβάνουσιν. Ἐτι ^xοἱ ἐν τοῖς τριγώνοις ψαλτηρίοις τῆς ἴσης ἐπιτάσεως γινομένης συμφωνοῦσι διὰ πασῶν, ἡ μὲν διπλασία οὖσα, ἡ δὲ ἡμίσεια τῷ μήκει.

24 Διὰ τί, ἐάν τις ^yψήλας τὴν νῆτην ^zἐπιλάβῃ, ἡ ὑπάτη μόνη δοκεῖ ἀντηχεῖν; Ἡ ὅτι συμφυῆς μάλιστα γίνεται τῷ

^q εἰ] οὐκ pr. X^a. ^r ῥάδιον Ca. X^a. Y^a. ^s ἡμίσεως Y^a. ^t συμφωνοῦσι Y^a. ^v εἰς] ὅτι εἰς Ca. ^w διὰ τὴν Ca. Y^a. ^x οἱ] εἰ Ca. Y^a.
y ψήλας Ca. ^z ἐπιβάλλη Ca. Y^a, ἐπιβάλλη X^a. v.

φθόγγῳ ^a ὁ ἀπὸ ταύτης ἡχὸς διὰ τὸ σύμφωνος εἶναι; Τῷ
οὖν ^b συνανξάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ ^c φαίνεται ὁμόνος, οἱ δὲ ἄλλοι
διὰ μικρότητα ἀφανεῖς.

Διὰ τί μέση καλεῖται ἐν ταῖς ἀρμονίαις, τῶν δὲ ὀκτώ οὐκ ²⁵
ἔστι μέσον; ¹ Ἡ ὅτι ἐπτάχορδοι ἦσαν αἱ ἀρμονίαι τὸ πα-
λαιόν, τὰ δὲ ἐπτά ἔχει μέσον.

Διὰ τί ἐπὶ τὸ ὀξὺ ^d ἀπάδουσιν οἱ πλεῖστοι; Πότερον ὅτι ²⁶
ῥᾶον ὀξὺ ᾄσαι ἢ βαρὺ; ¹ Ἡ ὅτι χεῖρον τοῦ βαρέος; ¹ Ἀμαρ-
τία δὲ ἔστι τοῦ χείρονος πράξις.

Διὰ τί τὸ ἀκουστὸν μόνον ^e ἦθος ἔχει τῶν αἰσθητῶν; Καὶ ²⁷
γὰρ εἴαν ἢ ἄνευ λόγου μέλος, ὅμως ἔχει ἦθος· ἀλλ' οὐ τὸ
χρῶμα οὐδὲ ἡ ὁσμὴ οὐδὲ ὁ χυμὸς ἔχει. ¹ Ἡ ὅτι κίνησιν ἔχει
μόνον οὐχί, ἣν ὁ ψόφος ἡμᾶς κινεῖ; Τοιαύτη μὲν γὰρ καὶ
τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει· κινεῖ γὰρ καὶ τὸ χρῶμα ^f τὴν ὄψιν·
ἀλλὰ τῆς ἐπομένης τῷ τοιούτῳ ψόφῳ αἰσθανόμεθα κινή-
σεως. Αὕτη δὲ ἔχει ^g ὁμοιότητα ἐν τε τοῖς ῥυθμοῖς καὶ ἐν
τῇ τῶν φθόγγων τάξει τῶν ὀξέων καὶ βαρέων, οὐκ ἐν τῇ μί-
ξει. Ἄλλ' ἡ συμφωνία οὐκ ἔχει ἦθος. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις
αἰσθητοῖς τοῦτο οὐκ ἔστιν. Αἱ δὲ κινήσεις αὗται πρακτικαί
εἰσιν, αἱ δὲ πράξεις ἦθους σημασία ἐστίν.

Διὰ τί νόμοι καλοῦνται οὓς ᾄδουσιν; ¹ Ἡ ὅτι πρὶν ἐπί- ²⁸
στασθαι γράμματα, ἦδον τοὺς νόμους, ὅπως μὴ ἐπιλάθωνται,
ὥσπερ ἐν ^h Ἀγαθύρσοις ἔτι εἰώθασιν; Καὶ τῶν ὑστέρων οὖν
φῶν τὰς πρώτας τὸ αὐτὸ ἐκάλεσαν ὅπερ τὰς πρώτας.

Διὰ τί οἱ ῥυθμοὶ καὶ τὰ μέλη φωνῇ οὕσα ἦθουσιν ἔοικεν, ²⁹
οἱ δὲ χυμοὶ οὐ, ἀλλ' οὐδὲ τὰ χρώματα καὶ αἱ ὁσμαί; ¹ Ἡ ὅτι
κινήσεις εἰσὶν ὥσπερ καὶ αἱ πράξεις; Ἡ δὲ ἡ μὲν ἐνέργεια
ἠθικὸν καὶ ποιεῖ ἦθος, οἱ δὲ χυμοὶ καὶ τὰ χρώματα οὐ ποιοῦ-
σιν ὁμοίως.

Διὰ τί οὐδὲ ὑποδωριστὶ οὐδὲ ὑποφρυγιστὶ οὐκ ἔστιν ἐν ³⁰

^a ὁ om. Ca. ^b συνανξέσθαι Ca. ^c φαίνεται ὅτι ὁμόνος Ca. ^d ἐπά-
δουσιν Xa. ^e ἦθος om. Ca, Xa. et pr. Ya. ^f τὴν] καὶ τὴν Xa. ^g ὁμοι-
ότατα Ya. ^h γαθύρσοις Ca.

τραγωδία χορικόν; "Η ὅτι οὐκ ἔχει ἀντίστροφον. 'Αλλ' ἀπὸ σκηνῆς μιμητικὴ γάρ.

31 Διὰ τί οἱ περὶ Φρύνιχον ἦσαν μᾶλλον μελοποιοί; "Η διὰ ^ι τὸ πολλαπλάσια εἶναι τότε τὰ μέλη ἐν ταῖς ^κ τραγωδίας τῶν μέτρων;

32 Διὰ τί διὰ πασῶν καλεῖται, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν ἀριθμὸν δι' ὀκτώ, ὥσπερ καὶ διὰ ¹ τεττάρων καὶ διὰ πέντε; "Η ὅτι ἐπτά ἦσαν αἱ χορδαὶ τὸ ἀρχαῖον, εἴτ' ἐξελὼν τὴν τρίτην Τέρπανδρος τὴν ^μ νήτην προσέθηκε, καὶ ἐπὶ ^ν τούτου ἐκλήθη διὰ πασῶν ἀλλ' οὐ δι' ὀκτώ· δι' ἐπτά γάρ ἦν.

33 Διὰ τί εὐαρμοστότερον ^ο ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ βαρὺ ἢ ἀπὸ τοῦ βαρέος ἐπὶ τὸ ὀξύ; Πότερον ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ^ρ γίνεται ἄρχεσθαι; "Η γὰρ μέση καὶ ἡγεμὼν ὀξυτάτη τοῦ ^q τετραχόρδου. Τὸ δὲ οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς. "Η ὅτι τὸ βαρὺ ^ρ ἀπὸ τοῦ ὀξέος γενναιότερον καὶ εὐφρονότερον;

34 Διὰ τί δις μὲν δι' ὀξειῶν καὶ δις διὰ ¹ τεττάρων οὐ συμφωνεῖ, δις διὰ πασῶν δέ; "Η ὅτι ἡ δις δι' ὀξειῶν ^ς οὐ δις διὰ ¹ τεττάρων ἐστίν, τὸ δὲ διὰ τεττάρων καὶ διὰ πέντε.

35 Διὰ τί ἡ διὰ πασῶν καλλίστη συμφωνία; "Η ὅτι ἐν ^τ ὅλοις ὅροις ^ν οἱ ^ω ταύτης λόγοι εἰσίν, οἱ δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἐν ὅλοις; 'Επεὶ γὰρ ^χ διπλασία ἡ νήτη τῆς ὑπάτης, ^γ οἷα ἡ νήτη δύο, ἡ ὑπάτη ἓν, καὶ οἷα ἡ ὑπάτη δύο, ἡ νήτη τέσσαρα, ² καὶ αἰὲ οὕτως. Τῆς δὲ μέσης ἡμιόλια. Τὸ ^z γὰρ διὰ πέντε ἡμιόλιον οὐκ ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς ἐστίν· οἷον γὰρ ἐν τὸ ἔλαττον, τὸ μείζον τοσοῦτον ^α δὲ καὶ ἔτι ^β τὸ ἥμισυ. "Ωστε οὐχ ὅλα πρὸς ὅλα συγκρίνεται, ἀλλ' ἔπεστι μέρη. 'Ομοίως δὲ καὶ ἐν τῷ διὰ ¹ τεττάρων ἔχει· τὸ γὰρ ἐπίτριτόν ἐστιν ὅσον ³ ^ε τεμεῖν ὃ καὶ ἔτι ἐν τῶν ¹ τεττάρων ἐπίτριτόν ἐστιν. "Η

^ι τὸ om. Ca. ^κ τῶν μέτρων τραγωδίας Xa. ¹ τεσσάρων et c. 34, et 35. sect. 2. Xa. ^μ νήτην Ca. ^ν τούτω Xa. ^ο ἀπὸ τοῦ ὀξέος om. Ca. Xa. Ya. ^ρ γίνεσθαι Ca. ^q παραχόρδου Ca. Xa. Ya. ^ρ ὑπὸ Xa. ^ς οὐ] οὐδὲ Ca. Xa. Ya. ^τ ἄλλοις Ca. ^ν οἱ] οὐ Xa. ^ω ταύτης om. Ca. Xa. Ya. ^χ ἡ νήτη διπλασία Xa. ^γ ὅσα Ca. Xa. Ya. ^z γὰρ] δὲ Xa. ^α δέ] τε? ^β τὸ om. Ca. Ya. ^ε τεμεῖν ὃ] τ' ἐκείνο?

ὅτι τελεωτάτη ^d ἔξ ἀμφοτέρων οὔσα, καὶ ὅτι μέτρον τῆς μελωδίας διὰ παντὸς τοῦ φερομένου ἢ κατὰ μέσον κίνησις σφοδροτάτη, ἀρχομένου δὲ καὶ λήγοντος μαλακωτέρα; ^e Ὅτε δὲ σφοδροτάτη ἢ κίνησις, καὶ ἢ φωνὴ ὀξύτερα τοῦ φερομένου. Διὸ καὶ χορδαὶ ἐπιτεινόμεναι ὀξύτερον φθέγγονται· θάττον γὰρ ἢ κίνησις γίνεται. Ἡ δὲ φωνὴ ἢ ἀέρος ἢ ἄλλου τινὸς φορά· τὴν ἀνὰ μέσον ^f τὸν πόρον ὀξύτάτην δεῖ γίνεσθαι. Ὡστε εἰ τοῦτο μὴ συμβαίνει, οὐκ ἂν εἴη ^g φορά τινος.

Διὰ τί, ἐὰν μὲν ἢ μέση κινηθῇ, καὶ αἱ ἄλλαι χορδαὶ ³⁶ ἤχουσι φθεγγόμεναι, ἐὰν δὲ αὐτὴ ἢ μὲν μένη τῶν δ' ἄλλων τις ^h κινηθῇ, κινηθεῖσα μόνη φθέγγεται; Ἡ ὅτι τὸ ἡρμόσθαι ἐστὶν ἀπάσαις, τὸ δὲ ἔχειν ⁱ πὺς πρὸς τὴν μέσην ἀπάσαις, καὶ ἢ τάξις ἢ ἐκάστης ἤδη δι' ἐκείνην; Ἀρθέντος οὖν τοῦ αἰ- ² τίου τοῦ ἡρμόσθαι καὶ τοῦ συνέχοντος οὐκέτι ὁμοίως φαίνεται ὑπάρχειν. Μιᾶς δὲ ἀναρμόστου οὔσης, τῆς δὲ μέσης μενουσῆς, εὐλόγως τὸ κατ' αὐτὴν ἐκλείπομενον· ταῖς γὰρ ἄλλαις ὑπάρχει τὸ ἡρμόσθαι.

Διὰ τί τοῦ ἐν φωνῇ ὀξέος ὄντος κατὰ τὸ ὀλίγον, τοῦ δὲ ³⁷ βαρέος κατὰ τὸ πολὺ (τὸ μὲν γὰρ βαρὺ διὰ τὸ πλῆθος βαρὺ, τὸ δὲ ὀξὺ δι' ὀλιγότητα ταχύ), ἔργον μᾶλλον ἄδειν τὰ ὀξέα ἢ τὰ βαρέα, καὶ ὀλίγοι τὰ ἄνω δύνανται ἄδειν, καὶ οἱ νόμοι ὀρθιοὶ καὶ οἱ ὀξεῖς χαλεποὶ ᾗσαι διὰ τὸ ἀνατεταμένοι εἶναι; Καίτοι ἔλαττον ἔργον τὸ ὀλίγον κινεῖν ἢ τὸ πολὺ, ὥστε καὶ ἀέρα. Ἡ οὐ ταυτό ^k γε ὀξύφωνον εἶναι ² φύσει καὶ τὸ ὀξὺ ἄδειν, ἀλλὰ φύσει μὲν ὀξύφωνα ἅπαντα δι' ἀσθένειαν, τῷ μὴ δύνασθαι ¹ πολὺν κινεῖν ἀέρα ἀλλ' ὀλίγον, ὃ ^m δ' ὀλίγος ταχὺ φέρεται, ⁿ ἐν δὲ τῷ ἄδειν τὸ ὀξὺ δυνάμεως σημείον. Τὸ μὲν γὰρ σφοδρῶς φερόμενον ταχὺ φέρεται, διὸ τὸ ὀξὺ δυνάμεως σημείον. Διὸ καὶ οἱ ^o ἐκτι-

^d ἔξ] ἢ ἔξ Υα. ^e φαινομένου Χα. ^f τὸν πόρον Υα, τῶν πόνων Ca.
^g τινὸς φορά Χα. ^h κινηθῇ om. Χα. ⁱ πὺς om. Ca. ^k τε Ca. Υα.
^l κινεῖν πολὺν Ca. ^m δ' ὀλίγος] δὲ λόγος Ca. ⁿ ἐν—ὀξύφωνοι om. Ca.
^o εὐκτικοὶ Χα. Υα.

κοὶ ὀξύφωνοι. Καὶ ἔργον τὰ ἄνω ἄδειν· τὰ δὲ βαρέα κάτω.

38 Διὰ τί ρυθμῷ καὶ μέλει καὶ ὅλως ταῖς συμφωνίαις χαίρουσί πάντες; ^p ^H ὅτι ταῖς κατὰ φύσιν κινήσεσι χαίρομεν κατὰ φύσιν; Σημεῖον δὲ τὸ τὰ παιδία εὐθὺς γενόμενα χαίρειν αὐτοῖς. Διὰ δὲ τὸ ἔθος τρόποις μελῶν χαίρομεν. ^r Ρυθμῷ δὲ χαίρομεν διὰ τὸ γινώριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν, καὶ κινεῖν ἡμᾶς ^q τεταγμένως· οἰκειότερα γὰρ ἢ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου, ὥστε καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον. Σημεῖον δέ· πονοῦντες γὰρ καὶ πίνοντες καὶ ἐσθίωντες τεταγμένα σώζομεν καὶ αὔξομεν τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν, ἀτακτα δὲ φθείρομεν καὶ ἐξίσταμεν αὐτήν· ^r αἱ γὰρ νόσοι τῆς τοῦ σώματος οὐ κατὰ φύσιν τάξεως ^s κινήσεις εἰσὶν. Συμφωνία δὲ χαίρομεν, ὅτι κρᾶσις ἐστὶ λόγον ἐχόντων ἐναντίων πρὸς ἄλληλα. ^t Ὁ μὲν οὖν λόγος τάξις, ὃ ἦν φύσει ἡδύ. Τὸ δὲ κεκραμένον τοῦ ἀκράτου πᾶν ἡδίων, ἄλλως τε καὶ αἰσθητὸν ὃν ἀμφοῖν τοῖν ἄκροις ^t ἐξ ἴσου τὴν δύναμιν ἔχοι ^v ἐν τῇ συμφωνίᾳ ^w ὁ λόγος.

39 Διὰ τί ἡδιόν ἐστι ^x τὸ σύμφωνον τοῦ ὁμοφώνου; ^y ^H καὶ τὸ μὲν ἀντίφωνον σύμφωνόν ἐστι διὰ πασῶν; ^z Ἐκ παίδων γὰρ νέων καὶ ἀνδρῶν γίνεται τὸ ἀντίφωνον, ^y οἱ διεστᾶσι τοῖς τόνοις ὡς νήτη ^z πρὸς ὑπάτην. Συμφωνία δὲ πᾶσα ἡδίων ἀπλοῦ φθόγγου (δι' ἃ δέ, εἴρηται), καὶ τούτων ἢ διὰ πασῶν ^z ἡδίστη· τὸ ὁμόφωνον ^a δὲ ἀπλοῦν ἔχει φθόγγον. Μαγαδίζουσι δὲ ἐν τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ, ὅτι καθάπερ ἐν τοῖς μέτροις οἱ πόδες ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς λόγον ἴσον πρὸς ἴσον ἢ δύο πρὸς ἓν ἢ καὶ τινα ἄλλον, οὕτω καὶ οἱ ἐν τῇ συμφωνίᾳ φθόγγοι λόγον ἔχουσι κινήσεως ^b πρὸς αὐτούς. ^z Τῶν μὲν οὖν ἄλλων συμφωνιῶν ἀτελεῖς αἱ θατέρου κατα-

^p ἢ om. Ca. Ya. ^q τεταγμένοι Xa. ^r αἱ] καὶ Ca. ^s κινήσεις Xa. Ya. ^t ἐξ ἴσου τὴν] ἐξιοῦσι δὲ Ca. ^v ἐν om. Ca. ^w ὁ om. Ca. Xa. Ya. ^x τὸ] τὴν Ya. ^y οἱ] οἶον Ca. ^z πρὸς τὴν ὑπάτην Xa. ^a δὲ om. Ca. Xa. Ya. ^b πρὸς τοὺς αὐτοὺς Xa.

στροφαί εἰσιν, εἰς ἡμισυ τελευτῶσαι· διὸ τῇ δυνάμει οὐκ ἴσαι εἰσίν. Οὕσαι δὲ ἄνιστοι, ^c διαφορὰ τῇ αἰσθήσει, καθάπερ ἐν τοῖς χοροῖς, ἐν τῷ καταλύειν μείζον ^d ἄλλων φθεγγομένοις ἐστίν. ^e Ἐτι δὲ ὑπάτῃ συμβαίνει τὴν αὐτὴν τελευτὴν τῶν ἐν τοῖς φθόγγοις περιόδων ἔχειν. ^f Ἡ γὰρ ^g δευτέρα τῆς νεάτης πληγὴ τοῦ ἀέρος ὑπάτῃ ἐστίν. ^h Τελευτώσαις δ' εἰς ⁱ ταῦτόν, οὐ ταῦτόν ποιοῦσαις, ἐν καὶ κοινὸν τὸ ἔργον συμβαίνει γίνεσθαι, καθάπερ τοῖς ὑπὸ τὴν ῥῆδὴν κρούουσιν· καὶ γὰρ οὗτοι τὰ ἄλλα οὐ προσαυλοῦντες, ἐὰν εἰς ταῦτόν καταστρέψωσιν, εὐφραίνευσι μᾶλλον τῷ τέλει ἢ λυποῦσι ταῖς πρὸ τοῦ τέλους διαφοραῖς, τῷ τὸ ἐκ διαφόρων τὸ κοινόν, ἡδιστον ἐκ τοῦ διὰ πασῶν γίνεσθαι. ^j Τὸ δὲ ^k μαγαδί-
ζειν ἐξ ἐναντίων φωνῶν. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ διὰ πασῶν μαγα-
δίζουσιν.

Διὰ τί ἡδιον ἀκούουσιν ἀδόντων ὅσα ἂν προεπιστάμενοι ⁴⁰ τύχωσι τῶν μελῶν, ἢ ἐὰν μὴ ἐπιστῶνται; Πότερον ὅτι μᾶλλον δηλὸς ἐστὶν ὁ τυγχάνων ὥσπερ σκοποῦ, ὅταν γνωρίζωσι τὸ ἀδόμενον; Γνωρίζόντων δὲ ἡδὺ θεωρεῖν. ^l Ἡ ὅτι συμπαθὴς ἐστὶν ὁ ἀκροατὴς τῷ τὸ γνώριμον ἄδοντι; Συνάδει γὰρ αὐτῷ. ^m Αἰδεῖ δὲ πᾶς γεγενηθὼς ὁ μὴ διὰ τινα ἀνάγκην ⁿ ποιῶν τοῦτο.

Διὰ τί δις μὲν δι' ὀξεῖων ἢ δις διὰ τεττάρων οὐ συμφωνεῖ, ⁴¹ δις διὰ πασῶν δέ; ^o Ἡ ὅτι τὸ μὲν διὰ πέντε ἐστὶν ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ, τὸ δὲ διὰ τεττάρων ἐν ἐπιτρίτῳ; ^p Ὀντων δὲ ἡμιολίων τριῶν ἐξῆς ἀριθμῶν ^q ἢ ἐπιτρίτῳ, οἱ ἄκροι πρὸς ἀλλήλους ^r οὐδένα λόγον ἔξουσιν· οὔτε γὰρ ἐπιμόριοι οὔτε πολλαπλάσιοι ἔσονται. Τὸ δὲ διὰ πασῶν ἐπειδὴ ἐστὶν ἐν ^s διπλασίῳ λόγῳ, δις τούτου γινομένου ἐν ^t τετραπλασίῳ λόγῳ ἂν εἶεν οἱ ἄκροι πρὸς ἀλλήλους. ^u Ὡστ' ἐπεὶ συμφωνία εὐλογον ἐχόντων ^v φθόγγον πρὸς ἀλλήλους ἐστί, λόγον δὲ

^c διαφθορὰ Ca, διαφθορὰν Ya.^f τελευτώσαι Ca, Xa, Ya.ⁱ τοῦτο ποιῶν Xa.^m τετραπλασίονι Xa.^d ἄλλον Ca, Xa.^g τὴν Ca, Ya.^k ἢ] ἢ καὶ Ca.ⁿ φθόγγων Xa, Ya.^e δευτέρα] θατέρα^h μαγιδεῖν Xa, Ya,^l οὐδὲν ἄλογον Ca.

οὐκ ἔχουσιν, οἱ δὲ τὸ δις διὰ πασῶν διάλειμμα ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους φθόγγοι ἔχουσιν, οἱ δὲ τὸ δις διὰ τεττάρων ἢ δις διὰ πέντε οὐκ ἔχουσιν, οἱ μὲν δις διὰ πασῶν σύμφωνοι εἶναι ἂν, οἱ δ' ἕτεροι οὐ, διὰ τὰ εἰρημένα.

- 42 Διὰ τί, εἰάν τις ^ο ψήλας τὴν νήτην ^p ἐπιλάβῃ, ἢ ὑπάτη μόνῃ δοκεῖ ὑψηχεῖν; ^a Ἡ ὅτι ἡ νεάτη λήγουσα καὶ μαραινομένη ὑπάτη γίνεται; Σημεῖον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ὑπάτης τὴν νεάτην ^q δύνασθαι ἄδειν· ὥς γὰρ οὔσης αὐτῆς ῥῥῃς νεάτης, ² τὴν ὁμοιότητα λαμβάνουσιν ἀπ' αὐτῆς. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ ῥῥῃς τῆς νεάτης ληγούσης, ἡ ῥῥῃς ὧν ὁ αὐτὸς τῷ τῆς ὑπάτης φθόγγῳ κινεῖ, εἰκότως τῇ ὁμοιότητι ³ τὴν ὑπάτην ἢ νήτην ^r δοκεῖ κινεῖν. Τὴν μὲν γὰρ νεάτην ἴσμεν ^s οὐ κινεῖται ἐπιληφθεῖσα· τὴν δὲ ὑπάτην αὐτὴν ὁρῶντες ἀκατάληπτον οὔσαν, καὶ φθόγγου αὐτῆς ἀκούοντες, ταύτην οἰόμεθα ἡχεῖν· ὅπερ ἐπὶ πολλῶν ἡμῖν συμβαίνει, ἐφ' ὧν μήτε τῷ λογισμῷ μήτε τῇ αἰσθήσει δυνάμεθα εἰδῆσαι ⁴ τὸ ἀκριβές. Ἐτι ^t εἰ πληγείσης τῆς νεάτης μάλιστα ἐν τεταμένῃς συμβαίνει τὸν ζυγὸν κινεῖσθαι, οὐθὲν ἂν εἴη θανμαστόν. Κινηθέντος δὲ πάσας τὰς χορδὰς συγκινεῖσθαι καὶ τιν' ἡχον ποιεῖν οὐκ ἄλογον. Ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις ὁ τῆς νεάτης φθόγγος ἀλλότριός ἐστι καὶ λήγων καὶ ἀρχόμενος, τῇ δὲ ὑπάτῃ λήγων ὁ αὐτός. ^v Οὐ προστεθέντος τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς κινήσει, ἐκείνης δόξαι πάντ' αὐτὸν εἶναι οὐθὲν ἄτοπον. ⁵ Ἔσται δὲ μείζων ἢ ὁ κοινὸς τῶν λοιπῶν χορδῶν ἡχος, ὅτι αἱ μὲν ὑπὸ τῆς νεάτης καθάπερ ὠσθεῖσαι μαλακῶς ἤχησαν, ἡ δὲ νεάτη πάσῃ τῇ αὐτῆς δυνάμει, οὔσα αὐτῶν σφοδροτάτη. ^v Ὡστε εἰκότως καὶ τὸ δευτερεῖον αὐτῆς κρεῖττον ἂν εἴη ἢ τὸ τῶν ἄλλων· ὥστε καὶ βραχείας κινεῖσθαι, ὥς ^w αὐτῆς τε γεγεννημένης.

- 43 Διὰ τί ἡδίων τῆς μονωδίας ^x ἐστὶν εἰάν ^y τις πρὸς αὐλὸν ^z ἢ

^ο ψήλας Ca.v, ἴσως λήψας Xa. ^p post ἐπιλάβῃ Q.Ca.Oa.Ya.v.x. ἢ ὑπάτην ἐπιλάβῃ. ^q δύνασθαι—λαμβάνουσιν] δύνουσι Ca. ^r κινεῖν δοκεῖ Xa. ^s οὐ Ca. ^t εἰ] ἢ Ca.Xa.Ya. ^v οὐ Ca.Xa.Ya. ^w αὐταῖς Ya. ^x ἐστὶν] ἀκούομεν Xa. ^y τις om. Ca.Xa.Ya. ^z ἢ] καὶ Ya.

λύραν ᾄδῃ; *^αἩ ὅτι πᾶν τὸ ἡδίον μιχθὲν ἡδίονι ἔν ἐστιν: *^βὉ δὲ αὐλὸς ^αἡδέων τῆς λύρας, ὥστε καὶ ἡ ψῆδὴ τούτῳ μιχθείσα ἢ λύρα ἡδέων ἂν εἴη, ἐπεὶ τὸ μεμιγμένον τοῦ ἀμίκτου ἡδιόν ἐστιν, ἐὰν ἀμφοῖν ἅμα τὴν αἴσθησίν τις λαμβάνῃ. Οἶνος γὰρ ἡδέων τοῦ ὀξυμέλιτος διὰ τὸ μεμίχθαι μᾶλλον αὐτοῖς τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως μιχθέντα ἢ ὑφ' ἡμῶν. *^γἜστι γὰρ καὶ ^βὁ οἶνος μικτὸς ἐξ ὀξέος καὶ γλυκέος χυμοῦ. Δηλοῦσι δὲ καὶ ^γαἱ οἰνώδεις ῥοαὶ καλούμεναι. *^δἩ μὲν οὖν ψῆδὴ καὶ ὁ αὐλὸς ^δμίγνυνται αὐτοῖς δι' ὁμοιότητα (πνεύματι γὰρ ἅμφω γίνε-
ται)· ὁ δὲ τῆς λύρας φθόγγος, ἐπειδὴ οὐ πνεύματι γίνε-
ται ἢ ἦττον αἰσθητὸν ἢ ὁ ^δτῶν αὐλῶν, ἀμικτότερός ἐστι τῇ
φωνῇ· ποιῶν δὲ διαφορὰν τῇ αἰσθήσει ἦττον ἡδύνει, καθάπερ
ἐπὶ τῶν χυμῶν εἴρηται. *^εἘτι ὁ μὲν αὐλὸς πολλὰ τῷ αὐτοῦ ^εἡχῳ καὶ τῇ ὁμοιότητι συγκρύπτει τῶν τοῦ ψῆδου ἀμαρτημά-
των, οἱ δὲ τῆς λύρας φθόγγοι ὄντες ψιλοὶ καὶ ἀμικτότεροι
τῇ φωνῇ, ^εκαθ' ἑαυτοὺς θεωρούμενοι καὶ ὄντες αὐτοῖς συμ-
φανῇ ποιοῦσι τὴν τῆς ψῆδης ἀμαρτίαν, καθάπερ κανόνες ὄντες
αὐτῶν. Πολλῶν δὲ ἐν τῇ ψῆδῇ ἀμαρτανομένων, τὸ κοινὸν ἐξ
ἀμφοῖν ἀναγκαῖον χεῖρον γίνεσθαι.

Διὰ τί τῶν μὲν ἐπτὰ μέση καλεῖται, τῶν δὲ ὀκτὼ οὐκ ⁴⁴
ἔστι μέσον; *^αἩ ὅτι ἐπτάχορδοι ἦσαν αἱ ἀρμονίαι τὸ πα-
λαιόν, τὰ δὲ ἐπτὰ ἔχει μέσον; *^βἘτι ἐπειδὴ τῶν μεταξὺ τῶν
ἄκρων τὸ μέσον μόνον ἀρχὴ τίς ἐστιν (ἔστι γὰρ τῶν θάτερον
τῶν ἄκρων νενόντων ἐν τινι διαστήματι ἀνὰ μέσον ὃν ἀρχή),
τοῦτ' ἔσται μέσον. *^γἘπεὶ δ' ἔσχατα μέσον ἐστὶν ἀρμονίας ²
νεάτη καὶ ὑπάτη, τούτων δὲ ἀνὰ μέσον οἱ λοιποὶ φθόγγοι,
ὧν ἡ μέση καλουμένη μόνη ἀρχὴ ἐστὶ θατέρου τετραχόρδου,
δικαίως μέση καλεῖται. Τῶν γὰρ μεταξὺ τινων ἄκρων τὸ
μέσον ἦν ἀρχὴ μόνον.

Διὰ τί οἱ πολλοὶ ἄδοντες σώζουσι μᾶλλον τὸν ρυθμὸν ⁴⁵
ἢ οἱ ὀλίγοι; *^αἩ ὅτι μᾶλλον πρὸς ἓνα τε καὶ ἡγεμόνα βλέ-

^α ἡδέω Ca. Xa. Ya. ^β ὁ οἶνος ὁ Ca, οἶνος ὁ Xa. Ya. ^γ αἱ om. Ca. Ya.
^δ τῶν] τῶν αἰσθητῶν Ca. ^ε κατ' αὐτοὺς Xa. Ya.

πουσι, καὶ βραδύτερον ἄρχονται, ὥστε ῥᾶον τοῦ αὐτοῦ τυγ-
 2 χάνουσιν; Ἐν μὲν γὰρ τῷ τάχει πλείων γίνεται ἡ ἁμαρτία,
 συμβαίνει δὲ τῷ ἡγεμόνι προσέχειν τοὺς πολλούς· ἰδιαζόμε-
 νος δὲ οὐδεὶς ἂν αὐτῶν διαλάμψειεν ὑπεράρας τὸ πλῆθος.
 Ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις μᾶλλον διαλάμπουσιν· διὸ καθ' αὐτοὺς ἐν
 αὐτοῖς μᾶλλον ἀγωνίζονται ἢ πρὸς τὸν ἡγεμόνα.

46 Διὰ τί ἐπὶ τὸ ὁξὺ ἀπάδουσιν οἱ πλείστοι; Ἡ ὅτι ῥᾶον
 ὁξὺ ᾄσαι ἢ βαρύν; Ἀιδουσι γοῦν ὁξὺ μᾶλλον, καὶ ἐν ᾧ ᾄδου-
 σιν, ἁμαρτάνουσιν.

47 Διὰ τί οἱ ἀρχαῖοι ἐπταχόρδους ποιοῦντες τὰς ἀρμονίας
 τὴν ὑπάτην ἀλλ' οὐ τὴν νήτην κατέλιπον; Ἡ οὐ τὴν ὑπά-
 την ἀλλὰ τὴν νῦν ^f παραμέσῃν καλουμένην ἀφήρουν καὶ τὸ
 τονιαῖον διάστημα; Ἐχρῶντο δὲ ^g τῇ ἐσχάτῃ μέσῃ τοῦ ἐπὶ
 τὸ ὁξὺ πυκνοῦ· διὸ καὶ μέσῃν αὐτὴν προσηγόρευσαν. Ἡ ὅτι
 ἦν τοῦ μὲν ἄνω τετραχόρδου τελευτή, τοῦ δὲ κάτω ἀρχή,
 καὶ μέσον εἶχε λόγον τόνῳ τῶν ἄκρων;

48 Διὰ τί οἱ ἐν τραγωδίᾳ χοροὶ οὐθ' ὑποδωριστὶ οὐθ' ὑπο-
 φρυγιστὶ ᾄδουσιν; Ἡ ὅτι μέλος ἥκιστα ἔχουσιν αὐταὶ αἱ
 ἀρμονίαι, οὐ δεῖ μάλιστα τῷ χορῷ; Ἡθος δὲ ^h ἔχει ἡ μὲν
 ὑποφρυγιστὶ πρακτικόν, διὸ καὶ ἐν τε τῷ Γηρυνόῃ ἡ ἔξοδος
 καὶ ἡ ἐξόπλισις ἐν ταύτῃ πεποιήται, ἡ δὲ ὑποδωριστὶ μεγα-
 λοπρεπὲς καὶ στάσιμον, διὸ καὶ κιθαρωδικωτάτῃ ἐστὶ τῶν
 2 ἀρμονιῶν. Ταῦτα δ' ἄμφω χορῷ μὲν ἀνάρμοστα, τοῖς δὲ
 ἀπὸ σκηνῆς οἰκειότερα. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἡρώων μιμηταί· οἱ
 δὲ ἡγεμόνες τῶν ἀρχαίων μόνοι ἦσαν ἥρωες, οἱ δὲ λαοὶ ἄν-
 θρωποι, ὧν ἐστὶν ὁ χορός. Διὸ καὶ ἀρμόζει αὐτῷ τὸ γοερὸν
 καὶ ἡσύχιον ἦθος καὶ μέλος· ἀνθρωπικὰ γάρ. Ταῦτα δ' ἔχου-
 σιν αἱ ἄλλαι ἀρμονίαι, ἥκιστα δὲ αὐτῶν ἡ ὑποφρυγιστί· ἐν-
 3 θουσιαστικὴ γὰρ καὶ βακχική. Κατὰ μὲν οὖν ταύτην πά-
 σχομένῃ τι παθητικοὶ ⁱ δὲ οἱ ἀσθενεῖς μᾶλλον τῶν δυνατῶν
 εἰσὶ, διὸ καὶ αὕτη ἀρμόττει τοῖς χοροῖς· κατὰ δὲ τὴν ὑποδω-

^f καλουμένην παραμέσῃν X^a. ^g τῇ ἐσχάτῃ τῇ μέσῃ C^a. ^h ἔχει om.
 C^a. X^a. Y^a. ⁱ δέ] γὰρ C^a.

ριστὶ καὶ ὑποφρυγιστὶ πρᾶττομεν, ὃ οὐκ οἰκείον ἐστὶ χορῶ.
 "Ἐστὶ γὰρ ὁ χορὸς κηδευτῆς ἄπρακτος· εἵνοιαν γὰρ μόνον
 παρέχεται οἷς πάρεστιν.

Διὰ τί τῶν τὸν συμφωνίαν ποιούντων φθόγγων ἐν τῷ 49
 βαρυτέρῳ τὸ μαλακώτερον; "Ἡ ὅτι ^k τὸ μέλος τῇ μὲν αὐτοῦ
 φύσει μαλακὸν ἐστὶ καὶ ἡρεμαῖον, τῇ δὲ τοῦ ῥυθμοῦ μίξει
 τραχὺ καὶ κινητικόν; "Ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν βαρὺς φθόγγος μα-
 λακὸς καὶ ἡρεμαῖός ἐστιν, ὁ δὲ ὀξὺς κινητικός, καὶ τῶν ταυτὸ
 μέλος ἐχόντων εἴη ἂν μαλακώτερος ὁ βαρύτερος ἐν ταυτῷ
 μέλει μᾶλλον· ἦν γὰρ τὸ μέλος ¹ αὐτῷ μαλακόν.

Διὰ τί ἴσων πίθων καὶ ὁμοίων ἐὰν μὲν ὁ ἕτερος κενὸς ᾖ, ὁ 50
 δὲ ἕτερος εἰς τὸ ἥμισυ διάμεστος, διὰ πιασῶν συμφωνεῖ ἡ
 ἡχώ; "Ἡ ὅτι διπλασία γίνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐκ
 τοῦ κενοῦ; Τί γὰρ διαφέρει τοῦτο ἡ ἐπὶ τῶν συρίγγων; Δο-
 κεῖ γὰρ ἡ θάττων κίνησις ὀξυτέρα εἶναι, ἐν δὲ τοῖς μείζουσι
 βραδύτερον ὁ ἀὴρ ἀπαντᾷ, καὶ ἐν τοῖς διπλασίοις ^m τοσοῦ-
 τῳ, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνάλογον. Συμφωνεῖ δὲ διὰ πιασῶν
 καὶ ὁ ⁿ διπλασίῳ ἀσκὸς πρὸς τὸν ἥμισυν.

Κ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΘΑΜΝΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΩΔΗ.

Διὰ τί τὸ ἀλυκὸν ὕδωρ τὰ μὲν ^o σέλινα δέχεται, τὸ δὲ
 πράσον οὔ; "Ἡ ὅτι τοῦ μὲν ἀσθενεῖς αἱ ρίζαι, τοῦ δὲ ἰσχυ-
 раί; Τὸ δὲ ἰσχυρότερον ἀπαθέστερον.

Διὰ τί λέγεται

2

μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε μήτε φύτευε;

"Ἡ ὅτι καταψύχει τὰ σώματα; Δηλοῖ δὲ ἡ τοῦ σπέρματος
 φθορά. Τοῦτο δὲ ὑπεναντίον πρὸς ^p ἀνδρείαν καὶ θυμὸν
 ταυτὸν ὃν τῷ γένει.

Διὰ τί εἶνα ἄνθος ἔχοντα ἄκαρπά ἐστίν, οἷον ^q σίκυος 3
 καὶ κολόκυνθα καὶ ρόα; "Ἡ οὐκ ἄκαρπα, ἀλλὰ ταῦτα καρ-
 πός ἐστιν; Περικάρπιον γοῦν ἐστὶ τὸ ἀνθοῦν, ὁ δὲ σίκυος
 περικάρπιον.

^k τὸ post ὅτι om. X^a. ¹ αὐτὸ C^a. ^m τοῦτο C^a. ⁿ διπλασίῳ
 C^a. Y^a. ^o σέληνα X^a. ^p ἀνδρείαν Y^a. ^q σικυὸς C^a.

- 4 Διὰ τί τῶν φυομένων τὰ μὲν ἐψανά, τὰ δὲ ¹ ὠμά βρωτά;
 "Η ὅσων οἱ χυμοὶ μὴ ² εὐθύς ἐδώδιμοι, τούτων πυρωθέντων
 γλυκύτεροι γίνονται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, ὅσων δὲ εὐθύς, καὶ ὠμά
 ἐδώδιμα;
- 5 Διὰ τί τὰ μὲν ἐψανά, τὰ δὲ ὀπτανά; "Η ὅτι τὰ μὲν
 ὑγρότερα οὐ τοσοῦτον, τὰ δὲ ξηρότερα οὐ μᾶλλον ξηρανθῆ-
 ναι δεῖ; Ἐψόμενα δὲ πάντα ὑγρότερα καὶ μαλακώτερα. Τὰ
 δὲ ἥττον ὑγρά ἂν πυρωθῇ, γίνεται ξηρά.
- 6 Διὰ τί δὲ τὰ μὲν ἄβρωτά ἐστι τὰ δὲ βρωτά; "Η διὰ
 τοὺς χυμούς; "Οσα γὰρ καὶ ὠμά ἀπέπτους ἔχει καὶ πυρού-
 μενα μὴ μεταβάλλει, ἄβρωτα. "Οσων δὲ βρωτὸς μὲν ὁ
 χυμὸς ἰσχυρότερος δέ, ταῦτα ἡδύσματά ἐστιν· τὰ γὰρ ἐν
 μικρῷ ἔχοντα πολλὴν δύναμιν τῶν βρωτῶν ἡδυντικά ³ τῶν ἐν
 πολλῷ.
- 7 Διὰ τίνα αἰτίαν τὰ μὲν μέχρι σπέρματος τῶν φυτῶν ζῇ,
 εἶτα ⁴ ἐνεγκόντα ⁵ ἀναίνεται, οἷον ἡ πόα καὶ τὰ καλούμενα
 λάχανα, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πολλάκις φέρει; Καὶ τῶν μέχρι
 σπέρματος ζώντων τὰ μὲν πολλὰ ⁶ ἐπέτεια, τὸ δὲ ἰπποσέ-
 λινον τῷ ὑστέρω ἔτει φέρει καρπὸν, καὶ ἐνέγκαν ἐξαναίνε-
 ται; "Η ἅπαντα μὲν μέχρι τούτου ἀκμάζει, ἕως ⁷ ἂν κατὰ
 2 τὸ σπέρμα ἀκμάζῃ; Ἐπεὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι μέχρι τριά-
 κοντα ἐτῶν ἐπιδιδόασιν, ὅτε μὲν τῷ πλήθει ὅτε δὲ τῇ πα-
 χύτητι. "Οταν δὲ μηκέτι δύνῃται φέρειν, ὥσπερ ἐκεῖ, ἀν-
 αίνεται καὶ καταγερᾶσκει· τὰ δὲ βραδέως καὶ κατὰ λόγον·
 3 Δι' ἣν μὲν οὖν αἰτίαν τὰ μὲν βραχύβια τὰ δὲ μακρόβιά
 ἐστιν, ἄλλος ἔστω λόγος· ἐπεὶ δ' ἔστι πᾶσιν ὅρος ἡ τοῦ
 σπέρματος τελείωσις, ἀνάγκη τοῖς μὲν βραχυβίοις ἅπαξ ἢ
 2 ὀλιγάκις ἐνεγκεῖν καρπὸν, τοῖς δὲ μακροβίοις πολλάκις,
 ὥστε τὰ μὲν ἀσθενέστατα ἅπαξ ἐνέγκοι (διὸ ἀνάγκη ἀναί-
 νεσθαι)· καὶ τούτων τὰ μὲν δυνάμενα ἐνιαυτῷ ⁴ ἐπέτεια εἶναι,

¹ ὠμά καὶ βρωτά Ca. ² ἐδώδιμοι εὐθύς Xa. ³ τῶν ἐν πολλῷ] πολλῷ
 Xa, πολλῶν Ca.Ya. ⁴ ἐναίνεγοντα x. ⁵ ἀναίνεται Ca.Ya. ⁶ ἐπέτεια
 Q.Ka.Na.Oa.Xa, ἐφέτεια Ca.Ya. ⁷ ἂν καὶ κατὰ Q.Ka.Na.Oa.Ya.x.
⁸ ὀλιγάκις τὸ ἐνεγκεῖν Ca.Xa.Ya. ⁹ ἐφέτεια Ca.Ya.

τὰ δέ, ὥσπερ ^b τὸ ἵπποσέλινον, τῷ ὑστέρω ἔτει, ὥσπερ τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτά.

Διὰ τί σελίνου, ἐάν τις περιορύξας μέχρι κάτω πρὸς τὰς ⁸ ρίζας ^c περιβάλλῃ τῶν καχυρδίων, εἴτα ἄνωθεν τὴν γῆν, καὶ οὕτως ^d ἄρδῃ, παμμεγέθεις γίνονται αἱ ρίζαι; ^e Ἡ διότι τὸ καχυρδίον θερμὸν ὄν καὶ σομφὸν κατέχει μὲν σύνολκον τὴν τροφήν καὶ οὐ ^e προίεται ἄνω, πέττει δὲ θερμὸν ^f ὄν, ὥστε πολλὴν τὴν αὔξησιν γίνεσθαι;

Διὰ τί, ἐάν τις τὰς κολοκύνθας εὐθὺς μικρὰς οὔσας κρύψῃ ⁹ τῇ γῇ ἢ τοὺς σικύους, μείζους γίνονται; ^e Ἡ διότι τὰ πνεύματα καὶ ὁ ἥλιος ξηραίνοντα ^g ἀφαιροῦνται τὴν αὔξησιν, καὶ τοὺς ὄγκους ἐλάττους μὲν ποιοῦσι πάντων, στιφροτέρους δέ, ὥσπερ καὶ τῶν δένδρων τὰ τε ^h ἐν προσηνέμοις καὶ ἐλώδεσι καὶ τὰ ἐν κοίλοις καὶ ἐφύδροις (τὰ μὲν γὰρ μεγάλα γίνονται καὶ σομφά, τὰ δὲ μικρὰ καὶ πυκνά). ἐν δὲ τῇ γῇ κρυφθέντα ἐναντία πάσχοντα ἐναντίως ἀποβαίνει. Ὅμοιως δὲ ² καὶ τὰ εἰς ⁱ ἀγγεῖα ^k τιθέμενα, σίκυοι εἰς νάρθηκας κοίλους ἢ ^l καλυπτῆρας καὶ ^m ῥοαὶ καὶ μῆλα εἰς ⁿ χύτρας, τὰ μὲν μεγάλα σομφὰ δέ, οἱ δὲ μικροὶ στερροὶ αὐξανόμενοι, μὴ εἰς ἀντίτυπον. Αἰτία δὲ ἡ τροφή ^o πλείων γινομένη διὰ τὸ μήτε ἀποπνέσθαι μήτε ξηραίνεσθαι· τὸ ^p γὰρ ἀποστέγον κωλύει ταῦτα πάσχειν.

Διὰ τί τὰ σπέρματα τῶν δριμέων φυτῶν δριμύτερά ἐστιν ¹⁰ ἢ αἱ ρίζαι καὶ τὰ φύλλα; ^e Ἡ διότι ἐκ ^q τοῦ σπέρματος γίνεταί ἅπαντα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα δίδοται μέρη ἐκ τούτου, οἷον εἰ ἐνυπάρχοντα, ὥς φασί τινες, καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ ὀσμαί, ἐπεὶ καὶ αἱ ὀσμαὶ ^r ἴδιοι γίνονται ἅμα τοῖς σπέρμασιν ἅπασιν. Εἰ οὖν ἐκ τούτου καὶ τοῖς ἄλλοις ἡ δριμύτης ὑπάρχει, εὐλογον καὶ αὐτὸ ὑπάρχειν μάλιστα.

^b τὸ om. Ca. ^c περιβάλλῃ Ca. Ya. ^d ἄρδην Ya, ἄρδειν Xa. ^e προσ-
ίεται Ca. Xa. Ya. ^f ὄν om. Ca. ^g ἀφαιρούνται Ca. ^h ἐν om. Ca. Xa. Ya.
ⁱ ἀγγείων Ya. ^k τιθέμεθα Xa. ^l καλυπτῆρας Xa. ^m ῥοαὶ Ca. Ya.
ⁿ κύθρας Ca. Ya. ^o πλείω Ca. ^p γὰρ] δὲ Xa. ^q τοῦ om. Xa. ^r ἴδιοι
Ca. Ya.

- 11 Διὰ τί αἱ ραφανίδες αἱ λεπταὶ δριμύτεραι; Ἡ ὅτι αἱ μείζους διὰ τὸν χρόνον πεπεμμέναι μᾶλλον;
- 12 Διὰ τί ἡ κάππαρις οὐκ ἐθέλει ῥαδίως ἐν τοῖς ἐργασίμοις ^s γίνεσθαι χωρίοις (πολλοὶ γὰρ πεπεύρανται καὶ ῥίζας μεταφέροντες καὶ ^t σπέρματα καταβάλλοντες· ἐνιαχοῦ γὰρ λυσιτελεῖ μᾶλλον τῶν ῥόδων), ἀλλὰ φύεται μάλιστα ἐπὶ ² τῶν τάφων, ὅτι ἀβατώτατος ὁ τόπος ἐστίν. Περὶ δὲ δὴ τούτου καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, δεῖ λαβεῖν ὅτι οὐχ ἅπαντα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης γίνεται οὐδ' αὔξεται, ἀλλ' ἐνια ἐξ ἄλλων φθορᾶς καὶ ἐξ ἀρχῆς γίνεται καὶ αὐξάνεται, οἷον οἱ φθείρες καὶ αἱ τρίχες ἐν τῷ σώματι διαφθειρομένης τῆς τροφῆς, καὶ ³ αἰὲ τὸ χεῖρον ^v ἔχοντος. Ὡσπερ οὖν καὶ ^w τῶν ἐν σώματι ἐνια γίνεται ἐκ περιττώματος τροφῆς, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπεψία, καὶ οὐ μὴ ἐδύνατο κρατῆσαι ἡ φύσις, τὰ μὲν προχειρότατα εἰς κύστιν καὶ κοιλίαν ἀποκρίνεται, ἐξ ἐνίων δὲ ζῶα γίνεται, διὸ καὶ αὐξάνονται ταῦτα ἐν γῇρα καὶ νόσοις, οὕτως ἐν τῇ γῇ τὰ μὲν ἐκ πεπεμμένης τῆς τροφῆς γίνεται καὶ αὐξάνεται, τὰ δὲ ἐκ περιττωμάτων καὶ ἐναντίως ἐχόντων.
- ⁴ Ἡ δὲ γεωργία πέττει καὶ ^x ἐνεργὸν ποιεῖ τὴν τροφήν· ἐξ ἧς συνίστανται οἱ ἡμεροὶ καρποί. Ἀ μὲν οὖν ἐκ τοιαύτης γίνεται ἡμερότητος, ^y ἡμερα καλεῖται διὰ τὸ ἀπὸ τέχνης ὠφελεῖσθαι ὥσπερ παιδευόμενα· ὅσα δὲ μὴ δύναται ἡ ^z καὶ ἐξ ἐναντίως ἔχοντος ^a συνίσταται, ταῦτα ἄγριά ἐστι καὶ ^b οὐκ ἐθέλει γίνεσθαι ἐν γεωργησίμῳ. Ἡ γὰρ γεωργία φέρει αὐτὰ παιδεύουσα· ἐκ γὰρ φθορᾶς γίνεται. Ὡν καὶ ἡ κάππαρίς ἐστίν.
- 13 Διὰ τί, ἐάν τις ραφανίδων, ὅταν μάλιστα ἀκμάζωσι τοῦ χειμῶνος, ἀποτεμὼν τὰ φύλλα περισάξῃ τὴν γῆν καὶ καταπατήσῃ ὥστε ἀποστέγειν τὸ ὕδωρ, αὐταὶ ἐν τῷ θέρει γίνονται ² ^c ἄπλετοι τὸ πάχος; Ἡ ὅτι τοῦ μὲν μὴ φθείρεσθαι τὸ περισεσάχθαι αἴτιον, κωλύον τὸ ὕδωρ σῆπειν; Ἡ δὲ

^s γενέσθαι Ca. Ya. ^t σπέρμα Ya. ^v ἔχοντες Xa. ^w τῶν om. Ca.
^x ἐνεργὸν Ya. ^y ἡμέτερα Ca. ^z καὶ om. Ca. ^a συνίστανται Ca. Ya.
^b οὐ θέλει Ca. Ya. ^c ἄπλετον Xa.

τροφή, ἣν ἄνω ἀφίει εἰς τὸν βλαστόν, εἰσέρχεται εἰς αὐτήν, ὥστε ἀνάγκη αὐτὴν μείζω γίνεσθαι ἢ ἀφίεναι παραβλαστά-
νουςαν ἄλλας ρίζας, ὥσπερ τὰ κρόμνα; Καὶ γὰρ ταῦτα, ³
ἐὰν μή τις ^d ἐκτίλλῃ ^e ἐπέτεια ἀλλ' ἑάσῃ τὸν χειμῶνα, πολλα-
πλάσια γίνεται. Τὰ μὲν οὖν ^f κρόμνα τῶν παραβλαστα-
νόντων ἐστίν, ἡ δὲ ῥάφανος οὗ, ὥστε ἀνάγκη αὐτὴν γίνεσθαι
παχεῖαν διὰ τὸ πᾶσαν λαμβάνειν τὴν τροφήν.

Διὰ τί, ἐάν τις σικύους ἢ κολοκύνθας περὶ φρέαρ φυτεύ- ¹⁴
σας, ὅταν ὠραῖοι ᾧσι, καθεὶς εἰς τὸ φρέαρ ἀποστεγιάσῃ, γί-
νονται δι' ἔτους χλωροί; Ἡ διότι ἡ τε ἀπὸ τοῦ ὕδατος
ἀτμὶς ψύχουσα κωλύει ξηραίνεσθαι καὶ παρέχει θάλλοντα,
καὶ τὸ ἀποστεγῆναι τούτους καὶ τὰ πνεύματα τρέφει τὰ
ἠϋξημένα; Τοῦ δὲ διαμένειν αἴτιον τὸ ἔχειν τροφήν ἐωμένων
τῶν ριζῶν. Καὶ γὰρ ἐάν τις ἀφελὼν τὴν βλάστην, ὅταν ²
καρποφορήσωσι, καὶ ἀποτεμὼν περισάξῃ καὶ καταπατήσῃ
τὴν γῆν περὶ τὰς ρίζας, πρωῒμοις οἴσει σικύους, ὡς δυνα-
μένων σῶζεσθαι τῶν ριζῶν· οὐ γὰρ ^g ἔσται σίκυος τῶν
^h προετείων. Θάττον δὲ αὐτοὶ τῶν σπειρομένων οἴσουσι
καρπὸν διὰ τὸ πολὺ προϋπάρχειν τοῦ ἔργου ⁱ τῇ φύσει τὰς
ρίζας, τοῖς δὲ σπειρομένοις δεῖν γίνεσθαι τοῦτο πρῶτον, ἐν
ἣ περισάξεις ἀλέαν ποιεῖν, ὥστε σῶζεσθαι καὶ θάττον ἐνι-
έναι βλαστόν. Διὸ καὶ ἐάν τις χειμῶνος φυτεύσῃ σπέρμα ³
^k σικίου ἐν ταλαρίσκοις καὶ ἄρδῃται θερμῷ καὶ εἰς τὸν ἥλιον
ἐκφέρῃ καὶ παρὰ πυρὶ τιθῇ, πρωῒμοι σφόδρα ἔσονται, ἐὰν ὡς
^l ἔχῃ ^m ἐν τοῖς ταλάροις ⁿ εἰς τὴν ἰκνουμένην ὥραν εἰς τὴν γῆν
φυτεύσῃ.

Διὰ τί ἀρδεύουσιν ἑωθεν ἢ νυκτὸς ἢ δειλῆς; Πότερον ἵνα ¹⁵
μὴ ὁ ἥλιος ἀναλώσῃ; Ἡ ὅτι, ἐὰν ἡ θερμὸν τὸ ὕδωρ, δια-
φθεῖρῃ τὰ ^o ἀρδόμενα;

Διὰ τί τὰ εὐώδη οὖρητικά, καὶ σπέρματα καὶ φυτά; Ἡ ¹⁶
ὅτι θερμὰ καὶ εὔπεπτα, τὰ δὲ τοιαῦτα οὖρητικά· ταχὺ γὰρ

^d ἐκτίλλῃ Ca. ^e ἐπέτεια Ca. Ya. ^f κρόμνα Ca. ^g ἔστι Ca. ^h προ-
τείων Ya, προαιτίων Ca. ⁱ τῇ om. Ca. ^k σικίου Xa, σικυοῦ Ca.
^l ἔχῃ Ca. Xa. ^m ἐν] σὺν Ca. Ya. ⁿ εἰς] εἰ Xa. ^o ἀρδεούμενα Xa.

λεπτύνει ἢ ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἡ ὁσμὴ οὐ σωματώδης, ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ εὐώδη, οἷον σκόροδα, διὰ τὴν θερμότητα οὐρητικά, ² μᾶλλον μέντοι συντηκτικά. Θερμὰ δὲ τὰ εὐώδη σπέρματα, διότι ὅλως ἡ ὁσμὴ διὰ θερμότητά ῥτινα γίνεται· ἀλλὰ τὰ δυσώδη ἄπεπτά ἐστίν. Δεῖ δὲ μὴ μόνον εἶναι θερμὰ ἀλλὰ καὶ εὔπεπτα, εἰ ἔσται οὐρητικά, ὅπως συγκατιόντα λεπτύνῃ τὰ ὑγρά.

17 Διὰ τί θάττον ἐκκαυλεῖ τῶν λαχάνων τὰ ἐκ παλαιοτέρου σπέρματος, οἷον τριετοῦς ἢ διετοῦς, ἢ τὰ ἐκ τῶν προσφάτων; ¹ Ἡ ὅτι ὡς ἐπὶ τῶν ζώων θάττον σπέρμα φέρει τὸ ἀκμάζον, οὕτω καὶ τῶν σπερμάτων τὰ μὲν λίαν παλαιὰ ἐξίκμασται τὴν δύναμιν, τὰ δὲ ἀσθενέστερα διὰ τὸ ἔτι ἔχειν περίττωμα μὴ οἰκείον, τὰ δὲ μέσα τῷ χρόνῳ ἰσχυρότατα ἀπεληλυθότος τοῦ ὑγροῦ· θάττον ῥοῦν σπέρμα φέρει. Τὸ δὲ ἐκκαυλεῖν τοῦτό ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ καυλοῦ τὸ σπέρμα.

18 Διὰ τί πήγανον κάλλιστον καὶ πλεῖστον γίνεται, ἐάν ^s τις ἐκφυτεύσῃ εἰς συκὴν; Ἐκφυτεύεται δὲ περὶ τὸν φλοιὸν καὶ περιπλάττεται πηλῷ. ¹ Ἡ ὅτι θερμότητος δέονται αἱ ῥίζαι τοῦ πηγάνου καὶ ἀλέας (διὸ καὶ τὴν τέφραν ἐάν τις ^t περιβάλῃ ² λη, ὀνίνανται), ἢ δὲ συκὴ θερμὴ ἐστίν. Δηλοῖ δὲ ^v καὶ ^w ὁ ὁπὸς πάντων ^x δριμύτατος ὢν, καὶ ὁ πολὺς καπνός. ¹ Ἐχει οὖν τοιαύτην θερμότητα καὶ ἰκμάδα οἷαν καὶ ἡ τέφρα, ὥστε εἰ ἐκείνην ὀνίνησιν, ἀναγκαῖον καὶ ἐν τῇ συκῇ μάλιστα εὐσθενεῖν, ὅσῳ ἢ μὲν τέφρα οὐκ ἐπιρρεῖ, ὕτὸ δ' ἀπὸ τῆς συκῆς ἀεὶ ἐπιρρεῖ, οὐκ ἀναλίσκομένου τοῦ ὑγροῦ τῇ συκῇ.

19 Διὰ τί ἔνια τῶν φυτῶν ἀεὶ κενὸν φέρει τὸν καυλόν; ¹ Ἡ ὦν ἀνάγκη ἄλλο φύειν.

20 Διὰ τί ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ μὲν ἄλλοι καρποὶ γλυκύτατοι γίνονται, τὸ δὲ θύμον δριμύτατον; Καίτοι καὶ τοῦτο καρπὸς τίς ^z ἐστίν... ὥστε οὐ ^a πολὺ ὑγρὸν τὰ φύόμενα ἔχει.

ῥ τινα om. Ca. ¹ ἢ] καὶ Ca. Ya. ² οὖν ante τοῦ Ca. ^s τις] δὲ Ca. ^t περιβάλῃ Ca. Ya. ^v καὶ om. Ya. ^w ὁ om. Xa. ^x δριμύτερος Ca. ^y τὸ δ'—ἐπιρρεῖ om. Ca. ^z post ἐστίν x. lacunam litterarum ferme triginta, margo Xa. ἴσως λείπει ἢ ὅτι ἀγρὸς ἐκείνος λεπτὸς τε καὶ ξηρὸς ἐστι. ^a πολὺ τὸ ὑγρὸν Ca.

Ἔοσα μὲν οὖν φύσει γλυκέα ἐστί, διὰ μετριοτήτα τοῦ ἐνυπάρ-
 χοντος ὑγροῦ, ὅταν ἀπάγῃ ὁ ἥλιος τὸ πλεῖστον, ^b τὸ ὑπολει-
 πόμενον ῥαδίως πέττεται· τὸ γὰρ πολὺ ἔργον πεπάνθαι, τὸ
 δὲ μέτριον ῥᾶον. Ὡστε γίνονται οἱ φύσει γλυκεῖς γλυκύ-
 τεροι. Ἐν δὲ τοῖς φύσει ξηροῖς τε καὶ μὴ γλυκέσι καρποῖς,
 λείπεται δι' ὀλιγότητα τὸ οἰκεῖον, τοῦτο δ' ἐστὶν ἥκιστα
 γλυκύ· ἀφαιρεῖται ^c γὰρ ὁ ἥλιος τὸ γλυκύτατον καὶ κουφό-
 τατον· οὗτοι δὲ οὐκ ἔχουσι περιττὸν ὑγρόν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι
 καρποί.

Διὰ τί ^d γλήχων καὶ τὰ λείρια καὶ τὰ κρόμμνα τὰ ^e κρε- 21
 μάμενα ὑπὸ τὰς τροπὰς ἀνθεῖ; Ἡ ἐνυπάρχει αὐτοῖς τροφή
 ἀπεπτος, ἣ τοῦ μὲν χειμῶνος οὐ πέττεται διὰ τὸ ψυχρός, ὑπὸ
 δὲ ^f τὰς τροπὰς πεττομένης διὰ τὴν ὥραν ἣ αὔξησις γίνεται;
 Αὕτη δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐπίρρυσιν ταχὺ μαραίνεται. Οὐ₂
 γάρ τινα ἔχουσα ἀρχὴν οὐδέ τινα ἐπίρρυσιν ἀποξηραίνεται,
 ὥσπερ Σκύθαις διὰ τὸ πολλὴν τὴν χιόνα γίνεσθαι συμβαίνει
 τὸν σίτον μένειν καὶ ταχὺ ἀνατρέχειν.

Διὰ τί τὸ κρόμμνον μόνον οὕτως περιττῶς δάκνει τὸ 22
 ὀφθαλμῷ (εἰδὸ καὶ τοῦνομά φασι τοῦτ' ἔχειν αὐτό, ὡς τὴν
 κόρην ποιεῖν συμμύειν), ἣ δὲ ὀρίγανος οὐ, οὐδ' ἄλλα δρι-
 μέα ὄντα; ^g Καὶ γὰρ τὸ ^h ἀνάρρινον μᾶλλον δάκνον οὐ
 ποιεῖ ὁμοίως δακρύειν προσφερόμενον, τὸ δὲ προσφερό-
 μενον καὶ ⁱ κατατρωγόμενον. ^k Ἡ ὅτι διαφοραὶ πολλαὶ₂
 ἀκολουθοῦσιν ἐκάστοις τῶν δριμέων, ἃ ποιεῖ τὴν ἰδίαν ἐκά-
 στου δύναμιν; Τὸ μὲν οὖν ἀνάρρινον διὰ τὸ θερμότερον
 εἶναι ξηραντικώτερόν ἐστι τῆς γινομένης ὑπ' αὐτοῦ συν-
 τήξεως, ἐπεὶ ποιεῖ γε δάκρυν ἐσθλίοντι· προσφερόμενον
 δὲ ^l οὐ, ὅτι οὐκ ἀπατμίζει ἀπ' αὐτοῦ λεπτόν τι· ξηρότε-
 ρον γάρ ἐστι καὶ θερμότερον. Ἡ δὲ ^m ὀρίγανος καὶ₃
 τὰ τοιαῦτα θερμὰ ξηρά ἐστὶν ἡρέμα. Δεῖ δὲ τὸ μέλλον

^b τὸ alterum om. Ca. ^c γὰρ] δὲ Xa, om. Q. Ca. Oa. Ya. ^d γλί-
 χων Ca. ^e κρεμμάμενα Ca. ^f τὰς om. Ya. ^g καὶ] οὐ Ca. Xa. Ya.
^h ἀνάρρινον Ca. ⁱ τρωγόμενον Ca. Ya. ^k ἢ] καὶ Ca. ^l οὐ om.
 Ca. Xa. Ya. ^m ὀρίγανος Ca, ὀρίγανος Ya.

δάκρυον ^η ποιήσειν δηκτικὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι καὶ γλίσχρον. Διὸ καὶ τὸ ἔλαιον ποιεῖ δακρύνειν, ἀσθενῇ ἔχον δῆξιν· διὰ γλίσχρότητα γὰρ καὶ λεπτότητα παραδύνον ποιεῖ τὸν πό-
 4 νον, καὶ τὴν σύντηξιν διὰ τὸν πόνον. Τὸ δὲ κρόμμνον τοιαύτην ἔχει τὴν δύναμιν ὥστε καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὴν ἀτμίδα
 ὁ αὐτοῦ θερμὴν καὶ λεπτὴν καὶ γλίσχραν εἶναι. ^ρ Ὡστε προσφερόμενον μὲν, διὰ τὸ τὴν ἀτμίδα τοιαύτην εἶναι καὶ συναφίεσθαι ὑγρότητα λεπτὴν, ποιεῖ δακρύνειν, ἐσθιομένου δὲ
 ἢ ἀναθυμίασις διουῖσα . . . τὸ δὲ σκόροδον θερμὸν μὲν καὶ δριμύ ἐστι καὶ ὑγρότητα ἔχει, ἀλλ' οὐ ^η γλίσχρον· διὸ οὐ ποιεῖ δακρύνειν.

23 Διὰ τί τὰ μύρτα ἐν τῇ χειρὶ θλιβέντα γλυκύτερα ^η ἡμῖν δοκεῖ εἶναι τῶν μὴ τεθλιμμένων; ^η Καθάπερ καὶ αἱ ῥάγες τετρυνγυμέναι τῶν βοτρύων γλυκύτεραι ^ς εἰσι τῶν ἀτρυνγύ-
 των; ^υ Ὑπὸ γὰρ τοῦ γλεῦκος ὄντος ^τ φύσει ἡδέος αἱ μὲν τε-
 τρυνγυμέναι ῥάγες ὥσπερ εὐόκασιν ἡδυσμέναι (ἀνάπλεον γάρ
 2 εἰσι καὶ ἔξωθεν), αἱ δ' ἐπὶ τῶν βοτρύων ^ν ἀνῆδυντοι. Ὁμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν μύρτων φύσει γλυκέων καὶ τὴν γλυκύτητα ἐχόντων ἐντός. Ὡσπερ αἱ ῥάγες ^ω οὖν, ὅταν ^ς θλιφθῇ, ^υ ἀνα-
 πίμπλαται ἀπὸ ^ς τῆς ἐντὸς γλυκύτητος καὶ ἔξωθεν διαφαίνε-
 ται γλυκύτερα ὄντα.

24 Διὰ τί τῶν τε μύρτων τὰ ἐλάττω ἀπυρηνότερά ἐστι, καὶ ἐν τοῖς φοίνιξι καὶ ἐπὶ τῶν βοτρύων, ἔνθα δ' αἱ μικραὶ ῥάγες οὐκ ἔχουσιν ἢ ἐλάττους πυρήνας; ^η Ἡ διὰ τὸ ἀτελέστερα εἶναι οὐκ ἔχει ἀποκεκριμένον; Τέλος γὰρ ὁ πυρὴν ἔχει τὸ σπέρμα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐλάττους εἰσίν, ὡς ὄντα παραφυάδες καὶ ἀτελεῖ. ^α Καὶ ἦττον δὲ γλυκέα τῶν ἐχόντων πυρήνας· ἀπεπτότερα γὰρ ἐστίν, ἢ δὲ πέψις τελείωσις ἐστίν.

25 Διὰ τί τῶν περικαρπίων τὰ μὲν ^β πικρότερα τὰ πρὸς τὴν ρίζαν ἔχει, οἷον σίκυοι, τὰ δὲ πρὸς τὸ ἄκρον τὸ ἄνω, οἷον

^η ποιῆσαι Κ^α. ὁ αὐτοῦ om. Κ^α. ^ρ ὥστε] ὅπερ Κ^α. ^η γλίσχρην Χ^α. ^τ δοκεῖ ἡμῖν C^α. Y^α. ^ς εἰσι τῶν] εἰσιν ἢ Y^α. ^τ ἡδέος φύσει Χ^α, φύσει ἡδούς C^α, φύσει ἡδέις Y^α. ^ν ἀνῆδιστοι Χ^α. ^ω ὅταν οὖν C^α. Y^α. ^ς θλιβῇ C^α. ^υ ἀναπίπλαται Y^α. ^ς τοῦ Χ^α. ^α καὶ ante ἦττον om. C^α. ^β μικρότερα ἔχει τὰ πρὸς τὴν ὀΐζαν C^α. Y^α.

αἱ βάλανοι; ^αἩ ὅτι τῶν μὲν ταύτῃ ἄπεπτος ἡ τροφή διὰ τὸ ἐπιρρεῖν κατὰ τὴν ρίζαν αἰεί· τὰ δὲ ^δξηρὰ φύσει ἐστίν, ὥστε ἀπαγομένου τοῦ γλυκέος ἐκ τοῦ ἄκρου καὶ πεπεμμένου ἤδη ξηραίνεται, καὶ λείπεται τὸ πικρὸν ὥσπερ οἱ ἄλλες; Ξηραίνονμενον δὲ μᾶλλον πικρὸν γίνεται, καθάπερ ἐλαίαι ^ε καὶ βάλανοι παλαιούμεναι πικραὶ γίνονται.

Διὰ τί ἔνα βλαστάνει οὐκ ἐν τῇ γῇ ὄντα ἀλλ' ἐκτετμη- 26 μένα, ^ς τὰ δὲ κείμενα, οἶον οἱ τῶν κρίνων καυλοὶ ἔκαστος καὶ σκόροδα ^η καὶ κρόμμνα; ^αἩ ὅτι ἔχουσι τροφήν ἅπαντα ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ οὐθέν φυτόν; ^ιἩ περιουσία οὖν ἐστὶ τῆς τροφῆς ἡ ποιούσα βλαστάνειν. Δῆλον δέ· καὶ ² γὰρ καὶ αἱ σκίλλαι καὶ οἱ βολβοὶ ταῦτ' οὖν ποιοῦσιν. Αὔξεται δ' ἕκαστον οὐ τῷ ἔχειν, ἀλλ' ὅταν ^κ πεφθῇ καὶ διανεμηθῇ. ^υἘχει μὲν οὖν καὶ ἔμπροσθεν, αὔξεται δέ, ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἐν ἣ τούτῳ γίνεται πεττούσης ὥρας, οἶον καὶ τὰ τῶν κροκοδείλων φά. Συνεχὲς δὲ οὐκέτι, ὅτι οὐκ ἐπιρρεῖ ἄλλη τροφή.

Διὰ τί ποτε τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμνα ὅσῳ ἂν ξηρό- 27 τερα φυτεύηται, τοσούτῳ βελτίῳ γίνεται. τὰ δὲ ἄλλα χείρω; ^αἩ ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα μάλιστα ὑγρασίας ἐστὶ πλήρη; Εὐκρατα οὖν γίνεται τούτον τὸν τρόπον φυτευθέντα. Καὶ ὅτι ἦττον σήπεται, ὅταν ^ι ξηρανθέντα φυτευθῇ.

Διὰ τί ποτε τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμνα μόνῃ τῶν φυτῶν 28 ^η κείμενα βλαστάνει; ^αἩ διότι ὑγρασίας ἐστὶ πλήρη καὶ τροφῆς; ^ιἩ περιουσία οὖν ἐστὶ τῆς τροφῆς ἡ ποιούσα βλαστάνειν. Δῆλον δέ· καὶ γὰρ αἱ σκίλλαι καὶ ^η οἱ βολβοὶ ταῦτ' οὖν ποιοῦσιν. Αὔξεται δέ, ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἐκάστῃ.

Διὰ τί τὰ τῷ ψυχρῷ ὕδατι ἀρδόμενα γλυκύτερα ἢ τὰ 29 τῷ θερμῷ; Πότερον ὅτι ἐγκατακλειόμενον τὸ θερμὸν ἀλμυρώτερον, ὥσπερ καὶ τὸ ἀλμυρώτερον θερμότερον, τὸ δὲ γλυκὺ ἐναντίον, ὥσπερ ψυχρόν. Τροφή δὲ τοῖς λαχάνοις τὸ ὑγρόν, καὶ οἱ χυμοὶ ἐντεύθεν.

^ε τῶν] τὰ Ca. Ya. ^δ δὲ ὅτι ξηρὰ Ca. Xa. Ya. ^ε καὶ om. Ca. Ya.
^ς τὰ δὲ κείμενα om. Ca. ^ς καὶ σκόροδα om. Ca. Ya. ^η καὶ ἅπαντα
κρόμμνα Xa. ^ι ἡ ποιοῦσιν om. Ca. Ya. ^κ πεφθῇ Xa. ^ι ξηρανθῇ ἡ
φυτευθῇ Ca. Ya. ^η βλαστάνει κείμενα Ca. ^η οἱ om. Xa.

- 30 Διὰ τί τὰ σκόροδα ὅζει μᾶλλον ἐγκαυλοῦντα ἢ νέα ὄντα ;
 "Η ὅτι νέων μὲν ὄντων ἔτι πολὺ ὑγρὸν ἀλλότριοι ἐνὸν ἀφαι-
 ρεῖται τὴν δύναμιν αὐτῶν ; "Οταν δὲ πεπανθῇ, ἐκκεκριμένου
 ἤδη τούτου, τότε τὴν οἰκίαν ἔχει ὁδμήν. Αὕτη δὲ ἐστὶ
 φύσει. "Ομοίως δὲ καὶ ^οοἱ ἄλλοι καρποὶ οἱ πρόσφατοι
 ὄντες ὑδαρέστεροι. Διὸ καὶ τὰ κρόμμνα ἦττον δριμέα τὰ
 νεώτερα.
- 31 Διὰ τί τῶν ^ρμυρρινῶν μὲν μὴ τεταριχευμένων τὰ μύρτα
 ἀπορρεῖ μᾶλλον τῶν φύλλων, ταριχευομένων δὲ τῷ φύκει
 τὰ μὲν φύλλα ἀπορρεῖ, τὰ δὲ μύρτα οὐκ ἀπορρεῖ ; "Η ἀτα-
 ριχεύτων μὲν ὄντων οὕτως ἔχει διὰ τὴν φύσιν ; "Οταν γὰρ
²πεπανθῇ, ἀπορρεῖν πέφυκε τὰ μύρτα. Τοῦτο δὲ ^qοὐ συμβαί-
 νει ^τκειμένων, ἀλλὰ μόνον κωλύει ^ςἡ ἰκμὰς τοῦ φύκου μετα-
 βάλλειν τὸ ἐν τῷ μύρτῳ ὑγρὸν. Τὰ δὲ φύλλα ἀποπίπτει
 τοῦναντίον αὐτῶν ξηρανομένων, τὸ δὲ φῦκος ξηραίνει ἀλμυ-
 ρὸν ὄν. Οὐ ταῦτό οὖν συμβαίνει ἐπὶ τε τῆς ^τμυρρίνης οὐσί
 καὶ κειμένοις τοῖς φύλλοις.
- 32 Διὰ τί οἱ ^νσίκυοι πέπονες ἄριστοι γίνονται ἐν τοῖς ἐλώ-
 δεσι πεδίοις, οὖσιν ἐνύγροις, οἷον περὶ "Ορχομενὸν καὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ ; Δοκεῖ δ' ἐνδρος αὕτη ἡ χώρα εἶναι. ^w"Εστὶ δὲ
 τὰ ἐλώδη ἐννύδρα· οἱ δὲ ^ςσίκυοι αὐτοὶ ὑγρότεροι· διὸ καὶ οἱ
²κηπαῖοι φαῦλοι εἰσίν. Πότερον ὅτι εἰς βάθος διὰ σκληρό-
 τητα τῆς γῆς ἀναγκάζονται φυτεῦσθαι ; "Η γὰρ πηλώδης
 καὶ πεδιάς μάλιστα γίνεται σκληρά, οἱ δὲ εἰς βάθος φυτευ-
³θέντες βελτίους. "Η διότι ξηρὰν δεῖ εἶναι τὴν γῆν διὰ τὸ
^γαὐτὸ εἶναι ὑγρὸν φύσει ; Οὕτω γὰρ ἀντισπώμενον ἐπὶ ^zτὸ
 μέσον ἥξει. "Η δὲ ἐλωδεστέρα μὲν βαθεῖα δὲ τροφὴν ἴσχει
 καὶ διὰ τὸ βάθος τῆς γῆς καὶ διὰ τὸν τόπον, καὶ οὐχ ὑπερ-
 βάλλουσιν διὰ τὸ ξηραίνεσθαι τὴν γῆν πάλιν.
- 33 Διὰ τί τὸ πῆγανον δυσώδεις τοὺς ἰδρωτάς ποιεῖ, καὶ ἔνια
 τῶν μύρων ; "Η ὅτι ὅσων ἐν τῇ ὁσμῇ βαρύτης ἐνὶ καὶ δριμύ-

^ο οἱ post καὶ om. Xa. ^ρ μυρίνων Ca. ^q οὐ om. Ca. ^τ κείμενον
 Xa. ^ς ἡ om. Ca. Ya. ^τ μυρίνης Ca. ^ν συγκιοῖ Ca. ^w ἔτι Ya.
^ς σίκυες Ca. Xa. Ya. ^γ αὐτὸν Ya. ^z τὸ om. Xa.

της, ταῦτα κεραυνύμενα ταῖς περιττωματικαῖς ὑγρότησι κακωδεστέραν ποιεῖ τὴν ὁσμὴν;

Διὰ τί τὸ πήγανον βασκανίας φασὶ φάρμακον εἶναι; ³⁴ Ἡ διότι βασκαίνεσθαι δοκοῦσι λάβρως ἐσθίωντες; Ἡ ὑφορώμενοί τινες δυσχερείας καὶ περὶ τὰ προσφερόμενα ὑπόπτως ἔχοντες; ¹ Ἐπιλέγουσι γοῦν, ὅταν τῆς αὐτῆς τραπέζης ἰδίᾳ τι προσφέρωνται, μεταδιδόντες, “ἵνα μὴ βασκάνης με.” Ἀπαν-²τες ^a οὖν μετὰ ταραχῆς τῶν βρωμάτων προσοίσονται τὸ διδόμενον ὑγρὸν ἢ σιτίον, ὑφ’ ὧν ἢ καταλαμβανομένων ἢ ^b ἀποτεμουμένων μετεωρισθέντα τὰ σιτία συνεξέπεσε ^c καὶ τὰ πνεύματα ὑπὸ τῶν ^d ὑγρῶν πόνους καὶ στρόφους παρέχει. Τὸ πήγανον οὖν προεδεσθὲν, θερμαντικὸν ὃν τῇ φύσει, ἡραίωσε τὸ δεχόμενον ἀγγεῖον τὰ σιτία καὶ τὸ ἄλλο σῶμα. Διὸ ἔξωθεν τὸ ἐγκαταλαμβανόμενον πνεῦμα συμβαίνει.

Διὰ τί ἡ ὀρίγανος ἐμβαλλομένη τῷ γλεῦκει γλυκὴν ποιεῖ ³⁵ τὸν οἶνον; ¹ Ἐμβάλλονται δὲ δύο κοτύλαι εἰς τὸν ἀμφορέα. Ἡ ὅτι ἐξαίρει δι’ ὧν ἡ αὐστηρότης γίνεται, τὸ ὑδατῶδες καὶ τὸ τρυγῶδες ἀναδεχομένη τῇ ξηρότητι εἰς ^f αὐτήν; Σημεῖον ² δὲ ὅτι ἐκ τούτων τὸ αὐστηρόν· οἱ γὰρ οἶνοι ἦττον μαλακοί, εἰάν ὕδωρ παραχθῇ, καὶ εἰάν ἐν ^g τῇ τρυγί πλείω χρόνον εἰσῇ τις. Καὶ ὅταν ποιῶσι γλυκύ, ἡλιῶσι τὰς σταφυλὰς πολὺν χρόνον, καὶ ὁ ἥλιος ἀφαιρεῖ τὸ ὑδατῶδες καὶ τὸ λοιπὸν συμπέττει. Ταῦτό δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ ἡ ^h ὀρίγανος· ξηρὰ γὰρ καὶ θερμή, ὥστε εἰκότως διαμένει.

Διὰ τί αἱ μέλαινα ⁱ μυρρίναι πυκνοφυλλότεροί εἰσι τῶν ³⁶ λευκῶν μυρρινῶν; Ἡ ὅτι ἀγριώτεραι τὸ γένος; Σημεῖον δὲ ὅτι γίνονται ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἥκιστα μεταβάλλουσιν ὑπὸ τῆς ἐπιμελείας. Τὰ δὲ ^k ἄγρια πάντα πυκνοφυλλότερα· διὰ γὰρ τὸ ἦττον πέττειν τὸν ^l καρπὸν εἰς τὰ φύλλα ἢ τροφήν τρέπεται.

^a γοῦν Ca. Ya. ^b ἀποτεμουμένων Ca. ^c καὶ om. Xa. ^d ὑγρῶν καὶ πόνους καὶ Ca. Ya. ^e ὀρίγανις Xa. ^f ἐαυτήν Ya. ^g τῷ Xa. Ya. ^h ὀρίγανις Xa. Ya. ὀριγανίς Ca. ⁱ μυρίναι Ca. ^k ἀργὰ Ca. Ya. ^l καρπὸν καὶ εἰς Ca.

ΚΑ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΑΛΦΙΤΑ ΚΑΙ ΜΑΖΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΟΜΟΙΑ.

Διὰ τί ἡ ^mπιτσάνη καὶ τὸ ἄλευρον ἐλαίου ἐπιχεομένου ⁿλευκότερα γίνεται; Καίτοι τὸ ἔλαιον πυρρόν. ^oἩ ὅτι πέφυκε μιγνύμενον τῷ ὑγρῷ ἀφρίζειν; Τοῦτο δὲ ἡ λευκότης. ^pἩ δὲ μίξις τρίψει καὶ κινήσει. Μίγνυται δὲ μᾶλλον τοῖς σωματικοῖς· ἐν δὲ τοῖς ἐψήμασι τοῦτο συμβαίνει, διὸ καὶ λευκότερα ποιεῖ.

- 2 Διὰ τί ἡ ἐκ τοῦ πυροῦ τροφή μάλιστα ἀρμόττει τοῖς σώμασι καὶ μᾶλλον τρόφιμος ἢ ἡ ἐκ τῶν κριθῶν; ^oἩ διότι μετρίαν ἔχει γλίσχρότητα; Δεῖ δὲ τὴν τροφήν ἔχειν τοῦτο· προσφύγει γὰρ δεῖ καὶ προσκολληθῆναι τῷ σώματι· οὐ αἴτιον τὸ γλίσχρον. Ἀλλὰ ψαθυρότερον· διὸ αἱ τετριμμέναι σφόδρα μᾶζαι τροφιμώτεραι τῶν ἀτρίπτων.
- 3 Διὰ τί τῶν μὲν ἀλεύρων τὰ πρῶτα, τῶν δὲ ἀλφίτων τὰ τελευταῖα ^pλαμπρότερα; ^oἩ διότι τὸ μὲν καπυρόν ὃν περιθραύεται, τὸ ^qδὲ μαλακὸν ἐνθλίβεται; ^rΛαμπρότερον δὲ ἐν ἀμφοτέροις τὸ ἐντός.
- 4 Διὰ τί οἱ ἄρτοι λευκότεροι φαίνονται ψυχροὶ ὄντες ἢ θερμοί; ^pἩ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τρόπον τινὰ καὶ τὸ ἔλαιον λευκότερον τοῦ προσφάτου τὸ παλαιόν; Αἴτιον γὰρ τῆς μελανίας τὸ ὕδωρ, τοῦτο δὲ ἐν ἀμφοτέροις πλείον προσφάτοις οὖσιν· χρονιζομένοις δὲ διὰ τὸ ἐξατμίζειν λείπεται ἔλαττον τὸ ἐπιπολῆς. Ἐξατμίζει δὲ τοῦ μὲν ἐλαίου ἢ ὁ χρόνος ἢ ὁ ἥλιος· ἐκ δὲ τῶν ἄρτων ψυχομένων τὸ θερμὸν ἐξὶὸν ψυχρῶν μὲν ὄντων ἐξελήλυθεν, ἐν δὲ θερμοῖς οὖσιν ἔτι ἐνεστίν.
- 5 Διὰ τί οἱ ἄναλοι ἄρτοι πλείονα σταθμὸν ἔχουσι τῶν ἡλισμένων, τῶν ἀλῶν αὐτοῖς ἴσων ὑπαρχόντων; Εἰκὸς ^sδὲ ἦν τοῦναντίον· οἱ γὰρ ἅλεις πρόσκεινται τε καὶ βαρύτεροι τοῦ ὕδατός εἰσιν. ^oἩ ὅτι ξηραίνουσιν οἱ ἅλεις; Διὸ καὶ σώζεται ἄσηπτα τὰ ^tτεταριχενόμενα· ἀναλίσκεται γὰρ καὶ ^vξηραίνεται.

^mπιτσάνη Ca.Xa. ⁿλευκότερον Ya. ^oὅτι Ca. ^pλαμπρότερα Ca.
^qδὲ τὸ ἄλευρον μαλακὸν Xa. ^rλαμπρότατον Ca.Ya. ^sδὲ] μὲν Ca.
^tταριχενόμενα Ca.Ya. ^vἀναξηραίνεται Xa.Ya.

ται τὸ ὑγρὸν ὑπ' αὐτῶν, ὃ σήπεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ. Καὶ ²
ἐν τῷ ἄρτῳ οὖν ἀναλίσκεται τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ἀλός, καὶ
ἀποπνεῖ ἔξω. Διὸ καὶ οἱ ἔωλοι ἄρτοι κουφότεροί εἰσι τῶν
θερμῶν, ψυχρότεροι ὄντες. Ἐν ^ω δὲ τοῖς μὴ ἡλισμένοις
τοῦτο τὸ ὑγρὸν ^χ πλείον ἐνυπάρχον ποιεῖ βαρυτέρους αὐτούς.

Διὰ τί οἱ μὲν ψυχροὶ ^γ ἄρτοι ἂν βρεχθέντες ἀψωνται ἀλ- ⁶
λήλων, οὐ συνέχονται, οἱ δὲ θερμοί; Ἡ ὅτι οἱ μὲν ψυχροὶ
μετὰ τῆς ἀτμίδος ἀφιάσι τὸ ἐν αὐτοῖς γλίσχρον ὑγρὸν, οὐ
ἐξελθόντος οὐ κολλῶνται (τὸ γὰρ ὕδωρ ᾧ ἐβρέχθησαν, ψα-
θυρώτερόν ἐστιν), οἱ δὲ θερμοὶ ἔχουσιν τινα γλίσχρότητα.
Ὅταν μὲν οὖν βεβρεγμένων ² αὐτῶν ἡ ἀτμίς ἐξίῃ, τὸ μὲν
θερμὸν διαπνεῖ διὰ λεπτότητα, τὸ δὲ κολλῶδες συνεξιὸν αὐτῷ
καὶ μιγνύμενον τῷ ὑγρῷ προσέρχεσθαι ποιεῖ ἐν αὐτοῖς.

Διὰ τί τῶν ἀλεύρων τὰ ἄλφιστα ^α λαμπρότερα ἐστι, τῶν ⁷
δὲ ἀλφίτων τὰ τελευταῖα; Ἡ ὅτι τὸ μὲν ἄλφιτον καπυρὸν
ὃν περιθραύεται, οἶον μάλιστα πάσχει πλείστον χρόνον κο-
πτόμενον, τὸ δὲ μαλακὸν καὶ λεπτὸν ἄλευρον, ὃ ἐστιν ἐντὸς
τοῦ πυροῦ, ἐκθλίβεται πρῶτον. Λαμπρότατον δὲ ἐστιν ἐν
ἀμφοτέροις τὸ ἐντὸς.

Διὰ τί ἡ μὲν μᾶζα ὅσῳ ἂν μᾶλλον τριφθῇ, ^β δυσδιαχωρη- ⁸
τοτέρα γίνεται, ὁ δὲ ἄρτος εὐδιαχωρητότερος; ^γ Ἡ διὰ τὸ
τριφθῆναι σφόδρα τὸ σταῖς ^δ μικρότερον γίνεται; Τὸ ^ε δὲ
γλίσχρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς πάντοθεν ἐξή-
ρηται τὸ ὑγρὸν τοῦ ἄρτου, ὥστε ψαθυρότερον γίνεται τοῦ
ὑγροῦ ἐξαιρεθέντος ὅλως, ὅσῳ ἂν μᾶλλον τριφθῇ, διὰ τὸ ἐν
τῇ τρίψει ^ι μικρομερέστερον γεγονέναι· τὸ δὲ ψαθυρὸν εὐ-
πεπτότερόν ἐστιν. Ἡ δὲ μᾶζα ὅσῳ ἂν μᾶλλον τριφθῇ, ²
γλίσχροτέρα γίνεται τοῦ ὑγροῦ μεμιγμένον· τὸ δὲ γλί-
σχρον οὐκ εὐδιαίρετον. Τὰ δὲ τοιαῦτα δύσπεπτά ἐστιν· δεῖ
γὰρ τὸ πεφθησόμενον διαιρεθῆναι εἰς μικρά.

^ω δὲ om. Ca.^χ πλείστον ἐνυπάρχον βαρυτέρους αὐτοὺς ποιεῖ Xa.^γ ἄρτοι ἀναβρεχθέντες ἀψωνται Ya, ἄρτοι ἀναβρεχθέντες εἰ ἀψονται Xa.² αὐτῶν om. Xa. ^α λαμπρότατα Xa.Ya. ^β δυσχωρητοτέρα Ca. ^γ ἡom. Ca. ^δ μικρότερος Ya. ^ε δὲ γλ.] γὰρ γλ. Ca.Ya. ^ι μικροτερέ-

στερον Ca.

- 9 Διὰ τί ἡ μὲν μᾶζα τριβομένη ἐλάττων γίνεται, τὸ δὲ σταῖς μείζον; ^h ὅτι τὸ μὲν ἄλφιτον βρεχθὲν καὶ τριβόμενον συνίξει τῇ τοῦ ὑγροῦ κολλήσει διὰ τὸ ἄραιον εἶναι καὶ χονδρόν, τὸ δὲ ἄλευρον μετεωρίζεται διὰ τὸ πυκνὸν ^h εἶναι σφόδρα; Τὰ γὰρ πυκνὰ τριβόμενα θερμαίνεται, θερμαινόμενα δὲ καὶ πνευματούμενα μετεωρίζεται, καθάπερ ⁱ καὶ ἡ σάρξ.
- 10 Διὰ τί δὲ πυρούμενον τὸ σταῖς μείζον γίνεται ἢ ἡ μᾶζα; ^h ὅτι ἔχει ὑγρὸν οὐ κεχωρισμένον, ὥστε ἐξίεναι θερμαινόμενον διὰ τὴν τριῖψιν· ἐξ οὗ θερμαινομένου πνεῦμα γίνεται, ἐκ δὲ τοῦ πλείονος ὑγροῦ ἀνάγκη γίνεσθαι πλείον πνεῦμα.
- 11 Διὰ τί τοῦ μέλιτος κολλητικώτερον ὄντος ἢ τοῦ ὕδατος, τὸ τῷ μελικράτῳ φυραθὲν ἄλευρον ψαθυρότερον ^k γίνεται, ὅταν ἐψηθῇ ἢ ὀπτηθῇ, ^l ἢ τὸ τῷ ὕδατι; ^h ὅτι τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς πηγνυται καὶ συνίσταται, τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ μέλι συνιστᾷ μὲν ἀλλ' ἐπιξηραίνει, διὸ μᾶλλον ψαθυρὸν ποιεῖ· ἢ γὰρ ψαθυρότης ὑπὸ ξηρασίας γίνεται.
- 12 Διὰ τί οἱ ^m διάπυροι ἄρτοι ψυχθέντες οὐ γίνονται σκληροί; ^h ὅτι ἔχει ⁿ τινὰ ἐν αὐτῷ ὁ πυρὸς γλυκὺν καὶ γλίσχρον χυμόν, ὅς ^o ἐστὶν αὐτοῦ ^p καθάπερ ψυχή; Σημεῖον δὲ ξηραίνόμενος μὲν γὰρ ὅλως κενούται, νοτιῶν δὲ ἐκφύεται.
- 2 Τοῦ οὖν χυμοῦ ^q τούτου ἐνυπάρχοντος καὶ ἐν τῷ ἀλεύρῳ καὶ μάλιστα τῷ καθαρωτάτῳ, σταιτὸς γενομένου τοῦ ἀλείρου καὶ τριβομένου συμβαίνει αὐτό. Σημεῖον δὲ ἐψόμενον γὰρ διαχωρητικώτερον γίνεται. ^r Ὅπτωμένον μὲν ^r οὖν τὸ πρῶτον τοῦ ἄρτου, τὸ ψαθυρὸν καὶ ἐλαφρὸν τοῦ δὲ ὑγροῦ τοῦ ἐκ τοῦ ἄρτου ἀπατμίζει, καὶ τοῦ ἀλείρου τὸ ^s ἀχυρωδέστατον
- 3 ἀποκαίεται. Ἐξαيرهθέντος δὲ καὶ τριβομένου πάλιν τοῦ σταιτός, τό τε τοῦ ἀλείρου λειότατον καὶ τοῦ ὑγροῦ γλίσχρότατον ^t λειπόμενα μίγνυται μᾶλλον ἑαυτοῖς, διὰ τε ^v τὸ

^g ἀραιὸν Y^a, ut solet.

^h σφόδρα εἶναι X^a. Y^a.

ⁱ καὶ om. Ca.

^k γίνεται ἢ ὅταν X^a.

^l ἢ ante τὸ om. X^a.

^m διάπυροι Ca.

ⁿ ἐν αὐτῷ

τινὰ Ka.Oa.

^o ἐστίν] τις X^a.

^p καθάπου Ka.Oa.

^q τούτου] τοῦτ' Ca.Xa.Ya.

^r οὖν om. X^a.

^s ἀχυρωδέστερον Ca.

^t λειπόμενον Ca.Xa.

^v τὰ Ca.Xa.Ya.

τοιαῦτα καὶ μάλλον γεγενέναι, καὶ διὰ τὴν πύρωσιν· ^wβαφῇ γὰρ ἢ μίξις αὐτῶν ^xὁμοία γίνεται, ὥστε ^yγίνεσθαι τὸ ὕστερον τριφθὲν σταῖς ὅμοιον τῷ ^zἐψομένῳ ἀλεύρῳ. Καὶ γὰρ ⁴ἐκεῖνο, τριφθέντος τοῦ σταιτὸς καὶ λειφθέντος τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου καὶ τοῦ γλισχροτάτου ὑγροῦ, ^aπυρωθὲν κολλῶδες γίνεται καὶ ἀνεξικμαστον· τό τε γὰρ γλίσχρον δυσδιαίρετον, καὶ τὸ πυκνὸν οὐθὲν δι' αὐτοῦ προῖεται. Ὑγρότατον οὖν τοῦτο, καὶ διὰ πυρὸς πάσχει ἄρτος διὰ τὰ εἰρημένα· ἔχων δὲ αἰεὶ ὑγρότητα οὐ γίνεται σκληρός.

Διὰ τί τῆς τροφῆς καὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς ὑγρᾶς ἐνίοις ¹³δυνάμεθα πολὺν χρόνον χρῆσθαι, οἷον τῇ γινομένῃ τροφῇ ἐξ ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων καὶ τοῖς οἴνοις τοῖς αὐστηροῖς καὶ ὕδατι, τοῖς δὲ οὐ δυνάμεθα, καὶ ταῦτα ^bἡδίοσιν οὖσιν; ²Ἡ ὅτι τὰ ²μὲν ἐστὶ τῶν προσφερομένων ἐπιπολαστικά καὶ τρόφιμα, ὥστε καὶ ὅταν κενωθῶσι, τῆς πρώτης τροφῆς ἀναλωθείσης ἔτι ἔνεστιν ἐν τῷ σώματι πολλὴ δύναμις, ὡς μὲν πρὸς τὴν πρώτην ἐργασίαν τοῦ σώματος ^cπεφθείσα, ὡς δὲ πρὸς τὸ τέλος καὶ τὴν ἐκ διαδοχῆς γινομένην ἄπεπτος; Τοιαῦτα δὲ ἐστὶ καὶ τῶν ἡδέων τὰ πλείστα. Τὰ μὲν γὰρ λιπαρὰ καὶ ³γλυκεὰ καὶ πίονα ἡδιστα δοκεῖ εἶναι γενομένοις ἡμῖν, ταῦτα δὲ ἐστὶ πάντα τὰ τρόφιμα καὶ οὐκ ἄπεπτα καὶ ἐπιπολαστικά, ἐν ᾗ ἂν ᾗ ^dδιαφορᾷ· ὥστε ἔναυλον εἶναι τὴν δύναμιν, εἴαν τις αὐτῶν πληρωθῇ καὶ μὴ ταχὺ ^eἐκλείπῃ τὴν αἴσθησιν. Οὐ γὰρ μόνον ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐνόντων γίνεται ἡ πλήρωσις, ἀλλὰ ^fκαὶ διαδοθείσης τῆς τροφῆς ἐν ἄλλοις μέρεσιν. ⁴Ἡ οὐ μόνον τοῦτο αἴτιον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ φύσει ἔνια σύμμετρα εἶναι καὶ οἰκεῖα ἡμῖν; Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ κατὰ φύσιν εἶναι μάλλον προσίεται τὰ σώματα, τὰ δὲ παρὰ φύσιν ἥττον. ⁵Ἀλλὰ τε ἄλλη κράσει ^gἁρμόττει, οἷον τὸ μέλι ταῖς μελίτταις κατὰ φύσιν ἐστὶν ὥστε προσφέρεσθαι μόνον· καί-

^w βαφῇ Ca. ^x ὁμοία ante ἢ Xa, post μίξις Ya. ^y γενέσθαι Xa.
^z ἐψομένῳ] ὑγρῷ Ca. ^a πυρωθὲν καὶ κολλῶδες Ca. ^b ἡδίων codices.
^c πεμφθείσα Xa. ^d διαφορὰ Ca. ^e ἐκλείπῃ Xa. ^f καὶ om. Ca. ^g ἁρ-
 μόζει Xa.

- 5 τοι ἀσθενεῖς ^h γέ εἰσι τὴν δύναμιν. Ὡστε δεῖ λείπειν τὸ ἀναλίσκόμενον, ἀλλ' εἶναι ἀνάλογον τὸ πλῆθος πρὸς τὴν ἰσχὺν τὴν ⁱ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὥστε ὅσα τῶν ἡδέων τοι-
αῦτά ἐστι, διὰ μὲν τὸ ἐν τῇ φύσει ἦττον ὑπάρχειν ἡδέα φαί-
νεται, ὀλίγον δὲ χρόνον· εἴτα ^k πληροῖ ταχύ. Τῶν δὲ κατὰ
φύσιν αἰεὶ δέονται, ὥστε καὶ προσφερόμενων συνεχῶς ^l δι'
αὐτὰ οὐ τῶν ἡδίστων, ἀλλ' ἐτέρων ἦττον πληροῦνται.
- 14 Διὰ τί τὰ αὐτὰ συνεθιζομένοις τε ἡδέα φαίνεται καὶ λίαν
συνεχῶς προσφερομένοις οὐχ ἡδέα; Τὸ δὲ ἔθος ἐστὶ τὸ πολ-
λάκις καὶ συνεχῶς τι ποιεῖν. Ἡ ὅτι τὸ μὲν ἔθος ἔξιν δεκτι-
κὴν τινος ἐν ἡμῖν ποιεῖ, ^m οὐ πλήρωσιν, τὸ δὲ συνεχῶς προσ-
φέρεσθαί τι πληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ καθάπερ αἴτιον;
² Ἔστι γάρ ⁿ τι καὶ ἡ ἐπιθυμία. Αἱ μὲν οὖν ἔξεις γυμναζό-
μεναι αὖξονται καὶ ἐπιδιδόασιν· τὰ δὲ ἀγγεῖα σαττόμενα
οὐδὲν μείζω γίνεται. Διόπερ τὸ μὲν ἔθος ὃν γυμνάσιον
αὖξει τὴν δεκτικὴν ἔξιν· τὸ δὲ συνεχῶς προσφερόμενον σάτ-
τει μὲν καὶ πληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν, ἥς πληρωθείσης οὐκέτι
προσιέμεθα, αὖξει δὲ οὐθὲν αὐτὴν διὰ τὰ προειρημένα ἐπὶ
³ τῆς σάξεως. Ἔτι τὸ ^o ἔθος οὐ τῷ αἰεὶ ἡδύνει ἡδὺ ἐστὶ (λυ-
πεῖ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἴαν τις συνεχῶς ποιῇ) ἀλλὰ ^p τῷ
τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου ἡδέως ἡμᾶς προσιέσθαι, καὶ πλείω χρό-
νον δύνασθαι ταῦτόν ποιεῖν ἢ ἀσυνήθεις ὄντας. Ἐν ^q οὖν
⁴ καὶ τοῦτο λυπεῖ ἡδὺ ὄν, ἐν ταύτῳ καὶ τὰ ἄλλα ἡδέα. Συνε-
χῶς γὰρ γινόμενα ἢ προσφερόμενα ἀμφότερα λυπεῖ. Αἴ-
τιον ^r δὲ τὸ μὴ ἀπείρους ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς δυνάμεις ἔχειν τὰς
δεκτικὰς καὶ ποιητικὰς, ἀλλὰ πεπερασμένας, αἱ ^r τυγχάνουσαι
τοῦ συμμέτρου αὐταῖς (τοῦτο γὰρ συνεχῶς ἐστὶν αἰσθητὸν
εἰς ἐπίδοσιν) αἱ μὲν πληροῦνται, αἱ δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν.
- 15 Διὰ τί τὸ μὲν σταῖς γίνεται τριβόμενον λευκόν, ἡ δὲ μᾶζα
μελαντέρα; Πότερον ὅτι ξηραίνεται μᾶλλον τὸ ἐπιπολῆς

^h τε Ca. Xa. Ya. ⁱ ὑπὸ Ca. Ya. ^k πληροῦσι Ca. ^l διὰ τὰ Ya.
^m οὐχὶ Xa. ⁿ τις Ca. Ya. ^o ἔθος οὕτως (οὕτω Ya.) ἂν εἰ ἡδύνει
Ca. Xa. Ya. ^p τὸ Ca. Xa. Ya. ^q δὲ διὰ τὸ Ca. Ya. ^r τυγχάνουσι Ca.

ἐν τῷ ἀλφίτῳ, οἶον ἐν ὑγρῷ θερμόν, ^sὃ ποιεῖ τὴν λευκότητα ;
 "Ἡ διὰ τὸ πεπυρωσθαι ἔλκει τὸ ὑγρὸν εἰς αὐτό, μεγαλομε-
 ρέστερον ὄν.

Διὰ τί τὰ ἄλφιστα μᾶλλον τῷ ὕδατι ^tσυμμένει ^vφυρόμενα 16
 ἢ τῷ ἐλαίῳ, ὅντι γλισχροτέρῳ ; Καίτοι κολλητικώτερον τὸ
 γλίσχρον, τὸ δὲ ἔλαιον τοῦ ὕδατος γλισχροτέρων. "Ἡ ὅτι
 λεπτότερον τὸ ὕδωρ, ὥστε εἰσέρχεται εἰς ἅπαν καὶ μαλακὰ
 ποιεῖ, συμφύεται ^wτε μᾶλλον καὶ συνθλίβεται πρὸς ἄλληλα,
 καίτοι θλιβόμενα ^xκαὶ χωρὶς τῆς τρίψεως.

Διὰ τί οἱ ἄτριπτοι ἄρτοι καὶ οἱ σφόδρα τετριμμένοι ῥή- 17
 γνυνται ; "Ἡ ^yὅτι οἱ μὲν ^zἄτριπτοι διὰ τὸ ἀσύνδετοι εἶναι ;
 "Ἡ γὰρ τρίψις συνθεῖ. ^aπροωδοποιήνται οὖν τὸ ῥήγνυσθαι.
 "Ἐτι ἀμιγῆς καὶ πολὺ ἔχουσι τὸ ὑγρὸν. Οἱ δὲ τετριμμένοι ²
 σφόδρα λίαν εἰσὶ ξηροὶ διὰ τὸ ὀλίγον ἔχειν ^bὑγρὸν· θερμαι-
 νομένων γὰρ πᾶν ἐξέρχεται. "Ωστε ἄμφω διὰ τὸ πολὺ ὑγρὸν
 ἐξίεναι ῥήγνυνται· πολὺ γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀτρίπτοις ἀπλῶς
 ἔνεστιν, ἐν δὲ τοῖς τετριμμένοις πρὸς τὸ ὑπόλοιπον.

Διὰ τί κουφώτερον τὸ φύραμα γίνεται ἢ ἄμφω, τό ^cτε 18
 ὑγρὸν καὶ τὸ ἄλφιτον ; Πότερον ὅτι μιγνυμένων πνεῦμα
 συγκατακλείεται ; "Ἡ ὅτι ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐν τοῖς ἀλ-
 φίτοις ἐξατμίζεται ^dτοῦ ὕδατος, ὥστε ἔλαττον γίνεται τὸ
 μεμιγμένον ; "Ο δὲ ἀήρ, εἰ καὶ μίγνυται, οὐθὲν ἂν κουφό-
 τερον ^eποιοῖ· ἔχει γὰρ βάρος καὶ ὁ ἀήρ ἐν τῷ αέρι.

Διὰ τί μετὰ τοῦ ἀλφίτου πινόμενον τὸ γάλα καὶ ὁ γλυκὺς 19
 φαίνεται γλυκύτερα ; ^fΠότερον παρὰ τὸ μὴ γλυκὺ μᾶλλον
 φαίνεται ; Τὸ γὰρ ἄλφιτον οὐ γλυκὺ. "Ἡ ὅτι ^gἐνδια-
 τρίβει τὸ ἄλφιτον ἔχον γλυκύτητα, ὥστε ^hπλείονι χρόνῳ ἢ
 αἴσθησις.

Διὰ τί ἦττον ἄκρατον φαίνεται τὸ αὐτὸ πόμα μετὰ τοῦ 20

^s ὃ] ὄν Ca, om. Ya. ^t συμβαίνει Ca. ^v φυρόμενα Ya. ^w τε om.
 Ca. Ya. ^x καὶ om. Ca. ^y ὅτι om. Xa. Ya. ^z τριπτοὶ Ca. Xa. Ya.
^a προωδοποιήνται οὖν τῷ Ca. Ya. ^b ὑγρὸν om. Y. ^c τε om. Ca. ^d τοῦ
 om. Xa. ^e ποιῇ codices. ^f πότερα Xa, πότερα οὖν Ca, πότερον οὖν Ya.
^g ἐνδιατρίβει Ca. ^h πλείω Ca, πλέω Ya.

ἀλφίτου πινόμενον; Πότερον ἢ ὅτι κεράννυσιν ἄλλο ἔχον μετ' ἄλλου; ¹Ἡ ὅτι ἀντιφράττει τῷ πόματι καὶ ἀφανίζει, ¹ἀντισπῶν εἰς αὐτό;

21 Διὰ τί ὁ χόνδρος πλείον ὕδωρ δέχεται ἢ οἱ πυροὶ ἐξ ὧν ὁ τοιοῦτος ἐγένετο χόνδρος; ¹Ἡ ὅτι ἄλευρά πῶς ἐστὶν ὁ χόνδρος, τὰ δὲ ἄλευρα ^k πλείον δέχεται. Καὶ γὰρ γίνεται ὁ ὄγκος πλείων ἢ ὁ τῶν πυρῶν· σέσακται γὰρ καὶ τὰ ἐν τοῖς πυροῖς. Τὰ δὲ πλείω χωρεῖ πλείον. Καὶ τοῦτο καὶ ὅτι ἔχει θερμότητα καὶ τὰ ἄλευρα καὶ ὁ χόνδρος. Τὸ δὲ θερμὸν καὶ ἔλκει μᾶλλον τὸ ὑγρὸν, καὶ ἐξαναλίσκει ἐξατμίζον.

22 Διὰ τί τὸ ἄλευρον τριβόμενον μείζον πολὺ γίνεται ἢ τὸ ἄλφιτον κατὰ λόγον; ¹Ἡ ὅτι τὸ μὲν πολὺ ὕδωρ δέχεται, τὸ δὲ ὀλίγον; ¹Διὰ τί δὲ δέχεται πλείον; Μᾶλλον γὰρ εἰκὸς τὸ ἄλφιτον· πεπύρωται γὰρ, τὸ δὲ ἄπυρον· μᾶλλον δὲ ξηρὸν τὸ πεπυρωμένον. ¹Ἡ διότι τριῖσιν μᾶλλον δέχεται τὸ ἄλευρον; Τούτου δὲ αἴτιον τὸ μικρομερέστερον εἶναι.

²Ὡσπερ οὖν ^mὅσα πλάσιόν ⁿἐστὶ δυνάμει τῇ μικρότητι, τοσαυταπλάσιον δέχεται τὸ ὕδωρ. ^oΚόλλη γὰρ χρήται τῷ ὕδατι, ὥσπερ καὶ ¹Εμπεδοκλῆς μετήνεγκεν ἐν τοῖς Περσικοῖς εἰπὼν

ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας.

Καὶ ἀναλίσκει πολὺ διὰ τοῦτο.

23 Διὰ τί δὲ καὶ πεπυρωμένον τὸ σταῖς μείζον γίνεται ἢ ἡ μᾶζα; ¹Ἡ ὅτι ἔχει ὑγρὸν οὐ κεχώρισμένον, ὥστε ἐξιέναι θερμαινόμενον, οὐ πνεῦμα γινόμενον, καὶ οὐ δυνάμενον ἐξιέναι ὁμοίως καὶ ἐν τῇ μάζῃ διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ σταίτος; Πυκνὸν γὰρ τὸ ἐκ μικρομερεστέρων. Αἶρει ^pοὖν, καὶ ποιεῖ τὸν ὄγκον. ¹Ἐτι δὲ καὶ πλείον ἔχει τὸ ὑγρὸν, ἐξ οὗ θερμαινόμενον πνεῦμα γίνεται· ^qἐκ δὲ τοῦ πλείονος ἀνάγκη γίνεσθαι πλείον.

24 Διὰ τί οἱ περὶ τὴν τῶν ^rσιτίων ἐργασίαν, οἱ μὲν περὶ τὰς

ⁱ ἀνασπῶν Υ^a. ^k πλείω C^a. ^l διὰ τί] αἰτία Υ^a. ^m ὅσα πλησίον C^a. X^a. Υ^a. ⁿ δυνάμει ἐστὶ X^a. Υ^a. ^o κόλλης X^a. ^p οὖν om. C^a. Υ^a. ^q ἐκ τοῦ C^a, ἐκάστου Υ^a. ^r σιτών Υ^a.

κριθὰς ^s ἄχροοι γίνονται καὶ ^t καταρροϊκοί, οἱ δὲ περὶ τοὺς πυροὺς εὐεκτικοί; ^a Ἡ διότι εὐπεπτότερος ὁ πυρὸς τῆς κριθῆς, διόπερ καὶ αἱ ἀπόρροιαί;

Διὰ τί ὁ ἄρτος, ἐὰν μὲν τις αὐτὸν ὀπτᾷ, σκληρότερος γί- 25
νεται, ἐὰν δέ τις αὐτὸν χλιαίνῃ, ὑγρότερος ἄχρι τινός; ^a Ἡ ὅτι ὀπτωμένου αὐτοῦ τὸ ὑγρὸν ἐκπορεύεται; Σκληρότερος οὖν γίνεται· ἐπιθερμαινόμενον δὲ τὸ ὑγρὸν συσταθὲν διαχρί-
ται ὑπὸ τοῦ πυρός, διὸ ὑγρότεροι γίνονται.

Διὰ τί τὰ μὲν ἄλευρα ^v ψυχόμενα ἥττον σάττεται, τὰ δὲ 26
ἄλφιστα μάλλον; ^a Ἡ ὅτι τὰ μὲν μικρομερῇ οὐ διαλείπει
χώραν, καὶ τὰ βαρέα τῇ θλίψει τὰ πλείω ἐλάττω κατέχει
τὸ ἴσον; Τὰ μὲν οὖν ἄλφιστα ἀδρά ἐστίν. Ψυχόμενα οὖν ^z
ἐλάττω γίνεται, ὥστε τὸ ἐλαττον συμπίεζει τὸ πλεόν. Τὰ
δὲ ἄλευρα ὑπάρχει μὲν μικρομερῇ ὄντα, ὥστε οὐ διὰ τοῦτο
ψύχεται, ἀλλ' ἵνα ἡ κονφότερα καὶ μὴ σάττηται διὰ τὴν
θλίψιν· βαρύτερον γὰρ φύσει τὸ ἄλευρον τοῦ ἀλφίτου
ἐστίν.

ΚΒ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΟΠΩΡΑΝ.

Διὰ τί τὴν ὀπώραν ὕστερον ἢ πρότερον φαγοῦσιν οὐκ
^w ἀνάλογον τοῖς αὐτοῖς ὁ ὄγκος τῆς πληρώσεως γίνεται;
^a Ἡ ὅτι βαρυτέρα ἐστὶν ἡ ὀπώρα ^x τῶν σιτίων πολὺ. Δηλοῖ
δὲ ^y καὶ τὰ σῦκα, ἐὰν ὕστατα βρωθῇ· τελευταῖα γὰρ ἐμεῖται.
^a Ἐὰν μὲν οὖν πρῶτα, διὰ βάρος κάτω πορευόμενα εὐρυχωρίαν ^z
ἄνω ποιεῖ, ὥστε ῥαδίως δέχεσθαι τὸν ὄγκον τῶν σιτίων.
^a Ἀνάπαλιν δὲ εἰσελθόντα τὰ σιτία, διὰ τὸ μὴ κάτω φέρε-
σθαι, ταχὺ τοῦ ἄνω κενοῦ προσλαμβάνει.

Διὰ τί τῶν γλυκέων ὄντων ^z ὁμοιοτέρων ἡμῖν ἢ τῶν δρι- 2
μέων, θάττον πληρούμεθα ὑπὸ τῶν γλυκέων; Εἰκὸς δὲ ^a ἡν
ἥττον· ὑπὸ γὰρ τῶν ὁμοίων ἥττον ^b ἡν εἰκὸς πληροῦσθαι.
^a Ἡ ὅτι οὐχ ὁμοίως τό τε ἀγγεῖον πληροῦται ταχύ, ἐξ οὗ

^s ἄχροοι Ca. Ya. ^t καταρροϊκοί Ya, καταρροητικοί Ca. Xa. ^v ψυχώ-
μενα Ca. ^w ἀνάλογος Ca. Ya. ^x πολὺ τῶν σιτίων Xa. Ya. ^y καὶ om.
Ca. Ya. ^z ὁμοιομερῶν Ca. ^a ἡν om. Ca. Ya. ^b ἡν om. Ya.

πληρούμεθα, καὶ τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ἐνίοτε ἡ μὲν ^cκοιλία πλήρης ἐστίν, οἶον τῶν διψώντων, τὸ δὲ δίψος οὐδὲν ἡττόν ²ἐστίν. Οὐ γὰρ τῷ ταύτην εἶναι πλήρη παυόμεθα διψῶντες, ἀλλὰ τῷ ἑκαστον τῶν τοῦ σώματος τὸ ^dαὐτῷ οἰκεῖον ἐσπακέναι, καὶ ὅταν ἐκεῖνα ^eἀπολάβῃ ικανῶς, τότε παυόμεθα διψῶντες. Καὶ πεινῶντες δὲ ὡσαύτως.

3 Διὰ τί θάττον πληρούμεθα ἀπὸ τῶν γλυκέων ἢ ἀπὸ τῶν δριμέων; ^aἩ ὅτι θάττον παυόμεθα ἐπιθυμοῦντες τῶν γλυκέων; ^f^aἩ ὡς μὲν ἡ κοιλία πληροῦται, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῶν γλυκέων; Οὐχ ὁμολογεῖται· ὅτι δὲ ἡ ἐπιθυμία θάττον ²ὑπ' αὐτῶν πληροῦται, τοῦτ' αἶν εἶη λεκτέον. ^g^aἩ ὅτι ἡ μὲν ἐπιθυμία ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ἔστι μὲν ἔνδεια, καὶ ὅταν μηκέτι ἔχωμεν τροφήν ἢ ὀλίγην; Τὰ μὲν οὖν δριμέα οὐκ ^hἔστι τρόφιμα, ἀλλὰ τροφήν μὲν ὀλίγην ἔχει, τὸ δὲ περίττωμα πολὺ. Εἰκότως οὖν πολλὰ ταῦτα ζητοῦμεν ἐσθίειν, καὶ οὐκ ἐμπιπλάμεθα αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν, διὰ τὸ ἔτι προσδεῖσθαι ³τροφῆς, ταῦτα δὲ μὴ ἔχειν τροφήν. Τὰ δὲ γλυκέα ἅπαντά ἐστι τροφή, καὶ ἀπὸ μικρῶν τοιούτων πολλὴν λαμβάνει τὸ σῶμα. Ὅταν οὖν ⁱἀπολάβῃ πολλὴν τροφήν, οὐκέτι ^kδύναται ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ὑποφέρειν. Εἰκότως οὖν θάττον ὑπὸ τῶν γλυκέων πληρούμεθα.

4 Διὰ τί τὰ περικάρπια καὶ τὰ κρέα, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐν τοῖς ἀσκοῖς ἄσηπτα γίνεται, ὅταν σφόδρα φυσηθῶσι, καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀκριβῶς ¹περιπτωματιζομένοις ὡσαύτως; ^aἩ διότι σήπεται μὲν κινούμενα πάντα, τὰ δὲ πλήρη ἀκίνητα· ἀδύνατον γὰρ ἄνευ κενοῦ κινηθῆναι, ταῦτα δὲ πλήρη.

5 Διὰ τί μετὰ τὰ σαπρὰ τῶν περικαρπίων ὁ οἶνος πικρὸς φαίνεται πινόμενος; ^m^aἩ ὅτι τὴν πικρότητα ἔχει ἡ σαπρότης ἢ τοιαύτη; Τὸ ⁿοὖν ἐπιμένον ἐπὶ τῇ γλώττῃ, μιγνύμενον τῷ ^oπόματι καὶ διαχεόμενον, πικρὸν ποιεῖ τὸ πόμα.

^c κοινωνία Ca. ^d αὐτὸ Ca. ^e ἀπολαύη Ca.Xa. ^f ἢ om. Ca.Xa.Ya.
^g ἢ om. Ca.Ya. ^h ἔτι Xa. ⁱ ἀπολαύη Xa. ^k δύνανται Ca.Ya.
¹ περιπτωματιζομένοις Xa, περιπτωματιζομένοις Ya. ^m ἢ om. Xa. ⁿ οὖν ἐπὶ μὲν τῇ γλώσσῃ Ca. ^o πόματι Ya.

Αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ἦττον φαίνεται ἐσθιόμενον διὰ τὸ πολλῶν ἄπτεσθαι καὶ εἰς μικρὰ διανενεμῆσθαι τὸν τοιοῦτον χυμόν.

Διὰ τί τὰ τραγήματα ἐδεστέον; Ἡ ἔνεκα τοῦ πιεῖν ἱκανόν; Οὐ γὰρ μόνον ποτέον τῆς δίψης χάριν τῆς ἐπὶ τοῖς σιτίοις, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ σιτίον.

Διὰ τί τὰ ὀπτὰ κάρυα ψυχθέντα χεῖρω γίνεται, καὶ ὁ ἄρτος δὲ καὶ ὁ βάλανος καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων, θερμανθέντα δὲ πάλιν βελτίω; Ἡ διότι ψυχθέντος μὲν πέπηγεν ὁ ῥχυμός, ἀναχλιαθέντος δὲ πάλιν χεῖται; Ἡ δὲ ἡδονὴ γίνεται διὰ τὸν χυμόν.

Διὰ τί ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει τῆς ὀπώρας, οἶον σύκων καὶ τῶν τοιούτων, ἢ οἶνον ἄκρατον δεῖ ἐπιπίνειν ἢ ὕδωρ; Ταῦτα δὲ ἐναντία. Ἡ ὅτι ἡ ὀπώρα καὶ θερμὴ ἐστὶ καὶ ὑγρὰ διὰ τὴν γένεσιν; Ἐχει γὰρ πολὺ πῦρ καὶ ὑγρότητα, ὥστε διὰ μὲν τὸ πῦρ οἶον ζέσιν ποιεῖ ὁ χυμὸς εἴσω, ὅπερ ἔξω τὸ γλεῦκος ποιεῖ. Ἡττον δὲ ἔχει δύναμιν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀκρόδρυα. Τὸ δὲ τῆς ὑγρότητος πληθὸς ἀπεψίαν ποιεῖ. Τὸ μὲν οὖν ὕδωρ διὰ τὴν ψυχρότητα σβεννύει τὴν ζέσιν, ὁ δὲ οἶνος διὰ τὴν θερμότητα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὥσπερ γὰρ πῦρ ἐνίοτε πυρός, εἰς ἢ ἔλαττον, ἀφαιρεῖται τὴν ἰσχύν. Μᾶλλον δὲ τῇ θερμότητι πεπτικός ἐστὶ τῆς ὑγρότητος, καὶ διὰ βάρους ἡ κατακρατεῖ τὸν τῆς ζέσεως ἐπιπολασμόν.

Διὰ τί τῶν ἰσχάδων γλυκύταται αἱ δίχα ἐσχισμέναι, οὔτε δὲ αἱ πολυσχιδεῖς οὔτε αἱ ἀσχιδεῖς; Ἡ διότι ἐκ μὲν τῶν πολυσχιδῶν διαπέπνευκε καὶ ἐξίκακε μετὰ τοῦ ὑγροῦ τὸ πλείστον τοῦ γλυκέος, ἐν δὲ ταῖς μεμυκυῖαις πολὺ τὸ ὕδατῶδες ἐστὶ διὰ τὸ μὴ ἡτμικέναι. Αἱ δ' ἐσχισμέναι μὲν, μὴ εἰς πολλὰ δέ, ἀμφοτέρων τούτων ἐκτός εἰσι τῶν παθημάτων.

ῥ θυμός, ἀναχλιαθέντος δὲ χεῖται Ca. ἡ κρατεῖ Ca. ῥ τῶν τῆς ζέσεως ἐπιπολασμῶν Xa. s οὔτε αἰ] οὐδὲ αἰ Ca. Ya. t ἢ om. Ca. v πλείον Ca. Ya. w ἡτμικέναι Ca. Ya, ἰτμικέναι Xa. x εἰς om. Ca. Ya.

- 10 Διὰ τί ταῖς καμίνοις ^γξηραίνόμενα ^zτὰ σῦκα σκληρότερα γίνεται, εἰν ψυχθῇ ἐν τῇ καμίνῳ, ἢ ἂν ἐξαιρεθέντα ψυχθῇ; "Η ὅτι ἐν μὲν τῇ καμίνῳ ἐξατμίζει πᾶν τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, ἔξω δὲ περιεστηκὸς ^aὁ ἀήρ ψύχων κωλύει τὸ ὑγρὸν ἐξιέναι καὶ συνίστασθαι; Μᾶλλον γὰρ ^bἐξατμίζει. "Ἔστι δὲ τὰ μὲν ξηρὰ σκληρά, τὰ δὲ ὑγρά μαλακά.
- 11 Διὰ τί παρὰ τὰ στρυφνὰ ὁ οἶνος καὶ τὸ ὕδωρ φαίνεται γλυκύτερα, οἷον εἰν τις βαλάνους ἢ μύρτα ἢ τι τῶν τοιούτων διατράγῃ; "Η εἰκότως, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων; Πᾶν γὰρ τὸ αὐτὸ παρὰ τὸ ἐναντίον μᾶλλον φαίνεται, οἱ δὲ τῶν ²ἐναντίων χυμοὶ ἀντικείμενοί πῶς εἰσιν. "Η ὅτι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βαπτομένων, ὑπὸ τῶν στρυφνῶν ἢ γλῶττα προδιεργάζεται καὶ τοὺς πόρους ἀνοίγεται, ὥστε μᾶλλον ^cδιέναι τὸ γλυκύ; Καὶ γὰρ τὰ βαπτόμενα τούτου ἕνεκεν προβρέχουσιν ἐν τοῖς στρυφνοῖς, τῷ διεργασθὲν μᾶλλον δέχεσθαι τὴν βαφήν.
- 12 Διὰ τί τὰ γλυκέα ἦττον δοκεῖ γλυκέα εἶναι θερμὰ ὄντα ἢ ὅταν ψυχθῇ; Πότερον ὅτι ἅμα δύο αἰσθήσεις γίνονται ἀμφοῖν, ὥστε ἡ τοῦ θερμοῦ ἐκκρούει τὴν ἐτέραν; "Η ὅτι καὶ τὸ γλεῦκος θερμόν· ὥσπερ οὖν πῦρ γίνεται ἐπὶ πῦρ. Κωλύει οὖν ἡ θερμότης. ^d"Η ὅτι τὸ πῦρ ἀφαιρεῖται τὰς δυνάμεις ἀπάντων διὰ τὸ κινητικὸν εἶναι. ^e"Ἐγγυτέρω οὖν ^fτοῦ μεταβάλλειν ἐστὶ θερμὰ ὄντα, ἀποψυχθέντα δὲ ἔστηκεν.
- 13 Διὰ τί ποτε τὰ ἄχυρα τὰ μὲν σκληρὰ πέττει, τὰ δὲ πεπεμμένα οὐ σήπει; "Η ὅτι τὰ ἄχυρα θερμόν τε καὶ ὀλκὸν ἐστίν; Τῇ μὲν οὖν θερμότητι πέττει, τῷ δὲ ὀλκὸν εἶναι τὸν ἰχώρα τὸν σηπόμενον δέχεται, διὸ οὐ σήπει.
- 14 Διὰ τί τὰ σῦκα μαλακὰ καὶ γλυκέα ὄντα λυμαίνεται τοὺς ὀδόντας; "Η διὰ ^gτὴν γλισχρότητα προσέρχεται τοῖς οὖλοις, καὶ παρεμπίπτει ^hδιὰ τῶν ὀδόντων εἰς τὰ διὰ μέσου ^yψυχόμενα Ca.Xa.Ya. ^zτὰ om. Ca.Ya. ^aὁ om. Ca.Ya. ^bἀτμίζει Ca. ^cδιέναι Xa. ^dἡ om. Xa. ^eἐγγύτερον Xa. ^fτὸ Ca.Ya. ^gτὴν om. Ca. ^hδιὰ τῶν] καὶ διὰ τῶν Ca.

διὰ τὸ μαλακὰ εἶναι, καὶ σῆψιν ποιεῖ ταχέως ἅτε θερμὰ ὄντα; Τάχα δὲ ἴσως καὶ διὰ τὴν σκληρότητα τῶν ¹κεγχραμίδων ἐν τῇ τούτων κατεργασίᾳ πονοῦσι ταχέως οἱ ὀδόντες.

ΚΓ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΛΜΥΡΟΝ ΥΔΩΡ ΚΑΙ ΘΑΛΑΤΤΑΝ.

Διὰ τί τὸ κύμα οὐκ ἐπιγελά ἐν τοῖς βαθέσι πελάγεσιν ἄλλ' ἐν τοῖς μικροῖς καὶ βραχέσιν; "Η ὅτι τὸ μικρὸν ὑγρὸν φερόμενον μᾶλλον διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἢ τὸ πολὺ;

Διὰ τί τὰ κύματα πρότερον φοιτᾷ ἐνίοτε τῶν ἀνέμων; 2 "Η ὅτι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ πνεύματος ἢ ^κθάλαττα ὡσθεῖσα πρώτη τὴν ἐχομένην αἰε ταῦτόν ποιεῖ; Διόπερ οὔσης αὐτῆς συνεχοῦς καθάπερ μιᾷ πληγῇ συνεχεῖ πάσαις γίνεται. Τὸ ² δὲ ἐν ἐνὶ χρόνῳ γίνεται, ὥστε συμβαίνει τὴν τε πρώτην καὶ τὴν ἐσχάτην ¹ἅμα κινεῖσθαι. 'Ο δὲ ἀῆρ οὐ πάσχει τοῦτο, ὅτι οὐτ' ἐστὶν ἐν σώμα συνεχές, τῷ πολλὰς πάντοθεν ἀντικρούσεις λαμβάνειν, αἱ πολλάκις κωλύουσι τὴν πρώτην καὶ νεανικωτάτην κίνησιν, τὴν τε θάλασσαν οὐ ποιοῦσι τοῦτο διὰ τὸ βαρυτέραν καὶ δυσκίνητοτέραν ^μαὐτοῦ εἶναι.

Διὰ τί τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λιμένι ἢ ἐν 3 τῷ πελάγει, καὶ θεῖ δὲ θάπτον ἐκ τοῦ πελάγους πρὸς τὴν γῆν ἢ ἀπὸ τῆς γῆς ^ηεἰς τὸ πέλαγος; "Η ὅτι τὸ πλεόν ὕδωρ ἀντερείδει μᾶλλον ἐκ τοῦ ὀλίγου, ἐν δὲ τῷ ὀλίγῳ δέδυκε, διὰ τὸ κρατεῖν αὐτοῦ μᾶλλον; 'Ωθεῖ γὰρ ^οκάτω τὸ ὕδωρ ^ρἄνωθεν. 'Εν μὲν οὖν τῷ λιμένι ὀλίγη ἐστὶν ἡ θά- 2 λασσα, ἐν δὲ τῷ πελάγει βαθεῖα. "Ωστε καὶ ἄγειν πλεόν δόξει ἐν τῷ λιμένι καὶ κινήσεται χαλεπώτερον διὰ τὸ δεδυνέναι μᾶλλον καὶ ἦττον ἀντερείδειν τὸ ὕδωρ. 'Εν τῷ πελάγει δὲ τὰναντία τούτων ἐστίν.

Διὰ τί, ὅταν ^ατι ριφθῇ εἰς τὴν ^ρθάλατταν κυμαίνουσιν, 4 οἶον ἢ ἄγκυρα, γαλήνη γίνεται; "Η διότι ἴσταται ἡ θάλαττα τῷ φερομένῳ, μεθ' οὗ ἀῆρ συγκαταφέρεται, ὅς ἐπ'

¹ κεγχραμίδων Χ^α. ^κ θάλασσα Χ^α. ¹ ἅμα καὶ κινεῖσθαι C^α.Χ^α.Υ^α, ἅμα κενεῖσθαι Γ^α. Υ^α. ^μ εἶναι αὐτοῦ Χ^α. ^η πρὸς Χ^α. ^ο κάτωθεν Υ^α. ^ρ ἄνω C^α.Υ^α, κάτωθεν Χ^α. ^α τι om. C^α.Χ^α.Υ^α. ^ρ θάλασσαν Χ^α.Υ^α.

εὐθείας κάτω φερόμενος καὶ ἐνταῦθα ἐπισπασθεὶς συνεπισπᾶται τὸ ἐκ ^s πλαγίου κινοῦν τὴν θάλατταν; Ὁ δὲ κλύδων τῆς ^t θαλάττης οὐκ ἄνωθεν κάτω γίνεται ἀλλ' ἐπιπολῆς· οὐ λή-
 2 ξαντος γαλήνη γίνεται. Ἔτι συνοῦσα ἡ θάλασσα εἰς τὰ διαστάντα τῷ φερομένῳ δίνην ποιεῖ. Ἡ δὲ δίνη κύκλῳ φέρεται. Ἐπεὶ δὲ ἡ εὐθεία τοῦ κύκλου ^v κατὰ σημεῖον ἄπτεται, τὰ δὲ κύματα ^w ἐπ' εὐθείας λοξῆς φέρεται, συμβαίνοι ἀνὰ αὐτὰ τοῦ ἐξωτάτου τῆς δίνης ^v κατὰ σημεῖον ἄπτεσθαι, διὰ τε τὰ εἰρημένα καὶ διὰ τὴν τῆς δίνης φοράν, ἡ προσιοῦσα
 3 ἀποθρεῖται αὐτά. Ἀκύμου δὲ ὄντος τοῦ κατ' αὐτὴν τόπου, ^x γαλήνην ἐν τῇ ῥήξει αὐτῆς συμβαίνει γίνεσθαι, ὅτι συγκαταβὰς ^y ὁ ἀὴρ τῷ ἐνεχθέντι κάτω, ἀναφερόμενος καὶ ὠθὼν ἄνω τὴν θάλατταν ^z ὥσπερ πομφολυγοὶ αὐτὴν· ἡ γὰρ πομφόλυξ δὲ πᾶσα λεία καὶ γαληνὸς ἐστίν. Σημεῖα δὲ τῶν εἰρημένων ἐστί· μετέωρος γὰρ ἡ κατὰ τὸ ἐνεχθὲν κάτω θάλαττα τῆς πέριξ γίνεται μικρὸν ὕστερον.

- 5 Διὰ τί ἐνίοτε πλοῖα θέοντα ἐν τῇ θαλάττῃ εὐδίας καταπίνεται καὶ ἀφανῇ γίνεται, ὥστε μηδὲ νανάγιον ἀναπλεῖν; Ἡ ὅταν ἀνθρώδης τόπος ἐν τῇ ὑπὸ ^a τὴν θάλατταν γῆ ραγῇ, ἅμα εἰς τὴν θάλατταν καὶ ἔσω ἀκολουθεῖ τῇ τοῦ πνεύματος φορᾷ; Ὁμοίως δὲ καὶ ^b πᾶντῃ φερομένη ^c κύκλῳ φέρεται
 2 κάτω. Τοῦτο δ' ἐστὶ δῖνος. Τὰ δὲ περὶ ^d Μεσσηνίην ἐν τῷ πορθμῷ πύσχει μὲν τοῦτο διὰ τὸν ῥοῦν (γίνονται ^e γὰρ αἱ δῖναι ὑπὸ τούτου) καὶ καταπίνεται εἰς βυθὸν διὰ ταῦτά τε, καὶ ^f ὅτι θάλαττά ^g τε βαθεῖα ^h καὶ γῆ ὕπαντρος μέχρι πόρρω. Φέρουσιν οὖν εἰς ταῦτα ἀποβιαζόμεναι αἱ δῖναι· διό
 3 οὐκ ἀναπλεῖ αὐτόθι τὰ νανάγια. Ὁ δὲ ῥοῦς γίνεται, ὅταν παυσαμένου τοῦ ⁱ προτέρου ἀντιπνεύσῃ ἐπὶ τῆς ^k θαλάττης ῥεούσης τῷ προτέρῳ πνεύματι, μάλιστα δὲ ὅταν ^l νότος ἀν-

^s πελαγίου Υἱα. ^t θαλάσσης Υἱα. ^v utrobique κατὰ τὸ σημεῖον Ca. ^w ὑπ' Χα. ^x γαλήνη Ca.Υα. ^y ὁ om. Χα.Υα. ^z καθάπερ Χα.Υα. ^a τὴν om. Ca. ^b πᾶν τῇ Χα. ^c κύκλον Ca.Υα. ^d μέσση Χα.Υα. ^e γὰρ] δὲ Ca. ^f ὅτι ἡ θ. Ca.Υα. ^g βαθεῖα τε Ca.Χα.Υα. ^h καὶ ἡ γῆ Ca.Υα. ⁱ πρότερον Υἱα, πότερον Ca. ^k θαλάσσης Χα.Υα. ^l νόσος Ca.

τιπινεύσῃ. Ἀντιπινέοντα γὰρ ἀλλήλοις τὰ ρεύματα παρεκ-
θλίβεται ὥσπερ ἐν τοῖς ποταμοῖς, καὶ γίνονται αἱ δῖναι.
Φέρεται δὲ ἐλιττομένη ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἄνωθεν ἰσχυρὰ⁴
οὔσα. Ἐπεὶ οὖν εἰς πλάγιον οὐκ ἔστιν ὁρμᾶν (ἀντωθεῖται
γὰρ ὑπ' ἀλλήλων), ἀνάγκη εἰς βάθος ὠθεῖσθαι, ὥστε καὶ ὁ
ἀν ληφθῇ ὑπὸ τῆς δίνης, ἀνάγκη συγκαταφέρεσθαι. Διὸ^m
ἀνάσιμα τὰ πλοῖα ποιοῦνται· ἥδη γὰρ ὀρθόν ποτε μνη-
μονεύεται καταποθέν.

Διὰ τί ἡ θάλαττα λευκότερα ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢⁿ ἢ ἐν 6
τῷ Ὁ Αἰγαίῳ; Πότερον διὰ τὴν ἀνάκλασιν τῆς ὄψεως τὴν
γινομένην ἀπὸ τῆς θαλάττης εἰς τὸν ἀέρα; Ὁ μὲν γὰρ περὶ
τὸν Πόντον ἀὴρ παχὺς καὶ λευκός, ὥστε καὶ τῆς P θαλάττης
ἡ ἐπιφάνεια τοιαύτη φαίνεται, ὁ δὲ ἐν τῷ Αἰγαίῳ κυανοῦς
διὰ τὸ μέχρι πόρρω εἶναι καθαρός, ὥστε καὶ ἡ θάλαττα
ἀντανγοῦσα τοιαύτη φαίνεται. Ἡ ὅτι πᾶσαι αἱ λίμναι²
λευκότεραι τῆς θαλάττης; Ὁ δὲ Πόντος ἐστὶ λιμνώδης διὰ
τὸ πολλοὺς ποταμοὺς εἰς αὐτὸν ρεῖν. Αἱ δὲ λίμναι διαλευ-
κότεραι τῆς θαλάττης καὶ τῶν ποταμῶν· γράφουσι^q γοῦν οἱ
γραφεῖς τοὺς μὲν ποταμοὺς ὠχροὺς, τὴν δὲ θάλατταν^r κυνα-
νέαν. Ἡ ὅτι διὰ μὲν τοῦ^s ποτίμου διέρχεται ταχὺ ἡ ὄψις,³
καὶ οὐκ ἀνακλᾶται πρὸς τὸν ἀέρα, ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης
οὔ; Οὗτ' ἄνω^t ἀνακλᾶται διὰ τὸ μὴ λείον εἶναι τὸ ὕδωρ·
κάτω δὲ ἀποκάμνει βαδίζουσα· διὸ μέλαινα φαίνεται. Ἐν
δὲ τοῖς λιμνώδεσιν ἐπιπολῆς ὄντος τοῦ ποτίμου, κάτω δὲ τοῦ
ἀλμυροῦ, οὐ διέρχεται, ἀλλ' ἀνακλᾶται πρὸς τὴν αὐγὴν· διὸ
φαίνεται λευκὴ ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς.

Διὰ τί ἡ θάλαττα τοῦ ποτίμου ὕδατος^v ἥττον ψυχρά,⁷
καὶ τὰ ἀλυκὰ τῶν γλυκέων; Πότερον ὅτι πυκνότερον ἢ
θάλαττα καὶ μᾶλλον σῶμα; Τὰ δὲ τοιαῦτα ἥττον ψύχε-
ται,^w ὥσπερ καὶ θερμαίνεται μᾶλλον· σωστικωτέρα γὰρ τοῦ
θερμοῦ διὰ τὴν πυκνότητα. Ἡ ὅτι λιπαρωτέρα ἢ θάλαττα;²

^m ἀνάσημα Ca. ⁿ ἢ post ἢ om. X^a. ^o αἰγέω Ca. Y^a, αἰγιαλῶ Q. K^a. s.
^p θαλάσσης Y^a. ^q οὖν Ca. K^a. ^r κυαναίαν Ca. ^s ποτίμου οὐ δ. X^a.
^t κλᾶται Ca. ^v ἥττων Ca. Y^a. ^w ὥστε Ca.

Διὸ ^xκαὶ οὐ σβέννυσι τὴν φλόγα. Ὅμοίως ὕδὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ λιπαρότερον θερμότερον. Ἡ ὅτι γῆς πολὺ ἔχει, ὥστε ξηρότερον; Τὸ δὲ ξηρότερον θερμότερον.

8 Διὰ τί ἡ θάλαττα εὐδιοπτοτέρα τοῦ ποτίμου, παχυτέρα οὖσα; Λεπτότερον γὰρ τὸ πότιμον τοῦ ἀλμυροῦ. Ἡ οὐ τὸ λεπτὸν αἴτιον, ἀλλ' εὐθυωρία τῶν πόρων πλείσται καὶ μέγισταί εἰσιν; Τὸ μὲν οὖν πότιμον ^zπυκνὸν διὰ ^aλεπτομέρειάν ἐστι, τὸ δὲ ἀλμυρὸν μεγάλην ἔχει τὰ διάκενα. Ἡ ὅτι καθαρότερον ἢ θάλαττα; Γῆ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν, ἡ δὲ ἄμμος βαρεῖα οὖσα ὑφίσταται. Τὰ δὲ πότιμα γεώδη. Αὕτη δὲ ἐν τῷ μεταξὺ φερομένη ἀναθολούται ταχύ.

9 Διὰ τί ἐν τοῖς βορείοις εὐδιοπτοτέρα ^bἢ θάλαττα ἢ ἐν τοῖς νοτίοις; Ἡ ὅτι ἐν τῇ γαλήνῃ χρῶμα ἔχει ἢ θάλαττα; Λιπαρὸν γὰρ ^cἐνεστί ἐν τῷ ἀλμυρῷ χυμῷ. Σημεῖον δὲ ²ἐκκρίνεται γὰρ ἔλαιον ἐν ταῖς ἀλέαις. Εὐδίας οὖν οὔσης καὶ ἀλεινοτέρας τῆς θαλάττης διὰ κουφότητα, ἐπανθεῖ ἄνω ὁ τοιοῦτος χυμός. Τοῖς δὲ βορείοις ἦττον διὰ τὸ ψύχος. ^dἜστι δὲ τὸ ὕδωρ εὐδιοπτότερον τοῦ ἐλαίου· τὸ γὰρ ἔλαιον χρῶμα ἔχει, τὸ δὲ ὕδωρ ἄχρουν παρεμφαινόμενον σαφεστέραν ποιεῖ τὴν ἔμφασιν.

10 Διὰ τί λουσάμενοι τῇ θαλάττῃ θάττον ξηραίνονται, βαρυτέρα ^eοὔση ^fτῶν ποτίμων; Ἡ ὅτι παχυτέρα καὶ γεώδης ἢ θάλαττα; Ὀλίγον οὖν ἔχουσα τὸ ὑγρὸν ξηραίνεται θάττον.

11 Διὰ τί τὰ κύματα ἀνεμώδη; Ἡ ὅτι σημεία ἐστὶ πνεύματος ἐσομένου; Ἔστι γὰρ τὸ πνεῦμα σύνωσις αἵρος. Ἡ διὰ τὸ αἰεὶ προωθεῖσθαι γίνεται; Προωθεῖ δὲ οὐ συνεχές πῶ ὄν τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ ἀρχόμενον. Τὸ μὲν δὴ πρῶτον ὥσπερ προεμαράνθη, ἄλλο δὲ τοῦτο προέωσε καὶ ἄλλην πυκνότητα ἡγαγεν καὶ ἀπεμαράνθη. Ὡστε δῆλον, ὅταν ἤδη τὸ πρῶ-

^x καὶ om. Ca. ^y δὲ om. Ca, Ya. ^z πυκνὸν om. Ca. ^a λεπτοτέρειαν Ca. ^b ἢ om. Ya. ^c ἐστὶν Ca. ^d ἔσται Ca. ^e οὖσα Ca. ^f τῷ ποτίμῳ Ca, Xa, Ya.

θούμενον παρῇ, ὅτι ἤξει καὶ τὸ κινεῖν· ἀρχόμενον γὰρ τοῦτο ποιεῖ.

Διὰ τί τὸ κύμα προεκπίπτει τοῦ πνεύματος; "Ἡ ὅτι οὐχ 12
ἅμα παύεται τὸ πνεῦμα [τὸ] πνέον καὶ ἡ θάλαττα κυ-
μαίνουσα, ἀλλ' ὕστερον ἡ θάλαττα, ἐνδέχεται τὸ κινήσαν
πνεῦμα φθαρῆναι πρὸ τοῦ γενέσθαι αἰσθητόν. "Ὡστε οὐ
πρότερον τὸ κύμα πνεύματος, ἀλλὰ τὸ μὲν λανθάνει τὸ δὲ
οὐ. "Ἡ οὐχὶ τὰ πνεύματα ἅμα πανταχοῦ πνεῖ, ἀλλ' ὅθεν ἡ 2
ἀρχὴ πρότερον; "Ἀμα δὲ πνεῖ καὶ τὴν πλησίον θάλατταν
κινεῖ, αὕτη δὲ τὴν ἐχομένην· καὶ οὕτως ἂν ἐνδέχοιτο πρό-
τερον τὸ κύμα ἐκπίπτειν. "Υπὸ γὰρ τῆς θαλάσσης καὶ
οὐχ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἡ κίνησις ἡ θάπτων τοῦ ἀέρος ἢ τῆς
θαλάττης.

Διὰ τί ἐν τῇ θαλάττῃ μᾶλλον νεῖν 8 δύνανται ἢ ἐν τοῖς 13
ποταμοῖς; "Ἡ ὅτι ὁ νέων αἰεὶ ἐπιστηριζόμενος ἐν τῷ ὕδατι
νεῖ, ἐν δὲ τῷ σωματωδεστέρῳ μᾶλλον ἀποστηρίζεσθαι δυ-
νάμεθα, ^h σωματωδέστερον δὲ ἐστὶ τὸ θαλάττιον ὕδωρ τοῦ
ποταμίου· παχύτερον γάρ ἐστὶ καὶ μᾶλλον ἀντερείδειν δυ-
νάμενον.

Διὰ τί ποτε ἐν τῇ θαλάττῃ πλείω χρόνον διατελεῖν δύ- 14
ναι καὶ ἢ ἐν τῷ ποταμῷ; "Ἡ διότι τὸ ποτάμιον ὕδωρ λεπτόν
ἐστὶν; Μᾶλλον ⁱ οὖν ^k παρεισδυνόμενον πνίγει.

Διὰ τί ἡ μὲν θάλαττα κάεται, τὸ δὲ ὕδωρ οὐ; "Ἡ κάεται 15
μὲν καέκεινο, ἡ δὲ θάλαττα ἡττον σβέννυσι τὸ πῦρ διὰ τὸ
λιπαρωτέρα εἶναι; Σημεῖον δὲ ὅτι λιπαρωτέρα· ἀπὸ γὰρ
τῶν ἁλῶν ἔλαιον ἀφαιρεῖται. "Ἡ καὶ ἡττον δύνανται οἱ 2
πόροι ἀρμόττειν τῷ πυρὶ διὰ τὸ παχύτεροι εἶναι, καὶ μάλ-
λόν γε δὴ, ἅτε καὶ τῶν ^l ἁλῶν ἐνυπαρχόντων; "Ὡσπερ οὖν
τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ ἡττον σβεστικόν, καὶ τὸ ξηρὸν μᾶλλον
κατὰ λόγον καυστικόν ἐστὶ, καὶ ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, τῷ
ἐγγυτέρῳ τοῦ θερμοῦ εἶναι, τὸ ξηρότερον δὲ τῇ θαλάττῃ·
ἄμφω ^m δὲ ταῦτα μᾶλλον ὑπάρχει.

8 δύνανται Xa. ^h σωματωδέστερον μᾶλλον δὲ Xa. ⁱ οὖν] δὲ Xa.
^k παρεισδυνόμενον Ca. ^l ἁλῶν Ca. ^m δὲ om. Ca, Ya.

- 16 Διὰ τί ἀπὸ μὲν τῆς θαλάττης οὐκ ἀποπνεῖ ἔωθεν ψυχρόν, ἀπὸ δὲ τῶν ποταμῶν; Ἡ ὅτι ἡ μὲν θάλαττά ἐστιν ^η ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις, οἱ δὲ ποταμοὶ ἐν στενοῖς; Ἡ μὲν ^η οὖν ἀπὸ τῆς θαλάττης αὔρα εἰς πολὺν τόπον σκίδναι, ὥστε εἶναι ἀσθενής, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἀθρόως φέρεται καὶ μᾶλλον ἰσχύει, διὸ μᾶλλον εἰκότως φαίνεται ψυχρά.
- 2^η Ἡ οὐ τοῦτό ἐστιν αἴτιον, ἀλλ' οἱ μὲν ποταμοὶ ψυχροὶ εἰσιν, ἡ δὲ θάλαττα οὔτε θερμὴ οὔτε ψυχρά; Γίνεται δὲ ἡ αὔρα καὶ ἡ ἀναπνοὴ θερμαιομένων ^ρ ἢ ψυχομένων τῶν ὑγρῶν· ὁπότερον γὰρ ἂν τούτων πάσχη, ἐξαερούται, ἐξαερουμένου δὲ τοῦ ὕδατος ὁ ἀήρ ὁ γινόμενος φέρεται, ὃ ἐστὶν αὔρα.
- 3 Τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ^η ψυχρὸν εἰκότως ἀποπνεῖ, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα θερμῶν ἀποπνεόν ψύχεται καὶ γίνεται ψυχρόν. Τοὺς μὲν οὖν ποταμοὺς ^ρ ψυχροὺς ἅπαντας ^ς εὖροι τις ἂν, ἡ δὲ θάλαττα οὔτε ψυχρὰ οὔτε θερμὴ σφόδρα ἐστίν. Οὔτε οὖν τὸ ἀποπνεόν ψυχρὸν ἀπ' αὐτῆς ἐστί, διὰ τὸ μὴ ψυχρὰν εἶναι, οὔτε ψύχεται ταχύ, διὰ τὸ μὴ θερμὴν εἶναι σφόδρα.
- 17 Διὰ τί ἐν τοῖς μείζοσι πελάγεσι ^τ βραδύτερον καθίσταται κύματα ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν; Ἡ ὅτι ἐκ τῆς πολλῆς κινήσεως βραδύτερον καθίσταται πᾶν ἢ ἐκ τῆς ὀλίγης; Ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις πελάγεσι πλείων ἡ ἄμπωτις γίνεται ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν. Οὐθὲν οὖν ἄλογον τὸ ^ν πλεῖον βραδύτερον καθίστασθαι.
- 18 Διὰ τί τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ ψυχρὸν μὲν οὐ πότιμον, θερμαιομένον δὲ μᾶλλον γίνεται πότιμον, καὶ θερμὸν δὲ ὃν καὶ ἀποψυχόμενον; Ἡ διότι εἰς τὸ ἐναντίον ^ω ἀπὸ τοῦ ἐναντίου πέφυκε μεταβάλλειν; Ἔστι δὲ τὸ πότιμον τῷ ἀλμυρῷ ἀντικείμενον· καὶ θερμαιομένου μὲν ἀφέψεται τὸ ἀλμυρὸν, ψυχομένου δὲ ^ς ὑφίσταται.

^η ἐν post ἐστιν et mox οὖν om. Ca. ^ο οὐ om. idem. ^ρ ἢ ψυχομένων om. Xa. ^η ψυχρὸν om. Ca. Xa. Ya. ^ρ ἅπαντας ψυχροὺς Xa. ^ς εὖροι om. Ca. ^τ βραδυτέρα Xa. ^ν πλεῖον om. Ca. Xa. Ya. ^ω ὑπὸ Ca. Xa. Ya. ^ς ἐφίσταται Ca.

Διὰ τί τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὕδατα γλυ- 19
κέα [ὑδατα] ἀλλ' οὐχ ἄλμυρά; Ἡ διὰ τὸ ποτιμώτερον διη-
θούμενα γίνεσθαι; Διηθείται δὲ τὸ ἐγγύτερον τῆς θαλάττης
μᾶλλον.

Διὰ ^γτί τὸ ἄλμυρὸν ὕδωρ οὐκ ἀπόρρυτόν ἐστιν; Ἡ διότι 20
τὸ μὲν βαρὺ στάσιμον, τὸ δὲ ἄλμυρὸν βαρὺ; Διὸ καὶ τὰ
θερμὰ μόνα τῶν ἄλμυρῶν ὑδάτων ἀπόρρυτά ἐστιν. Ἐχει
γὰρ κουφότητα ἐν αὐτοῖς, ^z ἢ κρατεῖ τῆς κατὰ τὴν ἄλμυρίδα
βαρύτητος· τὸ γὰρ θερμὸν κουφότερόν ἐστιν. Ἐτι τὰ μὲν ²
ἀπόρρυτα διηθείται διὰ τῆς γῆς· ^a ἡθουμένων δὲ αἰὲ μάλι-
στα ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον, ἐκκρίνεται δὲ
τὸ κοῦφον καὶ καθαρὸν· ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἄλμυρὸν βαρὺ, τὸ
δὲ γλυκὺ κοῦφον. Διόπερ ἐστὶ γλυκέα τὰ ἀπόρρυτα. Τὸ
δ' αὐτὸ αἰτιὸν ἐστὶ καὶ διὰ τί τὸ ἄλμυρὸν ὕδωρ κινούμενον
καὶ μεταβάλλον γλυκύτερον γίνεται· κουφότερον γὰρ καὶ
ἀσθενέστερον διὰ τὴν κίνησιν γίνεται.

Διὰ τί ἐν τῇ Λιβύῃ ἐὰν ὀρύξῃ τις παρὰ τὴν θάλατταν, 21
τὸ πρῶτον πότιμον, εἴθ' ἄλμυρὸν γίνεται ταχύ, ἐν δὲ τοῖς
ἄλλοις τόποις ἦπτον ποιεῖ τοῦτο; Πότερον ὅτι τὸ μὲν
πρῶτον τὸ ὑπάρχον ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ καὶ τὸ πεπεμμένον
ὑπὸ τῆς γῆς ἐστίν, ὅταν δὲ χρονισθῇ, ἡ θάλαττα προσδιη-
θουμένη διὰ τὸ ^b πρόσφατον εἶναι ποιεῖ ἄλμυρώτερον. Ἐν δὲ
τοῖς ἄλλοις ἢ οὐκ ἔχει ἢ πολὺ ὕδωρ διὰ τὸ μὴ ξηραίνεσθαι
τὸν τόπον.

Διὰ τί τοὺς ἄλλας θάπτον τήκει τὸ ἄλμυρὸν ὕδωρ ἢ τὸ 22
πότιμον; Ἡ διότι τὸ μὲν τήκεσθαί ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ
θερμοῦ εἰσιόντος διαιρεῖσθαι, ὥστε ὑγρὸν εἶναι; Οὐ τήκει δὲ
ἢ τὰ ὅλως μὴ δυνάμενα εἰσιέναι, ἢ τὰ οὕτως ὥστε μὴ θιγγά-
ναι. Μόλις δὲ τήκει τὰ ῥαδίως διεξιόντα· τὰ δ' ἐπιόντα
βιαζόμενα, ταῦτα ^d τάχιστα διαιρεῖ. Οὐκ εἰσέρχεται δὲ τὰ ³
λίαν μεγαλομερῇ· ὑπερέχει γὰρ τῶν πόρων. Τὰ δὲ μικρο-
μερέστερα διέρχεται οὐ ψανόμενα. Ἐστι δὲ τὸ μὲν πότι-

^γ τί δὲ τὸ Χ^a. ^z ἢ Χ^a. ^a διηθουμένων Χ^a. ^b πρόσφατον C^a.
^c ὑγροῦ ἢ θερμοῦ C^a. Υ^a. ^d τάχιστα δὲ διαιρεῖ C^a.

μον λεπτόν, τὸ δὲ ἄλμυρὸν παχύτερον. Ὡστε τὸ μὲν ῥα-
δίως διὰ ^ε τὴν λεπτότητα διαδύνον μόλις τήκει, τὸ δὲ εἰσέρ-
χεται μὲν ἦττον ^ι δὲ διὰ τὸ μεγαλομερέστερον εἶναι διαιρεῖ,
καὶ βιάζεται θάττον.

- 23 Διὰ τί τὸ ὕδωρ ἦττον φαίνεται λευκόν, ἐὰν κινήται, οἶον
καὶ ἡ φρίκη; Διὸ καὶ Ὀμηρος ἀρχομένου φησὶ τοῦ πνεύ-
ματος

Ἔ μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτοῦ.

^α Ἡ διὰ δύο αἰτίας, ἐγγύθεν μὲν τῆς ὄψεως οὔσης, διὰ τὸ
διέναι τὴν ὄψιν μᾶλλον ἡρεμοῦντος, κινουμένου δὲ ^η μὴ εὐθυ-
2 πορεῖν· τὸ δὲ διαφανὲς λευκόν φαίνεται. Δι' οὗ γὰρ μὴ
διέρχεται ἡ ὄψις, μέλαν φησὶν εἶναι. Διὸ καὶ ὁ ἀῆρ πόρ-
ρωθεν μέλας φαίνεται, ὁ δὲ ἐγγὺς λευκός, καὶ θαλάττης τὸ
μὲν ἐγγὺς λευκόν, τὸ δὲ πόρρωθεν κυανοῦν καὶ μέλαν. Πόρ-
ρωθεν δέ, κινουμένης πως τῆς ὄψεως, καὶ ^ι τῷ διανακλᾶσθαι
ἀθρόον τὴν ὄψιν, ἐὰν ἡρεμῇ πρὸς τὸ φῶς, κινουμένου δὲ μὴ
δύνασθαι.

- 24 Διὰ τί ἐν τοῖς βαθέσι πελάγεσι τὸ κῦμα οὐκ ἐπιγελαῖ,
ἀλλ' ἐν τοῖς μικροῖς; Πότερον ὅτι τὸ μικρὸν φερόμενον
ὕδωρ διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀέρος μᾶλλον ἢ τὸ πολὺ; Διὸ
θραύεται πατάξαν μᾶλλον. Ἐν μὲν οὖν τῷ βαθεῖ πολὺ τὸ
κινούμενον, ἐν δὲ τῷ βραχεῖ ὀλίγον.

- 25 Διὰ τί οἱ ^κ πρὸς νότον τόποι ἀλυκώτερα τὰ ὕδατα ἔχου-
σιν; Ἡ διὰ τὸ τὴν θάλατταν ὑπὸ νότου ὠθεῖσθαι ὑπὸ τὴν
γῆν κεράννυται;

- 26 Διὰ τί τῶν ὑδάτων τὸ ἄλμυρὸν ἐπὶ τῷ γλυκεῖ οἶνω ^ι μᾶλ-
λον ^μ ἐπιπολάζει ἢ ἐπὶ τῷ αὐστηρῷ; Πότερον ὅτι μᾶλλον
ἔχει γῆν ὁ γλυκὺς, ὥσπερ ἡ ἀσταφίς; Ἡ ὅτι βαρύτερος καὶ
γλισχρότερος ὁ γλυκὺς, ὥσθ' ἦττον μίγνυται, ^η μὴ ^ο μιγνύ-
μενος δὲ ἐφίσταται.

^ε τὴν om. Ca.Ya. ^ι δὲ καὶ διὰ Xa. ^η μελάνει Ca.Xa.Ya. ^η μὴ]
διὰ τὸ μὴ Ca. ^ι τὸ Ca.Ya. ^κ πρὸς τὸν νότον Ca. ^ι μᾶλλον om.
Ca.Ya. ^μ ἐπιπλάται Ca.Xa.Ya. ^η μὴ om. Ca. ^ο μιγνύμενον
Xa.Ya.

Διὰ τί ὅλως ἐφίσταται γεῶδες ὄν; Ἡ γὰρ οἰκεία φορὰ 27
κάτω. Πότερον ὅτι μᾶλλον ἔχει γῆν ὁ γλυκὺς; Ἡ διὰ
τὴν θερμότητα, καθάπερ οἱ ἄλλες; Ὅμοιον γὰρ ἐξανθήματι.
Ἡ δὲ ἄλλην αἰτίαν; Ἡ Εἰ γὰρ οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῷ
γλυκεῖ μᾶλλον, οὐκ ἄλογον· θερμότερος γάρ.

Διὰ τί τὰ κύματα πρότερον φοιτᾷ ἐνίοτε τῶν ἀνέμων; 28
Ἡ διότι καὶ τελευτᾷ ὕστερον; Τὸ γὰρ πρῶτον πνεῦμα
ὥσανεὶ προδιαλύεται τοῦ ὠσθέντος κύματος· ἀφικνεῖται δὲ
οὐκ αὐτὸ τὸ πρῶτον ὠσθέν, ἀλλ' αἰεὶ ἢ ὥσπερ γίνεται τοῦ
ἐχομένου.

Διὰ τί αἱ κυματωδέστεραι ἢ γαῖαι στερραὶ γίνονται πολ- 29
λάκις οὕτω σφόδρα ὥσπερ ἠδαφισμένοι; Καὶ ἢ μὲν κυμα-
τώδης γῆ ὁ στερρά, ἢ δὲ ἀποθεν χαῦνος. Ἡ διότι ἢ μικρὰ
ἄμμος οὐ ἰσχύει ἐκβάλλεται ὑπὸ τοῦ κύματος, ἀλλὰ ἢ
μείζων μᾶλλον; Ὡσπερ καὶ τῇ χειρὶ βάλλειν πόρρω οὐ τὸ
ἐλάχιστον μάλιστα δυνατόν. Ἐπειτα πολλῶν κυκωμένων
τὰ ἐλάχιστα ἐμπίπτοντα πυκνοῖ. Ἡ δὲ τοῦ κύματος ἢ λω- 30
φῶντος κίνησις ἐδαφίζει, κινεῖ δὲ οὐκέτι. Διὰ μὲν οὖν τὸ
τὰ μικρότατα μὴ πόρρω δύνασθαι πηδᾶν, ἐκ μικρῶν σφό-
δρα συντέθεται· διὰ δὲ τὸ πολλάκις κινεῖσθαι συνεχὲς γίνε-
ται πιπτούσης ἄμμου, ἕως ἂν συναρμόσῃ· διὰ δὲ τὸ κύμα τὸ
τελευταῖον ἐδαφίζεται, καὶ τὸ ἡρέμα ὑγρὸν συγκολλᾷ. Ἡ
δὲ πόρρω ξηρὰ τε οὕσα δίσταται, καὶ ἐκ μειζόνων ἐστὶ λιθι-
δίων καὶ ἀνεδάφιστος.

Διὰ τί τῆς θαλάσσης τὰ ἄνω τῶν ἐν τῷ βάθει ἀλμυρώ- 30
τερα καὶ θερμότερα; Ὅμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς φρέασι τοῖς
ποτίμοις τὸ ἐπιπολῆς ἀλμυρότερον τοῦ εἰς βάθος· καίτοι
ἔδει ὅτι κατωτέρω· βαρύτερον γὰρ τὸ ἀλμυρόν. Ἡ διότι ὁ
ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἀνάγει αἰεὶ τὸ ἐλαφρότατον ἀπὸ τῶν
ἰγρῶν; Τὸ δὲ ποτιμώτερον αἰεὶ κουφότερον, μᾶλλον δὲ ἀπά-

ῥ ὅτι—ἢ om. Ca. Ya. ῥ ἢ Ca. Xa. Ya. ῥ γαῖαι Ca. ῥ στερεά, ἢ δὲ
ἀπὸθεν Ya. ῥ πόρρω Ca. ῥ λοφῶντος Xa. ῥ τὰ μακρότατα μὴ Xa,
μὴ τὰ μακρότατα Ya, μὴ τὰ μικρότατα Ca. ῥ ἀνεφίδαστος Ca. ῥ τῷ κ.
Xa. Ya. ῥ βαθύτερον codices.

γει ἀπὸ τῶν ^aἐγγυτέρω τόπων. Ὡστε καὶ τῆς θαλάττης ἀπὸ τῶν ἐπιπολῆς καὶ τῶν ποτίμων ἀνάγκη τὸ λειπόμενον ἀλμυρώτερον εἶναι, ἀφ' ὧν ἀνῆκται, ἢ ἀφ' ὧν μὴθὲν ἢ ἔλαττον ³τὸ γλυκύ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ^bθερμότερα τὰ ἄνω· τὸ γὰρ ἀλμυρὸν θερμότερον τοῦ ποτίμου. Διὸ καὶ φασί τινες τῶν ἡρακλειτιζόντων ἐκ μὲν τοῦ ποτίμου ξηρανομένου καὶ πηγνυμένου λίθους ^cγίνεσθαι καὶ γῆν, ἐκ δὲ τῆς θαλάττης τὸν ἥλιον ἀναθυμιάσθαι.

31 Διὰ τί τῆς θαλάττης τὰ πρὸς τῇ γῇ γλυκύτερά ἐστιν; Ἡ διότι ἐν τῇ κινήσει μᾶλλον ἐστιν; Κινούμενον δὲ τὸ ἀλμυρὸν γλυκύτερον γίνεται. Ἡ ὅτι καὶ ἐν τῷ βάθει ἀλμυρώτερόν ἐστι τὸ ὕδωρ, τὰ δὲ πρὸς τῇ γῇ ἡττόν ἐστι βαθέα. Διὸ καὶ τὰ γχιβαθῇ ἀλμυρά ἐστι καὶ οὐχ ὁμοίως ^dγλυκέα. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι βαρὺ ὢν τὸ ἀλμυρὸν φέρεται μᾶλλον εἰς βάθος.

32 Διὰ τί ἡ θάλαττα ^eμόνον τῶν ὑδάτων κάεται, τὰ δὲ πότιμα καὶ ποτάμια οὐ; Πότερον ὅτι γῆν πολλὴν ἔχει; Δηλοῦσι ^fδὲ οἱ ἄλλες. Ἡ διότι λιπαρά; Δηλοῖ δὲ ^gτὸ ἐν τοῖς ἡάλασιν ^hὑφιστάμενον ἔλαιον.

33 Διὰ τί ἐν ταῖς λίμναις ἄμμος οὐ γίνεται ἢ ἡττον ἢ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς; Ἡ ὅτι ἐν τῇ θαλάττῃ πέτραι γίνονται, καὶ ἡ γῇ ἐκκέκανται μάλιστα; Ἡ δὲ ἄμμος ἐστὶ ²πέτρα ἐψηγμένη εἰς μικρὰ καὶ ἐλάχιστα μόρια. Ψύχεται δὲ διὰ τὴν πληγὴν τῶν κυμάτων. Ἐν δὲ ταῖς λίμναις ^kοὐ γίνονται ὁμοίως πέτραι καθαραί, οὐδὲ θραύονται ὁμοίως διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι κύματα ὁμοίως. Ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς μᾶλλον, ὅτι τὴν μὲν γῆν καταφέρουσι, τὰς δὲ πέτρας τῇ πληγῇ θραύουσιν.

34 Διὰ τί, ὅταν ἡ λίμνη ἢ κοπάσῃ ἢ ξηρὰ γένηται, ¹ἀποκάεται ὁ σίτος ἐν τῷ πεδίῳ μᾶλλον; Πότερον ὅτι τὸ ὑγρὸν

^a ἐγγυτέρω codices.

^b θερμότερα ἄνω X^a.

^c γενέσθαι Ca. Ya.

^d γλυκέα Ca. Ya.

^e μόνη Ca. X^a.

^f δὲ καὶ οἱ Ca.

^g τὸ om. X^a.

^h ἁλυσιν Ca. Ya.

ⁱ ἐφιστάμενον Ya.

^k οὐ] οὐδὲ Ca. X^a. Ya.

¹ ἀποκάεται Ca, qui ita solet.

τὸ ἐν τῇ λίμνῃ ἀπατμίζον ¹τῇ ἀτμίδι θερμαίνει τὸν ἀέρα, ὥστε ἐλάττους καὶ ἀσθενεστέρους ^mποιεῖ τοὺς πάγους ἢ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ προσελώδεσι τόποις; Ἡ ἐκ τῆς γῆς, ὥσπερ λέγεται, τὰ ψύχῃ ἄρχεται καὶ λανθάνει εἰσδυόμενα; Ξηρὰς οὖν οὕσης τῆς λίμνης, διὰ πλείονος τόπου ἢ ψυχρότης ²πλείων προσπίπτουσα πηγνυσι καὶ ⁿἀποκαίει μᾶλλον. Ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις χώραις τὰ ψύχῃ κάτωθεν γίνεται, ὥσπερ καὶ δοκεῖ. Καίτοι ἡ γῆ θερμὴ τοῦ χειμῶνος· ἀλλὰ διὰ τὸ ἔφυγρον εἶναι κατέψυκται τὸ ἐπιπολῆς θερμὸν τὸ ἐν τῇ γῇ. Τὸ γὰρ ὑγρὸν ^oοὔτε οὕτω πόρρω ἐστὶν ὥστε μὴ ψύχεσθαι, ³διὰ τὴν ἐνοῦσαν θερμότητα ἐν τοῖς ὑγροῖς, οὔτε οὕτως ὀλίγον ὥστε μηθὲν ἰσχύειν, διὰ τὸ ^pδιάβροχον εἶναι τὴν γῆν. Οἶον οὖν διὰ τὴν ψύξιν αὐτοῦ συμβαίνει ἐπὶ κρυστάλλου περιπατεῖν καὶ οἰκεῖν.

Διὰ τί ἡ θάλαττα ἀλμυρὰ καὶ ^qπικρά ἐστίν; Ἡ ὅτι ἐν ³⁵τῇ θαλάττῃ πλείους εἰσὶν ^rοἱ χυμοί; Καὶ γὰρ τὸ ἀλμυρὸν καὶ τὸ πικρὸν ἅμα ^sφαίνεται.

Διὰ τί τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ ὄστρακα καὶ λίθοι στρογγύλα ³⁶^tγίνεται; Ἡ ὅτι ὁμοίως περιθραυόμενα τὰ ἔσχατα εἰς τὸ στρογγύλον σχῆμα ἔρχεται; Τούτου γὰρ τὸ ἔσχατον ὅμοιον, ἢ δὲ θάλαττα πάντῃ κινουσα ὁμοίως περιθραύει.

Διὰ τί ἐνιαχοῦ, ἐάν τις ὀρύξῃ ^vπαρὰ τὴν θάλατταν, τὸ ³⁷μὲν πρῶτον πότιμόν ἐστιν ὕδωρ, εἴθ' ἀλμυρὸν γίνεται; Ἡ ὅτι αὐτῆς ἐστὶ τῆς θαλάττης τῆς διηθούσης ὑπὸ τὴν γῆν τὸ ὕδωρ; Εἰκότως οὖν τὸ πρῶτόν ἐστι γλυκὺ· ἐλαφρότερον γάρ ἐστι τὸ γλυκὺ τοῦ ^wἀλμυροῦ, καὶ ἡ θάλαττα ἔχει τι τοῦ γλυκέος, ὃ μῆχθὲν τῇ γῇ μᾶλλον ἐπιπολάζει. Τὸ δὲ ²^xἀλμυρὸν διὰ τὸ βάρος καὶ διὰ τὸ τμητικὸν εἶναι κάτω φέρεται. Εἴτε οὖν οὕτως εἴτε κατὰ τὰς φλέβας ἐκ τῆς ἡπείρου ρεῖ ἐπὶ τὴν θάλατταν τὸ γλυκὺ ὕδωρ, εἰκότως ἂν ἐπιπολῆς

¹ τῇ ἀτμίδι] τῷ ἀτμίδι Ca. ^m τοὺς πάγους ποιεῖ Xa. ⁿ ἀποκαίει Ca, qui ita solet. ^o οὐδὲ codices. ^p ἄβροχον Ca.Xa. ^q ὑγρά Ca. ^r οἱ om. Ca.Ya. ^s φαίνονται Ya. ^t γίνονται Xa. ^v περὶ Ca.Xa. ^w ἀλυκοῦ Ca.Ya. ^x ἀλυκὸν Ca.Ya.

- 3 εἴη τῆς θαλάττης, ἣ μίγνυται αὐτῇ. ^γἈνοιχθέντων ^δδε τῶν πόρων, ὕστερον ^zδιὰ πλήθος τὸ ^aάλυκὸν κρατοῦν ^bτοιοῦτο ^cπάν ποιεῖ. Συμβαίνει γὰρ πεφραγμένων τῶν ^dἄνω πόρων ἄλλην ὁδὸν ζητεῖν τὸ ἐπιρρέον· ἀνοιχθέντων δὲ ἐνταῦθα πάν φέρεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν τοῦ σώματος φλεβῶν.
- 38 Διὰ τί ἡ θάλαττα οὐσα βαρυτέρα τοῦ ποτίμου ὕδατος μᾶλλον ^eἐστὶν εὐδίοπτος; Πότερον ὅτι λιπαρωτέρα; Τὸ δὲ ἔλαιον ^fἐπιχυθὲν ποιεῖ μᾶλλον εὐδίοπτον. ^γἘχουσα δὲ ἐν αὐτῇ λίπος εἰκότως μᾶλλον εὐδίοπτός ἐστιν. ^γἩ οὐχ ἅπαν τὸ ἐλαφρότερον καὶ εὐδιοπτότερον; Αὐτὸ γὰρ τὸ ^zἔλαιον ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος, εὐδιοπτότερον δὲ οὐ. ^γἩ οὐκ εὐδιοπτότερόν ἐστιν, ἀλλὰ φαίνεται; Τὸ γὰρ πότιμον ὕδωρ ἀπὸ τῆς ^gγῆς ἢ ἀπὸ ρευμάτων ἐστίν, ἡ δὲ πηγὴ συναφίησι μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ γῆν, ὥστε τῷ μὴ καθαρά εἶναι τὰ ρεύματα συγκατάγει τὴν γῆν καὶ ^hὕλιν. Αὕτη οὖν ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἦττον εἶναι εὐδίοπτον.
- 39 Διὰ τί οἱ νέοντες ἐν τῇ θαλάττῃ ⁱλαπαροὶ γίνονται; ^kΕἰ γὰρ ὅτι πονοῦσι, καὶ οἱ ^lτροχιζόμενοι ἰσχυρὸν πονοῦσι πόνον καὶ οὐ λαπάττονται. ^γἩ ὅτι οὐ πᾶς πόνος ποιεῖ λάπαξιν, ἀλλ' ὁ μὴ ποιῶν σύντηξιν; ^γἩ δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ διατριβὴ καὶ ὅλως δοκεῖ βρωτικωτέρους ποιεῖν καὶ ⁱλαπαρούς· θερμὴ τε γὰρ ἐστὶ καὶ ξηρὰ ἢ ἀπ' αὐτῆς ἀτμῖς.
- 40 Διὰ τί Πᾶσα λίμνη πότιμος οὐσα πλύνει καὶ ῥύπτει τὰ ἱμάτια; Πλύνει μὲν γὰρ τὸ γλυκύ, ῥύπτει δὲ τὸ πικρόν, ἅμα δὲ οὐχ οἶόν τε ἔχειν ταῦτα. ^γἩ οὐ τῷ πικρὸν εἶναι οὐθὲν ῥύπτει, ἀλλ' ἡ γλισχρότης ῥυπτικόν; Διὸ καὶ τὰ ^zἀκροκώλια καὶ ὅσα μυξώδη τοιαῦτα. ^γὩστε καὶ τῶν πικρῶν ὅσα τούτου μετέχει. ^γἘν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ συμβέβηκε τοῦτο, ὥστε τῆς νιτρώδους δυνάμεως τὸ μὲν πικρὸν ἐκκεκαῦ-

^γ δε] οὖν X^a. ^z διὰ τὸ πλ. X^a. ^a ἀλυκοῦν Ca. ^b τοῦτο X^a.Y^a.
^c πάν om. Ca. ^d πόρων ἄνω X^a. ^e εὐδίοπτός ἐστιν Ca. ^f ἐπιχυθὲν Ca.
^g γῆς] γὰρ X^a. ^h ὕλιν Ca. ⁱ λαπαροὶ et μοχ λαπαρούς Ca.X^a.Y^a.
^k εἰ] οἱ X^a. ^l τροχαζόμενοι X^a.

σθαι, ἐμμένειν δὲ τὸ λιπαρὸν καὶ γλίσχρον. Τούτῳ μὲν οὖν ῥύπτει, πλύνει δὲ τῷ ποτίμῳ αὐτῆς.

Διὰ τί τὸ γαλινίζον τῆς θαλάττης λευκὸν ^m φαίνεται, τὸ 4I δὲ ⁿ κατάφορον μέλαν; Ἡ ὅτι τὸ ἥττον ὁρώμενον μελάντερον μᾶλλον φαίνεται; Ἡττον δὲ φαίνεται τὸ κινούμενον τοῦ ἡρεμοῦντος. Ἡ ὁ διότι τὸ μὲν διαφαινόμενον λευκόν, τὸ δὲ μὴ διαφαινόμενον μέλαν; Ἡττον δὲ διαφαίνεται τὸ κινούμενον.

ΚΔ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΑ ΘΕΡΜΑ ΥΔΑΤΑ.

Διὰ τί τὸ θερμὸν ὕδωρ, εἰς ἐπικεχρισμένοι ὧσιν ἐλαίῳ, ἥττον θερμὸν ἐστὶ καταχεόμενον, τοῦ ἐλαίου θερμοῦ ὄντος; Ἡ διὰ τὸ λεαίνειν ὀλισθαίνει καὶ ἥττον ἐνδύνει;

Διὰ τί τὰ ὕδατα ἐν τοῖς φρέασι μετὰ μεσημβρίαν γίνεται 2 τοῦ θέρους θερμά; Ἡ διότι τηνικαῦτα ἤδη κεκράτηκε τὸ θερμὸν τὸν αέρα; Πρὸ μεσημβρίας δὲ τὸ θερμὸν λύει ^p τὸ ψυχρὸν καὶ παύει· οὐχ ἅμα δὲ πέπανται καὶ κρατεῖ, ἀλλ' ὅταν ἐπιχρονίση.

Διὰ τί τὸ ὕδωρ θερμότερον ἐνίοτε τῆς ^q φλογὸς γινόμενον 3 οὐ κατακάει ^r τὰ ξύλα, ἢ δὲ φλόξ κατακάει; Ἡ ὅτι ἡ μὲν φλόξ λεπτομερές, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς πνεῦμα, τὸ δὲ ὕδωρ μεγαλομερές, ὥστε οὐκ εἰσδύεται; Ἡ δὲ φλόξ καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων διὰ λεπτότητα εἰσιὼν διαλύει.

Διὰ τί τὸ μὲν ὕδωρ τὸ ζέον οὐ τήκει, ἢ δὲ κοιλία τήκει; 4 Πότερον ὅτι τὸ μὲν θερμὸν τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ εἰσέρχεται διὰ λεπτότητα, τὸ δὲ ὕδωρ οὐκ εἰσέρχεται διὰ παχύτητα; Ἡ διότι καὶ τὰ ἄλλα κωλύει τήκεσθαι τὸ ὑγρὸν; Οὐθὲν γὰρ ἐν ὑγρῷ τήκεται. Ἐν δὲ τῇ κοιλίᾳ τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν κύστιν ὑπονοστοῦν οὕτω λύει.

Διὰ τί τῶν ἀγγείων ὁ πυθμὴν ^s οὐ καίει ἐνόντος τοῦ ὕδατος 5 καὶ ζέοντος, ἀλλὰ καὶ φέρουσι τοῦ πυθμένος ἐχόμενοι, ἐξαιρεθέντος δὲ καίει; Ἡ ὅτι σβέννυται τὸ ἐγγινόμενον θερμὸν

^m γίνεται Ca. ⁿ κατάφορον X^a.Y^a, καταφερόμενον Ca. ^o ὅτι Ca.
^p τε X^a.Y^a. ^q φλεβὸς X^a. ^r τὰ] μᾶλλον τὰ X^a. ^s οὐκ αἰεὶ Ca.

ἐν τῷ πυθμένι ὑπὸ τοῦ ὕδατος; Διὸ ^tκαὶ οὐ τήκεται τὰ τηκτά, ἂν μὴ ψόφος ἐμπέσῃ.

- 6 Διὰ τί οὐχ ^vὑπερζεί τοῦ χειμῶνος ὁμοίως καὶ τοῦ θέρους τὸ ὕδωρ, οὐ μόνον ὁμοίως θερμαινόμενον, ἀλλὰ ^wκαὶ μᾶλλον καὶ ὁμοίως θερμὸν ὄν, καὶ ἔτι μᾶλλον; ^hἩ διότι ^xἡ ὑπέρ-
²ζέσις ἐστὶν ἡ ὑαναβολὴ τῶν πομφολύγων; Τὸ μὲν οὖν ὕδωρ αὐτὸ θερμαίνεται τότε οὐθὲν ἦττον ἢ τοῦ ψύχους, αἱ δὲ πομφόλυγες αἶρεσθαι οὐ δύνανται ὁμοίως διὰ ^zτὸ τὸν περιέχοντα αέρα εἶναι ψυχρόν, ^aἀλλ' ^bἐλάττους τε ^cτὰ μεγέθη αἴρονται ὑπὸ τοῦ ψύχους θλιβόμεναι, καὶ διακόπτοντος τοῦ αέρος ταχὺ διαπίπτουσιν. ^vὍστε ^dἐλάττους τε τῷ ὄγκῳ καὶ τῷ πλήθει γίνονται τοῦ χειμῶνος, τοῦ ^eδὲ θέρους τούναντίον. ^hἩ δὲ ὑπέρζέσις γίνεται διὰ τὸ πλήθος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀφροῦ.

- 7 Διὰ τί τὸ μὲν θερμὸν ὕδωρ ρυτίδοι, τὸ δὲ πῦρ θερμὸν ὄν οὐ; ^hἩ ὅτι τὸ μὲν πῦρ ποιεῖ πνεῦμα, ὥστε ὄγκοι; Περιτείνεται γὰρ τὸ δέρμα. ^hἩ δὲ κάμψις ρυτίς ἐστίν.

- 8 Διὰ τί τῶν ἀγγείων οἱ πυθμένες θερμαινόμενου τοῦ ὕδατος, ἕως ἂν ἡ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, θερμότεροί εἰσιν; ^hἩ διότι ψυχροῦ μὲν ἔτι ὄντος τοῦ ὕδατος ἐγκατακλείεται τὸ θερμὸν καὶ ἀντιπερίσταται εἴσω, κωλυόμενον ἐξιέναι, ὅταν δὲ διαθερμανθῇ τὸ ἐνὸν ὕδωρ, οὐκέτι ἀποστέγοντος ἀλλὰ ^fδιαπνέοντος καὶ ἐλάττους γινομένου τοῦ πυρὸς ψυχρότερος γίνεται ὁ πυθμὴν, ^gὁμοίως ὥσπερ καὶ τὰ βαλανεῖα· καὶ γὰρ ταῦτα τοῦ χειμῶνος θερμότερα ^hἢ τοῦ θέρους διὰ τὸ ἐγκατακλείεσθαι τὸ θερμὸν ἐν τῷ χειμῶνι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ θέρει ὑπὸ τοῦ περιέχοντος αέρος ὄντος ψυχροῦ.

- 9 Διὰ τί τὸ μὲν ὕδωρ ζέον οὐκ ⁱἐκπαφλάζει, τὸ δὲ ἔτνος καὶ ἡ φακῇ; Καίτοι κουφότερον τὸ ὕδωρ τούτων, τὰ δὲ κούφα ῥᾶον ῥίψαι πόρρω. Ποιεῖ δὲ καὶ τὸ ἀργύριον ταυτό, καὶ

^t καὶ om. Ca. ^v ὑπερζῇ Xa. ^w καὶ om. Ca. ^x ἡ om. Ca. ^y ἀνα-
 τολή Xa. ^z τὸ om. Ca. ^a ἀλλ' ἀλλὰ καὶ Xa, ἀλλὰ καὶ τὸ margo Xa.
^b ἐλάττους τε] ἐλαττοῦσθαι Ca. Xa. Ya. ^c τῷ μεγέθει Xa. ^d ἐλαττοῦ-
 σθαι τῷ Ca. Ya. ^e δὲ om. Ca. Ya. ^f διαπνέοντος Xa. ^g ὁμοίως
 om. Ca. ^h ἢ τοῦ Xa. ⁱ ἐκπαφλάζει Ca.

τοῦτο καθαιρόμενον· διὸ οἱ ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ^κ καλλύνον-
 τες κερδαίνουσιν· τὸ γὰρ διαρριπτούμενον¹ συγκαλλύνοντες
 λαμβάνουσι τὰ λείψανα. Ἡ² διότι ποιεῖ μὲν τὸν ἐκπαφλα-
 σμὸν τὸ θερμὸν ἐξατμίζον καὶ βιαζόμενον τὰ ἀντικρούοντα
 τῇ κατὰ φύσιν αὐτοῦ φορᾷ; Τὸ μὲν οὖν ὕδωρ διὰ κουφό-
 τητα καὶ λεπτότητα οὐκ ἀποβιάζεται, ὥστε οὐκ ἀθροίζεται
 πολὺ θερμόν, ἀλλὰ πρὶν ἀλισθῆναι φθάνει διακόψαν τὸ ἀεὶ
 προσελθόν. Τὰ δὲ ἔχοντα ἐν αὐτοῖς σῶμα, οἷον τὰ ῥοφή-
 ματα ἢ ὁ ἄργυρος, διὰ βάρους τὸ σωματοειδὲς ἔχοντα πολὺ,
 καὶ ἀνταπωθούμενα διὰ τὸ ἀποβιάζεσθαι βία, ἐξιόντος ἀπο-
 σφαιρίζεται ἢ ἂν κρατήσῃ τὸ θερμόν· οὐ γὰρ δίδεισι διὰ
 πυκνότητα, ἀλλὰ κρατεῖ, ἕως ἂν ὑπὸ τοῦ ἐπιρρέοντος θερμοῦ
³ ἀπορριφθῇ. Γίνεται δὲ πληγὴ, οὐκ ὥσις, διὰ τὸ ταχὺ
 φέρεσθαι τὸ θερμὸν κάτωθεν ἄνω.

Διὰ τί τὰ μὲν ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ θερμῷ βρεχόμενα¹⁰
 ἀνοιδεῖ, τὰ δὲ πολὺν συμπίπτει καὶ γίνεται ῥυσά; Ἡ² διότι
 τὸ θερμὸν¹¹ ἐκ πεπηγότος ὑγρὸν ποιεῖ, ἐκ δὲ ὑγροῦ πνεῦμα,
 τὰ δὲ πυκνὰ ἀραιοῖ; Τὸ μὲν οὖν πρῶτον θερμαῖνον τὰ²
 πεπηγότα ὑγρότερα ποιεῖ, καὶ ἐξ ὑγρῶν πνευματοποιοῦν
 ὀγκηρὰ ποιεῖ διαχέον· ὅταν δὲ μᾶλλον θερμαίνει τὸ περίξ,
 ἀραιὸν ποιεῖ, ὥστε ἀποπνεῖται ἡ ἀτμίς, καὶ τὸ ὑγρὸν ξηραι-
 νόμενον συμπίπτειν ποιεῖ τοὺς ὄγκους. Συμπιπτόντων δὲ
 ῥυσοῦται τὸ^ο περίξ^ρ δέρμα πάντων. ⁹ Ἡ δὲ ἀνωμάλως,
 ταύτῃ ῥυσὸν γίνεται.

Διὰ τί ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑδάτων μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν¹ ψυ-¹¹
 χρῶν πήγνυνται λίθοι; Πότερον ὅτι τῇ τοῦ ὑγροῦ ἐκλεί-
 ψει γίνεται λίθος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἢ τοῦ ψυχροῦ
 ἐκλείπει τὸ ὑγρόν, καὶ ἀπολιθοῦται⁵ δὴ διὰ τὸ θερμόν, κα-
 θάπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησὶ τὰς τε πέτρας καὶ τοὺς λίθους
 καὶ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι. Ἡ⁴ τὸ θερμὸν ἀπολι-²
 θοῖ· καὶ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ δὲ λιθοῦται διὰ τὸ τὴν ὑπερβολὴν

^κ καλύναντες Ca. ¹ συγκαλύοντες Ca. ³ ἀπορριφῇ Ca. ^η ἐκ τοῦ
 πεπηγότος Xa. ^ο πέθιξ Ca. ^ρ δέρματα Xa. ⁹ ἢ] ὡς Ca. ¹ ψυχῶν
 Xa. ⁵ δὴ—λιθοῦται om. Ca.

τοῦ πάγου τὸ ὑγρὸν ἀναλίσκουσαν [†]σκληρύνειν; Δῆλον οὖν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς καὶ τὸ ἀπλῶς.

12 Διὰ τί ἐν τῷ θερμῷ ὕδατι ἐὰν τὸν πόδα ἔχη τις, ἡρεμοῦντος μὲν ἦσσαν ^νδοκεῖ εἶναι θερμόν, ἐὰν δὲ κινήθῃ, θερμότερον; ^ωἩ ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος, ^ωἐὰν ἐν τῷ πνεύματι τροχάζῃ τις, αἰεὶ ὁ προϋστάμενος ἀὴρ ψυχρότερος· εἰς δὲ τὸ πορρώτερον ^xεἰσιὼν μᾶλλον αἰσθάνεται.

13 Διὰ τί ἐν τῷ ἡλίῳ μᾶλλον ἢ τῇ σκιᾷ τὰ θερμὰ ψύχεται; Πότερον ὅτι τὸ θερμόν τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ πλείονος φθείρεται; ^ωἩ ὅτι ἐν μὲν τῇ σκιᾷ τὸ ψυχρὸν περιεστηκὸς θλίβει ^γτὸ ἐνὸν θερμόν καὶ οὐκ ἐὰ ἐπεξίεναι, ὥσπερ καὶ τοῖς θνήσκουσι ποιεῖ τὸ ψυχρὸν προσχεόμενον· ἐγκατακλείει γὰρ ^zτὸ θερμόν καὶ κωλύει ἐξίεναι· καὶ ὅλως τοῦ χειμῶνος ἅπασι συμβαίνει τὰ ἔσωθεν θερμότερα· ^aἐν δὲ τῷ ἡλίῳ οὐδενὸς ἀντιφράττοντος φέρεται ^bκαὶ θάττον ἀπολείπει.

14 Διὰ τί ^bτὸ ἐν τῷ ἡλίῳ θερμαινόμενον ὕδωρ ὥστε λούεσθαι οὐκ ἔστιν ὑγιεινότερον; Πότερον ὅτι διὰ τὸ ψύχεσθαι; Καὶ ἔτι ἐπεὶ τὸ σωματίον φρίττειν ποιεῖ; ^ωἩ ποιεῖ μὲν καὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πολλάκις λούηται τις, νοσερόν ἐστιν; Τὸ μὲν γὰρ θερμόν ὅλως πεπτικόν ἐστι καὶ ξηραντικόν, τὸ δὲ ²ψυχρὸν σταλτικόν, ὥστε ἄμφω ποιεῖ τι ἀγαθόν. Διὸ καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ψυχρὸν ^cλουομένοις καὶ τὸ θερμόν τὸ ὑπὸ τοῦ πυρὸς χρήσιμον· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς θερμότητος οὐδέτερον τούτων ποιεῖ, ἀλλὰ ὑγραίνει ὥσπερ ^dτὸ τῆς σελήνης φῶς.

15 Διὰ τί τὸ ἐν τῷ ἡλίῳ θερμανθὲν ὕδωρ οὐκ ἀγαθόν; ^ωἩ ὅτι τὰ ψυχόμενα ῥιγοῦν ποιεῖ;

16 Διὰ τί τὰ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ ^eτὰ ἐν Ἀταρνεὶ θερμὰ πότιμα ἐστίν; ^ωἩ διότι ἐμβάλλει ὕδωρ πλεῖον ἀπορρέοντι τῷ

[†] ξηραίνειν Ca. ^ν εἶναι δοκεῖ Ca. ^ω ἐὰν δὲ ἐν Xa. ^x εἰσιὼν om. Ca.
^γ τὸ—ποιεῖ om. Ca. ^z τὸ om. Xa. ^a ἐν—ἀπολείπει om. pr. Ya.
^b καὶ et mox τὸ om. Ca. ^c λουομένους Ya ^d τὸ om. Xa. ^e τὰ ἐναρτάνει Ca. Ya.

θερμῷ, οὗ ἡ μὲν ἀλμυρότης ἀφανίζεται, ἡ δὲ θερμότης διαμένει;

Διὰ τί ἐν Μαγνησίᾳ τὰ θερμὰ ^f τοῦ μὲν θερμὰ εἶναι 17 ἐπαύσατο, ἀλμυρὸν δὲ ἦν τὸ ὕδωρ; ^a Ἡ πλεῖον ἐπεχύθη ἅμα ψυχρὸν ἐπὶ τὰς πηγὰς ἀλλότριον, ^g καὶ ἐναπέσβεσε τὴν θερμότητα; ^b Ἡ δὲ γῆ ἀλμυρὰ μὲν ἦν, θερμὴ δὲ οὐ, διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος τοῦ ἐμβάλλοντος. ^c Ὁμοιον οὖν ^h συνέβη 2 τῷ διὰ τῆς τέφρας ὕδατι ⁱ ἡθουμένῳ· καὶ γὰρ τοῦτο διὰ θερμῆς ἡθούμενον ἐκείνην μὲν καταψύχει, καὶ αὐτὸ ψυχρὸν γίνεται, ἀλμυρὸν ^k τε καὶ πικρὸν διὰ τὴν τέφραν ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ τὸ προσιὸν ἡλλοτριωμένον ἐστί, εἰ ἄλλην αἰτίαν ἐκράτησεν ἡ θερμότης ἐνοῦσα ἐν τῇ γῇ τῆς ψυχρότητος τοῦ ὕδατος δι' ὀλιγότητα, καὶ ἐγένετο πάλιν θερμὰ.

Διὰ τί τὰ ὅλα τῶν θερμῶν ὑδάτων ἀλμυρά; ^a Ἡ διότι τὰ 18 πολλὰ διὰ γῆς ⁱ ἡθεῖται στυπτηριώδους (δηλοῖ δὲ ἡ ὁσμή αὐτῶν) κεκαυμένης δέ; ^b Ἡ δὲ τέφρα πάντων ἀλμυρὰ καὶ θείου ὄζει. Διὸ καὶ ^m συγκαίει οὕτως ὥσπερ ὁ κεραυνός. Πολλὰ οὖν θερμὰ ἐστίν ἀπὸ ἐπισημάνσεως κεραυνῶν.

Διὰ τί τὰ θερμὰ λουτρά ἱερά; ^a Ἡ ὅτι ἀπὸ τῶν ἱερωτά- 19 των γίνονται, ⁿ θείου καὶ κεραυνοῦ;

ΚΕ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΑΕΡΑ.

Διὰ τί ἐν τοῖς ἄσκοις τοῖς πεφυσημένοις ἐναπολαμβανόμενα τὰ μέλη πόνον ^o παρέχει; Πότερον διὰ τὴν πίεσιν τοῦ αἵρος; ^a Ὡσπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς ἔξωθεν πιέζουσι τὸν ἄσκον ἐνδίδωσιν ὁ αἷρ, ἀλλ' ἀπωθεῖ, οὕτω καὶ τὰ ἐντὸς ἐναπολαμβανόμενα θλίβει ὁ αἷρ. ^b Ἡ διότι βία κατέχεται καὶ πεπλήγεται; ^c Ἐξω οὖν πάντῃ ὁρμῶν κατὰ φύσιν προσαπερείδεται πρὸς τὸ ἐντὸς ἀπειλημμένον σῶμα.

Διὰ τί ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς ^p παρὰ τοὺς ποταμοὺς γίνον- 2

^f τοῦ] τὰ Χ^a. ^g καὶ ἐὰν ἀπέσβεσε Ca. Y^a. ^h συμβαίνει Ca. ⁱ ἡθου-
μένου Ca. X^a. Y^a. ^k τε] δὲ Ca. ^l διηθεῖται X^a. ^m συγκαίει Ca. X^a.
ⁿ θείου καὶ κεραυνοῦ om. Ca, καὶ om. Y^a. ^o παρέχουσι X^a. ^p περὶ
Ca. X^a.

ται οἱ καλούμενοι βούμκοι, οὓς μυθολογοῦσι ταύρους ἱεροὺς εἶναι τοῦ θεοῦ; Ἔστι δὲ τὸ γινόμενον ψόφος ^α ὅμοιος φωνῇ ταύρου, ὥστε αἱ ^ι βόες οὕτω διατίθενται ^ς ἀκούονται ὥσ-
 2 περ ταύρου μυκωμένου. Ἡ ὅτι ὅσοι ποταμοὶ λιμνάζουσιν εἰς ἔλη, ἢ ὅσα ^ι ἔλη λιμνάζονται, ἢ ὑπὸ θαλάττης ^ν ἀντι-
 κρούονται, ἢ τὸ πνεῦμα ἀφιάσιν ἀθροώτερον, ^ω ἐν τοῖς τοι-
 ούτοις γίνεται τοῦτο; Αἴτιον δὲ ὅτι αἱ κοιλῖαι τῆς γῆς
 3 γίνονται. Οὕτως οὖν κλυζόμενον τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ ἐνεῖναι
 ῥεῦμα ἐν τῇ τοιαύτῃ λιμνασίᾳ, ἀπωθεῖται τὸν ἀέρα διὰ στε-
 νοῦ εἰς εὐρυτέραν κοιλίαν, οἷον εἴ τις εἰς ἀμφορέα κενὸν κατὰ
 τὸ στόμιον ^χ ποιοῖ ψόφον, μυκήματι ὅμοιον γίνεται· καὶ
 γὰρ ἡ μύκησις διὰ τοῦτο γίνεται τὸ σχῆμα τοῖς βουσίν.
 4 Πολλὰς δὲ καὶ ἀτόπους φωνὰς ποιοῦσι τὰ σχήματα τῶν
 κοιλιῶν ἀνώμαλα ὄντα, ἐπεὶ καὶ ἀμφορέως τὸν ^υ πύνδακα
^z ἐάν τις ἀφελὼν διὰ τοῦ πυθμένος τρίβῃ ἔλκων ἔσω καὶ
 ἔξω, ^α εἰ τρίψῃ διὰ τοῦ καταδήματος, ψόφον ποιεῖ, ὥστε
 φεύγειν τὰ θηρία, ὅταν οἱ ὀπωροφύλακες κατασκευάσωσιν
 αὐτό.

3 Διὰ τί ὁ ἀὴρ οὐχ ὑγρός, ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος; Τῶν
 γὰρ ἄλλων οὐθὲν ὅ τι οὐχ ὑγρόν, ἀν' ἄψηται. Ἡ διότι τὸ
 ἔσχατον αὐτῶν ἅμα, τὸ ^β δὲ ἐπίπεδον ἐκατέρου οὐχ ἕτερον;
 Τὰ μὲν οὖν ἄλλα βαρύτερα, ὁ δὲ ἀὴρ οὐ ῥέπει κατωτέρω
 τοῦ ἐσχάτου. Ἀπτεται μὲν οὖν, ὅτι οὐθὲν μεταξύ, οὐ βρέ-
 χεται δέ, ὅτι αἰὲ ἀνωθεν τοῦ ὕδατος.

4 Διὰ τί μέσων νυκτῶν καὶ μεσημβρίας μάλιστα εὐδία γί-
 νεται; Ἡ διότι ἡ νηνεμία ἐστὶν ἀέρος στάσις, ἔστηκε δὲ
 μάλιστα, ὅταν κρατῇ ἢ κρατῆται, μαχόμενος δὲ κινεῖται.
 Κρατεῖ μὲν οὖν μάλιστα μέσων νυκτῶν, ^ς κρατεῖται δὲ με-
 σημβρίας· τότε μὲν γὰρ ὁ ἥλιος πορρωτάτῳ, τότε δὲ ἐγ-
 2 γυτάτῳ γίνεται. Ἔτι ἄρχεται τὰ πνεύματα ἢ περὶ ἔω ἢ
 περὶ δυσμᾶς, λήγει δὲ τὸ μὲν ἔωθεν, ὅταν κρατηθῇ, τὸ δὲ

^α ὁμοίως φωνῇ Ca. ^ι βοαὶ Ca. Ya. ^ς ἀκούουσιν Ca. Xa. ^ι ἔλη] ἐλ
 Xa. Ya. ^ν ἀντικρούεται Ca. Ya. ^ω ἐν δὲ τοῖς Ca. ^χ ποιεῖ Ca. Xa.
^υ πύνδακα Ca. ^z ἂν Xa. ^α εἰ] καὶ Ca. ^β δὲ om. Ca. ^ς κρατεῖ Ca.

ἀπὸ δυσμῶν, ὅταν παύσῃται κρατῶν. Συμβαίνει οὖν τὰ μὲν μεσημβρίας ^d παύεσθαι, τὰ δὲ μέσων νυκτῶν.

Διὰ τί ^e ὑποφωσκούσης ἔω καὶ ἤδη πρῶτ' μᾶλλον ἐστὶ 5
ψυχὸς ἢ τῆς νυκτός, ἐγγυτέρω ὄντος τοῦ ἡλίου ἡμῶν; "Ἡ
ὅτι πρὸς ἡμέραν δρόσος καὶ πάχνη πίπτει, ταῦτα δὲ ἐστὶ
ψυχρά· ὥσπερ οὖν ῥανθέντος τοῦ παντὸς τόπου ὑγρῷ ψυ-
χρῷ γίνεται κατάψυξις.

Διὰ τί ἐν τῷ Πόντῳ καὶ ^f ψύχῃ μάλιστα καὶ ^f πνίγῃ; 6
"Ἡ διὰ τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος; Τοῦ μὲν ^g γὰρ χειμῶνος
οὐ δύναται διαθερμαίνεσθαι, τοῦ ^h δὲ θέρους, ὅταν θερμανθῇ,
κάει διὰ τὴν παχύτητα. "Ἡ δὲ αὐτὴ αἰτία καὶ διότι τὰ
ἐλώδη τοῦ μὲν χειμῶνος ψυχρά, τοῦ δὲ θέρους θερμά. "Ἡ
διὰ τὴν τοῦ ἡλίου φοράν; Τοῦ μὲν γὰρ χειμῶνος πόρρω
γίνεται, τοῦ δὲ θέρους ἐγγύς.

Διὰ τί τῆς νυκτός αἰθρία μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμέραν; "Ἡ καὶ 7
τοῦ πνεύματος καὶ ⁱ τῆς παραχῆς ὁ ἥλιος αἴτιος; Ταῦτα
γὰρ κινήσεώς τινος γενομένης συμβαίνει γίνεσθαι. Αἴτιον
τοίνυν τὸ θερμόν. "Οταν οὖν τοῦτο μὴ παρῇ, ἡρεμεῖ τὸ ²
πᾶν, καὶ αἰρομένου τοῦ ἡλίου μᾶλλον ἢ τοῦναντίον· καὶ τὸ
μήποτ' ἀπ' ἡπείρου

τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ^k οὐ πλείστη κίνησις, ἐκεῖ ἥκιστα ^l ἂν τι
μένει καὶ συσταίῃ, μὴ ὁμαλοῦ ὄντος καὶ κρατοῦντος τοῦ
συνισταμένου. Τοῦ μὲν δὴ χειμῶνος ἡ θάλαττα τοιοῦτον,
τοῦ δὲ θέρους ἡ γῆ.

Διὰ τί, ὅταν διαχυθῇ τὸ ὑγρὸν εἰς ἀσκούς, οὐ μόνον τὸ 8
ὑγρὸν δέχεται ὁ πίθος μετὰ τῶν ἀσκῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο
προσλαμβάνει; "Ἡ ^m ὅτι ἐν τῷ ὑγρῷ ἐνυπάρχει ⁿ ὁ ἀήρ;
Οὗτος οὖν ὅταν μὴ ἐν τῷ πίθῳ ^o ἐνῇ, οὐ δύναται ἐκκρίνεσθαι
διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πίθου· ἐκ γὰρ τοῦ μείζονος χαλεπώτερον
^p ἐκθλίψαι ὅτιοῦν καὶ ὑγρὸν καὶ πνεῦμα, ὥσπερ ^q καὶ ἐκ τῶν

^d παύεται Χ^a. ^e ὑποφασκούσης Υ^a. ^f ψύχει et πνίγει C^a. ^g γὰρ
om. C^a. ^h θέρους δὲ C^a. Υ^a. ⁱ τῆς om. C^a. ^k οὐ ἀπλήστη C^a.
^l ἂν τι μένει Υ^a, ἂν τι μενεῖ Χ^a, ἀντιμένοι C^a. ^m διότι Χ^a. ⁿ ὁ om. Υ^a.
^o ἐνῇ C^a, ἐν Υ^a, ἐν ἡ Χ^a. ^p ἐκθλίβεται C^a. ^q καὶ ante ἐκ om. C^a.

- 2 σπόγγων. Ὅταν δὲ μερίζηται εἰς μικρά, ἐκθλίβεται ἐκ τοῦ
 ἀσκού μετὰ τοῦ ἐόντος, ὥσθ' ἢ τοῦ ἀέρος χώρα κενὴ γίνε-
 ται, διὸ καὶ τοὺς ἀσκούς καὶ ἔτι ἄλλο ὑγρὸν δέχεται ὁ πίθος.
 Καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ οἴνου τοῦτο γίνεται, ὅτι ^r πλείων ἀήρ
 3 ἐν τῷ οἴνῳ ἔνεστιν ἢ ἐν τῷ ὕδατι. Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ
 ταῦτὸ ἀγγεῖον τὴν τε κονίαν καὶ τὸ ὕδωρ χωρεῖν ἅμα, ὅσον
 ἐκάτερον χωρὶς ἐγγεόμενον. Ἐοικε γὰρ πολλὰ εἶναι τὰ
 4 διάκενα τῆς τέφρας. Ἄτε οὖν λεπτότερον ^s τὸ ὕδωρ δια-
 δύνει μᾶλλον καὶ ^t συσπάττει ἤδη ὥστε πυκνοῦσθαι, καὶ διὰ
 τὸ παρ' ἑκάστον τῶν μερῶν εἶναι τὴν σάξιν (μᾶλλον γὰρ
 σάττεται κατὰ μικρὸν σαττόμενον ἅπαν ἢ ἀθρόον,) τούτου
 δὲ γινομένου ὑποκαταβαίνειν τὴν κονίαν· ἅμα δὲ καὶ ἡ τέφρα
 5 εἰς αὐτὴν δέχεται τὸ ὑγρὸν διὰ τὸ ἔχειν κοιλίας. Ἡ δὲ
 βαλλομένη τέφρα εἰς τὸ ὕδωρ θερμὴ οὖσα τέμνει αὐτὸ καὶ
 ἐξαεροῖ. Καὶ πρότερον δὲ ὕδατος ἐγχυθέντος καὶ ὕστερον
 κονίας ἐμπύπτουσης τὸ αὐτὸ γίνεται, ὥστε καὶ τὸ ὕδωρ ^v ἔχει
 αὖν κοιλίας καὶ διάκενα αὐτὸ ἐν αὐτῷ. Ἡ οὐ τὸ ὕδωρ τὸ
 δεχόμενον τὴν κονίαν, ἀλλ' ἢ κονία τὸ ὕδωρ; Τὸ γὰρ
 6 λεπτομερέστερον εἰκὸς εἶναι τὸ εἰσιόν. Ἐτι καὶ ἐκ τῆς πεί-
 ρας δηλόν. Ὅταν γὰρ ^w ἐπιπάττηται ἡ τέφρα, καθ' ὃν αὖν
 τόπον ^w ἐπιπάττηται, εἰς ^x τοῦτον συρρεῖ τὸ ἄλλο ὕδωρ·
 ἔδει δὲ τὸ ἐναντίον, εἴπερ ἦν τὸ ὕδωρ ^y τὸ δεχόμενον. Ἡ οὐ
 συμβαίνει τοῦτο, ^z εἰς πρότερον ἐγχυθῇ τὸ ὕδωρ καὶ σφόδρα
 7 διαμεστώσῃ· ἀλλ' εἰς ὅτιον ἐπιβληθῇ, ὑπερχεῖται. Ἐὰν δ'
 ἅπαξ ὑπερχυθῇ καὶ ἐπιπέσῃ ἡ τέφρα, ἤδη συμβαίνει· ἢ γὰρ
 τέφρα ἦν δεχομένη. Ταῦτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅτι οἱ βόθυνοι
 τὴν ἐκβληθεῖσαν ἐξ αὐτῶν γῆν οὐ δέχονται· εἴκει γὰρ δὴ ἀήρ
 τις προκαταλαμβάνων τὸν τόπον καὶ διὰ τοῦτο μὴ δέ-
 χεσθαι.
- 9 Διὰ τί ^a ὁ ἀήρ παχύτερος ὢν τοῦ φωτὸς διέρχεται διὰ
 τῶν στερεῶν; Ἡ διότι τὸ μὲν φῶς κατ' εὐθείαν φέρεται

^r πλείων ὁ ἀήρ X^a. ^s τὸ ὕδωρ om. Ca. ^t συσπάττει Y^a. ^v ἔχει
 Ca. ^w utrobique ἐπιπάττηται Ca. ^x τοῦτο Ca.Y^a. ^y τὸ post ὕδωρ
 om. X^a.Y^a. ^z εἰς πρότερον om. Ca. ^a ὁ om. Ca.Y^a.

μόνον, διὸ καὶ διὰ τῶν ἀραιῶν οὐ διορᾷ ἢ ὄψις, οἷον ^bκισή-
ριδος; Ἐπαλλάττουσι γὰρ οἱ πόροι· ἀλλ' οὐκ ἐν ^cτῇ
ύάλῳ. Ὁ δὲ ἀήρ οὐ κωλύεται διὰ τὸ μὴ εὐθυπορεῖν οὐ
διέρχεται.

Διὰ τί ὁ ἀήρ ψυχρὸς μὲν γίνεται διὰ ^dτὸ ἄπτεσθαι τοῦ ΙΟ
ὑδατος, δίνυγρος δὲ οὗ, καὶ σφόδρα τις φυσᾷ εἰς τὸ ὑδωρ
ὥστε κυμαίνειν; Ὅτι δὲ ψυχρὸς, δηλοῖ μεθιστάμενος· ψύχει
γὰρ ἀπὸ τῶν υδάτων. Ἡ ὅτι ψυχρὸς μὲν πέφυκεν εἶναι
καὶ θερμὸς, ὥστε μεταβάλλει τῇ ἀφῇ οὐ ἂν τινος ἄπτηται,
ύγρὸς δὲ οὐκέτι διὰ τὸ κουφότερος εἶναι· καὶ οὐδέ ποτε εἰς
τὸ βάθος τοῦ ὑδατος ἔρχεται, ἀλλ' αἰὶ τοῦ ἐπιπέδου ἄπτε-
ται, καὶ βιάζεται κάτω· καὶ τὸ ὑδωρ ἔτι ^eκατωτέρω φέρε-
ται, ὥστε μήποτε εἰς βάθος ^fἵεναι.

Διὰ τί ὁ ἐκ τῶν πομφολύγων καὶ κάτωθεν ἑανίων οὐ ΙΙ
διερὸς ἐξέρχεται; Ἡ διότι οὐκ ἐπιμένει τὸ ύγρόν, ἀλλ'
^hὀλισθαίνει τὸ ὑδωρ; Τὸ δ' ἐπὶ τῇ πομφόλυγι καὶ ἑλαττόν
ἐστιν ἢ ὥστε ⁱδιαίρειν.

Διὰ τί ὁ ἀήρ οὐκ ἀναπίμπλησι, τὸ δὲ ὑδωρ; Καὶ εἰς τὸν Ι2
ἀέρα γὰρ μετατιθέμενον διερόν. Ἡ ὅτι ὥσπερ οὐδὲ ^kὁ
λίθος; Οὐ γὰρ πᾶν ἐστὶν ἀναπληστικόν, ἀλλὰ τὸ γλίσχρον
ἢ ύγρόν.

ἢ ὅτι ὁ ἀήρ ἄνω φέρεται; Ὁ ^lγὰρ ἀσκὸς ὅταν μὲν Ι3
κενὸς ᾖ, κάτω φέρεται, ὅταν δὲ φυσηθῇ, ἄνω ἐπιμένει διὰ
τὸ τοῦτον ἀναφέρειν. Εἰ δὲ ὁ ἀήρ ἀνακουφίζει καὶ κωλύει
κάτω φέρεσθαι, διὰ τί βαρύτεροι γίνονται φυσηθέντες; Καὶ
πῶς, ὅτε μὲν βαρύτερός ἐστιν, ἐπιμένει, κουφότερος δὲ γενό-
μενος καταφέρεται;

Διὰ τί ὁ ἀήρ οὐκ ἄνω φέρεται; Εἰ γὰρ τὰ πνεύματα Ι4
^mτούτου κινουμένου ὑπὸ τοῦ θερμοῦ γίνεται, πέφυκε δὲ τὸ
πῦρ ἄνω φέρεσθαι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ ἄνω ἐβάδιζεν, εἴπερ

^bκισσήριδος X^a, κισσίριδος C^a. ^cτῷ C^a. ^dτὸ] τὸ μὴ C^a. X^a. Y^a.
^eκατωτέρον C^a. ^fεἰσιέναι C^a. ^gἰὼν οὐ δι' ἀέρος C^a. ^hὀλισθάνει Y^a.
ⁱδιερεῖν Y^a. ^kὁ om. C^a. ^lγάρ] δὲ C^a. ^mτούτου] τοῦ
C^a. Y^a.

τό ^η τε κινούν εἰς τὸ ἄνω θεῖ καὶ τὸ κινούμενον οὕτω πέφυκε φέρεσθαι. Νῦν δὲ φαίνεται λοξὴν τὴν φορὰν ποιούμενος.

- 15 Διὰ τί τὸ ἀφ' ἑω ψυχρότερον ἢ τὸ ἀφ' ἐσπέρας; Ἡ ὅτι τὸ μὲν ἐγγύτερον μέσων νυκτῶν, τὸ δὲ μεσημβρίας; Ἐστι δὲ ἡ μεσημβρία θερμότατον διὰ τὸ εἶναι ἐγγύτατον ὁ ἡλίου, αἱ δὲ μέσαι νύκτες ψυχρότεραι διὰ τὸ ἐναντίον.
- 16 Διὰ τί αἱ νύκτες τῶν ἡμερῶν ἐν ταῖς ἀλέαις πνιγνότεραι; Ἡ διὰ τὴν ἄπνοιαν; Οἱ γὰρ ῥέτησῖαι καὶ πρόδρομοι τὰς νύκτας ἡττον πνέουσιν.
- 17 Διὰ τί τὰ ἐν τοῖς ἀσκοῖς ἄσηπτα φυσηθεῖσι, καὶ ἐν τοῖς περιπωματιζομένοις; Ἡ διότι σήπεται μὲν κινούμενα, ἅπαντα δὲ τὰ πλήρη ἀκίνητα, ταῦτα δὲ πλήρη.
- 18 Διὰ τί τῆς αἰθρίας μᾶλλον ψῦχος γίνεται ἢ ἐπινεφέλων ὄντων; Τὰ δὲ ἄστρα καὶ ὁ οὐρανὸς θερμός. Ἡ ὅτι οὐθὲν ἀποστέγει ἐν τῇ αἰθρίᾳ τὴν ἀτμίδα, ἀλλὰ διαχεῖται ἐν δὲ τοῖς ἐπινεφέλοις ἀποστέγεται; Καὶ βορείων ^η γε ἢ νοτίων διὰ τὸ αὐτό· ὁ ^η μὲν γὰρ νότος ἄγει τὸ τοιοῦτον, ὁ δὲ ἀπωθεῖ. Καὶ ἀτμίζειν δὲ φαίνεται βορείοις μᾶλλον ἢ νοτίοις, καὶ χειμῶνος ἢ θέρους. Ἡ παρὰ τὸ ἀνόμιον; Ἡ ὅτι θερμοῦ ψυχομένου ἐστὶν ἡ ἀτμίς;
- 19 Διὰ τί ^η ἀῆρ ὁ ἐλάττων θερμότερος τοῦ πλείονος; Αἱ γὰρ στενοχωρίαι ἀλεεινότεραι. Ἡ διότι κινεῖται μᾶλλον ὁ πολὺς, ἢ δὲ κίνησις ποιεῖ ψυχρόν; Σημεῖον δὲ τούτου, ὅτι κινούμενα ψύχεται τὰ θερμά.
- 20 Διὰ τί ὕδωρ μὲν καὶ γῆ σήπεται, ἀῆρ δὲ καὶ πῦρ οὐ σήπεται; Ἡ ὅτι θερμότατον γίνεται τὸ σηπόμενον ἅπαν, πυρὸς δὲ οὐθὲν θερμότερον; Ἡ ὅτι ψυχθῆναι δεῖ πρότερον, τὸ δὲ πῦρ αἰεὶ θερμόν, ὁ δὲ ἀῆρ πυρὸς πλήρης. Σήπεται δὲ οὐθὲν θερμόν, ἀλλὰ ψυχθέν· γῆ δὲ ^η καὶ ὕδωρ καὶ ἀῆρ καὶ θερμὰ καὶ ψυχρὰ γίνεται.
- 21 Διὰ τί τὰ ἐπινέφελα ἀλεεινότερα τῶν αἰθρίων; Πότερον

^η τε om. X^a. ὁ τοῦ ἡλίου C^a. ῥ ῥέτησῖοι C^a. ^η γε] τε C^a.
^η μὲν om. C^a. ^η ὁ ἀῆρ ἐλάττων C^a. ^η καὶ ὕδωρ om. C^a. Y^a.

ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, ὅτι τὰ ἄστρα ψυχρά; Ἡ λίαν τοῦτό γε ἄτοπον, ἀλλὰ διότι ἀτμίζει; Ἐπισημαντέον δὲ ὅτι ἐν νηνεμία ἡ δρόσος καὶ ἡ πάχνη γίνεται. Ὅταν μὲν οὖν² αἰθρία ᾗ, διαπνεῖ τὸ θερμόν, ὕφ' οὗ ἀνάγεται τὸ ὑγρόν, ὥστε ψυχρὸς ὁ ἀήρ· διὸ καὶ δροσίζει ἀφιέμενον τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ. Ὅταν δὲ ἐπινέφελον ᾗ, ἀποστέγεται, διὸ οὐ γίνεται δρόσος οὐδὲ πάχνη ὄντων ἐπινεφέλων. Περὶ οὖν τὴν γῆν ὑπομέμονον τὸ θερμόν ποιεῖ τὴν ἀλέαν.

Διὰ τί ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τῶν οἰκῶν ὁ ἀήρ διευριπίζει, καὶ²² μάλιστα ταῖς εὐδαίαις; Ἡ διότι ὁ ἀήρ πολύκενός τις ἐστι τὴν σύγκρισιν. Ὅταν οὖν ἄρξηται εἶσω ρεῖν, συγχωρεῖ ὁ ἐν τῷ οἰκήματι ἀήρ καὶ συστέλλεται. Τούτου δὲ συμπί-²πτουτος τῷ χρόνῳ πολυκενώτερος γίνεται ὁ ἔξωθεν, καὶ χώραν πολλὴν ἴσχει. Εἰς ταύτην οἶν τὴν χώραν πίπτει ὁ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀήρ, ὃν πλησίον, καὶ φέρεται εἰς ταύτην τὴν χώραν διὰ τὸ κρέμασθαι καὶ τὴν τοῦ κενοῦ φύσιν μὴ δύνασθαι ἀντιστηρίξειν. Κατὰ πολλὰ δὲ αὐτοῦ μέρη τούτου³ συμβαίνοντος, ἔπεται αὐτῷ ὁ πλησίον διὰ τὴν πρόσοψιν· εἶτα πολλοῦ ἔξωθεν φερομένου ὁ μὲν ὡς ἔσω τόπος πολύκενος γίνεται, ὁ δὲ ἔξω πυκνότερος, καὶ πάλιν ἔξωθεν εἶσω φέρεται. Καὶ ταῦτα ἀλλάσσονται.

Κ5. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ.

Διὰ τί ὁ καικίας μόνος τῶν ἀνέμων ἐφ' ἑαυτὸν ἄγει τὰ νέφη; Ἡ ὅτι ἀφ' ὑψηλοτέρων τόπων πνεῖ; Ἔστι γὰρ τὰ πρὸς ἑὼ ὑψηλότερα τῶν πρὸς ἐσπέραν· σημεῖον δὲ τὸ τῆς πρὸς ἐσπέραν^x θαλάττης μέγεθος καὶ βάθος. Πνέων δὲ ἄνω-²θεν εἰς τούναντίον γραμμὴν ποιεῖ ὧ τῇ φορᾷ τὰ κοῖλα πρὸς τὴν γῆν ἔχουσιν. Προσπίπτων δέ, ὡς εἴρηται, τοῖς πρὸς ἐσπέραν τῆς γῆς τόποις, καὶ συστέλλων τὰ νέφη διὰ τὸ τῆς γραμμῆς σχῆμα, τῇ ἐκείθεν ἀνακλάσει ἐπ' αὐτὸν ὠθεῖ αὐτά. Ποιεῖ δὲ^z μόνος τοῦτο τῶν λοιπῶν^a τῷ τοὺς μὲν³ ὑψηλοτέρους τοὺς δ' ἐναντίους εἶναι τόπους, πρὸς οὓς ἐκ τοῦ

^v ἀφ' Ca. ^w εἶσω X^a. ^x θαλάσσης s. ^y τῇ δὲ φορᾷ Ca. ^z μόνον s. ^a τῷ om. Ca. et pr. Y^a.

κάτωθεν ἢ ἐπ' εὐθείας ^bτὴν φορὰν γίνεσθαι συμβαίνει, τὰ κυρτὰ πρὸς τὴν γῆν ἐχούσης, ὥστε ἀνάκλασιν μὴ γίνεσθαι τοῦ πνεύματος τῷ μὴ πρὸς τὴν γῆν ἐχούσης ἀέρα ^cἔχειν τὴν τελευτὴν τῆς φορᾶς, ἐν ^δοὐδὲ νέφη ἐστὶ ^eπερὶ τὴν γῆν· τοῖς δὲ ἦττον κοίλοις καὶ τῷ ἀπηλιώτῃ τῷ μὴ εἶναι ὑγρόν. Ὡστε οὐ ^fσυνιστὰς ἦττον καταφανής ἐστιν αὐτοῦ ποιῶν τοῦτο ^gὃ ποιεῖ.

Διὰ τί βορέαι μὲν ἐτήσιοι γίνονται, νότοι δὲ οὐ; ^hἩ γίνονται μὲν καὶ ^hνότοι, ἀλλ' οὐ συνεχεῖς, ὅτι πόρρω ἡμῶν 2 ἢ ἀρχὴ τοῦ νότου ἐστίν, ὑπὸ δὲ ⁱτῷ βορέα οἰκοῦμεν; ^kἘτι οἱ μὲν ^lἐτησίου βορέαι καθεστηκότος τοῦ ἀέρος πνέουσι (^mθέρους γὰρ πνέουσιν,) οἱ δὲ νότοι ἥρος, ὅθ' ἦττον ἔστηκε 2 τὰ περὶ τὸν ἀέρα. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ μὲν νότος ὑγρός, τῷ δ' ὑγρῷ ὁ ἄνω τόπος ἀλλότριός ἐστιν· διὸ ταχὺ διαλύεται τὰ ἐν αὐτῷ συνιστάμενα ὑγρά. Καὶ τὰ ὑγρά πλανητικά ἐστιν, ὥστε οὐ ⁿμένων ἐν ταύτῳ τόπῳ συμμαθίστησι καὶ τὴν τοῦ ἀέρος κίνησιν. Κινουμένου δὲ μὴ ἐν ταύτῳ ^oπνεύματα ἄλλα συμβαίνει γίνεσθαι· ἔστι γὰρ πνεῦμα ἀέρος κίνησις.

3 Διὰ τί νότος πνεῖ μετὰ πάχνην; ^aἩ διότι ἡ μὲν πάχνη γίνεται πέψεως γινομένης, μετὰ δὲ ^pτὴν πέψιν καὶ τὴν ἀποκάθαρσιν ἢ μεταβολὴ εἰς τοῦναντίον γίνεται; ^qἘναντίον δὲ τῷ βορρᾷ νότος ἐστίν. Διὰ ταῦτό δὲ καὶ μετὰ τὴν χιόνα πνεῖ νότος. Ὡς δὲ ^rκαὶ ἡ χιὼν καὶ ἡ χάλαζα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη ἀποκάθαρσις πέψεως σημεῖον ἐστιν. Διὸ καὶ μετὰ ^rτὸν ὑετὸν καὶ τὰς τοιαύτας χειμασίας πίπτει τὰ πνεύματα.

4 Διὰ τί αἱ τροπαὶ πνέουσιν; ^aἩ διὰ τὸ αὐτὸ ^δκαὶ οἱ εὐριποι ρέουσιν; Μέχρι γὰρ τοῦ ρεῖν ^sκαὶ ἡ ^tθάλαττα φέρεται καὶ ὁ ἀήρ· εἰθ' ὅταν ἀντιπέσῃ καὶ μηκέτι δύνῃται τὰ

^b τὴν φορὰν om. Ca. ^c ἔχει Ca. ^d οὐδὲ νεφέλη s, οὐδὲν ἔφη Ca. ^e περὶ] πρὸς Xa. ^f συνιστὰν s. ^g δ] δ οὐ Ya.s, ἢ οὐ Ca. ^h νότιοι ἀλλ' οὐδὲ Ca. ⁱ τὸν βορέαν Ca. ^k ἔτι] ὅτι Xa. ^l ἐτησίοι Ca.s. ^m θέρους γὰρ πνέουσιν om. s. ⁿ μόνον Ca. ^o ἄλλα πνεύματα Ca. ^p τὴν om. s. ^q καὶ post δὲ om. Xa. ^r τὸν om. Xa.Ya. ^s καὶ om. Xa. ^t θάλασσα s.

ἀπόγεια προάγειν διὰ τὸ μὴ ἰσχυρὰν ἔχειν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως καὶ φορᾶς, πάλιν ἀνταποδίδωσιν.

Διὰ τί αἱ τροπαὶ ἐκ τῆς ^v θαλάττης εἰσίν; ^w ὅτι ἡ 5
^x θάλαττα πλησίον; ^y ὅτι ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀπογείᾳ ἡ
τροπαία, καὶ ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ ^z ἀπογείας.
¹ Ὁ δὲ ἀπογεία τὸ ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὴν ^a θάλατταν πνεῦμα
γινόμενον, ἡ δὲ τροπαία ἡ τούτου παλίστροφος. ^b Ὡστε ἀνάγκη ²
ἐκ ^a θάλαττης εἶναι. [^b Ὁ ἡ θάλαττά ἐστι] διὰ τὸ εἰς τὴν
θάλατταν ἀθροισθῆναι τὸν ῥέντα ἀέρα; Τοῦ δὲ μὴ εἰς τὴν
γῆν τοῦτο συνίστασθαι καὶ τοῦ ἀνακάμπτειν ἀπὸν ^c αἴτιον,
ὅτι ἡ θάλαττα ἐν κοίλῳ ἐστίν· ὁ δὲ ἀήρ, ὥσπερ τὸ ὕδωρ, ῥεῖ
αἰεὶ εἰς τὸ ^d κοιλώτατον.

Διὰ τί οἱ ἐκνεφίαι ὕδατος ^e γενομένου θάπτον παύονται; 6
^f ὅτι αἱ κοιλίαι συμπίπτουσι τοῦ νέφους, ὕδατος γενο-
μένου, ἐν αἷς ἡ ἀρχὴ τοῦ πνεύματος συνίσταται;

Διὰ τί οὐχ οἱ αὐτοὶ ἄνεμοι πανταχοῦ ^g ὑέτιοί εἰσιν; ^h ὅτι 7
οὐχ οἱ αὐτοὶ πανταχοῦ πρὸς ὄρη ἀντιπνέουσιν, ἀλλ' ἕτε-
ροι κεῖνται πρὸς ἕτερα ὄρη; Οἷον γὰρ πρὸς ἀνάντη μόλις
ῥεόντων, ἐνταῦθα ὑφίσταται μᾶλλον τὰ νέφη, οὐ ἀδυνατεῖ
ἔτι προωθεῖν αὐτὰ ἄνεμος. ⁱ Ὑφιστάμενα δὲ καὶ ^h πιεζόμενα
ῥήγνυνται.

Διὰ τί αἱ μὲν καθαφαὶ ⁱ δύσεις ^k εὐδαινὸν σημειῖον, αἱ δὲ 8
τεταραγμέναι χειμερινόν; ^h ὅτι χειμῶν γίνεται συνιστα-
μένου καὶ πυκνουμένου τοῦ ἀέρος; ^l Ὅταν μὲν οὖν κρατῇ ὁ
ἥλιος, διακρίνει καὶ αἰθριάζει αὐτόν, ὅταν δὲ κρατῇται, ἐπι-
νεφῇ ποιεῖ. ^m Ἐὰν μὲν οὖν ἰσχυρὰ ἦ ἡ σύστασις, εὐθὺς ἡμέρας ²
γίνεται χειμῶν· ἐὰν δὲ ἀσθενεστέρα, μὴ παντάπασιν ¹ δὲ κρα-
τουμένη, τὸ συνιστάμενον ἐξωθεῖται πρὸς τὰς δύσεις. ⁿ Ἐν-
ταῦθα δὲ μένει διὰ τὸ παχύτατον εἶναι τὸν περὶ τὴν γῆν

^v θαλάσσης Y^a.s.

^w ὅτι] ὅτι ὅταν s, ὅτι ἅπαν X^a, ὅταν Ca.Y^a.

^x θάλασσα Ca.s. ^y ἡ] ἡ Ca. ^z ἀπογείας Y^a, ἀπὸ γαίας Ca. ^a θάλασ-
σαν s. et mox θαλάσσης et ubique similiter. ^b ἡ ἡ θάλαττά ἐστι om.

Ca. ^c αἴτιον om. Ca.X^a.s. ^d κοιλότερον Ca. ^e γινόμενον Ca.

^f ἡ om. Ca.X^a.Y^a. ^g ὑέτιοί—πανταχοῦ om. Ca. ^h πιεζόμενα Y^a.s.

ⁱ ῥέσεις Ca. ^k εὐδαινὸν Y^a. ^l δὲ om. Ca.

3 αέρα τοῦ χειμῶνος. Ταχὺ δὲ συνίσταται καὶ ὁ ἄλλος διὰ
τὸ ἔχειν ἀρχὴν καὶ ἔρεισμα, ὃ δέξεται καὶ ἀθροίσει τὸ προ-
σιόν ^m καθάπερ ὄρθρος· ὥσπερ γὰρ ἐν τροπῇ ἐνὸς ἀντιστάν-
τος καὶ οἱ ἄλλοι μένουσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ αἵρος. ⁿ Διὸ
4 ταχὺ καὶ ἐξαίφνης ἐνίστε γίνεται καὶ ἐπινέφελα. ^r Ὅταν οὖν
αἱ δύσεις τεταραγμέναι ᾧσι, σημεῖόν ἐστιν ἰσχυρὸν ὅτι οὐ
κεκράτηκεν ὁ ἥλιος τῆς συστάσεως, πολὺν χρόνον ἐναντιού-
μενος αὐτῇ, ὥστε εἰκότως ἐστι συστῆναι πλέον. Καὶ ἦττον
δὲ ἐστι φοβερόν, ὅταν ^o προχειμάσαντος ἢ ὅταν ἐξ εὐδίας
τοῦτο συμβῇ. ¹ Ἐκείνως ^p μὲν γὰρ ἔοικεν ὥσπερ ὑπόλειμμά τί
εἶναι, οὕτω δὲ ἀρχὴ συστάσεως.

9 Διὰ τί λέγεται

οὐ ποτε νυκτερινὸς ^q βορέας τρίτον ἵκετο ^r φέγγος;

^a Ἡ διότι ἀσθενῇ τὰ πνεύματα τὰ ἀπὸ τῆς ἄρκτου, ὅταν
ἦ νυκτερινά; Σημεῖον γὰρ ὅτι οὐ πολὺς ὁ κινηθεὶς ἀήρ, τὸ
τηνικαῦτα πνεῦσαι, ὅτε ^s ὀλίγη θερμότης ὑπῆρχεν· ἡ δὲ ὀλίγη
ὀλίγον ἐκίνει αέρα. Τελευταῖα δὲ ἐν τρισὶ πάντα, καὶ τὰ
ἐλάχιστα ἐν τῇ πρώτῃ τριάδι, ὥστε καὶ τοῦτο τὸ πνεῦμα.

10 Διὰ τί ^t ὁ βορέας πυκνότερον πνεῖ ἢ ὁ νότος; ^a Ἡ ὅτι ὁ
μὲν βορέας γειτνιῶν τῇ οἰκουμένη οὐ λανθάνει ὀλιγοχρόνιος
ᾧν (ἅμα γὰρ πνεῖ καὶ πάρεστιν), ὁ δὲ νότος οὐκ ἀφικνεῖται
διὰ τὸ πόρρωθεν πνεῖν.

11 ^v Διὰ τί ὁ νότος ἦττον μετὰ χειμερινὰς νύκτας πνεῖ ἢ μεθ'
ἡμέρας; ^a Ἡ ὅτι καὶ τῆς νυκτὸς ὁ ἥλιος ἐγγύς ἐστι τῇ πρὸς
νότον χώρα, καὶ ἀλεεινότεραι αἱ νύκτες ἐκεῖ ἢ πρὸς ἄρκτον αἱ
ἡμέραι; ^v Ὡστε πολὺς κινεῖται ὁ ἀήρ, καὶ οὐθὲν ἐλάττων ἢ
μεθ' ἡμέραν· ἀλλ' αἱ θερμότεραι ἡμέραι κωλύουσι μᾶλλον
πνεῖν, ξηραίνουσαι τὰς ὑγρότητας.

12 Διὰ τί ἐπὶ κυνὶ ὁ νότος πνεῖ, καὶ τοῦτο ὥσπερ τι ἄλλο
γίνεται τεταγμένως; ^a Ἡ διότι θερμὰ τὰ κάτω, τοῦ ἡλίου
πόρρω ὄντος, ὥστε πολλὴ ἡ ἀτμὶς γίνεται; Καὶ ^w πολλοὶ

^m καθά που s. ⁿ διὸ] διὸ καὶ Ca. ^o προχειμάσαντα s. ^p μὲν om.
Xa. ^q βορέας Ca. ^r φθέγγος s. ^s ὀλίγη om. Xa. ^t ὁ βορέας—ὅτι
om. Ca. Xa. Ya. s. ^v διὰ—ἡμέρας ἢ om. Ca. Xa. Ya. s. ^w πολὺ Xa.

^x δὲ ἔπνεον, εἰ μὴ διὰ τοὺς ^y ἑτησίαις. Νῦν ^z δὲ οὗτοι κω-
 λύνουσιν. ^a Ἡ ὅτι ἐπὶ πᾶσι μὲν σημαίνει τοῖς ἄστροις δυο-
 μένοις ἢ ἐπιτέλλουσιν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπὶ τούτῳ; Δηλον οὖν
 ὅτι πνεύματα μάλιστα ἐπὶ τούτῳ καὶ μετ' αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ ²
 πνίγει, καὶ πνεύματα εἰκότως ἐπ' αὐτῷ τὰ θερμότατα κινεῖ-
 ται· ὁ δὲ νότος θερμός ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ ^b εἴθισται ^c μάλιστα
 ἐκ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία μεταβάλλειν, πρὸ κυνὸς δὲ οἱ
^d πρὸδρομοὶ πνέουσιν ὄντες βορέαι, εἰκότως μετὰ κύνα νότος
 πνεῖ, ἐπειδὴ ἐπισημαίνει μὲν, ἐπιτέλλουσι δὲ τοῖς ἄστροις.
 Τὸ δὲ ἐπισημαίνειν ἐστὶ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν· μετα- ³
 βάλλει δὲ πάντα εἰς τοὺς ἐναντίους ἢ τοὺς ἐπὶ δεξιὰ ἀνέμους
 τὰ πνεύματα. Ἐπεὶ δὲ βορέας εἰς τοὺς ἐπιδεξίους μετα-
 βάλλει, εἴη ἂν αὐτῷ λοιπὸν εἰς νότον μεταβάλλειν. Ἔστι ⁴
 δὲ καὶ ἡ μετὰ τὰς χειμερινὰς τροπὰς πεντεκαίδεκάτῃ ^e νότιος,
 διὰ τὸ τὰς μὲν τροπὰς ἀρχὴν τινα εἶναι, κινεῖν δὲ τὸν κατ'
 αὐτὴν μάλιστα ἀέρα τὸν ἥλιον, εἶναι δὲ ἐν ταύταις ταῖς τρο-
 παῖς πρὸς νότον. Καθάπερ οὖν καὶ τὰ ἀπ' ^f ἀνατολῆς κι-
 νῶν ^g ἀπηλιώτας ἀνέμους ἡγείρεν, οὕτω καὶ τὰ ἀπὸ μεσημ-
 βρίας κινῶν νότους ἐγείρει. Οὐκ εὐθὺς δὲ ἀπὸ τροπῶν ποιεῖ ⁵
 τοῦτο διὰ τὸ βραχυτάτας ποιεῖσθαι τὰς μεταστάσεις τότε,
 ἀλλ' ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ διὰ τὸ τὸν χρόνον τοῦτον συμμέ-
 τρως ἔχειν τῇ κατὰ τὴν μετάστασιν πρώτη φαντασίᾳ· ὅλου
 γάρ ἐστι μέρος ^h εὐσημότατον ὁ εἰρημένος χρόνος.

Διὰ τί ἐπὶ ⁱ Ὠρίωνι γίνονται ^k αἰόλοι μάλιστα ^l αἱ ἡμέ- ¹³
 ραι καὶ ἀκαιρίαι τῶν πνευμάτων; Ἡ ὅτι ἐν μεταβολῇ αἰεὶ
 πάντα ^m ἀοριστεῖ μάλιστα, ὁ δ' Ὠρίων ἀνατέλλει μὲν ἐν
 ἀρχῇ ὁπώρας, δύνει δὲ χειμῶνος, ὥστε διὰ τὸ μήπω καθε-
 στάναι μίαν ὥραν, ἀλλὰ τὴν μὲν ⁿ γίνεσθαι τὴν δὲ παύε-
 σθαι, διὰ ταῦτα ἀνάγκη καὶ τὰ πνεύματα ἀκατάστατα εἶναι

^x δὲ Xa. ^y ἑτησίους s. ^z δὲ om. Ca. ^a ἡ—cap. fin. χρόνος] hæc
 cap. 32 ponunt codices. ^b ἡθισται Ca. Xa. ^c μάλιστα om. s. ^d δρό-
 μοι s. ^e νότος Ca. ^f ἀνατολῶν s. ^g ἀπηλιώτης Xa. ^h εὐσημότερον s.
ⁱ ὠνίων Ca. ^k μάλιστα αἰόλοι Ca. ^l αἱ om. s. ^m ἀωριστὶ Ca. ⁿ γε-
 νέσθαι s.

- 2 διὰ τὸ ἐπαμφοτερίζειν τὰ ἐξ ἐκατέρας. Καὶ χαλεπὸς ὁ δὴ λέγεται καὶ δύνων καὶ ἀνατέλλων ὁ Ὠρίων διὰ τὴν ἀοριστίαν τῆς ὥρας· ἀνάγκη γὰρ παραχῶδη εἶναι καὶ ἀνώμαλον.
- 14 Διὰ τί ὁ νυκτερινὸς βορέας τριταῖος λήγει; Πότερον ὅτι ἀπὸ μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς ἀρχῆς, ἢ τρίτῃ δὲ κρίσιμος; Ἡ ὅτι ἀθρόος ἢ ἔκχυσις, ὥσπερ τῶν ἐκνεφίων; Ταχεῖα οὖν ἢ παῦλα.
- 15 Διὰ τί βορέαι πλείστοι πνέουσι τῶν ἀνέμων; Ἡ διὰ τὸ πρὸς τούτῳ τὴν οἰκουμένην τῷ τόπῳ ὑποκεῖσθαι ὄντι ὑψηλῷ καὶ ἔξω τροπῶν καὶ πλήρει χιόνος, ἢ οὐδέποτε ἓνια ὄρη λείπει; Τὸ πολὺ οὖν ῥύγραινομένων τῶν πεπηγότων πολ-
λάκις πνεῦμα γίνεται. Τοῦτο δὲ ἐστὶ βορέας, τὸ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἄρκτου τόπων πνεῦμα.
- 16 Διὰ τί οἱ νότοι πνέουσι μὲν χειμῶνος καὶ ἔαρος ἀρχομέ-
νου καὶ μετοπώρου λήγοντος, εἰς δὲ κυματοειδεῖς καὶ συνε-
στραμμένοι, καὶ τοῖς ἐν Λιβύῃ ὁμοίως ψυχροὶ ὥς οἱ βορέαι ἐνταῦθα; Ἡ διότι πλησίον τοῦ ἡλίου ὄντος ἀνάγκη κινεῖ-
σθαι τὰ πνεύματα; Ὁ δὲ ἥλιος τοῦ χειμῶνος πρὸς νότον φέρεται, καὶ τοῦ μὲν ἔαρος ἀρχομένου τοῦ δὲ μετοπώρου τελευτῶντος ἡδὴ θερμαίνει, τὸ δὲ θέρος πρὸς βορέαν φέρε-
ται, ἐκείνους δὲ ἀπολείπει τοὺς τόπους. Θερμὸς δὲ ἐστὶ διὰ τὸ μίγνυσθαι τὸ πνεῦμα τῷ κατὰ Λιβύην ἄερί θερμῷ ὄντι· καὶ διὰ τοῦτο μεγαλοκύμων νοτίζειν ποιεῖ τὸ θέρος, ἐμπί-
πτων εἰς τὴν θάλατταν.
- 17 Διὰ τί ὁ νότος δυσώδης; Ἡ ὅτι ὑγρὰ καὶ θερμὰ ποιεῖ τὰ σώματα, ταῦτα δὲ σήπεται μάλιστα; Οἱ δὲ ἐκ τῆς θαλάττης νότοι ἀγαθοὶ φυτοῖς· ἐκ θαλάττης γὰρ αὐτοῖς προσ-
πίπτει. Καὶ τῆς Ἀττικῆς τῷ Ἐθριασίῳ πεδίῳ αἴτιον, διότι ἀπεψυγμένος ἀφικνεῖται. Αἱ δ' ἐρυσίβαι γίνονται ὑπὸ ὑγρότητος θερμῆς μὲν ἀλλοτρίας δέ.
- 18 Διὰ τί ἄνεμος γίνεται πρὸ τῶν ἐκλείψεων ὥς τὰ πολλά,

ο δὲ Χ^a. ρ ἢ C^a.Χ^a. q λείπεται Χ^a. ρ ὑγραινωμένον Χ^a. s δέ] δὲ καὶ Χ^a. t ἐν τῇ λιβύῃ C^a. v ὄντος om. Y^a. w ἔαρι C^a.Χ^a.Y^a.s. x θρασίῳ Y^a.

ἀκρόνυχον μὲν πρὸ τῶν μεσονυκτίων ἐκλείψων, μεσονύκτιον δὲ πρὸ τῶν ἑώων; ^αἩ διότι ἀμαυροῦται τὸ θερμὸν τὸ ἀπὸ τῆς σελήνης διὰ τὸ πλησίον ἤδη φορὰν εἶναι, ἐν ᾧ ^zγενομένη ἔσται ἡ ἑκλείψις; ¹Ανιεμένου οὖν ᾧ κατείχετο ὁ ἀήρ καὶ ἡρέμει, πάλιν κινεῖται καὶ γίνεται πνεῦμα τῆς ὀψιαίτερον ἐκλείψεως ὀψιαίτερον.

Διὰ τί ὁ νότος οὐκ ἀρχόμενος ἀλλὰ λήγων ὑέτιος; Πό- 19
τερον ὅτι πόρρωθεν συνάγει τὸν ἀέρα; Γίνεται δὲ συνιστάντος ^aτὸ ὕδωρ, συνίσταται δὲ ὕστερον ἢ ἄρχεται. ^αἩ ὅτι ἀρχομένου θερμός ἐστιν ὁ ἀήρ ἔτι διὰ τὸ ^bἐκ τοιούτου ἐληλυθέναι, ἐπιχρονιζόμενος δὲ ψυχθεὶς συνίσταται μᾶλλον εἰς ὕδωρ.

Διὰ τί ὁ νότος, ὅταν μὲν ἐλάττων ᾖ, αἰθριός ἐστιν, ὅταν 20
δὲ μέγας, νεφώδης καὶ χρονωότερος; Πότερον, ὥσπερ τινὲς λέγουσι, διὰ τὴν ἀρχήν; ¹Εὰν μὲν γὰρ ^cἀπ' ἐλάττονος, αἰθριος, εἰάν δὲ ἀπὸ πλείονος ὁρμήσῃ, νεφελώδης. ^αἩ ὅτι ἐλάττων ἀρχόμενός ἐστιν, ὥστε οὐ πολὺν ἀέρα ὠθεῖ, ἐπὶ τέλει δὲ εἴωθε γίνεσθαι μέγας. Διὸ καὶ παροιμιάζονται
ἀρχομένου γε νότου καὶ λήγοντος βορέας.

Διὰ τί προΐεται τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῆς ἑώ τὰ πνεύματα, 21
τοῦ θέρους ^dδὲ καὶ ἀφ' ἐσπέρας; ^αἩ ^eὅτι ὅταν μηκέτι κρατῇ ὁ ἥλιος, ἀφιέμενος ὁ ἀήρ ρεῖ; Δύνων τε ^fοὖν ^gκαταλείπει νέφη, ἀφ' ^hᾧ οἱ ζέφυροι καὶ ὅσον ἂν ἐπαγάγῃ ἐκείνοις τοῖς ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ οἰκοῦσιν, ἐωθινὸν πνεῦμα γίνεται. Τὰναντία δέ, ὅταν δύνη ἐν τῷ κάτω μέρει, ⁱἐκείνοις τε ²ζεφύρους ^kποιήσει καὶ ¹ἐνταῦθα ἐωθινὸν πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἀέρος αὐτῷ. Διὰ τοῦτο καὶ καταλάβῃ ἄλλον ἀνεμον, μείζων γίνεται αἰρομένου, ὅτι προσέθηκεν.

Διὰ τί οἱ κύνες τὰ ἔχνη ἥκιστα εὐρίσκουσι ζεφύρου πνέον- 22
τος; ^αἩ ^mδιότι μάλιστα συγχεῖ διὰ τὸ συνεχέστατος εἶναι τῶν ἀνέμων καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν γῆν πνεῖν;

γ τῆς om. Ca. z γενομένων Xa, Ya, s. a τὸ ὕδωρ] τὸν ἀέρα s. b ἐκ] ἐκ τοῦ Xa. c ἐπ' s. d δὲ om. Ya. e ὅτι om. Ca. f οὖν om. s. g καταλιπῇ Ca, καταλείπειν Ya. h ᾧ] οὐ Ca, Ya. i ἐκεῖ Ca. k ποιήσῃ s. l ταῦτα Xa. m ὅτι Ca.

- 23 Διὰ τί, ὅταν ἀστέρες διάττωσιν, ἀνέμου σημεῖον; ^ηἩ ὅτι ὑπὸ τοῦ πνεύματος φέρονται, καὶ πρότερον ἐκεῖ γίνεται πνεῦμα ἢ παρ' ἡμῖν; Διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἂν ^οτόπου φέρονται οἱ ἀστέρες, ἐν τούτῳ καὶ τὸ πνεῦμα γίνεται.
- 24 Διὰ τί μεγίστας νεφέλας τῶν ἀνέμων ὁ ζέφυρος ἄγει; ^ηἩ διότι ἐκ πελάγους πνεῖ ^ρκαὶ κατὰ τὴν θάλατταν; ^ιἘκ πολλοῦ οὖν καὶ συνάγει.
- 25 Διὰ τί οἱ ἐπὶ τέλει ἄνεμοι μέγιστοι; ^ηἩ ^ιὅτι ὅταν ἀθρόοι ἐκπνεύσωσιν, ὀλίγον ^ρτὸ θερμόν;
- 26 Διὰ τί, ἐὰν περὶ ἰσημερίαν λῖψ πνεύση, ὕδωρ γίνεται; ^ηἩ ὅτι καθ' ὃν ἂν ^ςἢ ὁ ἥλιος τόπον τοῦ κόσμου, τὰ ^τἐντεῦθεν πνεύματα κινεῖ; Διὸ καὶ ἡ τῶν πνευμάτων περίστασις ²κατὰ τὴν τοῦ ἡλίου φορὰν γίνεται. ^ν^ιἘπεὶ δ' ἡ ἰσημερία μεθ' ὅριόν ἐστι χειμῶνος καὶ θέρους, ὅταν συμβῇ τὸν ἥλιον κατὰ τὴν ἡμῖν φαινομένην ἰσημερίαν ὑπερβεβληκέναι ἢ ἐκλείπειν τοῦ ἀκριβοῦς ὅρου καὶ εἶναι μᾶλλον ἐν τοῖς χειμερίοις, συμβαίνει τοὺς ἐκ τούτου τοῦ μέρους ἀνέμους πνεῖν, ὧν ἐστὶ ³πρῶτος λῖψ, ὧν ὕγρὸς φύσει. ^ηὈντος δὲ τοῦ ἡλίου μᾶλλον ἐν τῷ χειμερίῳ μέρει τοῦ κόσμου, καὶ κινούντος ^ωτὰ ἐν αὐτῷ πνεύματα, τὰ χειμῶνος ἔργα συμβαίνει γίνεσθαι τούτων δέ ἐστιν ὁ ὄμβρος. ^ιἘπι δὲ ἐπειδὴ ^ωἡ ἰσημερία ἐστὶ ^κκαθάπερ χειμῶν καὶ θέρος ^γἰσοκρατῆς, ἐὰν ²ὅποτερφοῦν αὐτῶν τι προστεθῇ, εὐσημον τὴν ρόπην ποιεῖ, ^κκαθάπερ ἐπὶ τῶν ⁴ἰσαζόντων ζυγῶν. ^ιἘπεὶ δὲ ὁ λῖψ ἐκ ^ατῆς χειμερίου τάξεως ἐστὶ καὶ ὕγρὸς φύσει, προστεθεὶς ἐν τῇ ἰσημερίᾳ ρόπην χειμῶνος ἐποίησε καὶ ὄμβρον· ὁ γὰρ ὄμβρος χειμῶν ἐστιν οἰκειότατος τῷ πνεύσαντι πνεύματι.
- 27 Διὰ τί ὁ νότος καὶ ὁ εὐρος θερμότεροι ὄντες τῶν ἐναντίων, ὁ μὲν τοῦ βορέου, ὁ δὲ τοῦ ζεφύρου, ὑδατωδέστεροί εἰσιν; Καίτοι διὰ ψυχρότητα ὕδωρ ἐξ ἀέρος γίνεται. Οὐ γὰρ διὰ

^η ἢ om. Ca.Xa.Ya.s. ^ο τόπω s. ^ρ καὶ om. Xa. ^ι ὅτι om. Ca.s.
^ρ τὸ om. Ca. ^ς ἢ om. s. ^τ ἐνταῦθα Ca. ^ν ἐπειδὴ ἰσημερία Ca.
^ω τὰ et mox ἡ om. Ca. ^κ utrobique καθάπου s. ^γ ἰσοκρατῆς Ya.s.
² ὁπωτέρως οὖν s. ^α τῆς om. Ca.

τὸ ἀπωθεῖν τὸν βορέαν ^bἐντεῦθεν γίνεται τὰ νέφη· ὁ γὰρ
 ζέφυρος καὶ ὁ εὖρος ἀπάγουσιν ἄμφω (ὁμοίως γὰρ πλάγιοι),
 καὶ οἱ ἄλλοι δὲ πάντες, ^cὅθεν πνέουσιν. Πότερον ὅτι ἀντι-
 2 περίσταται τὸ ψυχρὸν εἶσω μᾶλλον, ὅταν ἢ ἔξω τὸ θερμὸν
 μᾶλλον; ^aἩ ἔστι μὲν τι καὶ ^dδιὰ τὸ ὅθεν πνέουσιν, αἰθρίους
 εἶναι; Καὶ γὰρ εὖρος ἀπ' ἡοῦς ἐστίν. ^eἩ δὲ ^fἡ χώρα
 πρὸς ἐσπέραν σκεῖται, καὶ ζέφυρος. ¹Ἀλλὰ καὶ διότι ^hπρό-
 3 τερον θερμαινόμενος ⁱὁ ἀήρ, ὥσπερ καὶ τὰ ὕδατα, τάχιστα
 καὶ μάλιστα ψύχεται. Φέρεται οὖν ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ εὗρου
 ἀπ' ἀνατολῆς ^kἀήρ θερμός, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου ἀπὸ μεσημ-
 βρίας. ²Ὅταν οὖν ἔλθωσιν εἰς τὸν ^lψυχρότερον τόπον, ταχὺ
 πηγύννται καὶ συνίστανται εἰς ὕδωρ. Καὶ μᾶλλον ὁ εὖρος ⁴
 ποιεῖ ὕδωρ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου μᾶλλον φέρει τὸν ἀέρα, καὶ
 ὁμοίως θερμόν. ³Ὁ δὲ νότος λήγων ὑδατώδης, ὅτι ψυχρὸς
 ὁ πρῶτος φερόμενος ἀήρ ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὁ δὲ τελευταῖος
 διάθερμος ὢν ἀπὸ τῆς γῆς κομίζει. ⁴Ἡ οὐ μόνον τοῦτ' αἴ-
 5 τιον, ἀλλ' ὅτι καὶ μείζων λήγων ὁ νότος γίνεται; Διὸ καὶ
 ἡ παροιμία εἰς αὐτὸν

ἀρχομένου ^mτε νότου.

Οἱ δὲ μείζους ⁿψυχρότεροι. ⁵Ὡστε ^oπηγνύει ὕστερον τὰ
 νέφη. ⁶Ἡ διὰ τοῦτο ὑδατωδέστερος ἢ ἀρχόμενος;

Διὰ τί οἱ ἄνεμοι ξηραίνουνσι ψυχροὶ ὄντες; ⁷Ἡ διότι ἀτμί-
 28 ζειν ποιοῦσιν οἱ ψυχρότεροι; Διὰ τί δὲ μᾶλλον ^pἢ ὁ ἥλιος;
⁸Ἡ διότι ἀπάγουσι τὴν ἀτμίδα, ὁ δὲ ἥλιος καταλείπει; ⁹Υ-
 γραίνει ^qμὲν οὖν μᾶλλον, ξηραίνει δὲ ἥττον.

Διὰ τί ὁ καικίας μόνος τῶν ἀνέμων ἐφ' ἑαυτὸν ἄγει τὰ
 29 νέφη, ὥσπερ καὶ ἡ παροιμία λέγει

ἔλκων ἐφ' ^rαὐτὸν ^sὥσπερ καικίας νέφος.

Οἱ ^tγὰρ ἄλλοι, ὅθεν ἂν πνέωσιν, ἐνταῦθα ἀναστέλλουσιν.

^b ἐντεῦθεν τὰ νέφη Ca. Ya, ἐντεῦθεν τὰ νέφη ἐξ ἀέρος γίνεται s. ^c ὅθεν]
 ὅσοι Ca. ^d διὰ om. Ca. Xa. Ya. s. ^e ἢ δὲ] ἢ Ca. ^f ἢ] ἢ γῆ Xa. ^g κι-
 νεῖται s. ^h πρότερος Ya. s. ⁱ ὁ om. Ca. ^k ἀήρ] ὁ ἀήρ Ca. ^l ψυχρό-
 τατον Ca. s. ^m γε Ca. Xa. ⁿ ψυχροτέρου s. ^o ἀποπηγνύει Ca. ^p ἢ
 om. Ya. s. ^q μὲν om. Ca. ^r αὐτῶν s. ^s ὥσπερ ὁ καικίας Ca. ^t γὰρ]
 δὲ s.

Πότερον αἴτιον ὅτι ἅμα ὁ ἐναντίος πνεῖ; Ἡ οὐκ ἂν ἐλάνθανεν, ἀλλὰ πέφυκε τὸ πνεῦμα κύκλου γραμμὴν φέρεσθαι; Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι περὶ τὴν γῆν πνέουσιν. ^v τοῦτο δὲ τὸ κοῖλον τῆς γραμμῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ^w καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν γῆν ἐστίν, ὥστε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πνέων ^x ἐφ' ἑαυτὸν τὰ νέφη ἄγει.

- 30 Διὰ τί ἀπὸ μὲν τῆς θαλάττης οὐκ ἀποπνεῖ ἔωθεν ψυχρὸν, ἀπὸ δὲ τῶν ποταμῶν; Ἡ ὅτι ἡ μὲν θάλαττά ἐστίν ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις, ^y οἱ δὲ ποταμοὶ ἐν ^z στενοῖς; Ἡ οὖν ἀπὸ τῆς θαλάττης αὔρα εἰς πολὺν τόπον σκίδνεται, ὥστε εἶναι ἀσθενής, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἀθρόως φέρεται καὶ ^a μᾶλλον ἰσχύει, διὸ μᾶλλον εἰκότως φαίνεται ψυχρά. Ἡ ^a οὐ τοῦτ' ἐστίν αἴτιον, ἀλλ' οἱ μὲν ποταμοὶ ψυχροὶ εἰσιν, ἡ δὲ θάλαττα οὔτε θερμὴ οὔτε ψυχρά; Γίνεται δὲ ἡ αὔρα ^b καὶ ἀποπνοὴ θερμαινομένων ἢ ψυχομένων· ὁπότερον γὰρ ἂν τούτων πάσχη, ἐξαεροῦται, ἐξαερουμένου δὲ τοῦ ὕδατος ὁ ³ ἀὴρ γινόμενος φέρεται, ὃ ἐστίν αὔρα. Τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ψυχρὸν εἰκότως ἀποπνεῖ, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα θερμῶν ἀποπνέοντα ψύχεται καὶ γίνεται ψυχρά. Τοὺς μὲν οὖν ποταμοὺς ψυχροὺς ἅπαντας εὔροι τις ἄν, ἡ δὲ θάλαττα ^c οὔτε ψυχρά οὔτε θερμὴ σφόδρα ἐστίν. Οὔτε οὖν τὸ ἀποπνεόν ^d ψυχρὸν ἀπ' αὐτῆς ἐστί, διὰ τὸ μὴ ψυχρὰν εἶναι ^e σφόδρα, οὔτε ψύχεται ταχύ, διὰ τὸ μὴ θερμὴν εἶναι σφόδρα.

- 31 Διὰ τί ὁ ζέφυρος εὐδιεινὸς καὶ ἡδιστος δοκεῖ εἶναι τῶν ἀνέμων, ^f καὶ οἶον καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ Ἡλυσίῳ πεδίῳ, ἀλλ' εἰεὶ ζεφύριοι ^h διαπνέουσιν ⁱ αἴηται;

^v Ἡ πρῶτον μὲν ὅτι ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος κράσιν; Οὔτε γὰρ ^k θερμὸς ὥσπερ οἱ ἀπὸ μεσημβρίας καὶ ἔω, οὔτε ψυχρὸς ὥσπερ οἱ ἀπὸ τῆς ἄρκτου, ^l ἀλλ' ἐν μεθορίῳ ἐπὶ τῶν ψυχρῶν καὶ θερμῶν πνευμάτων· γειτνιῶν δὲ ἀμφοῖν τῆς δυνάμεως αὐτῶν κοινωνεῖ, διὸ καὶ εὐκρατός ἐστι ^m καὶ πνεῖ ἕαρος μά-

^v nonne τούτου? ^w καὶ om. s. ^x ἐφ' αὐτὸν Y^a, ἐπ' αὐτὸν C^a. ^y ὁ δὲ ποταμὸς C^a. Y^a. ^z στεροῖς C^a. ^a οὐ om. C^a. s. ^b καὶ] καὶ ἡ s. ^c οὐδὲ ψ. οὐδὲ codices. ^d ψυχρὸν C^a. X^a, ψυχρὸς s. ^e σφόδρα om. C^a. s. ^f καὶ ante οἶον om. C^a. ^g αἰεὶ Y^a. s. ^h διαπνέουσιν s. ⁱ αὐτμαί C^a. ^k θερμῆς s. ^l ἀλλ'—ἐστι om. C^a. X^a. s. ^m καὶ] διὸ καὶ C^a. X^a. Y^a. s.

λιστα. ¹Ἐτι τὰ πνεύματα περιίσταται ἢ εἰς τὰναντία ἢ ²
¹¹εἰς τὰ δεξιά. Μετὰ οὖν τὸν βορέαν ^οπνέων (ἐπὶ δεξιά γὰρ
^οΡτόπος) εὐδοκιμεῖ, ¹²ὥσπερ παρὰ χαλεπὸν πρᾶος. Καὶ
¹³ἅμα ὅταν ἀποχειμάσῃ, εὐδία εἴωθε γίνεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.
¹⁴Ὁ δὲ βορέας χειμέριος ἄνεμος. [¹⁵Καὶ ὁ ἀπηλιώτης δὲ ἐν ³
¹⁶τῷ μέσῳ ὧν τῶν θερμῶν καὶ τῶν ψυχρῶν πνευμάτων ἦττον
¹⁷αὐτοῖς κοινωνεῖ. ¹⁸Ἀπηλιώτης μὲν γὰρ πνέων τὰ πρὸς νότου
¹⁹πνεύματα κινεῖ (ἐνταῦθα γὰρ ἡ μετάστασις αὐτοῦ ἐστίν),
²⁰κινῶν δὲ οὐ μίγνυται αὐτοῖς. ²¹Ὁ δὲ ζέφυρος καὶ κινεῖται ὑπὸ
²²τῶν νοτίων, καὶ πνέων κινεῖ τὰ βόρεια· τελευτᾷ γὰρ ἐνταῦθα
²³ἡ περίοδος τῶν πνευμάτων. Διὸ τῶν μὲν τὴν τελευτὴν τῶν
²⁴δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐν αὐτῷ δικαίως ἡδύς ἐστι καὶ δοκεῖ εἶναι.]
²⁵Διὰ τί ἐπὶ κυνὶ νότος πνεῖ; ²⁶Ἡ ὅτι ἐπὶ πᾶσι μὲν σημαίνει ³²
²⁷τοῖς ἄστροις δυομένοις ἢ ἐπιτέλλουσιν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπὶ
²⁸τούτῳ; Δῆλον οὖν ὅτι πνεύματα μάλιστα ἐπὶ τούτῳ καὶ
²⁹μετ' αὐτόν. ³⁰Ἐπεὶ δὲ πνίγει, καὶ πνεύματα εἰκότως ἐπ' αὐτῷ
³¹τὰ ³²θερμότατα κινεῖται· ὁ δὲ νότος θερμός ἐστιν. ³³Ἐπεὶ
³⁴δὲ—χρόνος. (cap. 12. sect. 2.—cap. fin.)

Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρῶτ' δὲ οὐ; ³³
³⁵αἴτιος μὲν ἐστίν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν πνευμάτων ὁ ἥλιος ἀνα-
³⁶τέλλων καὶ δύνων; ³⁷Ὅταν γὰρ ὑγρὸν ὄντα τὸν ἀέρα διαθερ-
³⁸μαίνων πέττῃ καὶ διακρίνῃ, εἰς πνεῦμα διακρίνει· ἐὰν δὲ ἦ
³⁹πνευματώδης ὁ ἀήρ, ἔτι μᾶλλον ἐκπνευματοῦται ὑπὸ τοῦ
⁴⁰ἡλίου. ⁴¹Ὅταν μὲν οὖν ἐπ' ἀνατολῇ ἦ ὁ ἥλιος, πόρρω ἐστὶ ²
⁴²τοῦ ζεφύρου· ἀπὸ γὰρ δυσμῶν πνεῖ. ⁴³Ὅταν δὲ περὶ τὸ ¹δύ-
⁴⁴νειν ἦδῃ, τότε διακεκριμένον ἐστὶ τὸ πνεῦμα τελέως. ⁴⁵Ἀπὸ
⁴⁶δὲ μέσου ἡμέρας καὶ πρὸς τὴν δείλην ³συμμετρότατα ἔχει
⁴⁷πρὸς τὸ ⁴διαθερμᾶναι καὶ διακρίναι. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ ³
⁴⁸ἀπηλιώτης πρῶτ' ἄρχεται πνεῖν· τοῦ γὰρ ὑπὲρ γῆς ἀέρος
⁴⁹τῆς νυκτὸς ἐξυγραινομένου καὶ τῇ γῇ ⁵⁰πλησιάσαντος διὰ

¹¹ εἰς τὰ] ἐπὶ τὰ Υ^α. ^ο πνέων s. ^ρ τύπος Χ^α. ¹² ὥσπου περὶ s.
¹⁵ καὶ ὁ—cap. fin. εἶναι om. Ca.Xa.Ya.s. ³² θερμότερα s. ³³ δύνων Χ^α.s.
³⁴ συμμετρότατα Ca.Ya, συμμετριότητα s. ⁴ θερμᾶναι s. ⁵⁰ πλησιά-
⁵¹σαντα s.

βάρος, ἔωθεν ὧ διακρίνων αὐτὸν ὁ ἥλιος τὸν καθ' αὐτὸν κινεῖ πρῶτον. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πνεῦμα ἀνατέλλοντος ἐντεῦθεν ἀπηλιώτης καλεῖται.

- 34 Διὰ τί αἰρομένοι τοῦ ἡλίου καὶ αὐξάνεται καὶ πίπτει τὰ πνεύματα; ^αἩ ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἥτοι τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ ἀναχυθέντος ὑγροῦ κίνησις; Αὕτη δὲ ὅταν μὲν ^zἐλάττων ἦ, ταχὺ καταναλίσκεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὥστε οὐ γίνεται πνεῦμα· ὅταν δὲ ^aπλείων, ^bκινεῖται μᾶλλον τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος· ὁ γὰρ ἥλιος ἀρχὴ τῶν κινήσεών ἐστιν.
- 35 Διὰ τί ὁ ζέφυρος τῆς δείλης πνεῖ; ^αἩ ἅπαντα τὰ πνεύματα τοῦ ἡλίου διαχέοντος τὸ ὑγρὸν γίνεται; ^cΤότε γὰρ συνεστηκός, ὅταν ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις πλησιάζῃ, ἐξάπτει. ^αὉ δὲ ζέφυρος ἀφ' ἐσπέρας πνεῖ. Εἰκότως οὖν τῆς δείλης γίνεται· τότε γὰρ ὁ ἥλιος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀφικνεῖται.
- ²Καὶ ὁ βορέας καὶ ὁ νότος διὰ τοῦτο πλειστάκις πνέουσιν, ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου κρατούμενον κατ' εὐθυρίαν ἤκιστα δύναται διαμένειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ ^dπλαγίου. ^αὉ μὲν οὖν νότος καὶ βορέας ἐκ τῶν ἐφ' ^eἐκάτερα τόπων τῆς τοῦ ἡλίου φορᾶς πνέουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μᾶλλον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρύ.
- 36 Πότερον τὸ πνεῦμα ἀπὸ πηγῆς τινὸς φέρεται ὥσπερ τὸ ὕδωρ, καὶ ταύτης οὐκ ἔστιν ἀνωτέρω αὐτὸ ἐνεχθῆναι, ἢ οὐ; Καὶ πότερον ἀπὸ ἐνὸς σημείου ἢ ἀπὸ πλείονος τόπου; ^αἘνια μὲν οὖν ἐστὶν ὅμοια ^fκαὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ^gσυμβαίνει γίνεσθαι. ^hΤό τε γὰρ ὕδωρ, ὅταν εἰς τὸ κάταντες φέρηται, θάττον ῥεῖ ἢ ὅταν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ καὶ ⁱὁμαλῷ ^kλιμνάζῃ. ^αὉμοίως δὲ καὶ τὰ πνεύματα· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἄκροις καὶ τοῖς ὑψηλοῖς αἰεὶ ἐν κινήσει ὁ ἀήρ, ἐν δὲ τοῖς κοίλοις ^lἡρεμεῖ ³πολλάκις καὶ ἄπνοια γίνεται. ^αἘτι ἐπὶ τοῖς σφόδρα ὑψηλοῖς ὅρεσιν οὐ γίνεται τὰ πνεύματα, οἷον ἐπὶ τῷ ^αΑθῷ καὶ

ὧ αὐτὸν διακρίνων s. ^z ἐλάττω Ca. ^a πλείω Ca. ^b κινῆται Xa.Ya.s.
^c τότε] πότερον Ca.Xa.Ya.s. ^d πλησίον Xa. ^e ἐκάτερον s. ^f καὶ om. s. ^g συμβαίνει γίνεσθαι] φαίνεται συμβαίνειν Ya.s. ^h ποτε Ya, πότερον Xa.s. ⁱ ὁμαλεῖ Ya. ^k λιμνίζῃ s. ^l πολλάκις ἡρεμεῖ Ya.

τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις. Σημεῖον δέ· ἃ γὰρ ἂν ^mκατα-
λείπωσιν οἱ τῷ προτέρῳ ἔτει θύοντες, εὐρίσκεσθαι φασὶ ⁿδια-
μένοντα τῷ ὑστέρῳ. Δῆλον οὖν ὅτι ^oὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ⁴
τινὸς καὶ ἡ τοῦ πνεύματος φορὰ γίνεται. ^pΕἰς τὸ ἄνω οὖν
οὐκέτι δύναται δικνεῖσθαι. Διὰ τοῦτο οὖν ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς
τοῦτο συμβαίνει. Ὅμοίως δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος εἴη· οὔτε
γὰρ ὕδωρ λάβρον οὔτε πνεῦμα ἐξαίσιον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ^qφαί-
νεται γίνεσθαι.

Διὰ τί ποτε τοῦ μὲν νότου πνέοντος ἡ ^rθάλαττα κυανέα ³⁷
γίνεται, τοῦ δὲ βορέου ζοφώδης; ^aἩ ὅτι ὁ βορέας ἦττον
τὴν ^rθάλατταν ταράττει, τὸ δὲ ^sἄτακτότερον ἅπαν μέλαν
φαίνεται.

Διὰ τί οἱ νότοι μικρὰ ^tμὲν πνέοντες οὐ ποιοῦσιν ἐπίνεψιν ³⁸
[^vἥτοι συννέφειαν], μεγάλοι δὲ γενόμενοι ἐπινεφούσιν; ^aἩ
διότι ^wμικροὶ μὲν πνέοντες οὐ δύνανται πολλὰ νέφη ποιεῖν;
^uὈλίγον οὖν τόπον κατίσχουσιν. Ὅταν δὲ μεγάλοι ^xγί-
νωνται, πολλὰ ἀπωθούσι, διὸ καὶ δοκοῦσι μᾶλλον ἐπινεφεῖν.

Διὰ τί ὁ μὲν βορέας ἀρχόμενος μέγας, λήγων δὲ μικρός, ³⁹
ὁ δὲ νότος ἀρχόμενος μὲν μικρός, λήγων δὲ μέγας; ^aἩ ὅτι
ὁ μὲν βορέας ἐγγὺς ἡμῶν, ὁ δὲ νότος πόρρω; Ὁ μὲν οὖν ²
ὅταν ἄρξῃται, εὐθὺς παρ' ἡμῖν, τοῦ δὲ ἄτε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἡ ἀρχὴ διασκεδάννυται, καὶ πρὸς ἡμᾶς μικρὸν ἐξικνεῖται αὐτῆς
τὸ πρῶτον· τῆς δὲ τελευτῆς τοῦ μὲν αἰσθανόμεθα, τοῦ δὲ ὅλως
οὐκ αἰσθανόμεθα. Ὡστε εἰκότως ὁ μὲν ἀσθενὴς παυόμενος
(ἀσθενὴς γὰρ ἡ τελευτὴ πάντων), ὁ δὲ οὐ· τῆς γὰρ τελευτῆς
οὐκέτι αἰσθανόμεθα αὐτοῦ.

Διὰ τί οὗ μὲν κόλποι εἰσὶ, τροπαῖαι γίνονται, οὗ δὲ ἀνα- ⁴⁰
πεπταμένα πελάγη, οὐ γίνονται; ^y^aἩ διότι ^zεἰς μὲν τοὺς
κόλπους ^aρέον ^bοὐ διασπᾶται τὸ πνεῦμα μᾶλλον, ^cἀλλ'

^m καταλίπωσιν s. ⁿ τῷ ὑστέρῳ διαμένοντες s. ^o ὥσπου s. ^p εἰς]
καὶ εἰς s. ^q φαίνεσθαι γίνεται Y^a.s. ^r θάλασσα et mox θάλασσαν s.
^s ἄτακτότατον s. ^t μὲν om. s. ^v ἥτοι συνάφειαν X^a, om. Y^a, qui in
margine ἀντὶ τοῦ συννέφειαν. ^w μικρὰ s. ^x γένωνται Y^a.s. ^y ἡ om.
X^a.Y^a.s. ^z εἰς μὲν om. Y^a. ^a ῥέων X^a.Y^a.s. ^b οὐ om. s. ^c ἀλλ'
om. Y^a.

ἀθρόον ^δ ἐπὶ πολὺ φέρεται, ἐν δὲ τοῖς ἀναπεπταμένοις ἐξ ἀρχῆς τε αἱ ἀπογέαι εὐθὺς διασπῶνται μᾶλλον, καὶ ὅταν ῥέωσι, ταὐτὸ πάσχουσι διὰ τὸ ^επολλαχῇ ἐξεῖναι ὀρμῆσαι· ἔστι γὰρ ἡ τροπαία ^ς ἀπόγειος ἀνάκλασις.

41 Διὰ τί λέγεται

ἀρχομένου τε νότου καὶ λήγοντος βορέας;

^α Ἡ διότι ὁ μὲν βορέας, διὰ τὸ ὑπείκειν ἡμᾶς αὐτῷ καὶ εἶναι τὴν οἴκησιν πρὸς ἄρκτον, εὐθὺς μέγα πνεῖ; ^β Ἀμα γὰρ ἄρχεται καὶ πάρεστιν. Διὸ παυόμενος ἡδὺ πνεῖ· τότε γὰρ ἀσθενὴς πνεῖ. Ὁ δὲ νότος διὰ τὸ πόρρωθεν ὕστερον μείζων ἀφικνεῖται.

42 Διὰ τί ἐν τοῖς νοτίοις βαρύτερον ἔχουσι καὶ ἀδυνατώτερον οἱ ἄνθρωποι; ^γ Ἡ διότι ἐξ ὀλίγου πολὺ ὑγρὸν γίνεται, διατηκόμενον διὰ τὴν ἀλέαν, καὶ ἐκ πνεύματος κούφου ὑγρὸν βαρὺ· εἶτα ἡ δύναμις ἀτονεῖ.

43 Διὰ τί ἐν τοῖς βορείοις βρωτικώτεροι ἢ ἐν τοῖς νοτίοις; ^δ Ἡ διότι ψυχρότερα τὰ βόρεια;

44 Διὰ τί ὁ νότος οὐ πνεῖ κατ' αὐτὴν τὴν Αἴγυπτον τὰ πρὸς ^ε θάλατταν, οὐδ' ὅσον ἡμέρας δρόμον καὶ νυκτός· τὰ δὲ ὑπὲρ ^ς Μέμφεως καὶ ἀποσχόντι δρόμον ἡμέρας καὶ νυκτός λαμπρός· καὶ πρὸς ἐσπέραν οὐ πνεῖ, ^ι ὅσον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δρόμον, τὰ δὲ πρὸς ἑὼ λίβες πνέουσιν; ^β Ἡ διότι κοίλη τὰ κάτω ἢ Αἴγυπτός ἐστι, διὸ ὑπερπίπτει αὐτῆς, ἄνω δὲ καὶ πόρρω ^κ ὑψηλότεροι οἱ τόποι.

45 Διὰ τί ὁ νότος ἀρχόμενος μὲν ¹ μικρός ἐστι, λήγων δὲ μείζων γίνεται, ὁ δὲ βορέας ἀνάπαλιν, διὸ καὶ ἡ παροιμία ^μ λέγει εὖ πλεῖν ἀρχομένου τε νότου καὶ λήγοντος βορέας; ^α Ἡ διότι πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἢ πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦμεν, πνεῖ δὲ ὁ μὲν βορέας ἀπὸ τῆς ἄρκτου, ὁ δὲ νότος ἀπὸ τῆς ² μεσημβρίας. Εἰκότως οὖν ὁ μὲν ἀρχόμενος εὐθὺς ^ν σφοδρὸς πρόσκειται τοῖς ^ο πλησίον τόποις μᾶλλον, ^ρ καὶ ^α μετὰ ταῦτα

^δ ἐπὶ τὸ πολὺ Υ^α. ^ε πολλαχοῖ Υ^α. ^ς ἀπόγειος s. ^ε θάλασσαν s.
^β μέμφεως s. ^ι ὅσον] οὐδ' ὅσον s. ^κ οἱ τόποι ὑψηλότεροι Χ^α. ¹ ἐστι μικρός s. ^μ λέγεται Υ^α. ^ν σφοδρῶς Χ^α. Υ^α. ^ο πλησίον s. ^ρ καὶ om. Υ^α. s. ^α μετὰ δὲ ταῦτα s.

μεταλλάττει τὸ σφοδρὸν πρὸς ἐκείνους. Ὁ δὲ νότος τοῦναντίον ἀρχόμενος μὲν τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν ἔγκειται, ἐπειδὴν δὲ παραλλάξῃ, τοῖς πρὸς ἄρκτον λαμπρὸς καταπνεῖ.

Διὰ τί λέγεται

49

εἰ δ' ὁ νότος βορέαν ῥ προκαλέσεται, αὐτίκα χειμῶν;

Ἡ^s διότι ὁ νότος τοιοῦτός ἐστιν οἷος^t νεφέλας καὶ ὕδωρ πολὺ συναίρειν; Ὅταν οὖν τοιαύτης τῆς καταστάσεως οὔσης ἐπιπνεύσῃ ὁ βορέας, πολλῆς αὐτῷ ὕλης ὑπαρχούσης πήγνυσιν καὶ χειμῶνα ποιεῖ. Διὸ λέγεται

εἰ ὁ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα χειμῶν.

2

Ὁ δὲ πηλὸς καὶ ὅλως τὰ ὕδατα ὑπὸ τοῦ νότου ἢ μάλιστα ἢ πλειστάκις γίνεται.

Διὰ τί ἐπὶ μὲν τῷ νότῳ ταχὺς ὁ βορέας, ἐπὶ δὲ^w τούτῳ⁴⁷ ὁ νότος οὐ ταχὺς ἐπιπίπτει; Ἡ ὅτι τῷ μὲν ἐγγύθεν τῷ δὲ πόρρωθεν ἢ ἄφιξις; Ἡ γὰρ οἴκησις πρὸς βορέαν ἡμῶν.

Διὰ τί τὰ πνεύματα ψυχρά ἐστιν, ὄντα ἀπὸ τῆς τοῦ θερ-⁴⁸μοῦ συγκινήσεως; Ἡ οὐ πάντως ἢ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κίνησις θερμὴ γίνεται, ^x ἐὰν μὴ τρόπον τινὰ γίνηται; Ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀθρόως ἐμπίπτῃ, καίει αὐτὸ τὸ ἀφίεν θερμὴ· ἐὰν δὲ διὰ στενοῦ καὶ κατὰ μικρόν, αὐτὴ μὲν θερμὴ, ὁ δὲ ὑπὸ τούτου κινούμενος ἀήρ, ^y οἷος ἂν ποτε^z τυγχάνῃ προϋπάρχων, τοιαύτην καὶ τὴν κίνησιν ἀπετέλεσεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος. Φασὶ γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἡμᾶς πνεῖν,² τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξίον θερμὸν αἶε. Σημεῖον δὲ τὸ ἐγγὺς προσαγαγόντι τοιοῦτον φαίνεσθαι. Διαφέρει^a δὲ ἢ ἑκπτώσις αὐτοῦ. Ἐὰν μὲν γὰρ διὰ πολλοῦ ἀφίωμεν^b χανόντες, θερμὸν φαίνεται διὰ τὸ αὐτοῦ αἰσθάνεσθαι, ἐὰν δὲ διὰ στενοῦ, σφοδρότερον γινόμενον ὥθει τὸν πλησίον ἄερα, κακείνος τὸν ἐχόμενον. Ψυχροῦ δὲ ὄντος τοῦ ἀέρος καὶ³ ἢ κίνησις αὐτοῦ ψυχρά γίνεται. Μήποτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν

^r προκαλέσεται X^a, προκαλέσεται Y^a. ^s ὅτι X^a. ^t νεφέλοις s.
^v βορρᾶν s. ^w τούτου X^a, s. ^x ἐὰν πρότερόν τινα s. ^y οἷον s. ^z τυγχάνειν s. ^a δὲ καὶ ἢ X^a. ^b τυγχάνοντες X^a.

πνευμάτων τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ διὰ στενοῦ ἢ πρώτῃ κίνη-
 4 σις· εἴτ' ^c ἐκείνον ^d μὲν διήνεγκεν, ἕτερος δὲ ἀῆρ ἐπιρρεῖ. Διὸ
 καὶ τοῦ μὲν θέρους θερμά, τοῦ δὲ χειμῶνος ψυχρὰ τὰ πνεύ-
 ματα, ὅτι ἐν ἑκατέρῳ τοιοῦτος ὁ ἀῆρ ὁ προὑπάρχων· ἐπεὶ
 ὅτι γε οὔτε αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενος ὁ ἀῆρ οὔτε ὑπὸ τοῦ
 θερμοῦ κρατούμενος φέρεται ταύτην τὴν φορὰν, δῆλον οὐ
 μόνον τούτῳ ὅτι ^e θερμαίνει τὰ πνεύματα πλείονος τοῦ θερ-
 5 μοῦ ἐόντος, ἀλλὰ καὶ ἄνω ἐφέρετο. Τὸ γὰρ πῦρ τοιοῦτον,
 τὸ δὲ ψυχρὸν κάτω πέφυκε φέρεσθαι. Τὰ δὲ πνεύματα
 πλάγια εἰκότως· ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω βιάζεται,
 καὶ οὐδέτερον κρατεῖ, μένειν δὲ οὐχ οἶόν τε, λοξὴν τὴν φορὰν
 εἰκότως γίνεσθαι.

49 Διὰ τί οἱ νότοι ἐν τῇ ^f Λιβύῃ ψυχροί, ὥσπερ παρ' ἡμῖν
 οἱ βορέαι; ^g Ἡ πρῶτον μὲν διὰ τὸ ἐγγυτέρω εἶναι ἡμῖν
 τε καί κείνοις τὰς ἀρχὰς τῶν πνευμάτων. Εἰ γάρ, ὥσπερ
 εἶπομεν, διὰ στενοῦ γίνεται τὰ πνεύματα, τοῖς ἐγγυτέρω
^h ψυχρότερα ἔσται διὰ τὴν σφοδρότητα τῆς κινήσεως· εἰς
 γὰρ τὸ πόρρω προιούσης διαχεῖται. Διὸ καὶ παρ' ἡμῖν οἱ
 βορέαι ψυχροί, ὅτι ἐγγυτέρω καὶ παντελῶς ⁱ πρὸς τῇ ἄρκτῳ
 οἰκοῦμεν.

50 Διὰ τί οἱ νότοι οἱ ξηροὶ καὶ μὴ ὑδατώδεις πυρετώδεις;
^a Ἡ ὅτι ^k ὑγρότητα θερμὴν ἀλλοτρίαν ἐμποιοῦσι τοῖς σώμα-
 σιν; Εἰσὶ γὰρ ὑγροὶ καὶ θερμοὶ φύσει, τοῦτο δ' ^l ἐστὶ πυ-
 ρετώδες· ὁ γὰρ πυρετὸς ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων ἐστὶν ὑπερ-
 βολῆς. Ὅταν μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἄνευ ὕδατος πνέωσι,
 ταύτην τὴν τάξιν, ὅταν δὲ ἅμα τῷ ὕδατι, τὸ ὕδωρ κατα-
 ψύχει.

51 Διὰ τί οἱ ^m ἐτήσiai ταύτην δὴ τὴν ὥραν ἀεὶ καὶ ⁿ τοσοῦ-
 τοι πνέουσιν; Καὶ διὰ τί ληγούσης τῆς ἡμέρας λήγουσι καὶ
 τῆς νυκτὸς οὐ πνέουσιν; Ἡ τοῦτο μὲν διὰ τὸ τὴν χιόνα
 τηκομένην παύεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἐσπέραν καὶ τὴν

^c ἐκείνων s. ^d μὲν δ.] μηδὲν δ. Xa. ^e θέρμαι s. ^f λυβύη Xa.
^g ἢ om. Xa. Ya. s. ^h ψυχρότερον s. ⁱ πρὸς] καὶ πρὸς Xa. ^k ὑγρότα-
 τοι s. ^l ἐστὶ] ἐστὶ φύσει Xa. ^m ἐτήσιοι Xa. ⁿ τοσοῦτον s.

νύκτα; "Ολως δὲ πνέουσιν, ὅταν ὁ ἥλιος κρατεῖν καὶ λύειν ἄρξηται τὸν πρὸς βορέαν πάγον. Ἄρχομένου μὲν οὖν οἱ πρόδρομοι, ἤδη δὲ λυομένου οἱ ἐτησίαι.

Διὰ τί ὁ ζέφυρος λειότατός τε τῶν ἀνέμων καὶ ὁ ψυχρός, 52 καὶ δύο ὥρας πνεῖ μάλιστα, ἕαρ τε καὶ μετόπωρον, καὶ πρὸς ἐσπέραν τῆς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν μάλιστα; "Η ψυχρός μὲν διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τῆς ῥ θαλάττης καὶ πεδίων ἀναπεπταμένων; Ἡττον μὲν οὖν ψυχρός τοῦ βορέου διὰ τὸ ἀφ' ὕδατος πνευματουμένου καὶ μὴ χιόνος πνεῖν, Ἡ ψυχρός δὲ διὰ τὸ μετὰ χειμῶνα, ἄρτι τοῦ ἡλίου κρατοῦντος, πνεῖν. Καὶ μετοπόρου, ὅτι οὐκέτι κρατεῖ ὁ ἥλιος. Ἡ οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν γῇ ὑπομένει τὴν σῦλην, ἀλλὰ πλανᾶται διὰ τὸ ἐφ' ὑγροῦ βεβηκέναι. Καὶ ὁμαλὸς διὰ τὸ αὐτό· οὐ γὰρ ἀπὸ ὀρέων πνεῖ, 3 οὐδὲ βία τηκομένου, ἀλλὰ ῥαδίως ὥσπερ δι' αὐλῶνος ῥέων. Τὰ μὲν Ἡ γὰρ πρὸς βορέαν καὶ νότον Ἡ ὀρεινά· πρὸς ἐσπέραν δὲ οὔτε ὄρος οὔτε γῆ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, ὥστε ἐπὶ τῆς γῆς φέρεται. Καὶ πρὸς ἐσπέραν δὲ τῆς ἡμέρας πνεῖ διὰ τὸν τόπον· τότε γὰρ ὁ ἥλιος πλησιάζει τῷ τόπῳ. Καὶ τῆς νυκτὸς παύεται διὰ τὸ ἐκλείπειν τὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν.

Διὰ τί, ὅταν ὁ εὖρος πνεῖ, μείζω φαίνεται τὰ πάντα; "Η 53 ὅτι ζοφωδέστατον τὸν ἀέρα ποιεῖ;

Διὰ τί τὸν μὲν χειμῶνα πρῶτ' ἀπὸ τῆς ἕω τὰ πνεύματα 54 πνεῖ, τὸ δὲ θέρος δείλης καὶ ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου; "Η ὅτι ἅ ἡμῖν συμβαίνει τοῦ θέρους, ταῦτα τοῦ χειμῶνος τοῖς τὸ ἐναντίον τῆς γῆς ἡμισφαίριον οἰκοῦσιν, ἡμῖν δὲ τοῦ χειμῶνος πρῶτ' καὶ ἀφ' ἕω τὰ πνεύματα πνεῖ διὰ τὸ τὸν ἀέρα καθυγρον ἐν τῇ νυκτὶ διακρίνεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ πρῶτ' ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ πρῶτον τὸν ἔγγιστα τοῦ ἡλίου. Ποιεῖ δὲ 2 τοῦτο ὁ ἥλιος καὶ Ἡ πρὸ ἀνατολῆς· διὸ αὖραι οὐχ ἡττον πρὸ ἀνατολῆς πνέουσιν. Ἡ Επειδὴ οὖν καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκει ὁ

ὁ ψυχρότατος X^a. ῥ θαλάσσης s. Ἡ ψυχροὶ s. Ἡ οὐ] οὐδὲ s.
 s ἕλην Y^a.s. Ἡ γὰρ om. X^a. Ἡ ὀρεινά· πρὸς] ὀρεινά· τὰ πρὸς X^a.
 Ἡ ὅτε X^a. Ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς X^a.

ἥλιος τὰ ὑγρά καὶ κινεῖ πρὸ ἀνατολῆς τοῦ χειμῶνος ὑγρὸν ὄντα τὸν παρ' ἡμῖν ἀέρα, δῆλον ὡς καὶ ἐφ' ^γ ἑαυτὸν ^z ἂν ἔλκοι, ὧν ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ, καὶ ^a δείλη ἐκείνοις ὃ ἡμῖν ³ ἐστὶν ὄρθρος. Ὡστε ^b συμβαίνειν ἂν ^c τὸν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸ ἀνατολῆς παρ' ἡμῶν ἐφ' ^d ἑαυτὸν ἐλκόμενον ἀέρα, τοῦτον τοῖς κάτω γενέσθαι ζέφυρον καὶ δείλης πνεῖν. Ὁ δὲ ἐν τῷ παρ' ἡμῖν χειμῶνι, τῆς ἑῷ ἐκείνοις συμβαίνει, ὃ δὲ ἐν τῷ ⁴ θέρει, τῆς δείλης ἡμῖν. Ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν θέρος, ἐκεῖ χειμῶν ἐστὶ, καὶ ^e ἡ ἡμετέρα δείλη ἐκείνοις ὄρθρος. Καθ' ἣν ἐκείνοις μὲν ^f αὔρας ἐξ ἐώας συμβαίνει πνεῖν, ἡμῖν δὲ ζεφύρους ⁵ διὰ ^g ταῦτα τοῖς προειρημένοις. Τοῦ δὲ θέρους καὶ ἐῷαι μὲν οὐ πνέουσιν, ὅτι ^h εἰς ξηρότερον ἔτι τὸν παρ' ἡμῖν ἀέρα ὃ ἥλιος ἀνατέλλει διὰ τὸ ὀλίγον ^h χρόνον αὐτοῦ ἀπογεγονέναι· ζέφυροι δὲ οὐ πνέουσι δείλης τοῦ χειμῶνος, ὅτι οὐδ' ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ ἐῷαι ταύτην τὴν ὥραν διὰ τὰ προειρημένα, ὅθεν ὃ ἥλιος ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκων τὰ ὑγρά τὸν παρ' ἡμῖν ζέφυρον ⁱ ποιεῖ.

55 Διὰ τί ὁ ζέφυρος εὐδαινὸς καὶ ἡδιστος δοκεῖ εἶναι τῶν ἀνέμων; Ἡ ὅτι ἐν μεθορίῳ ἐστὶ τῶν ^k θερμῶν καὶ ψυχρῶν πνευμάτων, γειτνιῶν δὲ ἀμφοῖν τῆς δυνάμεως ^l αὐτῶν κοινῶν· διὸ εὐκρατός ἐστιν. Ὁ δὲ ἀπηλιώτης ἡττον κοινῶν, ² ὧν ἐν τῷ μέσῳ τῶν αὐτῶν. Ἀπηλιώτης μὲν γὰρ πνέων τὰ πρὸς νότον πνεύματα κινεῖ (ἐνταῦθα γὰρ ἡ ^m μετὰστασις αὐτοῦ ἐστίν), κινῶν δὲ οὐ μίγνυται αὐτοῖς. Ὁ δὲ ζέφυρος καὶ κινεῖται ὑπὸ τῶν νότων καὶ πνέων κινεῖ τὰ βόρεια· τελευτᾷ γὰρ ἐνταῦθα ἡ περίοδος τῶν πνευμάτων. Διὸ τῶν μὲν τὴν τελευτὴν τῶν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐν ⁿ ἑαυτῷ δικαίως ἡδύς ἐστὶ καὶ δοκεῖ εἶναι.

56 Διὰ τί ἄλλοις ἄλλοι τῶν ἀνέμων ὑέτιοι, οἷον ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ καὶ ταῖς νήσοις ὁ Ἑλλησποντίας, ἐν Ἑλλησπόντῳ

γ αὐτὸν Υἱᾶ. z ἀνέλκει Χᾶ.σ. a δείλης Χᾶ.Υᾶ.σ. b συμβαίνει s, συμβαίνειν Χᾶ. c τὸν] αὐτὸν Χᾶ. d αὐτὸν Υἱᾶ. e ἡ om. Χᾶ. f αὔροις s. g ταῦτα Υἱᾶ.σ. h αὐτοῦ χρόνον Υᾶ.σ. i πνεῖ Υᾶ. k ψυχρῶν καὶ θερμῶν Χᾶ. l αὐτῷ Υᾶ. m μετὰστασις Χᾶ. n αὐτῷ Υᾶ.

δὲ ὁ βορέας καὶ ἐν Κυρήνῃ, περὶ ὁ Λέσβον δὲ νότος; Ἡ ὅπου ἂν ἄθροισις νεφῶν, ἐνταῦθα ὕδωρ; Ἐνταῦθα γὰρ ἡ πύκνωσις ἀθροίζεται, ὅπου ἂν ᾤ προκαθίζεσθαι ἡ ἔχῃ. Διὸ ² καὶ ἐν τοῖς ὅρεσι μᾶλλον ὕει ἢ ὅπου ἂν τὸ πλῆθος ὑπεξάγειν δύνηται· περικαταλαμβανόμενον ᾧ γὰρ πυκνοῦται· δεῖ δὲ τοῦτο γενέσθαι. Καὶ ἐν ταῖς εὐδαίαις μᾶλλον ὕει. Ἐν Ἐλ- ³ λησπόντῳ μὲν οὖν ἄνωθεν ὁ βορέας πολλὰ συνωθεῖ νέφη, πρὸς δὲ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὰς νήσους ὁ Ἑλλησποντίας, ὥσπερ ὕλην ἔχων· καὶ γὰρ περιέσταται τὰ πολλὰ ἐκ τοῦ βορέου. Περὶ δὲ Λέσβον ὁ εὖρος καὶ ὁ νότος ἐκ τοῦ πελάγους φέροντες πολλὰ νέφη προσβάλλει τῇ χώρᾳ. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Διὰ τί λέγεται

57

μή ποτ' ἀπ' ἡπείρου δείσης τ' νέφος ἀλλ' ἀπὸ πόντου
χειμῶνος, ἢ θέρεος δὲ ἀπ' ἡπείροιο μελαίνης;

Ἡ διότι τοῦ μὲν χειμῶνος, ἡ ὠθάλαια θερμότερα, ὥστε ^x εἴ τι συνέστη, δῆλον ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἰσχυρὰς συνέστηκεν· ἐλύθη γὰρ ἂν διὰ τὸ ἀλεινὸν εἶναι τὸν τόπον. Τοῦ δὲ θέρους ἡ ² μὲν ὠθάλαια ψυχρά, καὶ ὕτὰ πόντια πνεύματα, ἡ δὲ γῆ θερμή, ὥστε εἴ τι ἀπὸ τῆς γῆς φέρεται, ^z διὰ μείζονος ἀρχῆς συνέστη· διελύθη γὰρ ἂν, ^a εἰ ἀσθενὲς ἦν.

Διὰ τί ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ὑψηλῇ οὕση τὰ μὲν πνεύματα οὐθὲν ⁵⁸ ψυχρότερα τῶν ^b παρὰ τοῖς ἄλλοις, ὅταν δὲ νηνεμία ^c ἦ καὶ ἐπινέφελα, ψυχρά, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀμαλέσι τοῖς ἐλώδεσιν; Ἡ ὅτι καὶ ἡ Ἀρκαδία ὁμοία γίνεται τοῖς ἐλώδεσιν· οὐ γὰρ ἔχει ἐξόδους τοῖς ὕδασι εἰς θάλατταν, διὸ καὶ βάραθρα πολλὰ αὐτόθι ἐστίν. Ὅταν μὲν οὖν ἦ ἄνεμος, ἀπορριπίζει τὴν ἐκ ² τῆς γῆς ἀναθυμίασιν, οὕσαν ψυχράν· αὐτὰ δὲ τὰ πνεύματα οὐ ψυχρά διὰ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης προσβάλλειν· ἐν δὲ ταῖς

ὁ δὲ Λέσβον X^a. ᾤ προκαθίζεσθαι Y^a. ἡ ἔχῃ X^a.s. ᾧ γὰρ] μὲν γὰρ Y^a. ἡ ἡπείροιο X^a.s. τ' νέφος om. X^a.Y^a.s. ἢ θέρους X^a.Y^a.
^w utrobique θάλασσα, c. 58. sect. 1. θάλασσαν, sect. 2. θαλάσσης s.
^x τι codices. ὕτὰ om. X^a. ^z διὰ τὸ μείζονος s. ^a εἰ ante διελύθη X^a.
^b περὶ s. ^c ἡ καὶ ἐπινέφελα ἦ ψ. s.

νηνεμίαις ἀνιούσα ἢ ἀτμίς ἀπὸ τοῦ ἐμμένοντος ὕδατος ποιεῖ τὸ ψῦχος.

- 59 Διὰ τί, ἂν ἔωθεν πνεῖν ἄρξῃται, διημερεύει μᾶλλον; ^αἩ διότι ἀρχομένου τοῦ ἡλίου σφοδροτάτη ἢ φορά, ^δδιὸ ἐκτείνεται τοιαύτη οὔσα. Σημεῖον δὲ ὅτι ἰσχυρὰ ἢ σύστασις.
- 60 Διὰ τί βορέας τὴν ἡμέραν μὲν λαμπρός, τὴν δὲ νύκτα πίπτει; ^αἩ διότι γίνεται ^εἀπὸ πεπηγότος ὑετοῦ, ὅταν ἀναθυμιᾶται διὰ τὸν ἥλιον; Πίπτει δὲ νυκτός, ὅτι οὐχ ἢ αὐτὴ γένεσις, ἀλλὰ τούναντίον ποιεῖ· τὰς γὰρ νύκτας ἐκπνέει, τὰς δὲ ἡμέρας ἡττον.
- 61 Διὰ τί τὰ ἀράχνια τὰ πολλὰ ὅταν φέριται, πνεύματός ἐστι σημεῖα; Πότερον ὅτι ἐργάζεται ὁ ἀράχνης ἐν ταῖς εὐδίαῖς, φέρεται δὲ διὰ τὸ ψυχόμενον τὸν ἀέρα συνιέναι πρὸς τὴν γῆν, τὸ δὲ ψύχεσθαι ἀρχὴ χειμῶνος· σημεῖον οὖν ἢ φορά ²τῶν ἀραχνίων. ^αἩ ὅτι μετὰ τὰ ὕδατα καὶ τοὺς χειμῶνας γίνεται τῶν ἀραχνίων ἀθρόα ἢ φορά, ^εἐν ταῖς εὐδίαῖς ^ςἐργαζομένων, διὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι ^ημὴ φαίνεσθαι; Δύσριγον γὰρ τόδε. Καὶ φερόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος ^ιπολὺ ἐκπνίζονται. Μετὰ δὲ τὰ ὕδατα εἴωθε ^κπνεύματα γίνεσθαι ὡς τὰ πολλὰ.
- 62 Διὰ τί οἱ βορέαι μεγάλοι τοῦ χειμῶνος ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις ^ιἐπινέφελαι, ἔξω δὲ αἶθριοι; ^αἩ ὅτι ἅμα ψυχροὶ εἰσι καὶ μεγάλοι, ἐγγὺς δὲ μᾶλλον ψυχροί, ὥστε φθάνουσι πηγνύντες πρὶν ἀπῶσαι τὰ νέφη· ὅταν δὲ παγῇ, μένουσι διὰ βάρους. ^αἘξω δὲ τῷ μεγέθει ἐργάζονται μᾶλλον ἢ τῷ ψυχρῷ.

ΚΖ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΜΑΝΔΡΕΙΑΝ.

Διὰ τί οἱ φοβούμενοι τρέμουσιν; ^αἩ διὰ τὴν κατάψυξιν; ^ιἘκλείπει γὰρ τὸ θερμὸν καὶ συστέλλεται· διὸ καὶ αἱ κοιλίαι λύνονται τοῖς πολλοῖς.

- 2 Διὰ τί οὖν καὶ διψῶσιν ἔνιοι, καθάπερ οἱ μέλλοντες κολά-

^δ διὸ] διότι s. ^ε ἀπὸ τοῦ πεπ. X^a. ^ε ἐν δὲ ταῖς s. ^ς ἐργαζομένου Y^a. ^η μὴ om. Y^a. ^ι πολὺν X^a. Y^a. ^κ πνεῦμα s. ^ι ἐπινεφέλοις X^a, ἐπὶ νεφέλαις Y^a. s. ^μ ἀνδρίαν Y^a.

ζεσθαι; Οὐ γὰρ ἔδει καταψυχομένων. ^αἩ οὐκ ἐν ταύτῳ τόπῳ ἢ κατάψυξις καὶ ἡ θερμότης, ἀλλ' ἡ μὲν ἐν τῷ ἐπιπολλῇ, ἐνθεν ἐκλείπει τὸ θερμόν, ἡ δὲ ἐν τῷ ἐντός, ὥστε ἐκθερμαίνει; Σημεῖον δὲ καὶ τὸ λύεσθαι ^ητὰς ^θκοιλίας. ^ιἈναξηρανομένου δὴ τοῦ κυρίου τόπου τὸ δίψος. ^κὍμοιον δὲ ἔοικεν ὥσπερ τοῖς ἡπιαλοῦσιν, ^ροἱ ἅμα τῷ ῥιγοῦν ^ιδιψῶσιν· οὐδὲ γὰρ ὁ αὐτὸς οὐδ' ἐκεῖ τόπος ψύχεται καὶ θερμαίνεται.

Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς θυμοῖς εἰς τὸ ἐντός ἀθροίζομένου τοῦ ³ ^ρθερμοῦ διάθερμοι καὶ θαρραλέοι, ἐν δὲ τοῖς φόβοις ἀνάπαλιν; ^αἩ οὐκ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀργιζο- ² μένοις περὶ τὴν καρδίαν, διὸ καὶ θαρρητικοὶ ^ς καὶ ἐν ἐρυθήματι καὶ πνεύματος πλήρεις, ἄνω τῆς φορᾶς οὔσης, τοῖς δὲ φοβουμένοις κάτω συμφευγόντων τοῦ αἵματος καὶ τοῦ θερμοῦ, διὸ καὶ ἡ λύσις τῶν κοιλιῶν· ἐπεὶ καὶ ἡ τῆς καρδίας πήδησις οὐχ ὁμοία, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὡς ἂν διὰ τὴν ἐκλείψιν πυκνὴ καὶ νυγματώδης, τοῖς δὲ ὡς ἂν ἀθροίζομένου πλείονος θερμοῦ· διὸ καὶ τὸ ἀναζεῖν καὶ τὸ ὀρίνεσθαι τὸν θυμὸν καὶ ταράττεσθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα λέγουσιν οὐ κακῶς ἀλλ' οἰκείως. ^ιἈρ' οὖν καὶ διὰ τοῦτο τὸ δίψος, ἐπεὶ τό γε ξηρὸν πτύειν ³ καὶ ὁ σανσαρισμὸς καὶ τὰ τοιαῦτα γίνεται διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πνεύματος ἅμα καὶ θερμοῦ. Καὶ τὸ δίψος δὲ δῆλον ὡς ἐκθερμαινομένου τοῦ σώματος. Πῶς οὖν ὁ αὐτὸς τόπος ἀναξηραίνεται ^τἀμφοῖν, ^ω διψῶμεν, καὶ τῷ φοβουμένῳ καὶ τῷ ὀργιζομένῳ; ^οὉ δὲ φόβος ὅτι διψητικόν, καὶ οἱ ἐν ταῖς ⁴ τροπαῖς δηλοῦσιν· οὐδαμοῦ γὰρ οὕτω διψῶσιν. Καὶ οἱ ἀγνῶντες δὲ σφόδρα· διὸ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιρροφούσι, καθάπερ Παρμένων ὁ ὑποκριτής. ^αἩ τούτοις μὲν ^νοὐκ ἔστι δίψος, ἀλλὰ ξηρότης πεφευγότος τοῦ αἵματος, ὅθεν καὶ ^ωῶχροί; Σημεῖον δὲ τὸ μὴ πίνειν πολὺ, ἀλλὰ καὶ ^ςβροχίσαι. Οἱ δ' ἐν ταῖς τροπαῖς μετὰ πόνον. Διὸ ^υδιψῶσι καὶ ⁵ οἱ μέλλοντες κολάζεσθαι· καὶ οὐθὲν ἄτοπον. ^εἘν δὲ ^zτοῖς

^η τὰς] καὶ τὰς Υ^α. ^θ κοιλίας s. ^ρ οἱ] ἡ s. ^ι διψῶσιν s. ^κ θυμοῦ s. ^ς καὶ ἐρυθήματος margo r. ^τ ἀμφω Χ^α. Υ^α. s. ^ν οὐδ' Υ^α. ^ω ῶχρός Χ^α, ἴσως ὠχρίῳσι margo Χ^α. ^ς βροχίσαι s. ^υ διψιῶσι s. ^z τοῖς om. s.

ἡρτηνται. Τὸ δὲ κάτω χεῖλος, ἀλλ' οὐ τὸ ἄνωθεν, κάτω ² κρέματα ¹ ἢ ῥέπει· τὸ δὲ κάτωθεν ἄνω ^k παρὰ φύσιν, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἄνω ἡρεμεῖ· οὐ ὑφαιρουμένου διὰ τὸ ψύχεται τρέμει. Καὶ ἐν τοῖς θυμοῖς δὲ διὰ τὸ αὐτὸ ἀποκρεμάννυνται τὸ χεῖλος. Δῆλον δὲ ἐπὶ τῶν παιδίων· ¹ συνθεῖ γὰρ εἰς τὴν καρδίαν τὸ θερμόν.

Διὰ τί οἱ φοβούμενοι ^m τρέμουνσι, καὶ μάλιστα τὴν φωνὴν ⁷ καὶ τοῦ σώματος ⁿ τὰς χεῖρας καὶ τὸ κάτω χεῖλος; ^a Ἡ διότι ἐκ τούτου τοῦ τόπου ἐκλείπει τὸ θερμόν ἐν ᾧ ἡ φωνή; Τὸ δὲ χεῖλος καὶ τὰς χεῖρας, ὅτι ^o εὐκινήτοτατα καὶ ἥκιστα ἔναιμα. Καὶ προῖενται μὲν τὴν χολήν, συσπῶσι ^p δὲ τὰ αἰδοῖα, προῖενται μὲν διὰ τὸ συντήκειν τὸ καταβαῖνον θερμόν, ἀνασπῶσι δέ, ὅτι ^q ἔξωθεν φόβος· εἰς τὸνναντίον οὖν ἡ φυγή.

Διὰ τί οἱ φοβούμενοι καὶ ^r διψῶσι καὶ ῥιγῶσιν; Ταῦτα ⁸ δὲ ἐναντία τὰ πάθη. ^a Ἡ ῥιγοῦσι μὲν ψυχόμενοι, διψῶσι δὲ θερμαινόμενοι; Διότι ἐν τῷ φοβεῖσθαι τὸ θερμόν ἐκλείπει καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων. Δηλοῖ δὲ τὸ χρῶμα καὶ αἱ κοιλίαι· τὸ μὲν γὰρ πρόσωπον ὠχρόν, αἱ δὲ κοιλίαι ἐνίοτε λύνονται. Διὰ μὲν ^s οὖν τὸ ἐκλείπειν τὸ θερμόν ἐκ τῶν ἄνωθεν τὸ ῥίγος γίνεται, διὰ δὲ τὸ ὑγρὸν ἡ δίψα.

Διὰ τί τοῦ τε φόβου λύπης τινὸς ὄντος καὶ τῆς ἀλγῆ- ⁹ δόνος, οἱ μὲν ἀλγοῦντες ἀναβοῶσιν, ^t οἱ δὲ φοβούμενοι σιωπῶσιν; ^a Ἡ οἱ μὲν ἀλγοῦντες κατέχουσιν τὸ πνεῦμα (διὸ ἀθρόον ἐξίον μετὰ ^v φωνῆς ἐξέρχεται), τῶν δὲ φοβουμένων κατέψυκται τὸ σῶμα καὶ τὸ θερμόν κάτω ἐνήνεκται, ὃ ποιεῖ πνεύματα. ^z Ἡ οὖν ἐνήνεκται μάλιστα, ἐνταῦθα καὶ ποιεῖ αὐτά. Διὸ καὶ ἀποψοφουῦσιν οἱ φοβούμενοι. ^z Ἡ δὲ φωνή ² ἐστὶ φορὰ πνεύματος ἄνω πως καὶ διὰ ^w τινων ^x γινομένη. Τοῦ δὲ τοὺς ἀλγοῦντας κατέχειν τὸ πνεῦμα αἴτιον, ὅτι ταῖς ἐνυπαρχούσαις ἡμῖν βοηθείαις φύσει ^y εὐθὺς πάντες ^z παθόντες

ⁱ ἢ Xa.Ya.s.t.u. ^k περὶ s. ¹ συνθεῖ s. ^m καὶ μάλιστα τρέμουνσι Xa. ⁿ τὰς om. Xa. ^o εὐκινήτοτατος s. ^p δὲ καὶ τὰ Xa.s. ^q ἔξω s, omisso φόβος. ^r διψῶσι καὶ ῥιγῶσι s, ῥιγῶσι καὶ διψῶσι Xa. ^s οὖν om. Xa.Ya.s. ^t οἱ δὲ] οὐδὲ s. ^v βοῆς Xa. ^w τινων Xa. ^x γινομένων s. ^y εὐθὺ Xa. ^z μαθόντες s.

ἄνευ λογισμοῦ χρώμεθα, ^aκαθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα· τὰ μὲν
 3 ^bγὰρ ^cκέρασι, τὰ δὲ ὀδοῦσι, τὰ δὲ ὄνυξιν ἀμύνεται. Πρὸς
 δὲ τὰ ἀλγήματα πάντα ἢ τὰ πλείεστα βοηθεῖ ἡ θερμότης.
 *Ο ποιεῖ ὁ κατέχων τὸ πνεῦμα· θερμαίνει γὰρ καὶ ἐκπέττει
 τὸ ἄλγημα, ^dσυστέλλων ἐντὸς τὸ θερμὸν τῷ πνεύματι.

ΙΟ Διὰ τί τοῖς φοβουμένοις αἱ κοιλίαι λύονται καὶ οὐρητι-
 ῶσιν; *Η τὸ θερμὸν τὸ ἐν ἡμῖν ἐστὶν ὥσπερ ζῶον; Τοῦτ'
 οὖν φεύγει ^eὅ τι αὖ φοβηθῇ. *Εξωθεν ^fοὖν γινομένων τῶν
 τε ὑπὸ τῆς ἀγωνίας φόβων καὶ τῶν τοιούτων, ^gκαὶ ἐκ τῶν
 ἄνωθεν εἰς ^hτὰ ⁱκάτω καὶ ἐκ τῶν ἐπιπολῆς εἰς τὰ ἐντός, ἐκ-
 θερμαίνόμενοι δὲ οἱ περὶ τὴν κοιλίαν τόποι καὶ τὴν κύστιν
 2 διαλύονται, καὶ ποιοῦσιν αὐτὰς ^kεὐτρεπεῖς. Καὶ γὰρ τὰ
^lἄνηθα καὶ τὰ ἀψίνθια, καὶ ὅσα ^mοὐρητικά, θερμαντικά.
 *Ομοίως δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν κοιλίαν φάρμακα, τὰ κάτω θερ-
 μαντικά· καὶ τὰ μὲν τῶν εἰσενεχθέντων ⁿμόνων λυτικά, τὰ
 δὲ καὶ ἐτέραν σύντηξιν ποιεῖ, οἷον τὸ σκόροδον εἰς τὸ οὖρον.
 Τὸ αὐτὸ δὲ τοῖς τοιούτοις ἢ ἐκ τῶν ^oἐπιπολῆς θερμασία εἰς
 τούτους ^pτούς ^qτόπους συνιούσα δρᾷ.

ΙΙ Διὰ τί οἱ φοβούμενοι συσπῶσι τὰ αἰδοῖα; Εἰκὸς γὰρ ἦν
 τοῖναντίον, ^rτοῦ θερμοῦ εἰς τοῦτον τὸν τόπον ^sἀθροιζομένον
 τῶν φοβουμένων, ἀνίσθαι αὐτά. *Η οἱ φοβούμενοι σχεδὸν
 ἅπαντες ὥσπερ ῥιγοῦντές εἰσιν; *Εκλελοιπότης οὖν ἐκ τῶν
 ἐπιπολῆς τοῦ θερμοῦ συσπῶσιν. Διὸ καὶ ^tβομβυλιάζουσιν
 2 οἱ δεινῶς δεδιότες. Δοκεῖ δὲ συσπᾶν τὸ ἐπιπολῆς καὶ τὸ
 δέρμα τῶν ῥιγούντων, ἅτε τοῦ θερμοῦ ἐκκεκριμένον· διὸ καὶ
 φρίττουσιν. Συσπᾶται δὲ καὶ ἡ ^vὀσχέα τοῦ αἰδοίου ἄνω,
 καὶ συνεφέλκονται καὶ οἱ ὄρχεις αὐτοῖς συστελλομένων. Θάπ-
 τον δὲ φαίνεται ἐπὶ τῶν ἀφροδισίων· ὁ γὰρ φόβος ἐκκρίνει,

^a καθάπου s. ^b γὰρ om. X^a. ^c κέρατα s. ^d συστέλλον X^a. ^e ὅτε
 X^a.s. ^f οὖν om. K^a.O^a.s. ^g καὶ ante ἐκ om. Q.K^a.s. ^h τὸ s.
ⁱ κάτω—τὰ om. Q. ^k εὐτροπεῖς Q.K^a, εὐτροπῆς s. ^l ἄνηθα x. et
 margo X^a, ἄνησα Q.Y^a, ἄνησσα K^a.O^a.s, ἄνοσα t. ^m οὐρ. καὶ θερμ.
 Q.K^a.O^a.Y^a. ⁿ μόνον X^a.Y^a. ^o ἐπιπολῶν θερμάνει s. ^p τούς om.
 X^a. ^q τρόπους X^a. ^r εἰς τοῦτον τὸν τόπον τοῦ θερμοῦ X^a. ^s ἀθροι-
 ζόμενοι s. ^t βομβυλίζουσιν Y^a. ^v ὀχεία X^a.

καὶ πολλοῖς τῶν ἀγωνιῶντων καὶ τῶν περιφόβων συγκινεῖ ἡ τῆς γονῆς ^Wπρόεσις.

ΚΗ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΝ, ΚΑΙ
ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΚΡΑΣΙΑΝ.

Διὰ τί ἔνιοι κάμνουσιν, ὅταν ἐθισθέντες ἀκολάστως ζῇν μὴ ἀκολάστως διαιτῶνται, οἷον Διονύσιος ὁ τύραννος, ἐπεὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἐπαύσατο πίνων ὀλίγον τινὰ χρόνον, εὐθὺς ἐφθισίασεν, ἕως πάλιν εἰς τὴν ^xμέθην ^γμετέβαλεν. ⁴Ἡ μέγα μὲν ^zτι καὶ τὸ ἔθος ἐστὶν ἐκάστοις· φύσις γὰρ ἤδη γίνεται. ^aΚαθάπερ ἂν ἰχθὺς ἐν ἀέρι ἢ ἄνθρωπος ἐν ὕδατι ^bδιατελῶν ^z φαύλως ἂν ^cἴσχοι, οὕτω καὶ οἱ τὰ ἔθη μεταβάλλοντες χαλεπῶς ἀπαλλάττουσιν, καὶ τὸ πάλιν εἰς τὰ ^dεἰωθότα ἐλθεῖν σωτηρίᾳ ^eγίνεται αὐτοῖς ὥσπερ εἰς φύσεως κατάστασιν. ⁴Ἐτι δὲ καὶ συντηκτικοὶ γίνονται, εἰωθότες τροφῇ χρῆσθαι δαψιλεῖ τῇ ^fιδίᾳ· μὴ λαμβάνοντες γὰρ τὴν εἰωθυῖαν ὥσπερ ὅλως μὴ λαμβάνοντες διατίθενται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ περιτ- ³τώματα τροφῇ μεμιγμένα πολλῇ ἀφανίζεται, αὐτὰ δὲ ἐπιπολάζει μόνα ὄντα, καὶ φέρεται εἰς ὄμματα ἢ πνεύμονα· προσενεγκαμένοις δὲ τροφὴν κατακεραυννύμενα ὕδαρῇ γίνεται καὶ ἀβλαβῇ. Γίνεται δὲ τοῖς ἀκολάστως ζῶσι πλείω τὰ περιττώματα ἄχρι τινὸς λήξαι τοῦ εἰωθότος βίου, διὰ τὸ πολλὴν ἀκαταχώριστον ἐν αὐτοῖς ὕλην ὑπάρχειν ἐκ τοῦ προτέρου βίου, ἧς τηκομένης ὑπὸ τοῦ συμφύτου θερμοῦ, καθάπερ χιόνος πολλῆς, ρεύματα ἀδρὰ συμβαίνει γίνεσθαι.

Διὰ τί κατὰ ^gδύο μόνas αἰσθήσεις ἀκρατεῖς λέγομεν, οἷον ²ἀφῆν καὶ γεῦσιν; ⁴Ἡ διὰ τὰς ἀπὸ τούτων γινομένηs ἡδονὰς ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις; ⁴Ἄτε οὖν κοιναὶ οὖσαι ἀτιμότηταί εἰσι, διὸ καὶ μάλιστα ἢ μόναι ἐπονείδιστοί εἰσιν. ⁴Ὡστε ^hτὸν ὑπὸ τούτων ἡπτῶμενον ψέγομεν καὶ ἀκρατῇ καὶ ἀκόλαστον εἶναι φαμέν, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν χειρίστων ἡδονῶν ἡττᾶσθαι.

^W προαίσεις s. ^x μεγέθην s. ^γ μετέβαλλεν v. ^z τοι X^a. ^a καθάπερ ανει X^a, s. ^b τελῶν s. ^c ἴσχει X^a. ^d εἰωθότως s. ^e αὐτοῖς γίνεται s. ^f ἰδίᾳ] ἡδεῖα X^a. ^g μόνas δύο X^a. ^h τὸ Y^a, v.

- 3 Διὰ τί ἀκρατεῖς ⁱλέγονται ^kκατὰ τὰς ἐπιθυμίας μόνον, οὔσης ^lτῆς ἀκρασίας καὶ περὶ τὴν ὀργήν; ^μἩ ὅτι ἀκρατῆς μὲν ἐστὶν ὁ ^νπαρὰ τὸν λόγον τι πράττων ^ηκαὶ ἀκρασία ἡ ^οπαρὰ τὸν λόγον ἀγωγή, εἰςὶ δὲ αἱ μὲν ἐπιθυμίαι ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν ^οπαρὰ τὸν λόγον, αἱ δὲ ὀργαὶ μετὰ λόγου, οὐχ ὡς κελεύσαντος τοῦ λόγου, ἀλλ' ὡς δηλώσαντος τὸν προπηλακισμόν ἢ τὴν αἰτίαν.
- 4 Διὰ τί τὴν μὲν ἐγκράτειαν καὶ ^ητὴν σωφροσύνην ἐπὶ τῶν νέων καὶ πλουσίων μάλιστα ἐξετάζομεν, τὴν δὲ δικαιοσύνην ἐπὶ τῶν πενήτων; ^ηἩ ὅτι οὐ μάλιστα δεῖται τις, ^ρεἰ τούτου ἀπέχεται, μᾶλλον θαυμάζοιτ' ἂν ἢ τῶν ἐναντίων; ^οὉ μὲν οὖν πένης εὐπορίας δεῖται, ὁ δὲ νέος καὶ πλούσιος ἀπολαύσεως.
- 5 Διὰ τί ἦττον ἀνέχονται διψῶντες ἢ πεινῶντες; ^ςΠότερον ὅτι λυπηρότερον; ^τΣημεῖον δὲ τοῦ λυπηροτέρου, ὅτι ἥδιον τὸ ^νδιψῶντα ^ωπιεῖν ἢ ^χπεινῶντα φαγεῖν. Τὸ δὲ ἐναντίον τῷ ἡδέϊ λυπηρότερον. ^ηἩ ^υδιότι μᾶλλον δεῖται τὸ θερμὸν τοῦ ὑγροῦ ἢ τὸ ξηρὸν ^φζῶμεν; ^ηἩ ὅτι δυοῖν ἢ δίψα ἐπιθυμία, ποτοῦ καὶ τροφῆς, ἡ δὲ πείνα ἐνὸς ^ζμόνου, τροφῆς;
- 6 Διὰ τί ἦττον καρτεροῦμεν διψῶντες ἢ πεινῶντες; ^ηἩ διότι λυπούμεθα μᾶλλον; Σημεῖον δὲ τῆς λύπης ἡ ἡδονὴ σφοδρότερα. Εἵτα ὁ μὲν διψῶν ^αδυοῖν ἐνδεής, τροφῆς ^βτε καὶ καταψύξεως (ἄμφω γὰρ ἔχει τὸ ποτόν), ὁ δὲ πεινῶν θατέρου μόνον.
- 7 Διὰ τί οἱ κατὰ τὴν τῆς ἀφῆς ἢ γεύσεως ἡδονήν, οὗ ἂν ὑπερβάλλωσιν, ἀκρατεῖς ^ελέγονται; Οἱ τε γὰρ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστοι, οἱ τε περὶ τὰς τῆς τροφῆς ἀπολαύσεις. Τῶν δὲ κατὰ τὴν τροφήν ἀπ' ἐνίων μὲν ἐν τῇ γλώττῃ τὸ ἡδύ, ἀπ' ἐνίων ^δδὲ ἐν τῷ λάρυγγι, διὸ καὶ Φιλόξενος γε-
²ράνου φάρυγγα ^εεὔχετο ἔχειν. Οἱ δὲ ^εκατὰ τὴν ὄψιν καὶ

ⁱ λέγεται s. ^k μετὰ Υἱ.ν. ^l τῆς om. s. ^μ περὶ τὸν λογισμόν s.
^ν καὶ] καὶ ἡ Χἱ.Υἱ.σ.ν. ^ο utrobique περὶ s. ^ρ αἱ δὲ αἱ ὀργαὶ s.
^η τὴν post καὶ om. Υἱ.σ.ν. ^ρ εἰ] ἐπὶ s. ^ς πότερον s. ^τ σῆμα s.
^ν διψῶντες s. ^ω ποιεῖν v. ^χ πεινῶντες s. ^υ δεῖται μᾶλλον s. ^ζ μόνον
Υἱ. ^α δυεῖν Υἱ.ν. ^β τε om. Υἱ.σ. ^ε λεκτέον s. ^δ δὲ] τε Υἱ.ν.
^ε ἡύχετο s, εὔχεται v. ^ε κατὰ] καὶ Χἱ.Υἱ.σ.ν.

τὴν ἀκοὴν οὐκέτι. "Ἡ διὰ τὸ τὰς ἀπὸ τούτων γινομένης ἡδονὰς κοινὰς εἶναι ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις; ^γ Ἀτε ^γ οὖν ^h οὖσαι κοινὰ ἀτιμότατα εἰσι καὶ μάλιστα ἢ μόναι ἐπονείδιστοι, ὥστε τὸν ὑπὸ τούτων ἡττώμενον ψέγομεν καὶ ἀκρατῇ καὶ ἀκόλαστον λέγομεν διὰ τὸ ὑπὸ τῶν χειρίστων ἡδονῶν ἡττᾶσθαι. Οὐσῶν δὲ ^k τῶν αἰσθήσεων πέντε, τὰ τε ἄλλα ζῶα ³ ^l ἀπὸ δύο μόνων τῶν προειρημένων ἡδεταί, κατὰ δὲ τὰς ἄλλας ἢ ὅλως οὐχ ἡδεταί ἢ κατὰ συμβεβηκὸς τοῦτο πάσχει. ^m Ὁρῶν μὲν γὰρ ⁿ ὁ ὄρων, ἢ ^o καὶ ὁ σφραϊνόμενος, χαίρει ὅτι ἀπολαύει· καὶ ὅταν πληρωθῇ, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἡδέα αὐτῷ, ὥσπερ οὐδὲ ἡμῖν ἢ τοῦ ταρίχου ὁδμή, ὅταν ἄδην ἔχωμεν τοῦ φαγεῖν. ^p Ὅταν δὲ ἐνδεεῖς ὦμεν, ἡδέα. ^r Ἡ δὲ τοῦ ρόδου αἰ ἡδεῖα.

Διὰ τί ἡττον κατέχουσι τὸν γέλωτα παρόντων τῶν γνω- ⁸
ρίμων; "Ἡ ὅταν σφόδρα ^p ἐξηρητημένον ἦ τι, εὐκίνητόν ἐστιν;
^r Ἡ δ' ^q εὐνοια εἰπεῖν μᾶλλον γελοῖον, ὥστε κινεῖ.

ΚΘ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑΝ.

Διὰ τί μείζονος ὄντος ἀδικήματος, εἴαν τις βλάβη εἰς τὸ μείζον ἀγαθόν, τῆς δὲ τιμῆς οὐσης μείζονος ἀγαθοῦ, ἢ τῶν χρημάτων ἀδικία μᾶλλον δοκεῖ, καὶ οἱ ἄδικοι μᾶλλον εἶναι δοκοῦσι περὶ τὰ χρήματα; "Ἡ διότι αἰροῦνται τὰ χρήματα μᾶλλον τῆς τιμῆς, καὶ πᾶσιν ἐστὶ κοινότατον, ἢ δὲ τιμὴ ὀλίγοις, καὶ ὀλιγάκις συμβαίνει ἢ χρήσις αὐτῆς.

Διὰ τί παρακαταθήκην δεινότερον ἀποστερεῖν ἢ δάνειον; ²
^r Ἡ ὅτι αἰσχροὺς ἀδικεῖν φίλον. ^s Ὁ μὲν οὖν τὴν παρακαταθήκην ἀποστερῶν φίλον ἀδικεῖ· οὐδεὶς γὰρ παρακατατίθεται μὴ πιστεύων. Οὐ δὲ τὸ χρέος, οὐ φίλος· οὐ γὰρ ^t δανείζει, εἴαν ἦ φίλος, ἀλλὰ δίδωσιν. "Ἡ ὅτι μείζον τὸ ἀδικημα· πρὸς ²
γὰρ τῇ ζημίᾳ καὶ τὴν πίστιν παραβαίνει, δι' ἣν, εἰ καὶ μηδὲν

^γ οὖν om. Y^a.v. ^h οὐσῶν κοινῶν X^a.Y^a.v. ⁱ ὥς v. ^k τὰς αἰσθήσεις s. ^l ἀπὸ δύο μηνῶν s, ἀποδύομεν Y^a, ἀπὸ δύο μόνων margo X^a. ^m ὄρων μὲν s, ὄρῳ μὲν Q.Y^a.v. ⁿ ὁ om. X^a. ^o καὶ post ἢ om. Q.Y^a.s.v. ^p ἐξηρημένον Y^a.s. ^q εὐνοια Y^a. ^r δανίζει s.

- ἕτερον, δεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ ἀδικεῖν. Ὑἕτι τὸ μὴ τοῖς ἴσοις ἀμύνεσθαι φαῦλον· ὁ μὲν οὖν ἔδωκεν ὡς φίλῳ, ὁ δὲ ἀπεστέρ-
 3 ρησεν ὡς ἐχθρόν· ὁ δὲ δανείζων οὐχ ὡς φίλος ἔδωκεν. Ὑἕτι
 τῶν μὲν ἢ δόσις φυλακῆς καὶ ἀποδόσεως χάριν, ^s τῶν δὲ καὶ
 ὠφελείας· ἦττον δὲ ἀγανακτοῦμεν ἀποβάλλοντες, εἰ κέρδος
 θηρεύομεν, οἷον ^t οἱ ἀλιεῖς τὰ δελέατα· προφανῆς γὰρ ὁ κίν-
 δυνος. Ὑἕτι παρακατατίθενται μὲν ^v ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐπι-
 βουλευόμενοι καὶ ἀτυχοῦντες, δανείζουσι δὲ οἱ εὐποροῦντες·
 δεινότερον δὲ ἐστὶ τὸν ἀτυχοῦντα ἢ τὸν εὐτυχοῦντα ἀδικεῖν.
- 3 Διὰ τί ^w ἐνίοις δικαστηρίοις τοῖς γένεσι μᾶλλον ἢ ταῖς
 διαθήκαις ψηφιοῦνται; ὙἩ ὅτι γένους μὲν οὐκ ἔστι κατα-
 ψεύσασθαι, ἀλλὰ τὸ ὄν ἀποφαίνειν· διαθήκαι δὲ πολλαὶ
 ψευδεῖς ἤδη ἐξηλέγχθησαν οὖσαι.
- 4 Διὰ τί ἢ πενία ^x παρὰ τοῖς χρηστοῖς τῶν ἀνθρώπων μάλ-
 λον ἢ ^y παρὰ τοῖς φαύλοις ἐστίν; ὙἩ διὰ τὸ ὑπὸ πάντων
 μισεῖσθαι καὶ ἐξελαύνεσθαι πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς καταφεύγει,
 οἰομένη μάλιστα ^y παρὰ τούτοις σωτηρίας τυχεῖν καὶ διαμεῖ-
 ναι· εἰ δὲ πρὸς ^z πονηροὺς ^a ἔλθοι, οὐκ ἂν διαμεῖναι ἐν τῇ
 αὐτῇ δυνάμει αὐτοῦς, ἀλλ' ἢ κλέπτειν ἢ ληΐζεσθαι, ὧν γινο-
 2 μένων οὐκ ἂν ἔτι εἶναι αὐτὴν παρ' αὐτοῖς. ὙἩ ὅτι τοὺς ἐπι-
 εικεῖς οἶεται τῶν ἀνθρώπων ἄριστα ἂν αὐτῇ χρῆσθαι, καὶ
 ἥκιστα ἂν ὑβρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν. Καθάπερ οὖν τὰς τῶν
 χρημάτων παρακαταθήκας πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς τιθέμεθα, οὕτω
 καὶ αὐτὴ ὑπὲρ αὐτῆς διατάσσεται. ὙἩ ὅτι θήλεια οὖσα ἀπο-
 ρωτέρα ἐστίν, ὥστε ^b τῶν ἐπιεικῶν δεῖται. ὙἩ ὅτι αὐτὴ κακὸν
 οὖσα πρὸς τὸ κακὸν οὐκ ἂν ἔλθοι· εἰ γὰρ τὸ κακὸν ἔλοιτο,
 παντάπασιν ἂν δυσίατον εἴη.
- 5 Διὰ τί οὐχ ὁμοίως αἱ ἀδικίαι μείζους ^c περὶ τὰ ῥήματα
 καὶ τὰ ἄλλα, οἷον ὁ μικρὸν εἰπὼν οὐκ ἂν καὶ τὸ ἀπόρρητον
^d εἴποι, ἀλλ' ὁ ἕνα ^e προδοὺς καὶ πόλιν, ὥσπερ ^f ὁ ὀβολὸν

^s τῶ Y^a. et margo X^a. ^t οἱ] εἰ s. ^v ὡς om. Y^a.s. ^w an ἐν ἐνίοις
 et mox ψηφίζονται? ^x ἐπὶ s. ^y utrobique περὶ s. ^z πονηρίαν s.
^a ἔλθῃ X^a.v. ^b τῶν om. s. ^c περὶ ῥήματα Y^a. ^d εἴποιεν Y^a.
^e προδιδούς X^a. ^f ὁ] καὶ ὁ s.

ἀποστερήσας καὶ τάλαντον; "Η ὅτι ἀπὸ μείζονος ἀδικίας
ἔνια ἐλάττω ἐστὶ δι' ἀδυναμίαν.

Διὰ τί παρακαταθήκην αἰσχροὺν ἀποστερῆσαι μικρὰν ἢ 6
πολὺν δανεισάμενον; "Η ὅτι ὁ τὴν παρακαταθήκην ἀποστε-
ρῶν ἔ τὸν ὑπολαβόντα εἶναι αὐτὸν ἐπικικῆ ^h ἐξαπατᾷ; "Η
ὅτι ὁ τοῦτο ⁱ καὶ ἐκεῖνο ποιήσειεν;

Διὰ τί ἄνθρωπος μάλιστα παιδείας μετέχων ζῶων ἀπάν- 7
των ἀδικώτατός ἐστιν; "Η ὅτι πλείστου λογισμοῦ κεκοινώ-
νηκεν; Μάλιστα οὖν τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐξή-
τακεν· ταῦτα δ' ἄνευ ἀδικίας οὐκ ἔστιν.

Διὰ τί ὁ πλούτος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ τοῖς φαύλοις 8
^k μᾶλλον ἢ τοῖς ἐπικεκῆσιν ἐστίν; "Η διότι τυφλὸς ὢν τὴν
διάνοιαν οὐ δύναται κρίνειν οὐδὲ αἰρεῖσθαι τὸ βέλτιστον;

Διὰ τί δικαιότερον εἶναι νενόμισται τοῖς τετελευτηκόσιν 9
ἢ τοῖς ζῶσιν ἐπαμύνειν; "Η ὅτι οἱ μὲν ζῶντες δύναιτ' ἂν
^l αὐτοῖς ἐπαρκέσαι, ὁ δὲ τετελευτηκὼς οὐκέτι;

Διὰ τί ^m ὑγιαίνουντι μὲν ὁ συνὼν οὐδὲν ὑγιέστερος γίνεται, 10
οὐδὲ ἰσχυρῶ ἢ ⁿ καλῶ εἰς τὰς ἑξεῖς ἐπιδίδωσιν οὐθέν, δικαίῳ
δὲ καὶ σώφρονι καὶ ἀγαθῶ; "Η διότι τὰ μὲν ἀμίμητα τὰ
δὲ μιμητὰ τῇ ψυχῇ; Ἀγαθὸς δὲ τῇ ψυχῇ, ὑγιὴς δὲ τῷ
σώματι· ἐθίζεται οὖν ^o χαίρειν ὀρθῶς καὶ λυπεῖσθαι. Ὁ δὲ
ὑγιεῖ συνὼν οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ τισὶ χαίρειν ἢ μὴ ὁ ὑγιὴς·
οὐθέν ^p γὰρ τούτων ποιεῖ ὑγίειαν.

Διὰ τί δεινότερον γυναῖκα ἀποκτεῖναι ἢ ἄνδρα; Καίτοι 11
βέλτιον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος φύσει. "Η διότι ἀσθενέστερον,
ὥστε ἐλάττω ἀδικεῖ. "Η ^q ὅτι οὐ νεανικὸν τὸ ἰσχυρίζεσθαι
πρὸς τὸ πολὺ ἥττον;

Διὰ τί ποτε τῷ φεύγοντι ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν δεξιὰν 12
στάσιν διδόασιν; "Η ^r διότι ἐπανισοῦν βούλονται; Πλεον-
εκτοῦντος οὖν τοῦ διώκοντος τὴν στάσιν τῷ φεύγοντι δι-

ἔ τῷ ὑπολαβόντι pr. X^a. ^h ἐξαπατᾶται codices. ⁱ καὶ codices.
^k μᾶλλον om. X^a. Y^a. s. ^l ἐαυτοῖς Y^a, om. s. ^m ὑγιαίνοντα s. ⁿ καλ-
λίω Y^a, καλλίονι s. ^o ὀρθῶς χαίρειν s. ^p τούτων γὰρ X^a. v. ^q ὅτι]
ἔτι X^a. Y^a. s. ^r ὅτι X^a. Y^a. s.

δόασιν, εἰθ' ὡς ἐπὶ ^s τὸ πολὺ οἱ φεύγοντες ^t παραφυλάττονται· ἐπὶ δεξιᾷ δὲ ἡ φυλακὴ γίνεταί, ἐὰν ὁ φεύγων ἔχῃ τὴν ἐν δεξιᾷ στάσιν.

- 13 Διὰ τί ^v ποτε, ^w ὅταν τῷ φεύγοντι καὶ τῷ διώκοντι φαίνονται ^x αἱ ψῆφοι ἴσαι, ὁ φεύγων νικᾷ; Ἡ ὅτι ὁ μὲν φεύγων ἐν τῷ ἀγῶνι μόνον ἀκήκοεν αὐτοῦ πρὸς ἃ δεῖ αὐτὸν ἀπηγορεύσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας παρασχέσθαι πρὸς τὰ κατηγορημένα ἔχασθαι, ^y εἴ τι μέλλουσιν ^z ὠφελῆθῃναι; Οὐ ρᾶδιον δὲ τὸ ^a μαντεύσασθαι τίνα ὦν ^b δεῖ αὐτὸν παρασκευάσασθαι ἢ μάρτυρας ἢ ἄλλο τεκμήριον ὅτι οὐθὲν ἀδικεῖ. Τῷ δὲ διώκοντι ἔστιν ὅπως βούλεται, καὶ πρὸ τοῦ τὴν δίκην κλητεύσασθαι, ἐνστήσασθαι τὸ πρᾶγμα, καὶ ἤδη κεκληκότα, πλασάμενον ὃ ^c τι βούλεται πιθανόν, κατηγορεῖν αὐτοῦ.
- 3 Ὅρῶν δὲ κατὰ πάντα ^d ταῦτα ἐλαττούμενον ὁ νομοθέτης τὸν φεύγοντα, προσέθετο τῷ φεύγοντι ^e ὅτι ἂν οἱ δικασταὶ ἀμφιδοξήσωσιν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτ' ἂν τις ^f ἴδοι. Ἐν γὰρ τοῖς φόβοις ὄντες πολλὰ παραλιμπάνουσιν ὦν αὐτοὺς ^g ἔδει εἰπεῖν ἢ πράξαι, οἱ δὲ φεύγοντες ἀεὶ ἐν μείζονσι κινδύνοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τυγχάνουσιν ὄντες, ὥστ' εἰ παραλιμπάνουσιν ὦν δεῖ αὐτοὺς, εἴπερ ἐξισοῦνται τοῖς δικαίοις, δῆλον ⁵ ὅτι εἰ μὴ παρελίμπανον, ἐκράτουν ἄν. Ἐτι ^h δὲ ἕκαστος ἡμῶν μᾶλλον ἂν προέλοιτο ⁱ τοῦ ἀδικοῦντος ἀποψηφίσασθαι ὥς ^k οὐκ ἀδικεῖ ^l ἢ τοῦ ^m μὴ ἀδικοῦντος καταψηφίσασθαι ὥς ἀδικεῖ, οἷον εἴ τις φεύγει δουλείας ἢ ἀνδροφονίας. Τούτων γὰρ ἑκάστου ὄντων, ἃ κατηγορεῖ αὐτῶν, μᾶλλον ἂν ἀποψηφί- ⁶ σάσθαι ⁿ ἐλοίμεθα ἢ μὴ ὄντων καταψηφίσασθαι. Ἐστι γὰρ, ὅταν τις ἀμφιδοξῇ, τὰ ἐλάττω τῶν ἀμαρτημάτων αἰρετέον. Δεινὸν γὰρ καὶ τὸ τοῦ δούλου ὡς ἐλεύθερός ἐστι καταγνῶναι· πολὺ δὲ δεινότερον, ὅταν τις τοῦ ἐλευθέρου ὡς

^s τὸ om. Ya. ^t περιφυλάττονται s. ^v ποτε om. s. ^w ὅταν] ὅταν καὶ Xa.Ya.v. ^x αἱ om. Xa.v. ^y ἢ Xa.Ya.s. ^z ὠφελῆθήσεσθαι Ya.s., ὠφελῆθήσεται Xa. ^a μαντεύεσθαι Xa. ^b δὴ s. ^c βούληται s. ^d ταῦτα om. Xa. ^e ὅτε Xa.s. ^f εἶδη s. ^g δεῖ s. ^h δὴ Ya.s. ⁱ τοῦ—ἢ om. Xa. ^k οὐκ om. s. ^l ἢ—ἀδικεῖ om. s. ^m μὴ om. Xa.Ya. ⁿ ἐλοίμεθα Ya: ceteri ἐλόμεθα.

δούλου καταψηφίσηται. ¹Ἐτι δὲ εἰάν ὁ μὲν ^ο τύχη ἐγκαλῶν
ὁ δὲ ἀμφισβητῶν ^ρ ὑπὲρ ὅτου οὖν, οὐκ εὐθὺς οἰόμεθα δεῖν
ἀποδοῦναι τῷ ἐγκαλοῦντι, ἀλλὰ νέμεσθαι τὸν κεκτημένον,
ἕως ἂν κριθῇ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν πλειόνων, ⁷
ὅταν ἰσάζῃ τὸ πλῆθος τῶν τε φασκόντων ἀδικεῖν καὶ τῶν
μὴ ὁμολογούντων, ὥσπερ ὅτε ἐξ ἀρχῆς ὁ μὲν ^q ἐνεκάλει ὁ
δὲ ἀπηνείτο, οὐκ οἰόμεθα δεῖν τὸν νομοθέτην προστιθέναι
τῷ ἐγκαλοῦντι, ἀλλὰ τὸν φεύγοντα κύριον εἶναι, ἕως ἂν
ὑπεροχὴν τινα ^τ ἔχῃ ὁ ἀδικῶν. ¹Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ⁸
κριτῶν, ἐπειδὴ οὐδεμίαν ὑπεροχὴν ἰσασθειςτῶν τῶν ψήφων,
κατὰ χώραν εἶασεν ὁ νομοθέτης ἔχειν. ¹Ἐτι δὲ τῶν μὲν ἀξιο- ⁹
λόγων ἀμαρτημάτων μεγάλοι καὶ αἱ κολάσεις εἰσίν, ὥστε
ἀδίκως μὲν καταψηφισαμένοις ^s καὶ μὴ γνοῦσιν οὐκ ἔστιν
ἐπανορθοῦσθαι καιρὸν λαβόντας· ἀπολύσασι δὲ παρὰ ^t τὸ
προσῆκον, εἰ μὲν οὕτως εὐλαβῶς ὥστε μηθὲν ἔτι ποτὲ ἀμαρ-
τεῖν, τί ἂν καὶ μέγα ^v ἡμαρτηκότες οἱ κριταὶ εἶησαν, τοιοῦτον
ἄνθρωπον ἀπολύσαντες θανάτου; Εἰ δὲ τι ἐξ ὑστέρου
^w ἀμαρτάνοι, δι' ἀμφοτέρω ^x αὐτὸν κολάζεσθαι ἀξιοί. ¹Ἡ ¹⁰
^y ὅτι ^z ἀδικώτερον μὲν ἔστιν ἀνδρὸς ταῦτα ἀδικεῖν ἢ ἡττον
εἰκὸς ἔστιν ἀδίκως ἐγκαλεῖσθαι; Τὸ μὲν γὰρ ἀδικεῖν καὶ δι'
ὀργὴν καὶ διὰ φόβον καὶ δι' ἐπιθυμίαν καὶ δι' ἄλλα πολλὰ
γίνεται, καὶ οὐ μόνον ἐκ προνοίας· τὸ δὲ ἀδίκως ἐγκαλεῖν ὥς
τὸ πολὺ ἐκ προνοίας ἔστιν. ¹Ὡστε ἐπεὶ ἴσαι αἱ ψήφοι γεγό- ¹¹
νασι, τὸ δὲ ἀδίκως τὸν ἐγκαλοῦντα ἐγκαλεῖν καὶ τὸν φεύ-
γοντα ἀδικεῖν, φαύλου κριθέντος τοῦ ἀδίκως ἐγκαλοῦντος τὸ
νικᾶν τῷ φεύγοντι ὁ νομοθέτης ^a ἀπένειμεν. ¹Ἐτι δὲ καὶ ¹²
αὐτοὶ οὕτως ἔχομεν πρὸς τοὺς θεράποντας, ὥστε ὅταν ὑπο-
πτεύσωμέν τι αὐτοὺς ἡμαρτηκέναι καὶ μηθὲν ἀκριβὲς ἔχω-
μεν, ἀλλ' ^b ὅμως αὐτοὺς ^c ὑπολαμβάνωμεν πεπραχέναι, οὐκ
εὐθὺς ἐπὶ τὸ κολάζειν ἐρχόμεθα· καὶ εἰ μὴ μᾶλλον

^ο ἐντύχη X^a.Y^a.s. ^ρ ὑπὲρ τοῦ ὀτιοῦν s. ^q ἐκάλει s. ^τ ἔχει s.

^s καὶ μὴ γνοῦσιν Y^a. ^t τὸ om. Y^a.s. ^v οἱ κριταὶ ἡμαρτηκότες s.

^w ἀμαρτάνει δι' ἀμφοτέρων s. ^x αὐτὸν νῦν κολ. X^a.Y^a. ^y ὅτι] ἔτι

codices. ^z ἀδικώτερον X^a.s. ^a ἀπένειμεν Y^a. ^b ὁμοίως X^a.Y^a.s.

^c ὑπολαμβάνομεν X^a.

13^d δυνώμεθα ἐξετάσαι, ἀφίεμεν ταύτης τῆς αἰτίας. Ὑἑτι μείζω
 μὲν ἀδικεῖ ὁ ἐκ προνοίας ἀδικῶν ἢ ὁ μὴ ἐκ προνοίας. Ὁ
 μὲν δὴ συκοφαντῶν ἀεὶ ἐκ προνοίας ἀδικεῖ, ὁ δὲ ἕτερόν τι
 ἀδικῶν τὰ μὲν δι' ἀνάγκην τὰ δὲ δι' ἄγνοιαν, τὰ δὲ ὅπως
 14 ἔτυχεν ἀδικεῖν αὐτῷ συμπίπτει. Ὅταν δὲ ἴσαι γένωνται αἱ
 ψῆφοι, ὁ μὲν διώκων κέκριται ὑπὸ τῶν ἡμίσεων ἐκ προ-
 νοίας ἀδικεῖν, ὁ δὲ φεύγων ὑπὸ τῶν λοιπῶν αὖ ἀδικεῖν μὲν
 οὐ μέντοι γε ἐκ προνοίας, ὥστε ἐπεὶ ἀδικεῖν μείζω κέκριται
 ὁ διώκων τοῦ φεύγοντος, εἰκότως ὁ νομοθέτης νικᾶν ἔκρινε
 15 τὸν τὰ ἐλάττω ἀδικοῦντα. Ὑἑτι δὲ ἀεὶ μὲν ἀδικώτερός ἐστιν
 ὁ μὴ οἰόμενος λανθάνειν ὃν ἀδικεῖ καὶ ὅμως ἀδικῶν, ἢ ὁ
 οἰόμενος λανθάνειν. Ὁ μὲν γὰρ ἀδίκως τινὶ ἐγκαλῶν οὐκ
 οἶεται λανθάνειν τοῦτον ὃν συκοφαντεῖ, οἱ δ' ἄλλο τι ἀδι-
 κοῦντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ οἰόμενοι λανθάνειν ὃν ἀδικοῦσιν
 ἐπιχειροῦσιν ἀδικεῖν, ὥστε ἀδικώτεροι ἢ ἂν ἰκρίνουντο οἱ διώ-
 κοντες ἢ οἱ φεύγοντες.

14 Διὰ τί ποτε, εἰ μὲν τις ἐκ βαλανείου κλέψῃ ἢ ἐκ πα-
 λαίστρας ἢ ἐξ ἀγορᾶς ἢ τῶν τοιούτων τινός, θανάτῳ ζημιού-
 ται, εἰ δέ τις ἐξ οἰκίας, διπλοῦν τῆς ἀξίας τοῦ κλέμματος
^k ἀποτίνει; Ὁ ὅτι ἐν μὲν ταῖς οἰκίαις φυλάξαι ὁπωσοῦν
 ἔστιν· καὶ γὰρ ὁ τοίχος ἰσχυρὸς καὶ κλεῖς ἐστί, καὶ οἰκέταις
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ πᾶσιν ἐπιμελές ἐστιν ὅπως ἰσώζηται τὰ
 2 ἐνόντα. Ἐν ^m δὲ τῷ ⁿ βαλανείῳ, καὶ ἐν τοῖς οὕτω κοινοῖς
 οὔσιν ὥσπερ τὸ βαλανεῖον, ῥάδιον τῷ βουλομένῳ κακουργεῖν·
 οὐδὲν γὰρ ἰσχυρὸν ὁ ἔχουσι πρὸς τὴν φυλακὴν οἱ τιθέντες
 ἀλλ' ἢ τὸ αὐτῶν ὄμμα, ὥστε ἂν μόνον τις ^p παραβλέψῃ, ἐπὶ
 3 τῷ κλέπτουσι ἤδη γίνεται. Διὸ ὁ νομοθέτης οὐχ ἱκανοὺς
 ὄντας ἡγησάμενος εἶναι φύλακας, τὸν νόμον αὐτοῖς ἐπέστησεν
 4 ἀπειλοῦντα σφοδρῶς ὥς οὐ βιωσομένοις εἰάν τι σφετερίζων-
 ται τῶν ἀλλοτρίων. Ὑἑτι δὲ ^r εἰς μὲν τὴν οἰκίαν ἐπὶ τῷ κε-

d δυνάμεθα s. e ἐπεὶ om. Y^a. f ὁ μὲν γὰρ] ὅμως γε Y^a. g ἄλλοι
 Y^a. h ἂν] καὶ ἂν Y^a.s, δὲ καὶ ἂν X^a. i κρίνοιεν X^a.Y^a. k ἀπο-
 τίνει N^a.Y^a.s. l ἰσώζῃ s. m δὲ om. s. n βαλαίῳ X^a. o πρὸς
 τὴν φυτικὴν ἔχουσιν s. p ἐπιβλέψῃ N^a.Y^a. q ἀπειλοῦντι s. r εἰς]
 εἰ s.

κτημένῳ ἐστὶν ὃν τινα ἂν βούληται εἰσδέχεσθαι, καὶ ᾧ μὴ πι-
 στεύει εἰσφέρεισθαι· τῷ δὲ ἐν τῷ βαλανείῳ θεμένῳ τι οὐκ
 ἔξεστιν οὐθένα κωλύσαι οὔτε εἰσιέναι, οὔτε ^s εἰσελθόντα μὴ
^t παρὰ κλέπτην τὸ αὐτοῦ ^v ἱμάτιον θέσθαι ^w ἀποδύντα ἂν·
 ἀλλ' ὡς οὐ βούλεται, ἐν τῷ αὐτῷ ἢ τε τοῦ κλέπτου ἐσθῆς
 καὶ ἢ τοῦ μέλλοντος ἀπολλύναι ^x ἀναμεμιγμένοι κεῖνται. Διὸ ⁵
 ὁ νομοθέτης τῷ μὲν ἐκόντι εἰσδεξαμένῳ τὸν κλέπτην καὶ
 αὐτῷ ἡμαρτηκότι οὐ λίαν μεγάλας τιμωρίας βεβοήθηκεν,
 τοῖς δὲ ἐξ ἀνάγκης κοινωνοῦσι τῆς εἰς τὸ βαλανεῖον εἰσόδου
 καὶ τῆς ἀναμίξεως μεγάλας τιμωρίας φανερός ἐστι καθιστὰς
 τοῖς κλέπτουσιν. ^y Ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐν τοῖς οὕτω κοινοῖς οὔσι ⁶
 τῷ βουλομένῳ εἰσιέναι κλέπτοντες καταφανεῖς ἅπασι γίνον-
 ται ὅτι φανεροὶ εἰσιν, ὥστε ^z περιγενόμενοι οὐδὲ καρπισμοῦ
 ἔτι χάριν ἐπιεικεῖς εἶναι δοκεῖν βούλονται, ὡς μάτην αὐτοῖς
 ὃν πρὸς τοὺς γνόντας πλάττεσθαι ὅτι ἐπιεικεῖς εἰσίν· κατα-
 φανῶς οὖν ἤδη πονηροὶ διατελοῦσιν ὄντες. Οἱ δὲ ἐνὶ μόνῳ ⁷
 φανεροὶ ^z γενόμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιχειροῦσι πείθειν,
 ἀποτίσαντές τι, ^a ὅπως μὴ καταφανεῖς αὐτοὺς ποιήσῃ· διὸ οὐ
 παντελῶς ἂν εἶεν πονηροὶ διὰ τέλους, ἀνθ' ὧν ὁ νομοθέτης
 ἐλάττω αὐτοῖς τὰ ἐπιζήμια ἐποίησεν. ^y Ἔτι δὲ τῶν ἁμαρ- ⁸
 τιῶν μάλιστα αἰσχύνουσι τὴν πόλιν αἱ ἐν τοῖς κοινοτάτοις
 συλλόγοις τε καὶ συνόδοις γινόμεναι, ὥσπερ καὶ τιμὴν φέ-
 ρουσι πολὺ μάλιστα αἱ ἐν τῷ κοινῷ εὐταξίαι· καταφανεῖς
 γὰρ μάλιστα διὰ τῶν τοιούτων καὶ αὐτοῖς ^b καὶ τοῖς ἄλλοις.
 Συμβαίνει οὖν οὐ μόνον ἰδίᾳ τὸν ^c ἀπολέσαιτα βλάπτεσθαι ⁹
 ἐκ τῶν τοιούτων τινός, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πόλιν λοιδορίας
 γίνεσθαι. Διὸ καὶ τὸν κλέψαντα ταῖς μείζοσι ζημίαις ἐκό-
 λασε τῶν ἐξ οἰκίας τινὸς ἀφελομένων. ^y Ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐξ ¹⁰
 οἰκίας τινὸς ἀπολέσας ^d ἐν τοιούτῳ τόπῳ τυγχάνει ὧν, ὅθεν
 ῥάδιον ^e μήτε παθόντα ^f μήτε χλευασθέντα ὑπὸ τινων, οἴκοι

^s εἰσελθόντι s. ^t περικλέπτην X^a, περικλέπτειν s. ^v ἱματίῳ s.
^w ἀποδύντα s. ^x ἀναμεμιγμένα s. ^y περιγενόμενοι οὐδὲ καρπισμοῦ s.
^z γνόμενοι s. ^a ὅπως] ὡς ἂν s, ἂν X^a. ^b καὶ ante τοῖς om. s. ^c ἀπε-
 λάσαντα N^a. ^d ἐν τῷ τοιούτῳ X^a, s. ^e μηδὲ N^a. Y^a. ^f μή ποτε
 K^a, X^a.

- ὄντα τὸ ἀτύχημα φέρειν. Τῷ δ' ἢ τε ἀποχώρησις ἐργώδης
 ἔ γεγυμνωμένῳ, προσέτι δὲ χλευάζεσθαι ὑπὸ τινων ὑπάρχει
 τοῖς πολλοῖς, ὃ πολὺ δυσχερέστερόν ἐστι τῆς ^h ἀπωλείας.
 11 ⁱ Διὸ καὶ ὁ νομοθέτης μείζους αὐτοῖς ζημίας ἐνέγραψεν. ^u Ἐπι
^k δὲ ^l παραπλήσια τούτοις ^m πολλὰ φαίνονται νεομοθετη-
 κότεις, οἷον καὶ ἐὰν μὲν τις ἄρχοντα κακῶς εἴπῃ, μεγάλα τὰ
 12 ἐπιτίμια, ἐὰν δὲ τις ⁿ ἰδιώτην, οὐθέν. Καὶ καλῶς· ^o οἶεται
 γὰρ τότε οὐ μόνον εἰς τὸν ἄρχοντα ἐξάμαρτάνειν τὸν ῥακη-
 γοροῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζειν. Τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον καὶ τὸν ἐν τῷ λιμένι κλέπτοντα οὐ μόνον τὸν ἰδιώ-
 την βλάπτειν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν αἰσχύνειν. Ὅμοίως δὲ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, οὗ κοινῇ πονεῖν συνηρχόμεθα.
- 15 Διὰ τί ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐὰν ἴσαι γένωνται ψῆφοι
 τοῖς ἀντιδίκοις, ὁ φεύγων νικᾷ; Ἡ ὅτι ὁ φεύγων ὑπὸ τοῦ
 διώκοντος οὐθέν πέπονθεν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἴσοις αὐτῷ ἤδη ἔμελλε
 νικᾶν;
- 16 Διὰ τί ἐπὶ μὲν ^q κλοπῇ θάνατος ἢ ζημία, ἐπὶ δὲ ὕβρει,
 μείζονι οὔσῃ ἀδικίᾳ, τίμησις τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι; Ἡ
 διότι τὸ μὲν ὑβρίζειν ἀνθρώπινόν ἐστι πάθος, καὶ πάντες
 πλέον ἢ ἑλαττον αὐτοῦ μετέχουσι, τὸ δὲ κλέπτειν οὐ τῶν
 ἀναγκαίων; Καὶ ὅτι ὁ κλέπτειν ἐπιχειρῶν καὶ ὑβρίζειν ἀν
 προέλοιτο.

Λ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΝΟΥΝ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΝ.

Διὰ τί πάντες ὅσοι περιττοὶ γεγόνασιν ἄνδρες ἢ κατὰ
 φιλοσοφίαν ἢ πολιτικὴν ἢ ποιήσιν ἢ τέχνας φαίνονται με-
 λαγχολικοὶ ὄντες, καὶ οἱ μὲν οὕτως ὥστε καὶ λαμβάνεσθαι
 τοῖς ἀπὸ ^r μελαίνης χολῆς ἀρρωστήμασιν, οἷον ^s λέγεται τῶν
 2 τε ἡρωϊκῶν τὰ περὶ τὸν Ἡρακλέα. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος εἶκε

ἔ γεγυμνωμένον s. ^h ἀπαθείας Na. ⁱ διὸ—Λ. c. 14. sect. 5. χεῖρον
 ἢ τὴν om. Na. Υα, quorum Na. illa Λ. ΟΣΑ—hujus ed. p. 253. extr.
 καθεύδειν alio loco (fol. 205.) habet ab alia manu addita. ^k τε Χα.
^l περιπλήσια s. ^m πολλὰ ἀν φαίνονται Χα. ⁿ ἰδιώτην om. s. ^o οἷη-
 ται s. ^p κατηγοροῦντα s. ^q κλόπων s. ^r μελαίνης om. t. ^s λέ-
 γονται t.

γενέσθαι ταύτης τῆς φύσεως, διὸ καὶ τὰ ἀρρωστήματα τῶν ἐπιληπτικῶν ἀπ' ἐκείνου προσηγόρευον οἱ ἀρχαῖοι ἱερὰν νόσον. Καὶ ἡ περὶ τοὺς παῖδας ἑκστασις καὶ ἡ πρὸ τῆς ἀφανίσεως ἐν [†] Οἷτῃ τῶν ἐλκῶν ἑκφυσις γενομένη τοῦτο δηλοῖ καὶ γὰρ τοῦτο γίνεται πολλοῖς ἀπὸ μελαίνης χολῆς. Συνέβη δὲ καὶ Λυσάνδρῳ τῷ Λάκωνι πρὸ τῆς τελευτῆς γενέσθαι τὰ ἑλκη ταῦτα. [†] Ἐτι δὲ τὰ περὶ Αἴαντα καὶ ^ν Βελλε-³ροφόντην, ὧν ὁ μὲν ἐκστατικὸς ἐγένετο παντελῶς, ὁ δὲ τὰς ἐρημίας ἐδίωκεν, διὸ οὕτως ἐποίησεν ^ν Ομηρος

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ^ω κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,

ἦτοι ὁ καππεδίων τὸ Ἄλῃον ^x οἶος ἀλᾶτο,

ὃν θυμὸν ^γ κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεεῖνων.

^z Καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν ^a ἡρώων ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται ⁴ τούτοις. Τῶν δὲ ^b ὕστερον [†] Εμπεδοκλῆς καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ἕτεροι συχνοὶ τῶν γνωρίμων. [†] Ἐτι ^c δὲ τῶν περὶ τὴν ποίησιν οἱ πλείστοι. Πολλοῖς μὲν γὰρ τῶν τοιούτων ^d γίνεται νοσήματα ἀπὸ τῆς τοιαύτης κράσεως τῷ σώματι, τοῖς δὲ ἡ φύσις ^e δῆλη ρέπουσα πρὸς τὰ πάθη. Πάντες δ' οὖν ὡς εἰπεῖν ἀπλῶς εἰσὶ, καθάπερ ἐλέχθη, τοιού-⁵τοι τὴν φύσιν. Δεῖ δὴ λαβεῖν τὴν αἰτίαν πρῶτον ἐπὶ παραδείγματος προχειρισμένους. Ὁ γὰρ οἶνος ὁ πολὺς μάλιστα φαίνεται παρασκευάζειν ^f τοιούτους οἶους λέγομεν τοὺς μελαγχολικοὺς εἶναι, καὶ πλείστα ἦθη ^g ποιεῖν πινόμενος, οἶον ὀργίλους, φιλανθρώπους, ἐλεήμονας, ἱταμούς· ἀλλ' οὐχὶ τὸ μέλι οὐδὲ ^h τὸ γάλα ^h οὐδὲ τὸ ὕδωρ οὐδ' ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν. [†] Ἰδοὶ δ' ἂν τις ὅτι παντοδαποὺς ἀπεργάζεται, ⁶ θεωρῶν ὡς μεταβάλλει τοὺς πίνοντας ἐκ προσαγωγῆς· παραλαβὼν γὰρ ἀπεψυγμένους ἐν τῷ νήφειν καὶ σιωπηλοὺς μικρῷ μὲν ⁱ πλείων ποθεῖς λαλίστέρους ποιεῖ, ἔτι δὲ πλείων ῥητορικοὺς καὶ θαρραλέους, προϋόντας δὲ πρὸς τὸ πράττειν

[†] Οἷτῃ] τῇ Χ^a.t. ^ν βελλεροφῶντα Χ^a. ^ω κείνος] οὗτος t. ^x οἶον t. ^γ κατέδεν t. ^z καὶ οἱ ἄλλοι t. ^a ἡρωῖνῶν t. ^b ὕστέρων t. ^c δὲ om. t. ^d γίνονται Χ^a. ^e δειλῇ t. ^f τούτους t. ^g ποιεῖ Χ^a. ^h τὸ alterum et οὐδὲ τὸ ὕδωρ om. t. ⁱ πλείω—πλείω Χ^a.t.

^k ἱταμούς, ἔτι δὲ μᾶλλον πινόμενος ὑβριστάς, ἔπειτα μανικούς, λίαν δὲ πολὺν ἐκλύει καὶ ποιεῖ μωρούς, ὥσπερ τοὺς ^l ἐκ παίδων ἐπιλήπτους ἢ καὶ ἐχομένους τοῖς μελαγχολικοῖς ἄγαν.
 7° Ὡς περ οὖν ὁ εἰς ἄνθρωπος μεταβάλλει τὸ ἦθος ^m πίνων καὶ χρώμενος τῷ οἴνῳ ποσῷ τινί, οὕτω καθ' ἕκαστον τὸ ἦθος εἰσὶ τινες ἄνθρωποι. Οἷος γὰρ οὗτος μεθύων νῦν ἐστίν, ⁿ ἄλλος ^o τις τοιοῦτος φύσει ἐστίν, ὁ μὲν λάλος, ὁ δὲ κεκινημένος, ὁ δὲ ἀρίδακρυς· ποιεῖ γὰρ τινὰ καὶ τοιούτους, διὸ καὶ ^v Ὀμηρος ἐποίησε “καὶ μέ φησι δάκρυ ^p πλύνειν βεβαρημένον οἴνῳ.”
 8 Καὶ γὰρ ἐλεήμονές ποτε γίνονται καὶ ἄγριοι καὶ σιωπηλοί· ἔνιοι ^q γὰρ αὐτὸ ἀποσιωπῶσι, καὶ μάλιστα τῶν μελαγχολικῶν ὅσοι ἐκστατικοί. Ποιεῖ ^r δὲ καὶ φιλητικούς ὁ οἶνος· σημεῖον δὲ ὅτι προάγεται ὁ πίνων καὶ τῷ στόματι φιλεῖν, ^s οὓς νήφων οὐδ' ἂν εἰς ^t φιλήσειεν ἢ διὰ τὸ εἶδος ἢ διὰ τὴν ἡλικίαν. ^v Ὁ μὲν οὖν οἶνος οὐ πολὺν χρόνον ποιεῖ περιπτόν, ἀλλ' ὀλίγον, ἡ δὲ φύσις αἰεὶ, ἕως τις ἂν ἦ· οἱ μὲν γὰρ θρασεῖς, οἱ δὲ σιωπηλοί, οἱ δὲ ἐλεήμονες, οἱ δὲ δειλοὶ γίνονται φύσει. ^v Ὡς τε δηλονότι διὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὅ τε οἶνος καὶ ἡ φύσις ἐκάστων τὸ ἦθος· πάντα γὰρ κατεργάζεται τῇ θερμότητι ταμιευόμενα. ^v Ὁ τε δὴ χυμὸς καὶ ἡ κρᾶσις ἡ τῆς μελαίνης χολῆς πνευματικά ἐστιν· διὸ καὶ τὰ πνευματώδη πάθη καὶ τὰ ^v ὑποχόνδρια μελαγχολικά οἱ ἱατροὶ φασιν εἶναι. Καὶ ὁ οἶνος δὲ πνευματώδης τὴν δύναμιν. Διὸ δὴ ἐστὶ τὴν φύσιν ὅμοια
 11 ὅ τε οἶνος καὶ ἡ κρᾶσις. Δηλοῖ δὲ ὅτι πνευματώδης ὁ οἶνός ἐστιν ὁ ἀφρός· τὸ μὲν γὰρ ἔλαιον θερμὸν ὃν οὐ ποιεῖ ἀφρόν, ὁ δὲ οἶνος πολὺν, καὶ μᾶλλον ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ, ὅτι θερμότερος καὶ σωματωδέστερος. Καὶ διὰ τοῦτο ὅ τε οἶνος ^w ἀφροδισιαστικούς ἀπεργάζεται, καὶ ὀρθῶς Διόνυσος καὶ ^t Ἀφροδίτη λέγονται μετ' ἀλλήλων εἶναι, καὶ οἱ μελαγχολικοὶ οἱ πλείστοι λάγνοι εἰσίν. ^v Ὁ τε γὰρ ἀφροδισιασμός πνευματώδης. Σημεῖον δὲ τὸ αἰδοῖον, ὡς ἐκ μικροῦ

^k ὀταμούς t. ^l ἐκ om. t. ^m πίνων—ἦθος om. t. ⁿ ἄλλος—ἐστίν om. t. ^o τις om. X^a. ^p πλύνειν βεβαρυμένον X^a. ^q γὰρ αὖ] οὖν X^a. ^r δὲ ante καὶ om. t. ^s ἄς t. ^t φιλήσει t. ^v ὑποχόνδρια X^a. ^w ἀφροδισιαστικός X^a.

ταχείαν ποιείται τὴν αὔξησιν διὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι. Καὶ ἔτι
 πρὶν δύνασθαι προῖεσθαι σπέρμα, γίνεται ^xτις ἡδονὴ ἐπὶ
 παισὶν οὖσιν, ὅταν ἐγγυὺς ὄντες τοῦ ἡβᾶν ζῶνται τὰ αἰδοῖα
 δι' ἀκολασίαν· γίνεται δὲ δῆλον διὰ τὸ πνεῦμα διεξιέναι διὰ
 τῶν πόρων, δι' ὧν ὕστερον τὸ ὑγρὸν φέρεται. ^yἩ τε ἔκχυσις ¹³
 τοῦ σπέρματος ἐν ταῖς ὀμιλίαις καὶ ἡ ῥίψις ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
 τος ὠθοῦντος φανερόν γίνεσθαι. ^yὩστε καὶ τῶν ἐδεσμάτων
 καὶ ποτῶν εὐλόγως ταῦτ' ἐστὶν ἀφροδισιαστικά, ὅσα πνευ-
 ματώδη τὸν περὶ τὰ αἰδοῖα ποιεῖ τόπον. Διὸ καὶ ὁ ^yμέλας ¹⁴
 οἶνος οὐδενὸς ^zἦττον τοιούτους ἀπεργάζεται, ^aοἶοι καὶ οἱ
 μελαγχολικοὶ πνευματώδεις. Δῆλοι δ' εἰσὶν ἐπ' ἐνίων· σκλη-
 ροὶ γὰρ οἱ πλείους τῶν μελαγχολικῶν, καὶ αἱ φλέβες ἐξέ-
 χουσιν· τούτου δ' αἴτιον οὐ τὸ τοῦ αἵματος πλῆθος, ἀλλὰ
 τοῦ πνεύματος. Διότι δὲ οὐδὲ πάντες οἱ μελαγχολικοὶ ¹⁵
^bσκληροὶ οὐδὲ μέλανες, ἀλλ' οἱ μᾶλλον ^cκακόχυμοι, ἄλλος
 λόγος· περὶ οὗ δὲ ἐξ ἀρχῆς προειλόμεθα ^dδιελθεῖν, ὅτι ἐν
 τῇ φύσει εὐθὺς ὁ τοιοῦτος χυμὸς ὁ μελαγχολικὸς κεράννυται·
 θερμοῦ γὰρ καὶ ψυχροῦ κράσις ἐστίν· ἐκ τούτων γὰρ τῶν
 δυοῖν ἡ φύσις συνέστηκεν. Διὸ καὶ ἡ μέλαινα χολὴ καὶ ¹⁶
^eθερμότατον καὶ ψυχρότατον γίνεται. Τὸ γὰρ αὐτὸ πά-
 σχειν πέφυκε ταῦτ' ἄμφω, οἷον καὶ τὸ ὕδωρ ὃν ψυχρόν, ὅμως
 εἰν ἱκανῶς θερμανθῇ, οἷον τὸ ζέον, τῆς φλογὸς αὐτῆς θερ-
 μότερόν ἐστι, καὶ λίθος καὶ σίδηρος διάπυρα γενόμενα μᾶλ-
 λον θερμὰ γίνεται ἄνθρακος, ψυχρὰ ὄντα φύσει. Εἴρηται ¹⁷
^fδὲ σαφέστερον περὶ τούτων ἐν τοῖς περὶ πυρός. Καὶ ἡ
 χολὴ δὲ ἡ μέλαινα φύσει ψυχρὰ καὶ οὐκ ἐπιπολαίως οὐσα,
 ὅταν μὲν οὕτως ἔχῃ ὡς εἴρηται, εἰν ὑπερβάλλῃ ἐν τῷ σώ-
 ματι, ^gἀποπληξίας ἢ νάρκας ἢ ἀθυμίας ποιεῖ ἢ φόβους, εἰν
 δὲ ὑπερθερμανθῇ, τὰς μετ' ὥδῃς εὐθυμίας καὶ ἐκστάσεις καὶ
 ἐκζέσεις ἐλκῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ¹⁸
 ἀπὸ τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς ἐγγινομένη οὐδὲν τὸ ἦθος ποιεῖ

^x τις] τῆς t. ^y μέγας t. ^z ἦττον ποιεῖ τοιούτους ἀπ. X^a. ^a οἶους
 X^a.s. ^b σκληφροὶ t. ^c κατακώχιοι X^a. ^d διεξελθεῖν X^a. ^e θερμο-
 τάτη καὶ ψυχροτάτη X^a. ^f δέ] καὶ t. ^g ἀποπληξίαν t.

διαφόρους, ἀλλὰ μόνον νόσημά τι μελαγχολικὸν ἀπειργά-
 σατο. ^νΟσοις δὲ ἐν τῇ φύσει συνέστη κράσις τοιαύτη, εὐθὺς
 οὗτοι τὰ ἥθη γίνονται παντοδαποί, ἄλλος κατ' ἄλλην κρά-
 σιν· οἷον ^ι ὅσοις μὲν πολλὴ καὶ ψυχρά ἐνυπάρχει, νωθροὶ καὶ
 μωροί, ^ι ὅσοις δὲ λίαν πολλὴ καὶ θερμὴ, μανικοὶ καὶ εὐφρεῖς
 καὶ ἐρωτικοὶ καὶ εὐκίνητοι πρὸς τοὺς θυμοὺς καὶ τὰς ἐπιθυ-
 19 μίας, ἔτιοι δὲ καὶ λάλοι μᾶλλον. Πολλοὶ δὲ καὶ διὰ τὸ
 ἐγγὺς εἶναι τοῦ ^κ νοεροῦ τόπου τὴν θερμότητα ταύτην νοσή-
 μασιν ἀλίσκονται μανικοῖς ἢ ἐνθουσιαστικοῖς, ὅθεν Σίβυλλαι
 καὶ ^ι Βάκιδες καὶ οἱ ἐνθεοὶ γίνονται πάντες, ὅταν μὴ νοσή-
 ματι γένωνται ἀλλὰ φυσικῇ κράσει. ^μΜαρακὸς δὲ ὁ Συρα-
 20 κούσιος καὶ ἀμείνων ἦν ποιητής, ὅτ' ἐκσταίῃ. ^{ι'}Οσοις δ' ἂν
 ἐπανθῇ τὴν ἄγαν θερμότητα πρὸς τὸ μέσον, οὗτοι μελαγχολ-
 λικοὶ μὲν εἰσι, φρονιμώτεροι δέ, καὶ ἥττον μὲν ^ν ἔκτοποι,
 πρὸς πολλὰ δὲ διαφέροντες τῶν ἄλλων, οἱ μὲν πρὸς ^ο παι-
 δείαν, οἱ δὲ πρὸς τέχνας, οἱ δὲ πρὸς πολιτείαν. Πολλὴν δὲ
 καὶ εἰς τοὺς κινδύνους ποιεῖ διαφοράν ἡ τοιαύτη ἕξις τοῦ
 ἐνίοτε ἀνωμάλους εἶναι μὲν τοῖς φόβοις πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν.
 21 Ὡς γὰρ ἂν τύχωσι τὸ σῶμα ἔχοντες πρὸς τὴν τοιαύτην
 κράσιν, διαφέρουσιν αὐτοὶ αὐτῶν. Ἡ δὲ μελαγχολικὴ κρά-
 σις, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς νόσοις ἀνωμάλους ποιεῖ, οὕτω καὶ
^ρ αὐτὴ ἀνώμαλός ἐστιν· ὅτε μὲν ^q γὰρ ψυχρά ἐστιν ὥσπερ
 22 ὕδωρ, ὅτε δὲ θερμὴ. Ὡστε φοβερὸν τι ὅταν εἰσαγγεληῇ,
 εἰ μὲν ψυχροτέρας οὔσης τῆς κράσεως τύχῃ, δειλὸν ποιεῖ·
 προωδοπεποίηκε γὰρ τῷ φόβῳ, καὶ ὁ φόβος καταψύχει.
 Δηλοῦσι δὲ οἱ περίφοβοι· τρέμουνσι γάρ. Ἐὰν δὲ μᾶλλον
 θερμὴ, εἰς τὸ μέτριον κατέστησεν ὁ φόβος, καὶ ἐν αὐτῷ καὶ
 23 ἀπαθῇ. Ὅμοίως δὲ καὶ πρὸς τὰς καθ' ἡμέραν ἀθυμίας· πολ-
 λάκις γὰρ οὕτως ἔχομεν ὥστε λυπεῖσθαι, ἐφ' ὅτῳ δέ, οὐκ
 ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν· ὅτε δὲ εὐθύμως, ἐφ' ᾧ δ', οὐ δῆλον. Τὰ
 δὲ τοιαῦτα πάθη καὶ τὰ παλαιὰ λεχθέντα κατὰ μὲν τι
 μικρὸν πᾶσι ^ρ γίνεται· πᾶσι γὰρ μέμικταί τι τῆς δυνάμεως·

^ι ὅσας t. ^κ ἱεροῦ t. ^ι Βάκχιδες X^a. ^μ μαλακὸς t. ^ν ἔκτοπος t.
^ο παιδείας X^a. ^ρ αὐτοὶ t. ^q γὰρ om. t. ^ρ γίνονται X^a.

ὅσοις ^s δ' εἰς βάθος, οὗτοι ^t δ' ἤδη ποιοί τινές εἰσι τὰ ἤθη.
 Ὡς περ γὰρ τὸ εἶδος ^v ἕτεροι γίνονται οὐ τῷ πρόσωπον ²⁴
 ἔχειν, ἀλλὰ τῷ ποιόν τι τὸ πρόσωπον, οἱ μὲν καλόν, οἱ δὲ
 αἰσχρόν, οἱ δὲ μηθὲν ἔχοντες περιττόν, οὗτοι δὲ μέσοι τὴν
 φύσιν, οὕτω καὶ οἱ μὲν μικρὰ μετέχοντες τῆς τοιαύτης κρά-
 σεως μέσοι εἰσίν, οἱ δὲ πλήθους ἤδη ἀνόμοιοι τοῖς πολλοῖς.
 Ἐὰν μὲν γὰρ σφόδρα κατακορῆς ἦ ἡ ἔξις, μελαγχολικοί εἰσι ²⁵
 λίαν, ἐὰν δὲ πως κραθῶσι, περιττοί. ῥέπουσι δ', ἂν ἀμελῶ-
 σιν, ἐπὶ τὰ μελαγχολικὰ νοσήματα, ἄλλοι περὶ ἄλλο μέρος
 τοῦ σώματος· καὶ τοῖς μὲν ἐπιληπτικά ἀποσημαίνει, τοῖς δὲ
 ἀποπληκτικά, ἄλλοις δὲ ἀθυμίας ἰσχυραὶ ἢ φόβοι, τοῖς δὲ
 θάρρη λίαν, οἷον καὶ Ἀρχελάφ συνέβαινε ^w τῷ Μακεδονίας
 βασιλεῖ. Αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης δυνάμεως ἡ κῶσις, ὅπως ἂν ²⁶
 ἔχη ψύξεώς τε καὶ θερμότητος. Ψυχροτέρα μὲν γὰρ οὔσα
 τοῦ καιροῦ δυσθυμίας ποιεῖ ἀλόγους· διὸ αἱ τ' ἀγχόνη μά-
 λιστα τοῖς νέοις, ἐνίοτε δὲ καὶ πρεσβυτέροις. Πολλοὶ δὲ καὶ
 μετὰ τὰς μέθας διαφθείρουσιν ἑαυτούς. Ἐνιοὶ δὲ τῶν μελαγ- ²⁷
 χολικῶν ἐκ τῶν πότων ἀθύμως διάγουσιν· σβέννυσιν γὰρ ἡ τοῦ
 οἴνου θερμότης τὴν φυσικὴν θερμότητα. Τὸ δὲ θερμόν τὸ περὶ
 τὸν τόπον ᾧ φρονοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν ποιεῖ εὐθύμους. Καὶ
 διὰ τοῦτο πρὸς τὸ πίνειν εἰς μέθην πάντες ἔχουσι προθύμως,
 ὅτι πάντας ὁ οἶνος ὁ πολὺς εὐέλπιδας ποιεῖ, καθάπερ ἡ νεό-
 της τοὺς παῖδας· τὸ μὲν γὰρ γῆρας δύσελπί ἐστίν, ἡ δὲ
 νεότης ἐλπίδος πλήρης. Εἰσὶ δὲ τινες ὀλίγοι οὓς πίνοντας ²⁸
 δυσθυμίας λαμβάνουσι, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν καὶ μετὰ
 τοὺς πότους ἐνίοις. Ὅσοις μὲν οὖν μαραινόμενου τοῦ θερμοῦ
 αἱ ἀθυμίας γίνονται, μᾶλλον ἀπάγχονται. Διὸ καὶ οἱ νέοι
 ἢ καὶ ^x οἱ πρεσβῦται μᾶλλον ἀπάγχονται· τὸ μὲν γὰρ γῆ-
 ρας μαραίνει τὸ θερμόν, τῶν δὲ τὸ πάθος φυσικὸν ὄν καὶ
 αὐτὸ τὸ μαραινόμενον θερμόν. Ὅσοις δὲ σβεννυμένοι, ἔξ- ²⁹
 αἴφνης οἱ πλείστοι διαχρῶνται ἑαυτούς, ὥστε θαυμάζειν πάν-
 τας διὰ τὸ μηθὲν ποιῆσαι σημεῖον πρότερον. Ψυχροτέρα

^s δ' om. X^a. ^t δ' om. t. ^v ἕτεροί τινες γίνονται X^a. ^w τῷ τῆς μα-
 κεδονίας X^a. ^x οἱ om. t.

- μὲν οὖν γινομένη ἢ κρᾶσις ἢ ἀπὸ τῆς μελαίνης χολῆς, ὥσπερ εἴρηται, ποιεῖ ἀθυμίας παντοδαπὰς, θερμότερα δὲ οὖσα εὐθυμίας. Διὸ καὶ οἱ μὲν παῖδες εὐθυμότεροι, οἱ δὲ γέροντες ³⁰ δυσθυμότεροι. Οἱ μὲν γὰρ θερμοί, οἱ δὲ ψυχροί· τὸ γὰρ γῆρας κατὰψυξίς τις. Συμβαίνει δὲ σβέννυσθαι ἐξαίφνης ὑπὸ τε τῶν ἐκτὸς αἰτιῶν, ὡς καὶ παρὰ φύσιν τὰ πυρωθέντα, οἷον ἄνθρακα ὕδατος ἐπιχυθέντος. Διὸ καὶ ἐκ μέθης ἔνιοι ἑαυτοὺς διαχρῶνται ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ οἴνου θερμότης ἐπέισ- ³¹ ακτός ἐστιν, ἥς σβεννυμένης συμβαίνει τὸ πάθος. Καὶ μετὰ ὧτά ἀφροδίσια οἱ πλείστοι ἀθυμότεροι γίνονται, ὅσοι δὲ περίττωμα πολὺ προῖενται μετὰ τοῦ σπέρματος, οὗτοι εὐθυμότεροι· κουφίζονται γὰρ περιττώματός τε καὶ πνεύματος καὶ θερμοῦ ὑπερβολῆς. Ἐκείνοι δὲ ἀθυμότεροι πολλάκις· καταψύχονται γὰρ ἀφροδισιάσαντες διὰ τὸ τῶν ἱκανῶν τι ἀφαιρεθῆναι· δηλοῖ ^z δὲ τοῦτο τὸ μὴ πολλὴν τὴν ³² ἀπορροὴν γεγονέναι. Ὡς οὖν ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, διὰ μὲν τὸ ἀνώμαλον εἶναι τὴν δύναμιν τῆς μελαίνης χολῆς ἀνώμαλοί εἰσιν οἱ μελαγχολικοί· καὶ γὰρ ψυχρὰ σφόδρα γίνεται καὶ θερμή. Διὰ δὲ τὸ ἡθοποιὸς εἶναι (ἡθοποιὸν γὰρ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν μάλιστα τῶν ἐν ἡμῖν ἐστίν) ὥσπερ ὁ οἶνος πλείων καὶ ἐλάττων κεραυνύμενος τῷ σώματι ποιεῖ τὸ ἦθος ποιούς ³³ τινὰς ἡμᾶς. Ἀμφω δὲ πνευματικά, καὶ ὁ οἶνος καὶ ἡ μέλαινα χολή. Ἐπεὶ δ' ἔστι καὶ ^a εὐκρατον εἶναι τὴν ἀνωμαλίαν καὶ καλῶς ^b πως ἔχειν, καὶ ὅπου δεῖ θερμότεραν εἶναι τὴν διάθεσιν καὶ πάλιν ψυχράν, ἢ τοῦναντίον διὰ τὸ ὑπερβολὴν ἔχειν, περιττοὶ μὲν εἰσι πάντες οἱ μελαγχολικοί, οὐ διὰ νόσον, ἀλλὰ διὰ φύσιν.
- 2 Διὰ τί κατ' ἐνίας μὲν τῶν ἐπιστημῶν ἔξιν ἔχειν λέγομεν, κατ' ἐνίας δὲ οὐ; Ἡ καθ' ὅσας εὐρετικοὶ ἐσμεν, ἔξιν ἔχειν λεγόμεθα; Τὸ γὰρ εὐρίσκειν ἀπὸ ἑξέως.
- 3 Διὰ τί τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος ^c φρονιμώτατον; Πότερον ὅτι ^d μικροκεφαλώτατον κατὰ λόγον τοῦ σώματος; Ἡ ὅτι

γ τὰ om. t. z δὲ] καὶ t. a εὐκρατος] ἀνώμαλον t. b πως] περ t.
 c φρονιμώτατος t. d μακροκεφαλώτατος t.

ἀνωμάλως ἐλάχιστον; Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ μικροκέφαλον, καὶ αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι μᾶλλον τῶν μεγαλοκεφάλων φρονιμώτεροι.

Διὰ τί δοκεῖ ἡμῖν πλείων εἶναι ἡ ὁδός, ὅταν μὴ εἰδότες 4 πόση τίς ἐστι βαδίζωμεν, μᾶλλον ἢ ὅταν εἰδότες, ἐὰν τὰ ἄλλα ὁμοίως τύχωμεν ἔχοντες; Ἡ ὅτι τὸ εἰδέναι [^e πόση] ἐστὶν εἰδέναι τὸν ἀριθμόν; Τὸ γὰρ ἄπειρον καὶ ἀναρίθμητον ταῦτόν, καὶ πλεόν ἂν ^f τὸ ἄπειρον τοῦ ὀρισμένου. Ὡς-² περ οὖν εἰ ^g ἤδει ^h ὅτι τοσήδε ἐστὶ, πεπερασμένην αὐτὴν ἀνάγκη εἶναι, οὕτως εἰ μὴ οἶδε πόση τίς ἐστίν, ὡς ἀντιστρέφοντος παραλογίζεται ἡ ψυχὴ, καὶ φαίνεται αὕτη ⁱ εἶναι ἄπειρος, ἐπεὶ τὸ ποσὸν ὀρισμένον ἐστὶ καὶ τὸ ὀρισμένον ποσόν. ^k Ὅταν τοίνυν μὴ φαίνεται ὀρισμένον, ὥσπερ ἄπει-³ ρον δόξει εἶναι, διὰ τὸ ^l τὸ ^m πεφυκὸς ὀρίσθαι, ἂν μὴ ἢ ὀρισμένον, ἄπειρον εἶναι, καὶ τὸ φαινόμενον μὴ ὀρίσθαι φαίνεσθαι ἀνάγκη πως ⁿ ἀπέραντον.

Διὰ τί πρεσβύτεροι μὲν γινόμενοι μᾶλλον νοῦν ἔχομεν, 5 νεώτεροι δὲ ὄντες θάπτονταν μαυθάνομεν; Ἡ ὅτι ὁ θεὸς ὄργανα ἐν ἑαυτοῖς ἡμῖν δέδωκε δύο, ἐν οἷς χρῆσόμεθα τοῖς ἐκτὸς ὀργάνοις, σώματι μὲν χεῖρα, ψυχῇ δὲ νοῦν. Ἔστι γὰρ καὶ ὁ νοῦς τῶν φύσει ἐν ἡμῖν ὥσπερ ὄργανον ὑπάρχων· αἱ δὲ ἄλλαι ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι τῶν ὑφ' ἡμῶν ποιητῶν ^o εἰσὶν, ὁ δὲ νοῦς τῶν φύσει. Καθάπερ οὖν τῇ χειρὶ οὐκ εὐθὺς γενό-² μενοι χρῶμεθα βέλτιστα, ἀλλ' ὅταν ἡ φύσις αὐτὴν ἐπιτελέσῃ (προϊούσης γὰρ τῆς ἡλικίας ἡ χεὶρ μάλιστα δύναται ἀποτελεῖν τὸ ἑαυτῆς ἔργον), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ νοῦς τῶν φύσει οὐκ εὐθὺς ἀλλ' ἐπὶ γήρως ἡμῖν μάλιστα παραγίνεται καὶ τότε ἀποτελεῖται ^p μάλιστα, ἂν μὴ ὑπὸ τινος πηρωθῇ, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα τὰ φύσει ὑπάρχοντα. Ὑστερον δὲ ³ τῆς τῶν χειρῶν δυνάμεως ὁ νοῦς παραγίνεται ἡμῖν, ὅτι καὶ τὰ τοῦ νοῦ ὄργανά ἐστι τῶν τῆς χειρός. Ἔστι γὰρ νοῦ

^e πόση om. X^a.t. ^f τὸ δὲ ἄπειρον X^a. ^g ἤδει] εἶδη X^a. ^h ὅτι om. X^a.t. ⁱ εἶναι] οἶον t. ^k ὅταν om. X^a. ^l τὸ alterum om. X^a.t. ^m πεφυκεῖ t. ⁿ ἀπέρατον X^a. ^o ἐστίν t. ^p βέλτιστα t.

μὲν ὄργανον ἐπιστήμη (τούτῳ γὰρ ἐστὶ χρήσιμος, καθάπερ αὐτοὶ αὐλητῇ), χειρῶν δὲ πολλὰ τῶν φύσει ὄντων· ἡ δὲ φύσις αὐτῇ ^qτε ἐπιστήμης πρότερον, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς γινόμενα. ⁴Ὦν δὲ τὰ ὄργανα πρότερα, καὶ τὰς δυνάμεις πρότερον εἰκὸς ἐγγίνεσθαι ἡμῖν· τούτοις γὰρ χρώμενοι ἔξιν λαμβάνομεν, καὶ ἔχει ὁμοίως ^rτὸ ἐκάστου ὄργανον πρὸς αὐτό· καὶ ἀνάπαλιν, ὥς τὰ ὄργανα πρὸς ἀλλήλα, οὕτω τὰ ὄργανα πρὸς αὐτά. ⁵Ὁ μὲν οὖν νοῦς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρεσβύτεροι οὖσιν ἡμῖν μᾶλλον ἐγγίνεται. Μανθάνομεν δὲ θάττον νεώτεροι ὄντες διὰ τὸ μηδέν ^sπω ἐπίστασθαι. Ὅταν δὲ ἐπιστώμεθα, οὐκέτι ὁμοίως δυνάμεθα. Δυνάμεθα δὲ ἔχεσθαι, καθάπερ καὶ μνημονεύομεν μᾶλλον οἷς ἂν ἔωθεν πρῶτον ἐντυγχάνωμεν, ἔπειτα προιούσης τῆς ἡμέρας οὐκέτι ὁμοίως διὰ τὸ πολλοῖς ἐντετυχηκέναι.

- 6 Διὰ τί ἀνθρώπῳ ^tπειστέον μᾶλλον ἢ ἄλλῳ ζῷον; Πότερον ὥσπερ Πλάτων Νεοκλεῖ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀριθμεῖν μόνον ἐπίσταται τῶν ἄλλων ζῴων; ^aἩ ὅτι θεοὺς νομίζει μόνον; ^bἩ ὅτι μιμητικώτατον; Μανθάνειν γὰρ δύναται διὰ τοῦτο.
- 7 Διὰ τί οὐ χαίρομεν θεώμενοι οὐδὲ ἐλπίζοντες ὅτι τὸ τρίγωνον δύο ^vὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ἐντὸς γωνίας, οὐδὲ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων οὐθέν, εἰ μὴ ^wτῇ θεωρίᾳ, αὕτη δὲ ὁμοίως ἐστὶν ^xἡδέϊα καὶ εἰ τρισὶν ὀρθαῖς ἢ πλείοσιν ἴσας ἔσχεν. ^aἈλλ' ὅτι Ὀλυμπία ἐνικῶμεν, καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας τῆς ἐν Σαλαμῖνι, χαίρομεν καὶ μεμνημένοι καὶ ἐλπίζοντες τοιαῦτα, ²ἀλλ' οὐ τάναντία τοῖς τοιούτοις. ^bἩ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῖς τοιούτοις χαίρομεν ^zὥς γεγενομένοις ἢ οὖσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς κατὰ φύσιν ὥς κατὰ ἀλήθειαν θεωρίας ἡδονῇ, ὥς ἔχει, μόνην ἡμῖν ποιεῖν, τὰς δὲ πράξεις τὴν ἀπὸ τῶν συμβαινόντων ἀπ' αὐτῶν. ^aἈνομοίων οὖν οὐσῶν τῶν πράξεων, καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἀπ' αὐτῶν γίνεται τὰ μὲν λυπηρὰ τὰ δὲ ἡδέα· φεύγομεν δὲ καὶ διώκομεν καθ' ἡδονῇ καὶ λύπην ἅπαντα.

^q γε X^a.t. ^r τὸ] καὶ τὸ X^a. ^s πως codices. ^t πιστέον X^a.
^v ὀρθὰς t. ^w τῇ] τις x. ^x ἡδέϊα margo X^a, ἰδία X^a.r.t.u.x. ^y οὐ om. t. ^z ὅπως t. ^a ἀνομοίων—αὐτῶν om. t.

Διὰ τί μέχρι ὑγείας πραγματεύονται οἱ ἰατροί; Ἰσχυαί- 8
 νει γάρ, εἴτα ^b ἐκ τούτου ξηραίνει, εἴτα ὑγείαν ἐποίησεν, εἴτα
 ἐνταῦθα ἔσται. Πότερον οὐκ ἔστι δυνατόν ἐκ τούτου γενέ-
 σθαι ἄλλο; Ἡ εἰ δυνατόν, ἄλλης ἐπιστήμης, καὶ ἔσται ὃ
^c τις ἐξ ὑγείας ποιήσει ἄλλο τι; Εἰ δὴ γίνεται ἐκ τῶν ἐναν-
 τίων καὶ τῶν μεταξύ, δῆλον ὅτι ἀρρωστεῖ, ἢ ξηρότερος ἢ
 ὑγρότερος ἢ τι τοιοῦτον. Ποιεῖ ^d δὴ ἐκ ψύχους ἦττον σφό-2
 δρα, καὶ ^e τέλεον ὥδι θερμὸν καὶ ὥδι ξηρὸν ἢ ὑγρὸν μετα-
 βαῖνον ἐκ τῶν ἐναντίων, ἢ μεταξύ, ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὸ οὕτως
 ἔχειν, ὃ ἦν τοῦ ὑγιαίνειν· ἐκ τε τούτου οὐ πέφυκεν ἄλλο τι
 ὢν ἢ τὸ μεταξύ. Δύναται μὲν οὖν ποιῆσαι ὁ ἔχων. Ὡς γὰρ
 ἦλθεν, ἀναλῦσαι δύναται καὶ ἀπελθεῖν, οὐ μὴν ἢ γε τέχνη
 τούτου ἐστίν. Ἀεὶ γὰρ βέλτιον. Ὡστε οὐδὲ ἄλλη, οὔτε 3
 αὐτὴ ποιήσει ἐξ ὑγείας ἄλλο τι· οὐθὲν γὰρ ἐγίνετο ἢ τὸ
 ἐναντίον τούτου, εἴπερ ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη. Οὕτω καὶ ἐπὶ ^f οἰ-
 κίας οὐδὲν ποιήσειεν ^g ἂν τὸνναντίον· οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῃ τέχνῃ
 ἐκ τούτου ποιήσουσα, πλὴν ὥς μέρους, οἷον ἢ σκυτικὴ ὑπό-
 δημα ἐκ ^h προσχίσματος. Ἐξ ἐκατέρου γὰρ γίνεται διττῶς,
 ἢ συντιθεμένου ἢ φθειρομένου.

Διὰ τί τὸν φιλόσοφον τοῦ ῥήτορος οἴονται ⁱ διαφέρειν; 9
 Ἡ ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ αὐτὰ τὰ εἶδη τῶν πραγμάτων
 διατρίβει, ὁ δὲ περὶ τὰ μετέχοντα, οἷον ὁ μὲν τί ἐστίν ἀδι-
 κία, ὁ δὲ ὡς ἀδικος ὁ δεῖνα, καὶ ὁ μὲν τί ἢ τυραννίς, ὁ δὲ οἷόν
 τι ὁ τύραννος.

Διὰ τί οἱ Διονυσιακοὶ τεχνῆται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πονηροί 10
 εἰσιν; Ἡ ὅτι ἥκιστα λόγου σοφίας κοινωνοῦσι διὰ τὸ περὶ
 τὰς ἀναγκαίας τέχνας ^k τὸ πολὺ μέρος τοῦ βίου εἶναι, καὶ
 ὅτι ἐν ἀκρασίαις τὸ πολὺ τοῦ βίου εἰσίν, τὰ δὲ καὶ ἐν ἀπο-
 ρίαις; Ἀμφότερα δὲ φανλότητος παρασκευαστικά.

Διὰ τί οἱ ἐξ ἀρχῆς τῆς μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἀγωνίας ἀθλόν 11
 τι προῦταξαν, σοφίας δὲ οὐθὲν ἔθηκαν; Ἡ ὅτι ἐπιεικῶς δεῖ

^b ἐκ του τούτου t. ^c τις] τῆς t. ^d δὲ X^a. ^e τέλεον] τέθον t.
^f οἰλίας t. ^g ἂν om. t. ^h προσχήματος X^a. ⁱ διαφέρον t. ^k τὸ
 om. t.

τοὺς κριτάς, ἃ παρὰ διάνοιάν ἐστιν, ἢ μὴθὲν χείρους τῶν ἀγωνιστῶν εἶναι ἢ κρείττους; Εἰ δὲ ἔδει σοφία τοὺς πρωτεύοντας ἀγωνίζεσθαι καὶ ἄθλον προϋτέτακτο, κριτῶν ἂν ἠπόρουν ¹ αὐτοῖς. Ἐπὶ δὲ τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἅπαντός ² ἐστὶ κρίναι, τῇ ὥφει μόνῃ θεασάμενον. Ἐτι δὲ ^m ὁ ἐξ ἀρχῆς κατασκευάζων οὐκ ἐβούλετο τοιαύτην ἀγωνίαν προθεῖναι τοῖς Ἑλλήσιν, ἐξ ὧν ἔμελλον στάσεις καὶ ἔχθραι μεγάλαι ⁿ ἔσεσθαι· οἷον οἱ ἄνθρωποι, ὅταν τις ἢ ἐκκριθῇ ἢ προσδεχθῇ εἰς τι τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἀθλημάτων, οὐ πάντῃ χαλεπῶς φέρουσιν οὐδὲ εἰς ἔχθραν καθίστανται τοῖς κρίνουσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ φρονιμωτέρους ἢ μοχθηροτέρους εἶναι τοῖς κρίνουσι μά- ³ λιστα ὀργίζονται καὶ ἀγανακτοῦσιν. Στασιῶδες δὲ καὶ μοχθηρὸν τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ἐτι δὲ δεῖ τῆς ^o ἀγωνίας τὸ ἄθλον κρείττον εἶναι. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν γυμνικῶν ἀθλημάτων τὸ ἄθλον αἰρετώτερον καὶ βέλτιον τῆς ἀγωνίας· σοφίας δὲ τί ἂν ἄθλον βέλτιον γένοιτο;

12 Διὰ τί ἄλλο νοεῖ καὶ ποιεῖ ἄνθρωπος μάλιστα; Ἡ ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ; ^p Ἡ ὅτι ὁ μὲν νοὺς πολλῶν ἐστίν, ἢ δὲ ὅρεξις ^q ἑνός; Ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος τῷ νῷ τὰ πλείεστα ζῇ, τὰ δὲ θηρία ὀρέξει ^r καὶ θυμῷ καὶ ἐπιθυμίᾳ.

13 Διὰ τί φρόνιμοί τινες κτώμενοι οὐ χρώμενοι διατελοῦσιν; Πότερον ὅτι τῷ ἔθει χρώνται; Ἡ διὰ τὸ ἐν ἐλπίδι ἡδύ;

14 ^s ὅτι ἡ αἴσθησις καὶ ἡ διάνοια τῷ ἡρεμεῖν τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖ· ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι, ὅτι τὴν ψυχὴν ἵστησιν· κινουμένης γὰρ καὶ φερομένης οὔτε αἰσθέσθαι ^t οὔτε διανοηθῆναι δυνατόν. Διὸ καὶ τὰ παιδία καὶ οἱ μεθύοντες καὶ οἱ μαινόμενοι ἀνόητοι· διὰ γὰρ ^v τὸ πλῆθος τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος πλείστη κίνησις αὐτοῖς καὶ σφοδροτάτη συμβαίνει, ληγούσης δὲ ταύτης ἐμφρονέστεροι γίνονται· ἀταράχου γὰρ οὔσης τῆς διανοίας μᾶλλον ἐφιστάναι δύνανται αὐ-

¹ αὐτοῦ t. ^m ὁ om. t. ⁿ γίνεσθαι X^a. ^o ἀγωνίσεως t. ^p ἢ—
ἐστίν om. X^a.t. ^q ἑνός] ἐνίοις X^a.t. ^r καὶ ante θυμῷ om. X^a.t.

^s ὅτι] λείπει ἢ ἀρχὴ τοιαύτη. Διὰ τί οἱ βαθέως καὶ ἡδιστα καθεύδοντες οὐδὲν ἐνύπνιον ὀρώσιν; ἢ margo X^a. ^t οὔτε δ.] οὐδὲ δ. X^a.t. ^v τὸ om. t.

τήν. Οἱ τ' ἐν τῷ καθεύδειν ἐνυπνιαζόμενοι ἱσταμένης τῆς ² διανοίας, καὶ καθ' ὅσον ἡρεμεῖ, ὀνειρώττουςιν. Μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις ἡ ψυχὴ κινεῖται. Περισταμένου γὰρ τοῦ θερμοῦ ἐκ τοῦ ἄλλου σώματος εἰς τὸν ἐντὸς τόπον, τότε πλείστη καὶ σφοδροτάτη κίνησις ὑπάρχει, οὐχ ὥσπερ οἱ πολλοὶ ὑπολαμβάνουσι τότε ἡρεμεῖν καὶ καθ' αὐτὴν εἶναι, καὶ μάλιστα ^ω ὅταν μηδὲν ἴδωσιν ἐνύπνιον. Συμβαίνει δὲ ³ τούναντίον· διὰ γὰρ τὸ ἐν πλείστη κινήσει εἶναι καὶ μηδὲ κατὰ μικρὸν ἡρεμεῖν, οὐδὲ διανοεῖσθαι δύναται. Ἐν πλείστη δὲ κινήσει, ὅταν ἡδιστα καθεύδῃ, εἰκότως ἐστίν, ὅτι τότε μάλιστα καὶ πλείστον θερμὸν ἀθροίζεται εἰς τὸν εἴσω τόπον. Ὅτι δὲ ἐν τῇ κινήσει οὐσα ἡ ψυχὴ οὐ μόνον ὕπαρ ⁴ ἀλλ' οὐδ' ἐν τοῖς ὕπνοις δύναται διανοεῖσθαι, κάκεῖνο σημεῖον· ἐν γὰρ τοῖς μετὰ τὴν ^χ πρόσεσιν τῶν σιτίων ὕπνοις ἥκιστα ἐστὶν ἐνύπνια ὁρᾶν. Τότε δὲ μάλιστα συμβαίνει κινεῖσθαι αὐτὴν διὰ τὴν ἐπεισενεχθεῖσαν τροφήν. Τό τε ἐνύπνιον ἐστίν, ὅταν διανοουμένοις καὶ πρὸ ὀμμάτων τιθεμένοις ὕπνος ἐπέλθῃ. Διὸ καὶ ταῦτα μάλιστα ὁρῶμεν ἢ πράττομεν ἢ ⁵ μέλλομεν ἢ βουλόμεθα· περὶ γὰρ τούτων μάλιστα πλειστάκις λογισμοὶ καὶ φαντασίαι ἐπιγίνονται. Καὶ οἱ βελτίους βελτίω τὰ ἐνύπνια ὁρῶσι διὰ ταῦτα, ὅτι ^γ καὶ ἐγρηγορότερες περὶ βελτιόνων διανοοῦνται, οἱ δὲ χεῖρον ἢ τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα διακείμενοι χεῖρω. Καὶ γὰρ ἡ τοῦ σώματος διά- ⁶ θεσις πρὸς τὴν τῶν ἐνυπνίων φαντασίαν συμβλητικόν· τοῦ γὰρ νοσοῦντος καὶ αἱ τῆς διανοίας προθέσεις φαῦλαι, καὶ ἔτι διὰ τὴν ἐν τῷ σώματι ταραχὴν ἐνοῦσαν ἡ ψυχὴ οὐ δύναται ἡρεμεῖν. Οἱ δὲ μελαγχολικοὶ διὰ τοῦτο ἐξάττουςιν ἐν τοῖς ὕπνοις, ὅτι πλείονος τῆς θερμασίας οὔσης μᾶλλον τοῦ μετρίου ἡ ψυχὴ ἐν κινήσει, σφοδροτέρας δὲ τῆς κινήσεως ² οὔσης οὐ ^α δύνανται καθεύδειν.

^ω ὅτε codices. ^χ πρόσεσιν X^a.t. ^γ καὶ οἱ ἐγρ. X^a.t. ^z οὔσης om. X^a. ^a δύναται X^a.Y^a.

ΛΑ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ.

Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν πανόμεθα τῶν πταρμῶν; Ἡ ὅτι ἀναπνοὴ ταύτῃ γίνεται τῷ ὑγρῷ; Δακρύει γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τὴν τρίψιν· ὁ δὲ πταρμὸς διὰ πλῆθος ὑγροῦ. Ἡ ὅτι ^bτὸ ἔλαττον θερμὸν φθείρεται ὑπὸ τοῦ πλείονος; Ὁ δὲ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς πλείω λαμβάνει θερμότητα τῆς ἐν τῇ ῥίνι. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τις αὐτὴν τὴν ῥίνα ^cτρίψῃ, παύεται ὁ πταρμὸς.

2 Διὰ τί τῷ ἐνὶ ὀφθαλμῷ ἀκριβέστερον ὁρῶσιν ἢ τοῖν δυοῖν; Ἡ ὅτι πλείους οὔσαι κινήσεις τοῖν δυοῖν γίνονται, οἷον τοῖς διεστραμμένοις; Οὐκ οὖν ^dμία ἡ κίνησις, τοῦ δὲ ἐνὸς ἀπλῆ. Ἡττον οὖν ὁρῶσιν ἀκριβέστερον.

3 Διὰ τί ὀργιζόμενοι μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ^eμᾶλλον ἐπιδιδόασιν πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν, αἰσχνυόμενοι δὲ τὰ ὦτα; Ἡ διότι οἱ μὲν καταψύχονται ἐν ^fτῇ αἰδοῖ (ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ αἰδώς) ἀντιβλέπειν οὐ ^gδύνανται; Καὶ ἡ δελία κατάψυξις ^hτίς ²ἐστὶν ἐνταῦθα. Μεθίσταται δὲ εἰς τοῦναντίον τῷ ἔμπροσθεν τὸ ὀπισθεν. Τὰ δὲ ὦτα ⁱἀντίκειται· διὸ καὶ μάλιστα ἐρυθριῶσιν αἰσχνυόμενοι. Ἐν δὲ τῷ ^kκινήσθαι ἐπὶ τὸ αἰσθητικώτερον καὶ ^lκινητικώτερον ἢ βοήθεια ὡς ἀδικουμένον· ^mφοβούμενοις γὰρ ἐνταῦθα ἐκλείπει μάλιστα.

4 Διὰ τί θατέρου καταληφθέντος ὀφθαλμοῦ ὁ ἕτερος ἀτενίζει μᾶλλον; Ἡ διότι ἐκ ταύτου ἡρτηνται αἱ ἀρχαὶ τῶν ὀφθαλμῶν; Θατέρου οὖν κινουμένου καὶ ἡ κοινὴ ἀρχὴ κινεῖται, ἐκείνης δὲ κινουμένης καὶ ὁ ἕτερος. Ληφθέντος οὖν θατέρου ἡ κίνησις κινήσει αὐτόν, ὥστε δύναται ἀτενίζειν μᾶλλον.

5 Διὰ τί οἱ ἐκ γενετῆς τυφλοὶ οὐ γίνονται φαλακροί; ⁿἩ ὅτι πημαίνει τὰ ὄμματα ὑγρότης οὔσα πολλὴ ἐν τῷ περὶ

^b τὸ add v. . ^c τρίψῃ om. t. ^d μία] μᾶλλον t. ^e μάλιστα X^a.Y^a.t. ^f τῷ αἰδοίῳ Y^a.t. ^g δύναται X^a. ^h τις om. t.v. ⁱ ἀντίκειται X^a. ^k κινήσθαι] ὀργίζεσθαι v. ^l κινητικώτατον Y^a. ^m φοβούμενος v. ⁿ ἡ om. X^a.Y^a.t.

τὴν κεφαλὴν τόπῳ; Διὸ τῶν ρευματικῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς τε περὶ τοὺς κροτάφους φλέβας κάουσι, πυκνούντες τοὺς τῶν ὑγρῶν πόρους, καὶ ξύουσι τὴν κεφαλὴν, διατέμνοντες τὸ ἐν αὐτῇ δέρμα. Ἐπεὶ οὖν πημαίνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ ἐν αὐτῇ περίττωμα γινόμενον, κωλύοι ἂν αὐτοὺς ταῦτο τοῦτο ἐξ ἀρχῆς γίνεσθαι, πλεόν συνιστάμενον ἐν αὐτῇ. Ἐπεὶ δὲ ἐκ περιττωμάτων θρίξ φύεται, τοῦτο δὲ ἐν τῇ τῶν τυφλῶν κεφαλῇ ἐκ γενετῆς ἐστὶ πολὺ, εἰκότως οὐκ εἰσὶ φαλακροί.

Διὰ τί οἱ ἐξὸφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον; Ἡ ὅτι τὰ 6 χιστα^ο προσπίπτει πρὸς τὰ προέχοντα;

Διὰ τί εἰς μὲν τὰ δεξιὰ ἀμφοτέρας τὰς ὄψεις ἅμα δια- 7 στρέφειν δυνάμεθα, καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ πρὸς τὴν ῥίνα, καὶ εἰς τὸ ἀριστερόν δὲ ἢ τὸ δεξιὸν τὴν ἐτέραν, ἅμα P δὲ εἰς τὸ ἰδεξιὸν καὶ ἀριστερόν ἀδυνατοῦμεν; Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ κάτω καὶ εἰς τὸ ἄνω ἅμα μὲν γὰρ ἐπὶ ταῦτο δυνάμεθα, χω- ρὶς δὲ οὐ. Ἡ ὅτι αἱ ὄψεις δύο οὐσαι ὁμοίως ἐξ ἐνὸς συνήρ- 2 τηνται; Ὅσα δὲ τοιαῦτα, ἄκρου θατέρου κινουμένου ἀνάγκη θάτερον ἀκολουθεῖν ἐπὶ ταυτό. Τῷ γὰρ ἐτέρῳ ἄκρῳ ἢ ἀρχὴ θάτερον ἄκρον. Εἰ οὖν τὸ ἐν ἀδύνατον ἅμα εἰς τὰναντία κινεῖσθαι, ἀδύνατον^ς καὶ τὰς ὄψεις. Τὰ μὲν γὰρ ἄκρα εἰς 3 τὰναντία^ι ἂν κινοῖτο, εἰ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω κινοῖτο, ἢ δὲ ἀρχὴ ἀμφοῖν ἂν^ν ἀκολουθοίη^η ὅπερ ἀδύνατον. Ἡ δὲ δια- στροφή ἐστὶ τῶν ὀμμάτων διὰ τὸ ἀρχὴν ἔχειν τὰς σφαίρας, καὶ μέχρι τοῦ στρέφεσθαι εἰς τὰ ἄνω καὶ κάτω καὶ^ω εἰς^χ πλάγιον. Ὅταν οὖν ἔχουσαι ὡς ἂν ὁμοίως ἔχοιεν τῇ θέσει⁴ ἀλλήλαις, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ κάτω κινεῖσθαι, καὶ εἰς πλάγιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐαυτῶν λάβωσι τὴν ὄψιν, αὐταὶ μὲν ἀδιάστροφοί τε καὶ^γ μάλιστα^z ἀκίνητοι τῇ θέσει⁴ ὅσαι δὲ ἐπὶ ταύτου σημείου λάβωσι τὰς ὄψεις, ἀδιάστροφοι μὲν εἰσι, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. Καίτοι κρύπτεται^α τοῦ 5

^ο προπίπτει t. P δὲ ante εἰς om. t. ^ι ἀριστερόν καὶ δεξιὸν X^a.t. ^γ ταυτῶ t, τὸ αὐτὸ X^a. ^ς καὶ om. X^a. ^ι ἂν κινοῖτο] ἀντικινοῖτο codices. ^ν ἀκολουθῇ t. ^ω εἰς post καὶ om. X^a. ^χ πλάγια X^a.t. ^γ κάλλιστα t. ^z ἀκίνητα t, ἀκίνηται X^a. ^α τοῦ] τὸ t.

μέλανός τι καὶ τοῖς ἄνω βάλλουσι τὰ λευκά, οἷον μελλέ-
 πταρμοι· ἕτεροι δὲ εἰς τὸ πλάγιον, ὥσπερ οἱ μανικοί, οἱ
 δὲ εἰς τοὺς μυκτῆρας, ὥσπερ τὰ τραγικὰ πρόσωπα καὶ οἱ
 6 στρυφνοί· σύννουν γὰρ τὸ βλέμμα. "Οσοι δὲ μήθ' ὁμοίως
 κειμένων τῶν σφαιρῶν ἐπὶ ταύτῳ σημείῳ ἔχουσι τὰς ὀψεις, ἢ
 ὁμοίως μὲν κειμένων ^b μὴ ἐπὶ τῷ αὐτῷ δέ, οὗτοι διεστραμ-
 μένοι εἰσίν· διὸ ὑποβλέπουσι καὶ συνάγουσι τὰ ὅμματα. Πει-
 ρῶνται γὰρ ἐπὶ ^c ταῦτόν καταστήσαι σχῆμα τὴν σφαῖραν.
 "Ωστε τὸν μὲν ἐῶσι, τὸν δὲ σχηματίζουσι τῶν ὀφθαλμῶν.
 7 Ἐὰν ^d γὰρ μὴ κατ' αὐτὸ σημεῖον τεθῶσιν αἱ ὀψεις, ἀνάγκη
 διεστράφθαι. "Ωσπερ γὰρ τοῖς ὑποβάλλουσιν ^e ὑπὸ ^f τὸν
 ὀφθαλμόν [εἰς τὸ ἐν] δύο φαίνεται (καὶ γὰρ ἐκείνοις κεκίνηται
 ἢ ἀρχή), καὶ τούτοις ὁμοίως. Ἐὰν μὲν οὖν ἄνω κινήθῃ ^h ὁ
 ὀφθαλμός, τὸ πέρασ κάτω τῆς ὀψεως γίνεται, ἐὰν δὲ κάτω,
 8 ἄνω τὸ πέρασ. Ἐν ἐνὶ δὲ ὀφθαλμῷ μεθισταμένῳ κινεῖσθαι
 μὲν τὸ ὁρώμενον δοκεῖ διὰ ⁱ ταῦτα ἄνω ἢ κάτω, ὅτι καὶ ἡ
 ὀψις, δύο δὲ οὐ φαίνεται, ^k ἂν μὴ δύο αἱ ὀψεις ὦσι, καὶ δια-
 στρέφει. Τοιαύτη μὲν τῷ ἑτεροφθάλμῳ γίνεται, ὥστε δύο
 φαίνεσθαι· κατὰ τὴν θέσιν ^l δὲ γίνεται τῷ μὴ κατὰ μέσον
 τοῦ ὁμματος κεῖσθαι.

8 Διὰ τί οἱ μύωπες μικρὰ γράμματα γράφουσιν; "Ατο-
 πον γὰρ ^m τὸ μὴ ὀξὺ ὁρῶντας ποιεῖν ἔργον ὀξὺ ὁρῶντων.
 Πότερον ὅτι μεγάλα φαίνεται τὰ μικρά, ἐὰν ἢ ἐγγύς· οἱ δὲ
 προσάγοντες γράφουσιν; "Η διὰ τὸ συνάγοντας τὰ βλέ-
 φαρα γράφειν; Δι' ἀσθένειαν γὰρ τῆς ὀψεως, ἂν μὲν ἀνα-
 πεπταμένοις γράφωσι τοῖς ὁμμασι, διασπωμένη ἢ ὀψις ἀμ-
 βλὺ ὀρᾷ, οὕτω δὲ ἀθρόως ⁿ προσπίπτει· γωνίαν δὲ ^o μικρὰν
 ποιοῦσα ἐξ ἀνάγκης ποιεῖ μικρὰ γράφειν.

9 Διὰ τί ^p ὀφθαλμιόσαντες ἐνιοι ὀξύτερον ὁρῶσιν; "Η διὰ
 τὸ ^q ἀποκεκαθάρθαι τὰ ὅμματα; Πολλάκις γὰρ ἢ ἔξω πν-

^b μὴ] καὶ X^a. ^c ταῦτό Y^a, ταυτῶ t. ^d μὴ γὰρ Y^a. ^e ὑπὸ] πῦ X^a,
 Y^a, quid habeat, non liquet. ^f τὸν om. t. ^g τὸ ἐν om. X^a, Y^a, t.
^h ὁ om. Y^a. ⁱ ταῦτό Y^a, t. ^k ἐὰν X^a. ^l δέ] καὶ t. ^m τὸ] τοὺς X^a, t.
ⁿ προσπίπτειν X^a. ^o μακρὰν X^a. ^p ὀφθαλμιόσαντες v. ^q ἀποκεκάρθαι
 X^a, κεκάρθαι t.

κνότης ἀποστέγει τὴν ὄψιν, ἀποδακρύσαντι δὲ λύεται. Διὸ καὶ τὸ ἀποδάκνεσθαι συμφέρει, οἷον κρόμμυνον· θάτερον δὲ πολέμιον, οἷον ὀρίγανον.

Διὰ τί τῇ μιᾷ ὄψει ἀπαθέστεροι; Ἡ διότι ἔλαττον ἡ 10 ψυχὴ πάσχει, ὥστε ἔλαττον τὸ πάθος.

Διὰ τί τοῖς δισταμένοις δύο φαίνεται; Ἡ διότι οὐκ 11 ἀφικνεῖται ἔπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐκατέρου τῶν ὁμμάτων ἡ κίνησις; Ὡςπερ οὖν δύο ὁράν τὸ δις ὁράν οἶεται ἡ ψυχὴ. Ὅμοιον καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς ἐπαλλάξεως· δύο γὰρ τὸ ἐν δοκεῖ ὡς δις ἀπτομένη ἐνί.

Διὰ τί οὐ διαφέρουσιν αἱ αἰσθήσεις αἱ ἐν τοῖς δεξιῶς τῶν 12 ἀριστερῶν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι κρείττω τὰ δεξιὰ; Πότερον διὰ τὸ ἔθος, ὅτι εὐθὺς ὁμοίως ἀμφοῖν ἐθιζόμεθα αἰσθάνεσθαι; Τὰ δὲ δεξιὰ τῷ ἔθει δοκεῖ διαφέρειν, ἐπεὶ ἐθισθεῖσιν ἀμφιδέξιοι γίνονται. Ἡ ὅτι τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι πάσχειν τί ἐστὶ, τὰ δὲ δεξιὰ διαφέρει τῷ ποιητικώτερον εἶναι καὶ ἀπαθέστερον τῶν ἀριστερῶν.

Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις κρείττω τὰ δεξιὰ, ἐν δὲ ταῖς 13 αἰσθήσεσιν ὅμοια; Ἡ διότι ταῦτα μὲν ὁμοίως ἐθιζόμεθα κατ' ἀμφοτέρω τῷ ἔθει; Ἐτι τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι πάσχειν τί ἐστίν, ἡ δὲ τῶν δεξιῶν διαφορὰ τῷ εἰς τὸ ποιεῖν καὶ οὐκ εἰς τὸ πάσχειν.

Διὰ τί τὸ γυμνάζεσθαι ἀσύμφορον πρὸς ὀξυωπίαν; Ἡ 14 ὅτι ξηρὸν ποιεῖ τὸ ὄμμα ἢ γυμνασία, ὥςπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα; Ἡ δὲ ξηρότης σκληρύνει τὸ δέρμα πᾶν, ὥστε καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κόρῃ. Διὸ καὶ οἱ πρεσβῦται οὐκ ὀξὺ ὀρώσιν· καὶ γὰρ τῶν γερόντων σκληρόδερμα, ἅμα δὲ καὶ ῥυσά, ὥστε ἐπικαλύπτεται ἡ ὄψις.

Διὰ τί οἱ μύωπες βλέπουσι μὲν οὐκ ὀξύ, γράφουσι δὲ 15 μικρά; Καίτοι τὸ μικρὸν ὀξύ βλέποντος καθορᾶν ἐστίν. Ἡ διότι ἀσθενῇ ἔχοντες τὴν ὄψιν συνάγουσι τὰ βλεφαρὰ εἰς μικρόν; Ἀθρόα γὰρ ἐξιούσα ἡ ὄψις μᾶλλον ὀρᾷ, ἀνα-

ῥ ἐπὶ Χ^a. ὁράν ante τὸ om. Χ^a. ἔθιζόμεθα ὁμοίως Χ^a. ν αἷμα Χ^a. ὡ σκληρότης Χ^a. Υ^a. t. v.

πεπταμένον δὲ τοῦ ὄμματος διασπᾶται. Διὰ μὲν οὖν τὴν ἀσθένειαν συνάγουσι τὸ βλέφαρον, διὰ δὲ τὸ ἐκ μικροῦ ὀράν μικρὸν μέγεθος ὀρώσιν. Ὅσον δὲ ὀρώσι μέγεθος, τοσοῦτον καὶ γράφουσιν.

- 16 Διὰ τί οἱ μύopes συνάγοντες τὰ βλέφαρα ὀρώσιν; Ἡ δι' ἀσθένειαν τῆς ὄψεως, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸς τὰ πόρρω τὴν χεῖρα προσάγοντες, οὕτω καὶ τὰ βλέφαρα πρὸς τὰ ἐγγὺς προστίθενται ὥσπερ χεῖρα; Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα ἀθροωτέρα ἢ ὄψις ἐξίῃ, δι' ἐλάττονος ἐξιούσα, καὶ μὴ εὐθὺς ἐξ ἀναπεπταμένον^x ἐξιούσα διασπασθῇ. Ὅρα δὲ ἡ πλείων μείζον.
- 17 Διὰ τί εἰς ὕτὸ πλάγιον κινουσι τὸν ὀφθαλμὸν οὐ φαίνεται δύο τὸ ἓν; Ἡ ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς γίνεται γραμμῆς ἢ ἀρχῇ; Δύο δὲ φαίνεται ταύτης μεταβαλλούσης ἄνω ἢ κάτω. ²Εἰς δὲ πλάγιον οὐδὲν διαφέρει, εἰ μὴ^z ἄμα καὶ ἄνω. Τί δὴ ἐπὶ μὲν τῆς ὄψεως ἔστιν ὥστε φαίνεσθαι τὸ ἓν δύο, ἂν πως τεθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων οὐκ ἔστιν; Ἡ καὶ ἐπὶ τῆς ἀφῆς γίνεται τῇ^a ἐπαλλάξει τῶν δακτύλων τὸ ἓν δύο; Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ γίνεται, ὅτι οὔτε ἔξω ἀποτεινομένων αἰσθάνεται, οὐδὲ δύο. Γίνεται δὲ διὰ τοῦτο^b διόπερ καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων μιμεῖται γὰρ τὴν ὄψιν.
- 18 Διὰ τί τοῦ μὲν ἄλλου σώματος τὰ ἀριστερὰ ἀσθενέστερα, τῶν δὲ ὀφθαλμῶν οὐ, ἀλλ' ὁμοίως ὀξύ; Ἡ ὅτι τὰ μὲν δεξιὰ τῷ ποιητικῷ εἶναι διαφέρουσι, τῷ δὲ παθητικῷ οὐ διαφέρουσιν; Αἱ δὲ ὀψεις παθητικάι.
- 19 Διὰ τί τῇ ὄψει πρὸς μὲν τὰ ἄλλα ἀτενίζοντες χεῖρον διατιθέμεθα, πρὸς δὲ τὰ χλωρὰ καὶ ποώδη, οἷον λάχανα καὶ^c τὰ τούτοις ὅμοια, βέλτιον; Ἡ ὅτι πρὸς μὲν τὸ λευκὸν καὶ μέλαν ἥκιστα δυνάμεθα ἀτενίζειν (ἄμφω γὰρ λυμαίνεται τὴν ὄψιν), τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν χρωμάτων μέσον ἔχει τούτων· διὸ μετρίως τῆς ὄψεως διατιθεμένης^d οὐδὲ ἐξαδυνατοῦμεν αὐ-
²τῇ, βέλτιον δὲ διατιθέμεθα. Τάχα δὲ ἴσως καθάπερ ἐπὶ

^x διεξιούσα διασπᾶσθαι X^a.t. ^y τὸ om. s. ^z ἄμα] κάτω X^a. ^a ἐξαλλάξει codices. ^b διᾶπερ Y^a. ^c τὰ om. t. ^d οὐδὲν X^a.t.

τῶν σωμάτων ^εσφοδρότερον πονοῦντες χεῖρον ^εἔχομεν, τὸ μέσον δὲ βέλτιστα διατίθησι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν ὄψιν. Πρὸς μὲν γὰρ στερεὰ ἀπενίζοντες πονοῦμεν αὐτήν, πρὸς δὲ τὰ ὑγρά μηδενὸς ἀντιφράττοντος οὐ διαπονοῦμεν. Τὰ δὲ χλωρὰ στερεὰ τε μετρίως, καὶ ὑγρὸν ἐν αὐτοῖς ἱκανόν.³ Διὸ βλάπτει τε οὐθέν, καὶ διαναγκάζει τὴν ὄψιν πρὸς τοῦτοις εἶναι διὰ τὸ τὴν τοῦ χρώματος ^εκράσιν σύμμετρον ἔχειν πρὸς τὴν ὄψιν.

Διὰ τί τὰ μὲν ἄλλα ἀμφοτέροις τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ²⁰ ὁρῶμεν, ^hτὸ δὲ εὐθὺ τὸ ἐπὶ τῶν στίχων τῷ ἐνὶ ⁱπροσάγοντες πρὸς τὰ γράμματα μᾶλλον καθορῶμεν; Ἡ ἀμφοτέραι μὲν αἱ ὄψεις συμπίπτουσιν, καθάπερ λέγουσιν οἱ περὶ τὰ ὀπτικά, ταραχὴν παρέχουσιν, ἐπειδὴν δὲ τῇ μιᾷ θεωρῶμεν, πρὸς εὐθείαν τὴν ὄψιν, ὥσπερ πρὸς κανόνα, μᾶλλον ^kφαίνεται τὸ εὐθύ.

Διὰ τί ὁ καπνὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον δάκνει; Ἡ ὅτι ²¹μόνοι ἀσθενέστατοι; Αἰ γὰρ τὰ ἔσω τοῦ σώματος ἀσθενέστατα. Σημεῖον δὲ ὅτι καὶ τὸ ὄξος καὶ ἕκαστον τῶν δριμέων τὴν μὲν ἔξω σάρκα οὐ δάκνει, τὴν δὲ ἐντός, ὅτι ^lἀραιωτάτῃ τοῦ σώματος καὶ μάλιστ' ἔχει πόρους· ^mαἱ γὰρ ὄψεις διὰ τινων ⁿπόρων ἐκπίπτουσιν, ὥστε τὸ ἔσω δηκτικώτατον ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἀποπίπτει. Ὅμοίως δὲ ^oκαὶ τὸ κρόμμυνον, ²καὶ ὅσα ἄλλα δάκνει τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸ δὲ ἔλαιον μάλιστα τῶν ὑγρῶν, ὅτι λεπτομερέστατον· τοιοῦτον δ' ὃν εἰσδύνει διὰ τῶν πόρων· τὸ δ' ὄξος ἐν φαρμάκῳ τῇ ἄλλῃ σαρκί.

Διὰ τί ^pὁ ὀφθαλμὸς μόνον τοῦ σώματος, ^qἀσθενέστατος ²² ὢν, οὐ ῥιγοῖ; Ἡ ὅτι πίον ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς, σαρκὸς δὲ οὐθέν; Τὰ δὲ τοιαῦτα ἄριγά ἐστίν. Οὐ γὰρ δὴ ὅτι γε πῦρ ἐστὶν ἢ ὄψις, διὰ τοῦτο οὐ ῥιγοῖ· οὐ γὰρ ^rτοιοῦτόν γέ ἐστι τὸ πῦρ ὥστε θερμαίνειν.

^ε σφοδρότερα Y^a.t.v. ^ε ἔχομεν v. ^ε κρίσιν Y^a.t.v. ^h τὸ δὲ] τὰ δὲ Y^a. ⁱ προσάγοντες t. ^k φαίνεται om. X^a.Y^a.t. ^l ἀραιώτατον Y^a.s.t. ^m αἱ γὰρ ὄψεις om. t. ⁿ πόρῳ ἐκπ. ὥστε ὅτι ἔξω t. ^o καὶ post δὲ om. t. ^p ὁ om. Y^a.v. ^q ἀσθενέστατος om. X^a. ^r τοιοῦτό Y^a.

- 23 Διὰ τί δάκρυα, εἰ μὲν κλαίοντες ἀφίωμεν, θερμά ἐστιν, εἰ δὲ ποιοῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύνωμεν, ψυχρά; ὅτι τὸ μὲν ἄπεπτον ψυχρόν, τὸ δὲ πεπεμμένον θερμόν; ὅτι δὲ μαλακία ὅλως πᾶσά ἐστιν ἐξ ἀπεψίας, καὶ τῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς πονούντων ἄπεπτόν ἐστι τὸ δάκρυον. ^s διὸ ψυχρόν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἱατροὶ οἷονται σημεῖον εἶναι μεγάλης νόσου τοὺς ψυχροὺς ἰδρῶτας, τοὺς δὲ θερμοὺς τοῖναντίον ἀπαλλακτικούς. Ὄταν μὲν γὰρ ἡ τὸ περίττωμα πολὺ, οὐ δύναται τὸ ἐντὸς θερμὸν πέττειν, ὥστε ἀνάγκη ψυχρὸν εἶναι. ὅταν δὲ ὀλίγον, κρατεῖ. Γίνονται δὲ ἐκ τῶν περιττωμάτων αἱ ἀρρωστίαι.
- 24 Διὰ τί ποτε εὐκινήτων ὄντων τῶν δεξιῶν μερῶν ὁ ὀφθαλμὸς ὁ ἀριστερὸς μᾶλλον τοῦ δεξιοῦ συνάγεται; ὅτι τὰ ἀριστερὰ πάντα ὑγρότερα τῶν δεξιῶν ἐστί, τὰ δὲ ὑγρότερα μᾶλλον συνάγεσθαι πέφυκεν. εἴτα εἰς τὸ δεξιὸν μᾶλλον ἀποτελεῖν δύναται, τοῦ ἀριστεροῦ δυναμένου καὶ καθ' αὐτό.
- 25 Διὰ τί ἀμφοτέροι κατὰ ἀσθeneiάν τινα τῶν ὀφθαλμῶν διακείμενοι, ὃ τε μύψ καὶ ὁ πρεσβύτης, ὁ μὲν ἐγγὺς προσάγει, ἂν τι βούληται ἰδεῖν, ὁ δὲ πόρρω ἀπάγει; ὅτι οὐχ ὁμοία ἡ ἀσθeneia παρέπεται αὐτοῖς; Ὁ μὲν γὰρ πρεσβύτης αὐτὸ ἰδεῖν ἄδύνατός ἐστιν. οὐ δὲ συμπίπτει ἡ ὄψις αὐτῷ, ἀπάγει τὸ θεώμενον, ἅτε καὶ μάλιστα μέλλων ὄψεσθαι. ² πόρρω δὲ συμπίπτει. Ὁ δὲ αὐτὸ μὲν ὀρᾷ, ποῖα δὲ κοῖλα ^v καὶ ποῖα ἐξέχοντα τοῦ ὀρωμένου, οὐκέτι δύναται κρίνειν, ἀλλὰ περὶ ταῦτα ἀπατᾶται. Τὰ δὲ κοῖλα καὶ τὰ ἐξέχοντα μάλιστα τῇ αὐγῇ κρίνεται. Πόρρωθεν μὲν οὖν οὐ δύναται τῇ αὐγῇ καταμαθεῖν πῶς ^w ἐπιβάλλει ἐπὶ τὸ ὁρατόν. ἐγγύθεν δὲ μᾶλλον καταφανής ἐστιν.
- 26 Διὰ τί τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνον ἢ μάλιστα διαστρέφεται; ὅτι ἢ μόνον ^x ἢ μάλιστα ἐπίληπτον ἐν τῇ νεότητι γίνεται, ὅτε καὶ διαστρέφεισθαι συμβαίνει πᾶσιν;
- 27 Διὰ τί οἱ ἄνθρωποι μόνοι τῶν ἄλλων ζώων τὰ ὄμματα

^s διότι v. ^t ἀδύνατόν X^a. ^v καὶ] ἢ Y^a. ^w ἐπιβάλλει om. t. ^x ἢ post μόνον om. Y^a.

ὑδιαστρέφονται; Πότερον διὰ τὸ ἐλάχιστον διάστημα ^zεἶναι τῶν ὀμμάτων, καὶ ἐπ' εὐθείας, ὥστε εὐδηλον σφόδρα γίνεται τὸ μὴ κατωρθωμένον. Ἡ διότι τῶν ἄλλων μονόχροα τὰ ²ὀμματά ἐστι μᾶλλον· εἰ δ' ἦν ἐν χρωμά τι τοῦ ὀμματος, οὐκ ἦν διαστροφή. Ἡ διότι μόνοι ἐν τῷ γένει ἐπίληπτοι γίνονται τῶν ζώων, ἡ δ' ἐπίληψις διαστροφὴν ποιεῖ, ὅταν γένηται, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων μορίων· ἀλλ' ἐνίοις ὀψὲ παντελῶς γίνεται ἡ διαστροφή, ὅσοις τὸ ἀρρώστημα.

Διὰ τί πρὸς τὸν λύχνον καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ^aπροσστησά- ²⁸μενοι τὴν χεῖρα πρὸ τοῦ φωτὸς μᾶλλον ὀρώμεν; Ἡ ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ λύχνου φῶς προσπίπτον μὲν ἡμῶν πρὸς τὴν ὄψιν ἀσθενεστέραν ποιεῖ δι' ὑπερβολὴν; Φθείρει γὰρ αὐτὰ ^bκαὶ τὰ συγγενῇ τῇ ὑπερβολῇ. Εἰρχθέντα. ^cδὲ ὑπὸ τῆς χειρὸς τὴν μὲν ὄψιν οὐ πημαίνει, τὸ δὲ ὀρώμενον ὁμοίως ἐστὶν ἐν φωτί. Διὸ ἡ μὲν μᾶλλον δρᾷ, τὸ δὲ ὀρώμενον οὐδὲν ἥττον ὀράται.

Διὰ τί χεὶρ μὲν καὶ ποὺς διαφορὰν ἔχει πρὸς ^dτὰ δεξιὰ ²⁹τὰ ἀριστερά, ^eὄμμα δὲ καὶ ἀκοὴ οὐ; Ἡ ὅτι τὰ στοιχεῖα τὰ εἰλικρινῇ ^fἀδιάφορα, ἐν δὲ τοῖς ἐκ τῶν στοιχείων ἡ διαφορά; Αὐταὶ δὲ αἱ αἰσθήσεις εἰσὶν ἐξ εἰλικρινῶν, ἡ μὲν ὄψις πυρός, ἡ δ' ἀκοὴ ἀέρος.

ΛΒ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΩΤΑ.

Διὰ τί τὰ ὦτα ὄντα ἀναιμότατα τοῦ προσώπου, ὅταν αἰσχύνονται, ἐρυθριᾷ μάλιστα; Πότερον ὅτι εἰς τὸ κενὸν μάλιστα πορεύεσθαι πέφυκε τὸ ἀλλότριον ὑγρόν, ὥστε ὅταν διαλυθῇ ὑπὸ τῆς θερμότητος, ^gἡ γίνεται αἰσχυνομένοις, συνέρχεται εἰς ταῦτα; Ἡ διότι ἐπὶ τοῖς κροτάφοις ἐπικεῖνται, εἰς οὓς τὸ ὑγρὸν ἀθροίζεται μάλιστα; Αἰσχυνομένων δὲ εἰς τὸ πρόσωπον ἔρχεται ἡ ὑγρότης· διὸ καὶ ἐρυθριῶσιν. Τοῦ ²δὲ προσώπου ἡκιστα βάθος ἔχει τὰ ὦτα· καὶ φύσει ^hθερμό-

^y διαστρέφεται t. ^z εἶναι] οἶον t. ^a προσταμένοι t. ^b καὶ τὰ om. t. ^c δὲ om. Υ^a.t. ^d τὰ om. Υ^a.v. ^e ὀμματα Χ^a. ^f διάφορα t. ^g ἡ Χ^a. ^h θερμότητα Χ^a.t.

τατα καὶ εὐχροα, εἰ μὴ ἀπηρτημένα πόρρωθεν ἢ τῷ ψύχει. Διὸ καὶ εὐχρούστατον τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μορίων. Ὡστε ὅταν σκεδασθῇ ἡ θερμότης, μάλιστα ἐπιπολῆς οὕσα ¹ ἐν τούτοις ποιεῖ ^k ἐρυθριᾷν.

2 Διὰ τί τὰ ὅτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυνται τοῖς κολυμβώσιν; Πότερον διὰ τὸ κατέχειν τὸ πνεῦμα πληρούμενον βιάζεται; ἢ εἰ τοῦτ' αἴτιον, ἔδει καὶ ἐν τῷ ἀέρι. ἢ ὅτι μὴ ὑπέικον διακόπτεται θάττον, καὶ ἀπὸ σκληροτέρου ἢ μαλακοῦ; Τὸ οὖν πεφυσημένον ἦττον ὑπέικει. Τὰ δὲ ὅτα, ὥσπερ εἴρηται, ὑπὸ τοῦ κατέχεσθαι τὸ πνεῦμα ἐμφυσᾶται, ὥστε τὸ ὕδωρ, σκληρότερον ὃν τοῦ ἀέρος, προσπίπτον διακόπτει.

3 Διὰ τί οἱ κολυμβηταὶ σπόγγους περὶ τὰ ὅτα καταδοῦνται; ἢ ἵνα ἡ θάλαττα βία ἰοῦσα μὴ ῥηγνύῃ τὰ ὅτα. Οὕτω μὲν γὰρ οὐ γίνεται, ὥσπερ ἀφηρημένων, πλήρη.

4 Διὰ τί ὁ ἐν τοῖς ὣσὶ ῥύπος πικρός ἐστιν; ἢ διότι ¹ ἰδρώς ἐστι σαπρὸς; Ἔστιν οὖν ἀλμυρὸν σαπρὸν. Τὸ δὲ σαπρὸν ἀλμυρὸν πικρόν.

5 Διὰ τί οἱ σπογγεῖς διατέμνονται τὰ ὅτα καὶ τοὺς μυκτῆρας; ἢ ὅπως εὐπνούστεροι ὦσι; Ταύτη γὰρ ἐξιέναι δοκεῖ τὸ πνεῦμα. Ἀνατέμνουσι δὲ ^m καὶ ⁿ τὸν τόπον καὶ πρὸς εὐπνοίαν· πονεῖν γὰρ δὴ φασὶ μᾶλλον αὐτοὺς ἐν τῇ δυσπνοίᾳ, τῷ μὴ δύνασθαι προῖσθαι θύραζε· ὅταν δὲ ὥσπερ ἐξεράσωσι, ² κουφίζονται. Ἀτοπον οὖν εἰ μὴ δύνανται τυγχάνειν ἀναπνοῆς καταψύξεως χάριν· ἀλλ' ἔοικε τοῦτο ἀναγκαιότερον εἶναι. ἢ εὐλόγως ὁ πόνος πλείων κατέχουσιν, ὀγκουμένων καὶ διατεινομένων; Φαίνεται δὲ καὶ αὐτόματός τις εἶναι φορὰ ³ τοῦ πνεύματος ἔξω· εἰ δὲ καὶ εἴσω, σκεπτέον. Ἔοικε δέ· ὁμοίως ^o γὰρ ἀναπνοὴν ποιοῦσι τοῖς κολυμβηταῖς λέβητα καταφέντες. Οὐ πίμπλαται γὰρ οὗτος τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τηρεῖ τὸν ἀέρα. Μετὰ βίας γὰρ ἢ κάθεσις. Ὅρθον γὰρ ὅτι οὖν ^p παρεγκλιθὲν εἰσρεῖ.

¹ τούτους Υἱ. ^k ἐρυθρά Χ^a.Υ^a.t. ¹ ὁ ἰδρώς codices. ^m καὶ ὁμ. t.
ⁿ τῶν τόπων Υἱ.r.s.u, τῶν τόπον t. ^o γὰρ om. Χ^a.Υ^a.t. ^p παρεγκλιθῇ
Υἱ.t.

Διὰ τί ἔνιοι τὰ ὧτα σκαλεύοντες βήττονσιν; ¹Ἡ ὅτι ἐπὶ 6
τοῦ αὐτοῦ πόρου τῷ πνεύμονι καὶ τῇ ἀρτηρίᾳ ἡ ἀκοή; Ση-
μείον δέ, ὅτι ἀναπνεροῦνται καὶ γίνονται ¹ἐνεοί. Θερμαινο-
μένου οὖν τῇ τρίψει συντήκεται ἐπὶ τὴν ἀρτηρίαν ἀπὸ τοῦ
πόνου κάτωθεν ὑγρόν· ὃ ποιεῖ τὴν βῆχα.

Διὰ τί τὸ ἀριστερόν οὗς θάττον συμφύεται ὡς ἐπὶ τὸ 7
πολύ, ὅταν τρυπηθῇ; Διὸ καὶ ^sαἱ γυναῖκες τὸ μὲν ἄρρεν τὸ
δὲ θῆλυ καλοῦσι τῶν ὠτων. ¹Ἡ ὅτι τὰ ἀριστερά ὑγρά καὶ
θερμὰ μᾶλλον, συμφύεται δὲ τὰ τοιαῦτα μάλιστα. Διὸ καὶ
ἐν φυτοῖς τοῖς χλωροῖς ἡ σύμφυσις· καὶ τὰ τῶν νέων δὲ ἔλκη
^tμᾶλλον συμφύεται ἢ τὰ τῶν πρεσβυτέρων. Σημείον δὲ
ὅτι ὑγρά μᾶλλον καὶ ὅλως θηλυκώτερα τὰ ἀριστερά.

Διὰ τί τοῖς μὲν αἰσχυνομένοις ἄκρα τὰ ὧτα ἐπιφοινίσσε- 8
ται, τοῖς δὲ ὀργιζομένοις οἱ ὀφθαλμοί; ¹Ἡ ὅτι ἡ μὲν αἰδῶς
ἐν ὀφθαλμοῖς κατάψυξις τις μετὰ φόβου, ὥστε εἰκότως ἀπο-
λείπει τὸ θερμόν τοὺς ὀφθαλμούς· χωριζόμενον δὲ εἰς τὸν
δεκτικώτατον φέρεται τόπον. Τοιοῦτος δὲ ὁ ἐν τοῖς ἄκροις
τῶν ὠτων· ὁ γὰρ ἄλλος ὀστώδης. ¹Οργιζομένοις δ' ἐπ' ἀνέρ-
χεται τὸ θερμόν. Μάλιστα δὲ γίνεται φανερόν ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς διὰ τὴν χροάν οὖσαν λευκὴν.

Διὰ τί ὁ ἦχος ὁ ἐν τοῖς ὠσίν, εἰάν τις ψοφήσῃ, παύεται; 9
¹Ἡ ^vὅτι ὁ μείζων ψόφος τὸν ἐλάττω ἐκκρούεται;

Διὰ τί, εἰάν τις εἰς τὸ ^wοὗς ὕδωρ ἐγχυθῇ, ἔλαιον προσεγγέον- 10
ται, οὐ δυναμένου τοῦ ^xένοντος ὑγροῦ ἐξελθεῖν δι' ἄλλου
ὑγροῦ; Πότερον διὰ τὸ ἐπιπολῆς γίνεσθαι τὸ ἔλαιον τοῦ
ὕδατος, καὶ διὰ γλισχρότητα αὐτοῦ ἔχεσθαι τὸ ὕδωρ ἐξιόν-
τος τοῦ ἐλαίου, ἵνα συνεξίῃ τὸ ὕδωρ; ¹Ἡ ἵνα ὀλισθηροῦ τοῦ
ὠτὸς γενομένου ^yἐξέλθῃ τὸ ὕδωρ; Τὸ γὰρ ἔλαιον λείον οὐ
ποιεῖ ὀλισθαίνειν.

Διὰ τί ἦττον ὧτα ῥήγνυνται τοῖς κολυμβῶσιν, εἰάν ^zπροσ- 11
εγγέωσιν εἰς τὰ ^aὧτα ἔλαιον; ¹Ἡ τοῦ μὲν ῥήγνυσθαι τὰ

q ἀναπνεροῦνται Y^a. r ἐνεοί t. s αἱ om. X^a. t μᾶλλον συμφύεται
om. X^a. Y^a. t. v διότι Y^a. w οὗς om. t. x ὕντος X^a. y ἐξέλθοι
Y^a. t. z προεγγέωσιν Y^a. a ὧτα τὸ ἔλαιον Y^a. t.

ὥτα εἴρηται πρότερον ^b ἢ αἰτία, τὸ δὲ ἔλαιον ἐγχυθὲν εἰς τὰ ὥτα τὴν ὑστερον θάλατταν ^c ἀπολισθαίνειν ποιεῖ, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἔξω τοῦ σώματος συμβαίνει τοῖς ἀληλιμμένοις. Ὀλισθαίνουσα δὲ πληγὴν οὐ ποιεῖ εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ ὠτός, διόπερ οὐ ῥήγνυσιν.

12 Διὰ ^d τί τῶν ὥτων ἀναίμων ὄντων μάλιστα οἱ αἰσχυρόμενοι ἐρυθριῶσιν; ^e Ἡ ἕκαστον εἰς τὸ κενὸν ἑκάστου μάλιστα φέρεται; Δοκεῖ δὲ τοῦ αἰσχυνομένου ἄνω θερμὸν φέρεσθαι τὸ αἷμα. Εἰς οὖν τὸ κενώτατον ἐρυθριᾷν ποιεῖ. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν γνάθων. ^f Ἐτι δὲ καὶ ὅτι λεπτότατον τὸ δέρμα τὸ περιτεταμένον, μάλιστα δὴ φαίνεται δι' αὐτά.

13 Διὰ τί οὐδεὶς χασμώμενος τὸ οὖς σκαλεύει; ^g Ἡ ὅτι ὅτε χασμᾶται, ἐμφυσᾶται καὶ ἡ μήνιγξ, δι' ^h ἧς ἀκούει; Σημεῖον δέ· ἥκιστα γὰρ ἀκούουσι χασμώμενοι. Τὸ γὰρ πνεῦμα, ⁱ ὥσπερ καὶ ἔκατὰ τὸ στόμα, καὶ εἰς τὰ ὥτα ἐντὸς πορευόμενον, ἐξωθεῖται τὸν ὑμένα καὶ κωλύει τὸν ^j ψόφον εἰσιέναι.
2 ^k Ἐὰν οὖν οὕτως ἔχοντος ἄφηται τῆς ἀκοῆς ὡς σκαλεύειν, μάλιστ' ^l ἂν βλάβειεν· πρὸς ἀντιπίπτον γὰρ ἡ πληγὴ γίνεται, καὶ ^m οὐ πρὸς ὑπεῖκον τὸ τοῦ πνεύματος. Τὸ δὲ δέρμα καὶ τὴν μήνιγγα ἀφεςτάναι τῶν στερεῶν ⁿ ὀδηλον. Ὡστε πόνον μάλιστα οὕτω ποιεῖ, καὶ τραυματίζοι ἄν.

ΑΓ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΜΥΚΤΗΡΑ.

Διὰ τί ὁ παταρμός λυγμὸν μὲν παύει, ἐρυγμὸν δὲ οὐ παύει; ^o Ἡ διότι οὐ τοῦ αὐτοῦ τόπου τὸ πάθος ἑκάτερον, ἀλλ' ὁ μὲν ἐρυγμὸς κοιλίας, ὁ δὲ λυγμὸς τοῦ περὶ τὸν πνεύμονα κατὰψυξις καὶ ἀπεψία πνεύματος καὶ ὑγροῦ; Κοινωνοῦσι δὲ οἱ ^p περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόποι τῷ πνεύμονι, οἷον τοῖς ὠσίν. Φανερὸν δέ· ἅμα γὰρ ^q ἔνεοι καὶ κωφοὶ γίνονται, καὶ αἱ νόσοι ἀντιπερίστανται αἱ τοῦ ὠτὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη.

^b ἢ om. Ya.t. ^c ἀπολισθένειν X^a, ὀλισθαίνειν t. ^d τί ὥτων ἀναιμένων t. ^e ἧς] οὐ Ya.t. ^f ὥσπερ, om. t. ^g κάτω Ya.t. ^h λόφον Ya.t. ⁱ ἂν codicibus deest. ^k οὐ om. Ya. ^l ὀδηλον om. X^a, Ya.t. ^m ἐνοι Ya.t.

Ἐνίοις δὲ σκαλεύουσι τὸ οὖς βῆχες ἐγγίνονται. Τὸ δὲ περὶ τὸν πταρνύμενον τόπον εἶναι τῆς ῥινὸς κοινωνίαν τῷ πνεύμονι δηλοῖ ἡ ἀναπνοὴ κοινὴ οὐσα. Ὡστε πτάρνυται μὲν θερμαινομένου αὐτοῦ. ^η τῷ δὲ συμπάσχειν ὁ κάτω τόπος, ^ο ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ λυγμός. Ἡ δὲ θερμασία πέττει. Διὸ ὄξος τε παύει ³ λυγμὸν καὶ ἡ ἀπνευστία, ἐὰν ἡρεμαία ἦ ἡ ^ρ λύγξ. Ἐκθερμαίνει γὰρ τὸ πνεῦμα κατεχόμενον. Ὡστε καὶ ἐν τῷ πταρμῷ ἡ ἀντικατάσχεσις ^q γενομένη τοῦ πνεύματος τοῦτο ποιεῖ, καὶ οἰκείως ἡ ἐκπνευσις γίνεται, καὶ ἐκ τοῦ ἄνω τόπου ἀδύνατον γὰρ πτάρειν μὴ ἐκπνέοντα. Ἡ οὖν ὁρμὴ ῥήγνυσι τὸ ἐγκατελιγμένον πνεῦμα, ὃ ποιεῖ τὸν λυγμόν.

Διὰ τί, ἐάν τις μέλλων πτάρνυσθαι τρίψῃ τὸν ὀφθαλμόν, ² ἦπτον πτάρνυται; Ἡ διότι τὸ ποιοῦν τὸν πταρμόν θερμότης τίς ἐστίν, ἡ δὲ τρίψις θερμότητα ποιεῖ, ^ρ ἡ δὲ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῶν ὀφθαλμῶν τὸν τόπον ᾧ πτάρνυται, ἀφανίζει τὴν ἐτέραν, ὥσπερ τὸ ἔλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλείονος μαραινόμενον.

Διὰ τί δις πτάρνυται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ οὐχ ἅπαξ ἡ ³ πλεονάκισ; Ἡ ^s διότι δύο εἰσὶ μυκτῆρες; Καθ' ἕτερον οὖν διέσχισται τὸ φλέβιον, δι' οὗ πνεῦμα ρεῖ.

Διὰ τί πρὸς τὸν ἥλιον βλέψαντες πτάρνυνται μᾶλλον; ⁴ Ἡ διότι κινεῖ θερμαίνων καθάπερ οὖν πτεροῖς θιγγάνοντες. Ἀμφοτέροι γὰρ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν τῇ γὰρ κινήσει θερμαίνοντες ἐκ τοῦ ὑγροῦ θάπτον πνεῦμα ποιοῦσιν. Τούτου δὲ ἡ ἔξοδος πταρμός.

Διὰ τί λύγγα παύει ^t πταρμὸς καὶ πνεύματος ἐπίσχεσις ⁵ καὶ ὄξος; Ἡ ^v ὅτι ὁ μὲν πταρμός, ^w διότι ἀντιπερίστασις ἐστὶ τοῦ κάτω πνεύματος, ὥσπερ αἱ ἄνω φαρμακεῖαι πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν; Ἡ δὲ ἀπνευστία ^x τὰς ἀσθενεῖς λύγγας, ὅτι ἡ μικρὰ ὁρμὴ τοῦ πνεύματος ἡ ἀνιούσα, ὥσπερ περὶ τὴν βῆχα, ἐάν τις κατάσχη, παύεται, οὕτω καὶ ἐνταῦθα κατέ-

ⁿ τὸ t. ^ο ἐν ᾧ om. Xa.Ya.t. ^p λύξ Ya.t. ^q γενομένη Ya.t.
^r ἡ Xa.t. ^s ὅτι Xa. ^t πταρμὴ t. ^v ὅτι om. Ya. ^w ὅτι Ya.t.
^x τοὺς Ya.

² σπασε καὶ κατέπνιξε καὶ συναπεβιάσατο. Τὸ δὲ ὄξος παίνει, ὅτι τὸ περιστὸς ὑγρὸν καὶ κωλῶν ἀπερυγεῖν ἐπνευμάτωσε τῇ θερμασίᾳ. Ἔστι γὰρ ἐρυγμὸς μὲν, ὅταν πνευματωθῇ τὸ ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ὑγρὸν καὶ πεφθῇ, ἢ δὲ λύγξ, ὅταν ὑπὸ ὑγροῦ κατέχηται πνεῦμα περιττὸν περὶ τὸν πνευματικὸν τόπον. Τοῦτο γὰρ ὀρμῶν καὶ μὴ δυνάμενον διακόψαι σπασμὸν ποιεῖ, ὃ δὲ σπασμὸς οὗτος καλεῖται λύγξ. Καὶ διὰ τοῦτο ριγώσαντας λύγξ λαμβάνει, ὅτι τὸ ψύχος τὸ ὑγρὸν ποιεῖ ὕσυστάν ἐκ τοῦ πνεύματος ἔτι περιλαμβανόμενον δὲ τὸ ἄλλο πηδᾷ· οὗ ἡ κίνησις λυγμὸς ἐστίν.

6 Διὰ τί ἐνίοις ὕδωρ ψυχρὸν προσχέομεν [καὶ] πρὸς τὸ πρόσωπον, ἡνίκα αἷμα ρεῖ ἐκ τῶν μυκτῆρων; Ἡ ἀντιπερίσταται εἴσω τὸ θερμόν; Ἄν οὖν ἐπιπολῆς τύχη αἷμα, ἐξυγραίνει μάλλον.

7 Διὰ τί τὸν ἄνθρωπον πταρμὸν θεὸν ἡγοῦμεθα εἶναι, τὴν δὲ βῆχα ἢ τὴν κόρυζαν οὐ; Ἡ διότι ἐκ τοῦ θειοτάτου τῶν περὶ ἡμᾶς τῆς κεφαλῆς, ὅθεν ὁ λογισμὸς ἐστίν, γίνεται; Ἡ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἀπὸ νοσοῦντων γίνεται, τοῦτο δὲ οὐ;

8 Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν παυόμεθα τῶν πταρμῶν; Ἡ ὅτι ἀνάπνοια ταύτῃ γίνεται τῷ ὑγρῷ; Δακρύει γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τρίψιν, ὃ δὲ πταρμὸς διὰ πλήθος ὑγρότητος. Ἡ ὅτι τὸ ἔλαττον θερμὸν φθείρεται ὑπὸ τοῦ πλείονος, ὃ δὲ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς πλείω λαμβάνει θερμότητα τῆς ἐν τῇ ῥινί. Διὰ ταῦτα ^a δὲ καὶ τις αὐτὴν τὴν ῥίνα τρίψῃ, παύεται ὁ πταρμὸς.

9 Διὰ τί τῶν μὲν ἄλλων πνευμάτων αἱ ἐξοδοὶ, οἷον φύσης καὶ ἐρυγμοῦ, οὐχ ἱεραὶ, ἢ δὲ τοῦ πταρμοῦ ἱερά; Πότερον ὅτι τριῶν τόπων ὄντων, κεφαλῆς καὶ θώρακος καὶ τῆς κάτω κοιλίας, ἢ κεφαλῇ θειότατον; Ἔστι δὲ φύσα μὲν ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας πνεῦμα, ἐρυγμὸς δὲ τῆς ἄνω, ὃ δὲ πταρμὸς τῆς ² κεφαλῆς. Διὰ τὸ ἱερώτατον οὖν εἶναι τὸν τόπον καὶ τὸ πνεῦμα τῷ ἐντεῦθεν ὡς ἱερὸν προσκυνοῦσιν. Ἡ ὅτι ἅπαντα τὰ πνεύματα σημαίνει τοὺς εἰρημένους τόπους βέλτιον ἔχειν

^y συνιστάν Υ^a.

^z μὲν om. t.

^a δὴ Υ^a.

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ; Μὴ διαχωρούντων γὰρ κουφίζει τὸ πνεῦμα διεξιόν, ὥστε καὶ ὁ παταρμὸς τὸν περὶ τὴν κεφαλὴν τόπον, ὅτι ὑγιαίνει καὶ δύναται ^b πέττειν. Ὅταν γὰρ κρατήσῃ ἡ ³ ἐν τῇ κεφαλῇ θερμότης τὴν ὑγρότητα, τὸ πνεῦμα τότε γίνεται παταρμὸς. Διὸ καὶ τοὺς ἐκθνήσκοντας κινοῦσι παταρμικῶ, ὡς εἰ μὴ τούτῳ δύνωνται πάσχειν, ἀσώτους ὄντας. Ὡστε ὡς σημεῖον ὑγείας τοῦ ἀρρώστου καὶ ἱερωτάτου τόπου προσκυνοῦσιν ὡς ἱερόν, καὶ φήμην ἀγαθὴν ποιοῦνται.

Διὰ ^c τί ἄνθρωπος πτάρνυται μάλιστα τῶν ἄλλων ζώων; ¹⁰ Πότερον ὅτι τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει, δι' ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ῥύμη εἰσέρχεται; Τούτοις γὰρ πληρουμένοις πνεύματος πτάρνυται. Ὅτι δ' εὐρεῖς, σημεῖον ὅτι ἥκιστα ὀσφραντικὸν ^d τῶν ζώων. Ἀκριβέστεροι ^e δὲ οἱ λεπτοὶ πόροι. ^f Εἰ οὖν ² εἰς μὲν τοὺς εὐρεῖς πλεῖον καὶ πλεονάκεις εἰσέρχεται τὸ ὑγρόν, οὗ πνευματουμένου ὁ παταρμὸς γίνεται, τοιούτους δὲ μάλιστα τῶν ζώων οἱ ἄνθρωποι ^g ἔχουσι, πλειστάκις ἂν πτάρνυντο εἰκότως, ^h ὅσοις ἐλάχιστοι οἱ μυκτῆρες, ὥστε τὸ θερμανθὲν ὑγρὸν ταχὺ ἐξίεναι ⁱ δύναται πνεῦμα γεινόμενον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις· διὰ μῆκος καταψύχεται πρότερον.

Διὰ τί οἱ μὲν ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἄχρι μέσης ἡμέρας οὐκ ¹¹ ἀγαθοὶ παταρμοί, οἱ δὲ ἀπὸ ^k μέσης ἡμέρας ἄχρι μέσων νυκτῶν; Ἡ ὅτι ὁ μὲν παταρμὸς μᾶλλον δοκεῖ ἐπισχεῖν τοὺς ἀρχομένους καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ; Διὸ ὅταν μέλλωσιν ἀρχομένοις συμβῆναι, μάλιστα ἀποτρεπόμεθα τοῦ πράττειν. Ἡ μὲν ² ¹ οὖν ἡὼς καὶ τὸ ἀπὸ μέσων νυκτῶν οἶον ἀρχή τις· διὸ εὐλαβούμεθα πτάρειν, μὴ κωλύσωμεν ὠρμημένον. Πρὸς δέλλης δὲ καὶ ἐπὶ μέσας νύκτας οἶον τελευτή τις καὶ ἐναντίον ἐκείνῳ, ὥστε ἐν τῷ ἐναντίῳ ταῦτόν αἰρετέον.

Διὰ τί οἱ πρεσβῦται χαλεπῶς πτάρνυνται; Πότερον οἱ ¹² πόροι συμπεπτῶκασιν δι' ὧν τὸ πνεῦμα; Ἡ ὅτι αἶρειν τὰ ἄνω οὐκέτι δυνάμενοι ῥαδίως, εἴτα βία ἀφιασι κάτω;

^b πέττει Χα. ^c τί ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον πτάρνυται τῶν ἀλόγων ζώων γ. ^d τῶν ἄλλων ζώων γ. ^e γὰρ οἱ λεπτοπόροι γ. ^f εἰ οὖν om. γ. ^g ἔχοντες γ. ^h ὅσοις] ἢ ὅτι γ. ⁱ δύνασθαι γ. ^k μέσου Υ^a.t. ¹ οὖν] οὖν καὶ ἡὼς Χα. Υ^a.t.

- 13 Διὰ τί, ἐάν τις ἀπνευστιάξῃ, ἢ ^mλὺγξ παύεται; ^aἩ διότι
ⁿἢ μὲν ὑπὸ καταψύξεως γίνεται (διὸ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ
οἱ ῥιγοῦντες λύζουσιν), κατεχόμενον ^oδὲ τὸ πνεῦμα ἐκθερ-
μαίνει τὸν ἐντὸς τόπον;
- 14 Διὰ τί οἱ κωφοὶ ἐκ τῶν μυκτήρων διαλέγονται ὡς ἐπὶ τὸ
πολύ; ^aἩ ὅτι ὁ πνεύμων ἐστὶ τούτοις πεπονηκώς; Τοῦτο
γάρ ἐστιν ἡ ^pκωφότης, πλήρωσις τοῦ τόπου τοῦ πνευμονικοῦ.
Οὐκ οὐν ῥαδίως ἢ φωνὴ φέρεται, ἀλλ' ὥσπερ τὸ πνεῦμα τῶν
πνευστιώντων ἢ ἀσθμαινόντων δι' ἀδυναμίαν ἀθρόον, οὕτως
²ἢ ἐκείνοις ἢ φωνή. Βιάζεται οὖν καὶ διὰ τῶν μυκτήρων. Βιαζο-
μένη δὲ τῇ τρίψει ποιεῖ τὸν ἦχον. ^aἘστὶ γὰρ ἡ διὰ τῶν ῥι-
νῶν διάλεκτος γινομένη, ὅταν τὸ ἄνω τῆς ῥινὸς εἰς τὸν ^rοὐ-
ρανόν, ἢ συντέτρηται, κοῖλον γένηται· ὥσπερ κώδων γὰρ
ὑπηρεῖ, τοῦ κάτωθεν στενοῦ ὄντος.
- 15 Διὰ τί μόνον ὁ παρμὸς ἡμῖν καθεύδουσιν οὐ γίνεται,
ἀλλ' ὡς εἰπεῖν ἅπαντα ἐγρηγορόσιν; ^aἩ ὅτι ὁ μὲν παρμὸς
γίνεται καὶ ὑπὸ θερμοῦ τινὸς κινήσαντος τὸν τόπον τοῦτον
ἀφ' οὗ γίνεται· διὸ καὶ ἀνακύπτομεν πρὸς τὸν ἥλιον, ὅταν
βουλώμεθα πτάρειν· ὅτι καθευδόντων ἡμῶν ἀντιπερίσταται
²τὸ θερμὸν ἐντός. Διὸ καὶ γίνεται τὰ κάτω θερμὰ τῶν καθευ-
δόντων, καὶ τὸ πνεῦμα ^sτὸ πολὺ αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ ἐξονειρώ-
τειν ἡμᾶς. Εἰκότως οὖν οὐ παρνύμεθα· ἀπαλλαγέντος γὰρ
τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὃ κινεῖν πέφυκε τὸ ἐνταῦθα
ὑγρόν, οὗ ^tἐξαερονύμενου γίνεται ὁ παρμὸς, καὶ τὸ συμβαῖνον
³πάθος εἰκὸς μὴ γίνεσθαι. ^aἈποψοφοῦσι δὲ μᾶλλον ἢ πτάρ-
νυνται, καὶ ἐρεύγονται καθεύδοντες ἢ ἐγρηγορότες, ὅτι ἐκ-
θερμαινομένου τοῦ περὶ τὴν κοιλίαν τόπου ἐν τοῖς ὕπνοις
μᾶλλον ἐκπνευματοῦσθαι συμβαίνει τὰ περὶ αὐτὴν ὑγρά,
πνευματούμενα δὲ εἰς τοὺς ἔγγιστα τόπους φέρεσθαι. ^aἘν-
ταῦθα γὰρ καὶ ^vσυναπωθείται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ὕπνῳ γινομένου
⁴πνεύματος. Καθεκτικώτερος γὰρ ἐστὶν ἢ ^wπροσεκτικώτερος ὁ

^m λύγγα Υ^a.ⁿ ἢ μὲν om. Υ^a.^o δὲ] καὶ t.^p κωφότης Χ^a.^q ἐκείνους Χ^a, Υ^a.^r οὐρανίσκον Χ^a, t.^s τὸ alterum om. Χ^a, t.^t ἐξαι-

ρουμένου codices.

^v συναθείται Χ^a.^w προσεκτικώτερος Υ^a, r, t, u.

καθεύδων τοῦ πνεύματος, διὸ καὶ συστέλλει τὸ θερμὸν ἐντός.
 Ὁ δὲ κατέχων τὸ πνεῦμα ὡθεῖ κάτω αὐτό· παρὰ φύσιν γὰρ
 ἐστὶ τῷ πνεύματι ἢ κάτω φορά, διὸ καὶ χαλεπὸν ἐστὶ κατέ-
 χειν τὸ πνεῦμα. Τὸ ^x δ' αὐτὸ αἴτιον καὶ τοῦ καθεύδειν ἡμῖν
 ἐστίν. Οὔσης γὰρ τῆς ἐγρηγόρσεως κινήσεως, ταύτης δ' ἐν 5
 τοῖς αἰσθητηρίοις ἡμῶν γινομένης μάλιστα ἐν τῷ ἐγρηγο-
 ρεῖναι ἡμᾶς, δηλον ὡς καὶ ἡρεμοῦντων ἡμῶν καθεύδοιμεν ἄν.
 Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν πῦρ κινητικὸν ἐστὶ τῶν ἐν ἡμῖν μορίων,
 τοῦτο δ' ἐν τῷ ὕπνῳ ἐντὸς περιίσταται, ^y λιπὸν τὸν περὶ τὴν
 κεφαλὴν τόπον οὗ ἐστὶ τὸ αἰσθητήριον, ἡρεμοίῃ ἂν μάλιστα
 ἡμῶν τότε τὰ αἰσθητήρια· ὃ εἶη ἂν αἴτιον τοῦ καθεύδειν.

Διὰ τί πτάραντες καὶ οὐρήσαντες φρίττουσιν; Ἡ ὅτι 16
 κενοῦνται αἱ φλέβες ἀμφοτέροις τούτοις τοῦ ^z πρότερον ἐνυ-
 πάρχοντος ἀέρος θερμοῦ, κενωθέντων δὲ ἄλλος ἀήρ ἔξωθεν
 εἰσέρχεται ψυχρότερος τοῦ προϋπάρχοντος ἐν ταῖς φλεψίν·
 τοιοῦτος δ' εἰσιὼν ποιεῖ φρίττειν.

Διὰ τί τοὺς λυγμοὺς οἱ πταρμοὶ παύουσιν; Ἡ ὅτι ὁ 17
 λυγμὸς οὐχ ὥσπερ οἱ ἐρυγμοὶ ἀπὸ τῆς τὰ σιτία δεχομένης
 κοιλίας ^b ἐστὶν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πνεύματος, συμβαίνει δὲ μά-
 λιστα ἀπὸ καταψύξεως ἐκ ῥίγους καὶ λύπης καὶ φαρμακείας τῆς
 ἄνω μάλιστα γίνεσθαι. Θερμὸς γὰρ ὢν φύσει ὁ τόπος, ὅταν 2
 καταψυχθῇ, οὐ προσίεται τὸ πνεῦμα πᾶν, ἀλλ' ὥσπερ ^c πομ-
 φύλνγας ποιεῖ· διὸ καὶ τὸ πνεῦμα κατασχοῦσι παύεται (ἐκ-
 θερμαίνεται γὰρ ὁ τόπος), καὶ τὸ ὄξος, θερμαντικὸν ὄν,
 προσφερόμενον. Τοῦ δὲ θερμοῦ συμβαίνοντος ἀπὸ θερμα-
 σίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν ἄνω τόπων εἰς τὸν πνεύμονα
 συντετρημένων, θερμοῦ τοῦ πνεύμονος ὄντος, ἢ τε πρὸ τοῦ
 πταρμοῦ κατοχὴ καὶ ἢ ἄνωθεν κατάκρουσις λύει τὸ πάθος.

Διὰ τί οἱ ^d οὐλότριχες, καὶ οἷς ἐπέστραπται τὸ τρίχιον, 18
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σιμότεροι; Ἡ εἴπερ ἡ οὐλότης ἐν παχύτητι,
 ἢ δὲ παχύτης μετὰ σκληρότητος, σκληρὸν δ' ὄν τὸ αἷμα
 θερμόν, ἢ δὲ θερμότης οὐ ποιεῖ περὶ ττωσιν, τὸ δὲ ὅστω ἔκ

^x αὐτὸ δ' X^a.t. ^y λείπον Y^a. ^z πρότερον codices. ^a περ om. t.
^b εἰσὶν X^a.Y^a.t. ^c πομφόλυγας Y^a. ^d οὐλότριχοι X^a.

περιττώματος, ὁ ^e δὲ χόνδρος ὁστούν, εὐλόγως ἂν ἔκλειψις εἴη τοῦ μορίου; Σημεῖον δὲ τὸ τὰ παιδία πάντα εἶναι σιμά.

ΑΔ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΑΥΤΩΙ.

- Διὰ τί οἱ μανούς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας οὐ μακρόβιοι; ^a Ἡ ὅτι τὰ μακρόβια πλείους ἔχουσιν, οἷον τὰ ἄρσενα τῶν θηλειῶν, ἄνδρες γυναικῶν, πρόβατα προβάτων. Οἱ οὖν ^f ἀραιώδοντες ὥσπερ ἂν ἐλάττονας ^g ἔχουσιν ὀδόντας εἰκόασιν.
- 2 Διὰ τί οἱ ὀδόντες ἰσχυρότεροι τῶν σαρκῶν ὄντες ὅμως τοῦ ψυχροῦ αἰσθάνονται μᾶλλον; ^a Ἡ ὅτι ἐπὶ τοὺς πόρους ^h προσπεφύκασιν, ἐν οἷς ὀλίγον ὃν τὸ θερμὸν ταχὺ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ κρατούμενον ποιεῖ τὴν ἀλγηδόνα;
- 3 Διὰ τί τοῦ ψυχροῦ μᾶλλον αἰσθάνονται οἱ ὀδόντες ἢ τοῦ θερμοῦ, ἢ δὲ σὰρξ τοῦναντίον; Πότερον ὅτι ἢ μὲν σὰρξ τοῦ μέσου καὶ εὐκρατος, οἱ δὲ ὀδόντες ψυχροί, ὥστε τοῦ ἐναντίου μᾶλλον αἰσθητικοί; ^a Ἡ διότι λεπτῶν πόρων εἰσίν, ἐν οἷς μικρὸν τὸ θερμὸν, ὥστε ταχὺ πάσχουσιν ὑπὸ τοῦ ἐναντίου; ^a Ἡ δὲ σὰρξ ⁱ θερμὸν, ὥστε οὐδὲν πάσχει ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, τοῦ δὲ θερμοῦ ταχὺ αἰσθάνεται· ὥσπερ γὰρ πῦρ ἐπὶ πυρὶ γίνεται.
- 4 Διὰ τί ^k ἡ γλῶττα σημαντικὸν πολλῶν; Καὶ γὰρ τῶν πυρετῶν ^l ἐν τοῖς ὀξέσι νοσήμασι, καὶ ἐὰν χάλασαι ἐνῶσιν· καὶ τῶν ποικίλων προβάτων ποικίλαι. ^a Ἡ ὅτι ὑγρότητος δεκτικόν, καὶ ἐπὶ τῷ ^m πνεύμονι ἐπίκειται, ⁿ οὐ ἢ ἀρχὴ ἐπὶ ² τῶν πυρετῶν. Πολύχροα δὲ πάντα διὰ τὴν πολύχροιαν τῶν ὑγρῶν· βάπτεται δὲ πρῶτον δι' οὐ πρῶτον ἡθεῖται· ἢ δὲ γλῶττα τοιοῦτον. Αἶ τε χάλασαι διὰ τὸ σομφὴν εἶναι συλλέγονται· ἔστι γὰρ ἡ χάλαζα οἶονεῖ ^o ἰονθος ἄπεπτος ἐν τοῖς ἐντός.
- 5 Διὰ τί ἡ γλῶττα γλυκεία μὲν οὐ γίνεται, πικρὰ δὲ καὶ

^e δὲ om. t.
φύκασιν u.
καὶ γὰρ X^a.Y^a.
X^a.Y^a.t.

^f ἀραιοὶ ὀδόντες codices.

ⁱ θερμή Y^a.

^k αἱ γλῶτται Y^a.

^m πνεύμονι om. u.

^g ἔχουσιν X^a.u.

^h πε-

^l ἐν] καὶ ἐν u.

ⁿ οὐ] οὖν u.

^o ἰονθος

^o ὄνθος

άλμυρά καὶ ὀξεῖα; "Η ὅτι διαφθοραὶ ταύτ' ἐστί, τῆς δὲ φύσεως οὐκ αἰσθάνεται;

Διὰ τί, ὅσας ἂν χροὰς ἔχῃ τὸ δέρμα, τοσαύτας ἔχει καὶ ἡ 6 γλῶττα; Πότερον ὅτι ἐν μέρος ἐστὶν ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἔξωθεν, ἀλλ' ἐντὸς περιεΐληπται; Διὰ δὲ τὸ λεπτόν εἶναι ταύτῃ τὸ δέρμα καὶ ἡ μικρὰ ποικιλία ἐμφαίνεται. "Η διότι τὸ ὕδωρ ἐστὶν ὃ ποιεῖ μεταβάλλειν τὰς χροὰς; "Η δὲ γλῶττα μάλιστα πᾶσχει ὑπὸ τοῦ πόματος.

Διὰ τί ἐκ τοῦ στόματος καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πνέουσιν; 7 φυσῶσι μὲν γὰρ ψυχρὸν, ἀάζουσι δὲ θερμόν. Σημεῖον δὲ ὅτι θερμαίνει, ἐὰν πλησίον ῥπροσάγῃ τις τὴν χεῖρα τοῦ στόματος. "Η ἀμφοτέρως ὁ ἀὴρ κινούμενος ψυχρός· ὁ δὲ 2 φυσῶν κινεῖ τὸν ἀέρα οὐκ ἀθρόως, ἀλλὰ διὰ στενοῦ τοῦ στόματος· ὀλίγον οὖν ἐκπνέων ^απολὺν κινεῖ ^Γτὸν θύραθεν, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν ὄν τὸ ἐκ τοῦ στόματος οὐ φαίνεται δι' ὀλιγό- τητα. "Ο δὲ ἀάζων ἀθρόον ἐκπνεῖ· διὸ θερμόν. "Εστι γὰρ φυσασμοῦ τῷ διαφέρειν τῇ συστροφῇ· ὁ δ' ἀασμὸς ἀθρόου ἐκπνευσίς.

Διὰ τί, ἐὰν σφόδρα καὶ ἀθρόον ἐκπνεύσωσιν, ἀδυνατοῦσι 8 πάλιν ἐκπνεῦσαι; "Ομοίως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναπνεῦσαι· ἀδυνατοῦσι γὰρ δις ἐφεξῆς ποιεῖν αὐτό. "Η ὅτι τὸ μὲν δίωσις ^ς τίς ἐστι, τὸ δὲ συναγωγὴ τόπον· ^τ ἂ ἄχρι τινός ἐστι δυνατὰ γίνεσθαι. Φανερόν οὖν ὅτι ἐναλλάξ ἀνάγκη ἀμφω γίνεσθαι, καὶ ἀδύνατον δις ἐφεξῆς.

Διὰ τί ἐτέρου τόπου ὄντος ἢ τὰ σίτα καὶ τὸ ποτὸν διεξ- 9 ἔρχεται καὶ ^ν ἢ ἀναπνέομεν, ἐὰν μείζω ^ω ψωμὸν καταπίωμεν, πνιγόμεθα; "Οὐδὲν δὴ ἄτοπον· οὐ γὰρ μόνον ἐὰν ^χ τι ἐμ- πέσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἔτι φραχθῇ, οὕτω μᾶλλον πνιγόμεθα. Ταῦτα δὲ παράλληλά ἐστι, καθ' ὃ τε τὰ σιτία δεχόμεθα καὶ καθ' ὃ ἀναπνέομεν. "Οταν οὖν ἐμ- πέσῃ μείζων ^ω ψωμός, καὶ ἡ ^υ ἀναπνοὴ συμφράττει, ὥστε μὴ εἶναι τῷ πνεύματι ἔξοδον.

Ρ προσαγάγῃ τις τοῦ στόματος τὴν χεῖρα. ἀμφοτέρως Υα. ^α πολὺ codices. Γ τὸ Χα.τ. ^ς τίς om. Υα. ^τ ἂ om. Χα.Υα.υ. ^ν ἢ om. Υα. ^ω ζωμὸν et mox ζωμὸς υ. ^χ τις Χα.Υα.υ. ^υ ἀναπνεομένη Υα.

- 10 Διὰ τί, ὅσοι τὴν διὰ χειρὸς τομὴν ἔχουσι δι' ὅλης, μακροβιώτατοι; Ἡ διότι τὰ ἄναρθρα βραχύβια καὶ ἀσθενῇ; Σημεῖον δὲ τῆς μὲν ἀσθενείας τὰ νέα, τῆς δὲ βραχυβιότητος τὰ ἔνυγρα. Δῆλον ἄρα ὅτι τὰ ἡρθρωμένα τοῦναντίον. Τοιαῦτα δέ, ὧν καὶ τὰ φύσει ἄναρθρα μάλιστα ἡρθρωται. Τῆς δὲ χειρὸς τὸ ἔσω ἀναρθρότατον.
- 11 Διὰ τί ἐν τῷ μακρὸν ἀναπνεῖν ἐλκόντων μὲν εἴσω τὸ πνεῦμα συμπύπτει ἢ κοιλία, ἐκπνεόντων δὲ πληροῦται; Πιθανὸν δ' ἐστὶ τοῦναντίον συμβαίνειν. Ἡ ὅτι τῶν μὲν ἀναπνεόντων ^z συμπιεζομένη ταῖς πλευραῖς κάτω, καθάπερ αἱ φύσαι, ^a προσογκεῖν φαίνεται;
- 12 Διὰ τί ἀναπνέομεν; Ἡ καθάπερ τὸ ὑγρὸν εἰς πνεῦμα διαλύεται, οὕτω ^b καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πῦρ; Τὸ τῆς φύσεως οὖν θερμὸν ὅταν τὸ πολὺ τοῦ πνεύματος πῦρ ποιήσῃ, ἀλγηδὸνα ἐμποιεῖ, τοῖς δὲ πόροις καὶ ὄγκον· διόπερ ἐξωθοῦμεν τὸ πῦρ μετὰ τοῦ πνεύματος. Ὅταν δὲ ἐξέλθῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ, συμπιπτόντων τῶν πόρων καὶ καταψυχομένων ἀλ-
² γηδόνες γίνονται· ἔλκομεν οὖν τὸ πνεῦμα πάλιν. Εἴτα ἀνοίξαντες τοῦ ^c σώματος τοὺς πόρους καὶ ^d βοηθήσαντες, πάλιν γίνεται τὸ πῦρ, καὶ πάλιν ἀλγοῦντες ἐκπέμπομεν, καὶ διὰ τέλους τοῦτο πράττομεν, καθάπερ καὶ σκαρδαμύσσομεν, κατὰ τὸ καταψύχεσθαι τὸ ^e περὶ τὸν ὀφθαλμὸν σῶμα καὶ ξηραίνεσθαι. Καὶ βαδίζομεν οὖν ^f προσέχοντες τῇ βαδίσει τὸν νοῦν, κυβερνωμένης δὲ τῆς διανοίας αὐτοῖς . . . τοῦτον οὖν τὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ τὴν ἀναπνοὴν ποιούμεν· μηχανώμενοι γὰρ τὸν ἀέρα ἔλκειν ἀναπνέομεν, καὶ πάλιν ἔλκομεν.

ΛΕ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΦΗΝ.

Διὰ τί μᾶλλον φρίττομεν ἐτέρου θιγόντος πως ἢ αὐτοῖ ἡμῶν; Ἡ ὅτι αἰσθητικωτέρα ἢ ἀφή τοῦ ἄλλοτρίου ἢ ἡ τοῦ οἰκείου; Τὸ γὰρ συμφυὲς ἀναίσθητον. Καὶ φοβερώτερον τὸ λάθρα καὶ ἐξαπιναιῶς γινόμενον, ὃ δὲ φόβος κατάψυξις.

^z συμπιεζομένη X^a.u. ^a προσογκεῖν Y^a. ^b καὶ om. Y^a. ^c πνεύματος X^a.Y^a. ^d βοήσαντες X^a.Y^a.u. ^e πυρὶ u. ^f προσχόντες X^a.u.

ἡ δὲ ἀλλοτρία ἀφ' ἑκαστοῦ πρὸς τὴν οἰκείαν ἄμφω ταῦτα ἔχει. Καὶ ὅλως δὲ παθητικὸν ἕκαστον πέφυκεν ἢ μᾶλλον ἢ ἑμὸν ὑπ' ἄλλου ἢ ἢ ὑφ' αὐτοῦ, οἷον καὶ ἐπὶ τοῦ γαργαλίζεσθαι βαίνει.

Διὰ τί γαργαλίζονται τὰς μασχάλας καὶ τὰ ἐντὸς τῶν 2 ποδῶν; Ἡ διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ δέρματος; Καὶ ὦν ἀσυνήθης ἡ ἀφή, οἷον τούτων καὶ τοῦ ὠτός;

Διὰ τί φρίττουσιν οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πάντες; Ἡ ὅτι 3 ἢ οὐδ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πάντες ἠδόμεθα, ὥσπερ οὐδὲ λυπούμεθα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πάντες; Ὁμοίως ἢ δὴ οὐ ἢ φρίττομεν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· ἔστι γὰρ ἡ αὐτὴ κατάψυξις τις. Διὸ οἱ μὲν τοῦ ἱματίου δακνομένου φρίττουσιν, οἱ δὲ πρίονος ἀκονομένου ἢ ἢ ἐλκομένου, οἱ δὲ ἢ κισήρεως τεμνομένης, οἱ δὲ ὄνου λίθον ἀλοῦντος.

Διὰ τί τοῦ μὲν θέρους ὄντος θερμοῦ, τοῦ δὲ χειμῶνος ψυ- 4 χροῦ, τὰ σώματα θιγγανόντων ὁ ψυχρινότερά ἐστι τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος; Πότερον ὅτι ὁ ἰδρῶς καὶ ἡ ῥῖδις καταψύχει τὰ σώματα, τοῦτο δ' ἐν μὲν τῷ θέρει γίνεται, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι οὐ. Ἡ ὅτι ἡ ἀντιπερίσταται ἐναντίως τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν τῇ ὥρᾳ, καὶ ἔσω φεύγει ἐν τῷ θέρει, διὸ καὶ ἰδρῶτα ἀνίσιν· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι ἀποστέγει τὸ ψῦχος καὶ ἀτμίζει τὸ σῶμα ὥσπερ ἡ γῆ;

Διὰ τί φρίττουσιν αἱ τρίχες ἐν τῷ δέρματι; Ἡ ὅταν 5 σπᾶσῃσι τὸ δέρμα, εἰκότως ἐξανέστησαν; Συσπῶσι δὲ καὶ ὑπὸ ῥίγους καὶ ὑπ' ἄλλων παθῶν.

Διὰ τί αὐτὸς αὐτὸν οὐθεὶς γαργαλίζει; Ἡ ὅτι ἢ καὶ ὑπ' 6 ἄλλου ἦττον, εἰάν προαίσθηται, μᾶλλον δ', ἢ μὴ ὀρᾷ; Ὡσθ' ἡκιστα γαργαλισθήσεται, ὅταν μὴ λανθάνῃ τοῦτο πάσχων. Ἔστι δὲ ὁ γέλως παρακοπή τις καὶ ἀπάτη. Διὸ καὶ τυπτόμενοι εἰς τὰς φρένας γελῶσιν· οὐ γὰρ ὁ τυχὼν τόπος ἐστὶν

ἑμὸν ἐστὶν ὑπ' Υᾶ. ἢ ὑφ' om. X^a.Υᾶ.υ. ἢ οὐδ' οὐτ' codices.
 κ δὲ X^a.υ. ἢ φρ. ἢ ἐπὶ X^a.Υᾶ. υ ἢ ἐλκομένου om. υ. ἢ κισή-
 ρεως X^a.υ. ὁ ψυχρινότερά Υᾶ. ρ ἰδρῖς X^a.Υᾶ.υ. ἢ ἀντιπερίστανται
 X^a. ἢ ἦττον καὶ ὑπ' ἄλλου X^a.υ.

ῥῆ γελῶσιν. Τὸ δὲ λαθραῖον ἀπατητικόν. Διὰ τοῦτο καὶ γίνεται ὁ γέλως καὶ οὐ γίνεται ὑπ' αὐτοῦ.

7 Διὰ τί ποτε τὰ χεῖλη μάλιστα γαργαλιζόμεθα; ^αἩ διότι ^ςδεῖ τὸ γαργαλιζόμενον μὴ ^τπρόσω τοῦ αἰσθητικοῦ εἶναι; ^υἜστι δὲ τὰ χεῖλη περὶ τὸν τόπον ^ντοῦτον μάλιστα. Διὰ τοῦτο δὲ γαργαλίζεται τὰ χεῖλη τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν τόπων, ^ωἃ ἔστιν εὐσάρκα. ^ιΕυκινήτοτατα οὖν μάλιστα ἐστίν.

8 Διὰ τί, ἐὰν τις τὸν περὶ τὰς μασχάλας τόπον ^κκνήσῃ, ἐκγελῶσιν, ἐὰν δὲ τινα ἄλλον, οὐ; ^ηἩ διὰ τί ^υπτερῶ τὰς ῥίνας ^κκνήσαντες πτάρνυνται; ^ηἩ τόποι εἰσὶ τῶν φλεβίων, ὧν καταψυχομένων ἢ τούναντίον πασχόντων ^ζὑγραίνονται; ^ηἩ εἰς πνεῦμα ἐκ τοῦ ὑγροῦ διαλύεται; ^υὩσπερ ἐὰν τὰς ἐπὶ ²τοῦ τραχήλου πίεσῃ τις φλέβας, καθεύδουσιν. ^ιἩ μὲν ἡδονὴ θερμασία τίς ἐστίν· τοῦτο δέ, ὅταν πλεόν τὸ πνεῦμα ἐγγένηται, ἀθρόον ἔξω ^αἀφίεμεν. ^ιὩσαύτως καὶ ἐπὶ πταρμῶ τῷ πτερῶ διαθερμάναντες καὶ κινήσαντες ^βδιελύσαμεν εἰς πνεῦμα· ^γπλέονος δὲ γενομένου ἐξέώσαμεν.

9 Διὰ τί μετὰ τὰ σιτία φρίττομεν πολλάκις; ^ηἩ ὅτι ψυχρὰ εἰσπορευόμενα ὑπὸ πρώτης κρατεῖ μᾶλλον τοῦ φυσικοῦ θερμοῦ ἢ κρατεῖται;

10 Διὰ τί τὸ περιεγόμενον ἐναλλάξ τοῖς δακτύλοις δύο φαίνεται; ^ηἩ διότι δυσὶν αἰσθητηρίοις ἀπτόμεθα; Τοῖς γὰρ ἐντὸς τῶν δακτύλων, κατὰ φύσιν ἔχοντες τὴν χεῖρα, ἀμφοτέρω οὐ δυνατόν εἰπεῖν.

Λ5. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Διὰ τί τοῦ προσώπου τὰς εἰκόνας ποιοῦνται; ^δΠότερον ὅτι τοῦτο δηλοῖ ποιοῖτινες; ^ηἩ ὅτι μάλιστα γινώσκεται;

2 Διὰ τί τὸ πρόσωπον ἰδίουσι μάλιστα, ^εἀσαρκότατον ὄν;

^ς δεῖ om. t. ^τ πρόσω τοῦ rc. Y^a, ἴσως πρόσω τόπου margo X^a, προσώπου u et pr. X^a.Y^a. ^ν τοῦτον—τόπων om. u. ^ω ὁ Y^a. ^κ κνήσῃ et κνήσαντες Sylburgius: codices κινήσῃ et κινήσαντες. ^υ πτερῶ τὰς ῥί. kv. om. X^a.Y^a.u. ^ζ ὑγραίνεται Y^a. ^α ἀφίεμεν Y^a. ^β διαλύσομεν X^a.Y^a.u. ^γ πλεόν X^a.u. ^δ πρότερον u. ^ε εὐσαρκώτατον X^a.

“Η διότι εὐδῶρωτα μὲν ὅσα ὕφνυγγρα καὶ ἄραιά, ἡ δὲ κεφαλὴ τοιαύτη; Ὑγρότητα γὰρ οἰκείαν ἔχει πλείστην. Δηλοῦσι δ’ αἱ φλέβες τείνουσαι ἐντεῦθεν, καὶ οἱ ^fκατάρροι γινόμενοι ἐξ αὐτῆς, καὶ ὁ ἐγκέφαλος ὑγρός, καὶ οἱ πόροι πολλοί· σημεῖον δ’ αἱ τρίχες, ὅτι πολλοὶ πόροι εἰσὶ περαίνοντες ἔξω. Οὕκουν ἐκ τῶν κάτω ὁ ἰδρώς, ἀλλ’ ἐκ τῆς κεφαλῆς γίνεται.² Διὸ ἰδίουσι καὶ πρῶτον μάλιστα τὸ μέτωπον· ὑπόκειται γὰρ τὸ πρῶτον. Τὸ δ’ ὑγρὸν κάτω ῥεῖ, ἀλλ’ οὐκ ἄνω.

Διὰ τί ἐν τῷ προσώπῳ μάλιστα οἱ ^gῥινοὶ; “Η διότι ³μανὸς ὁ τόπος καὶ ὑγρότητα ἔχει; Σημεῖον δὲ ἡ τε τῶν τριχῶν ἔκφυσις καὶ ἡ τῶν αἰσθήσεων δύναμις· ὁ δὲ ^gῥινοῦς ὥσπερ ἐξάνθημα ὑγρότητός τινος ^hἀπέπτου.

ΛΖ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΟΛΟΝ ΤΟ ΣΩΜΑ.

Διὰ τί αἰεὶ τοῦ σώματος ῥέοιτος, καὶ τῆς ἀπορροῆς γινόμενης ἐκ τῶν περιττωμάτων, οὐ κουφίζεται τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἰδίῃ; “Η διότι ⁱἐλάττων ἡ ἔκκρισις γίνεται; “Οταν γὰρ ἐξ ὑγροῦ ^kμεταβάλλῃ εἰς ἀέρα, πλέον γίνεται ἐξ ἐλάττονος· τὸ γὰρ διακρινόμενον πλέον, ὥστε ἐν πλείονι χρόνῳ ἡ ἔκκρισις.

Διὰ τί δὲ τοῦτο; “Η διότι ^lδι’ ἐλαττόνων πόρων ^lἡ ἔξο- ²δός ἐστιν; Τὸ γὰρ γλίσχρον καὶ τὸ κολλῶδες μετὰ μὲν τοῦ ὑγροῦ ἐκκρίνεται διὰ τὴν κατάμιξιν, μετὰ δὲ τοῦ πνεύματος ἀδυνατεῖ. Μάλιστα δὲ τοῦτ’ ἐστὶ τὸ λυποῦν. Διὸ καὶ ²οἱ ἔμετοι τῶν ἰδρώτων κουφίζουσι μᾶλλον, ὅτι συνεξάγουσι τοῦτο, ἅτε παχύτεροι καὶ σωματωδέστεροι ὄντες. “Η καὶ ὅτι τῇ μὲν σαρκὶ πόρρω οὗτος ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ γλίσχρον ^mκαὶ κολλῶδες, ὥστε ἔργον μεταστῆσαι, τῇ δὲ κοιλίᾳ ἐγγύς; “Η ⁿγὰρ ἐν ταύτῃ γίνεται ἡ πλησίον· διὸ καὶ δυσεξάγωγος ἄλλως.

Διὰ τί αἱ τρίψεις σαρκούσιν; “Η ὅτι αὐξητικώτατον τῶν ³

^f κατάρροι Χ^a.Υ^a.υ. ^g ῥινοὶ et mox ῥινοῦς iidem. ^h ἀπέπτου] οὐκ ἀπέπτου Χ^a.Υ^a.υ. ⁱ ἐλάττων Χ^a.υ. ^k μεταβάλλῃ Υ^a. ^l δι’ et ἡ om. Χ^a.υ. ^m καὶ] καὶ τὸ Υ^a. ⁿ γὰρ ἂν ἐν Χ^a.υ.

ἐν τῷ σώματι τὸ θερμόν ἐστιν; ^ο Τοῦ μὲν γὰρ ἐννύαρχοντος μείζους οἱ ὄγκοι γίνονται διὰ τὸ ἀεὶ αὐτὸ ἐν κινήσει εἶναι καὶ εἰς τὸ ἄνω φέρεσθαι καὶ ^ρ πνευματοῦν τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά, ὃ ἐν τῇ τρίψει γίνεται· ἐκλείποντος δὲ φθίνει ² καὶ ἐλαττοῦται τὸ σῶμα. ^α Ἡ ὅτι ὀγκοτέρα τῆς τροφῆς γίνεται ἢ σὰρξ διὰ τὴν θερμασίαν; ^β Ἀπαν γὰρ τὸ θερμόν ἐπισπαστικὸν τοῦ ὑγροῦ ἐστίν, ἢ δ' εἰς τὴν σάρκα διαδιδόμενη τροφή ὑγρά ἐστι, καὶ ἐπιδέχεται τὴν τροφήν μᾶλλον διὰ τὴν ἀραιώσιν· ἀραιότερα γὰρ γινομένη μᾶλλον δύναται ³ δέχεσθαι ὥσπερ σπογγία. ^γ Ἡ δὲ τρίψις εὐπνουν καὶ ἀραιὰν ποιεῖ τὴν σάρκα, καὶ κωλύει συστάσεις γίνεσθαι κατὰ τὸ σῶμα. Τούτου δὲ μὴ ὄντος οὐδὲ συντήξεις γίνονται· αἱ γὰρ ἀτροφίαι καὶ αἱ συντήξεις ἐκ τῶν ἀθροισθέντων εἰσίν. Εὐπνούνστερα δὲ καὶ ἀραιότερα καὶ ὁμαλέστερα γινόμενα ⁴ εἰκὸς μᾶλλον ὀγκοῦσθαι. Τῆς τε γὰρ τροφῆς δεκτικώτερα ^α καὶ τῶν ἐκκρίσεων ^ρ προετικώτερα γίνεται, ὅτι οὐ δεῖ πυκνῶν τὴν σάρκα πρὸς ὑγίειαν, ἀλλ' ἀραιοῦν· ὥσπερ γὰρ πόλις ὑγιεινὴ ἐστὶ καὶ τόπος εὐπνους (διὸ καὶ ἡ θάλαττα ὑγιεινὴ), οὕτω καὶ σῶμα ^ς τὸ εὐπνουν μᾶλλον ὑγιεινόν ἐστὶ ⁵ τοῦ ἐναντίως ἔχοντος. Δεῖ γὰρ ἢ μὴ ὑπάρχειν μηδέν, ἢ ^τ τούτου ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι· καὶ δεῖ οὕτως ἔχειν ^ν τὸ σῶμα ὥστε λαμβάνον εὐθὺς ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν, ⁶ καὶ εἶναι ἐν κινήσει ἀεὶ καὶ μηδέποτε ἡρεμεῖν. Τὸ μὲν γὰρ μένον σήπεται, ὥσπερ καὶ ὕδωρ τὸ μὴ κινούμενον· σηπόμενον δὲ νόσον ποιεῖ· τὸ δὲ ἐκκρινόμενον πρὸ τοῦ διαφθαρῆναι χωρίζεται. Τοῦτο οὖν πυκνουμένης μὲν τῆς σαρκὸς οὐ γίνεται (ὥσπερ εἰ ^ω γὰρ ἐμφράττονται οἱ πόροι), ἀραιουμένης δὲ συμβαίνει. Διὸ καὶ οὐ δεῖ ἐν τῷ ἡλίῳ γυμνὸν βαδίζειν (συνίσταται γὰρ ἡ σὰρξ καὶ κομιδῇ ἀποσαρκούται· τὸ μὲν γὰρ ἐντὸς ὑγρὸν διαμένει, τὸ δ' ἐπιπολῆς ἀπαλλάττεται ἐξατμιζόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ ^κ κρέατα τὰ ὀπτὰ τῶν ἐφθῶν μάλ-

^ο τοῦ] τὸ Χ^α. ^ρ πνευματοῦνται Χ^α.u. ^α καὶ om. Χ^α.u. ^ρ προετικώτερα Χ^α.Υ^α.u. ^ς τὸ om. Χ^α.u. ^τ τοῦτο Χ^α. ^ν τὸ σῶμα om. u. ^ω γὰρ] καὶ u. ^κ κρέατα ὀπτὰ Χ^α.

λον τὰ ἐντὸς ὑγρά ἐστιν) οὐδὲ τὰ στήθη γυμνὰ ἔχοντα
βαδίζουσιν ἐν ἡλίῳ (ἀπὸ γὰρ τῶν ἄριστα ὠκοδομημένων τοῦ
σώματος ὁ ἥλιος ὃ φέρει, ὃ ἥκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως), ἀλλὰ
μᾶλλον τὰ ἐντὸς ξηραντέον. Ἐκεῖθεν μὲν οὖν διὰ τὸ πόρρω⁸
εἶναι, εἰ μὴ μετὰ πόνου, οὐκ ἔστιν ἰδρῶτα ἄγειν· ἀπὸ τού-
των δὲ διὰ τὸ πρόχειρα εἶναι ῥᾶδιον ἀναλῶσαι τὸ ὑγρόν.

Διὰ τί ψυχθέντες ἀπὸ τῆς αὐτῆς θερμασίας καιόμεθα⁴
μᾶλλον καὶ ἀλγοῦμεν; ^z Πότερον διὰ τὴν πυκνότητα στέγει
ἡ σὰρξ τὸ προσπίπτον θερμόν; Διὸ μόλιβδος ἐρίου θερμό-
τερος. Ἡ βίαιος γίνεται^a τοῦ θερμοῦ ἢ δίοδος διὰ τὸ πε-
πηγέσθαι ὑπὸ ψυχροῦ τὸ σῶμα;

Διὰ τί αἱ ξηροτριβίαι στερεὰν τὴν σάρκα παρασκευά-⁵
ζουσιν; Ἡ ὅτι διὰ τὴν τρίψιν τῆς θερμασίας ἐπιγινομένης
τὸ ὑγρὸν καταναλίσκεται. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ σὰρξ τριβο-
μένη πυκνοῦται· ἅπαντα δὲ ὅσα πλείονος τρίψεως τυγχά-
νει πυκνοῦται καὶ στερεὰ γίνεται. Θεωρῆσαι δὲ τὸ τοιοῦτον²
ἔστιν ἐπὶ πολλῶν· τὸ ^b γὰρ σταῖς ἢ πηλὸς ἢ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων, εἰ μὲν ^c ὑδὼρ ἐπιχέας ἔλκης, ὑγρά καὶ κλυδῶντα
διαμένει, εἰ μὲν δὲ πλείω τρίψιν ^d προσάγῃς, πυκνοῦται^e τε καὶ
στερεοῦται ταχέως καὶ γλίσχρα γίνεται.

Διὰ τί αἱ τρίψεις μᾶλλον σαρκούσι τῶν δρόμων; ^f Ἡ⁶
ὅτι οἱ μὲν δρόμοι περιψύχουσι τὴν σάρκα καὶ οὐ δεκτικὴν
τροφῆς παρασκευάζουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν συσσεύεται κάτω, τὰ
δ' ἐπὶ πολλοῦ τοῦ φυσικοῦ θερμοῦ ἐπιτελουμένου παντελῶς
λεπτυνόμενα εἰς πνεῦμα διακρίνεται; Ἡ δὲ παλάμη τῇ τρί-
ψει τὴν σάρκα ἀραιὰν καὶ δεκτικὴν αὐτῆς παρασκευάζει.
Καὶ ἡ ἔξωθεν ^g δὲ ἀφῇ ἐναντιουμένη διὰ τῆς πιλήσεως τῇ
φορᾷ αὐτὸν συνέχει μᾶλλον, καὶ ἀνάκλασιν τῆς σαρκὸς ποι-
εῖται.

ΛΗ. ΟΣΑ ΠΕΡΙ ΧΡΟΑΝ.

Διὰ τί τὸν μὲν κηρὸν καὶ τοῦλαιον λευκαίνει ὁ ἥλιος, τὴν

^y φέρεται u. an ἀφαιρεῖ? ^z πρότερον u. ^a τοῦ om. X^a.Y^a.u.
^b γὰρ] δὲ u. ^c μὲν] μὴ X^a.u. ^d προσαγαγῆς Y^a. ^e τε καὶ στερεοῦται
om. u. ^f ἢ om. X^a.Y^a.u. ^g δὲ Y^a.

δὲ σάρκα μελαίνει; ^hἩ ὅτι τὰ μὲν λευκαίνει ἀπάγων τὸ ὕδωρ (φύσει γὰρ τὸ ὑγρὸν μέλαν διὰ τὴν μίξιν τοῦ ^hγεώδους ἵϋδατος), τὴν δὲ σάρκα ἐπικαίει;

- 2 Διὰ τί οἱ ἀλιεῖς καὶ πορφυρεῖς καὶ ἀπλῶς οἱ τὴν θάλατταν ἐργαζόμενοι πυρροὶ εἰσιν; Πότερον ὅτι ἡ θάλαττα θερμὴ καὶ αὐχμώδης ἐστὶ διὰ τὴν ἄλμην; Τὸ δὲ τοιοῦτον πυρρὰς ποιεῖ τὰς τρίχας, καθάπερ ἡ τε κονία καὶ τὸ ἀρσενικόν. ^kἩ τὰ μὲν ἐκτὸς γίνονται θερμότεροι, ^kτὰ δ' ἐντὸς περιψύχονται διὰ τὸ βρεχομένων αὐτῶν αἰετὶ ξηραίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰ πέριξ; Τούτων δὲ τοῦτο πασχόντων αἱ τρίχες ξηραίνονται λεπτύνονται καὶ ^lπυρροῦνται. Καὶ πάντες δὲ οἱ πρὸς ἄρκτον ^lπυρρότριχες καὶ λεπτότριχες εἰσιν.

- 3 Διὰ τί οἱ μὲν ἐν ἱματίῳ δρόμοι ^mκαὶ ἡ τοῦ ἐλαίου εἰς ἱμάτιον χρίσις ⁿεὔχρους ποιεῖ, ^oοἱ δὲ γυμνοὶ δρόμοι ἄχρους; ^pἩ ὅτι ἡ μὲν εὐπνοία εὔχροιαν ποιεῖ, ἡ δὲ ^pκατάπνιξις τὸνναντίον. Διὰ δὲ τὸ συνθερμαινόμενον τὸ ἐπιπολῆς ὑγρὸν ^qμὴ διαψύχεσθαι ἄχροιαν ποιεῖ. ^rἈμφω δὲ ταῦτόν ποιεῖ, ἡ ἐν τῷ ἱματίῳ ^qἰδίσις καὶ ἡ εἰς τὸ ἱμάτιον ἀλειψις· ἐγκατακλείεται γὰρ ἡ θερμότης. Οἱ δὲ γυμνοὶ δρόμοι ^rἄχρουν ποιοῦσι διὰ τὸνναντίον, ὅτι καταψύχει ὁ ἀὴρ τὰς συνιστα- ^sμένας ἐκκρίσεις καὶ διαπνέει τὸ σῶμα. ^tἘτι τὸ ἔλαιον ὑγρὸν ὄν καὶ λεπτόν, ὑπαλειφθὲν καὶ τοὺς πόρους ἐμφράττον, ^sοὔτε τὸ ἐκ τοῦ σώματος ὑγρὸν καὶ πνεῦμα ἔξω ρεῖν ἔα, οὔτε τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ἐντός. Διὸ καταπνιγόμενα ἐν τῷ σώματι ὑγρά περιπτώματα σηπόμενα ἄχροιαν ποιεῖ.

- 4 Διὰ τί ἡ εὐπνοία ^tεὔχρους ποιεῖ; ^vἩ ὅτι ἄχροια ἔοικεν εἶναι οἷον σῆψις τις χρωτός; ^wΌταν οὖν τὸ ἐπιπολῆς ὑγρὸν καὶ θερμὸν ᾗ, τοῦτο ^wσυμβαίνει χλωρὸν γίνεσθαι, εἰάν ^xμὴ ψυχθῇ καὶ ἀποπνεύσῃ τὸ θερμόν.

- 5 Διὰ τί οἱ μὲν ἰδρώσαντες ἐκ τῶν γυμνασίων εὔχροοὶ εἰσιν

^h γεώδους om. u. ⁱ ὕδατος om. X^a. ^k τὰ δ'] τὸ δ' Y^a. ^l πυρροῦνται et mox πυρότριχες X^a.u. ^m καὶ om. u. ⁿ ἄχρους Y^a. ^o οἱ — ἄχρους om. Y^a.u. ^p κατάπνιξιν X^a. ^q ἰδίσις X^a.u. ^r εὔχρουν Y^a. ^s οὐδὲ codices. ^t εὐπνους X^a.Y^a.u. ^v ἡ om. X^a.u. ^w συμβαίνει καὶ χλωρὸν Y^a.u. ^x μὴ om. X^a.u.

εὐθύς, οἱ δὲ ἀθληταὶ ἄχροοι; Ἡ διότι ὑπὸ μὲν τοῦ μετρίου
 πόνου τὸ θερμὸν ὧς ἐκκαίεται καὶ ἐπιπολάζει, ὑπὸ δὲ τῶν πολ-
 λῶν ἐξηθεῖται ^zμετὰ ^aτοῦ ἰδρώτος καὶ τοῦ πνεύματος, ἀραι-
 ουμένου τοῦ σώματος ἐν τῷ πονεῖν; Ὅταν μὲν οὖν ἐπιπο-
 λάσῃ τὸ θερμὸν, εὐχροοὶ γίνονται, καθάπερ ^bοἱ τε θερμαινό-
 μενοι καὶ αἰσχυνόμενοι· ὅταν δὲ ἐκλίπῃ, ἄχροοι. Οἱ μὲν
^cοὖν ἰδιῶται μέτρια γυμνάζονται, οἱ δὲ ἀθληταὶ πολλὰ.

Διὰ τί μᾶλλον καίονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου οἱ καθεζόμενοι τῶν **6**
 γυμναζομένων; Ἡ ὅτι οἱ ἐν κινήσει ὄντες ὥσπερ ^dρίπίζον-
 ται ὑπὸ τοῦ πνεύματος διὰ τὸ κινεῖν τὸν ἀέρα, οἱ δὲ καθή-
 μενοι ^eοὐ πάσχουσι τοῦτο;

Διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος ^fἐπικάει, τὸ δὲ πῦρ οὐ; Ἡ διότι **7**
 λεπτότερός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ μᾶλλον δύναται διαδύεσθαι εἰς
 τὴν σάρκα; Τὸ δὲ πῦρ, εἰ καὶ ἐπικαύσῃ, ἄνω μόνον ποιεῖ
 τὸ χρῶμα, τὰς φοῖδας καλουμένας· εἴσω δὲ οὐκ εἰσδύεται.

Διὰ τί τὸ πῦρ οὐ ποιεῖ μέλανας, ὁ δὲ ἥλιος ποιεῖ τὸν δὲ **8**
 κέραμον ποιεῖ, ὁ δὲ ἥλιος οὐ; Ἡ οὐχ ὁμοίως ἐκάτερον ποιεῖ,
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐπικάων τὴν χροάν μελαίνει, τὸ δὲ πῦρ τὸν κέρα-
 μον ἀναπιμπλᾷ, ἥ ἀναφέρει ^gἀσβόλῳ. Τοῦτο δ' ἐστὶ λε-
 πτῆς μαρίλης, ἀποθραυμένων ἅμα καὶ καομένων τῶν ἀνθρώ-
 κων. Τοὺς δ' ἀνθρώπους ὁ μὲν ἥλιος μελαίνει, τὸ δὲ πῦρ οὐ, **2**
 ὅτι τοῦ μὲν μαλθακὴ ἢ θερμότης, καὶ διὰ μικρομέρειαν δύνα-
 ται τὸ δέρμα αὐτὸ καίειν· ὥστε διὰ μὲν τὸ τῆς σαρκὸς μὴ
 ἄπτεσθαι οὐκ ἀλγεινόν, διὰ δὲ τὸ καίειν μέλαν ποιεῖ. Τὸ δὲ
 πῦρ ἢ ^hοὐχ ἄπτεται ἢ εἴσω διέρχεται, ἐπεὶ μέλανα καὶ τὰ
ⁱπυρίκαυστα γίνεται, ἀλλ' οὐ μόνον ^kἐκεῖνον τὸν τόπον καίει
 οὐδ' ἢ χροιά.

Διὰ τί οἱ γηράσκοντες μελάντεροι γίνονται; Ἡ ὅτι πᾶν **9**
 σηπόμενον μελάντερον γίνεται, πλὴν εὐρώτος; Τοῦτο δ'
 ἐστὶ γῆρας καὶ σαπρότης. Ἐπεὶ ἐπειδὴ τὸ αἷμα ξηραινό-

γ ἐκκαίεται X^a.u. z μετὰ om. X^a. a τοῦ post μετὰ om. u. b ὅτε
 X^a.u. c οὖν om. u. d ῥίπίζονται u. e οὐ om. u. f ἐπικάει X^a.u.
 g ἀσκόλω t, ἀσβόλῳ Y^a.u. h οὐκ ἄπτεται u. i πυρίκαυστα Y^a. k ἐκεῖ-
 νον τὸν τόπον add. X^a.Y^a.

μενον μελάντερον γίνεται, εἰκότως ἂν μελάντεροι εἶεν οἱ
πρεσβύτεροι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ χροῶζον ἡμῶν τὰ σώματα
φυσικῶς.

ΙΟ Διὰ τί περὶ τὴν τῶν ¹σιτίων ἐργασίαν, οἱ μὲν περὶ τὰς
κριθὰς ἄχροοι γίνονται καὶ καταρροϊκοί, οἱ δὲ περὶ τοὺς
πυρούς εὐεκτικοί; ⁴Η ^m διότι εὐπεπτότερος ὁ πυρὸς τῆς κρι-
θῆς, ὥστε καὶ αἱ ἀπόρροιαί;

ΙΙ Διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος τὸ μὲν ἔλαιον λευκαίνει, τὴν δὲ σάρκα
μελαίνει; ⁿΗ ὅτι τοῦ μὲν ἐλαίου ἀπάγει τὸ γεῶδες; Τοῦτο
δὲ ἦν τὸ μέλαν, ὥσπερ τὸ γεῶδες τοῦ οἴνου. Τὴν δὲ σάρκα
μελαίνει, ὅτι κάει· τὸ γὰρ γεῶδες καόμενον ἅπαν γίνεται
μέλαν.

¹ σίτων Υα.

^m ὅτι Χ^a.u.

ⁿ ἢ] οἱ u.

I N D E X

VERBORUM ET LOCUTIONUM

NOTATU DIGNIORUM.

Numerus Romanus librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

⁴ ΛΑΖΕΙΝ et φυσᾶν ut differant	αἰγῶπὸν ὕμνα	x. 11, 1
xxxiv. 7, 1, 2	αἰδῶς τί	xxxii. 8, 1
ἄσπμὸς τί	αἰθριοι ἄνεμοι	xxvi. 27, 2. αἰθρία
ἄβατώτατος τόπος	νυκτὸς μᾶλλον	xxv. 7, 1
ἄβρωτα	αἰθριάζειν τὸν ἀέρα	xxvi. 8, 1
ἀγλευκεῖς χυμοί	αἰμωδίαν παύοντα	i. 38, 1. vii. 9, 1.
ἄγρονοι acutam vocem cur edant xi.	αἰμωδιᾶν	vii. 5, 1
16, 1. 34, 1	αἰδῶς ἡμέραι	xxvi. 13, 1
ἄγρια τίνα φυτά	ἀκαιρίαι πνευμάτων	xxvi. 13, 1
ἄγρυπνοι νοήσεις	ἀκατάληπτον εἶναι	xix. 42, 3
ἄγχιβαθῇ	ἀκατάστατα πνεύματα	xxvi. 13, 1
ἄγχοναι, suspendia	ἀκαταχώριστος ὕλη	xxviii. 1, 3
ἄγωνία τί ii. 26, 2. 31, 1.	ἀκινήσια	vi. 5, 1
τίς ἐστι xi. 53, 1. 32, 1. metus	ἀκμάζειν quousque soleant plantæ	xx. 7, 1
quidam est, ideoque frigidita-	ἀκόλαστοι qui nominentur	xxviii.
tem invehit corpori xi. 36, 1.	7, 1. 2. 2, 1	
ἀγωνίας remedio quo utantur	ἀκονώμενος πρίαν	vii. 5, 1
oratores xi. 62, 3. ἀγωνία ἡ	ἄκοπος σῖτος	xiv. 2, 1
κατὰ τὸ σῶμα, exercitatio cor-	ἀκραίπαλον γίνεσθαι	iii. 17, 2
poris xxx. 11, 1. ἀγωνίαν προ-	ἀκρατεῖς cur duorum tantum sen-	
θεῖναι τι xi. xxx. 11, 2. ἀγωνιστι-	suum ratione dicamur	xxviii.
κῶς ᾄδειν xix. 15, 1. ἀγωνιώντας	2, 1. 7, 1, 2. ἀκρατέστερον πίνειν	
sitis corripit xxvii. 3, 4. ἀγω-	iii. 3	
νιώντων vox xi. 32, 1. 36, 1. 53,	ἀκρατοποτεῖν	iii. 5, 1
1. ἀγωνιώντων vox tremula cur	ἀκρόδρνα	xxii. 8, 1
xi. 62, 3	ἀκροθῶρακες διὰ τί παροινούσι	iii. 2,
ἄδην ἔχειν τοῦ φαγεῖν	1. ἀκροθῶραξ ἡ μᾶλλον παροινεῖ τοῦ	
ἀδιάστροφος	μεθύοντος	iii. 27, 1
ἀδολεσχία	ἀκροκόλια	xxiii. 40, 1
ἄδρᾳ ρεύματα	ἀκρόνυχον, prima nocte	xxvi. 18, 1
ἄηται, flatus, venti	ἄκυμος, pro ἀκύμαν	xxiii. 4, 3
ἄθροος ἔκχυσις xxvi. 14, 1. ἀθρόως	ἄλασι, salibus	xxiii. 32, 1
πίνειν iii. 21, 1		

- ἀλγηδῶν, λύπη τις xxvii. 9, 1, ἀλγη-
 δόνα ποιεῖν xxxiv. 2, 1. ἀλγη-
 δόνα ἐμποιεῖν xxxiv. 12, 1
 ἀλεάζειν, tepere i. 39, 1. v. 38, 1.
 ἀλεαίνειν, tepescere vi. 3, 1
 ἀλεείνων, vitans xxx. 1, 3
 ἀλείματι ἰᾶσθαι v. 38, 1. ἀλειψίς
 εἰς ἱμάτιον xxxviii. 3, 2
 ἄλευρον ἀλφίτου βαρύτερον xxi. 26, 2.
 ἀλεύρων ἐργασία i. 37, 1
 Ἄλγιον πεδίον xxx. 1, 3
 ἀηλημιμένος, unctus xxxii. 11, 1
 ἀλίξσθαι idem quod ἀθροίξσθαι ii.
 28, 1. xxiv. 9, 2. ἀλίξσθαι,
 saliri: et ἡλισμένος, salitus xxi.
 5, 1, 2
 ἄλλοθι ποῦ iv. 26, 6
 ἄλλοχροεῖν iv. 29, 1
 ἀλούμενος λίθος vii. 5, 1
 αἰτῆρες τῶν πεντάθλων v. 8, 1
 ἀλυκά ὕδατα iii. 8, 1. 20, 1
 ἄλφитον ὕδατι κολλήσας xxi. 22, 2
 ἀλαπεκίαι τί x. 27, 2
 ἁμαρτία τί xix. 26, 1
 ἁμαυροῦσθαι iv. 25, 1
 ἀμενηνὴ φωνή xi. 6, 2. ἀμενηνὸν φθέγ-
 γεσθαι ibid.
 ἀμίμητα xxix. 10, 1
 ἄμμος τί xxiii. 33, 1
 ἄμπωτις γίνεται πλείων xxii. 17, 1
 ἄμυλον ἐκ τοῦ σταιτός iv. 21, 1
 ἀμύνεσθαι ἴσοις xxix. 2, 2
 ἀμφιδέξιοι πῶς γίνονται xxxi. 12, 1
 ἀμφιδόξεῖν xxix. 13, 3
 ἀμφοτεράκις xi. 31, 1
 ἄν cum infin. verbo xv. 12, 3
 ἀνὰ πᾶν ἔτος x. 63, 1
 ἱάναβρεχθεὶς xxi. 6, 1. v.l.v.
 ἀναζεῖν xxvii. 3, 2
 ἀναβολοῦσθαι xxiii. 8, 1
 ἀναρετικώτερα i. 28, 1
 ἀναισθητῶς ἔχειν iii. 5, 1. 26, 1
 ἀνακάμπειν εἰς αὐτό xvi. 9, 1
 ἀνάκλασις unde fiat xi. 7, 1. ἀνά-
 κλασις τῆς ὄψεως καὶ τῆς φωνῆς xi.
 45, 2
 ἀνακουφίζειν xxv. 13, 1
 ἀναλαμβάνειν, reficere i. 50, 2
 ἀνάλογον τί xiii. 4, 2
- ἀναλοι ἄρτοι xxi. 5, 1
 ἀναμαχοῦμενοι xviii. 2, 1
 οἱ ἀνάντεϊς περίπατοι v. 40, 4
 ἀναπεπταμένον ἕμμα xxxi. 15, 1.
 16, 1
 ἀναπηρία τῶν σκελῶν iv. 31, 2. x.
 24, 1
 ἀναπιμπλᾶν xxxviii. 8, 1. ἀναπίμ-
 πλησι xii. 5, 1. xiii. 12, 1. ἀνα-
 πίμπλασθαι xx. 23, 2
 ἀναπίνεται εἰς πόρους i. 43, 3
 ἀναπλεῖν, emergere xxiii. 5, 1, 2
 ἀνάπλερ, pleni xx. 23, 1
 ἀναπληστικόν xxv. 12, 1
 ἀναπνεῖν vii. 8, 3
 ἀνάπνευσις xi. 48, 1
 ἀνάπνοια pro ἀναπνοή xxxiii. 8, 1
 ἱάναπτεῖν, contactu inficere vii.
 8, 3. v.l.v.
 ἀναρίθμητον xxx. 4, 1
 ἀνάρμοστα χορᾶ xix. 48, 2
 ἀνάρρινον, nasturtium xx. 22, 1
 ἀναρριπτεῖν ἄνω v. 19, 1
 ἀνάσιμον ποιεῖν xxiii. 5, 4
 ἀναστομοῦσθαι, de poris iv. 12, 3
 ἀνατείλαντος ἡλίου xxvi. 34, 1
 ἀνατείνεσθαι πόρῳ xv. 12, 2
 ἀνατρέχειν, cito succrescere xx.
 21, 2
 ἀνατρίβεσθαι v. 6
 ἀναχλιαίνειν viii. 18, 2. xxii. 7, 1
 ἀνεδάφιστος γῇ xxiii. 29, 2
 ἀνελίττεσθαι xvi. 6, 1
 ἀνεξίκμαστος xxi. 12, 4
 ἀνήδοντος [ἱάνηδυστος], non con-
 ditus xx. 23, 1
 ἀνήκοον εἶναι xi. 41, 1
 ἀνικμος γῇ xii. 3, 5
 ἱάνισχυροι x. 36, 2. v.l.r.
 ἀνδμος οἶνος iii. 13, 1
 ἀνοιδεῖν ποιεῖ iv. 26, 1. xxiv. 10, 1
 ἄνπερ i. 42, 3
 ἀνταποθεῖν xxiv. 9, 3
 ἀντανγεῖν xxiii. 6, 1
 ἀντερείδειν xxiii. 3, 1. ἀντέρεις
 xvi. 8, 7
 ἀντικατάσχεσις τοῦ πνεύματος xxxiii.
 1, 3
 ἀντιπαῖεν xi. 29, 1

ἀντιπερίστησιν εἶσω xiv. 3, 1. ἀντι-
 περιστάμενον εἰς ἓν viii. 11, 1
 ἀντιπερίστασις πνεύματος xxxiii. 5,
 1
 ἀντιπεσεῖν xvi. 13, 1
 ἀντιπέττεσθαι v. 30, 1
 ἀντιποιεῖν τὸ αὐτό vii. 2, 1
 ἀντιστηρίζειν xxv. 22, 2
 ἀντιστοιχία ποδῶν x. 30, 1
 ἀντίστροφος, ἀπλοῦν xix. 15, 1. ἀν-
 τίστροφα μέλη ib.
 ἀντίτυπα, renitentia v. 40, 6
 ἀντιφράττειν τῷ πύματι xxi. 20, 1
 ἀντίφωνον τί xix. 39, 1
 ἀντιχασμᾶσθαι χασμωμένοις vii. 1, 1.
 6, 1
 ἀντρώδης τόπος xxiii. 5, 1
 ἀνυποδησία iv. 5, 1, 2
 ἀνωμαλές et ὁμαλές xix. 6, 1
 ἀνωφερεῖς αἱ ὁσμαι xiii. 5, 1
 ἀξύμφορος v. 6, 1
 ἀριστεῖν xviii. 7, 4. xxvi. 13, 1.
 ἀριστία ὥρας xxvi. 13, 2
 ἀπάγχεσθαι vii. 5, 1
 ἀπάδειν, aberrare in cantu xix. 21,
 1. 46, 1. ἀπάδειν ἐπὶ τὸ ὄξυ xix.
 26, 1
 ἀπαντλεῖν ii. 21, 2. 41, 1. ἀπαν-
 τλήσεως δεῖσθαι ii. 33, 1
 ἀπαρτῶμεναι τῆς ἀρχῆς x. 23, 1
 ἀπερεῖν iii. 3, 1. 22, 1
 ἀπερεῖδεσθαι πρὸς τι v. 8, 1
 ἀπηγορεύεσθαι πρὸς τι xxix. 13, 1
 ἀπηλιώται ἀνεμοί xxvi. 12, 4. ἀπη-
 λιώτης unde dictus xxvi. 33, 3.
 ἀπηλιώτου natura xxvi. 55, 1
 ἀπηχεῖν xi. 6, 1. ἡ ἀπηχεῖσα cur
 sit acutior xix. 11, 1
 ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι xxx. 1, 3
 ἀπίμελος viii. 4, 1
 ἀπισχαντέον i. 50, 2
 ἄπλετοι τὸ πάχος xx. 13, 1
 ἀπνεύματος xv. 5, 5. ἀπνευστί ζῆν
 x. 67, 1. ἀπνευστία v. 9, 2.
 xxxiii. 1, 3. ἀπνευστιάζειν xxxiii.
 13, 1
 ἄπνοια γίνεται xxvi. 36, 2. ἀπνού-
 στατος τόπος xiii. 8, 1
 ἀπὸ δυσμῶν, post occasum xxvi.

54, 1. sic ἀπὸ τῆς ἑω ib. ἀπὸ
 τροπῶν xxvi. 12, 5
 ἀπογέαι, venti xxvi. 40, 1. τὰ ἀπό-
 γεαι xxvi. 4, 1. ἀπογεία τί xxvi.
 5, 1
 ἀπόγεος ἀνάκλασις xxvi. 40, 1
 ἀπογεγονέναι xxvi. 54, 5
 ἀπογυμνοῦσθαι τὰ ἱμάτια i. 55, 3
 ἀποθραύεσθαι xxxviii. 8, 1
 ἀποκάεσθαι iii. 26, 3. xxiii. 34, 1
 ἀποκάθαρμα iv. 13, 2. ἀποκάθαρσις
 viii. 9, 4. xxvi. 3, 1. ἀποκεκα-
 θάρθαι xxxi. 9, 1
 ἀποκρεμάνυσθαι xxvii. 6, 2
 ἀπολαμβάνειν τὴν οὐρῆσιν i. 51, 1
 ἀπολιθεῖν xxiv. 11, 1, 2
 ἀπομαραίνεσθαι xxiii. 11, 1
 ἀπομύττεσθαι [†ἀπομάττεσθαι] x.
 54, 5
 ἀποναρκώσεις iii. 29, 1. 32, 1
 ἀποξυλίζειν iii. 17, 1
 ἀποπάλ्लεσθαι ix. 14, 1
 ἀποπηδᾶν et ἀφάλλεσθαι resilire xvi.
 13, 2, 3
 ἀποπιέζειν ix. 3, 1
 ἀποπληκτικαὶ ἀρρωστίαι iii. 26, 2.
 ἀποπληξία i. 9, 4. iii. 29, 1.
 ἀποπληξία μέρους xi. 54, 1. 60, 2
 ἀπορθεῖν xvi. 11, 1
 ἀπορριγᾶσαι i. 29, 3
 ἀπορριπίζειν xxvi. 58, 2
 ἀπορροή ii. 22, 1. xii. 6, 1. xxx. 1,
 31. fit e superfluitatibus xxxvii.
 1, 1. ἀπόρροαι xxi. 24, 1
 ἀπόρρυτον ὕδωρ xxiii. 20, 1, 2
 ἀποσαρκοῦσθαι i. 52, 3. v. 34, 2
 ἀποστεγάζειν xx. 14, 1. ἀποστέγειν
 τὸ ψύχος viii. 10
 ἀποστλεγγισάμενοι ii. 12
 ἀποστόμωσις τῶν πόρων viii. 10
 ἀποστέφειν i. 33
 ἀποσφαιρίζεσθαι xxiv. 9, 3
 ἀποσχίζεσθαι xv. 6, 3
 ἀποτεινόμενα iii. 20, 3
 ἀποτίσαι τι xxix. 14, 7
 ἀποτυφλοῦσθαι, de poris iv. 26, 2
 ἀποφράττειν ii. 34, 1
 ἀποχειμάσαι, desævisse xxvi. 31, 2
 ἀποχετεύεσθαι ii. 14, 1

- ἀποψηφίσασθαι, absolvere xxix. 13,
5
ἀποψοφεῖν, crepitum ventris emit-
tere x. 44, 1. xxvii. 9, 2. xxxii.
15, 3
ἀπύρμηνα μύρτα xx. 24
ἀπώλεια, amissio xxix. 14, 10.
ἀπώλεια τῶν φθαρτῶν xvii. 3, 2
ἀραιῶν τὴν σάρκα v. 34, 1
ὁ ἀράχνης xxvi. 61, 1. τὰ ἀράχνια,
araneorum telae ib.
ἀργεῖ ἡ ὕψις τῆς νυκτός xi. 33, 4
ἀργίλος seu ἀργίλλος ix. 6
ἀργυροκοπεῖον xxiv. 9, 1
ἀρδεσθαι θερμῷ xx. 14, 3. ἀρδεύειν
ἔωθεν xx. 15
ἀρθρον ἄνεσις i. 24
ἀρίδακρυς ex nimio vino xxx. 1, 7.
ἀριδάκρυοι iii. 24
ἀριστῶν πολὺ iii. 33, 2
ἀρκτοῦρος i. 3, 3
ἀρμονίαι οἰκοδομήματος iv. 21
ἀρμοιττόμενοι τὰς σύριγγας xix. 23, 2
ἀρραγές καὶ συνεχές xi. 7
ἀρσις καὶ θέσις ἐν τῇ πορείᾳ v. 41
Ἀρχομένον τε νότου καὶ λήγοντος βο-
ρέου cur dici soleat xxvi. 19, 20.
41. 45
ἀρχός, anus iv. 2, 4
ἀρώματα θυμιώμενα xii. 7
ἄσαρκα μέλη vi. 6
ἄσβολος seu ἀσβόλη xxxviii. 8
ἀσθμαίνειν xi. 60, 2. xxxiii. 14, 1.
ἀσθματος πλήρη γίνεσθαι xi. 60, 1
ἀσταφίς xxiii. 26
ἀστρονόμος xviii. 6, 1
ἀσύμμετροι cur in comparatione
spectati, majores videantur
quam seorsim xvii. 1, 1
ἀσύνδετον εἶναι xxi. 17, 1
ἀσυνήθη εἶναι xxi. 14, 3
ἀσχιδεῖς ἰσχαδες xxii. 9
ἄσωτος, pro ἄσωστος xxxiii. 9, 3
ἀταρίχευτα ὄντα xx. 31, 1
ἀτενίζοντες πρὸς τι xxxi. 19, 1
ἀτονεῖ ἡ δύναμις xxvi. 42
ἄτριπτοι μάζαι xxi. 2. 17, 1
ἄτροπος, modulamen xix. 14.
v. 15.
ἀτροφία viii. 9, 2
ἀτρυγγεῖς βότρυες xx. 23, 1
ἄττεσθαι εἰς τι xvi. 8, 3
αὐαίνεσθαι xii. 4, 1. xx. 7, 1, 2
αὐγαὶ σελήνης xv. 11, 3. τῇ αὐγῇ
κρίνειν καὶ καταμαθεῖν xxxi. 25, 2
αὐλοτρύπαι [ταύλοτρύπαι] xix. 23, 1
αἶον φύσιν ἔχειν i. 9, 3. αἶα δένδρα
xii. 3, 3
αἶρα τί xxiii. 16, 2. xxvi. 30, 2.
πῶς γίνεταί xxiii. 16, 2
αὐστηρὸν, τραχυντικόν iii. 13. αὐστη-
ρότης xx. 35, 1
αὐτόματος φορά xxxii. 5, 2. αὐτό-
ματι ἰδρῶτες ii. 41. αὐτόματα
τίνα γίνεταί, καὶ διὰ τί x. 65
αὐτὸς αὐτοῦ κράτιστος ὢν xviii. 6, 2
ἄφ' ἔω, post auroram xxvi. 54, 1
ἀφάλλεσθαι et ἀποπηδᾶν, resilire xvi.
13, 1, 2, 3. ἄφαλσις xvi. 4, 4
ἀφανρότατοι ἄνδρες iv. 25
ἀφηλκωμένος ix. 1, 2
ἀφιᾶσι τὸ ὑγρόν xxi. 6
ἀφιδροῦν ii. 22, 1. ἀφιδρώσειι χρῆ-
σθαι ii. 8
ἄφιξις xxvi. 47
ἀφίωμεν pro ἀφιῶμεν xxvi. 48, 2
ἀφλέγματος [τὰφλέγματος v.l.^c] i.
33
ἀφωνίας in bulimia caussae viii.
9, 2
ἄχρι οὗ ἂν— xi. 62, 3
ἄχροια, σῆψις τις χρωτὸς xxxviii. 4
ἀχύρων φύσις xxii. 13. ἀχυρῶδες
xxi. 12, 2. ἀχυρωθεῖσαι ὀρχήστραι
xi. 25
B.
Βάκιδες xxx. 1, 19
βακχικὴ ἄρμονία xix. 48, 2
βάραθρα in Arcadia xxvi. 58, 1
βεβαρημένος [τβεβαρυνμένος] οἶνος xxx.
1, 7. βαρὺ in voce quid xi. 6, 1.
βαρυφωνεῖν xi. 15
βάσις, gressus v. 10, 2.
βασκαίνεσθαι, fascinari xx. 34, 1.
ἵνα μὴ βασκάνης με, ne mihi in-
videas ib. βασκανίας φάρμακον
ib.
βαφὴν δέχεσθαι xxii. 11, 2

βῆξ, et βήττειν	x. 1	Δ.
βίαιος δόδος	viii. 19. xxxviii. 4	Δάκρυον, ἰδρώς τις v. 37, 2
βιβλίων τομή	xvi. 6, 1	δαλδς, titio v. 36
βλαιοὶ, seu βλαισόποδες	xiv. 4.	ὁ δανείζων, οὐχ ὡς φίλος διδοῖ xxix.
βλαιοσύτης ib.		2, 2
βλάστη	xx. 14, 2	δαψιλεῖ τροφῇ χρησθαι xxviii. 1, 2
βλέφαρα συνάγειν	xxx. 8, 15.	δείλη et ὄρθρος opposita xxvi. 54,
βλεφαρίδες ῥέουσι	iv. 18, 1	2, 4
βόθυνοι	xxv. 8, 7	δεινός cur dicatur dux, orator, negotiator; at non item tibicen aut histrio xviii. 4. δεινότης qua in re consistat ib.
βομβυλιάζειν [†βομβυλίζειν v.l. ^t .]		
xxvii. 11, 1		
βουβῶνες unde fiant	v. 26, 2.	δεκάμηνα x. 41, 2
βῶνες, inguina	i. 34	δέρμα an σάρξ x. 27, 1
βουλιμῶν quando maxime soleamus, et cur	viii. 9, 1	δευτερεῖον, secundus locus xix. 42, 5
βούμκοι quid	xxv. 2, 1	δηλοῖ μανδρῶν ii. 6
βράγχοι i. 9, 3. 10, 1.	βραγχιῶν-τες xi. 22, 2	δι' αὐλῶνος ῥέων xxvi. 52, 3. δι' ὀξεῖῶν συμφωνεῖν xix. 34. διὰ κενῆς ῥίπτειν v. 8
βραδυτόκα	x. 9	διαβρέχειν i. 55, 1. διάβροχον εἶναι xxiii. 34, 3
βραχύβια τὰ ἀναρθρα	x. 49	διαδύεσθαι εἰς— xxxviii. 7
βρίθειν ἐπὶ θάτερον	xvi. 11	διαθερμαίνειν iv. 32. xxvi. 33, 2.
βρόγχος, guttur	xi. 11	†διαθερμασία ii. 36. διάθερμις ἀήρ xxvi. 27, 4
βρωτικώτερον γίνεσθαι	xxiii. 39	διαίρειν xxv. 2
Γ.		διαισθάνεσθαι τὰ ἀλυνκά iii. 8, 1. 19
Γαῖ ἡδαφισμένοι	xxiii. 29, 1	διαίτημα i. 56
γαλήνη ut fiat	xxiii. 4, 1.	διάκενα xxiii. 8. in aqua pauciora quam in aëre xi. 58, 3
γαλήνη, faemin. gen. xxiii. 4, 3.	γαλήνη-νίζειν, tranquillum esse xxiii.	διακλύζεσθαι καὶ ἐπιρροφεῖν xxvii. 3, 4
41		διακριβοῦν τὸ λεχθέν xvii. 3, 4
γεγηθῶς, gaudens	xix. 40	διακυβερνᾶν i. 3, 2
γεγανεῖν πόρρω τῇ φωνῇ	xix. 2.	διακωλύειν ix. 12
γεγῶ-νασι, claram vocem edunt	xi.	διαλάμπειν: de voce xix. 45, 2
25		διαλείμματα ἀρμονικά xix. 41, 2.
γέμοντα πλοῖα	xxiii. 3, 1	διαλείποντες πυρετοί i. 55, 3
γεραίτεροι	i. 9, 4	διάλεκτος, loquela xxxiii. 14, 2.
γεωργήσιμος τόπος	xx. 12, 4	διάλεκτος, species vocis, unde vitietur xi. 1. διάλεκτοι πολλαὶ in humano genere x. 38. διά-λεκτον τίνα ποιεῖ x. 39
γλαυκότης τί	x. 11	διάλευκος x. 33. xxvi. 6, 2
γλεῦκος φύσει ἡδύ	xx. 23, 1	διαλύεσθαι in altercando xviii. 2
γλίσχρον καὶ κολλῶδες	ii. 22, 2	διαμασᾶσθαι [†διαμασᾶσθαι v.l. ^q .] ix. 6
γοερὸν μέλος	xix. 48, 2	διάμεστος εἰς τὸ ἥμισυ xix. 50. δια-μεστοῦν xxv. 8, 6
γονικὴ ἔκκρισις	iv. 26, 6.	
γόνιμον σπέρμα	iii. 4	
γοῶδες	xix. 6	
γραῖται τῶν ἐφθῶν ἀλεύρων	x. 27, 1	
γράσου ὕζοντες	xiii. 9	
γραῶν σώματα εὐπνοα	x. 4	
†γρηγοροῦντες	iv. 5, 1	
γρύζειν, liquefacere	iv. 2, 5	
γυμνασίου δύναμις	i. 47, 3. 56, 1	

- διάμετρος xv. 1. διάμετρον etymo-
 logia xv. 1, 2
 διανακλᾶσθαι xxiii. 23, 2
 διαναπαύομενον παλαίειν ii. 7
 διάπαυσις x. 31, 1
 διαρθροῦν τὴν λέξιν iii. 31, 1
 διαρριπαύμενα xxiv. 9, 1
 διαρροίαις vehementioribus ut me-
 deantur medici iii. 17, 1
 διασκενάζεσθαι, armis instrui xxvii.
 3, 5
 διαστρέφειν, perverti oculis x. 50.
 διαστροφή τῶν ὁμμάτων xxxi. 7, 3.
 διαστροφήν ποιεῖν iv. 26, 5
 διάτασις τῶν μερῶν vi. 2
 διατάττεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ xxix. 4, 2
 διατήκεσθαι i. 24, xxvi. 42
 διατραγεῖν xxii. 11, 1
 διάττειν ii. 31, 2. διάττοντες ἀστέ-
 ρες xxvi. 23
 διαφυσήσεις xiii. 4, 5
 διαφαλᾶν vii. 3
 διαχεῖσθαι i. 43, 3. xxi. 25
 διαχωρητικὸν γίνεσθαι xxi. 12, 2
 δίδυμα, ἀσθενῆ x. 28
 διεγείρεσθαι x. 31, 1
 †διειρεῖν, pro διεροῦν xxv. 11
 διεκπίπτειν ἔξω xiv. 16, 2. 14, 2
 διεξέρχεσθαι x. 43, 1
 διερὰ σώματα i. 9, 3
 δίσσις ἐκατέρας xix. 4
 διετὲς σπέρμα xx. 17
 διευριπίζειν xxv. 22, 1
 διέχειν διὰ τινος xv. 6, 1
 διηθούμενα xxiii. 19
 διημερεύοντα πνεύματα xxvi. 59
 διττικώτερος [†διῦκτικώτερος v.l.⁹] xi.
 58, 4
 δῖναι in mari xxiii. 5, 2, 3. δῖνῃ
 ut fiat xxiii. 4, 2. κύκλῳ φέρεται ib.
 δῖνος in mari quid xxiii. 5, 2
 δίομβρος γενομένη ii. 41
 Διονυσιακοὶ τεχνῖται xxx. 10
 †διουρητικά i. 48
 διπλάσιον, pro διπλάσιος xix. 50
 δίπυροι ἄρτοι xxi. 12, 1
 δίνυρος viii. 4
 δίχα ἐσχισμένος xxii. 9
 διχότομος σελήνη xv. 7, 1. διχото-
 μεῖσθαι xvi. 4, 4
 τὸ δῆλος pro ἡ δῆλα xxvii. 2, 3,
 3, 4. διηρητικὸν εἶναι iii. 7
 ὁ διώκων, actor xxix. 12
 διώσις xxxiv. 8
 ὀριμέων διαφοραί xx. 22, 2
 ὀροσίζει, rorat xxv. 21, 2
 δυσδιαίρετος xxi. 12, 4
 δυσδιαλυτώτερα ii. 42, 1.
 δυσδιαχώρητος μάζα xxi. 8, 1
 δύσελπι τὸ γῆρας xxx. 1, 27
 δυσεντερία τί i. 19, 4
 δυσεξάγωγος ii. 22, 3. xxxvii. 2, 2.
 δυσεξάγωγότερος iii. 3. 22
 δυσθυμία ἄλογοι xxx. 1, 23, 26
 †δυσλυτώτερα ii. 42, 1
 δυσριγωτέρας διάγειν i. 29, 3
 E.
 Ἐγερσις xi. 17, 2
 ἐγκατακεῖσθαι v. 11
 ἐγκατακλιθῆναι ib.
 ἐγκαταλαμβάνεσθαι xx. 34, 2. ἐγκα-
 τελημμένος xxxiii. 1, 3
 ἐγκαυλοῦντα σκόροδα xx. 30
 ἐγκλίσσεις ἀπείρους κλιθῆναι xv. 7, 6
 ἐγκυρτοί xiii. 10
 ἐγρηγόρασι, vigilant vi. 5
 ἐγρηγοροῦντες iv. 5, 1
 ἐδεσθέντα xiii. 6, 1. ἐδεστέον, eden-
 dum xxii. 6. ἐδηδοκότες xiii. 7
 εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα
 χειμῶν xxvi. 46, 2. εἰ δ' ὁ νότος
 βορέαν προκαλέσεται, αὐτίκα χει-
 μῶν ib.
 εἰρμού τάξις xvii. 3, 3
 εἰσδύεσθαι, penetrare v. 6. εἰσδυό-
 μενον ἡμῖν vii. 5, 2
 εἰσπνοὴ τί xi. 14, 2
 ἐκ προσχίσματος [†προσχήματος v.l.¹¹]
 calceum facit ars sutoria xxx.
 8, 3
 ἐκγελᾶν xxxv. 8, 1
 ἐκγονα, proles x. 10. ἐκγονα ἡμέ-
 τερα τίνα λέγεται iv. 13, 1, 4
 ἐκζέσεις ἐλκῶν xxx. 1, 17
 ἐκθερμαίνεσθαι v. 21
 ἐκθνήσκειν, emori xxxiii. 9, 3
 ἐκκαυλεῖν xx. 17
 ἐκκλινέστερον ποιεῖν xv. 7, 3

ἐκκλύζειν	xii. 3, 6	ἐναποσβέσαι	xxiv. 17, 1
ἐκκριτα	i. 18	ἐναρμιστον	xix. 20, 1
ἐκκυλισθεῖς	xvi. 5, 3	ἐναυλὸν εἶναι, immorari	xxi. 13, 3
ἐκκληυμένον γίνεσθαι	iii. 16, 2	ἐνδιδόναι	iv. 2, 1
ἐκνεφίαι cur aqua exorta citius desinant xxvi. 6.	ἐκνεφίων ἔκχυσις xxvi. 14	ἐνδύνειν, penetrare	xxiv. 1
ἐκπαφλάζειν xxiv. 9, 1.	ἐκπαφλασμός ib. 2	ἐνέζεσθαι	v. 11
ἐκπέττειν	ii. 33, 1	ἐνεοὶ ἐσμέν, muti sumus xi. 1.	ἐνεότης x. 40
ἐκπηγίζονται πολὺ [τὸ πολὺν, v.l. ¹ . sc. μίτον] xxvi. 61, 2	ἐκπιεστὰ ξύλα	ἐκπικρον ὑποχωρεῖ iv. 29.	ἐκπικρῶσθαι ib.
ἐκπλεονάζειν	v. 14, 3	ἐκπνευματοῦν i. 53.	ἐκπνευματοῦσθαι x. 44, 2. xi. 26
ἐκπνευματοῦν	xi. 14, 2	ἐκστατικὸν γίνεσθαι	xxx. 1, 3
ἐκστατικὸν γίνεσθαι	xxx. 1, 3	ἐκτεμνόμενα, μεταβάλλει τὴν φύσιν x. 36, 1	ἐκτίλλειν, evellere xx. 13, 3
ἐκτεμνόμενα, μεταβάλλει τὴν φύσιν x. 36, 1	ἐκτομίαι βόες x. 57	ἐκτομοί	xxx. 1, 20
ἐκτομοί	xxx. 1, 20	ἐκτρώσεις ἑαριναί	i. 9, 2
ἐκτρώσεις ἑαριναί	i. 9, 2	ἐκφνυέσθαι	xx. 18, 1
ἐκφνυέσθαι	xx. 18, 1	ἔκχυσις σπέρματος	xxx. 1, 13
ἔκχυσις σπέρματος	xxx. 1, 13	ἐκψύχειν, exanimari vii. 5, 1.	ἐκψύχεσθαι v. 15, 2
ἐκψύχειν, exanimari vii. 5, 1.	ἐκψύχεσθαι v. 15, 2	ἐλικά γραφείν	xvi. 11
ἐλικά γραφείν	xvi. 11	ἐλκούν, exulcerare	xi. 22, 3
ἐλκούν, exulcerare	xi. 22, 3	ἐλκων. ἐφ' αὐτὸν ὥσπερ [τῶς δ'] καικίας νέφος xxvi. 29	ἐλᾶδεις τόποι i. 21
ἐλκων. ἐφ' αὐτὸν ὥσπερ [τῶς δ'] καικίας νέφος xxvi. 29	ἐλᾶδεις τόποι i. 21	ἐμετιᾶν ποιεῖ iii. 18, 1.	ἐμετικὸν ἐστὶ ib. 2
ἐλᾶδεις τόποι	i. 21	ἐμπίπλασθαι	xxii. 3, 2
ἐμετιᾶν ποιεῖ iii. 18, 1.	ἐμετικὸν ἐστὶ ib. 2	ἐμπυον	i. 31
ἐμπίπλασθαι	xxii. 3, 2	ἐμφράττειν τοὺς πόρους iii. 13.	ἐμφράττονται οἱ πόροι i. 52, 2. v. 34, 2. xxxvii. 3, 6.
ἐμπυον	i. 31	ἐμφραξίς τοῦ φάρυγγος xi. 18	ἐνφθεῖν
ἐμφράττειν τοὺς πόρους iii. 13.	ἐμφράττονται οἱ πόροι i. 52, 2. v. 34, 2. xxxvii. 3, 6.	ἐμφραξίς τοῦ φάρυγγος xi. 18	xix. 5
ἐνφθεῖν	xix. 5	ἐναίμου ἀρετὴ τίς	i. 33
ἐναίμου ἀρετὴ τίς	i. 33	ἐναλείμματα	iv. 2, 4
ἐναλείμματα	iv. 2, 4	ἐναπολαμβάνειν xi. 44.	ἐναπολαμβάνεσθαι ἐν— xvi. 8, 1
ἐναπολαμβάνειν xi. 44.	ἐναπολαμβάνεσθαι ἐν— xvi. 8, 1	ἐναποσβέσαι	xxiv. 17, 1
ἐναπολαμβάνεσθαι ἐν— xvi. 8, 1	ἐναρμιστον	ἐναυλὸν εἶναι, immorari	xxi. 13, 3
ἐναρμιστον	xxi. 13, 3	ἐνδιδόναι	iv. 2, 1
ἐνδιδόναι	iv. 2, 1	ἐνδύνειν, penetrare	xxiv. 1
ἐνδύνειν, penetrare	xxiv. 1	ἐνέζεσθαι	v. 11
ἐνέζεσθαι	v. 11	ἐνεοὶ ἐσμέν, muti sumus xi. 1.	ἐνεότης x. 40
ἐνεοὶ ἐσμέν, muti sumus xi. 1.	ἐνεότης x. 40	ἐνθουσιαστικὴ ἀρμονία xix. 48, 2.	ἐνθουσιαστικά νοσήματα xxx. 1, 19
ἐνθουσιαστικὴ ἀρμονία xix. 48, 2.	ἐνθουσιαστικά νοσήματα xxx. 1, 19	ἐνι, pro ἐνεστι	xiii. 4, 3
ἐνθουσιαστικά νοσήματα xxx. 1, 19	ἐνι, pro ἐνεστι	ἐνοπτρον [ἐνοπτον v.l. ⁹ .]	γίνεσθαι i. 51, 2
ἐνοπτρον [ἐνοπτον v.l. ⁹ .]	γίνεσθαι i. 51, 2	ἐνορᾶσθαι	ib.
ἐνορᾶσθαι	ib.	ἐνουρεῖν	iii. 34, 1, 2
ἐνουρεῖν	iii. 34, 1, 2	ἐνστήσασθαι τὸ πρᾶγμα xxix. 13, 2	ἐντείνειν, sc. τὸ αἰδοῖον iv. 22
ἐνστήσασθαι τὸ πρᾶγμα xxix. 13, 2	ἐντείνειν, sc. τὸ αἰδοῖον iv. 22	ἐνυπνιάζειν x. 16.	ἐνυπνιάζεσθαι ἐν τῷ καθεύδειν xxx. 14, 2.
ἐντείνειν, sc. τὸ αἰδοῖον iv. 22	ἐνυπνιάζειν x. 16.	ἐνυπνιάζεσθαι ἐν τῷ καθεύδειν xxx. 14, 2.	ἐνύπνιον ib.
ἐνυπνιάζειν x. 16.	ἐνυπνιάζεσθαι ἐν τῷ καθεύδειν xxx. 14, 2.	ἐνύπνιον	ib.
ἐνυπνιάζεσθαι ἐν τῷ καθεύδειν xxx. 14, 2.	ἐνύπνιον	ἐξ ἀρίστου, a prandio	xi. 46
ἐνύπνιον	ib.	ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ	xi. 33, 4
ἐξ ἀρίστου, a prandio	xi. 46	ἐξαδυνατεῖν τινί	xxx. 19, 1
ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ	xi. 33, 4	ἐξαεροῦν xxv. 8, 5.	ἐξαερωῦσθαι xxiii. 16, 2. xxvi. 30, 2
ἐξαδυνατεῖν τινί	xxx. 19, 1	ἐξαεροῦν xxv. 8, 5.	ἐξαερωῦσθαι xxiii. 16, 2. xxvi. 30, 2
ἐξαεροῦν xxv. 8, 5.	ἐξαερωῦσθαι xxiii. 16, 2. xxvi. 30, 2	ἐξαίσιν πνεῦμα	xxvi. 36, 4
ἐξαερωῦσθαι xxiii. 16, 2. xxvi. 30, 2	ἐξαίσιν πνεῦμα	ἐξαίφνης	xxvi. 8, 3
ἐξαίσιν πνεῦμα	xxvi. 36, 4	ἐξαρθῆναι, eximi	iv. 8
ἐξαίφνης	xxvi. 8, 3	ἐξάττειν ἐν τοῖς ὕπνοις	xxx. 14, 6
ἐξαρθῆναι, eximi	iv. 8	ἐξαναίνεσθαι	xx. 7, 1
ἐξάττειν ἐν τοῖς ὕπνοις	xxx. 14, 6	ἐξελίττεσθαι	xvi. 6, 1
ἐξαναίνεσθαι	xx. 7, 1	ἐξελοῦν	v. 27
ἐξελίττεσθαι	xvi. 6, 1	ἐξεμέσαι	v. 7, 4
ἐξελοῦν	v. 27	ἐξεράσαι	xxxii. 5, 1
ἐξεμέσαι	v. 7, 4	ἐξέρυθρον γίνεσθαι ii. 27. xi. 32, 2.	53, 2
ἐξεράσαι	xxxii. 5, 1	ἐξέρυθρον γίνεσθαι ii. 27. xi. 32, 2.	53, 2
ἐξέρυθρον γίνεσθαι ii. 27. xi. 32, 2.	53, 2	ἐξεστραμμένως γίνεσθαι	v. 32
53, 2	ἐξεστραμμένως γίνεσθαι	ἐξεώσαμεν	xxxv. 8, 2
ἐξεστραμμένως γίνεσθαι	ἐξεώσαμεν	ἐξηθεῖσθαι	xxxviii. 5, 1
ἐξεώσαμεν	xxxv. 8, 2	ἐξικμακέναι xxii. 9.	ἐξικμάζεσθαι i. 12, 2. iv. 26, 1
ἐξηθεῖσθαι	xxxviii. 5, 1	ἐξικμακέναι xxii. 9.	ἐξικμάζεσθαι i. 12, 2. iv. 26, 1
ἐξικμακέναι xxii. 9.	ἐξικμάζεσθαι i. 12, 2. iv. 26, 1	ἐξισοῦσθαι τοῖς δικαίοις	xxix. 13, 4
ἐξικμάζεσθαι i. 12, 2. iv. 26, 1	ἐξισοῦσθαι τοῖς δικαίοις	ἐξιστάσι [ἐξιστῶσιν v.l. ^h .]	αἰ ὑπερβολαί xiv. 1
ἐξισοῦσθαι τοῖς δικαίοις	xxix. 13, 4	ἐξιστάσι [ἐξιστῶσιν v.l. ^h .]	αἰ ὑπερβολαί xiv. 1
ἐξιστῶσιν v.l. ^h .]	αἰ ὑπερβολαί xiv. 1	ἐξονειρώττειν iii. 33, 2. xxxiii. 15, 2.	ἐξονειρώττοντα ζῆα x. 16.
αἰ ὑπερβολαί xiv. 1	ἐξονειρώττειν iii. 33, 2. xxxiii. 15, 2.	ἐξονειρώττοντα ζῆα x. 16.	ἐξονειρωγμοί iv. 5, 1.
ἐξονειρώττειν iii. 33, 2. xxxiii. 15, 2.	ἐξονειρώττοντα ζῆα x. 16.	ἐξονειρωγμοί iv. 5, 1.	ἐξονειρωγμὸς, μετὰ φαντασίας γίνεσθαι x. 16.
ἐξονειρώττοντα ζῆα x. 16.	ἐξονειρωγμοί iv. 5, 1.	ἐξονειρωγμὸς, μετὰ φαντασίας γίνεσθαι x. 16.	ἐξονειρωκτικὸν εἶναι v. 31, 1
ἐξονειρωγμοί iv. 5, 1.	ἐξονειρωγμὸς, μετὰ φαντασίας γίνεσθαι x. 16.	ἐξονειρωκτικὸν εἶναι v. 31, 1	54

ἐπαμύνειν [†ἐπαμύνεσθαι] νεκρῷ xxix.

9

ἐπαναδιπλοῦν in numerando xv. 3, 1

ἐπανακάμπτειν ἐπὶ τὴν ἀρχήν xvii. 3, 3

ἐπανισοῦν xxix. 12. ἐπανισοῦσθαι τῷ

ἐναντίῳ iv. 25.

ἐπανοιδεῖν x. 46

ἐπεγερτικὴ ἀρχή vi. 5

ἐπείγεσθαι ἐπὶ τι xviii. 6, 2

ἐπέστακτος θερμότης vi. 1

ἐπέτεια φυτά xx. 7, 1

ἐπὶ κυνί, sub canicula xxvi. 32. οἱ

ἐπὶ Τροίας xvii. 3, 1

ἐπιγεῖλαι, de fluctu xxiii. 1. 24

ἐπιζεύξας ἐπὶ— xv. 11, 1

ἐπιζήμια ποιεῖν ἐλάττω xxix. 14, 7

ἐπιθερμαίνειν idem quod χλιαίνειν

xxi. 25

ἐπιθυμητικώτερος σιτίων v. 40, 3. ἐπι-

θυμία τί xxii. 3, 2. ἐπιθυμία, τοῦ

καλοῦ ἐστί x. 52, 1

ἐπικάειν [†ἐπικάειν v.l.f.] xxxviii. 7.

8, 1

ἐπικαλύπτεται ἡ ὄψις xxxi. 14

ἐπικατάγνυσθαι ix. 1, 1

ἐπικατασπᾶν xi. 18

ἐπικαβαῖν τὸν αὐλόν xvi. 8, 1

ἐπίληπτος ἐκ παιδός xxx. 1, 6. ἐπί-

ληπτον γίνεσθαι xxxi. 26. 27, 2.

ἐπιληπτικὰ νοσήματα xxx. 1, 25.

ἐπιληπτικῶν ἀρρωστήματα xxx. 1,

3. ἐπίληψις, morbus comitialis

xxxi. 27, 2. ἐπίληψία, prehensio ii. 1

ἐπιμόριοι ἀριθμοί xix. 41, 1

ἐπινέφελα xxv. 21, 1. xxvi. 8, 3.

ἐπινεφέλων ὄντων xxvi. 18. 21, 2.

ἐπινέφελος ἄνεμος xxvi. 62. ἐπινεφῆ

ποιεῖν xxvi. 8, 1. ἐπινεφεῖν xxvi.

38. ἐπινεψιν ποιεῖν ib.

ἐπιξηραίνειν xxi. 11

ἐπιπαρεξίεναι xv. 7, 3

ἐπιπάττεσθαι xxv. 8, 6

ἐπιπίνειν iii. 13. xxii. 8, 1

ἐπιπλάττειν τὰ ὄντα iii. 27, 2

ἐπιπολαστικός v. 6. xxi. 13, 2

ἐπιρροφεῖν xxvii. 3, 4

ἐπίρρυσις xx. 21, 2

ἐπισημαίνειν, praesentiae suae docu-

mentum edere, vel incumbere :

de ventis xxvi. 12, 3. ἐπιση-

μαντέον, notandum xxv. 21, 1.

ἐπισήμανσις κεραυνῶν, fulminis

tactus xxiv. 18

ἐπισπαστικός ὕγρῳ xxxvii. 3, 2

ἐπιστάζειν iii. 5, 6

ἐπιστήμης etymology xxx. 14, 1

ἐπιστηρίζεσθαι ἐν— xxiii. 13

ἐπίσχειν in sermone xi. 60, 1. ἐπί-

σχεσις πνεύματος xxxiii. 5, 1

ἐπιτέλεισις τοῦ σώματος x. 32

ἐπιτίμια μεγάλη xxix. 14, 11

ἐπιτολαὶ ἄστρων i. 3, 3

ἐπίτριτος λόγος xix. 41, 1

ἐπιτυφλοῦσθαι ix. 13

ἐπιφαιγόντες ii. 25

ἐπιφαινίσσεσθαι xxxii. 8

ἐπιχέας xxxvii. 5, 2

ἐπιχρονίζειν xxiv. 2. ἐπιχρονιζόμενος

xxvi. 19

ἐπομβρον ἔαρ i. 8, 1

ἐπτάμηνα x. 41, 2

ἐπτάχορδοι ἀρμονίαι xix. 25. 44. 1. 47

ἐπφάζουσαι ἀλεκτορίδες x. 35

ἐργάζεσθαι τὴν θάλατταν xxxviii. 2, 1

ἐργώδης ἀποχώρησις xxix. 14, 10

ἐρείδειν πρὸς τι xviii. 1, 2

ἐρευγμός πῶς γίνεται x. 44, 1. idem

ἐρυγμός.

ἐριστικοὶ λόγοι cur sint γυμναστικοί

xviii. 2

ἐρυγεῖν ποιεῖ x. 44, 2. ἐρυγμός xvi.

8, 8. τί xxxiii. 1, 1. 5, 2. ἐρυ-

γμοί, δυσώδεις xiii. 4, 2

ἐρύθημα τί ix. 3. ἐρυθριᾶν ποιεῖ xviii.

20, 2

ἐρυσίβαι i. 23, 2

ἐσχάρωσις i. 33

ἐτεροφθάλμων visio xxxi. 7, 8

ἐτήσια βόρεια xxvi. 2, 1. ἐτήσιοι

ἄνεμοι ib.

ἔτνος ἐκπαφάζει xxiv. 9, 1

εὐαπαλλακτότερος v. 22, 2

εὐβοήθητοι νόσοι i. 25, 2

εὐγώνιος ὁπή xv. 11, 1

εὐδίας, sc. οὔσης xxiii. 5, 1

εὐδιάχυτα i. 42, 1, 3

εὐδιαχώρητος ἄρτος xxi. 8, 1

εὐδαιμόνιος ἄνεμος xxvi. 31, 1. 55, 1
 εὐδίοδος ἐξίς viii. 4
 εὐδίοπτον ἴδωρ xxiii. 8. 38, 1
 εὐηκοώτερα ἢ νύξ xi. 33, 1. εὐηκοώ-
 τερα τὰ τῆς νυκτός xi. 5
 εὐέλπιδας ποιεῖ ὁ οἶνος xxx. 1, 27
 εὐέξοδος iii. 22
 εὐθὺς [τὲυθὺ v.l.v.] παθόντες, simul-
 atque passi sunt xxvii. 9, 2.
 εὐθὺς γινόμενα, simulatque nas-
 cuntur xix. 38, 1. εὐθὺς ἡμέρας,
 statim post diei exortum xxvi.
 8, 2
 εὐθύγραμμα σχήματα xv. 6, 1, 2
 εὐθυπαρεῖ [τὲυθυπαρεῖ v.l.o.] ἡ ὕψις xi.
 58, 2
 εὐίδρωτα ii. 17, 1. τίνα xxxvi. 2, 1
 εὐκράτος οἶνος iii. 18, 2. 22. τὲυ-
 κρατέστερον πίνειν iii. 3. εὐκρατῶς
 ἔχειν τι iii. 26, 7
 εὐκρινές xi. 33, 2
 εὐνουχίαι iv. 26, 2
 εὐπνοὺς τόπος i. 52, 1. εὐπνοὺν σῶμα
 v. 34, 1. εὐπνοοὶ τόποι xiv. 7.
 εὐπνοῦστερον εἶναι, pro ῥᾶν ἀνα-
 πνεῖν xxxii. 5, 1. εὐπνοια xiv. 7.
 εὐχροίαν ποιεῖ xxxviii. 3, 1. 4
 εὐροα σώματα iv. 11
 εὐρυχωρίαν ποιεῖν xxii. 1, 2
 εὐρώς οὐ μελαίνεται xxviii. 9
 εὐσθενεῖν i. 22. xx. 18, 2
 εὐσωματωδέστερος ii. 31, 2
 εὐφωνία συμφέροντα xi. 45, 1
 εὐχρούστερος i. 37, 1. ii. 30, 2
 εὐψυκτος ii. 26, 1. viii. 6
 ἐφαλσίς xvi. 4, 4
 ἐφέλκειν ἐφ' ἑαυτοῦ ii. 19
 ἔφυγον εἶναι xxiii. 34, 2
 ἔφυδρος τόπος i. 8, 1
 ἐψανά xx. 4, 5
 ἐψηγμένος εἰς μικρά xxiii. 33, 1
 ἐψημένας χύτραι v. 36, 1
 ἐξ ἑώας, s. ὥρας xxvi. 54, 4. ἔωθεν
 τὰς μελέτας ποιεῖσθαι xi. 22, 1
 ἔωλοι ἄρτοι κουφότεροι τῶν θερμῶν xxi.

5

Z.

Ζητητικὸν εἶναι xiv. 15, 1
 ζοφωδέστατος ἀήρ xxvi. 53

ζυγῶν ἰσαζόντων xxvi. 26, 3
 H.

Ἡβᾶν iv. 4, 1. περὶ ἥβην, et πρὸ
 ἥβης iv. 26, 8

ἡδαφισμένος, pavitus xxiii. 29, 1
 ἡδυντικά xx. 6. ἡδύσματα τίνα ἐστὶ
 ibid.

ἡθισίς [τῆθῆσις] ii. 41

ἡθμός xvi. 8, 5

ἡλισμένοι ἄρτοι xx. 5

ἡλιῶσαι τὰς σταφυλάς xx. 35, 2

ἡμερα φυτὰ τίνα xx. 12, 4. ἡμερό-

της ib. ἡμεροῦσθαι x. 45, 5

ἡμικύκλιον xv. 7, 3

ἡμιόλιον xix. 23, 2. 35, 2. ἡμιόλ. 15

λόγος xix. 41, 1

ἡμισφαίριον xvi. 2

τῆνυπερ i. 42, 3

ἡπιαλοῦντες in rigore sitiunt xxvii. 2

ἡρακλειτίζοντες xiii. 6, 1

ἦρι γενομένῳ i. 19, 2. ἦρος vere xxvi.

2, 1

ἦχος, sonus xix. 24. πῶς γίνεταί xi.

8, 1

Θ.

Θανάσιμα ἀρρωστήματα i. 28. θανα-

τηφόρα i. 47, 2. θανατῶδες μετό-

πωρον i. 19, 1

θαρρητικοί xxvii. 3, 2

θauματοποιός xviii. 6, 1

θερμάσια ii. 36

θερμολουτρεῖν, seu θερμολουτεῖν i. 29, 4

θηλυδρία iv. 26, 5. θηλυκὴ φωνή x.

36, 1. θηλυτοκοῦσιν αἱ ὀχεῖται xiv. 5

θιγγάνειν πτεροῖς xxxiii. 4

θλάσις τί ix. 4, 3

θλιβόμενα, κοῖλα γίνεταί ix. 4, 3

θύμον, δριμύτατον xx. 20, 1

θυμὸς τί ii. 26, 2. cum calore con-

junctus x. 60. θυμοειδῆ τίνα ib.

θάραξ, περιφερής xvi. 9

I.

Ἰατρεύονται αἱ νόσοι i. 57

ἴδισις ἐτὶ ἰδρώς xxxv. 4

ἰδρωτικωτέρως ἔχειν ii. 40. ἰδρωτο-

ποιεῖσθαι ii. 42, 2. ἰδρωτοποιία ib.

ιερά νόσος unde dicta epilepsia xxx.

1, 2

ἰλιγγος, vertigo vi. 4

- ἰζία πῶς γίνεται iv. 20
 ἰουθος τί xxxvi. 3. ἰουθος ἄπεπτος
 xxxiv. 4, 2. ἰουθοι cur faciem
 maxime infestent xxxvi. 3
 ἰσαζόντων ζυγῶν xxvi. 26, 3
 ἰσημερία xxvi. 26, 2
 ἰσθμός, collum angustum xvi. 8,
 5. v.l.⁹.
 ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ xvi. 12, 1
 ἰσοκρατής xxvi. 26, 3
 ἰστοαχεῖς κυλιόμενοι xvi. 5, 3
 ἴτῃσι τὰς τρίχας iii. 26, 5
 ἰσχάδες, caricæ xxii. 9
 ἴσχειν φαύλως, pro ἔχειν xxviii. 1, 2
 ἰσχία, seu τὰ περὶ τὴν ἔδραν iv. 2,
 1, 2
 ἰσχυραίνεσθαι vi. 1. ἰσχυρὸν v. 40, 2
 ἰσχυρόνων sermo qualis xi. 55.
 ἰσχυφωνία τί x. 40. xi. 30, 2.
 ἐνεότης τις x. 40. ἰσχυφωνίας (vel
 potius ἰσχυφωνίας) etymologia
 xi. 35. 60, 1
 ἰσχυρίζεσθαι πρὸς τὸ ἤττον xxix. 11
 ἰταμός πρὸς τὸ πράττειν xxx. 1, 6
 K.
 Καθαπερεῖ ii. 25
 κάθαρσις τί i. 42, 2
 καθαρτικόν i. 43, 1
 καθέδρα, sessio v. 11. vi. 1. καθέ-
 δραι, sessitationes v. 14, 3
 καθεκτικός πνεύματος xxxiii. 15, 4
 κάθετος, perpendiculum xv. 10
 καθίστασθαι de fluctibus, pro com-
 poni, considerare xxiii. 17
 καθορᾶν, contueri xxxi. 20
 κάθυγρος ἀήρ xxvi. 54, 1. καθυγραί-
 νειν i. 39, 1
 κάθυπνον εἶναι iii. 34, 2. καθύπνωσις
 xi. 17, 2
 κακηγορεῖν xxix. 12. idem κακῶς
 εἰπεῖν xxix. 11
 κακῶδης ὁσμῇ xx. 33
 καλάμινον πῦρ iii. 5, 8
 καλλύνειν, scopis mundare xxiv.
 9, 1
 καλυπτῆρες [†καλύπτραι] xx. 9, 2
 κάμινος, fornax xxii. 2, 10
 κάμνειν μακρὰς ἀσθενείας i. 17, 2
 καπήλεια [†καπήλια v.l.^z] x. 12, 3
 κάπνισις, μετὰ δακρύου x. 51
 καπνωδέστερον ὄζειν xii. 4
 καπυρὸν, περιθραύεται xxi. 3
 †καρδία τῆς κλεψύδρας xvi. 8, 4
 καρδιώττειν iii. 18, 1
 κάρον καὶ κραπάλην ποιεῖ iii. 17, 3
 καρπισμοῦ χάριν xxix. 14, 6
 καρτερεῖν, tolerare xxviii. 6. idem
 ἀνέχεσθαι xxviii. 5
 κατάγινυσθαι v. 20
 καταδαπανῶν x. 55
 κατάδηλον γίνεσθαι xix. 21
 κατάδημα xxv. 2, 4
 κατακεραυνώμενα xxviii. 1, 3
 κατάκλασις xi. 23, 51
 κατακλυσμός xiv. 15, 2
 κατακολλᾶν ix. 1, 2
 κατακορῆς ἕξις xxx. 1, 25
 κατάκρουσις iii. 25, 1. κατακρουστικά
 iii. 18, 1
 κατάλληλα ὄντα xvi. 3, 2. κατάλ-
 ληλοι πόροι xi. 58, 3
 καταμαραίνεσθαι i. 55, 2
 κατάμιξις ii. 22, 2. xxxvii. 2, 1
 κατάντων περιπτώτων ἐπιπονώτεροι οἱ
 ἀνάντεες v. 40, 4
 καταπατεῖν τὴν γῆν xx. 14, 2
 καταπέττειν iii. 13
 καταπίνεσθαι εἰς βυθόν xxiii. 5, 2
 καταπλάσματα i. 45
 καταπνέειν xxvi. 45, 2
 κατάπνιξις, ἄχροιαν ποιεῖ xxxviii. 3, 1.
 καταπεπνιγμένοι τόποι ii. 30, 2
 καταριθμεῖν εἰς δέκα xv. 3, 1
 κατάρροις ἐκ κεφαλῆς ii. 17, 1. xxxvi.
 2, 1. κατάρροις εἰς πνεύμονα i. 9,
 3. κατάρρους ποιοῦντα x. 54, 4
 καταρροφεῖν iii. 35
 καταρτῶμενα iii. 20, 3
 καταστροφαι ἀτελεῖς xix. 39, 3
 κατατρώγεσθαι xx. 22, 1
 καταφαυῶς πονηροί xxix. 14, 6
 καταφίεμαι xxxii. 5, 3
 κατάφορος xxiii. 41
 καταφυγῆναι x. 54, 4
 κατεαγῶς, fractus xvi. 8, 9
 κατελούμενον ἐντός ii. 29
 κατεργασία, confectio xxii. 14
 κατίσχειν τόπον δλίγον xxvi. 38

- †κατωρετικόν i. 43, 1
 καυλὸς τῆς κύστεως x. 43, 2
 καῦσοι i. 20, 3, 4. qualis febris
 xiv. 3. cur in frigidis regionibus
 frequentiores ib. cur autumno
 et hieme magis adorian-
 tur i. 29, 1
 καχρέδια xx. 8
 κεγχραμίδες τῶν σύκων xxii. 14
 κεκρύφαλος, ventr. x. 44, 2
 κένωσιν ποιεῖν xvi. 8, 6. κενώτερος
 xi. 33, 1
 κηδευτῆς ἀπρακτος xix. 48, 3
 κηπαῖοι πέπονες xx. 32
 κηθελιῶντες i. 5
 καθαρχδικωτάτη τῶν ἀρμονιῶν xix. 48, 1
 κίσσηρις τεμνομένη vii. 5, 1. κισή-
 ριδος [†κισσήριδος v.l.^b] pumicis
 xxv. 9
 κλάσις εἰς τὸ πρόσθεν v. 19, 2
 κλητεύεται ἡ δίκη xxix. 13, 2
 κλύδων in mari ut fiat xxiii. 4, 1
 κλυδῶντα pro φλυδῶντα xxxvii. 5, 2
 κλύζειν τὴν κοιλίαν iii. 17, 1
 κνήθεσθαι, scabi xxxi. 3, 2. κνησμὸς,
 ἡδύς ἐστι iv. 15, 1. κνησμώδη
 πάθη vii. 8, 3
 κοιλία, caverna vi. 3, 2. κοιλία τῆς
 γῆς xxv. 2, 2. κοιλίας τοῦ νέφους
 xxvi. 6
 κολλᾶν ὕδατι xxi. 22, 2
 κολοβὸν ὑπολείπεται, ut dens qui ex-
 trahitur iv. 8
 κολόκυνθα xx. 3
 σκόλυμος [†κόλυβος] Hesiodi iv. 25
 κολύθρους ὑφαρπάζειν xvi. 4, 2
 κολυμβῶντες xxxii. 11. κολυμβηταί
 xxxii. 3, 5, 3
 κομφῶς εἰρηκῶς xvii. 3, 4
 κονία, lixivium iv. 12, 2
 κονιάματα ἤχει μάλλον xi. 7
 κοπάσαι, de lacu xxiii. 34, 1
 κοπιάσαι xviii. 7, 3
 κοπιᾷδες περίπατοι v. 40, 6. κοπιω-
 δέστερος v. 40, 1
 κοπιῶμενοι, et κοπιῶντες v. 7, 1
 κοπῶδης v. 7, 1. 12. 35
 κορυζᾶν i. 16, 2. x. 54, 1
 κουφίζεσθαι περιττώματος xxx. 1, 31.
 κουφισθέντες τοῦ πάθους iii. 17, 4.
 κούφως ἔχειν iii. 15, 1
 κρασιπάλῃ τί iii. 17, 4. κρασιπαλᾶν
 iii. 3
 κράτιστος αὐτὸς αὐτοῦ xviii. 6, 2.
 κρατιστεύειν ἐν τινι ib.
 κρίσιμος ἡ τρίτη ἡμέρα xxvi. 14
 κρόμμυον unde dictum xx. 22, 1
 κυανοὺς ἀήρ xxxiii. 6, 1
 κυβικοί ἀριθμοί xv. 3, 3
 κύησις πολυχρόνιος x. 9
 κυκεὼν cum mero et dulci per in-
 tervalla potus, sobrios efficit
 iii. 12
 κύκλος τὰ ἀνθρώπινα xvii. 3, 2
 κυματοειδὲς ἄνεμοι xxvi. 16, 1
 κυνίδια ἐν ὀρτυγοτροφείois [†ὀρτυγοτρο-
 φίοις v.l.^x] x. 12, 1
 κύοντα ζῖα, grvida x. 6. κύουσαι,
 foetae, gravidæ i. 9, 2. κύόμενα
 παῖδια ib.
 κυφότεροι xiii. 10
 κωδία τῆς κλειψύδρας xvi. 8, 4
 κῶδων, nola xxxiii. 14, 2
 κωθωνίζεσθαι μεγάλαις iii. 12. xxv. 1.
 κωθωνισμός i. 39, 2. æstate con-
 ceditur v. 38, 2
 κῶνος τί iii. 9, 4. xv. 11, 1. κῶνου
 impulsus motus qualis, et cur
 xvi. 5, 1
 Λ.
 Λάβρον ὕδωρ xxvi. 36, 4. λάβρως
 ἐσθίειν xx. 34, 1
 λαγνεῖα i. 50, 1. phlegmaticis mor-
 bis confert iv. 16. λάγνοι οἱ θα-
 σεῖς καὶ χυλοί iv. 31, 1, 2
 λάκκος, cisterna xi. 8, 1
 λαλίστερον ποιεῖ xxx. 1, 6
 λαμπρὸς ἄνεμος, pro σφοδρὸς xxvi. 60
 λαοί, οἱ ἄνθρωποι xix. 48, 2
 λαπάττεσθαι xxiii. 39. λάπαξιν ποιεῖν
 ib. λαπαρὸν γίνεσθαι ib.
 ὁ λάρυγξ xxviii. 7, 1
 λάχχανα αἰαίνεται xx. 7, 1
 λεαντικόν iii. 13
 λειότης δηλοῖ πυκνότητα x. 4
 λείρια xx. 21, 1
 λειφαμειν iv. 7, 2
 λεκίθου ὕμην x. 61

- λέπρα vii. 8, 3
 λεπτόν τί xi. 19, 1. λεπτή φωνή τίς xi.
 6, 2
 λεπτοδερμάτατον ζῶον x. 5
 λεύκη τί x. 4. 33. λεύκην τίνα ἔχει
 x. 5
 λευκῶϊα xiii. 11
 ληΐζεσθαι, prædari xxix. 4, 1
 ληπτὸν γίνεσθαι, epilepsia obnoxium
 fieri x. 50
 λῆψις, accessio febris i. 56, 1
 λιθάζειν, lapidem ejaculari v. 8.
 λιθιζῶ μόνος ὁ ἄνθρωπος x. 43. λι-
 θίδια xxiii. 29, 2. λιθοῦσθαι xxiv.
 11, 2
 λιμνάζειν εἰς ἔλος xxv. 2, 2. λιμνασία
 xxv. 2, 3. λιμνώδης θάλαττα
 xxiii. 6, 2
 ἡ λιχανός, sc. χορδή xix. 20, 1
 λόγος τί x. 39
 λοξή φορά xxv. 14
 λοφίαν ἔχειν x. 62
 λόφουρα ἀποφοφοῦσι μάλιστα x. 44, 1
 λυγμός τῶ xxxiii. 1, 1. λύγξ, sin-
 gultus, quid xxxiii. 5, 2, 3. λύγ-
 γες ἀσθενεῖς xxxiii. 5, 1
 λυμαίνει τὰ ὄμματα xxxi. 5, 1, 2.
 λυμαίνεται τὴν ὄψιν xxxi. 19, 1
 λαφᾶν i. 19, 2. xxiii. 29, 2
 M.
 Μαγαδίζειν, e contrariis vocibus
 est xix. 39, 4. μαγαδίζειν ἀρμο-
 νίαν τίνα xix. 18, 1
 μάζα, massa hordeacea xxi. 10.
 15, 23. μάζαι probe tritæ me-
 lius alunt quam non tritatæ
 xxi. 2
 μαλακία omnis ex incoctione est
 xxxi. 23, 1
 μαλακή θερμότης xxxviii. 8, 2
 μακρὰ νοσήματα xxx. 1, 19
 μανότερος [†μανώτερος] xi. 58, 4, 5
 μαράνσει φθείρεσθαι τί iii. 26, 4.
 μαράνσει τὸν βίον ἐκλείπειν iii. 5, 6
 μαρίλη λεπτή xxxviii. 8, 1
 μασᾶσθαι [†μασσᾶσθαι v. l.^{x & g.}] i.
 38. vii. 9
 μάτην ἐστὶ, frustra est xxix. 14, 6
 μαχλόταται γυναῖκες iv. 25
 μεγαλοκέφαλοι xxx. 3
 μεγαλοκύμων xxvi. 16, 2
 μεγαλομερῇ xxiii. 22, 2
 εἰς μέθην πίνειν xxx. 1, 27
 μεθόριον, confinium xxvi. 31, 1
 μεθεῖν quando dicamur iii. 12
 μελαγχολικά νοσήματα xxx. 1, 25.
 μελαγχολικὴ κράσις xxx. 1, 21.
 μελαγχολικοὶ τῇ φύσει iii. 16, 2
 μελάνει, nigricat xxiii. 23, 1. με-
 λανία, nigredo xxi. 4
 μέλη contra animi propositum
 sæpe nobis in mentem et os
 veniunt xi. 27, 6
 μελλέπταρμοι xxxi. 7, 5
 μελοποιοί xix. 31. μελωδεῖσθαι xix.
 18
 μέση cur dicta in concentu, cum
 in octo non sit medium xix.
 25. 44, 1, 2. 47. μέσης (sc.
 χορδῆς) χρήσις xix. 20, 2
 μεσονύκτιον, media nocte xxvi. 18
 μεσουρανοῦντος τοῦ ἡλίου xv. 12, 1
 μεταχειρίζεσθαι, manibus tractare i.
 37, 1. μεταχειρίζεσθαι σπονδαῖα
 xviii. 6, 1
 μετέωρον εἶναι v. 29
 μηδαμῶς κεκλίσθαι viii. 21, 2
 μηνίσκος ἐπὶ τῆς γῆς xv. 11, 1
 μηνσεῖδος κύκλος xv. 7, 4
 μήποτε, pro ἴσως δὲ xxvi. 48, 3.
 Μῆ ποτ' ἀπ' ἡπείρου δέισης— xxvi.
 57, 1
 μηρυκάζοντα οὐκ ἐρεύγεται x. 44, 2
 μήτρα, matrix iv. 13, 4. μήτρας
 τύποι x. 14
 μικροκέφαλον xxx. 3
 μικρομέρεια xxxviii. 8, 2
 μιμητικώτατον ζῶον xxx. 6
 μῆμος [†μίμος] xviii. 6, 1
 μεμολιβδωμένοι ἀστράγαλοι xvi. 3, 1.
 12, 1
 μονότοκα [†μονότοκα] x. 61. μονο-
 τόκον ὁ ἄνθρωπος x. 28
 μονόχροα ὄμματα xxxi. 27, 2
 μονώδιας ἀκούειν xix. 9
 μυκτῆρες, nares x. 2
 μύξα, mucus iv. 26, 1
 μυξωδὴ, ῥυπτικά xxiii. 40, 1

μυρρίναι ταριχευόμεναι xx. 31, 1
 μύρτα, myrti baccæ ib. et xxii. 11, 1
 μύωψ cur contractis palpebris
 cernant xxxi. 16. cur exiles lit-
 teras pingant xxxi. 8, 15. μύωψ
 cur oculis propius admoveat
 quæ cernere vult; contra quam
 senex xxxi. 25, 1

μώλωπας κωλύοντα ix. 1, 1

N.

Νάνοι πόθεν γίνονται x. 12, 1
 νάρθηκος πληγή ix. 3. νάρθηκι πλατεῖ
 μαστιγοῦν xxviii. 3, 5

νάρκη τί ii. 15. unde sit vi. 6

ναυάγιον ἀναπλεῖ xxiii. 5, 12

ναυτιᾶν ii. 18

νέα καὶ νήπια ζῶα xi. 14, 1. 24

νεανικὴ κίνησις xxiii. 2, 2

νεηλιφεῖς οἰκίαι xi. 7

νεῦδαρτα δέρματα ix. 1, 1

νεόκανστος ὕλη xii. 3, 5

νεφελώδης ἄνεμος xxvi. 20. νεφώδης
 ἄνεμος ib.

νηνεμία τί xxv. 4, 1

τὰ νήπια τῶν ζώων xi. 24

νηστείας ὅζειν xiii. 7

νητρώδης δύναμις xxiii. 40, 2

νόμοι cur dicti qui canuntur xix.

28. cur non fiant per antistro-
 pha xix. 15. νόμοι ὀρθοί cantatu
 difficiles xix. 37, 1

νοσακεροί [†νοσεροί v.l.y.] τίνες x. 64

νοσερὸν αἶμα x. 2. νοσερὸν θέρος i. 19,

3. νοσίζειν ὑγιαίνοντα i. 3, 2.

νοσοποιεῖν i. 52, 2. ii. 32, 2. v.

34, 2. νοσῶδες πυρετοῖς καὶ ὀφθαλ-
 μίαις i. 8, 1

νοτὶς [†νοτία v.l.^e] humor i. 57.

νοτιᾶν, humere xxi. 12, 1. νοτί-

ζειν ποιεῖ xxvi. 16, 2

νυγματώδης πήδησις xxvii. 3, 2

νωθροὶ καὶ μαροὶ xxx. 1, 18. νωθραὶ

κινήσεις ii. 38, 1. νωθρότερα τὰ

σώματα ποιεῖ ὁ ὕπνος xi. 27, 4

Ξ.

Ξηροτριβία xxxvii. 5

Ξεῖναι, radere xxxi. 5, 1. Ξεῖσθαι τὰ

αἰδοῖα xxx. 1, 12

Ξυρούμενοι τὰ σκέλη xvi. 4, 2

ξύσματα in radiis solaribus voli-
 tantia, quisquiliæ xv. 13, 1

O.

Ὀγκηρὸν γίνεσθαι x. 54, 6. ὀγκηρὸν

ποιεῖν xxiv. 10, 2. ὀγκότερος pro

ὀγκρότερος xxxvii. 3, 2

ὀδοποιεῖται ἡ ὁρμή iv. 20

ὀδυνᾶσι τὴν ὀσφύν v. 40, 5

οἰδήμα λαμβάνειν ix. 14

οἰνηρὰ ὑγρότης iii. 15, 2

οἰνόφλυγα γίνεσθαι iii. 28

οἰνώδεις βροαὶ [†βροαί] xix. 43, 2

οἰνωμένοι i. 20, 2. xxvii. 4, 1, 3

ὀστοί iii. 20, 3

ὀκτάμηνα x. 41, 2

ὀλίγιστον διάστημα x. 15, 2

ὀλιγοσιτία i. 39, 2. v. 38, 2

ὀλισθαίνειν xxiv. 1. xxv. 11. ὀλισθαί-

νειν ποιεῖ xxxii. 10. ὀλισθηρὸν γί-

νεσθαι ib.

ὀλκὸν εἶναι xxii. 13

ὀμαλές et ἀνωμαλές xix. 6. ὀμαλῶς

κινεῖσθαι v. 35. ὀμαλίζειν x. 54, 3

ὄμβρος xxvi. 26, 4

ὀμιλία, coitus iv. 17. xxx. 1, 13

ὁμοιοπαθεῖς τοῦτοις xxx. 1, 4

ὁμοιόσχημον ἀνθρώπων x. 54, 9. ὁμοιο-

σχημονεῖν τὰ ἄλλα ii. 5

ὁμοπαθέστερον v. 22, 1

ὁμοταχῶς φερόμενα xvi. 3, 2

ὁμοτόνως φέρεσθαι xv. 5, 1

ὁμόφωνον cur minus suave quam

σύμφωνον xix. 39, 1. ὁμόφωνον

εἶναι xix. 14. ὁμόφωνεῖν xix. 16

ὀνειρώττειν xxx. 14, 2

ὀνίνησιν xx. 18, 2. ὀνίανται ib. 1

ὀξεῖται νόσοι i. 6, 2. ὀξὺ in voce quid

xi. 6, 1. 21

ὀξύμελι vino insuavius xix. 43, 2

ὀξυφωνία unde xix. 37, 2

ὀξυπτία iv. 3

ὀπίουροι κατεαγότες xvi. 8, 9

ὀπτὰ κάρνα xxii. 7. ὀπτανὰ, assa-

tilia xx. 5

ὀπωροφυλάκων machinamentum xxv.

2, 4

ὀργάζει πρὸς διάκρισιν ii. 32, 2. ὀργᾶν

iv. 8

ὄργανα κρουστικά xix. 10

- ἄρθοι νόμοι cantatu difficiles xix.
 37, 1
 ὀρίγανος, herba xx. 22, 1, 3
 ὀρίνεσθαι τὸν θυμὸν xxvii. 3, 2
 ὀρμᾶν πρὸς μίξιν iv. 15, 2. ὀρμητικὸς
 πρὸς ἀφροδίσιαν iv. 28, 1. ὀρμη-
 τικὸς πρὸς τὸ ἔργον ii. 31, 2
 ὀρτυγοτρόφια x. 12, 1
 ὀσαπλάσιον, quantuplum xxi. 22, 2
 ὀσμάσθαι ἡδέως xiii. 4, 1. ὀσμὴ τί
 xiii. 5. ὀσμώδη i. 48. ὀσμώδης
 οἶνος xii. 13
 ὀστρακοῖ τὸ δέρμα ii. 32, 1
 ὀσφραντικὸν ζῶον x. 18, 1
 ὀσχεάς σύσπασις xxvii. 11, 2
 οὐ ποτε νυκτερινὸς βορέας τρίτον ἵκετο
 φέγγος xxvi. 9
 †οὐδένα, plurali num. xi. 1. οὐθὲν
 ἄτοπον xi. 8, 2. xix. 42, 4. xxvii.
 3, 5
 οὐλα, gingivæ xxii. 14
 οὐλότης xiv. 4. οὐλότριχες xxxiii. 18
 οὐλοῦσθαι, cicatricem contrahere
 x. 22, 2
 οὐρανὸς, palatum xiii. 2. xxxiii. 14,
 2
 †οὐρανίσκος xxxiii. 14, 2. v.l.
 οὐρησις i. 51, 1. οὐρητῆρ, sc. πόρος x.
 43, 2. οὐρητικά i. 48. οὐρητικά
 τίνα xx. 16, 1
 οὐρον τί ii. 3
 ὀφθαλμίαι ξηραί i. 9, 3. 12, 2
 ὀχεῖαι θηλυτοκοῦσιν xiv. 5
 ὀχετός i. 55, 2
 ὀψιαιότερον iii. 10, 1. xxvi. 18
 Π.
 Πάγος, gelu xxvi. 51. πάγεσι pro
 πάγοις xii. 6
 παιδαριώδη μέλη x. 12, 3
 παλαιὰ πρόβατα, vetulae oves x.
 23, 2
 παμφάγον x. 45, 2
 πανσέληνος κύκλος xv. 7, 2
 παραβλαστάνειν xx. 13, 2
 παραδύνειν xx. 22, 3
 παραθερμαίνεσθαι iv. 2, 2
 παρακαταθήκην ἀποστερεῖν xxix. 2, 1
 παρακαταλογία in cationibus cur
 sit tragica xix. 6
 παράκρουσις τοῦ θερμοῦ iii. 12
 παραλιμπάνειν, prætermittere xxix.
 13, 4
 παρᾱλλάττοντες πόροι xi. 58, 3
 παρᾱλλάγη εἶναι xxxiv. 9
 παραλογίζεσθαι, decipi xxx. 4, 2
 παραμέση xix. 12, 47
 παρανευρισμέναι χορδαί xi. 31
 παραρρεῖν i. 55, 1
 παρασεῖν in cursu v. 8
 παραφυάδες xx. 24
 παραχεθῆ affusum sit xx. 35, 2
 παράχορδον xix. 33. v.l. 9.
 παρεγγύς xv. 13, 2
 παρεγκλίνειν xxxii. 5, 3
 παρεισδύεσθαι xxiii. 14. παρεισδύνειν
 v. 6
 παρεκθλίβεσθαι xxiii. 5, 3
 παρεμπεσεῖται τοῖς σώμασι ii. 42,
 2
 παρεμφαίνεσθαι xxiii. 9, 2
 παρεστράφθαι iv. 26, 6
 παρήλιος ubi non fiat, et cur xv.
 12, 1
 παροινεῖν iii. 2. 27, 1
 παρορᾶν εἰς τὰ πλάγια x. 15, 2
 παρυπάτην ἄδοντες xix. 3
 παῦλα pro ἀνάπαισις xxvi. 14
 πεδιάς γῆ xx. 32, 2
 πέλαγος, æquor, altum xxiii. 3, 2
 πελιδνοῦσθαι viii. 1. πελῖωμα λαμ-
 βάνειν ix. 14
 πένταθλος, πρὸς ἀλτῆρας ἀπερείδεται
 v. 8
 πεπάνθαι xx. 20, 2
 πέπηγε, coagulatus est xxii. 7
 πέπονες, cucumerum species xx.
 32, 1
 πεπυρεχότες xi. 22, 3
 περαίνειν ἔξω ii. 17, 2. περαίνειν πρὸς
 ἐγκέφαλον xiii. 5. id est pene-
 trare.
 περιεπτόμενα ἡμῖν v. 7, 2
 περιβλημα ἔχειν ii. 37
 περιθραύεσθαι xxi. 3. xxiii. 36
 περίστασθαι ὡτός xxxiii. 15, 2
 περικαρπίων πικρότης xx. 25
 περικαταλαμβάνεσθαι xxvi. 56, 2
 πέριξ τὰ αἰδοῖα xiii. 6, 3

περιπλάττεσθαι πηλῶ	xx. 18, 1	πόντια πνεύματα	xxvi. 57, 2
περιπωματιζόμενα	xxii. 4	πορεία πᾶσα ἐξ ἄρσεως καὶ θέσεως	
περίσαξις γῆς	xx. 14, 2	συντελείται v. 41. πορείας κίνη-	
περιστέλλειν i. 55, 3, ii. 26, 1		σις x. 26	
περίτεινεσθαι	xxiv. 7	πορφυρεῖς	xxxviii. 2, 1
περιφέρεισθαι κύκλῳ	xvi. 3, 1	ποωδέστερον ὅζειν	xii. 4
πέτεσθαι, volare	x. 21, 1	πραέα ζῶα	x. 35
πήγνυσιν ἄλας τὸ πῦρ	iii. 16, 1	πρεσβύτερες γυναῖκες	x. 4
πηλώδης ἰκμάς	xiii. 4, 4	προαναφέρεισθαι	x. 54, 5
πημαίνει	xxxii. 5, 1, 2	πρόβλημα, in vulnere	i. 3
πῆρώσεως duo genera	iv. 26, 5	προβρέχειν	xxii. 11, 2
πίερα γλῶττα	x. 19	προδιαλύεσθαι	xxiii. 28
πίσις τῆς φωνῆς	xix. 3	προδιεργάζεσθαι	xxii. 11, 2
πλήσις xxxvii. 6. πῖλητικὸν τὸ ψύ-		†προδιθεῖσθαι	xxiii. 21
χος xiv. 8, 3		πρόδρομοι quando spirent	xxvi. 51.
πιστεύειν ἑαυτοῖς, fidere sibi et suis		πρόδρομοι, ex borearum genere,	
viribus xviii. 6		spirant antè caniculam	xxvi.
πλάτανος, arbor latifolia	xv. 11, 1	12, 2. noctu minus spirant	
πλειστάκις	xix. 20, 3	xxv. 16	
πληγὴ πᾶσα, διαιρετικὸν ἐστὶν ἡ θλα-		†προεγρηγορέαι	xviii. 1, 1. v.l. ^s
στικὸν v. 37, 3		προεδεσθὲν	xx. 34, 2
ἐν πλησμονῇ κύπρις	x. 47, 1	προεξασθενεῖν	i. 50, 2
πλοῦτος, τυφλός	xxix. 8	προεπίστασθαι	xix. 5
πλύντρον ἰχθύων ὅζει	iv. 29	προεστός [†προεστὼς v.l.v.] δέρμα	
πνεῦμα τί xxvi. 34. πνεῦμα, σύνωσις		x. 3	
αἰέρος xxiii. 11. πνευματικαὶ κινή-		προέτεια	xx. 14, 2
σεις xviii. 1, 1. πνευματώδη πάθη		προετικὸς et καθεκτικὸς oppos. xxxiii.	
xxx. 1, 10. πνευματοποιεῖν xxiv.		15, 4	
10, 2		προῖενται τὴν ῥύσιν	x. 2
πνευμονικὸς τόπος	xxxiii. 14, 1	†προῖστάν τὸ πνεῦμα ii. 38, 1. v.l. ^g .	
πνευστιζὲν vetatur in venationibus		προῖσταται αὐτοῖς χολή iv. 29.	
xi. 41. πνευστιζόντες xxxiii. 14, 1		προῖστάμενος ἀήρ xxiv. 12	
πνιγγραὶ νύκτες	xxv. 16	προῖσχυαίνειν	iii. 23, 1
ποικιλία ἐκ γενετῆς x. 33. ποικίλλεται		προκαθίζεσθαι	xxvi. 56, 1
τὰ τικτόμενα x. 10		προκαταφέρεισθαι	xii. 2
πολιὰ, σαπρότης τις	x. 34	προμαλάσσειν	ii. 32, 2
πολλαπλάσιος μιᾶς	xix. 2	προμαραίνεσθαι	xxiii. 11
πολυγωνοειδές	xv. 6, 4	προοδοποιεῖν τῷ πόματι iii. 35. προοδο-	
πολυειδὴς φθῆ	xix. 15	ποιεῖσθαι εἰς— ii. 11, 2. προωδε-	
πολύκενος τόπος	xxv. 22, 3	πεποιημένος iv. 11	
πολυσχιδεῖς ἰσχυάδες	xxii. 9	προπετεῖς οἱ ἰσχυρόφωνοι [†ἰσχύφωνοι]	
πολύτεκνα ζῶα	x. 14	xi. 60, 1. προπετεῖς τὸ ἡμῶν σῶμα	
πολύχροα facit ἡ τῶν ὑγρῶν πολύχροα		v. 19, 2	
xxxiv. 4, 2		πρὸς τὴν δέιλην, pro περί xxvi. 33, 1	
πολυχρονία, diuturnitas	x. 47, 2	προσανάμπλησι	i. 7
πολυώνυχα ζῶα	x. 43, 1	προσαναφέρεισθαι	iii. 5, 6.
πόμα, potus	i. 14	προσαπερίδεσθαι πρὸς—	xxv. 1
πομφόλυγος ortus xxiii. 4, 3. πομ-		προσάψαι τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει xvii. 3, 4	
φολυγοῖ τὴν θάλατταν ibid.		προσαυλεῖν	xix. 39, 4

- προσδιηθείσθαι xxiii. 21
 προσεγγιγμέναι xviii. 1
 προσεγγέσθαι xxxii. 10, 11
 προσεκσπᾶν iv. 8
 προσελῶδεις τόποι xxiii. 34, 1
 προσενεγκάμενοι ἐξ ἄρτου viii. 9, 4
 πρόσσεις τῶν σιτίων xxx. 14, 4
 προσήνεμα xx. 9, 1
 προσιστᾶν τὸ πνεῦμα ii. 38, 1
 προσιστάν i. 41, 2
 προσκυνεῖν ὡς ἱερόν xxxiii. 9, 2, 3
 προσογεῖν xxxiv. 11
 προσοιστέον i. 50, 2
 προσπταῖεν, in sermone xi. 60, 1.
 πρόσφατον ἔλαιον, oppositum τῷ πα-
 λαῖῳ xxi. 4. πρόσφατοι καρποί
 xx. 30
 προσφέρειν τροφήν i. 50, 2
 προσφύεσθαι τῷ σώματι i. 42, 5.
 προσφῦναι τῷ σώματι xxi. 2.
 πρόσφυσις τῆς τροφῆς ii. 3
 προσχέεσθαι θερμόν iii. 26, 5
 προὔπαρχουσι φαύλως ἔχοντες i. 7
 προφανῆς κίνδυνος xxix. 2, 3
 προχειμάσαντες xxvi. 8, 4
 προωδοπεποιήνται xxi. 17, 1. προω-
 δοπεποιήμένα πρὸς — iv. 11
 προωθεῖν xi. 52, 1. xxiii. 11. προέωσε
 xxiii. 11
 πρωτῆ, mane xxvi. 54, 1. πρωῒμοι
 σίκυνοι xx. 14, 2
 πταίνει τῇ γλώσση τί iii. 31, 2
 πτάρειν, sternutare xxxiii. 1, 3. 11,
 2. 15, 1. πτάραντες xxxiii. 16.
 πταρέντες viii. 8. πταρμός τί x.
 54, 2. πόθεν γίνεται x. 18, 2.
 πταρμικῶ κινεῖν xxxiii. 9, 3.
 πτάρνουντο pro πτάρουντο x. 18, 2.
 πτάρνυσθαι iv. 8. x. 18, 1. xxxiii.
 15, 2. πτάρνυντο pro πτάρουντο
 xxxiii. 10, 2
 πτέρναι τῶν ποδῶν v. 15, 1, 2
 πτισάνη [†πτισσάνη v.l.ⁿ.] κριθίνῃ
 καὶ πυρίνῃ i. 37, 1
 πτόρθοι, περιφερεῖς xvi. 9
 πτύειν ξηρόν xxvii. 3, 3
 πτώμα, casus xiv. 4, 3
 πυγμαῖοι τίνες γίνονται x. 12, 1
 πυθμὴν ἀγγεῖου xxiv. 5
- πυκνάκεις iii. 9, 1. 20, 1
 πυκνὸν τί xxi. 23
 πυκνόσαρκοι i. 20, 2
 πυκνόφυλλα xx. 36
 πυκνοῦν τὴν σάρκα i. 52, 1
 πύνδαξ ἀμφορέως xxv. 2, 4
 πυρετοῦ ἄνεσις xi. 22, 3. πυρετώδη
 τίνα xxvi. 50. πυρετώδεις ἄνεμοι
 i. 23, 1. πεπυρεχότες xi. 22, 3
 πυρῆνος finis, semen xx. 24
 πυρίαι μεγάλαι iii. 25, 2. πυριά-
 ματα i. 55, 3, πυριατήρια ii. 11,
 1. 32, 1
 πυρίκανστα i. 54. xxxviii. 8, 2
 πυρίνη πτισάνη [†πτισσάνη v.l.ⁿ.] i.
 37, 1
 πυρούμενον σταῖς xxi. 10, 23
 πυρροῦσθαι xxxviii. 2, 2
 πυμάσαι, operire xi. 8, 1
 P.
 ῥᾶγες τῶν βοτράων, acini racemo-
 rum xx. 23, 1. ῥᾶγες ἀπύρηντοι
 xx. 24
 ῥαδιέστερον ii. 42, 2
 ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς x. 48
 ῥαφανίς ix. 6
 ῥευματικοὶ iii. 5, 7. ῥευματικοὶ εἰς
 ὀφθαλμούς xxxi. 5, 1
 ῥητορεῖται xviii. 3, 1. ῥητορικοὺς
 ποιεῖ ὁ οἶνος xxx. 1, 6
 ῥιγοῦν, rigere seu frigere xxxvii. 2.
 ῥιγῶσι, et ῥιγοῦσι viii. 5—7. ῥι-
 γῶντες ὑπὸ ψυχροῦ iii. 26, 5
 ῥιπίζεται τὸ πῦρ i. 55, 2. ῥιπί-
 ζεσθαι ὑπὸ τοῦ πνεύματος xxxviii.
 6. ῥιπίζεται τὸ πῦρ i. 55, 2
 ῥιπτοῦμενα xi. 13, 1
 ῥίψ, crates xv. 6, 2
 ῥόα, malus Punica xix. 43, 2. xx. 3
 ῥοαὶ οἰνώδεις xix. 43, 2
 ῥοφήματα ægrot. i. 37, 2. 50, 2.
 ῥοφήματα παφλάζοντα xxiv. 9, 3
 ῥυάδα τρίχα ἔχειν x. 63
 ῥύμη, impetus xxxiii. 10, 1
 ῥύπος ὁ ἐν ὧσιν xxxii. 4
 ῥύπτειν τὰ ἱμάτια xxiii. 40, 1. ῥυπτι-
 κὸν χυλὸν ἔχειν iii. 17, 1. ῥυπτικὸν
 ἢ γλισχροῦς xxiii. 40, 1. ῥυπτι-
 κὸν τοῦ φάρμακος xi. 39

- ῥυσὸν γίνεσθαι xxiv. 10, 1, 2. ῥυσὰ
 ὅμματα xxxi. 14. ῥυσοῦσθαι xxiv.
 10, 2
 ῥυτίς τί xxiv. 7. ῥυτιδοῦν ibid.
 Σ.
 Σάττει καὶ πληροῖ xxi. 14, 2. σάτ-
 τεσθαι et σάξις xxv. 8, 4
 σαυσαρισμός xxvii. 3, 3
 σαφηνίζειν, σαφῶς φθέγγεσθαι viii.
 14. xi. 27, 1
 σίζειν καὶ φοβεῖν xi. 32, 1
 σίκυος, pro σίκυς xx. 3. σίκυος πέ-
 πονες ubi optimi proveniant, et
 cur xx. 32, 1
 σιμοὶ τόποι ii. 38, 1. σιμά, ardua,
 sc. loca v. 41
 σῖτα cibi i. 50, 2. xxxiv. 9
 σκαίρειν τοῖς ποσὶ ii. 31, 2
 σκαλεύειν οὖς xxxii. 13, 1, 2
 σκαρδαμύσσειν xxxiv. 12, 2
 σκληρόδερμα ὅμματα xxxi. 14
 σκόλυμος Hesiodi iv. 25
 σκοποῦ τυγχάνειν xix. 5
 σμύρνη τῶν ἱατρῶν xii. 1
 σπαρτία ἀντιτείνειν viii. 9, 5
 σπασματώδης κίνησις v. 1, 1
 σπερμαίνοντα iv. 4, 2
 σπληνιῶντων οὐλαὶ μέλαιnai ix. 5, 1
 σπογγιά, ἀράα xxxvii. 3, 2. σπογγ-
 γεῖς, spongiarii xxxii. 5, 1
 σταῖς, massa triticea xxi. 10. 15.
 23. σταῖς πυρούμενον xxi. 10, 23.
 σταῖς τριβόμενον xxi. 12, 2, 3.
 σταῖς quo magis teritur, eo
 minus fit xxi. 8, 1. 9. σταῖς
 γίνεσθαι xxi. 12, 2
 σταλαγμοὶ xi. 28, 1
 σταλτικὸν περιττώσεως i. 33
 στάσιμον τὸ βαρὺ xxiii. 20, 1
 στασιῶδες xxx. 11, 3
 στατικὸν καὶ συσταλικόν xiii. 5
 στέλεχος, περιφερές xvi. 9
 στενοχωρίαί, ἀλεεινότεραι xxv. 19
 στερρὸς [†στερεὸς v.l.s.] xxiii. 29,
 1
 σφιγρότερον γίνεσθαι v. 14, 1. σφι-
 γρότεραν τὴν σάρκα ποιεῖν v. 40, 3
 στόμα μέγα in vulnere i. 32
 στοχαστικὸς ἥδονης xviii. 4
 στρεβλοῦσθαι vii. 7
 στρυφνότης καὶ πικρότης i. 42, 4
 συγγενικαὶ τρίχες iv. 18, 1
 συγκαθίναί τὰς χεῖρας ii. 31, 2
 συγκαίνειν [†συγκαίνειν v.l.m.] xxiv.
 18
 συγκαλλύνειν, converrere xxiv. 9, 1
 σύγκαμψις ii. 38, 2
 συγκαταβαίνειν xxiii. 4, 3
 συγκατάγειν xxiii. 38, 2
 συγκατακλείεσθαι xxi. 18
 συγκαταφέρεσθαι xxiii. 4, 1. 5, 4
 συγκατιέναι xii. 12
 συγκεφαλαίωται [†συγκεφαλαίω-
 ται] iv. 12, 2
 συγκολλᾶν xxiii. 29, 2
 συγκόρυφοι κῶνοι xv. 11, 2
 συγκρίπτειν xix. 43, 4
 συκοφαντεῖν, calumniari xxix. 13,
 13
 συμμεθιστάναί xxvi. 2, 2
 συμμεμνηκότες πόροι ii. 20, 1
 συμμετρώτατα ἔχειν xxvi. 33, 2
 συμπαρέπεσθαι xii. 4
 συμπιέζεσθαι xi. 44
 συμπλήρωμα xi. 18
 συμφαῖη ποιεῖν xix. 43, 4
 συμφεύγειν xxvii. 3, 2
 συμφράττειν xi. 61. xxxiv. 9
 συμφύεσθαι, de vulnere i. 32. συμ-
 φύμενα θάττον xxxii. 7. συμψυ-
 τικός i. 33
 σύμφωνον cur suavius quam ὁμόφω-
 νον xix. 39, 1. cur minus suave
 quam antiphonon xix. 16. συμ-
 φωνία quorum sit xix. 41, 2
 συναγωγή, contractio iv. 26, 2
 συναίρειν νεφέλας xxvi. 49, 1
 συναλγεῖν vii. 7
 συναναθυμιάσθαι xii. 11
 συναπέρχεσθαι iv. 29. xii. 2
 συναπίσαι τῇ νόσῳ i. 28
 συναποβιάζεσθαι xxxiii. 5, 1
 συναποκρίνεσθαι iv. 2, 4
 συναπολαύειν v. 22, 1
 συναποφéréσθαι xii. 9
 συναπαθεῖσθαι xxxiii. 15, 3
 †συνάττειν xxv. 8, 4
 συναυξάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ xix. 24

- συναφιέναι xxiii. 38, 2
 τσυνδιδόναι, subsidere iv. 2, 1.
 v.l.g.
 συνεθίζεσθαι τι viii. 6, 2
 συνείρειν τὸν λόγον xi. 54. 60, 2
 συνεκθλίβεσθαι iv. 2, 1
 συνεκκρίνεσθαι iv. 16
 συνεκπέττεσθαι ii. 21, 1
 συνεξιδρῶσαι δυσώδη xiii. 11
 συνεξίεναι xxxii. 10
 συνεξικμάζειν v. 27
 συνεπισπᾶσθαι xi. 62, 1. xxiii. 4, 1
 συνεπουλώσεως δεῖσθαι i. 49
 συνεστᾶσι iv. 26, 5
 συνεφέλκεσθαι xxvii. 11, 2
 συνέχεσθαι, cohærescere xxi. 6
 συνθερμαίνεσθαι xxxviii. 3, 1
 συνιζειν, considerare xxi. 9
 συνέφειαν ποιεῖν xxvi. 38
 σύννου βλέμμα xxxi. 7, 5. μετὰ
 συννοίας xix. 4
 σύνολκος τροφή xx. 8
 συντάραξις i. 4
 συντάσεις, sc. τοῦ αἰδοίου iv. 26, 4
 συντετρῆσθαι τῷ στόματι xiii. 2.
 συντετρημένος εἰς τὸν πνεύμονα
 xxxiii. 17, 2
 σύντηγμα θερμόν v. 31, 2. συν-
 τηκτικόν γίνεσθαι xxviii. 1, 2.
 σύντηξις, περίττωμά ἐστι v. 7, 3
 σύντονος τῷ σώματι i. 19, 4. συντο-
 νία αἰδοίου iv. 20. xiii. 6, 3.
 συντονία πολλῇ τροχάζειν ii. 30, 1
 συνωθεῖν νέφη xxvi. 56, 3. σύνωσις
 ἀέρος xxiii. 11
 συρίγγων modulamen xix. 14. συ-
 ρικτής xviii. 6, 1
 συρρνέν iii. 34, 1
 συσάττειν xxv. 8, 4
 σφαῖρα ὀμμάτων xxxi. 7, 3, 6
 σφακελισμοί i. 9, 2. 10, 2
 σφτεριζέσθαι τι τῶν ἀλλοτριῶν xxix.
 14, 3
 σωματοειδὲς πολὺ ἔχει xxiv. 9, 3
 σωστικόν τοῦ θερμοῦ xxiii. 7, 1
 T.
 τὰγχιβαθῇ xxiii. 31
 τάλαιοι, quali xx. 14, 3. τάλαι-
 ρισκοί, quasilli ibid.
- ταραχῶδης πέψις i. 15, 2
 ταρίχου ὀσμὴ xxviii. 7, 3. ταρι-
 χεύεσθαι φύκει xx. 31, 1. τα-
 ριχευόμενα ἄσηπτα σώζεται xx.
 5, 1
 ταχυδρομία v. 9, 1
 ταχυτόκα ζῆα x. 9
 τέγγει τοὺς ἰδρώτας ii. 32, 1
 τέρατα xi. 27, 1. an ἔκγονα nostra
 iv. 13, 4. τέρατα quæ animalia
 soleant parere, et cur x. 61
 τερετίσματα parum grata xix. 10
 τετραχόρδου ἀρχὴ xix. 44, 2. τετρά-
 χορδον xix. 33
 τίμησις τί χρὴ παθεῖν xxix. 16
 τομὴ δι' ὕλης τῆς χειρός x. 49
 τονιαῖον διάστημα xix. 47
 τοσαυταπλάσιος, tantuplus xxi.
 22, 2
 τραγήματα διὰ τί ἐδεστέον xxii. 6
 τραπέζια xv. 4
 τραυλοί xi. 38. τραυλότης τί xi.
 30, 2
 τραυματιζόμενος τόπος x. 22, 2
 τριετὲς σπέρμα xx. 17
 τριταῖος λήγει xxvi. 14
 τριχίον ἐπεστραμμένον xxiii. 18
 τρίψεις, tritiones seu frictiones
 xxxvii. 3, 1. τρίψαι χρῆσθαι iii.
 26, 2
 τροπαία quid sit xxvi. 5, 1, 40.
 ἡ τροπαία ἐναντίον τῇ ἀπογοίᾳ
 xxvi. 5, 1. τροπαῖαι ubi fiant,
 et cur xxvi. 40
 τροπαί, fuga ex acie xxvii. 3, 4,
 5. τροπαί (seu τροπαῖαι) cur
 spirent xxvi. 4
 τρόποι μελῶν, modulamina xix.
 38, 2
 τροφή τί i. 42, 5. τροφῶδη ὑγρὰ iii.
 5, 6
 τροχάζειν ἐν τῷ πνεύματι xxiv. 12.
 τροχάζειν πολλῇ συντονίᾳ ii. 30, 1
 τροχιζόμενοι pro τροχάζοντες xxiii.
 39
 τρύξ [†τρυγία, fex] xx. 35, 2. τρυ-
 γῶδες ibid. 1
 τρυπήματα κλειψύδρας xvi. 8, 3
 τύπω φράζειν xvii. 3, 4

Γ.

ἡβρις, contumelia	xxix. 16
ἐγροκέφαλος	i. 16, 2
ἐγρορροεῖν	i. 33
ἰδαρῆς οἶνος	iii. 18, 1, 2
ἰδρωπικός	iii. 5, 7
ἡ ἕλεος	xi. 58, 5
ἐτίοι ἀνεμοί	xxvi. 7
ἰπαλείφειν ἔλαιον	xxxviii. 3, 3
ἰπαντρος γῆ	xxiii. 5, 2
ἰπαρ, et ἐν ἵπποις, opposita	xxx. 14, 4
ἰπείκειν pro ὑποικεῖν	xxvi. 41
ἰπέκκαυμα in lychno	iii. 26, 4.
ἰπέκκαυμα νόσου	i. 7
ἰπεξάγειν	xxvi. 56, 2
ἰπεξιέναι	x. 43, 2. ἰπεξιόν iv. 21
†ὑπεπιφάσκοντος	viii. 17, 1
ὑπεραίρειν τὸ πλῆθος	xix. 45, 2
ὑπερξεῖν	xxiv. 6, 1. ὑπερξεῖν τῷ πά- θει i. 19, 2. ὑπερξεις τί xxiv. 6, 1
ὑπερθερμαίνεσθαι	i. 12, 2
ὑπερτείνεσθαι	iii. 5, 3
ὑπερχεῖσθαι	iii. 34, 1
ὑπηχεῖν	xix. 42, 1. xxxiii. 14, 2
ὑπιέναι	iv. 7, 2
ὑπνωδέστερον γίνεσθαι	xiv. 11
ὑπνωτικός, somnolentus	xi. 17, 1.
ὑπνωτικὸν εἶναι	iii. 34, 2. ὑπνω- τικώτατον γίνεσθαι iii. 25, 2
ὑποδοχή, conceptaculum	i. 40
ὑποδωριστὶ ἀρμονία	xix. 48, 3. ὑπο- δωριστὶ ἄδειν
ὑποδωριστὶ ἄδειν	xix. 30. 48, 1
ὑποθερμαίνεσθαι	iv. 7, 1
ὑποκαταβαίνειν	xxv. 8, 4
ὑπόλειμμα	xxvi. 8, 4
ὑπόμνησιν δίδωσι τῆς—	vii. 3
ὑπομόχλιν	iv. 23
ὑπονοστεῖν	v. 9, 1. xxiv. 4
ὑποπνεῖν	viii. 6
ὑποστέλλεσθαι τῆς τροφῆς	i. 46. v. 33
ὑπούλα vulnera	i. 32
ὑποφάσκοντος	viii. 17, 1
ὑποφέρεσθαι ταῖς σκέλεσι	v. 19, 1
ἡ ὑποφρυγιστὶ ἀρμονία	xix. 48, 3.
ὑποφρυγιστὶ ἄδειν	xix. 30. 48, 1
ὑποφωσκούσης ἑω	xxv. 5
ὑποχόνδρια, melancholica	xxx. 1, 10

ὑποχώρησιν ποιεῖν, excernere	x. 59, 1
ὑπόπια ix. 9, 1. 10. 12. ὑπόπια τίνα	
ἐξαίρει ix. 6	
ὑπαχοί	xiv. 12
ὑφαιμος συνδρομή	ix. 14
ὑφυγρα	ii. 17, 1

Φ.

Φάρμακα τίνα λέγεται	i. 42, 1, 5.
47, 1, 2. φαρμακοποσία	v. 28.
φαρμακῶδες	i. 35
ὁ φάρυγξ τραχύνεται	xi. 22, 3. φά- ρυγγα γεράνου xxviii. 6, 1. φεύ- γων, reus
xxix. 13, 1. φεύγειν	ἀνδροφονίας, sc. δίκην, homicidii reum agi
xxix. 13, 5	
φήμην ἀγαθὴν ποιεῖν, boni ominis loco habere	xxxiii. 9, 3
φθάνει ὑπεξιόν	xi. 60, 2
φθίσις σελήνης	xv. 11, 3. φθισιᾶν xxviii. 1, 1
φθόαι	i. 10, 2. eadem φθίσεις ib. 1
φθόρον ποιεῖν	iv. 26, 5
φιλητικός, proclivis ad osculandum	xxx. 1, 8
†φιλοβολίται seu φλεβολίται	iii. 5, 1
φιλόγλυκος	iii. 26
φίλοινοι τίνες	iii. 7
φιλοπόται	iii. 23, 1. xxvii. 4, 1, 3.
φιλοποσία τί	iii. 7
φλεβία ῥήγνυται	ix. 14. †φλεβολίται iii. 5, 1
φλεγματοῶδη περιτώματα	xiii. 7.
φλεγμασία τί	i. 6, 2
φοινίκιον, modulaminis species	xix. 14
φορτηγεῖν [†φορτίζειν v.l.i.]	ii. 38, 2
φρένες ictæ, risum quibusdam com- movent	xxxv. 6
φρίκη τῆς θαλάττης	xxiii. 23, 1
φρυνοειδεῖς βάτραχοι	i. 22
τὸ φύκος, ἀλμυρὸν	xx. 31, 2. φύκει ταριχεύεσθαι ib. 1
φύματα, tubercula	iv. 13, 3
φύραμα	xxi. 18
φύσαι, flatus ventris	xiii. 4, 2.
xxxiii. 9, 1. αἱ φύσαι λυποῦσι	vi. 3, 1. φύσαν ἀφιέναι
iv. 8	
φυσᾶν et ἀάζειν ut differant	xxxiv. 7,
1. φυσᾶν χύτραν ἐφομένην	v. 36.

φυσασμός xxxiv. 7, 2. φυσητικὸν τῆς κοιλίας xiii. 6, 2. φυσιασμός, ψόφος ἐστὶ xi. 41	χορικαὶ ᾠδαί	xix. 15
φωνασκοῦντες cur ante cibum sese exerceant xi. 22, 1	χρηματιστῆς ἀγαθὸς τίς	xviii. 4
X.	χρονίζεσθαι ἐν τῷ σώματι	xiii. 1
Χαίτην οὐκ ἔχοντα	χρῆζον τὰ σώματα	xxxviii. 9
χάλαζα in animali quid, et quibus ex causis xxxiv. 4, 2	χρῶτα ἀραιοῦν ii. 34, 2. χρῶτες ὄζουσι	iv. 12, 1
χαλεπὰ, et πραέα	χυμός, παρὰ τὸ χεῖσθαι	xxii. 7
χάσμη τί	Ψ.	
χαῦνος γῆ	Ψαθυρότερον γίνεσθαι	xxi. 11. ψαθυρότης, ἐπὶ ξηρασίας γίνεται ib.
χειμασίαι	ψαλλομένη χορδή	xix. 23, 1. ψαλτήρια τρίγωνα
χεῖσθαι, fundi, diffundi	xix. 23, 2	
χίμετλα	ψελλότης τί	xi. 30, 2. ψελλίζειν
χλευάζεσθαι difficiliter quam amittere aliquid xxix. 14, 10	xi. 1	
χλιαίνειν, tepefacere viii. 20, 1. χλιαίνειν et ἐπιθερμαίνειν synonymos usurpata	ψήχεσθαι	xxiii. 33, 1
χλιαρὰ ἀτμὶς v. 36, 4	ψόφος, πληγὴ ἐστὶ	xi. 42. ψοφεῖν, crepare
χολῶδεις	xi. 26. ψοφῆσαι, crepitum ventris emittere	x. 44, 2
χόνδρος, ὁστοῦν xxxiii. 18. χόνδρος, alica	ψυχρολουτρεῖν, seu ψυχρολουτεῖν	i. 29, 3
xxi. 21. χονδρόν, crassiusculum	ψωμὸν καταπίνειν	xxxiv. 9
	ψάρα	vii. 8, 3
	Ω.	
	ᾠδοῦ ἀμαρτήματα	xix. 43, 4

INDEX RERUM

MEMORABILIORUM.

- ABORTUS** verni i. 9, 2
Abscessus cur salubres vi. 3, 2
Absinthium urinam ciet xxvii. 10, 2
Absolvere inique, tolerabilius quam inique damnare xxix. 13, 9
Acclives ambulationes declivibus laboriosiores v. 40, 4. acclivi ascensus cur magis sudorem moveant ii. 38, 1
Accusatio injusta, plerumque data opera fit xxix. 13, 10, 13
Acerbis comestis cur vinum et aqua videantur dulciora xxii. 11, 1
Acetum cur interiorem quam exteriorem carnem magis mordicet xxxi. 21, 1. singultum sedat xxxiii. 1, 3. 17, 2. cur sedet singultum xxxiii. 5, 1
Acida edentes cum videmus, dentes nobis stupescunt vii. 5, 1
Acini uvarum minores cur magis expertes nucleorum xx. 24
Acria interiorem quam exteriorem carnem cur magis mordicet xxxi. 21, 1. acrium non tam cito nos capit satietas quam dulcium xxii. 3, 1. acrium differentia multiplex xx. 22, 2
Actiones, morum significatio xix. 27, 2
Acutum quid xi. 34, 1. acutum propter celeritatem minus sentitur xix. 21. in voce ex pauco est xix. 37, 1. vires in canendo majores postulat xix. 7. cantatu difficilius cur sit xix. 37, 1. acutum canere quam grave facilius xix. 26, 46. in acutum cur vox plerumque aberrare solet ib. ab acuto in grave cur aptius transeat concentus xix. 33. acutus strepitus unde xi. 40. acuta vox ab intento organo proficiscitur xi. 50. acuta vox in cantu, firmarum virium indicium est xix. 37, 2. acumen vocis qua in re consistat xi. 20, 1, 2
Acuti morbi cito perimunt i. 6, 2. cur hieme periculosiores i. 6, 1
Ægæi maris aer, et color xxiii. 6, 1
Ægro ante accessum, an post, offerendus cibus i. 50, 2. ægris vox cur acutior xi. 6, 5. 21. 40
†Ægritudo acerbiore cur efficiat homines viii. 3. ægrotantes facile, et cito convalescentes v. 22, 1
Ægyptus, irrigua xx. 32, 1. **Ægyptus** inferior cava est xxvi. 44. **Ægypti** loca quædam cur perflēt Notus, quædam non ib.
Ægyptii cur blæsis pedibus xiv. 4.
Ægyptiaci pepoues xx. 32, 1
Æquinoctium, hiemis atque æstatis confinium est xxvi. 26, 2. sub æquinoctium spirans libis, aquas ciet ib. 1
de Aere problemata varia xxv. aer inanis multum habet xxv. 22, 1. plenus igne xxv. 20. cur non sursum feratur xxv. 14. cur per solida penetret xxv. 9. cur in sublimibus ædium partibus reciprocetur, maxime sereno cælo xxv. 22, 1. in flatum verti cur videatur currentibus v. 17. cur non repleat, ut aqua xxv. 12. cur non putrescat xxv. 20. cur ex aquæ contactu frigidus quidem fiat, at non humidus xxv. 3. 10. aer e bullis et aquæ interioribus exiens cur non uvidus xxv. 11. aer noctu humidus xxvi. 54, 1. aer diurnus habet strepitus xi. 33, 1. aer minor cur majore calidior xxv. 19. aer ex longinquo nigricare videtur xxiii. 23, 2
Aeris mutatio sub siderum, et in primis cuniculæ, ortu atque occasu xxvi. 32, 1. aeris mutatio cur non morbosa i. 13
Æs cur maxime resonet xi. 8, 2. medicamentosum est i. 35. ære facta vulnera cur citius sauescant ib. ære ambusta cur sanescant citius i. 36

- Ærea sugillatis admoveri cur soleant ix. 6, 10
 Ærugo, medicamentosa ix. 6
 Æstas morbosior hieme i. 25. æstas pluvia i. 8, 4. æstas squalida post ver austrinum et borealem hiemem, mortiferum auctumnus parit i. 19, 1. æstas et auctumnus borealis ac squalidus quibus conferat, et cur i. 11. æstas et auctumnus borealis ac squalidus cur biliosis noxius i. 12, 1. æstate cur sudemus magis ii. 40
 Æstiva diæta i. 39, 1. v. 38, 2
 Æstus suffocantes cur hibernis magis quam tepidis locis existant xiv. 13. æstus reciproci caussa xxvi. 4
 Æthiopes cur blæsis pedibus xiv. 4. dentes candidiores cur habeant, at non item ungues x. 66
 Agathyrsi leges suas canunt xix. 28
 Agonia, seu Anxia sollicitudo, quid ii. 26, 2. 31, 1. agonie symptomata ib. agonia cur sudorem in pedibus cieat ii. 26, 1. 31, 1. *Vide et Sollicitudo, et άγωνία in Græco Ind.*
 Agricultura concoquit et efficax reddit alimentum xx. 12, 4. erudit plantas ib.
 Ajacis furor unde xxx. 1, 3
 Albi homines et equi, cur plerumque glauci x. 11
 Alcmaeonis sententia de hominum interitu xvii. 3, 4
 Alere se statim post ortum cur possint alia, alia non x. 58
 Alica velut farina est xxi. 21. cur aquæ plus capiat quam triticum ex quo confecta est ib.
 Alimentum quid i. 42, 5. in alimento requiritur tenax lentor xxi. 2. alimentum siccum quæ appetant, et quæ humidum x. 59, 2. alimentum humidum cur homo sæpius sumat, animalia cetera siccum x. 56. alimentum humidum siccum principalis i. 15, 2
 Alimenta minui, labores augeri, sanitati confert v. 33. alimenta post exercitium et pharmaci potum cur non statim offerantur v. 28. alimentis quibusdam cur diutius uti possimus quam aliis, licet suavioribus xxi. 13, 1
 Allia cur siccis plantata, melius proveniant xx. 27. allia cum in caulem abeunt, cur gravius oleant quam cum tenera sunt xx. 30. excisa et jacentia cur germinent xx. 26, 1. 27. cocta vocem levigant xi. 39. urinam cient i. 48. urinam cur cieant xii. 12. xx. 16. alii esus cur urinam reddat fœtidam xiii. 6, 1
 Alvus quale conceptaculum i. 40. e conferto potu cur adstringatur iii. 21. in timore cur laxetur ii. 26, 2. xxvii. 1. 2. 3, 2. 10, 1. alvum laxautia xxiii. 39. *Vide et Venter.*
 Amara, vetustate et siccitate magis amarescunt xx. 25. amara et fœtida cur plerumque purgant i. 47, 1. concoqui nequeunt ib.
 Ambidextri ut fiant xxxi. 12
 Ambulatio assidua, crura efficit crassiora v. 9, 1. ambulationes laboriosæ quæ v. 40, 1. ambulationes longæ in planis, laboriosæ; at breves, leviores v. 1, 1. ambulationes breves cur magis lassent v. 12. 35. ambulationes inequales cur rectis minus lassent v. 40, 1
 Ambusta cur sanet calida i. 54. ambustiones aere factæ cur sanescant citius i. 36
 Amicti cur magis sudent ii. 9. 37
 Amphora inanis per orificium inflata, mugitui similem edit sonitum xxv. 2, 3
 Anaxagore opinio cur noctu vox clarius exaudiat xi. 33, 1. sententia de clepsydra xvi. 8, 1
 Ancoræ jactus, fluctuans mare pacat xxiii. 4, 1
 Angusta loca, tepidiora xxv. 19
 Anhelantes xxxiii. 14, 1
 Anima in motu dum est, cogitare nequit xxx. 14, 4. in somno maxime agitatur ib. 2
 Animalia nasci cur alia ex se invicem soleant, alia ex concretis quibusdam x. 13, 1. 65. generantur e solo animalium semine iv. 13, 2. cur alia plura, alia pauciora pariant x. 14. cur in longitudinem potius crescant xvii. 2. animalibus motus unde sit iii. 26, 8. animal nullum cur odoratum; immo post obitum fœteat xiii. 4, 1
 Animi instrumentum, mens; ut manus, corporis xxx. 5, 1. in animi deliquio cur subsidat moles corporis, et vox reddatur acutior v. 2
 Animosa quæ x. 60
 Anisum urinam ciet xxvii. 10, 2
 Anni morboſi signa i. 21. 23
 Antiphonon quid, et ex quibus xix. 39, 1. antiphonis quid peculiare, et cur xix. 19. antiphonon hypate reddebat magis quam nete xix. 7. antiphonon cur symphonia suavius xix. 16. antiphona cur quinque non cantant xix. 17
 Antistropa quibus cantionibus adhiberi soleant, et cur xix. 15

Apium in salsis aquis cur proveniat xx. 1. apii radices magnæ ut fiant, et cur xx. 8

Appetentia quid xxii. 3, 2. appetentiæ genera duo iv. 27

Aqua ex aere fit propter frigiditatem xxvi. 27, 1. cavitates in se habet xxv. 8, 5. cur repleat xxv. 12. non liquefacit aqua ab igne liquefieri solent iv. 14. cur putrescat ut terra, ignis vero et aer non item xxv. 20. oleo limpidior xxiii. 9, 2. coloris expers ib. cum movetur, cur minus videatur alba xxiii. 23, 1

Aqua adstanti urinam cur moveat vii. 3. nigrorem conciliat xxi. 4. cur post acerba videatur dulcior xxii. 11, 1. aquæ mutatio morbosa i. 14. 15, 2. cur morbosa i. 13. cur magis quam ciborum mutatio, morbosa i. 14. pediculos cur augeat i. 16. colorem in aliis cur mutet, in aliis non x. 7. xxxiv. 6. aquæ horror cur cum nigrore conjunctus xxiii. 23, 1

Aquæ species et differentiæ multæ i. 13. aqua dulcis cur nonnunquam in maritimis locis inveniatur a fodiensibus xxiii. 21. 37, 1. aqua putrida pallidos efficit xiv. 12

de Aquis calidis problemata varia xxiv. aqua cur si, immisso pede, quæta maneat, minus calere videatur, quam si agitetur xxiv. 12. cur minus calere videatur si oleo iunctis offundatur xxiv. 1. cur sudorem inhibeat ii. 2. cur corruget xxiv. 7. cur quædam paululum madescens tumefaciat; alia diutius immersa constringat et corruget xxiv. 10, 1. cur magis quam frigida lapides coagulet xxiv. 11, 1. cur non urat ligna xxiv. 3. cur in sole citius quam in umbra frigescat xxiv. 13. aquæ calidæ cur in universum salsuginosæ xxiv. 18. aquæ calidæ cur sacræ xxiv. 19

Aqua in sole calefacta cur non salubrior ad lavandum xxiv. 14, 1. cur non bona xxiv. 15

Aqua fervens cur non eructet ut pulmenta xxiv. 9, 1. aqua fervens cur non liquefaciat perinde ut ventriculus xxiv. 4. aqua cur non hieme æque ac æstate effervescat xxiv. 6

Aqua frigida ex eodem vase defusa, cur acutorem strepitum reddat xi. 10

de Aquis salsis problemata varia xxiii. aqua salsa post dulcem in quibusdam locis maritimis xxiii. 21. 37, 1. aqua salsa calidior potabili

xxiii. 30, 3. aquæ salsæ cur dulcibus minus frigidæ xxiii. 7, 1. aqua salsa profluere cur nequeat xxiii. 20, 1. aqua salsa cur calefacta potabilior sit quam frigida xxiii. 18. aqua salsa cur mota et mutata fiat dulcior xxiii. 20, 2. aqua salsa cur dulci vino magis innatet quam austero xxiii. 26. aqua salsa cur apium admittat, at non item porrum xx. 1. aquæ salsiores cur sint in locis austro obversis xxiii. 25. aquæ profluentes xxiii. 20, 1. aqua fluvialis et potabilis, cur uri nequeat xxiii. 32. aqua fluvialis tenuior est xxiii. 13. aquæ puteanæ cur æstate post meridiem calescant xxiv. 2. aquæ mari vicinæ cur plerumque dulces, non salsæ xxiii. 19

Arabia, odorata xii. 3, 5. xiii. 4, 4 Araneus quando texere solet, et quando se abdere xxvi. 61, 1, 2. araneorum telæ volitantes cur plerumque ventos prænuunt ib.

Arbores odoratæ quæ fiant xii. 3, 1. arborum flexio viii. 18, 1

Arcadia, excelsa licet, palustribus locis similis est xxvi. 58, 1. barathra multa habet ib. in Arcadia cur tranquillo et nubilo cælo ventorum flatus frigidiores ib.

Ararum crepitus xi. 28, 1

Archelai Macedonum regis melancholia xxx. 1, 25

Archytæ sententia de partium formæ tereti xvi. 9

Ardua cur inambulatu difficilia v. 41

Arena quid xxiii. 33, 1. cur lacubus aut nulla sit, aut paucior ib.

Arescentia pervertuntur xiv. 4

Argentum in coctura eructat xxiv. 9, 1

Arietibus castratis cornua minora x. 36, 1. arietinæ exuvie ix. 1, 1

Artis et naturæ opera, eandem fere rationem habent x. 45, 2

Artus laxant Noti i. 24

Articulis carentia, imbecilla et minus vivacia xxxiv. 10. articulata, vivacia x. 49

Ascensus genua cur lasset v. 19, 1. 24, 1

Aspalathus, arbor odorata xii. 3, 3

Aspectum efferat summus ardor aut rigor xiv. 1

Asperitas vocis: Vide Vox.

Assa elixis intus pleniora succi i. 52, 3. v. 34, 3. xxxvii. 7. assari cur soleant alia, alia elixari xx. 5. assatio humorem elicit xxi. 25

- Atarnenses thermæ cur potabiles xxiv. 16
 Athletæ cur decolores xxxviii. 5, 1. cur difficilius ferant frigus viii. 4. cito emoriuntur i. 28
 in Atho monte præcelso, nulli sunt ventorum flatus xxvi. 36, 3
 Atlanticum mare xxvi. 52, 3
 Attica cur ceteros fructus dulcissimos, at thymum acerrimum proferat xx. 20, 1. Atticæ et vicinis insulis cur pluvius sit Hellespontias xxvi. 56, 3
 Auctumnus vere morbosior i. 27. auctumnus austrius et humidus post borealem et squalidam æstatem, quos in hiemem morbos invehat i. 10, 1. auctumnus et æstas austrina ac pluvia, morbosam pariunt hiemem i. 20, 1. auctumno calor frigescit i. 27. auctumno et hieme cur causi regnent i. 29. auctumnus mortiferum quæ reddant i. 19, 1
 Audibile, cur solum ex omnibus sensibus mores habeat xix. 27, 29
 Auditus hebetior et tardior sensus quam visus vii. 5, 5. cur omnium sensuum maxime a primo exortu vitiari soleat xi. 1. clarior cur sit recto spiritu xi. 41, 48. in oscitatione cur sit obscurior xxxii. 13, 1. auditu horrorem inferentia vii. 5, 1
 Aves pituita cur laborent x. 54, 9. cur salaces iv. 31, 1, 2. colorem non mutant x. 7. priori parte hispidiores x. 53, 1. aves hirsutæ cur salaciores x. 24. aves viriliores cur asperiores x. 60
 Aura quid xxxii. 16, 2. xxvi. 30, 2. ut orietur xxvi. 30, 2
 de Auribus et auditu problemata varia xxxii. cur non in oscitatione scalpatur xxxii. 13, 1. auris sinistra perforata, cur citius coalescat quam dextra xxxii. 7. auris mascula quæ ib. aures in pudore cur rubescant, cum sint exsangues xxxi. 3, 1. xxxii. 1, 1. 12. aures extremæ cur in pudore rubescant xxxii. 8. aures urinatoribus in mari cur rumpantur xxxii. 2. aures urinatoribus cur minus rumpantur si oleum in eas superinfundant xxxii. 11
 Aurium sordes cur amaræ xxxii. 4. aurium scalpatio cur tussim nonnullis moveat xxxii. 6. aurium sonitus cur excitato strepitu cesset xxxii. 9. auribus aqua si illapsa sit, cur oleum superinfundant xxxii. 10
 Auriculares morbi transeunt in pulmonicos xxxiii. 1, 2
 sub Auroram cur majus frigus quam noctu xxv. 5
 Austera exasperant iii. 13
 Austeritas unde sit xx. 35, 1
 Austriua loca cur salsiores habeant aquas xxxii. 25. austrius temporibus cur gravius atque invalidius sit corpus humanum xxvi. 42. in austrinis cur fœminei fœtus crebriores xiv. 5
 Autumnus: *Vide* Auctumnus.
 Axillarum titillatio xxxv. 2. axillarum regio tacta, cur risum moveat xxxv. 8, 1. axillis cur magis et citius sudemus ii. 14, 2. axillæ cur omnium locorum fœtidissimæ xiii. 8
 B.
 Bacchi et Veneris consuetudo xxx. 1, 11
 Bacchanales artifices cur plerumque improbi xxx. 10
 Bacidum afflatus xxx. 1, 19
 Balnea cur hieme caleant magis quam æstate xxiv. 8
 Bellaria comedenda cur xxii. 6
 Bellerophontis melancholia xxx. 1, 3
 Bibacitas quid iii. 7
 Bilis emissio in timore xxvii. 7
 Bilis atra, calidissima et frigidissima xxx. 1, 16. spiritosa xxx. 1, 33. bilis atræ vis inæquabilis xxx. 1, 32. bilis atræ excessus quæ corpori mala invehat xxx. 1, 17
 Biliosi morbi i. 6. biliosis qualia tempora morbosa, et cur i. 12
 Blæsis pedibus cur siut Ægyptii et Æthiopes xiv. 4
 Bomugi xxv. 2, 1
 Bona pauciora malis x. 45, 4
 Bonorum consuetudine cur proficiamus in moribus xxix. 10
 Boreas, ventus a septemtrionali plaga spirans xxvi. 15. cur ceteris ventis crebrius spiret ib. cur crebrius spiret quam notus xxvi. 10. cur post notum cito ingruat xxvi. 47. cur initio magnus; sub finem, remissus xxvi. 39, 1. 45, 1. cur interdiu strenuus, noctu sidat xxvi. 60. cur mare suo flatu obscurius efficiat xxvi. 37. mutatur in ventos a dextro latere sitos xxvi. 12, 3. pluvias quibus ferat xxvi. 56, 1, 3. Boreas lutum si offendat, tempestas est præforibus xxvi. 46, 1. Boreas nocturnus cur non ad tertiam pertingat lucem xxvi. 9. Boreas nocturnus cur tertio die ponat xxvi. 14. Borea desinente, et noto incipiente, cur suaderi navigatio solet xxvi. 41. 45, 1. Boreæ frigidi

- xxvi. 16, 1. Boreæ cur anniversarii
xxvi. 2, 1. Boreæ magni cur hieme
frigidis in locis nubilosi; alias sereni
xxvi. 62. Borealibus temporibus cur
edaciores simus quam austriis xxvi.
43
- Bos hibernos pilos abjicit x. 21, 1. bo-
ves exsecti cur majora habeant cor-
nua x. 57. boves fœminæ cur mari-
bus graviores vocem edant xi. 24
- Brachium inani jactu cur magis lasce-
scat quam lapidis ejaculatione v. 8
- Brassicæ vires iii. 17, 1
- Brutorum sermo qualis xi. 57
- Bubonum caussa v. 26, 2
- Buccæ majore deglutita cur suffocemur
xxxiv. 9
- Bulbi excisi germinant xx. 26, 1. 28
- Bulimiæ tempus, et caussæ viii. 9, 1
- Bullæ ortus xxiii. 4, 3. bullæ cur he-
mispæria xvi. 2. bullæ cur non
hieme pariter atque æstate in fer-
vente aqua exoriantur xxiv. 6, 2.
bullarum in aquis umbra xvi. 1, 1.
bullarum in aquis bases quales, et
cur ib.
- C.
- Cadere currentes magis quam ambu-
lantes cur soleamus v. 18
- Cæci a primo ortu, cur non calvescant
xxxi. 5, 1
- Cæcias cur solus nubes ad se attrahat
xxvi. 1, 1. 29
- Cædes mulieris cur gravior quam viri
xxix. 11
- Calcaneorum quassatio, si quis post ve-
hementiorem cursum extremis digi-
tis insistat v. 15, 1
- Calce illita magis resouant xi. 7
- Calculo cur solus homo laboret x.
43, 1
- Calida cur et urat et ambusta sanat
i. 54. calidæ affusio cur æque hor-
rorem afferat ac frigidæ affusio viii.
11
- Calidaria: *Vide* Vaporaria.
- Calidum inclusum, salsuginosius xx.
29. calida commota frigescent xxv.
19. calida cur in sole citius quam
in umbra frigescent xxiv. 13
- Calida natura præditi cur magnam
vocem habeant xi. 3
- Calidi in locis habitantes cur viva-
ciores xiv. 9, 10. cur timidiore xiv.
8, 1
- Calliditatis seu δεινότητος epitheton
quibus tribuatur, et cur xviii. 4
- Calor, movet xiii. 5. sursum fertur ib.
calor naturalis unde vitietur iii. 26,
4, 6. ut extinguatur iii. 5, 2. ca-
loris fomes humor iii. 26, 6
- Calor idem refrigeratos cur magis
urat ac mordeat viii. 19
- Calvities cur non cadat in eos qui a
primo ortu cæci sunt xxxi. 5. sala-
cem arguit iv. 18
- Canes vestigia invenire zephyro flante
cur nequeant xxvi. 22. hibernos pi-
los abjiciunt x. 21, 1. post partum
cur asperiores x. 35. canes feri in
India x. 45, 1
- Canis, putredo quædam x. 34. canities
homini soli cur accidat x. 63. cani-
tiem non semper comitatur vitiligo
alba x. 34
- Cantica quæ præsciuntur, cur suavius
audiantur xix. 5. 40. cantiones so-
litaria voce decantatæ, cur suavius
audiantur si ad tibiam lyramve can-
tentur xix. 9. cantus solitarius cur
suavius audiatur si ad tibiam quam
si ad lyram accinatur xix. 43, 1.
cantus tibiæ misceri cur soleat ib. 3.
cantus sine verbis numerosis, cur
minus suavis quam tibiæ citharæve
sonus xix. 10. cantus rhythmum
cur plures exactius servant quam
pauci xix. 22. 45, 1. in cantu gra-
vi aberrantes cur facilius sentiantur
quam qui aberrant in acuto xix.
21
- Capparitis cultis locis provenire cur de-
trectet xx. 12, 1. quibusdam in lo-
cis rosa utilior ib.
- Capræ, lactis uberrimæ x. 6. pro aquæ
mutatione colorem mutant x. 7
- Caput, humorum fons ii. 10. humi-
dum est i. 16, 1. humidum et ra-
rum ii. 17, 1. xxxvi. 2, 1. homini
cur hispidissimum x. 48. homini
cur reliquo corpore hirsutius x. 62.
homini minimum in universo anima-
lium genere xxx. 3. divinissima ho-
minis pars xxxiii. 7, 9, 1. cur ma-
xime sudet ii. 19. gravatur quovis
odore iii. 13. caput cur alia mo-
veant alia non moveant x. 17. ca-
pitis cutis in ocularibus fluxionibus
raditur et inciditur xxxi. 5, 1. capi-
tis gravedines i. 10, 2. capiti ægri-
tudinem cur conciliet cursus citatior
v. 9, 1. capite parvo præditi, ple-
rumque prudentiores iis quibus mag-
num est caput xxx. 3. capite ad-
empto cur alia statim emoriantur,
alia non x. 67
- Caricæ in duas partes sectæ, cur dul-
ciores, quam quæ aut sectæ non sunt,
aut in plures partes fissæ xxii. 9
- Caro non densanda, sed rarefacienda,
ad sanitatem i. 52, 1. v. 34, 1. xxxvii.
3, 4. cur calida facilius sentiat quam

- frigida xxxiv. 3. cur a sole denigretur xxxvii. 1. 11
 Carnes in utribus probe inflatis cur citra putredinem conservari queant xxii. 4
 Castrata: *Vide* Exsecta.
 Cataplasmatitis virtus quæ i. 30. cataplasinata cur mutanda i. 45
 Caulis semen fert xx. 17. in caulem cur citius abeant olera e vetustiori semine nata ib. caulem inanem cur ferant plantæ quædam xx. 19
 Causa ejusdem quæ sunt. an eadem ad faciendum vi sint prædita ix. 6
 Causus cur in frigidis regionibus frequentior xiv. 3
 Celeritate delinquitur sæpius xix. 22. 45. 2
 Cephæ oculos mordicant xxxi. 21, 2. cur tantopere oculos mordicent xx. 22, 1. cepæ excisæ et jacentes cur germinent xx. 28. cepæ suspensæ cur sub brumam floreat xx. 21, 1. cepæ cur siccius plantatæ, melius proveniant xx. 27. cepæ ut multiplicentur xx. 13, 3. cepæ tenellæ cur minus acres xx. 30
 Cerebrum minus abundans spiritu, invalidum x. 48
 Chæremonis iambus de vino iii. 16, 1
 Chartarum sectio xvi. 6
 Chartilago, os est xxxiii. 18
 Chordæ antiquitas septem xix. 32. chordæ tenuiores, acutiorem sonum edunt xi. 19, 2. chordæ contentæ cur sonent acutius xix. 35, 4. chordæ graviore cur semper actus modulandi committi soleat xix. 12
 Chorus, curator otiosus xix. 48, 3. choro quale modulamen et quales mores conveniant ib. 2. chori carmina cur habeant antistrophos xix. 15. chori vox cur minus exaudiatur si orchestra insternatur paleis xi. 25. chori exercitia ante cibum xi. 46. chori tragici cur non utantur subdorio nec subphrygio cantus genere xix. 30. 48, 1
 Choricæ cautiones cur fiant per antistropha xix. 15
 Cibus ante an post accessionem offerendus i. 50, 2. cibi potusque fruitio aliis linguam, aliis guttur suavius afficit xxviii. 7, 1. cibus nonnullis cur diutius vesci possimus quam aliis, licet suavioribus xxi. 13, 1. cibus et potus largior gravat et lassant corpus v. 7, 2. cibi parcitas ætate in primis convenit v. 38, 2. cibo cur detrahendum i. 46. cibi cibos diversitate corrumpunt i. 15, 1. ciborum varietas morbosa ib. 2. post cibum cur nonnunquam inhorrescimus xxxv. 9
 de Cicatricibus varia problemata ix. cicatrices cur non producant pilos iv. 4, 2. ix. 13. in equis et asinis cur pilos edant, in hominibus non item x. 27, 1. 29. cicatrices in splenicis cur nigrae ix. 5, 1. in senibus cur nigrae ib. 2. nigrae unde ix. 11. cicatrices reliquo corpore nigrae, cur in oculo albæ sint ix. 2. 7
 Cicur non omne quod ferum x. 45, 1. cicura meliora feris ib. 4
 Cicutæ frigus iii. 23, 1
 Ciliorum deflavium, lasciviæ signum iv. 18, 1
 Cinis omnium salsus est, et sulfur olet xxiv. 18. cinis lixivio amarorem dat iv. 12, 2. multum habet vacui xxv. 8, 4. aquæ inspersus ita absorbetur, ut aquæ non excrescat quantitas ib. 5. cineribus inspersa odora menta olent acrius xii. 7, 11. per cineres colatæ aquæ natura xxiv. 17, 2
 Circuli principium et finis capi nequit xvii. 3, 4. circuli projecti motus qualis, et cur xvi. 11
 Circumagi omnia cur ebriis videantur iii. 9, 3
 Cisternæ cur resonare ædes faciant xi. 8, 1
 Citharæ accommodatissimus cantus subdorius xix. 48, 1
 Civitatibus quæ delicta probro sint xxix. 14, 8
 Claudum nasci hominem unde contingat x. 41, 1. claudi cur salaciores iv. 31, 2. x. 24
 Clausa, habitiora x. 55
 Clepsydra plena ii. 1. clepsydra interceptio ii. 24. clepsydrae accidere quæ soleant, et cur xvi. 8, 1, 3
 Cluues e frequentiore coitu cur subsident iv. 2, 1
 Coalescere citius quæ soleant xxxii. 7
 Cocta, succos et odores jucundiores habent iv. 12, 1
 Coctio, perfectio est xx. 24
 Cogitare cur homo aliud soleat, aliud facere xxx. 12
 Cogitationes in animæ quiete operosiores xxx. 14, 1. attentiores cum mens tranquilla est ib.
 Cognata cognata cur appetant x. 52, 1
 Colliquefactio, superfluitas est v. 7, 3
 Colli venæ compressæ, somnium pariunt xxxv. 8, 1
 de Colore corporis varia problemata xxxviii. color amœnior cur sit ex

- commoda spiratione xxxviii. 4. colorem quæ non mutant x. 7. colores in animalibus mutant aquæ xxxiv. 4, 2. 6
- Coloratiores qui ii. 30, 2. coloratiores quæ faciant xxxviii. 3, 1
- de Compassione varia problemata vii.
- Concentus quid xix. 38, 3. 41, 2. concentus omnis simplici sono suavior xix. 39, 1. concentu cur delectentur omnes xix. 38, 1, 3. concentus gravior sonus, cur mollior xix. 49
- Concoctu alia aliis facilia et difficilia i. 47, 3. concoqui quod debet, in minuta dividi oportet xxi. 8, 2
- Condemnatio iniqua, compeusari non potest xxix. 13, 9
- Condimenta quæ sint xx. 6
- Condolere sectionem, unctionem, aut torturam patientibus cur soleamus vii. 7
- †Confidentes, de quærendo non sunt solliciti xiv. 15
- Conjunctionum ex oratione exemptio, orationem deformat et mutilat xix. 20, 3
- Consoua cur suaviora quam unisona xix. 39, 1
- Consueta insuetis gratiora xix. 5. consueta, non medicamenta sunt, sed alimenta i. 45
- Consuetudo, habitus capacitate, non satietatem parit xxi. 14, 1. in naturam transit iv. 26, 7. consuetudo duorum simul parari nequit v. 12
- Contactus ægrotorum quorundam cur morbum afferat; cum non item sanorum contactus afferat sanitatem vii. 4
- Contagiosi morbi qui, et contagii causæ quæ vii. 8, 1
- Contemplatio quæ delectet xxx. 7, 1
- Contentionis studium incitatur victoriæ illecebris xviii. 2
- a Contingente tempestas æstate metuenda xxvi. 57, 1
- de Continentia et Incontinentia probl. varia xxviii. continentia et temperantia cur in juvenibus et divitibus maxime commendetur xxviii. 4
- Contraria contraria facilius sentiunt iii. 8, 1. contrariorum scientia eadem xxx. 12
- Contumelia cur non capitalis, ut furtum xxix. 16
- Convulsiones currentibus accidunt, si quis eis in citato cursu substituerit v. 39
- Cordis saltitatio in timore non similis est omnibus xxvii. 3, 2
- de Corpore toto varia problemata xxxvii. 1. corporis humani figura v. 11. corporis constitutio imitatur anni tempora i. 9, 1. corporis esse quæ dici possint et debeant iv. 13, 3. corporis interiora, imbecilliora xxxi. 21, 1. corporis instrumentum, manus xxx. 5, 1
- Corpus semper fluit xxxvii. 1. cur non levetur nisi sudet ib. corpora cur ætate quam hieme tangentibus frigidiora videantur xxxv. 4. corpus spirabile, salubre i. 52, 1. corporis exercitationi cur proposita præmia; non sapientiæ xxx. 11, 1
- Cortices fructum ambientes, cur alii radicem, alii cacumen amarius habeant xx. 25
- Corvus colorem non mutat x. 7
- Crapula quid iii. 17, 4. magis molesta quam ebrietas ib. cur e diluto quam mero vehementior iii. 3. 22. sedatur brassica iii. 17, 1
- Crassi cur vehementius rigeant viii. 7
- Crepitus, ictus est xi. 42. crepitus glutinatorum i. 24. crepitus et motus subitus cur existat in quibusdam, non movente ullo sensibili xi. 28, 1. crepitus ventris etiam in somno emittuntur xxxiii. 15, 3
- Crispi cur plerumque simi xxxiii. 18
- Crocodilorum ova xx. 26, 2
- Crura ceterorum animalium robusta x. 41, 1. crura ex crebra ambulatione crassescunt v. 9, 1. crus sinistrum cur minus diu fricare possimus quam dextrum v. 32
- Cubare incurvato corpore cur melius vi. 3, 1
- Cubici numeri xv. 3, 3
- Cucumeres per totum annum virides ut conserventur xx. 14, 1. majores ut fiant, et cur xx. 9, 1. cucumeres in fernâ ib. 2. cucumerum cortices xx. 25
- Cucurbitæ per totum annum virides ut conserventur xx. 14, 1. majores ut fiant, et cur xx. 9, 1
- Cunei in hærentes xvi. 8, 9
- Cupiditas quid xxii. 3, 2. pulchri est x. 52, 1. rationis limites transilit xxviii. 3
- Currere quam ambulare cur difficilius v. 29. currentibus, quo citatius cucurrerint, eo fusius lacrymantur oculi v. 37, 1. currentibus in citato cursu si quis subsistat, convulsioni est periculum v. 39. currentibus aer in flatum verti cur videatur v. 17. currentes hieme, cur magis rigeamus quam stantes viii. 16

- Cursus refrigerat carnem xxxvii. 6.
 cursus mediocris cur rhythmicam respirationem habeat v. 16, 1. cursus citior cur capiti ægritudinem conciliet v. 9, 1. cursus in veste cur colorem efficiat hilariorē xxxviii. 3, 1. cursus nudi symptomata ii. 30, 1, 2. v. 13, 1. cursus nudus cur decoloret corpus xxxviii. 3, 2. cursus in vento xxiv. 12
- Cutis ceterorum animalium, carnis pars est x. 27, 1. cutis et lingua eosdem ac pares colores cur habeant xxxiv. 6. cur a sole aduratur, non ab igni xxxviii. 7. homini tenuissima x. 5. cute laborante, laborant etiam pili x. 34
- Cyathus sugillatis admotus cur medeatur ix. 9, 1. 10. 12. cyathi ærei ix. 10. 12
- Cylindri impulsus motus qualis, et cur xvi. 5, 1
- D.
- Decem, numerus perfectus: ideoque omnis numeratio per eum numerum fit xv. 3, 2
- Declives ambulationes acclivibus minus laboriosæ v. 40, 4
- Decubitus qua parte fit, ea minus sudamus ii. 15
- Defossa cur resonent xi. 9
- Delictum quid xix. 26
- Denarius numerus perfectus xv. 3, 2
- Dentes, frigidi xxxiv. 3. frigus cur citius sentiant quam caro xxxiv. 2. frigida cur citius sentiant quam calida xxxiv. 3. stupescunt cum acida edentes videmus vii. 5, 1. dentium stuporem quæ sedent, et cur i. 38. vii. 9
- Dentes Æthiopibus candidiores cur x. 66. dentes raros habentia cur plerumque brevius vivant x. 48. xxxiv. 1
- Deposito bono viro committi solet xxix. 4, 2. depositum fraudare cur gravius quam debito xxix. 2, 1. deposito etiam exiguo fraudare cur turpius quam fraudare grandi debito xxix. 6
- Descensus femora cur lasset v. 19, 1. 24, 1
- Destructio cur sudorem augeat ii. 12
- Desudationes per breviora intervalla adhibitæ, sudorem cur augeant ii. 8
- Dextra, agilia vi. 5. qua re antecellant sinistris xxxi. 12. 18. dextris labores peragimus v. 32. dextra in sensu cur non præcellant sinistris, ut in aliis xxxi. 12. 13. 29. dextro incumbentes lateri somnus cur magis subeat vi. 5. in dextro latere cur magis quam sinistro dormiamus vi. 7. dexter locus reo cur tribuatur in iudicio xxix. 12
- Diameter quæ lineæ vocetur, et cur xv. 1. 2
- Diapasōn cur dicatur, non δι' ὀκτώ xix. 32. diapasōn cur pulcherrimus concentus xix. 35, 1. 39, 1. cur cantetur tantum xix. 18, 1. magadari sola cur soleat xix. 39, 2. cur ita latitet ut unisonum esse videatur xix. 14. in diapasōn cur grave quidem acuti antiphonum accipi possit, gravis vero acutum non item xix. 13
- Diapente, hemiolium xix. 35, 2
- Dies tertius κρόσιμος est xxvi. 14
- Digitorum commutatio xxxi. 11. 17, 2. digitis alternatis circumactum, cur duo esse videatur xxxv. 10. digitis summis post vehementiorem cursum si quis insistat, extremæ calces quasantur v. 15, 1
- Deos agnoscit et colit solus homo xxx. 6
- Diluculo cur majus frigus viii. 17, 1
- Diluvio sublato xiv. 15, 2
- Dionysius in vita sobria phthisin contrahit xxviii. 1, 1
- Dis dia pasōn cur consonent, non item dis dia pente, et dis dia tessarōn xix. 34. dis dia pente cur non consonent, nec dis dia tessarōn, at dis dia pasōn xix. 41, 1
- Discere cur citius in juventute soleamus xxx. 5, 1, 5
- Distensio membrorum cur facienda vi. 2
- Dithyrambi cur non amplius antistrophos habeant xix. 15
- Divisa cur toto minora videantur xvi. 7
- Divitiæ cur apud improbos sæpius quam probos domicilium habeant xxix. 8. honoribus præferuntur xxix. 1
- Divitibus cur temperantia et continentia maxime commendetur xxviii. 4
- Dolentes cur exclament xxvii. 9, 1
- Dolia defossa et operata cur ædes resonare faciant xi. 8, 1, 2. doliorum concentus xix. 50. dolio pleno contentus humor, cur in utres diffusus, non solum ab eodem dolio recipiatur, sed aliis etiam locum relinquat xxv. 8, 1
- Domus cur obscuriorem emittat vocem xi. 37. domos resonare quæ faciunt xi. 8, 1. domus recens illiæ cur magis resonent xi. 7
- Dormire quam vigilare minus cur soleant animalia x. 31, 1. dormire in dextro magis quam sinistro latere

- cur soleamus vi. 7. dormiens spiritum efflat magis quam attrahit viii. 2. xi. 41. spiritum emittit magis quam retinet xxxiii. 15, 4. dormientes non audiunt xi. 41. cur magis sudent quam vigilantes ii. 16. 28
- Dorso cur magis sudemus quam pectore ii. 14
- Dulcia affinia nobis sunt xxii. 2, 1. dulcium satietas cur citius nos capiat quam aerium xxii. 2, 1. 3, 1. dulce innatat ventri iii. 13. dulce salso levius xxiii. 37, 1. dulcia cur dum calent, minus dulcia videantur quam dum frigent xxii. 12. dulcis vini potus ut sobrios reddat iii. 12
- Duo esse cur videatur id quod digitis alternatis circumagitur xxxv. 10. *Vide et Visa* dupl.
- Duplicatio in sensu xxxi. 17, 2
- Dux observatur xix. 45, 2. dux *δευός* seu bonus qui xviii. 4. duces veterum, soli heroes xix. 48, 2
- Dysenteria quid i. 19, 4. unde i. 9, 4 de Ebrietate problemata varia iii. ebrietatis indicium quod iii. 9, 1. 20, 1. ebrietati oleum cur conferat iii. 35
- Ebrii esse quando dicamur iii. 12. salsas et malas aquas cur citius gustent quam sobrii iii. 8, 1. 19. lingua cur titubent iii. 31, 1. lacrymari cur soleant facilius iii. 24. in venerem cur invalidi iii. 11. veneri operari cur nequeant iii. 33, 1. cur frigus difficulter ferant, et facile tententur a pleuritide iii. 1. 6, 1. cur inconsiderati xxx. 14, 1. dormire cur nequeant iii. 25, 1. manus sibi inferentes xxx. 1, 26, 30. ebriis cur circumagi videantur omnia iii. 9, 1. 20, 1. ebriis unum cur multa esse videatur iii. 10, 1. 30. ebrii procul videre cur nequeant iii. 9, 1. 20, 1
- Ebriosi cur e mero magis ac magis tremant iii. 5, 1. 26, 1. calorem solis cur ament iii. 29. 32. dormire cur nequeant iii. 25, 1. ebriosorum semen cur plerumque infœcundum iii. 4
- Echo ut fiat xi. 23. 51. cur non dissolvatur, sed clare exaudiatur ib.
- Echonis sonus videtur acutior xi. 6, 1 ante Eclipses cur ventus plerumque exoriatur xxvi. 18
- Edaciores cur simus borealibus quam austrinis temporibus xxvi. 43
- Edulia cur sint quædam, quædam non xx. 6
- Effervere quid sit xxiv. 6, 1. effervescentiæ caussa ib. 2
- Elaterii vis i. 41, 1
- Elixa assis exsucciora i. 52, 3. v. 34, 3. elixari cur soleant alia, alia assari xx. 5
- Ellebori vis i. 41, 1
- Elysii campi quales ab Homero narrentur venti xxvi. 31, 1
- Emorientes recreantur frigida affusa xxiv. 13. sternutatorio medicamento revocari solent xxxiii. 9, 3
- Empedoclis sententia de oculorum colore xiv. 14, 1. opinio de saxorum et lapidum concretionibus xxiv. 11, 1. versus ex Persicis, de farinæ subactione xxi. 22, 2. Empedoclis melancholia xxx. 1, 4
- Enthymemata quales sint probationes xviii. 3, 1. cur minus delectent in dicendo quam exempla ib.
- Equus equo cur gaudeat, et appetat x. 52, 1. equi et asini cur plus sicci quam humidi excernant x. 59, 1. ex equis cur minus decidamus v. 42. equi feri x. 45, 2
- Equitantes, quo citius currit equus, eo magis lacrymantur oculi v. 13, 1. 37, 1. equitatio assidua salaces cur efficiat iv. 11
- in Eristicis cur non sit nugatio xviii. 8
- Etesiae boreæ quando spirent xxvi. 2, 1. 51. cur statis temporibus et tanto numero spirent xxvi. 51. noctu minus spirant xxv. 16
- Eunuchi proceri x. 36, 2. cur non calvescant x. 57. cur hebetiore visu iv. 3. cur voce acutiore xi. 16, 1. 34, 1. 62, 1. cur tumidis cruribus et laxiore alvo iv. 3. cur ulcerosas et putridas tibias habeant x. 42. varices cur non habeant, aut minus habeant x. 37. an omni ex parte in fœmineam naturam degenerent x. 36
- Euripi cur fluent xxvi. 4
- Eurus, ventus orientalis xxvi. 27, 2. zephyro cur pluviosior, cum eo sit calidior xxvi. 27, 1. Euro flante cur majora videantur omnia xxvi. 53
- Excessus, et frigus, nocentissima i. 17, 1 excessus et animus et corpus de statu suo dimovent xiv. 1. excessus magni cur morbosus i. 1. excessus magni cur morbis interdum medeantur i. 2
- Excrementi humidi plus quam sicci cur emittat homo x. 59, 1. excrementi sicci plus quam humidi cur egerant equi et asini ib. excrementis enascuntur interdum animalia xiv. 13, 5
- Exemplarum magis delectent in dicendo quam enthymemata xviii. 3, 1

Exercitati frigis cur ægrius ferant quam inexercitati viii. 10. exercitatos cur magis tentet viui potus quam inexercitatos iii. 15, 1

Exercitii vis i. 47, 3. 56, 1. xxi. 14, 2. exercitatio cur ad visus acumen nihil conferat xxxi. 14. exercitio vehementiore cur moles corporis subsidat, et vox reddatur acutior v. 2. exercitatio oculum [†sanguinem v.l.v] exsiccat xxxi. 15. exercitium per intervalla, sudorem auget ii. 7. exercitatio ad sudorem usque cur colorem faciat amœniorem xxxviii. 5, 1. exercitia matutina xi. 22, 1. exercitia ante cibum xi. 46. post exercitium cur non statim offerri alimenta soleant v. 28. exercitationum quarum præmia a veteribus proposita, et cur xxx. 11, 1

Exsecta, naturam mutant x. 36, 1
Exspiratio auditum cur impediatur xi. 41

Extrema cur rotundentur semper xvi. 10

F.

Faba commansa medetur sugillatis ix. 6

Faces ardentes invalidiorem ictum faciunt xi. 10

de Facie varia problemata xxxvi. facies cur erubescat, non sudet in agonia ii. 27

Facie cur magis sudemus ii. 10. 17, 1. xxxvi. 2. facies cur *ὀρθοίς* maxime obnoxia xxxvi. 3. faciei effigies cur faciant xxxvi. 1

Famis symptomata i. 5. fames quando cesset xxii. 2, 2

de Farinis problemata varia xxi. farina cum vino dulci et lacte pota, dulcedinem cur augere in illis videatur xxi. 19. farina aqua subacta cur levior fiat quam et farina et aqua xxi. 18. farina hordeacea cur aqua subacta magis cohæreat, quam si subacta sit oleo xxi. 16. farina triticea cur tritata multo major fiat quam hordeacea xxi. 22, 1. farina triticea frigefacta cur minus constipetur quam hordeacea xxi. 26, 1. farina triticea cur infuso oleo candidior fiat xxi. 1. farina triticea meliorato subacta, cur coctione et assatione rigidior fiat quam quæ aqua subacta est xxi. 11. farinæ triticeæ quod primum exit, cur candidius sit; et hordeaceæ, quod posterius xxi. 3. 7. farinacea cibaria xxi. 13, 1

Fascinationis remedium xx. 34, 1

Febris quid, et unde i. 8, 3. 20, 4. unde

sit i. 23, 1. xxvi. 50. febres ardentes cur in frigidis regionibus frequentiores xiv. 3. post febrem vehementem statim cani non potest xi. 22, 3

Februm diæta i. 55, 1. febricitantium cibus i. 37, 2

Femora quam tibiæ cur lassescent magis v. 26, 1. cur in declivi descensu magis fatigentur v. 19, 1. 24, 1. femoris media pars cur in itinere magis lassescat v. 20. femur cur facilius fraugatur ib.

Fera cur sint omnia quæ mansueta x. 45, 1. feri facie et moribus cur sint qui sunt in summo ardore aut frigore xiv. 1

Ferrum ignitum, pruna magis urit xxx. 1, 16. ferro facta vulnera cur ægrius sanentur i. 35

Ferventium pulmentorum ructus xxiv. 9, 1

Ferula cur maiorem ictu suo dolorem afferat, quam quædam dura ix. 8. ferula cur non plagam, sed circumfusa ei partes rubefaciat ix. 3. 4, 1. ferula lata verberantur timentes xxvii. 3, 5. ferulam non pertransit visus xi. 58, 3

Fictilia defossa et operta cur ædes resonare faciant xi. 8, 1, 2

Ficus calida est, et succum fundit acerrimum xx. 18, 2. ficus cur dentes lædant xxii. 14. in furno exsiccatæ cur duriores fiant, si in furno quam si foris frigescent xxii. 10. ficubus comestis cur aut merum superbibendum, aut aqua xxii. 8

Fieri aliquid ex aliquo dupliciter dicitur xxx. 8, 3

Figura pulcherrima quæ xvi. 10

Finitum infinito notius xviii. 9

Fissa crepant xi. 26

Fistulæ foraminum concentus xix. 23, 1

Flamma, tenuium partium xxiv. 3

Flatus seu ventus quid xxiii. 11. xxvi. 34.

flatus, motus aeris xxvi. 2, 2. flatus ventorum an a fonte aliquo proveniant ut aquæ xxvi. 36, 1. flatum principium in nubium cavitatibus conflatur xxvi. 6. flatus plerumque excitantur solis vel ortu vel occasu xxvi. 12, 4. exoriuntur cum sol humorem diffundit xxvi. 35, 1. cur sole ascendente augescant et concendant xxvi. 34. cur hieme ab oriente; æstate ab occidente consurgant xxvi. 21. cur hieme, mane post auroram spirent; æstate, horis pomeridianis, et post occasum xxvi. 54, 1.

- mane exorsi cur per totum plerumque diem durent xxvi. 59. post pluvias et tales tempestates concidunt xxvi. 3
- Flatus septentrionales imbecilli**, cum surgunt noctu xxvi. 9. flatus per angustum erumpentes, propinquis frigidi accidunt; remotis, calidi xxvi. 49. flatus cur frigidi, cum e caloris commotione oriantur xxvi. 48, 1. flatus venti circulari linea ferri solet xxvi. 29. flabra ventorum cur augent miuuantve morbos i. 3, 1
- Flatus ventris** cur foetidi xi. 4, 2. non emittendi nisi corpus turgat iv. 8
- Flentes acutum** cur sonent xi. 13, 15. 50
- Flores odorem** ut amittant xiii. 11. flores triti odorem cur amittant xii. 9, 11. flores cur foeteant cum teruntur xiii. 3. flores cur e longinquo suavius oleant xii. 4. florum odores cur e propinquo minus sentiantur xii. 2, 9. flores habentia quædam cur fructu careant xx. 3
- Fluctus cur ventosi** xxiii. 11. cur ante ventos interdum concitentur xxiii. 2, 1. xii. 1. 28. in altis pelagis cur superfrangi non soleant, sed in parvis fretis xxiii. 1. 24. in majori pelago cur tardius sedentur quam in minori xxiii. 17. fluctuum crebra illisio cur terras ita saluam reddat, ut pavite videantur xxiii. 29, 1
- Fluvii, frigidi** sunt omnes xxiii. 16, 3. xxvi. 30, 3. cur mane frigidos flatus exhalent; at non item mare xxiii. 16, 1. xxvi. 30, 1. viridi et pallido colore pingi solent xxiii. 6, 2
- Fœcunditatis exploratio** iv. 2, 4
- Fœminæ maribus** plerumque minores x. 8, 36, 2. uriuam cum contentione quadam emittunt x. 20. fœminei fœtus in austrinis cur frequentiores xiv. 5
- de Fœtidis problemata varia** xiii. fœtida cur plerumque purgent, itidemque amara i. 47. cur magis oleant cum calent, quam cum frigida sunt xiii. 5. cur iis qui comederunt, non videantur olere xiii. 2. incocta sunt xx. 16, 2. concoqui nequeunt i. 47, 1
- Fœtoris causæ** xiii. 4, 1. 8
- de Fortitudine et Metu** problemata varia xxvii. fortitudo cur maxime honorari a civitatibus soleat xxvii. 5
- Fortes et viriles** qui xiv. 8, 1. 16, 1. fortes cur sint qui frigidam regionem incolunt xiv. 8. cur fortes plerumque vini appetentes iii. 7. xxvii. 4, 1
- Fovæ** cur ejectam terram non recipiant xxv. 8, 7
- Fragrantia caussa** xii. 3, 4
- Frictiones cur carnosum reddant corpus** xxxvii. 3, 1. cur carnosiores efficiant hominem quam cursus xxxvii. 6. ceteras partes cur carnosiores efficiant, at ventrem graciliorem v. 14, 1. frictiones siccæ cur firmam efficiant carnem xxxvii. 5, 1
- Frigus, natura deorsum fertur** xxvi. 48, 5. a terra incipit xxiii. 34, 1. cur majus sub auroram et mane, quam noctu viii. 17, 1. xxv. 5. cur mane non spiret a mari ut a fluviiis xxvi. 30, 1. cur sereno quam nubilo tempore majus sit xxv. 18
- Frigus et invaletudo** cur homines acerbiores reddat viii. 3. sistit et constringit xiii. 5. condensat xiv. 8, 3. cogit et exasperat i. 53. ciet lacrymas v. 37, 1. nocentissimum i. 17, 1
- Frige facti** cur ab uno eodemque calore magis et uramur et doleamus xxxvii. 4
- Frigida loca incolentes** cur fortiores xiv. 8, 1. frigidis in locis habitantes cur minus sapientes sint xiv. 15, 1
- Frigida** cur et faciat et sanet perniciiones i. 54. frigida affusa morientes revocat xxiv. 13. frigida affusio in sanguinis e naribus profluvio xxxiii. 6. *Vide et Aqua.*
- Fronte sudamus maxime** xxxvi. 2, 2
- de Fructibus arborum problemata varia** xxii. fructu cur careant quædam, cum tamen flores edant xx. 3. fructuum cortices cur in utribus probe inflatis citra putredinem conservari queant xxii. 4. fructum ambientes cortices cur alii inferiore, alii superiore parte amariiores xx. 25
- Frumentum in campo** cur magis uratur cum lacus sedit aut exarescit xxiii. 34, 1. frumentum in Ponto cur diu in frigore illæsum permaneat xiv. 2. frumentum Scythicum xx. 21, 2
- Fugientes e prælio, sitibundi** xxvii. 3, 4
- Fulmen, sacrum** xxiv. 19
- Fumus quid** xii. 4. cur maxime offendat hominem x. 51. cur oculus magis mordeat xxxi. 21, 1. cur magis molestus sit iis quibus oculi prominent xxxi. 6
- Fundi vasorum** : *Vide Vasa.*
- Funis tensione ludunt pueri** viii. 9, 5
- Furentes** cur inconsiderati xxx. 14, 1. vinum appetunt xxvii. 4, 3. furen-

tium oculi in obliquum pervertantur xxxi. 7, 5. *Vide et* Insanientes.
 in Furno frigescentia magis durescent quam foris xxii. 10
 Furtum in portu gravius xxix. 14, 12.
 in balneo, palestra aut foro factum, cur capitale; at non item in privata domo xxix. 14, 1. in privata domo factum, dupli pœna diluitur ib. cur morte mulctetur xxix. 16.

G.

Gallinæ incubantes, difficiliore et sæviores x. 35
 Gemelli in humano genere cur non æque vitales ac in ceteris animalium generibus x. 28
 Generationis animalium diversitas unde sit x. 13, 1
 Generis et familiæ ratione, magis quam testamenti, sententiæ feruntur in dicasteriis nonnullis xxix. 3
 Genitores: *Vide* Parentes.
 Genitura quid iv. 15, 2. descendit a cerebro x. 57. frigida est iv. 32. genituræ profluvium in timore xxvii. 11, 2. *Vide et* Semen.
 Genua ascensu cur lassescent v. 19, 1. 24
 Germinare cur soleant quædam excisa et jacentia xx. 26, 28
 Geryones, fabula xix. 48, 1
 Gibbosis anima cur foetidior xiii. 10 super Glacie ambulare et habitare xxiii. 34, 3
 Glandes vetustate amarescunt xx. 25. post glandes cur vinum et aqua videantur dulciora xxii. 11, 1. glandes assæ cur peiores ubi refrigere xxii. 7. glandium cortices xx. 25
 Glaucedo quid x. 11. glaucus color albo affinis xiv. 14, 3. glauci plerumque qui x. 11
 Glutinum inflammationibus medetur ix. 1, 2. glutinatorum crepitus i. 24
 Grando quid xxxiv. 4, 2. coctionis signum xxvi. 3. grandinis causæ xxxiv. 4, 2. grandinis index lingua ib. 1
 Grave, magnum est xix. 12. in voce quid xi. 32, 2. 53, 2. grave in voce, ex multitudine provenit xix. 37, 1. acuto majus xix. 8. sonari facilius potest xix. 7. graviori sono cur mollior insit modulatio xix. 49. a gravi in acutum minus apte concentus transit xix. 33

Gravis chorda, potest sonum acutæ xix. 7. cur acutæ sonum valeat ib. graviori chordæ cur semper modulandi actus committi soleat xix. 12

Gustui grata quæ xxi. 13, 3. gustus tactusque voluptas modum excedens, cur Incontinentia nominari soleat xxviii. 7, 1

H.

Habitatio ad colorem faciei confert ii. 30, 2
 de Habitu corporis varia problemata vi. habitum cur in scientiis quibusdam habere dicamur, in quibusdam non xxx. 2. habitus exercitatione incrementum capiunt xxi. 14, 2
 Hæsitantes lingua cur melancholici xi. 38. cur ne brevem quidem orationum habere possint xi. 35. impetum facultate citiorem habent xi. 38
 Hæsitantia linguæ quid sit x. 40. quas causas habeat xi. 54. 60, 1. cur in solum hominem cadat x. 40. xi. 55. cur in puerilem magis quam in virilem ætatem cadat xi. 30, 1. cur in anxia sollicitudine magis accidat quam in ebrietate xi. 36. in rigore unde sit viii. 14
 Halitus foetidior quibus, et cur xiii. 10
 de Harmonicis problemata varia xix. harmoniæ veterum septichordes xix. 7
 Hectici cur acutam habeant vocem xix. 37, 2
 Hellespontias ventus quibus sit pluvius xxvi. 56, 1, 3
 Hellesponto cur boreas afferat pluvias xxvi. 56, 3
 Hemisphærium inferius incolentibus contraria accidunt xxvi. 21. hemisphærium oppositum incolentibus hieme accidunt quæ nobis æstate xxvi. 54, 1
 Heracliteorum opinio de evaporatione xiii. 6, 1. de lapidum concretionem xxiii. 30, 3
 Herbæ post semen arescunt xx. 7, 1
 Herbacea visum quamvis intentum recreant xxxi. 19, 1
 Herculis melancholiæ xxx. 1, 2
 Heroes, veterum duces xix. 48, 2. heroum imitatio ib.
 Hesiodi versus iv. 25
 Hieme cur sudemus minus ii. 42, 1. hieme vox cur gravior xi. 61. hieme pauciores quidem morbi, sed letaliores i. 28. hiems agros plures interimit quam ætas i. 25, 1. hiems austrina et pluvia cum boreali et squalido vere, quos morbos gignat i. 9, 1. hiemem morbosam quæ pariant i. 20, 1. hieme et autumnno cur καὶ σοι regunt i. 29, 1

Hipposelini natura xx. 7, 1
 Hircum olentes unguenta foetidiore reddunt xiii. 9
 Hirsuta anteriore corporis parte quæ; quæ item posteriore; et cur x. 53, 1. hirsuti et homines et aves cur salaciores iv. 31, 1. x. 24
 Historiæ unum argumentum continentes, cur suavius audiantur quam quæ tractant varia xviii. 9
 Histrio, imitator est xix. 15. histrones cur jejuni se exercent xi. 22, 1. 46
 Homeri hemistichium de Dianæ dono x. 36, 3. hemistichium de ære ix. 9, 1. versus de Elysii campi ventis xxvi. 31, 1. versus de ebrio lacrymante xxx. 1, 7. locus de horrore maris e zephyri flatu xxiii. 23, 1. locus de Bellerophontis melancholia xxx. 1, 3
 Homo anteriori parte infirmior x. 53, 2. cur prudentissimus omnium animalium xxx. 3. cur injustissimus omnium animalium, licet eruditione maxime sit præditus xxix. 7. cur aliud cogitet, aliud faciat xxx. 12. cur solus lingua hæset x. 40. cur multas voces edat, cum cetera unam tantum x. 38. acutiorem vocem cur habeat in ægritudine xi. 40. vitiliginis albæ cur solus obnoxius x. 5. 33. cur canescat solus x. 63. cur solus, vel omnium maxime, oculorum perversioni obnoxius x. 50. xxxi. 26. 27, 1. odoratu omnium minime valet x. 18, 1. cur sæpius et vehementius sternutet quam ullum aliud animal x. 18, 1. 54, 1. xxxiii. 10, 1. cur humidum quam siccum alimentum sæpius sumat x. 56. cur humidi plus quam sicci excernat x. 59, 1. cur plurimum semen emittat iv. 6. ex coitu cur omnium maxime exsolvatur ibid. calculo cur laboret solus x. 43, 1. anterior parte cur hirsutior; at quadrupedes posteriore x. 53, 1. cur maxime omnium nascatur claudus x. 41, 1. homo homine cur gaudeat, et appetat x. 52, 1. homini cur credendum et obediendum magis quam alii animali xxx. 6. hominis incrementum progreditur usque ad annum xxx. 7, 2. de hominum obitu quid senserit Alcmaeon xvii. 3, 4
 Homines feri x. 45, 1
 Humanæ res in orbem revolvuntur xvii. 3, 2
 Honorari quæ maxime soleant xxvii. 5. honoris læsio, cur pro minore inju-

ria putetur quam fortunarum læsio; cum honor majus sit bonum quam opes xxix. 1
 Hordeum humidius et frigidius tritico i. 37, 2. hordeum tractantes cur decolores et catarrhosi xxi. 24. xxxviii. 10. hordeacei cibi cur minus corpori conveniant quam triticeum xxi. 2
 de Horrore varia problemata viii. horroris causæ variæ vii. 5, 5. horror cur e diversis symptomatis oriatur xxxv. 3. ex auditu quorundam vii. 5, 1. ex affusione calidæ iii. 26, 5. cur tam ex calidæ quam frigidæ affusione viii. 11. in extrema mictione unde sit viii. 13. post sternutationem et mictum cur oboriatur xxxiii. 16. cur ex alieno magis quam proprio contactu sit xxxv. 1. post cibum cur nos quandoque invadat xxxv. 9. cur sudores quosdam sequatur ii. 34, 1. horrorem inferentia vii. 5, 3
 Horror pilorum in cute unde sit viii. 12. xxxv. 5. horror pilos cur surrigat viii. 21, 1
 Humeris pondera motamus v. 24, 2
 Humida, vaga xxvi. 2, 2. humidum, natura nigrum xxxviii. 1. natura deorsum fertur xi. 45, 1. xxvi. 2, 2
 Humidi cur laboribus et æstu cito suffocentur v. 21
 Humor calore magis quam frigore deficit xxiv. 11, 1
 Hydrops e viuositate iii. 5, 7
 Hypate quid sit xix. 39, 3. facile canitur xix. 4. duas netas efficit si intercipiatur xix. 12. sola cur resonare videatur, si quis in pulsando neten apprehendat xix. 24. 42, 1. hypaten cur antiqui reliquerint in harmonia xix. 47
 I.
 Jacere in planis quam concavis laboriosius cur sit v. 11
 Jaci procul non possunt levia corpora xxiii. 29, 1
 Jactus iuani manu factus cur magis lasset brachium quam si lapis aut aliud tale evibretur v. 8
 Ictus tumor ix. 4, 2. ictus cur intumescant et livescant ix. 14. ictus omnis dividit aut tundit v. 37, 3
 Jejuni res venereas cur citius peragant iv. 9
 Jejunium sitim facit xiii. 7. jejunium olere ibid.
 de Igni tractatus Aristotelis xxx. 1, 17. ignis alia exsiccet, alia humefacit iii. 16, 1. laxat et resolvit quod in corpore concretum est vii. 3. cur non

- corruget ut aqua calida xxiv. 7. cutem minus perurit quam sol xxxviii. 7. cur homines non reddat nigros ut sol xxxviii. 8. cur lateres reddat nigros xxxviii. 8. 1. cur adstanti urinam moveat vii. 3. cur non putrescat xxv. 20
- Ignis multus, paucum ignem ad se attrahit i. 56, 2. ignis major exstinguit minorem iii. 23, 2. ignis minor a majore velut absorbetur xxxiii. 2. ad ignem magnum cur minus sudemus ii. 36. ignis arundineus iii. 5, 8
- Imagines faciei cur facere soleant xxxvi. 1
- Imber xxvi. 26, 4
- Imitari nullum animal melius potest quam homo xxx. 6. imitantes procul a nobis dissitos, acutum sonamus v. 2. imitatio vocis ut fiat xi. 6, 1, 2
- Inmingere juvenes cur magis soleant quam adulti iii. 34, 1
- Improbitalis incitamenta xxx. 10
- Inæqualitas, affectus movet xix. 6
- Incocta et succos et odores pejores habent iv. 12, 1
- Incontinens et incontinentia quid xxviii. 3. incontinentes cur vocentur qui in tactus gustusque voluptate modum excedunt xxviii. 7, 1, 2. incontinentia cur ad duos tantum sensus restringatur, gustum et tactum xxviii. 2. incontinentia cur ad cupiditates restringatur, cum sit etiam iræ incontinentia xxviii. 3
- Incubantia, sæviora x. 35
- Inenrvi et gibbosi cur foetidiorum habeant animam xiii. 10
- Incurvato corpore cubare cur melius vi. 3, 1
- Inebriantur exercitati citius quam in exercitati iii. 15, 1
- Infinutum, et innumerum, idem xxx. 4, 1. infinitum finito plus v. 25, 1
- Infirmiora semper tegere natura solet x. 53, 2
- Inflammatio quid i. 6, 2. inflammationis medicamenta ix. 1, 2. inflammationes easdem cur alii refrigerando, alii calefaciendo sanant i. 44
- Inflati cur fiant graviores xxv. 13
- Ingenia vel in artibus vel in rebus gerendis excedentia, cur pleraque melancholica xxx. 1, 1
- Ingressionis motus et duobus fit x. 26. ingressus omnis tollendo et deponendo conficitur v. 41
- Inire alia cur semel tantum, alia sæpius soleant x. 47, 1. *Vide et Ve-*
- uerea.
- Injurie causæ variæ xxix. 13, 10. injuria major, qua majus bonum læditur xxix. 1. injurie pecuniarie cur graviores videantur quam quibus honor alicujus læditur ibid. injurie cur ut in pecuniis, ita et ceteris in rebus non amplificentur xxix. 5
- Insolatio uvarum xx. 35, 2
- Insomnia vocem cur exasperet xi. 11. insomnia parit mutatio xviii. 7, 4
- Insomnium quid, et quæ per somnum occurrere soleant xxx. 14, 4
- Institutum vitæ genus toto vitæ curriculo persequi solemus xviii. 6, 1
- Instrumenta quorum priora sunt, eorum etiam vis prior xxx. 5, 4. instrumenta duo nobis Deus dedit, quibus exteriora instrumenta adjuvemus xxx. 5, 1
- Intemperantes qui nominentur xxviii. 2. 7, 1, 2. intemperanti vitæ assueti, cur ægrotent interdum si ad diversum vitæ genus traducantur xxviii. 1, 1
- Interiora æstate frigidiora xiv. 3
- Invaletudo cur asperiores efficiat homines viii. 3. invaletudo longa, velut senectus est i. 17, 2
- Inventio, ab habitu proficiscitur xxx. 2
- Ira quid ii. 26, 2. ira timori contraria viii. 20, 1. irarum ardor cum ratione conjunctus xxviii. 3. in ira cur calidi et fidentes xxvii. 3, 1. irascentibus cur rubescant oculi xxxi. 3. xxxii. 8. irati cur non frigeant viii. 20, 1
- Iris an natura sit xii. 3, 2. an odoratas reddat arbores ibid. 1. odoratas plantas reddere unde existimata xii. 3, 7
- Juba cur homo careat x. 25
- Jumenta cur mingere mingentibus aliis soleant vii. 6
- de Justitia et injustitia problemata varia xxix. justitia cur in pauperibus maxime commendetur xxviii. 4. justici consuetudine cur proficiamus in moribus xxix. 10
- Juvenulis in quolibet animalium genere vox cur acutior xi. 14, 1. juvenes cur discamus citius xxx. 5, 1, 5. juvenes cur eas cum quibus primis rem habuerint, post factum aversentur et oderint iv. 10. in juvenibus cur temperantia et continentia maxime commendetur xxviii. 4
- L.
- Labia titillationem cur maxime sentiant xxxv. 7. labia pendentia xxvii.

- 6, 2. labia trementia xxvii. 6, 1. 7
- Labor cur augendus i. 46. labores augeri, alimenta minui, sanitati confert v. 33. labor colliquefactionem inducit v. 7, 3. labor vehementior lædit corpus xxxi. 19, 2. labore cessante cur oboritur sudor ii. 20, 1. 23. laborare melius quam non laborare ii. 30, 1
- Lac unde x. 6. an pharmacum i. 47, 2. ut purget i. 42, 3. cum hordeacea farina potum cur videatur dulcius xxi. 10. lac mulgenti plurimum cur reddant oves et capræ; at non item homo et bos x. 6
- Lacrymæ, sudor quidam sunt, ideoque salsæ v. 37, 2. lacrymas ciet et frigus et calor v. 13, 1. 37, 2
- Lacu subsidente aut exarescente, cur frumentum in campo magis uratur xxiii. 34, 1. lacus arena cur careant xxiii. 33, 1. lacus potabilis vestimenta expurgans xxiii. 40, 1
- Lætitia nonnunquam sine caussa evidente xxxi. 1, 23
- Lævitas densitatem indicat x. 4
- Lana quo longior, eo durior x. 23, 1. lana juvenicularum ovium mollior x. 23, 2. lanæ nutrimentum x. 22, 1
- Lapides unde concrecant xxiii. 30, 3. cur e calida magis quam e frigida aqua concrecant xxiv. 11, 1. lapides ab enascentibus sæpe attolluntur xi. 28, 1. lapidis excafacti fervor i. 8, 2. lapis ignitus, pruna ardentior xxx. 1, 16. lapidis commolitio horrorem affert vii. 5, 1
- Lapilli marini cur rotundi xxxv. 3
- Larvarum tragicarum oculi xxxi. 7, 5
- Lassant planæ magis quam inæquales ambulationes v. 10, 1. 23. lassitudinem in nobis quid efficiat v. 24, 2. lassitudinem minuit si quis non eodem semper habitu et figura moveatur v. 10, 1. lassitudines efficacius sedat frictio ex oleo aqua misto v. 6. lassitudini vomitus injungi cur soleat v. 7, 1. lassitudini æstivæ ut medendum, quomodo item hibernæ i. 39, 1. lassitudines æstivæ lavacro, hibernæ unctione cur levaudæ v. 38, 1
- Latentia, fallacia xxxv. 6
- Later cur non a sole ut ab igne niger efficiatur xxxviii. 8, 1
- Latitudo, duplex incrementum habet xvii. 2
- Lavationis vis iii. 16, 2. lavatio calida, frigus; frigida, calorem corpori conciliat i. 29, 3
- Legere incipientibus cur obrepat somnus xviii. 1, 1. 7, 1. lectio somnum impedire videtur xviii. 7, 4
- Leges ante scripturæ inventionem canebantur xix. 28
- Leones cicures nusquam x. 45, 1
- Lepus, multiparus x. 14
- Lesbo cur notus et eurus pluvias afferrant xxvi. 56, 3
- Letalia pharmaca i. 47, 2
- Librorum sectio xvi. 6, 1
- Libs, unde spiret, et qualis ventus xxvi. 26, 2. sub æquinoctium si spiret, cur aquæ exoriantur ib. 1
- Libya, arenosa, exsucca, ideoque minus odorata xii. 3, 5. Libycæ scaturigines xxiii. 21. Libycæ oves bis pariunt x. 47, 2. Libycus aer calidus xxvi. 16, 2
- Ligna cur a flamma potius quam ab aqua fervente urantur xxiv. 3. ligna arescentia depravantur xiv. 4. lignum medium plagæ partem cur rubefaciat ix. 4, 1. lignum magnum et longum tenere iii. 26, 7
- Lilia cur sub brumam floreat xx. 21, 1. excisa germinant xx. 26, 2
- Lingua, natura rara x. 19. cur amara, acida et salsa fiat; at non item dulcis xxxiv. 5. cur nulli animali pinguis x. 19. versicoloribus versicolor xxxiv. 4, 1. cur tot colores habeat quot cutis xxxiv. 6. cur multorum sit index xxxiv. 4, 1. lingua titubare iii. 31, 1, 3. *Cetera vide et Hæsitantia lingue.*
- Lippitudines siccæ i. 9, 3
- Liquefacientia xxiii. 22, 1. liquescit in humido nihil xxiv. 4
- de Litteratura problemata varia xviii
- Litteræ, vocis affectiones x. 39
- Livor frigentibus unde viii. 1. livoris in ictu caussa ix. 14
- Lixivii natura xxiv. 17, 2. lixivii vis i. 38. lixivium, amarum iv. 12, 2
- Longæva serius pariunt x. 9. longæviores qui calidis in locis habitant xiv. 9. 10. longæviores cur sint quibus cæsuræ per totam palmam continuata est x. 49. xxxiv. 10
- Longitudo, triplex incrementum habet xvii. 2. in longitudinem crescentia ibid.
- Loquela cur aliis alia x. 39. loquelam impediencia iii. 31, 2. loquelæ maturioris caussa xi. 27, 1
- Loqui per nares qui soleant xi. 4. loqui per nares surdi cur soleant xi. 2. 4. xxxiii. 14, 1. loquuntur per nares etiam muti xi. 2
- Lucernæ extinctio i. 56, 2. iii. 5, 4

Lucta per intervalla, sudorem auget ii. 7

Lumbi cur lassescant magis v. 26, 2

Luna cur plana videatur, cum sit globosa xv. 8. umbras majores cur faciat xv. 10. luna semiplena, cur recta cernatur, cum tamen luna in sphaeræ faciem conglobetur xv. 7, 1. in lunæ eclipsi, si quis per cribrum vel tale quid speculetur, lunulæ in terra cernuntur xv. 11, 1

Lunulæ in terra

ib.

Lusciosi: *Vide pūones.*

Lutum e notī flatu plerumque existit xxvi. 46, 2. lutum non reverberat vocem xi. 7

Lux per spissa cur non penetret xi. 49. per solida cur non penetret ut aer xxv. 9. in rectum fertur ib.

Lyra minus suavis quam tibia xix. 43, 1

Lysandri Lacedæmonii ulcera ex atra bile xxx. 1, 2

M.

Mæror, refrigeratio est xi. 13, 2

Magadari sola diapason cur soleat xix. 39, 2

Magistratui maledicere, maguas meretur pœnas xxix. 14, 11

Magnesiæ oves bis pariunt x. 47, 2. Magnesiæ thermæ cur calore deposito salsæ esse cœperint xxiv. 17, 1. cur potabiles xxiv. 16

Magna cur sint alia, alia parva x. 12, 1. magnum quo modo magnum dicatur xvi. 7. magno inest parvum xix. 12

Magnitudines divisæ cur toto minores videantur xvi. 7. magnitudines inæqualem profunditatem habentes quomodo moveantur, et cur xvi. 3, 1. 12, 1

Manentia, putrescunt xxxvii. 3, 6

Manus, instrumentum corporis xxx. 5, 1. progressu ætatis aptior ad opus fit ib. 2. manus interior penitus articulo vacat x. 49. manus cæsura per totam volam continuata, vivacitatis index x. 49. xxxiv. 10. manuum exercitatio cur sudorem augeat ii. 5. manuum tremor quas causas habeat xxvii. 6, 7

Maracus Syracusanus in mentis alienatione meliores condebat versus xxx. 1, 19

de Mari problemata varia xxiii. mare in cavo est xxvi. 5, 2. pingue est, et oleum excernit xxiii. 9, 1. xxxii. 38, 2. nec calidum valde, nec frigidum est xxvi. 30, 3. calidum et vaporosum est xxxviii. 2, 1. cur aqua potabili minus frigidum xxiii. 7. cur

non frigidos flatus mane spiret ut fluvii xxiii. 16, 1. xxvi. 30, 1. cur aqua potabili magis limpidum et perspicuum xxiii. 8, 38, 1. boreali tempore cur magis perspicuum quam austrino xxiii. 9, 1. cur noto flante, cæruleum; borea spirante, obscurius fiat xxvi. 37. ex propinquo albidum, ex longinquo cæruleum et nigrum xxiii. 23, 2. mare tranquillum cur albere videatur; et rursum agitatū, nigricare xxiii. 41. mare cyaneo seu cæruleo colore pingi solet xxiii. 6, 2. cur naves interdum in summa tranquillitate absorbeat, ut ne reliquæ quidem naufragii emergant xxiii. 5, 1. salsum et amarum cur sit xxiii. 35. cur flammam non exstinguat xxiii. 7, 2. cur ex omnibus aquis solum uratur xxiii. 15, 1. 32. hieme calidius xxvi. 57, 1. hieme magis quam æstate tempestatibus infestum ib. salubre cur i. 52, 1. v. 34, 1. xxxvii. 3, 4

ad Mare si quis fodiat, cur potabilis primum, post salsa quibusdam in locis aqua scateat xxiii. 21. 37, 1. in mari natari facilius cur possit quam in fluvio xxiii. 13. in mari diutius immorari cur possint quam in fluvio xxiii. 14. in mari versantes, voraciores xxiii. 39. in mari nantibus cur laxetur alvus ib. mari loti cur citius exsiccantur, licet mare potabilibus aquis sit gravius xxiii. 10. mare tractantes cur rufi xxxviii. 2

Mare in portu vadosum; in pelago, profundum xxiii. 3, 2. maris pars terræ vicina, cur dulcior xxiii. 31. maris superior pars cur fundo salsior et calidior xxiii. 30, 1. mare fluctuans cur injecta ancora et similibus tranquilletur xxiii. 4, 1

Maris occidui amplitudo et profunditas xxvi. 1, 1. mare Ponticum cur Ægæo candidius xxiii. 6, 1

Marina aqua corpulentior est fluviali xxiii. 13. marina animalia terrestribus cur majora et habitiora x. 55. marini homines calorem solarem cur ament iii. 32. marinæ testæ et lapilli cur rotundi xxiii. 36

in Maritimis locis fodientes cur in dulces nonnunquam scaturigines incidunt xxiii. 21. 37, 1

Mares fœminis longeviores cur x. 48

Mascula cur fœminis plerumque majora x. 8. 36, 2. masculi sexus magnitudo in tribus est x. 36, 2

Massa hordeacea cur tritata minor fiat; triticea vero, major xxi. 9. massa

- hordeacea cur quo magis tritatur, eo minus alvum permeat xxi. 8, 1. massa triticea cur tritata candescat, hordeacea vero nigrescat xxi. 15. massa subacta ex tritico, cur igni mandata graudior fiat quam hordeacea xxi. 10. 23
- Mathematica probl. xv. de cælestibus xv. 5. de inanimis xvi. de animatis xvii
- Matrix in fœminis inter vesicam et anum sita x. 20. matricis loculamenta x. 14
- Meatus corpori jejuno inaniore sunt iv. 9. meatus tenues exactiores xxxiii. 10, 2
- Medica problemata i.
- Medicamenta quæ dicantur i. 42, 1, 5. 47, 1, 2. medicamenti virtus i. 47, 3. medicamenta cur amara, acerba, et fœtida i. 42, 4. cur purgent ib. 1. cur alia ventrem laxent, non item vesicam; alia contra i. 40. post medicamenti potum cur non statim offerri alimenta soleant v. 28
- Medici cur usque ad sanitatem tantum operam præstent xxx. 8, 1
- Medium qualibet in re optime afficit et corpus et animum xxxi. 19, 2
- Media chorda xix. 33. media cur dicta in concentu, cum in octo non sit medium xix. 25. 44, 1, 2. media chorda commota, cur ceteræ quoque resonent xix. 36, 1. mediæ chordæ usus xix. 20, 2
- Mel, apum cibus xxi. 13, 4. aqua glutinosius xxi. 11. ut purget i. 42, 3
- Melancholiæ duo genera xxx. 1, 24.
- Melancholicum esse quid sit xi. 38. melancholicorum genera diversa xxx. 1, 32. melancholici, ingeniosi xxx. 1, 1, 5. cur plerique in venerem proclives iv. 30. xxx. 1, 11. melancholicæ naturæ in crapulis nonnunquam se plane effundunt iii. 16, 2. melancholici asperi qui xxx. 1, 15. e somno exsiliunt xxx. 14, 6. melancholicis venæ exstant xxx. 1, 14. melancholicis prodest varix iv. 20
- Melicato subacta farina xxi. 11
- Melitenses catelli x. 12, 3
- Memoria facilius retinentur in quæ matutinis horis incidimus xxx. 5, 5
- Memphis Ægyptia xxvi. 44
- de Mente, prudentia, et sapientia, problemata varia xxx. mens, instrumentum animæ xxx. 5, 1. tardius accrescit quam manuum vires xxx. 5, 3. progressu ætatis proficit intelligentia ib. 2. pravo instituto corripitur xviii. 6, 2. mente et prudentia magis pollent seniores; memoria, juniores xxx. 5, 1. mente tranquilla cogitationes sunt attentiores xxx. 14, 1. in mentem et os veniunt multa sæpe contra animi propositum xi. 27, 6. mentis instrumentum, scientia xxx. 5, 3
- Mentha belli tempore cur nec edenda, nec serenda xx. 2
- Meridies, calidus xxv. 15. meridie cur calor intensior, et umbra minor xv. 4, 4, 5. meridies et media nox cur senior xxv. 4, 1
- Meridiani populi cur proceri xiv. 8, 2. cur nigroculi xiv. 14, 1, 3. pilis durioribus x. 22, 3
- Merum, crassarum partium est iii. 14. assidue potum tremorem ebriosis affert iii. 5, 1. 26, 1. merum quando perimat iii. 23, 1
- Messenium fretum xxiii. 5, 2
- in Mictionis extremo cur inhorrescamus viii. 13
- Micturire ad ignem aut ad aquam stantes cur soleamus vii. 3. micturientibus tentigo unde iv. 22. micturientes veneri operari cur nequeant iv. 19
- Mingentibus aliis mingere et ipsi cur soleamus vii. 6. mingentes cur nonnunquam inhorrescant sub finem mictionis viii. 8. 13. xxxiii. 16
- Miscella potio iii. 12
- Mixtum immixto suavius xix. 43, 1
- Modulamina cur morum speciem gerant xix. 29
- Monstra a quibus animalibus pari soleant, et cur x. 61. an proles nostra iv. 13, 4. monstra, etiam in loquelæ ratione xi. 27, 1
- in Montibus pluvie crebriores xxvi. 56, 2. in montibus supra modum excelsis non sunt ventorum flatus xxvi. 36, 3
- Montosæ sunt septentrionales et meridianæ orbis plagæ; occidentem versus nec montes sunt, nec terra xxvi. 52, 3
- Morbus quid xix. 38, 2. morbi nude i. 46. 56. v. 33. morbi et causa est, et remedium interdum, excessus magnus i. 1. 2. morbi quidam calorem naturalem extinguunt iii. 5, 4. morbi ætate et hieme quales i. 6, 2. morbi acuti i. 20, 1. morbi contagiosi cur sint quidam vii. 4
- Morbosi qui x. 64
- Mores efferantur summo ardore aut rigore xiv. 1. mores in audibilibus xix. 27. 29. cur non sint saporibus, odoribus, coloribus xix. 29
- Moriens cur attollat oculos iv. 1

- Mors quid xiv. 10. putrefactio quædam est xiv. 9
- Mortuos quam vivos tueri cur habeatur justius xxix. 9
- Morsio vestimenti horrorem nonnullis affert xxxv. 3
- Motus animalibus unde iii. 26, 8. motus calefacit iv. 2, 2. motus calefacit non omnis v. 36. motiones quæ magis minusve calefaciant, et sudorem ciant ii. 38, 1. motus, frigus facit xxv. 19. motus putrefacit xxii. 4. motus multus et validus lassitudinem parit v. 1, 1. motus ordinatus naturæ familiarior quam inordinatus xix. 38, 2
- Mucus e situ contractus, non nigrescit xxxviii. 9
- Muco laborant etiam aves x. 54, 9. mucosus omnium maxime homo x. 54, 1. mucosi non olfaciunt nec sternunt ib. 7
- Mugitus qua figuratone in bobus fiat xxv. 2, 3. mugitibus taurinis similes voces xxv. 2, 1
- Mulieres, humidæ et frigidæ iv. 27, 28, 1. mulieribus vox cur acutior xi. 16, 1. 34, 1. 62, 1. cur non calvescant x. 57. æstate marem cur magis appetant iv. 25, 28, 1. mulieres dysenteria infestat i. 9, 4. mulierem occidere cur gravius quam virum xxix. 11
- Muliebres mares, insatiabiles, ut mulieres iv. 26, 6
- Multipara cur sint alia, alia non sint x. 14
- Mustum, an pharmacum i. 47, 2
- Mutationes morbosæ i. 27. cur morbosæ i. 15, 1. mutatio in contrarium subinde facta, lassitudinem parit v. 12
- Muti et surdi simul fiunt xxxiii. 1, 2. muti per nares loquuntur xi. 2. *Vide et* Loqui per nares.
- Mutuo fraudare minus grave quam fraudare deposito xxix. 2, 1
- Myrto non conditæ cur bacce magis defluant quam folia: et alga conditæ cur folia tantum defluant, non item bacce xx. 31, 1. myrtus nigra cur densiora quam alba ferat folia xx. 36. myrti bacce in manu compressæ cur videantur dulciores xx. 23, 1. myrti bacce minores cur magis expertes nucleorum xx. 24. post myrti baccas cur vinum et aqua videantur dulciora xxii. 11, 1
- N.
- Narrationes neque veteres nimis, neque nimis recentes, cur magis delectent xviii. 10
- Nasci non omnia ex eadem materia solent xx. 12, 2. nasci alia cur ex se invicem tantum soleant, alia etiam sponte oriantur x. 65. nascentes non sunt iidem numero xvii. 3, 3
- de Naso et naribus problemata varia xxxiii. naribus pinna titillatis cur oboriatur sternutatio xxxv. 8, 1, 2. per nares loqui cur surdi soleant xxxiii. 14, 1
- Nasturtii vis xx. 22, 1, 2
- Natatio cur in mari quam in flumine facilius xxiii. 13
- Naturæ et artis opera eandem ferme rationem habent x. 45, 2, 4. naturæ conservatio xix. 38, 2
- in Navibus coloratioribus cur sint quam in paludibus xiv. 12. navium absorptio xxiii. 5, 1. navigia cur in portu magis quam in pelago videantur onerata; curque citius in pelagus et portu provehantur, quam e pelago in portum subducantur xxiii. 3, 1
- Nausea ex sudore refrigerato ii. 18
- Negotiator bonus qui xviii. 4, 1
- Neoclis interrogatum xxx. 6
- Netes et hypates distantia xix. 39, 1. nete in hypate inest xix. 12. nete hypates duplum habet xix. 35, 1. nete cur hypates duplum xix. 23, 1. neate desinens transit in hypaten xix. 42, 1. nete in pulsando apprehensa, cur sola hypate resonare videatur xix. 24, 42, 1. neates vehementia, et dignitas xix. 42, 5. netes cantus vocem rumpit xix. 3. neten pro tertio substituit Terpander xix. 32
- Nigrum quid xxiii. 23, 2
- Nigricare videntur quæ minus turbantur et tranquilla sunt xxvi. 37
- Nitri vis i. 38
- Nix, coctionis signum xxvi. 3. montes quosdam nunquam linquit xxvi. 15
- Noctes calidis temporibus æstuosiores quam dies xxv. 16. noctu exaudiri voces cur soleant clarius xi. 5, 33, 1
- Notus qualis ventus i. 23, 1. ventus humidus xxvi. 2, 2. boreæ oppositus xxvi. 3. ventus a meridie spirans xxvi. 27, 3. e remotissimis mundi partibus spirat xxvi. 10, 47. noti ortus procul a nobis semotus xxvi. 2, 1. noti quando spirent ib. cur sub canicula spirent xxvi. 12, 1. 32. post pruina cur spirent xxvi. 3. post nives cur spirent ib. cur hieme ac vere ineunte spirent, et auctumno finiente xxvi. 16, 1. cur

non anniversarii xxvi. 2, 1. notus cur infrequentior borea xxvi. 10. cur borea pluviosior xxvi. 27, 1. cur post boream non cito ingruat xxvi. 47. boream si provocet, tempestas est præ foribus xxvi. 46, 1. cur incipiens, remissior sit; desinens, vehementior xxvi. 39, 1. 45, 1. cur non exoriens, sed ponens, pluvius sit xxvi. 19. cur, si minor est, serenus sit; si major, nubilosus et diuturnior xxvi. 20. 38. cur graviora atque invalidiora efficiat hominum corpora i. 24. xxvi. 42. cur calidus xxvi. 16, 2. cur gravior oleat xxvi. 17. pluvias quibus ferat xxvi. 56, 1, 3. meridianis vehementior quam nobis xxvi. 45, 2. cur Libycis populis frigidus, perinde ut nobis boreas xxvi. 16, 1. 49. cur Ægypti loca quædam perflet, quædam non xxvi. 44. cur mare suo flatu cæruleum efficiat xxvi. 37. noto incipiente et borea desinente, navigatio suaderi cur soleat xxvi. 41, 45. noti cur fluctuosi, contorti xxvi. 16, 1. noti cur si parvi spirent, nullas cogant nubes; si magni, cælum nubibus obducant xxvi. 38. noti sicci cur februlenti i. 23, 1. xxvi. 50. noti marini i. 23, 2. noti e mari spirantes, plantis conferunt xxvi. 17

Novem sunt corpora quæ feruntur xv. 3, 3

Nubes maximas cur agat zephyrus xxvi. 24. nubila cur serenis tepidiora xxv. 21, 1

Nuces tostæ cur pejores sint cum refrigerunt xxii. 7

Nuclei finis, semen xx. 24

Nudum abire difficile xxix. 14, 10. nudo corpore in sole ambulare noxium est v. 34, 2

Numeri magnitudo xvi. 7. e numeris cubicis omnia constari opinati sunt Pythagorei xv. 3, 3

Numerosa concinnitas: *Vide et Rhythmus.*

Numerare scit solus homo xxx. 6. numeratio per decem cur fiat ab omnibus nationibus xv. 3, 2. numeratio per Quatuor, solis Thracibus peculiaris ib. 4

O.

Oblectare quæ soleant in contemplando aut sperando xxx. 7, 1

Occasus serenus cur serenitatis indicium xxvi. 8, 1. occasus turbidus quid significet ib. 4

Occidentis plaga depressior xxvi. 1, 1. nec montes habet nec terram

xxvi. 52, 3

de Oculis problemata varia xxxi. oculi, pudoris sedes xxxi. 3, 1. oculorum colores tres x. 11. oculi color ad reliqui corporis colores conformatur xiv. 14, 3. oculorum intervallum in homine cur minimum x. 15, 1. oculus dexter cur non præpolleat sinistro xxxi. 29. oculus sinister cur dextro viribus par xxxi. 18. oculus sinister cur dextro magis contrabatur xxxi. 24. oculos cur simul ambos in unam eandemque partem convertere possimus; at non simul in diversas xxxi. 7, 1. oculo uno videre cur sit impatibilis xxxi. 10. oculo altero compresso, cur alter cernat attentius atque exactius xxxi. 2. 4. oculo altero cur accuratius cernatur versusum rectitudo, quam utroque xxxi. 20. oculus subter pressus, duplicat visa iii. 30. xxxi. 7, 7. oculo in obliquum commoto cur non duplicentur visa xxxi. 17, 1. oculo manus adversus solem aut lucernam prætenta, cur visum adjuvet xxxi. 28. oculo fricato seu attrito cur cesset sternutatio xxxi. 1. xxxiii. 2. 8. oculi turbatos videntes, turbantur et ipsi vii. 8, 2. cur a fumo magis mordicentur xxxi. 21, 1. attolli cur soleant in morientibus et Veneri operantibus iv. 1. cur e frequentiore coitu subsidant iv. 2, 1. cur venere debilitentur maxime iv. 32. cur in ira rubescant xxxi. 3, 1. xxxii. 8. e citato cursu lacrymantur v. 37, 1. attriti lacrymantur xxxiii. 8. oculos prominentes cur magis infestet fumus xxxi. 6. oculi glauci unde, et unde nigri xiv. 14, 1. oculorum perversio varia xxxi. 7, 3, 4. oculorum perversio cur homini vel soli, vel omnium maxime accidat x. 50. xxxi. 26. oculi cicatrices albæ cur ix. 2. 7

Ocularis morbus, contagiosus vii. 8, 1, 2. oculos morbi æstate i. 8, 2. 9, 3. post oculorum morbum cur acutius cernant quidam xxxi. 9

Odor quid xiii. 5. fumusne sit, an aer, an vapor xii. 10. calore excitatur xiii. 5. motu cur magis excitetur xii. 5. sursum fertur xiii. 12. sincerior ut fiat xii. 4. 11. odores qui perpetuo, et qui ad tempus grati xxviii. 7, 3. odores suffimentorum et florum, cur ex propinquo minus suaviter oleant xii. 9. odor quivis gravat caput iii. 13

de Odoratis problemata varia xii.

- odorata, calida i. 48. xii. 12. cur e propinquo minus sentiantur xii. 1. 2, 4. urinam cur cieant, tam semina quam plantæ odoratæ i. 48. xii. 12. xx. 16, 1. odoratio terræ pars quæ xii. 3, 4. xiii. 4, 4
- Olfacere hieme et in glaciali frigore cur minus soleamus xii. 6. olfactus in brutis mobilior vii. 6. odoratu homo parum valet x. 18, 1
- Oleum, an pharmacum i. 47, 2. natura calidum i. 39. v. 6. aqua lentius et tenacius xxi. 16. rufo colore xxi. 1. e salibus colligitur xxiii. 15, 1. non spumat xxx. 1, 11. in sole albescit xxxviii. 1. 11. superinfusum limpidiorem aquam facit xxiii. 38, 1. cur ex humidorum genere oculos maxime mordicit xxxi. 21, 2. lacrymas cur cieat xx. 22, 3. ut purget i. 42, 3. ebrietati cur conferat iii. 35. aqua mistum efficacius ad sedandas lassitudines v. 6. oleo iunctis cur aqua calida minus calere videatur si offundatur xxiv. 1. olei in vestem illitio cur coloratior efficiat xxxviii. 3, 1. oleum vetulum recenti candidius xxi. 4
- de Oleraceis problemata varia xx. olerum alimentum quod xx. 29. olera post semen arescunt xx. 7, 1
- Olivæ vetulæ amariores xx. 25
- Ollæ ferventes, flatu et succussione refrigerantur v. 36, 1
- Operculis circumcirca probe munita cur asservari citra putredinem possint xxii. 4. xxv. 17
- Orator *δευδς* qui, et cur xviii. 4
- Orbis projecti motus qualis, et cur xvi. 11
- Orchestra si paleis insternatur, chori vox minus sentitur xi. 25
- Orchomenii pepones xx. 32, 1
- Orientales flatus cur occidentilibus frigidiores xxv. 15. orientalis plaga sublimior occidentali xxvi. 1, 1
- Origani vis xx. 22, 1, 3. origanum musto injectum cur dulce reddat vinum xx. 35, 1
- Orion quando oriatur et occidat xxvi. 13, 1. sub orione cur dies admodum varii, et tempestosi flatu ib.
- de Ore et iis quæ in ore sunt, varia problemata xxxiv. ex ore cur et calidum et frigidum spiremus xxxiv. 7, 1. os jejunis cur magis oleat, post cibum vero non item xiii. 7
- Oscitantes cur minus audiant xi. 29. 44. oscitantes cum videmus, cur et ipsi plerumque oscitemus vii. 1. 6
- Oscitatio quid vii. 1. oscitatio auditum impedit xxxii. 13, 1. in oscitatione cur aurem nemo scalpat ibid.
- Osculantur ebrii quos sobrii non solent xxx. 1, 8
- Ossa cur non foeteant xiii. 4, 3
- Ova cruda cur non circumagantur in aqua, sed decidunt vi. 4. super vibicibus contusa, medicamento illis sunt ix. 1, 1
- Oves lactis uberrimæ x. 6. bis ubi pariant x. 47, 2. molliorem lanam quæ habeant x. 23, 2. ovium pili quo longiores, eo duriores ibid. 1. ovium pili vulsione mollescunt x. 22, 1
- P.
- †Pæsa lacus cur purget et mundet vestimenta, cum sit potabilis xxxiii. 40, 1
- Paleæ cur dura excoquant, excocta vero non putrefaciant xxii. 13. in orchestra iustratæ, cur chori vocem minuunt xi. 25
- Pallor in timore unde xxvii. 6, 1
- Palmæ minores cur magis expertes nucleorum xx. 24
- Palpebrarum in contuendo contractio xxxi. 15
- Paludes mari et fluviis albidiores xxiii. 6, 2. decolores incolas efficiunt xiv. 12. in paludibus prope fluvios cur existant bomugi xxv. 2, 1
- Palustria, aquosa xx. 32, 1. hieme frigida; æstate calida xxv. 6. morbosa i. 21. capitis ulceribus prosunt, at tibiæ ulceribus nocent i. 18. palustribus in locis cur capitis ulcera citius, tibiæ vero ægrius sanescant xiv. 6. paludosis in locis cur somnolentiores fiamus xiv. 11
- Panis cur quo magis tritatur, eo magis alvum permeet xxi. 8, 1. panes cur et nimis tritati, et minus, rumpantur xxi. 17, 1. panes cum refrixerunt, cur candidiores quam dum calent xxi. 4. panes vetuli recentibus et calidis leviores xxi. 5, 2. panes non saliti cur salitis ponderosiores xxv. 5, 1. panes frigidi madefacti, cur non æque coherescant atque calidi xxi. 6. panis cur assatione indurescat, et tepefactione remollescat xxi. 25. panis assus cur pejor ubi refrixit xxii. 7. panis biscoctus cur post refrigerationem non fiat durior xxi. 12, 1
- Panthera sola ex animalibus suaviter olet xiii. 4, 1. pantheræ cicures nusquam x. 45, 1
- Parentes assectari cur alia statim soleant, alia serius, alia nunquam x.

32. parentes in humano genere proles cur minus referat quam in ceteris animalibus x. 10
- Parere eadem alibi semel tantum solent, alibi sæpius x. 47, 2
- Partus aliis cur maturior, aliis senior x. 9. partus tempus homini variat x. 41, 2. partus aliorum perfectus est, aliorum imperfectus x. 46. partus cur alia exasperet et sæva reddat; alia non item x. 35
- Parhypate cur difficulter canatur xix. 4. parhypates cantus cur vocem non minus rumpat quam netes cantus xix. 3
- Parmeno histrio xxvii. 3, 4
- Partes, numeri naturam habent xvi. 7. partes animalium et plantarum quæ instrumentales non sunt, sunt teretes xvi. 9
- Parva ut videantur magna xxxi. 8. *Vide et Statura.*
- Pasa lacus xxiii. 40, 1
- Pati et agere parati iv. 26, 7
- Pauperes cur a justitia maxime commendentur xxviii. 4
- Paupertas cur apud bonos viros quam apud improbos libentius sedem quærat xxix. 41
- Peccatum minus, eligendum xxix. 13, 6. peccata quæ rempublicam magis dehonestent xxix. 14, 8. peccata insignia graviores merentur poenas xxix. 13, 9
- Pectus in sole nudandum non est i. 52, 4. xxxvii. 3, 7
- Pedes pares animalibus cur dati x. 26. 30. pedes cur maxime sudent ii. 19. 31, 3. pedes elevati cur magis rigeant viii. 6. pedes integere in morbo cur jubeant medici ii. 26, 1. pedum nuditas officit veneri iv. 5, 1. pedum tumor ex fame i. 5. pedum vola cur titillationem sentiat xxxv. 2
- Pedes metrici xix. 39, 2
- Pediculi unde nascentur xx. 12, 2. pediculos cur augeat aquæ mutatio i. 16, 1 in Pelago majori cur tardius desistant fluctus quam in minori xxiii. 17. *Vide et Mare.*
- Pelles inflammationibus ut medeantur ix. 1, 2
- Penis cur intendatur et major fiat arri-gendo iv. 22. xxx. 1, 12
- Pepoues ubi optimi proveniant, et cur xx. 32, 1
- Percolatio aquas salsas potabiles efficit xxiii. 19
- Peripneumonia vinum appetit xxvii. 4, 3
- Pernionibus cur et calida et frigida conferat i. 53. 54
- Pestis, contagiosa vii. 8, 2. pestis contagio cur nocentior quam morbi ceteri i. 7. pestilentis anni signa i. 21
- Pharmaca. *Vide Medicamenta.*
- Philosophum a rhetore differre cur putent homines xviii. 5. xxx. 9
- Philoxeni guttur xxviii. 7, 1
- Phlegmatici morbi i. 9, 3. phlegmaticis qualia tempora conferant i. 11
- Phryuichus cur μελοποιῶν magis exercuerit xix. 31
- Phthisis contagiosa vii. 8, 1, 2
- Physicorum epitome x.
- Picturæ priscae ruditas x. 45, 3
- Pili unde nascentur xx. 12, 2. nascuntur e superfluitatibus xxxi. 5, 2. cur non oleant xiii. 4, 3. horrore cur arrigantur vii. 6, 4. viii. 12. 21, 1. xxxv. 5. in rigore cur surrigantur viii. 15. laborant cum cutis laborat x. 34. cur non renascentur in hominum ut in equorum cicatricibus ix. 13. x. 27, 1. 29. cur defluant iv. 18, 2. pili quotannis decedentes x. 63
- Pilos hibernos quæ abjiciant, et cur x. 21, 1. pili agnati iv. 18, 1. pili evulsi in ovis molliores producunt, in hominibus duriores x. 22, 1. pili crispi et retorti cur simitamen plerumque comitem habeant xxxiii. 18. pili septentrionalibus molliores, meridianis duriores x. 22, 3. pili quo longiores in ovis, eo duriores; in hominibus contra x. 23, 1. pilos rufos quæ faciant xxxviii. 2, 2
- Pinguia, calida xxiii. 7, 2. spissa x. 19. non foetent xiii. 4, 3
- Pinguedo unde oriatu x. 3. acquisititium quiddam est v. 14, 3. in laborantibus cur atteratur v. 4
- Pinguescere alia per carnem cur soleant, alia sub carne x. 3
- Piper quomodo ventrem, et quomodo vesicam laxet i. 43, 1
- Piscium coitus iv. 14
- Piscatores marini cur rufi xxxviii. 2
- Pituita falsa unde fiat iv. 29. pituita laborant etiam aves x. 54, 9. pituitosus omnium maxime homo ib. 1.
- Plava cur ambulatu faciliora v. 23. planis quam inæqualibus ambulationibus cur magis lassescamus v. 10, 1. 23. in planis quam concavis cur difficilius jaceamus v. 11
- Plantæ, superfluitatis expertes xiii. 4, 3. olent non modo virides, verum etiam aridæ ibid. 1. cur in longitu-

- dinem potius crescant xvii. 2. plantis incrementi et vigoris terminus qui xx. 7, 3. plantæ calida rigatæ durescunt x. 60. plantæ quædam cur post semen exarescant xx. 7, 1. plantæ quotquot sativæ, eadem etiam silvestres x. 45, 5. plantæ agrestes quæ dicantur, et quæ cicures xx. 12, 4
 Plantarum partes qua figura sint xvi. 1. plantarum fœtus, cur alii cocti, alii crudi, edules sint xx. 4
 Platonis responsum ad Neoclis interrogatum xxx. 6. Platonis melancholia xxx. 1, 4
 Pleiades usque ad zephyri flatum morbis diuturnis infestæ i. 17, 1
 Plumbum calefactum lana calidius viii. 19. xxxviii. 4
 Plutus, cæcus xxix. 8
 Pluviæ crebriores in montibus xxvi. 56, 2. post pluvias et tales tempestates, flatus concidunt xxvi. 3
 Poculis largioribus potantes cur minus inebriantur iii. 12. 25, 1
 Poetæ boni mediam chordum fere passim observant xix. 20, 2
 Poma cibariis aliis graviora xxii. 1, 1. cur non ita prius ut post esitata, in repletionis mole respondeant ibid. pomis comestis cur aut merum superbibendum, aut aqua xxii. 8, 1
 Pondera foris appensa magis lassant v. 7, 2
 Ponere, secundum naturam est v. 41
 Pontus, paludosum mare xxiii. 6, 2. in Ponto cur et frigus maximum et æstus xxv. 6. Ponticus aer spissus et albus; ideo et Ponticum mare albicat xxiii. 6, 1
 Porrum cur salsis aquis provenire recusset xx. 1. ad vocalitatem cur conferat xi. 39
 in Portu furari, gravius xxix. 14, 12
 Portulaca cur dentibus e frigidorum esu stupentibus medeatur i. 38. vii. 9
 Possidens possessione non depellitur ante litis iudicationem xxix. 13, 6
 Posterior et prius quomodo accipienda sint xvii. 3, 1
 Potus appetentia unde xxvii. 4, 2. potus et alit et refrigerat xxviii. 6. potus etiam post cibum xxii. 6. potui superingestus cibus sudorem minuit ii. 25. potus confertus cur alvum adstringat iii. 21. potus genera quædam cur libentius et diutius admittamus, quam alia licet suaviora xxi. 13, 1. potus idem cum farina hordeacea cur minus videatur merus xxi. 20
 Præternaturalia iv. 13, 3
 Principium rei cuiusque maximum est x. 13, 2
 Prius et posterius quomodo accipienda sunt xvii. 3, 1
 Profunditatem inæqualem habentes magnitudines quomodo moveantur, et cur xvi. 3, 1. 12, 1
 Proles cur in ceteris animalibus parentes natura magis referat quam in humano genere x. 10. proles cur colorem mutet x. 7. proles nostra quæ dicantur iv. 13, 1
 Prudentiores in acquirendo cur nonnulli quam in utendo xxx. 13. prudentissimum ex omnibus animalibus homo xxx. 3
 Pruinæ ortus xxvi. 3. pruina quando cadat xxv. 5. sub lucem cadit viii. 17, 1. tranquillo aere fit xxv. 21, 1. nubilo cælo cur non cadat ib. 2
 Pruritus, suavis est iv. 15, 2
 Ptisana cur superfuso oleo fiat candidior xxi. 1. ptisana ordeaceæ an triticea in morbis melior i. 37, 1
 Pubes cur tantum sub primos veneris stimulos exoriatur iv. 4, 1
 Pudentes erubescunt xi. 53, 1, 2. xxxi. 3, 2. pudentibus extremæ aures cur rubescant xxxi. 3, 1. xxxii. 8, 12
 Pudor quid xxxii. 8. metus quidam est xi. 53, 1. pudoris sedes, oculi xxxi. 3, 1
 Pueri a primo statim ortu, contentu et numerosa concinnitate delectantur xix. 38, 1. pueri et bestię eodem modo significant quæ volunt x. 39. pueri ante legitimum tempus clare locuti, cur aliquamdiu conticescant, et postea rursum suo tempore fari incipiant xi. 27, 1. pueris vox acutior cur xi. 6, 5. 14, 1. 16, 1. 34, 1. 62, 1. pueri cur non calvescant x. 57. omnes simo naso xxxiii. 18. capite humido i. 16, 2. quales sudores edant iv. 12, 3. cur inconsiderati xxx. 14, 1. gulæ et iræ magis indulgent quam viri x. 45, 2. cur non vinosi iii. 7. cura indigent x. 46
 Pueritia læta est xxx. 1, 29
 Pulegium cur sub brumam floreat xx. 21, 1
 Pulmenta cur inter coquendum eructent xxiv. 9, 1
 Pulmo singillatis medetur ix. 6. calidus quibus xxvii. 4, 1
 Pulsare sub cantum xix. 39, 4

- Punicis sectio horrorem affert vii. 5,
1. xxxiv. 3
- Pumiliones cur nascantur x. 12, 1
- Punica vini saporem referentia xix.
43, 2
- Purgandi vis unde i. 42, 1
- Purgatio quid ibid. 2
- Purpurilegi cur rufi xxxviii. 2, 1
- Puteus in ædibus cur resonare domum
faciat xi. 8, 1. puteorum potabilium
pars superior cur fundo salsior xxiii.
30, 1. puteanæ aquæ cur æstate
post meridiem calescant xxiv. 2. *Vide
et Aqua.*
- Putredini minus obnoxia quæ xiv. 7.
putredo humidis æstate magis accidit
ii. 21, 2. 33, 1. contra putredinem
quomodo carnes, fructus, et similia
conservari possint, et cur xxii. 4
- Putrefactio unde ii. 33, 2. putre-
factionem gignit quies i. 52, 2. post
putres fructuum cortices cur vinum
bibentibus amarum videatur xxii. 5
- Putrescunt quæ immota manent v.
34, 2. putrescentia nigrescunt
xxxviii. 9
- Pygmæi qui fiant x. 12, 1
- Pythagorei e cubicis numeris omnia
constare putaverunt xv. 3, 3
- Q.
- Quadrupedes cur posteriori parte his-
pidiores x. 53, 1. non sternutant,
nec mucum emittunt x. 54, 2
- Quartanæ diæta i. 56, 1
- Quinquecentium halteres v. 8
- Quisquilæ in radiis solaribus voli-
tantes xv. 13, 1
- R.
- Radicula. *Vide* Rhabbanus.
- Ranulæ rubetis similes i. 22
- Rarefacienda caro i. 52, 1
- Rarum, molle xi. 58, 4
- Recentia, minus grata auditu xviii. 10
- Refrigerati cur magis ab eodem calore
uramur atque doleamus viii. 19. re-
frigeratio foris facta, internum calo-
rem exire prohibet ix. 9, 1
- Reipublicæ quæ peccata plus dedecoris
afferant xxix. 14, 8
- Replendi vim quæ habeant xxv. 12
- Resilientium motus qualis, et cur xvi.
4, 1. resilire in partem contrariam
quæ soleant et cur xvi. 13, 1
- Resonantia e quibus fiat xi. 7, 8, 1
- Respiratio cur fiat xxxiv. 12. respira-
tionis meatus diversus a cibi po-
tusque via xxxiv. 9. respiratio
confertim et valide facta, cur non
mox rursum respirare possimus
xxxiv. 8. respiratio rhythmica v.
16, 1
- Reo cur dexter locus tribuatur in judi-
cio xxix. 12. reus cur vincat et di-
mitti soleat in judiciis, cum par est
suffragiorum numerus xxix. 13, 1.
- 15
- Rhamnus xii. 3, 3
- Rhaphani crassissimi ut fiant, et cur
xx. 13, 1. raphani tenuiores cur
acriores xx. 11. flatus sursum movet
xiii. 6, 2. sugillatis medetur ix. 6
- Rheumata e vinositate iii. 5, 7
- Rhythmus omnis finitam motus men-
suram habet v. 16, 1. rhythmici cur
morum speciem gerant, at non item
sapores, odores, colores xix. 29.
rhythmo cur delectentur omnes
xix. 38, 1, 2. in rhythmo gravis
soni errata facilius sentiuntur xix.
21
- Ridentes grave cur sonent xi. 13, 1.
15, 1. 50
- Risus quid xxxv. 6. ex axillarum
contactu cur oboriatur xxxiv. 8, 1.
coram notis cur minus contineri so-
leat xxviii. 8
- Rigatæ calida plantæ, durescunt x. 60.
rigatio cur mane, noctu, aut sub
vesperam fiat xx. 15
- de Rigore varia problemata viii. rigor
tremorem affert iii. 26, 1. rigores
cur æstate magis regnent i. 29, 1
- Rigentibus vox cur tremat xi. 62,
2. rigentibus lingua cur titubet, ut
ebriis viii. 14. rigentibus pili per
corpus surrigi cur soleant viii. 15.
rigentes cur livescant viii. 1. dor-
mire cur nequeant viii. 2. 22. igni
admoti cur indoleant viii. 18, 1. ri-
gere stantes hieme minus solent
quam currentes viii. 16
- Ros quando cadat xxv. 5. nubilo cælo
non cadit xxv. 21, 2. tranquillo
aere fit ibid. 1. ros et pruina sub
lucem cadunt viii. 17, 1
- Rosæ odor semper suavis xxviii. 7, 3.
rosæ asperum umbilicum habentes,
cur suavius oleant xii. 8
- Rosaceum unguentum odorem non
facile mutat xiii. 11
- Rubigo unde oriatur i. 23, 2. xxvi.
17
- Rubor in pudore unde xxxi. 3, 2. rubor
ex plaga quid ix. 3
- Ructus quid xxxiii. 1, 1. 5, 2. unde
proveniat x. 44, 1. xxxiii. 9, 1. vi-
gilantibus magis quam dormientibus
accidit xxxiii. 15, 3. cur non ster-
nutatione abigatur, ut singultus
xxxiii. 1, 1. cur foetidus xiii. 4, 2
- Ructare quæ non soleant, et cur x.
44, 1, 2

- Rufi cur sint qui mare tractant xxxviii. 2, 1
- Ruga quid xxiv. 7. rugas cur aqua calida contrahat; at non item ignis xxiv. 7. 10, 1
- Ruminantia non ructant x. 44, 2
- Ruta fetidos sudores cur moveat ii. 13. xx. 33. fascinationi cur mederi putetur xx. 34, 1. in ficum insita cur plurima et pulcherrima prove-niat xx. 18, 1. juvatur cinere cir-cumfuso ibid.
- S.
- Sacer morbus unde dictus comitialis morbus xxx. 1, 2
- Salsiccat xxi. 5, 1. stuporem dentium cur sedet i. 38. vii. 9. cum aceto affric-tus inflammationem prohibet ix. 1, 2. cur in salsa citius quam in potabili aqua liquescat xxiii. 22, 1. in ignem injectus cur crepet xi. 26. pari quantitate in magnum ignem in-jectus, cur non æque crepet xi. 43. sal minutus cur citius crepet et sa-liat; grandior vero, magis crepet ac saliat xi. 42, 2. sales oleum emit-tunt xxiii. 15, 1
- Salsa potabilibus calidiora xxiii. 30, 3
- Salsuginosa, calida xx. 29
- Salaces notat ciliorum defluvium et calvities iv. 18, 1
- Salubris constitutionis homines cito emoriuntur i. 28
- Sanguis ix. 5, 2. e naribus cur homini soli fluat x. 2. sanguinis e naribus profluvio cur offusa in faciem frigi-da medeamur xxxiii. 6. sanguis concreescens nigrescit viii. 1
- Sanitas, scopus medici xxx. 8, 1. cur non sanet contactu, ut morbi qui-dam inficiunt vii. 4
- Sapientiores cur sint qui calidis in locis degunt quam qui in frigidis xiv. 15, 1
- Sapientiæ præmia cur a veteribus non sint proposita xxx. 11, 1
- Satietas venerem exstimulat x. 47, 1. satietas dulcium cur citius nos capiat quam acrium xxii. 3, 1
- Satyri Clazomenii effrenata maledi-centia iii. 27, 2
- Scabies, morbus contagiosus vii. 8, 1, 3
- Scammoniae vis i. 41, 1. scammonia quomodo ventrem, et quomodo vesi-cam laxet i. 43, 1
- Scari piscis dentes —
- Scaturigines salsae post dulces quibus-dam in locis xxiii. 21. 37, 1
- Scenicis familiariora quæ xix. 48, 2
- Scientia, mentis instrumentum xxx. 5, 3. in scientiis quibusdam cur habitum habere dicamur, in quibus-dam non xxx. 2
- Scroti contractio in timore xxvii. 11, 2.
- Seythæ cur vinosi iii. 7. Seythicum frumentum xx. 21, 2
- Sectione quæ curanda i. 32. 34
- Semen, principium est x. 13, 2. natura calidum et humidum v. 31, 1. unde oriatur iii. 33, 2. iv. 28, 2. an a toto corpore profluat iv. 15, 1. est excretio ab omnibus partibus iv. 15, 1. 21. semi-nis in somno profluvium iii. 33, 3. iv. 5, 1. xxxiii. 15, 2. semen in somno cur emittant alia, alia non emittant x. 16. seminis profluvium in lassitu-dine et phthisi v. 31, 1. semen timeutibus et morientibus cur profluat interdum iv. 7, 1. semen exstinguit mentha xx. 2
- Semen infœcundum quod iii. 4. semen piscium loturam olens iv. 29. semen plurimum emittentia iv. 6
- Semen vetustius citius in caulem erumpit xx. 17. semina acrium plan-tarum, cur radicibus et foliis amariora xx. 10
- SEMPER, ET IN OMNIBUS, naturale ha-betur xv. 3, 2
- Senectus, putredo quædam est xiv. 7. refrigeratio quædam est xxx. 1, 30. calorem exstinguit iii. 5, 4. tristis xxx. 1, 29. senior cur sit in perspirabilibus locis xiv. 7
- Senes sapientiores juvenibus cur xiv. 15, 1. cur difficiliter sternuant xxxiii. 12. cur non cernant acutum xxxi. 14. cur longius ab oculis ab-ducant quæ volunt cernere xxxi. 25, 1. senibus vox cur acutior xi. 16, 1. 34, 1. 62, 1. senum corpora spira-bilia x. 4. senibus caro cur livescat viii. 1. senibus cutis et cicatrices cur nigræ ix. 5, 2
- Senescentes cur mente et prudentia magis polleant; juniores vero faci-lius discant xxx. 5, 1. senescentes cur fiant nigriores xxxviii. 9
- Sensus, emissionem au receptionem fiat xii. 10. passio quædam est xxxi. 12. 13. sensus e puris duo xxxi. 29. sensus in animæ quiete effica-ciores xxx. 14, 1. in dextris cur non præcellant sinistris, ut in aliis xxxi. 12. 13. 29. sensus qui hominū pecu-liariter voluptatem afferant xxviii. 7, 3. sensibus quibus objecta du-plicari videantur xxxi. 17, 2
- Septentrionales populi cur proceri xiv.

- 8, 2. rufos et tenues habent pilos xxxviii. 2, 2. molliores pilos habent x. 22, 3. cur glaucoculi xiv. 14, 2, 3
- Septichordes olim concentus erant xix. 7. 25. 44, 1. 47
- Serénitas cur potissimum meridie et mediis noctibus xxv. 4, 1. noctu cur major quam interdiu xxv. 7, 1. sereno quam nubo tempore cur frigus majus xxv. 18
- Sermo cur aliis aliis x. 38
- Serræ exacutio et tractio horrorem nonnullis affert vii. 5, 1. xxxv. 3
- Sessitationes ventrem plingefaciunt v. 14, 3. cur alios crassos, alios graciles efficiant vi. 1
- Sibyllarum afflatus xxx. 1. 19
- Sicca durabiliora, et putredini minus obnoxia xiv. 9. humidum minus exstinguunt xxiii. 15, 2. siccum solum cur ament alia et cepæ xx. 27
- Siccitas indurat cutem xxxi. 14
- Sidera an frigida xxv. 21, 1. an sub sideribus iisdem vel orientibus vel occidentibus aer mutari soleat, in primis sub cunicula xxvi. 32
- Simi crisperi, et pueri xxxiii. 18
- Simile simile cur appetat x. 52, 1. similia facilius intelliguntur xviii. 3, 2
- Singultus quid xxxiii. 1, 1. 5, 2. unde proveniat xxxiii. 17, 1. ex frigore xxxiii. 5, 3. ex frigore et metu xxxiii. 13. spiritus retentione cur sedetur ibid. sternutatione cur abigatur xxxiii. 1, 1. 17, 1. cur sedetur sternutatione, spiritus retentione, et aceto xxxiii. 5, 1. 17, 2
- Sinistra dextris humidiora et calidiora xxxii. 7. fœminea magis ibid. cur in reliquo corpore imbecilliora sint; at non item in oculis xxxi. 18. in sensu cur æquipolleant dextris, at non item in ceteris xxxi. 12. 29. in sinistra cur incumbamus libentius vi. 7. sinistræ dextra ignorata sunt v. 32
- Sitis unde oriatur v. 30. xxvii. 2, 3, 3. 4, 2. ex jejuniis xiii. 7. in rigore xxvii. 2. in ira, timore, et ultimo supplicio xxvii. 3, 3, 4. timentibus et ultimis supplicium expectantibus cur oboriatur xxvii. 2. sitis simul et rigor cur timorem comitentur xxvii. 8. nonnunquam accidit etiam pleno ventre xxii. 2, 1. cur ægrius quam fames ferri soleat xxviii. 5. 6. quando cesset xxii. 2, 2
- Sitientes, potu viso voluptatem sentiunt x. 52, 3
- Sobrii corporis constitutio integrior quam ebrii xi. 56
- Socratis melancholia xxx. 1, 4
- Sol et luna cur videantur plana, cum sint globosa xv. 8. sol, per quadrilatera profluens, cur non rectis lineis figuram describat, sed circumlum formet xv. 6, 1. sol eodem vigore peregrins, cur non par umbrarum incrementum et decrementum faciat xv. 5, 1. sol oriens et occidens umbras longas cur faciat; curque ascendens, breviores, et meridie brevissimas xv. 9, 1. sol oriens et occidens plerumque flatuum causa est xxvi. 33, 1. sole ascendente cur surgant et ponant ventorum flabra xxvi. 34. sol humores ad se attrahit xxvi. 54, 2, 5. e mari vapores elicit xxiii. 30, 3. cutem cur adurat, at non item ignis xxxviii. 7. cur uigros reddat homines, at non item lateres xxxviii. 8, 1. cur ceram et oleum alba, carnem vero nigram reddat xxxviii. 1. 11. cur stantes quam corpus moventes magis excalfaciat v. 36. cur sedentes magis quam sese exercentes adurat xxxviii. 6. nudos magis quam amictos calefacit ii. 9. 37. in sole non ambulandum nudo corpore i. 52, 3. v. 34, 2. xxxvii. 3, 7. soli obversa facie cur sternutatio fiat facilius xxxiii. 4. in sole quam in umbra cur citius frigescent calida xxiv. 13. in sole calefacta aqua cur non salubrior ad lavandum xxiv. 14, 1. cur non bona ibid.
- Sol e nube micans xiv. 13. solis propinquitat flatus concitat xxvi. 16, 1. solis accessus et recessus ib. 2. solis umbra extrema cur videatur tremere xv. 13, 1
- Sollicitudo anxia cur gravem edat vocem xi. 32, 1. 53, 1. cur tremorem vocis afferat xi. 62, 2. Vide et Agouia.
- Solstitium utrumque, usque ad centum dies, periculosus morbis infestum i. 26. post solstitium hibernum xv dies austrinus est xxvi. 12, 4
- Somaus quid xviii. 7, 2. unde xxxiii. 15, 5. in quiete obrepat xiv. 11. cur legere incipientibus obrepat xviii. 1, 1. 7, 1. crebra cogitationum mutatione allicitur xviii. 7, 1. cur dextro lateri incumbentes facilius subeat vi. 5. quid requirat iii. 25, 1. graviores nos facit xi. 17, 1. signiora

- reddit corpora xi. 27, 4. somnum impedit rigor viii. 22. ex somno exsiliire xxx. 14, 6
- Somnolentiores sumus hieme quam æstate xi. 17, 1. somnolentiores cur simus paludosis in locis xiv. 11. somnolentiores iuvenes iii. 34, 2
- Somnia quando potissimum videantur xxx. 14, 4. cur non videantur ab iis qui profunde et suaviter dormiunt ib. 3. somnia bonorum, bona ib. 5
- Sonitus ut fiat xi. 8, 1. sonus desinens cur sit auctior xix. 11
- Spes quæ oblectare soleat xxx. 7, 1. spei iuvenibus plus quam senibus xxx. 1, 27
- Spirationis libera copia cur coloratiores efficiat xxxviii. 4
- Spiritus potentia plus pollet quam aqua xvi. 8, 11. natura sursum fertur xxxiii. 15, 4. cur attrahatur xxxiv. 12, 1. spiritus attractione longiori venter cur contrahatur, efflatione vero impleatur xxxiv. 11. spiritus contentio et retentio cur non cieat sudorem ii. 1. spiritu retento cur clarius audiamus xi. 41. 48. spiritus retentio cur singultum sedet xxxiii. 5, 1. 13. 17, 2. spiritus ex ore cur et calidus et frigidus emitatur xxxiv. 7, 1. spiritu confertim et vehementer emisso, cur non mox rursus expirare possimus xxxiv. 8
- Splenicorum cicatrices cur nigrae ix. 5, 1
- Spongarii cur sibi aures et nares dissecant xxxii. 5, 1
- Sputum siccum xxvii. 3, 3
- Squillæ excisæ germinant xx. 26, 1. 28
- Statuariorum priscorum ruditas x. 45, 3
- Staturæ quæ sint causæ x. 12, 1
- Stellarum trajectus cur ventos præsignet xxvi. 23
- Stercus cur eo minus oleat quo diutius in corpore retinetur xiii. 1
- Sterilitatis exploratio iv. 2, 4
- Sternutare omnium maxime cur homo soleat x. 18, 1. 54, 1. sternutantes cur rigeant viii. 8
- Sternutatio quid x. 54, 2. xxxiii. 4. unde proveniat xxxiii. 9, 1. unde fiat x. 18, 2. 54, 4. xxxiii. 8. 15, 2. cietur calore xxxiii. 2. cietur attactis pinna naribus xxxiii. 4. cur oboriatur si nares pinna titillentur xxv. 8, 1, 2. cur fiat facilis si soli obvertatur facies xxxiii. 4. cur binis plerumque vicibus fieri soleat, raro una vel pluribus xxxiii. 3. singultum cur sedet; at non item ructum xxxiii. 1, 1. 5, 1.
- 17, 1. cur vigilantibus tantum accidat xxxiii. 15, 1. sine expiratione fieri non potest xxxiii. 1, 3. non cienda nisi corpus turgat iv. 8. cur inhibeatur oculi attritu seu frictione xxxi. 1. xxxiii. 2. 8. senibus cur difficilior xxxiii. 12. sternutationem horror cur sequatur xxxiii. 16. sternutationes quæ bonæ habeantur, et cur xxxiii. 11, 1. sternutationes ominosæ quæ xxxiii. 11, 2. sternutationi cur soli inter omnes flatus emissiones aliquid divinitatis tribuatur, non item tussi et mucro xxxiii. 7. 9, 1. sternutatio cur in hominem omnium animalium maxime cadat xxxiii. 10, 1. sternutationis locum affiuitatis aliquid habere cum pulmone xxxiii. 1, 2
- de Stirpibus problemata varia xx
- Strangulatio aliena nonnullos exanimat vii. 5, 1
- Strepitus per spissa cur penetret xi. 49
- Studia quæ semel amplexi sumus, cur retineamus, etiamsi frivola sint xviii. 6, 1
- Stupor seu torpor membrorum quid ii. 15. unde sit vi. 6
- Suavium natura xxi. 13, 5. suavia cur assiduo et largiore usu fiant insuavia xxi. 14, 1
- Subdorius cantus xix. 48, 1
- Subphrygius cantus ib.
- Subsolani natura et situs xxvi. 55, 2. subsolanus unde dictus xxvi. 33, 3. cur mane spirare incipiat ib. subsolani venti excitantur interdum a borea xxvi. 12, 4
- Succus tritici velut anima est xxi. 12, 1
- de Sudore probl. varia ii. sudor quid ii. 2. 4. 35. unde sit ii. 34, 1. post laborem cur uberior quam in labore ii. 23. 24. cum labore, utilior ii. 30, 1. e cursu nudo cur utilior ib. e gymniciis exercitiis cur coloratiores faciat xxxviii. 5, 1. sudores spontanei mali ii. 41. sudores calidi cur meliores ii. 35. xxxi. 23, 2. sudores frigidi, inagni morbi signum xxxi. 23, 2. sudores æstatene magis an hieme ciendi ii. 21, 1. 33, 1. cur unice levent corpus xxxvii. 1. sudor cur salsus ii. 3. iv. 12, 2. foetidiores efficit xiii. 9. cur foetidus xiii. 4, 1. sudores foetidos quæ cieant ii. 13. sudores foetidos cur cieat ruta et unguenta quædam ii. 13. xiii. 11. xx. 33. sudor capitis minus olet ii. 6. sudores puerorum cur salsi et foetidi magis quam virorum iv. 12, 3. sudoris initium unde ii. 28

- Sudare partibus quibus magis minusve soleamus ii. 10. 14. 15. sudamus iis partibus quibus laboramus ii. 31, 2. sudare facie cur maxime soleamus xxxvi. 2. sudans refrigeratus cur nauseat ii. 18
- Suffimenta cur e propinquo minus sentiantur xii. 1. 2. 9. cur e longinquo suavius oleant xii. 4. cineribus inspersa cur acrius oleant xii. 7. 11
- Suffocationis causæ v. 21. in majoris buccæ deglutitione cur fiat xxxiv. 9
- Suffocatus aer decolores efficit xxxviii. 3, 1
- de Sugillationibus varia problemata ix. sugillatis medentur varia ix. 6. sugillatis cur medeatur thapsia et cyathus admotus ix. 9, 1. 12. sugillatis ærea cur admoventi soleant ix. 10
- Sulfur, sacrum xxiv. 9
- Superfluitas omnis ab alimento est x. 59, 1. suum quæque locum habet iv. 26, 1. statim summoveanda i. 52, 1. xxxvii. 3, 5
- Supplicio afficiendi cur sitiant xxvii. 3, 5
- Suppurationis indicia i. 31
- Supremam vocem canere pauci possunt xix. 37, 1
- Surditas quid xxxiii. 14, 1
- Surdi mutis affines xi. 2. 4. per uares loqui cur soleant xi. 2. 4. xxxiii. 14, 1
- Sues, calidissimum animal x. 21, 1. hibernos pilos cur non abjiciant ib. sues feri, semel tantum; cicures, sæpius coeunt x. 47, 1. sues post partum sæviores x. 35
- Suspendia in melancholia xxx. 1, 26, 28
- Syria, odorata xii. 3, 5. xiii. 4, 4 T.
- de Tactu varia problemata xxxv. tactus visum æmulatur xxxi. 17, 2. tactus et gustus voluptas modum excedens cur Incontinentia nominari soleat xxviii. 7, 1. tactus alienus cur magis horrorem afferat quam proprius xxxv. 1. tactus duplicatio xxxi. 17, 2
- Tali plumbati xvi. 3, 1. 12, 1
- Tauris castratis cornua majora x. 36, 1. tauri sacri in paludibus xxv. 2, 1
- Taurinis mugitibus similes voces in paludibus ib.
- Tegumentis qualibus major eliciatur sudor ii. 39
- de Temperantia et Intemperantia problemata varia xxviii. temperantia et continentia cur in juvenibus et divitibus maxime commendetur xxviii. 4. temperantium consuetudine cur proficiamus in moribus xxix. 10
- de Temperie problemata varia xiv. temperiei cuique sua conveniunt xxi. 13, 4. temperies proba et animo conducit et corpori xiv. 1
- Temperata corpora cur sæpius ægrotent, et facilius morbo liberentur v. 22, 1
- Tempestatis ortus xxvi. 8, 1. tempestatis signa xxvi. 46, 1, 2. tempestas hieme cur e mari, æstate autem e continente metuenda xxvi. 57, 1
- Temporum venæ in catarrhis ocularibus uruntur xxxi. 5, 1
- Temporum mutatio cur augeat minuatve morbos i. 3, 1. temporum anni mutatio non fert usum vomitus i. 4
- Tentigo in pueris et senibus iv. 26, 4. tentigo micturientibus et veneri operantibus unde iv. 22
- Teres figura in se reflectit xvi. 9
- Terpander pro tertia neten substituit xix. 32
- Terra unde nascatur xxiii. 30, 3. hieme calet xxiii. 34, 2. cur putrescat, at non item ignis et aer xxv. 20. terra odorata quæ xii. 3, 4. xiii. 4, 4. terræ fluctuosæ cur sæpe ita solidescant ut pavitæ videantur xxiii. 29, 1. terræ habitabilis pars major boreæ subjecta xxvi. 15
- Terrestria animalia marinis cur minora et macriora x. 55
- Territant magis quæ latenter et derepente accidunt xxxv. 1
- Testæ marinæ cur rotundæ xxiii. 36
- Testes sunt velut ὑπομόχλιον iv. 23
- Testimonio plurium confirmata, facilius creduntur xviii. 3, 2
- Thapsia sugillatis cur medeatur ix. 9, 1. 10. thapsiæ succus i. 41, 1
- Thermæ potabiles xxiv. 16. thermæ deposito calore salsæ factæ xxiv. 17, 1. Vide et Aquæ calidæ.
- Thrace per Quatuor numerant xv. 3, 4
- Thriasio Atticæ campo notus marinus contra rubiginem opem fert xxvi. 17
- Thynus Atticus cur acerrimus xx. 20, 1
- Tibia suavior lyra xix. 43, 1. tibiæ cur tam in laborando quam in fruendo solatio adhiberi soleant xix. 1. tibiis accini cur soleat xix. 43, 1. tibiæ calidiore spiritu inflatæ gravius sonant xi. 13, 2
- Tibiæ eunuchis ulcerosæ et putres cur x. 42. cur in ascensu magis lasescant v. 24, 1
- Timentes, quærendi cupidiores quam

- confidentes xiv. 15, 2. cur et rigeant et sitiant xxvii. 8. cur tremant xxvii. 1. xxx. 1, 22. cur voce, labio inferiori, et manibus tremere soleant xi. 62, 2. xxvii. 6, 1. 7. cur pallescant xi. 53, 1. xxvii. 6, 1. cur sileant xxvii. 9, 1. cur vocem acutam edant xi. 32, 1. 53, 1. pudenda cur contrahant xxvii. 7. 11, 1. timentibus cur et alvus et vesica laxentur xxvii. 10, 1. cur murmur ventris oboritur xxvii. 11, 1. cur ventris crepitus erumpant xxvii. 9, 2
- Timidi qui xiv. 8, 1. 16, 1. timidi cur sint qui calidas regiones incolunt xiv. 16, 1
- de Timore problemata varia xxvii. timor quid ii. 26, 2. 31, 1. refrigeratio quædam est x. 60. xi. 36. xxxi. 3, 1. xxxv. 1. timoris sedes xxvii. 4, 1. timoris symptomata viii. 20, 2. timor multa memoriæ subtrahit xxix. 13, 4. sitim movere solet xxvii. 3, 4. superiora calore privat iv. 7, 2. in timore cur frigidi et dejectis animis xxvii. 3, 1. in timore cur alvus quandoque solvatur ii. 26, 2. xxvii. 1. 2. 3, 2
- Tingenda cur prius in adstringentibus madefiant xxii. 11, 2
- Titillare seipsum cur nemo soleat xxxv. 6. titillari axillis et pedum vola cur soleamus xxxv. 2. titillari labia cur maxime soleant xxxv. 7
- Tollere, præter naturam est v. 10, 2. 41
- Torpor membrorum quid ii. 15. unde sit, præcipue manuum et pedum vi. 6
- Totum, magnitudinis naturam habet, cum continuum est xvi. 7
- Tremoris causæ iii. 26, 4. tremor ex assiduo meri potu et frigore iii. 5, 1, 2. 26, 1. in timore unde xxvii. 1. tremor vocis, labii inferioris, et manuum, cur timentibus accidat xxvii. 6, 1. 7
- Trepidatio : *Vide* Agonia.
- Trianguli contemplatio an delectet xxx. 7, 1
- Tristitia nonnunquam sine causa evidente xxx. 1, 23, 26
- Triti flores minus olent xii. 9, 11
- Tritatio, colligat xxi. 17, 1
- Triticum hordeo facilius concoqui potest xxi. 24. xxxviii. 10. triticum tractantes cur habitiores et coloratiores ibb. triticeï cibi cur conveniētiore corpori quam hordeacei xxi. 2
- Tropæi venti cur spirent xxvi. 4. cur e mari exoriantur xxvi. 5, 1. cur in sinibus tantum fiant, non in patenti pelago xxvi. 40
- Trusio adhaerens est xxiii. 28
- Tumescere in aqua calida xxiv. 10, 1. tumoris in ictu causa ix. 14
- Turbinis impulsus motus qualis, et cur xvi. 5, 1
- Tusio quid ix. 4, 3
- Tussire cur soleant quædam, quædam non x. 1. tussis causa ib. tussis cur ex auris scalptione oboritur nonnullis, velut ex arteriæ irritatione xxxii. 6
- V.
- Vacui cum sumus, frigus difficiliter ferimus viii. 17, 2
- Vapores et exhalationes boreali magis quam austrino tempore, et hieme quam æstate xxv. 18. vapor multus e terra solis vi eductus, pestilentem annum significat i. 21
- Vaporaria igne paullatim adaucto cur sudorem augeant ii. 11, 1. 32, 1. sudorem cur augeant cælo frigido ii. 29
- Vari : *Vide* *Υορθος*.
- Varices ut fiant iv. 20. prosunt melancholicis vitiis iv. 20. cur salubres vi. 3. generationem cur impediunt iv. 20. varices quæ non habeant x. 37. varices eunuchi cur non habeant, vel minus habeant ib.
- Vasa, constipatione non fiunt maiora xxi. 14, 2. vas idem cur calcem et aquam conjuncta pari quantitate recipiat qua separata xxv. 8, 3. vasorum fundi cur in aquæ calefactione tantisper calidiores sunt dum aqua est frigidiuscula xxiv. 8. vasorum fundus cur non urat etiamsi fervens insit aqua xxiv. 5
- Venæ a capite descendunt ii. 17, 1. venarum temporalium ustio in catarhis ocularibus xxxi. 5, 1. venis colli suppressis oboritur somnus xxxv. 8, 1
- Venaticum præceptum xii. 41
- de Veneriis problemata varia iv. veneri operis causa iv. 7, 1. venerea cur jejuni citius peragant iv. 9. venerea cur in aqua minus peragi possint iv. 14. veneris diætæ quæ observanda iii. 33, 2
- Venerem quæ excitent iii. 11, 2. xxx. 1, 13. veneris appetitus unde iv. 26, 3. venus cur suavis iv. 15, 1. voluptatem et letitiam cur afferat iv. 26, 1. tentiginem cur excitet iv. 22, 23. non admittenda nisi corpus turgeat iv. 8. phlegmaticis morbis

- cur prosit i. 50, 1. iv. 16. refrigerat xxx. 1, 31. alvum cur refrigeret atque exsiccet iv. 17. cur hominem maxime exsolvat iv. 6. cur plerumque exsolvat ac debilitet iv. 21. oculorum aciem cur lædat iv. 3. oculos cur maxime debilitet iv. 32. olidos cur faciat iv. 12, 1. 24. in odium cur vertatur in primis juvenum congressibus iv. 10. post venerem cur tristes nonnulli xxx. 1, 31. venus intermissa quibus noceat iv. 29. veneri officit pedum nuditas iv. 5, 1. veneris appetentiam fateri cur erubescant iv. 27
- Venter exercitio cur solus gracilescat v. 3. frictione cur gracilior efficiatur v. 14, 1. cur spiritus attractione longiore contrahatur, efflatione vero impleatur xxxiv. 11. ventrem quæ laxent i. 40. ventrem superiorem cur moveant quædam; quædam inferiores i. 41, 1. ventre minus sudamus quam pectore ii. 14, 1. ventris murmur in timore xxvii. 11, 1. ventris crepitus in timore xxvii. 9, 2. ventri circumfusa, cur piagniora v. 5
- Ventriculus cur liquefaciat; at non item aqua ferrens xxiv. 9, 1
- de Ventis problemata varia xxvi. venti ut existant xv. 5, 5. quando exoriri soleant xxv. 4, 2. cur ante eclipses plerumque exoriantur xxvi. 18. cur siccet, cum sint frigidi xxvi. 28. cur magis siccent quam sol ib. cur sub finem maximi xxvi. 25. desinentes, invalidi xxvi. 39, 2. ponere quando soleant xxv. 4, 2. mutantur vel in contrarios, vel in dexteros xxvi. 12, 2. 31, 2. cur non iidem ubique pluvii xxvi. 7. cur alii aliis pluvii sint xxvi. 56, 1. ventorum conflictus xxiii. 5, 3. venti signum stellarum trajectus xxvi. 23
- Vide et Flatus.*
- Ver, humidum et calidum iv. 31, 2. vere frigus calescit i. 27. ver et autumnus cur morbosa ib. ver boreale ac squalidum post austrinam et pluviam hiemem, quos in æstatem morbos importet i. 9, 1. ver austrinum et pluvium post borealem hiemem, quos in æstatem morbos invehit i. 8, 1
- Vermis generatio iv. 13, 4
- Versum rectitudo cur altero oculo melius quam utroque exploretur xxxi. 20
- Vertigo cur surgentes magis quam sedentes corripit vi. 4
- Vesica quale conceptaculum i. 40. iii. 21. quibus laxetur i. 40. cur laxetur in timore xxvii. 10, 1. vesica plena, venerea cito peragi non possunt iv. 9. vesicæ pressio iv. 2, 3. vesica carentia x. 43, 1
- Vestes mundans lacus xxiii. 40, 1
- Vetera nimis, æque ingrata auditu ac plane recentia xviii. 10
- Via longior cur videatur cum quanta sit nescitur v. 25, 1. xxx. 4, 1
- de Vibicibus problemata varia ix. vibices prohibentia ix. 1, 1
- Videre multa non possumus etiam si visus ad ea pertingat xv. 6, 3. *Plura in Visa, Visus.*
- Vigere et virere quousque soleant plantæ xx. 7, 1
- Vigilare quam dormire diutius cur soleant animalia x. 31, 1
- Vinum, ex acido et dulci sapore mistum est xix. 43, 2. aceto mulso suavius ib. post acerba cur dulcius esse videatur xxii. 11, 1. post putres fructuum cortices cur amarum videatur xxii. 5. sitim magis restinguit quam aqua xxvii. 4, 2. potantium moribus attemperatur iii. 16, 1. largius potum varia in hominibus effecta edit xxx. 1, 5. natura spirituosum est xxx. 1, 11, 33. animos addit xxvii. 4, 3. cur fastum et furorem animis invehit iii. 16, 1. venerem excitat xxx. 1, 11. frigiditatem naturæ solvit xi. 36. caloris nativi fomenta consumit iii. 5, 7. vino dulcedinem cur afferat origanum musto injectum xx. 35, 1
- Vinum dulce, terrestrius xxiii. 26. vinum dulce cur non reddat temulentos iii. 28. vinum dulce cum farina hordeacea potum cur videatur dulcius xxi. 19. vina austera gratiora in usu quotidiano quam dulciora xxi. 13, 1. vinum dilutum cur citius odorem amittat quam purum xii. 13. vinum aquosum cur magis moveat vomitum iii. 18, 1. vinum nigrum albo spirituosius xxx. 1, 11, 14
- Vino levitur tincti cur magis delirent quam ebrii iii. 2
- Vinosi qui iii. 7. *Vide Ebr.*
- Viperæ cicures nusquam x. 45, 1
- Virentium conditio xxxi. 19, 3
- Virium conservatio et auctio xix. 38, 2
- Virgo ut se ad mulierem habeat x. 36, 3
- Viri cur vinosi iii. 7. calidi et siccii iv. 25. xxviii. 1. hieme salaciores iv. 28, 1. æstate in venerem cur invalidiores iv. 25. viris vox gravior cur xi. 6, 5. 16, 1. 34, 1. virilia animalia cur asperiora x. 60

- Viridia et herbacea cur oculos quamvis intentos non lædant xxxi. 19, 1
- Visa geminari quando soleant, et cur xxxi. 17, 1. visa duplicari cur videantur distracta visus societate xxxi. 11. visa cur subjecto oculis digito duplicentur xxxi. 7, 7. visa ebris cur duplicari videantur iii. 10, 1. 30. visa duplicari cur non soleant oculo in obliquum commoto xxxi. 17, 1
- Visio ut fiat iii. 10, 1. cur expeditior, si manus oculo adversus solem aut lychnum prætendatur xxxi. 28. quæ delectet, quæ non xxx. 7, 1. visio passionum quarundam in aliis, easdem nobis quoque affert vii. 5, 1. visionis reperensio xi. 45, 2
- Visus, sensus evidentissimus et puriss. vii. 5, 6. per solida cur non penetret xi. 58, 1. per rara penetrare cur nequeat xxv. 9. quibus lædatur xxxi. 19, 1. in viridia et herbacea intentus cur non æque lædatur atque intentus in alia ib. post oculorum morbum cur acutior in quibusdam xxxi. 9. visus acumini cur nihil conferat exercitatio xxxi. 14. visus societate distracta cur visa geminari videantur xxxi. 11. visui cur duplicari visa interdum soleant, at non item ceteris sensibus xxxi. 17, 2. *Quære et Videre.*
- Vita brevis et vires minores cur iis quibus inferior umbilici regio major est x. 64. Vitæ genus quod semel amplexi sumus, cur retineamus, etiamsi frivolum esse agnoscamus xviii. 6, 1
- Vitiligo cur hominem solum corripiat x. 5, 33. in quibus potissimum partibus contrahatur x. 5. vitiligo alba quid x. 4. 33. cur pueros et mulieres minus invadat quam viros x. 4. vitiliginem albam cur cani comitentur, at non viceversa x. 34
- Vitrum visu penetratur xi. 58, 3
- Vitulis vox cur gravior quam adultis bobus xi. 24
- Vivit homo mente ut plurimum; bestiae, appetitu et cupiditate xxx. 12
- Ulcera post lassitudines et ægritudines erumpere nonnullis cur soleant v. 27. cur in juvenibus citius quam in senibus coalescant xxxii. 7. ulcera capitis in palustribus locis sanescunt citius; at non item tibiæ i. 18. xiv. 6. ulcus eodem loco sæpius ortum, cur cicatricem nigram faciat ix. 11. ulcera ex atra bile xxx. 1, 2. ulcera magna et diuturna nigras habent cicatrices ix. 11. ulcera quæ quibus medicamentis curanda i. 49
- Umbilici hominibus magni cur; at non item ceteris animalibus x. 46. umbilici nonnulli turpiores ib. umbilici regio inferior si major sit, quid significet, et cur x. 64
- Umbras sol quales efficiat, et cur xv. 9, 1. umbræ cur non pariter crescant et decrescant ut sol fertur xv. 5, 1. umbræ meridianæ cur minimæ ib. 4. umbras luna majores cur faciat xv. 10
- Unguentum, calfaciendi vim habet xiii. 9. unguenta quædam cur fœtidos sudores ciant ii. 13. xx. 33. unguenta pleraque sudorem fœtidum cur efficiant xiii. 11. unguenta hircum olentes cur fœtidiores reddant xiii. 9
- Unguivum color x. 66
- Universum e cubicis numeris constare opinati sunt Pythagorei xv. 3, 3
- Unum, individuum esse vult xvii. 1, 1, 2. unum cur multa esse videatur ebris iii. 10. 30
- Voluptas et dolor varias ac diversas causas habent xxxv. 3. voluptas, calor quidam est xxxv. 8, 2. voluptatem afferre quæ contemplatio et spes soleat xxx. 7, 1
- Vomitus lassitudini injungi cur soleat v. 7, 1. lassitudinem quomodo eximat v. 7, 3. cur magis levet corpus quam sudor ii. 22, 3. xxxvii. 2, 2. quibus cieatur iii. 18, 1, 2. non admittendus, nisi corpus turgat iv. 8. vomitu cur abstinendum in temporum mutationibus i. 4
- Vortex in mari quid xxiii. 5, 2
- de Voce problemata varia xi. vox quid xi. 14, 1. 23. 45, 1. 51. xix. 35, 4. motus est xi. 35. et deorsum et circumquaque fertur xi. 8, 2. e superiore loco cur clarius exaudiatur quam ex inferiore xi. 45, 1. in domos cur penetret potius, quam ex ædibus foras xi. 37. per spissa cur penetret xi. 49. 58, 1. noctu cur clarius exaudiatur xi. 5. 33, 1. vocis reverberatio unde fiat xi. 7. vocis continuatio ut fiat xi. 6, 4. vocis figura cur in prolatione sæpenumero dissolvatur xi. 23. 51. vocis mutatio in homine circa pubertatem iv. 4, 1. vox cur homini serius perficiatur, ceteris animalibus maturius xi. 57. voces multas cur edat homo, cum animalia cetera unam tantum x. 38
- Vox, adinendo minuta, cur speciem servet eandem xi. 59. vox cum aliis

conjuncta, cur longius exaudiatur quam solitaria xix. 2. vox multorum cur unius validam vocem non superet xi. 52. vox post cibum clamantibus, cur statim vitietur xi. 12. 22, 1. vox frangi cur ebriis magis quam sobriis soleat xi. 46

Vox magna quibus, et cur xi. 3. vox magna ut fiat ib. vox major quibus xi. 35. vox gravis ut fiat xi. 3. 11. vox hieme gravior cur xi. 17, 1. 61. vox æstate cur gravior xi. 56. vox gravior quibus, et cur xi. 6, 5. 16, 1. vox gravior cur ex potu, vomitu, frigore xi. 18. vox ebriis cur gravior xi. 56. vox gravior, cur propius exaudiatur melius quam e longinquo xi. 19, 1. vocis asperitas unde xi. 11. vox asperior cur ex insomnia ib. vox acuta quæ xi. 14, 1. vox acuta ut fiat xi. 3. 15. vocis acumen qua in re consistat xi. 20, 2. vox acutior quibus, et cur xi. 6, 5. 16, 1. 34, 1. 62, 1. vox acutior cur sit juvenculis in quolibet animalium genere; at non item vitulis xi. 14, 1. 24. vox infirmis cur acutior xi. 21. vox sobriis cur acutior xi. 56. vox exercitatis labore aliquo, cur acutior xi. 21. vox acutior cur reddatur in animi deliquio et vehementiori exercitio v. 2. vox hieme cur acutior xi. 56. vox desiuens cur sit acutior xix. 11. vox e longinquo cur videatur acutior xi. 6, 1. 20, 1. vox acuta cur e longinquo exaudiatur xi. 19, 1. 47. vocem longe distantis imitari qui vult, acutum sonat xi. 6, 1. vox tremula quibus, et cur xi. 62, 2. vox tremula cur timidis et anxie sagitantibus xi. 31

Vox humana suavissima xix. 10. voces insolite e cavernis terræ xxv. 2, 4

Vocalitati confert porrum xi. 39

Urina quid ii. 3. cietur calidis xii. 12. odoratis cur cieatur ib. et xx. 16, 1. cur a fœminis cum contentione emitatur; non item a maribus x. 20. urinæ odor unde xiii. 6, 3. urina ex allii esu cur fœteat ib. 1. cur eo magis oleat quo diutius in corpore retinetur xiii. 1. urinæ, et signorum ejus, contemplatio i. 51, 1

Urinantibus in mari cur rumpantur aures xxxii. 2. urinatores aurium rupturam amoliuntur oleo superfuso xxxii. 11. cur spongiæ circum aures adligent xxxii. 3. urinatoribus lebes demittitur, ad juvandam respirationem xxxii. 5, 3

Ustione quæ curanda i. 32. 34 in Utendo cur minus prudentes nonnulli quam in acquirendo xxx. 13

Utres cum diffuso humore capit dolum, et alia præterea xxv. 8, 1. in utribus inflatis recondita, cur citra putredinem asservari possint xxii. 4. xxv. 17. in utribus inflatis obtenta corporis nostri membra, cur doleant xxv. 1

Uvarum vindemiatarum acini cur dulciores xx. 23, 1. uvarum acini minores cur magis expertes nucleorum xx. 24. uvas insolare xx. 35, 2

Vulnera ferro facta cur ægrius sanescunt, quam ære inflicta i. 35

Z.

Zephyrus, ventus ab occidente spirans xxvi. 27, 2. cur lenissimus et frigidissimus xxvi. 52, 2. cur serenus et suavissimus omnium ventorum esse videatur xxvi. 31, 1. 55, 1. quando spirare soleat, et cur xxvi. 52, 1. cur pomeridianis horis spiret, non matutinis xxvi. 33, 1. 35, 1. hieme non spirat horis pomeridianis xxvi. 54, 5. cur maximas nubes agat xxvi. 24. zephyro flante cur canes vestigia odorari nequeant xxvi. 22

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

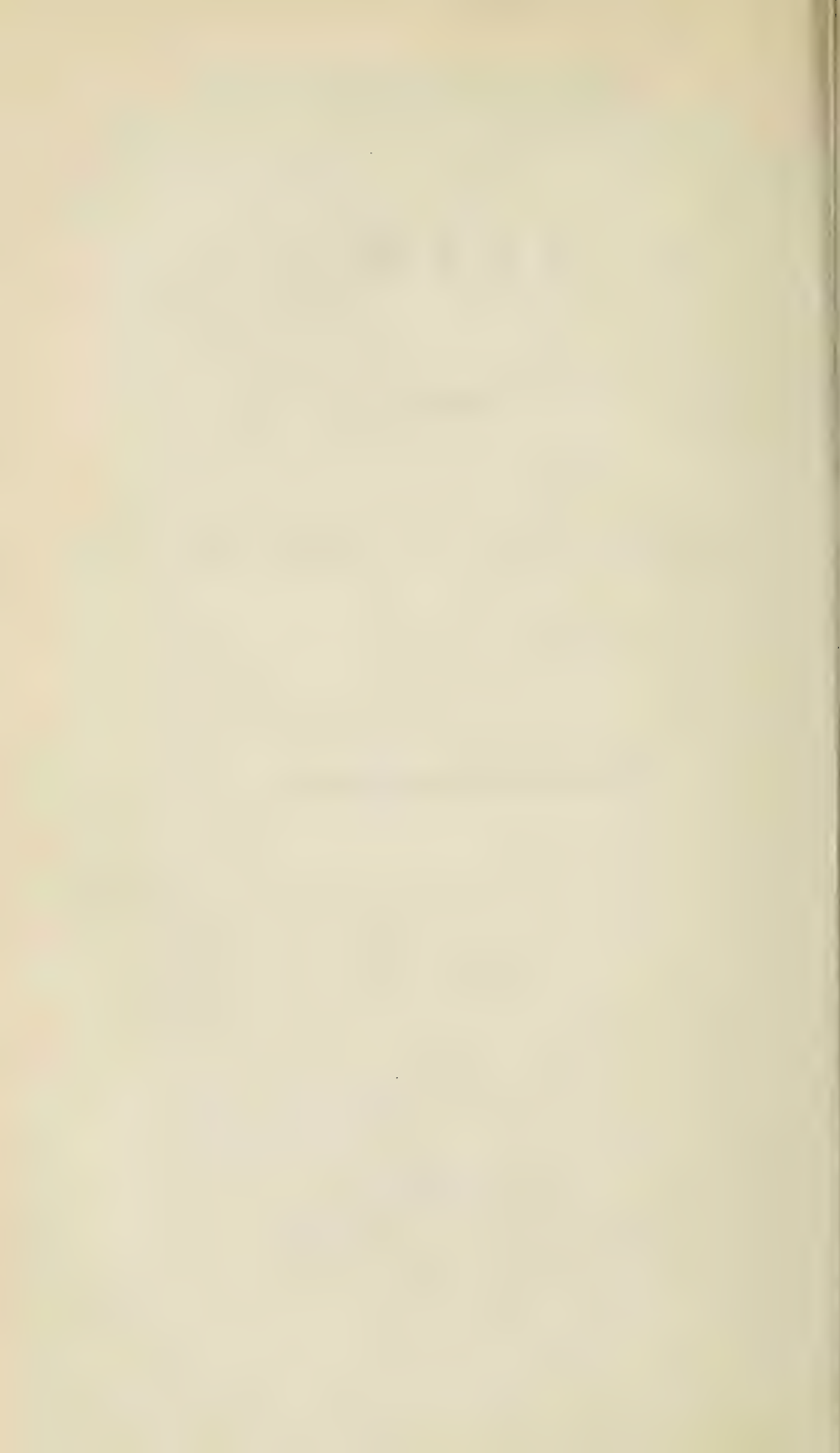

TOMUS VIII.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

METAPHYSICA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	Db. Ambrosianus F. 113.
Q. Marcianus 200.	Eb. Marcianus 211.
S. Laurentianus 81 1.	Fb. Parisiensis 1876.
T. Vaticanus 256.	Gb. Parisiensis 1896.
Ha. Marcianus 214.	Hb. Parisiensis 1901.
Ab. Laurentianus 87 12.	Ib. Coislinianus 161.
Bb. Laurentianus 87 18.	f. Marcianus 206.
Cb. Laurentianus 87 26.	

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ^aA.

ΠΑΝΤΕΣ ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Ση-
 μείον δ' ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς
 χρείας ἀγαπῶνται δι' ^b αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἢ διὰ
 τῶν ὁμμάτων. Οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν, ἀλλὰ καὶ
 μὴν ^c μέλλοντες πράττειν τὸ ὁρᾶν αἰρούμεθα ἀντὶ πάντων
 ὥς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. Αἷτιον δ' ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρί-²
 ζειν ^d τι ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ δια-
 φοράς. Φύσει μὲν οὖν αἰσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῶα, ἐκ
 δὲ ^e τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη,
 τοῖς ^f δ' ἐγγίγνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ^g ταῦτα φρονιμώτερα
^h καὶ μαθητικώτερα τῶν ⁱ μὴ δυναμένων μνημονεύειν ἐστίν.
 Φρόνιμα ^k μὲν ἔνευ τοῦ μαθάνειν, ὅσα μὴ ^l δύναται τῶν ψό-³
 φων ἀκούειν, οἷον μέλιττα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος
 ζῴων ἐστίν· μαθάνει δ' ^m ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην
 ἔχει τὴν αἰσθησιν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ταῖς φαντασίαις ζῇ
 καὶ ταῖς μνήμαις, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μικρόν· τὸ δὲ τῶν ἀν-
 θρώπων γένος καὶ τέχνη καὶ λογισμοῖς. Γίγνεται δ' ἐκ τῆς ⁺
 μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τοῦ
 αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν. Καὶ
 δοκεῖ σχεδὸν ἐπιστήμη καὶ τέχνη ⁿ ὅμοιον εἶναι ἢ ἐμπειρία.

Codices E.Q.S.T.H^a.A^b.B^b.C^b.D^b.E^b.F^b.G^b.H^b.I^b.f. ^a A E.A^b,
 a τὸ μείζον plerique, a μείζον Q.T, μείζον a f, a μέγα E^b.

^b εἰς τὰς H^a.E^b.f. ^c θέλοντες H^a.E^b.f. ^d τι om. E.A^b.E^b.f. ^e τῆς
 αἰσθήσεως] ταύτης A^b.D^b. ^f δ' ἐγγίγνεται A^b.D^b. et rc. E^b: ceteri δὲ
 γίγνεται. ^g ταῦτα φρονιμώτερα A^b.D^b: ceteri τὰ μὲν φρόνιμα. ^h καὶ
 μαθητικώτερα A^b.D^b, τὰ δὲ μαθητικώτερα E.B^b.E^b.F^b: ceteri τὰ δὲ μα-
 θηματικώτερα. ⁱ μὴ om. S. ^k μὲν] μὲν οὖν T. ^l δύναται A^b.D^b.E^b:
 ceteri δυνατά. ^m ὅσα] ὁ A^b.D^b. ⁿ ὅμοιον εἶναι ἐμπειρία H^a.f, ὅμοιον
 εἶναι καὶ ἐμπειρία A^b.D^b, καὶ ἐμπειρία ὅμοιον εἶναι H^b.

5 Ἀποβαίνει δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη ὁ διὰ τῆς ἐμπειρίας τοῖς
 ἀνθρώποις· ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὡς φησὶ
 Πῶλος, ῥόρθως λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τύχην. Γίνεται δὲ τέχνη,
 6 ὅταν ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων ἓ μίᾳ καθόλου γέ-
 νηται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις. Τὸ μὲν γὰρ ἔχειν ὑπό-
 ληψιν ὅτι Καλλιὰ ^ς κάμνοντι ^ττηνδὶ τὴν νόσον ^ν τοδὶ συν-
 ἤνεγκε καὶ ^ω Σωκράτει καὶ καθ' ἕκαστον οὕτω ^κ πολλοῖς, ἐμ-
 πειρίας ἐστίν· τὸ ^υ δ' ὅτι πᾶσι τοῖς τοιοῖσδε κατ' εἶδος ἐν
 ἀφορισθεῖσι, κάμνουσι ^ττηνδὶ τὴν νόσον, συνήνεγκεν, ^ζ οἶον
 7 τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ ^α πυρέττουσι καύσῳ, τέ-
 8 χνης. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν ^β δο-
 κεῖ διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ^ε ἐπιτυγχάνοντας ὁρῶμεν τοὺς
 9 ἐμπείρους τῶν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἐχόντων. Αἷτιον
 δ' ὅτι ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ^δ ἕκαστόν ἐστι γνῶσις, ἡ δὲ
 τέχνη τῶν καθόλου, αἱ δὲ πράξεις καὶ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ
 τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν· οὐ γὰρ ἄνθρωπον ὑγιάζει ὁ ἰατρεύων,
 10 ^ε πλὴν ἀλλ' ἡ κατὰ συμβεβηκός, ^ε ἀλλὰ Καλλιὰν ἢ ^ς Σωκρά-
 την ἢ ^β τῶν ἄλλων τινὰ ^ι τῶν οὕτω λεγομένων, ^φ συμβέβηκε
 9^κ καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι. Ἐὰν οὖν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας ^ι ἔχῃ τις
^μ τὸν λόγον, καὶ ^ν τὸ ^ο μὲν καθόλου ^ρ γνωρίζῃ, τὸ δ' ἐν τούτῳ
 καθ' ἕκαστον ἀγνοῇ, πολλάκις διαμαρτῆσεται τῆς θεραπείας·
 10 ^ι θεραπευτὸν γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^α μᾶλλον. Ἄλλ' ὅμως τό-
 γε εἰδέναι καὶ ^τ τὸ ἐπαίειν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχειν
 οἰόμεθα μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοὺς τεχνίτας τῶν ^ς ἐμπεί-
 ρων ὑπολαμβάνομεν, ὡς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦ-

ο δι' ἐμπειρίας Q. ρ ὁρθῶς λέγων om. Ab.Db. α ἡνίκα ἐκ πολλῶν
 νοημάτων τῆς ἐμπειρίας Hb. τ μία καθόλου Ab.Db: ceteri καθόλου μία,
 Hb. quidem post ὁμοίων, περὶ τῶν ὁμοίων καθόλου μία ὑπόληψις γένηται.
 σ νοσοῦντι Hb. τ τήνδε Ha.Fb. ν τόδε Ab.Db. ω σωκράτη Eb.
 κ πολλῆς Db. υ δέ τι Eb. ζ οἶον—καύσῳ om. Ab.Db. α πυρώδεσι T.
 β δοκεῖ διαφέρειν] διήνεγκεν Ab.Db.Fb, om. Hb. ε ἐπιτυγχάνουσιν οἱ
 ἐμπειροὶ Ab.Db. δ ἕκαστα Ha.Eb. ε πλὴν om. Ab.Db.Hb. ε ἀλλὰ]
 ἀλλ' ἢ Db. σ σωκράτη E. β τινα τῶν ἄλλων T. ι τῶν ante οὕτω
 add. E.Q.T.Ab.Db. κ καὶ add. Ab.Db. et re. Eb. ι ἔχοι Ha, ἔχει Eb.
 μ τὸν om. Hb. ν τὸ om. Q. ο μὲν καθόλου Hb: ceteri καθόλου μὲν.
 ρ γνωρίζει Ha.Eb. α μᾶλλον om. Ab. τ τὸ om. Hb. σ ἐμπειρικῶν E.

σαν τὴν σοφίαν πᾶσιν. Τοῦτο δ', ὅτι οἱ μὲν τὴν αἰτίαν ¹¹ ἴσασι, οἱ δ' οὔ. Οἱ μὲν γὰρ ἔμπειροι ¹ τὸ ὅτι μὲν ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασι· οἱ δὲ τὸ διότι καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζουσιν. Διὸ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας περὶ ἕκαστον ^ν τιμιωτέρους καὶ μᾶλλον εἶδέναι νομίζομεν τῶν χειροτεχνῶν καὶ σοφωτέρους, ὅτι τὰς αἰτίας τῶν ποιουμένων ἴσασι, ^ω τοὺς δ' ὥσπερ καὶ τῶν ἀψύχων ἔνια, ^χ ποιεῖν μὲν, οὐκ εἰδότες δὲ ^κ ποιεῖν ^υ αἰ ποιεῖ, οἷον καίει τὸ πῦρ. Τὰ μὲν οὖν ἄψυχα ¹² φύσει τινὲ ^z ποιεῖν τούτων ἕκαστον, τοὺς δὲ χειροτέχνας δι' ἔθος, ὡς οὐ κατὰ τὸ πρακτικούς εἶναι σοφωτέρους ὄντας, ἀλλὰ κατὰ ^α τὸ λόγον ^β ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὰς αἰτίας γνωρίζειν. ^ν Ὀλως ^ε τε σημεῖον τοῦ ^δ εἰδότος τὸ δύνασθαι διδάσκειν ^ε ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας ^ι οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι· δύνανται γάρ, οἱ δὲ οὐ δύνανται διδάσκειν. ^ν Ἐτι δὲ τῶν αἰσθήσεων οὐδεμίαν ἡγοούμεθα εἶναι ¹³ σοφίαν· καίτοι κυριώταται γ' εἰσὶν αὗται τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις· ἀλλ' οὐ ^ς λέγουσι τὸ διὰ τί περὶ οὐδενός, οἷον διὰ τί θερμὸν τὸ πῦρ, ^η ἀλλὰ μόνον ὅτι θερμόν. ^ι Τὸν μὲν οὖν ¹⁴ πρῶτον εἰκὸς τὸν ὁποιοανοῦν ^κ εὐρόντα τέχνην ¹ παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ μόνον διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τι τῶν εὐρεθέντων, ἀλλ' ὡς σοφὸν καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. Πλειόνων δ' εὐρίσκομένων τεχνῶν, καὶ ¹⁵ τῶν μὲν πρὸς τὰναγκαῖα τῶν δὲ πρὸς διαγωγὴν οὐσῶν, αἰεὶ σοφωτέρους ^μ τοὺς τοιούτους ἐκείνων ^ν ὑπολαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ πρὸς χρῆσιν εἶναι τὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. ^ν Ὅθεν ἤδη ¹⁶ πάντων τῶν τοιούτων κατεσκευασμένων ^ο αἰ μὴ πρὸς ἡδονὴν

^τ τὸ ante ὅτι om. E. ^ν τιμιωτέρους μᾶλλον καὶ μ. T. ^ω τοὺς E.T. H^a.E^b. et rc. A^b. (pr. enim cum D^b. hæc τοὺς— δι' ἔθος om.): ceteri οἱ. ^κ utrobique ποιεῖν E.T.H^a.A^b.E^b: ceteri ποιεῖ. ^υ αἰ ποιεῖ add. E.Q. H^a.E^b. et rc. A^b. ^z ποιεῖ E. ^α τὸ] τὸ τὸν D^b, τὸ τινὰ H^b. ^β αὐτοὺς ἔχειν A^b.D^b. ^ε τε] δὲ A^b. ^δ εἰδότος] εἰδότος καὶ μὴ εἰδότος E: ceteri (præter Q.T.A^b.D^b.) εἰδότος καί. ^ε ἐστίν· καὶ διὰ τοῦτο] νομίζομεν· διὸ A^b.D^b. ^ι ἡγοούμεθα A^b.D^b. ^ς λέγει H^a.E^b. ^η ἀλλὰ— θερμὸν om. A^b. ^ι τὸν μὲν] τὸ μὲν F^b. ^κ εὐρίσκοντα F^b. ¹ παρὰ E.Q.T.A^b.F^b.H^b: ceteri περὶ. ^μ ἐκείνων τοὺς τοιούτους H^a.E^b. ^ν ὑπολαμβάνεσθαι E.H^a. ^ο αἰ] ὅσαι A^b.

μηδὲ πρὸς τὰναγκαῖα τῶν ἐπιστημῶν εὐρέθησαν, καὶ πρῶτον
 ῥ ἐν τούτοις τοῖς τόποις ⁹ οὐπερ ἐσχόλασαν. Διὸ περὶ Αἴ-
 γυπτον αἱ μαθηματικαὶ πρῶτον ¹ τέχνηαι συνέστησαν· ἐκεῖ
 17 γὰρ ^s ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος. Εἴρηται μὲν
 οὖν ἐν τοῖς ¹ ἠθικοῖς τίς διαφορὰ τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ
 τῶν ἄλλων ^t τῶν ὁμογενῶν· ^v οὐ δ' ἔνεκα ^w νῦν ποιούμεθα τὸν
 λόγον, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι τὴν ὀνομαζομένην σοφίαν περὶ τὰ
 πρῶτα αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ὑπολαμβάνουσι πάντες, ^x ὥστε,
 καθάπερ εἴρηται πρότερον, ^y ὁ μὲν ἔμπειρος τῶν ^z ὁποιανοῦν
 ἐχόντων αἴσθησιν εἶναι δοκεῖ σοφώτερος, ὁ δὲ τεχνίτης τῶν
 ἐμπείρων, χειροτέχνου ^a δὲ ἀρχιτέκτων, αἱ δὲ θεωρητικαὶ τῶν
 ποιητικῶν μᾶλλον. ^v Ὅτι μὲν οὖν ἡ σοφία περὶ τινος ^b αἰ-
 τίας καὶ ἀρχὰς ἐστὶν ἐπιστήμη, δῆλον.

- 2 ¹ Ἐπεὶ ^c δὲ ταύτην τὴν ἐπιστήμην ζητοῦμεν, τοῦτ' ἂν εἴη
 σκεπτόμεν, ^d ἡ περὶ ^e ποίας αἰτίας καὶ περὶ ποίας ἀρχὰς ἐπι-
 στήμη ^f σοφία ἐστίν. Εἰ ^g δὴ λάβοι τις τὰς ὑπολήψεις ἃς
^h ἔχομεν περὶ ⁱ τοῦ σοφοῦ, τάχ' ἂν ἐκ ^k τούτου φανερόν ¹ γέ-
 2 νοιτο μᾶλλον. Ὑπολαμβάνομεν δὴ πρῶτον ^m μὲν ἐπίστα-
 σθαι ⁿ πάντα τὸν σοφὸν ὡς ἐνδέχεται, μὴ καθ' ἕκαστον ἔχοντα
 ἐπιστήμην αὐτῶν· εἶτα ^o τὸν ^p τὰ χαλεπὰ γινῶναι δυνάμενον
 καὶ μὴ ῥάδια ἀνθρώπῳ γινώσκειν, τοῦτον σοφόν (^q τὸ γὰρ
 αἰσθάνεσθαι πάντων κοινόν, διὸ ῥάδιον, καὶ οὐδὲν σοφόν)·
 ἔτι τὸν ἀκριβέστερον καὶ ^r τὸν διδασκαλικώτερον τῶν αἰτίων
 3 σοφώτερον εἶναι περὶ πᾶσαν ἐπιστήμην. Καὶ τῶν ἐπιστη-
 μῶν δὲ τὴν ^s αὐτῆς ἔνεκεν καὶ τοῦ εἰδέναι χάριν αἰρετὴν οὖσαν

ῥ ἐν add. E.Q.H^a.A^b.E^b. ⁹ οὐπερ] οὐ πρῶτον A^b. et rc. E^b. ^r τέ-
 χναι om. H^a.E^b. ^s ἀφείθη E.T.H^a.A^b.E^b: vulgo ἠφείθη. ^t τῶν post
 ἄλλων om. H^a. ^v οὐ δ'] ὧν οὖν F^b. ^w νῦν] καὶ νῦν H^a.E^b, om. F^b.
^x ὥστε] δι' A^b. ^y ὁ] ὅτι ὁ codices præter E.Q.T.A^b. ^z ὁποιαντοῦν
 E.T.H^a.E^b. ^a δὲ ὁ ἀρχ. A^b. et rc. E^b. ^b ἀρχὰς καὶ αἰτίας A^b.H^b.
^c δὲ] δὲ καὶ T. ^d ἡ add. E.T.H^a.A^b.E^b. ^e ποίας αἰτίας καὶ ποίας ἀρχὰς
 E^b, ποίας ἀρχὰς καὶ ποίας αἰτίας H^a, ποίας ἀρχὰς A^b. ^f ἐστὶ σοφία A^b.
^g δὲ H^a. ^h ἔχομεν T.A^b.E^b.H^b: ceteri εἶχομεν. ⁱ τοὺς σοφοὺς A^b.
^k τούτων H^a.E^b. ^l γένηται H^b. ^m μὲν om. H^a.E^b. ⁿ πάντα A^b.F^b:
 ceteri μάλιστα πάντα. ^o τὸν om. H^a. ^p τὰ om. A^b. ^q τὸ—σοφόν
 om. T.H^a. et pr. E^b. ^r τὸν om. H^a.A^b.F^b. ^s ἐαυτῆς A^b.

ἤ μάλλον εἶναι σοφίαν ἢ τὴν τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκεν, καὶ τὴν ἀρχικωτέραν τῆς ὑπηρετούσης μάλλον ^νεἶναι σοφίαν· οὐ γὰρ δεῖν ἐπιτάττεσθαι ^ωτὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν, καὶ ^χοὐ τοῦτον ἐτέρῳ ^υπείθεσθαι, ἀλλὰ τούτῳ τὸν ἥττον σοφόν. Τὰς ⁴ μὲν οὖν ὑπολήψεις ^zτοιαύτας καὶ τοσαύτας ἔχομεν περὶ ^ατῆς σοφίας καὶ τῶν σοφῶν, τούτων δὲ τὸ μὲν ^βπάντα ἐπίστασθαι τῷ μάλιστα ἔχοντι τὴν ^γκαθόλου ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· οὗτος γὰρ οἶδέ ^δπῶς ^επάντα τὰ ὑποκείμενα. Σχεδὸν ^{εἰ}δὲ καὶ χαλεπώτατα ^{στ}ταῦτα γνωρίζειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μάλιστα καθόλου· πορρωτάτῳ γὰρ τῶν αἰσθήσεών ἐστιν. Ἀκριβέσταται ^ηδὲ τῶν ἐπιστημῶν αἱ μάλιστα τῶν πρώτων ⁵ εἰσίν· αἱ γὰρ ἐξ ἐλαττόνων ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ ^ιπροσθέσεως ^κλαμβανομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας. Ἀλλὰ μὴν καὶ διδασκαλική γε ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρητικὴ μάλλον· οὗτοι γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὰς αἰτίας λέγοντες περὶ ^λἐκαστον. ^μΤὸ δ' εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτῶν ἕνεκα μάλισθ' ὑπάρ- ⁶ χει τῇ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ ἐπιστήμῃ. Ὁ γὰρ τὸ ἐπίστασθαι δι' ^νἑαυτὸ αἰρούμενος τὴν μάλιστα ἐπιστήμην ^ομάλιστα αἰρήσεται, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ, μάλιστα δ' ἐπιστητὰ τὰ πρώτα καὶ ^ρτὰ αἷτια· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἐκ τούτων τὰλλα γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τῶν ὑποκειμένων. Ἀρχικωτάτη δὲ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ μάλ- ⁷ λον ἀρχικὴ τῆς ὑπηρετούσης, ἡ γνωρίζουσα τίνος ^αἕνεκέν ^ρἐστι πρακτέον ἐκαστον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὰγαθὸν ^ςἐν ἐκάστοις, ὅλως ^τδὲ τὸ ἄριστον ἐν τῇ φύσει πάσῃ. Ἐξ ἀπάν- ⁸ των οὖν τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ

^τ μάλλον om. H^a. et pr. E^b. ^ν εἶναι om. A^b. ^ω τὸν om. pr. E.
^χ οὐκ αὐτὸν A^b. et rc. E^b. ^υ τίθεσθαι pr. A^b. ^z τοσαύτας καὶ τοιαύτας
H^a. om. καὶ τοσαύτας A^b. ^α τῆς om. A^b. ^β ἅπαντα A^b, om. F^b.
^γ καθόλου] κατὰ πάντων F^b. ^δ πῶς] πῶς ἔχει A^b. ^ε ἅπαντα E. H^a. E^b.
^{εἰ} δὲ] γὰρ T. ^{στ} ταῦτα add. E. T. H^a. A^b. E^b. cum iisdem omisi ἐστι
ante τὰ. ^η τε A^b. F^b. ^ι προσθέσεως codices. ^κ λαμβανομένων A^b:
ceteri λεγομένων. ^λ ἐκάστου E. H^a. ^μ τὸ δ'] τότε A^b. ^ν αὐτὸ A^b. F^b.
^ο μάλλον αἶρ. T. ^ρ τὰ post καὶ om. A^b. ^α ἕνεκα E. F^b. ^ρ πρακτέον
ἐκαστὸν ἐστι F^b, ἐστι πρακτέον ἐκαστον H^a. A^b. E^b. ^ς ἐν ἐκάστοις A^b. et
rc. E^b: ceteri ἐκάστου. ^τ δὲ om. H^a.

ζητούμενον ὄνομα· δεῖ γὰρ ^ν ταύτην τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτίων εἶναι θεωρητικὴν· καὶ γὰρ τὰ γαθὸν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ^ω ἐν τῶν αἰτίων ἐστίν. ^ν Ὅτι δ' οὐ ^χ ποιητικὴ, δῆλον ^γ καὶ ἐκ 9 τῶν πρώτων φιλοσοφησάντων. Διὰ γὰρ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἤρξαντο φιλοσοφεῖν, ἐξ ἀρχῆς μὲν τὰ πρόχειρα τῶν ^z ἀπόρων θαυμάσαντες, εἶτα κατὰ μικρὸν οὕτω ^a προϊόντες καὶ περὶ τῶν ^b μειζόνων διαπορήσαντες, οἷον περὶ ^c τε τῶν τῆς σελήνης παθημάτων καὶ τῶν περὶ τὸν ἥλιον καὶ ^d περὶ ἄστρον καὶ περὶ τῆς τοῦ παντὸς 10 γενέσεως. ^ν Ὁ δ' ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἶεται ἀγνοεῖν. Διὸ καὶ φιλόμυθος ^e ὁ φιλόσοφος πὼς ἐστίν· ὁ γὰρ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασίων. ^ν Ὡστ' εἴπερ διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἄγνοιαν ἐφιλοσόφησαν, φανερόν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι 11 ἐδίωκον, καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἔνεκεν. Μαρτυρεῖ ^f δὲ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· σχεδὸν γὰρ πάντων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων καὶ πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγὴν ἢ τοιαύτη φρόνησις ἤρξατο ζητεῖσθαι. Δῆλον οὖν ὡς δι' οὐδεμίαν αὐτὴν ζητοῦμεν χρεῖαν ἑτέραν, ἀλλ' ὥσπερ ἄνθρωπός φαμεν ἐλεύθερος ὁ 8 αὐτοῦ ἔνεκα καὶ μὴ ἄλλου ^h ὧν, οὕτω καὶ ⁱ αὕτη μόνῃ ἐλευθέρα οὖσα τῶν ἐπιστημῶν· μόνῃ γὰρ αὕτῃ ^k αὐτῆς ἔνεκέν 12 ἐστίν. Διὸ καὶ δικαίως ^l ἂν οὐκ ἀνθρωπίνῃ νομίζοιτο αὐτῆς ἢ κτήσις· πολλαχῇ γὰρ ἢ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ^m ἔχοι γέρας, ἄνδρα δ' οὐκ ἄξιον ⁿ μὴ οὐ ζητεῖν τὴν καθ' αὐτὸν ἐπιστήμην. 13 Εἰ ^o δὲ λέγουσιν ^p τι οἱ ποιηταὶ καὶ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον, ἐπὶ ^q τούτου ^r συμβαίνειν μάλιστα εἰκὸς καὶ δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττοῦς. ^ν Ἄλλ' οὔτε τὸ θεῖον ^s φθονερόν ἐν-

^ν αὐτὴν Ab. ^ω ἐν om. Fb. ^χ ποιητικὴν Ha. ^γ καὶ om. T. ^z ἀτόπων Ab. ^a προϊόντες Ha. ^b μειζόνων οὕτω διαπορήσαντες Ha. ^c τε et τῆς om. Ha. ^d περὶ ἄστρον Ab: ceteri ἄστρα. ^e ὁ om. Ab. ^f δὲ] δὲ καὶ T. ^g αὐτοῦ Ab. ^h ὧν om. T. ⁱ αὕτῃ ἐλευθέρα μόνῃ οὖσα Ha, αὐτὴν ὡς μόνῃν οὖσαν ἐλευθέραν Ab. ^k αὐτῆς Ab. ^l ἂν] μὴ E, om. Ha, Eb. ^m ἔχοι τὸ γέρας omnes præter Ab. ⁿ μὴ] τὸ μὴ Ab. idem add. οὐ. ^o δὲ Ab: ceteri δέ. ^p τι οἱ] πη E. ^q τούτω Ha. ^r συμβαίνειν Ab: ceteri συμβῆναι. ^s ἐνδέχεται φθονερόν Fb.

δέχεται εἶναι, ἀλλὰ ^tκαὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ^vπολλὰ ψεύ-
 δονται ἀοιδοί, οὔτε τῆς τοιαύτης ἄλλην χρὴ νομίζειν τιμιω-
 τέραν. [†]Ἡ γὰρ θειοτάτη καὶ τιμιωτάτη. Τοιαύτη δὲ διχῶς ¹⁴
 ἂν εἴη ^wμόνον· ἦν ^xτε γὰρ μάλιστ' ἂν ^yὁ θεὸς ^zἔχοι, θεία
 τῶν ἐπιστημῶν ἐστί, καὶ ^aεἰ τις τῶν θείων ^bεἴη. ^cΜόνη δ'
 αὕτη τούτων ἀμφοτέρων τετύχηκεν· ὅτε γὰρ θεὸς δοκεῖ τῶν
 αἰτίων ^dπᾶσιν εἶναι καὶ ἀρχή τις, καὶ τὴν τοιαύτην ἢ μόνος
 ἢ μάλιστ' ^eἂν ἔχοι ^fὁ θεός. [†]Αναγκαιότεραι μὲν οὖν πᾶσαι
^gταύτης, ἀμείνων δ' οὐδεμία. Δεῖ μέντοι ^hπὼς καταστῆναι ¹⁵
 τὴν ⁱκτῆσιν αὐτῆς εἰς τοῦναντίον ἡμῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ^kζητή-
 σεων. [†]Ἀρχονται μὲν γάρ, ὥσπερ εἴπομεν, ἀπὸ τοῦ θαυμά-
 ζειν ^lπάντες εἰ οὕτως ἔχει, καθάπερ τῶν θαυμάτων ταυτό-
 ματα τοῖς μήπω τεθεωρηκόσι τὴν αἰτίαν, ἢ περὶ τὰς τοῦ
 ἡλίου τροπὰς ^mἢ τὴν τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρίαν· θαυμα-
 στὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ πᾶσιν, εἴ τι ⁿτῷ ἐλαχίστῳ ^oμὴ με-
 τρεῖται. Δεῖ ^pδὲ εἰς τοῦναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν ¹⁶
 παροιμίαν ἀποτελευτῆσαι, καθάπερ καὶ ἐν τούτοις ὅταν μά-
 θωσιν· οὐθὲν γὰρ ^qἂν ^rοὕτω θαυμάσειεν ἀνὴρ γεωμετρικὸς
 ὥς ^sεἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή. Τίς μὲν οὖν ἡ φύσις
^tτῆς ἐπιστήμης τῆς ζητουμένης, εἴρηται, καὶ τίς ὁ σκοπὸς οὗ
 δεῖ τυγχάνειν τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ὅλην μέθοδον.

[†]Επεὶ δὲ φανερόν ὅτι τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰτίων δεῖ λαβεῖν ³
 ἐπιστήμην (τότε γὰρ εἰδέναι φαμὲν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρῶ-
 τὴν αἰτίαν οἰώμεθα γνωρίζειν), τὰ δ' αἴτια λέγεται τετρα-
 χῶς, ὧν μίαν μὲν αἰτίαν φαμὲν εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τί
 ἦν εἶναι (ἀνάγεται γὰρ τὸ διὰ τί ^vεἰς τὸν λόγον ἔσχατον,

^t καὶ add. Ab. ^v πολλοὶ Ha. ^w μόνη Ab. ^x τε] τινα T. ^y ὁ
 om. Ab. ^z ἔχει Ha. ^a ἥτις E. ^b ἐστὶ Ab. ^c μόνον Eb. ^d πάν-
 των Ha. ^e ἂν ἔχοι] ἔχει Ha. ^f ὁ om. T.Ab. ^g ταύτης Ab: ceteri
 αὐτῆς. ^h πὼς post καταστῆναι Ha, om. Ab. ⁱ τάξιν T.Ha.Eb. ^k κτῆ-
 σεων E. ^l πάντως Ha. ^m ἢ τὴν] ἢ περὶ τὴν Ab. ⁿ τῶν ἐλαχίστων Ha,
 τῶν οὐκ ἐλαχίστων E.T.Eb, quorum E in margine γρ. τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ
 ταύτην μᾶλλον τὴν γραφὴν οἶδεν Ἀλέξανδρος. ^o μὴ] οὐ Ha. ^p δὴ Ab.
^q ἂν om. Ha. ^r θαυμάσειεν οὕτως E.T.Ha.Eb. ^s εἰ] εἰ μὴ T. ^t τῆς
 ἐπ. τῆς ζητ. Ab.Fb: ceteri τῆς ζητουμένης ἐπιστήμης. ^v εἰς] πρῶτον εἰς
 omnes praeter Ab.

αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον), ^w ἑτέραν δὲ τὴν ὕλην
καὶ τὸ ὑποκείμενον, τρίτην ^x δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως,
τετάρτην δὲ τὴν ἀντικειμένην αἰτίαν ταύτην, ^y τὸ οὐ ^z ἕνεκα
καὶ τὰγαθόν· τέλος γὰρ γενέσεως καὶ κινήσεως πάσης τοῦτ'
² ἐστίν. ^a Τεθεώρηται μὲν ^b οὖν ἱκανῶς περὶ αὐτῶν ^c ἡμῖν ἐν
τοῖς περὶ φύσεως, ὅμως ^d δὲ παραλάβωμεν καὶ τοὺς πρότερον
ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ^e ὄντων ἐλθόντας καὶ φιλοσοφήσαν-
τας περὶ τῆς ἀληθείας. Δῆλον γὰρ ὅτι κακεῖνοι λέγουσιν
ἀρχὰς τινὰς καὶ αἰτίας· ἐπελθοῦσιν οὖν ἔσται τι προϋργону
τῇ μεθόδῳ τῇ νῦν· ἡ γὰρ ἕτερόν ^f τι γένος εὐρήσομεν αἰτίας,
³ ἢ ταῖς νῦν λεγομέναις μᾶλλον πιστεύσομεν. Τῶν δὲ ^g πρῶ-
των φιλοσοφησάντων οἱ πλείστοι τὰς ἐν ὕλης ^h εἶδει μόνας
φύσιν ἀρχὰς εἶναι πάντων· ἐξ οὗ γὰρ ἔστιν ἅπαντα τὰ
ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται ⁱ πρῶτον καὶ εἰς ὃ φθείρεται τελευ-
ταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλ-
λούσης, τοῦτο στοιχεῖον καὶ ^k ταύτην ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν
ὄντων, καὶ διὰ τοῦτο ^l οὔτε γίγνεσθαι οὐθὲν οἴονται οὔτε
ἀπόλλυσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως αἰεὶ σωζομένης, ὥσπερ
οὐδὲ τὸν ^m Σωκράτην φαμὲν οὔτε γίγνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν
γίγνηται καλὸς ἢ μουσικός, οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὅταν ⁿ ἀπο-
βάλλῃ τὰς τὰς ἑξέεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον
⁴ τὸν ^m Σωκράτην αὐτόν. Οὕτως οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν· δεῖ
γὰρ εἶναι τινα φύσιν ^o μίαν ἢ πλείους μιᾶς, ἐξ ὧν γίγνεται
⁵ τὰλλα σωζομένης ἐκείνης. Τὸ μέντοι πλήθος καὶ τὸ εἶδος
τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ
Θαλῆς ^p μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ
^q εἶναι φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ^r ἀπεφύνατο εἶναι),
λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ἐκ τοῦ πάντων ὁρᾶν τὴν τροφήν

^w ἑτέραν ^{Ab}: ceteri μίαν. ^x δὲ] δὲ τὴν ^T. ^y τὸ] καὶ τὸ ^{E.T.Ha.Eb}.
^z ἕνεκεν ^T. ^a τεθεώρηται μὲν ^{Ab}. et γρ. ^E, τεθεωρημένον ^{T.Ha}: ceteri
τεθεωρημένων. ^b οὖν ^{om}. ^{Ha}. ^c ἡμῖν ^{add}. ^{Ab}. ^d δὲ ^{add}. ^{Ab.Eb}.
et γρ. ^E. ^e ὄντων] αὐτῶν ^{Ha}. ^f τι ^{om}. ^{T.Ha}. ^g πρῶτον ^{E.Ha.Eb}.
^h μόνον εἶδει ^{Ha.Eb}. ⁱ πρῶτον ^{Ha}. ^k ταῦτα τὴν ^{Eb}, ταύτην τὴν ^{T.Ha}.
^l οὔτε ^{om}. ^T. ^m utroque ^{swkratē} ^{E.T.Ha}. ⁿ ἀποβάλλῃ ^{Ab}. ^o μίαν
^{Ab}: ceteri ἢ μίαν. ^p μὲν ^{om}. ^T. ^q εἶναι φησιν ^{Ab}: ceteri φησὶν
εἶναι. ^r ἀπεφάνετο ^{Ab}.

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον ^s καὶ
τούτῳ ^t ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ ^v γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάν-
των), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην, καὶ διὰ
τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγραν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ
^w ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι ^x τοῖς ὑγροῖς. Εἰσὶ δέ τινες οἱ ⁶
καὶ τοὺς ^y παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ
πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἴονται περὶ τῆς φύσεως
^z ὑπολαβεῖν· Ὡκεανόν ^a τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γε-
νέσεως πατέρας, καὶ ^b τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλου-
μένην ^c ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν· τιμιώτατον ^d μὲν γὰρ
τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. Εἰ μὲν οὖν ⁷
ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ ^e τετύχηκεν οὔσα περὶ τῆς φύ-
σεως ἢ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη, Θαλῆς μέντοι λέγεται
^f οὕτως ἀποφήνασθαι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας· Ἰππωνα ^g γὰρ
οὐκ ἂν τις ἀξιώσκει θεῖναι μετὰ τούτων διὰ τὴν εὐτέλειαν
αὐτοῦ τῆς διανοίας. Ἀναξιμένης δὲ ἀέρα καὶ Διογένης πρό-^s
τερον ὕδατος καὶ μάλιστ' ἀρχὴν τιθέασι τῶν ^h ἀπλῶν σω-
μάτων, Ἰππασος δὲ πῦρ ὁ Μεταποντίνος καὶ Ἡράκλειτος
ⁱ ὁ Ἐφέσιος, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημέ-
νοις γῆν ^k προστιθεὶς τέταρτον· ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμένειν καὶ
οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ^l ἢ πλήθει καὶ ὀλιγότῃ συγκρινόμενα καὶ
διακρινόμενα εἰς ἓν τε καὶ ἐξ ἑνός. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλα-⁹
ζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν ^m τούτου, τοῖς δ' ἔργοις
ὕστερος, ἀπείρους εἶναι ⁿ φησι τὰς ἀρχάς· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα
τὰ ὁμοιομερῆ, καθάπερ ὕδωρ ἢ πῦρ, οὕτω γίγνεσθαι καὶ
ἀπόλλυσθαί φησι συγκρίσει καὶ διακρίσει μόνον, ἄλλως δ'
οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ ^o διαμένειν αἰΐδια. Ἐκ ¹⁰

^s καὶ] καὶ τὸ ζῷον E.T.Ha.Eb. ^t ζῆν Fb. ^v γίγνεται τι τοῦτ' Ha.
^w ἀρχὴ τ. φ. ἐστὶ E.T.Ha.Eb. ^x τῶν ὑγρῶν T. ^y πάντων παλαιούς Eb,
πάσαι παλαιούς T, παλαιούς Ab. ^z διαλαβεῖν T. ^a τε om. T. ^b τῶν
ὄρκων Eb. ^c στύγα ὑπ' αὐτῶν Ha.Eb. ^d μὲν om. T. ^e ἐτύχχανεν Ha.
^f οὕτως Ab.Fb: ceteri τοῦτον τὸν τρόπον. ^g γὰρ] μὲν γὰρ E.T.Ha.Eb,
δ' οὖν Fb. ^h πρώτων Ha.Eb. ⁱ ὁ alterum om. Ab. ^k προσθεῖς
E.T.Ha.Eb.Fb. ^l ἢ om. Ab. ^m τούτων Ha. ⁿ φησι om. Fb.
^o μένειν Ab.

μὲν οὖν τούτων ^p μόνην τις αἰτίαν ^q νομίσκειν ^r ἂν τὴν ἐν ὕλῃς
 εἶδει ^s λεγομένην. Προϊόντων δ' οὕτως, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὠδο-
 ποίησεν αὐτοῖς καὶ συνηνάγκασε ζητεῖν· εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
 πᾶσα ^t φθορὰ καὶ γένεσις ἐκ τινος ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων ἐστίν,
¹¹ διὰ τί τοῦτο συμβαίνει καὶ τί τὸ αἷτιον; Οὐ γὰρ δὴ τό-
^v γε ὑποκείμενον αὐτὸ ποιεῖ μεταβάλλειν ἑαυτό· λέγω δ' οἶον
 οὔτε τὸ ξύλον οὔτε ὁ χαλκὸς ^u αἷτιος τοῦ μεταβάλλειν ἐκάτε-
 ρον αὐτῶν, οὐδὲ ποιεῖ τὸ μὲν ξύλον κλίνην ὁ δὲ χαλκὸς ἀν-
 δριάντα, ἀλλ' ἑτερόν τι τῆς μεταβολῆς ^x αἷτιον. Τὸ δὲ
 τοῦτο ζητεῖν ἐστὶ τὸ τὴν ἑτέραν ἀρχὴν ζητεῖν, ὡς ἂν ἡμεῖς
¹² φαίμεν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Οἱ μὲν οὖν πάμπαν ἐξ
 ἀρχῆς ἀψάμενοι ^y τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης καὶ ἐν φάσκοντες
 εἶναι τὸ ὑποκείμενον οὐθέν ^z ἐδυσχέραναν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐνιοί
^a γε τῶν ἐν λεγόντων, ὥσπερ ἠττηθέντες ^b ὑπὸ ταύτης τῆς
 ζητήσεως, τὸ ἐν ἀκίνητόν φασιν εἶναι καὶ τὴν φύσιν ὅλην οὐ
 μόνον κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν (^c τοῦτο μὲν γὰρ ἀρχαῖον ^d τε
 καὶ πάντες ὁμολόγησαν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ^e ἄλλην μετα-
¹³βολὴν ^f πᾶσαν· ^g καὶ τοῦτο αὐτῶν ἰδίον ἐστίν. Τῶν μὲν οὖν
^h ἐν φασκόντων εἶναι τὸ πᾶν οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην
ⁱ συνιδεῖν αἰτίαν, πλὴν ^k εἰ ἄρα Παρμενίδῃ, καὶ τούτῳ κατὰ
 τοσοῦτον ὅσον οὐ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ δύο πως τίθησιν αἰτίας
¹⁴ εἶναι. Τοῖς δὲ ^l δὴ πλείω ποιούσι ^m μᾶλλον ἐνδέχεται λέγειν,
 οἶον ⁿ τοῖς θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἢ πῦρ καὶ γῆν· χρῶνται γὰρ
 ὡς κινητικὴν ἔχοντι τῷ πυρὶ τὴν φύσιν, ὕδατι δὲ καὶ γῇ καὶ
 τοῖς τοιούτοις ^o τοῦναντίον. Μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰς τοιαύ-
 τας ἀρχάς, ὡς οὐχ ἱκανῶν ^p οὐσῶν γεννῆσαι τὴν τῶν ὄντων

^p μόνον H^a. ^q νοήσκειν H^a.E^b, εἶναι νομίσκειν T. ^r ἂν ante αἰτίαν
 F^b, om. A^b. ^s λεγ.] προαγομένην H^a. ^t γένεσις καὶ φθορὰ A^b.
^v τε A^b. ^w αἷτιον H^a.E^b. ^x ἴδιον H^a. ^y τῆς τοιαύτης μεθόδου
 H^a. γρ. καὶ ταύτης, ἥτοι τῆς φυσικῆς margo E. ^z ἐδυσχ. ἐν ἑαυτοῖς
 A^b.F^b. ^a γε om. H^b. ^b ὑπ' αὐτῆς F^b. ^c τοῦτο—ὁμολόγησαν
 om. A^b.F^b. ^d τε om. T. ^e ἄλλην om. H^a.E^b. ^f ἅπασαν A^b.
^g καὶ—ἐστίν om. A^b. ^h ἐν] ἐν μόνον E.T.H^a.E^b. ⁱ ἰδεῖν A^b.F^b.
^k εἰ ἄρα] ἐνὶ H^a, ἐνὶ παρὰ E^b. ^l δὴ add. A^b.C^b.F^b. ^m ἐνδέχε-
 ται μᾶλλον H^a. ⁿ τοῖς] τὸ T. ^o ἐναντίον H^a. ^p οὐσῶν
 om. T.

φύσιν, ^q πάλιν ^r ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ὥσπερ εἴπομεν, ἀναγκαζόμενοι τὴν ἐχομένην ἐζήτησαν ^s ἀρχήν. Τοῦ ^t γὰρ ¹⁵ εὖ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὄντων ἴσως οὔτε πῦρ οὔτε γῆν οὔτ' ^v ἄλλο τῶν τοιούτων οὐθὲν οὔτ' εἰκὸς αἴτιον εἶναι οὔτ' ^w ἐκείνους οἰηθῆναι· οὐδ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ καὶ ^x τῇ τύχῃ τοσοῦτον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα καλῶς ^y εἶχεν. Νούν ^z δὴ τις εἰπὼν ^a ἐνεῖναι, καθάπερ ἐν ^b τοῖς ζώοις, καὶ ἐν ¹⁶ τῇ φύσει ^c τὸν αἴτιον ^d τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως ^e πάσης οἶον νήφων ἐφάνη παρ' ^f εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον. Φα- ¹⁷ νερῶς ^g μὲν οὖν ^h Ἀναξαγόραν ἴσμεν ἀψάμενον τούτων τῶν λόγων, ⁱ αἰτίαν ¹ δ' ἔχει πρότερον ^k Ἐρμότιμος ὁ Κλαζο- μένιος εἰπεῖν. Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα ¹ τοῦ καλῶς ⁿ τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ^o ἔθεσαν, καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. ⁴ Ὑποπτεύσειε ⁴ δ' ἂν τις ¹ Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, καὶ εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὖσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἶον καὶ Παρμενίδης· ^p οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντός γένεσιν

^q πρώτιστον μὲν φησιν ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων,

¹ Ἡσίοδος ^r δὲ

πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ', ^s αὐτὰρ ἔπειτα

^t γαί' εὐρύστερνος,—

ἢ δ' ^v ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

ὥς δέον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν ^w τιν' αἰτίαν ἣτις κινήσει καὶ ^x συνάξει τὰ πρᾶγματα. ^y Τούτους μὲν οὖν πῶς χρὴ δια- ²

^q πάλιν] πάντες E^b. ^r ἐπ' H^a. ^s post ἀρχήν A^b: τουτέστι τὴν ποιητικὴν τούτων εὖ ἔχειν καὶ καλῶς. ^t γὰρ] μὲν H^a. ^v ἄλλο τι τῶν A^b. ^w ἐκείνους εἰκὸς οἰηθῆναι E.T.H^a.E^b. ^x τῇ add. A^b. ^y ἔχων E.S.T. H^a.B^b.C^b. ^z δ' εἴ τις E^b. γρ. καὶ νούν δ' εἴ τις margo E. ^a ἐνεῖναι E.T.A^b, ἐν εἶναι re. E^b: ceteri εἶναι. ^b τοῖς om. E.S.B^b.C^b. ^c τὸ A^b. ^d τοῦ A^b: ceteri καὶ τοῦ. ^e πάσης om. H^a. ^f οἰκῇ S. ^g μὲν om. T. ^h αἴτιον E. ⁱ δ' ἂν ἔχη H^a.E^b ^k ὁ κλαζομένιος ἐρμότιμος S. ^l τῷ H^a. ⁿ τὴν om. H^a. ^o γρ. καὶ ἔθεσαν τὴν τοιαύτην, εἴτα ὅθεν ἡ κίνησις margo E. ^p οὗτος γὰρ A^b, καὶ γὰρ οὕτως E^b: ceteri καὶ γὰρ οὗτος. ^q πρῶτον E.H^a.A^b.E^b. ^r δὲ] μὲν H^a. ^s αὐτὸ H^a. ^t γέα γαῖα E. ^v ἔρος H^a.A^b. ^w τὴν H^a.A^b. ^x συνέξει E.T. ^y τούτοις A^b.

νείμαι ^z περὶ τοῦ τίς πρῶτος, ἐξέστω κρίνειν ὕστερον· ^a ἐπεὶ δὲ καὶ τάναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόντα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξις καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ τὸ αἰσχροὺν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις φιλίαν εἰσήνεγκε ^b καὶ νεῖκος, ἐκάτε-
³ ρον ἐκατέρων αἴτιον τούτων. Εἰ γάρ τις ἀκολουθοίη καὶ ^c λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ ψευδίζεται λέ-
 γων· Ἐμπεδοκλῆς, εὐρήσει τὴν μὲν φιλίαν αἰτίαν ^d οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ νεῖκος τῶν κακῶν· ^e ὥστ' εἴ τις φαίη τρόπον
 τινὰ ^f καὶ λέγειν καὶ πρῶτον λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς· Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ^g ἀπάντων αἴτιον ^h αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ ⁱ καὶ τῶν κα-
⁴ κῶν τὸ κακόν. Οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, καὶ μέχρι τούτου ^k δυοῖν αἰτίαι· ^l ἐφήψαντο ^m ὧν ἡμεῖς διωρίσαμεν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, τῆς τε ὕλης καὶ τοῦ ὅθεν ἡ κίνησις, ἀμυ-
 δρῶς μέντοι καὶ οὐθὲν σαφῶς, ἀλλ' οἷον ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τύ-
 πτουσι πολλάκις καλὰς πληγὰς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐπι-
 στήμης οὔτε ⁿ οὗτοι εἰκόσιν· ^o εἰδόσι λέγειν· ^p ὅ τι λέγουσιν·
 σχεδὸν γὰρ οὐθὲν χρώμενοι φαίνονται τούτοις ἀλλ' ^q ἢ κατὰ
⁵ μικρόν. Ἀναξαγόρας τε ^r γὰρ μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν, ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ ^t διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τότε ^v παρέλκει αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πάντα μᾶλλον αἰτιᾶται τῶν γιγνομένων ἢ νοῦν. Καὶ ^u Ἐμ-
 πεδοκλῆς ^w ἐπὶ πλεον μὲν ^x τούτου χρῆται τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὔθ' ἱκανῶς, οὔτ' ἐν τούτοις ^y εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον.
⁶ Πολλαχοῦ γοῦν αὐτῷ ἢ μὲν φιλία διακρίνει, τὸ δὲ νεῖκος

^z παρὰ Ηα. ^a ἐπειδὴ Ηb. ^b καὶ τὸ νεῖκος ἐκάτερον ἐκατέρω Ηα.
^c λαμβάνει Ηα. Αb. ^d οὖσαν om. Ηα. Εb. ^e ὥς Ηα. ^f καὶ λέγειν καὶ om. Ηα. ^g πάντων Αb. ^h αὐτῷ T. ⁱ καὶ—κακόν om. Αb. ^k δυοῖν Αb: vulgo δυεῖν. ^l ἐφήψαντο om. Αb, qui ἡμέτεροι φαίνονται post φύσεως. ^m ὥς T. ⁿ αὐτοῖ T. ^o εἰδέναι, omisso λέγειν, Αb. ^p ὅ τι] ἃ Ηα. ^q ἢ om. Fb. ^r γὰρ om. Ηα. ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ] ὅταν γὰρ ἀπορήσῃ Ηα, ὅταν ἀπορήσῃ γὰρ Ε. T. ^t διὰ—ἐστί om. Αb. et margo Ε. ^v ἔλκει T. Ηα. Εb. et pr. Ε. ^w ἐπὶ] δὲ ἐπὶ T, μὲν πρὸς Ηα. ^x χρῆται τούτου Αb, τούτω χρῆται Ηα. ^y εὐερίσκει Αb.

συγκρίνει. Ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα ^zδιίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νείκους, ^aτό τε πῦρ ^bεἰς ἓν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ ^cπάλιν ^dπάντα ὑπὸ τῆς φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ^eἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν παρὰ ^fτοὺς πρό-7 τερον πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν διελὼν εἰσήνεγκεν, οὐ μίαν ποιήσας τὴν ^gτῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἐτέρας τε καὶ ἐναντίας. Ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα ⁸πρῶτος εἶπεν· οὐ μὴν χρήταί γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς δυσὶν οὖσι ^hμόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῇ τε ⁱκαὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. Λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν. Οὗτος μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ^kοὕτω ⁹τε καὶ ^lτοσαύτας εἴρηκεν ἀρχάς· Λεύκιππος δὲ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος στοιχεῖα μὲν τὸ πλήρες καὶ τὸ κενὸν εἶναι φασι, ^mλέγοντες τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν, τούτων δὲ τὸ μὲν πλήρες καὶ στερεὸν τὸ ὄν, τὸ δὲ κενόν ⁿγε ^oκαὶ μανὸν τὸ μὴ ὄν (διὸ καὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅτι οὐδὲ τὸ κενὸν τοῦ σώματος), αἷτια δὲ τῶν ὄντων ^pταῦτα ὡς ^qἔλλυν. Καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοῦντες τὴν ὑποκειμένην οὐ- ¹⁰σίαν τᾶλλα τοῖς πάθεσιν ^rαὐτῆς γεννῶσι, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἀρχάς ^sτιθέμενοι ^tτῶν παθημάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτοι τὰς διαφορὰς αἰτίας τῶν ἄλλων εἶναι φασιν. Ταύ- ¹¹τας μέντοι τρεῖς εἶναι λέγουσι, σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν· ^vδιαφέρειν γάρ ^wφασι τὸ ὄν ^xῥυσμῶ καὶ ^yδιαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ^zῥυσμὸς σχῆμά ἐστίν, ἡ δὲ διαθιγῇ τάξις, ἡ δὲ τροπὴ θέσις· διαφέρει ^aγὰρ τὸ μὲν Α τοῦ Ν σχήματι, τὸ δὲ Α Ν τοῦ Ν Α τάξει, τὸ δὲ Ζ τοῦ Ν θέσει. Περὶ δὲ κινήσεως, ὅθεν ἡ πῶς ὑπάρχει τοῖς οὖσι, καὶ ¹²

^z διίσταται H^a. ^a τότε τὸ E.T. ^b εἰς ἓν om. T. ^c πάλιν om. H^a.
^d πάντα om. E.E^b. ^e ἐξ om. H^a. ^f τοὺς] τὸ Ab. ^g τῆς] τε T.
^h μόνον H^a, E^b. ⁱ καὶ post τε om. H^a, E^b. ^k οὕτως T. ^l τοιαύτας H^a.
^m λέγοντες τὸ Ab: ceteri λέγοντες οἶον τὸ. ⁿ τε E, om. H^a, A^b, E^b.
^o καὶ μανὸν om. Ab. ^p ταῦτα γε ὡς Ab, ταῦτά ante τῶν T. ^q ἔλλ H^a, E^b.
^r αὐτοῖς E^b. ^s ποιοῦμενοι H^a. ^t τῶν παθημάτων ante ἀρχάς Ab.
^v διαφέρει E.H^a, E^b. ^w φησι E.H^a. ^x ῥοισμῶ Ab. ^y διαθιγῇ E.T., E^b.
^z ῥοισμὸς Ab. ^a γὰρ om. H^a.

οὔτοι παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ῥαθύμως ὁ ἀφείσαν. Περὶ μὲν ὃν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥσπερ λέγομεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἔοικεν ἐζητῆσθαι ὁ παρὰ τῶν πρότερον.

- 5 Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ὁ πρῶτοι ἱ ταῦτα ὁ προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ὁ τῶν ὄντων ἀρχὰς ὁ φήθησαν εἶναι πάντων. Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ἱ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ ὁ ψυχὴ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως· ἔτι δὲ τῶν ἁρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες ὁ τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ὁ ἐφαίνετο ὁ τὴν φύσιν ὁ ἀφομοιωθῆσαι ὁ πᾶσαν, οἱ δὲ ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ὁ εἶναι ὁπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ὁ εἶχον ὁμολογούμενα ὁ δεικνύναι ἐν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἁρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ὁ ὅλην ὁ διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Καὶ εἴ τί ὁ που ὁ διέλειπε, ὁ προσεγγίχοντο τοῦ ὁ συνειρομένην ὁ πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Λέγω δὲ ὁ οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ὁ εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιεληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ὁ καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ὁ μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^b ἀφῆσαν E^b. ^c οὖν τούτων τῶν F^b. ^d παρὰ τῶν add. A^b. ^e πρῶτον T. H^a. A^b. ^f ταῦτά τε πρ. A^b. C^b. ^g προήγον E. T. H^a. E^b. ^h τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. A^b. ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις A^b. ^k ψυχὴ τε καὶ A^b. ^l ἁρμονικῶν S. H^a. B^b. C^b. E^b. ^m τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη H^a. ⁿ ἐφαίνοντο A^b. ^o τὴν φύσιν om. S. B^b. C^b. ^p ἀφομοιωθῆσαι A^b, ἀφομοιωθῆναι E. S. B^b. C^b. ^q πᾶσιν E. S. H^a. B^b. ^r ὁπέλαβον εἶναι A^b. ^s εἶχεν S. A^b. C^b. ^t δεικνύναι om. A^b. ^v ἄλλην T. H^a. E^b. ^w που om. A^b. ^x διέλειπε S. C^b. E^b, διέλιπον T. ^y προσεγγίχοντο E. ^z συνειρομένην S. B^b. C^b, συνηρμοσμένην E^b. ^a εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι H^a. ^b οἶον om. H^a. ^c εἶναι—φύσιν om. A^b. ^d καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^e μόνων E. H^a. A^b, μὲν μόνον C^b.

τὴν ἀντίχθονα ποιοῦσιν. Διώριστα δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 4 ροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτό ἐστιν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνας εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αἰ-
 τίας. Φαίνονται ^f δὴ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν ⁵
 εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὐσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἔξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό ^g τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ^h πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ ^δ ἐν ἐξ ἀμφοτέρων
 εἶναι τούτων (ⁱ καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν ^δ
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός, ^k ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 οὐρανόν. Ἐτεροὶ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ-
 6 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ¹ συστοιχίαν λεγομένας, πέρας ^m καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ^m καὶ ἄρτιον, ἐν ^m καὶ πλῆθος, δεξιὸν ^m καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ^m καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν ^m καὶ κινούμενον, εὐθὺ
^m καὶ καμπύλον, φῶς ^m καὶ σκότος, ἀγαθὸν ^m καὶ κακόν, τε-
 7 τράγωνον ^m καὶ ἐτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλ-
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἦτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτον·
 καὶ γὰρ ⁿ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρα, ἀπεφάνετο δὲ παραπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ὀλέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ^p διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχοῦσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ^q μικρὸν μέγα. Ὁὗτος ^s
 μὲν ^s οὖν ἀδιορίστως ^t ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφάναντο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ^v ἀμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων· ^w τὸ ^δ ὅσαι ^x παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας ⁹
 ἐνδέχεται ^y συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήρθρωται παρ' ἐκεί-

^f δὲ A^b.E^b. ^g τε add. A^b. ^h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον A^b.

ⁱ καὶ—περιττόν om. A^b. ^k ἀριθμὸν S. ¹ συστοιχείαν T. A^b. ^m πέρας—
 ἐτερόμηκες] καὶ add. A^b. ⁿ ἐγένετο C^b. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et μοx ἐπὶ
 γέροντι Πυθαγόρα et δὲ om. A^b. ^o λέγω C^b. ^p διωρισμένως S. B^b.
^q μέγα μικρόν A^b. ^r οὕτως E^b. ^s οὖν om. E^b. ^t ἀπέρριψε C^b. E^b.
^v ἀμφοῖν μὲν τοσοῦτον A^b. ^w τὸ—ἐτέρων om. A^b. ^x περὶ E^b.
^y συναγαγεῖν A^b: ceteri συνάγειν.

νων, εοίκασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τάττειν· ἐκ τού-
των γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ²φασὶ
10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ³λεγόντων τὰ
στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἱκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν
διάνοιαν· εἰσὶ δέ τινες οἱ περὶ τοῦ παντός ὡς ἂν μιᾶς οὐσης
⁴φύσεως ἀπεφήναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε
11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ⁵τὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν
σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος·
οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν
ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ἐνός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι
λέγουσιν· ἐκείνοι μὲν γὰρ προστιθέασι κίνησιν, γεννῶντές
⁶γε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναί φασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ
12 τοσοῦτόν γε οἰκεῖόν ἐστι τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν
⁷γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ⁸τὸν λόγον ἐνὸς ἅπτεσθαι, Μέλισσος δὲ
τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν
φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ
γὰρ ⁹Παρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθὲν ¹⁰δισαφή-
νισεν, ¹¹οὐδὲ τῆς φύσεως ¹²τούτων οὐδετέρας ἔοικε ¹³θιγεῖν, ἀλλ'
εἰς ¹⁴τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναί φησι ¹⁵τὸν
13 θεόν. ¹⁶Οὗτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἶπομεν, ¹⁷ῥαφετέοι πρὸς τὴν
νῦν ¹⁸παρουῶσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μι-
κρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης
δὲ μάλλον ¹⁹βλέπων ²⁰ἔοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ
μὴ ὄν οὐθὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἵεται εἶναι τὸ ὄν καὶ
ἄλλο οὐθὲν (περὶ οὗ ²¹σαφεστέρως ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρή-
καμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις, καὶ τὸ
ἐν μὲν κατὰ ²²τὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ²³ὑπο-
λαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ²⁴τὰς ἀρχὰς ²⁵πάλιν

² φησὶ T.C^b. ³ τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.H^a.E^b. ⁴ φύσεως om.
S, τῆς φύσεως T. ⁵ τὴν om. H^a.E^b. ⁶ γε om. S.T.A^b. ⁷ γὰρ om. S.
⁸ τὸν om. T.H^a.A^b.E^b. ⁹ παρμενίδης ὅς τούτου E.T.E^b. ¹⁰ δισαφή-
σεν T. ¹¹ οὔτε A^b. ¹² τούτων post ἔοικε A^b. ¹³ θιγεῖν ante ἔοικε S.B^b.C^b.
¹⁴ ὅλον τὸν E^b. ¹⁵ τὸν θεόν om. A^b. ¹⁶ οὕτω T. ¹⁷ ῥαφετεῖναντο S.B^b,
ἀπεφήναντο C^b. ¹⁸ παρουῶσαν add. A^b. ¹⁹ βλέπων om. E. ²⁰ που λέγειν
ἔοικε E^b. ²¹ σαφέστερον T.A^b. ²² τὸν om. T. ²³ ὑπολαβών A^b. ²⁴ τὰς
ante ἀρχὰς om. A^b. ²⁵ τίθησι πάλιν S.B^b.C^b.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^zκατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν τάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^aπαρὰ τῶν ^bσυνη-
 14 δρευκώτων ἤδη τῷ λόγῳ σοφῶν ^cτοσαῦτα παρειλίφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχὴν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^dπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικὰς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^eὡς ἐν ὕλης εἶδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^fτὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτῃ τὴν ὄθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^gπαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ¹⁵ οὖν τῶν Ἱταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^hμετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ⁱπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἴπομεν, ^kδυοῖν ^lτε αἰτίαν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἑτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιοῦσι, τὴν ὄθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασι τρόπον, τοσοῦτον ^mδὲ προσεπέθεσαν, ὃ καὶ ἰδιόν ⁿἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπε-
 ρασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^oκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἑτέρας τινὰς ὤθη-
 σαν ^pεἶναι φύσεις, οἷον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατη-
 γοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^qἀπάντων. Περὶ ¹⁶ τε τούτων οὖν ^rτοῦτον ἀπεφώνησαν τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν δ' ἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὄρίζοντό ^sτε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ᾧ ^tπρώτῳ ^vὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὅρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^wἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἶοιτο ταυτὸν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δυάδα, ^xδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^yδυσὶ τὸ διπλάσιον. Ἀλλ' οὐ ταυτὸν ἴσως ^zἐστὶ τὸ εἶναι διπλα-
 17

^z κατὰ μὲν A^b: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^a περὶ E^b. ^b συνεδρευκώτων A^b.
^c τοσαῦτα A^b: vulgo ταῦτα. ^d πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς A^b.E^b. ^e ὥσπερ ὕλης εἶδη T. ^f τὴν ante αἰτίαν om. T. ^g παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν A^b.
^h μαλακώτερον A^b.F^b. et γρ. E. ⁱ περὶ τῶν αὐτῶν E.S.T.B^b.C^b.
^k δυεῖν T. ^l τε om. F^b. ^m δὲ om. T. ⁿ ἐστὶν αὐτῶν A^b: vulgo αὐτῶν ἐστίν.
^o καὶ τὸ ἐν om. E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^p φύσεις εἶναι E^b.
^q πάντων A^b. ^r ἀπεφώνησαν τοῦτον A^b. ^s τε om. T. ^t πρώτως A^b.
^v ὑπάρξειν T. ^w ἐνόμιζον A^b: ceteri ἐνόμισαν. ^x ὅτι S. ^y δύο A^b.
^z ἐστὶ om. E^b, ante ἴσως ponit A^b.

σίῳ καὶ δυνάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, ὃ κακείνοις συνέβαινεν. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^aπρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ^bἐπεγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν ^cἸταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν.
- 2 ^dἘκ νέου ^eτε γὰρ ^dσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς ^eἩρακλειτείοις δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^eοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἡθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^fμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρώτου τὴν διάνοιαν, ^gἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^hγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ⁱὄρον τῶν αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^kΟὗτος ^lμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσε, τὰ δ' αἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^mσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ⁿμετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^oμιμήσει τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ με-
- 4 θέξει, ^pτοῦνομα μεταβαλόν. Τὴν μέντοι ^qγε μέθεξιν ἢ τὴν μίμησιν, ^rἥτις ἂν εἴη τῶν εἰδῶν, ^sἀφείσαν ^tἐν κοινῷ ζητεῖν.
- ^vἘπὶ δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικὰ τῶν πραγμάτων εἶναί ^vφησι μεταξὺ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν δ' εἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ'
- 5 ^wἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἑκάστῳ μόνον. ^xἘπεὶ

^a προτέρων Eb.Fb. ^b ἐγένετο S. ^c τε om. Ab. ^d συνήθης γενόμενος Ab: ceteri συγγενόμενος. ^e οὗτος E, οὔτε Bb. ^f μέντοι] δὲ Ab. ^g ἐκείνων Eb. ^h γινόμενων καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον Ab. ⁱ ὄρον] λόγον E.S.Bb.Cb.Eb. ^k οὕτως S.Ab.Cb.Eb. ^l τὰ μὲν οὖν Ab. ^m συνωνύμων τοῖς Ab.Fb. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμόνυμα τοῖς. ⁿ μετέβαλεν T, μετέλαβεν Ab.Fb. μεταβάλλον Eb. ^o μίμησιν T. ^p τοῦνομα μεταβαλόν om. Ab. ^q γε om. Ab. ^r ἥτις] τίς Eb. ^s ἀφείσαν Ab. ^t ἐκ κοινῶν S.Bb.Cb. ^v φασι Eb. ^w ἅττα] τὰ Ab, om. Fb.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰ κείνων στοιχεῖα ^x πάντων
 φήθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἔν' ἐξ ἐκείνων
 ὕγάρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἐνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μέντοι γε ἔν' οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^z γέ τι ^a ὄν λέ-
 γεσθαι ^b ἔν', παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμοὺς αἰτίους εἶναι τοῖς ^c ἄλλοις τῆς οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἐνὸς δυάδα ποιῆσαι ^d καὶ
 τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον· καὶ ^e ὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμοὺς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμοὺς εἰναί
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἔν' καὶ ^f τοὺς ἀριθμοὺς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ^g Πυθαγόρειοι, καὶ
 ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετεῖχον), τὸ δὲ δυάδα
 ποιῆσαι ^h τὴν ἑτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμοὺς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυῶς ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι, ὥσπερ ἐκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ⁱ συμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^k Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιοῦσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἅπαξ γεννᾷ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρων εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὅμοιως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^l θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητουμένων οὕτω ^m διώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαι μόνον ⁿ κέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστὶ καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστὶν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἔν'. Καὶ τίς ἡ ὕλη ἡ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ ^o
 εἶδη ^o μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἔν' ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^x ἀπάντων τῶν ὄντων φήθη Αḃ. ^y γὰρ τὰ κατὰ Τ. ^z γε add. Αḃ. Fḃ.
^a ὄν] τὸ ὄν Ε. ^b ἔν Αḃ. Εḃ. Fḃ, om. Τ: ceteri εἶναι. ^c ὅλοις Τ.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας Ε. ^d καὶ τὸ Αḃ: ceteri τὸ δ'. ^e ὅτι Αḃ: ceteri ἔτι.
^f τὸν ἀριθμὸν Αḃ. Ηḃ. ^g πυθαγορικοὶ Fḃ. ^h τὴν] καὶ τὴν S. ⁱ γε συμ-
 βαίνει Τ. ^k οἱ Αḃ: ceteri νῦν. ^l θῆλυ add. Αḃ. ^m διώριζε Αḃ.
ⁿ κέχρηται Αḃ, κερημένους Τ. et, addito ἐστι ante μόνον, ceteri. ^o μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter Αḃ.

ἵ ὅτι ^q αὐτῇ δυάς ἐστι, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. Ἔτι ^r δὲ τὴν τοῦ εὐ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἑκατέρωις ἑκατέραν, ^s ὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητήσαι τινας ^t φιλοσόφων, οἷον Ἐμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

- 7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περί τε ^v τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀληθείας· ὅμως δὲ ^w τοσούτόν ^{x γ'} ἔχομεν ἕξ αὐτῶν, ὅτι τῶν λεγόντων περὶ ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς ^y περὶ φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν ^z ἐκείνων δὲ πῶς φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς ὕλην τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, ^z ἂν τε μίαν ^z ἂν τε πλείους ὑποθῶσι, καὶ ἑάν τε σῶμα ἑάν τε ^a ἀσώματον τιθῶσιν, οἷον Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἱταλικοὶ τὸ ἄπειρον, Ἐμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ^b ὕδωρ καὶ ³ αἶρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι αἶρα ἢ πῦρ ἢ ὕδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον αἶρος δὲ λεπτότερον· καὶ γὰρ τοιούτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον στοιχείον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἠΨαντο ^c μόνον, ἕτεροι δὲ τινες ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν ⁴ καὶ νεῖκος ^d ἢ νοῦν ἢ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ^e ἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ^f ὕλην τοῖς αἰσθητοῖς τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσις γὰρ ^g αἷτια μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναι φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ⁵ εἶν. Τὸ δ' οὐ ἕνεκα αἱ πράξεις καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ κινή-

p ὅτι—μικρόν om. Ab. q δυάς αὐτῇ T. r δὲ] τε καὶ Fb. s ὥσπερ Ab Fb: ceteri ὅπερ μᾶλλον. t φιλοσόφων Ab.Fb: vulgo φιλοσόφους. v τῶν ἀρχῶν om. S. w τοῦτόν S. x γ' om. Fb.Hb. y περὶ τῆς φύσεως S.Bb.Cb. z ἑάν—ἑάν T. a ἀσωμάτων E.T, ἀσωμάτως S.Cb. b αἶρα καὶ ὕδωρ Eb. c μόνον om. Eb. d ἢ νοῦν] καὶ νοῦν E.S.Bb.Cb. e ἀποδέδωκε E.S.Bb.Cb. f ὕλη Ab. g αἷτια E, αἰτία Eb: ceteri αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὄνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ⁱἢ φιλίαν ὡς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὡς ἐνεκά γε τούτων ἢ ὄν ἢ γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^mοὔσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτως καὶ 6 οἱ τὸ ⁿἐν ἢ τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ὁ μὲν οὐσίας Ραῖτιόν φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἐνεκα ^qἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πως συμβαίνει αὐτοῖς τὰγαθὸν ^sαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^tἀλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς διώρισταί περὶ 7 τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εἰκόσιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητηταί αἱ ἀρχαὶ ἢ οὕτως ἅπασαι ἢ τινα τρόπον ^xτούτων, δῆλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἴρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

Ὅσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινὰ φύσιν ὡς ὕλην 8 τιθέασιν, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δῆλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασιν μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογοῦντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἔτι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- 2 τίαν τιθέναι, μηδὲ τὸ τί ἐστὶ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ῥαδίως των ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ ^eὔδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^h πέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱ ἢ] καὶ Ab. ^k τι] τοι Eb, om. Ab. ^l τὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^m οὔσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿ ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^o οὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^p φασιν αἴτιον Eb. ^q ἢ ante εἶναι om. Ab. ^r τε om. T. ^s αἴτιον] τοιοῦτον S.Bb.Cb. ^t ἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^v συμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν rc. Eb. ^w πόσαι καὶ ποῖαι Eb. ^x τούτων S. ^y τι Hb. ^z μίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^a ὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^b ἀπάντων Ab. ^c λέγειν] εἶναι Eb. ^d καὶ post πῦρ om. Bb. ^e γῆν καὶ ὔδωρ Ab.

3 σει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον. ^fτῇ μὲν
γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίγνονται
συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχεῖον
εἶναι ^hτὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς ⁱγοῦν ^kτῶν ὕστερον ἡξίωσε
καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι στοιχεῖον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν ^lστοιχείων ἕκαστον εἴληφε κριτὴν
^mτινα· οἱ μὲν ⁿγὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τοῦτ' εἶναί
φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ ^oκαὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥσ-
περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναί ^pφασι γῆν.
6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην ^qγενέσθαι τῶν σωμά-
των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν ^rσυμβέβηκεν εἶναι τὴν
ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὐτ' εἴ τις τοῦ-
των ^sτι λέγει πλὴν πυρός, οὐτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
τοῦτο τίθησιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει ^tὑστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
δὲ ^vπεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει, τὸν-
αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἴπομεν,
ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἴ τις ^wταῦτα πλείω
τίθησιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτα τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὁρῶμεν ὥς οὐκ ἀεὶ
διαμένοντος πυρὸς καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἴρηται δὲ ἐν

^f τῇ A^b, πῇ E, γῇ S.B^b.C^b, πῦρ T.E^b: vulgo deest. margo E. γρ. τί
μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ^g ἕκαστον ὁμολογεῖτο A^b. ^h τὸ
alterum om. A^b. ⁱ γὰρ B^b.E^b. ^k τῶν ὕστ. ἡξίωσε καὶ] ἡξίωσε τῶν A^b.
^l ἕκαστον στοιχείων E.T.C^b, ἕκαστον στοιχεῖον S.B^b.E^b. ^m τινα om. A^b.
ⁿ γὰρ τὸ πῦρ E^b. ^o καὶ] δὲ A^b. ^p φασι τὴν γῆν T.B^b.E^b. ^q γεγενῆ-
σθαι A^b. ^r συμβέβηκεν εἶναι] εἶχε A^b. ^s τι post λέγει A^b, om. E^b.
^t πρότερον τῇ φύσει ὕστερον A^b.F^b.H^b. ^v πεπεμμένον T. ^w πλείω
ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^xκινουμένων
αἰτίας, πότερον ἐν ἢ δύο θετέον, ^yοὐτ' ὀρθῶς οὔτε ^zεὐλόγως
οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^aὩς τε ἀλλοίωσιν ἀναιρεῖ- 9
σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν
οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^bἔσται. Τί γὰρ ^cἂν αὐτὰ πάσχοι
τάναντία, καὶ τίς ^dἂν εἴη μία φύσις ἢ γιγνομένη πῦρ καὶ
ὑδωρ; ^eὉ ἐκεῖνος οὐ φησιν. Ἀναξαγόραν δ' εἴ τις ^eὑπο- 10
λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λό-
γον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^fοὐ ^gδιήρθρωσεν, ἠκολούθησε μέντ'
ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^hἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος 11
καὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμιχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ
τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πε-
φυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τούτοις
ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν
(τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἴ τις ἀκο-
λουθήσειε συνδιαρθρῶν ^aβούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανείη
καινοπρεπεστέρως λέγων. ^yὍτε γὰρ οὐθέν ἦν ⁱἀποκεκριμέ- 12
νον, δηλον ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^kἐκεί-
νης, λέγω δ' ^lοἷον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^mἢ
ἄλλο χρῶμα, ἀλλ' ⁿἄχρων ^oἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι
^pτούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοίως δὲ καὶ ἄχρυμον, ^qκαὶ τῷ 13
αὐτῷ λόγῳ ^rτούτῳ οὐδὲ ^sἄλλο ^tτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε
γὰρ ποῖόν τι οἷόν τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν
^vγὰρ ἐν μέρει ^wτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^xαὐτῷ, ^yτούτο
δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἥδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο,
φησὶ δ' εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τοῦτον δὲ
ἀμιγῆ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^zδὴ τούτων συμβαίνει λέ- 14

^x κινούντων Ab: ceteri κινουμένων. ^y οὐτ' ὁ οὐτ' Ab. ^z ἀλόγως
S.T.Bb.Cb.Eb, et pr. E. ^a ὥς—φησιν om. Ab. ^b ἔστι S.T.Bb.
^c αὐτὰ ἂν E.T.Eb. ^d εἴη ἂν E.S.Bb.Cb. ^e ὑπολαμβάνει Fb. ^f οὐ] οὐ
σαφῶς Ab. ^g διήρθρωκεν T. ^h ἐπάγουσιν Ab: ceteri λέγουσιν. ⁱ ἀπο-
κεκρυμμένον S. ^k ἐκείνοις Cb. ^l οἷον add. Ab. ^m ἢ ἄλλο χρῶμα om.
Ab. ⁿ ἄχρουν S.T.Bb.Cb, ἄχρων Eb, ἀχρώματον Ab. ^o ἦν om. Ab.
^p τῶν χρωμάτων τούτων Ab. ^q καὶ ante τῷ add. Ab. ^r τούτο T.
^s ἄλλο om. T. ^t τι ante τῶν add. Ab. ^v γὰρ] δὲ Eb. ^w τι λεγομένων
om. T. ^x αὐτό Eb. ^y τούτῳ Cb. ^z δὴ] δὲ Hb, μὲν δὴ Fb.

γειν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς τό τε ἔν (τοῦτο γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἀμι-
 γές) καὶ ^a θάτερον, οἷον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὀρισθῆναι
 καὶ μετασχεῖν εἰδους τινός. Ὡστε λέγεται μὲν οὗτ' ὀρθῶς
 οὔτε σαφῶς, βούλεται μέντοι ^bτι παραπλήσιον τοῖς τε ὕστε-
 15 ρον λέγουσι καὶ τοῖς ^bνῦν φαινόμενοις μᾶλλον. Ἀλλὰ γὰρ
 οὗτοι μὲν τοῖς περὶ γένεσιν λόγοις καὶ φθορὰν καὶ κίνησιν
 οἰκεῖοι τυγχάνουσι μόνον· σχεδὸν γὰρ περὶ ^cτῆς τοιαύτης
 16 οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦσι ^dμόνον. Ὅσοι
 δὲ περὶ μὲν ἀπάντων τῶν ὄντων ^eποιοῦνται τὴν θεωρίαν, τῶν
 δ' ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δ' οὐκ αἰσθητὰ τιθέασι, δηλον
 ὡς περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν· διὸ
 μᾶλλον ἂν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν, τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς
 17 λέγουσιν εἰς τὴν τῶν νῦν ἡμῖν προκειμένων σκέψιν. Οἱ μὲν
 οὖν καλούμενοι Πυθαγόρειοι ταῖς μὲν ἀρχαῖς καὶ τοῖς στοι-
 χείοις ἐκτοπωτέως χρῶνται ^fτῶν φυσιολόγων. Τὸ δ' αἴ-
 τιον ὅτι παρέλαβον αὐτὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν· τὰ γὰρ μαθη-
 ματικά τῶν ὄντων ἄνευ κινήσεώς ἐστιν, ἔξω τῶν περὶ τὴν
 18 ἀστρολογίαν. Διαλέγονται μέντοι καὶ πραγματεύονται ^gπερὶ
 φύσεως πάντα· γεννῶσί ^hτε γὰρ τὸν οὐρανόν, καὶ περὶ τὰ
 τούτου μέρη καὶ τὰ πάθη καὶ ⁱτὰ ἔργα διατηροῦσι τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἴτια εἰς ταῦτα καταναλίσκου-
 σιν, ὡς ὁμολογοῦντες τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὅτι τό γε ὄν
 τοῦτ' ἐστὶν ὅσον αἰσθητόν ἐστι καὶ περιεῖληφεν ὁ καλούμενος
 19 οὐρανός. Τὰς δ' αἰτίας καὶ τὰς ἀρχὰς, ὥσπερ εἵπομεν, ^kικα-
 νὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ^lἀνωτέρω τῶν ὄντων,
 20 καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ φύσεως λόγοις ἀρμοττούσας. Ἐκ
 τίνος μέντοι τρόπου κίνησις ἔσται πέρατος καὶ ἀπείρου ^mμό-
 νον ὑποκειμένων καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου, οὐθὲν λέγουσιν, ἢ
 πῶς δυνατόν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ
 21 φθορὰν ἢ τὰ τῶν φερομένων ἔργα κατὰ τὸν οὐρανόν. Ἐτι

^a θάτερον, καθάπερ ὄν, οἷον E.S.Bb.Cb. ^bτι et νῦν om. Fb. ^cτῆς] τε Eb, τε τῆς T.Cb. ^dμόνης Ab. ^eποιοῦσι E.S.T. ^fτὴν φυσιολο-
 γίαν Eb. ^gπάντα περὶ φύσεως Ab. ^hτε om. T. ⁱτὰ ante ἔργα
 om. Ab. ^kικανὰς ὡς λέγουσι καὶ ἐπ. S.Cb. ^lἀνώτερα T. ^mμόνων E.

δὲ ^η εἴτε δῶή τις αὐτοῖς ἐκ τούτων εἶναι ^ο τὸ μέγεθος ^ρ εἴτε
 δειχθείη τοῦτο, ^q ὅμως τίνα τρόπον ἔσται τὰ μὲν κοῦφα τὰ
 δὲ βάρως ἔχοντα τῶν σωμάτων; ¹ Εξ ὧν γὰρ ὑποτίθενται
 καὶ λέγουσιν, οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι
 σωμάτων ἢ ^τ περὶ τῶν αἰσθητῶν διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων σωμάτων οὐδ' ὅτιοῦν εἰρήκασιν, ἅτε οὐ-
 θὲν περὶ τῶν αἰσθητῶν οἶμαι λέγοντες ἴδιον. ^υ Ετι ^ς δὲ πῶς ²²
 δεῖ λαβεῖν αἷτια μὲν ^ι εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν κατὰ ^ν τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων καὶ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν δ' ἄλλον μηθένα εἶναι παρὰ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; ^υ Όταν γὰρ ἐν ²³
 τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ^ω αὐτοῖς ἦ, μικρὸν δὲ ἄνω-
 θεν ἢ κάτωθεν ^x ἀδικία καὶ ^γ κρίσις ἢ μίξις, ἀποδείξιν δὲ λέ-
 γωσιν ὅτι τούτων ^z μὲν ^α ἐν ἑκάστῳ ἀριθμὸς ἐστὶ, συμβαίνει
 δὲ κατὰ ^β τὸν τόπον τοῦτον ἤδη πλήθος εἶναι τῶν συνιστα-
 μένων μεγεθῶν διὰ τὸ τὰ πάθη ταῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις
 ἐκάστοις, ^ε πότερον οὗτος ^δ ὁ αὐτός ^ε ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν ὅτι τούτων ἑκάστων ἐστὶν, ἢ παρὰ
 τοῦτον ἄλλος; ¹ Ο μὲν γὰρ Πλάτων ἕτερον εἶναί φησιν. ²⁴
 καίτοι κακείνος ἀριθμοὺς οἶεται καὶ ταῦτα εἶναι καὶ τὰς τού-
 των αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτους δὲ αἰ-
 σθητοὺς.

^ι Περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω ^ς τὰ νῦν. ἰκα- 9
 νὸν γὰρ αὐτῶν ἄψασθαι ^h τοσοῦτον. Οἱ δὲ τὰς ιδέας ^ι αἰ-
 τίας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες ^k τῶνδὲ τῶν ὄντων λα-
 βεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν,
 ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων
 οἶοιτο μὴ δυνήσεσθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη· σχεδὸν

^η εἴτι S.T. ^ο τὸ add. A^b.F^b. ^ρ εἴτα S. ^q ὁμοίως S.B^b.C^b.E^b.
^τ περὶ post ἢ om. A^b. ^ς δέ] καὶ F^b. ^ι εἶναι om. T. ^ν τῶν οὐρανῶν
 S.E^b. ^ω ἢ αὐτοῖς T. ^x ἀνικία E^b.H^b. ^γ διάκρισις E.S.T.B^b.C^b.
^z μὲν om. A^b. ^α ἐν om. S.T. ^β τὸν τρόπον τοῦτον S.T., τοῦτον τὸν
 τόπον A^b.F^b. ^ε πότερον] πότερον δὲ A^b, πότερον οὖν E^b. ^δ ὁ αὐτός
 post ἐστὶν B^b.C^b, om. E^b. ^ε ἀριθμὸς ἐστὶν A^b. ^ι περὶ μὲν οὖν] καὶ
 περὶ μὲν F^b. ^ς τὸ E.S.T.B^b.C^b. ^h τοσοῦτον] μόνον F^b. ^ι αἰτίας om.
 E.S.B^b.C^b.E^b.H^b. ^k τῶν διὰ τῶν S.

γὰρ ἴσα ἢ οὐκ ἐλάττω ¹ τὰ εἶδη ἐστὶ τούτων περὶ ὧν ζητοῦν-
 τες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ^m ἐπ' ἐκεῖνα προήλθον· καθ' ἕκα-
 στον γὰρ ὁμῶνυσμόν τί ἐστι, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν ^m τε
 ἄλλων ⁿ ὧν ἐστὶν ^o ἐν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς
² αἰδίοις. Ἔτι ^p καθ' οὓς ^q τρόπους δείκνυμεν ^r ὅτι ^s ἐστὶ τὰ
 εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ
 ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰό-
³ μεθα τούτων εἶδη γίγνεται. Κατά ^t τε γὰρ τοὺς λόγους
 τοὺς ^v ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἶδη ἔσται πάντων ὅσων ἐπιστῆμαί
 εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ
 δὲ τὸ νοεῖν ^v τι ^w φθαρέντος τῶν φθαρτῶν· φάντασμα γάρ
 τι ^x τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ ^y οἱ ^z ἀκριβέστεροι τῶν λόγων
 οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ἰδέας, ὧν οὐ ^a φαμεν εἶναι καθ'
⁴ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. Ὅλως τε
 ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν ^b εἰδῶν λόγοι ἢ μᾶλλον εἶναι ^c βού-
 λονται οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ἰδέας εἶναι· συμβαίνει γὰρ
 μὴ εἶναι τὴν δυνάδα πρώτην ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ πρὸς
 τι ^d τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ' ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς
⁵ περὶ τῶν ^e ἰδεῶν δόξαις ἠναντιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι ^f δὲ
 κατὰ ^g μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ' ἣν εἶναι φαμεν τὰς ἰδέας, οὐ
 μόνον τῶν οὐσιῶν ^h ἔσται εἶδη ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἐτέρων (καὶ
 γὰρ τὸ νόημα ἐν οὐ μόνον περὶ ⁱ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^k κατὰ
 τῶν ἄλλων ἐστὶ, ^l καὶ ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, καὶ ἄλλα δὲ μυρία συμβαίνει τοιαῦτα)· κατὰ
 δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι με-
 θεκτὰ ^m τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναγκαῖον ἰδέας εἶναι μόνον· οὐ

¹ ἐστὶ τὰ εἶδη τούτοις Ab. ^m ἐπ' et mox τε om. Ab. ⁿ ὧν Ab, ᾧ
 Fb. et margo E: ceteri om. ^o ἐπὶ πολλῶν ἐν E.S.T.Bb.Cb.Eb.
 p καθ' δὲ καθ' S.Bb.Cb. δὲ καὶ καθ' E.T.Eb. ^q τρόπους δείκνυται Ab,
 δείκνυμεν τρόπους S.Bb.Cb. ^r ὅτι om. Fb. ^s ἐστὶ om. T.Cb.Eb.
 t τε] γε Ab. ^v ἐκ et mox τι om. Ab. ^w φθαρέντος] φθαρέντων
 S.T.Bb.Cb.Eb.Hb. ^x τοῦτ' T.Bb. ^y οἱ om. Eb. ^z ἀκριβέστατοι
 E.S.Bb.Cb.Eb. ^a φαμεν Eb. ^b ἰδεῶν Fb. ^c βουλόμεθα E.S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^d τοῦ] τῶν Ab. ^e εἰδῶν E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^f δὲ om. Ab.
 g μὲν om. Eb. ^h ἔσονται Ab.Eb. ⁱ τῶν οὐσιῶν S.Bb.Cb. ^k κατὰ
 om. S.Bb.Cb. ^l καὶ αἱ ἐπιστ. T.Ab. ^m τὰ add. S.T.Ab.

γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται, ἀλλὰ ^η δεῖ ταύτη ^ο ἐκά-
 στου μετέχειν, ^ρ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Λέγω δ' ⁶
 οἷον, εἴ τι ^α αὐτοδιπλασίον μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει,
 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ^ι συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ αἰ-
 δίῳ εἶναι. ^υ Ὡστ' ἔσται οὐσία τὰ εἶδη· ^ς ταυτὰ δὲ ^ι ἐνταῦθα ^γ
 οὐσίαν σημαίνει κακεῖ· ἢ ^ν τί ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ
 ταῦτα, τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτ' εἶδος τῶν ιδεῶν ⁸
 καὶ τῶν μετεχόντων, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ ^ω μᾶλλον ἐπὶ
 τῶν φθαρτῶν δυάδων, καὶ ^χ τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ
 δυάς ^υ εἶναι ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ἐπὶ ταύτης καὶ τῆς τινός; Εἰ
 δὲ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ^ζ ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ
 ἂν εἴ τις ^α καλοῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον,
^β μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Πάντων δὲ μάλιστα ⁹
 διαπορήσειεν ^ε ἂν τις, τί ^δ ποτε συμβάλλεται τὰ ^ε εἶδη τοῖς
 αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις ^ι καὶ φθειρομένοις·
 οὔτε γὰρ κινήσεως οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶν αἷτια αὐ-
 τοῖς. ^ι Ἀλλὰ μὴν ^ς οὔτε πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν βοηθεῖ ¹⁰
 τὴν τῶν ἄλλων (^ς οὐδὲ γὰρ ^η οὐσία ἐκεῖνα τούτων· ἐν τούτοις
 γὰρ ἂν ἦν), οὔτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐννυάρχοντά ^ι γε τοῖς με-
 τέχουσιν· οὕτω ^κ μὲν γὰρ ἂν ἴσως ^ι αἷτια δόξειεν εἶναι ^μ ὥς
 τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. ^ι Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ¹¹
 λίαν εὐκίνητος, ὃν ^ι Ἀναξαγόρας μὲν πρῶτος Εὐδοξος δ'
^η ὕστερον καὶ ἄλλοι τινὲς ^ο ἔλεγον· ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν
 πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. ^ι Ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐκ τῶν ^ρ εἰδῶν ἔστι τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰω-
 θότων λέγεσθαι. Τὸ δὲ λέγειν παραδείγματα ^α αὐτὰ εἶναι ¹²

^η δὴ E^b. ^ο ἕκαστον H^b. ^ρ εἰ H^b. et rc. B^b. C^b. ^α αὐτοῦ τοῦ
 διπλασίου S.T.B^b. C^b. ^ι συμβέβηκε—εἶναι om. A^b. ^ς ταυτὰ F^b;
 vulgo ταῦτα. ^υ δὲ ἐνταῦθα] γὰρ ἐνταῦθα τε F^b. ^ν τί] ἔτι H^b. ^ω μάλ-
 λον om. S. ^χ τῶν π.] τῶν δυάδων τῶν π. F^b, δυάδων τῶν π. T.A^b. E^b.
^υ εἶναι om. T.E.E^b. ^ζ ὁμωνυμία S.B^b. C^b. E^b. ^α καλοῖ E: ceteri
 καλοῖη. ^β μηδ. δὲ κ. B^b. C^b. ^ε ἂν om. A^b. ^δ ποτε om. T. ^ε εἶδη ἢ
 τοῖς F^b. ^ι καὶ τοῖς φθ. E.S.T.B^b. C^b. E^b. ^ς οὔτε] οὐδὲ et mox οὐδὲ]
 οὔτε codices. ^η οὐσίαν ἐκεῖνα C^b, ἐκεῖνα οὐσία E^b. ^ι γε om. E.S.T.
 B^b. C^b. ^κ μὲν om. E^b. ^ι αἷτιον V. ^μ ὥς om. E.T. ^η ὕστερον]
 δεύτερος H^b. ^ο ἔλεγον om. S.B^b. C^b. ^ρ ιδεῶν F^b. ^α ταῦτα H^b,
 om. A^b.

καὶ μετέχειν αὐτῶν τᾶλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς
λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον ἔπρὸς τὰς
ιδέας ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται ὅτε καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι
ὅμοιον ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκεῖνο, ὥστε καὶ
ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος ὅ γένοιτ' ἂν οἷόσπερ Σωκρά-
13 τῆς. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ἂν εἰ ἦν ὁ Σωκράτης αἰδῖος,
ἔσται ὅτε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη,
οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ καὶ ὅ το
2 αὐτοάνθρωπος. ^aἘτι οὐ μόνον τῶν ^bαἰσθητῶν παραδεί-
γματα ^cτὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ^dτῶν ιδεῶν, οἷον τὸ γέ-
νος, ^eὡς γένος εἰδῶν. ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ
14 εἰκῶν. Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον εἶναι χωρὶς τὴν οὐσίαν καὶ
οὐ ἢ οὐσία. ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων
οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι οὕτως ^fλέγεται, ὡς καὶ
15 τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι ^gαἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι
τῶν εἰδῶν ὄντων ὅμως οὐ γίγνεται τὰ μετέχοντα, ^hἂν μὴ ἢ
τὸ κινῆσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύ-
λιος, ὧν οὐ φάμεν εἶδη εἶναι. ὥστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ
τᾶλλα καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ⁱδιὰ τοιαύτας αἰτίας οἷας καὶ
16 τὰ ῥηθέντα νῦν. Ἐτι εἶπερ ^kεἰσὶν ἀριθμοὶ τὰ εἶδη, πῶς
αἷτιοι ἔσονται; Πότερον ὅτι ἕτεροι ^lἀριθμοὶ εἰσὶ τὰ ὄντα,
οἷον ὁδὶ μὲν ^mἀριθμὸς ἀνθρώπος, ὁδὶ δὲ Σωκράτης, ὁδὶ δὲ
Καλλίας; Τί οὖν ἐκεῖνοι τούτοις αἷτιοί εἰσιν; Οὐδὲ γὰρ εἰ
17 οἱ μὲν αἰδῖοι οἱ δὲ μὴ, ⁿοὐθὲν διοίσει. Εἰ δ' ὅτι λόγιοι
ἀριθμῶν τάνταῦθα, οἷον ἢ συμφωνία, δῆλον ὅτι ^oἔστιν ἔν
^pγέ τι ὧν ^qεἰσὶ λόγιοι. Εἰ δὲ ^rτι τοῦτο, ἢ ὕλη, φανερόν
ὅτι καὶ αὐτοὶ ^sοἱ ἀριθμοὶ λόγοι τινὲς ἔσονται ἑτέρου πρὸς

^r ἀποβλέπον πρὸς τὰς ιδέας H^b, πρὸς τὰς ιδέας ἀποβλέπειν T. ^s τε
A^b, δὲ F^b: ceteri γάρ. ^t ὅτιοῦν ante ὅμοιον H^b, om. F^b. ^v γίγνοιτ'
E.S.B^b.C^b. ^w εἰ om. E^b. ^x τε om. H^b. ^y τοῦ A^b, ὁ H^b. ^z αὐτο-
ανθρώπου A^b. ^a ἔτι δὲ οὐ H^b. ^b αἰσθ. ἔσονται παρ. H^b. ^c τὰ εἶδη]
αἱ ιδέαι H^b, εἶδη (omisso τὰ) S.B^b.C^b. ^d τῶν ιδεῶν add. F^b.H^b.
^e ὡς T. ^f λέγομεν F^b.H^b. ^g τὰ εἶδη αἷτια F^b. ^h ἐὰν E.T.E^b. ⁱ διὰ]
διὰ τὰς T', καὶ διὰ S.B^b.C^b. ^k εἰσιν] εἶεν F^b. ^l εἰσιν ἀριθμοὶ T.
^m ἀνθρώπος ἀριθμὸς A^b. ⁿ οὐθὲν om. T. ^o ἔσται S.B^b.C^b. ^p δὲ
B^b.C^b. ^q εἰσιν οἱ λόγοι S.E^b. ^r τι om. S.T.A^b. ^s οἱ om. T.

ἕτερον. Λέγω δ' οἶον, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας λόγος ἐν ἀριθμοῖς 18
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ ὕδατος ^ικαὶ ἀέρος, ^ν ἄλλων τινῶν ὑποκει-
 μένων ἔσται, καὶ ἡ ἰδέα ἀριθμός· καὶ ^ω αὐτοάνθρωπος, εἴτ'
 ἀριθμός τις ὢν εἴτε μή, ὅμως ἔσται λόγος ἐν ἀριθμοῖς τινῶν,
 καὶ οὐκ ἀριθμός, ^κ οὐδ' ἔσται τις διὰ τὰ ταῦτα ἀριθμός. ^z Ἐτι 19
 ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸς γίνεται, ἐξ εἰδῶν δὲ ἐν εἶδος
 πῶς; Εἰ δὲ ^α μὴ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ^β ἐκ τῶν ^ε ἐναρίθμων, οἶον ἐν
 τῇ μυριάδι, πῶς ἔχουσιν αἱ μονάδες; ^δ Ἐἴτε γὰρ ὁμοειδεῖς,
 πολλὰ ^ε συμβήσεται ἄτοπα, εἴτε μὴ ὁμοειδεῖς, ^ς μήτε αἱ
 αὐταὶ ἀλλήλαις μήτε ^ε αἱ ἄλλαι πᾶσαι πάσαι· τίνι γὰρ
 διοίσουσιν ἀπαθεῖς οὔσαι; Οὔτε γὰρ εὐλογα ταῦτα οὔτε
 ὁμολογούμενα τῇ νοήσει. ^ι Ἐτι ^h δ' ἀναγκαῖον ἕτερόν ^ι τι 20
 γένος ἀριθμοῦ κατασκευάζειν, περὶ ^κ ὃ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ
 πάντα τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ τινων ¹ ἀπλῶς· ἢ ἐκ τίνων
 ἐστὶν ἀρχῶν; ^η Ἡ διὰ τί ^m τὰ μεταξὺ τῶν ^η δευρὸ ^ο τ' ἔσται
 καὶ αὐτῶν; ^ι Ἐτι αἱ μονάδες αἱ ἐν τῇ δυάδι ^ν ἑκατέρω ^εκ
^ι τινος προτέρας δυάδος· ^ι καίτοι ἀδύνατον. ^ι Ἐτι διὰ τί ^ς ἐν 21
 ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; ^ι Ἐτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένους,
 εἴπερ εἰσὶν αἱ μονάδες ^ι διάφοροι, ἐχρῆν οὕτω λέγειν ὥσπερ
 καὶ ὅσοι τὰ στοιχεῖα τέτταρα ἢ δύο λέγουσιν· ^ν καὶ γὰρ
 τούτων ἕκαστος οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχεῖον, οἶον τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἔστι ^ω τι κοινὸν τὸ σῶμα εἴτε μή.
 Νῦν δὲ λέγεται ὡς ὄντος τοῦ ἐνὸς ὥσπερ πυρὸς ἢ ὕδατος 22
 ὁμοιομεροῦς· εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἔσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ
 δῆλον ὅτι, ^κ εἴπερ ἐστὶ τι ἐν αὐτὸ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχή,

^ι καὶ ἀέρος om. E.S.B^b.C^b.E^b. ^ν ἄλλων—ἀριθμός καὶ om. S.T.B^b.
 C^b.E^b. ^ω ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος T.C^b.E^b. ^κ οὐδ' A^b.F^b.H^b; ceteri καὶ
 οὐκ. ^γ ταῦτα ὁ ἀριθμός T. ^z ἔτι δ' ἐκ E.S.B^b.C^b. ^α μὴδ' S.T.B^b.C^b.
^β ἐκ om. A^b. ^ε ἀριθμῶν H^b, ἐν τῷ ἀριθμῷ A^b. γρ. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀριθμῶν.
 τὸ δὲ ἐναρίθμον ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀριθμοῦ margo E. ^δ εἰ E^b.
^ε ἄτοπα συμβήσεται E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^ς μὴδὲ αἱ αὐταὶ A^b.F^b.H^b, μήτε
 αὐταὶ S. ^ε ἄλλαι αἱ πᾶσαι E.E^b. ^h δ'] τε A^b. ^ι τι om. A^b.
^κ ὅν A^b. ¹ ἀπλῶς] ἀ πῶς A^b. ^m τὰ om. A^b. ^η δευρὸ] δέ A^b.
^ο τ' om. C^b. ^ν ἑκατέρων A^b. ^ι τινος ἔτι προτέρας τῆς δυάδος A^b.
^ι καίτοι ἀδύνατον om. T. ^ς ὁ ἀριθμὸς ἐν E^b. ^ι γρ. ἀδιάφοροι F^b.
^ν καὶ γὰρ καὶ τούτων T. ^ω τι om. T.A^b.E^b. ^κ εἴπερ] εἰπέιν S.B^b.C^b.

- 23 πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἐν ἄλλως γὰρ ἀδύνατον. Βουλόμενοι
 δὲ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχὰς μήκη μὲν ^γ τίθεμεν ἐκ
^z μακροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἐπί-
 πεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπει-
 νοῦ. ^a Καίτοι πῶς ἔξει ^b ἢ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ τὸ στε-
 24 ρεὸν γραμμὴν καὶ ἐπίπεδον; ^γ Ἄλλο γὰρ γένος ^c τὸ πλατὺ
 καὶ ^d τὸ στενὸν καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν· ὥσπερ οὖν οὐδ'
 ἀριθμὸς ὑπάρχει ^e ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἕτερον
 τούτων, δηλὸν ὅτι οὐδ' ἄλλο οὐθὲν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς
 κάτω. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ γένος τὸ πλατὺ τοῦ βαθέος· ἦν γὰρ
 25 ^g ἂν ἐπίπεδόν τι τὸ σῶμα. ^h Ἐτι αἱ στιγμαὶ ἐκ τίνος ^h ἐνυ-
 πάρχουσιν; Τούτῳ μὲν οὖν τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων
 ὡς ὄντι γεωμετρικῷ δόγματι, ἀλλ' ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς,
 τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς. Καίτοι
 ἀνάγκη τούτων εἶναι τι πέρασ· ὥστ' ἐξ οὗ λόγου γραμμῇ
 26 ἐστι, καὶ στιγμή ἐστιν. ⁱ Ὅλως δὲ ζητούσης τῆς ⁱ σοφίας
 περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἷτιον, τοῦτο μὲν εἰάκαμεν (οὐθὲν γὰρ
 λέγομεν περὶ τῆς αἰτίας ^k ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς), τὴν
 δ' οὐσίαν οἰόμενοι λέγειν αὐτῶν ἑτέρας ^l μὲν οὐσίας εἶναι
 φαμέν, ὅπως δ' ἐκείναι τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγομεν· τὸ
 γὰρ μετέχειν, ὥσπερ ^m καὶ πρότερον εἵπομεν, οὐθὲν ἐστιν.
 27 Οὐδὲ δὴ ⁿ ὅπερ ταῖς ἐπιστήμαις ὁρῶμεν ὃν αἷτιον, διὸ καὶ
 πᾶς νοῦς καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ, ^o οὐδὲ ταύτης τῆς αἰτίας ἦν
 φαμεν εἶναι μίαν τῶν ἀρχῶν, οὐθὲν ἅπτεται τὰ εἶδη, ἀλλὰ
 γέγονε τὰ μαθήματα ^p τοῖς νῦν ἢ φιλοσοφία, φασκόντων
 28 ^q τῶν ἄλλων χάριν αὐτὰ δεῖν πραγματεύεσθαι. ^r Ἐτι δὲ τὴν
 ὑποκειμένην οὐσίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἂν τις ὑπολά-
 βου, καὶ μᾶλλον κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐ-
 σίας καὶ τῆς ὕλης ^r ἢ ὕλην, οἷον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,

^γ τίθενται S.Bb.Cb. ^z βραχέος καὶ μακροῦ Ab. ^a τοι om. Fb. ^b ἢ
 om. Ab. ^c τὸ πλ.] καὶ τὸ πλ. T.Eb. ^d τὸ post καὶ om. Ab. ^e ἐν
 om. Ab. ^f ὅτι om. Eb. ^g ἂν om. T. ^h ἐνυπάρχουσι E.S.T.Bb.
 Cb.Hb. ⁱ φιλοσοφίας Ab. ^k πόθεν Ab. ^l μὲν add. E.Ab.Hb. ^m καὶ
 τὸ πρότερον S.T.Bb.Cb. ⁿ ὁ περὶ τὰς ἐπιστήμας Ab. ^o οὐδέ] τὸ δὲ Ab.
 p τῆς S. ^q τῶν add. Ab. ^r ἢ ὕλην add. Ab.Fb.

ὥσπερ ^s καὶ οἱ φυσιολόγοι φασὶ ^t τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν, πρῶτας ^v τοῦ ὑποκειμένου φάσκοντες εἶναι διαφορὰς ^w ταύτας· ταῦτα ^x γὰρ ἐστὶν ὑπεροχὴ τις ^y καὶ ἑλλειψις. Περὶ ^z 29 τε κινήσεως, εἰ μὲν ^a ἔσται ταῦτα κίνησις, δῆλον ὅτι κινῆσεται τὰ εἶδη· εἰ δὲ μὴ, πόθεν ἦλθεν; ^v Ὀλη γὰρ ἡ περὶ φύσεως ^b ἀνήρηται σκέψις. ^c ^v Ὁ τε δοκεῖ ῥάδιον εἶναι, τὸ δείξαι ὅτι ^d ἐν ἅπαντα, ^e οὐ γίγνεται· τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ ^f γίγνεται πάντα ἐν ἀλλ' αὐτό τι ἐν, ἅν διδῶ τις πάντα. Καὶ οὐδὲ τοῦτο, ^g εἰ μὴ γένος ^g δώσει τὸ καθόλου εἶναι· ³⁰ τοῦτο ^{δ'} ^h ἐν ⁱ ἐνίοις ἀδύνατον. Οὐθένα ^{δ'} ἔχει λόγον οὐδὲ ^k τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμούς ^l μήκη καὶ ἐπίπεδα καὶ στερεά, ^m οὔτε ὅπως ἔστιν ἢ ἔσται, οὔτ' ⁿ εἴ τιν' ἔχει δύναμιν· ταῦτα γὰρ οὔτε εἶδη οἷόν τε εἶναι (οὐ γὰρ εἰσιν ἀριθμοί) οὔτε τὰ μεταξὺ (^o μαθηματικὰ γὰρ ἐκεῖνα) οὔτε τὰ φθαρτά, ἀλλὰ ^p πάλιν ^q τέταρτον ἄλλο ^r φαίνεται τοῦτό τι γένος. ³¹ Ὀλως ³¹ τε τὸ τῶν ^s ὄντων ζητεῖν στοιχεῖα μὴ ^t διελόντας, πολλαχῶς ^v λεγομένων, ἀδύνατον εὐρεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ζητοῦντας ἐξ ^w οἷων ἐστὶ στοιχείων. ¹ Ἐκ τίνων γὰρ τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ τὸ ^x εὐθύ, οὐκ ἔστι δῆπου λαβεῖν, ἀλλ' εἶπερ, τῶν οὐσιῶν μόνον ἐνδέχεται· ὥστε τὸ τῶν ^y ὄντων ἀπάντων τὰ στοιχεῖα ^z ἢ ζητεῖν ἢ οἶεσθαι ἔχειν οὐκ ἀληθές. Πῶς ^{δ'} ἅν τις καὶ μάθοι τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα; Δῆλον ³² γὰρ ὡς οὐθὲν οἷόν τε προϋπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον. ^v Ὡσπερ γὰρ ^a τῷ ^b γεωμετρεῖν μαθάνοντι ἄλλα μὲν ἐνδέχεται προοιδέναι, ὧν δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ περὶ ὧν μέλλει μαθά-

^s καὶ ante φ. om. S.B^b.C^b. ^t τὸ μανόν] καὶ μανόν S. ^v τῆς ὑποκειμένης E^b. ^w ταύτας om. A^b. ^x γάρ] δέ S.T.H^b. ^y καὶ ἑλλειψις om. A^b. ^z δὲ A^b. ^a ἔστι E^b.H^b. ^b σκέψις ἀνήρηται A^b. ^c ὁ δὲ T, καὶ ὁ E.H^b. ^d ἐν τὰ πάντα H^b. ^e οὐ] ἐκ τῆς ἐκθέσεως οὐ A^b, omissis τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ γίγνεται. ^f γ. τὰ πάντα H^b. ^g εἰ et δώσει A^b.F^b; ceteri ἔαν et δῶ. ^h ἐν om. A^b. ⁱ ἐνίοις τε αὐδ. H^b. ^k τὰ om. S. ^l μήκη τε καὶ ἐπίπεδα A^b. ^m οὐδὲ A^b. ⁿ εἴ om. A^b. ^o μαθ.] τὰ μαθ. E.S.T.B^b.C^b. ^p πάλιν γε τ. B^b. ^q ἄλλο τέταρτον E^b. ^r τοῦτο φαίνεται γένος A^b. ^s ὄντων] ὄλων T. ^t διελόντα E^b. ^v λεγόμενα A^b. ^w ὧν A^b. ^x εὐθύ] εὐ A^b. ^y ὄντων om. T.A^b. ^z ἢ ante ζητεῖν om. A^b. ^a τὸ T. ^b γεωμέτρῃ γεωμετρεῖν A^b.

33 νειν οὐθὲν προγιγνώσκει, οὕτω ἔδῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ^e πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ^f ὥς τινὲς φασιν, οὐθὲν
 ἀν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνώσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἢ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἢ δι' ὀρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὀρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ^g εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἢ δι' ἐπαγωγῆς. Ἀλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὐσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ⁱ γνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσῃ γὰρ ἂν τις, ὥσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβάς· ^l οἱ μὲν γὰρ τὸ ^m σμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθένα τῶν γνωρίμων. Ἔτι ^o δὲ ὧν ἐστὶν αἴσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ^p γνοιῇ; Καίτοι ^r ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχειᾶ ἐστὶν ἐξ ὧν, ὥσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

- ΙΟ Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκάσι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ^s ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἀλλ' ἀμυδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^t πᾶσαι πρότερον εἰρηνται, τρόπον
 2 ^u δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ^v πάντων, ἅτε νέα ^w τε κατ' ἀρχὰς οὐσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ Ἑμπεδοκλῆς ὅσπου τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἀλλὰ μὴν ^x ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ ὕσαρκός καὶ τῶν ἄλλων
^y ἐκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^z ἀμηνός· διὰ ^b τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὅσπου ^c ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

^c δὲ Eb, δεῖ E.S.Bb.Cb. ^d εἴ] ἢ S.Bb.Cb. ^e ἀπάντων Ab.Eb.
^f οἷαν δὲ τινες Ab. ^g εἶναι] εἶδε Eb. ^h εἰ καὶ τυγχάνοι Bb.Fb. ⁱ γνω-
 ρίσει Fb, γνωρίσειεν E.S.T.Bb.Cb. ^k ἐπὶ S. ^l ὁ T. ^m σῶμα Eb.
ⁿ δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι Ab. ^o δὲ ἐστὶν om. Fb. ^p κ' αἴ-
 σθησις Eb. ^q γνοιῇ] ἔχοι Fb. ^r δεῖ Ab. ^s ἔχομεν Ab.Eb.Fb, Ab.Fb.
 omisso ἂν. ^t πᾶσαι S.Bb.Cb, αἱ πᾶσαι T. ^v ἀπάντων Ab. ^w τε] τε
 καὶ S, om. Ab.Fb. ^x ἀναγκαῖον ὁμοίως T. ^y σάρκα T.Eb, σάρκας Ab.
^z ἕκαστον codices. ^a ἀμηνός E.S.T.Bb.Cb.Fb. ^b τοῦτο ἄρα καὶ ἡ
 σὰρξ Ab. ^c ἔστι S.T.Bb.Cb.Fb.

ὔλην, ἣν ἐκεῖνος ^d λέγει πῦρ ^e καὶ γῆν ^f καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα.
¹ Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλου ^f μὲν λέγοντος συνέφησεν ἂν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^g οὐκ εἴρηκεν. Περὶ μὲν ^h οὖν τῶν ⁱ τοιούτων δεδῆλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^k δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ^l εὐπορήσαιμὲν ^m τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας.

ⁿ Α ΕΛΑΤΤΟΝ.

^o Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^p μηδένα δύνασθαι ^q τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^r τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^s μὲν μηθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροιζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἴπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροί-² μιαζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτη μὲν ἂν εἴη ῥαδία· τὸ δ' ὅλον ^t τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ἰσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιόν ^v ἐστὶν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^w καὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ³ τὸ φέγγος ἔχει ^x τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^y ὧν ἂν τις ^z κοινώσαιο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^a τοῖς ^b ἐπιπολαιότερως ἀποφηναμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^c συνεβάλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^d προήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.B^b.C^b. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. F^b. ⁱ τούτων A^b. ^k δὲ] δὲ καὶ S. ^l εὐπορήσωμεν S.C^b. ^m τι] τοι E^b, om. A^b.F^b. ⁿ α τὸ ἔλαττον S.T., ἔλαττον α f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.B^b.C^b: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, ὃς ἦν ἀκροατὴς Ἀριστοτέλους, νῖος δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] ὅτι ἢ rc. H^b. P μηδένα om. T. ^q θιγείν A^b. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι A^b.E^b.F^b: ceteri τ'. ^v ἐστὶν add. A^b. ^w καὶ om. E.Q.E^b. ^x τὸ μεθ'] πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν E^b. ^z κοινώσαιο E^b, κοινωνήσαιο E.T.A^b, κινήσαιο F^b: ceteri κοινωνήσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes præter A^b. ^b ἐπιπολαιότερον A^b.E^b. ^c συνεβάλοντό A^b: ceteri συμβάλλονται. ^d ἥσκησαν A^b.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
ποιῖαν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ ^εΦρῦνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέ-
νετο. Τὸν αὐτὸν ^ιδὲ τρόπον καὶ ^ςτῶν περὶ τῆς ἀληθείας
ἀποφηναμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφамέν τινας
5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^ητούτους αἵτιοι γεγόνασιν. Ὀρ-
θῶς ^ιδ' ^κἔχει καὶ τὸ ^λκαλεῖσθαι ^μτὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ^νἐὰν τὸ πῶς ^οἔχει σκοπῶσιν, ^ροὐ τὸ
6 αἰτίον ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθὲς ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^ακαθ' ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνῶ-
νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἵ-
τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^ραἰετῶν
ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰετῶν εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
θεῖς, οὐδ' ^ςἐκείναις αἰτίον τί ^τἐστὶ τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἐκείναι τοῖς
ἄλλοις, ὥσθ' ἕκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
θείας.

- 2 Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶν ἀρχὴ τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια
τῶν ὄντων, οὐτ' ^ωεἰς ^κεὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δῆλον. Οὔτε
γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τοῦδε δυνατόν ^υιέναι εἰς ἄπειρον, οἷον
σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθηναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
ἡλίου, τὸν δὲ ἡλίον ὑπὸ τοῦ νείκους, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
2 πέρας. Ὅμοίως δὲ ^ζοὐδὲ τὸ οὐ ἔνεκα εἰς ^αἄπειρον οἷόν τε
ιέναι, βάδισιν μὲν ὑγιείας ^βἔνεκεν, ταύτην ^εδ' εὐδαιμονίας,

^ε φρένις Eb. ^ι δὲ om. S. ^ς τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν Ab.Eb. ^η τοῦ-
τοις rc. Eb. ^ι δὴ E.T. ^κ ἔχει om. Ab.Fb. ^λ καλεῖσθαι E.S.T.Bb.Cb.
^μ τὴν κατὰ φ. Ab. idem post ἀληθείας addit θεωρητικὴν. ^ν ἂν Ab.Eb.
^ο ἔχη E.Q.S. ^ρ οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T, οὐ τὸ αἴτιον οὐ
Eb. addunt omnes καθ' αὐτό, præter Ab. ^α καθὼς S. ^ρ αἰετῶν Q.T.
^ς ἐκείνων Ab.Eb. ^τ ἐστὶ om. Ab. ^υ τις ἀρχὴ Fb. ^ω ἐπ' Ab.Eb.
^κ εὐθεωρίαν Eb. ^υ εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.Eb. ^ζ οὐδέ] καὶ Ab. ^α ἄπ. οὐχ
οἷόν τε εἶναι Ab. ^β ἔνεκεν Ab: ceteri ἔνεκα. ^ε δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλου, καὶ οὕτως αἰὲς ἄλλο ἄλλον ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ-³ σων, ὧν ἐστὶν ^e ἕξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρότερον αἴτιον ^f τῶν ἑμετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς δέοι τι τῶν τριῶν αἴτιον, τὸ πρῶτον ἐροῦμεν· οὐ γὰρ δι' ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἧ πλείω εἶναι, ⁴ οὐδ' ἄπειρα ^l ἢ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν· ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως αἴτιον οὐθὲν ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἷόν τ' ⁵ πρὸς ἄπειρον ^p ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰὲς ἄλλο τι γίγνεσθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τόδε ἐκ τοῦδε, ^v ἢ ὡς τόδε λέγεται μετὰ τόδε, οἷον ἐξ ¹ Ἰσθμίων ⁴ Ὀλύμπια, ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἢ ἐξ ὕδατος ἀήρ. Ὡς ^z μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἄνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς ⁶ ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ἢ ^c ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον· αἰὲς γὰρ ἐστὶ ^d μεταξύ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ τοῦτ' ἐστὶν ὃ λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπιστήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ ἀέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου. ⁷ Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπει ⁱ εἰς ἄλληλα, οὐδὲ γίγνεται ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ Ab. ^e ἕξω τι om. Ab.Fb. τι ἕξω T. ^f τῶ E.T. ^g μεθ' αὐτό Ab, μέσων Fb. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν Ab. ⁱ γε τὸ Ab. ^k τὸ] τότε Q, τόγε E.Bb.Cb. ^l ἢ πεπ.] οὐδὲ πεπ. Eb. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ Hb. ⁿ ὁμοίως om. Hb. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.Bb.Cb.Eb. ^p εἰς Ab, ἐπ' Fb: ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπείναι Ab, προίεναι Fb. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω Fb. ^s τούτου] τοῦ ὕδατος Hb. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἢ E.T.Ab.Eb: vulgo μῆ. ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς Ab, οὐτ' ἀλλ' ὡς S, ἄλλως Eb: ceteri ἦ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ Eb. ^y ἢ ὡς ἐξ Ab. ^z μὲν—φαμεν om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.Cb.Eb. ^b γενέσθαι Fb. ^c ἐκ om. Fb. ^d μεταξύ] τι μεταξύ Hb, μεταξύ τι S.T.Bb.Cb. ^e δ'] γὰρ Ab. ^f καὶ—ἐπιστήμων om. Ab. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς] πρὸς S.Bb.Cb. ^k γὰρ] δὲ Ab.

μενον, ἀλλ' ¹ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^mκαὶ ἡμέρα ἐκ τοῦ πρώτ', ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ⁿτὸ πρῶτ' ἐξ ἡμέρας.
⁸ο θάτερα δὲ ἀνακάμπτει. ^pἈμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπειρον ἵεναι. Τῶν μὲν ^qγὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι, τὰ δ' εἰς ἄλληλα ^rἀνακάμπτει· ἡ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέρου ^sἔστι γένεσις. Ἄμα δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^tπρῶτον αἰδῖον ὄν φθαρῆναι· ^vἐπεὶ γὰρ οὐκ ἄπειρος ^wἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω, ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδῖον εἶναι.
⁹x ⁴Ἐτι δὲ τὸ οὐ ἔνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὃ μὴ ἄλλου ἔνεκα, ἀλλὰ τὰλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον, οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μὴθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ ἔνεκα. Ἄλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιοῦντες λαιθάνουσιν ἐξαίρουντες τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐθεὶς ἂν ^yἐγχειρήσειεν
¹⁰οὐθὲν ^zπράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἥξειν. Οὐδ' ἂν εἴη νοῦς ἐν ^aτοῖς ^bτοιούτοις· ἔνεκα γὰρ τινος αἰὲν πράττει ὃ γε νοῦν ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστι πέρας· τὸ γὰρ ^cτέλος πέρας ἐστίν. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^dεἶναι ἐνδέχεται ἀναγεσθαι
¹¹εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. Ἄει ^eτε γὰρ ἔστιν ὃ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὃ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν· οὐ δὲ τὸ πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^fἔστιν. Ἐτι τὸ ἐπίστασθαι ἀναιροῦσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἶόν τε εἰ-
¹²δέναι πρὶν ^gἢ εἰς τὰ ἅτομα ^hἐλθεῖν. Καὶ τὸ γινώσκειν οὐκ ἔστιν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ γὰρ ὁμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ⁱἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ ἴσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^kἀρι-
¹³θμήσει τὰς τομὰς ὃ τὴν ἄπειρον διεξιὼν. Ἄλλὰ καὶ τὴν ὕλην ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ^lοὐθενὶ ἔστιν εἶναι· εἰ δὲ μή, οὐκ ἄπειρόν ^mγ' ἔστιν ⁿτὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^m καὶ ἡ ἡμέρα T. ⁿ τὸ om. A^b. ^o θάτερον A^b.
^p ἀμφοτέρας E^b. ^q γὰρ om. E^b. ^r ἀνακάμπτειν A^b. ^s γένεσίς ἐστιν
^t πρῶτον αἰτίον αἰδῖον F^b. ^v ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
ἐπειδὴ rc. E^b. ^w ἡ om. A^b. ^x ἔτι] ἐπεὶ A^b.F^b. ^y ἐγχειρίσειεν S.
^z πρᾶσσειν E.E^b. ^a τοῖς om. E. ^b τοιούτοις] οὖσιν A^b. ^c πέρας
τέλος S.A^b. ^d εἶναι Q. ^e τε om. T. ^f ἔστιν om. A^b. ^g ἢ om.
T.A^b. ^h ἔλθῃ A^b. ⁱ ἢ S.E^b. ^k ἀριθμεῖ A^b. ^l οὐδέν S.T.A^b.B^b.
C^b.E^b. ^m γ'] δ' A^b. ⁿ τοῦ E^b.

¹ Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ο εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰ-
 τίων, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γινώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι
 οἴομεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν
 P πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη ^q συμβαίνουσιν· ὥς γὰρ εἰώ- 3
 θαμεν, οὕτως ^r ἀξιούμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
 ὁμοία φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ^s ἀγνωστότερα καὶ
 ξενικώτερα· τὸ γὰρ σὺνήθες ^t γνωριμώτερον. Ἡλίκην δὲ
 ἰσχὺν ἔχει τὸ σὺνήθες οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ^v τὰ μυθώδη
 καὶ παιδαριώδη μείζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ^w διὰ
 τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, εἰ μὴ μαθηματικῶς λέγῃ τις, οὐκ ἀπο- 2
 δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
 δὲ μάρτυρα ἀξιούσιν ^x ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
 ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 συνείρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γάρ τι τὸ ἀκριβὲς
 τοιοῦτον, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ^y συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
 λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ^z τισι δοκεῖ. Διὸ δεῖ ^a πεπαιδεῦσθαι 3
 πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὥς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
 καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ^b δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
 Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
 τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς ὁ 4
^c τρόπος· ἅπαντα γὰρ ἴσως ἡ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτόμε-
 νον πρῶτον τί ἐστὶν ^d ἡ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ^e τίνος ἡ φυ-
 σικὴ δῆλον ἔσται, καὶ εἰ μίας ἐπιστήμης ἢ πλειόνων τὰ αἷτια
 καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρήσαί ἐστιν.

B.

¹ Ἀνάγκη πρὸς τὴν ^f ζητουμένην ἐπιστήμην ^g ἐπελθεῖν ἡμᾶς
^h πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορῆσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

^ο εἰ om. S. ^p πρόσθεσιν S.A^b. ^q συμβαίνουσαι F^b. ^r ἀξιούμεν ἔτι
 τὸ λ. F^b. ^s ἀγνωριστότερα T. ^t γνωριμον A^b. ^v τὰ] περὶ τὰ A^b.
^w διὰ om. A^b. ^x μετάγεσθαι Q. ^y συμβόλων E^b. ^z δοκεῖ τισι A^b.
^a πεπαιδεῦσθαι E. ^b δὲ θάτερον A^b.F^b. ^c λόγος F^b. ^d ἡ om. E.Q.S.
^e τίνων A^b.F^b. ^f ζητουμένην A^b: ceteri ἐπιζητουμένην. ^g ἀπελθεῖν F^b.
^h πρῶτον ante περὶ om. A^b.F^b.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κὰν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ⁱ τυγχάνοι παρεωραμένον. Ἔστι δὲ τοῖς εὐπορήσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορήσαι καλῶς· ἡ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^k πρότερον ἀπορουμένων ἐστί, λύνει ^l δ'
 οὐκ ἐστίν ^m ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. Ἄλλ' ἡ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ⁿ ἡ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δεῖ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκέναι πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητοῦντας ἄνευ τοῦ διαπορήσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δεῖ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^o οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὔρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ δῆλον, τῷ ^p δὲ προηπορηκότι δῆλον. Ἔτι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχειν πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὥσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκηκοότα πάντων. Ἔστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ^r πεφρομισασμένοις
 διηπορήσαμεν, πότερον μιᾶς ἢ ^s πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρήσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^t ἅπαντες, οἷον πότερον ἐνδέχεται ταὐτὸ καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^v καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἐστὶ περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονές ^w εἰσι, ^x καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅπασαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πότερον μοναχῶς ἢ ^y πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περὶ τε τούτων οὖν, καθάπερ

ⁱ τυγχάνη E.S.T.A^b.B^b.C^b. ^k προειρημένων ἀπόρων F^b. ^l δ']
 γὰρ F^b. ^m ἀγνοοῦντα E.S.T.B^b.C^b. ⁿ ἡ γὰρ ἀπορία A^b. ^o οὐδέποτε
 τὸ ζητούμενον εἰ εὔρηκεν A^b. ^p δὲ καλῶς προηπορηκότι S.B^b.C^b. ^q δὲ
 post ἔτι om. A^b. ^r πεφρομισασμένοις E. ^s πολλῶν ἐστιν ἐπιστ. S.T.
 B^b.C^b. ^t πάντες A^b.G^b.I^b. ^v καὶ ἀποφάναι om. E. ^w εἰσι om. F^b.
^x καὶ G^b.I^b : ceteri κὰν. ^y πλεοναχῶς τὰ γ. A^b.

φαιμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^zπερὶ τὰς οὐσίας ^aἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^b καὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^cμόνον ποιοῦμενοι τὴν σκέψιν, τίνος ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. Ἔτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβέβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^dἄρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^eτὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^a διαιρεῖται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^fεἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶον ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστι παρὰ ^gτὸ καθ' ἕκαστον. ^hΜάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἐστὶ ⁱτι παρὰ τὴν ὕλην ^kαἷτιον
^lκαθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^mκαὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἐστὶ τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿταῦτα τῶν ὄντων.
¹²Ἔτι ^oαἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῶ ἢ εἶδει ὠρισμέναι, καὶ αἱ ἐν
τοῖς λόγοις καὶ ^pαἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^qαἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἄφθαρτοι πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ¹³Ἔτι δὲ ^sτὸ
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^tπότερον
^vτὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^wἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^xτί ἐστὶν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^yτὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ^zφησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίον T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἄρα E.A^b: ceteri εἰ ἄρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μᾶλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἷτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἔστι G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b. ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

¹⁴ φιλίαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως ἢ κατὰ κίνησιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολλήν. ¹⁵ Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ οὐσίαι, πότερον κεχωρισμέναι τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐνυπάρχουσαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλεπὸν τὸ εὐπορηῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορηῆσαι τῷ λόγῳ ῥάδιον καλῶς.

- 2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἵπομεν, πότερον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρησαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων. Μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας ^g οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων ² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πᾶσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἶόν τε κινήσεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m ἀγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴπερ ἅπαν, ^o ὃ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἷτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ γίγνεται καὶ ^p ἔστι τᾶλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πᾶσαι μετὰ κινήσεως· ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι ³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθημασιν οὐθὲν δείκνυται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀποδείξεις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν ⁴ μέμνηται οὐθεὶς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα τῶν σοφιστῶν τινές οἶον Ἀρίστιππος προεπηλάκιζεν αὐτάς· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα Ab: ceteri ἢ ἀέρα.

^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. Ab.

^c ἂν om. F^b.

^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία Ab.

^e ἐνυπάρχουσαι add. Ab.

^f ἐπιστήμης Ab. ^g οὐσης G^b. ^k ὑπ. πᾶσι πᾶσαι E.S. ¹ οἶόν τε τρόπον G^b.I^b. ^m ἀγαθοῦ S.A^b. ⁿ ὅπερ S. ^o ὃ] ἢ T. ^p ἔστι καὶ τᾶλλα Ab.

^q οὐθενὸς om. T. ^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.A^b.B^b.C^b.

ἀγαθῶν καὶ ^sκακῶν. ¹ Ἀλλὰ μὴν ^tεἴ γε πλείους ἐπιστῆμαι ⁵
 τῶν αἰτίων εἰς καὶ ^v ἕτεραι ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φα-
 τέον εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος
^w τοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; ¹ Ἐνδέχε-
 ται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντας τοὺς τρόπους ^x τοὺς τῶν αἰτίων
 ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ οἰκο-
 δόμος, οὗ δ' ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὅλη δὲ γῇ καὶ λίθοι, τὸ δ' εἶδος
 ὁ λόγος. ¹ Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάλαι διωρισμένων, τίνα χρή
 καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ^γ ἔχει λόγον ἐκάστην προσα-
 γορεύειν. ^z ¹ Ἡ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^a ἡ γενικωτάτη, ⁷
 καὶ ἡ ὥσπερ ^b δούλας οὐδ' ^c ἀντιπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
 δίκαιον, ^d ἡ τοῦ τέλους καὶ ^e τὰγαθοῦ τοιαύτη (^f τούτου γὰρ
 ἕνεκα τὰλλα). ^g ^h δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα
 ἐπιστητοῦ διωρίσθη εἶναι, ἡ τῆς οὐσίας ἂν εἴη τοιαύτη. Πολ-
 λαχῶς γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ^h μὲν εἰδέναι φαμέν
 τὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐ-
 τῶν δὲ τούτων ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ⁱ τὸν τί
 ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^k τὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πᾶσχειν
 πέφυκεν. ¹ Ἐτι δὲ ¹ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, ⁹
 καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσί, τότε οἴομεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν
 τί ἐστίν, ^m οἷον τί ἐστι τὸ τετραγωνίζειν, ὅτι μέσης εὐρεσις·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς
 πράξεις καὶ περὶ ⁿ ἅπασαν μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν
 ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο δ' ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ ¹⁰
 τέλει· ὥστ' ^o ἄλλης ἂν δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι
 τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. ¹ Ἀλλὰ μὴν καὶ ^p περὶ τῶν
 ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλει-
 όνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν. Λέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ^q τὰς ¹¹

^s καλῶν Ab. ^t πλείους εἶγε Fb. ^v ἕτεραι] ἐτέρα E.T. ^w τοῦ ζη-
 τουμένου om. Ab. ^x τοὺς ante τῶν add. E.Ab. ^y ἔχει E.T.Gb.Ib.;
 ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^z ἡ E.Gb: vulgo ἡ. ^a ἡ γενικωτάτη Ab. ^b δού-
 λας om. Gb.Ib. ^c ἀντιτείνειν Ib. ^d ἡ Gb. ^e ἀγαθοῦ Ab. ^f τούτου
 E.Ab.Gb.Ib: ceteri τούτων. ^g ἡ E.Gb.Ib: ceteri ἡ. ^h μὲν om. Fb.
ⁱ τὸν E, τὸ Gb, τὸν τὸ Ib: vulgo τῶν. ^k τὸν E.Gb.Ib: ceteri τῶν.
^l καὶ ἐν] καὶ ἐν Gb.Ib. ^m οἷον τί ἐστι om. T. ⁿ πᾶσαν Ab.Gb.Ib.
^o ἂν ἄλλης T. ^p περὶ om. Fb. ^q τὰς E.Ab.Ib; ceteri καὶ τὰς.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἷον ὅτι ^τ πᾶν ἀναγκαιὸν ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἑτέρα, ^ς καὶ εἰ μὴ μία, ποτέ-
¹² ραν χρή προσαγορεύειν τὴν ζητουμένην ἵνυν. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλογον εἶναι· τί γὰρ μάλλον γεωμετρίας ἢ ὁποιασοῦν ^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὁποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^χ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὕτως οὐδὲ τῆς γνωριζούσης τὰς οὐσίας ἴδιόν
¹³ ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. Ἄμα δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρῶνται ^z γοῦν ὡς γιγνωσκομένοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^α Εἰ δὲ ἀποδεικτική περὶ αὐτῶν ἐστί, δείξει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
¹⁴ πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀπόδειξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἔν τι τῶν δεικνυμένων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρῶνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἑτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἢ περὶ
¹⁵ τούτων, ποτέρα κυριωτέρα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθὲς καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; Ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
¹⁶ Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλογον· καὶ γὰρ ἂν ἀποδεικτική μία περὶ ^φ πάντων εἴη ^ς τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πᾶσα ἀποδεικτική περὶ τι ὑποκείμενον ^h θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
¹⁷ ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

^τ πᾶν] τὸ G^b. ^ς καὶ εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^τ νῦν add. E.T.A^b.G^b.I^b.
^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιόν ἐστι G^b.I^b. ^χ μὴ] μὴδὲ G^b. ^γ οὕτως] ὥσπερ T. ^z γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἔν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b.
^ε ῥητέον G^b.I^b. ^φ πάντων ἂν εἴη A^b. ^ς τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b.
^h θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτά τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν.
 Περί τε γὰρ ^kτὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς
 εἴτε ^lἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^mθεωρή-
 σουσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. ⁿἘτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ-
 18 σίας ^oμόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^pκαὶ ^qπερὶ τὰ συμβεβηκότα
 ταύταις· λέγω δ' οἶον, εἰ τὸ στερεὸν ^rοὐσία τις ἐστι καὶ
 γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^sγνωρίζειν
 ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν
 αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ-
 19 τῆς, ἀποδεικτική τις ἂν εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ
 τί ἐστὶν ἀποδείξεις εἶναι. Εἰ δ' ἐτέρας, τίς ^tἔσται ἡ θεω-
 ρούσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀπο-
 δοῦναι ^uπαγχάλεπον. ^vἘτι ^wδὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ-
 20 σίας μόνas εἶναι φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πό-
 τερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν,
 οἶον οἱ λέγοντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μεταξὺ, περὶ ^xἃ τὰς μα-
 θηματικὰς εἶναι φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ^y21
 εἶδη αἰτία τε ^zκαὶ οὐσίας εἶναι καθ' αὐτὰς εἴρηται ἐν τοῖς
 πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· ^aπολλαχῇ δ' ἐχόντων δυσκο-
 λίαν, οὐθενὸς ἡττον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινας φύσεις
 παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰ-
 σθητοῖς πλὴν ^bὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ^c22
 ἄνθρωπόν φασιν εἶναι ^dκαὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν,
^eπαραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἄν-
 θρωποειδεῖς ^fδέ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐθὲν ἄλλο ^gἔποιοον ἢ
 ἀνθρώπους αἰδίους, οὔθ' οὔτοι τὰ εἶδη ἀλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία.
^hἘτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ⁱτὰ μεταξὺ
^jθήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δηλὸν γὰρ ὡς ὁμοίως ^k23

ⁱ θεωρῆσαι ἐστι Ab. ^k τὸ ὅτι] ὁ Ab.Fb. ^l ἄλλοις Cb, τῆς ἄλλης
 Fb.Gb. ^m θεωροῦσιν Ab.Fb. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter Ab.
^o καὶ om. Cb. ^p περὶ om. Fb. ^q οὐσία τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν
 ἐπιστ. Ab. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπὸν Gb. ^v δὲ om. Gb. ^w ἃ om. Ab.
^x καὶ] τῆς Gb. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας Fb. ^z ὅτι] τί Ab.
^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι Ab.
^d ποιοῦσιν Ib. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. Fb. ^f τίθεται Fb.

γραμμαί τε ^g παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἕκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν· ὥστ' ἐπέεπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἡλιός ^h τε καὶ σελήνη καὶ τᾶλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 *Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
ⁱ μαθήμασιν ἁρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^k ἀδύνατον εἶναι ^l παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δῆλον ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. ^l Απορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^m περὶ ποῖα
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτῳ
 διοίσει τῆς ⁿ γεωδαισίας ἢ γεωμετρίας μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ὁὖν αἰσθανόμεθα ἢ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ῥῥῥῥῥῥ ὅτι καὶ
 παρ' ἱατρικὴν ^q ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^r ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^s αὐτῆς τε ἱατρικῆς καὶ ^t τῆσδε ^v τῆς ἱατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^w ἂν ὑγιέν' ^x ἅττα εἴη
^y παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν. ^z Ἀμα δὲ ^z οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὥς ^a ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. ^l Ἀλλὰ μὴν
^b οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^c οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανὸν
 27 ἢ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^d αἰ αἰσθηταὶ γραμμαί
 τοιαῦταί εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^e οὐδὲ στρογγύλον· ἄπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στίγμην ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^f ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας, οὕθ' αἰ κινήσεις ^g καὶ ἔλικες
^h τοῦ οὐρανοῦ ⁱ ὅμοιαι, περὶ ὧν ⁱ ἢ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^g παρὰ ταύτας A^b. ^h τε add. E.A^b. ⁱ μαθηματικοῖς T. ^k ἀδύ-
 νατα S. ^l περὶ G^b. ^m παρὰ E. ⁿ γεωδεσίας G^b. ^o ἂ E.S.T.B^b.C^b.
 G^b.I^b. ^p δῆλον οὖν ὅτι καὶ S.B^b, δῆλον καὶ G^b. ^q ἔσται] οὐκ ἔσται G^b.
^r ἐκάστης G^b. ^s αὐτῆς] τῆς G^b.I^b. ^t τῆσδε] τῆς τε G^b. ^v τῆς om. S.
^w ἂν om. T. ^x ἅττα] τὰ A^b. ^y περὶ G^b. ^z οὐδὲ add. E.S.T.A^b.F^b.G^b.
^a ἢ om. T. ^b οὐδ' αἰσθητῶν A^b. ^c οὐδ' ἢ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 A^b.G^b. ^d αἰ om. A^b. ^e οὔτε G^b. ^f τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχων T.
^g καὶ] καὶ αἰ E.S. ^h τοῦ οὐρανοῦ om. S. ⁱ ὅμοιαι et ἢ om. A^b.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις τὴν αὐτὴν ¹ἔχει φύσιν. Εἰςὶ δέ τινες οἳ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὴν ⁿχωρὶς γε τῶν αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἱκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὔτω ^rμό-
νον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχονται ἂν ἐν τοῖς αἰσθη-
τοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφοτέρα ταῦτά ἐστιν.
^uἘτι ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπῳ, καὶ μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς.
^wὍλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν ³⁰τοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται ^yἄτοπα τοῖς ^zπρο-
ειρημένοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώ-
τερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὖν ἀπορία πολλὴ πῶς δεῖ θέμενον τυ-
χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη ³
στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνυπαρ-
χόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ
ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ
^kπᾶσαι ¹πρώτων, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν δια-
γραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐνυ-
πάρχουσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλεί-
στων. ^uἘτι ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι ²
στοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^qσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν
ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον ¹Ἐμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ¹ φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b. ^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὔτω om. S.^{Bb}.C^b.
^r μόνων G^b.I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b.I^b. ^v γε] τε T.
^w δέ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἄτοπον S.^{Bb}. ^z εἰρη-
μένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὖν om. A^b. ^d πό-
τερα E. ^e ὑπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρώτων rc. I^b. ^h ταῦτ'
om. G^b.I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πᾶσαι om. A^b.G^b. ¹ πρώτον T.^{A^b}.
αὐτῶν G^b. ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνυπάρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri
τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b.I^b: ceteri σύγκεινται.

ῥ μετὰ τούτων στοιχεῖά φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ^s λέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
 3 Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις ^t ἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἶον κλίνην ἐξ ὧν μορίων ^v συνέστηκε καὶ πῶς ^w συγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴησαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων.
^x ἥ δ' ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὀρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὀρισμῶν εἰσίν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὀριστῶν ἀρχὰς εἶναι
 4 τὰ γένη. ^y Καὶν εἰ ἔστι ^z τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
^a τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ^b καθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ^c τὰ γένη ἀρχαὶ εἰσιν. Φαίνονται δέ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ^d ἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
^e τὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 5 ἀμφοτέρως ^f γε οἶόν τε λέγειν τὰς ἀρχὰς. Ὁ μὲν ^g γὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἷς· ἕτερος δ' ^h ἔσται ὁ διὰ τῶν ⁱ γενῶν
 ὀρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνυπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ^k καὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσὶ, ^l πότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ^m ἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
 6 σβήτησιν. ⁿ Εἰ μὲν γὰρ ^o ὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ^p ἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν· ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ^q ἔσσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε ^r ὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσίαι· ταῦτα γὰρ ^s κατὰ πάντων μάλιστα λέ-
 7 γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἶόν τε δὲ ^t τῶν ὄντων ^v οὔτε τὸ ἐν

^r μετὰ τούτων] μεταξὺ A^b, τοιαῦτα S. ^s ταῦτα λέγει T. ^t ἐθέλοι
 T.G^b.I^b, θέλει A^b. ^v συνέστηκε A^b: ceteri ἔστι. ^w συγκειμένων καὶ
 τότε A^b. ^x ἥ] εἰ A^b.G^b. ^y καὶν] καὶ F^b.G^b.I^b. ^z τὴν om. F^b.G^b.
^a τὸ] τῶ F^b. ^b καθὸ λέγονται S.A^b. ^c τὰ γένη ἀρχαὶ A^b: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ^d ἐν ἢ] ἐν καὶ T.A^b. ^e τὸ post καὶ om. E.S.A^b.G^b.I^b.
^f γε om. F^b. ^g γὰρ] γὰρ ὁ I^b. ^h ἔστιν pr. I^b. ⁱ γενῶν ὁ ὀρισμὸς
 E.T.A^b. ^k καὶ ὅτι] ἔτι καὶ F^b. ^l πότερον A^b.G^b.I^b: vulgo πότερα.
^m ἐπὶ om. G^b. ⁿ εἰ] ἢ E. ^o ὅτι] δεῖ A^b. ^p ἀρχὰς A^b. ^q ἀρχαὶ
 ἔσσονται G^b.I^b. ^r ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ^s μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων F^b.
^t τῶν ὄντων om. A^b. ^v οὔτε τὸ ἐν—γένος A^b: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
 στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^ωεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^xδὲ
 κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^γεἶδη τοῦ γένους ^zἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
 φορῶν, ἢ τὸ γένος ^aἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^bὥστ' εἶπερ τὸ
 ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^cοὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
 Ἄλλα μὴν εἰ μὴ γένη, ^dοὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἶπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
 γένη. Ἔτι καὶ ^eτὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
 φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
 τὰ δ' οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
 ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^fαὗται ἀρχαί, ἅπειροι ὥς εἰπεῖν
 ἀρχαὶ γίγνονται, ἄλλως τε καὶ ^γτις τὸ πρῶτον γένος ⁸ἀρχὴν
 τιθῇ. Ἄλλα μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^hγε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
 ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ⁱτὸ ποσὸν
 ἢ ^kκατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^lδιαίρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^mἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
 ρούμενον· οὐ γὰρ ⁿἔστι γένος ^oὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἄν-
 θρώπων. Ἔτι ἐν οἷς ^pτὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^qἔστιν, ¹⁰
 οὐχ οἶόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναι τι παρὰ ταῦτα· οἶον εἰ
 πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἡ δυάς, οὐκ ^rἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
 τὰ εἶδη ^sτῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^tοὐδὲ ^vσχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
 τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων
 ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
 εἶναι γένη. Ἐν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
 τὸ δ' ὕστερον. Ἔτι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^wαἰετὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^xοὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
 Ἐκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
 κατηγορούμενα ^yἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αὖ

^w ἐκάστην εἶναι T. ^x δὲ] γὰρ G^b.I^b. ^y εἶδη ἄνευ τοῦ E.G^b.I^b. ^z ἐπὶ
 A^b, καὶ E.G^b.I^b. ^a ἄνευ τούτων τῶν A^b.I^b. ^b ὥς I^b. ^c οὔτε ἐν
 οὔτε ὄν E.S.T.B^b.C^b. ^d οὐκ F^b. ^e τὰ post καὶ om. T. ^f αὗται E.
^g τιθῇ ὡς ἀρχὴν G^b.I^b. ^h γε om. F^b. ⁱ τὸ om. I^b. ^k κατ' εἶδος A^b.
^l διαίρεται I^b. ^m ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. G^b. ⁿ ἔστι]
 ἔστι τὸ E, om. F^b. ^o ὁ add. A^b.G^b.I^b. ^p τὸ om. C^b. ^q ἔστι ante
 τὸ πρότερον F^b. ^r ἔστι S. ^s τῶν] τὰ τῶν A^b, τούτων τῶν G^b. ^t οὐδὲ
 om. A^b. ^v σχήματα T. ^w τὸ βέλτιον αἰετὸ S. ^x οὐδὲ E.S.A^b.
^y ἀρχὰς F^b.

12 δεῖ ^z ταύτας ^a ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ῥάδιον ^b εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^c εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωριζομένην αὐτῶν· τοιοῦτον δέ τι παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^d διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; ¹ Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχάς· ὥστε ἀρχαὶ τὰ πρῶτ' ἂν εἴησαν γένη.

4 ¹ Ἔστι δ' ἐχομένη ^e τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χαλεπωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέστηκε νῦν. ^f Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ^g τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται λαβεῖν ἐπιστήμην; ^h Ἡ γὰρ ἔν τι καὶ ^h ταυτόν, καὶ ⁱ ἡ καθόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. ¹ Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἵτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι διηπορήσαμεν. ¹ Ἐτι ¹ εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^m τι παρὰ τὸ σύνολον, ὅταν ⁿ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν ^o εἶδος ^p τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἕνια εἶναι ³ παρὰ δ' ἕνια μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἐστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^q λέγει τὴν αἴσθησιν ἐπιστήμην. ¹ Ἐτι ^r δ' οὐδ' αἰδίων οὐθέν οὐδ' ἀκίνητον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθείρεται καὶ ἐν κινήσει ἐστίν. ⁴ Ἀλλὰ μὴν εἴ γε αἰδίων ^s οὐθέν ἐστίν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται καὶ ^t τοῦτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ ⁵ μὴ ὄντος ^v γενέσθαι ἀδύνατον. ^w Ἐτι δὲ γενέσεως οὔσης καὶ κινήσεως ἀνάγκη ^x καὶ πέρας εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἐστιν

^z ταῦτα C^b.G^b. ^a ὑπολαβεῖν ἀρχὰς A^b. ^b εἰπεῖν om. A^b. ^c εἶναι ante δεῖ A^b. ^d διὰ C^b.G^b.I^b. ^e τε om. F^b. ^f εἰ A^b. ^g τὰ δὲ—ἄπειρα om. S. ^h ταυτό A^b. ⁱ ἡ om. S. ^k ἕκαστα] addunt vulgo ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ¹ εἰ] δ' A^b, om. F^b. ^m τι om. A^b. ⁿ κατηγορηθῆσης τῆς G^b. ^o εἶδος om. E. ^p τι om. S. ^q λέγει I^b. ^r δ' add. A^b. ^s μηθέν E.I^b. ^t τοῦτο G^b. ^v γίγνεσθαι F^b. ^w ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^x καὶ ante πέρας om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἶόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὥστε πρῶτον γέγονεν. Ἔτι δ' εἴπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ 6 ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ἤτις μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ἀόποτε ἐκείνη· γίγνεται· εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε 6 ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο 7 καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἶόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναι τινα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἢ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἶον τῶν ἀνθρώπων; Ἀλλ' ἄτοπον· ἔν γὰρ ἕκαστα ὧν ἡ οὐσία μία. Ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο 8 ἄλογον. Ἀμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ἡ ὕλη οὐτῶν ἕκαστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἅμφω ταῦτα; Ἔτι δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τόδε ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ μὲν γὰρ εἶδει εἰσὶν ἓν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῶ ἓν, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μὴ τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῶ ἓν καὶ μία ἑκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἶον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῷ εἶδει τῆς αὐτῆς οὔσης καὶ αἱ ἀρχαὶ εἶδει αἱ αὐταί· καὶ γὰρ αὐταὶ ὑπάρχουσιν ἀριθμῶ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἱ τῶν ὄντων ἀρχαὶ ἀριθμῶ ἔν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῶ ἓν ἢ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἕκαστον τὸ ἀριθμῶ ἓν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

γ ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. z μᾶλλον ἔτι S.^bB^b.C^b. a ὅποτε E. b γίγνεται] γίγνεται εἶναι T.^aB^b.G^b. c εἰ—παράπαν om. S. d ἐκείνο G^b. e τι om. T.^aF^b. f τὴν] τι τὴν T. g αὖ τις] αὖθις T.^aG^b. h τοῦτο θήσει T. i ἓν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἓν. k πάντα I^b. l ἡ om. A^b. m τούτοις A^b. n ἡ] ποτε ἡ A^b. o τούτων] τούτων ἓν G^b.I^b. p ἑκάστου T. q περὶ—τόδε om. A^b. r τόδε] τοῦτο F^b. s εἶδη F^b. t αὐτὸ] αὖ I^b. v τὸ om. E.^aG^b. w τὸ ante ὄν om. S.^aT. x ὅπως F^b. y ἐπὶ add. E.^aS.^aA^b. z αἱ add. A^b. a αἱ om. T. b ἀρχαὶ add. A^b. c ἓν om. E.^aS.^aA^b. d τὸ ἀρ.] τῷ ἀρ. S.^aT.

- 10^ο Ὡςπερ οὖν εἰ τὰ τῆς εἰς φωνῆς ἀριθμῶ ἦν στοιχεῖα ^ε ὠρισμένα, ἀναγκαῖον ἔην τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ^η ὅσαπερ ^ι τὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλείονων.
- 11 Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλέλειπται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ ^κ εἰσι, πῶς τὰ μὲν ^λ φθαρτὰ τὰ δὲ ἄφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;
- 12 Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ^μ τοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ^ν ἐκ θεῶν γεγενέσθαι, τὰ μὴ γεγενέσθαι τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δῆλον ^ο ὡς ταῦτα τὰ ὀνόματα γνῶριμα λέγοντες αὐτοῖς.
- 13 Καίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ^ρ προσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ^ς ἡδονῆς αὐτῶν ^τ ἡγιγάνουσιν, οὐθὲν αἴτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ^θ αἰτίαι ^ι δεόμενοι τροφῆς;
- 14 Ἀλλὰ περὶ ^κ μὲν τῶν ^λ μυθικῶς σοφίζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ^μ παρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτώντας τί ^ν δὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰτία τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἰτίαν λέγουσιν οὔτε εἴλογον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὡς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ^ξ οὐδὲ αἰτίαι ^β αὐτῶν ἂν εἶεν.
- 15 Καὶ γὰρ ὅνπερ οἰηθείη λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ^γ ταῦτόν πεπονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἰτίαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ^δ δόξειε δ' ἂν οὐθὲν ἦττον καὶ τοῦτο ^ε γεννᾶν ^ς ἐξω τοῦ

^ε φωνῆς ἐν ἀριθμῷ E.S.T.G^b.I^b. ^ε ὠρισμένῳ A^b. ^ς ἦν ἂν τ. E.S.
^η ὅσαπερ—πλείονων om. T. ^ι τὰ om. A^b. ^κ εἰσι om. A^b. ^λ ἄφθαρτα τὰ δὲ φθαρτὰ E.T.G^b. ^μ τοῦ ante πρὸς om. G^b.I^b. ^ν ἐκ τῶν θεῶν E.G^b. ^ο ὡς] δὲ ὡς S. ^ρ καίτοι καὶ περὶ E. ^ς προσφορᾶς E.S.T.A^b.
^τ ἡδονῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ^θ ἐριγάνουσιν G^b. ^ι αἰτίαι T, αἰτία I^b.
^κ δεόμενα I^b. ^λ μὲν om. S. ^λ μυθικῶν A^b. ^μ περὶ S.T. ^ν δὴ om. T.
^ξ οὐδὲ αἱ αἰτίαι S. ^β αὐτῶν ἂν A^b: ceteri ἂν αὐτῶν. ^γ ταῦτόν A^b: ceteri ταῦτόν. ^δ δόξειε δ' ἂν οὐθὲν] ὡς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ A^b. ^ε γεννᾶ A^b. ^ς ἐξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ένός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου ἑτάλλά ἐστι πλὴν ὁ θεός. Λέ- 16
γει γοῦν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται ἰ όπίσω,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ κ' ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες,
θῆρές τ' οἰωνοί τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθύς,
¹ καὶ τε θεοὶ δολιχαῖνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον· ^m εἰ γὰρ ⁿ μὴ ἦν τὸ νεῖκος ἐν 17
τοῖς πράγμασιν, ἐν αὖ ἦν ἅπαντα, ὡς φησὶν· ὅταν γὰρ ^o συν-
έλθῃ, τότε ^p δ' ἔσχατον ^q ἴστατο νεῖκος. ^r Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον ^s θεὸν ἦπτον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει ^t τὰ στοιχεῖα ^v πάντα· τὸ γὰρ
νεῖκος οὐκ ἔχει, ἡ δὲ γνώσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαίῃ μὲν γάρ, φησί, γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, 18
^w αἰθέρι δ' αἰθέρα ^x δῖον, ^y ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον,
^z στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δὲ ^a τε νεῖκεῖ λυγρῷ.

¹ Ἀλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νεῖκος μὴθὲν μᾶλλον φθορᾶς ἢ τοῦ εἶναι ^b αἷτιον.
¹ Ομοίως δ' οὐδ' ἡ φιλότις τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
² φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς ^c μεταβολῆς αἰ- 19
τιον οὐθὲν λέγει, ἀλλ' ^d ἢ ^e ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
^f εἰς τιμᾶς τ' ἀνόρουσε ^g τέλειομένοιο χρόνοις,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος ^h παρελήλαται ὅρκου,

ὥς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ ⁱ τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἀλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο- 20
λογουμένως· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

g τᾶλλα om. T. ^h ὅσα τ' ἔστιν Ab. et margo E, om. S.Bb.Cb. et
pr. E. ⁱ όπίσω om. Ab. ^k ἄνδρες τ' ἡδὲ Ab. ¹ καί] κἄν S.T.Ab.
^m εἰ] εἰ μὲν T. ⁿ μὴ ἦν τὸ νεῖκος Fb, μὴ ἐν ἦν τὸ νεῖκος Gb, μὴ ἐν ἦν
E.S.Bb.Cb, μὴ ἦν Ab, ἐνῆν T. ^o συνέλθωσι Ab. ^p δ' add. Ab.
^q ἴστατο Ab: ceteri ιστᾶ τὸ. ^r διὸ] ὦ Ab. ^s θεὸν] βίον Gb. ^t τὰ
στοιχεῖα om. Ab. ^v ἅπαντα Ab.Cb. ^w αἰθέρι—αἰδῆλον om. E.S.T.Bb.
^x θεῖον Ab. ^y ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον om. Ab. ^z στοργῇ τε στοργῇ
S.T.Bb.Cb. ^a τι Bb.Cb. ^b αἷτιον om. Ab. ^c μεταβολῆς τὸ αἷτιον Ab.
^d ἢ add. E.T.Ab.Bb.Cb. ^e ὅτι om. T. ^f εἰς] ἐπὶ Gb.Ib. ^g τε-
λειομένους χρόνοις Gb. ^h παρελήλατο E.T.Cb, παρήλατο S.Bb. ⁱ τῆς
T.Ab: ceteri ἐξ.

τῶν ὄντων, ἀλλὰ πάντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων. Ἦ
 δὲ νῦν λεγομένη ἀπορία ἐστὶ διὰ τί τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, εἴπερ
 ἐκ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Ὅτι μὲν ^kοὐδ' οὐκ ἂν εἴησαν αἱ αὐταὶ
 21 ἀρχαί, τοσαῦτα εἰρήσθω. Εἰ δὲ ἕτεραι ἀρχαί, μία μὲν ἀπο-
 ρία πότερον ἀφθαρτοὶ καὶ ¹αὐταὶ ἔσονται ἢ φθαρταί. Εἰ
 μὲν γὰρ φθαρταί, δηλον ὡς ἀναγκαῖον καὶ ταύτας ἐκ τινων
 εἶναι. ^mἅπαντα γὰρ φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν ὥστε
 22 συμβαίνει τῶν ἀρχῶν ἑτέρας ἀρχὰς εἶναι προτέρας. Τοῦτο
 δ' ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴσταται καὶ εἰ βαδίζει εἰς ἄπειρον. Ἐπι
 δὲ πῶς ἔσται ⁿτὰ φθαρτά, εἰ αἱ ἀρχαὶ ἀναιρεθήσονται; Εἰ
 δὲ ἀφθαρτοὶ, διὰ τί ἐκ ^oμὲν τούτων ἀφθάρτων οὐσῶν
 φθαρτὰ ἔσται, ἐκ δὲ τῶν ἑτέρων ἀφθαρτα; Τοῦτο γὰρ οὐκ
 23 εὐλογον, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται. Ἐπι δὲ
 οὐδ' ἐγκεχείρηκεν οὐδεὶς ἑτέρας ^qλέγειν, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς
^rἀπάντων λέγουσιν ἀρχάς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπορηθὲν
 ἀποτρύγουσιν ὥσπερ τοῦτο μικρόν τι λαμβάνοντες.
 24 Πάντων δὲ καὶ ^sθεωρῆσαι χαλεπώτατον καὶ πρὸς τὸ γινώ-
 ναι τὰληθὲς ἀναγκαιότατον, πότερόν ^tποτε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν
 οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσί, καὶ ἑκάτερον αὐτῶν οὐχ ἕτερόν τι ὄν
^vτὸ μὲν ἐν τὸ δὲ ὄν ἐστίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' ἐστὶ τὸ ^wὄν
 25 καὶ τὸ ἐν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἐκεί-
 νως, οἱ δ' οὕτως οἴονται τὴν φύσιν ἔχειν. Πλάτων μὲν γὰρ
 καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν, ἀλλὰ
 τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ὡς οὔσης τῆς οὐσίας ^xαὐτὸ τὸ
 26 ἐν εἶναι καὶ ^yὄν τι. Οἱ δὲ περὶ φύσεως, οἶον Ἐμπεδοκλῆς,
 ὡς εἰς γνωριμώτερον ἀνάγων λέγει ὅτι ^zτὸ ἐν ὄν ἐστίν· δό-
 ξειε γὰρ ἂν λέγειν ^aτοῦτο τὴν φιλίαν εἶναι· αἰτία γοῦν ἐστὶν
 αὕτη τοῦ ἐν εἶναι πάσιν. ἕτεροι δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασὶν
 εἶναι τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἶναι τε καὶ γε-
 27 γονέαι. Ὡς δ' αὕτως καὶ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα τιθέμενοι·

^k οὐδ' om. S. ¹ αὐταὶ E. ^m πάντα Ab. ⁿ τὰ om. T.Ab. ^o μὲν]
 μὲν οὖν S. ^p ἢ om. T. ^q λέγειν add. Ab. ^r λέγουσιν ἀπάντων Ab.
^s καὶ post δὲ om. Gb.Ib. ^t ποτε] τε Gb. ^v τὸ μὲν ἐν om. S. ^w ἐν
 καὶ τὸ ὄν Fb. ^x αὐτὸ τὸ Fb, αὐτοῦ τὸ Ab: ceteri παντὸς. ^y ὄν] ἐν Fb.
^z τὸ ἐν ὄν] ποτε τὸ ἐν Ab. ^a τοῦτο] ὅτι τοῦτο S, τοῦτο τί Ab.

ἀνάγκη γὰρ καὶ τούτοις τοσαῦτα λέγειν τὸ ^bἐν καὶ τὸ ὄν
ὅσας περ ἀρχὰς εἶναι φασιν. Συμβαίνει δέ, εἰ μὲν τις μὴ
θήσεται εἶναι ^cτινα οὐσίαν τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, μηδὲ τῶν ἄλλων
εἶναι τῶν καθόλου μηθέν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ καθόλου μάλιστα
πάντων. Εἰ ^dδὲ μὴ ἔστι τι ἐν αὐτὸ μηδ' αὐτὸ ὄν, σχολῇ ²⁸
τῶν γε ἄλλων τι ἂν εἴη παρὰ τὰ λεγόμενα καθ' ἕκαστα.
^eἘπὶ δὲ μὴ ὄντος τοῦ ἐνὸς οὐσίας, δηλον ^fὅτι οὐδ' ἂν ἀρι-
θμὸς εἴη ὡς ^gκεχωρισμένη ^hτις φύσις τῶν ὄντων· ὁ μὲν γὰρ
ἀριθμὸς μονάδες, ἡ δὲ μονὰς ὅπερ ἐν τί ἐστιν. Εἰ δ' ἔστι ²⁹
ⁱτι αὐτὸ ἐν ^kκαὶ ὄν, ἀναγκαῖον οὐσίαν ^lαὐτῶν εἶναι τὸ ^mἐν
καὶ τὸ ὄν· οὐ γὰρ ἑτερόν τι ⁿκαθόλου ^oκατηγορεῖται, ἀλλὰ
^pταῦτα αὐτά. Ἀλλὰ μὴν εἰ γ' ἔσται τι αὐτὸ ^qὄν καὶ αὐτὸ
ἐν, πολλὴ ἀπορία· πῶς ^rἔσται τι παρὰ ταῦτα ἕτερον, λέγω
δὲ πῶς ἔσται πλείω ἐνὸς τὰ ὄντα. Τὸ γὰρ ἕτερον τοῦ ὄντος ³⁰
οὐκ ἔστιν, ὥστε κατὰ τὸν Παρμενίδου ^sλόγον συμβαίνειν
ἀνάγκη ἐν ἅπαντα εἶναι τὰ ὄντα καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄν. Ἀμ-
φοτέρως δὲ ^tδύσκολον· ^vἂν τε γὰρ μὴ ἦ τὸ ἐν οὐσία ἂν ^wτε
^xἦ ^yτι αὐτὸ ^zἐν, ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν οὐσίαν εἶναι. Ἐὰν ³¹
μὲν ^zοὐκ ἦ, εἴρηται πρότερον δι' ὅ· ἐὰν δὲ ἦ, ἡ αὐτὴ ἀπο-
ρία καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐκ τίνος ^aγὰρ παρὰ τὸ ἐν ἔσται
αὐτὸ ἄλλο ἔν; Ἀνάγκη ^bγὰρ ^cμὴ ἐν εἶναι· ἅπαντα δὲ τὰ
ὄντα ἢ ἐν ἢ πολλά, ὧν ^dἐν ἕκαστον. Ἐπὶ εἰ ἀδιαίρετον
αὐτὸ τὸ ἐν, κατὰ ^eμὲν τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθὲν ἂν εἴη. ³²
γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ^fποιεῖ μεῖζον

^b ἐν καὶ τὸ ὄν Ab: ceteri ὄν καὶ τὸ ἐν. ^c τινος οὐσίας S.Ab. ^d δέ] γὰρ Ab. ^e ὅτι G^b.Ib. ^f ὅτι om. G^b. ^g συγκεχωρισμένη S, omisso ὡς. ^h τις φύσις Ab: vulgo φύσις τις. ⁱ τι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ G^b. ^k καὶ] καὶ αὐτὸ T.Ib. ^l εἶναι αὐτῶν G^b. ^m ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T. ⁿ καθόλου om. G^b.Ib. ^o κατηγορεῖται om. F^b. ^p αὐτὰ ταῦτα F^b. ^q ἐν καὶ αὐτὸ ὄν F^b. ^r ἐστὶ παρὰ ταῦτα ἕτερα F^b. ^s λόγον συμβαίνειν ἀνάγκη G^b.Ib, ἀνάγκη συμβαίνειν λόγον Ab: vulgo συμβαίνειν ἀνάγκη λόγον. ^t δύσκα- λον E. ^v ἐὰν Ab.G^b.Ib. ^w τε ἦ] τε μὴ ἦ G^b, τις θή F^b. ^x τι Ab.G^b. Ib, om. F^b: ceteri τὸ. ^y ἐν om. F^b. ^z οὐκ et ἦ om. G^b. ^a γὰρ παρὰ Ab.F^b: vulgo γὰρ καὶ παρὰ. ^b γὰρ] δὲ G^b.Ib. ^c μὴ ἐν Ab: ceteri μηδὲν. ^d ἕκαστον ἐν G^b. ^e μὲν οὐκ τὸ T. ^f ποιεῖ μ. E.A: ceteri ποιεῖ τι μ.

ἔμῃ δὲ ἔλαττον, οὗ ^h φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δῆλον ὅτι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος. Καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντῃ ὄν. Τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲν ⁱ προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθέν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ· στί-
 33 γμὴ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ^k οὗτος θεωρεῖ φορτικῶς, ^l καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀδιαίρετόν ^m τι ὥστε καὶ οὕτως καὶ πρὸς ἐκείνον τιν' ⁿ ἀπολογίαν ἔχει (μείζον μὲν ^o γὰρ οὐ ποιήσει, πλείον δὲ προστιθέμενον τὸ τοιοῦτον)· ἀλλὰ πῶς ἤδη ἐξ ἐνὸς ^q τοιούτου ἢ πλειόνων ^r τοιούτων ἔσται μέγεθος; Ὅμοιον γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν εἶναι φάσκει.
 34 Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ τις οὕτως ὑπολαμβάνει ὥστε ^s γενέσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλου μὴ ἐνός τινος τὸν ἀριθμόν, οὐθέν ἦττον ζητητέον διὰ τί καὶ πῶς ὅτε μὲν ἀριθμὸς ὅτε δὲ μέγεθος ἔσται τὸ γενόμενον, εἴπερ τὸ μὴ ἐν ^t ἡ ἀνισότης, καὶ ἡ αὐτὴ φύσις ἦν. Οὔτε γὰρ ὅπως ἐξ ἐνὸς καὶ ταύτης, ^v οὔτε ὅπως ἐξ ἀριθμοῦ τινὸς καὶ ταύτης γένοιτ' ἂν τὰ μεγέθη, δῆλον.

5 Τούτων δ' ἐχομένη ἀπορία, πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σώματα ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινὲς εἰσιν ἢ οὐ. Εἰ ^x γὰρ μὴ εἰσιν, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων. Τὰ μὲν γὰρ πάθη καὶ αἱ κινήσεις καὶ τὰ πρὸς τι καὶ αἱ διαθέσεις καὶ οἱ λόγοι οὐθενὸς δοκοῦσιν οὐσίαν σημαίνειν· λέγονται γὰρ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινός, καὶ
 2 οὐθέν τόδε τι. Ἄ δὲ ^y μάλιστα' ἂν δόξειε σημαίνειν οὐσίαν, ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ^z καὶ ἀήρ, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα σώματα συνέστηκε, ^a τούτων θερμότητες μὲν καὶ ψυχρότητες καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη, οὐκ οὐσίαι, τὸ δὲ σῶμα τὸ ταῦτα πεπονθὸς
 3 μόνον ὑπομένει ὡς ὄν τι καὶ οὐσία τις οὔσα. Ἀλλὰ μὴν τό

ἔμῃ δὲ ἔλαττον add. Ab. ^h φησιν E.S.Ab: vulgo φασιν. ⁱ προστι-
 θεμένων Ab. ^k οὗτος E.T: ceteri οὕτως. ^l καὶ οὐκ ἐνδέχεται E.S.Gb.
^m τι om. E.S. ⁿ ἀπολογίαν ἔχει Ab, ἔχειν ἀπολογίαν S: ceteri ἔχει
 ἀπολογίαν. ^o γὰρ add. E.S.T.Ab. ^p δεῖ Gb. ^q τούτου Gb. ^r τοιού-
 των add. Ab. ^s γίνεσθαι T. ^t ἡ post ἐν om. Fb. ^v οὔτε ὅπως—
 ταύτης om. T. ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα om. Fb. ^x μὴ γὰρ Gb.Ib. ^y ἂν μά-
 λιστα Gb. ^z καὶ ἀήρ add. Ab. ^a τούτων δὲ θ. Gb.

^b γε σῶμα ^c ἦττον οὐσία τῆς ἐπιφανείας, καὶ αὕτη τῆς γραμμῆς, καὶ ^d ἡ γραμμὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς· τούτοις γὰρ ὥριστα τὸ σῶμα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ σώματος ἐνδέχεται δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τούτων ^e εἶναι ἀδύνατον. Διόπερ ⁴ οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν ᾠοντο ^f τὸ σῶμα εἶναι, ^g τὰ δὲ ἄλλα τούτου πάθη, ὥστε καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων ^h τῶν ὄντων εἶναι ἀρχάς· οἱ δ' ὕστερον ⁱ καὶ σοφύτεροι τούτων εἶναι δόξαντες ἀριθμούς. Καθά- ⁵ περ οὖν εἶπομεν, εἰ μὴ ἔστιν οὐσία ταῦτα, ὅλως ^k οὐδεμῖα ἐστὶν οὐσία οὐδὲ ὄν οὐθέν· οὐ γὰρ ^l δὴ τὰ ^m γε συμβεβηκότα τούτοις ἄξιον ὄντα καλεῖν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο μὲν ὁμολογεῖται, ὅτι ⁿ μᾶλλον ^o οὐσία ^p τὰ μήκη τῶν σωμάτων καὶ αἱ στιγμαί, ταῦτα δὲ μὴ ὀρώμεν ποίων ἂν εἶεν σωμάτων (ἐν γὰρ τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι), οὐκ ἂν εἴη οὐσία οὐδεμία. ^υ Ἐτι ^q δὲ φαίνεται ταῦτα πάντα διαίρεσεις ὄντα ^r τοῦ σώματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ δ' εἰς βάθος, τὸ δ' εἰς μήκος. Πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ^s ἐν ἔστιν ἐν τῷ στερεῷ ὁποιοῦν σχῆμα ^t ἢ οὐθέν· ὥστ' εἰ μὴδ' ἐν τῷ ^v λίθῳ ^υ Ἐρμῆς, οὐδὲ τὸ ἡμισυ τοῦ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρισμένον. Οὐκ ⁷ ἄρα οὐδ' ἐπιφάνεια· εἰ γὰρ ὅποιαοῦν, καὶ ^w αὕτη ἂν ^x ἦν ἡ ἀφορίζουσα τὸ ἡμισυ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ γραμμῆς ^y καὶ στιγμῆς καὶ μονάδος. Ὡστ' εἰ μάλιστα μὲν οὐσία τὸ σῶμα, τούτου δὲ μᾶλλον ταῦτα, μὴ ἐστι δὲ ταῦτα μὴδ' οὐσίαι τινές, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίς ἡ οὐσία τῶν ὄντων. Πρὸς ⁸ γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν συμβαίνει ἄλογα. Δοκεῖ ^z μὲν γὰρ ἡ οὐσία, ^a εἰ μὴ ^b οὐσα πρότερον ^c νῦν ἢ ἢ πρότερον οὐσα ὕστερον μὴ ^d ἢ, μετὰ τοῦ

^b τε Ab.Gb. ^c ἦττων E. ^d ἡ γραμμὴ Ab: vulgo αὕτη. ^e εἶναι om. E.S. ^f τὸ ante σῶμα add. E.Ab. ^g τὰ δὲ ἄλλα Ab: vulgo τὰλλα δέ. ^h τῶν om. Fb. ⁱ καὶ οἱ σ. Ab. ^k οὐδεμία] οὐδέν Ab. ^l δὴ] ἂν Ab. ^m γε om. S. ⁿ μᾶλλον] μᾶλλον ἐστιν T.Gb. ^o οὐσία S. ^p τῶν σωμάτων τὰ μήκη Gb.Ib. ^q δὲ add. Ab.Gb.Ib. ^r τοῦ om. Gb.Ib. ^s ἐν om. Fb. ^t ἢ οὐθέν add. Ab.Gb.Ib. ^v λίθῳ ὁ ἔρμης Ib. ^w αὕτη ἂν] αὕτη Gb. ^x ἦν] εἴη Gb.Ib. ^y καὶ ἐπὶ γ. E.S.T.Gb. ^z μὲν om. Ab. ^a εἰ μὴ add. Ab. ^b οὐσα τὸ πρ. Ab. ^c νῦν ἢ Brandis, om. Ab: ceteri νῦν εἶναι. ^d ἢ add. Ab.

- γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ^ε ταῦτα πάσχειν· τὰς δὲ στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς ἐπιφανείας οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι, ὅτε μὲν οὔσας ὅτε δὲ οὐκ οὔσας.
- 9^ο Όταν γὰρ ἄπτηται ἢ διαιρῇται τὰ σώματα, ἅμα ὅτε μὲν μία ἀπτομένων, ὅτε δὲ δύο διαιρουμένων ^ι γίγνονται· ὥστ' οὔτε ^ς συγκειμένων ἐστὶν ἀλλ' ^η ἐφθαρται, διηρημένων τέ εἰσιν αἱ πρότερον οὐκ οὔσαι. Οὐ γὰρ δὴ ἢ ^{ιγ'} ἀδιαίρετος στιγμή διηρέθη εἰς δύο. Εἴ τε γίγνονται καὶ φθείρονται, 10^ο ἐκ τινος γίγνονται. Παραπλησίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ νῦν τὸ ἐν ^κ τῷ χρόνῳ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐνδέχεται γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὅμως ἕτερον ἀεὶ ^ι δοκεῖ ^μ εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὔσα. Ὅμοιως δὲ δῆλον ὅτι ἔχει ^ν καὶ περὶ τὰς ^ο στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς ^ρ καὶ τὰ ἐπίπεδα· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ἅπαντα γὰρ ὁμοίως ἢ πέρατα ἢ ^ι διαιρέσεις εἰσίν.
- 6^ο Ὅλως δ' ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί καὶ δεῖ ζητεῖν ^ι ἄλλ' ἅττα παρὰ ^ς τε τὰ αἰσθητὰ καὶ ^ι τὰ μεταξύν, οἷον ^α ^ν τίθεμεν ² ^ω εἶδη. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν μαθηματικὰ τῶν δεῦρο ἄλλῳ μὲν τινι διαφέρει, τῷ δὲ ^κ πόλλ' ἅττα ὁμοειδῆ εἶναι οὐθὲν διαφέρει· ὥστ' οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ ^γ ἀριθμῷ ἀφωρισμέναι, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ^ζ ἀριθμῷ μὲν ^α πάντων οὐκ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὠρισμέναι, εἶδει δέ, ἐὰν μὴ λαμβάνῃ τις τησδὶ τῆς συλλαβῆς ἢ τησδὶ τῆς φωνῆς· τού- 3^{ων} δ' ἔσονται καὶ ἀριθμῷ ὠρισμέναι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταξύν· ἄπειρα γὰρ κακεῖ τὰ ὁμοειδῆ. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἅττα, οἷα λέγουσι τὰ εἶδη τινές, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῷ ^β καὶ εἶδει οὐσία, οὐδ' αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ^γ ἀριθμῷ ἔσονται ποσαί τινες ἀλλὰ 4^{εἶ} δει. Εἰ οὖν τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τὰ εἶδη ἀναγκαῖον διὰ

^ε τοῦτο T.G^b. ^ι γίγνεται F^b. ^ς συγκειμένου A^b. ^η ἐφθαρτο E.
^ι δ' S. ^κ τῷ om. G^b.I^b. ^ι δοκεῖ ante αἰεὶ G^b, post εἶναι S. ^μ εἶναι om. A^b. ^ν καὶ τὰ περὶ G^b. ^ο γραμμὰς καὶ στιγμὰς T. τὰς add. A^b.
^ρ καὶ περὶ τὰ G^b. ^ι διαίσεις E. ^ι ἄλλα τοιαῦτα A^b.I^b, ἄλλα τὰ τοιαῦτα F^b, ἄλλα τοιαῦτα ἄλλ' ἅττα G^b. ^ς τε add. A^b.G^b.I^b. ^ι τὰ post καὶ om. E. ^ν τίθεται μὲν G^b. ^ω ἥδη F^b. ^κ πολλὰ τὰ A^b. ^γ ἀφωρισμέναι ἀριθμῷ S. ^ζ ἀριθμῶν A^b. ^α πάντων om. F^b. ^β καὶ] καὶ τῷ F^b. ^γ ἀριθμῷ ἐν ἔσ. A^b.

τοῦτο εἶναι ^dτιθέναι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ καλῶς διαρθροῦσιν οἱ λέγοντες, ἀλλ' ἔστι ^eγε τοῦθ' ὃ βούλονται, καὶ ἀνάγκη ^fταῦτα λέγειν ^gαὐτοῖς, ὅτι τῶν εἰδῶν οὐσία τις ^hἕκαστόν ἐστι, καὶ οὐθὲν κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε θήσομεν ⁵τά ⁱτε εἶδη εἶναι, καὶ ^kἐν ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἶδει, εἰρήκαμεν ^lσυμβαίνειν ἀναγκαῖον ¹ἀδύνατα. Σύνεγγυς δὲ ^mτούτων ἐστὶ τὸ διαπορῆσαι πότερον δυνάμει ἐστὶ τὰ στοιχεῖα ἢ τὴν ἕτερον τρόπον. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλως, πῶς πρό- ⁶τερόν τι ἔσται τῶν ἀρχῶν ἄλλο; Πρότερον γὰρ ἢ δύναμις ἐκείνης τῆς αἰτίας, τὸ δὲ ⁿδυνατὸν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκείνως πᾶν ἔχειν. Εἰ δ' ἔστι δυνάμει τὰ στοιχεῖα, ἐνδέχεται μὴθὲν εἶναι τῶν ὄντων· δυνατὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ μήπω ὄν· γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐθὲν δὲ γίγνεται τῶν εἶναι ἀδυνάτων. Ταύτας ^oτε οὖν τὰς ἀπορίας ἀναγκαῖον ἀπορῆσαι περὶ τῶν ⁷ἀρχῶν, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς λέγομεν τὰ καθ' ἕκαστα. Εἰ μὲν γὰρ καθόλου, οὐκ ἔσονται οὐσίαι· οὐθὲν γὰρ τῶν κοινῶν τόδε τι σημαίνει, ἀλλὰ τοιόνδε, ἢ δ' οὐσία τόδε τι. Εἰ δ' ^pἔσται τόδε τι καὶ ἐκθέσθαι τὸ κοινῇ κατηγο- ⁸ρούμενον, πολλὰ ἔσται ζῶα ὁ Σωκράτης αὐτός τε καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, εἴπερ σημαίνει ἕκαστον τόδε τι καὶ ἔν. Εἰ μὲν οὖν καθόλου αἱ ἀρχαί, ταῦτα συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ ⁹καθόλου ἀλλ' ὡς τὰ καθ' ἕκαστα, οὐκ ἔσονται ^qἐπιστήμαι· καθόλου γὰρ ^rαἱ ἐπιστήμαι πάντων. Ὡστ' ἔσονται ἀρχαὶ ἕτεραι πρότεραι τῶν ἀρχῶν ^sαἱ ^tκαθόλου κατηγορούμεναι, ἄνπερ μέλλῃ ἔσεσθαι αὐτῶν ἐπιστήμη.

Γ.

^vἜστιν ἐπιστήμη τις ἢ θεωρεῖ τὸ ὄν ἢ ὁν καὶ τὰ ^vτούτῳ ὑπάρχοντα καθ' ^vαυτό. Αὕτη δ' ἐστὶν οὐδεμιὰ τῶν ἐν μέρει λεγομένων ἢ αὐτῇ· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων ἐπισκοπεῖ καθό-

^d τιθέναι add. Ab. ^e γε add. Ab. ^f ταῦτα om. S. ^g αὐτοὺς Ab. ^h ἕκαστων T.Gb. ⁱ τε add. Ab. ^k ἐν om. E.S. ^l ἀδύνατα πρότερον. σύνεγγυς Ab. ^m τούτῳ T. ⁿ ἀδύνατον Fb. ^o τε om. S. ^p ἐστὶ T.Gb. ^q ἐπιστήμαι Ab. ^r ἢ ἐπιστήμη Ab. ^s αἱ add. Ab. ^t καθόλοι ante ἀρχῶν T. ^v αὐτῷ et mox αὐτά Fb.

λου περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ τι ἀποτεμόμεναι ^w περὶ τούτου θεωροῦσι τὸ συμβεβηκός, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ζητοῦμεν, δῆλον ὡς φύσεώς τινος αὐτὰς ἀναγκαῖον εἶναι καθ' αὐτήν. Εἰ οὖν καὶ οἱ τὰ στοιχεῖα τῶν ὄντων ζητοῦντες ταύτας τὰς ἀρχὰς ἐζήτουν, ἀνάγκη καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὄντος εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ἢ ἔχοντα· διὸ καὶ ἡμῖν τοῦ ὄντος ἢ ὄν τὰς πρώτας αἰτίας ληπτέον.

- 2 Τὸ δὲ ὄν λέγεται ὤμὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν τινὰ φύσιν, ^zκαὶ οὐχ ὁμωνύμως ^a ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ ὑγιεινὸν ἅπαν πρὸς ὑγίειαν, τὸ μὲν τῷ φυλάττειν, τὸ δὲ τῷ ποιεῖν, τὸ δὲ τῷ σημεῖον εἶναι τῆς ὑγείας, τὸ δ' ὅτι δεκτικὸν αὐτῆς.
- 2 Καὶ τὸ ἱατρικὸν πρὸς ἱατρικὴν· τὸ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^b τὴν ἱατρικὴν λέγεται ἱατρικόν, τὸ δὲ τῷ εὐφυνὲς εἶναι πρὸς αὐτήν, τὸ δὲ τῷ ἔργον εἶναι ^c τῆς ἱατρικῆς. ^d Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ
- 3 ἄλλα ληψόμεθα λεγόμενα τούτοις. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς μὲν, ^e ἀλλ' ἅπαν πρὸς μίαν ἀρχήν· τὰ μὲν γὰρ ὅτι ^f οὐσίαι, ὄντα λέγεται, τὰ δ' ὅτι πάθη οὐσίας, τὰ δ' ὅτι ὁδὸς εἰς οὐσίαν, ἢ ^g φθοραὶ ἢ στερήσεις ἢ ποιότητες ἢ ποιητικὰ ἢ γεννητικὰ οὐσίας, ἢ τῶν πρὸς τὴν οὐσίαν λεγομένων, ἢ τούτων ^h τινὸς ⁱ ἀποφάσεις ἢ οὐσίας· διὸ καὶ τὸ μὴ
- 4 ὄν εἶναι μὴ ὄν φαμέν. Καθάπερ οὖν καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀπάντων μία ἐπιστήμη ἐστίν, ὁμοίως τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρησαι μιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· καὶ γὰρ ταῦτα τρόπον τινὰ ^k λέγεται καθ' ἓν. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ
- 5 τὰ ὄντα μιᾶς θεωρησαι ἢ ὄντα. Πανταχοῦ δὲ κυρίως τοῦ πρώτου ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἡρτῆται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Εἰ οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, τῶν οὐσιῶν ἂν δεοί

^w περὶ τοῦτο θεωροῦσι E.T., θεωροῦσι περὶ τοῦτο S.G^b. ^x ὄντας A^b, omissis διὸ—τάς. ^y μὲν om. F^b. ^z καὶ add. E.T.A^b. ^a ἀλλ' om. A^b. ^b τὴν add. A^b. ^c τὴν ἱατρικὴν A^b. ^d ὁμοίως S.T.G^b. ^e ἀλλ' ἅπαν A^b: vulgo ἀλλὰ πάν. ^f οὐσία S.A^b.G^b. ^g φθορὰ ἢ στερήσεις A^b. ^h τινῶν T. ⁱ ἀπόφασις A^b. ^k λέγονται A^b.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον. Ἐπὶ πάντων
 δὲ γένους καὶ ¹ αἰσθησις μία ἐνὸς καὶ ἐπιστήμη, οἷον ^m ἡ
 γραμματικὴ μία οὖσα πάσας θεωρεῖ τὰς φωνάς. Διὸ καὶ ⁶
 τοῦ ὄντος ⁿ ὅσα εἶδη θεωρῆσαι μιᾷ ἐστὶν ἐπιστήμης τῇ
 γένει, τὰ ^o τε εἶδη τῶν εἰδῶν. Εἰ δὲ τὸ ^p ἐν καὶ τὸ ὄν
 ταῦτόν καὶ μία φύσις, τῇ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ὥσπερ ἀρχὴ
 καὶ αἴτιον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ δηλούμενα. Διαφέρει δ'
 οὐθὲν οὐδ' ἂν ὁμοίως ὑπολάβωμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου μάλ-
 λον. Ταῦτό γὰρ εἰς ἄνθρωπος καὶ ὦν ἄνθρωπος καὶ ἄν-
 θρωπος, καὶ οὐχ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν ^q λέξιν ἐπανα-
 διπλούμενον ^r τὸ ^s εἰς ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἐστὶν ἄνθρωπος·
 δηλὸν δ' ὅτι ^t οὐ χωρίζεται οὐτ' ἐπὶ γενέσεως οὐτ' ἐπὶ φθο-
 ρᾶς. Ὅμοιος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ
 πρόσθεσις ἐν τούτοις ταῦτό δηλοῖ, καὶ ^v οὐθὲν ἕτερον τὸ ἐν
 παρὰ τὸ ὄν. Ἐπὶ δ' ἡ ἐκάστου οὐσία ἐν ἐστὶν οὐ κατὰ συμ-
 βεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ ὄν τι ὥσθ' ὅσα ^w περ τοῦ ἐνός
 εἶδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστίν· περὶ ὧν τὸ τί ἐστὶ τῆς
 αὐτῆς ἐπιστήμης τῇ γένει θεωρῆσαι, λέγω δ' οἷον περὶ ταύ-
 τοῦ ^x καὶ ὁμοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ^y τοιούτων. Σχεδὸν δὲ ⁹
 πάντα ἀνάγεται τὰναντία εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. ^z Τεθεω-
 ρήσθω ^a δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων. Καὶ
 τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ^b ἐστὶν ὅσαι περ αἱ οὐσίαι· ὥστε
 ἀναγκαῖον εἶναι ^d πρώτην τινὰ καὶ ἐχομένην αὐτῶν. Ὑπάρ-
 χει γὰρ εὐθὺς γένη ^e ἔχοντα τὸ ^f ἐν καὶ τὸ ὄν· διὸ καὶ ^g αἱ
 ἐπιστήμαι ἀκολουθήσουσι τούτοις. Ἐστὶ γὰρ ὁ ^h φιλόσο-
 φος ὥσπερ ὁ μαθηματικὸς λεγόμενος· καὶ γὰρ αὕτη ἔχει
 μέρη, καὶ πρώτη τις καὶ δευτέρα ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ⁱ ἄλλαι

¹ ἐνὸς αἰσθησις μία F^b. ^m ἡ add. A^b. ⁿ ὅσα] ἡ ὄν ὅσα A^b, τὰ F^b.
^o τε] δὲ F^b. ^p ἐν καὶ τὸ ὄν A^b. F^b: vulgo ὄν καὶ τὸ ἐν. ^q τάξιν C^b.
^r τὸ] τί E. ^s εἰς—δηλὸν A^b: vulgo ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος,
καὶ εἰς ἄνθρωπος· δηλὸν. ^t οὐχ ὀρίζεται S.T.G^b. ^v οὐδὲν ἔτι ἕτερον A^b.
^w περὶ τοῦ T. ^x καὶ τοῦ ὁμοίου S.G^b. ^y post τοιούτων S.G^b. καὶ
τῶν τούτοις ἀντικειμένων. ^z τεθεωρήσθω A^b, θεωρεῖσθω F^b, ceteri τε-
θεώρηται. sed T. hæc τεθ.—ἐναντίων om. ^a δὲ τοῦτο ἡμῖν F^b. ^b εἰ-
σὶν F^b. ^c ὅσα T.F^b. ^d τινὰ πρώτην E.S.T. ^e ἔχον A^b. ^f ὄν καὶ τὸ
ἐν E.S.T.G^b. ^g αἱ add. A^b. ^h φιλ. οὕτως ὥσπερ A^b. ⁱ ἄλλη S.G^b.

- 11 ἐφεξῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν. Ἐπεὶ δὲ μιᾶς τάντικείμενα θεω-
 ρῆσαι, τῷ δ' ἐνὶ ἀντίκειται πλῆθος, ἀπόφασιν δὲ καὶ στέρη-
 σιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι διὰ τὸ ἀμφοτέρως θεωρεῖσθαι τὸ ἐν,
 οὐ ἢ ἀπόφασιν ἢ ^k ἢ στέρησιν ^l ἢ ἀπλῶς λεγομένη ὅτι οὐχ
^m ὑπάρχει ⁿ ἐκείνῳ ἢ τινι γένει· ἔνθα μὲν οὖν τῷ ἐνὶ ἢ δια-
 φορὰ πρόσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει (ἀπουσία γὰρ ἢ
 ἀπόφασιν ἐκείνου ἐστίν), ἐν δὲ τῇ στερήσει καὶ ὑποκειμένη
- 12 τις φύσις γίγνεται, καθ' ἧς λέγεται ἢ στέρησις. Τῷ ^o δ'
 ἐνὶ πλῆθος ἀντίκειται, ὥστε καὶ τάντικείμενα τοῖς εἰρημένοις,
 τό τε ἕτερον ^p καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον, καὶ ὅσα ἄλλα λέ-
 γεται ἢ κατὰ ^q ταῦτα ἢ ^r κατὰ πλῆθος καὶ τὸ ἐν, ^s τῆς εἰρη-
 μένης γνωρίζειν ἐπιστήμης· ὦν ^t ἐστὶ καὶ ἡ ἐναντιότης· δια-
- 13 φορὰ γὰρ τις ἢ ἐναντιότης, ἢ ^v δὲ διαφορὰ ἐτερότης. Ὡστ'
 ἐπειδὴ ^w πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν
 λεχθήσεται, ὅμως δὲ μιᾶς ἅπαντά ^x ἐστὶ γνωρίζειν· οὐ γὰρ
 εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας, ἀλλ' εἰ μήτε καθ' ἐν μήτε πρὸς ἐν οἱ
- 14 λόγοι ^y ἀναφέρονται. ^z Ἐπεὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ πρῶτον
^a ἀναφέρεται, οἷον ὅσα ἐν λέγεται πρὸς τὸ ^b πρῶτον ἐν,
 ὡσαύτως φατέον καὶ περὶ ταύτου καὶ ἐτέρου καὶ τῶν ἐναν-
 τίων ἔχειν· ὥστε διελόμενον ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον οὕτως
 ἀποδοτέον πρὸς τὸ πρῶτον ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ, πῶς πρὸς
 ἐκεῖνο λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ἐκείνα, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν,
- 15 τὰ δὲ κατ' ἄλλους λεχθήσεται τοιοῦτους τρόπους. Φανερόν
 οὖν, ^d ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη, ὅτι μιᾶς περὶ τούτων
 καὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν. Τοῦτο δ' ἦν ἐν τῶν ἐν
 τοῖς ἀπορήμασιν. Καὶ ἔστι τοῦ φιλοσόφου περὶ πάντων

^k ἢ post ἢ om. S. ^l ἢ T.A^b: vulgo ἢ. ^m ὑπάρξει S.G^b. ⁿ ἐκείνο G^b. ^o δ' om. F^b. ^p καὶ τὸ ἀνόμοιον S.G^b. ^q ταῦτα T.F^b, ταυτὰ E.A^b: vulgo αὐτὰ. ^r κατὰ τὸ πλ. F^b. ^s τοῖς εἰρημένοις E. ^t ἐστὶ] ἐν τι E.S.T.G^b, E.S.G^b. addito ἐστὶ post ἐναντιότης. ^v δὲ διαφορὰ] δὲ ἐναντιότης A^b. ^w τὸ ἐν πολλαχῶς T. ^x γνωρίζειν ἐστὶ E.S.T.G^b. ^y post ἀναφέρονται E.S.G^b. τότε ἐτέρας. ^z ἐπεὶ—ἀναφέρεται om. T. ^a ἀναφέρετε E, ἀναφέρονται A^b. ^b πρῶτως A^b. ^c ἐκείνο T.A^b. ^d ὅπερ—ἐλέχθη om. A^b. ἐν τισι λείπει τὸ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη margo E.

δύνασθαι θεωρεῖν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίς ^e ἔσται 16
ὁ ἐπισκεψόμενος εἰ ^e ταὐτὸ Σωκράτης καὶ Σωκράτης καθή-
μενος, ἢ εἰ ἐν ἐναντίον, ἢ τί ἐστι τὸ ἐναντίον, ἢ ποσαχῶς
λέγεται; Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
Ἐπεὶ οὖν τοῦ ἐνὸς ἢ ἐν καὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν ταῦτα καθ' αὐτά 17
ἐστι πάθη, ἀλλ' οὐχ ^f ἢ ἀριθμοὶ ἢ ^g γραμμαὶ ἢ πῦρ, δηλον
ὡς ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστι γνωρίσαι καὶ τὰ συμ-
βεβηκότ' αὐτοῖς. Καὶ οὐ ταύτῃ ἀμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν 18
σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφούντες, ἀλλ' ὅτι πρότερον ἢ οὐ-
σία, περὶ ἧς οὐθὲν ἐπαύουσιν, ἐπεὶ ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ ἢ
ἀριθμὸς ἴδια πάθη, οἷον περιττότης ἀρτιότης, συμμετρία
ισότης, ὑπεροχὴ ἑλλειψις, καὶ ταῦτα καὶ καθ' ^h αὐτοὺς
καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχει τοῖς ἀριθμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ
στερεῶ καὶ ἀκινήτῳ καὶ κινουμένῳ ⁱ ἀβαρεῖ τε καὶ βάρος
ἔχοντι ἔστιν ἕτερα ἴδια· ^k οὕτω καὶ τῷ ὄντι ἢ ὄν ἔστι τινα
ἴδια, καὶ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκεψασθαι
τάληθές. Σημεῖον δέ· οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ ^l καὶ σοφισταὶ 19
ταῦτὸν μὲν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ (ἡ γὰρ σο-
φιστικὴ φαινομένη μόνον σοφία ἐστὶ, καὶ οἱ διαλεκτικοὶ δια-
λέγονται περὶ ἀπάντων), κοινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὄν ἐστιν. Δια-
λέγονται δὲ περὶ τούτων δηλον ὅτι διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας
^m εἶναι αὐτὰ οἰκεία. Περὶ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ⁿ στρέ- 20
φεται ἡ σοφιστικὴ καὶ ^o ἡ διαλεκτικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀλλὰ
διαφέρει τῆς μὲν τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ τοῦ βίου
^p τῇ προαιρέσει. Ἔστι δὲ ἡ διαλεκτικὴ ^q πειραστικὴ περὶ
ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστικὴ, ἡ δὲ σοφιστικὴ φαινομένη, οὔσα
δ' οὐ. Ἐπι τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις, καὶ 21
^r πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν, καὶ ^t ἐν καὶ πλη-
θος, οἷον στάσις τοῦ ἐνός, κίνησις δὲ τοῦ πλήθους. Τὰ δ'

^e ἔστιν et μοx ταυτὸν F^b. ^f ἢ ἀριθμὸς A^b. F^b, οἱ ἀριθμοὶ T. ^g γραμμὴ
A^b. ^h ἐαυτοὺς plerique. ⁱ ἀβαρεῖ τε] καὶ ἀβαρεῖ A^b. ^k οὕτω—
ἴδια om. A^b. ^l καὶ οἱ σοφ. F^b. ^m ταῦτα εἶναι A^b. ⁿ στρ. καὶ
ἡ F^b. ^o ἡ post καὶ om. E. ^p τῇ om. A^b. ^q πειρ.] ἡ πειρ. T.
^r ἅπαντα F^b. ^s τὸ post καὶ om. F^b. ^t ἐν] εἰς ἐν E.S.G^b, εἰς τὸ
ἐν T.

- ὄντα καὶ τὴν οὐσίαν ὁμολογοῦσιν ^ν ἐξ ἐναντίων σχεδὸν ἅπαν-
 τες συγκείσθαι πάντες ^ω γοῦν τὰς ἀρχὰς ἐναντίας λέγουσιν.
 22 Οἱ μὲν γὰρ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρόν,
 οἱ δὲ πέρασ καὶ ἄπειρον, οἱ δὲ φιλίαν καὶ νεῖκος. [×] Πάντα
 δὲ καὶ τὰλλα ^ν ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἐν ^z καὶ πλῆθος·
 εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ^a ἡμῖν. Αἱ δ' ἀρχαὶ καὶ παντελῶς
 23 ^b αἱ παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ^c εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν. Φανε-
 ρὸν οὖν καὶ ἐκ τούτων ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὄν ^d ἢ ὄν θεω-
 ρῆσαι. Πάντα γὰρ ἢ ἐναντία ἢ ἐξ ἐναντίων, ἀρχαὶ δὲ τῶν
 ἐναντίων ^d τὸ ἐν ^e καὶ πλῆθος. Ταῦτα ^f δὲ μιᾶς ἐπιστήμης,
 εἴτε καθ' ἐν λέγεται εἴτε μή, ὥσπερ ἴσως ἔχει ^g καὶ τάλιθές.
 Ἄλλ' ὅμως εἰ καὶ πολλαχῶς ^h λέγεται τὸ ἐν, πρὸς τὸ πρῶ-
 24 ⁱ τον ⁱ τὰλλα ^k λεχθήσεται καὶ τὰ ἐναντία ὁμοίως. ¹ Καὶ διὰ
 τοῦτο ^m καὶ εἰ μή ἐστι τὸ ὄν ⁿ ἢ τὸ ἐν καθόλου καὶ ταὐτὸ
 ἐπὶ πάντων ἢ χωριστόν, ὥσπερ ἴσως οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ^o τὰ
 μὲν πρὸς ἐν τὰ δὲ ^p τῷ ἐφεξῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέ-
 τρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἢ τέλειον ἢ ^q ὄν ἢ ἐν ἢ ταὐτὸν
 25 ἢ ἕτερον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως. Ὅτι μὲν οὖν μιᾶς ἐπιστή-
 μης τὸ ὄν ἢ ὄν θεωρῆσαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἢ ὄν, δη-
 λον, καὶ ὅτι οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 ἢ αὐτῇ θεωρητικῇ, τῶν τε εἰρημένων καὶ περὶ προτέρου καὶ
 ὑστέρου, καὶ γένους ^r καὶ εἶδους, καὶ ὅλου καὶ μέρους καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων.
- 3 Λεκτέον δὲ πότερον μιᾶς ἢ ἐτέρας ἐπιστήμης περὶ τε τῶν
 ἐν τοῖς μαθήμασι καλουμένων ἀξιωματῶν καὶ περὶ τῆς οὐσίας.
 Φανερόν δὴ ὅτι μιᾶς τε καὶ τῆς ^s τοῦ φιλοσόφου καὶ ἡ περὶ
 τούτων ^t ἐστὶ σκέψις· ἅπασι γὰρ ^v ὑπάρχει τοῖς οὖσιν, ἀλλ'
 οὐ γένει τινὶ χωρὶς ἰδίᾳ τῶν ἄλλων. Καὶ χρῶνται μὲν πάν-

^v σχεδὸν ἅπαντες ἐξ ἐναντίων F^b. ^ω γοῦν om. T. [×] ἅπαντα Ab.
^ν φαίνεται ἀναγόμενα Ab. ^z καὶ τὸ πλῆθος T. ^a ἡμῖν] ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ
 περὶ ἀγαθοῦ T. ^b αἱ παρὰ] καὶ παρὰ T. ^c εἰς γένη εἰς τ. Ab. ^d ἢ ὄν
 et τὸ ἐν om. T. ^e καὶ τὸ πλῆθος T. ^f δὲ καὶ μιᾶς Ab. ^g καὶ add. Ab.
^h τὸ ἐν λέγεται Ab. ⁱ ἄλλο S. ^k ἀναχθήσεται T. ¹ καὶ διὰ τοῦτο om.
 Ab. ^m καὶ om. S. ⁿ ἢ καὶ τὸ Ab. ^o τὸ μὲν—τὸ δὲ E. ^p τῷ om.
 S.T. ^q ἐν ἢ ὄν E.S. ^r καὶ ὅλου καὶ εἶδους S. ^s τοῦ] τούτου S. ^t ἐστὶ
 σκέψις] ἐπίσκεψις Ab. ^v τοῖς οὖσιν ὑπάρχει S.

τες, ὅτι τοῦ ^w ὄντος ἐστὶν ἡ ὄν, ἕκαστον δὲ τὸ γένος ^x ὄν.
¹ Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρῶνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἱκανόν· τοῦτο δ' ²
ἐστὶν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένος περὶ οὗ φέρουσι τὰς ἀποδείξεις.
³ Ὡστ' ἐπεὶ δὴλον ὅτι ἡ ὄντα ὑπάρχει πάσι (τοῦτο γὰρ αὐ-
τοῖς τὸ κοινόν), τοῦ περὶ ^z τὸ ὄν ἡ ὄν γνωρίζοντος καὶ περὶ
τούτων ἐστὶν ἡ θεωρία. Διόπερ οὐθεὶς τῶν κατὰ μέρος ἐπι-
σκοπούντων ἐγχειρεῖ λέγειν τι περὶ αὐτῶν, ^a εἰ ἀληθὴ ^b ἢ μὴ,
οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἔνιοι,
εἰκότως τοῦτο δρῶντες· μόνοι γὰρ ὦντο περὶ ^c τε τῆς ὅλης
φύσεως σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ ὄντος. ¹ Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ^d ἔτι ⁴
τοῦ φυσικοῦ ^e τις ἀνωτέρω (ἐν γάρ τι γένος τοῦ ὄντος ^f ἢ
φύσις), τοῦ καθόλου καὶ ^g τοῦ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεω-
ρητικοῦ καὶ ἡ περὶ τούτων ^h ἂν εἴη σκέψις. ¹ Ἔστι δὲ ⁱ σοφία
τις καὶ ἡ φυσική, ἀλλ' οὐ πρώτη. ¹ Ὅσα δ' ἐγχειροῦσι τῶν ⁵
λεγόντων τινὲς περὶ τῆς ἀληθείας, ὃν τρόπον δεῖ ἀποδέ-
χεσθαι, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν τοῦτο δρῶσιν· δεῖ
γὰρ περὶ τούτων ἥκειν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας
ζητεῖν. ¹ Ὅτι μὲν οὖν τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ περὶ πάσης ⁶
τῆς οὐσίας θεωροῦντος ἡ πέφυκεν, καὶ περὶ τῶν συλλογιστι-
κῶν ἀρχῶν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, δὴλον. Προσῆκει δὲ τὸν
μάλιστα γνωρίζοντα περὶ ἕκαστον γένος ἔχειν λέγειν τὰς
βεβαιotáτας ἀρχὰς τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ τὸν περὶ τῶν
ὄντων ἡ ὄντα ^k τὰς πάντων βεβαιotáτας. ¹ Ἔστι δ' οὗτος ὁ ⁷
φιλόσοφος. Βεβαιotáτη δ' ἀρχὴ πασῶν περὶ ἣν διαψευ-
σθῆναι ἀδύνατον· γνωριμωτάτην ¹ τε γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι
τὴν τοιαύτην (περὶ γὰρ ἂ μὴ γνωρίζουσιν, ἀπατώνται πάν-
τες) καὶ ἀνυπόθετον. ¹ Ἦν ^m γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν ὅτι-⁸
οῦν ⁿ ξυνιέντα τῶν ὄντων, τοῦτο οὐχ ^o ὑπόθεσις· ^p ὁ δὲ γνω-
ρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτιοῦν γνωρίζοντι, καὶ ἥκειν ^q ἔχοντα

^w ὄντως E. ^x οὗ T, ἐν Ab. ^y ὅτι om. T. ^z τὸ ὄν] τοῦ ὄν S.
^a εἰ S.Ab, εἰ ἡ E: vulgo εἰ ἡ. ^b ἡ [εἴτε T. ^c τε om. Ab. ^d ἔτι
om. S. ^e τις E.T.Ab: ceteri τι. ^f ἢ φύσις τοῦ ὄντος S. ^g τοῦ post
καὶ om. T. ^h εἴη ἂν S. ⁱ τις σοφία S.Ab. ^k τὰς περὶ πάντων Ab.
^l τε om. T. ^m γὰρ ἂν ἀναγκαῖον T. ⁿ ξυνιόντα Ab. ^o ὑποθέσει Ab.
^p ὁ] οὐ S. ^q ἔχοντι E.S.T.

ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη
 9 ἀρχή, δηλον· τίς δ' ἔστιν αὕτη, μετὰ ταῦτα ὁ λέγομεν. Τὸ
 γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν τε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον ὡς τῷ
 αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ὅσα ἄλλα ὡς προσδιορισαίμεθ'
 ἂν, ὅστω προσδιορισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας.
 Αὕτη ὅτι πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν· ἔχει γὰρ
 10 τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἀδύνατον γὰρ ὄντιν οὖν ταῦτον
 ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καθάπερ τινὲς οἴονται λέ-
 γειν Ἡράκλειτον· οὐκ ἔστι γὰρ ἀναγκαῖον, ἃ τις λέγει,
 11 ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν. Εἰ δὲ ὡς μὴ ἐνδέχεται ἅμα ἂ ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ τὰναντία (ἂ προσδιωρίσθω δ' ἡμῖν καὶ ὅ ταύτη
 τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα), ἐναντία δ' ἐστὶ δόξα δόξη ἢ τῆς
 ἀντιφάσεως, φανερόν ὅτι ὁ ἀδύνατον ἅμα ὑπολαμβάνειν τὸν
 αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό· ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι τὰς ἐναν-
 12 τίας δόξας ὁ ὅτι διεψευσμένος περὶ τούτου. Διὸ πάντες οἱ
 ἀποδεικνύοντες εἰς ταύτην ἀνάγουσιν ἐσχάτην δόξαν· φύσει
 γὰρ ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματῶν αὕτη πάντων.

4 Εἰσὶ δὲ τινες οἱ, καθάπερ εἵπομεν, αὐτοὶ τε ἐνδέχεσθαι
 φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ὅ καὶ ὑπολαμβάνειν οὕτως.
 Χρῶνται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλοὶ καὶ τῶν περὶ φύσεως.
 Ἡμεῖς δὲ νῦν εἰλήφαμεν ὡς ἀδυνάτου ὄντος ἅμα εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι, καὶ διὰ τοῦτου ἐδείξαμεν ὅτι βεβαιοτάτη αὕτη τῶν
 2 ἀρχῶν ὅ πασῶν. Ἀξιούσι δὲ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύναι τινὲς
 δι' ἀπαιδευσίαν· ἔστι γὰρ ἀπαιδευσία τὸ μὴ γιγνώσκειν τί-
 νων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν καὶ τίνων οὐ δεῖ. Ὅλως μὲν γὰρ
 ὅ ἀπάντων ὁ ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· εἰς ἄπειρον γὰρ ἂν
 3 βαδίζοι, ὥστε μηδ' οὕτως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰ δὲ τίνων μὴ
 δεῖ ζητεῖν ὁ ἀπόδειξιν, τίνα ἀξιούσιν εἶναι μᾶλλον τοιαύτην

ἡ βεβαιοτάτη ἢ τοιαύτη πασῶν ἀρχὴ Αῃ, ἢ τοιαύτη ἀρχὴ πασῶν βεβαιο-
 τάτη S.T. ὁ λέγομεν S.T. τε add. Αῃ.Fῃ. ὡς τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ om.
 Cῃ, καὶ om. S. ὡς προσδιωρίσμεθα, omisso ἂν, Αῃ.Fῃ. ὅστω] οὕτω
 τὰ Αῃ. ὡς ὅ ἀπασῶν E.S.T. ὡς μὴ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἅμα S. ὡς τῷ
 αὐτῷ ὑπάρχειν Αῃ. ἂ προσδιωρίσθω ἡμῖν Αῃ. ὅ ταῦτα S.T.Αῃ. ὁ ἅμα
 ἀδύνατον Αῃ. ὁ διαψευσμένος E. ὁ οἱ add. Αῃ.Fῃ. ὅ καὶ μὴ ὑπ. T.
 ὡς add. E.S.Αῃ.Fῃ. ἰ τοῦτο S. ὁ ἀπασῶν Αῃ. ἰ δὲ T. ὁ πάν-
 των Αῃ. ὁ ἀπόδειξιν ἀδύνατον S. ὁ ἀπόδειξιν om. T. ὁ μᾶλλον εἶναι T.

ἀρχὴν οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. Ἔστι δ' ἀποδείξαι ἐλεγκτικῶς καὶ περὶ τούτου ὅτι ἡ ἀδύνατον, ἂν μόνον τι λέγῃ ὁ ἀμφισβητῶν· ἂν δὲ μηθέν, γελοῖον τὸ ῥητέιν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον, ἢ ὅτι μὴ ἔχει· ὁμοιος γὰρ φυτῷ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ἢ ἤδη. Τὸ δ' ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι λέγω⁴ διαφέρειν καὶ τὸ ἀποδείξαι, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων μὲν ἂν δόξειεν αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἄλλου δὲ τοῦ τοιούτου αἰτίου ὄντος ἐλεγχος ἂν εἴη καὶ οὐκ ἀπόδειξις. Ἀρχὴ δὲ πρὸς⁵ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐ τὸ ἀξιούν ἢ εἶναι τι λέγειν ἢ μὴ εἶναι (τοῦτο μὲν γὰρ τάχ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖν), ἀλλὰ τὸ σημαίνειν γέ^d τι καὶ αὐτῷ καὶ ἄλλῳ· τοῦτο γὰρ ἀνάγκη, εἴπερ λέγοι τι. Εἰ γὰρ μή, οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ λόγος, οὐτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον. ἢ ἂν δέ τις τοῦτο διδῷ, ἔσται ἀπόδειξις· ἤδη γὰρ⁶ τι ἔσται ὠρισμένον. Ἀλλ' αἴτιος οὐχ ὁ ἀποδεικνύς ἀλλ' ὁ ὑπομένων· ἀναιρῶν γὰρ λόγον ὑπομένει λόγον. ἔτι δὲ ὁ τοῦτο συγχωρήσας συγκεχώρηκέ τι ἀληθὲς εἶναι χωρὶς ἀποδείξεως, ὥστε οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Πρῶτον μὲν οὖν δῆλον ὡς τοῦτό γ' αὐτὸ ἀληθές, ὅτι ση-⁷μαίνει τὸ ὄνομα τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τοδί· ὥστ' οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. ἔτι εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ἔν, ἔστω¹ τοῦτο τὸ ζῶον δίπουν. Λέγω δὲ τὸ ἐν σημαίνειν⁸ τοῦτο· εἰ τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος, ἂν ὅτι τι ἄνθρωπος, τοῦτ' ἔσται τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ πλείω τις φαίη σημαίνειν, μόνον δὲ ὠρισμένα· τεθείη γὰρ ἂν ἐφ' ἐκάστῳ τῷ λόγῳ ἕτερον ὄνομα. Λέγω δ' οἶον, εἰ μὴ φαίη⁹ τὸ ἄνθρωπος ἐν σημαίνειν, πολλὰ δέ, τῶν ἐνὸς μὲν εἰς λό-

ἡ ἀδύνατον om. S. ῥητέιν τὸν λ. C^b. ὅτι μὴ ἔχει A^b. F^b: ceteri μηθέν ἔχει (ἔχειν B^b.) λόγον. ἢ ἤδη A^b, ἢ ἤδη ἔστιν T: ceteri om. ὁ om. A^b. αἰτεῖσθαι S. A^b. τοῦ om. T. αἰτίου om. A^b. εἴη om. S. B^b. C^b. οὐχὶ A^b. ἀξίωμα οὖν ἢ S. B^b. C^b. τάχ' om. T. τι om. A^b. εἰ αὐτῷ A^b. εἰ] οὐ S. B^b. C^b. οὐτ' αὐτῷ A^b: ceteri οὐθ' αὐτῷ. ἢ ἂν A^b. ἔτι—ἔχοι add. A^b. ἅπαν A^b. τοῦτο om. T. εἰ] τὸ εἰ A^b. ἄνθρωπος om. A^b. ὅτι] εἰ A^b. ἔσται A^b. F^b: ceteri ἔστι. εἰ ἐπὶ πλείω A^b. τῷ add. A^b. τὸν ἄνθρωπον E. S. T. τῶν εἰς μὲν εἴη λόγος A^b.

γος, τὸ ζῶον ^νδίπουν. ^ωΕἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι πλείους, ὠρισμένοι
 δὲ τὸν ἀριθμόν· τεθείη γὰρ ἂν ἴδιον ὄνομα καθ' ἕκαστον ^χτῶν
¹⁰λόγων. Εἰ δὲ μὴ τεθείη ἀλλ' ἄπειρα σημαίνειν φαίη, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη λόγος· τὸ γὰρ μὴ ἔν ^υτι σημαίνειν οὐθὲν
 σημαίνειν ἐστίν, μὴ σημαίνοντων δὲ τῶν ὀνομάτων ἀνήρηται τὸ
 διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς
 αὐτόν· οὐθὲν γὰρ ἐνδέχεται νοεῖν ^zμὴ νοοῦντα ἔν. Εἰ δ' ἐν-
¹¹δέχεται, τεθείη ἂν ὄνομα τούτῳ τῷ πράγματι ἔν. ^{α'}Ἐστω
^βδὴ, ὥσπερ ^εἐλέχθη κατ' ἀρχάς, ^δσημαίνόν τι τὸ ὄνομα καὶ
 σημαῖνον ἔν. Οὐ δὴ ἐνδέχεται τὸ ^εἀνθρώπῳ εἶναι ^ςσημαί-
 νειν ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ^ςμὴ
¹²μόνον καθ' ἐνὸς ἀλλὰ καὶ ἔν. Οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ
 ἔν σημαίνειν τὸ καθ' ἐνός, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ τὸ μουσικὸν καὶ
^hτὸ λευκὸν καὶ ^ιτὸ ἄνθρωπος ἐν ἐσήμαινεν, ὥστε ἐν ἅπαντα
 ἔσται· συνώνυμα γάρ. Καὶ οὐκ ἔσται εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ
 αὐτὸ ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν, ὥσπερ ^κἂν εἰ ὃν ἡμεῖς ἄνθρωπον
¹³καλοῦμεν, ἄλλοι μὴ ἄνθρωπον καλοῖεν. Τὸ δ' ἀπορούμενον
 οὐ τοῦτό ἐστιν, εἰ ἐνδέχεται ^lτὸ αὐτὸ ἅμα ^mεἶναι καὶ μὴ
 εἶναι ἄνθρωπον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ μὴ ση-
 μαίνει ἕτερον τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ μὴ ἄνθρωπος, δηλὸν ὅτι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ· ὥστ' ἔσται τὸ
¹⁴ἀνθρώπῳ εἶναι ⁿμὴ ἀνθρώπῳ εἶναι· ἔν γὰρ ἔσται. Τοῦτο
 γὰρ σημαίνει ^οτὸ εἶναι ἔν, ὡς λώπιον καὶ ἱμάτιον, εἰ ὁ λόγος
 εἰς. Εἰ δ' ἔσται ἔν, ἐν σημαίνει τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ μὴ
 ἀνθρώπῳ. Ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι ἕτερον σημαίνει. Ἀνάγκη
 τοίνυν, εἴ τι ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἄνθρωπος ζῶον εἶναι
¹⁵δίπουν· τοῦτο γὰρ ἦν ὃ ἐσήμαινε τὸ ἄνθρωπος. Εἰ δ' ἀνάγκη
^pτοῦτο, οὐκ ἐνδέχεται μὴ εἶναι ^qτὸ αὐτὸ ζῶον δίπουν· τοῦτο

^ν δίπουν om. E. ^ω εἰεν Ab. ^χ τὸν λόγον T.Ab. ^υ τι om. E.S.T.Ab.
^z μὴ Ab: ceteri μηθέν. ^α ἔσται Fb. ^β δὴ] ἄρα δὴ T, δὲ Fb. ^ε ἐλέχθη
 καὶ κατ' E. ^δ σημαίνειν τι Ab. ^ε ἄνθρωπος S. ^ς σημαίνειν—εἶναι]
 σημαίνειν ἀνθρώπῳ μὴ εἶναι Ab. ^ς μὴ om. S. ^h τὸ post καὶ add. Ab.
^ι τὸ om. E.S.T. ^κ ἂν om. T. ^l ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^m εἶναι καὶ]
 καὶ εἶναι καὶ S. ⁿ μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι] τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ S. ^ο τὸ εἶναι
 ἔν] ἐν τὸ Ab. ^p τοῦτο E.Ab: ceteri τότε. ^q τὸ Ab: ceteri τότε.

γὰρ σημαίνει τὸ ἀνάγκη εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι μὴ εἶναι ἄν-
 θρωπον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἅμα ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν τὸ αὐτὸ
 ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Ὁ ¹ δ' αὐτὸς λόγος ¹⁶
 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ
 τὸ μὴ ² ἀνθρώπῳ εἶναι ἕτερον σημαίνει, εἴπερ καὶ τὸ λευκὸν
 εἶναι καὶ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἕτερον· πολὺ γὰρ ἀντίκειται
 ἐκεῖνο μᾶλλον, ὥστε ³ σημαίνειν ἕτερον. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευ- ¹⁷
 κὸν ⁴ φήσει τὸ αὐτὸ καὶ ἐν σημαίνειν, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐροῦμεν
 ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη, ὅτι ⁵ ἐν πάντα ἐστὶ καὶ οὐ μόνον
 τὰ ἀντικείμενα. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται τοῦτο, συμβαίνει τὸ
 λεχθέν, ἂν ἀποκρίνηται τὸ ἐρωτώμενον. Ἐὰν δὲ προστιθῇ
⁶ ἐρωτῶντος ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποφάσεις, οὐκ ἀποκρίνεται τὸ
 ἐρωτώμενον. Οὐθὲν γὰρ κωλύει ⁷ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἄνθρω- ¹⁸
 πον καὶ λευκὸν καὶ ἄλλα μυρία τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὅμως ⁸ ἐρο-
 μένον εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ἄνθρωπον τοῦτο εἶναι ἢ οὐ, ἀποκρι-
 τέον τὸ ἐν σημαῖνον, καὶ οὐ προσθετέον ὅτι καὶ λευκὸν καὶ
 μέγα. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἄπειρά ⁹ γ' ὄντα τὰ συμβεβη-
 κότα διελθεῖν· ἢ ¹⁰ οὖν ἅπαντα διελθέτω ἢ μηθέν. Ὅμοίως ¹⁹
 τοῖνυν εἰ καὶ μυριάκις ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄν-
 θρωπος, οὐ προσαποκριτέον τῷ ¹¹ ἐρομένῳ εἰ ἔστιν ἄνθρωπος,
 ὅτι ἔστιν ¹² ἅμα καὶ οὐκ ἄνθρωπος, εἰ ¹³ μὴ καὶ τᾶλλα ὅσα
 συμβέβηκε προσαποκριτέον, ὅσα ἐστὶν ἢ μὴ ἐστὶν· ἐὰν δὲ
 τοῦτο ποιῇ, οὐ διαλέγεται. Ὅλως δ' ἀναιροῦσιν οἱ τοῦτο
 λέγοντες οὐσίαν καὶ τὸ τί ἦν ¹⁴ εἶναι. Πάντα γὰρ ἀνάγκη ²⁰
 συμβεβηκέναι φάσκειν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ¹⁵ ἢ
 ζῷον εἶναι, ¹⁶ μὴ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔσται τι ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι,
 τοῦτο οὐκ ἔσται μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, καί-
 τοι αὗται ἀποφάσεις τούτου· ἐν γὰρ ἦν ¹⁷ ὃ ¹⁸ ἐσήμανε, καὶ ἦν
 τοῦτο τινὸς ¹⁹ οὐσία. Τὸ δ' οὐσίαν ²¹ σημαίνειν ἐστὶν ὅτι οὐκ ²¹

¹ αὐτὸς δὲ A^b. ² εἶναι ἀνθρώπῳ T. ³ σημαίνει A^b. ⁴ φήσει A^b.
⁵ ἐν τὰ πάντα S. ⁶ ἐρωτῶντός τινος ἀπλῶς S.T. ⁷ τὸ αὐτὸ εἶναι A^b.
⁸ ἐρομένου E. ⁹ γ' om. S. ¹⁰ οὖν τὰ ἅπαντα πάντα διελθετέον A^b.
¹¹ ἐρομένου E. ¹² ἅμα] ἀλλὰ A^b. ¹³ μὴ καὶ] καὶ μὴ S. ¹⁴ εἶναι μὴ εἶναι
 πάντα A^b. ¹⁵ ἢ] τὸ μὴ ἢ C^b. ἢ—ἀνθρώπῳ εἶναι om. E. ¹⁶ μὴ εἶναι τι
 ἦν εἶναι τινός. εἰ A^b. ¹⁷ ἐσήμανε T.A^b. ¹⁸ οὐσία τῇδ' οὐσία S. ¹⁹ ση-
 μαίνειν δ' αὐτῆς ἐστὶν A^b.

ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ. Εἰ δ' ἔσται ^m αὐτῷ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ⁿ ἢ ὅπερ ^o μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ὅπερ μὴ εἶναι
 22 ἀνθρώπῳ, ἄλλο ^p τι ἔσται. Ὡστ' ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν
 ὅτι οὐθενὸς ἔσται τοιοῦτος λόγος, ἀλλὰ πάντα κατὰ συμ-
 βεβηκός. ^q τοῦτῳ γὰρ διώρισται οὐσία καὶ τὸ συμβεβηκός·
 τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ^r ἔστι μὲν λευ-
 23 κός ἀλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν. Εἰ δὲ πάντα κατὰ συμβεβηκός
 λέγεται, οὐθὲν ἔσται πρῶτον τὸ καθόλου, ^s εἰ ἀεὶ τὸ συμ-
 βεβηκός καθ' ὑποκειμένου τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν.
 Ἀνάγκη ἄρα εἰς ἀπειρον ἰέναι. Ἀλλ' ἀδύνατον· ^t οὐδὲ γὰρ
^v πλείω συμπλέκεται δυοῖν· τὸ γὰρ συμβεβηκός οὐ συμβε-
 βηκότηι συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταῦτῳ.
 24 Λέγω δ' οἷον τὸ λευκὸν ^w μουσικόν, καὶ τοῦτο λευκόν, ὅτι
 ἄμφω τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἀλλ' οὐχ ὁ Σωκράτης
 μουσικὸς ^x οὕτως, ὅτι ἄμφω συμβέβηκεν ἐτέρῳ τινί. Ἐπεὶ
 τοίνυν τὰ μὲν οὕτως τὰ δ' ^y ἐκείνως λέγεται συμβεβηκότα,
 ὅσα οὕτως λέγεται ὡς τὸ λευκὸν τῷ Σωκράτει, οὐκ ἐνδέχε-
 ται ἀπειρα εἶναι ἐπὶ τὸ ^z ἄνω, οἷον τῷ Σωκράτει τῷ ^a λευκῷ
 ἕτερόν τι συμβεβηκός· οὐ γὰρ γίγνεται τι ἐν ἐξ ἀπάντων.
 25 Οὐδὲ δὴ τῷ λευκῷ ^b ἕτερόν τι ἔσται συμβεβηκός, οἷον τὸ
 μουσικόν· οὐθέν τε ^c γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνῳ ἢ ἐκείνῳ τούτῳ
 συμβέβηκεν, καὶ ἅμα διώρισται ὅτι τὰ μὲν ^d οὕτω συμβέ-
 βηκε, τὰ δ' ὡς τὸ μουσικὸν Σωκράτει· ὅσα δ' οὕτως, οὐ
 συμβεβηκότηι συμβέβηκε ^e τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ὅσα ^f ἐκεί-
 26 νως, ὥστ' οὐ πάντα κατὰ συμβεβηκὸς λεχθήσεται. Ἔσται
 ἄρα τι καὶ ὡς οὐσίαν σημαῖνον. Εἰ δὲ τοῦτο, δέδεικται ὅτι
 ἀδύνατον ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις. Ἐτι εἰ ἀλη-
 27 θεῖς αἱ ἀντιφάσεις ἅμα ^g κατὰ τοῦ αὐτοῦ πάσαι, δῆλον ὡς
 ἅπαντα ἔσται ἐν. Ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τριήρης καὶ τοῖ-

^m αὐτῷ τῷ] τί Ab. ⁿ ἢ add. Ab. ^o ἀνθρώπῳ μὴ Ab. ^p τι add. Ab.
^q τοῦτο S.T. τούτῳ—συμβεβηκός om. E. ^r ἔσται S. ^s εἰ δ' ἀεὶ E.S.T.
^t οὐ S.T. ^v πλείω] δύο Ab. ^w μουσικόν] καὶ μ. T. ^x οὗτος S.
^y ἐκείνως] ἄλλως T. ^z ἄνω] ἀνθρώπῳ T. ^a λευκῷ καὶ ἔτ. T. ^b ἔσται
 ἕτερόν τι S. ^c γὰρ om. T. ^d τοῦτω Ab. ^e τὸ om. E.S. ^f ἐκείνῳ S.
^g κατὰ] καὶ S.

χος καὶ ἄνθρωπος, εἰ κατὰ ^h παντός ⁱ τι ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, καθάπερ ἀνάγκη τοῖς τὸν Πρωταγόρου ^k λέγουσι λόγον. Εἰ γὰρ τῷ ^l δοκεῖ μὴ εἶναι τριήρης ὁ ἄνθρωπος, δῆλον ^m ὅτι οὐκ ⁿ ἔστι τριήρης· ὥστε καὶ ἔστιν, εἴπερ ^o ἡ ἀντίφασις ἀληθής. Καὶ γίγνεται δὴ τὸ τοῦ Ἀναξ- 28 αγόρου, ὁμοῦ πάντα χρήματα· ὥστε μὴθὲν ἀληθῶς ^p ὑπάρχειν. Τὸ ἀόριστον οὖν ^q εἰκόασι λέγειν, καὶ οἰόμενοι ^r τὸ ὃν λέγειν περὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγουσιν· τὸ γὰρ ἐνδύμει ὃν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ ^s τὸ ἀόριστόν ἐστιν. Ἀλλὰ μὴν λεκτέον γ' 29 ^t αὐτοῖς κατὰ παντός τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν· ἄτοπον γὰρ εἰ ἐκάστῳ ἢ μὲν αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπάρξει, ἢ δ' ἑτέρου ὃ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ οὐχ ὑπάρξει. Λέγω δ' οἷον εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅτι οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ ^v οὐ τριήρης. Εἰ μὲν οὖν ἢ κατάφασις, ἀνάγκη καὶ τὴν 30 ἀπόφασιν· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει ἢ κατάφασις, ^w ἢ γε ἀπόφασις ὑπάρξει μᾶλλον ^x ἢ ^y αὐτοῦ. Εἰ οὖν κακείνη ὑπάρχει, ὑπάρξει καὶ ἢ τῆς τριήρους· εἰ δ' αὕτη, καὶ ἢ κατάφασις. Ταῦτά τε οὖν συμβαίνει τοῖς λέγουσι τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὅτι οὐκ ἀνάγκη ^z ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι. Εἰ γὰρ ἀληθὲς ^a ἐστιν 31 ὅτι ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ οὗτ' ἄνθρωπος οὗτ' οὐκ ἄνθρωπος ἔσται· τοῖν γὰρ δυοῖν δύο ἀποφάσεις. Εἰ δὲ μία ἐξ ^b ἀμφοῖν ἐκείνη, καὶ αὕτη μία ἂν εἴη ἀντικειμένη. ^c Ἐτι ἥτοι περὶ ἅπαντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ^d καὶ 32 λευκὸν καὶ ^e οὐ λευκὸν καὶ ὃν καὶ οὐκ ὄν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας φάσεις καὶ ἀποφάσεις ὁμοιοτρόπως, ἢ οὐ ἀλλὰ ^f περὶ μὲν τινας, περὶ τινας δ' οὐ. Καὶ εἰ μὲν μὴ περὶ πάσας, αὐταὶ 33 ἂν εἶεν ὁμολογούμεναι· εἰ δὲ περὶ πάσας, πάλιν ^g ἥτοι καθ' ὅσων τὸ φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι καὶ καθ' ὅσων ἀποφῆσαι καὶ

^h πάντα S. ⁱ τι om. Ab. ^k λόγον λέγουσιν Ab. ^l δοκεῖν S. Ab. ^m ὅτι] ὡς Ab. ⁿ ἔστι] ἔσται T. ^o ἢ] ἢ ἢ Ab. ^p ἐνυπάρχειν E, ἐν ὑπάρχειν S. T. ^q εἰκόασι τῆς ὕλης λέγειν T. ^r λέγειν τὸ ὃν Ab. ^s τοῦ T. ^t αὐτὸς S. ^v οὐ] ἢ τριήρης ἢ οὐ Ab. ^w ἢ] εἰ ἢ E. ^x ἢ] ἢ S, ἢ ἢ E. T., om. Ab. ^y post αὐτοῦ T. ἢ τῆς τριήρους. ^z ἢ ante φάναι om. S. T. ^a ἐστιν add. Ab. ^b ἀμφοτέρων E. S. T. ^c ἔτι] τι Ab, ἔτι εἴτι T. ^d καὶ post ἔστι om. T. ^e οὐ om. S. ^f μὲν περὶ Ab. ^g ἥτοι] εἴτι T.

φῆσαι, ἢ κατὰ μὲν ὧν φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ^h καθ' ὅσων δὲ
 34 ἀποφῆσαι οὐ ⁱ πάντων φῆσαι. Καὶ εἰ μὲν οὕτως, εἴη ἂν τι
 παγίως οὐκ ὄν, καὶ αὕτη βεβαία δόξα· καὶ εἰ τὸ μὴ εἶναι,
 βέβαιόν τι καὶ γνώριμον· γνωριμωτέρα ^k γὰρ ἂν εἴη ^l ἢ φά-
 σις ^m ἢ ἀντικειμένη.· Εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ⁿ ὧν ἔστιν ἀποφῆσαι
 κατὰ τούτων ἔστι φάναι, ἀνάγκη ἥτοι ἀληθὲς διαιροῦντα λέ-
 35 γειν, οἷον ὅτι λευκὸν καὶ πάλιν ὅτι οὐ λευκόν, ἢ οὐ. Καὶ
 εἰ μὲν μὴ ἀληθὲς διαιροῦντα ^o λέγειν, οὐ λέγει τε ταῦτα
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐθέν· τὰ δὲ μὴ ὄντα πῶς ἂν φθέγγαιτο ἢ
 ᾤνοήσειεν; Καὶ ^q πάντα δ' ἂν εἴη ἓν, ὥσπερ καὶ πρότερον
 εἴρηται, καὶ ταυτόν ἔσται ^r καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ τριή-
 36 ρης καὶ αἱ ἀντιφάσεις αὐτῶν. Εἰ ^s γὰρ ὁμοίως καθ' ^t ἐκάστων,
^v οὐθέν διοίσει ἕτερον ἑτέρου· εἰ γὰρ διοίσει, τοῦτ' ἔσται
 ἀληθὲς καὶ ἴδιον.· Ὅμοίως δὲ ^w καὶ εἰ διαιροῦντα ἐνδέχεται
 ἀληθεύειν, συμβαίνει τὸ λεχθέν. Πρὸς δὲ τούτῳ ὅτι πάντες
 ἂν ^x ἀληθεύοιεν καὶ πάντες ἂν ψεύδοιντο, καὶ αὐτὸς αὐτὸν
 ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι.· Ἀμα δὲ φανερόν ὅτι περὶ οὐθενός
 37 ἔστι πρὸς τοῦτον ἡ σκέψις· οὐθέν γὰρ λέγει. Οὔτε γὰρ
 οὕτως οὐτ' οὐχ οὕτως λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
 Καὶ πάλιν γε ταῦτα ^y ἀπόφησιν ἄμφω, ὅτι οὐθ' οὕτως οὔτε
^z οὐχ οὕτως· εἰ γὰρ μή, ἥδη ἂν τι ^a εἴη ὠρισμένον.· Ἔτι εἰ
 ὅταν ἡ φάσις ἀληθὴς ἦ, ἡ ἀπόφασις ψευδής, καὶ αὕτη ἀλη-
 θὴς ^b ἦ, ἡ κατάφασις ψευδής, οὐκ ἂν εἴη ^c τὸ αὐτὸ ἅμα φάναι
 38 καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς.· Ἀλλ' ἴσως φαῖεν ἂν τοῦτ' εἶναι τὸ
 ἐξ ἀρχῆς κείμενον.· Ἔτι ἄρα ὁ μὲν ἢ ἔχειν πως ὑπολαμβά-
 νων ἢ μὴ ἔχειν διέψευσται, ὁ δὲ ἄμφω ἀληθεύει; Εἰ ^d γὰρ
 ἀληθεύει, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ὅτι τοιαύτη τῶν ὄντων ἢ
^e φύσις; Εἰ δὲ μὴ ἀληθεύει, ἀλλὰ μᾶλλον ἀληθεύει ^f ὁ ἐκεί-

^h καθ'] καὶ καθ' T. ⁱ πάντως E.S. ^k γὰρ add. Ab. ^l ἢ om. T.
^m ἢ ἀντικειμένη] ἢ ἡ ἀντικειμένη ἀπόφασις Ab. ⁿ ὧν—φάναι Ab: ceteri
 ὅσα ἀποφῆσαι φάναι. ^o λέγειν] λέγει Ab. ^p νοήσεις Ab: ceteri βαδί-
 σις. ^q ἅπαντα Ab. ^r καὶ post ἔσται om. T. ^s γὰρ Ab: ceteri δ'.
^t ἐκαστον S.T. ^v οὐδενὶ Ab. ^w εἰ καὶ T. ^x ἀληθεύσειεν Ab. ^y ἀπό-
 φασιν T. ^z post οὐχ οὕτως S. λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
^a εἴη] πω Ab. ^b ἢ alterum om. Ab. ^c ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^d γὰρ]
 γὰρ μὴ Ab. ^e φύσις] φύσις ἀληθεύει S. ^f ὁ] ἢ ὁ Ab.

νως ὑπολαμβάνων, ἥδη πως ἔχοι ἂν τὰ ὄντα, καὶ τοῦτ' ἀλη-
 θές ἂν εἴη, καὶ οὐχ ἅμα καὶ οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ ὁμοίως 39
 ἅπαντες καὶ ψεύδονται ἔκαστος καὶ ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε ἡ φθέγγε-
 σθαι οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳ ἱ ἔστιν ἅμα γὰρ κ ταυτά τε καὶ
 οὐ ταυτά λέγει. Εἰ δὲ μηθὲν ὑπολαμβάνει ἀλλ' ὁμοίως
 οἴεται καὶ οὐκ οἴεται, τί ἂν διαφερόντως ἔχοι ἡ τῶν πεφυκό-
 των; Ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν ὅτι οὐθεὶς οὕτω διά-
 κειται οὔτε τῶν ἄλλων οὔτε τῶν λεγόντων τὸν λόγον τοῦτον.
 Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μεγαράδῃ ἀλλ' οὐχ ἡσυχάζει οἰόμε- 40
 νος βαδίζειν; Οὐδ' ἢ εὐθέως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ ἢ εἰς
 φάραγγα, εἰς τύχῃ, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος, ὥς οὐχ
 ὁμοίως οἰόμενος μὴ ἀγαθὸν εἶναι ὁ τὸ ἐμπεσεῖν καὶ ἀγαθόν;
 Δῆλον ἄρα ὅτι τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει τὸ δ' οὐ βέλ-
 τιον. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπον τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπον 41
 καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τὸ δ' οὐ γλυκὺ ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν.
 Οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν Ρ οἴη-
 θεὶς βέλτιον εἶναι τὸ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἄνθρωπον εἴτα
 ἡ ζητῇ ἀντά· καίτοι ῥ γ' ἔδει, εἰ ταὐτόν ἦν ὁμοίως καὶ ἄν-
 θρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὅπερ ἐλέγχθη, οὐθεὶς ὅς οὐ 42
 φαίνεται τὰ μὲν εὐλαβούμενος τὰ δ' οὐ. Ὡστε, ὥς ἔοικε,
 πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἀπλῶς, εἰ μὴ περὶ ἅπαντα,
 ἀλλὰ περὶ τὸ ἅμεινον καὶ χεῖρον. Εἰ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι 43
 ἀλλὰ δοξάζοντες, πολὺ μᾶλλον ἐπιμελητέον ἂν εἴη τῆς ἀλη-
 θείας, ὥσπερ καὶ νοσώδει ὄντι ἢ ὑγιεινῷ τῆς ὑγιείας· καὶ
 γὰρ ὁ δοξάζων πρὸς ἡ τὸν ἐπιστάμενον οὐχ ὑγιεινῶς διάκει-
 ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐπεὶ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως 44
 ἔχει καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τό γε μᾶλλον καὶ ἡττον ἐνεστὶν
 ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως φήσαιμεν εἶναι
 τὰ ὡς δύο ἄρτια καὶ τὰ τρία, οὐδ' ὁμοίως διέψευσται ὁ τὰ
 τέτταρα ὡς πέντε οἰόμενος καὶ ὁ χίλια. Εἰ οὖν μὴ ὁμοίως,

ἔ καὶ οὐκ ἀλ. E. ἡ φθέγγεσθαι S. ἱ ἔσται Ab. κ ταυτά τε καὶ οὐ
 ταυτά plerique. ἡ τῶν] τί τῶν T. ἢ εὐθὺς Ab. ἢ εἰς post ἢ om. E.
 ὁ τὸ om. E. Ρ οἴηθῃς Ab. ἡ ζητεῖ S.T.Ab. ῥ γε δεῖ T, ἔδει γ' E.S.
 ὥς om. T. ἡ τὸν om. S. ὅτι] ἢ T. ὡς δύο] δύο εἶναι Ab. ὡς πέντε]
 πάντα E.

45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦπτον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὅτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Καὶ εἰ μὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἶμεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύοντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.

- 5 Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ^z ἄμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκούντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ^a εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τὰναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν· ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ ² εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τοῦτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκούντα ^b εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ^c ἀληθεύουσιν πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ^d ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰσὶ διανοίας ἀμφοτέρω οἱ λόγοι, δῆλον. Ἔστι δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ^e πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ ³ πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορησαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐΐατος ἢ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἢ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἔλεγχος ἴσιν τοῦ ^f τ' ἐν ⁴ τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλίλυθε δὲ τοῖς διαποροῦσιν αὕτη ἢ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἢ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰναντία ^g ὑπάρχειν ὀρῶσιν ἐκ ταυτοῦ ⁵ γινόμενα τὰναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ^h γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προὔπηρχεν ὁμοίως τὸ πρᾶγμα ⁱ ἄμφω ὄν, ὥσπερ καὶ ⁴ Ἀναξαγόρας μεμίχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ὁμοίως καθ' ὅτιοῦν ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν. ⁶ Πρὸς μὲν ^k οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐροῦμεν ὅτι

ὅτι om. A^b. ^z αὐτοὺς ἄμφω A^b. ^a εἶναι post ἀνάγκη A^b. ^b πάντα εἶναι T. ^c ἀληθεύουσιν E.S.T. ^d εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι A^b. ^e ἅπαντας E.S.T. ^f τ' om. A^b. ^g ὑπάρξειν E.T. ^h γίνεσθαι A^b. ⁱ post ἄμφω ὄν A^b. τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. ^k οὖν add. E.A^b.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὀρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ^m ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ⁿ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ^o κατὰ ^p ταὐτὸ ὄν· δυνάμει μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταὐτὸ εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχείᾳ δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσομεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλ-
 λην ^q τινὰ οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἥ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνόις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐλήλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότητι, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γενομένοις ^r δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἕκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνουν, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν ἂν τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ^s δὲ ⁹ πολλοῖς τῶν ^t ἄλλων ^v ζώων τὰναντία ^w περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστῳ πρὸς αὐτὸν οὐ ταῦτα κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποῖα οὖν τούτων ^x ἀληθῆ ἢ ψευδῆ, ἄδηλον· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γέ φησιν ἥτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον. ^y Ὅλως δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁰ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοίωσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς εἶναί φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγέννηται ἔνοχοι. Καὶ ¹¹ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ^z ἐναύξεται ἀνθρώποισιν.

Καὶ ἐν ἐτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὄσσον . . . ἄλλοιοι ^a μετέφυν, ^b τόσσον ἄρ σφισιν αἰεὶ

καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίστατο.

¹ ἀληθῶς T. ^m ὄν] ὅπως Ab. ⁿ καὶ ante ὄν add. Ab. ^o κατὰ om. Ab. ^p αὐτὸ T. ^q τινὰ add. Ab. ^r δοκεῖ E.S.T. ^s δὲ καὶ π. Ab. ^t ἄλλων om. Ab. ^v ζώων ὑγαινοῦσι τὰν. Ab.Fb. ^w περὶ τῶν αὐτῶν add. Ab. ^x ψευδῆ ἢ ἀληθῆ T. ^y ὁμοίως Ab. ^z ἀέξεται S.Bb.Cb. ^a μετέφην S.T.Ab. ^b τόσσον E.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον·

ὥς γὰρ ^cἐκάστος ^dἔχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^eεὐὸς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων ^fφύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα.

13 ¹Ἀναξαγόρου δὲ ^gκαὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
 ἐταίρων ^hτινάς, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν
 14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ⁱὈμηρον ⁱταύτην ἔχοντα φαί-
 νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν ^jἘκτορα, ὡς ἐξέστη ὑπὸ
 τῆς πληγῆς, κεῖσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὡς φρονούντας μὲν καὶ
 τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταυτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^kεἰ
 ἀμφοτέραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ
 15 οὕτως ^lἔχει. ^mἩ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαῖνον ἐστίν·
 εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἑωρακότες (οὔτοι
 δ' εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὔτοι τοι-
 αῖτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
 ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ⁿἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγχει-
 ρούντας; Τὸ γὰρ τὰ ^oπετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη
 16 τὴν ἀλήθειαν. Αἵτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
 ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
 τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
 σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἵπομεν· διὸ εἰ-
 17 κότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθὴ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
 ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ ^pἘπίχαρμος ^pεἰς Ξενοφά-
 νην. ^qἘτι δὲ πᾶσαν ὁρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
 κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθὲν ἀληθεύμενον, περί γε τὸ
 18 ^qπάντη πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχεται ἀληθεύειν. ^rἘκ
 γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
 εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἡρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
 τυλὸς εἶχεν, ὅς τὸ τελευταῖον οὐθὲν ᾤετο ^rδεῖν λέγειν ἀλλὰ

^c ἐκάστω A^b, ἐκάστοι' S.B^b.C^b. ^d ἔχει S.B^b. ^e ὡς E. ^f φύσις
 ἀνθρώποισιν om. A^b. ^g καὶ om. T. ^h τινός E.T.A^b. ⁱ τοιαύτην S.T.
^k εἰ om. A^b. ^l ἔχει E. ^m ἦ] ἢ T.A^b. ⁿ ἀθυμῆν E. ^o πετόμενα E.
^p ἢ ξενοφάνης T. ^q πάντως πάντη S.T. ^r λέγειν δεῖν T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
^s ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἅπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς ^t τοῦτον τὸν λόγον ¹⁹
 ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γιγνομένου ἤδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως τε ²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρξει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ^v ἰέναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ^w λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταυτὸν ἔστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκουμεν. Ἐτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ^x ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφήναντο. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν ^y φθορᾷ καὶ γενέσει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος ^z οὐθὲν ὡς εἰπεῖν ^a μόνιον τοῦ παντός ἐστιν, ὥστε
 δικαιότερον ^b ἂν δι' ἐκεῖνα ^c τούτων ἀπεψηφίσαντο ^d ἢ διὰ
 ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο. Ἐτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτα τοῖς πάλαι λεχθεῖσιν ἐροῦμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί- ²³
 τοι ^e συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ^f πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ^g μεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
^h γε ⁱ ὅτι οὐδ' ἡ αἴσθησις ψευδὴς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταυτὸν τῇ αἰσθήσει. Εἰτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ' ²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστι τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ^k ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

^s ὅτι add. A^b. ^t τούτων E. ^v ἰέναι] εἶναι codices. ^w λέγωμεν S.
^x εἰδότες S.T. ^y φθορᾷ E. ^z ὡς εἰπεῖν οὐδὲν A^b. ^a τοῦ παντός μόνιον
 S.B^b.C^b. ^b ἂν] εἰ A^b. ^c τούτων E.A^b. ^d ἢ] ἢ E, εἰ A^b. ^e γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ^f ἢ κινεῖσθαι πάντα A^b. ^g μεταβάλλειν A^b. ^h γε add.
 A^b. ⁱ ὅτι om. T.A^b. ^k ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγιαίνουνσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
^p καὶ βαρύτερα πότερον ^q ἂ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἢ ^q ἂ τοῖς ^r ἰσχύ-
 ουσιν, καὶ ἀληθῆ πότερον ^q ἂ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q ἂ τοῖς
²⁵ ^s ἐγρηγορόσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονταί γε, φανερόν·
 οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ ¹ Αθήνησιν εἶναι ὧν ἐν Λι-
 βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ῥοδεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
 ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δῆπου ὁμοίως κυρία ἢ τοῦ ἰα-
 τροῦ δόξα καὶ ἢ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
²⁶ ἔσεσθαι ὑγιοῦς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἢ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
 πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
 γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. ^y ὧν ἐκάστη ἐν τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδέ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
²⁷ οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
 πάθος ^b ἡμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ᾧ συμβέβηκε τὸ πά-
 θος. Λέγω δ' οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
 βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
 ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἷόν ἐστιν ὅταν
 ᾧ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
²⁸ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
 ἀναιροῦσιν οὗτοι οἱ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
 εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μηθέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
 καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἔστιν
 ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλως τ' εἴ
 πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
²⁹ ἐμφύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
 αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
 σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
^p καὶ β.—ἰσχύουσιν om. T. ^q ἂ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^s ἐγρηγόρων E. ^t οὐχ οἷον τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβὼν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὧν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
 ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἡμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλον et μετα-
 βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μὴδὲ Ab, omissis mox μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἃ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ¹ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ³⁰
 δὴ ἢ γ' αἴσθησις ^k αὐτὴ ἐαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐστι τι καὶ ἕτε-
 ρον παρὰ τὴν αἴσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
 σεως· τὸ γὰρ κινεῖν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· καὶ
 εἰ ¹λέγεται πρὸς ^mἄλλα ⁿταῦτα, οὐθὲν ἦττον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ 6
 τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
 ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^oκρι-
 νοῦντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοιά ἐστι τῷ
 ἀπορεῖν πρότερον καθεύδομεν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται ²
 δ' αἱ ἀπορίαι ^pαἱ τοιαῦται πᾶσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^qλόγον ἀξιούσιν ^rοὔτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
 την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^sὅτι γε ^tοὐ πεπεισμένοι
 εἰσὶ, φανεροὶ εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἀλλ' ὅπερ εἵπομεν,
 τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
 ἐστι λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- ³
 τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἐστι γὰρ οὐ χαλεπὸν
 λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^vμόνον ζητοῦντες ἀδύ-
 νατον ζητοῦσιν· ^wἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
 λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστι πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἐνιά ^xἐστὶ ⁴
 καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, οὐκ ἂν εἴη ^zπᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
 τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
 ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^aεἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
 πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ⁵
 τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
 μενόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ᾧ φαίνεται καὶ ὅτε φαί-
 νεται καὶ ἦ καὶ ὧς. ^bἌν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὕτω
 δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^cαὐτοῖς τὰναντία ταχὺν λέγειν. Ἐν- ⁶
 δέχεται γὰρ ^dτῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

ⁱ δυνατον Ab. ^k αὐτῇ E, om. Ab. ^l λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγων S. ^r εἶναι οὔτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
 σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνον Ab. ^w ἐναντία γάρ] ἐναντίον γάρ S. ^x ἐστὶ
 καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἐαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b ἐὰν Ab.
^c ἐαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

^οτῇ δὲ γεύσει μή, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^ῑδυνῶν ὄντοι μὴ ^εταυτὰ
ἐκατέρα τῇ ὄψει, ^ῑἀν ὧσιν ^ῑἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ
τὰς πάλαι εἰρημένους αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^κἀλη-
θὲς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀληθῇ·
οὔτε γὰρ ἅπανσι ταυτὰ φαίνεσθαι οὔτε ^ῑαὐτῷ ἀεὶ ταυτά,
^γἀλλὰ πολλάκις τάναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ^ῑχρόνον. ^ῑἩ
μὲν γὰρ ἀφῇ δύο λέγει ἐν τῇ ^οἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἡ
δ' ὄψις ἓν. ^ῑἈλλ' οὔτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰ-
σθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἀν
εἶη ἀληθές. ^ῑἈλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^ῑλέγειν τοῖς μὴ
δὲ ἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλη-
^εθὲς τοῦτο, ἀλλὰ τούτῳ ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον
εἴρηται, ἀνάγκη ^ῑκαὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν
καὶ αἴσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθὲν μηθενὸς
προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἢ ἔσται, δηλὸν ὅτι οὐκ ἀν
εἶη ἅπαντα πρὸς δόξαν. ^ῑἘτι εἰ ἓν, πρὸς ἓν ^ῑἢ πρὸς ὠρι-
σμένον· καὶ εἰ ταυτὸ καὶ ἡμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
^γδιπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὴ τὸ ^ῑδοξάζον εἰ ταυτὸ ἄν-
θρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^ῑἔσται ἄνθρωπος τὸ δοξά-
ζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^ῑδ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ
^ῑδοξάζον, ^ῑἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. ^ῑὍτι μὲν οὖν
βεβαιοτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντι-
κειμένας φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγουσι, καὶ ^ῑδιὰ
τί οὕτω λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. ^ῑἘπεὶ δ' ἀδύνατον τὴν
ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^ῑἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι
^ῑοὐδὲ τάναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν
γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησίς ἐστιν οὐχ ^ῑἡττον, οὐσίας δὲ
στέρησις ἀπόφασίς ἐστιν ἀπὸ τινος ὠρισμένου γένους. Εἰ

^οτῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^ῑδυνῶν T. ^εταυτῷ E. ^ῑἐὰν E.T.
^ῑἀνόμοια T. ^κἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^ῑἐαυτῷ Ab, ταυτῷ T. ^ῑλό-
γον T. ^ῑἡ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^οἀπαλλάξει Ab. ^ῑοὐ τί Ab.
^ῑλέγειν om. T. ^ῑκαὶ ante πρὸς om. Ab. ^ῑἢ ἢ Ab. ^ῑδοξάζειν S.T.
^ῑἔστιν E.S.T. ^ῑδὲ καθ' ἕκαστον Ab. ^ῑἄπειρα] πρὸς ἄπειρα Ab.
^ῑδιὰ τί] ἀν Ab. ^ῑἅμα ἀληθεύεσθαι Ab. ^ῑἡττον· οὐσίας στέρησις. ἡ δὲ
στέρησις ἀπ. Ab.

οὖν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τὰναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῇ ἄμφω, ἢ θάτερον ὃ μὲν πῇ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7
ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ὅτι ἐν καθ' ἑνὸς ὁτιοῦν. Δι-
λον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος. Τὸ
μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ὁ τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεῦδος, τὸ
δὲ ὁ τὸ ὄν εἶναι ἢ καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ὁ καὶ ὁ
λέγων εἶναι ἢ ἢ μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ 2
ὄν ἢ λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἐτι ὅτι 1 τὸ
μεταξὺ ὅτι ἔστι τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαῖον μέλανος
καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μηδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν
οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν
μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν). νῦν δ' ὁ αἰεὶ φαί-
νεται. Οὐ γάρ ἐστι μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα 3
καὶ μεταξύ. Εἰ δ' ἔστι μεταξύ, καὶ οὕτως ὁ εἶη ἂν τις εἰς
λευκὸν οὐκ ἐκ ὁ μὴ λευκοῦ γένεσις. νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἐτι
πάν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατάφῃσιν ἢ ἀπό-
φῃσιν. τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δῆλον ὅταν ὁ ἀληθεύῃ ἢ ψεύδη-
ται. Ὅταν μὲν ὁδὶ συνθῇ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν 4
δὲ ὁδὶ, ψεύδεται. Ἐτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφά-
σεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ὁ λέγεται ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει
τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ὁ τὸ μὴ ὄν
ἔστι, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις
ἔστι. Ἐτι ἐν ὅσοις ὁ γένεσιν ἢ ἀπόφῃσις τὸ ἐναντίον ἐπι- 5
φέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔστι, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς
οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ
δὲ δῆλον. Ἐτι εἰς ἅπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

^b μὲν om. A^b. ^c ἐν om. A^b. ^d τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ^e τὸ post
δὲ om. E. ^f καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ^g καὶ ὁ] ἐκείνο A^b. ^h μὴ] μὴ εἶναι S.
ⁱ λέγει E. ^k ὅτι] εἶ τι S. ^l τὸ post ὅτι add. A^b. ^m ἔστι A^b.
ⁿ αἰεὶ om. A^b. ^o εἶη ἂν τις] ἢ ἢ ἀντίφῃσις A^b, et omisso ἢ F^b. ^p μὴ]
μὴ οὐ S.T. ^q ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ^r λέγεται A^b. ^s τὸ ante μὴ
om. T. ^t γένεσις rc. T.

- 6^v τὰ ὄντα ἔσται ^w ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἡ γὰρ οὐσία ^x ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. ^y Ἐτι ὅταν ὑέρο-
 μένου ^z εἰ λευκὸν ἔστιν εἴπη ^a ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέ-
 7 φυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. ¹ Ἐλήλυθε δ' ἐνίοις αὕτη ἡ δόξα ὥσπερ ^d καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ^e γὰρ λύνει μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθές εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ^f ζητεῖν λόγον. ¹ Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. ¹ Ὀρι-
 8 σμός δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνειν τι ἀναγκαῖον ^g εἶναι αὐτούς· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημείον, ὀρισμός ^h γίνεται. ¹ Ἔοικε δ' ὁ μὲν ¹ Ἡρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' ¹ Ἀναξαγόρου εἶναί τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ⁱ ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μιχθῇ, οὔτ' ἀγαθὸν οὔτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.
- 8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ^k τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθές εἶναι (οὐθὲν γὰρ ¹ κωλύειν φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διά-
 2 μετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^m οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ⁿ τῷ ¹ Ἡρακλείτῳ· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκείνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. ¹ Ἐτι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν αἷς οὐχ οἷόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^o δὴ ψευδεῖς ^p πάσας· καί-
 3 τοι δόξειέ ^q γ' αὖ μᾶλλον ἐνδέχεσθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. ¹ Ἀλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα A^b. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^x ἔσται S. ^y ἐρο-
 μένου E. ^z εἰ om. A^b. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. A^b. ^c ἀπέφηνεν S.
^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. A^b. ^f λόγον ζητεῖν E.S.T. ^g αὐτοὺς
 εἶναι T. ^h ἔσται A^b, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. A^b. ^k τὰ
 om. E.T.A^b. ¹ κωλύει A^b. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ ἡρα-
 κλείδου A^b. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.A^b.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιοῦτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^s οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ^t διαλεκτέον ^v λαβόντας τί ^w σημαίνει τὸ ψεῦδος ^x ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴθὲν ἄλλο ^y ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^z ἀποφάναι ψεῦδος ἐστίν, ἀδύνατον πάντα ψευδῇ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μόνιον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^a ἢ φάναι ^b ἢ ἀποφάναι ^c ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρω ψευδῇ εἶναι· θάτερον γὰρ ^c μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψεῦδος ἐστίν. Συμβαίνει δὴ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῇ λέγων καὶ ^d τὸν ἐναντίον ^e αὐτοῦ λόγον ἀληθῇ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^e αὐτοῦ οὐκ ἀληθῇ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^f οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῇ), ὁ δὲ πάντα ψευδῇ καὶ ^g αὐτὸς ^h αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ⁶ ⁱ οὐκ ἀληθὴς μόνος ^k ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^l αὐτὸς ^m αὐτοῦ ὡς ⁿ οὐ ψευδὴς, οὐθὲν ἦττον ^o ἀπείρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῇ λόγον ^p ἀληθῇ ἀληθὴς, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ⁷ ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῇ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^q πάντα, ἀεὶ ταυτὰ ἀληθῇ καὶ ψευδῇ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῇ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^r τὸ ὃν ἀνάγκη μεταβάλλειν· ⁸ ^εκ τινος γὰρ ^s εἰς τί ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, πότε ^t δέ, ἀεὶ δ' οὐθέν· ἔστι γὰρ ^v τι

^r πάντας Ab. ^s οὐχὶ E.S.T. ^t δεῖ λεκτέον T. ^v λαβόντα Ab.
^w σημαίνειν T. ^x ἢ] καὶ Bb. ^y ἢ ante τὸ om. Ab. ^z ἀποφάναι om.
 Cb. ^a ἢ φάναι om. T. ^b ἢ ἀποφάναι om. Cb. ^c μόνιον Ab. ^d τὸ Ab.
^e ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^f οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῇ T, ὃν φησιν αὐτὸς εἶναι
 ἀληθῇ ἐκεῖνός φησι μὴ εἶναι ἀληθῇ Ab. ^g αὐτοῖς S. ^h αὐτόν Ab. ⁱ οὐκ
 om. T. ^k ἐστίν om. Ab. ^l αὐτὸς] αὐτὸν codices. ^m αὐτοῦ om. Ab.
ⁿ οὐ om. T. ^o ἀπείρου Ab. ^p ἀληθῇ om. Ab. ^q πάντα καὶ ἀεὶ Ab.
^r ἀνάγκη τὸ ὃν E.S.T. ^s εἰς τί] ἐστίν Ab. ^t δέ add. E.Ab. ^v τι ὅτι
 T, τιν' ἂ Ab.

ὁ αἰὶ ^wκινεῖ τὰ κινούμενα, καὶ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον
^xαὐτό.

Δ.

γ' Ἀρχὴ ^zλέγεται ἡ μὲν ὅθεν ἂν ^aτις τοῦ πράγματος κινηθεῖν πρῶτον, οἷον τοῦ μήκου καὶ ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας ^bδ' ἑτέρα· ἡ δὲ ὅθεν ἂν κάλλιστα ^cγένετο ἕκαστον, οἷον καὶ μαθήσεως οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς ἐνίοτε ἀρκτέον, ἀλλ' ὅθεν ῥᾶστ' ἂν μάθοι· ἡ δὲ ὅθεν πρῶτον γίνεται ἐνυπάρχοντος, οἷον ὡς πλοίου τρόπισ καὶ οἰκίας θεμέλιος, καὶ τῶν ζώων οἱ μὲν καρδίαν οἱ δὲ ἐγκέφαλον οἱ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν· ἡ δὲ ὅθεν γίνεται ^dπρῶτον μὴ ἐνυπάρχοντος, καὶ ὅθεν ^eπρῶτον ἡ κίνησις πέφυκεν ἄρχεσθαι καὶ ^fἡ μεταβολή, οἷον τὸ τέκνον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἡ μάχη ἐκ τῆς λοιδορίας· ἡ δὲ ^gοὐ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινούμενα καὶ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὥσπερ αἱ τε κατὰ πόλεις ἀρχαὶ καὶ αἱ δυναστεῖαι καὶ αἱ βασιλεῖαι καὶ τυραννίδες. ² Ἀρχαὶ λέγονται καὶ αἱ τέχναι, καὶ τούτων αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ μάλιστα. ^hἜτι ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον· καὶ ⁱγὰρ αὕτη ἀρχὴ λέγεται τοῦ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις. Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ αἷτια λέγεται· ³ πάντα γὰρ τὰ αἷτια ἀρχαί. Πασῶν μὲν οὖν ^kκοινὸν τῶν ἀρχῶν τὸ πρῶτον εἶναι ὅθεν ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται ἢ γιγνώσκεται· τούτων δὲ αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαι εἰσιν αἱ δὲ ἐκτός. Διὸ ^lἢ τε φύσις ἀρχὴ καὶ ¹τὸ στοιχεῖον καὶ ^mἡ διάνοια καὶ ⁿἡ προαίρεσις καὶ οὐσία καὶ τὸ οὐ ἔνεκα· πολλῶν γὰρ καὶ τοῦ γινῶναι καὶ τῆς κινήσεως ἀρχὴ τὰγαθὸν καὶ τὸ ^oκαλόν.

² Ἀἷτιον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ γίγνεται ^qτι ἐνυ-

^w κινεῖται κ. Α^b. ^x αὐτό] αὐτὸ ἀρχὴ λέγεται Α^b. γ ἀρχὴ δὲ λ. Η^b.
^z ἡ μὲν λέγεται Τ. ^a τι Α^b. ^b δ' ἡ ἑτέρα Η^b. ^c γένοιτο ἕκαστον Α^b:
ceteri ἕκαστον γένοιτο. ^d πρώτου Η^b. ^e ἡ κίνησις πρῶτον Τ. ^f ἡ
om. Α^b. ^g οὐ Τ. ^h ἔτι] ἀρχὴ λέγεται ἔτι Α^b. ⁱ γὰρ add. Α^b. ^k τῶν
ἀρχῶν κοινὸν Α^b. ^l τὸ om. Η^b. ^m ἡ add. Ε.Α^b.Η^b. ⁿ ἡ om. Ε.
^o καλόν F^b: vulgo κακόν. Ρ αἷτιον δὲ λέγεται Ε.Τ. ^q τι om. Τ.

πάρχοντος, οἷον ¹ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος
 τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ
 παράδειγμα· τοῦτο δ' ἐστὶν ² ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ
 τὰ ³ τούτων γένη, οἷον τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἓν καὶ
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. ⁴ Ἔτι ὅθεν ἡ
 ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμίσεως, οἷον ὁ βου-
 λεύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν
 τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος.
⁵ Ἔτι ὡς τὸ τέλος· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα, οἷον τοῦ περι-
 πατεῖν ἢ ὑγίεια. Διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; Φαμέν, ἵνα ὑγιαίνῃ, ³
 καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδεδωκέναι τὸ αἴτιον. Καὶ
 ὅσα δὴ κινήσαντος ⁴ ἄλλου μεταξὺ γίγνεται τοῦ τέλους, οἷον
 τῆς ὑγείας ἢ ἰσχυασίας ἢ ἡ κάθαρσις ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ
 ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἔνεκά ἐστι, διαφέρει
 δὲ ἀλλήλων ὡς ὄντα τὰ ⁵ μὲν ὄργανα τὰ ⁶ δ' ἔργα. Τὰ μὲν ⁴
 οὖν αἴτια σχεδὸν τοσανταχῶς λέγεται, ⁵ συμβαίνει δὲ πολ-
 λαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἴτια
 εἶναι ⁶ οὐ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἡ ⁷ α
 ἀνδριαντοποιικὴ καὶ ὁ ⁸ b χαλκὸς οὐ καθ' ἕτερόν τι ἀλλ' ⁹ c ἢ ἀν-
 δριάς· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ
 δ' ὡς ὅθεν ἡ κίνησις. Καὶ ἀλλήλων αἴτια, οἷον τὸ ¹⁰ d πονεῖν ⁵
 τῆς εὐεξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. ¹¹ Ἔτι δὲ
 ταῦτο ¹² ἐνίοτε τῶν ἐναντίων ἐστίν· ὁ γὰρ παρὸν αἴτιον τουδί,
 τοῦτ' ¹³ f ἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἷον τὴν ἀπου-
 σίαν τοῦ κυβερνήτου τῆς ¹⁴ g ἀνατροπῆς, οὗ ἦν ἡ παρουσία
 αἰτία τῆς σωτηρίας. ¹⁵ Ἀμφω ¹⁶ h δέ, καὶ ἡ παρουσία καὶ ἡ ¹⁷ 6
 στέρησις, αἴτια ὡς κινοῦντα. ¹⁸ Ἀπαντα ¹⁹ i δὲ τὰ νῦν εἰρημένα
 αἴτια εἰς τέτταρας τρόπους πίπτει τοὺς φανερωτάτους. Τὰ ²⁰ 7

¹ ὁ post οἷον om. Ab. ² ὁ om. Ab. ³ τούτου E. ⁴ ἀλλ' οὐ T.
⁵ μὲν] μὲν ὡς E. ⁶ x δ'] δ' ὡς E.T. ⁷ συμβ.] καὶ συμβ. T. ⁸ οὐ]
 καθ' αὐτὸ οὐ Fb. ⁹ ἀνδριαντοποιητικὴ T.Ab. ¹⁰ χαλκοῦς T. ¹¹ ἢ T.
¹² πονεῖν αἴτιον τῆς Ab. ¹³ ἐνίοτε om. Ab.Fb.Hb. ¹⁴ ἀπὸν Ab: ceteri
 αὐτὸ. ¹⁵ ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου οὐ Hb. ¹⁶ h δὲ τὸ αὐτὸ καὶ Ab. ¹⁷ i δὲ καὶ
 τὰ Ab.

μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν
 καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ ^k γῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ^l πάντα τῶν σωμάτων,
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου καὶ αἱ ^m ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσμα-
 τος, ὡς τὸ ἐξ οὗ αἰτία ἐστίν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὅλον
 8 καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ
 ὁ βουλευσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς με-
 ταβολῆς ἢ στάσεως. Τὰ δ' ⁿ ἄλλα ὡς τὸ τέλος καὶ τὰ γα-
 θὸν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ οὗ ἕνεκα βέλτιστον καὶ τέλος τῶν
 9 ἄλλων ^o ἐθέλει εἶναι. Διαφερέτω δὲ μηδὲν αὐτὸ ^p εἰπεῖν ἀγα-
 θὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν ^q οὖν αἰτία ταῦτα καὶ
 τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει, τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 10 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὗτοι ἐλάττους. ^r Λέγε-
 ται ^s γὰρ αἰτία πολλαχῶς καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν, προτέρως
 καὶ ὑστέρω· ἄλλου ἄλλο, οἷον ὑγείας ὁ ἰατρὸς καὶ ^v ὁ τεχνί-
 της, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ἀριθμός, καὶ αἰεὶ
 11 τὰ περιέχοντα ὅτιοῦν τῶν καθ' ^w ἕκαστα. ^u Ἐτι δ' ὡς τὸ
 συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ἄλλως Πο-
 λύκλειτος καὶ ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀν-
 δριαντοποιῷ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ
 συμβεβηκός, οἷον ἄνθρωπος αἰτίος ἀνδριάντος, ^x ἢ καὶ ὅλως
 ζῶον, ὅτι ὁ Πολύκλειτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶον.
 12 ^y Ἐστι δὲ καὶ τῶν συμβεβηκότων ^z ἄλλα ἄλλων ^z πρότερον
 καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μουσικὸς αἰτίος ^a λέ-
 γοιτο τοῦ ἀνδριάντος, ἀλλὰ μὴ μόνον Πολύκλειτος ἢ ἄν-
 θρωπος. Παρὰ πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ ^b τὰ
 κατὰ συμβεβηκός, τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνερ-
 γοῦντα, ^c οἷον τοῦ οἰκοδομείσθαι οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκο-

^k γῆ] γῆ καὶ τὸ ὕδωρ H^b. ^l πάντων H^b. ^m προτάσεις H^b. ⁿ ἄλλα
 om. A^b. F^b. ^o ἐθέλειν A^b. ^p εἰπεῖν ἢ ἀγαθόν E. T. ^q οὖν om. A^b.
^r λέγονται A^b. ^s γὰρ τὰ αἰτία F^b. ^t ἄλλου ἄλλο A^b: ceteri ἄλλο
 ἄλλου. ^v ὁ post καὶ add. A^b. ^w ἕκαστον A^b. ^x ἢ] εἴη ἢ A^b.
^y ἄλλα A^b. F^b: vulgo ἄλλο. ^z πορρώτερα καὶ ἐγγύτερα A^b. F^b, πορρώ-
 τερον καὶ ἐγγύτερον E. H^b. ^a λέγοιτο] οἴοιτο A^b. ^b τὰ ante κατὰ
 om. T. ^c οἷον τὸ τοῦ A^b.

δόμος. Ὅμοιως δὲ λεχθήσεται καὶ ἐφ' ὧν αἷτια τὰ αἷτια¹³ τοῖς εἰρημένοις, οἷον τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος^d ἢ ἀνδριάντος ἢ ὅλως εἰκόνας, ^e καὶ χαλκοῦ τοῦδε^f ἢ χαλκοῦ ἢ ὅλως ὕλης· καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως. Ἐπι δὲ συμπλεκόμενα καὶ ταῦτα κακεῖνα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἀλλ' ὅμως¹⁴ ἅπαντά γε ταῦτ' ἐστὶ τὸ μὲν πλῆθος ἕξ, λεγόμενα δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ, ἢ ὡς τὸ συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ἀπλῶς λεγόμενα, ⁱ ἔτι ὡς ἐνεργοῦντα ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνε-¹⁵ργοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν ^k αὐτά τε καὶ ὧν αἷτια, οἷον ὅδε ^l ὁ ἱατρεύων τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ, καὶ ὅδε ὁ οἰκοδόμος τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^m τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ αἰεὶ φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἢ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδόμος.

Στοιχείον λέγεται ἐξ οὗ σύγκεται πρῶτον ἐνυπάρχοντος, ³ ἀδιαίρετον τῷ εἶδει ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος, οἷον φωνῆς στοιχεῖα ἐξ ὧν σύγκεται ἡ φωνή καὶ εἰς ^o αὐτὴν διαίρεται ἔσχατα, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλας φωνὰς ἐτέρας τῷ εἶδει αὐτῶν. Ἀλλὰ ^p καὶν διαιρῆται, τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἷον ὕδατος τὸ μόριον ὕδωρ, ἀλλ' οὐ τῆς συλλαβῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ τῶν σωμά-²των στοιχεῖα λέγουσιν οἱ λέγοντες, εἰς ^a αὐτὴν διαίρεται τὰ σώματα ἔσχατα, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἶδει ^q διαφέροντα· καὶ εἴτε ἐν εἴτε πλείω τὰ τοιαῦτα, ταῦτα στοιχεῖα λέγουσιν. Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῶν διαγραμμάτων στοιχεῖα λέγε-³ται, καὶ ὅλως τὰ τῶν ἀποδείξεων· αἱ γὰρ πρῶται ἀποδείξεις καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσιν, αὗται στοιχεῖα τῶν ἀποδείξεων λέγονται· εἰς ^r δὲ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ οἱ

^d ἢ E. ^e καὶ] ἢ E.T. ^f ἢ E. ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός om. T. ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ om. E.T. ⁱ ἔτι] πάντα δὲ A^b. ^k αὐτά τε om. A^b.F^b. ^l ὁ om. A^b. ^m τὸ T. ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος om. F^b. ^o διαίρει E. ^p καὶ] ἂν καὶ A^b. ^q διαφέροντα σώματα καὶ E.T. ^r δὲ οἱ τοιοῦτοι T.

4 πρῶτοι ^s ἐκ τῶν ^t τριῶν δι' ἐνὸς μέσου. Καὶ μεταφέροντες δὲ στοιχεῖον καλοῦσιν ἐντεῦθεν, ὃ ἂν ἔν ὃν καὶ μικρὸν ἐπὶ πολλὰ ἢ χρήσιμον. Διὸ καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ 5 ἀδιαίρετον στοιχεῖον λέγεται. Ὅθεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα καθόλου στοιχεῖα εἶναι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἔν ὃν καὶ ἀπλοῦν ἔν πολλοῖς ὑπάρχει ἢ πάσιν ἢ ὅτι πλείστοις. Ὑ Διὸ καὶ τὸ 6 ἔν καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχάς τισι ^w δοκεῖ εἶναι. Ἐπεὶ οὖν τὰ καλούμενα γένη καθόλου καὶ ἀδιαίρετα (^x εἰς γὰρ ἐστὶ λόγος αὐτῶν), στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσιν ^y τινες, καὶ μᾶλλον ἢ τὴν διαφοράν, ὅτι καθόλου μᾶλλον τὸ γένος· ὧ μὲν ^z γὰρ ἡ δια-φορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ γένος ἀκολουθεῖ, ὧ δὲ τὸ γένος, οὐ παντὶ ἡ διαφορά. Ἀπάντων δὲ κοινὸν τὸ εἶναι στοιχεῖον ἑκάστου τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ.

- 4 ^a Φύσις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἡ τῶν φυομένων γένεσις, οἷον εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ ^b υ, ἓνα δὲ ἐξ οὗ φύεται ^c πρῶτον τὸ ^d φυόμενον ἐνυπάρχοντος· ἔτι ὅθεν ἡ κίνησις ἡ πρώτη ἐν ἑκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ ^e ἢ αὐτῷ ὑπάρχει. Φύεσθαι δὲ λέγεται ὅσα αὔξῃσιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ ἀπτεσθαι καὶ ^f συμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμ-
2 βρυα. Διαφέρει δὲ σύμφυσις ἀφῆς· ἔνθα μὲν γὰρ οὐθὲν ^g παρὰ τὴν ἀφὴν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυ-κόσιν ἐστὶ τι ἐν τὸ αὐτὸ ἐν ἀμφοῖν, ὃ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπτε-σθαι συμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἐν κατὰ τὸ συνεχές καὶ ποσόν,
3 ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ἐτι ^h δὲ φύσις λέγεται ἐξ οὗ πρώτου ἢ ἐστὶν ἢ γίγνεται τι τῶν φύσει ὄντων, ἀρυθμίστου ὄντος καὶ ἀμεταβλήτου ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ⁱ αὐτοῦ, οἷον ἀνδριάντος καὶ τῶν σκευῶν τῶν χαλκῶν ὃ χαλκὸς ἡ φύσις λέγεται, τῶν δὲ ξυλίνων ξύλον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
4 Ἐκ τούτων γὰρ ἐστὶν ἕκαστον διασωζομένης τῆς πρώτης

^s ἐκ om. Fb. ^t τριῶν] τριῶν μέσων Ab. ^v διὸ Ab, ὁμοίως Fb: ceteri om. ^w δοκεῖν E. ^x εἰς] οὐ Ab.Fb. ^y τινες εἶναι καὶ Ab. ^z γὰρ om. T. ^a φύσις δὲ λέγεται E, φύσις μὲν λέγεται T. ^b υ] γ. T. ^c πρώτου corr. E. ^d φαινόμενον T. ^e ἢ αὐτῷ E: ceteri αὐτὸ. ^f συμ-πεφυκέναι ἢ om. Ab. ^g περὶ T, ^h δὲ om. Ab. ⁱ ἐαυτοῦ E.T.

ὑλης· τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τῶν φύσει ὄντων τὰ στοι-
χειά φασιν εἶναι φύσιν, οἱ μὲν πῦρ οἱ δὲ γῆν οἱ δ' ἀέρα οἱ δ'
ὑδωρ οἱ δ' ἄλλο τι τοιοῦτον λέγοντες, οἱ δ' ἓνια τούτων, οἱ
δὲ πάντα ταῦτα. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ 5
τῶν ^κ φύσει ὄντων οὐσία, οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι
τὴν πρώτην σύνθεσιν, ¹ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι

φύσις οὐθενός ἐστιν ἰόντων,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις ^μ τε μιγνέντων

^η ἐστί, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

Διὸ καὶ ὅσα ^ρ φύσει ἐστὶν ἢ γίγνεται, ἤδη ὑπάρχοντος ἐξ 6
οὗ πέφυκε γίγνεσθαι ἢ εἶναι, οὕτω φαμέν τὴν φύσιν ἔχειν,
⁹ ἂν μὴ ἔχῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Φύσει μὲν οὖν τὸ ἐξ 7
ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν, οἷον τὰ ζῶα καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
φύσις δὲ ἢ τε πρώτη ὕλη, καὶ αὕτη διχῶς, ^ρ ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ
πρώτη ἢ ^ρ ἢ ὅλως πρώτη, οἷον τῶν χαλκῶν ἔργων πρὸς αὐτὰ
μὲν πρῶτος ὁ χαλκός, ὅλως δ' ἴσως ὑδωρ, εἰ πάντα τὰ τηκτὰ
ὑδωρ, καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ^ς τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς
γενέσεως. ^τ Μεταφορᾷ δ' ἤδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις
λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστίν. Ἐκ 8
δὴ τῶν εἰρημένων ἡ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη ἐστὶν
ἡ οὐσία ἢ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἢ αὐτά· ἡ
γὰρ ὕλη τῷ ταύτης δεκτικὴ εἶναι λέγεται φύσις, ^ν καὶ αἱ γε-
νέσεις καὶ ^ω τὸ φύεσθαι τῷ ἀπὸ ταύτης ^ς εἶναι κινήσεις. Καὶ
ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ^ς τῶν φύσει ὄντων ^z αὕτη ἐστὶν ἐνυπάρ-
χουσά πως ἢ δυνάμει ἢ ^α ἐντελεχείᾳ.

¹ Ἀναγκαῖον λέγεται, οὗ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναι- 5
τίου, οἷον τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἡ τροφή τῷ ζῳῷ ἀναγκαῖον·
ἀδύνατον γὰρ ἄνευ τούτων εἶναι. Καὶ ὦν ἄνευ τὸ ἀγαθὸν
μὴ ἐνδέχεται ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἢ ^β τι κακὸν ἀποβαλεῖν ἢ
στερηθῆναι, οἷον τὸ πιεῖν τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον ἵνα μὴ

^κ ὄντων φύσει H^b. ¹ ὥσπερ] ἢ ὥσπερ E.A^b. ^μ τε om. A^b. ^η ἐστί
καὶ φύσις A^b. ^ο τοῖς E.A^b: ceteri τοῖσδ'. ^ρ ἐστι φύσει T. ⁹ ἂν A^b.
^ρ ἢ post διχῶς et ἢ ante ὅλως om. A^b. ^ς τούτου T. ^τ μεταφορὰ A^b.
^ν καὶ γενέσεις A^b. ^ω τῷ T.A^b. ^ς εἶναι κινήσεις A^b. ^ς τῶν] ἕως τῶν F^b.
^z ἢ αὐτὴ A^b. ^α ἐνέργεια F^b. ^β τι] τὸ A^b.

κάμνη, καὶ τὸ πλεῦσαι εἰς Αἰγινάν ἔν' ^ε ἀπολάβῃ τὰ χρή-
 2 ματα. Ἔτι τὸ βίαιον καὶ ἡ βία· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν καὶ ^δ τὴν προαίρεσιν ἐμποδίζον καὶ κωλυτικόν. Τὸ
 γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ
 Εὐηνός φησι

πάν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιάρων ἔφν.

3 Καὶ ἡ βία ἀνάγκη τις, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ^ε λέγει
 ἀλλ' ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν.

Καὶ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀμετάπειστόν τι εἶναι, ὀρθῶς· ἐναντίον
 γὰρ τῇ κατὰ ^ε τὴν προαίρεσιν κινήσει ^ε καὶ κατὰ τὸν λογι-
 σμόν. Ἔτι τὸ μὴ ἐνδέχόμενον ἄλλως ἔχειν ἀναγκαῖον φαμεν
 4 οὕτως ἔχειν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰλλα λέ-
 γεται· πῶς ἅπαντα ^h ἀναγκαῖα· τό τε γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον
 λέγεται ἢ ποιεῖν ἢ πᾶσχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέχεται κατὰ
 τὴν ὁρμὴν διὰ τὸ βιάζόμενον, ⁱ ὥς ταύτην ἀνάγκην οὖσαν, δι'
 ἣν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, καὶ ἐπὶ τῶν συναιτίων τοῦ ζῆν καὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅταν γὰρ μὴ ^k ἐνδέχεται ἔνθα μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἔνθα δὲ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι ἄνευ τινῶν, ταῦτα ἀναγ-
 5 καῖα καὶ ἡ αἰτία ἀνάγκη τίς ἐστίν ^l αὕτη. Ἔτι ἡ ἀπόδειξις
 τῶν ἀναγκαίων, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδει-
 κται ἀπλῶς· τούτου δ' αἷτια τὰ πρῶτα, εἰ ἀδύνατον ἄλλως
 ἔχειν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. Τῶν μὲν ^m δὲ ἕτερον αἷτιον τοῦ
 ἀναγκαῖα εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἕτερα ⁿ ἐστίν ἐξ
 6 ἀνάγκης. Ὡστε τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἀπλοῦν
 ἐστίν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς ἔχειν, ὥστ' οὐδὲ
 ἄλλως καὶ ἄλλως· ἥδη γὰρ πλεοναχῶς ἂν ἔχοι. Εἰ ⁿ ἄρα
 ἐστίν ^o ἅττα αἰδία καὶ ἀκίνητα, ^p οὐθὲν ἐκείνοις ἐστὶ βίαιον
 οὐδὲ παρὰ φύσιν.

6 ^q Ἐν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^r τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν οἶον Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν καὶ

^c ἀπολάβῃ] μὴ ἀποβάλῃ T. ^d τὴν post καὶ om. Ab. ^e λέγει om. T.
^f τὴν om. idem. ^g καὶ τῇ κατὰ Fb. ^h ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖον T. ⁱ ὥστ'
 αὐτὴν T. ^k ἐνδέχεται Ab. ^l αὐτῆς Ab. ^m δὲ ἕτερον αἷτιον τὸ ἀναγ-
 καῖον Ab. ⁿ ἄρα] γὰρ Ab. ^o ἅττα καὶ αἰδία καὶ Ab. ^p οὐδ' ἐν E. ^q ἐν]
 τὸ ἐν Fb. ^r τὸ δὲ—μὲν om. Ab.

^s Κορίσκος μουσικός· ^t ταῦτο γὰρ εἰπεῖν Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν, καὶ Κορίσκος μουσικός. Καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ ⁷ δίκαιον, καὶ μουσικὸς ^v δίκαιος Κορίσκος· πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται κατὰ συμβεβηκός, τὸ μὲν δίκαιον καὶ τὸ μουσικόν, ὅτι μιᾷ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ^w τὸ δὲ μουσικὸν καὶ Κορίσκος, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. Ὅμοίως δὲ τρό- ⁸ πον τινὰ καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος τῷ Κορίσκῳ ἔν, ὅτι θάτερον τῶν μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οἷον τὸ μουσικὸν τῷ Κορίσκῳ, καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος δι- ⁹ καίῳ Κορίσκῳ, ὅτι ἐκατέρου ^x μέρος ^y τῷ αὐτῷ ἐνὶ συμβέβη- ¹⁰ κεν ^z ἔν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ γένους καὶ ἐπὶ ^a τῶν καθόλου ⁹ τινὸς ὀνομάτων λέγεται τὸ συμβεβηκός, οἷον ^b ὅτι ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ καὶ μουσικὸς ἄνθρωπος· ἢ γὰρ ὅτι ^c τῷ ἀνθρώπῳ μιᾷ οὔσῃ οὐσίᾳ συμβέβηκε τὸ μουσικόν, ἢ ὅτι ἄμφω τῶν καθ' ἕκαστόν τι συμβέβηκεν, οἷον Κορίσκῳ. Πλὴν οὐ τὸν ¹⁰ αὐτὸν τρόπον ἄμφω ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως ὡς γένος καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δὲ ^d ὡς ἕξις ἢ πάθος τῆς οὐσίας. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκὸς λέγεται ἔν, τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Τῶν δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐν λεγομένων τὰ μὲν λέγεται τῷ συνεχῇ ¹¹ εἶναι, οἷον ^e φάκελλος δεσμῷ καὶ ξύλα κόλλῃ, καὶ γραμμὴ καὶ ^f κεκαμμένη ἢ, συνεχὴς δέ, μία λέγεται, ὥσπερ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον, ^g οἷον σκέλος καὶ βραχίον. Αὐτῶν δὲ τούτων μᾶλλον ἐν τὰ φύσει συνεχῇ ἢ τέχνῃ. Συνεχὲς δὲ λέγεται, οὐ ¹² κίνησις μία καθ' αὐτὸ καὶ μὴ οἷον τε ἄλλως· μία δ' οὐ ἀδιαί- ¹³ ρετος, ἀδιαίρετος δὲ ^h κατὰ χρόνον. Καθ' αὐτὰ δὲ συνεχῇ ὅσα μὴ ἀφῇ ἔν· εἰ γὰρ θείης ἀπτόμενα ἀλλήλων ξύλα, οὐ φήσεις ταῦτα εἶναι ἔν, οὔτε ξύλον οὔτε σῶμα οὔτ' ἄλλο συνεχὲς οὐ- ¹³ θέν. Τὰ τε δὴ ὅλως συνεχῇ ἐν λέγεται, καὶ ἔχῃ κάμψιν, καὶ ¹³ ἔτι μᾶλλον τὰ μὴ ἔχοντα κάμψιν, οἷον κνήμη ἢ μηρὸς σκέ-

^s Κορίσκος] ὁ κορίσκος T, κορίσκος καὶ Ab. ^t ταῦτο—μουσικός· καὶ om. Ab. ^v δίκαιος om. Ab. ^w τὸ—συμβέβηκεν om. E. ^x μέ- ⁹ ρους T. Ab. ^y τῷ om. T. ^z ἔν om. Ab. addunt E. T. οὐδὲν γὰρ δια- ¹⁰ φέρει ἢ Κορίσκῳ τὸ μουσικὸν συμβεβηκέναι. ^a τοῦ T. ^b ὅτι ὁ ἄνθρω- ¹¹ πος Ab. ^c τῶν ἀνθρώπων T. ^d ὡς om. T. ^e φάκελος E. T, σφάκελ- ¹² λος Fb. ^f κεκλασμένη Hb. ^g οἷον add. Ab. ^h κατὰ τὸν χρ. Fb. Hb.

- λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ μίαν εἶναι τὴν κίνησιν τοῦ σκέλους.
- 14 Καὶ ἡ εὐθεία τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἓν. Τὴν δὲ κεκαμμένην καὶ ἔχουσιν γωνίαν καὶ μίαν καὶ οὐ μίαν λέγομεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ ἅμα τὴν κίνησιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἅμα τῆς δ' εὐθείας ¹ἀεὶ ἅμα, καὶ οὐθὲν μόριον ἔχον μέγεθος τὸ μὲν ἡρεμει τὸ δὲ κινεῖται, ὥσπερ τῆς κεκαμμένης. Ἔτι ἄλλον τρόπον ^kἐν λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον.
- 15 ¹Ἀδιάφορα δ' ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν· τὸ δ' ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος. Καὶ γὰρ οἶνος εἰς λέγεται καὶ ὕδωρ ἓν, ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ εἶδος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἓν, οἶον ἔλαιον οἶνος καὶ τὰ τηκτά, ὅτι πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό·
- 16 ὕδωρ γὰρ ^mἢ ἀὴρ πάντα ταῦτ' ἐστίν. Λέγεται δ' ἓν καὶ ὧν τὸ γένος ἐν διαφέρον ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς. Καὶ ταῦτα λέγεται ⁿἐν πάντα, ὅτι τὸ γένος ἐν τὸ ὑποκείμενον ταῖς διαφοραῖς, οἶον ἵππος ἄνθρωπος κύων ἓν ^oτι, ὅτι πάντα
- 17 ζῶα, καὶ τρόπον δὴ παραπλήσιον, ὥσπερ ἡ ὕλη μία. Ταῦτα δὲ ὅτε μὲν οὕτως ἐν λέγεται, ὅτε δὲ τὸ ἄνω γένος, ὃ ^pταυτὸν λέγεται, ἂν ἢ τελευταία τοῦ γένους εἶδη τὰ ἀνωτέρω τούτων, οἶον ^qτὸ ἰσοσκελές καὶ τὸ ἰσόπλευρον ταυτὸ καὶ ἓν
- 18 σχῆμα, ὅτι ἄμφω ^rτρίγωνα· τρίγωνα δ' οὐ ταυτά. Ἔτι δὲ ἐν λέγεται ὅσων ὁ λόγος ^sὁ τὸ τί ἦν εἶναι λέγων ἀδιαίρετος πρὸς ἄλλον τὸν δηλοῦντα τί ^tἦν εἶναι τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ καθ' αὐτὸν ^vπᾶς λόγος ^wδιαίρετός. Οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἠῤῥημένον καὶ φθινον ἐν ἐστίν, ὅτι ὁ λόγος εἰς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
- 19 ἐπιπέδων ὁ τοῦ εἰδους ^xεἶς. Ὅλως δὲ ὧν ἡ νόησις ἀδιαίρετος ἢ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ μὴ δύναται χωρίσαι μήτε χρόνῳ μήτε τόπῳ μήτε λόγῳ, μάλιστα ταῦτα ἓν. Καὶ τούτων ὅσα οὐσίαι· καθόλου ^yγὰρ ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ^zἢ μὴ ἔχει, ταύτη

i ἀεὶ] δεῖ Αβ. k ἐν om. Ε.Τ. 1 ἀδιάφορον Ε. ἀδιάφορα δὲ om. Αβ. m ἢ] καὶ Τ. n πάντα ἓν Ε.Τ. o τι om. Αβ. p ταυτὸ Ε, τὸ αὐτὸ Αβ. q τὸ μὲν ἰσοσκελές Τ. r τρίγωνον Ε.Τ. s ὁ ante τὸ om. Αβ. t ἦν om. Τ. v πᾶς ὁ λ. Τ. w ἀδιαίρετος Αβ. x εἶς om. Αβ. y γὰρ] δὲ Ε. z ἢ μὴ ἔχει om. Αβ.

ἐν λέγεται, οἷον εἰ ἡ ἄνθρωπος μὴ ἔχει διαίρεσιν, εἰς ἄνθρω-
 πος, εἰ δ' ἡ ζῶον, ἐν ζῶον, εἰ δὲ ἡ μέγεθος, ἐν μέγεθος. Τὰ μὲν ²⁰
 οὖν πλείστα ἐν λέγεται τῷ ἑτερόν τι ἢ ποιεῖν ^a ἢ πάσχειν ἢ
 ἔχειν ἢ πρὸς τι εἶναι ἔν, τὰ δὲ πρώτως λεγόμενα ἔν, ὧν ἡ
 οὐσία μία. Μία δὲ ἡ συνεχεία ἢ εἶδει ἢ λόγῳ. ^b καὶ γὰρ
 ἀριθμοῦμεν ὡς πλείω ^c ἢ τὰ μὴ συνεχῇ, ^d ἢ ὧν μὴ ἐν τὸ εἶδος,
 ἢ ὧν ὁ λόγος μὴ εἰς. ^e Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν ^f ἐν φάμεν ²¹
 εἶναι, ἂν ἡ ποσὸν καὶ συνεχές, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἂν μὴ τι ὅλον
 ἢ, τοῦτο δὲ ἂν μὴ ^g τὸ εἶδος ἔχη ἔν. ^h οἷον οὐκ ἂν φαίμεν
 ὁμοίως ἐν ἰδόντες ὁπωσοῦν τὰ μέρη συγκαίμενα τοῦ ὑποδή-
 ματος, ^k ἂν μὴ διὰ τὴν συνέχειαν, ἀλλ' ἔαν οὕτως ὥστε ὑπό-
 δημα εἶναι καὶ εἰδός τι ^l ἤδη ἔχειν ἔν. Διὸ καὶ ἡ τοῦ κύκλου ²²
 μάλιστα μία τῶν γραμμῶν, ὅτι ὅλη ^m καὶ τέλειός ἐστιν. Τὸ
 δὲ ⁿ ἐν εἶναι ὁ ἀρχὴ τινὶ ἐστιν ᾠριθμοῦ εἶναι· τὸ γὰρ πρῶ-
 τον ^q μέτρον ἀρχή· ὧ γὰρ πρώτῳ ^r γνωρίζομεν, τοῦτο πρῶ-
 τον μέτρον ἐκάστου γένους· ἀρχὴ οὖν τοῦ γνωστοῦ περὶ
 ἑκάστον τὸ ἔν. Οὐ ταυτὸ δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι τὸ ἔν.
¹ Ἐνθα μὲν γὰρ δίεσις, ἔνθα δὲ τὸ φωνῆεν ἢ ἀφωνον· βάρους ²³
 δ' ἑτερον καὶ κινήσεως ἄλλο. Πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τῷ ποσῷ
 ἢ τῷ εἶδει ἀδιαίρετον. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ^s καὶ ἡ ²⁴
 ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μὲν πάντα καὶ ἄθετον λέγεται μονάς,
 τὸ δὲ πάντα καὶ θέσιν ἔχον στιγμή, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμή,
 τὸ δὲ διχῇ ἐπίπεδον, τὸ δὲ πάντα καὶ τριχῇ διαιρετὸν κατὰ
 τὸ ποσὸν σῶμα. Καὶ ἀντιστρέψαντι δὴ τὸ μὲν διχῇ διαι- ²⁵
 ρετὸν ἐπίπεδον, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμή· τὸ δὲ μηδαμῇ διαιρε-
 τὸν κατὰ τὸ ποσὸν στιγμή καὶ μονάς, ἢ μὲν ἄθετος μονάς,
 ἢ δὲ ^t θετὸς στιγμή. ¹ Ἐτι ^v δὲ τὰ μὲν κατ' ἀριθμόν ^v ἐστιν ²⁶
 ἔν, τὰ δὲ κατ' εἶδος, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατ' ἀναλο-

^a ἢ πάσχειν post ἢ ἔχειν E.Ab. ^b γρ. καὶ ἀριθμῷ μόνως. καὶ ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ μὲν κ.τ.λ. margo E. ^c ἢ om. Ab. ^d ἢ ὧν μὴ—εἰς om. Ab. ^e ἐπεὶ] ἔτι T. ^f ἐν om. Fb. ἐν συνεχεία T. ^g τὸ] τι Ab. ^h οἷον add. E.Ab. ⁱ ὁπωσοῦν ἰδόντες Ab. ^k ἂν μὴ] ἐν T. ^l ἔχειν ἤδη E.T. ^m καὶ om. T. ⁿ ἐν Ab.Hb. ^o ἀρχῇ Ab. ^p ἀριθμῷ E.T, ἀριθμοῦ καὶ τοῦ Hb. ^q μέτρον ἐκάστου γένους ἀρχῇ Ab. ^r γνωρίζομέν τι τοῦτο Fb. ^s καὶ ἡ ποσὸν om. Ab. ^t θετῇ T. ^v δὲ et ἐστιν om. Ab.

γίαν, ἀριθμῷ ^ω μὲν ὧν ἡ ὕλη μία, εἶδει δ' ὧν ὁ λόγος ^{εἰς},
 γένει δ' ὧν τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας, κατ' ἀναλογίαν δὲ
 27 ὅσα ἔχει ὡς ἄλλο πρὸς ἄλλο. ¹ Αἰὲ ^υ δὲ τὰ ὕστερα τοῖς ἔμ-
 προσθεν ἀκολουθεῖ, οἶον ὅσα ἀριθμῷ καὶ εἶδει ἓν, ὅσα δ' εἶδει
 οὐ πάντα ἀριθμῷ· ἀλλὰ γένει πάντα ἓν ὅσαπερ καὶ εἶδει·
 ὅσα δὲ γένει οὐ πάντα εἶδει ἀλλ' ἀναλογίᾳ· ὅσα δὲ ^{εἰς} ἀνα-
 28 λογίᾳ, οὐ πάντα γένει. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τὰ πολλὰ ἀντι-
 κειμένως λεχθήσεται τῷ ἐνί· τὰ μὲν γὰρ τῷ μὴ συνεχῇ εἶναι,
 τὰ δὲ τῷ διαιρετῇ ἔχειν τὴν ὕλην κατὰ τὸ εἶδος, ἢ τὴν πρῶ-
 τὴν ἢ τὴν τελευταίαν, τὰ δὲ ^α τῷ τοὺς λόγους πλείους τοὺς
 τί ἦν εἶναι, λέγονται.

7 Τὸ δὲ λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν, οἶον ^β τὸν δίκαιον μουσικὸν εἶναί φαμεν
 καὶ τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν καὶ ^ε τὸν μουσικὸν ἄνθρωπον, πα-
 ραπλησίως ^δ λέγοντες ^ε ὥσπερ τὸν μουσικὸν οἰκοδομεῖν, ὅτι
 συμβέβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῷ εἶναι ἢ τῷ μουσικῷ οἰκο-
 δόμῳ· τὸ γὰρ τόδε εἶναι ^ε τόδε σημαίνει τὸ συμβεβηκέναι
 2 ^ε τῷδε τόδε. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων· τὸν ^η γὰρ
 ἄνθρωπον ὅταν μουσικὸν λέγωμεν καὶ τὸν μουσικὸν ἄνθρω-
 πον, ^ι ἢ τὸν λευκὸν μουσικὸν ἢ τοῦτον λευκόν, τὸ μὲν ὅτι
 ἄμφω τῷ ^κ αὐτῷ συμβεβήκασι, τὸ δ' ὅτι ¹ συμβέβηκε τῷ
 ὄντι· ^μ τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπον, ὅτι τούτῳ τὸ μουσικὸν
 3 συμβέβηκεν. Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ^η μὴ λευκὸν εἶναι, ὅτι
 ᾧ συμβέβηκεν, ἐκείνῳ ἐστίν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός
 εἶναι λεγόμενα οὕτω λέγεται ἢ διότι τῷ αὐτῷ ^ο ὄντι ἄμφω
 ὑπάρχει, ἢ ^ρ ὅτι ὄντι ^ε ἐκείνῳ ὑπάρχει, ἢ ὅτι αὐτό ἐστίν ^ε ᾧ
 4 ὑπάρχει οὐ αὐτὸ κατηγορεῖται. Καθ' αὐτὰ δὲ εἶναι λέγεται
 ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὅσαχῶς γὰρ
 λέγεται, τοσαυταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει. ¹ Ἐπεὶ οὖν τῶν κα-

^ω μὲν οὖν ὧν Α^β. ^{εἰς} om. Α^β. ^υ δὲ Ε.Τ. ^{εἰς} om. Α^β. ^α τῷ]
 τὸ Τ. ^β τὸ Η^β. ^ε τὸν μ.] τὸ μ. Τ. ^δ λέγεται Ε. ^ε ὥσπερ εἰ τὸν Α^β.
^ε alterum τόδε om. pr. Ε. ^ε τόδε τῷδε Α^β. ^η γὰρ add. Α^β. ^ι ἢ λευ-
 κὸν τὸν Ε.Τ. ^κ αὐτῷ ὄντι σ. Α^β. ¹ τῷ ὄντι συμβέβηκε Ε.Τ. ^μ τὸ
 δὲ—συμβέβηκεν om. Α^β. ^η μὴ add. Α^β. F^β. ^ο ἄμφω ὄντι Α^β. ^ρ ὅτι
 om. Τ. ^ε ἐκείνο Α^β. ^ε ὅ Τ.

τηγορουμένων τὰ μὲν τί ἐστὶ σημαίνει, τὰ δὲ ποιόν, τὰ δὲ ποσόν, τὰ δὲ πρὸς τι, τὰ δὲ ποιεῖν ἢ πᾶσχειν, τὰ δὲ ποῦ, τὰ δὲ πότε, ἐκάστω τούτων τὸ εἶναι ταυτὸ σημαίνει. Οὐθὲν 5 γὰρ διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν ἢ ^s τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει, ^t οὐδὲ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. ^t Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ἐστὶν ὅτι ἀληθές, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅτι οὐκ ἀληθές ἀλλὰ ψεῦδος. ^t Ομοίως ἐπὶ καταφάσεως 6 καὶ ἀποφάσεως, ^w οἶον ὅτι ἐστὶ Σωκράτης μουσικός, ὅτι ἀληθές τοῦτο, ἢ ὅτι ^x ἐστὶ Σωκράτης οὐ λευκός, ὅτι ἀληθές· τὸ δ' οὐκ ἐστὶν ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος, ὅτι ψεῦδος. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ὄν, τὸ μὲν ^z δυνάμει ῥητόν, τὸ δ' ἐντελεχεία τῶν εἰρημένων τούτων. ^a ^t Ὁρῶν τε γὰρ εἶναι φαμεν 7 καὶ τὸ ^b δυνάμει [^c ῥητῶς] ὀρῶν καὶ τὸ ἐντελεχεία· καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡσαύτως καὶ τὸ δυνάμενον χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὸ χρώμενον· καὶ ^d τὸ ἡρεμοῦν καὶ ^e ἥδη ὑπάρχει ἡρεμία καὶ τὸ δυνάμενον ἡρεμεῖν. ^t Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν 8 καὶ γὰρ ^f Ἐρμῆν ἐν τῷ λίθῳ φαμέν εἶναι, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γραμμῆς, καὶ σίτον τὸν μήπω ἀδρόν. Πότε δὲ δυνατόν καὶ πότε οὐπω, ἐν ἄλλοις διοριστέον.

Οὐσία λέγεται *τά τε ἀπλᾶ σώματα, οἶον γῆ καὶ πῦρ καὶ* 8 *ὑδὼρ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ὅλως σώματα καὶ τὰ ἐκ τούτων συνεστῶτα ζῳά τε καὶ δαιμόνια καὶ τὰ μόρια τούτων.* Ἄπαντα δὲ ταῦτα λέγεται οὐσία ὅτι οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τούτων τὰ ἄλλα. Ἄλλον δὲ τρόπον ^z ἂν ἢ αἴτιον τοῦ εἶναι, ἐνυπάρχον ἐν τοῖς τοιούτοις ὅσα μὴ λέγεται καθ' ὑποκειμένου, οἶον ἡ ψυχὴ ^g τῷ ζῳῳ. Ἔτι ὅσα 3 μόρια ^h ἐνυπάρχοντά ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις ⁱ ὀρίζοντά τε καὶ

^s τὸ alterum om. A^b. ^t οὐδὲ A^b; ceteri ἦ. ^v ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ τέμνειν E.T. ^w οἶον et ἔστι om. T. ^x ἐστι add. E.A^b. ^y ὄν] ὄν καὶ A^b. ^z ῥητόν δυνάμει A^b. γρ. τὸ μὲν ῥητόν τὸ δ' ἐντελεχεία. καὶ οὕτως, τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχεία margo E. ^a ὀρῶντες γὰρ φαμεν εἶναι A^b. ^b δυνάμει om. T. ^c ῥητῶς om. A^b. ^d τὸ ante ἡρεμοῦν om. idem. ^e ἥδη] δὴ A^b. ^f Ἐρμῆν om. T. ^g τῶν ζῳῶν A^b. ^h ἐνυπάρχοντά ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις om. A^b. ⁱ ὀρίζοντά τε om. T, τε om. A^b.

τόδε τι σημαίνοντα, ὧν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὅλον, οἷον ἐπιπέδον σῶμα, ὥς φασί τινες, καὶ ἐπίπεδον γραμμῆς· καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ^k εἶναι τισι τοιοῦτος· ἀναιρουμένον τε ⁴ γὰρ οὐθὲν εἶναι, καὶ ὀρίζειν πάντα. ^v Ἐτι τὸ τί ἦν εἶναι οὐ ὁ λόγος ὀρισμός, καὶ ^m τοῦτο οὐσία λέγεται ἐκάστου. ⁿ Συμβαίνει δὴ ὁ κατὰ δύο τρόπους τὴν οὐσίαν λέγεσθαι, τό θ' ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται, καὶ ὃ ἂν τόδε τι ὦν καὶ ^p χωριστὸν ^q ἦ· τοιοῦτον δὲ ἐκάστου ἡ μορφή καὶ τὸ εἶδος.

- 9 Ταῦτά λέγεται τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν τὸ αὐτό, ὅτι τῷ αὐτῷ συμβέβηκε, καὶ ἄνθρωπος καὶ μουσικόν, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν· ^r τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπος, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. ^t Ἐκατέρῳ δὲ ^s τοῦτο καὶ ^t τούτῳ ἐκότερον ^v ἐκείνων· καὶ γὰρ τῷ ^w ἀνθρώπῳ ^x τῷ μουσικῷ ^y καὶ ^z ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ μουσικὸν ταῦτον λέγεται, καὶ τούτοις ἐκείνο. Διὸ ^a καὶ πάντα ταῦτα καθόλου ^b οὐ λέγεται· οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ταῦτό καὶ ^c τὸ μουσικόν· τὰ γὰρ καθόλου καθ' αὐτὰ ὑπάρχει, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀπλῶς λέγεται. Ταῦτό γὰρ δοκεῖ ^d Σωκράτης καὶ Σωκράτης εἶναι μουσικός· τὸ ^e δὲ Σωκράτης οὐκ ἐπὶ πολλῶν, ³ διὸ οὐ πᾶς Σωκράτης λέγεται ὥσπερ πᾶς ἄνθρωπος. ^f Καὶ τὰ μὲν οὕτως λέγεται ταῦτά, ^g τὰ δὲ καθ' ^h αὐτά, ὥσπερ καὶ ⁱ τὸ ἔν· καὶ γὰρ ὧν ἡ ὕλη μία ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ ταῦτά λέγεται, καὶ ὧν ἡ οὐσία μία. ^v Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ ταυτότης ἐνότης τίς ἐστίν ^k ἢ πλείονων τοῦ εἶναι, ἢ ὅταν χρῆται ^l ὡς πλείοσιν, οἷον ὅταν λέγῃ αὐτὸ ^m αὐτῷ ταῦτόν· ὡς ἐνσὶ γὰρ

^k τισι τοιοῦτος εἶναι Αβ. ^l λόγος ἐστὶν ὀρισμός Ε, λόγος ἐστὶν ἀριθμός Τ. ^m τοῦτο] τοῦτο ὁ Τ. ⁿ σημαίνει δὲ Τ. ^o κατὰ om. Αβ. ^p ἀχώριστον Τ. ^q ἦ· τοιοῦτον] τοιοῦτον ἦ. τοῦτο Αβ. ^r τὸ—συμβέβηκεν om. Τ. ^s τούτῳ Ηβ. ^t τούτων Αβ.Ηβ. ^v ἐκείνων Αβ. ^w ἀνθρώπῳ καὶ τῷ Αβ. ^x τὸ μουσικόν Τ. ^y καὶ om. Αβ. ^z δ] τὸ Αβ.Ηβ. ^a καὶ post διὸ om. Τ. ^b οὐ ante λέγεται om. Τ. ^c τὸ add. Αβ. ^d σωκράτης εἶναι καὶ σωκράτης μ. Τ. ^e δὲ] γὰρ Ε.Τ. ^f καὶ om. Αβ. ^g τὰ om. idem. ^h αὐτὰ ὅσα ὥσπερ Ε. ⁱ τὸ om. Αβ.Ηβ. ^k ἢ ante πλείονων om. Αβ. ^l ὡς πλείοσιν om. idem. ^m αὐτῷ] αὐτὸ Ε.Ηβ.

χρήται αὐτῷ. Ἔτερα δὲ λέγεται ὦν ἢ τὰ εἶδη πλείω ἢ ἡ⁴
 ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· καὶ ὅλως ἀντικειμένως τῷ ταύτῳ
 λέγεται τὸ ἕτερον. Διάφορα ^η δὲ λέγεται ὅσ' ἕτερά ἐστι
 τὸ αὐτό τι ὄντα, ὁμὴ μόνον ἀριθμῷ, ἀλλ' ἢ εἶδει ἢ γένει ἢ
 ἀναλογίᾳ. Ἐτι ὦν ἕτερον τὸ γένος καὶ τὰ ἐναντία καὶ ὅσα
 ἔχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἑτερότητα. Ὅμοια λέγεται τὰ τε⁵
^ρ πάντα ταυτὸ πεπονθότα, καὶ τὰ πλείω ταυτὸ πεπονθότα
 ἢ ἕτερα, καὶ ὦν ἢ ποιότης μία· καὶ καθ' ὅσα ἀλλοιοῦσθαι
 ἐνδέχεται τῶν ἐναντίων, τούτων τὸ πλείω ἔχον ἢ κυριώτερα
 ὅμοιον τούτῳ. Ἀντικειμένως δὲ τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια.

Ἀντικείμενα λέγεται ἀντίφασις καὶ τὰναντία καὶ τὰ πρὸς ^{ΙΟ}
 τι καὶ στέρησις καὶ ἕξις καὶ ἐξ ὦν καὶ εἰς ἃ ἔσχατα, ^η οἶον αἱ
 γενέσεις καὶ φθοραί· καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα παρεῖναι τῷ
 ἀμφοῖν δεκτικῷ, ταῦτα ἀντικεῖσθαι λέγεται, ἢ αὐτὰ ^η ἢ ἐξ
 ὦν ἐστίν. Φαῖδον γὰρ καὶ λευκὸν ἅμα τῷ αὐτῷ οὐχ ὑπάρ-
 χει· διὸ ἐξ ὦν ἐστίν ^ς ἀντίκειται. Ἐναντία λέγεται τὰ τε²
 μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι τῶν διαφερόντων κατὰ
 γένος, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα ^ι τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει,
 καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ἐν ταύτῳ δεκτικῷ, καὶ τὰ
 πλείστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὦν ἢ
 διαφορὰ μεγίστη ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος. Τὰ³
 δ' ἄλλα ἐναντία λέγεται τὰ μὲν τῷ ^ν τὰ τοιαῦτα ἔχειν, τὰ
 δὲ τῷ δεκτικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, τὰ δὲ τῷ ποιητικῷ ἢ παθη-
 τικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, ἢ ποιοῦντα ἢ πάσχοντα, ἢ ἀποβο-
 λαὶ ἢ λήψεις, ἢ ἕξεις ἢ στερήσεις εἶναι ^ω τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ⁴
 δὲ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν ^χ πολλαχῶς λέγεται, ἀκολουθεῖν ἀνάγκη
 καὶ τὰλλα ὅσα κατὰ ταῦτα λέγεται, ὥστε καὶ τὸ ταυτόν καὶ
 τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἐναντίον, ὥστ' εἶναι ἕτερον καθ' ἐκάστην
 κατηγορίαν. Ἔτερα δὲ τῷ εἶδει λέγεται ὅσα τε ταύτου
 γένους ὄντα μὴ ὑπάλληλά ἐστι, καὶ ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει

^η δὲ om. Ab. ^ο μὴ] καὶ μὴ E.Fb. ^ρ πάντα add. Ab.Fb. ^η οἶον
 om. Ab. ^ι ἢ ante ἐξ om. T. ^ς ἀντίκειται τούτοις. ἐναντία E.T.
^ι τῷ E, om. T. ^ν τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Ab. ^ω τῶν τοιούτων] τούτων Ab.
^χ λέγεται πολλαχῶς T.

ὄντα διαφορὰν ἔχει, καὶ ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίωσιν ἔχει.
 5 Καὶ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἢ πάντα ἢ τὰ λε-
 γόμενα πρῶτως, καὶ ὅσων ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ γένους εἶδει
 οἱ λόγοι ἕτεροι, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἄτομα τῷ γένει,
 οἱ δὲ λόγοι ἕτεροι αὐτῶν. Καὶ ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ὄντα
 ἔχει διαφορὰν. Ταῦτά δὲ τῷ εἶδει τὰ ἀντικειμένως λεγόμενα
 τοῖσι.

- II ^a Πρότερα καὶ ὕστερα λέγεται ἓν μὲν ὡς ὄντος τινὸς
 πρῶτον καὶ ἀρχῆς ἐν ἐκάστῳ ^b γένει, ^c τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς
 τινὸς ὠρισμένης, ἢ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει, ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ
 ὑπὸ τινων, οἷον τὰ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύτερον ἢ
 φύσει ^d τινὸς τόπου ὠρισμένον, οἷον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχά-
 2 του, ἢ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὕστερον. Τὰ δὲ
 κατὰ χρόνον· τὰ μὲν γὰρ ^e τῷ πορρωτέρῳ τοῦ νῦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν γενομένων (^f πρότερα γὰρ τὰ Τρωϊκὰ τῶν Μηδικῶν, ὅτι
 πορρώτερον ἀπέχει τοῦ νῦν), τὰ δὲ ^g τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ νῦν,
 οἷον ἐπὶ τῶν μελλόντων· πρότερον γὰρ Νέμεα Πυθίων, ὅτι
 3 ἐγγύτερον τοῦ νῦν ὡς ἀρχῇ καὶ πρῶτῳ ^h χρησαμένων. Τὰ
 δὲ κατὰ κίνησιν· ⁱ τὸ γὰρ ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος
 πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχὴ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς.
 Τὰ δὲ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ὑπερέχον τῇ δυνάμει πρότερον,
 καὶ τὸ δυνατώτερον· τοιοῦτον δ' ἐστὶν οὐ κατὰ τὴν προαί-
 ρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν θάτερον καὶ τὸ ὕστερον, ὥστε μὴ
 κινουντός τε ἐκείνου μὴ κινεῖσθαι καὶ κινουντος κινεῖσθαι· ἢ
 4 δὲ προαίρεσις ἀρχή. ^k Τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα δ' ἐστὶν
 ὅσα πρὸς τι ἐν ὠρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον, ^l καὶ παρανήτης νήτης·
 ἔνθα μὲν γὰρ ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή. Ταῦτα μὲν
 οὖν πρότερα τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ἄλλον δὲ τρόπον
 5 ^m τὸ τῇ γνώσει πρότερον ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. Τούτων

γ ὅσα A^b. H^b. z ὄντα om. T. ^a τὰ πρότερα E. T. ^b γένει om. A^b.
 c τῷ F^b. ^d τινὸς τέλος τόπου T. ^e τὸ πορρώτερον A^b. ^f πρότερον
 E. A^b. ^g τὸ ἐγγύτερον T, τῷ ἐγγύτερον E. ^h χρησάμενοι A^b. ⁱ τὸ]
 τὰ A^b. ^k τὸ A^b. ^l καὶ ἡ παρανήτη E. T. ^m τὸ] τῷ T.

δὲ ἄλλως τὰ κατὰ τὸν λόγον καὶ ⁿ τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ^o ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους. Καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι μὴ ὄντος μουσικοῦ τινός. ⁶ Ἔτι πρότερα λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς ^p καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ δ' ἐπιφανείας. Τὰ μὲν δὴ οὕτω ^q λέγεται πρότερα καὶ ὕστερα, ⁷ τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκείνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μὴ· ἢ διαίρεισι ^r ἐχρήσατο Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ τὸ εἶναι πολλαχῶς, πρῶτον μὲν τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἡ οὐσία πρότερον, ἔπειτα ἄλλως τὰ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐντελέχειαν. ^s Τὰ μὲν γὰρ κατὰ ⁸ δύναμιν πρότερά ἐστι, τὰ δὲ κατὰ ἐντελέχειαν, οἷον κατὰ δύναμιν μὲν ἡ ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μόριον τοῦ ὅλου καὶ ἡ ὕλη τῆς οὐσίας, κατ' ἐντελέχειαν δ' ὕστερον· διαλυθέντος γὰρ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται. ^t Τρόπον ^v δὲ τίνα πάντα τὰ ^w πρό- ⁹ τερον καὶ ὕστερον λεγόμενα κατὰ ταῦτα λέγεται· τὰ μὲν γὰρ κατὰ γένεσιν ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐτέρων εἶναι, οἷον τὸ ὅλον τῶν μορίων, τὰ δὲ κατὰ φθοράν, οἷον τὸ μόριον τοῦ ὅλου. ^υ Ομοίως δὲ καὶ τάλλα.

Δύναμις λέγεται ἡ μὲν ἀρχὴ κινήσεως ἢ μεταβολῆς ^x ἢ ¹² ἐν ἐτέρῳ ^y ἢ ἕτερον, οἷον ^z ἡ οἰκοδομικὴ δύναμις ἐστίν ^a ἢ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ· ἀλλ' ἡ ἱατρικὴ δύναμις οὐσα ὑπάρχει αἶν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ, ἀλλ' οὐχ ἢ ἰατρευόμενος. Ἡ μὲν οὖν ὅλως ἀρχὴ μεταβολῆς ἢ κινήσεως λέγεται δύνα- ² μιν ἐν ἐτέρῳ ^b ἢ ἕτερον, ἢ δ' ὑφ' ἐτέρου ^c ἢ ἕτερον· καθ' ἣν γὰρ τὸ πᾶσχον πᾶσχει τι, ὅτε μὲν εἰς ὅτι οὖν ^d δυνατὸν αὐτό

ⁿ τὰ om. E.T. ^o ὅλος add. E.A^b.H^b. ^p πάθος καθ' αὐτήν T.
^q πρότερα λέγεται E. ^r ἐχρήτο E.T. ^s τὰ μὲν—ὕστερον om. A^b.F^b.
^t τρόπον] καὶ τρόπον A^b.H^b. ^v δέ F^b. ^w πρότερα καὶ ὕστερα F^b.
^x ἢ E.T. ^y ἢ T, ἢ ἢ E. ^z ἢ om. A^b. ^a ἢ E. ^b ἢ] ἢ ἢ E. ^c ἢ]
ἢ ἢ E.T. ^d δυνατὸν] ἢ δυνατὸν E, ἢ δυνατὸν T, τὸ δυνατὸν A^b, δυνατὸν
δυνατὸν margo E.

φαμεν εἶναι παθεῖν, ὅτε δ' οὐ κατὰ πᾶν πάθος ἀλλ' ^e ἂν ἐπὶ
 3 τὸ βέλτιον. Ὑπὲρ ^f ἢ τοῦ καλῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖν, ἢ κατὰ
 προαίρεσιν· ἐνίοτε γὰρ τοὺς μόνον ἂν πορευθέντας ἢ εἰπόν-
 τας, μὴ καλῶς δὲ ἢ μὴ ὡς προείλοντο, οὐ φαμεν δύνασθαι
 4 λέγειν ἢ βαδίζειν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. Ὑπὲρ
 ὅσαι ἔξεις καθ' ὧς ἀπαθῇ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως
 ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται· κλᾶται μὲν
 γὰρ καὶ συντρίβεται καὶ κάμπτεται καὶ ὅλως φθείρεται οὐ
 τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ μὴ δύνασθαι ^g καὶ ἐλλείπειν τινός·
 ἀπαθῇ δὲ τῶν τοιούτων ^h ἂ μόλις καὶ ἡρέμα ⁱ πάσχει διὰ
 5 δύναμιν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ τὸ ἔχειν πῶς. Λεγομένης δὲ
 τῆς δυνάμεως τοσανταχῶς, καὶ τὸ δυνατόν ἕνα μὲν τρόπον
 λεχθήσεται τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς (καὶ γὰρ
 τὸ στατικὸν δυνατόν ^k τι ἐν ἐτέρῳ ^l ἢ ἕτερον), ἕνα δ' εἰς ἔχῃ
 τι αὐτοῦ ἄλλο δύναμιν τοιαύτην, ἕνα δ' εἰς ἔχῃ μεταβάλλειν
 ἐφ' ὅτι οὖν δύναμιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον·
 καὶ γὰρ τὸ φθειρόμενον δοκεῖ δυνατόν εἶναι φθίρεσθαι, ἢ
 οὐκ ἂν φθαρῆναι ^m εἰ ἦν ἀδύνατον· νῦν δὲ ἔχει τινὰ ⁿ διάθεσιν
 6 καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους. Ὅτε μὲν δὴ τὸ
 ἔχειν τι δοκεῖ, ὅτε δὲ τὸ ἐσπερηῆσθαι τοιοῦτον εἶναι. ^o Εἰ
 δ' ἢ στέρησις ἐστίν ^p ἔξις πως, πάντα τῷ ἔχειν ἂν εἴη τι.
^q Ὅμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν, ὥστε ^r τῷ ἔχειν ^s ἔξιν τινὰ
 καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν, καὶ ^t τῷ ἔχειν τὴν τούτου στέρησιν,
 7 ^v εἰ ἐνδέχεται ἔχειν στέρησιν. Ὑπὲρ δὲ τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦ
 δύναμιν ἢ ἀρχὴν ^w ἐν ἄλλῳ ^x ἢ ^y ἄλλο φθαρτικήν. Ὑπὲρ δὲ
 ταῦτα πάντα ἢ τῷ μόνον ἂν συμβῆναι γενέσθαι ἢ μὴ γενέ-
 σθαι, ἢ τῷ ^z καλῶς. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ^a ἐνεσθιν ἢ
 τοιαύτη δύναμις, οἷον ἐν τοῖς ὀργάνοις· τὴν μὲν γὰρ ^b δύ-

^e εἰς ἂν Ab, ὅν T. ^f ἢ] ἢ E. ^g καὶ Ab. ^h ἂν μόλις Ab. ⁱ πάσχει
 Ab. ^k τι εἶναι ἐν T. ^l ἢ] ἢ E.T. ^m εἰ μὴ ἦν δυνατόν Ab, εἰ εἴη
 ἀδύνατον T. ⁿ διαίρεσιν T. ^o εἰ δ' ἢ] ἢ δὲ T. ^p ἔξις om. Ab.
^q ὁμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν E, ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ὄν T, εἰ δὲ μὴ τῷ
 ἔχειν ἔξιν τινὰ καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν ὁμωνύμως Ab. ^r τῷ T, τῷ
 τε Ab. ^s ἔξιν—ἔχειν om. Ab. ^t τὸ T. ^v εἰ—στέρησιν om. T.
^w ἐν om. Ab. ^x ἢ T, ἢ E. ^y ἄλλου T. ^z καλοῖς Ab. ^a ἐν ἐστίν
 E.T.Ab. ^b φασὶ δύνασθαι Ab.

νασθαί φασι φθέγγεσθαι λύραν, τὴν δ' οὐθέν, ἂν ἢ μὴ εὐφω-
 νος. ¹ Ἀδυναμία δ' ^ε ἐστὶ στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ⁸
 ἀρχῆς ^δ ἄρσις τις οἷα εἴρηται, ἢ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότη ἔχειν, ἢ
 καὶ ὅτε πέφυκεν ἤδη ἔχειν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἂν ^ε φαῖμεν ἀδύνα-
 τον εἶναι γεννᾶν παῖδα ^ε καὶ ἄνδρα καὶ εὐνούχον. ¹ Ἐτι δὲ
 καθ' ^ε ἑκατέραν δυνάμιν ἐστὶν ἀδυναμία ἀντικειμένη, τῇ τε
 μόνον κινητικῇ καὶ τῇ καλῶς κινητικῇ. Καὶ ἀδύνατα ^h δὴ τὰ ⁹
 μὲν κατὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λέγεται, τὰ δ' ἄλλον τρό-
 πον, οἷον δυνατόν τε καὶ ἀδύνατον. ¹ Ἀδύνατον μὲν οὐ τὸ
 ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές, οἷον τὸ τὴν διάμετρον σύμμε-
 τρον εἶναι ἀδύνατον, ὅτι ψεῦδος τὸ τοιοῦτον, ^k οὐ τὸ ἐναντίον
 οὐ μόνον ἀληθές ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀσύμμετρον εἶναι· τὸ ἄρα
 σύμμετρον οὐ μόνον ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ψεῦδος.
 Τὸ δ' ἐναντίον τούτῳ, τὸ δυνατόν, ὅταν μὴ ἀναγκαῖον ¹ ἢ τὸ ¹⁰
 ἐναντίον ψεῦδος εἶναι, οἷον τὸ καθῆσθαι ἄνθρωπον δυνατόν·
 οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καθῆσθαι ψεῦδος. Τὸ μὲν οὖν δυ-
 νατόν ἔνα μὲν τρόπον, ὥσ^m περ εἴρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 ψεῦδος σημαίνει, ἔνα δὲ τὸ ἀληθές εἶναι, ἔνα δὲ τὸ ἐνδεχόμε-
 νον ἀληθές ⁿ εἶναι. Κατὰ μεταφορὰν δὲ ἡ ἐν ^o τῇ γεωμετρίᾳ ¹¹
 λέγεται δύναμις. Ταῦτα μὲν οὖν ^o τὰ δυνατὰ οὐ κατὰ δύνα-
 μιν. Τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ δύναμιν πάντα λέγεται πρὸς
 τὴν πρώτην [μίαν]· αὕτη δ' ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ
^p ἢ ἄλλο. Τὰ γὰρ ἄλλα λέγεται δυνατὰ ^q τῷ τὰ μὲν ἔχειν ¹²
 αὐτῶν ἄλλο τι τοιαύτην δύναμιν, τὰ δὲ ^r μὴ ἔχειν, τὰ δὲ ὡδὶ
 ἔχειν. ^t Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀδύνατα. ^v Ὡστε ὁ κύριος ὅρος
 τῆς πρώτης δυνάμεως ἂν εἴη ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ^p ἢ
 ἄλλο.

Ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἑκάτε- ¹³
 ρον ἢ ἑκαστον ἐν ^s τι καὶ τόδε ^t τι πέφυκεν εἶναι. Πλήθος

^c ἐστὶ om. T. ^d ἄρρησίς H^b. om. cum τις A^b. ^e φαμεν A^b, φαίη-
 μεν H^b : ceteri φαῖεν. ^f γρ. καὶ ἄνδρα εὐνούχῳ E. ita T.
^g ἑκατέραν τὴν δυνάμιν A^b. ^h δὲ E. T. ⁱ ἀδύνατον μὲν—ἀδύνατον
 om. T. ^k οὐ] καὶ οὐ E. T. ^l ἢ om. A^b. ^m περ om. T. ⁿ εἶναι] ἦδη
 A^b. H^b. ^o τῇ et mox τὰ om. A^b. ^p ἢ] ἢ ἢ utrobique E. ^q τὰ μὲν
 τῷ T. ^r μὴ] τῷ μὴ E. T. ^s τε E. ^t τι om. F^b. H^b.

- μὲν οὖν ποσόν τι ἂν ἀριθμητὸν ἦ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ἦ. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῇ, μέγεθος δὲ τὸ εἰς συνεχῇ. Μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἐν συνεχές μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος.
- ² Τούτων δὲ πλῆθος μὲν ^ν τὸ πεπερασμένον ἀριθμός, μῆκος δὲ γραμμῇ, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα. Ἔτι τὰ μὲν λέγεται καθ' αὐτὰ ποσὰ ἄττα, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ μὲν γραμμὴ ποσόν τι καθ' ^ω ἑαυτό, τὸ δὲ μουσικὸν κατὰ συμβεβηκός. Τῶν δὲ καθ' ^χ αὐτὰ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστίν, οἷον ἡ γραμμὴ ποσόν τι (ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι τὸ ποσόν ^γ τι ^z ὑπάρχει), τὰ δὲ πάθη καὶ ἕξεις τῆς τοιαύτης ἐστὶν οὐσίας, οἷον τὸ πολὺ καὶ ^α τὸ ὀλίγον, ^β καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ^ε καὶ πλατὺ καὶ στενόν, ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν, ^ε καὶ βαρὺ καὶ κοῦφον, καὶ τᾶλλα ^ε τὰ τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ^ς τὸ μικρόν, καὶ ^h τὸ μείζον ⁱ καὶ ἔλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα λεγόμενα, τοῦ ποσοῦ πάθη καθ' αὐτά· ^k μεταφέρεται ^l μέντοι καὶ ⁵ ἐπ' ἄλλα ταῦτα τὰ ὀνόματα. Τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγομένων ποσῶν τὸ μὲν οὕτως ^m λέγεται ὥσπερ ἐλέχθη ὅτι τὸ μουσικὸν ποσὸν καὶ τὸ λευκὸν τῷ εἶναι ποσόν ⁿ τι ^φ ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ὡς κίνησις καὶ χρόνος· καὶ γὰρ ταῦτα πόσ' ἄττα ^ο λέγεται καὶ συνεχῇ τῷ ἐκεῖνα διαιρετὰ εἶναι ὧν ἐστὶ ^p ταῦτα ^q πάθη. Λέγω ^r δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ὃ ἐκινήθη· τῷ γὰρ ποσὸν εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἡ κίνησις ποσὴ, ὃ δὲ χρόνος τῷ ταύτην.
- ¹⁴ Τὸ ποιὸν λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ^s ἡ διαφορὰ τῆς οὐσίας, οἷον ποιόν ^t τι ἄνθρωπος ζῶον ὅτι δέπουν, ἵππος δὲ τετράπουν· καὶ κύκλος ^u ποιόν τι σχῆμα ὅτι ἀγώνιον, ὡς τῆς δια-

^ν τὸ om. H^b. ^ω αὐτό A^b. ^χ αὐτὸ A^b. ^γ τι om. F^b. H^b. ^z ἐν-
 πάρχει F^b. ^α τὸ post καὶ om. A^b. ^β καὶ τὸ μακρὸν A^b. ^ε καὶ πλατὺ
 —βαρὺ om. E. ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν om. A^b. H^b. ^ε καὶ βαρὺ καὶ
 κοῦφον om. F^b. ^ε τὰ om. A^b. ^ς τὸ alterum om. T. ^h τὸ om.
 E. A^b. ⁱ καὶ τὸ ἔλαττον H^b. ^k μεταφέρονται A^b. ^l μέντοιγε H^b.
^m λέγονται T. ⁿ τι ἐνυπάρχουσι T. ^ο λέγονται T. ^p ταῦτα] τὰ A^b.
^q πάθη om. T. ^r δὴ H^b. ^s αἱ διαφοραὶ A^b. ^t τι] ποι T. ^u ποιοῦν T.

φορᾶς τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ποιότητος ὡς οὐσης. Ἐνα μὲν δὲ ² τρόπον τοῦτον λέγεται ἡ ποιότης διαφορά οὐσίας, ἓνα δὲ ὡς τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ μαθηματικά, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοῖ τινες, οἷον οἱ σύνθετοι καὶ μὴ μόνον ἐφ' ἓν ὄντες ἀλλ' ὧν μίμημα τὸ ἐπίπεδον καὶ τὸ στερεόν (οὔτοι δ' εἰσὶν οἱ ποσά-
 κισ ποσοὶ ἢ ποσάκισ ποσάκισ ποσοί), καὶ ὅλως ὁ παρὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐσία γὰρ ἐκάστου τὸ ἅπαξ, οἷον τῶν ἕξ οὐχ ὁ εἰς ἢ τρεῖς εἰσὶν ὡς ἀλλ' ὁ ἅπαξ· ἕξ γὰρ ἅπαξ ^x ἕξ. Ἐτι ὅσα πάθη τῶν κινουμένων οὐσιῶν, οἷον ³ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης καὶ μελανία, καὶ βαρύ-
 τής καὶ κουφότης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθ' ἃ λέγονται ² καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὰ σώματα μεταβαλλόντων. Ἐτι κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ ὅλως τὸ κακὸν καὶ ἀγαθόν. Σχεδὸν ^a δὲ ⁴ κατὰ δύο τρόπους λέγεται ἂν τὸ ποιόν, καὶ τούτων ἓνα τὸν κυριώτατον· πρώτη μὲν γὰρ ποιότης ἡ τῆς οὐσίας διαφορά. Ταύτης δὲ ^b τι καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ποιότης μέρος· δια-
 φορὰ γὰρ τις οὐσιῶν, ἀλλ' ἢ οὐ κινουμένων ἢ οὐχ ἢ ^c κινού-
 μενα. Τὰ δὲ πάθη τῶν κινουμένων ἢ κινούμενα, καὶ ^d αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί. Ἀρετὴ δὲ καὶ κακία τῶν παθημάτων ⁵ μέρος τι· διαφορὰς γὰρ δηλοῦσι τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας, καθ' ἃς ποιοῦσιν ἢ πᾶσχουσι καλῶς ἢ φαύλως τὰ ^e ἐν κινήσει ὄντα· ^f τὸ μὲν γὰρ ὡδὶ δυνάμενον κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν ἀγαθόν, τὸ δ' ὡδὶ καὶ ἐναντίως μοχθηρόν. Μάλιστα δὲ τὸ ἀγαθὸν ^g καὶ κακὸν σημαίνει τὸ ποιὸν ἐπὶ τῶν ἐμφύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν.

Πρὸς τι λέγεται τὰ μὲν ὡς διπλάσιον ^h πρὸς ἡμισιν καὶ ¹⁵ ⁱτριπλάσιον πρὸς τριτημόριον, καὶ ὅλως πολλαπλάσιον ^k πρὸς πολλοστημόριον καὶ ὑπερέχον ^l πρὸς ὑπερεχόμενον· τὰ δ' ὡς ^m τὸ θερμαντικὸν πρὸς ⁿ τὸ θερμαντὸν καὶ ⁿ τὸ τμητικὸν πρὸς

^v οὐσης om. T. ^w ἀλλ' ἀλλ' ὁ εἰς ἢ τρεῖς T. ^x ἕξ om. A^b. H^b.
^y ἃ] ὅσα A^b. ^z καὶ om. A^b. ^a δὲ T. ^b τις T. A^b. ^c κινουμένων T.
^d αἱ om. A^b. ^e ἐν τῇ κινήσει T. ^f τὰ—δυνάμενα T. ^g καὶ τὸ κακὸν
 E. T. ^h πρὸς τὸ ἡμισιν A^b. ⁱ ὅλως τὸ πολλαπλάσιον H^b. ^k πρὸς τὸ
 πολλοστημόριον E. H^b. ^l πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον H^b. ^m τὸ] πρὸς τὸ A^b,
 om. E. T. ⁿ τὸ utrumque om. T.

¹τὸ τμητόν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ παθητικόν· τὰ δ'
ὡς τὸ μετρητόν πρὸς τὸ μέτρον ^οκαὶ ἐπιστητόν πρὸς ἐπιστή-
²μην καὶ αἰσθητόν πρὸς αἴσθησιν. Λέγεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα
κατ' ἀριθμόν, ἢ ἀπλῶς ἢ ῥωρισμένως πρὸς αὐτοὺς ἢ πρὸς ἓν,
οἷον τὸ μὲν διπλάσιον ^ρπρὸς ἓν ἀριθμὸς ^ςῥωρισμένος, τὸ δὲ
πολλαπλάσιον κατ' ἀριθμόν πρὸς ἓν, οὐχ ῥωρισμένον δέ, οἷον
³τόνδε ἢ τόνδε. Τὸ δὲ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον κατ' ἀρι-
θμόν πρὸς ἀριθμόν ^ιῥωρισμένον· τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπι-
μόριον κατὰ ^υἀόριστον, ὥσπερ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ ἓν.
⁴Τὸ δ' ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον ὅλως ἀόριστον κατ'
ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς ^ωσύμμετρος, κατὰ ^χμὴ σύμμετρον δὲ
^ςἀριθμόν ^zλέγεται· τὸ ^αγὰρ ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον
τοσοῦτόν τε ἐστὶ ^βκαὶ ^εἔτι· τοῦτο δ' ἀόριστον· ὁπότερον
⁵γὰρ ἔτυχεν ἔστιν, ^δἢ ἴσον ἢ οὐκ ἴσον. Ταῦτά ^ετε οὖν τὰ
πρὸς τι ^ιπάντα κατ' ἀριθμόν λέγεται καὶ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ
ἔτι τὸ ἴσον καὶ ὅμοιον καὶ ταῦτό ^ςκατ' ἄλλον τρόπον· κατὰ
γὰρ τὸ ἓν λέγεται ^ηπάντα. Ταῦτά μὲν γὰρ ὦν μία ^ιἢ
οὐσία, ^κὅμοια δ' ὦν ἢ ποιότης μία, ἴσα δὲ ὦν τὸ ποσὸν ἓν.
Τὸ δ' ἓν τοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ καὶ μέτρον, ὥστε ταῦτα ^λμὲν
πάντα πρὸς τι λέγεται κατ' ἀριθμόν μὲν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
⁶τρόπον. Τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ παθητικὰ κατὰ δύναμιν ^μποιη-
τικὴν καὶ παθητικὴν καὶ ἐνεργείας τὰς τῶν δυνάμεων, οἷον τὸ
θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν, ὅτι δύναται, ^νκαὶ πάλιν τὸ
θερμαίνον πρὸς τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ τέμνον πρὸς τὸ
τεμνόμενον, ὡς ἐνεργοῦντα. Τῶν δὲ κατ' ἀριθμόν οὐκ εἰσὶν
ἐνέργειαι ἀλλ' ἢ ὃν τρόπον ἐν ἐτέροις εἴρηται· αἱ δὲ κατὰ
⁷^οκίνησιν ἐνέργειαι οὐχ ὑπάρχουσιν. Τῶν δὲ κατὰ δύναμιν

^η τὸ om. T. ^ο καὶ τὸ ἐπιστητόν T.H^b. ^ρ ῥωρισμένον E.A^b. ^ι αὐτὸν
ἢ πρὸς ἕνα H^b. ^ρ πρὸς—πολλαπλάσιον om. T. ^ς ῥωρισμένος] ῥωρισμένος
πρὸς ἓν A^b. ^ι ῥωρισμένους T. ^ν ἀόριστον A^b, ἀορίστους E. ^ω σύμ-
μετρον A^b. ^χ μὴ om. T. ^ς ἀριθμὸς οὐ A^b. ^z λέγονται E.A^b. ^α γὰρ]
δὲ A^b. ^β καὶ om. A^b. ^ε ἔτι] ἔτι τοῦτο T. ^δ ἢ ante ἴσον om. A^b.
^ε τε om. T.H^b. ^ι ἅπαντα E.T. ^ς κατ' om. A^b. ^η πάντα ταυτά. τὸ
μὲν γὰρ ταυτὸ ὦν A^b. ^ι ἢ om. A^b. ^κ ὅμοια—μία post ἓν A^b. ^λ μὲν
add. A^b, qui ταῦτα μὲν τὰ πρὸς τι πάντα. ^μ ποιητικὴν τε καὶ T. ^ν καὶ
—θερμαινόμενον om. H^b. ^ο δύναμιν E.

καὶ κατὰ χρόνους ἤδη λέγονται ^pπρὸς τι, οἷον τὸ πεποιηκὸς
 πρὸς τὸ πεποιημένον καὶ τὸ ποιῆσον πρὸς τὸ ποιησόμενον.
 Οὕτω γὰρ ^qκαὶ πατὴρ υἱοῦ λέγεται πατήρ· τὸ μὲν γὰρ
 πεποιηκός, τὸ δὲ πεπονθός τί ἐστιν. ^rἜτι ἔνια κατὰ στέ-
 ρησιν δυνάμεως, ὥσπερ τὸ ἀδύνατον καὶ ὅσα οὕτω λέγεται,
 οἷον τὸ ἀόρατον. Τὰ μὲν οὖν κατ' ἀριθμὸν καὶ δύναμιν λε-
 γόμενα πρὸς τι πάντα ἐστὶ ^sπρὸς τι τῷ ^tὅπερ ἐστὶν ἄλλου
 λέγεσθαι αὐτὸ ^vὅ ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ^wτῷ ἄλλο πρὸς ἐκείνο· τὸ
 δὲ μετρητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν καὶ ^xτὸ διανοητὸν τῷ ^yἄλλο
^zπρὸς αὐτὸ λέγεσθαι πρὸς ^aτι λέγονται. Τό τε γὰρ δια-
 νοητὸν σημαίνει ^bὅτι ἐστὶν αὐτοῦ διάνοια, οὐκ ἔστι δ' ἡ διά-
 νοια πρὸς ^cτοῦτο οὐ ἐστὶ διάνοια· δις γὰρ ταυτὸν εἰρημένον
 ἂν εἴη. ^tΟμοίως δὲ καὶ τινός ἐστιν ἡ ὄψις ὄψις, οὐχ οὐ
^dἐστὶν ὄψις· καίτοι ^eγ' ἀληθὲς τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλὰ ^fπρὸς
 χρῶμα ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιούτον. ¹Εκείνως δὲ δις ταυτὸν ¹⁰
 λεχθήσεται, ^gὅτι ἔστιν ^hὄψις οὐ ἐστὶν ⁱἡ ὄψις. Τὰ μὲν
 οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ
 δὲ ἂν τὰ γένη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα, οἷον ^kἡ ἱατρικὴ τῶν πρὸς
 τι ὅτι τὸ γένος αὐτῆς ἢ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι τῶν πρὸς τι.
¹Ἔτι καθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ¹οἷον ἰσότης ὅτι ¹¹
 τὸ ἴσον, καὶ ὁμοιότης ὅτι τὸ ὅμοιον. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβη-
 κός, ^mοἷον ἄνθρωπος πρὸς τι ὅτι συμβέβηκεν αὐτῷ διπλασίῳ
 εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ τῶν πρὸς τι· ἢ τὸ λευκόν, ⁿεἰ τῷ αὐτῷ
 συμβέβηκε διπλασίῳ καὶ λευκῷ εἶναι.

^oΤέλειον λέγεται ἐν μὲν οὐ μὴ ἔστιν ἔξω τι λαβεῖν ¹⁶
 ἐν μόριον, οἷον ^qὁ χρόνος τέλειος ἐκάστου οὗτος οὐ μὴ ἔστιν
 ἔξω λαβεῖν ^rχρόνον τινὰ ὅς τούτου μέρος ἐστὶ τοῦ χρόνου.

p πρὸς] τὰ πρὸς T. q καὶ ὁ πατήρ T. r ἔτι δ' ἔνια H^b. s πρὸς τι
 ante τῷ om. T. t ὅπερ H^b. v ὃ] ὅπερ H^b. w τὸ T. x τὸ ex-
 tremum om. E.T. y ἄλλα H^b. z πρὸς om. A^b. a τι ἃ λέγονται A^b.
 b ὅτι] ὅ T. c τοῦτο] τὸ E. d ἐστὶν ἡ ὄψις F^b.H^b. e γ' add. E.
 f πρὸς τὸ χρῶμα F^b. g ὅτι om. A^b. h ἡ ὄψις H^b, om. A^b. i ἡ om.
 F^b.H^b. k ἡ om. A^b. l οἷον ἡ ἰσότης A^b. m οἷον ὁ ἄνθρωπος A^b.H^b.
 n εἰ] ἡ A^b. o τὸ τέλειον A^b. p μηδὲν T, μηθὲν E. q ὁ add. E.T.
 r χρόνον ὡς τοῦτο T.

- Καὶ ^s τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ ^t τοῦ εὖ ^v μὴ ἔχον ὑπερβολὴν πρὸς τὸ γένος, οἷον τέλειος ἰατρὸς καὶ τέλειος αὐλητής, ὅταν ² κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν ^w ἐλλείπωσιν. Οὕτω δὲ μεταφέροντες καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν συκοφάντην τέλειον καὶ κλέπτην τέλειον, ἐπειδὴ καὶ ἀγαθοὺς λέγομεν αὐτούς, ³ οἷον κλέπτην ἀγαθὸν καὶ συκοφάντην ἀγαθόν. ^x Καὶ ἡ ἀρετὴ τελειώσις τις· ἕκαστον γὰρ τότε ^y τέλειον καὶ οὐσία πᾶσα ^z τότε τελεία, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν ἐλλείπῃ μόνον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους. ^υ Ἐπὶ οἷς ὑπάρχει τὸ τέλος σπουδαῖον, ταῦτα λέγεται τέλεια· ^a κατὰ γὰρ τὸ ⁴ ἔχειν ^b τὸ τέλος τέλεια. ^υ Ὡστ' ^c ἐπεὶ τὸ τέλος τῶν ἐσχάτων τί ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέροντες λέγομεν τελειῶς ἀπολωλέναι καὶ τελειῶς ἐφθάρθαι, ὅταν μηδὲν ^d ἐλλείπῃ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ κακοῦ ἀλλ' ἐπὶ ^e τοῦ ἐσχάτου ^f ἤ. Διὸ καὶ ἡ τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφο ἔσχατα. ⁵ Τέλος δὲ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἔσχατον. Τὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλεια τοσανταχῶς λέγεται, τὰ μὲν ^g τῷ κατὰ τὸ εὖ μηθὲν ἐλλείπειν μηδ' ἔχειν ὑπερβολὴν μηδὲ ἔξω τι λαβεῖν, τὰ δ' ὅλως κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολὴν ^h ἐν ἐκάστῳ γένει μηδ' εἶναι τι ⁱ ἔξω, τὰ δὲ ἄλλα ἤδη ^k κατὰ ταῦτα τῷ ἢ ποιεῖν τι τοιοῦτον ἢ ἔχειν ἢ ἀρμόττειν ^l τούτῳ ἢ ^m ἀμῶς γέ πως λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτως λεγόμενα τέλεια.
- 17 Πέρασ λέγεται ⁿ τὸ ἔσχατον ἐκάστου καὶ οὐ ἔξω μηθὲν ἐστὶ λαβεῖν πρώτου, ^o καὶ οὐ ἔσω πάντα πρώτου, καὶ ὃ ἂν ἡ εἶδος μεγέθους ἢ ἔχοντος μέγεθος, καὶ τὸ τέλος ἐκάστου. ² ^p Τοιοῦτον δ' ἐφ' ὃ ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ οὐκ ἀφ' οὐ. ^q Ὅτε δὲ ἄμφο καὶ ^r ἀφ' οὐ καὶ ἐφ' ὃ, καὶ τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ ἡ οὐσία ^s ἢ ἐκάστου, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ· τῆς γνώσεως

^s τὸ] τὰ Ab. ^t τοῦ om. Ab.Fb. ^v μὴ ἔχοντι δ' Ab, om. T. ^w ἐλλείπωσιν Ab. ^x καὶ ἡ—τις om. Ab. ^y τελειόν τι καὶ Ab. ^z τότε om. Ab. ^a κατὰ—τέλεια om. T. ^b τὸ post ἔχειν om. E. ^c ἐπειδὴ T. ^d ἐλλίπη Ab. ^e τῷ ἐσχάτῳ Ab.Fb, τῶν ἐσχάτων T. ^f ἤ] δ' ἢ E. ^g τῷ om. T. ^h ἐν] ἐνὶ T. ⁱ ἔξω—ἤδη] ἐξ ὧν τὰ ἄλλα εἶδη T. ^k καθ' αὐτὰ E.T. ^l τοιοῦτω E.T. ^m ἀλλως codices. ⁿ τότε Ab. ^o καὶ—πρώτου om. E.T. ^p τοῦτο Fb. ^q ὅτε] ὅτι T. ^r ἀφ'] ὑφ' T. ^s ἢ add. E.Ab.

γὰρ τοῦτο πέρας· εἰ δὲ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ πράγματος.
 Ὡστε φανερόν ὅτι ὁσαυχὼς τε ἡ ἀρχὴ λέγεται, τοσαυταχὼς
 καὶ τὸ πέρας, καὶ ἔτι πλεοναχὼς· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ πέρας τι,
 τὸ δὲ πέρας οὐ πᾶν ἀρχή.

Τὸ καθ' ὃ λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν τρόπον τὸ εἶδος 18
 καὶ ἡ οὐσία ἐκάστου πράγματος, οἷον καθὸ ἀγαθός, αὐτὸ
 ἀγαθόν, ἓνα δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Τὸ μὲν οὖν πρώτῳ λεγόμενον καθὸ τὸ
 εἶδος ἐστι, ^t δευτέρως δὲ ὥς ἡ ὕλη ἐκάστου καὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ἐκάστῳ πρῶτον. Ὡς δὲ τὸ καθὸ ἰσαχῶς καὶ τὸ ²
 αἴτιον ^x ὑπάρξει· κατὰ τί γὰρ ἐλήλυθεν ἢ οὐ ἔνεκα ἐλήλυθε
 λέγεται, καὶ κατὰ τί παραλελόγισται ἢ συλλελόγισται, ἢ
² τί τὸ αἴτιον τοῦ συλλογισμοῦ ἢ παραλογισμοῦ. Ἐτι ^a δὲ
 τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, καθὸ ἔστηκεν ἢ καθὸ βαδί-
 ζει· πάντα γὰρ ταῦτα ^b θέσιν σημαίνει καὶ τόπον. Ὡστε ³
 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ πολλαχῶς ἀνάγκη λέγεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ
 καθ' αὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ, οἷον ὁ Καλλίας ^c καθ' αὐτὸν
 Καλλίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ^d Καλλία· ἐν δὲ ὅσα ἐν τῷ τί
 ἐστιν ὑπάρχει, οἷον ζῶν ὁ Καλλίας καθ' αὐτόν. Ἐν γὰρ
 τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῶν· ζῶν γὰρ τι ὁ Καλλίας. ^e Ἐτι ⁴
 δὲ εἰ ἐν αὐτῷ δέδεκται πρώτῳ ἢ τῶν αὐτοῦ τινί, οἷον ἡ ἐπι-
 φάνεια λευκὴ καθ' αὐτήν, καὶ ^f ζῆ ὁ ἄνθρωπος καθ' αὐτόν· ἡ
 γὰρ ψυχὴ μέρος τι τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ἣ πρώτῃ τὸ ζῆν. Ἐτι
 οὐ μὴ ἔστιν ἄλλο αἴτιον. Τοῦ γὰρ ἀνθρώπου πολλὰ αἴτια,
 τὸ ζῶν, τὸ δίπουν· ἀλλ' ὅμως καθ' αὐτόν ἄνθρωπος ὁ ἄν-
 θρωπός ἐστιν. Ἐτι ὅσα μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἣ μόνον· ^h διὸ
 τὸ κεχωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεσις λέγεται τοῦ ἔχοντος μέρη τάξις, ἢ ⁱ κατὰ τόπον 19
 ἢ κατὰ δύναμιν ἢ κατ' εἶδος· θέσιν γὰρ δεῖ τινὰ εἶναι, ὥσπερ
^k καὶ τοῦνομα δηλοῖ ἡ διάθεσις.

^t δεύτερον A^b.H^b. ^v ἡ ὕλη ὡς A^b. ^w δὲ καὶ τὸ T. ^x ὑπάρχει F^b.
^y ἢ om. A^b. ^z τί] ὅτι E.T. ^a δὲ add. E.A^b. ^b τόπον σημαίνει καὶ θέσιν
 A^b.H^b. ^c καθ' αὐτόν καλλίας add. A^b. ^d καλλίαν T. ^e ἔτι] ἐν A^b.
^f ζῶν E.T. ^g ἐστι τι ἄλλο E, ἐστιν ἐν τι ἄλλο T. ^h γρ. διότι ὀρισμένον
 margo E. ⁱ κατὰ τὸν τόπον A^b. ^k καὶ om. E.A^b.H^b.

- 20 Ἐξίς ¹ δὲ λέγεται ἓνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος καὶ ἐχομένου, ὥσπερ πρᾶξις τις ἢ κίνησις· ὅταν γὰρ τὸ μὲν ποιῇ τὸ δὲ ποιῆται, ἔστι ποίησις μεταξύ. Οὕτω καὶ τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἐχομένης ἐσθῆτος ἔστι μεταξὺ ἔξις. Ταύτην μὲν οὖν φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^m ἔχειν ἔξιν· εἰς ἄπειρον γὰρ βαδιεῖται, εἰ τοῦ ἐχομένου ἔσται ἔχειν ² τὴν ἔξιν. Ἄλλον δὲ τρόπον ἔξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν ⁿ ἢ εὖ ἢ κακῶς διάκειται τὸ διακείμενον, ^o καὶ ἢ καθ' αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, οἷον ἡ ὑγίεια ἔξις τις· διάθεσις γὰρ ἔστι τοιαύτη. Ἐτι ἔξις λέγεται ^p ἂν ἢ μόριον διαθέσεως ^q τοιαύτης· διὸ καὶ ἡ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἔξις ^r τίς ἐστίν.
- 21 ^s Πάθος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ ^t τὸ μέλαν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρόν, καὶ βαρύτες καὶ κουφότες, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· ἓνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἦδη. Ἐτι τούτων μᾶλλον αἱ βλαβεραὶ ἀλλοιώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ ^v βλάβαι. Ἐτι τὰ μεγέθη τῶν ^w συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται.
- 22 ^x Στέρησις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἂν μὴ ἔχῃ τι ^y τῶν πεφυκότων ἔχεσθαι, καὶ μὴ αὐτὸ ^z ἢ πεφυκὸς ἔχειν, οἷον φυτὸν ὀμμάτων ἐστερηῆσθαι λέγεται. Ἐνα δὲ ἂν πεφυκὸς ἔχειν, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γένος, μὴ ἔχῃ, οἷον ἄλλως ἄνθρωπος ὁ τυφλὸς ὄψεως ἐστερήται καὶ ἀσπάλαξ· τὸ μὲν κατὰ ^a τὸ γένος, τὸ ² δὲ καθ' αὐτό. Ἐτι ἂν πεφυκὸς καὶ ^b ὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχῃ· ἢ γὰρ τυφλότης στερήσις τις, τυφλὸς δ' οὐ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν ἣ πέφυκεν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχῃ. Ὁμοίως δὲ ^c καὶ ἐν ᾧ ἂν ἢ ^d καὶ καθ' ὃ καὶ πρὸς ὅ, καὶ ὡς ^e ἂν μὴ ἔχῃ πεφυκός.
- 3 Ἐτι ἡ βιαία ἐκάστου ἀφαίρεσις στερήσις λέγεται. Καὶ ὅσαχῶς δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ ^a ἀποφάσεις λέγονται, τοσαυταχῶς

¹ δὲ om. H^b. ^m ἔχειν τὴν ἔξιν E.T. ⁿ ἢ add. A^b. ^o καὶ om. A^b. ^p ἔαν A^b. ^q τοιαύτη A^b. ^r τις om. T. ^s πάθος δὲ λέγεται T. ^t τὸ post καὶ om. A^b. ^v βλαβεραὶ E.T. ^w συμφορῶν] ἡδέων E.A^b. ^x στερήσις μὲν λέγεται T. ^y τῶν μὴ πεφυκότων E.T. ^z ἦν E. ^a τὸ post κατὰ add. E.T.H^b. ^b ὁ T. ^c καὶ—ἦ om. A^b. ^d καὶ ἐὰν καθ' A^b. ^e ἂν om. A^b.

καὶ αἱ στερήσεις λέγονται· ἄνισον μὲν γὰρ ^f τῷ μὴ ἔχειν
^g ἰσότητα πεφυκὸς λέγεται, ὁράτον δὲ καὶ ^f τῷ ὅλως μὴ
ἔχειν χρῶμα ^h καὶ ^f τῷ φαύλως, καὶ ἄπουν καὶ ^f τῷ μὴ ἔχειν
ὅλως ⁱ πόδας καὶ ^f τῷ φαύλους. Ὑπὲρ καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν, ⁴
οἶον ^k τὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ^l τὸ φαύλως πως ἔχειν.
Ὑπὲρ τῷ μὴ ῥαδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἶον τὸ ἄτμητον οὐ
μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥαδίως ⁿ ἢ μὴ
καλῶς. Ὑπὲρ ⁿ τῷ πάντῃ μὴ ^o ἔχειν· τυφλὸς γὰρ οὐ λέγε-
ται ὁ ἑτερόφθαλμος ἀλλ' ὁ ἐν ἀμφοῖν μὴ ἔχων ὄψιν. Διὸ
οὐ πᾶς ἀγαθὸς ἢ κακός, ἢ δίκαιος ἢ ἀδίκος, ἀλλὰ ^p καὶ τὸ
μεταξύ.

Τὸ ^q ἔχειν λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν ^r τρόπον τὸ ^s ἄγειν ²³
κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν, διὸ λέγεται
πυρετός τε ἔχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ τύραννοι τὰς πόλεις
καὶ τὴν ἐσθῆτα οἱ ἀμπεχόμενοι. Ὑπὲρ δ' ἐν ᾧ ἂν τι ὑπάρχη
ὡς δεκτικῷ, οἶον ὁ χαλκὸς ἔχει τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος καὶ
τὴν νόσον τὸ σῶμα. Ὑπὲρ δ' ὡς ^t τὸ περιέχον ^v τὰ περιε-
χόμενα· ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ ^w περιεχόμενόν τι, ἔχεται ὑπὸ τού-
του λέγεται, οἶον τὸ ἀγγεῖον ἔχειν τὸ ὑγρὸν φαμεν καὶ τὴν
πόλιν ἀνθρώπους καὶ τὴν ναῦν ναύτας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὅλον
^x ἔχειν τὰ μέρη. Ὑπὲρ τὸ κωλύον κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν τι ³
κινεῖσθαι ἢ πράττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο ^y αὐτό, οἶον καὶ οἱ
κίονες τὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν ^z Ἀτλαντα
ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς ^a συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν,
ὥσπερ ^b καὶ τῶν φυσιολόγων τινές ^c φασιν. Τοῦτον δὲ τὸν ⁴
τρόπον καὶ τὸ ^d συνέχον ^e λέγεται ^a συνέχει ἔχειν, ὡς δια-

^f τῷ] τὸ Αḅ.Ηḅ. ^g ἰσότητα om. Αḅ. ^h καὶ τὸ φαύλως T, om.
Αḅ. Fḅ. ⁱ πόδα T. ^k τὸν T. ^l τῷ T. ^m ἢ] ἢ τῷ E.T. ⁿ τὸ
E.T. Αḅ. Fḅ. ^o ἔχον Ηḅ. ^p καὶ τὸ om. Αḅ. ^q ἔχειν δὲ λέγεται Ηḅ.
^r τρόπον om. E.T. Ηḅ. ^s ἄγον Αḅ. ^t τὰ περιέχοντα Αḅ. Fḅ. ^v τὰ]
καὶ Αḅ. ^w περιεχόμενόν] περιέχον Αḅ. Fḅ. ^x ἔχει E.T. ^y αὐτό]
ταῦτα Αḅ. ^z ποιοῦσιν ἄτλαντα Αḅ. Ηḅ. ^a συμπεσόν T. ^b καὶ
add. Αḅ. Fḅ. ^c post φασιν Αḅ. ἄτλας δ' οὐρανὸν εἰρὸν ἔχει κρατερῆς
ὑπ' ἀνάγκης. ^d συνέχειν T. Ηḅ. ^e λέγεται—ἔχειν] ἔχειν λέγεται
Αḅ. Ηḅ.

χωρισθέντα ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἕκαστον. Καὶ τὸ ἔν
τινι δὲ εἶναι ^f ὁμοιοτρόπως λέγεται καὶ ἐπομένως τῷ ἔχειν.

- 24 Τὸ ἕκ τινος εἶναι λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ ἐστὶν
ὡς ὕλης, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον γένος ἢ κατὰ
τὸ ὕστατον εἶδος, οἷον ἔστι μὲν ὡς ἅπαντα τὰ τηκτὰ ἐξ ὕδα-
2 τος, ἔστι δ' ^g ὡς ἐκ χαλκοῦ ὁ ἀνδριάς. Ἔνα δ' ^h ὡς ἐκ ⁱ τῆς
πρώτης κινήσεως ἀρχῆς, ^k οἷον ἐκ τίνος ἡ μάχη; Ἐκ λοιδο-
ρίας, ὅτι ^l αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἔνα δ' ἐκ τοῦ συνθέτου
ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὅλου τὰ μέρη καὶ
ἐκ τῆς ^l Ἰλιάδος τὸ ἔπος καὶ ἐκ τῆς οἰκίας οἱ λίθοι· τέλος μὲν
3 γάρ ἐστιν ἡ μορφή, τέλειον δὲ τὸ ἔχον τέλος. Τὰ δὲ ὡς
ἐκ τοῦ μέρους τὸ εἶδος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δίποδος καὶ ἡ
συλλαβὴ ἐκ τοῦ στοιχείου (ἄλλως γὰρ τοῦτο), καὶ ὁ ἀν-
δριάς ἐκ ^m τοῦ χαλκοῦ· ἐκ τῆς αἰσθητῆς γὰρ ὕλης ἡ ⁿ συν-
4 θέτη οὐσία. Ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐκ τῆς τοῦ εἶδους ὕλης. Τὰ
μὲν οὖν οὕτω λέγεται, τὰ δ' εἰάν κατὰ μέρος τι τούτων τις
ὑπάρχη τῶν τρόπων, οἷον ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ τέκνον
καὶ ἐκ γῆς τὰ φυτά, ὅτι ἕκ τινος μέρους αὐτῶν. Ἔνα δὲ μεθ'
ὃ τῷ χρόνῳ, οἷον ἐξ ἡμέρας νύξ καὶ ἐξ ^o εὐδίας χειμῶν, ὅτι
5 τοῦτο μετὰ τοῦτο. Τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ ἔχειν μεταβολὴν
εἰς ἄλληλα οὕτω λέγεται, ὥσπερ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα, τὰ
δὲ τῷ κατὰ τὸν χρόνον ^p ἐφεξῆς μόνον, οἷον ἐξ ἰσημερίας
ἐγένετο ὁ πλοῦς, ὅτι μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο, καὶ ἐκ Διону-
σίῳν Θαργῆλια, ὅτι μετὰ ^q τὰ Διονύσια.

- 25 Μέρος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον εἰς ὃ ^r διαιρεθεῖν ἂν τὸ
ποσὸν ὁπωσοῦν· αἰεὶ γὰρ τὸ ἀφαιρούμενον τοῦ ποσοῦ ἢ πο-
σὸν μέρος λέγεται ἐκείνου, οἷον τῶν τριῶν τὰ δύο μέρος λέ-
γεταιί πως. Ἄλλον δὲ τρόπον τὰ καταμετροῦντα τῶν τοιού-
των μόνον· διὸ τὰ δύο τῶν τριῶν ἔστι μὲν ὡς λέγεται μέρος,

^f ὁμοτρόπως E.T. ^g ὥστ' Ab. ^h ὡς om. E.T. ⁱ τοῦ πρώτου
κινήσαντος, omisso ἀρχῆς, Ab.Fb. ^k οἷον ἐκ τῆς λοιδορίας ἡ μάχη, ὅτι
Ab.Fb. ^l αὕτη T.Ab. ^m τοῦ om. Ab.Fb. ⁿ σύνθετος T. ^o εὐ-
δίας Ab.Hb. ^p ἐφεξῆς μόνον om. T. ^q τὰ om. Ab. ^r διαι-
ρεθῆ Hb.

ἔστι δ' ὡς οὐ. Ἔτι εἰς ἃ τὸ εἶδος ^s διαιρεθείη ἂν ἀνευ τοῦ ² ποσοῦ, καὶ ταῦτα μόρια λέγεται τούτων· διὸ τὰ εἶδη τοῦ γένους φασὶν εἶναι μόρια. Ἔτι εἰς ἃ διαιρεῖται ^ι τι, ἢ ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος, οἶον τῆς σφαίρας τῆς χαλκῆς ^v ἢ τοῦ κύβου τοῦ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς μέρος· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ὕλη ἐν ᾗ τὸ εἶδος. Καὶ ἡ γωνία ³ μέρος. Ἔτι τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον, καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὅλου· διὸ τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ μέρος λέγεται, ἄλλως δὲ τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος.

^v Ὅλον λέγεται οὐ τε μηθὲν ἄπεστι μέρος ἐξ ὧν λέγεται ²⁶ ὅλον φύσει, καὶ τὸ περιέχον ^w τὰ περιεχόμενα ὥστε εἶναι τι εἶναι ἐκεῖνα. Τοῦτο δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς ἕκαστον ἓν, ἢ ὡς ἐκ τούτων τὸ ἓν. Τὸ μὲν γὰρ καθόλου καὶ ^x τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὄν, οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον ^y τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστων καὶ ἐν ἅπαντα εἶναι ὡς ἕκαστον, οἶον ἄνθρωπον, ἵππον, θεόν, ^z ὅτι ἅπαντα ζῶα. Τὸ δὲ συνεχὲς καὶ πεπερασμένον, ὅταν ἓν τι ἐκ πλειόνων ἢ ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ ^a μῇ, ^b ἐνεργείᾳ. Τούτων ³ δ' αὐτῶν μᾶλλον τὰ φύσει ἢ τέχνη τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ^c λέγομεν ὡς οὔσης τῆς ^d ὁλότητος ἐνότητός τινος. Ἔτι τοῦ ποσοῦ ^e ἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον, ὅσων μὲν μὴ ^f ποιῇ ἢ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιῇ, ὅλον· ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ ὅλα καὶ ^g πάντα. Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσων ἢ μὲν φύσις ἢ αὐτὴ μένει τῇ ⁴ μεταθέσει, ἢ δὲ μορφὴ οὐ, οἶον κηρὸς καὶ ἰμάτιον· καὶ ^h γὰρ ὅλον καὶ πᾶν λέγεται· ἔχει γὰρ ἄμφω. Ὑδωρ δὲ καὶ ὅσα ὑγρά καὶ ἀριθμὸς πᾶν μὲν λέγεται, ⁱ ὅλος δ' ἀριθμὸς ^k καὶ ὅλον ὕδωρ οὐ λέγεται, ἂν ^l μὴ μεταφορᾷ. Πάντα δὲ λέγεται, ἐφ' ^m οἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ' ἐνί, ἐπὶ ⁿ τούτοις πάντα

^s διαιρεθῇ Ab. ^t τι om. Ab. ^v ἢ ὁ τοῦ Ab. ^w τὰ] ἐν καὶ τὰ Ab.
^x τὸ ὅλως] ὅλον Ab. ^y τῷ] τὸ T. ^z διότι Ab. Hb. ^a μῇ] μὴ καὶ T.
^b ἐντελεχεία Ab. ^c ἐλέγομεν Ab. ^d ἐνότητος ὁλότητός T. ^e ἔχοντος
δὲ ἀρχὴν Ab. ^f ποιῇ ἢ] ποιῇ ἢ E. ^g πᾶν E. T. ^h γὰρ om. T. ⁱ ὅλος
δὲ] ὁ δὲ πᾶς ὅλος Ab. ^k καὶ] ἢ Ab. ^l μὴ κατὰ μεταφοράν Ab. ^m ὅσοις
Ab. ⁿ τούτοις τὰ πάντα Ab.

ὥς ἐπὶ διηρημένοις· πᾶς οὗτος ὁ ἀριθμός, πᾶσαι αὐται αἱ μονάδες.

27 Κολοβὸν δὲ λέγεται τῶν ποσῶν οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ μεριστόν ^ο τε ^ρ δεῖ αὐτὸ εἶναι καὶ ὅλον. Τὰ τε γὰρ δύο οὐ κολοβὰ θατέρου ^ι ἀφαιρουμένου ενός (οὐ γὰρ ἴσον τὸ κολοβωμα καὶ τὸ ^ρ λοιπὸν οὐδέποτ' ἐστίν), οὐδ' ^ς ὅλως ἀριθμὸς οὐδεὶς· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν δεῖ μένειν· εἰ κύλιξ κολοβός, ^τ ἔτι ^ε εἶναι κύλικα· ὁ δ' ἀριθμὸς οὐκέτι ὁ αὐτός. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ^ν ἀνομοιομερῇ ^ῆ, οὐδὲ ταῦτα πάντα· ^ω ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἔστιν ^ς ὅς καὶ ἀνόμοια ἔχει μέρη, οἷον δνάδα, τριάδα. Ἀλλ' ὅλως ^γ ὅσων μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφορὰν ^ζ οὐθὲν κολοβόν, οἷον ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτα εἶναι ^α κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν ^ε ἔχει. Ἔτι συνεχῇ· ἡ γὰρ ἀρμονία ἐξ ^α ἀνομοιομερῶν μὲν καὶ θέσιν ἔχει, κολοβὸς δὲ οὐ γίνεται. Πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὅσα ^β ὅλα, οὐδὲ ταῦτα ὁπουοῦν μορίου στερήσει κολοβά. Οὐ γὰρ ^ε δεῖ οὔτε τὰ κύρια τῆς οὐσίας οὔτε τὰ ^δ ὁπουοῦν ὄντα· οἷον ^ε ἂν τρυπηθῇ ἡ κύλιξ, οὐ κολοβός, ἀλλ' ἂν τὸ οὖς ἢ ^α ἀκρωτήριόν τι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ^ε οὐκ ἐὰν σάρκα ἢ τὸν σπλῆνα, ἀλλ' ἐὰν ^ς ἀκρωτήριον, καὶ τοῦτο ^η οὐ πᾶν ἀλλ' ὁ μὴ ^ι ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον. Διὰ τοῦτο οἱ φαλακροὶ οὐ κολοβοί.

28 Γένος λέγεται τὸ ^κ μὲν ἐὰν ^ι ἢ ἡ γένεσις συνεχῆς τῶν τὸ εἶδος ἐχόντων τὸ αὐτό, οἷον λέγεται ἕως ἂν ἀνθρώπων γένος ^ῆ, ^μ ὅτι ἕως ἂν ^ν ἢ, ἡ γένεσις ^ο συνεχῆς αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀφ' οὗ ἂν ὥσι πρώτου κινήσαντος εἰς τὸ εἶναι· οὕτω γὰρ ^ρ λέγονται ^ν Ἕλληνες τὸ γένος οἱ δ' ^ι Ἰωνες, ^ι τῷ οἱ μὲν ἀπὸ ^ν Ἑλληνος οἱ ^ε δὲ ἀπὸ ^ι Ἰωνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. Καὶ μᾶλλον οἱ ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος ἢ τῆς ὕλης· λέγονται γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ

^ο τε om. T. ^ρ δεῖ αὐτὸ om. Ab. ^ι ἀφαιρεμένου E. ^ρ λείπον Fb. ^ς ὅλος Ab. ^τ ἔτι] ἔτι δεῖ E.T. ^ν ὁμοιομερῇ Ab. ^ω ὁ] οὐδὲ T. ^ς ὥς T.Ab. ^γ ὅσων] ὧν E.T. ^ζ οὐδὲ T. ^α ἀνομοίων Ab. ^β ὅλα] ἀλλα Hb. ^ε δεῖ] δὴ Ab. ^δ ὁπουοῦν T. ^ε ἐὰν Ab. ^ε οὐκ ἐὰν] οὐκ ἐὰν Ab. ^ς ἀκρωτήριον τι καὶ Ab. ^η οὗτ' ἂν Ab. ^ι ἔχη E.Ab. ^κ μὲν] μὲν ἐν Ab. ^ι ἢ om. Ab.Hb. ^μ ὅτι ἕως] ὁπουοῦν Ab. ^ν ἢ om. Ab. ^ο αὐτῶν συνεχῆς Ab. ^ρ λέγονται οἱ μὲν Ἕλληνες Ab. ^ι τῷ] τὸ T.

θήλεος τὸ γένος, οἷον ^ροὶ ἀπὸ Πύρρας. Ἔτι ^ς δὲ ὡς τὸ ἐπί-
 πεδον τῶν σχημάτων ^τγένος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὸ στερεὸν
 τῶν στερεῶν· ἕκαστον γὰρ τῶν σχημάτων τὸ μὲν ἐπίπεδον
 τοιονδί, τὸ δὲ στερεὸν ἐστὶ τοιονδί· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ταῖς διαφοραῖς. Ἔτι ὡς ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ³
 ἐνυπάρχον, ^νὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦτο γένος, οὐ δια-
 φοραὶ λέγονται αἱ ποιότητες. Τὸ μὲν οὖν γένος τοσαν-
 ταχῶς λέγεται, τὸ μὲν κατὰ γένεσιν συνεχῇ τοῦ αὐτοῦ
 εἶδους, τὸ δὲ κατὰ ^ωτὸ πρῶτον κινήσαν ὁμοειδές, τὸ δ' ὡς
 ὕλη· οὐ γὰρ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ποιότης ἐστί, τοῦτ' ἐστὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ὃ λέγομεν ὕλην. Ἔτερα δὲ τῷ γένει λέγεται ⁴
^χὦν ἕτερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον καὶ μὴ ἀναλύεται θάτερον
 εἰς θάτερον μὴδ' ἄμφω εἰς ταυτόν, οἷον τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἕτε-
 ρον τῷ γένει, καὶ ὅσα καθ' ἕτερον σχῆμα κατηγορίας τοῦ
 ὄντος λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τί ἐστὶ σημαίνει τῶν ὄντων, τὰ δὲ
 ποιόν τι, τὰ δ' ὡς διήρηται πρότερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀνα-
 λύεται οὔτ' εἰς ἄλληλα οὔτ' εἰς ἓν τι.

Τὸ ψευδὸς λέγεται ἄλλον μὲν τρόπον ὡς πρᾶγμα ²⁹ψευ-
 δος, καὶ τούτου τὸ μὲν τῷ μὴ συγκείσθαι ἢ ἀδύνατον εἶναι
 συντεθῆναι, ὥσπερ λέγεται τὸ τὴν διάμετρον εἶναι σύμμε-
 τρον ἢ τὸ σὲ καθῆσθαι· τούτων γὰρ ψευδὸς τὸ μὲν αἰεί, τὸ
 δὲ ποτέ· οὕτω γὰρ οὐκ ὄντα ταῦτα. Τὰ δὲ ὅσα ἐστὶ μὲν ²
 ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἢ μὴ οἰά ἐστιν ἢ ^αμὴ ἐστιν,
 οἷον ἡ σκιαγραφία ^ακαὶ τὰ ἐνύπνια· ταῦτα γὰρ ἔστι μὲν τι,
 ἀλλ' οὐχ ὦν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. Πράγματα μὲν οὖν
 ψευδῇ οὕτω λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτά, ἢ τῷ τὴν ἀπ'
 αὐτῶν φαντασίαν μὴ ^βὄντος εἶναι. Λόγος δὲ ψευδὴς ὁ τῶν ³
 μὴ ὄντων ἢ ψευδὴς. Διὸ πᾶς λόγος ψευδὴς ἐτέρου ἢ οὐ
 ἐστὶν ἀληθοῦς, οἷον ὁ τοῦ κύκλου ψευδὴς τριγώνου. Ἐκάστου
 δὲ λόγος ἔστι μὲν ὡς εἰς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, ἔστι δ' ὡς ^γπολ-

^ρ οἱ add. Ab. ^ς δὲ om. Ab. ^τ γένος] τὸ γένος E. ^ν ὃ om. Ab.
^ω τὸ post κατὰ om. E. ^χ ὦν τε ἕτερον E. ^γ ἄλλον] ἓνα Hb.
² ψευδές T. ^α καὶ τα ἐνύπνια] τὴν φαντασίαν T. ^β ὄντως T. ^γ οἱ
 πολλοὶ T.

λοιί, ἐπεὶ ταυτό πως αὐτὸ καὶ αὐτὸ πεπονθός, οἷον Σωκράτης
 4^d καὶ Σωκράτης μουσικός. Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος οὐθενός ἐστιν
 ἀπλῶς λόγος. Διὸ Ἀντισθένης ᾤετο ^e εὐήθως μὴτὲν ἀξιῶν
 λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἔν ἐφ' ἐνός· ἐξ ὧν συνέ-
 βαινε μὴ εἶναι ἀντιλέγειν, σχεδὸν δὲ μὴδὲ ψεύδεσθαι. Ἔστι
 5 δ' ἕκαστον λέγειν οὐ μόνον τῷ ^f αὐτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 ἑτέρου, ψευδῶς μὲν καὶ παντελῶς, ἔστι ^g δ' ὡς καὶ ἀληθῶς,
 5 ὥσπερ τὰ ὀκτὼ διπλάσια τῷ τῆς δυνάδος λόγῳ. Τὰ μὲν οὖν
 οὕτω λέγεται ψευδῇ, ἄνθρωπος ^h δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερὴς καὶ
 προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ⁱ μὴ δι' ἕτερόν τι ἀλλὰ
 δι' ^k αὐτό, καὶ ^l ὁ ἄλλοις ἐμποιητικὸς τῶν τοιούτων λόγων,
 ὥσπερ ^m καὶ τὰ πράγματα φαμεν ψευδῇ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ
ⁿ φαντασίαν ψευδῇ. Διὸ ^o ὁ ἐν τῷ Ἰππία λόγος παρα-
 6 κρούεται ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸν δυνάμενον γὰρ
 ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῇ, οὗτος δ' ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος·
 ἔτι τὸν ^p ἐκόντα ^q φαῦλον βελτίῳ. Τοῦτο δὲ ψευδὸς λαμ-
 βάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς (ὁ γὰρ ἐκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος
 κρείττων), ^r τὸ χωλαίνειν τὸ μιμεῖσθαι λέγων, ἐπεὶ ^s εἴγε χω-
 λὸς ἐκὼν, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἡθους, καὶ ^t οὗτος.
 30 Συμβεβηκὸς λέγεται ὁ ὑπάρχει μὲν τινι καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν,
 οὐ ^v μέντοι οὐτ' ἐξ ἀνάγκης ^w οὐτ' ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἴ τις
 ὀρύττων φυτῷ βόθρον εὔρε θησαυρόν. Τοῦτο τοίνυν συμ-
 βεβηκὸς τῷ ὀρύττοντι τὸν βόθρον, τὸ εὔρεῖν θησαυρόν· οὐτε
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἐκ τούτου ἢ μετὰ τοῦτο, οὐθ' ὡς ἐπὶ
 2 τὸ πολὺ ἂν τις φυτεύῃ θησαυρόν εὐρίσκει. Καὶ μουσικός
^x γ' ἂν τις εἴῃ λευκός· ἀλλ' ἐπεὶ ^y οὐτε ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο γίνεται, συμβεβηκὸς αὐτὸ λέγομεν. Ὡστ'
 ἐπεὶ ἔστιν ὑπάρχον ^z τι καὶ τινί, καὶ ἔνια τούτων καὶ ποῦ καὶ
 ποτέ, ὅ τι ἂν ὑπάρχη μὲν, ἀλλὰ μὴ διότι τοῦτ' ἦν ἢ νῦν ἢ ἐν-

^d καὶ Σωκράτης om. Ab. ^e ἀνοήτως Hb. ^f αὐτῷ T. ^g δ' οὖν ὡς T.
^h δὲ om. E. ⁱ μὴ] οὐ Ab. ^k αὐτό E, αὐτὰ Ab. ^l ὁ om. T. ^m φαμέν
 καὶ πράγματα E.T. ⁿ ψευδῇ φαντασίαν Ab. ^o ὁ codicibus deest.
^p ἐκόντα] εἰδότα Ab. ^q τὰ φαῦλα E.T.Ab. ^r τὸ prius om. Ab. ^s εἰς
 γε χ. T. ^t οὕτως Ab, τοῦτο E.T. ^v μέντοιγε T. ^w οὐτε δὲ ἐπὶ Ab.
^x γ'] δὲ Ab. ^y οὐκ—οὐδ' Ab. ^z τι om. Ab.

ταῦθα, συμβεβηκὸς ἔσται. Οὐδὲ δὴ αἴτιον ὠρισμένον οὐθὲν³ τοῦ συμβεβηκότος^a ἀλλὰ τὸ τυχόν· τοῦτο δ' ἀόριστον. Συνέβη^b τῷ εἰς Αἴγιναν ἐλθεῖν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἀφίκετο ὅπως ἐκεῖ ἔλθῃ, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεῖς^c ἢ ὑπὸ ληστῶν ληφθεῖς. ^dΓέγονε μὲν^e δὴ^f καὶ^g ἔστι τὸ συμβεβηκός, ἀλλ'⁴ οὐχ^h ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ ἕτερον· ὁ γὰρ χειμὼν^h αἴτιος τοῦ μὴⁱ ὅπου ἔπλει ἐλθεῖν, τοῦτο δ' ^kἦν Αἴγινα. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει^l ἐκάστῳ καθ' αὐτὸ^m μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, ⁿοἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνδέχεται αἰδία εἶναι, ἐκείνων δὲ οὐθέν. Λόγος δὲ τούτου ἐν ἐτέροις.

Ε.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἰτία ζητεῖται τῶν ὄντων, δηλον^o δὲ ὅτι ἢ ὄντα. ¹Ἔστι γάρ τι αἴτιον^p ὑγείας καὶ εὐξίας, καὶ τῶν μαθηματικῶν εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα καὶ αἰτία, καὶ ὅλως δὲ πᾶσα ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας περὶ αἰτίας καὶ ἀρχάς ἐστιν ἢ ἀκριβεστέρας ἢ ἀπλουστέρας. ²Ἀλλὰ πᾶσαι αὗται περὶ ^qἔν τι καὶ γένος τι περιγραφάμεναι περὶ τούτου πραγματεύονται, ἀλλ' οὐχὶ περὶ ὄντος ἀπλῶς οὐδὲ ἢ ὄν, οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν οὐθένα λόγον ποιοῦνται· ἀλλ' ἐκ τούτου αἱ μὲν αἰσθήσει ποιήσασαι αὐτὸ δηλον, αἱ δ' ὑπόθεσιν λαβοῦσαι τὸ τί ἐστιν, οὕτω τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῷ γένει περὶ ὃ εἰσιν ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλακώτερον. Διόπερ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις οὐσίας³ οὐδὲ τοῦ τί ἐστιν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς, ἀλλὰ τις ἄλλος τρόπος τῆς δηλώσεως. Ὅμοιως δὲ οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστι τὸ γένος περὶ ὃ πραγματεύονται οὐθὲν λέγουσι, διὰ τὸ ^rτῆς αὐτῆς εἶναι διανοίας τό^s τε τί ἐστι δηλον ποιεῖν^t καὶ εἰ^v ἔστιν. ⁴Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει οὖσα περὶ γένος⁴

^a ἀλλὰ om. E. ^b τῷ E. Ab. ^c ἢ ὑπὸ λ. ληφθεῖς om. F^b. H^b.
^d γεγονὼς T. ^e δὴ om. T. ^f καὶ] ἢ Ab. ^g ἔστι] ἐπὶ T. ^h αἴτιος om. T. ⁱ ὅπου] οὐ Ab. ^k ἦν] εἶναι Ab. ^l ἐκάστῳ om. T. ^m μὴ] καὶ μὴ T. ⁿ οἷον] ὥσπερ Ab. ^o δὴ Ab, γὰρ H^b. ^p ὑγείας E. ^q ὄν Ab.
^r τῆς τοιαύτης T. ^s τε om. Ab. ^t καὶ τὸ εἰ F^b. ^v ἔστιν] ἔστι τοῦτο E. T.

τι τοῦ ὄντος (περὶ γὰρ τὴν τοιαύτην ἐστὶν οὐσίαν ἐν ἧ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ στάσεως ἐν αὐτῇ), δηλον ὅτι οὔτε
 5 πρακτικὴ ἐστὶν οὔτε ποιητικὴ. Τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ^x ἐν
 τῷ ποιοῦντι ἡ ἀρχὴ ἢ νοῦς ἢ τέχνη ἢ δυνάμεις τις, τῶν δὲ
^y πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις· τὸ αὐτὸ ^z γὰρ
 τὸ πρακτὸν καὶ ^a τὸ προαιρετόν. Ὡστε ^b εἰ πάντα διάνοια
 ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητικὴ, ἢ ^c φυσικὴ θεωρητικὴ τις
 ἂν εἴη, ἀλλὰ θεωρητικὴ περὶ ^d τοιοῦτον ὃν ὅ ἐστι δυνατόν κι-
 νεῖσθαι, καὶ περὶ οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 6^c οὐ χωριστὴν μόνον. Δεῖ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸν λόγον
 πῶς ἐστὶ μὴ λανθάνειν, ὡς ἄνευ γε τούτου τὸ ζητεῖν ^f μηθέν
^g ἐστὶ ποιεῖν. ^h Τῶν δ' ὀριζομένων ⁱ καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν
^k οὕτως ὑπάρχει ὡς τὸ σιμόν, τὰ δ' ὡς τὸ κοῖλον. Διαφέρει
 δὲ ταῦτα ὅτι τὸ μὲν σιμόν συνειλημμένον ἐστὶ μετὰ τῆς
 ὕλης· ἐστὶ γὰρ τὸ ^l μὲν σιμόν κοίλῃ ρίσι, ἢ δὲ κοιλότης ἄνευ
 7 ὕλης αἰσθητῆς. Εἰ ^m δὴ πάντα τὰ φυσικὰ ὁμοίως τῷ σιμῷ
 λέγονται, οἶον ρίσι, ὀφθαλμός, πρόσωπον, σάρξ, ⁿ ὅστουν,
 ὅλως ζῶον, φύλλον, ρίζα, φλοιός, ὅλως φυτόν (οὐθενὸς γὰρ
 ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ^p αἰεὶ ἔχει ὕλην), ^r δηλον
 πῶς δεῖ ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ τί ἐστὶ ζητεῖν καὶ ὀρίζεσθαι, καὶ
 διότι καὶ περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ, ὅση μὴ
 8 ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν ἡ φυσικὴ θεωρητικὴ ^q τίς
 ἐστὶ, ^r φανερόν ἐκ τούτων. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἡ μαθηματικὴ
 θεωρητικὴ. Ἀλλ' εἰ ἀκινήτων καὶ χωριστῶν ^s ἐστὶ, ^t νῦν ἄδη-
 λον· ὅτι ^v μέντοι ἔνια μαθήματα ἢ ἀκίνητα καὶ ἢ χωριστὰ
 θεωρεῖ, δηλον. Εἰ δέ ^w τί ἐστὶν ^x αἰδῖον καὶ ἀκίνητον καὶ
 9 χωριστόν, φανερόν ὅτι θεωρητικῆς τὸ γινῶναι. Οὐ μέντοι

^w ἐαυτῇ Αβ. ^x ἐν—πρακτικῶν om. Τ. ^y πρακτικῶν Ε. ^z post γὰρ
 τὸ Τ. τῶν δὲ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις. τὸ αὐτὸ γὰρ. ^a τὸ
 post καὶ om. Αβ. ^b εἰ] ἢ Τ, om. Αβ. ^c φύσις Ηβ. ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ
 om. Αβ. ^d τοιοῦτο Ε.Αβ. ^e οὐ] ὡς οὐ Ε.Τ, καὶ οὐ Fb. ^f οὐδέν Fb.
^g ποιεῖν ἐστὶν Ε. ^h τῶν] ἔστι δὲ τῶν Αβ.Fb, omisso δ'. ⁱ καὶ τῶν
 om. Fb. ^k οὕτως ὑπάρχει om. Αβ. ^l μὲν om. Ε. ^m δὲ Τ. ⁿ ὅστουν
 om. Τ. ^o οὐδὲν ὅσον γὰρ Τ. ^p αἰεὶ et mox δηλον om. Αβ. ^q τίς
 add. Αβ.Fb. ^r φανερόν] δηλον Ηβ. ^s ἐστὶ] ἔτι Τ. ^t ἄδηλον νῦν Fb.
^v μέντοι] μὲν οὖν Ε. ^w τί om. Fb. ^x ἀκίνητον καὶ αἰδῖον Ε.Τ.

φυσικῆς γε (περὶ κινητῶν γάρ τινων ἢ φυσικῆς), οὐδὲ ὕμαθη-
ματικῆς, ἀλλὰ προτέρας ἀμφοῖν. Ἡ μὲν γὰρ φυσικὴ περὶ
ἀχώριστα μὲν ἀλλ' οὐκ ἀκίνητα, τῆς δὲ μαθηματικῆς ἕνια
περὶ ἀκίνητα μὲν οὐ χωριστὰ δ' ἴσως, ἀλλ' ὥς ἐν ὕλῃ· ἡ δὲ
πρώτη καὶ περὶ χωριστὰ καὶ ἀκίνητα. Ἀνάγκη δὲ πάντα ¹⁰
^a μὲν τὰ αἷτια αἰδία ^b εἶναι, μάλιστα δὲ ταῦτα· ταῦτα γὰρ
αἷτια τοῖς φανεροῖς τῶν ^c θείων. Ὡστε τρεῖς αὖ εἶεν φιλο-
σοφίαι θεωρητικαί, μαθηματικὴ, φυσικὴ, θεολογικὴ. Οὐ γὰρ
ἄδηλον ὅτι εἴ που τὸ θεῖον ὑπάρχει, ἐν τῇ τοιαύτῃ φύσει
ὑπάρχει· καὶ τὴν τιμιωτάτην ^d δεῖ περὶ τὸ τιμιώτατον γένος
εἶναι. Αἱ μὲν οὖν θεωρητικαὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν αἰρετώ- ¹¹
τεραι, αὕτη δὲ τῶν θεωρητικῶν. Ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις πό-
τερόν ποθ' ἡ πρώτη φιλοσοφία καθόλου ἐστίν, ἢ περὶ τι
γένος καὶ φύσιν ^e τινὰ μίαν. Οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τρόπος οὐδ'
ἐν ταῖς μαθηματικαῖς, ἀλλ' ἡ μὲν γεωμετρία καὶ ἀστρολογία
περὶ τινα φύσιν εἰσίν, ^f ἡ δὲ καθόλου ^g πασῶν κοινή. Εἰ μὲν ¹²
οὖν μὴ ἐστί τις ἑτέρα οὐσία παρὰ τὰς φύσει συνεστηκυίας, ἢ
φυσικὴ αὖν εἴη πρώτη ἐπιστήμη· εἰ δ' ἐστί τις οὐσία ἀκίνητος,
αὕτη προτέρα ^h καὶ φιλοσοφία πρώτη, καὶ καθόλου οὕτως
ὅτι πρώτη· καὶ περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ταύτης αὖν εἴη θεωρῆσαι,
καὶ τί ἐστί καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἢ ὄν.

Ἄλλ' ἐπεὶ τὸ ὄν τὸ ἀπλῶς λεγόμενον ⁱ λέγεται πολλα- ²
χῶς, ὧν ἐν μὲν ἦν τὸ κατὰ συμβεβηκός, ἕτερον δὲ τὸ ὡς ἀλη-
θές, καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς ^k τὸ ψεῦδος, παρὰ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ
σχήματα τῆς κατηγορίας, οἷον τὸ μὲν τί, τὸ δὲ ποιόν, ^l τὸ
δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποῦ, τὸ δὲ ποτέ, καὶ εἴ τι ἄλλο σημαίνει τὸν
τρόπον τοῦτον· ἔτι παρὰ ταῦτα πάντα τὸ δυνάμει ^m καὶ
ἐνεργείᾳ· ⁿ ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, πρῶτον περὶ
τοῦ κατὰ συμβεβηκός λεκτέον, ὅτι οὐδεμία ^o ἐστὶ περὶ αὐτὸ

ὕ μαθηματικῆς γε ἀλλ' ἑτέρας προτέρας Αβ. ^z ὡς om. Τ. ^a μὲν
om. Fb. ^b εἶναι om. Ε. Fb. ^c θείων] αἰσθητῶν Τ. ^d δεῖ] ἀεὶ Αβ.
^e τινὰ add. Αβ. Fb. ^f ἡ] ἐκείνη Ε. Τ. ^g γρ. καὶ πᾶσι rc. Ε. ^h καὶ ἡ
φιλοσοφία Τ. ⁱ λέγεται καὶ πολλαχῶς Ηβ. ^k τὸ post ὡς om. Ε.
^l τὸ δὲ ποσόν om. Τ. ^m καὶ τὸ ἐνεργείᾳ Αβ. ⁿ ἐπειδὴ Ε. Τ. ^o περὶ
αὐτό ἐστί Ε. Τ.

² θεωρία. Σημεῖον δέ· οὐδεμίᾳ γὰρ ἐπιστήμῃ ἐπιμελὲς περὶ
 αὐτοῦ οὔτε πρακτικῇ οὔτε ποιητικῇ οὔτε θεωρητικῇ. Οὔτε
 γὰρ ὁ ποιῶν οἰκίαν ποιεῖ ὅσα συμβαίνει ἅμα τῇ οἰκίᾳ γινο-
 μένῃ· ἄπειρα γάρ ἐστιν· τοῖς μὲν γὰρ ἡδεῖαν, τοῖς δὲ βλα-
 βερὰν, τοῖς δ' ὠφέλιμον οὐθὲν εἶναι κωλύει τὴν ποιηθεῖσαν,
 καὶ ἑτέραν ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ὄντων· ὧν οὐθενός ἐστιν ἡ
³ οἰκοδομικὴ ποιητικὴ. Τὸν αὐτὸν ἢ δὲ τρόπον οὐδ' ὁ γεωμέ-
 τρης ⁴ θεωρεῖ τὰ οὕτω συμβεβηκότα τοῖς σχήμασιν, οὐδ' εἰ
 ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ¹ καὶ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον. Καὶ
 τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει· ὥσπερ γὰρ ² ὀνόματι μόνον τὸ
 συμβεβηκός ἐστιν. Διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν
⁴ σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. Εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφι-
 στῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων,
 πότερον ἕτερον ἢ ταῦτὸν μουσικὸν ³ καὶ γραμματικόν, καὶ
 μουσικὸς Κορίσκος ⁴ καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ᾦ, μὴ αἰεὶ
 δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὧν γραμματικὸς γέγονε, καὶ
 γραμματικὸς ὧν μουσικὸς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν
 λόγων εἰσὶν· φαίνεται γὰρ τὸ συμβεβηκός ἐγγύς τι τοῦ μὴ
⁵ ὄντος. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων λόγων· τῶν μὲν γὰρ
 ἄλλον τρόπον ὄντων ἔστι γένεσις καὶ φθορά, τῶν δὲ κατὰ
 συμβεβηκός οὐκ ἔστιν. Ἄλλ' ὅμως λεκτέον ἔτι περὶ τοῦ
 συμβεβηκότος ἐφ' ⁵ ὅσον ἐνδέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτοῦ καὶ
 διὰ τίν' αἰτίαν ἐστίν· ἅμα γὰρ δῆλον ⁶ ἴσως ἔσται καὶ διὰ
⁶ τί ἐπιστήμῃ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὖσι
 τὰ μὲν αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ ἐξ ἀνάγκης, οὐ τῆς κατὰ τὸ
 βίαιον λεγομένης ἀλλ' ἣν λέγομεν ⁷ τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ἄλλως,
 τὰ δ' ἐξ ἀνάγκης μὲν οὐκ ἔστιν οὐδ' αἰεὶ, ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ,
 αὕτη ἀρχὴ καὶ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸ συμβεβηκός· ὃ
 γὰρ ἂν ᾦ μήτ' αἰεὶ μήθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτό φαμεν ⁸ συμ-
⁷ βεβηκός εἶναι. Οἶον ἐπὶ κυνὶ ἂν χαιμῶν γένηται καὶ ⁹ ψυχος,

P δὲ om. T. ⁴ θεωρεῖ post σχήμασιν B^b.C^b.F^b. ¹ καὶ τρίγωνον
 om. S. ² ὀνόματι H^b. ³ καὶ γρ.] ἢ γρ. A^b. ⁴ καὶ Κορίσκος om. E.
⁵ ὅσων T. ⁶ ἴσως] εἴγ' T, om. H^b. ⁷ τῷ T.H^b. ⁸ εἶναι συμ-
 βεβηκός H^b. ⁹ ψυχος] πάγος H^b.

τοῦτο συμβῆναι φάμεν, ἀλλ' οὐκ ἂν πνίγος καὶ ἀλέα, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὔ. Καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν (οὔτε γὰρ αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ), ζῶον δ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ὑγιάζειν δὲ ^bτὸν οἰκοδόμον ^cκατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ πέφυκε τοῦτο ποιεῖν οἰκοδόμος ἀλλ' ἱατρός, ἀλλὰ συνέβη ἱατρὸν εἶναι τὸν οἰκοδόμον. Καὶ ὁψοποιὸς ^dἡδονῆς στοχαζόμενος ποιήσειεν ἂν ^eτι ὑγιεινόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὁψοποιητικὴν· διὸ συνέβη φάμεν, καὶ ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δ' οὔ. Τῶν μὲν γὰρ ^gἄλλων ^hἐνίστε ⁹δυνάμεις εἰσὶν αἱ ποιητικαί, τῶν δ' οὐδεμία τέχνη οὐδὲ δύναμις ὠρισμένη· τῶν γὰρ κατὰ συμβεβηκός ὄντων ἢ ⁱγενομένων καὶ τὸ αἰτιόν ἐστι κατὰ συμβεβηκός. "Ωστ' ^kἐπειδὴ οὐ ¹⁰πάντα ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ γινόμενα, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνάγκη εἶναι τὸ κατὰ συμβεβηκός ὄν· οἷον ^lοὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ ^mπολὺ ὁ λευκὸς μουσικὸς ἐστίν, ἐπεὶ δὲ γίγνεται ποτε, κατὰ συμβεβηκός ἔσται. Εἰ δὲ μή, ⁿπάντ' ἔσται ἐξ ἀνάγκης. "Ωστε ^oἡ ὕλη ἔσται ^pαἰτία ἢ ¹¹ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ ^qτὸ πολὺ ^rἄλλως τοῦ συμβεβηκότος. ^sἈρχὴν δὲ ^tτηνδὲ ληπτέον, πότερον οὐθέν ἐστιν οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ τοῦτο ἀδύνατον. ^uἜστιν ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὁπότερ' ἔτυχε καὶ κατὰ συμβεβηκός. ^vἈλλὰ πότερον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' αἰεὶ οὐθενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐστὶν ἅττα αἰδία; Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ^vσκε- ¹²πτέον, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστι τοῦ συμβεβηκότος φανερόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ^wπᾶσα ἢ τοῦ αἰεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Πῶς ^xγὰρ ἢ μαθήσεται ἢ διδάξει ἄλλον; Δεῖ γὰρ ὠρίσθαι ἢ τῷ αἰεὶ ἢ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον ^yὅτι ὠφέλιμον ^zτὸ μελίκρατον τῷ πυρέττοντι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο ¹³

^b καὶ τὸ τὸν οἰκοδόμον ὑγίαν ποιῆσαι κ. Ε.Τ.Η^b. ^c κατὰ συμβεβηκός] συμβεβηκός Ε, συμβέβηκεν Τ. ^d ἡδονῇ Α^b. ^e τι Α^b.F^b.Η^b. ^f ὑγίαν Η^b. ^g ἄλλαι Γ.Α^b. ^h ἐνίστε om. F^b.Η^b. ⁱ γενομένων Α^b. ^k ἐπεὶ Α^b.Η^b. ^l οὔτ'] τοῦτ' Τ. ^m πολὺ ἀνάγκη ὁ Τ. ⁿ πάντες τε ἐξ Τ. ^o ἔσται ἡ ὕλη Α^b, ἡ ὕλη ἐστὶν Η^b. ^p αἰτία post συμβεβηκότος Α^b. ^q τὸ post ἐπὶ om. S. ^r ἄλλως om. Α^b.Η^b. ^s τὴν δὲ Α^b.Η^b. ^t ἔστιν] εἴη Α^b. ^v ἐπισκεπτέον Τ. ^w πᾶσα] ὃν ἢ πᾶσα Τ. ^x γὰρ ἂν ἢ Ε. ^y ὅτι] τί Τ. ^z τῷ πυρέττοντι τὸ μελίκρατον Τ.

οὐχ ἔξει λέγειν, πότε ^a οὐ, οἷον νομηνία· ἢ γὰρ αἰὲ ἢ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ^b τὸ τῇ νομηνία· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐστὶ παρὰ ταῦτα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐπιστήμη ^c οὐκ ἔστιν αὐτοῦ, εἴρηται.

- 3 ^d Ὅτι δ' εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἰτία ^e γεννητὰ καὶ φθαρτὰ ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι ^f καὶ φθείρεσθαι, φανερόν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτ', ἐξ ἀνάγκης πάντ' ἔσται, εἰ τοῦ γιγνομένου καὶ φθειρομένου ^g μὴ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιὸν τι ἀνάγκη εἶναι. Πότερον ^h γὰρ ἔσται τοδὶ ἢ οὐ; Ἐάν γε τοδὶ γένηται· εἰ δὲ μὴ, οὐ.
- 2 ^b Τοῦτο δὲ ⁱ ἄλλο. Καὶ οὕτω δῆλον ὅτι αἰὲ χρόνου ἀφαιρουμένου ἀπὸ πεπερασμένου ^k χρόνου ἥξει ἐπὶ τὸ νῦν. Ὡστε ὅδε ἀποθανεῖται νόσφ' ἢ βία, εἴαν γε ἐξέλθῃ· ^l τοῦτο δὲ εἴαν διψήσῃ· τοῦτο δὲ ^m εἴαν ἄλλο· καὶ οὕτως ἥξει εἰς ὃ νῦν ὑπάρχει, ἢ εἰς τῶν γεγονότων τι· οἷον εἴαν διψήσῃ· τοῦτο δ' εἰ ἐσθίει δριμέα· τοῦτο δ' ἦτοι ὑπάρχει ἢ οὐ· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ⁿ ἀποθανεῖται ἢ οὐκ ἀποθανεῖται. Ὅμοίως δὲ καὶ ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γένομενα, ὁ αὐτὸς λόγος· ἤδη γὰρ ὑπάρχει τοῦτο ἔν τινι, λέγω δὲ τὸ ^o γεγονός. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα πάντα ἔσται τὰ ἐσόμενα, ^p οἷον τὸ ἀποθανεῖν τὸν ζῶντα· ἤδη γὰρ τι γέγονεν, οἷον τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^q σώματι· ἀλλ' εἰ ^r νόσφ' ἢ βία, οὐπω, ἀλλ' εἴαν τοδὶ γένηται. Δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, ^s αὕτη δ' ^t οὐκέτι εἰς ἄλλο. Ἔσται οὖν ἡ τοῦ ὁπότερ' ἔτυχεν αὕτη, καὶ αἴτιον τῆς γενέσεως αὐτῆς ^u ἄλλο οὐθέν. Ἀλλ' εἰς ἀρχὴν ποίαν καὶ αἴτιον ποῖον ἢ ἀναγωγὴ ἢ τοιαύτη, πότερον ὥς εἰς ὕλην ἢ ὥς ^v εἰς τὸ οὐ ἔνεκα ἢ ὥς εἰς τὸ κινήσαν, μάλιστα σκεπτέον.

- 4 Περὶ μὲν οὖν τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ἀφείσθω διώριστα γὰρ ^w ἱκανῶς. Τὸ δὲ ὥς ἀληθὲς ὄν, καὶ μὴ ὄν ὥς ψευδὸς, ἐπειδὴ ^x περὶ σύνθεσιν ἐστὶ καὶ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύν-

^a οὐ om. Ab.Fb. ^b τὸ ante τῇ add. E.Fb. ^c αὐτοῦ οὐκ ἔστιν S.
^d γεννητὰ Fb. ^e καὶ φθείρεσθαι om. Fb. ^f μὴ om. S. ^g γὰρ om. Hb.
^h γρ. τούτου margo E. ⁱ ἄλλου T. ^k χρόνου om. Fb.
^l τοῦτο—διψήσῃ om. Ab.Fb. ^m εἴαν Ab. ⁿ γένος T. ^o οἷον] ἢ S.
^p σώματι om. Ab. ^q αὕτη E.T. ^r οὐκ ἔστιν εἰς T. ^s ἄλλο add. Ab.
^t εἰς alteram om. Ab. ^u ἱκανῶς om. Fb. ^w περὶ Fb.Hb: ceteri παρά.

ολον περὶ μερισμὸν ^α ἀντιφάσεως. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τὴν
^γ κατάφασιν ἐπὶ τῷ συγκειμένῳ ἔχει, τὴν δ' ἀπόφασιν ἐπὶ
τῷ διηρημένῳ, τὸ δὲ ψεῦδος τούτου τοῦ ^β μερισμοῦ τὴν ἀντί-
φασιν. Πῶς δὲ τὸ ἅμα ἢ τὸ χωρὶς ^α νοεῖν συμβαίνει, ἄλλος ^α
λόγος. Λέγω ^β δὲ τὸ ἅμα ^γ καὶ ^δ τὸ χωρὶς ὥστε μὴ ^ε τὸ
ἐφεξῆς ἀλλ' ἐν τι γίγνεσθαι· οὐ γάρ ἐστι τὸ ^ε ψεῦδος καὶ τὸ
ἀληθὲς ἐν τοῖς πράγμασιν, οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀληθές, τὸ δὲ
κακὸν ^ε εὐθὺς ψεῦδος, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ· περὶ δὲ τὰ ^η ἀπλᾶ καὶ
τὰ τί ἐστίν οὐδ' ἐν ^ι τῇ διανοίᾳ. Ὅσα ^κ μὲν οὖν δεῖ θεωρῆσαι ^α
περὶ τὸ ^ι οὕτως ὄν καὶ μὴ ὄν, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ἐπεὶ
δὲ ἡ συμπλοκή ἐστίν ^μ καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν
τοῖς πράγμασι, τὸ δ' οὕτως ὄν ἕτερον ὄν τῶν ^ν κυρίως (ἢ γὰρ
τὸ τί ἐστίν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ποσὸν ἢ ^ο εἴ τι ἄλλο συνάπτει
ἢ ἀφαιρεῖ ἢ διάνοια), τὸ μὲν ^ρ ὡς συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὡς
^α ἀληθὲς ὄν ἀφετέον. Τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ μὲν ἀόριστον, τοῦ ^α
δὲ τῆς διανοίας τι πάθος, καὶ ἀμφότερα περὶ τὸ λοιπὸν
γένος τοῦ ὄντος, καὶ οὐκ ἔξω δηλοῦσιν οὐσάν τινα φύσιν
^ρ του ὄντος. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω, σκεπτέον δὲ τοῦ ὄντος
αὐτοῦ τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ἢ ὄν. Φανερόν δ' ἐν οἷς διω-
ρισάμεθα περὶ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ^σ ὅτι πολλα-
χῶς λέγεται τὸ ὄν.

Z.

Τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς, καθάπερ διειλόμεθα πρότερον
ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς· σημαίνει γὰρ τὸ μὲν τί ἐστίν καὶ
τόδε τι, τὸ δὲ ^ι ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν
οὕτω κατηγορουμένων. Τοσαυταχῶς δὲ λεγομένου τοῦ ὄντος
φανερὸν ὅτι τούτων πρῶτον ὄν ^ν τὸ τί ἐστίν, ὅπερ σημαίνει

^α ἀντιφάσεων S. ^γ κατὰ ἐπὶ τῶν συγκειμένων T. ^β ὁρισμοῦ T.
^α νοεῖν post δὲ H^b. ^β δὴ H^b. ^γ καὶ] ἢ E. ^δ τὸ om. A^b. F^b.
^ε τῷ E. S. A^b. ^ε ψεῦδος τε καὶ E. ^ε εὐθὺς A^b, om. E. T. ^η ἀπλῶς S.
^ι τῇ om. T. A^b. ^κ μὲν om. H^b. ^ι οὕτως] ὄντως H^b. ^μ καὶ] ἢ E. S.
om. T. ^ν κυρίως E. T. ^ο εἴ om. A^b. F^b. ^ρ ὡς σ.] οὖν σ. T. ^α ἀλη-
θῶς A^b. F^b. ^ρ τοῦ om. A^b. ^σ ὅτι—ὄν om. A^b. post ὄν E. S. σημαίνει
γὰρ τὸ μὲν τί ἐστίν, E. etiam τοῦτο δοκεῖ ἀτελὲς εἶναι. ^ι ὅτι om. A^b.
^ν τὸ om. T.

² τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποιόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
 θὸν λέγομεν ἢ ^wκακόν, ἀλλ' οὐ τρίπληχυν ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
 τί ἐστίν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπληχυν, ἀλλ' ἄνθρωπον
 ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ^x ὄντα ^y τῷ τοῦ ^z οὕτως ὄντος
 τὰ μὲν ^a ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
³ δὲ ἄλλο τι ^b τοιοῦτον. Διό ^c κὰν ἀπορήσειέ τις πότερον τὸ
 βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὃν
^d ἢ μὴ ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁπουοῦν τῶν τοιού-
 των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
 χωρίζεσθαι δυνατόν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μᾶλλον, εἴπερ, τὸ βα-
 δίζειν τῶν ὄντων ^e τι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαίνειν.
⁴ Ταῦτα δὲ μᾶλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμε-
 νον αὐτοῖς ὠρισμένον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
 ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
 ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δι-
⁵ λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κἀκείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
 πρῶτως ὃν καὶ οὐ τι ὃν ἀλλ' ὃν ἀπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
 λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ ^f πάντων ἡ οὐσία
^g πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
⁶ ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
 τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ^h ἐκάστω
 λόγῳ τὸν τῆς ⁱ οὐσίας ἐνυπάρχειν. Καὶ εἰδέναι ^k τότ' οἰό-
 μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστίν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
 ἢ ^l τὸ πῦρ, μᾶλλον ἢ τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποῦ, ἐπεὶ
 καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ^m ἐστὶ τὸ
⁷ ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν ⁿ γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαι τε ^o καὶ
 νῦν καὶ αἰεὶ ζητούμενον καὶ αἰεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὄν, τοῦτό
 ἐστὶ τίς ^p ἢ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἰναί φασιν, οἱ δὲ
 πλείω ἢ ἓν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἄπειρα. Διὸ καὶ

^w καλόν Α^b.F^b. ^x ὄντα om. F^b. ^y τῷ] τὸ T. ^z οὕτως] ὄντως T.
^a εἶναι ποσότητες F^b. ^b τοιοῦτον om. Α^b.F^b. ^c καὶ T.Α^b. ^d ἢ
 μὴ ὄν] σημαίνει Α^b. ^e τι om. Α^b.F^b. ^f πάντως Α^b. ^g πρῶ-
 τον καὶ φύσει καὶ Η^b. ^h ἐκάστω T. ⁱ οὐσίας λόγον ἐνυπάρχειν Ε.Τ.
^k τοῦτο T. ^l τὸ ante πῦρ om. Α^b. ^m ἐστὶ] ἐστὶν ἢ Ε.Τ. ⁿ εἰδόμεν
 Ε.Τ. ^o καὶ νῦν om. Ε. ^p ἢ om. T.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὡς εἶπειν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ^q δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν· διὸ τὰ τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἷον πῦρ καὶ
ὑδὼρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ^r ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἷον ὃ τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστρα καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 2
τερον δὲ ^s αὐταὶ μόναι ^t οὐσίαι εἰσὶν ἢ καὶ ^v ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθὲν ἕτεραι δὲ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δὲ τισὶ τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἷον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσίαι, καὶ μᾶλλον ἢ ^w τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. ^u Ἐτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθὲν 3
τοιούτων, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα αἰδία, ὥσπερ Πλά-
των τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ δύο οὐσίας, ^x τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ^y καὶ 4
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ^z μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. ^u Ἐνιοὶ
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμὰς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ^a δὲ 5
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τίνες εἰσὶν οὐσίαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητάς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὐταὶ πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητάς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ^b πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ^c δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί 3
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ^d ἦν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἐκάστου, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

^q δ' ἡ] δὴ T. ^r ἢ] δὴ Ab. ^s αὐταὶ E. ^t εἰσὶν οὐσίαι Hb. ^v post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινες ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινες καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. ^w τῷ σῶμα ἢ τὸ T. ^x τρίτην—ἐνὸς om. pr. T. ^y καὶ om.
Ab. ^z μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. ^a δὲ E.T. ^b πρῶτον om. Fb. ^c δὴ T,
δὲ Ab. ^d ἦν om. T.

ὑποκείμενον. Τὸ δ' ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκεῖνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλον. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^ε γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκεί-
2 μενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^ε δὲ τρόπον μὲν τινα ἢ ὕλη ^ε λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἢ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
¹ Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ἰδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ¹ τὸν ἀνδριάντα τὸ σύνολον.
¹ Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^κ τοῦ
3 ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύπῳ εἴρηται τί ποτ' ἐστὶν ἢ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
κειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ¹ μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ἰκανόν. Αὐτό ^μ τε γὰρ τοῦτο ἄδηλον, καὶ ἔτι ἢ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ¹ αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
4 φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθέν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^ο ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^φ ὑπάρχει ^ρ ταῦτα πρῶτον, ἐκεῖνό ἐστιν ¹ ἢ οὐσία.
5 Ἀλλὰ ^ρ μὴν ἀφαιρουμένον μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθέν ὀρῶμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀριζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^ς μόνην οὐσίαν
οὕτω σκοπούμενοις. Λέγω ^τ δ' ὕλην ^ν ἢ καθ' αὐτὴν ^ω μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μὴθὲν λέγεται οἷς ὥριστα τὸ ὄν.
6 Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^κ ^φ τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^γ καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθέν ἐστιν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^ζ ὑπάρξουσιν κατὰ συμ-
7 βεβηκός. Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^ε γὰρ] δὲ T. ^ε δὴ S. ^ε φαίνεται A^b. H^b. ¹ λέγω δὲ om. A^b.
¹ τὸν om. idem. ^κ τὸ A^b. F^b. ¹ μὴ E. S. A^b: vulgo οὐ. ^μ τε om. A^b.
¹ αὕτη A^b. ^ο ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^ρ ταῦτα αὐτὰ πρῶτως E. T.
¹ ἢ om. A^b. ^ρ μὴν καὶ ἀφαιρουμένον A^b. ^ς μόνον T. ^τ δὴ H^b.
^ν ἢ S. F^b. ^ω μήτε τι] μηκέτι S, om. H^b. ^κ ^φ] ὥστε A^b. ^γ καθαν-
τὸν S. ^ζ ὑπάρχουσιν T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἄδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ ^aτὸ
τόδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^bεἶδος καὶ
τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν ^cεἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ^s
μὲν ^dτοῖνν ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^eδὲ τὴν ἐκ ^fτε τῆς ὕλης
καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^gγὰρ καὶ δήλη. Φανερά
δὲ πως ^hκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτόμεν· αὕτη γὰρ
ἀπορωτάτη. Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζητητέον πρῶτον.

ⁱἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^kὀρίζομεν τὴν οὐ- 4
σίαν, καὶ τούτων ἐν τι ^lἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^mπᾶσι διὰ τῶν ἡττον ²
γνωρίμων ⁿφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^oτοῦτο ἔργον
ἐστίν, ὥσπερ ^pἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^qἐκάστω
ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθὰ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῶ
γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^rγνώριμα αὐτῶ γνώριμα. Τὰ ³
δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^sἐστὶ γνό-
ριμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθὲν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν
φαύλως μὲν ^tγνωστῶν, ^vαὐτῶ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
γινῶναι πειρατέον, ^wμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἴπωμεν ἕνα περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁺
ὅτι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
γάρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ σαντὸν
εἶ μουσικός. ^xἌρα κατὰ σαντόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πᾶν·
οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτὸ ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
ἐστὶ τὸ ἐπιφανεία εἶναι τὸ ^yλευκῶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^zἐπιφανεία λευκῇ εἶναι. Διὰ τί; ^vΟτι

^a τὸ om. A^b. H^b. ^b εἶδος] εἶδος τὸ χωριστὸν H^b. ^c μᾶλλον εἶναι T.
^d τοίγε γυν T. ^e δὴ H^b. ^f τε add. A^b. ^g γὰρ] δὲ S. ^h καὶ ante ἡ
om. T. ⁱ ἐπειδὴ ἐν H^b. ^k ὀρίζομεθα H^b. ^l δοκεῖ E.T. ^m πᾶσι
om. H^b. ⁿ τῇ φύσει H^b. ^o τοῦτο] τὸ αὐτὸ E.T. ^p ἐν ταῖς] ἐνταῖς A^b.
^q ἐκάστου H^b. ^r αὐτῶ γνώριμα om. A^b. ^s ἐστὶ add. A^b. F^b. ^t γνω-
ριστῶν T.A^b. ^v αὐτῶ δὲ γνωστῶν om. E. ^w μεταβαίνοντα A^b. ^x ὁ
ἄρα κατὰ σαντόν om. A^b. ^y λευκόν A^b. ^z ἐπιφάνεια λευκῇ, ὅτι
πρόσεστιν A^b.

πρόσσεστιν ^aαυτό. Ἐν ^φ ἄρα μὴ ^bἐνέσται λόγῳ ^cαυτό, λέ-
 γοντι ^dαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ'
 εἰ τὸ ^eἐπιφανεῖα λευκῇ εἶναί ἐστι τὸ ^eἐπιφανεῖα εἶναι λεία,
 6 ^fτὸ λευκῷ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἔν. ^gἘπεὶ δ' ἐστὶ
^hκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἐστὶ γὰρ τι ὑπο-
 κείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῷ καὶ ⁱτῷ ποσῷ καὶ τῷ ποτὲ
 καὶ τῷ πού καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἂρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί
 ἦν ^kεἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι,
 7 οἷον λευκῷ ἀνθρώπῳ ^lτί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ. Ἐστω δὲ ὄνομα
^mαὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ⁿοὐδὲ
 τῶν καθ' αὐτὸ ^oλεγομένων οὐδὲ τοῦτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ
 λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^pἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ
 8 δὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^qτῷ αὐτὸ ἄλλῳ προσκείσθαι λέγεται ὃ
 ὀρίζεται, οἷον εἰ ^rτὸ λευκῷ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀν-
 θρώπου λόγον· τὸ δὲ ^sτῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^tσημαίνει τὸ
 ἱμάτιον λευκὸν ἄνθρωπον, ὃ δὲ ὀρίζοι τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν.
 Τὸ ^vδὲ λευκὸς ἄνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν
 9 εἶναι λευκῷ ^wεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^xἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί
 ἦν εἶναί τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γάρ τι ^yἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί
 ἦν εἶναι· ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλον λέγῃται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ
 τόδε τι, ^zοἷον ὁ λευκὸς ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι,
 εἴπερ τὸ τόδε ^aτι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί
 10 ἦν εἶναί ἐστιν ^bὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὅρισμός δ'
 ἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταῦτό σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἶεν
 οἱ λόγοι ὅροι· ἐστὶ γὰρ ὄνομα ὁτῶν λόγῳ ^cταυτόν, ὥστε
 καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμὸς ἐστὶ), ἀλλ' ἐὰν πρώτου τινὸς ^dἡ· τοι-

^a αὐτό Ab.Fb: ceteri αὐτη. ^b ἔνεστι Fb. ^c αὐτό post λόγῳ om. Ab.
^d αὐτά Fb. ^e ἐπιφάνεια λευκῇ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία Ab. ^f τὸ λευκῷ
 εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῷ T. ^g ἐπειδὴ ἐστὶ Fb. ^h καὶ om. T. ⁱ τῷ ante ποσῷ
 om. Fb. ^k ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστου αὐτῶν εἶναι T. ^l τί ἦν λευκῷ
 ἀνθρώπῳ om. Ab. ^m αὐτὸ Ab. ⁿ οὐδὲ om. Ab. ^o λεγομένων οὐδὲ
 τοῦτο om. T. ^p ἐστὶ τι τὸ E.T. ^q τῷ] τὸ S. ^r τῷ S.T. ^s τῷ] τὸ Fb.
^t σημαίνει T. ^v δὲ T. ^w εἶναι] ἀνθρώπῳ T. ^x ἱμάτιον Fb. ^y ἦν εἶναι
 ante ἐστὶ om. Ab. ^z οἷον—ὅπερ τόδε τι om. T.Ab. ^a τι om. E.Ab.
^b ὁ λόγος ὅσων T. ^c ταυτόν om. Ab.Hb. ^d ἡ om. Ab.

αὐτα δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^εκατ' ἄλλον λέγε-
σθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον ¹¹
τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τούτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ
μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λό-
γος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, ἐὰν ἡ
ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέ-
στερος· ὁρισμός δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. ¹² Ἡ καὶ
^fὁ ὁρισμός ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ
γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ
τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιὸν
καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^gτὸ ἔστιν ὑπάρχει ¹³
πᾶσιν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπο-
μένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ^hτοῖς
ἄλλοις· καὶ ^hγὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστὶν, ὥστε καὶ
τὸ ποιὸν ⁱτῶν τί ἐστὶ μὲν ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινες εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς
ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ ¹⁴
^kτὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ^lἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ
πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ
τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ
εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί
ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῶ ἢ ποσῶ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἡ ὁμωνύ- ¹⁵
μως ταῦτα φάναι ^mεἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιρουν-
τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν
ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὡσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
ιατρικὸν τῷ πρὸς ⁿτὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἔν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἔν,
οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ^oοὐδὲ ^pγὰρ ἱατρικὸν σῶμα ^qκαὶ
ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἓν, ἀλλὰ
πρὸς ἓν. ^rἈλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ^sἐθέλει λέγειν ¹⁶

^ε κατ' ἄλλον om. Ab.Fb. ^f ὁ om. Fb. ^g τὸ τί ἐστὶν T.Ab. ^h τοῖς
ἄλλοις et γὰρ τὸ om. Ab. ⁱ τῶν] τὸ S. ^k τὸ om. Fb. ^l ἐκάστου T,
ἕκαστα Fb. ^m εἶναι post φάναι om. Fb. ⁿ τὸ post πρὸς om. T.
^o οὐδὲν E.T. ^p γὰρ] γὰρ τὸ Fb. ^q καὶ ἔργον om. Fb. ^r ἀλλὰ ταῦτα
μὲν Ab.Fb.: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ^s θέλει E.T.

^tδιαφέρει οὐθέν· ἐκείνο δὲ φανερόν ὅτι ὁ ^vπρώτως καὶ ἀπλῶς ὁρισμὸς καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^wὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθῶμεν, τούτου ὁρισμὸν εἶναι ^xὁ ἂν λόγῳ
 17 τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἰάν ἐνός ^yἦ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὥσπερ ἡ ¹Ἰλιάς ἢ ^zὅσα συνδέσμων, ἀλλ' εἰάν ὁσαυχὼς ^aλέγεται τὸ ἐν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὥσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὁρισμὸς· ἄλλον ^bδὲ τρόπον καὶ ^bτοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

- 5 ^vἘχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῇ ὁρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^cπροσθέσεως λόγον, τίνος ^dἔσται ὁρισμὸς τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδυασμένων; ¹Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν.
 2 Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρῖς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^eτῶν δυοῖν λεγόμενον, ^fτῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^gκατὰ συμβεβηκός γε οὔθ' ἡ κοιλότης οὔθ' ἡ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὡς τὸ λευκὸν Καλλιὰ ἢ ἀνθρώπῳ, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^hσυμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ'
 3 αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἡ ὁ λόγος ἢ τοῦνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλῶσαι χωρίς, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^hὁ ὁρισμὸς ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενός ⁱἢ ἔστιν ^kἄλλως, καθάπερ εἰ-
 4 ρήκαμεν. Ἔστι ^lδ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^mαὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿτὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρῖς καὶ κοίλῃ ρῖς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμόν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμόν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (ὅ ἐστι

^t διαφέρει Ab. ^v πρώτος Ab. ^w ὁμως Ab, omissis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὁ εἰάν λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἦ om. Ab. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. Ab. ^c προσθέσεως T.Fb. ^d ἔσται ὁ ὁρισμὸς Ab. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. Ab.Fb. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὡς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ Fb. ^l δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία Hb. ^m αὐτά Fb. ⁿ ταυτόν Hb. ^o ἔστι γὰρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥίνι), τὸ ῥίνα σιμὴν εἶπεῖν ἢ οὐκ
 ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^pεἰρημένον, ῥίς ῥίς κοίλη· ἢ γὰρ
 ῥίς ἢ σιμὴ ῥίς ^qῥίς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν ⁵
 τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^rμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν·
^sῥίνι γὰρ ^tῥίνι ^vσιμῇ ^wἔτι ^xἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι
^yμόνης τῆς οὐσίας ἐστὶν ^zὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν
 ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἷον τοῦ
 ποιοῦ καὶ περιττοῦ· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^aτὸ θῆλυ
 ἄνευ ζῴου. Τὸ δ' ἐκ προσθέσεως ^bλέγω ἐν οἷς συμβαίνει ⁶
 δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^cἐν τούτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές,
 οὐδὲ ^dσυνδυαζομένων ἔσται, οἷον ἀριθμοῦ περιττοῦ· ἀλλὰ
^eλαιθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ δ' εἰς
 καὶ τούτων ὅροι, ^fἦτοι ἄλλον τρόπον εἰσὶν ἢ καθάπερ ἐλέχθη
 πολλαχῶς λεκτέον ^gεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι.
^hὩστε ^hὥδι μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι ⁷
 οὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὥδι δ' ἔσται. ⁱὍτι μὲν
 οὖν ἐστὶν ⁱὁ ὀρισμὸς ὁ τοῦ τί ἦν ^kεἶναι ^lλόγος, καὶ τὸ τί ἦν
 εἶναι ἢ ^mμόνων τῶν οὐσιῶν ἐστὶν ἢ μάλιστα καὶ πρῶτως καὶ
 ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταυτὸν ἐστὶν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ⁸
 ἕκαστον, σκεπτέον. ⁿἜστι γάρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ
 τῆς οὐσίας σκέψιν· ἕκαστόν ⁿτε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι
 τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου
 οὐσία. ^oἘπὶ μὲν δὴ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν ²
 ἂν ἕτερον εἶναι, οἷον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^oτὸ λευκῷ
 ἀνθρώπῳ εἶναι. ^pΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^qκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^p εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ῥίς εἰ Ab.Hb, omissis ῥίς ῥίς—κοίλη.
^q ῥίς om. T. ^r μή] καὶ T. ^s ῥίν Ab, ῥίνῃ S.Bb.Cb. ^t ῥίνῃ S.Bb.Cb.
^v σιμὴ Ab. ^w ἔτι om. S.Ab.Bb.Cb. ^x ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται Ab,
 om. S.Bb.Cb. ^y μόνον Ab. ^z ὁ om. T. ^a τὸ θῆλυ] ὁ τοῦ θήλεος
 E.T. ^b λέγομεν Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d συνδυαζομένων T. ^e λαμβά-
 νει E. ^f ἦτοι] ἢ τῷ T. ^g εἶναι om. T. ^h ὥδι] ὥδ' εἰ T. ⁱ ὁ post
 ἐστὶν add. Ab.Fb. ^k post εἶναι S.Bb.Cb. lacunam litterarum ferme
 quadraginta. ^l λόγος—εἶναι om. T. ^m μόνων S: ceteri μόνον.
ⁿ τε om. E.S. ^o τῷ S. ^p εἰ—εἶναι om. T. ^q καὶ τὸ Ab, καὶ τῷ Fb:
 ceteri om.

καὶ ¹ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ² ὥστε καὶ ³ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
 καὶ ⁴ τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταυτά· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἄκρα γίγνεται ταυτά, ἀλλ'
 ἴσως ⁵ γ' ἐκεῖνο δόξειεν ἂν συμβαίνειν, τὰ ἄκρα ⁶ γίγνεσθαι
 ταυτὰ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
 σικῷ ⁷ εἶναι· δοκεῖ δ' οὐ. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
⁸ ἀρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἕτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἕτεραι ⁹ πρότεραι, οἷας φασὶ
¹⁰ τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶον καὶ τὸ ζῶον, καὶ ¹¹ τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ¹² τ' οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεραι ¹³ οὐσίαι ἐκεῖναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
¹⁴ οὐσίας ἔστιν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
¹⁵ οὐκ ¹⁶ ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ¹⁷ δὲ τὸ
 ἀπολελύσθαι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τούτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ¹⁸ ἔστιν ὅταν τὸ τί ἦν ¹⁹ εἶναι ἐκεῖνον γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ²⁰ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ²¹ τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ²² τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἐν.
²³ Ὅμοιως δὲ πάντα ἔστιν ἢ οὐθὲν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
²⁴ τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἐτι ²⁵ ᾧ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
²⁶ καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ²⁷ ὅσα μὴ κατ'
²⁸ ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ²⁹ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ³⁰ εἶναι ³¹ ὑπάρχει, ³² καὶ μὴ ἢ εἶδη· μᾶλλον δ' ἴσως

¹ τῷ T, om. E. ² ὥστε] εἶναι Ab. ³ τῷ utrobique S.T.H^b.
⁴ τ' Ab. ⁵ ἂν om. Ab. ⁶ γένεσθαι ταυτὰ τὰ κατὰ Ab. ⁷ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.A^b. ⁸ ἀρ' ἀνάγκη Ab.F^b, ἀνάγκη αἰεί S.H^b: ceteri αἰεί
 ἀνάγκη. ⁹ πρότερον οἷον Ab. ¹⁰ εἶναι τινες τὰς ιδέας H^b. ¹¹ τὸ ante
 ὄντι om. H^b. ¹² οὐσίαι] καὶ οὐσίαι Ab. ¹³ οὐσία Ab.H^b. ¹⁴ ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ¹⁵ γ δὲ] δὴ H^b. ¹⁶ ἔστιν ὅταν] αὕτη E.T,
 omisso mox γινώμεν. ¹⁷ εἶναι ἐκεῖνο Ab: ceteri ἐκείνω εἶναι. ¹⁸ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. H^b. ¹⁹ τὸ E.S. ²⁰ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ²¹ τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ²² καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ²³ ὅσα] καὶ ὅσα F^b. ²⁴ ἄλλο] ἄλ-
 λου T. ²⁵ πρῶτα καὶ καθ' αὐτά E.S.T. ²⁶ ἂν Ab. ²⁷ ὑπάρχει T. ²⁸ καὶ H^b.

^καὶν ^ωἢ εἶδη. Ἦμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ἰδέαι
[×]οἷας τινές ^γφασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον ^ζοὐσία· ταύτας
 γὰρ οὐσίας μὲν ^αἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκείμενον δέ·
^βἔσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ἐκ τε δὴ τούτων τῶν λόγων ⁹
 ἐν καὶ ταὐτὸ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
 εἶναι, καὶ ὅτι ^εγε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^δτούτῳ ἐστὶ τὸ τί
 ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^εκαὶ κατὰ τὴν ἐκθεσιν ἀνάγκη
 εἶναι ^ετι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἷον ¹⁰
 τὸ μουσικὸν ^εἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνειν, οὐκ ἀληθὲς
 εἰπεῖν ὡς ταὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ^ϖ ^hσυμβέ-
 βηκε ⁱλευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἐστὶ μὲν ὡς ταυτόν,
 ἐστὶ δὲ ὡς οὐ ταὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
 ἀνθρώπῳ ^kκαὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
 ταυτό. Ἀποπον δ' ἂν φανείη καὶ εἴ τις ἐκάστω ὄνομα ¹¹
^lθεῖτο τῶν τί ἦν εἶναι· ^mἐστὶ γὰρ καὶ παρ' ἐκεῖνο ἄλλο,
ⁿοἷον ^οτῷ τί ἦν εἶναι ^pἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἕτερον. Καί-
 τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἕνια εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ^qοὐσία
 τὸ τί ἦν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^rοὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
 ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^sκαὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^tοὐ γὰρ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐν εἶναι ^vκαὶ ἐν. ^wἘτι εἰ ἄλλο ¹²
^xἐστὶ, εἰς ἄπειρον εἰσιν· τὸ μὲν γὰρ ^yἐστὶ τί ἦν εἶναι
^zτοῦ ενός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^aὁ αὐτὸς ἐστὶ
 λόγος. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ ^bτῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
 γομένων τὸ ἐκάστω εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^cκαὶ ἐν ἐστὶ,
 δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ¹³

^w ἢ om. Ab. ^x οἷας—γὰρ] lacunam S.Bb.Cb. ^y φασιν Fb.
^z οὐσία om. Hb. ^a ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^b ἔσονται]
 δέονται Bb. ^c γε] δέ S. ^d τούτων S.Bb.Cb. ^e καὶ add. Ab.Fb.
^f τι om. Ab. ^g ἢ] καὶ Ab. ^h συμβαίνει Ab. ⁱ λευκῷ E.T, om. Ab.
^k καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ^l τιθεῖτο Ab. ^m ἐστὶ—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
ⁿ οἷον add. Ab. ^ο τῷ] τὸ E. ^p ἵππῳ τί] τὸ γὰρ τί E.S.Bb.Cb.
^q οὐσία T. ^r οὐ] καὶ οὐ S.Bb.Cb. ^s καὶ om. T. ^t οὕτε Hb. ^v καὶ
 om. Ab. ^w ἐτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^x ἐστὶ om. T. ^y ἐστὶ τὸ τί T. ^z τοῦ
 ενός Ab, τοῦ ενός εἶναι Fb, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐν εἶναι. ^a ἐστὶ ὁ
 αὐτὸς Ab. ^b post τῶν lacunam litterarum trium Bb.Cb. ^c καὶ ante
 ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. Hb.

φανερὸν ὅτι τῇ αὐτῇ λύονται λύσει, καὶ ^dεἰ ταῦτό Σωκράτης καὶ ^eΣωκράτει εἶναι· οὐθὲν γὰρ διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ^fἐρωτήσκειν ἂν τις, οὔτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι. Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἦν εἶναι ταυτόν καὶ πῶς οὐ ταυτόν ἐκάστω, εἴρηται.

- 7 Τῶν ^gδὲ γιγνομένων τὰ μὲν φύσει ^hγίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταυτομάτου. Πάντα δὲ τὰ γιγνώμενα ὑπὸ τέτινος γίγνεται καὶ ἐκ τίνος καὶ τί. Τὸ δὲ τί λέγω καθ' ἐκάστην κατηγορίαν· ἢ γὰρ τόδε ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ⁱἢ ποῦ. Αἱ δὲ γενέσεις αἱ μὲν φυσικαὶ αὐταί εἰσιν ὧν ἡ γένεσις ἐκ ²φύσεώς ἐστιν. Τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, ἣν λέγομεν ὕλην· τὸ δ' ὑφ' οὗ, τῶν φύσει ^kτι ^lὄντων· τὸ δὲ ^mτί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἃ δὲ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι. Ἄπαντα δὲ τὰ γιγνώμενα ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἔχει ὕλην· δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον αὐτῶν, ⁿτοῦτο δ' ³ἐστὶν ^oἐν ἐκάστω ὕλη. Καθόλου δὲ καὶ ἐξ οὗ φύσις καὶ καθὸ φύσις· τὸ γὰρ ^pγιγνώμενον ἔχει φύσιν, οἷον φυτὸν ^qἢ ζῶον. Καὶ ^rὑφ' οὗ, ἢ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ^sἢ ὁμοειδής· αὕτη δ' ἐν ἄλλῳ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Οὕτω μὲν ^tοὖν γίγνεται τὰ γιγνώμενα διὰ τὴν φύσιν, αἱ δ' ἄλλαι γενέσεις λέγονται ποιήσεις. ^vΠᾶσαι δ' εἰσιν αἱ ποιήσεις ^wἢ ⁴ἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ^xἀπὸ διανοίας. Τούτων δέ τινες γίγνονται καὶ ἀπὸ ταυτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ^yἀπὸ φύσεως γιγνομένοις· ἔνια γὰρ κακεῖ ^zταῦτά καὶ ἐκ σπέρματος γίγνεται καὶ ἄνευ σπέρματος. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, ἀπὸ τέχνης ^aδὲ γίγνεται ὅσων τὸ εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδος ^bδὲ λέγω τὸ ⁵τί ἦν εἶναι ἐκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν. Καὶ γὰρ τῶν

^d εἰ] εἰς Ab. ^e Σωκράτει] σωκράτην Ab. ^f ἐρωτηθεὶς Ab, ἐρωτηθείη Hb. ^g δὲ om. Ab. ^h γίνονται Hb. ⁱ ἢ ποῦ om. Hb. ^k τι om. idem. ^l ὄντος T. ^m τί] τι ὁ E.T. ⁿ τοῦτω Bb,Cb. ^o ἐν Ab, ἢ ἐν T: ceteri ἢ. ^p ἡνωμένον T. ^q ἢ om. S. ^r ἐφ' Fb. ^s ἢ post φύσις om. Fb. ^t οὖν om. T. ^v πᾶσαι δ' εἰσιν αἱ ποιήσεις om. Cb. ^w ἢ om. Ab. ^x ἀπὸ ante διανοίας add. Ab.Fb. ^y ὑπὸ E.S.T. ^z ταῦτα S. ^a δὲ Fb. ^b δὲ post εἶδος om. Cb.

ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος· τῆς γὰρ στερήσεως οὐσία ἢ οὐσία ^c ἢ ἀντικειμένη, οἷον ὑγίεια νόσου· ἐκείνης γὰρ ἀπουσία ^d δηλοῦται ἢ νόσος, ἢ δ' ὑγίεια ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος ^e καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Γίγνεται ^f δὴ τὸ ὑγιὲς νοήσαντος ^g οὕτως· ἐπειδὴ ^h τοδὶ ὑγίεια, ἀνάγκη, εἰ ὑγιὲς ⁱ ἔσται, τοδὶ ὑπάρξει, οἷον ^k ὁμαλότητα, ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα. Καὶ ⁶ οὕτως αἰεὶ νοεῖ, ἕως ἂν ἀγάγῃ ^m εἰς τοῦτο ὃ αὐτὸς δύναται ἔσχατον ποιεῖν. Εἴτα ἤδη ἢ ἀπὸ ⁿ τούτου κίνησις ποίησις καλεῖται, ἢ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν. ^o Ὡστε συμβαίνει τρόπον τινὰ ^o ἐξ ὑγείας τὴν ὑγίειαν γίνεσθαι ^p καὶ τὴν οἰκίαν ἐξ οἰκίας, τῆς ἄνευ ὕλης τὴν ἔχουσαν ὕλην· ^q ἢ γὰρ ἱατρικὴ ^r ἔστι καὶ ^s ἢ οἰκοδομικὴ τὸ εἶδος ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας. Λέγω δ' οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι. Τῶν δὲ γενέσεων καὶ κινή- ⁷ σεων ἢ μὲν νόησις καλεῖται ἢ δὲ ποίησις, ἢ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἶδους νόησις, ἢ δ' ἀπὸ τοῦ ^v τελευταίου τῆς νοήσεως ποίησις. ^w Ὅμοίως δὲ ^w καὶ τῶν ἄλλων ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον γίγνεται. Λέγω δ' οἷον εἰ ^y ὑγιαίνει, ^z δέοι ἂν ὁμαλυνθῆναι. Τί ^{ον} ἔστι τὸ ὁμαλυνθῆναι; Τοδί. Τοῦτο δ' ἔσται εἰ θερμανθήσεται. Τοῦτο δὲ ^a τί ἔστι; Τοδί. Ὑπάρχει ^b δὲ ^c τῷδὲ δυνάμει τοῦτο δ' ἤδη ἐπ' αὐτῷ. Τὸ δὴ ⁸ ποιοῦν καὶ ὅθεν ἄρχεται ἢ κίνησις ^d τοῦ ὑγιαίνειν, εἰ μὲν ἀπὸ τέχνης, τὸ εἶδος ἔστι τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ δ' ἀπὸ ταυτομάτου, ἀπὸ τούτου ὃ ποτε τοῦ ποιεῖν ^e ἄρχει τῷ ποιοῦντι ἀπὸ τέχνης, ^f ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἱατρεῦειν ἴσως ἀπὸ τοῦ ^g θερμαίνειν ἢ ἀρχή, τοῦτο δὲ ποιεῖ τῇ τρίψει· ἢ θερ-

^c ἢ] ἢ πῇ οὐσία E.T, om. S.A^b.B^b.C^b. ^d δηλοῦται om. A^b. ^e καὶ ἐν τῇ] καὶ ὁ ἐν τῇ T, καὶ ἢ A^b. ^f δὲ S.T.A^b. ^g οὕτως om. S. ^h τὸ δι' ὑγίειαν S.T. ⁱ ἔσται om. A^b. ^k ὁμαλότητι T. ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα om. T. ^m εἰς τὸ αὐτὸ δύνασθαι τὸ ἔσχατον A^b. ⁿ τούτου E.H^b; ceteri τούτων. ^o τὴν ὑγίειαν ἐκ τῆς ὑγείας F^b. ^p post καὶ lacunam B^b.C^b. ^q ἢ] εἰ T. ^r ἔστι post οἰκοδομικὴ T, om. F^b. ^s ἢ add. F^b.H^b. ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκοδομίας E, τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὑγείας εἰσι F^b. ^v τέλους F^b. ^w καὶ ἐπὶ τῶν E.T. ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον om. H^b. ^y ὑγιαίνει T. ^z δέοι ἂν A^b; ceteri δεῖ. ^a τί om. A^b. ^b δὲ—τοῦτο om. T. ^c τῷδὲ] γρ. τοδὶ E. ^d τὸ A^b. ^e ἄρχεται H^b, ἀρχή S.T. ^f ὥς ὅπερ H^b. ^g θερμοῦ H^b.

μότης ^h τοίνυν ⁱ ἢ ἐν τῷ σώματι ἢ μέρος τῆς ὑγείας ^k ἢ
 ἔπεται τι αὐτῇ τοιοῦτον ὃ ἐστὶ μέρος τῆς ὑγείας, ^l ἢ διὰ
 πλειόνων· τοῦτο δ' ^m ἔσχατον τὸ ποιοῦν, ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας, οἷον οἱ λίθοι, καὶ τῶν
 9 ἄλλων. Ὡστε καθάπερ λέγεται, ἀδύνατον γενέσθαι εἰ μηθὲν
 προϋπάρχει. Ὅτι μὲν οὖν ^o τι μέρος ^p ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
^q φανερόν· ἢ γὰρ ὕλη μέρος· ἐνυπάρχει γὰρ καὶ γίγνεται
^r αὕτη. Ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἐν τῷ λόγῳ. Ἀμφοτέρως δὲ
 λέγομεν τοὺς ^s χαλκοὺς κύκλους τί εἰσι, ^t καὶ τὴν ὕλην λέ-
 γοντες ὅτι χαλκός, καὶ τὸ εἶδος ὅτι σχῆμα τοιόνδε· καὶ
 10 τοῦτό ἐστὶ τὸ γένος εἰς ὃ πρῶτον τίθεται. Ὁ δὲ ^v χαλ-
 κοὺς κύκλος ἔχει ἐν τῷ λόγῳ ^w τὴν ὕλην. Ἐξ οὗ ^x δὲ ^y ὡς
 ὕλης γίνεται ἓν, λέγεται, ὅταν ^z γένηται, οὐκ ἐκεῖνο ἀλλ'
^a ἐκείνιν, οἷον ^b ὁ ἀνδριάς οὐ λίθος ἀλλὰ λίθινος. Ὁ δ' ἄν-
 θρωπος ὁ ὑγιαίνων οὐ λέγεται ἐκεῖνο ἐξ οὗ· αἵτιον δ' ὅτι
 γίγνεται ^c ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου ὃ λέγομεν
 τὴν ὕλην, οἷον καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κάμνων γίγνεται ὑγίης.
 11 Μᾶλλον μέντοι λέγεται ^d γίνεσθαι ἐκ τῆς στερήσεως, οἷον
 ἐκ κάμνοντος ὑγίης ἢ ἐξ ἀνθρώπου. Διὸ κάμνων ^e μὲν ὑγίης
 οὐ λέγεται, ἄνθρωπος δὲ ^f καὶ ἄνθρωπος ὑγίης. Ὡν δ' ἢ
 στέρησις ἄδηλος καὶ ^g ἀνώνυμος, οἷον ^h ἐν χαλκῷ ⁱ σχήματος
^k ὁποιοῦν ἢ ἐν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας, ἐκ τούτων δοκεῖ
 12 γίνεσθαι ὡς ἐκεῖ ἐκ κάμνοντος. Διὸ ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ ἐξ οὗ
 τοῦτο ἐκεῖνο οὐ λέγεται, οὐδ' ^l ἐνταῦθα ὁ ἀνδριάς ξύλον,
 ἀλλὰ παράγεται ξύλινος, οὐ ξύλον, καὶ χαλκοὺς ἀλλ' οὐ
 χαλκός, καὶ λίθινος ἀλλ' οὐ λίθος, καὶ ἢ οἰκία πλινθίνη ἀλλ'

^h τοίνυν] οὖν A^b. ⁱ ἢ om. A^b. ^k ἢ ἔπεται—ὑγείας om. T.A^b.
^l ἢ διὰ—ὑγείας om. B^b.C^b. ^m ἔσχατον ἐστὶ τὸ A^b.F^b. ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ] τὸ μέρος A^b.H^b. ^o τι] τὸ E.S.T. ^p ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης T.
^q φανερόν om. T. ^r αὕτη T. ^s χαλκοὺς A^b.F^b.H^b: ceteri πολλοὺς.
^t καὶ εἰ τὴν A^b. ^v χαλκός A^b. ^w τὴν] καὶ τὴν H^b. ^x δὲ F^b.H^b.
^y γίνεται ὡς ὕλης H^b. ^z γένηται] λέγεται F^b. ^a ἐκεῖνον S.C^b.H^b.
^b ὁ post οἷον om. E.S.T. ^c ἐκ om. F^b. ^d ἐκ τῆς στερήσεως γίγνε-
 σθαι T. ^e μὲν ὁ ὑγίης T. ^f καὶ] καὶ ὁ A^b. ^g συνώνυμος T. ^h γρ. ἐκ
 χαλκοῦ E. ⁱ σχῆμα τὸ T.H^b. ^k ὁποιοῦν T.H^b, ὅποι οὖν E.
^l ἐντεῦθεν S.

οὐ πλίνθιοι, ^m ἐπεὶ οὐδ' ὡς ἐκ ξύλου γίγνεται ἀνδριάς ἢ ἐκ πλίνθων οἰκία, εἰάν τις ⁿ σφόδρα ἐπιβλέπη, οὐκ ἂν ἀπλῶς ^o εἴποι, διὰ τὸ δεῖν μεταβάλλοντος γίγνεσθαι ἐξ οὗ, ἀλλ' οὐχ ὑπομένοντος. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὕτως λέγεται.

¹ Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινός τε γίγνεται τὸ γιγνόμενον (τοῦτο δὲ 8 λέγω ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστι) καὶ ἔκ τινος (ἔστω ^p δὲ μὴ ἡ στέρησις τοῦτο ἀλλ' ἡ ὕλη· ἥδη γὰρ διώρισται ὃν τρόπον τοῦτο λέγομεν) καὶ ^q ὃ γίγνεται (τοῦτο δ' ἐστὶν ^r ἡ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ὅ τι ἔτυχε τῶν ἄλλων), ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸν χαλκόν, οὕτως οὐδὲ τὴν σφαῖραν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ἡ χαλκῇ σφαῖρα σφαῖρά ἐστιν, ἐκείνην δὲ ποιεῖ. Τὸ γὰρ τόδε ^s τι ^t ποιεῖν ἐκ τοῦ ^v ὅλως ² ὑποκειμένου τόδε ^w τι ποιεῖν ἐστίν. Λέγω δ' ὅτι τὸν χαλκὸν στρογγύλον ^x ποιεῖν ἐστὶν οὐ τὸ στρογγύλον ἢ τὴν σφαῖραν ποιεῖν, ἀλλ' ἕτερόν τι, οἷον τὸ εἶδος τοῦτο ἐν ἄλλῳ. Εἰ γὰρ ποιεῖ, ἔκ τινος ἂν ^y ποιήῃ ἄλλου· τοῦτο γὰρ ὑπέκειτο. Οἷον ^z ποιεῖν χαλκὴν σφαῖραν· τοῦτο δὲ οὕτως ὅτι ἐκ τουδί, ^a ὃ ἐστὶ χαλκός, ^b τοδὶ ποιεῖ, ^c ὃ ἐστὶ σφαῖρα. Εἰ οὖν καὶ 3 τοῦτο ποιεῖ αὐτό, δηλὸν ὅτι ὡσαύτως ποιήσει, καὶ βαδιοῦνται αἱ γενέσεις εἰς ἄπειρον. Φανερόν ἄρα ὅτι ^d οὐδὲ τὸ εἶδος, ἢ ὅτιδῆποτε χρῆ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφῇ, ^e οὐ γίγνεται, οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ γένεσις, οὐδὲ τὸ τί ἦν ^f εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ^g ἢ ὑπὸ τέχνης ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως. Τὸ δὲ χαλκὴν σφαῖραν εἶναι ποιεῖ. 4 Ποιεῖ γὰρ ἐκ χαλκοῦ ^h καὶ σφαίρας· εἰς τοδὶ γὰρ ⁱ τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ ἐστὶ τοῦτο σφαῖρα χαλκῇ. Τοῦ δὲ σφαίρα εἶναι ὅλως εἰ ^k ἐστὶ γένεσις, ἔκ τινός τι ἐσται. Δείξει γὰρ διαιρετὸν ^l εἶναι ^m ἀεὶ τὸ γιγνόμενον, καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε ⁿ τὸ

^m ἐπεὶ] ὡς εἰ T. ⁿ ἐπιβλέπη σφόδρα E.T. ^o εἶπε Ab: ceteri εἴποιο. ^p δὴ T. ^q ὃ] τί F^b. ^r ἡ T. ^s τι om. T. ^t ποιεῖν om. Ab. ^v ὅλου T. ^w τι add. Ab.F^b. ^x ποιεῖν ἐστίν] ποιῆσαι Ab.H^b. ^y ποιῇ ἀλλ' οὐ T, ποιήῃ ἢ ἄλλου E. ^z ποιεῖ Ab. ^a ἐστὶν ὁ χαλκός T. ^b τόδε Ab. ^c ὃ] ὅτι Ab. ^d οὔτε E.T. ^e οὐ om. Ab.F^b. ^f εἶναι] εἶναι τοῦτο T, εἶναι τούτῳ E. ^g ἢ prius om. Ab. ^h καὶ σφαίρας] σφαῖραν Ab. ⁱ τὸ] τοδὶ τὸ E.T. ^k ἐσται Ab.F^b. ^l εἶναι om. T. ^m ἀεὶ om. Ab. ⁿ τὸ δὲ om. Ab.

5 δὲ τόδε, λέγω δ' ὅτι ^ο τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος. Εἰ ^ρ δὴ ἐστὶ
 σφαῖρα τὸ ἐκ τοῦ μέσου σχῆμα ἴσον, τούτου τὸ μὲν ἐν ^φ
 ἔσται ^q ὃ ποιεῖ, τὸ δ' ἐν ἐκείνῳ, τὸ δ' ἅπαν τὸ γεγονός,
 οἶον ἢ χαλκῇ σφαῖρα. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι
 τὸ μὲν ὡς εἶδος ^τ ἢ οὐσία λεγόμενον οὐ γίγνεται, ἢ δὲ σύννο-
 6 δοσ ἢ κατὰ ταύτην λεγομένη γίγνεται, καὶ ὅτι ἐν ^ς παντὶ τῷ
 γυνομένῳ ὕλῃ ^ε ἔνεστι, καὶ ἔστι τὸ μὲν τόδε τὸ δὲ τόδε. Πό-
 τερον οὖν ἔστι ^ν τις σφαῖρα παρὰ ^ω τάσδε ἢ οἰκία παρὰ τὰς
 πλίνθους, ἢ οὐδ' ἂν ποτε ἐγίγνετο, εἰ οὕτως ἦν, τόδε τι;
^κ Ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σημαίνει, τόδε δὲ καὶ ὠρισμένον οὐκ
 ἔστιν, ἀλλὰ ποιεῖ καὶ γεννᾷ ἐκ τοῦδε τοιόνδε· καὶ ὅταν γεν-
 7 νηθῇ, ἔστι ^υ τόδε τοιόνδε. Τὸ δ' ἅπαν τόδε Καλλίας ἢ
 Σωκράτης ἐστὶν ὥσπερ ἡ σφαῖρα ἢ χαλκῇ ^z ἡδί, ὃ δ' ἄνθρω-
 πος καὶ τὸ ζῶον ὥσπερ σφαῖρα χαλκῇ ὅλως. Φανερόν ἄρα
 ὅτι ἢ τῶν εἰδῶν αἰτία, ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη, εἰ
 ἔστιν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ
^α τὰς οὐσίας οὐθὲν ^β χρήσιμα· οὐδ' ἂν εἶεν διὰ γε ταῦτα
 8 οὐσίαι καθ' ^ε αὐτάς. Ἐπὶ μὲν δὴ τινων ^δ καὶ φανερόν ὅτι τὸ
 γεννῶν τοιοῦτον μὲν οἶον τὸ γεννώμενον, οὐ μέντοι τὸ αὐτό
 γε, οὐδ' ἐν τῷ ἀριθμῷ ^ε ἀλλὰ τῷ εἶδει, οἶον ἐν τοῖς φυσικοῖς·
 ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ^ε ἂν μὴ τι παρὰ φύσιν γέ-
 νηται, οἶον ἵππος ἡμίονον. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως· ὃ γὰρ ἂν
 κοινὸν εἴη ἐφ' ἵππου καὶ ὄνου, οὐκ ὠνόμασται τὸ ^ς ἐγγύτατα
 9 γένος, εἴη δ' ἂν ἄμφω ἴσως οἶον ἡμίονος. Ὡστε φανερόν
 ὅτι οὐθὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν (μάλιστα
 γὰρ ἂν ἐν τούτοις ἐπέζητοῦντο· οὐσίαι γὰρ ^h αἱ μάλιστα
 αὐται) ἀλλὰ ἱκανὸν τὸ γεννῶν ποιῆσαι καὶ τοῦ εἶδους αἴτιον
 εἶναι ἐν τῇ ὕλῃ. Τὸ δ' ἅπαν ἤδη τὸ τοιόνδε εἶδος ἐν ταῖςδε
 ταῖς σαρκὶ καὶ ὀστοῖς Καλλίας καὶ Σωκράτης· καὶ ἕτερον

^ο τὸ μὲν] τὴν μὲν T. ^ρ δέ T. ^q ὃ] οὐ Ab. ^τ ἢ] ἢ Ab, ἢ ὡς E.
^ς ἅπαντι E.T. ^ε ἔνεστι] ἐστὶ Ab.Hb. ^ν τι T. ^ω τάδε E. ^κ ἀλλ'
 ὅτι τοιόνδε E.T. ^υ τόδε] δηλον Hb. ^z ἡδί om. T. ^α τὰς post καὶ
 add. Ab.Hb. ^β χρήσιμη Ab. ^ε ἐαυτάς Ab. ^δ καὶ om. Ab.Hb.
^ε ἀλλ' ἐν τῷ E.T. ^ε ἔαν T. ^ς ἐγγυτάτω T. ^h αἱ om. Ab.

μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἑτέρα γάρ, ⁱ ταὐτὸ δὲ ^k τῷ εἶδει ἄτομον γὰρ τὸ εἶδος.

¹ Απορήσεις δ' ἂν τις διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ¹ καὶ τέχνη ⁹ καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, οἷον ὑγίεια, τὰ δ' οὐ, οἷον οἰκία. Αἷτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἡ ὕλη ἢ ἄρχουσα τῆς γενέσεως ἐν τῷ ποιεῖν καὶ γίγνεσθαι τι τῶν ^m ἀπὸ τέχνης, ἐν ἣ ὑπάρχει τι μέρος τοῦ πράγματος, ἢ μὲν τοιαύτη ἐστὶν οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἢ δ' οὐ, καὶ ταύτης ἢ μὲν ⁿ ὥδι οἷα τε, ἢ δὲ ἀδύνατος· πολλὰ γὰρ ^o δύναται μὲν ὑφ' αὐτῶν κινεῖσθαι ἄλλ' οὐχ ⁿ ὥδι, οἷον ὀρχήσασθαι. Ὅσων οὖν τοιαύτη ἡ ὕλη, οἷον οἱ λίθοι, ἀδύνα- ² τον ⁿ ὥδι κινηθῆναι εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου, ⁿ ὥδι ^p μέντοι ναί· καὶ τὸ πῦρ. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν οὐκ ἔσται ἄνευ τοῦ ἔχοντος τὴν τέχνην, τὰ δ' ἔσται· ὑπὸ γὰρ τούτων κινηθήσεται τῶν οὐκ ἐχόντων ^q μὲν τὴν τέχνην, κινεῖσθαι δὲ δυναμένων αὐτῶν, ^r ἢ ὑπ' ἄλλων οὐκ ἐχόντων τὴν τέχνην, ἢ ἐκ μέρους. Δῆλον ^s δ' ³ ἐκ τῶν εἰρημένων ^t καὶ ὅτι ^v τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ^w ὁμωνύμου, ^x ὥσπερ τὰ φύσει, ἢ ἐκ μέρους ὁμωνύμου, οἷον ἡ οἰκία ἐξ οἰκίας, ἢ ὑπὸ νοῦ (ἢ γὰρ τέχνη τὸ εἶδος), ἢ ἐκ ὁμῆς ἢ ἔχοντός ^z τι μέρος, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ^a γίγνεται· τὸ γὰρ ^b αἷτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὐτὸ μέρος. Θερμότης γὰρ ἢ ἐν τῇ κινήσει θερμότητα ἐν τῷ σώματι ⁴ ἐποίησεν· αὕτη δ' ἐστὶν ^c ἡ ὑγίεια ἢ μέρος, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῇ μέρος τι τῆς ὑγείας ἢ αὕτη ^d ἡ ὑγίεια· διὸ καὶ λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκεῖνο ποιεῖ τὴν ὑγίειαν ὅ ἢ ἀκολουθεῖ ^e καὶ συμβέβηκε ^f θερμότης. Ὡστε ὥσπερ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς πάντων ἀρχὴ ἢ οὐσία (ἐκ γὰρ τοῦ τί ἐστὶν οἱ συλλογισμοὶ εἰσιν), ἐνταῦθα δὲ αἱ γενέσεις. Ὅμοίως ^g δὲ καὶ τὰ φύσει ⁵

ⁱ ταυτὰ Αῃ. ^k τῷ εἶδει] τῷ δὲ Τ. ¹ καὶ τέχνη om. Αῃ. ^m ἀπὸ τῆς τέχνης Τ. ⁿ ὥδε Αῃ. ^o δυνατὰ Ε. ^p μέντοι εἶναι Αῃ. ^q μὲν om. Αῃ. Ηῃ. ^r ἢ om. Αῃ. ^s δ' om. Ηῃ. ^t καὶ om. Γῃ. ^v πάντα τρόπον τινὰ Γῃ, τρόπον τινὰ ἅπαντα Ε.Τ. ^w ὁμωνύμων Τ. ^x ὥσπερ—ὁμωνύμου om. Γ. ^y μέρους ἢ] μέρους συνωνύμου ἢ Γῃ, om. Αῃ. ^z τι] τὸ Αῃ. ^a γέννηται Ηῃ. ^b αἷτιον om. Αῃ. ^c ἡ ὑγίεια] ἡτοι ὑγίεια Ε.Τ. ^d ἢ add. Ε.Αῃ.Γῃ. ^e καὶ ὃ συμβέβηκε Τ, om. Ηῃ. ^f ἢ θερμότης Ε. ^g δὴ Ε.

συνιστάμενα τούτοις ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ σπέρμα ποιεῖ ὥσπερ
^h τὰ ἀπὸ τέχνης· ἔχει γὰρ ⁱ δυνάμει τὸ εἶδος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ
 σπέρμα, ἐστὶ ^k πως ὁμώνυμον. Οὐ γὰρ πάντα οὕτω ^l δεῖ
 ζητεῖν ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἀνθρωπος (καὶ γὰρ γυνή ἐξ ἀνδρός·
 6 διὸ ἡμίονος οὐκ ἐξ ἡμιόνου), ^m ἀλλ' ἐὰν μὴ πῆρωμα ᾖ. ⁿ Ὅσα
 δὲ ἀπὸ ταυτομάτου ὥσπερ ἐκεῖ γίγνεται, ὅσων ἡ ὕλη ^o δύνα-
 ται καὶ ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν ἣν τὸ σπέρμα
 κινεῖ· ὅσων δὲ μή, ταῦτα ^p ἀδύνατα γίγνεσθαι ἄλλως πως ἢ
 ἐξ ^q αὐτῶν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τῆς οὐσίας ὁ λόγος δηλοῖ τὸ
 μὴ γίγνεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρῶ-
 7 των κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατη-
 γοριῶν. Γίγνεται γὰρ ὥσπερ ἡ χαλκῇ σφαῖρα, ἀλλ' οὐ
 σφαῖρα οὐδὲ χαλκός, ^r καὶ ἐπὶ χάλκου, ^s εἰ γίγνεται (^t αἰεὶ
 γὰρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος), οὕτως καὶ ἐπὶ
 τοῦ τί ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ὁμοίως κατηγοριῶν· οὐ γὰρ γίγνεται τὸ ποιοὺν ἀλλὰ τὸ
 ποιοὺν ξύλον, οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῶον.
 8 Ἀλλ' ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν ἔστιν ὅτι ^v ἀνάγκη
 προϋπάρχειν ^w ἑτέραν οὐσίαν ^x ἐντελεχεία οὖσαν ἢ ποιεῖ, οἷον
 ζῶον, ^y εἰ γίγνεται ζῶον· ποιοὺν δ' ἢ ποσὸν οὐκ ἀνάγκη ἀλλ'
^z ἢ δυνάμει μόνον.

- 10 Ἐπεὶ ^a δὲ ὁρισμὸς λόγος ἐστὶ, πᾶς δὲ λόγος ^b μέρη ἔχει,
 ὡς δ' ὁ λόγος πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μέρος ^c τοῦ λόγου
 πρὸς τὸ μέρος τοῦ πράγματος ὁμοίως ἔχει, ἀπορεῖται ἤδη
 πότερον ^d δεῖ τὸν τῶν μερῶν λόγον ἐνυπάρχειν ἐν τῷ ^e τοῦ
 ὅλου λόγῳ ^f ἢ οὐ. 11 Ἐνίων μὲν γὰρ φαίνονται ^h ἐνόητα,
 2 ⁱ ἐνίων δ' οὐ. Τοῦ μὲν γὰρ κύκλου ὁ λόγος οὐκ ἔχει τὸν

^h τὸ Ε. ⁱ δύνανται Αβ. ^k πως] πρῶτον Αβ. ^l δὴ ζητῇ Τ. ^m ἀλλ' om. Αβ. ⁿ ὅσα δὲ om. Ηβ, δὲ om. Fb. ^o δύναται om. Αβ. ^p ἀδύ-
 νατον Τ. ^q αὐτοῦ Ηβ. ^r καὶ—γίγνεται om. Ηβ. ^s εἰ add. Ε.Αβ. ^t αἰεὶ] εἰ Αβ. ^v ἀναγκαῖον Αβ. Fb. ^w ἑτέραν] αἰεὶ ἑτέραν Ε.Τ. ^x οὖσαν
 ἐντελεχεία Τ. ^y εἰ γίγνεται ζῶον om. Αβ. ^z ἢ om. Αβ. Fb. ^a δὲ
 ὁρισμὸς] δὲ ὁ ὁρισμὸς Fb, δὴ ὁ ὁρισμὸς Τ. Ηβ. ^b ἔχει μέρη Fb. ^c τοῦ
 —μέρος om. Αβ. ^d δεῖ om. Τ. ^e τοῦ ὅλου] ὅλω Ηβ. ^f ἢ οὐ om. Αβ.
 11 ἐπ' ἐνίων Τ. Αβ. ^h ἐνόητες Ε.Τ. Αβ. ⁱ ἐπ' ἐνίων Τ.

τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τῶν στοιχείων
^k Καίτοι διαιρεῖται ¹ καὶ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα ὥσπερ καὶ
 ἡ συλλαβὴ εἰς τὰ στοιχεία. Ἔτι δ' εἰ ^m πρότερα ⁿ τὰ
 μέρη τοῦ ὅλου, τῆς δ' ὀρθῆς ἡ ὀξεία μέρος καὶ ὁ δάκτυλος
^o τοῦ ζῶου, πρότερον ἂν εἴη ἡ ὀξεία τῆς ὀρθῆς καὶ ὁ δάκτυ-
 λος τοῦ ἀνθρώπου. Δοκεῖ δ' ἐκεῖνα ^p εἶναι πρότερα· τῷ ³
 λόγῳ γὰρ λέγονται ἐξ ἐκείνων, ^q καὶ τῷ εἶναι δὲ ἄνευ ἀλλή-
 λων πρότερα. ^r Ἡ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέρος, ὧν εἰς μὲν
 τρόπος τὸ μετροῦν κατὰ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφεί-
 σθω· ἐξ ὧν δ' ἡ οὐσία ὡς μερῶν, τοῦτο σκεπτέον. Εἰ οὖν ἐστὶ ⁴
 τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' εἶδος τὸ δ' ἐκ τούτων, καὶ οὐσία ἢ τε ὕλη καὶ
 τὸ εἶδος καὶ τὸ ἐκ τούτων, ἐστὶ μὲν ὡς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς
 λέγεται, ἐστὶ δ' ὡς οὐ, ἀλλ' ἐξ ὧν ^s ὁ τοῦ εἶδους λόγος. Οἶον
 τῆς μὲν κοιλότητος οὐκ ἐστὶ ^t μέρος ^v ἡ σάρξ (αὕτη γὰρ ἡ
 ὕλη ^w ἐφ' ἧς γίγνεται), τῆς δὲ σιμότητος ^x μέρος· καὶ τοῦ μὲν
 συνόλου ἀνδριάντος μέρος ὁ χαλκός, τοῦ δ' ὡς ^y εἶδους λεγο-
 μένου ἀνδριάντος οὐ. Λεκτέον γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ εἶδος ἔχει ⁵
 ἕκαστον, τὸ δ' ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὐτὸ λεκτέον. Διὸ ὁ
 μὲν τοῦ κύκλου λόγος οὐκ ἔχει τὸν τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς
^z συλλαβῆς τὸν τῶν στοιχείων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεία τοῦ
 λόγου μέρη τοῦ εἶδους καὶ οὐχ ὕλη, τὰ δὲ ^a τμήματα οὕτως
 μέρη ὡς ὕλη ἐφ' οἷς ἐπιγίγνεται· ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ εἶδους
 ἢ ὁ χαλκός, ὅταν ἐν χαλκῷ ἡ στρογγυλότης ἐγγένηται.
 Ἔστι δ' ὡς οὐδὲ τὰ στοιχεία ^b πάντα τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ⁶
 λόγῳ ἐνέσται, οἶον ταδὶ τὰ κήρινα ἢ τὰ ἐν τῷ ἀέρι· ἥδη γὰρ
 καὶ ταῦτα μέρος τῆς συλλαβῆς ὡς ὕλη αἰσθητή. Καὶ γὰρ ⁷
 ἡ γραμμὴ ^c οὐκ ^d εἰ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθείρεται, ἢ ὁ
 ἄνθρωπος εἰς τὰ ^e ὀστέα καὶ νεῦρα καὶ σάρκας, διὰ τοῦτο καὶ
^f εἰσὶν ἐκ τούτων οὕτως ὡς ὄντων τῆς οὐσίας μερῶν, ἀλλ' ὡς

^k καίτοι] καίτοι καὶ A^b, καὶ F^b. ¹ καὶ om. F^b. ^m πρότερον T. A^b.
ⁿ τὸ μέρος A^b. ^o τοῦ—δάκτυλος om. A^b. ^p εἶναι om. T. ^q καὶ τῷ]
 καὶ τὸ T. ^r ἢ om. F^b. ^s ὁ om. T. ^t ἡ σάρξ μέρος A^b. ^v ἢ om. E.
^w ἀφ' T. ^x μέρος τι. καὶ E. T. ^y εἶδος T. ^z συλλαβῆς ἔχει τὸν A^b.
^a τμήματα τούτων οὕτως A^b. ^b ἅπαντα A^b. ^c οὐκ om. H^b. ^d ἀεὶ T.
^e ὀστέα] στοιχεῖα T. ^f ἐστὶν S, ἐκεῖν' A^b.

ἐξ ὕλης, καὶ τοῦ μὲν συνόλου μέρη, τοῦ εἶδους δὲ καὶ οὗ ὁ
 8 λόγος οὐκέτι· διόπερ ^g οὐδ' ἐν τοῖς λόγοις. Τῶν μὲν ^h οὖν
 ἐνέσται ὁ τῶν τοιούτων μερῶν λόγος, τῶν δ' οὐ δεῖ ἐνεῖναι,
 ἴαν μὴ ἢ τοῦ συνειλημμένου· διὰ ^k γὰρ τοῦτο ἔνια μὲν ἐκ τού-
 των ^l ὡς ἀρχῶν ἐστὶν εἰς ^a φθείρονται, ἔνια δ' οὐκ ἔστιν.
 9^m Ὅσα μὲν οὖν συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἐστίν, οἷον
 τὸ σιμὸν ἢ ὁ χαλκοῦς κύκλος, ταῦτα μὲν φθείρεται εἰς ταῦτα
ⁿ καὶ μέρος αὐτῶν ἡ ὕλη· ὅσα δὲ μὴ συνείληπται ὁ τῇ ὕλῃ ἀλλ'
^p ἄνευ ὕλης, ὧν οἱ λόγοι τοῦ εἶδους μόνον, ταῦτα δ' οὐ φθεί-
 10 ρεται, ἢ ὅλως ^q ἢ οὗτοι οὕτω γε. Ὡστ' ἐκείνων μὲν ἀρχαὶ
 καὶ μέρη ^r τὰ ὑφ' αὐτά, τοῦ δ' εἶδους οὔτε μέρη οὗτ' ἀρχαὶ
^s ταῦτα. Καὶ διὰ τοῦτο φθείρεται ὁ πῆλινος ἀνδριάς εἰς
 πηλὸν ^t καὶ ἡ σφαῖρα εἰς χαλκὸν καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα
 καὶ ὅστω, ἔτι ^v δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα· ἔστι γάρ ^w τι ὃ
 συνείληπται τῇ ὕλῃ· ὁμωνύμως γὰρ ^x λέγεται κύκλος ὃ τε
 ἀπλῶς λεγόμενος καὶ ^y ὁ καθ' ἕκαστα, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἴδιον
 11 ὄνομα τοῖς καθ' ἕκαστον. Εἴρηται μὲν οὖν ^z καὶ νῦν τάληθές,
 ὅμως ^a δ' ἔτι σαφέστερον εἰπόμεν ἐπαναλαβόντες. Ὅσα μὲν
 γὰρ τοῦ λόγου μέρη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ὁ λόγος, ταῦτα
 πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ὁ δὲ τῆς ὀρθῆς λόγος οὐ διαι-
 ρεῖται εἰς ὀξείας λόγον, ἀλλὰ τῆς ὀξείας εἰς ὀρθήν· χρῆται
 γὰρ ὁ ὀριζόμενος τὴν ὀξεῖαν τῇ ὀρθῇ· ἐλάττων γὰρ ὀρθῆς ἢ
 12 ὀξεῖα. Ὁμοίως δὲ καὶ ^b ὁ κύκλος καὶ ^b τὸ ἡμικύκλιον ἔχουσιν·
 τὸ γὰρ ἡμικύκλιον τῷ κύκλῳ ὀρίζεται καὶ ὁ δάκτυλος τῷ
 ὀλῳ· τὸ γὰρ τοιόνδε μέρος ἀνθρώπου δάκτυλος. Ὡσθ' ὅσα
 μὲν μέρη ὡς ^c ὕλη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ^d ὡς ὕλην, ὕστερα· ὅσα
 δὲ ὡς τοῦ λόγου καὶ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν λόγον, πρό-
 13 τερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ζώων ψυχὴ (τοῦτο

^g οὐδ'] καὶ A^b.

^h οὖν] οὖν οὐκ E.S., om. A^b.

ⁱ ἐὰν μὴ τοῦ A^b.

^k γὰρ τούτου T.

^l ὡς om. A^b.

^m ὅσα] ^{ὅσα}
^{ἔνια} A^b.

ⁿ καὶ τὸ μέρος T.

^o τῇ] ἢ S.

^p ἄνευ τῆς ὕλης οἷον λόγοι E.T.

^q ἢ οὐ τοιούτω γε A^b, ἢ οὗτοι οὕτω γε E, ἢ ὅτι οὕτως τε T.

^r τὰ ὑφ' αὐτά] ταῦτα A^b.

^s ταῦτα om. A^b.

^t καὶ—χαλκὸν om. H^b.

^v δὲ ὁμοίως ὁ A^b.

^w τις ὁς E.T.

^x λέγεται ὁ κύκλος T.

^y οἱ E.

^z καὶ νῦν om. T.

^a δέ τι S.T.

^b ὁ et τὸ prius om. E.T.H^b.

^c ὕλη] εἰς ὕλην T.

^d ὡς] ὡς εἰς E.

γὰρ οὐσία τοῦ ἐμφύχου) ἡ κατὰ τὸν λόγον ^e οὐσία καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^f τοιῷδε σώματι· ἑκάστων γοῦν τὸ μέρος εἰν ὀρίζηται ^h καλῶς, οὐκ ἄνευ τοῦ ἔργου ὀριεῖται, ὃ οὐχ ⁱ ὑπάρξει ἄνευ αἰσθήσεως· ὥστε τὰ ^k ταύτης μέρη πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια, τοῦ συνόλου ζῶου, καὶ καθ' ἑκάστων δὴ ὁμοίως. Τὸ δὲ σῶμα καὶ τὰ τούτου μόρια ὕστερα ταύτης ¹⁴ τῆς οὐσίας, καὶ διαιρεῖται εἰς ^l ταῦτα ὡς εἰς ὕλην ^m οὐχ ἡ οὐσία ἀλλὰ τὸ σύνολον. Τοῦ μὲν ⁿ οὖν συνόλου πρότερα ταῦτ' ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὐ. Οὐδὲ γὰρ εἶναι δύναται χωριζόμενα· ^o οὐδὲ γὰρ ὁ ^p πάντως ἔχων δάκτυλος ζῶου, ἀλλ' ὁμῶνυμος ὁ τεθνεὺς. Ἔνια δ' ἅμα, ὅσα κύρια καὶ ἐν ᾧ πρώτῳ ¹⁵ ὁ λόγος καὶ ἡ οὐσία, οἷον εἰ τοῦτο καρδία ἢ ἐγκέφαλος· διαφέρει γὰρ οὐθὲν ^q ἴσχυον τοιοῦτον. Ὁ δ' ἄνθρωπος καὶ ^r ὁ ἵππος καὶ ^s τὰ οὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα· καθόλου δ' οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλὰ σύνολόν τι ἐκ τουδὶ τοῦ λόγου καὶ τησδὶ τῆς ὕλης ὡς καθόλου· καθ' ἑκάστων δ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἤδη ἐστίν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μέρους ¹⁶ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἶδους (εἶδος δὲ λέγω τὸ τί ἦν εἶναι) ^t καὶ τοῦ συνόλου ^v τοῦ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ ^w τῆς ὕλης αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦ λόγου μέρη τὰ τοῦ εἶδους μόνον ἐστίν, ὁ δὲ λόγος ^x ἐστὶ τοῦ καθόλου· τὸ γὰρ κύκλω εἶναι καὶ κύκλος καὶ ψυχῇ εἶναι καὶ ψυχὴ ταυτό. Τοῦ δὲ συνόλου ^y ἤδη, οἷον ¹⁷ κύκλου ^z τουδὶ, τῶν καθ' ἑκάστα τινος ^a ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ νοητοὺς μὲν οἷον τοὺς μαθηματικούς, αἰσθητοὺς δὲ οἷον τοὺς χαλκοὺς καὶ ^b τοὺς ξυλίνους), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται. Ἀ- ¹⁸ πελθόντας δ' ἐκ τῆς ἐντελεχείας οὐ δῆλον πότερόν ^c ποτέ εἰσιν ἢ οὐκ εἰσίν, ἀλλ' αἰεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῷ κα-

^e καὶ τὸ εἶδος οὐσία S. ^f τοιούτω E.T. ^g ἐκάστων E.T. ^h καλῶς] τὸ μέρος καλῶς Ab. ⁱ ὑπάρχει S.T.Hb. ^k ταύτης] τοιαῦτα T. ^l αὐτὰ T. ^m οὐχ ἡ οὐσία] οὐκ οὐσίαν Ab. ⁿ οὖν et μοχ ἔστιν ὡς om. T. ^o οὐ E.S. ^p παντοίως Hb. ἄλλως πῶς Ab. ^q ἴσχυον τὸ τοιοῦτον Ab. ^r ὁ om. Ab. ^s τὰ] ταῦτα Ab. ^t καὶ] ὥσπερ καὶ Fb. ^v τοῦ ἐκ] τῷ ἐκ S. ^w τῆς] ὡς Ab. ^x ἐστὶ τοῦ] ἐστὶ τὸ Fb. ^y ἤδη] ἢ E.S.T. ^z τουδὶ καὶ τῶν E.S.T. ^a ἢ post τινος om. E.S. ^b τοὺς add. Ab. ^c ποτέ om. Ab.

θόλου λόγῳ· ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὐτήν. Ὑλη δ' ἡ μὲν αἰσθητὴ ^d ἐστὶν ἡ δὲ ^e νοητὴ, αἰσθητὴ μὲν οἶον χαλκὸς καὶ ξύλον καὶ ^f ὅση κινητὴ ὕλη, ^g νοητὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
¹⁹ ὑπάρχουσα ^h μὴ ^η αἰσθητά, ^k οἶον τὰ μαθηματικά. Πῶς μὲν οὖν ἔχει περὶ ^l ὅλου καὶ μέρους, καὶ ^m περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, εἴρηται. Πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἀνάγκη ⁿ ἀπαντᾶν, ὅταν τις ^o ἔρηται πότερον ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ζῶον ^p πρότερον, ἢ εἰς ^a ^q διαιροῦνται καὶ ἐξ ὧν εἰσὶ, ^r τὰ μέρη,
²⁰ ὅτι οὐχ ἀπλῶς. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ ψυχὴ ζῶον ^s ἔμψυχον ^t ἢ ἕκαστον ἢ ἐκάστον, ^v καὶ κύκλος τὸ κύκλῳ εἶναι, ^w καὶ ἡ ὀρθὴ τὸ ὀρθῇ εἶναι καὶ ἡ οὐσία ἡ τῆς ὀρθῆς, τί μὲν καὶ τινὸς φατέον ὕστερον, οἶον τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τινος
²¹ ὀρθῆς. Καὶ γὰρ ἡ μετὰ τῆς ὕλης ἡ χαλκῇ ὀρθῇ, καὶ ἡ ἐν ταῖς γραμμαῖς ταῖς καθ' ἕκαστα· ἡ δ' ἄνευ ὕλης τῶν μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὑστέρα, τῶν δ' ἐν τῷ καθ' ἕκαστα μορίων προτέρα. Ἀπλῶς δ' οὐ φατέον. Εἰ δ' ἐτέρα καὶ μὴ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ζῶον, καὶ οὕτω τὰ μὲν φατέον τὰ δ' ^x οὐ φατέον, ὥσπερ εἴρηται.

II ¹ Απορεῖται δ' εἰκότως καὶ ποῖα ^y τοῦ εἶδους μέρη καὶ ποῖα οὐ, ἀλλὰ τοῦ συνειλημμένου. Καίτοι τούτου μὴ ^z δήλου ὄντος οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἕκαστον· τοῦ γὰρ καθόλου καὶ τοῦ εἶδους ὁ ὀρισμός· ^a ποῖα οὖν ἐστὶ τῶν μερῶν ὡς ὕλη καὶ ποῖα οὐ, εἰ μὴ ^η φανερά, οὐδὲ ὁ λόγος ἔσται φανερός ὁ τοῦ
² πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν φαίνεται ἐπιγιγνόμενα ἐφ' ἐτέρων τῷ εἶδει, οἶον κύκλος ἐν χαλκῷ καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ, ταῦτα μὲν δῆλα εἶναι δοκεῖ ὅτι οὐθὲν τῆς τοῦ κύκλου οὐσίας ὁ χαλ-
³ κὸς οὐδ' ὁ λίθος διὰ τὸ χωρίζεσθαι αὐτῶν. Ὅσα δὲ μὴ ὁράται χωριζόμενα, οὐθὲν μὲν κωλύει ὁμοίως ἔχειν τούτοις, ὥσπερ

^d ἐστὶν om. T. ^e διανοητὴ T. ^f ὅσα κινεῖται, omisso ὕλη, Ab.Fb. ^g νοητῇ] ἡ Ab. ^h μὴ om. Hb. ⁱ αἰσθητοῖς Fb. ^k οἶον] ὄντα Ab. ^l ὅλου καὶ περὶ μερὸς Ab, μερὸς καὶ ὅλου Fb. ^m περὶ τοῦ om. Fb. ⁿ ἀπαντα T. ^o ἐρωτᾶ T. ^p πρότερα E. ^q διαιρεῖται Ab. ^r τὰ μέρη om. Fb. ^s ἡ ἔμψυχον (ἔμψυχος E.) ἢ ἕκαστον E.Ab.Fb, ἢ ἕκαστον ἢ ἔμψυχον S. ^t ἡ] ἡ E. ^v καὶ ὁ κύκλος Fb. ^w καὶ ἡ ante ὀρθὴ om. Ab. ^x οὐ om. S. ^y τοῦ] ἔσται τοῦ Ab, ἐστὶ τοῦ Fb. ^z δηλοῦντος οὐκ T. ^a ποῖα οὖν] ἡ ποῖα οὖν Ab.

καὶν^b εἰ οἱ κύκλοι πάντες ἑωρῶντο χαλκοῖ (οὐθὲν γὰρ ἂν ἦττον ἦν ὁ χαλκὸς^c οὐθὲν τοῦ εἶδους), χαλεπὸν δὲ ἀφελεῖν^d τοῦτο τῇ διανοίᾳ. Οἷον^e τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος αἰεὶ ἐν σαρκὶ φαί-
 νεται καὶ ὅστοις καὶ τοῖς τοιούτοις μέρεσιν· ἄρ' οὖν καὶ ἐστὶ
 ἑταῦτα μέρη τοῦ εἶδους καὶ τοῦ λόγου, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕλη; Ἄλλα
 διὰ τὸ μὴ καὶ ἐπ' ἑἄλλων ἐπιγίγνεσθαι ἀδυνατοῦμεν χωρίσαι.
 Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ^h μὲν ἐνδέχεσθαι, ἄδηλον δὲ^h πότε, ἀπο-
 ρουσί τινες ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλουⁱ καὶ τοῦ τριγώνου, ὥς οὐ
 προσῆκον γραμμαῖς ὀρίζεσθαι καὶ τῷ συνεχεῖ, ἀλλὰ^k πάντα
 ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὥσανεὶ σάρκες ἢ ὅστω^l τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ χαλκὸς καὶ λίθος^m τοῦ ἀνδριάντος· καὶ ἀνάγουσιⁿ πάντα
 εἰς τοὺς ἀριθμούς, καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο εἶναι
 φασιν. Καὶ τῶν τὰς ιδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμὴν^o
 τὴν δυάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς· ἓνια μὲν γὰρ εἶναι
 ὅταῦτα τὸ εἶδος καὶ οὐ τὸ εἶδος, οἷον δυάδα καὶ^p τὸ εἶδος δυά-
 δος. Ἐπὶ γραμμῆς^q δὲ^r οὐκ ἔστι. Συμβαίνει δὲ ἓν τε πολ-
 λῶν εἶδος εἶναι, ὦν τὸ εἶδος φαίνεται ἕτερον, ὅπερ καὶ τοῖς
 Πυθαγορείοις συνέβαιεν· καὶ ἐνδέχεται ἐν πάντων^s ποιεῖν
 αὐτὸ εἶδος, τὰ δ' ἄλλα μὴ εἶδη· καίτοι οὕτως ἐν πάντα ἔσται.
 Ὅτι μὲν οὖν ἔχει^t τινὰ ἀπορίαν^v τὰ περὶ τοὺς^w ὁρισμούς, 8
 καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἴρηται. ^x Διὸ καὶ^y τὸ πάντ' ἀνάγειν
 οὕτω καὶ ἀφαιρεῖν τὴν ὕλην^z περιέρχον· ἓνια γὰρ ἴσως τόδ'
 ἐν τῷ^δ ἐστίν, ἢ ὡδὶ ταδὶ ἔχοντα. Καὶ ἡ παραβολὴ ἢ ἐπὶ⁹
 τοῦ ζώου ἢν εἰώθει λέγειν Σωκράτης ὁ νεώτερος, οὐ καλῶς
 ἔχει· ἀπάγει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν
 ὥς ἐνδεχόμενον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῶν μερῶν, ὥσπερ
 ἄνευ τοῦ χαλκοῦ τὸν κύκλον. Τὸ δ' οὐχ ὅμοιον αἰσθητὸν
 γάρ^a τι τὸ ζῶον, καὶ ἄνευ κινήσεως οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, διὸ

^b εἰ om. Ab. ^c οὐθὲν ante τοῦ om. E.T. ^d τοῦτον Ab. ^e τὸ om. S.
^f μέρη ταῦτα E.T. ^g ἑἄλλω T.Ab. ^h μὲν et mox πότε om. T. ⁱ καὶ
 τοῦ] καὶ ἐπὶ τοῦ E.T. ^k πάντα καὶ ταῦτα Ab, ταῦτα πάντα T. ^l καὶ
 χαλκὸς—ἀνδριάντος om. Hb. ^m τοῦ ἀνδριάντος Ab.Fb: ceteri κύκλου.
ⁿ πάντας S. ^o τὸ αὐτὸ Ab. ^p τὸ post καὶ om. Ab. ^q δὲ S. ^r οὐκέτι
 Hb. ^s αὐτὸ ποιεῖν T. ^t ἀπορίαν τινὰ E.T. ^v τὰ om. T. ^w ἀρι-
 θμούς Hb. ^x διὸ καὶ om. T. ^y τὸ om. Ab. ^z περὶ ἔργον T. ^a τι]
 τι ἴσως E.T.

- 10^b οὐδ' ἄνευ τῶν μερῶν ἐχόντων πῶς. Οὐ γὰρ πάντως τοῦ ἀνθρώπου μέρος ^c ἡ χεὶρ, ἀλλ' ἡ δυναμένη τὸ ἔργον ἀποτελεῖν, ὥστε ἔμψυχος οὐσα· μὴ ἔμψυχος δὲ οὐ μέρος. Περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων; Οἶον
- 11^d τοῦ κύκλου τὰ ἡμικύκλια· οὐ γὰρ ἔστιν αἰσθητὰ ταῦτα. ^e Ἡ οὐθὲν διαφέρει; ^f Ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν· καὶ παντὸς ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστίν ὃ μὴ ἐστι τί ἦν εἶναι ^e καὶ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ τόδε τι. ^f Κύκλου μὲν οὖν οὐκ ἔσται τοῦ καθόλου, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἔσται μέρη ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἔστι γὰρ ἡ ὕλη ἡ μὲν αἰσθητὴ ἡ δὲ
- 12^g νοητή. Δῆλον δὲ ^h καὶ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἡ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη, ὃ δ' ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον τὸ ἐξ ἀμφοῖν ὡς καθόλου· Σωκράτης δὲ καὶ Κορίσκος, ⁱ εἰ μὲν ^k καὶ ἡ ψυχὴ ^l διττόν· οἱ μὲν γὰρ ὡς ψυχὴν, ^m οἱ δ' ὡς τὸ σύνολον· εἰ δ' ἀπλῶς ἡ ψυχὴ ἢ δὲ ⁿ καὶ σῶμα ^o τόδε, ὥσπερ ^p τὸ καθόλου τε καὶ τὸ
- 13^q καθ' ἕκαστον. Πότερον δ' ^q ἔστι παρὰ τὴν ὕλην τῶν τοιούτων οὐσιῶν ^r τις ἄλλη, καὶ δεῖ ^s ζητεῖν οὐσίαν ^t αὐτῶν ἑτέραν τινὰ οἶον ^v ἀριθμοὺς ἢ τι τοιοῦτον, σκεπτέον ὕστερον. Τούτου γὰρ χάριν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν πειρώμεθα διορίζειν, ^w ἐπεὶ τρόπον τινὰ τῆς φυσικῆς καὶ δευτέρας φιλοσοφίας ἔργον ἡ περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας θεωρία· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὕλης δεῖ γνωρίζειν τὸν φυσικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
- 14^x τὸν λόγον, καὶ μᾶλλον. ^x ^y Ἐπὶ δὲ τῶν ὀρισμῶν πῶς μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τί εἰς λόγος ὁ ὀρισμός (δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἓν, τὸ δὲ πρᾶγμα τινὶ ἓν, μέρη γε ἔχον) σκεπτέον ὕστερον.
- 15 Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ πῶς αὐτὸ καθ' αὐτό, ^z καθόλου περὶ παντὸς εἴρηται, καὶ διὰ τί τῶν μὲν ^a ὁ λόγος

^b οὐδ' om. Ab. ^c ἡ ante χεὶρ om. Ab. ^d τοῦ add. Ab.Fb. ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστιν et καί—τι add. Ab. ^f κύκλου—καθόλου] τοῦ μὲν καθόλου κύκλου οὐκ ἔσται μέρη καθόλου Ab. ^g νοητή] οὐκ αἰσθητή T. ^h καὶ om. Ab.Fb. ⁱ εἰ om. T. ^k καὶ add. Ab.Fb. ^l διττόν] σωκράτης διττόν Ab. ^m οἱ δ'] ἡ δ' S.T. ⁿ καὶ om. Ab. ^o τόδε] τὰ δὲ Ab. ^p τὰ Ab. ^q ἔστι τι παρὰ E.T. ^r τις ante οὐσιῶν E.T, om. Fb. ^s ζητεῖν τὴν οὐσίαν Ab. ^t αὐτῶν om. Ab. ^v ἀριθμὸς S. ^w ἐπεὶ] ἢ ἐπεὶ Ab. ^x ἐπὶ] εἰ Ab. ^y μερισμῶν S. ^z καθόλου om. S. ^a ὁ om. Ab.

^b ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι ἔχει τὰ μόρια τοῦ ὀριζομένου, τῶν δ' οὐ, καὶ ὅτι ^c ἐν μὲν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη οὐκ ^d ἐνέσται. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ^e ἐκείνης μόρια τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ^f συνόλης· ταύτης ^g δέ γ' ἔστι πως λόγος καὶ οὐκ ἔστιν. Μετὰ μὲν γὰρ τῆς ὕλης οὐκ ἔστιν (ἀόριστον γάρ), ¹⁶ κατὰ τὴν πρώτην δ' οὐσίαν ἔστιν, οἷον ἀνθρώπου ὁ τῆς ψυχῆς λόγος. ¹ Ἡ ^h οὐσία γὰρ ἔστι τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ καὶ τῆς ὕλης ἡ ⁱ σύννοδος λέγεται οὐσία, οἷον ἡ κοιλότης· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ τῆς ῥίνος σιμὴ ῥίς καὶ ἡ σιμότης ἐστὶ· ^k δις γὰρ ἐν τούτοις ¹ ὑπάρχει ἡ ῥίς. ¹ Ἐν δὲ τῇ συνόλῳ οὐσία, οἷον ῥινὴ ¹⁷ σιμῇ ^m ἢ Καλλίᾳ, ⁿ ἐνέσται καὶ ἡ ὕλη. Καὶ ὅτι ^o τὸ τί ἦν ^p εἶναι ἕκαστον ἐπὶ τινῶν μὲν ταυτόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν; Οἷον ^q καμπυλότης καὶ καμπυλότητι εἶναι, ^r εἰ πρώτη ἔστιν. Λέγω δὲ ^s πρώτην ἢ μὴ λέγεται ^t τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ ¹⁸ εἶναι καὶ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλη. ^u Ὅσα δ' ὡς ὕλη ^v ὡς συνειλημμένα τῇ ὕλῃ, οὐ ταυτό, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν, ^w οἷον ὁ Σωκράτης καὶ τὸ μουσικόν· ταῦτα γὰρ ^x ταῦτα ^y κατὰ συμβεβηκός.

Νῦν δὲ ^z λέγωμεν πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ¹² περὶ ὀρισμοῦ ^a μὴ εἴρηται· ἡ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀπορία λεχθεῖσα πρὸ ἔργου τοῖς περὶ τῆς οὐσίας ^b ἐστὶ λόγοις. Λέγω δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν, διὰ τί ποτε ^c ἐν ^d ἔστιν οὗ τὸν λόγον ὀρισμὸν εἶναι φαμέν, οἷον ^e τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον εἰπουν· ^f ἔστω γὰρ οὗτος αὐτοῦ λόγος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἔν ἔστιν ² ἄλλ' οὐ πολλά, ζῶον καὶ εἰπουν; ¹ Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ λευκὸν πολλὰ μὲν ἔστιν, ὅταν μὴ ὑπάρχῃ θατέρῳ θάτερον, ^g ἐν δέ, ὅταν ὑπάρχῃ καὶ πάθῃ τι τὸ ὑποκείμενον

^b ὁ om. F^b. ^c ἐν T. ^d ἔνεστιν S, omissis οὐδὲ—οὐκ ἔστιν. ^e ἐκείνα H^b. ^f συνόλου T, συνόδου F^b. ^g δέ γ' δ' T. ^h γὰρ οὐσία E.T. ⁱ σύνολος E.T. ^k δις] δι' ἁ A^b. ^l ὑπάρχει S. ^m ἢ om. T.A^b. ⁿ ἐν-
εστι F^b. ^o τὸ τί om. A^b. ^p εἶναι καὶ ἕκαστον E. ^q καμπυλότης καὶ
om. A^b. ^r εἰ] ἢ S.T.A^b. ^s πρῶτον ἢ A^b. ^t τὸ A^b. ^v ὡς τὰ συνει-
λημμένα A^b. ^w οἷον σωκράτης καὶ μουσικός A^b. ^x ταῦτα S, πάντα T.
y κατὰ] καὶ κατὰ E.S. ^z λέγομεν T.H^b, λέγω F^b. ^a μὴ] μοι T, om. F^b.
^b λόγοις ἐστὶ A^b. ^c ἐν om. A^b. ^d ἔστιν] ἐστὶ τὸ ὀριστὸν S.F^b. ^e τοῦ]
ὁ τοῦ E.T. ^f ἔστω—εἰπουν om. T.A^b. ^g ἐν] εἰ A^b.

ὁ ἄνθρωπος· ^h τότε γὰρ ἐν γίγνεται καὶ ἔστιν ὁ λευκὸς ἄν-
³θρωπος. Ἐνταῦθα δ' οὐ μετέχει θατέρου θάτερον· τὸ γὰρ
γένος οὐ δοκεῖ μετέχειν τῶν διαφορῶν· ἅμα γὰρ ⁱ ἂν τῶν
ἐναντίων τὸ αὐτὸ μετείχεν· αἱ γὰρ διαφοραὶ ἐναντίαι, αἷς
διαφέρει τὸ γένος. Εἰ δὲ καὶ μετέχει, ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ
εἰσὶν ^k αἱ διαφοραὶ πλείους, οἷον πεζόν, δίπουν, ἄπτερον.
⁴ Διὰ τί γὰρ ταῦθ' ἐν ἄλλ' οὐ πολλά; ^l Οὐ γὰρ ὅτι ἐνπάρ-
χει· οὕτω μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται ἔν. Δεῖ δέ γε ἐν εἶναι
ὅσα ^m ἐν τῷ ὀρισμῷ· ὁ γὰρ ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν εἰς καὶ
ⁿ οὐσίας, ὅσθ' ἐνός τινος δεῖ αὐτὸν εἶναι λόγον· ^q καὶ γὰρ
ἡ οὐσία ἐν τι καὶ τόδε τι σημαίνει, ὡς φαμέν. Δεῖ δ' ^r ἐπι-
⁵σκοπεῖν πρῶτον περὶ τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν. Οὐ-
θὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τό ^s τε πρῶτον λε-
γόμενον γένος ^t καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δ' ἄλλα γένη ἐστὶ τό
τε πρῶτον καὶ μετὰ ^v τούτου αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί,
οἷον τὸ πρῶτον ζῶον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῶον δίπουν, καὶ πάλιν
ζῶον δίπουν ἄπτερον· ὁμοίως δὲ ^w καὶ διὰ πλειόνων λέγεται.
⁶ Ὅλως δ' οὐθὲν διαφέρει διὰ πολλῶν ἢ ^x δι' ὀλίγων λέγεσθαι,
ὥστ' οὐδὲ δι' ὀλίγων ἢ διὰ δυοῖν· τοῖν δυοῖν δὲ τὸ μὲν δια-
φορὰ τὸ δὲ γένος, οἷον ^y τοῦ ζῶον δίπουν τὸ μὲν ζῶον γένος,
⁷ διαφορὰ δὲ θάτερον. Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἐστι παρὰ
τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἔστι μὲν ὡς ὕλη δ' ἐστίν (ἡ μὲν γὰρ
φωνὴ γένος καὶ ὕλη, αἱ δὲ διαφοραὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ στοιχεῖα
^z ἐκ ταύτης ποιοῦσιν), φανερόν ὅτι ^a ὁ ὀρισμὸς ἐστιν ὁ ἐκ
⁸ τῶν διαφορῶν λόγος. Ἀλλὰ μὴν καὶ δεῖ γε διαιρεῖσθαι τὴν
τῆς διαφορᾶς διαφοράν, οἷον ^b ζώου διαφορὰ τὸ ὑπόπουν·
πάλιν τοῦ ζώου τοῦ ὑπόποδος τὴν διαφορὰν δεῖ ^c εἰδέναι ἢ
ὑπόπουν. Ὡστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν

^h τοῦτο S. ⁱ ἂν om. Ab. ^k αἱ om. E. ^l οὐ γὰρ ὅτι ἐνπάρχει
om. S. ^m ἐν E.T. ⁿ οὐσία E.T. ^o ὥσπερ S. ^p λόγον εἶναι S.T.
^q καὶ] εἰ Ab. ^r σκοπεῖν Fb. ^s τε om. Ab. ^t καὶ διαφοραὶ Ab, καὶ ἡ
διαφορὰ Fb. et γρ. E. ^v τοῦτο S. ^w καὶ ἐὰν Ab. ^x δι' priorem
om. Ab. ^y τοῦ] τὸ E.T. ^z ἐκ] δ' ἐκ E. ^a ὁ post ὅτι om. T.
^b ζώω T. ^c εἶναι Ab.

τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάν^d περ ^eλέγῃ καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄδυνατεῖν ποιήσει τοῦτο· ἀλλ' ^gἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον αὐται γὰρ διαφοραὶ ποδός· ἢ γὰρ σχιζοποδία ποδότης τις. Καὶ οὕτως αἰεὶ βούλεται βαδίζειν ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰ ἀδιά-⁹φορα. Τότε δ' ἔσονται τοσαῦτα εἶδη ποδὸς ὅσαι περ αἱ διαφοραί, καὶ τὰ ὑπόποδα ζῶα ἴσα ταῖς διαφοραῖς. Εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ^hὁ ὀρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ⁱταῦτά λέγειν ἐν τοῖς ὅροις· περιέρχον γάρ. Συμβαίνει δέ ^{io}γε τοῦτο· ὅταν γὰρ εἴπῃ ζῶον ὑπόπουν δίπουν, οὐθὲν ἄλλο εἴρηκεν ^kἢ ζῶον ^lπόδας ^mἔχον, δύο πόδας ἔχον· καὶ τοῦτο διαιρῇ τῇ οἰκείᾳ διαιρέσει, πλεονάκεις ἐρεῖ καὶ ισάκεις ταῖς διαφοραῖς. Ἐὰν μὲν δὴ διαφορᾶς διαφορὰ ⁿγίγνηται, μία ⁱⁱἔσται ἡ τελευταία τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ^oδιαιροῖ τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν, ^pτοσαῦται ὅσαι ἂν αἱ τομαὶ ᾧσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁ ὀρισμὸς λόγος ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν, καὶ τούτων τῆς τελευταίας κατὰ γε τὸ ὀρθόν. Δῆλον ^qδ' ἂν εἴη, εἴ τις ¹²μετατάξῃ τοὺς τοιούτους ὀρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, ^rλέγων ζῶον δίπουν ὑπόπουν· περιέρχον γὰρ τὸ ὑπόπουν εἰρημένου τοῦ δίποδος. Τάξις δ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γὰρ δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὕστερον τὸ δὲ πρότερον; Περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν τοσαῦτα εἰρήσθω ^sτὴν πρώτην, ποιοὶ τινές εἰσιν.

^tἘπεὶ δὲ περὶ τῆς οὐσίας ^vἡ σκέψις ἐστί, πάλιν ἐπανέλ- ¹³θωμεν. Λέγεται δ' ὥσπερ τὸ ὑποκείμενον οὐσία εἶναι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων καὶ τὸ καθόλου. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν εἴρηται· καὶ γὰρ περὶ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ^wἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῶον

^d περ om. S. ^e λέγεται S.T. ^f δυνατεῖν Ab, ἀδύνατον S. ^g ἢ Ab, εἰ ceteri. ^h ὁ om. T. ⁱ τὸ αὐτὸ Fb, om. T. ^k ἢ] εἰ μὴ Ab. ^l πόδας post ζῶον om. E.T. ^m ἔχον alterum ante δύο S, om. T. ⁿ γίγνεται S, γένηται T.Fb. ^o διαίρει S.Ab. ^p τοσαῦτα Ab. ^q δ' om. T. ^r λόγον S. ^s τὴν πρώτην om. Fb. ^t δὴ Fb. ^v ἐστὶν ἡ σκέψις T. ^w ἢ om. Ab.

² τοῖς πάθεσιν, ἢ ὡς ^x ἡ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ
καθόλου αἰτιὸν τισιν εἶναι μάλιστα, καὶ εἶναι ὕαρχή τὸ κα-
θόλου· διὸ ἐπέλωμεν καὶ περὶ τούτου. Ὑποκείνῃ γὰρ ἀδύ-
νατον ^z εἶναι οὐσίαν εἶναι ὅτιοῦν τῶν καθόλου λεγομένων.
Πρώτη μὲν ^a γὰρ ^b οὐσία ἴδιος ἐκάστῳ ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ,
τὸ δὲ καθόλου κοινόν· τοῦτο γὰρ λέγεται καθόλου ὃ πλεί-
³ οσιν ὑπάρχειν πέφυκεν. Τίνος οὖν οὐσία τοῦτ' ἔσται; Ὑποκείνῃ
γὰρ ^d ἀπάντων ἢ οὐθενός. ^d Ἀπάντων δ' οὐχ οἷόν τε· ἐνός
^e δ' εἰ ἔσται, καὶ τὰλλα τοῦτ' ^f ἔσται· ὦν γὰρ μία ἡ οὐσία,
καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐν καὶ αὐτὰ ἔν. Ὑποκείνῃ οὐσία λέγεται τὸ
μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς
λέγεται αἰεί. Ἄλλ' ἄρα οὕτω μὲν οὐκ ἐνδέχεται ὡς τὸ τί ἦν
εἶναι, ἐν ^g τούτῳ δὲ ^h ἐνυπάρχειν, οἷον ⁱ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀν-
⁴ θρώπῳ καὶ ἵππῳ. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι ^k ἔστι τις αὐτοῦ λόγος.
Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ μὴ πάντων λόγος ἐστὶ τῶν ἐν τῇ
οὐσίᾳ· οὐθὲν γὰρ ἦττον οὐσία τοῦτ' ἔσται τινός, ὡς ὁ ἄν-
θρωπος τοῦ ἀνθρώπου ἐν ^l ᾧ ὑπάρχει. Ὡστε τὸ αὐτὸ συμ-
βήσεται πάλιν· ἔσται γὰρ οὐσία ἐκείνου οὐσία, οἷον τὸ ζῶον
⁵ ἐν ¹ ᾧ ὡς ἴδιον ὑπάρχει. Ὑποκείνῃ δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ ἄτοπον
^m τὸ τόδε ⁿ καὶ οὐσίαν, εἰ ἔστιν ἕκ τινων, μὴ ἐξ οὐσιῶν εἶναι
μὴδ' ἐκ τοῦ τόδε τι, ἀλλ' ^o ἐκ ποιού· πρότερον γὰρ ἔσται μὴ
^p οὐσία τε καὶ τὸ ποιὸν οὐσίας τε καὶ ^q τοῦ τόδε. Ὑποκείνῃ ἀδύ-
νατον· οὔτε λόγῳ γὰρ οὔτε χρόνῳ οὔτε γενέσει οἷόν τε τὰ
⁶ πάθη τῆς οὐσίας εἶναι πρότερα· ἔσται ^r γὰρ χωριστά. Ὑποκείνῃ
τῷ ^s Σωκράτει ^t οὐσία ἐνυπάρξει οὐσία, ὥστε δυοῖν ἔσται ^v οὐ-
σία. ^w Ὡς δὲ συμβαίνει, εἰ ἔστιν οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ

^x ἡ om. S.T. ^y ἀρχή S. ^z εἶναι prius om. Ab, alterum T. ^a γὰρ] γὰρ ἡ S.Ab. ^b οὐσία ἡ ἐκάστου ἴδιος ἐκάστου E. et omisso ἡ S, οὐσία ἡ ἐκάστου T. ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλο T. ^d utrobique πάντων E.S.T. ^e γρ. δὴ ἐστὶ E. ^f post ἔσται S. ἢ γὰρ παντὸς ἢ οὐδενός. ^g τούτῳ] αὐτῷ E.S.T, γρ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦτοι τοῖς ὑποκειμένοις E. inter versus. ^h ἐνυπάρχει S. ⁱ τὸ ζῶον om. T. ^k ἔσται S. ^l ᾧ] ᾧ εἶδει T.Ab. ^m τὸ τόδε] τότε δὲ T. ⁿ καὶ τὴν οὐσίαν Fb. ^o ἐκ τοῦ ποιού T. ^p οὐσία τε] οὐσία δὲ T. τε om. Ab. ^q τοῦτο δὲ Ab. ^r γὰρ καὶ χωριστά Ab. ^s σωκράτη T. ^t οὐσία om. E.Ab, post οὐσία ponit T. ^v οὐσίαι T. ^w ἄλλως H.Ab.

ὅσα οὕτω λέγεται, μηθὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηθενὸς οὐσίαν, μηδὲ χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' ^x ἐν ἄλλῳ, λέγω δ' οἶον οὐκ εἶναι τι ζῶον παρὰ τὰ τινά, οὐδ' ἄλλο τῶν ἐν τοῖς ὕλο-
γοις ^z οὐθέν. ^a Ἐκ αὐτῶν δὴ τούτων θεωροῦσι φανερόν ὅτι οὐθέν τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί, καὶ ὅτι οὐθέν σημαίνει τῶν κοινῇ κατηγορουμένων ^b τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε. Εἰ δὲ μή, ἄλλα τε πολλὰ συμβαίνει καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος. ^c Ἐπεὶ δὲ καὶ ὥδε δῆλον. ^d Ἀδύνατον γὰρ οὐσίαν ἐξ οὐσιῶν εἶναι ἐνυπαρχουσῶν ^e ὡς ἐντελεχεία· ἐπὶ γὰρ δύο οὕτως ἐντελεχεία οὐδέποτε ἐν ἐντελεχείᾳ, ἀλλ' ἐὰν δυνάμει δύο ἦ, ἔσται ἓν, οἶον ^f ἡ διπλασία ἐκ δύο ἡμίσεων δυνάμει ^g γε· ἡ γὰρ ἐντελέχεια χωρίζει. ^h Ὡστε εἰ ἡ οὐσία ἓν, οὐκ ἔσται ἐξ οὐσιῶν ἐνυπαρχουσῶν, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ⁱ ὃν λέγει Δημόκριτος ὀρθῶς· ἀδύνατον γὰρ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἐν ἡ ἐξ ἐνὸς δύο γενέσθαι· τὰ γὰρ μεγέθη τὰ ἅτομα τὰς οὐσίας ποιεῖ. ^j Ὁμοίως τοίνυν ^k δῆλον ὅτι καὶ ^l ἐπ' ἀριθμοῦ ἔξει, εἴπερ ἐστὶν ^m ὁ ἀριθμὸς ⁿ σύνθεσις μονάδων, ὥσπερ λέγεται ὑπὸ τινων· ἡ γὰρ οὐχ ἐν ^o ἡ δυάς, ἡ οὐκ ^p ἔστι μονὰς ἐν αὐτῇ ἐντελεχείᾳ. ^q Ἐχει δὲ τὸ συμβαῖνον ἀπορίαν. Εἰ γὰρ μήτε ἐκ τῶν καθόλου οἶόν τ' εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^r διὰ τὸ τοιόνδε ἀλλὰ μὴ τόδε τι σημαίνειν, μήτ' ἐξ οὐσιῶν ἐνδέχεται ἐντελεχεία εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^s σύνθετον, ἀσύνθετον ἂν εἴη οὐσία πᾶσα, ὥστ' οὐδὲ λόγος ἂν εἴη οὐδεμιᾶς οὐσίας. ^t Ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ^u γε ^v πᾶσι καὶ ἐλέχθη πάλαι ἡ μόνον ^w εἶναι οὐσίας ὅρον ἡ μάλιστα· νῦν δ' οὐδὲ ταύτης. Οὐθενὸς ἄρ' ἔσται ὀρισμός· ἡ τρόπον μὲν τινα ἔσται, τρόπον δέ τινα οὐ. Δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὕστερον μᾶλλον.

Φανερόν δ' ἐξ αὐτῶν ^x τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς ^y 14

^x ἐν] ἐν ἐν T.A^b. ^y λογικοῖς H^b. ^z οὐδὲν γάρ. ἐκ A^b. ^a τε] δὲ T.
^b τόδε] τὸ τόδε F^b. ^c γὰρ om. A^b. F^b. H^b. ^d ὡς] οὕτως ὡς E.S.T.
^e τὰ—οὕτως ἐντελεχεία om. S. ^f ἡ] εἰ A^b. ^g γε] ἐν T. ^h εἰ om. E.
ⁱ ὁ T. ^k δῆλον ὅτι om. H^b. ^l ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ H^b. ^m ὁ om. A^b.
ⁿ σύνθεσις om. A^b. ^o ἡ] ἡ T. ^p ἔνεστι E.T. ^q διὰ τοσόνδε T.
^r σύνθετον om. E.S.T.H^b. ^s πᾶσα A^b. ^t οὐσίας εἶναι A^b. ^v τοῦτο F^b.

ιδέας λέγουσιν ^ωουσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^zἅμα ^γτὸ εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιοῦσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ, ἥτοι ἐν καὶ ²ταῦτὸν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ^zμὲν ^aγὰρ λόγῳ δηλονότι ἐν τὸν γὰρ αὐτὸν ^bδιέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν ἐκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστὶ τις ἄνθρωπος ^cαὐτὸς καθ' αὐτὸν ^dτόδε τι ^eκαὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε ³καὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^fἐν τὸ ἐν τῷ ἵππῳ ^gκαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^hσὺ σαντῶ, ⁱπῶς ^kτὸ ἐν ^lἐν τοῖς οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^mχωρὶς αὐτοῦ ἔσται τὸ ζῶον ⁿτούτο; ⁴Ἐπειτα εἰ ^oμὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ τοῦ πολύποδος, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ἅμα ⁴ὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^pτῷδὲ τινι ὄντι. Εἰ δὲ μή, τίς ^qὁ τρόπος ὅταν εἴπῃ ^rτις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^sπεζόν; Ἀλλ' ἴσως σύγκειται καὶ ἅπτεται ἢ μέμικται. Ἀλλὰ πάντα ἄτοπα. Ἀλλ' ἕτερον ἐν ἐκάστῳ. Οὐκοῦν ἄπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται ὧν ἡ οὐσία ζῶον· οὐ ^tγὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζώου ^vὁ ἄνθρωπος. ⁵Ἐτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^wτὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ τὸ ἐν ἐκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκεῖνο. Καὶ ἔτι ^xιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλου μὲν ⁶ιδέα ἔσται ἄλλου δ' οὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον ^yἐν ^zἐκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Ἐτι ἐκ τίνος ^aτούτο καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^bζῶον; ^hἩ πῶς οἶόν τε εἶναι ^cτὸ ζῶον ^dὁ

^ω οὐσίας τε χωριστὰς Ab, χωριστάς τε οὐσίας Fb. ^z ἅμα om. S. ^γ τὸ] καὶ τὸ E.T. ^z μὲν om. S. ^a γὰρ om. Ab. ^b ὁ λέγων διέξεισι λόγον Ab. ^c αὐτὸ καθ' αὐτὸ E.T. ^d τόδε] καὶ τόδε Fb, τὸ τόδε S. ^e καὶ post τι om. T.Fb, καὶ—τι om. S. ^f ἐν τὸ add. Ab. ^g καὶ τῷ ἀνθρώπῳ add. Ab.Fb. ^h σὺ σαντῶ] αὐτὸς αὐτῷ Ab. ⁱ πῶς om. Ab. ^k τὸ ἐν add. Ab.Fb. ^l ἐν χωρὶς οὐσιν E.T, ἐχωρὶς οὐσιν S. ^m χωρὶς αὐτοῦ] αὐτὸ Ab. ⁿ τούτο] ἑαυτοῦ Ab. ^o μὲν μὴ μεθέξει T. ^p τῷ δέοντι T. τινὶ add. Ab.Fb. ^q ὁ om. Ab. ^r τις] τί Ab. ^s post πεζόν Fb. ἢ ζῶον ἅπουν. ^t γὰρ] καὶ S. ^v ὁ om. Ab. ^w τὸ post αὐτὸ om. T. ^x γρ. ιδέα E. ^y ἐν add. Ab. ^z ἔσται ἑκαστον E.S. ^a τούτου E.S.T. ^b ζῶον E.S.T. in E. γρ. αὐτοζώου. ^c τὸ ζῶον] γρ. οὐσία E. ^d ὁ om. Ab.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; Ἔτι ^e δ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀποπώτερα. Εἰ δὴ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, δηλον ὅτι οὐκ ἔστιν ^f εἶδη αὐτῶν οὕτως ὥς τινές φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἐτέρα τό τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω ¹ 5 δ' ὅτι ^g ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ^h ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται, τούτων μὲν ⁱ ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ ἔστιν οὕτως ^k ὥστε φθείρεσθαι. ¹ οὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῇδε τῇ οἰκία), ἀλλ' ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσίν· δέδεικται γὰρ ὅτι οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν ² τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ^m οὐθ' ὀρισμὸς οὐτ' ἀπόδειξις ἐστίν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεται καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ⁿ αὐτῶν. Εἰ οὖν ἡ ^{τ'} ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὀρισμὸς ἐπιστή- ³ μονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοϊαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, οὕτως οὐδ' ^p ἀπόδειξιν οὐδ' ὀρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν, δηλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὀρισμὸς οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλὰ τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς ⁴ ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ^q ἀπέλθῃ· καὶ σωζομένων ^r τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται οὔτε ὀρισμὸς ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δεῖ τῶν πρὸς ὄρον, ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ^s ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ^t ἀεὶ ἀναιρεῖν ἔστιν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ ^v δὴ ιδέαν ⁵ οὐδεμίαν ἔστιν ^w ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ιδέα, ὡς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' ^x ἐξ ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον. Ὀνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀριζόμενος· ἄγνωστον

^e δ'] δὲ καὶ T. ^f ιδέα E.T. ^g ἡ] εἰ F^b. ^h ὅλως om. A^b. ⁱ ἔστι καὶ φθορά A^b. ^k ὥστε om. S. ¹ οὐδὲν E, οὐ A^b. ^m οὐτ' ἀριθμὸς T. ⁿ αὐτῶν om. H^b. ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. A^b. ^p ἀπόδειξις οὐδ' ὀρισμὸς A^b. F^b. ^q ἐπέλθῃ T. ^r τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. ^s ἕκαστον E.A^b. ^t ἀεὶ om. E. ^v δεῖ T. ^w ὀρίσασθαι] ἀναιρεῖν F^b. ^x ἐξ ὧν ὀνομάτων T.

γὰρ ἔσται. Τὰ δὲ κείμενα κοινὰ πᾶσιν. Ἄνάγκη ἄρα ὑπάρχειν ὕκαὶ ἄλλω ταῦτα· ^zοἶον εἴ τις ^aσὲ ^bὀρίσαιοτο, ζῶον ἐρεῖ ⁶ἰσχυρὸν ἢ λευκὸν ἢ ἕτερόν τι ὃ καὶ ἄλλω ^cὑπάρξει. Εἰ δέ τις φαίη μηθὲν κωλύειν χωρὶς μὲν πάντα πολλοῖς, ἅμα δὲ μόνω τούτῳ ὑπάρχειν, ^dλεκτέον πρῶτον μὲν ^eὅτι καὶ ἀμφοῖν, οἶον τὸ ζῶον δίπουν τῷ ζῳῷ καὶ τῷ δίποδι. Καὶ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν αἰδίων ^fκαὶ ^gἀνάγκη εἶναι, πρότερά γ' ὄντα καὶ μέρη ⁷τοῦ ^hσυνθέτου. Ἄλλα μὴν καὶ χωριστά, εἴπερ τὸ ἄνθρωπος χωριστόν· ἢ γὰρ οὐθὲν ἢ ἄμφω. Εἰ μὲν οὖν μηθέν, οὐκ ἔσται τὸ ⁱγένος παρὰ τὰ εἶδη· εἰ δ' ἔσται, καὶ ἡ διαφορά. Εἰθ' ὅτι πρότερα τῷ εἶναι· ταῦτα δὲ οὐκ ἀνταναιρεῖται. ⁸^kἘπειτα ^lδὲ εἰ ἐξ ἰδεῶν αἰδέαι (ἀσυνθετώτερα γὰρ τὰ ἐξ ὧν), ἔτι ἐπὶ πολλῶν δεήσει κάκεῖνα κατηγορεῖσθαι ἐξ ὧν ἢ ιδέα, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Εἰ δὲ μή, πῶς γνωρισθήσεται; Ἔσται γὰρ ιδέα τις ἣν ἀδύνατον ἐπὶ πλειόνων ^mκατηγορεῖσθαι ἢ ἑνός. Οὐ δοκεῖ δέ, ἀλλὰ ⁿπᾶσα ιδέα εἶναι με- ⁹θεκτῇ. Ὡσπερ οὖν εἴρηται, λανθάνει ὅτι ^oἀδύνατον ὀρίσασθαι ἐν τοῖς αἰδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα μοναχά, οἶον ἥλιος ^pἢ ^qσελήνη. Οὐ μόνον ^rγὰρ ^sδιαμαρτάνουσι τῷ προστιθέναι ^tτοιαῦτα ὧν ἀφαιρουμένων ἔτι ἔσται ἥλιος, ὥσπερ τὸ ^vπερὶ ^wγῆν ἰὸν ἢ νυκτικρυφές. ^xἌν γὰρ στή ^yἢ φανῇ, οὐκέτι ^zἔσται ἥλιος· ἀλλ' ἄτοπον εἰ μή· ὃ γὰρ ἥλιος οὐσίαν τινὰ ¹⁰σημαίνει. Ἔτι ὅσα ἐπ' ἄλλου ἐνδέχεται, οἶον ἐὰν ἕτερος γένηται τοιοῦτος, δηλὸν ὅτι ἥλιος ἔσται. Κοινὸς ἄρα ὁ λόγος. Ἄλλ' ἣν τῶν καθ' ἕκαστα ὁ ἥλιος, ὥσπερ Κλέων ἢ Σωκράτης, ἐπεὶ διὰ τί οὐδεὶς ^aὄρον ἐκφέρει αὐτῶν ιδέας; Γένοιτο γὰρ αὖν δηλὸν πειρωμένων ὅτι ἀληθές τὸ νῦν εἰρημένον.

^y καὶ ἄλλως τοιαῦτα S, om. T. ^z οἶον A^b. et γρ. E: ceteri καὶ. ^a σὲ om. F^b. H^b. ^b ὀρίσαι τὸ T. ^c ὑπάρχει T. A^b. ^d λεκτέον add. A^b. F^b. et γρ. E. ^e ὅτι καὶ] ὅτι τὸ A^b. ^f καὶ post αἰδίων om. F^b. ^g ἀνάγκη γε εἶναι E. T. ^h συντεθέντος S. ⁱ γένος] ζῶον F^b. ^k ἔπειτα] ἔτι γρ. E. ^l δὲ om. A^b. ^m κατηγορεῖσθαι T. ⁿ πᾶσιν S. ^o ἀδύνατόν ἐστιν ὀρίσασθαι F^b. ^p ἢ] καὶ T. ^q post σελήνη F^b. ἢ γῆ. ^r γὰρ] δὲ δὴ E. ^s ἀμαρτάνουσι E. F^b. ^t τὰ τοιαῦτα T. ^v περὶ] ὑπὸ H^b. ^w γῆ- νιον νυκτικρυφές T. ^x ἂν γὰρ στή] ἂν γὰρ δὲ στή T, ἄνδρες τῇ E. ^y ἢ] ἢ αἰὲ H^b. ^z ἔσται om. T. ^a ὄρον S.

Φανερόν δ' ὅτι ^b καὶ τῶν δοκουσῶν ^c εἶναι οὐσιῶν αἱ πλεῖ- 16
 σται δυνάμεις εἰσί, τὰ τε μόρια τῶν ζώων· οὐθὲν γὰρ κεχω-
 ρισμένον αὐτῶν ἐστίν· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ τότε ὄντα ὡς
 ὕλη πάντα, καὶ γῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἓν
 ἐστίν, ἀλλ' οἷον ^d ὁ ὁρρὸς πρὶν ἢ πεφθῇ καὶ γένηται τι ἐξ
 αὐτῶν ἓν. Μάλιστα δ' ἂν τις τὰ τῶν ἐμψύχων ὑπολάβοι ²
 μόρια καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάρεγγυς ἄμφω γίγνεσθαι, ὄντα
 καὶ ἐντελεχείᾳ καὶ δυνάμει, τῷ ἀρχᾷ ἔχειν κινήσεως ἀπό-
 τινος ἐν ταῖς καμπαῖς· διὸ ἓνα ζῶα διαιρούμενα ζῇ. Ἀλλ'
 ὁμως δυνάμει πάντ' ἐσται, ὅταν ἡ ἐν καὶ συνεχὲς φύσει, ἀλλὰ
 μὴ βία ἢ ^f καὶ συμφύσει· τὸ γὰρ τοιοῦτον πῆρωςις. ³ Ἐπεὶ
 δὲ τὸ ἐν λέγεται ὥσπερ καὶ τὸ ὄν, καὶ ^h ἡ οὐσία ἡ τοῦ ἐνὸς
 μία καὶ ὦν μία ἀριθμῷ ἐν ἀριθμῷ, φανερόν ὅτι οὔτε τὸ ἐν
 οὔτε τὸ ὄν ἐνδέχεται οὐσίαν εἶναι τῶν πραγμάτων, ὥσπερ
 οὐδὲ τὸ στοιχεῖον εἶναι ⁱ ἢ ἀρχῇ· ἀλλὰ ζητοῦμεν τίς οὖν ἢ
 ἀρχή, ἵνα εἰς ^k γνωριμώτερον ¹ ἀναγάγωμεν. Μᾶλλον μὲν ⁴
 οὖν τούτων οὐσία τὸ ὄν καὶ ἐν ἢ ἡ τε ἀρχὴ καὶ τὸ στοιχεῖον
 καὶ τὸ αἷτιον, οὕτω δὲ οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὴδ' ἄλλο κοινὸν
 μὴθὲν οὐσία· οὐδενὶ γὰρ ὑπάρχει ἡ οὐσία ἀλλ' ^m ἢ ⁿ αὐτῇ τε
 καὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν, οὐ ἐστὶν οὐσία. ^o Ἐτι τὸ ^p ἐν πολ- ⁵
 λαχῇ οὐκ ἂν εἴη ἅμα, τὸ δὲ κοινὸν ἅμα πολλαχῇ ὑπάρχει·
^q ὥστε δῆλον ὅτι οὐθὲν τῶν καθόλου ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ'
 ἕκαστα ^r χωρίς, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη λέγοντες ^s εἶναι τῇ μὲν ὀρθῶς
 λέγουσι χωρίζοντες αὐτά, εἴπερ οὐσίαι εἰσί, τῇ δ' οὐκ ὀρθῶς,
 ὅτι τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. Αἷτιον δ' ὅτι οὐκ ⁶
 ἔχουσιν ἀποδοῦναι τίνες αἱ τοιαῦται οὐσίαι αἱ ἀφθαρτοι
^t παρὰ τὰς καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητάς. ^v Ποιοῦσιν οὖν τὰς
 αὐτὰς τῷ εἶδει τοῖς φθαρτοῖς (^w ταύτας γὰρ ^x ἴσμεν), αὐτο-

^b καὶ ἐκ τῶν S. ^c οὐσιῶν εἶναι E.T. ^d ὁ add. Ab. ^e ὁρρὸς Fb. et
 γρ. E: ceteri σωρὸς. ^f καὶ add. Ab. ^g ἐπειδὴ Fb. ^h ἡ post καὶ
 om. Fb. ⁱ ἢ ἀρχῇ E.T. ^k γνωριμώτερα S, γνωριμωτέραν T.Ab. ^l ἀνά-
 γωμεν T. ^m ἢ add. Ab.Fb.Hb. ⁿ αὐτῇ] αὐτή T. ^o ἔτι] ζῆτι εἰ T.
 p ἐν] ὄν Ab. ^q ὥστε—ὑπάρχει om. T. ^r χωρίς om. Ab. ^s εἶναι
 add. Ab.Fb. ^t παρὰ] πρὸς T. ^v ποιούντες τὰς Ab. ^w ταῦτα S, τὰς
 αὐτὰς τὸ μὲν Ab. ^x ἴσμεν om. Ab.

άνθρωπον ὕκαὶ αὐτόϊππον, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ
 7 ῥῆμα τὸ αὐτό. Καίτοι καὶ ^z εἰ μὴ ἐωράκειμεν τὰ ἄστρα,
^a οὐθὲν ἂν ^b ἤττον οἶμαι ἦσαν οὐσίαι αἰῖδιοι παρ' ^c ἃς ἡμεῖς
^d ἤδειμεν· ὥστε καὶ νῦν εἰ μὴ ^e ἔχοιμεν τίνες εἰσὶν, ἀλλ' εἶναι
^f γέ τινας ἴσως ἀναγκαῖον. ^v Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τῶν καθόλου
 λεγομένων οὐθὲν οὐσία, οὔτ' ἐστὶν οὐσία οὐδεμία ἐξ οὐσιῶν,
 δηλον.

- 17 Τί δὲ χρὴ λέγειν καὶ ὁποῖόν τι τὴν οὐσίαν, πάλιν ἄλλην
^g οἶον ἀρχὴν ποιησάμενοι ^h λέγωμεν· ἴσως γὰρ ἐκ τούτων
 ἔσται δηλον καὶ περὶ ἐκείνης τῆς οὐσίας ἣτις ἐστὶ κεχω-
 ρισμένη τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ⁱ οὐσία ἀρχή
 καὶ αἰτία τις ἐστίν, ἐντεῦθεν μετιτέον. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί
² ^k αἰεὶ οὕτως, διὰ τί ¹ ἄλλο ἄλλω τινὶ ὑπάρχει. Τὸ γὰρ ζη-
 τεῖν ^m διὰ τί ὁ ⁿ μουσικὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν,
 ἥτοι ἐστὶ τὸ εἰρημένον ζητεῖν διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μουσικὸς
 ἐστίν, ἢ ἄλλο. Τὸ μὲν οὖν διὰ τί αὐτό ἐστίν αὐτό, οὐθὲν
 ἐστὶ ζητεῖν. Δεῖ γὰρ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δηλα
³ ὄντα, λέγω δ' οἶον ὅτι ἡ σελήνη ἐκλείπει. ^o Αὐτὸ δὲ ὅτι
^p αὐτό, εἰς λόγος καὶ μία ^q αἰτία ἐπὶ πάντων, διὰ τί ὁ ἄν-
 θρωπος ἄνθρωπος ἢ ^r ὁ μουσικὸς μουσικός· πλὴν εἴ τις λέγοι
 ὅτι ἀδιαίρετον πρὸς αὐτὸ ἕκαστον· τοῦτο δ' ἦν τὸ ^s ἐνὶ εἶναι.
⁴ Ἀλλὰ τοῦτο κοινόν τε κατὰ πάντων ^t καὶ σύντομον. Ζητή-
 σαι δ' ἂν τις διὰ τί ^v ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον τοιονδί. Τοῦτο
 μὲν τοίνυν δηλον ὅτι οὐ ζητεῖ ^w διὰ τί ^x ὅς ἐστιν ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἐστίν. ^y Τὶ ἄρα κατὰ τινος ζητεῖ διὰ τί ὑπάρχει.
^v Ὅτι δ' ὑπάρχει, δεῖ δηλον εἶναι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως, οὐθὲν
 ζητεῖ. Οἶον διὰ τί βροντᾷ; ^z Διότι ψόφος γίγνεται ἐν
 τοῖς νέφεσιν· ἄλλο γὰρ οὕτως κατ' ἄλλου ἐστὶ τὸ ζητού-

υ καὶ] τὸ δὲ Αb. z εἰ om. T. a οὐδ' T. b οἶμαι ἤττον S.
 c ἃ Αb. d εἶδμεν T. e ἔχομεν E.T. f γέ] τε Αb, om. T. g οἶον
 om. Fb. h λέγομεν S. i οὐσία καὶ ἀρχὴ καὶ Ηb. k αἰεὶ om. Αb.Fb.
 l ἄλλο] ἄλλο τι E.T. m διὰ] καὶ διὰ T. n μουσικὸς ἄνθρωπος E.S.
 o αὐτοῦ E.S.T. p αὐτοῦ S. q αἰτία om. Fb. r ὁ μουσικὸς om. Αb.
 s ἐνὶ] ἐν E.S.T. t καὶ τὸ σύντομον T. v ὁ om. Αb. w διὰ τί
 om. Αb. x ὅς ἐστιν] ὅστις T. y τί] τὸ S. z διατί Αb.Fb.

μενον. Καὶ διὰ τί ^aταδί, οἷον ^bπλίνθοι καὶ λίθοι, οἰκία ⁵ἐστίν; Φανερόν τοίνυν ὅτι ζητεῖ τὸ αἷτιον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὡς εἰπεῖν λογικῶς. ^cΟ ἐπ' ἐνίων μὲν ^dἐστὶ τίνος ἔνεκα, οἷον ἴσως ἐπ' οἰκίας ἢ κλίνης, ἐπ' ἐνίων δὲ τί ἐκίνησε πρῶτον· αἷτιον γὰρ καὶ τοῦτο. Ἄλλὰ τὸ μὲν τοιούτον αἷτιον ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι ζητεῖται καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ ^eτοῦ εἶναι. Λανθάνει δὲ μάλιστα ^fτὸ ζη-
τούμενον ἐν τοῖς μὴ ^gκαταλλήλως λεγομένοις. Οἷον ἄνθρωπος ^hτί ἐστὶ ⁱζητεῖται διὰ τὸ ἀπλῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ διορίζειν ὅτι τάδε ^kἢ τόδε. Ἄλλὰ δεῖ ^lδιαρθρώσαντας ζητεῖν· εἰ δὲ μή, κοινὸν τοῦ μηθὲν ζητεῖν ^mκαὶ τοῦ ζητεῖν τι γίγνεται. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἔχειν τε καὶ ὑπάρχειν τὸ εἶναι, δηλον ⁿδὴ ὅτι τὴν ὕλην ^oζητεῖ διὰ τί ἐστίν· οἷον οἰκία ^pταδί ^qδιὰ τί; Ὅτι ὑπάρχει ταδί, ^rὃ ἦν οἰκία εἶναι. Καὶ ἄνθρωπος ^sὁδί, ἢ τὸ σῶμα ^tτοῦτο τοδί ἔχον. Ὡστε τὸ αἷτιον ζητεῖται τῆς ὕλης· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ εἶδος ᾧ τί ἐστίν· τοῦτο δ' ἡ οὐσία. ^vΦανερόν τοίνυν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὐκ ἔστι ζήτησις οὐδὲ δίδαξις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος τῆς ζητήσεως τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ δὲ ^wτὸ ἕκ τινος σύνθετον οὕτως ^xὥστε ἐν εἶναι τὸ πᾶν, ^yἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή, ἡ ^zδὲ συλλαβὴ οὐκ ^aἔστι τὰ στοιχεῖα, ^bοὐδὲ τὸ $\overline{\beta\alpha}$ ταυτὸ τῷ $\overline{\beta}$ καὶ $\overline{\alpha}$, οὐδ' ^cἡ σὰρξ πῦρ ^dκαὶ γῆ· διαλυθέντων γὰρ ^eτὰ μὲν οὐκέτι ^fἐστίν, οἷον ἡ σὰρξ καὶ ^gἡ συλλαβή, ^hτὰ δὲ στοιχεῖα ἔστι, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ. Ἐστὶν ⁱἄρα τι ἡ συλλαβή, οὐ μόνον τὰ στοι-
χεῖα τὸ φωνῆεν καὶ ἄφωνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· ^kκαὶ ἡ

^a τοδί Ab. ^b λίθοι καὶ πλίνθοι Ab. ^c δ] ἡ S. ^d ἐστὶ τὸ τίνος Fb. ^e τοῦ τί εἶναι T. ^f τὸ] τί ἐστὶ τὸ Hb. ^g κατ' ἄλλων E.S.T. ^h τί] γρ. καὶ διὰ τί E. ⁱ post ζητεῖται S. καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι. ^k ἢ om. Ab. ^l διορθώσαντας E.T. ^m καὶ τοῦ ζητεῖν τι om. Ab. ⁿ δὴ om. S. ^o ζητῶ T. ^p ταδί om. Ab. ^q διὰ τί; εἰ] διότι Ab. ^r ὃ ἦν om. Ab. ^t τοῦτο om. Ab. ^v φα-
νερόν—δίδαξις om. S. ^w τὸ] τῶν Hb. ^x ὡς τὸ Fb. ^y ἀλλὰ] ἂν Ab. ^z δέ] τε Ab. ^a ἔσται Ab. ^b οὐδὲ ταυτὸ τὸ $\overline{\beta}$ καὶ $\overline{\alpha}$ T, οὐδὲ τῷ $\overline{\beta\alpha}$ αὐτὸ τῷ $\overline{\beta}$ καὶ $\overline{\alpha}$ Ab.Fb.Hb. ^c ἡ om. S. ^d καὶ om. T. ^e τὸ Ab. ^f ἔσται T. ^g ἡ post καὶ om. T. ^h τὰ—συλλαβή om. S. ⁱ ἄρα τι ἡ συλλαβή] δὲ τῆς συλλαβῆς Ab.Hb. ^k καὶ ἡ—τι om. T.

σὰρξ οὐ μόνον πῦρ καὶ γῆ ἢ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν, ἀλλὰ
 10 καὶ ἕτερόν τι. ¹ Εἰ τοίνυν ἀνάγκη κακεῖνο ἢ στοιχεῖον ἢ
 ἐκ στοιχείων εἶναι, εἰ μὲν στοιχεῖον, πάλιν ὁ αὐτὸς ^m ἔσται
 λόγος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πυρὸς καὶ γῆς ἔσται ἡ σὰρξ καὶ
ⁿ ἔτι ἄλλου, ὥστ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται· εἰ δ' ἐκ ^o στοιχείου,
 δῆλον ὅτι οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πλειόνων, ἢ ἐκεῖνο αὐτὸ ἔσται,
 ὥστε πάλιν ἐπὶ ^p τούτου τὸν αὐτὸν ^q ἐροῦμεν λόγον καὶ ἐπὶ
 11 τῆς σαρκὸς ἢ συλλαβῆς. Δόξειε ^r δ' ἂν εἶναι τι ^s τοῦτο καὶ
 οὐ στοιχεῖον, καὶ αἰτιὸν γε τοῦ εἶναι ^t τοδὶ μὲν σάρκα τοδὶ
 12 δὲ συλλαβήν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὀυσία δ'
^v ἐκάστου μὲν τοῦτο· τοῦτο γὰρ αἴτιον ^w πρῶτον τοῦ εἶναι·
 ἐπεὶ δ' ἔνια οὐκ οὐσίαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ^x ὅσαι οὐσίαι
^y κατὰ φύσιν ^z καὶ φύσει συνεστήκασιν, φανείη ^a ἂν ^b καὶ αὕτη
 ἡ φύσις οὐσία, ἢ ἔστιν οὐ στοιχεῖον ἀλλ' ἀρχή. Στοιχεῖον
 δ' ἔστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον ὡς ὕλην, οἶον τῆς συλλα-
 βης τὸ ^a καὶ ^c τὸ ^β.

H.

¹ Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων ^d συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ ^e συνα-
 γαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι. Εἴρηται ^f δὲ ὅτι
 τῶν οὐσιῶν ζητεῖται τὰ αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοι-
 χεῖα. Οὐσίαι δὲ αἱ μὲν ὁμολογούμεναί εἰσιν ὑπὸ πάντων,
 2 περὶ δὲ ^g ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφήναντο. Ὅμολογούμεναι μὲν
 αἱ φυσικαί, οἶον πῦρ γῆ ὕδωρ ^h ἀήρ καὶ τᾶλλα τὰ ἀπλά
 σώματα, ἔπειτα τὰ φυτὰ ^h καὶ τὰ μόρια αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα
 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων, καὶ τέλος ⁱ ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια
 τοῦ οὐρανοῦ· ἰδίᾳ ^k δὲ τινες οὐσίας λέγουσιν εἶναι τὰ ^{τ'} εἶδη

¹ εἰ] ἔτι S. ^m λόγος ἔσται E.S.T. ⁿ ἔτι ἀλλὰ T, εἰ τι ἄλλο Ab.
^o στοιχείων Fb.Hb. ^p τούτου] γε T. ^q λόγον ἐροῦμεν T. ^r δ' om.
 Ab. ^s τοιούτου S.T. ^t τουδὶ—τουδὶ S. ^v ἕκαστον S. ^w τοῦ εἶναι
 πρῶτον Ab. ^x ὅσαι] αἱ Ab. ^y κατὰ φύσιν καὶ om. Ab. ^z καὶ φύσει
 om. S. ^a ἂν] γὰρ ἂν τισι S, ἂν τισι E.T. ^b καὶ] ὅτι Ab, om. E.
^c τὸ om. Ab. ^d συλλογίσασθαι E.S.T. ^e συναγαγόντα Ab, συνάγοντας
 E.S. ^f γρ. δὲ E. ^g ἰδίων ἰδιά T. ^h ἀήρ et mox καὶ post φυτὰ
 om. T. ⁱ ὁ om. Ab. ^k δέ] τε Ab.

καὶ τὰ μαθηματικά. ¹ Ἀλλας δὲ ¹ δὴ συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων ³ οὐσίας εἶναι, τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον. ⁴ Ἐτι ἄλλως τὸ γένος μᾶλλον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ καθόλου τῶν καθ' ἕκαστα. Τῷ δὲ καθόλου καὶ τῷ γένει καὶ αἱ ἰδέαι συνάπτουσιν· κατὰ τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον οὐσίαι δοκοῦσιν εἶναι. ⁴ Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁴ τί ἦν εἶναι οὐσία, τούτου δὲ λόγος ὁ ὀρισμός, διὰ τοῦτο περὶ ὀρισμοῦ καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸ διώρισται. ⁵ Ἐπεὶ δὲ ὁ ὀρισμὸς λόγος, ὁ δὲ λόγος μέρη ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ περὶ ^m μέρους ἦν ἰδεῖν, ποῖα τῆς οὐσίας μέρη καὶ ποῖα οὐ· καὶ εἰ ταῦτα, καὶ ⁿ τοῦ ^o ὀρισμοῦ. ⁶ Ἐτι τοίνυν οὔτε τὸ καθόλου οὐσία οὔτε τὸ γένος. Περὶ δὲ ^p τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν μαθημα- ⁵ τικῶν ὕστερον σκεπτέον· παρὰ γὰρ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ^q ταύτας λέγουσί τινες εἶναι. ^r Νῦν δὲ περὶ τῶν ὁμολογουμένων οὐσιῶν ἐπέλθωμεν. Αὗται δ' εἰσὶν αἱ αἰσθηταί· ^s αἱ δ' αἰσθηταὶ ^t οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^v Ἔστι δ' οὐσία ^w τὸ ⁶ ὑποκείμενον, ἄλλως μὲν ἢ ὕλη (ὕλην δὲ λέγω ^x ἢ μὴ τόδε τι οὖσα ἐνεργείᾳ δυνάμει ἐστὶ τόδε ^y τι), ἄλλως δ' ὁ λόγος καὶ ἡ μορφή, ^z ὃ τόδε τι ὃν τῷ λόγῳ χωριστόν ἐστιν. Τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων, οὗ γένεσις μόνου καὶ φθορά ἐστι, καὶ χωριστόν ἀπλῶς· τῶν γὰρ κατὰ τὸν λόγον οὐσιῶν αἱ μὲν αἱ δ' οὐ. ⁷ Ὅτι δ' ἐστὶν οὐσία καὶ ^a ἡ ὕλη, δῆλον· ἐν πάσαις γὰρ ⁷ ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς μεταβολαῖς, οἷον κατὰ τόπον τὸ νῦν μὲν ἐνταῦθα, πάλιν δ' ἄλλοθι, καὶ κατ' αὔξησιν ὃ νῦν μὲν ^b τηλικόνδε, πάλιν δ' ἔλαττον ἢ μείζον, καὶ κατ' ἀλλοίωσιν ὃ νῦν μὲν ὑγιές, πάλιν δὲ κάμνον. Ὅμοίως δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ὃ νῦν μὲν ἐν γενέσει, ⁸ πάλιν δ' ἐν φθορᾷ, καὶ νῦν ^c μὲν ὑποκείμενον ὡς τόδε τι, πάλιν δ' ὑποκείμενον ὡς κατὰ στέρησιν. Καὶ ἀκολουθοῦσι

¹ δεῖ συμβαίνειν T. ^m μέρους] μερῶν F^b. ⁿ τοῦ] εἰ τοῦ S. ^o ὀρι-
σμένου S. et γρ. E. ^p τῶν post δὲ om. A^b. ^q ταῦτα S. ^r νῦν—
αἰσθηταί om. E. T. ^s αἱ αἰσθηταὶ δὲ S. ^t οὖσαι A^b. ^v ἐστὶν οὐσίαν S.
post lacunam litterarum quattuor. idem addit αἱ δὲ αἰσθηταὶ οὐσίαι
πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^w γρ. τὰ ὑποκείμενα E. ^x ἢ] εἰ T. ^y τι om. F^b.
^z ὃ om. A^b. ^a ἢ om. E. ^b τηλικόνδε T. A^b, πηλίκον S. ^c μὲν
add. E. F^b.

δὴ ^d ταύτη αἱ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἢ μιᾷ ἢ ^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ^f ὕλην ἔχει τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ἔχειν. Τίς μὲν οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 ¹ Ἐπεὶ ^h δ' ἡ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμο-
 λογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν
 οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν
 τρεῖς διαφορὰς ἔοικεν οἰομένῳ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμε-
 νον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῶ,
 ὃ ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῇ, ὃ ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῇ, ὃ ἐστὶ
 2 τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὔσαι, οἷον τὰ μὲν
 συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ^m ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ
 μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῶ οἷον φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον
 βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ⁿ δὲ πλείοσι τού-
 των, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ
 κείσθαι πῶς διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δεῖπνον καὶ ἄριστον,
 τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν
 πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ
^o μανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τού-
 των τὰ δὲ πᾶσι τούτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῇ τὰ δὲ
 3 ἐλλείψει. ^v Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^p ἔστι τοσανταχῶς λέ-
 γεται· οὐδὸς γάρ ἐστιν ὅτι οὕτως κεῖται, καὶ τὸ εἶναι τὸ
 οὕτως αὐτὸ κείσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ
 οὕτω πεπυκνωσθαι. ¹ Ἐνίων δὲ ^q τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τούτοις
 ὀρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ
 δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωσθαι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς
 4 κεχρηῆσθαι, ὥσπερ ^r ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^s Ληπτέα οὖν τὰ γένη
 τῶν διαφορῶν· αὗται γὰρ ^t ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ
 τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῷ καὶ μανῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἢ] δὴ F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνεργεία A^b.F^b. ^l ἢ om. F^b.
^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o μανότητι] ἀραιότητι A^b.
^p ἔστι] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b.
^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ^v ὑπεροχὴ καὶ ἑλλειψίς ἐστιν. Εἰ δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεὶ καὶ 5
καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμίχθαι ἔσται, ἀντικειμέ-
ως δὲ ^w τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^x δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ
οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί
τὸ αἷτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθὲν 6
τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἑκάστῳ.
Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ
ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁρισμοῖς μάλιστα. Οἶον εἰ
οὐδὸν δεοὶ ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐροῦμεν,
καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. ^a Ἡ ^y ἔτι καὶ τὸ 7
οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. Εἰ δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς
ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μῆξις
τοιαδί· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν
δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος·
τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μῆξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν
εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν 8
οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν,
ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγγεῖον σκεπαστικὸν ^a σωμαμάτων καὶ
χηρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιούτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνε-
ργεία λέγουσιν· οἱ δ' ἄμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην
καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. ^g Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια-9
φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν
^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μάλλον. ⁱ Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἷους
ⁱ Ἀρχύτας ἀπεδέχετο ὄρους· τοῦ συνάμφω γὰρ εἰσιν. Οἶον
τί ἐστι νηνεμία; ^j Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος· ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ
ἄήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἢ ἡρεμία. Τί ἐστι γαλήνη; 10
^j Ὁμαλότης ^l θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θά-
λαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἢ μορφὴ ἢ ὁμαλότης. Φανερόν
δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἢ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς· ἢ μὲν

^v ὑπεροχὴ καὶ ἐλλείψει Ab.^w τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T.^x δὲ S.^y ἔτι] ὅτι T.^z τῇ E.T.Ab.^a χηρημάτων καὶ σωμαμάτων E.T.^b καὶ

om. E.Ab.

^c προστιθέντες T.^d ἐνέργειαν codices.^e τιθέντες E.S.^f πρώτην T.^g διὰ] δὴ T.^h ὑπαρχόντων T.ⁱ οὗς E.S.^k γὰρ

add. Ab.

^l θαλάσσης Ab.^m ἢ utrumque om. Ab.

γὰρ ὡς ὕλη, ἢ δ' ὡς μορφή ὅτι ἐνέργεια· ἢ δὲ τρίτη ἢ ἐκ τούτων.

- 3 Δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ἐνίοτε λανθάνει πότερον σημαίνει τὸ ὄνομα τὴν σύνθετον οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μορφήν, οἷον ἢ οἰκία πότερον σημεῖον τοῦ κοινοῦ ὅτι σκέπασμα ἐκ ^η πλίνθων καὶ λίθων ὡδὶ κειμένων, ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ εἶδους ὅτι σκέπασμα, καὶ γραμμὴ πότερον δυάς ἐν μήκει ἢ ὅτι δυάς, καὶ ζῶον πότερον ψυχὴ ἐν σώματι ἢ ψυχὴ· αὕτη
- 2 γὰρ οὐσία καὶ ἐνέργεια σώματός τινος. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ^ο τὸ ζῶον, οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ λεγόμενον ἀλλ' ὡς πρὸς ἓν. Ἀλλὰ ταῦτα πρὸς μὲν τι ἄλλο διαφέρει, πρὸς δὲ τὴν ζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς αἰσθητῆς οὐθέν· τὸ γὰρ τί ἦν
- 3 εἶναι τῷ εἶδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει. Ρ Ψυχὴ μὲν γὰρ καὶ ψυχὴ εἶναι ταυτόν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ἄνθρωπος οὐ ταυτόν, εἰ μὴ καὶ ἡ ψυχὴ ἄνθρωπος λεχθήσεται· οὕτω ^η δὲ τινὶ μὲν τινὶ δ' οὐ. Οὐ φαίνεται δὴ ζητοῦσιν ἢ συλλαβὴ ἐκ τῶν στοιχείων οὔσα καὶ συνθέσεως, ^ρ οὐδ' ἢ οἰκία πλίνθοι τε καὶ σύνθεσις. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἢ σύνθεσις ^ς οὐδ' ἢ
- 4 μῖξις ἐκ τούτων ὧν ἐστὶν ^ι ἢ σύνθεσις ἢ μῖξις. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν, οἷον ^ν εἰ ὁ οὐδὸς θέσει, οὐκ ἐκ τοῦ οὐδοῦ ἢ θέσις, ἀλλὰ μᾶλλον οὗτος ἐξ ἐκείνης. Οὐδὲ δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τὸ ζῶον καὶ δίπουν, ἀλλὰ τι δεῖ εἶναι ὃ παρὰ ^ω ταῦτά ἐστιν, εἰ ταῦθ' ὕλη, ^χ οὔτε δὲ στοιχείον οὐτ' ἐκ στοιχείου, ἀλλ' ἢ οὐσία· ὃ ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν.
- 5 Εἰ οὖν τοῦτ' αἷτιον τοῦ εἶναι καὶ οὐσία τοῦτο, αὐτὴν ἂν τὴν οὐσίαν λέγοιεν. Ἀνάγκη δὴ ταύτην ἢ αἰτίον εἶναι ἢ ^υ φθαρτὴν ἄνευ τοῦ φθεῖρεσθαι καὶ γεγενῆναι ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι. Δέδεικται δὲ καὶ δεδήλωται ἐν ^z ἄλλοις ὅτι τὸ εἶδος οὐθεὶς ποιεῖ οὐδὲ ^α γεννᾷ, ἀλλὰ ποιεῖται τόδε, γίγνεται δὲ τὸ ἐκ
- 6 τούτων. Εἰ δ' εἰσὶ τῶν φθαρτῶν αἱ οὐσίαι χωρισταί, οὐθέν

^η πλίνθων καὶ ξύλων καὶ S. ^ο τὸ om. E. ^ρ ψυχὴ et ψυχὴ A^b, omisso εἶναι. ^ι δὲ] δ' ἐπὶ A^b, μὲν T. ^ρ οὐδ' ἢ—sect. 11. εἴπερ ἐστὶ om. T. ^ς οὐδ'] καὶ E. ^τ ἢ add. A^b. ^ν εἰ ὁ om. E, ὁ om. F^b. ^ω ταῦτά] τὰ ἄλλα A^b. ^χ οὔτε δὲ] ὁ οὔτε A^b. ^υ φθαρτὸν F^b. ^z ἄλλαις F^b. ^α γεννᾶται E.

πω δῆλον· πλὴν ὅτι ^b γ' ἐνίων οὐκ ἐνδέχεται δῆλον, ὅσα μὴ οἶόν τε παρὰ τὰ τινὰ εἶναι, οἶον οἰκίαν ἢ σκεῦος. Ἰσως μὲν οὖν οὐδ' οὐσίαι εἰσὶν ^c οὗτ' αὐτὰ ταῦτα οὔτε τι τῶν ἄλλων ὅσα μὴ φύσει συνέστηκεν· τὴν γὰρ φύσιν ^d μόνην ἂν τις θείη τῶν ἐν τοῖς φθαρτοῖς οὐσίαν. Ὡστε ἡ ἀπορία ἦν οἱ Ἀν-7 τισθένειοι καὶ οἱ οὕτως ἀπαιδευτοὶ ἠπόρουσαν, ἔχει τινὰ καιρόν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἔστιν ὀρίσασθαι (τὸν γὰρ ὅρον λόγον εἶναι μακρόν), ἀλλὰ ποῖον μὲν τί ἔστιν ^e ἐνδέχεται καὶ διδάξαι, ὥσπερ ἄργυρον, τί μὲν ἔστιν, οὐ, ὅτι δ' οἶον καττίτερος. Ὡστ' οὐσίας ἔστι μὲν ἧς ἐνδέχεται εἶναι ὅρον καὶ 8 λόγον, οἶον τῆς συνθέτου, εἴαν τε αἰσθητὴ εἴαν τε νοητὴ ^f ἢ ἐξ ὧν δ' αὕτη πρώτων, οὐκ ἔστιν, εἴπερ τι κατὰ τινος σημαίνει ὁ λόγος ὁ ὀριστικός, καὶ δεῖ τὸ μὲν ὥσπερ ὕλην εἶναι, τὸ δὲ ^g ὡς μορφήν. Φανερόν δὲ καὶ διότι, εἴπερ ^h εἰσὶ πῶς 9 ἀριθμοὶ αἱ οὐσίαι, οὕτως εἰσὶ καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσι μονάδων· ὅ τε γὰρ ὀρισμὸς ἀριθμὸς τις (διαιετός τε γὰρ καὶ εἰς ἀδιαίρετα· οὐ γὰρ ἄπειροι οἱ λόγοι) καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ ⁱ τοιοῦτος. Καὶ ὥσπερ οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ ἀφαιρεθέντος τινὸς ^j 10 προστεθέντος, ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔστιν, οὐκέτι ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ^k ἔστιν ἀλλ' ἕτερος, καὶ τοῦλάχιστον ἀφαιρεθῇ ἢ προστεθῇ, οὕτως οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκέτι ἔσται ἀφαιρεθέντος τινὸς ἢ προστεθέντος. Καὶ τὸν ἀριθμὸν δεῖ εἶναι ^l 11 τι ᾧ εἰς, ^m ὃ νῦν οὐκ ἔχουσι λέγειν τίνι εἰς, ⁿ εἴπερ ἔστιν εἰς. Ὡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οἶον σωρός, ἢ εἴπερ ἔστί, λεκτέον ^o 12 τί τὸ ποιοῦν ἐν ἐκ πολλῶν. Καὶ ὁ ὀρισμὸς εἰς ἔστιν ὁμοίως δὲ οὐδὲ τοῦτον ἔχουσι λέγειν. Καὶ τοῦτ' εἰκότως συμβαίνει· τοῦ αὐτοῦ γὰρ λόγου, καὶ ^p ἡ οὐσία ἐν οὕτως, ἀλλ' οὐχ ὥς λέγουσιν τινες οἶον μονάς ^p τις οὐσα ἢ στιγμή, ἀλλ' ἐντελέχεια καὶ φύσις τις ἐκάστη. Καὶ ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἀριθμὸς ἔχει ^q 12 τὸ μᾶλλον ^q καὶ ἦττον, οὐδ' ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία, ἀλλ'

^b γ'] γ' ἐπ' F^b. ^c οὗτ'] οὐδέ τι margo E: ceteri οὐδέ. ^d μόνον γρ. E. ^e ἐνδέχεσθαι A^b. ^f ἢ om. A^b. F^b. ^g ὡς om. A^b. ^h εἰσὶν ἀριθμοὶ οὐσίαι F^b. ⁱ τοιοῦτον E. ^k ἔστιν ante ἀλλ' om. A^b. ^l τι ᾧ] αἰτίῳ A^b. ^m ὃ—εἰς om. E. ⁿ εἴπερ ἔστιν om. A^b. ^o ἢ prius om. A^b. ^p ἢ et mox τις om. T. ^q καὶ τὸ ἦττον T.

εἶπερ, ἡ μετὰ τῆς ὕλης. Περὶ μὲν οὖν γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν λεγομένων οὐσιῶν, πῶς ^τ ἐνδέχεται καὶ πῶς ἀδύνατον, ^ς καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀναγωγῆς, ἔστω μέχρι τούτων διωρισμένον.

- 4 Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς οὐσίας δεῖ μὴ λανθάνειν ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντα ^τ πρώτου ἢ τῶν αὐτῶν ὡς πρώτων καὶ ^ν ἡ αὐτὴ ὕλη ὡς ἀρχὴ τοῖς γιγνομένοις, ὅμως ἔστι τις οἰκεία ἐκάστου, οἷον φλέγματός ^ω ἔστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκέα ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρά ἢ ἄλλ' ἅττα. ^κ Ἴσως δὲ ταῦτα ² ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Γίγνονται δὲ πλείους ὕλαι τοῦ αὐτοῦ, ὅταν θατέρου ἢ ἐτέρα ^η, οἷον φλέγμα ἐκ λιπαροῦ καὶ γλυκέος, ^γ εἰ τὸ λιπαρὸν ἐκ τοῦ γλυκέος, ἐκ δὲ χολῆς ² τῷ ἀναλίσσθαι εἰς ^α τὴν πρώτην ὕλην τὴν χολήν. Διχῶς γὰρ τόδ' ἐκ τοῦδε, ἢ ὅτι πρὸ ὁδοῦ ἔσται ἢ ὅτι ἀναλυθέντος εἰς τὴν ἀρχήν. ³ Ἐνδέχεται δὲ μιᾶς τῆς ὕλης οὐσης ἕτερα γίγνεσθαι διὰ τὴν κινουσαν αἰτίαν, οἷον ἐκ ξύλου ^β καὶ κιβωτὸς καὶ κλίνη. ¹ Ἐνίων δ' ἐτέρα ἡ ὕλη ἐξ ἀνάγκης ἐτέρων ὄντων, οἷον πρίων οὐκ ἂν γένοιτο ἐκ ξύλου, ^ο οὐδ' ἐπὶ τῇ κινούσῃ αἰτία τοῦτο· ⁴ οὐ γὰρ ποιήσει πρίονα ἐξ ἐρίου ^δ ἢ ξύλου. ^ε Εἰ δ' ἄρα τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἐξ ἄλλης ^ε ὕλης ποιῆσαι, δῆλον ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀρχὴ ^ς ἢ ὡς κινουσα ἡ αὐτή· εἰ γὰρ καὶ ἡ ὕλη ἐτέρα καὶ τὸ κινοῦν, καὶ τὸ γεγονός. ^ο Όταν δὴ τις ζητῇ ^h τί τὸ αἷτιον, ἐπεὶ πλεοναχῶς τὰ αἷτια λέγεται, πάσας δεῖ λέγειν ⁵ τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας. Οἷον ἀνθρώπου τίς αἰτία ὡς ὕλη; ¹ Ἄρα τὰ καταμήνια; Τί δ' ὡς κινοῦν; ¹ Ἄρα τὸ σπέρμα; Τί δ' ὡς τὸ εἶδος; Τὸ τί ἦν εἶναι. Τί δ' ὡς οὐ ἔνεκα; Τὸ τέλος. ^ο Ἴσως δὲ ταῦτα ἄμφω τὸ αὐτό. Δεῖ δὲ τὰ ἐγγύτατα αἷτια λέγειν. Τίς ^ι ἢ ὕλη; Μὴ πῦρ ἢ γῆν, ἀλλὰ ⁶ τὴν ἴδιον. Περὶ μὲν οὖν ^κ τὰς φυσικὰς οὐσίας καὶ γεννητὰς

^τ τ' add. Ab. ^ς καὶ om. T. ^τ πρώτου] πρώτα Fb. ^ν ἡ om. Ab. ^ω ἔστι πρώτη ὕλη om. Ab. ^κ ἴσως δὲ] ἴσως δὲ καὶ T. ^γ εἰ—γλυκέος om. T. ² τὸ T. ^α τὴν post εἰς om. T. ^β καὶ post ξύλου om. Ab. ^ο οὐδ'] ὡς δ' T. ^δ ἢ ἐκ ξύλου Ab. ^ε εἰ] τι Ab. ^ε ὕλης om. Ab. Fb. ^ς ἢ ante ὡς add. E. ^h τί om. Ab. ^ι ἢ] ὡς Ab. ^κ τὰς ἄλλας αἰτίας καὶ γενικὰς T. αἰτίας etiam γρ. Ab.

ἀνάγκη οὕτω μετιέναι, εἴ τις μέτεισιν ὀρθῶς, εἴπερ ¹ ἄρα αἰτία τε ταῦτα καὶ τοσαῦτα, καὶ δεῖ τὰ αἴτια γνωρίζειν. ^m Ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν μὲν αἰδίων δὲ οὐσιῶν ἄλλος λόγος. ⁿ Ἴσως γὰρ ἓνια οὐκ ἔχει ὕλην, ἢ οὐ τοιαύτην ἀλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινήτην. Οὐδ' ὅσα ^p δὴ φύσει μὲν μή, οὐσία δέ, ⁷ οὐκ ἔστι τούτοις ^o ὕλη, ^r ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐσία. Οἶον τί αἴτιον ἐκλείψεως, τίς ὕλη; Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλ' ἡ σελήνη τὸ πάσχον. Τί ^q δ' αἴτιον ὡς κινήσαν καὶ ^r φθεῖραν τὸ φῶς; Ἡ γῆ. Τὸ δ' οὐ ^s ἔνεκα ἴσως οὐκ ἔστιν. Τὸ δ' ὡς εἶδος ὁ λόγος, ἀλλ' ἄδηλος, εἰ μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ἢ ὁ λόγος. Οἶον τί ἐκλείψις; Στέρησις φωτός. Ἐὰν δὲ προσ- ⁸ τεθῇ ^t τὸ ὑπὸ γῆς ἐν μέσῳ γιγνομένης, ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος. Ὑπνου δ' ἄδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον. Ἄλλ' ὅτι τὸ ζῶον; Ναί, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ τί, καὶ τί πρῶτον; Καρδία ἢ ἄλλο τι. ^v Εἴτα ὑπὸ τίνος; Εἴτα τί τὸ πάθος τὸ ἐκείνου καὶ μὴ τοῦ ὅλου; Ὅτι ἀκινήσια ^w τοιαδί; Ναί, ἀλλ' αὕτη τῷ τί πάσχειν τὸ πρῶτον;

^x Ἐπεὶ δ' ἓνια ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς ^y ἔστι καὶ οὐκ ⁵ ἔστιν, οἶον αἱ στιγμαί, ^z εἴπερ εἰσί, καὶ ὅλως τὰ εἶδη ^a καὶ αἱ μορφαί (οὐ γὰρ τὸ λευκὸν γίγνεται ἀλλὰ τὸ ξύλον ^b λευκόν, ^c εἰ ἕκ τινος καὶ τὶ πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεται), οὐ πάντα ἂν τάναντία ^d γίγνοιτο ἐξ ἀλλήλων, ἀλλ' ἐτέρως λευκὸς ἄνθρωπος ἐκ μέλανος ἀνθρώπου καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος· οὐδὲ παντὸς ὕλη ἐστὶν ἀλλ' ἐῶσων γένεσις ἐστὶ καὶ μεταβολὴ εἰς ἄλληλα. Ὅσα δ' ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, ² οὐκ ἔστι τούτων ὕλη. Ἐχει δ' ἀπορίαν πῶς πρὸς τάναντία ἢ ὕλη ^f ἢ ἐκάστου ἔχει. Οἶον εἰ τὸ σῶμα δυνάμει ^g ὑγιεινόν, ἐναντίον δὲ νόσος ὑγεία, ἄρα ἄμφω δυνάμει; Καὶ τὸ

¹ ἄρα om. Ab. ^m περὶ Fb. ⁿ δὴ om. T. ^o ἢ ὕλη Ab. ^p ἀλλὰ—
ὕλη om. T. ^q δ' om. E.T. ^r φθεῖρον T. ^s ἔνεκα καὶ ἴσως T.
^t τὸ add. Ab. ^v εἴτα] ἢ τὰ T. ^w τοιάδ' εἶναι ἀλλ' Ab. ^x ἐπειδὴ
δ' Fb. ^y εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν Fb. ^z εἴπερ εἰσὶ] αἱ ἀφαί Fb. ^a καὶ
αἱ μορφαί om. E.T. ^b λευκὸν ante ξύλον Fb, om. T. ^c εἰ] ἢ
E.T. ^d γίγνοιτο Ab. ^e ὅσον T. ^f ἢ om. Fb. ^g ὑγιαίνει Γ,
ὕγιαῖνον E.

ὔδωρ δυνάμει οἶνος καὶ ὄξος; ^hἩ τοῦ μὲν καθ' ^hἔξιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος ὕλη, τοῦ δὲ κατὰ στέρησιν ⁱκαὶ φθορὰν τὴν ³παρὰ φύσιν; Ἀπορία ^kδέ τις ἔστι καὶ διὰ τί ὁ οἶνος οὐχ ὕλη τοῦ ὄξους οὐδὲ δυνάμει ὄξος (καίτοι γίγνεται ἐξ αὐτοῦ ὄξος) καὶ ὁ ζῶν δυνάμει νεκρός. Ἡ οὖν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς αἱ φθοραί, ἡ δὲ τοῦ ζῶντος ὕλη ¹αὕτη κατὰ φθορὰν νεκροῦ δύναμις ^mκαὶ ὕλη, καὶ τὸ ὔδωρ ὄξους; Γίγνεται γὰρ ⁴ἐκ τούτων ὥσπερ ἐξ ἡμέρας νύξ. Καὶ ὅσα δὴ οὕτω μεταβάλλει εἰς ἄλληλα, εἰς τὴν ὕλην δεῖ ἐπανελθεῖν, ⁿοἶον ^oεἰ ἐκ νεκροῦ ζῶντος, εἰς τὴν ὕλην πρῶτον, εἴθ' οὕτω ζῶντος καὶ τὸ ὄξος ^pεἰς ὔδωρ, εἴθ' οὕτως οἶνος.

6 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας τῆς εἰρημένης περὶ τε τοὺς ὁρισμοὺς ^qκαὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, τί αἴτιον τοῦ ἔν ἐῖναι; ^rΠάντων γὰρ ὅσα πλείω μέρη ἔχει καὶ μὴ ἔστιν οἶον σωρὸς τὸ ^sπάν ἄλλ' ἔστι τι ^tτὸ ὅλον παρὰ τὰ μόρια, ἔστι τι αἴτιον, ^vἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀφή αἰτία τοῦ ἔν ἐῖναι, τοῖς δὲ ²γλισχρότης ἢ τι πάθος ἕτερον τοιοῦτον. Ὁ δ' ὁρισμὸς λόγος ἔστιν εἰς οὐ συνδέσμων καθάπερ ἡ Ἰλιάς, ἀλλὰ τῷ ^wἐνὸς εἶναι. Τί ^xοὖν ἔστιν ὃ ποιεῖ ἔν τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τί ἔν ἄλλ' οὐ πολλά, οἶον τό τε ζῶντος καὶ τὸ δίπουν, ἄλλως τε ^yδὴ καὶ εἰ ἔστιν, ὥσπερ φασί τινες, αὐτό τι ζῶντος καὶ αὐτὸ δί- ³πουν. Διὰ τί γὰρ οὐκ ἐκεῖνα ^zαὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἔστι, καὶ ἔσονται κατὰ μέθεξιν ^aοἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνθρώπου οὐδενὸς ἀλλὰ δυοῖν, ζῶντος καὶ δίποδος; Καὶ ὅλως δὴ οὐκ ἂν εἴη ^bὁ ἄνθρωπος ἐν ἀλλὰ πλείω, ζῶντος καὶ δίπουν. Φανερόν δὴ ὅτι οὕτω μὲν μετιοῦσιν ὡς εἰώθασιν ὀρίζεσθαι καὶ ^cλέγειν, οὐκ ⁴ἐνδέχεται ἀποδοῦναι καὶ λῦσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ λέγομεν, τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή, καὶ τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐνεργείᾳ, οὐκέτι ἀπορία δόξειεν ἂν εἶναι τὸ ζητούμενον.

^h ἔξιν καὶ] ἔξιν ἢ Α^b. ⁱ καὶ κατὰ φθορὰν Ε. ^k δέ τις] δ' ἔτι Α^b.
¹ αὕτη Γ. ^m καὶ ἡ ὕλη Γ. ⁿ οἶον om. Τ. ^o εἰ om. Ε, εἰ ἐκ om. Α^b.
^p εἰς om. Γ. ^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς om. F^b, περὶ om. Γ. ^r πάντα Ε, Α^b. ^s ἅπαν Α^b. ^t τὸ om. γρ. Ε. ^v ἐπεὶ] εἰ Γ. ^w ἐν, omisso εἶναι, Τ. ^x οὖν om. Τ. ^y δὴ] δὲ Γ, F^b, om. Α^b. ^z αὐτοάνθρωπος Α^b, F^b. ^a οἱ] οἶον Α^b. ^b ὁ om. Τ. ^c λέγουσιν Τ.

Ἔστι γὰρ αὕτη ἡ ἀπορία ἢ αὕτη καθ' ἑαυτὴν ὅς ὁ ὅρος εἴη ἰματίου ὁ στρογγύλος χαλκός· εἴη γὰρ ἂν σημείον τοῦνομα τοῦτο τοῦ λόγου, ὥστε τὸ ζητούμενόν ἐστι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι τὸ στρογγύλον καὶ τὸν χαλκόν. Οὐκέτι δ' ἡ ἀπορία φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή. Τί οὖν τοῦτον αἴτιον τοῦ τὸ δυνάμει ὂν ἐνεργεία εἶναι, παρὰ τὸ ποιῆσαν, ἐν ὅσοις ἐστὶ γένεσις; Οὐθὲν γάρ ἐστιν αἴτιον ἕτερον τοῦ τὴν δυνάμει σφαῖραν ἐνεργεία εἶναι σφαῖραν, ἀλλὰ τοῦτ' ἦν τὸ τί ἦν εἶναι ἐκατέρωφ. Ἔστι δὲ τῆς ὕλης ἡ μὲν νοητὴ ἢ δ' αἰσθητή, καὶ αἰεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ἐνεργεία ἐστίν, οἷον ὁ κύκλος σχῆμα ἐπίπεδον. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, μήτε νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθὺς ὅπερ ἐν τι εἶναι ἐστίν ἕκαστον, ὥσπερ καὶ ὅπερ ὂν τι, τὸ τόδε, τὸ ποιόν, τὸ ποσόν. Διὸ καὶ οὐκ ἔνεστιν ἐν τοῖς ὀρίσμοις οὔτε τὸ ὂν οὔτε τὸ ἐν, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι εὐθὺς ἐν τί ἐστίν ὥσπερ καὶ ὂν τι. Διὸ καὶ οὐκ ἐστίν ἕτερόν τι αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι οὐθενὶ τούτων, οὐδὲ τοῦ ὂν τι εἶναι· εὐθὺς γὰρ ἕκαστόν ἐστίν ὂν τι καὶ ἐν τι, οὐχ ὥς ἐν γένει τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, οὐδ' ὥς χωριστῶν ὄντων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι, καὶ αἴτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκόφρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς· οἱ δὲ σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν. Καίτοι ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων· καὶ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἐστὶ ἢ συνουσία ἢ σύνδεσμος ἢ σύνθεσις ψυχῆς καὶ ὑγείας, καὶ τὸ τὸν χαλκὸν εἶναι τρίγωνον σύνθεσις χαλκοῦ καὶ τριγώνου, καὶ τὸ λευκὸν εἶναι σύνθεσις ἐπιφανείας καὶ λευκότητος. Αἴτιον δ' ὅτι δυνάμει καὶ ἐντελεχείας ζητοῦσι λόγον ἐνοποιὸν καὶ διαφοράν. Ἔστι δ', ὥσπερ εἴρηται, καὶ ἡ

^d εἰ] εἴη T. ^e ὁ prius om. A^b. F^b, alterum om. E. ^f τὸ] τὸν T. ^g τὸν] τὸ γρ. E. ^h δ' ἢ] δὴ E. T. ⁱ τοῦτον τὸ αἴτιον A^b. ^k ἐνεργεία E. ^l ὁ om. A^b. ^m ἕκαστόν ἐστιν F^b. ⁿ τόδε] τοῦτο γρ. E. ^o καὶ om. F^b. ^p ἔνεστιν] ἐστίν T. ^q καὶ post διὸ add. E. ^r οὐθενὶ] οὐδὲ ἐνί A^b. ^s ψυχῆς—σύνθεσις om. T. ^t εἶναι] ἐν εἶναι καὶ T. ^v λόγον om. E. T. ^w ἐν ὁποῖον T, τὸ ἐνοποιόν E. ^x ἐν ἐστὶ A^b. ^y καὶ post εἴρηται om. A^b.

ἐσχάτη ὕλη καὶ ἡ μορφὴ ^z ταὐτὸ καὶ δυνάμει, ^a τὸ δὲ ἐνεργείᾳ. ^v Ὅστε ὁμοιον τὸ ζητεῖν τοῦ ἐνὸς τί αἴτιον καὶ τοῦ ἐν εἶναι· ἐν γάρ τι ἕκαστον, καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ^b ἔν πῶς ἐστίν. ^v Ὅστε αἴτιον οὐθὲν ἄλλο πλὴν ^c εἴ τι ὥς κινήσαν ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν. ^v Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, πάντα ἀπλῶς ὅπερ ^d ὄντα τι.

Θ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος καὶ πρὸς ὃ ^e πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται εἴρηται, περὶ τῆς οὐσίας. Κατὰ γὰρ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τᾶλλα ὄντα, τό τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τᾶλλα τὰ οὕτως λεγόμενα· πάντα γὰρ ἔξει τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ εἴπομεν ² ἐν ^f τοῖς πρώτοις ^g λόγοις. ¹ Ἐπεὶ δὲ λέγεται τὸ ὄν τὸ μὲν ^b τὸ τί ἢ ⁱ ποιὸν ἢ ποσόν, τὸ δὲ κατὰ δυνάμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον, διορίσωμεν καὶ περὶ δυνάμεως καὶ ἐντελεχείας, καὶ πρῶτον περὶ δυνάμεως ἢ λέγεται μὲν μάλιστα κυρίως, οὐ μὴν ^k χρησίμη γ' ἐστὶ πρὸς ὃ βουλόμεθα νῦν· ἐπὶ ¹ πλέον γὰρ ἐστίν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ^m μόνον λεγόμενων κατὰ κίνησιν. ¹ Ἀλλ' εἰπόντες περὶ ταύτης ἐν τοῖς περὶ ⁿ τῆς ἐνεργείας διορισμοῖς ^o δηλώσωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων. ^v Ὅτι μὲν οὖν ^p πολλαχῶς λέγεται ἡ δύναμις καὶ τὸ ⁴ δύνασθαι, διώριστα ἡμῖν ἐν ἄλλοις. Τούτων ^{δ'} ὅσαι μὲν ὁμωνύμως λέγονται δυνάμεις ἀφείσθωσαν· ἔναι γὰρ ὁμοιότητι ^{τινι} λέγονται καθάπερ ἐν γεωμετρίᾳ, καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα λέγομεν τῷ εἶναι πῶς ἢ μὴ εἶναι. ^v Ὅσαι δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ εἶδος, πᾶσαι ἀρχαί τινές εἰσι, καὶ πρὸς πρώτην μίαν ⁵ λέγονται, ἢ ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ ^q ἢ ἄλλο. ¹ Ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθεῖν ἐστὶ δύναμις, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλου ^r ἢ ἄλλο· ἢ ^{δ'} ἔξις

^z ταὐτὸ καὶ ἐν καὶ δυνάμει γρ. E. ^a τὸ—ἐστιν] ἐν Ab. ^b πῶς ἐν T. ^c εἴ τι] εἰ τὸ E.T. ^d ὄντα] ἔν Ab. ^e πᾶσαι om. Ab. ^f τοῖς om. T. ^g λόγοις om. Fb. ^h τὸ] τῷ T. ⁱ ποσὸν ἢ ποιὸν Ab. ^k χρησιμωτάτη Ab. ¹ πλείον Ab. ^m μόνων Ab. ⁿ τῆς om. T. ^o δηλώσωμεν T. ^p λέγεται πολλαχῶς E.T. ^q ἢ] ἢ T, ἢ ἢ E. ^r ἢ] ἢ ἢ E.T.

ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ φθορᾶς τῆς ὑπ' ἄλλου ^s ἢ ἄλλο, ^t ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς. Ἐν γὰρ τούτοις ἔνεστι πᾶσι τοῖς ὅροις ὁ τῆς πρώτης δυνάμεως λόγος. Πάλιν ^v δ' ⁶ αὗται αἱ δυνάμεις λέγονται ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ τοῦ παθεῖν ἢ τοῦ καλῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐνυπάρχουσί πως οἱ τῶν προτέρων ^w δυνάμεων λόγοι. Φανερόν οὖν ὅτι ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν (δυνατὸν γάρ ἐστι καὶ ^x τῷ ἔχειν αὐτὸ δύναμιν τοῦ παθεῖν καὶ ^x τῷ ἄλλο ὑπ' αὐτοῦ), ἔστι δ' ὡς ἄλλη. Ἡ ^y μὲν γὰρ ἐν τῷ πά- ⁷ σχοντι· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ^z τινὰ ἀρχήν, ^a καὶ εἶναι ^b καὶ τὴν ὕλην ἀρχήν τινα, πάσχει τὸ πάσχον καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Τὸ λιπαρόν ^c μὲν γὰρ καυστόν, τὸ δ' ὑπείκον ὡδὶ θλαστόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ δ' ἐν τῷ ποιοῦντι, οἷον ⁸ τὸ θερμόν καὶ ἡ οἰκοδομική, ἡ μὲν ἐν τῷ θερμαντικῷ, ἡ δ' ἐν τῷ οἰκοδομικῷ. Διὸ ἡ συμπέφυκεν, οὐθὲν πάσχει αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ καὶ οὐκ ἄλλο. Καὶ ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀδύνατον ^d ἢ ^e τῇ τοιαύτῃ δυνάμει ἐναντία στέρησις ἐστίν, ὥστε τοῦ αὐτοῦ ^e καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πᾶσα δύναμις ἀδυναμία. Ἡ ⁹ δὲ στέρησις λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἔχον καὶ τὸ πεφυκὸς ἂν μὴ ἔχῃ, ἢ ὅλως ἢ ὅτε πέφυκεν, ^f καὶ ^g ἢ ὡδί, οἷον παντελῶς, ἢ καὶ ὀπωσοῦν. Ἐπ' ἐνίων δέ, ἂν πεφυκότα ^h ἔχουν μὴ ⁱ ἔχῃ βίᾳ, ἐστερηῆσθαι ταῦτα λέγομεν.

Ἐπεὶ δ' αἱ μὲν ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐνυπάρχουσιν ἀρχαὶ τοι- ² αὗται, ^k αἱ δ' ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ καὶ τῆς ψυχῆς ἐν τῷ λόγον ἔχοντι, δῆλον ὅτι καὶ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἔσονται ^l ἄλλοι αἱ δὲ μετὰ λόγου. Διὸ πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ ^m αἱ ποιητικαὶ ⁿ καὶ ἐπιστήμαι δυνάμεις εἰσὶν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαὶ ^o εἰσιν ἐν ἄλλῳ ^p ἢ ἄλλο. Καὶ αἱ μὲν μετὰ λόγου ²

^s ἢ] ἢ ἢ E. ^t ὑπ' om. Ab. ^v δ' αὐ δυνάμεις λέγονται T, δ' αὐται δυνάμεις λέγονται E, δ' αὐται λέγονται αἱ δυνάμεις Ab. ^w λόγοι δυνάμεων T. ^x τῷ] τὸ utrobique T. ^y μὲν om. T. ^z ἀρχήν τινα Ab. ^a καὶ εἶναι om. T. ^b καὶ—τινὰ om. Ab. ^c μὲν om. T. ^d ἢ] καὶ ἢ E.T. ^e τῇ et mox καὶ om. T. ^f καὶ om. Ab. ^g ἢ TAb. ^h ἔχουν] μὴ ἔχουν T. ⁱ ἔχει Ab. ^k αἱ om. Ab. ^l λόγοι γρ. E. ^m αἱ om. T. ⁿ καὶ αἱ ἐπιστήμαι Fb. ^o εἰσιν om. E.T. ^p ἢ ἄλλω T.

πᾶσαι τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί, αἱ δ' ἄλογοι μία ἐνός, οἷον τὸ θερμὸν τοῦ θερμαίνειν μόνον, ἡ δὲ ἰατρικὴ νόσου καὶ ὑγείας. Αἵτιον δὲ ὅτι λόγος ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτὸς δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν, πλὴν οὐχ ὡσαύτως, καὶ
 3 ἔστιν ὡς ἀμφοῖν, ἔστι δ' ὡς τοῦ ὑπάρχοντος μᾶλλον. Ὡστ' ἀνάγκη καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας εἶναι μὲν τῶν ἐναντίων, εἶναι ἡ δὲ τοῦ μὲν καθ' αὐτὰς τοῦ δὲ μὴ καθ' αὐτάς· καὶ γὰρ ὁ λόγος τοῦ μὲν καθ' αὐτό, τοῦ δὲ τρόπον τινὰ κατὰ συμβεβηκός· ἀποφάσει γὰρ καὶ ἀποφορᾷ δηλοῖ τὸ ἐναντίον. Ἡ γὰρ στέρησις ἡ πρώτη τὸ ἐναντίον, αὕτη δ' ἀποφορὰ
 4 θαυτέρου. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναντία οὐκ ἐγγίγνεται ἐν τῷ αὐτῷ, ἡ δ' ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν, καὶ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἔχει ἀρχήν, τὸ μὲν ὑγιεινὸν ὑγίειαν μόνον ποιεῖ καὶ τὸ θερμαντικὸν θερμότητα καὶ τὸ ψυκτικὸν ψυχρότητα, ὁ δ' ἐπι-
 5 στήμων ἄμφω. Λόγος γάρ ἐστιν ἀμφοῖν μὲν, οὐχ ὁμοίως δέ, καὶ ἐν ψυχῇ ἡ ἔχει κινήσεως ἀρχήν· ὥστε ἄμφω ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κινήσει πρὸς ἑτὸ αὐτὸ συνάψασα. Διὸ τὰ κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τὰναντία·
 6 ἡ μία γὰρ ἀρχὴ περιέχεται τῷ λόγῳ. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τῇ μὲν τοῦ εὐ δυνάμει ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἡ παθεῖν δύναμις, ταύτη δ' ἐκείνη οὐκ αἰέ· ἀνάγκη γὰρ τὸν εὐ ποιοῦντα καὶ ποιεῖν, τὸν δὲ μόνον ποιοῦντα οὐκ ἀνάγκη καὶ εὐ ποιεῖν.

3 Εἰσὶ δὲ τινες οἳ ^xφασιν, οἷον Ὑοὶ Μεγαρικοί, ὅταν ἐνεργῇ μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῇ ^zοὐ δύνασθαι, οἷον τὸν μὴ οἰκοδομοῦντα οὐ δύνασθαι οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ τὸν οἰκοδο-
 2 μῶντα ὅταν οἰκοδομῇ· ὁμοίως ^aδὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οἷς τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Δῆλον γὰρ ὅτι οὗτ' οἰκοδόμος ^bἔσται ἐὰν μὴ οἰκοδομῇ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναι ἐστὶν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 3 τῶν ἄλλων τεχνῶν. Εἰ οὖν ἀδύνατον τὰς τοιαύτας ἔχειν

^a δὲ] μὲν T. ^r ἡ] ἐστὶν ἡ F^b. ^s ἡ] ἡ ἡ A^b. ^t τὸ om. E.T.A^b.
^v μὴ γὰρ ἀρχῇ E. ^w ἡ παθεῖν om. A^b. ^x φασιν εἶναι οἷον T.A^b. ^y οἱ om. A^b. ^z οὐ] μὴ E.T. ^a δὴ F^b. ^b ἐστὶν E.

τέχνας μὴ ^cμανθάνοντά ποτε καὶ λαβόντα, καὶ μὴ ἔχειν
μὴ ^dἀποβαλόντα ποτέ (ἢ γὰρ λήθῃ ἢ πάθει τινὶ ἢ χρόνῳ·
οὐ γὰρ δὴ τοῦ γε πράγματος φθαρέντος, ^e αἰεὶ ^f γὰρ ἔστιν),
ὅταν παύσῃται, οὐχ ἔξει τὴν τέχνην. Πάλιν ^g δ' εὐθὺς οἰκο-
δομήσει πῶς λαβών; Καὶ τὰ ἄψυχα δὴ ὁμοίως· οὔτε γὰρ
ψυχρὸν οὔτε θερμὸν οὔτε γλυκὺ οὔτε ὅλως αἰσθητὸν οὐθὲν
ἔσται μὴ αἰσθανόμενον· ὥστε τὸν Πρωταγόρου λόγον συμ-
βῆσεται λέγειν αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' αἰσθησιν ἔξει οὐθὲν
ἂν μὴ αἰσθάνηται μηδ' ἐνεργῇ. Εἰ οὖν τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ⁵
ὄψιν, πεφυκὸς δὲ καὶ ὅτε πέφυκε καὶ ἔτι ^h ὄν, οἱ αὐτοὶ
τυφλοὶ ἔσονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ⁱ καὶ κωφοί. Ἐπεὶ εἰ
ἀδύνατον τὸ ἐστερημένον δυνάμεως, τὸ μὴ ^k γενόμενον ἀδύ-
νατον ἔσται γενέσθαι· τὸ δ' ἀδύνατον γενέσθαι ὁ λέγων ἢ
εἶναι ἢ ἔσεσθαι ψεύσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦτο ἐσήμαινεν.
^l Ὡστε ¹ οὗτοι οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι καὶ ^m κίνησιν καὶ γένεσιν. ⁶
¹ Αἰεὶ γὰρ τό τε ἐστηκὸς ἐστήξεται καὶ τὸ καθημέρον καθε-
δεῖται· οὐ γὰρ ἀναστήσεται ἂν καθέζηται· ἀδύνατον γὰρ
ἔσται ἀναστήναι ὃ γε μὴ δύναται ἀναστήναι. Εἰ οὖν μὴ ἐν-
⁷ δέχεται ταῦτα λέγειν, φανερόν ὅτι δύναμις καὶ ἐνέργεια
ἕτερόν ἐστιν· ἐκεῖνοι δ' οἱ λόγοι δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ταῦτό
ποιοῦσιν, διὸ καὶ οὐ μικρόν τι ζητοῦσιν ἀναιρεῖν. Ὡστ' ἐνδέ-
χεται δυνατὸν μὲν τι εἶναι μὴ εἶναι δέ, ⁿ καὶ δυνατὸν μὴ
εἶναι εἶναι δέ, ὁμοίως δὲ καὶ ^o ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν
δυνατὸν βαδίζειν ὃν μὴ ^p βαδίζειν, ^q καὶ ^r μὴ βαδίζον δύ-
νατὸν εἶναι βαδίζειν. Ἐστὶ δὲ δυνατὸν τοῦτο ^φ, εἰ ὑπάρξῃ ⁸
ἢ ἐνέργεια, ^s οὗ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
νατον. ^t Λέγω δ' οἷον, εἰ δυνατὸν καθῆσθαι καὶ ἐνδέχεται
καθῆσθαι τούτῳ, εἰ ὑπάρξῃ τὸ καθῆσθαι, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
νατον· καὶ ^v εἰ κινήθῃναι ^w τι ἢ κινῆσαι ἢ στῆναι ἢ στῆσαι ἢ

^c λανθάνοντά ποτε καὶ λαμβάνοντα T. ^d ἀποβάλλοντά ποτε· ἢ γὰρ
λήθῃ T. ^e αἰεὶ] εἰ F^b. ^f γέ A^b. ^g δ'] δ' ὁ T. ^h ὄν] ὡς T. ⁱ καὶ
κωφοί om. F^b. ^k γινόμενον A^b. ^l οὗτοι] οὔτε A^b. ^m γένεσιν καὶ
κίνησιν T. ⁿ καὶ—δέ om. T.F^b. ^o ἐπὶ add. E.T. ^p βαδίζειν post μὴ
om. T. ^q καὶ] δὲ καὶ A^b. ^r μὴ om. T. ^s οὗ] ἧς F^b. ^t λέγω—
ἀδύνατον om. T. ^v εἰ] εἴη T. ^w τι om. E.T.

εἶναι ἢ ^x γίγνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι ἢ μὴ γίγνεσθαι, ὁμοίως.
 9¹ Ἐλήλυθε δ' ἡ ἐνέργεια τοῦνομα, ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν
 ὕ συντιθεμένη καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα·
 10 δοκεῖ γὰρ ἡ ἐνέργεια μάλιστα ἡ κίνησις εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς μὴ οὖσιν οὐκ ἀποδιδόασιν τὸ κινεῖσθαι, ἄλλας δέ τινας
 κατηγορίας, οἷον διανοητὰ καὶ ἐπιθυμητὰ εἶναι τὰ μὴ ὄντα,
 κινούμενα δ' οὐ. ^z Τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ὄντα ἐνεργεῖα ἔσονται
 ἐνεργεῖα. Τῶν γὰρ μὴ ὄντων ἓνα δυνάμει ἐστίν· ^a οὐκ ἔστι
 δέ, ^b ὅτι οὐκ ἐντελεχεῖα ἐστίν.

- 4 Εἰ δ' ἐστὶ ^c τὸ εἰρημένον δυνατόν ^d ἢ ἀκολουθεῖ, φανερόν
 ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀληθὲς εἶναι ^e τὸ εἰπεῖν ὅτι δυνατόν μὲν
 ποδί, οὐκ ἔσται δέ· ὥστε τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτη ^f διαφεύ-
 γειν. Λέγω δὲ οἷον εἴ τις φαίη δυνατόν τὴν διάμετρον
 μετρηθῆναι οὐ μέντοι ἔμετρηθήσεσθαι, ^h ὁ μὴ λογιζόμενος τὸ
 ἀδύνατον εἶναι, ὅτι οὐθὲν κωλύει ⁱ δυνατόν τι ^k ὄν εἶναι ἢ γε-
 2 νέσθαι, μὴ εἶναι ^l δὲ μηδ' ἔσεσθαι. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνάγκη ἐκ
 τῶν κειμένων, ^m εἰ καὶ ὑποθοίμεθα εἶναι ἢ γεγενέσθαι ὃ οὐκ
 ἔστι μὲν δυνατόν δέ, ὅτι οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον· ⁿ συμβήσεται
 δέ γε, τὸ γὰρ μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ^o δὴ ἐστὶ ταυτό
 τό ^p τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀδύνατον· τὸ γὰρ σε ἐσπάναι νῦν
 3 ψεῦδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. Ἀμα δὲ δηλόν ^q καὶ ὅτι, ^r εἰ
 τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ εἶναι
^s Α καὶ τὸ Β ἀνάγκη εἶναι δυνατόν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη
 δυνατόν εἶναι, οὐθὲν κωλύει μὴ εἶναι δυνατόν εἶναι. Ἔστω
 δὴ τὸ Α δυνατόν. Οὐκοῦν ὅτε τὸ Α δυνατόν εἴη εἶναι, εἰ
 τεθείη τὸ Α Β, οὐθὲν ἀδύνατον εἶναι συνέβαινε· τὸ δέ γε Β
 ἀνάγκη εἶναι. Ἀλλ' ἦν ἀδύνατον. ^t Ἔστω δὴ ἀδύνατον.
 4 Εἰ δὴ ἀδύνατον ἀνάγκη εἶναι τὸ Α, ἀνάγκη καὶ τὸ Β εἶναι.

^x γενέσθαι priore loco E, utroque T. ^y συντεθειμένη F^b. ^z τοῦτο
 δέ om. A^b. F^b. ^a οὐκ ἔστι δέ om. A^b. ^b διότι A^b. ^c τὸ εἰρημένον
 τὸ δυνατόν A^b. ^d ἢ T. ^e τὸ] τι E.T. ^f διαφεύγει A^b. ^g μετρηθή-
 σεσθαι] μετρηθήσεται A^b. ^h ὁ om. T. ⁱ δυνατόν] ἀδύνατόν A^b.
^k ὄν om. T. ^l δὲ om. A^b. ^m εἰ καὶ] εἶναι εἰ καὶ E, εἰ εἴη καὶ A^b,
 εἴη T. ⁿ συμβήσεται—ἀδύνατον om. E.T. ^o δὴ add. E.T. ^p τε
 om. E.T. ^q ὅτι καὶ T. ^r εἰ] ἢ F^b, om. T. ^s Α] τὸ α T. ^t ἔστω—
 Β ἄρα om. A^b.

Ἄλλ' ἦν ἄρα τὸ ^v A δυνατόν· καὶ τὸ ^v B ^w ἄρα. Ἄν ἄρα ἦ τὸ A δυνατόν, καὶ τὸ B ἔσται δυνατόν, εἴ περ οὕτως ^x εἶχον ὥστε τοῦ A ὄντος ἀνάγκη εἶναι τὸ B. Ἐὰν ὃδὲ οὕτως ἐχόν- 5 των τοῦ A B ^z μὴ ἦ δυνατόν τὸ B οὕτως, οὐδὲ τὸ A B ἔξει ὡς ἐτέθη· καὶ εἰ τοῦ A δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη ^a τὸ B δυνατόν εἶναι, εἰ ἔστι τὸ A, ἀνάγκη εἶναι ^b καὶ τὸ B. Τὸ γὰρ δυνατόν εἶναι ἐξ ἀνάγκης τὸ B εἶναι, εἰ τὸ A δυνατόν, τοῦτο σημαίνει, ἐὰν ἦ ^c τὸ A καὶ ὅτε καὶ ὡς ἦν δυνατόν ^d εἶναι, κακέينو τότε καὶ οὕτως εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἀπασῶν δὲ τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν οἶον 5 τῶν αἰσθήσεων, τῶν δὲ ἔθει οἶον τῆς τοῦ αὐλεῖν, τῶν δὲ μαθήσει οἶον τῆς τῶν τεχνῶν, τὰς μὲν ἀνάγκη προενεργήσαντας ἔχειν ὅσαι ἔθει καὶ λόγῳ, τὰς δὲ μὴ τοιαύτας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πάσχειν οὐκ ἀνάγκη. Ἐπεὶ δὲ τὸ ^e δυνατόν τι ² δυνατόν καὶ ποτὲ καὶ πῶς καὶ ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ τὰ μὲν κατὰ λόγον δύναται κινεῖν καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶν μετὰ λόγου, τὰ δ' ἄλογα καὶ αἱ δυνάμεις ἄλογοι, κακέινας μὲν ἀνάγκη ἐν ἐμφύχῳ εἶναι ταύτας δ' ἐν ἀμφοῖν, τὰς ^f μὲν τοιαύτας δυνάμεις ἀνάγκη, ὅταν ὡς ^g δύνανται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσι, τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκείνας δ' οὐκ ἀνάγκη· αὗται μὲν γὰρ πᾶσαι μία ἐνὸς ποιητικῆς, ἐκεῖναι δὲ τῶν ἐναντίων, ὥστε ἅμα ποιήσει τὰναντία. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα ἕτερόν ³ τι εἶναι τὸ κύριον· λέγω ^h δὲ τοῦτο ὅρεξιν ἢ προαίρεσιν. Ὅποτέρου γὰρ ἂν ὀρέγηται κυρίως, τοῦτο ποιήσει, ὅταν ὡς δύναται ὑπάρχῃ καὶ πλησιάζῃ τῷ παθητικῷ. Ὡστε τὸ δυνατόν κατὰ λόγον ἅπαν ἀνάγκη, ὅταν ὀρέγηται, ⁱ οὐ τ' ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ὡς ἔχει, τοῦτο ποιεῖν. Ἐχει δὲ παρόντος ⁴ τοῦ παθητικοῦ καὶ ὠδὶ ἔχοντος ποιεῖν. Εἰ δὲ μή, ποιεῖν οὐ δυνήσεται. Τὸ γὰρ μηθενὸς τῶν ἔξω κωλύοντος προσδιο-

^v A et B] πρώτον et δεύτερον E.T.

^w ἄρα post B om. E.T.

^x εἶχεν T.

^y δὲ T.

^z μὴ—τὸ B om. A^b.

^a τὸ] καὶ τὸ T.

^b καὶ om. E.T.

^c τὸ α τὸ α A^b.

^d εἶναι] εἶναι ἦν A^b.

^e ἀδύνατον A^b.

^f μὲν] μὲν οὖν T.

^g δύνανται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν E.T.

^h δὲ τοῦτο] δ' εἴτε A^b. ⁱ οὐ τ' ὅτ' A^b, οὐ E.T.

ρίζεσθαι οὐθὲν ἔτι δεῖ· τὴν γὰρ δύναμιν ἔχει ὥς ἔστι δυνάμει τοῦ ποιεῖν, ἔστι δ' οὐ πάντως ἀλλ' ἐχόντων πῶς, ἐν οἷς ἀφορισθήσεται καὶ τὰ ἔξω κωλύοντα· ἀφαιρεῖται γὰρ ταῦτα τῶν
 5 ἐν τῷ διορισμῷ προσόντων ἕνια. Διὸ οὐδὲ ἂν ἅμα βούληται
 κῆ ἰ ἐπιθυμῇ ποιεῖν δύο ἢ τὰναντία, οὐ ποιήσει· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει αὐτῶν τὴν δύναμιν οὐδ' ἴσ' ἔστι τοῦ ἅμα ποιεῖν ἢ δύναμις, ἐπεὶ ὧν ἔστιν οὕτως ποιήσει.

- 6 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς κατὰ ^η κίνησιν λεγομένης δυνάμεως εἴρηται, περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν τί τέ ἐστιν ἡ ἐνέργεια καὶ ποῖόν τι. Καὶ γὰρ τὸ δυνατόν ἅμα δῆλον ἔσται διαιρουσιν, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο λέγομεν ^ο δυνατόν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλον, ἢ ἀπλῶς ἢ τρόπον τινά, ἀλλὰ
 2 καὶ ἑτέρως. Διὸ ζητοῦντες καὶ περὶ τούτων διήλθομεν. Ἔστι δ' ἡ ἐνέργεια τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει. Λέγομεν δὲ δυνάμει οἶον ἐν τῷ ξύλῳ Ἐρμῆν καὶ ἐν τῇ ^ρ ὄλῃ τὴν ἡμίσειαν, ὅτι ἀφαιρεθείη ἅν, καὶ ἐπιστήμονα ^η καὶ τὸν μὴ θεωροῦντα, ἂν δυνατός ^η ἢ θεω-
 3 ρῆσαι· τὸ δ' ἐνεργεία. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῇ ἐπαγωγῇ ὃ βουλόμεθα λέγειν, καὶ οὐ δεῖ παντὸς ὅρον ζητεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ ^ς ἀνάλογον συνορᾶν, ^τ ὅτι ὡς τὸ οἰκοδομοῦν πρὸς τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεύδον, καὶ τὸ ὀρῶν πρὸς τὸ μύον μὲν ὅψιν δὲ ἔχον, καὶ τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἀπειρ-
 4 γασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον. ^ν Ταύτης δὲ τῆς διαφορᾶς θάτερον μόριον ^ω ἔστω ἡ ἐνέργεια ἀφωρισμένη, ^χ θατέρω δὲ τὸ δυνατόν. Λέγεται δὲ ^ς ἐνεργεία οὐ πάντα ὁμοίως, ἀλλ' ^z ἢ τὸ ἀνάλογον, ὡς τοῦτο ἐν τούτῳ ἢ πρὸς τοῦτο, τὸ δ' ἐν τῷδε ἢ πρὸς τόδε· τὰ μὲν γὰρ ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ
 5 δ' ^α ὡς οὐσία πρὸς τινα ὕλην. Ἄλλως δὲ ^β καὶ τὸ ἀπειρον

κ ἢ] καὶ T. ἰ ἐπιθυμῇ Ab. ἡ ἔστιν ἅμα τοῦ ἅμα Ab. ἡ κίνησιν] δύναμιν T. ὁ δυνατόν om. Ab. ρ ὄλη] διαμέτρῳ Fb. η καὶ τὸν] τὸν θεωροῦντα καὶ τὸν E. τ ἢ om. E.T. ς ἀναλογοῦν T. τ ὅτι om. Ab. ν ταύτης—μόριον] ἔστι τέ τι καὶ ταύτης τῆς διαφορᾶς θατέρω μορίῳ E.T. ω ἔσται Ab. χ θάτερον Fb. ς ἐνέργεια Ab. z ἢ τὸ] ἢ τῷ Fb. α ὡς om. T. β καὶ add. E.T.

καὶ ^c τὸ κενὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα, λέγεται δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ πολλοῖς τῶν ὄντων, οἷον τῷ ὀρώντι καὶ βαδίζοντι καὶ ὀρωμένῳ. ^d Ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀπλῶς ^e ἀληθεύεσθαι ποτε· τὸ μὲν ^f γὰρ ὀρώμενον ὅτι ὀράται, τὸ δ' ὅτι ὀράσθαι δυνατόν· τὸ δ' ἄπειρον οὐχ οὕτω δυνάμει ἐστὶν ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν, ἀλλὰ γνώσει. ^g Τῷ γὰρ μὴ ^h ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνεργειαν, τῷ δὲ χωρίζεσθαι οὔ.

ⁱ Ἐπεὶ δὲ τῶν πράξεων ὧν ἐστὶ πέρασ οὐδεμία τέλος ⁷ ἀλλὰ τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον τοῦ ἰσχυαίνειν ἢ ἰσχυασία αὐτό, αὐτὰ δὲ ὅταν ἰσχυαίνη οὕτως ἐστὶν ἐν κινήσει, μὴ ὑπάρχοντα ὧν ἕνεκα ἢ κίνησις, οὐκ ἔστι ταῦτα πράξις ἢ οὐ τελεῖα γε· οὐ γὰρ τέλος, ἀλλ' ἐκείνῃ ἐνπάρχει τὸ τέλος καὶ ἡ πράξις. Οἷον ὀρᾷ, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ καὶ νοεῖ καὶ νε- ⁸ νόηκεν· ἀλλ' οὐ μανθάνει καὶ μεμάθηκεν, οὐδ' ὑγιαίνει καὶ ὑγιασται. Εὐ ζῇ καὶ εὐ ἔζηκεν· ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐδαιμόνηκεν. Εἰ δὲ μή, ἔδει ἂν ποτε παύεσθαι, ὥσπερ ὅταν ἰσχυαίνη. Νῦν δ' οὔ, ἀλλὰ ζῇ καὶ ἔζηκεν. ^k Τούτων δὴ τὰς μὲν κινήσεις λέγειν, τὰς δ' ἐνεργείας. Πᾶσα γὰρ κίνη- ⁹ σις ἀτελής, ἰσχυασία, μάθησις, βάδισις, οἰκοδόμησις· αὐταὶ δὲ κινήσεις, καὶ ἀτελεῖς γε. Οὐ γὰρ ἅμα βαδίζει καὶ βεβάδικεν, οὐδ' οἰκοδομεῖ καὶ ^l ὠκοδόμηκεν, οὐδὲ γίγνεται καὶ γέγονεν, ἢ κινεῖται καὶ ^m κεκίνηκεν· ἀλλ' ἕτερον καὶ κινεῖ καὶ ⁿ κινεῖται. Ἐώρακε δὲ καὶ ὀρᾷ ἅμα τὸ αὐτό, καὶ νοεῖ καὶ ¹⁰ νενόηκεν. Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην ἐνεργειαν λέγω, ἐκείνην δὲ κίνησιν. Τὸ μὲν οὖν ^o ἐνεργείᾳ τί τέ ἐστι καὶ ποῖον, ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δῆλον ἡμῖν ^p ἔστω.

Πότε ^q δὲ δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον καὶ πότε οὔ, διοριστέον· ⁷ οὐ γὰρ ὁποτεοῦν. Οἷον ἡ γῇ ἅρ' ἐστὶν ^r ἄνθρωπος δυνάμει ἢ

^c τὸ add. A^b.F^b. ^d ταῦτα] εἰ ταῦτα A^b. ^e ἀληθεύεσθαι] καὶ ἀληθεύεσθαι T. ^f γὰρ om. T. ^g τὸ T.A^b. ^h ὑπολείπειν A^b. ⁱ ἐπεὶ—sect. 10. κίνησιν om. E.T. ^k τούτων—sect. 10. κίνησιν] hæc expungit A^b. ^l ὠκοδόμηκεν A^b. ^m κεκίνηκεν] κεκίνηται A^b. ⁿ κινεῖται] κεκίνηκεν A^b. ^o ἐνεργείᾳ T, ἐνεργεῖν A^b. ^p ἔσται E.T. ^q δὲ om. T. ^r δυνάμει ἄνθρωπος E.T.

οὔ; Ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
^s τότε ἴσως. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν ^t ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
 2 ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχεία γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουλευθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθὲν κωλύῃ ^v τῶν ἐν αὐτῷ. Ὅμοίως δὲ δυν-
 νάμει καὶ οἰκία, ^w εἰ μηθὲν κωλύει ^x τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
 3 ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἔξωθεν ἐμ-
 ποδίζοντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὐπὼ· δεῖ γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ ^y μεταβάλλειν. Ὅταν ^z δ' ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει· ^a ἐκεῖνο δὲ ἑτέρας ἀρ-
 4 χῆς δεῖται. Ὡσπερ ἡ γῆ οὐπὼ ἀνδριάς δυνάμει· μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἔοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνινον, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^b ξύλον γῆ ἀλλὰ γήινον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^c ἀλλ' ἐκείνινον, ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^e τὸ ὅσπε-
 5 ρόν ἐστιν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γήινον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὐτῇ,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^f ἀπλῶς, τουδὶ δὲ ^g τοδὶ ^h τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ⁱ ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^k ἄλλου λέγεται ^l ἐκείνινον,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^m ὡς τόδε τι ⁿ καὶ ^o οὐσία.
 6 Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον ^p τῷ

^s τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πῶς E, τοῦτο γρ. E. ^t ἂν] δὴ Ab. ^v τῶν] τῷ E. ^w εἰ—οἰκίαν om. Ab. ^x τῶν om. T. ^y μεταβαλεῖν E. ^z δ' om. T. ^a ἐκεῖνα E. ^b ξύλον ἢ γῆ T. ^c ἀλλ' ἐκείνινον αἰεὶ om. Ab. ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. Ab. ^e τὸ ὅσπερ] ὃ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^f ἀπλοῦ T. ^g τοδὶ] τουδὶ T. ^h τὸ add. E.Ab. ⁱ ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^k ἄλλο Ab. et margo E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ^l ἐκεῖνο ὃν τοῦτο Ab. ^m ὡς] οὐ T, εἰ δὲ Ab. ⁿ καὶ om. E.T.Ab. ^o οὐσα E.T. ^p τῷ] τὸ T.

^qεἶναι τόδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχή, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ^rἐγγενομένης ^sἐκείνο οὐ μουσικὴ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδις ^tἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὡς ^vτὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία· ^γὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἰδός τι καὶ τόδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὑλική. Καὶ ὁρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη· ἄμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

¹Ἐπεὶ δὲ τὸ ^wπρότερον διώριστα ^xποσαχῶς λέγεται, **8**
φανερὸν ^yὅτι πρότερον ἐνέργεια δυνάμεώς ἐστιν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὠρισμένης ἢ λέγεται ^zἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταυτῷ ^aγίγνεται· ἐν ταυτῷ γὰρ γένει τῇ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἢ αὐτό. Πάσης ^bδὲ τῆς τοιαύτης ²προτέρα ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῇ οὐσίᾳ· χρόνῳ δ' ἐστὶ μὲν ὥς, ἐστὶ δ' ὡς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δῆλον· ^cτῷ γὰρ ἐνδέχεσθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστι τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικὸν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὁρατικὸν τὸ ὁρᾶν, καὶ ὁρατὸν τὸ δυνατόν ὁρᾶσθαι. ³Ὅ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ^dτὸ τῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦν πρότερον, ἀριθμῷ δ' οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ⁴ἡδὴ ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρότερον τῷ χρόνῳ ἡ ὕλη καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὁρατικόν, ^eἂ δυνάμει μὲν ^fἐστὶν ἄνθρωπος καὶ σῖτος καὶ ὀρών, ἐνεργεία

^q εἶναι] καὶ T, om. E. ^r ἐγγενομένης E. ^s ἐκείνω Ab. ^t ἢ κίνησις] ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις Ab. ^v τὸ] τε Ab. ^w πρῶτον T. ^x ὁσαχῶς E.T. ^y ὅτι τὸ πρότερον T. ^z ἀρχὴ om. T. ^a γίγνεται δυνάμει· ἐν E, γίγνεται—ταυτῷ γὰρ om. Ab. ^b δὲ T. ^c τῷ] τὸ E. ^d τὸ τῷ] ὡδε τὸ τῷ Ab. ^e ἂ om. Ab. ^f ἔσται Ab.

- 5 δ' οὕτω. Ἄλλα τούτων ^ε πρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἰὲ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ^η τὸ ἐνεργεία ὃν ^ι ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος, οἷον ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἰὲ κινουντός τινος πρώτου· τὸ δὲ κινοῦν ^κ ἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ^λ ἅπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἐκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό.
- 6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μὴθὲν ἢ κιθαριστὴν μὴθὲν κιθαρίσαντα· ὁ γὰρ μανθάνων κιθαρίζειν κιθαρίζων μανθάνει κιθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ ^ζ οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἐγίγνετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐδ' ἢ ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μανθάνων οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενησθαι τι ^μ καὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κεκινήσθαι τι (δῆλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τοῦτο) καὶ τὸν μανθάνοντα ἀνάγκη ἔχειν τι ^ς τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἄλλ' οὖν καὶ ταύτῃ γε δῆλον ὅτι ἢ ἐνέργεια καὶ οὕτω προτέρα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἄλλα μὴν καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ^ν τὰ τῇ γενέσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἄνθρωπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ ⁹ εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ἅπαν ἐπ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ^ο τὸ οὐ ἔνεκα, τοῦ τέλους δ' ἔνεκα ἢ γένεσις. Τέλος δ' ἢ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἢ δυνάμεις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὄψιν ἔχωσιν ^ρ ὁρῶσι τὰ ζῶα, ἀλλ' ¹⁰ ὅπως ὁρῶσιν ὄψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσιν· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ^θ θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες· οὗτοι δ' ^ρ οὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ ὥδ' ^ς ἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν.
- ¹¹ Ἐτι ἢ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς τὸ εἶδος· ὅταν δὲ ^τ γ' ἐνεργείᾳ ᾗ, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

^ε τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ^η τὸ om. A^b. ^ι ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. A^b. ^κ ἐνέργεια T. ^λ πᾶν A^b. ^μ καὶ—τι om. T. ^ν τὰ τῇ] ταύτῃ T. ^ο τὸ οὐ] ὅτου A^b. ^ρ τὰ ζῶα ὁρῶσιν T. ^θ θεωρητικὴν om. A^b. ^ρ οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ^ς ἢ post ὥδ' om. A^b. ^τ γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^v Διὸ ὥσπερ οἱ διδά-¹¹
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἴονται τὸ τέλος ἀποδεδω-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὁ
^w Παύσωνος ^x ἔσται Ἑρμῆς· ἀδελος γὰρ ^y καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κἀκεῖνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^z ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ ¹²
τῶν μὲν ^a ἔσχατον ἡ χρήσις, οἷον ὄψεως ^b ἢ ^c ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^d ἔργον,
^e ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἷον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦττον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ.
¹³ Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τί ἐστι παρὰ τὴν χρήσιν τὸ γιγνόμε-
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἐστίν, οἷον ἡ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὕφανσις ἐν τῷ ὕφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἐστὶν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^f ἡ ἐνέργεια, οἷον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζῶν ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζῶν γὰρ ποιά τις ἐστίν. ¹⁴
¹⁵ Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^g ἐνέργειά ἐστιν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῇ
οὐσίᾳ ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἴπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἑτέρα πρὸ ἑτέρας ἕως τῆς ^h τοῦ
αἰεὶ κινούντος πρώτως. Ἀλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν ¹⁵
γὰρ αἰδία πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν, ἐστὶ δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἐστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ⁱ ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνερ-

^v διὸ—τέλος om. E. ^w πάσωνος F^b, πάσσωνος T.A^b. ^x ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^y καὶ om. A^b. ^z λέγεται ἐνέργεια A^b. ^a ἔσχα-
των A^b. ^b ἢ post ὄψεως om. E.T. ^c ὄρασιν T. ^d ἔργον om. A^b.
^e ἐπ' E. ^f ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^g ἐνέργειά τις ἐστι T. ^h τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ⁱ ὑπάρξει ἐν A^b.

- 16 γεῖν. ^kΤὸ ἄρα δυνατόν εἶναι ἐνδέχεται ^lκαὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^mτὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι· τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ ὃ λέγεται ἐνδέχασθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ⁿκατὰ ποσὸν ^oἢ ποιόν.
- 17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθὲν ἄρα τῶν ^pἀφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ^qὄν ἀπλῶς. ^rκατά τι δ' οὐθὲν κωλύει, οἷον ποιόν ἢ ποῦ· ἐνεργεῖα ἄρα ^sπάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^tταῦτα μὴ ἦν, οὐθὲν ἂν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τίς ἐστὶν αἰδῖος. Οὐδ' εἴ τι κινούμενον αἰδῖον, οὐκ ἔστι κατὰ δυνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^vἢ πόθεν ποί·
- 18 ^wτούτου δ' ὕλην οὐθὲν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ αἰεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστρα καὶ ^xὕλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερὸν μὴ ποτε στή, ὃ φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^yπερὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἷον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίπονον εἶναι τὴν συνέχειαν τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^zδύναμις ^aοὐσα,
- 19 ^bοὐκ ^cἐνεργεῖα, ^dαἰτία τούτου. Μιμεῖται δὲ τὰ ^eἄφθαρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἷον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα αἰεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^fαὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἰ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὡδὶ κινεῖν δύναται καὶ μὴ ὡδί,
- 20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^gΑἰ δ' ἄλλοι τῷ παρεῖναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται ^hαἰ αὐταί. Εἰ ἄρα τινές εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσῖαι οἷας λέγουσιν ⁱοἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ιδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^kκίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνεργεῖαι μᾶλλον, ἐκεῖναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^vΟτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέρ-

^k τὸ ἄρα] ἐν παρὰ T. ^l καὶ ante εἶναι om. Ab. ^m τὸ αὐτὸ] τοῦτο T. ⁿ κατὰ τὸ ποσὸν Ab. ^o ἢ κατὰ τὸ ποιόν T. ^p φθαρτῶν E.T. ^q ὄν om. Ab. ^r κατὰ om. E.T. ^s πάντα] ταῦτα Ab. ^t ταῦτα μὴ] αὐτὰ μὴ Ab.Fb. ^v ἢ Ab. ^w τοῦτο Ab. ^x ὕλος T. ^y περὶ] ὑπὲρ E, κατὰ T, εἶναι γρ. E. ^z δυνάμει E. ^a οὐσα om. E.T. ^b οὐδ' Fb. ^c ἐνεργεῖα E.T. ^d αἰτιατοῦ μιμεῖται T. ^e φθαρτὰ Ab.Fb. ^f αὐτὸ E.T. ^g αἰ] ὅσαι E. ^h αὐταί Ab. ⁱ οἱ om. Ab. ^k κίνησις T.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

Ἦ^οτι δὲ ^mκαὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ὅσα γὰρ κατὰ τὸ δύνα-
σθαι λέγεται, ταῦτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ⁿδύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^οκαὶ
ἅμα· ἢ αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ²
ῥᾶμα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐναντία ^ρἅμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνε-
ργείας δὲ ἅμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
Ἦ^οστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύνα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον· ἢ ἄρα ἐνέργεια ¹βελ-
τίων. Ἀνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- ³
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταῦτό
ἄμψω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ^ςτὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδίοις οὐθέν
ἐστιν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^τἐστίν. Εὐρίσκεται ^νδὲ καὶ τὰ δια- ⁴
γράμματα ἐνεργείᾳ· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^ωδ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαὶ ^χτὸ τρίγωνον; Ὅτι αἱ περὶ ^γμῖαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ^zἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλεу-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθύς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθή ⁵
καθόλου; ^αΔιότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἢ τε βάσις δύο καὶ ἢ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότι.
Ἦ^οστε φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. Ἦ^οστ' ἐξ ἐνε-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. F^b. ^m καὶ post δὲ om. A^b.F^b. ⁿ δύνασθαι
τὸ λεγόμενον A^b. ^ο καὶ ante ἅμα om. T. ^ρ ἅμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει
ἅμα A^b. ^α ἅμα ἀδύνατον—ἅμα om. E.T. ¹ βέλτιον E.T. ^ς τὸ] τι
τὸ E.T. ^τ ἐστίν om. E. ^ν δὲ] γὰρ F^b. ^ω δ' ἦν] δ' ἢ A^b. ^χ τὸ
om. F^b. ^γ μῖαν τὴν στιγμὴν T. ^z ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ^α διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γιγνώσκουσιν· ὅστε-
ρον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

ΙΟ ^b Ἐπεὶ δὲ τὸ ὄν ^c λέγεται καὶ τὸ μὴ ὄν ^d τὸ μὲν κατὰ τὰ
σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^e τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν
τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^f κυριώτατα ^g ὄν ἀληθές ἢ ψεύδος,
τοῦτο ^h δ' ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ⁱ τῷ συγκείσθαι ἢ ^k διη-
ρῆσθαι, ^l ὥστε ^m ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ⁿ διαι-
ρεῖσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκείσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναν-
τίως ἔχων ^o ἢ τὰ πράγματα, πότε ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι ^p τὸ
ἀληθές λεγόμενον ἢ ψεύδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λέ-
² γομεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^q σε λευκὸν
εἶναι ^r εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σέ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ
φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ
ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ δ' ^s αἰεὶ διήρηται καὶ ἀδύνατα ^t συντε-
θῆναι, τὰ δ' ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναί ἐστι ^v τὸ συγ-
κεῖσθαι καὶ ἐν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκείσθαι ἀλλὰ
³ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται
ψευδὴς καὶ ἀληθὴς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται
ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἄλ-
λως ἔχειν οὐ ^w γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθές ὅτε δὲ ψεύδος, ἀλλ'
⁴ ^x αἰεὶ ταῦτα ἀληθὴ καὶ ψευδῇ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνθετα τί
τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθές καὶ ^y τὸ ψεύδος; Οὐ γὰρ
ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^z ὅταν ^a συγkéηται, μὴ εἶναι δὲ
^b εἰὰν διηρημένον ἦ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον
τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθές ^c καὶ ψεύδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ-
⁵ ξει καὶ ^d ἐπ' ἐκείνων. ^e Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^e ἀληθές ἐπὶ τούτων

^b ἐπειδὴ Fb. ^c λέγομεν Fb. ^d τὸ μὲν] τὰ μὲν Ab.Fb. ^e τὸ] τὰ Fb.
^f κυριώτατον E. ^g ὄν] ἢ T, εἰ E. ^h δ' ἐπὶ] δὴ ἔτι Ab. ⁱ τὸ E.T.
^k διατηρεῖσθαι T. ^l ὥστε—διαίρεισθαι om. T. ^m ἀληθεύειν Ab. ⁿ δι-
αιρεῖσθαι] διηρῆσθαι Ab. ^o ἢ ante τὰ om. T. ^p τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε
τὸ T. ^q σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^r εἰ—ἡμεῖς om. Ab. ^s αἰεὶ] εἰ T.
^t συνθεῖναι Ab. ^v τὸ ἐν εἶναι καὶ συγκείσθαι T. ^w γίγνεται οὐδὲ ὅτε Ab.
^x αἰεὶ] εἰα T. ^y τὸ ante ψεύδος om. T. ^z ὅταν] εἰα Ab. ^a σύγκει-
ται E. ^b εἰα μὴ διηρημένον T. ^c καὶ ψεύδος] καὶ τὸ ψεύδος E, ἢ τὸ
ψεύδος T. ^d ὑπ' T. ^e ἀληθές ἐν ἐπὶ E.T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές ^fτὸ δὲ
 ψεῦδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ ἑταυτὸ κα-
 τάφασις καὶ ^hφάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατη-
 θῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστίν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τὰς ⁱμὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ ⁶
 ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πᾶσαί εἰσιν ^kἐνεργεῖα, ^lοὐ δυνάμει·
 ἐγίγνοντο ^mγὰρ ἂν καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ
 γίγνεται οὐδὲ φθίρεται· ἕκ τινος γὰρ ἂν ἐγίγνετο. Ὅσα
 δὴ ἐστίν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν
 ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἀλλὰ τὸ ⁿτί ἐστι ζητεῖται ⁷
 περὶ αὐτῶν, εἰ ^oτοιαῦτά ἐστίν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ
 ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι ^pὡς τὸ ψεῦδος, ἐν μὲν ἐστίν, εἰ σύγ-
 κειται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκειται, ψεῦδος. Τὸ δὲ ἐν,
 εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ ⁸
 ἀληθές τὸ νοεῖν ^qαὐτά· τὸ δὲ ψεῦδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη,
 ἀλλ' ἄγνοια, οὐχ ^rοἷα ἢ τυφλότης· ^sἢ μὲν γὰρ τυφλότης
 ἐστίν ὡς ἂν εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ
^tκαὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ,
 εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-
 βάλλειν ^vοἶεται, οὐκ οἷσεται ποτὲ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτὲ
 δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ ἂν), ἀλλὰ τί μὲν τί δ' οὐ, οἷον ἄρ-
 τιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μηθένα, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ.
 Ἀριθμῶ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ
 δ' ^wοὐκ οἷσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς αἰὲ οὕτως
 ἔχοντος.

I.

Τὸ ἐν ὅτι μὲν λέγεται ^xπολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ
 ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγο-
 μένου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ ^yτέσσαρες τῶν πρῶ-

^f τὸ δὲ] ἢ E.T.A^b. ^g τοῦτο T. ^h ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E.
ⁱ μὴ om. T. ^k ἐνέργειαι A^b. ^l οὐ] ἢ T. ^m γὰρ om. T. ⁿ τί om. A^b.
^o ἢ τι αὐτά T. ^p ὡς τὸ] τὸ ὡς A^b, τὸ ὡς τὸ T. ^q ταῦτα A^b. ^r οἷον
 A^b. ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. A^b. ^t ὅτι καὶ A^b. ^v οἷται A^b,
 οἷοιτο F^b. ^w οὐκ] οὐ γρ. E. ^x πλεοναχῶς F^b. ^y τέσσαρες E.

των καὶ καθ' ^z αὐτὰ λεγομένων ἔν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γὰρ τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μηδὲ δεσμῶ· καὶ τούτων μᾶλλον ἔν καὶ πρότε-
 2 ρον, ^a οὐ ἀδιαίρετωτέρα ἢ κίνησις καὶ μᾶλλον ἀπλή. Ἔτι
 τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος·
 μάλιστα δ' εἴ ^b τι φύσει τοιοῦτον καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφω ἢ συνδέσμω, ἀλλ' ἔχει ^c ἐν αὐτῷ τὸ αἴτιον
 3 αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιοῦτον δὲ ^d τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορῆς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἔν.
 Τὰ μὲν δὴ οὕτως ἔν ^e ἢ ^f συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ^g ὧν ἂν ^h ὁ λό-
 4 γος εἰς ἦ. Τοιαῦτα δὲ ὧν ἡ νόησις μία· τοιαῦτα δὲ ὧν ἀδιαί-
 ρετος· ἀδιαίρετος ⁱ δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῶ. Ἀρι-
 θμῶ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ ^k τὸ ^l τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἔν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
 5 οὐσίαις αἴτιον τοῦ ενός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐν τοσαυτα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλου. Πάντα δὲ ταῦτα ἔν ^m τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεί-
 6 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποιά τε ἔν
 λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ⁿ ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ^o τὸ ἐν τοσαυταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἐν
 τούτων, ^p ὧν ἂν ὑπάρχῃ τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐν
 εἶναι ὅτε ^q μὲν τούτων τινὲς ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλω, ὃ καὶ μᾶλλον
 ἐγγὺς τῷ ὀνόματι ^r ἐστὶ, τῇ δυνάμει δ' ἐκείνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ ^s αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
 7 διορίζοντα καὶ τοῦ ^t ὀνόματος ὅρον ἀποδιδόντα. Ἔστι μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἐστὶ δ' ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἀπειρον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον), ἐστὶ δ' ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

^z αὐτὸ E. ^a οὐ] ὧν Ab. ^b τι τῇ φύσει E.T. ^c ἐν] τι ἐν Ab.
^d τῷ] τὸ E.T. ^e ἢ om. E.T. ^f τὸ συνεχές ἢ τὸ Fb. ^g ὧν om. E.T.
^h ὁ om. T. ⁱ δὲ τὰ διαίρετον T. ^k τὸ post δὲ add. E. ^l τῷ] τὸ T.
^m τῷ] τὸ T. ⁿ ἐν T.Ab. ^o τὸ om. Ab. ^p ὑπάρξῃ Fb. ^q μὲν τὸ
 τούτων Ab. ^r ἐστὶ, τῇ] ἢ Ab. ^s αἰτίας T. ^t ὀνόματος τὸν ὅρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὥς μὲν ^ν πρᾶγμα τι καὶ φύσις
 τὸ πῦρ στοιχεῖον, τὸ δὲ ^ω ὄνομα σημαίνει ^χ τὸ τοδὶ συμβε-
 βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὥς πρώτου ἐνυπάρχον-
 τος. ^γ Οὕτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνὸς ^z καὶ τῶν τοιούτων ἀπάν-
 των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^a εἶναι τὸ ἀδιαιρέτω ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^b τῷδε ὄντι ^c καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἴδει ἢ διανοίᾳ, ἢ ^d καὶ
 τῷ ὅλῳ καὶ ^e ἀδιαιρέτῳ. Μάλιστα δὲ ^f τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
 τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ· ἐντεῦθεν ^g γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γὰρ ἐστὶν ^h τὸ ποσὸν ⁹
 γιγνώσκεται· γιγνώσκεται δ' ἢ ἐνὶ ἢ ἀριθμῷ τὸ ποσὸν ἢ
 ποσόν, ὃ δ' ἀριθμὸς ἅπας ἐνὶ. ^υ Ὡστε πᾶν τὸ ποσὸν γιγνώ-
 σκεται ἢ ποσὸν τῷ ἐνὶ, καὶ ^φ πρῶτῳ ^h ποσὰ γιγνώσκεται,
 τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμός. ¹ Ἐντεῦθεν ¹⁰
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ⁱ ^φ πρῶτῳ τε ἑκάστων
 γιγνώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
 ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι-
 νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἑκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
 τό τε ^k ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπήν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
¹ καὶ τάχος τό τε ^m ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
 κινήσεως· ἔστι γὰρ ⁿ τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^ο βάρος
 τοῦ κουφωτέρου. ¹ Ἐν πᾶσι ^p δὴ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν ¹²
 τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὥς
 ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
 καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἢ τῷ ποιῷ ἢ τῷ ποσῷ.
^υ Ὅπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ἢ ¹ προσθεῖναι, τοῦτο ¹³
 ἀκριβὲς ^r τὸ μέτρον· διὸ ^s τὸ ^t τοῦ ^v ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον·
 τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^ν πράγματι καὶ φύσει E.T. ^ω ὄνομα ὅλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
 νει T. ^χ τῷ T. ^γ οὕτως post αἰτίου T. ^z καὶ post ἐνὸς om. T.
^a εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^b τόδε E.T. ^c καὶ ἰδία χωριστῶ Ab. ^d καὶ
 post ἢ add. E.T. ^e ἀδιαιρέτω Ab.Fb: vulgo διωρισμένω. ^f τῷ E.T.Ab.
^g γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^h ποσὰ add. Ab.Fb. ⁱ τε ὧ ἑκάστων πρῶτῳ Ab.
^k ὀποσηνοῦν T, ὀσηνοῦν Ab. ¹ καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^m ὀπο-
 σηνοῦν T, ὀπηλικηνοῦν Fb. ⁿ τι om. Ab. ^ο βαρέος T. ^p δὲ E.T.
⁹ προστιθεῖναι T. ^r τι T. ^s τὸ om. E. ^t τοὺς E, om. T. ^v ἀρι-
 θμοὺς E.

μιμούνται τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ γὰρ ^wσταδίου καὶ ταλάντου καὶ
 αἰ τοῦ μείζονος λάθοι ἂν καὶ ^xπροστεθέν τι καὶ ἀφαιρεθὲν
 14 μᾶλλον ἢ ^yἀπὸ ἐλάττονος. Ὡστε ἀφ' οὗ πρώτου κατὰ τὴν
 αἴσθησιν μὴ ἐνδέχεται, τοῦτο πάντες ποιοῦνται μέτρον καὶ
 ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ βάρους καὶ μεγέθους· καὶ ^zτότ' οἶονται
 εἰδέναι τὸ ποσόν, ὅταν ^aεἰδῶσι διὰ τούτου τοῦ μέτρον. Καὶ
 δὴ καὶ κίνησιν τῇ ἀπλῇ κινήσει καὶ τῇ ταχίστῃ· ^bὀλίγιστον
 15 γὰρ αὕτη ἔχει χρόνον. Διὸ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ ^cτοιοῦτον
 ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον· τὴν κίνησιν γὰρ ὁμαλὴν ὑποτίθενται καὶ
 ταχίστην τὴν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς ἣν κρίνουσι τὰς ἄλλας. Καὶ
 ἐν μουσικῇ δίεσις, ὅτι ἐλάχιστον, καὶ ἐν φωνῇ στοιχεῖον.
 Καὶ ^dταῦτα πάντα ἐν τι οὕτως, οὐχ ὥς κοινόν τι τὸ ἐν, ἀλλ'
 16 ὥσπερ εἴρηται. Οὐκ αἰ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἐν τὸ μέτρον, ἀλλ'
 ἐνίοτε πλείω, οἷον ^eαἱ δίεσεις ^fδύο, αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν
 ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ^gαἱ φωναὶ πλείους αἰς μετροῦμεν,
 καὶ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται καὶ ἡ πλευρὰ ^hκαὶ τὰ μεγέθη
 πάντα. Οὕτω δὴ πάντων μέτρον τὸ ἐν, ⁱὅτι γνωρίζομεν
 ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία διαιροῦντες ἢ κατὰ τὸ ποσόν ἢ κατὰ τὸ
 17 εἶδος. Διὰ τοῦτο τὸ ἐν ἀδιαίρετον, ὅτι τὸ πρῶτον ^kἐκάστων
 ἀδιαίρετον. Οὐχ ὁμοίως δὲ πᾶν ἀδιαίρετον, οἷον πούς καὶ
 μονάς, ἀλλὰ τὸ μὲν ^lπάντῃ, τὸ δ' εἰς ἀδιαίρετα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν ἐθέλει, ὥσπερ εἴρηται ἥδη· ἴσως γὰρ πᾶν συνεχές
 18 διαιρετόν. Ἀεὶ δὲ συγγενές τὸ μέτρον· μεγεθῶν μὲν γὰρ
 μέγεθος, καὶ καθ' ἕκαστον μήκος μῆκος, πλάτους πλάτος,
^mφωνῶν φωνή, βάρους βάρος, μονάδων μονάς. Οὕτω γὰρ
 δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἀριθμῶν ἀριθμός· καίτοι ἔδει, εἰ
 ὁμοίως· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἀξιοῖ, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μονάδων μο-
 νάδας ἀξιόσκει μέτρον ἀλλὰ μὴ μονάδα· ὁ δ' ἀριθμὸς πλῆθος
 19 μονάδων. Καὶ τὴν ἐπιστήμην δὲ μέτρον τῶν πραγμάτων
 λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό, ὅτι γνωρίζομεν τι

^w στασίον T. ^x προστιθέν T. ^y ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος T. ^z τότ'] τὸ
 τοιόνδε A^b. ^a ἴδωσι T. A^b. ^b ὀλιγοστόν A^b. ^c τοιοῦτο μὲν A^b.
^d πάντα ταῦτα T. ^e ἡ δίεσις F^b. ^f δύο αἱ om. T. ^g αἱ om. A^b.
^h καὶ τὰ—οὕτω] μεγέθη τινὰ ὄντα δῆλον A^b. ⁱ ὅτι] εἰ T. ^k ἐκάστω T.
^l πάντως E, πάντῃ πάντως A^b. ^m φωνῶν] φωνῆς E. T.

αὐτοῖς, ^η ἐπεὶ μετροῦνται μᾶλλον ἢ μετροῦσιν. Ἀλλὰ συμβαίνει ἡμῖν ὥσπερ ἂν εἰ ἄλλον ἡμᾶς μετροῦντος ἐγνωρίσαμεν πηλικοί ἐσμέν τῷ τὸν πῆχυν ἐπὶ τοσοῦτον ^ο ἡμῖν ἐπιβάλλειν. Πρωταγόρας δ' ἄνθρωπόν φησι πάντων εἶναι μέτρον, ὥσπερ ²⁰ ἂν εἰ τὸν ἐπιστήμονα εἰπὼν ἢ τὸν αἰσθανόμενον· τούτους δ' ὅτι ^ρ ἔχουσιν ὁ μὲν αἰσθησιν ὁ δὲ ἐπιστήμην, ^q ἃ φαμεν εἶναι μέτρα τῶν ὑποκειμένων. Οὐθὲν δὴ ^τ λέγων περιττὸν φαίνεται ^ς τι λέγειν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ^τ ἐν εἶναι μάλιστα ἐστὶ ²¹ κατὰ τὸ ὄνομα ^ν ἀφορίζοντι μέτρον τι, καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ, εἴτα τοῦ ποιοῦ, φανερόν. Ἔσται δὲ τοιοῦτον τὸ μὲν ἂν ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ ἂν κατὰ τὸ ποιόν· διόπερ ἀδιαίρετον τὸ ἐν ἢ ἀπλῶς ἢ ἢ ἔν.

Κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ζητητέον ποτέρως ² ^ω ἔχει, καθάπερ ἐν τοῖς διαπορήμασιν ἐπήλθομεν, τί τὸ ἐν ἐστὶ καὶ πῶς δεῖ ^χ περὶ αὐτοῦ λαβεῖν, πότερον ὡς οὐσίας τινὸς οὐσης αὐτοῦ τοῦ ενός, καθάπερ οἱ τε Πυθαγόρειοί φασι πρότερον καὶ Πλάτων ὕστερον, ἢ μᾶλλον ὑπόκειται τις φύσις, ^γ καὶ πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν τις φιλίαν εἶναι ^z φησι τὸ ἐν, ὁ δ' ἄερα, ὁ δὲ τὸ ἄπειρον. Εἰ δὲ μηθὲν τῶν καθόλου ² δυνατὸν οὐσίαν εἶναι, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ οὐσίας καὶ ^a περὶ τοῦ ὄντος εἴρηται λόγοις, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ^b οὐσίαν ὡς ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατὸν εἶναι (κοινὸν γάρ) ἀλλ' ἢ κατηγορημα μόνον, δηλὸν ὡς οὐδὲ τὸ ἐν· ^c τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν καθόλου κατηγορεῖται μάλιστα πάντων. Ὡστε οὔτε τὰ γένη ³ ^d φύσεις τινὲς καὶ οὐσίαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, οὔτε τὸ ἐν γένος ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας δι' ἃσπερ οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὴν οὐσίαν. Ἔτι δ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀναγκαῖον ἔχειν. Λέγεται δ' ἰσαχῶς ^e τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν· ὥστ' ⁴

^η ἐπεὶ] εἴτε T. ^ο ἡμῶν E. ^ρ ἔχουσιν Ab. ^q ἃ om. Ab. ^τ λέγοντες περιττὸν φαίνονται T.Ab. ^ς τι om. T. ^τ ἐν E.T. ^ν ἀφορίζοντι] ὁ ἀφορίζουσι E.T. ^ω ἔχειν T. ^χ περὶ τοῦ αὐτοῦ T. ^γ γρ. καὶ προσδεῖ γνωριμωτέρως, ἥτοι ἐλλείπει ἐνδέχεται. ^z τὸ ἐν φησιν Ab. ^a περὶ post καὶ om. T. ^b οὐσία Ab. ^c τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν om. T. ^d φύσει Ab. ^e τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν T.

ἐπεὶ περ ἐν τοῖς ποιοῖς ἐστὶ τι τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, δῆλον ὅτι καὶ ὅλως ζητητέον τί τὸ ἐν, ὥσπερ καὶ τί τὸ ὄν, ὡς οὐχ ἱκανὸν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἡ φύσις 5 αὐτοῦ. Ἄλλα μὲν ἔν γε χρώμασιν ἐστὶ ^f τὸ ἐν ^g χρώμα, οἷον τὸ λευκόν, ^h εἰ τὰ ἄλλα ἐκ τούτου καὶ τοῦ μέλανος φαίνεται γιγνόμενα, τὸ δὲ μέλαν στέρησις λευκοῦ, ὥσπερ καὶ φωτὸς σκότος· τοῦτο δ' ἐστὶ στέρησις φωτός. Ὡστ' εἰ τὰ 6 ὄντα ἦν χρώματα, ἦν ἂν ἀριθμὸς τις τὰ ὄντα. Ἄλλα τίνων; Ἰδῆλον δὴ ὅτι χρωμάτων. Καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι ἐν, οἷον τὸ λευκόν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ ὄντα ἦν, ἀριθμὸς ἂν ἦν, ^k διέσεως μέντοι, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ἡ οὐσία αὐτῶν· καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι οὐ ἡ οὐσία οὐ τὸ ἐν ἀλλὰ δίεσις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φθούγγων στοιχείων ^l ἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς, καὶ τὸ 7 ἐν στοιχείῳ φωνῇ. Καὶ εἰ σχήματα εὐθύγραμμα, σχημάτων ἂν ἦν ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν τὸ τρίγωνον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Ὡστ' εἴπερ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ^m ἐν τοῖς ποσοῖς καὶ ἐν κινήσει ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐνός τινος ἐν ἅπασιν ὃ τε ἀριθμὸς τινῶν καὶ τὸ ⁿ ἐν τι ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ^o αὐτοῦ ἡ οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀνάγκη ὡσαύτως ἔχειν· ὁμοίως γὰρ ἔχει ἐπὶ πάν- 8 των. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐν ἐν ^p παντὶ γένει ἐστὶ τις φύσις, καὶ οὐθενὸς τοῦτό ^q γ' αὐτὸ ἡ φύσις τὸ ἐν, φανερόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν χρώμασι χρώμα ἐν ζητητέον αὐτὸ τὸ ἐν, οὕτω καὶ 9 ἐν οὐσίᾳ ^r οὐσίαν μίαν, αὐτό ^s τε τὸ ἐν. Ὅτι δὲ ταὐτὸ σημαίνει πως τὸ ἐν καὶ ^t τὸ ὄν, δῆλον τῷ τε παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις καὶ μὴ εἶναι ^v ἐν μηδεμιᾷ, οἷον οὐτ' ἐν τῇ ^w τί ἐστὶν οὐτ' ἐν τῇ ποῖον, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ὥσπερ τὸ ὄν, καὶ ^x τῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαι ἕτερόν τι τὸ εἰς ἄνθρω- 10 πος ^y τοῦ ἀνθρώπου, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ^z ἡ ποῖον ἢ ποσόν, ^a καὶ τὸ ἐν εἶναι τὸ ἐκάστω εἶναι.

^f τὸ] τι τὸ E. ^g χρώμα om. F^b. ^h εἰ] εἴτα T. ⁱ δηλαδή ὅτι T. ^k διέσεως T. A^b. ^l ἦν ἂν E. ^m ἐν ante τοῖς om. T. ⁿ τι ἐν] τι ὄν A^b, om. T. ^o αὐτό A^b. ^p ἅπαντι A^b. F^b. ^q γε τὸ ἡ T. ^r οὐσίαν μίαν] καὶ οὐσία μία margo E. ^s τε om. E. ^t τὸ post καὶ om. E. T. ^v ἐν E. T. ^w τί om. A^b. ^x τὸ μὴ T, οὐ τῷ F^b. ^y τοῦ ἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου T. ^z ἢ post τί om. A^b. ^a καὶ om. T.

^a Αντίκειται δὲ τὸ ἐν καὶ ^b τὰ πολλὰ κατὰ πλείους τρό- 3
 πους, ὧν ἓνα τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος ὡς ἀδιαίρετον καὶ διαιρε-
 τόν· τὸ μὲν γὰρ ἢ διηρημένον ἢ διαιρετὸν πλῆθός τι λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἢ μὴ διηρημένον ἔν. Ἐπεὶ ^c οὖν αἱ
 ἀντιθέσεις τετραχῶς, καὶ ^d τούτων κατὰ στέρησιν ^e λέγεται
 θάτερον, ἐναντία ἂν εἴη, καὶ οὔτε ὡς ἀντίφασις οὔτε ὡς τὰ
 πρὸς τι ^f λεγόμενα. Λέγεται δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δηλοῦται ²
 τὸ ἐν ἐκ τοῦ διαιρετοῦ τὸ ἀδιαίρετον διὰ τὸ μᾶλλον αἰσθητὸν
 τὸ πλῆθος εἶναι καὶ τὸ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ὥστε τῷ
 λόγῳ πρότερον τὸ πλῆθος τοῦ ἀδιαιρέτου διὰ τὴν αἴσθησιν.
³ Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει ^h τῶν
 ἐναντίων διεγράψαμεν, ⁱ τὸ ταὐτὸ καὶ ὅμοιον καὶ ἴσον, τοῦ
 δὲ πλῆθους τὸ ἕτερον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον. Λεγομένου ³
 δὲ ^k τοῦ ταυτοῦ πολλαχῶς, [^l καὶ] ἓνα μὲν τρόπον κατ' ἀρι-
 θμὸν ^m λέγομεν ἐνίστε αὐτό, ⁿ τοῦτο δ' ἐὰν καὶ λόγῳ καὶ
 ἀριθμῷ ἐν ἡ, οἷον σὺ σταντῷ καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ ὕλῃ ἐν. Ἐτι
 δ' ἐὰν ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας εἰς ἡ, οἷον αἱ ἴσαι γραμ-
 μαὶ εὐθεῖαι αἱ αὐταί, καὶ ^o τὰ ἴσα καὶ τὰ ἰσογώνια τετρά-
 γωνα, καίτοι πλείω· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἰσότης ἐνότης. Ὅμοια ⁴
 δὲ ἐὰν μὴ ταυτὰ ἀπλῶς ὄντα, μηδὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα
 τὴν ^p συγκειμένην, κατὰ τὸ εἶδος ταυτὰ ^q ἡ, οἷον τὸ μείζον
 τετράγωνον τῷ μικρῷ ὅμοιον, καὶ αἱ ἄνισοι εὐθεῖαι. ^r αὗται
 γὰρ ὅμοιαι μὲν, αἱ αὐταὶ ^s δὲ ἀπλῶς οὐ. Τὰ δ' ἐὰν τὸ αὐτὸ
 εἶδος ἔχοντα, ἐν οἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐγγίγνεται, μήτε
 μᾶλλον ^t ἢ μήτε ἡττον. Τὰ δ' ἐὰν ἡ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἐν ⁵
^v τῷ εἶδει, οἷον τὸ λευκὸν σφόδρα καὶ ἡττον, ὅμοιά φασιν
 εἶναι ὅτι ἐν τὸ εἶδος αὐτῶν. Τὰ δ' ἐὰν πλείω ἔχῃ ταυτὰ ^w ἢ
 ἕτερα, ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα, οἷον καττίτερος ἀργύρῳ ἢ

^b τὰ om. Ab.Fb. ^c γοῦν T. ^d τούτων] οὔτε Ab. ^e θάτερον λέγε-
 ται T. ^f λεγόμενα om. Ab. ^g ἔτι Ab. ^h τῶν ἐναντίων om. Fb. ⁱ τὸ
 ante ταὐτὸ om. T. ^k τοῦ add. Ab.Fb. ^l καὶ om. E. ^m λέγομεν] ὁ
 λέγομεν E.T. ⁿ τοῦτο] τὸ E.T. ^o τὰ ἴσα καὶ om. T. ^p ὑποκειμένην
 E.T. ^q ἢ οἷον] ὥσπερ Ab. ^r αὗται μὲν γὰρ ὅμοιαι, ὅμοιαι δὲ αἱ αὐταὶ
 ἀπλῶς οὐ T. ^s δὲ om. Ab. ^t ἢ μήτε] ἢ μήτε Ab. ^v τὸ εἶδος Fb.
^w ἢ τὰ ἕτερα E.T.

χρυσῷ, ^x χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ ξανθὸν ^γ καὶ πυρρόν. Ὡστε δῆλον
 ὅτι καὶ τὸ ἕτερον καὶ ^z τὸ ἀνόμοιον πολλαχῶς λέγεται. Καὶ
 τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως καὶ τὸ ^a ταυτό, διὸ ^b πᾶν πρὸς
 ἅπαν ἢ ταυτό ἢ ἄλλο· τὸ δ' εἴαν μὴ καὶ ἡ ὕλη καὶ ὁ ^c λόγος
 εἰς, διὸ σὺν καὶ ^d ὁ πλησίον ἕτερος. Τὸ δὲ τρίτον ὡς τὰ ἐν
 τοῖς μαθηματικοῖς. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον ἢ ταυτό διὰ τοῦτο
^γ πᾶν ^e πρὸς πᾶν λέγεται, ὅσα λέγεται ἐν καὶ ὄν. ^f Οὐδὲ γὰρ
 ἀντίφασίς ἐστι τοῦ ταυτοῦ· διὸ οὐ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὄν-
 των (τὸ δὲ μὴ ταυτό λέγεται), ^g ἐπὶ δὲ ^h τῶν ὄντων πάντων
 ἢ γὰρ ἐν ἢ οὐχ ἐν πεφυκὸς ⁱ καὶ ὄν ^k καὶ ἔν. Τὸ μὲν οὖν
 ἕτερον καὶ ταυτόν οὕτως ἀντίκειται, διαφορὰ δὲ καὶ ἐτερότης
⁸ ἄλλο. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον καὶ οὐ ἕτερον οὐκ ἀνάγκη εἶναί
 τινι ἕτερον· πᾶν γὰρ ἢ ἕτερον ἢ ταυτό ὅ τι ἂν ἢ ὄν· τὸ δὲ
 διάφορον τινὸς τινὶ διάφορον, ὥστ' ἀνάγκη ταυτό τι εἶναι ^ϛ
⁹ διαφέρουσιν. Τοῦτο δὲ τὸ ¹ αὐτὸ γένος ἢ εἶδος· πᾶν γὰρ τὸ
 διαφέρον διαφέρει ἢ γένει ἢ εἴδει, γένει μὲν ὧν μὴ ἐστι κοινὴ
 ἢ ὕλη μηδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἷον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς
 κατηγορίας, εἶδει δὲ ὧν τὸ αὐτὸ γένος. Λέγεται δὲ γένος
 ὃ ἄμφω ταυτό ^m λέγονται κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ διάφορα.
¹⁰ ⁿ Τὰ δ' ἐναντία διάφορα, καὶ ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τις. Ὅτι
 δὲ καλῶς τοῦτο ὑποτιθέμεθα, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· πάντα
 γὰρ διαφέροντά ^ο τε φαίνεται, καὶ ^ο ταῦτα οὐ μόνον ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ γένος ἕτερα, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ συστοι-
 χία τῆς κατηγορίας, ὥστ' ἐν ταυτῷ γένει καὶ ^p ταῦτα τῷ
^q εἴδει. Διόρισται δ' ἐν ἄλλοις ποῖα τῷ γένει ταῦτα ἢ
 ἕτερα.

4 ¹ Ἐπεὶ δὲ διαφέρειν ἐνδέχεται ἀλλήλων τὰ διαφέροντα
 πλεῖον καὶ ἔλαττον, ^r ἔστι τις καὶ μεγίστη διαφορὰ, καὶ

^x χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ] πῦρ ἢ E, om. T. ^γ καὶ τὸ πυρρόν E.T. ^z τὸ
 ante ἀνόμοιον om. T. ^a αὐτό T.F^b. ^b ἅπαν A^b. ^c λόγος ἴδιος καὶ τὸ
 πλησιαίτερον. τὸ A^b. ^d τὸ πλησίον ἕτερον T.A^b. ^e πρὸς ἅπαν A^b.
^f οὐ E.T. ^g ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ T. ^h πάντων τῶν ὄντων A^b. ⁱ καὶ ante
 ὄν add. E. ^k καὶ post ὄν om. T. ¹ αὐτὸ] ταυτό E.T. ^m λέγεται A^b.
ⁿ τὰ δ' ἐναντία διάφορα om. T. ^ο τε et ταῦτα om. A^b. ^p ταῦτα]
 ταῦτα T. ^q εἴδει] γένει A^b.F^b. ^r ἔστι] καὶ ἔστι A^b.

ταύτην λέγω ἐναντίωσιν. ^s Ὅτι δ' ἡ μεγίστη ^s ἐστὶ διαφορά, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Τὰ μὲν γὰρ γένει διαφέροντα ^t οὐκ ἔχει ὁδὸν εἰς ἄλληλα, ἀλλ' ἀπέχει πλέον καὶ ἀσύμβλητα· τοῖς δ' εἶδει διαφέρουσιν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσὶν ὡς ἐσχάτων. Τὸ δὲ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον, ὥστε ² καὶ τὸ τῶν ἐναντίων. ¹ Ἀλλὰ μὴν τό γε μέγιστον ἐν ἐκάστω γένει τέλειον. Μέγιστόν τε γὰρ οὐ μὴ ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ ^v τελεία διαφορά, ὥσπερ καὶ τὰλλα τῷ τέλει ἔχειν λέγεται τέλεια. Τοῦ δὲ τέλους οὐθέν ἔξω· ἐσχατον γὰρ ἐν παντί ³ καὶ περιέχει. Διὸ οὐθέν ἔξω τοῦ τέλους, οὐδὲ προσδεῖται οὐθενὸς τὸ τέλειον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἐναντιότης ἐστὶ διαφορά τέλειος, ἐκ ^w τούτων δῆλον· πολλαχῶς δὲ λεγομένων τῶν ἐναντίων, ἀκολουθήσει ^x τὸ τελείως ^y οὕτως ὡς ἂν καὶ τὸ ἐναντίοις εἶναι ^z ὑπάρχει αὐτοῖς. Τούτων δὲ ὄντων φανερόν ⁴ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείῳ ἐναντία εἶναι· οὔτε γὰρ ^a τοῦ ἐσχάτου ἐσχατώτερον εἶη ἂν τι, οὔτε τοῦ ἐνὸς διαστήματος πλείῳ δυοῖν ἐσχατα. Ὅλως ^b τε εἰ ἐστὶν ἡ ἐναντιότης διαφορά, ἡ δὲ διαφορά δυοῖν, ὥστε καὶ ^c ἡ τέλειος. Ἀνάγκη δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων. Καὶ ⁵ γὰρ πλείστον διαφέρει ἡ τέλειος διαφορά. Τῶν τε γὰρ γένει διαφερόντων οὐκ ἐστὶν ἐξωτέρω λαβεῖν καὶ τῶν εἶδει· δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἐστὶ διαφορά· τούτων δ' αὕτη μεγίστη, καὶ τὰ ἐν ^d ταύτῳ γένει πλείστον διαφέροντα ^e τὰναντία· μεγίστη γὰρ διαφορά τούτων ἡ τέλειος. Καὶ τὰ ἐν ταύτῳ δεκτικῷ πλείστον διαφέροντα ⁶ ^f ἐναντία· ἡ γὰρ ὕλη ἡ αὕτη τοῖς ἐναντίοις. Καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλείστον διαφέροντα· καὶ γὰρ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἓν γένος ἡ μία, ἐν οἷς ἡ τελεία διαφορά μεγίστη. Πρώτη δὲ ^g ἐναντίωσις ἔξις καὶ στέρησις ἐστὶν· οὐ πᾶσα δὲ ⁷

^s διαφορά ἐστι T. ^t οὐδὲ Ab. ^v τελεία] τοιαύτη T. ^w τούτου T. ^x τοῦ Ab. ^y ὄντως Fb. ^z ὑπάρχει T. ^a τοῦ om. E. ^b τε] δὲ Ab. ^c ἡ] εἰ T. ^d τούτῳ T. ^e ἐναντία E. ^f ἐναντία om. E. T. ^g ἐναντιότης Fb, ἐναντίως T.

στέρησις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ στέρησις), ἀλλ' ἡ ἥτις
 ἂν τελείᾳ ᾖ. Τὰ δ' ἄλλα ἐναντία κατὰ ταῦτα λεχθήσεται,
 τὰ μὲν τῷ ἔχειν, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν ἢ ποιητικὰ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 8 ἰλήψαι εἶναι καὶ ἀποβολαὶ τούτων ἢ ἄλλων ἐναντίων. Εἰ
 δὴ ἀντίκειται μὲν ἀντίφασις καὶ στέρησις καὶ ἐναντιότης καὶ
 τὰ πρὸς τι, τούτων δὲ πρῶτον ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δὲ
 μηθέν ἐστι μεταξύ, τῶν δὲ ἐναντίων ἐνδέχεται, ὅτι μὲν οὐ
 ταυτὸν ἀντίφασις καὶ τὰναντία δηλον, ἡ δὲ στέρησις ἀντί-
 9 φασίς τίς ἐστίν. Ἡ γὰρ τὸ ἀδύνατον ὅλως ἔχειν, ἢ ὃ ἀν-
 πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει, ἐστερῆται ἢ ὅλως ἢ πῶς ^k ἀφορισθέν·
 πολλαχῶς γὰρ ἤδη τοῦτο λέγομεν, ὥσπερ διήρηται ἡμῖν ἐν
 ἄλλοις. Ὡστ' ἐστίν ἡ στέρησις ἀντίφασίς τις, ἢ ἀδυναμία
 10 διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ. Διὸ ἀντιφάσεως
 μὲν οὐκ ἐστὶ μεταξύ, στερησεως δὲ τινός ἐστιν· ἴσον μὲν γὰρ
 ἢ οὐκ ἴσον πᾶν, ἴσον δ' ἢ ἄνισον οὐ πᾶν, ἀλλ' εἶπερ, μόνον
 ἐν τῷ δεκτικῷ τοῦ ἴσου. Εἰ δὴ ¹ αἰ γενέσεις τῇ ὕλῃ ἐκ τῶν
 ἐναντίων, γίνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τῆς τοῦ εἶδους
 ἕξεως ἢ ^m ἐκ στερησεώς τινος τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς,
 δηλον ὅτι ἡ μὲν ἐναντιώσις στέρησις ἂν ⁿ τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ
 11 στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης. Αἵτιον δ' ὅτι πολλα-
 χῶς ἐνδέχεται ἐστερηῆσθαι τὸ ἐστερημένον· ἐξ ὧν γὰρ ^o αἰ
 μεταβολαὶ ἐσχάτων, ἐναντία ταῦτα. Φανερόν δὲ καὶ διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς. Πᾶσα γὰρ ^p ἐναντιώσις ἔχει στέρησιν ^q θα-
 τέρου τῶν ἐναντίων. Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πάντα· ἀνισότης μὲν
 γὰρ ἰσότητος, ἀνομοιότης δὲ ^r ὁμοιότητος, κακία δὲ ἀρετῆς.
 12 Διαφέρει δὲ ὥσπερ εἴρηται· τὸ μὲν γὰρ ^s εἶναι μόνον ἢ ἐστε-
 ρημένον, τὸ δ' εἶναι ἢ ποτέ ἢ ἔν τινι, οἷον ^t ἂν ἐν ἡλικίᾳ τινὶ ἢ
 τῷ κυρίῳ ἢ πάντῃ. Διὸ τῶν μὲν ἐστὶ μεταξύ, καὶ ἐστὶν οὔτε
 ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὔτε κακός, τῶν δὲ οὐκ ἐστίν, ^v ἀλλ'
 13 ἀνάγκη εἶναι ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Ἐτι τὰ μὲν ἔχει τὸ

^h εἴτις T. ⁱ λείψεις E.T. ^k πολλαχῶς ἀφορισθέν T. ¹ αἰ μὲν
 γενέσεις F^b. ^m ἐκ om. E.T. ⁿ τις om. A^b. ^o αἰ om. T. ^p ἐναν-
 τιότης F^b. ^q θάτερον A^b. ^r ἀνομοιότητος T. ^s μόνον εἶναι T. ^t ἂν
 om. A^b. ^v ἀλλ' om. T.

ὑποκείμενον ὀρισμένον, τὰ δ' οὐ. Ὡστε φανερόν ὅτι αἰεὶ
θάτερον τῶν ἐναντίων λέγεται κατὰ στέρησιν· ἀπόχρη δὲ
καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων, οἷον τὸ ἐν καὶ τὰ
πολλά· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἐνί ᾧ ἔστιν ἐναντίον, ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς 5
ἀντίκειται τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά καὶ τὸ ἴσον τῷ μεγάλῳ καὶ
τῷ μικρῷ. Ὡς γὰρ πότερον αἰεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν,
οἷον πότερον λευκὸν ἢ μέλαν, καὶ πότερον λευκὸν ἢ οὐ λευ-
κόν· πότερον δὲ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν οὐ λέγομεν, εἰ μὴ ἐξ
ὑποθέσεως καὶ ζητοῦντες, οἷον πότερον ἦλθε Κλέων ἢ Σωκρά-
της. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ἐν οὐθενὶ γένει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ 2
τοῦτο ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τὰ γὰρ ἀντικείμενα μόνον οὐκ ἐνδέ-
χεται ἅμα ὑπάρχειν· ὅ καὶ ἐνταῦθα χρῆται ἐν τῷ πότερος
ἦλθεν· εἰ γὰρ ἅμα ἐνεδέχeto, γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Εἰ δὲ
καὶ οὕτως, ὁμοίως ἐμπίπτει εἰς ἀντίθεσιν, εἰς τὸ ἐν ἢ
πολλά, οἷον πότερον ἀμφοτέροι ἦλθον ἢ ἄτερος. Εἰ δὲ ἐν 3
τοῖς ἀντικειμένοις αἰεὶ τοῦ πότερου ἢ ζήτησις, λέγεται δὲ
πότερον μείζον ἢ ἔλαττον ἢ ἴσον, τίς ἐστίν ἢ ἀντίθεσις πρὸς
ταῦτα τοῦ ἴσου; Οὔτε γὰρ θατέρῳ μόνῳ ἐναντίον οὐτ' ἀμ-
φοῖν· τί γὰρ ἂ μᾶλλον τῷ μείζονι ἢ τῷ ἐλάττονι; Ἐτι τῷ
ἀνίσῳ ἐναντίον τὸ ἴσον· ὥστε πλείοσιν ἔσται ἢ ἐνί. Εἰ 4
δὲ τὸ ἄνισον σημαίνει τὸ αὐτὸ ἅμα ἀμφοῖν, εἴη μὲν ἂν
ἀντικείμενον ἀμφοῖν καὶ ἡ ἀπορία ἰβοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ
ἄνισον δυάδα εἶναι. Ἀλλὰ συμβαίνει ἐν δυοῖν ἐναντίον· ὅπερ
ἀδύνατον. Ἐτι τὸ μὲν ἴσον μεταξὺ κ φαίνεται μεγάλου καὶ 5
μικροῦ, ἐναντίωσις δὲ μεταξὺ οὔτε φαίνεται οὔτε ἐκ τοῦ
ὀρισμοῦ δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη τελεία μεταξὺ τίνος οὔσα,
ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει αἰεὶ ἑαυτῆς τι ἢ μεταξύ. Λείπεται δὲ ἢ
ὡς ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἢ ὡς στέρησιν. Θατέρου μὲν διή

ᾧ ἔστιν om. A^b. F^b. x τῷ om. A^b. y τὸ γὰρ] εἰ γὰρ τὸ A^b. et
γρ. E. z οὐ κατ' ἀνάγκην γρ. E. a ἦλθεν] ἐλθεῖν T. A^b. b ὁμως E,
ὁ μὲν T. c ἐκπίπτει A^b. d μᾶλλον ἢ τῷ E. T. e ὥστ' ἐν πλ. E. T.
f ἢ ἐν ἐνί E. g ἅμα om. A^b. h ἂν add. E. i βοήθεια A^b. k φαίνε-
ται καὶ μεγάλου καὶ T. l δὲ οὐδεμία μεταξὺ A^b. m αὕτη A^b. n με-
ταξύ] μεταξύ τίνος οὔσα E. T. o ὡς om. F^b.

- 6 οὐκ ἐνδέχεται· τί γὰρ μᾶλλον τοῦ μεγάλου ἢ μικροῦ; Ἀμφοῖν ἄρα ἀπόφασις στερητική. Διὸ καὶ πρὸς ἀμφοτέρω τὸ πότερον λέγεται, πρὸς δὲ θάτερον οὐ, οἷον πότερον μείζον ἢ ἴσον, ἢ πότερον ἴσον ἢ ἔλαττον· ἀλλ' αἰετρία. Οὐ στέρησις δὲ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ πᾶν ἴσον ὃ μὴ μείζον ἢ ἔλαττον, ἀλλ' ἐν οἷς πέφυκεν ἐκεῖνα. Ἔστι δὴ τὸ ἴσον τὸ μήτε μέγα μήτε μικρόν, πεφυκὸς δὲ ἡ μέγα ἢ μικρόν εἶναι· καὶ ἀντίκειται ἀμφοῖν ὡς ἀπόφασις στερητική, διὸ καὶ μεταξύ ἐστιν. Καὶ τὸ μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακὸν ἀντίκειται ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀνώνυμον· πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἐκάτερον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δεκτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μήτε λευκὸν 8 μήτε μέλαν. Ἐν δὲ οὐδὲ τοῦτο λέγεται, ἀλλ' ὠρισμένα πως τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἢ ἀπόφασις αὕτη ἀνάγκη γὰρ ἢ φαιὸν ἢ ὠχρὸν εἶναι ἢ τοιοῦτόν τι 9 ἄλλο. Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέγεσθαι πάντα, ὥστε ἔσεσθαι ὑποδήματος καὶ χειρὸς μεταξύ τὸ μήτε ὑπόδημα μήτε χεῖρα, ἔπειρ καὶ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὡς πάντων ἐσομένου τινὸς μεταξύ. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν.
- 10 Ἡ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασις ἐστὶν ὧν ἔστι μεταξύ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι· τῶν δ' οὐκ ἔστι διαφορά· ἐν ἄλλῳ γὰρ γένει ὧν αἱ συναποφάσεις, ὥστ' οὐχ ἐν τῷ ὑποκείμενον.
- 6 Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἐνὶ ἀπλῶς ἀντίκειται, συμβαίνει ἕνια ἀδύνατα. Τὸ γὰρ ἐν ὀλίγον ἢ ὀλίγα ἔσται 2 τὰ γὰρ πολλὰ καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀντίκειται. Ἔτι τὰ δύο πολλά, ἔπειρ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον, λέγεται δὲ καὶ τὰ δύο διπλάσια· ὥστε τὸ ἐν ὀλίγον· πρὸς τί γὰρ πολλὰ τὰ δύο εἰ μὴ πρὸς ἐν τε καὶ τὸ ὀλίγον; Οὐθὲν γὰρ ἐστὶν

Ρ τρία οὐ. στέρησις Τ. 9 ἢ post δὲ add. Αḇ. ρ μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν Ε.Τ. 8 οὐ Ε.Τ. τ τὰ χρώματα om. Αḇ. ν ἄλλο] ἄλλο ὠρισμένον Αḇ. w ἔσεσθαι] λέγεσθαι γρ. Ε. x ἐπείπερ Αḇ. y τοῦ om. Αḇ. z ἀντίκεινται Ε.Τ. α καὶ τὰ] κατὰ τὰ Ε, κατὰ Τ. β διπλάσια om. Ε.Τ. c καὶ πρὸς τὸ Αḇ.

ἐλαττον. ^dἜτι ὡς ἐν μήκει τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, οὕτως ἐν πλήθει τὸ πολὺ ^e καὶ ὀλίγον, καὶ ὃ ἂν ἦ πολὺ καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ. Εἰ μὴ τι ἄρα διαφέρει ^f ἐν συνεχείᾳ ³ εὐορίστω τὸ ὀλίγον, πληθὸς τι ἔσται. ^gὩστε τὸ ἐν πληθὸς ^hτι, εἴπερ καὶ ὀλίγον· τοῦτο δ' ἀνάγκη, εἰ τὰ δύο πολλὰ. ⁴Ἀλλ' ἴσως τὰ πολλὰ λέγεται ⁱμέν πως καὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ὡς διαφέρον, οἷον ὕδωρ πολὺ, πολλὰ δ' οὐ. ⁴Ἀλλ' ὅσα διαιρετά, ⁴ἐν τούτοις λέγεται, ἓνα μὲν τρόπον εἰ ἡ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ^kἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τι, καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως πληθὸς ἔχον ἔλλειψιν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμὸς, ὃ ^lκαὶ ἀντίκειται τῷ ἐνὶ μόνον. Οὕτως γὰρ λέγομεν ἐν ἡ πολλὰ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ἐν καὶ ἓνα ἢ λευκὸν καὶ ^mλευκά, καὶ τὰ μεμετρημένα πρὸς τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρητόν. Οὕτως καὶ τὰ πολλαπλάσια ⁵ⁿλέγεται· πολλὰ γὰρ ^oἕκαστος ἀριθμὸς ὅτι ^pἓνα καὶ ὅτι μετρητὸς ἐνὶ ἕκαστος, καὶ ὡς τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐνί, οὐ τῷ ὀλίγῳ. Οὕτω μὲν οὖν ἐστὶ πολλὰ καὶ τὰ δύο, ὡς δὲ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ἢ πρὸς τι ἢ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρῶτον. ⁶Ὀλίγα δ' ἀπλῶς τὰ δύο· πληθὸς γὰρ ἐστὶν ἔλλειψιν ἔχον πρῶτον. Διὸ ^qκαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀπέστη ⁴Ἀναξαγόρας εἰπὼν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πλήθει καὶ μικρότητι· ἔδει δ' εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ “καὶ μικρότητι” καὶ ὀλιγότητι· οὐ γὰρ ἄπειρα, ἐπεὶ τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἐν, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο. ⁷Ἀντίκειται ^rδὴ τὸ ^sἐν καὶ ⁷τὰ πολλὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ὡς μέτρον μετρητῶ· ^tταῦτα δὲ ὡς τὰ πρὸς τι, ^vὅσα μὴ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι. ^wΔιήρηται δ' ἡμῖν ἐν ἄλλοις ὅτι διχῶς λέγεται τὰ πρὸς τι, τὰ μὲν ὡς ἐναντία, τὰ δ' ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, ^xτῷ λέγεσθαί τι ἄλλο πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ἐν ἐλαττον εἶναι τινός, οἷον τοῖν 8 δυοῖν, οὐθὲν κωλύει· οὐ γὰρ εἰ ἐλαττον καὶ ὀλίγον. Τὸ δὲ

^d ἔτι εἰ ὡς E.T. ^e καὶ τὸ ὀλίγον T. ^f ἐν] ἐπὶ F^b. ^g εὐορίστω T.
^h τι] τι ἔσται E, τι ἔστιν T. ⁱ μέν πως] μέν ὡς E.T. ^k ἢ ante
ἀπλῶς om. A^b. ^l καὶ om. T. ^m λευκά] λευκόν T. ⁿ λέγεται]
λέγεται πολλὰ A^b. ^o ἕκαστος ὁ ἀριθμὸς E. ^p ἐν E.T. ^q καὶ om.
E.T.F^b. ^r δὲ T. ^s ἐν—ἀριθμοῖς] ἐν τοῖς πολλοῖς E.T. ^t ταῦτα]
τὰ E.T. ^v ὅσα—τι om. A^b. ^w διήρηται—τι om. T. ^x τῷ] τὸ T.

- πλήθος ὡς οἶον γένος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ ἀριθμὸς
 πλήθος ἐνὶ μετρητόν. Καὶ ἀντίκειται πως τὸ ἐν καὶ ἀριθμός,
 οὐχ ὡς ἐναντίον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται τῶν πρὸς τι ἓνα· ἢ
 9 γὰρ μέτρον, τὸ δὲ μετρητόν, ταύτῃ ἀντίκειται. Διὸ οὐ πᾶν
 ὃ ἂν ἢ ἐν ἀριθμός ἐστιν, οἶον εἴ τι ἀδιαίρετόν ἐστιν. Ὁμοίως
 δὲ λεγομένη ἢ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητόν οὐχ ὁμοίως
 ἀποδίδωσιν· δόξειε μὲν γὰρ ἂν μέτρον ἢ ἐπιστήμη εἶναι, τὸ
 δ' ἐπιστητόν τὸ μετρούμενον, συμβαίνει δ' ἐπιστήμην μὲν
 πᾶσαν ^a ἐπιστητόν εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητόν μὴ πᾶν ἐπιστήμην,
 10 ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ἐπιστήμη μετρεῖται τῷ ἐπιστητῷ. Τὸ
 δὲ πλήθος οὔτε τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον, ἀλλὰ ^b τούτῳ μὲν τὸ
 πολὺ ὡς ὑπερέχον· πλήθος ^c ὑπερεχομένῳ πλήθει, οὔτε τῷ
 ἐνὶ πάντως· ἀλλὰ τὸ ^d μὲν ὥσπερ εἴρηται, ὅτι διαιρετόν τὸ
^e δ' ἀδιαίρετον, τὸ δ' ὡς πρὸς τι, ὥσπερ ἢ ἐπιστήμη ἐπι-
 στητῷ ἐὰν ἢ ἀριθμός· τὸ δ' ἐν μέτρον.
- 7 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται εἶναί ^f τι μεταξὺ καὶ
 ἐνίων ἔστιν, ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι ἑτὰ μεταξύ· πάντα
 γὰρ τὰ μεταξὺ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ὧν ἐστὶ μεταξύ.
 2 Μεταξύ μὲν γὰρ ταῦτα λέγομεν εἰς ^h ὅσα μεταβάλλειν
ⁱ ἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον· οἶον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ
 τὴν νήτην εἰ μεταβαίνει τῷ ^k ὀλιγίστῳ, ἥξει πρότερον εἰς
 τοὺς μεταξύ φθόγγους, καὶ ἐν χρώμασιν εἰ ἥξει ἐκ τοῦ λευ-
 κοῦ εἰς τὸ μέλαν, πρότερον ἥξει εἰς τὸ φοινικοῦν καὶ φαιὸν
 3 ἢ εἰς τὸ μέλαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μεταβάλλειν
 δ' ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γένος οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ
 συμβεβηκός, οἶον ἐκ χρώματος εἰς σχῆμα. Ἀνάγκη ἄρα τὰ
 μεταξύ ^l καὶ αὐτοῖς καὶ ὧν μεταξύ εἰσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει
 εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάντα γε τὰ μεταξύ ἐστὶν ἀντικειμένων
 τινῶν· ἐκ τούτων γὰρ ^m μόνων καθ' αὐτὰ ἔστι μεταβάλλειν.
 4 Διὸ ἀδύνατον εἶναι μεταξύ μὴ ἀντικειμένων· εἴη γὰρ ἂν με-

γ οἶον ὡς γένος E.T.Fb. z ὡς] ὧ T. a ἐπιστητόν] ἐπιστητὴν Ab.
 b τοῦτο T. c ὑπ. τῷ πλήθει T. d μὲν] μὲν ἐν Ab. e δ' prius om. E.
 f τι om. T.Ab. g τὰ om. T. h ὅσα] ἃ T. i πρότερον ἀνάγκη E.T.
 k ὀλιγίστῳ λόγῳ ἥξει E.T. l καὶ ante αὐτοῖς om. Ab. m μόνον Ab.

ταβολή καὶ μὴ ἐξ ἀντικειμένων. Τῶν δ' ἀντικειμένων ἀντι-
 φάσεως μὲν οὐκ ἔστι μεταξὺ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀντίφασις,
 ἀντίθεσις ἧς ὁπωῦν θάτερον μόνον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης
 οὐθέν μεταξὺ. Τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν πρὸς τι, τὰ δὲ στέ-
 ρησις, τὰ δ' ἐναντία ἐστίν. Τῶν δὲ πρὸς τι ὅσα μὴ ἐναντία, ⁵
 οὐκ ἔχει μεταξὺ. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν.
 Τί γὰρ ἐπιστήμης καὶ ἐπιστητοῦ μεταξὺ; Ἀλλὰ μέγαλον
 καὶ μικροῦ. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν ταύτῳ γένει τὰ μεταξὺ, ὥσπερ
 δέδεικται, καὶ μεταξὺ ἐναντίων, ἀνάγκη αὐτὰ συγκεῖσθαι ἐκ
 τούτων τῶν ἐναντίων. Ἡ γὰρ ἔσται τι γένος αὐτῶν ἢ
 οὐθέν. Καὶ εἰ μὲν γένος ἔσται οὕτως ὥστ' εἶναι πρότερόν ⁶
 τι τῶν ἐναντίων, αἱ διαφοραὶ ὁ πρότεραι ἐναντίαι ἔσονται αἱ
 ποιήσασαι τὰ ἐναντία, εἶδη ὡς ⁷ γένους· ἐκ γὰρ τοῦ γένους
 καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἶδη. Οἶον εἰ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν ⁷
⁸ ἐναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκρι-
 τικὸν χρῶμα, αὐται αἱ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκρι-
 τικὸν πρότεραι· ὥστε ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ⁸ πρότερα.
 Ἀλλὰ μὴν τὰ γ' ἐναντίως διαφέροντα μᾶλλον ἐναντία, καὶ ⁸
 τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξὺ ἐκ τοῦ γένους ἔσται καὶ τῶν διαφο-
 ρῶν· οἶον ὅσα ⁹ χρώματα τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι με-
 ταξὺ, ταῦτα ⁹ δεῖ ἐκ τοῦ γένους λέγεσθαι (ἔστι δὲ γένος τὸ
 χρῶμα) καὶ ἐκ διαφορῶν τινῶν. Αὐται δ' οὐκ ἔσονται τὰ ⁹
 πρῶτα ἐναντία· εἰ δὲ μή, ἔσται ἕκαστον ἢ λευκὸν ἢ μέλαν.
 Ἐτεραι ἄρα· μεταξὺ ¹⁰ ἄρα τῶν πρώτων ἐναντίων αὐται
 ἔσονται. Αἱ πρῶται ¹⁰ δὲ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ ¹⁰ συγ-
 κριτικόν. Ὡστε ταῦτα πρῶτα ζητητέον ὅσα ἐναντία μὴ ἐν
 γένει, ἐκ τίνος τὰ μεταξὺ αὐτῶν. Ἀνάγκη γὰρ τὰ ἐν ταύτῳ ¹⁰
 γένει ἐκ τῶν ἀσυνθέτων τῷ γένει συγκεῖσθαι ἢ ἀσύνθετα
 εἶναι. Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί·
 τὰ δὲ μεταξὺ ἢ πάντα ἢ οὐθέν. Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων γίγνε-

ⁿ ἔχει τὰ μεταξὺ E. ^o πρότερον E.T. ^p γένους. ἐκ] γένει. εἰ T.
^q τὰναντία E.T. ^r ὥστε—πρότερα om. T. ^s πρότερον E. ^t χρώ-
 ματος T. ^v δὴ ἐκ τε τοῦ T. ^w ἄρα ante τῶν om. T. ^x δὲ] γρ.
 καὶ χωρὶς τοῦ δὲ συνδέσμου, ἵνα στίζωμεν μέχρι τοῦ διαφοραὶ margo E.
^y συγκριτικόν καὶ ὥστε T.

ταί τι, ὥστ' ἔσται μεταβολή εἰς τοῦτο πρὶν ἢ εἰς αὐτά·
 ἑκατέρου γὰρ καὶ ἦττον ἔσται καὶ μᾶλλον. Μεταξὺ ἄρα
 11 ἔσται καὶ τοῦτο τῶν ἐναντίων. Καὶ τᾶλλα ἄρα πάντα σύν-
 θετα ^z τὰ μεταξὺ· τὸ γὰρ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δ' ἦττον
 σύνθετόν ^a πῶς ἐξ ἐκείνων ὧν λέγεται εἶναι τοῦ μὲν μᾶλλον
 τοῦ δ' ἦττον. Ἐπεὶ ^b δ' οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῇ
 τῶν ἐναντίων, ἅπαντ' ἂν ἐκ τῶν ἐναντίων εἴη τὰ μεταξὺ.
 12 Ὡστε καὶ τὰ κάτω πάντα, καὶ τὰναντία καὶ τὰ μεταξὺ,
 ἐκ τῶν πρώτων ἐναντίων ἔσονται. Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ
 ἐν τε ταύτῳ γένοι πάντα καὶ μεταξὺ ἐναντίων καὶ σύγκειται
 ἐκ τῶν ἐναντίων ^c ἅπαντα, δηλον.

- 8 Τὸ δ' ἕτερον τῷ εἶδει τινός τι ἕτερόν ἐστι, καὶ δεῖ τοῦτο
 ἀμφοῖν ὑπάρχειν· οἷον εἰ ζῶον ἕτερον τῷ εἶδει, ἄμφω ζῶα.
 Ἀνάγκη ^d ἄρα ἐν γένει τῷ αὐτῷ εἶναι τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Τὸ
 γὰρ ^e τοιοῦτον γένος καλῶ, ^f ᾧ ἄμφω ἐν ταῦτό λέγεται, μὴ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔχον διαφοράν, εἴθ' ὥς ὕλη ὃν ^g εἴτ' ἄλ-
 2 λως. Οὐ μόνον γὰρ δεῖ τὸ κοινὸν ὑπάρχειν, οἷον ἄμφω ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἑκατέρῳ τοῦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, οἷον τὸ μὲν
 ἵππον τὸ δὲ ἄνθρωπον. ^h Διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλ-
 λήλων ἐστὶ τῷ εἶδει. Ἐστὶ δὴ καθ' ⁱ αὐτὰ τὸ μὲν ^k τοιονδί
 ζῶον τὸ δὲ τοιονδί, οἷον τὸ μὲν ἵππος τὸ δ' ἄνθρωπος.
 1^a Ἀνάγκη ἄρα τὴν διαφορὰν ταύτην ἑτερότητα τοῦ γένους
 3 εἶναι. Λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἑτερότητα ἢ ἕτερον
 ποιεῖ τοῦτο αὐτό. Ἐναντίωσις τοίνυν ἔσται αὕτη. Δηλον
 δὲ ^m καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάντα γὰρ διαιρεῖται τοῖς ἀν-
 τικειμένοις, καὶ ὅτι τὰναντία ἐν ταύτῳ γένοι, δέδεικται· ἢ γὰρ
 ἐναντιότης ἦν διαφορὰ τελεία. ⁿ Ἡ δὲ διαφορὰ ἢ εἶδει
 πᾶσα τινός τι· ὥστε τοῦτο τὸ αὐτό τε καὶ γένος ἐπ' ἀμ-
 4 φοῖν. Διὸ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς
 κατηγορίας, ὅσα εἶδει διάφορα καὶ μὴ γένοι, ἕτερα τε ἀλλή-

^z τὰ om. T. ^a πῶς δ' ἐξ T. ^b δ' οὐκ] οὖν οὐκ E. ^c πάντα E.T.
^d ἄρα] καὶ A^b. ^e τοιοῦτο E. ^f ᾧ E.T. ^g εἴτ' εἴθ' ὥς A^b. ^h διὰ A^b.
ⁱ αὐτὸ E.T. ^k τοιονδί] τοῖον τὸ T. ¹ ἀνάγκη—εἶναι om. T. ^m καὶ
 om. A^b. ⁿ γρ. καὶ οὕτως· ἢ δὲ διαφορὰ ἢ τέλειος τινός τι E.

λων μάλιστα· τελεία γὰρ ἡ διαφορά, καὶ ἅμα ἀλλήλοις οὐ
 γίγνεται. Ἡ ἄρα διαφορὰ ἐναντίωσίς ἐστιν. Τοῦτο ὁ ἄρα
 ἐστὶ τὸ ἐτέροις εἶναι τῷ εἶδει, ἢ τὸ ἐν ταύτῳ γένει ὄντα ἐναν-
 τίωσιν ἔχειν ἄτομα ὄντα. Ἡ Ταῦτὰ δὲ τῷ εἶδει, ὅσα μὴ 5
 ἔχει ἐναντίωσιν ἄτομα ὄντα· ἐν γὰρ τῇ διαιρέσει καὶ ἐν τοῖς
 μεταξὺ γίγνονται ἐναντιώσεις πρὶν εἰς τὰ ἄτομα ἐλθεῖν.
 Ὡστε φανερόν ὅτι πρὸς τὸ καλούμενον ἢ ὃν γένος οὔτε ταύ- 6
 τὸν οὔτε ἕτερον τῷ εἶδει οὐθέν ἐστι τῶν ὡς γένους εἰδῶν
 ὁ προσηκόντων· ἡ γὰρ ὕλη ἀποφάσει δηλοῦται, τὸ δὲ γένος
 ὕλη ἢ οὐ λέγεται γένος, μὴ ὡς τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ὡς
 ἢ τὸ ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ πρὸς τὰ μὴ ἐν ταύτῳ γένει, ἀλλὰ
 διοίσει τῷ γένει ὡς ἐκείνων, εἶδει δὲ ἢ τῶν ἐν ταύτῳ γένει.
 Ἐναντίωσιν γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὴν διαφορὰν οὐ ὅτι διαφέρει
 εἶδει· αὕτη δ' ὑπάρχει τοῖς ἐν ταύτῳ γένει οὖσι μόνοις.

Ἀπορήσειε δ' ἂν ὁ τις διὰ τί ἢ γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἶδει δια- 9
 φέρει, ἐναντίου τοῦ θήλεος καὶ τοῦ ἄρρενος ὄντος. τῆς δὲ δια-
 φορᾶς ἐναντιώσεως· οὐδὲ ζῶον θῆλυ καὶ ἄρρεν ἕτερον τῷ
 εἶδει, καίτοι καθ' ἢ αὐτὸ τοῦ ζῴου αὕτη ἢ διαφορὰ καὶ οὐχ
 ὡς λευκότης ἢ μελανία, ἀλλ' ἢ ζῶον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρ-
 ρεν ὑπάρχει. Ἔστι δ' ἢ ἀπορία αὕτη σχεδὸν ἢ αὕτη καὶ 2
 διὰ τί ἢ μὲν ποιεῖ τῷ εἶδει ἕτερα ἐναντίωσις, ἢ δ' οὐ, οἷον τὸ
 πεζὸν καὶ τὸ πτερωτόν, λευκότης δὲ καὶ μελανία οὐ. Ἡ ὅτι
 τὰ μὲν οἰκεῖα πάθη τοῦ γένους, τὰ δ' ἢ ττον; ἢ Καὶ ἐπειδὴ
 ἐστὶ τὸ μὲν λόγος τὸ δ' ὕλη, ὅσαι μὲν ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναν-
 τιότητες εἶδει ποιοῦσι διαφορὰν, ὅσαι δ' ἐν τῷ συνειλημμένῳ
 τῇ ὕλῃ οὐ ποιοῦσιν. Διὸ ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ οὐδὲ 3
 μελανία, οὐδὲ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διαφορὰ κατ' εἶδος
 πρὸς μέλανα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ὄνομα ἐν τεθῇ. Ὡς ὕλη γὰρ
 ὁ ἀνθρώπος, οὐ ποιεῖ δε διαφορὰν ἢ ὕλη· οὐκ ἀνθρώπου γὰρ
 εἶδη εἰσὶν οἱ ἀνθρώποι διὰ τοῦτο, καίτοι ἕτεραι αἱ σάρκες

ὁ ἄρα] γὰρ E.T. ἢ τὸ ἐν] τῷ ἐν T. ἢ ταῦτα—ὄντα om. T. ἢ ὃν
 om. E. ὁ προσηκόντως E. ἢ οὐ] ὁ T.A^b. ἢ τὸ alterum om. E.T.
 ὡς ἐκεῖνα A^b. ἢ τῶν] τὰ T.A^b. ἢ διαφέρειν T. ὁ τις om. T.
 ἢ ἀνδρὸς γυνὴ A^b. ἢ αὐτὰ A^b. ἢ ὡς ἢ λευκότης A^b. ἢ καὶ] ἢ E,
 om. T. ἢ οὐκ] οὐδὲν A^b. ἢ εἶδει T, ὕλη A^b.

καὶ τὰ ὁστᾶ ἐξ ὧν ὅδε καὶ ὅδε· ἀλλὰ τὸ σύνολον ἕτερον μὲν, εἶδει δ' οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις·
 4 τοῦτο δ' ἐστὶ ^β τὸ ἔσχατον ἄτομον. Ὁ δὲ Καλλίας ἐστὶν ὁ λόγος μετὰ τῆς ὕλης· καὶ ὁ λευκὸς δὴ ἄνθρωπος ὅτι Καλλίας λευκός· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ὁ ἄνθρωπος ^h λευκός. ⁱ Οὐδὲ χαλκοῦς δὴ κύκλος καὶ ξύλινος, οὐδὲ τρίγωνον χαλκοῦν καὶ ^k κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ τὴν ὕλην εἶδει διαφέρουσιν, ἀλλ' ὅτι
 5 ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις. Πότερον δ' ἡ ὕλη ^l οὐ ποιεῖ ἕτερα τῷ εἶδει, οὐσά ^m πως ⁿ ἑτέρα, ἢ ἔστιν ὡς ποιεῖ; Διὰ τί γὰρ ^o ὁδὶ ὁ ἵππος τοῦδ' ἀνθρώπου ἕτερος τῷ εἶδει; Καίτοι σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν. ^h Ὅτι ἔνεστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐναντίωσις; Καὶ γὰρ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ^p μέλανος ἵππου. Καὶ ἔστι γε εἶδει, ἀλλ' οὐχ ἡ ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ μέλας, ἐπεὶ καὶ εἰ ἄμφω λευκὰ ἦν, ὅμως ἂν ἦν εἶδει ἕτερα.
 6 Τὸ δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ τοῦ ζώου οἰκεῖα μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῷ σώματι. Διὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος. ^q Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τῷ εἶδει ἕτερον εἶναι, καὶ διὰ τί τὰ μὲν διαφέρει εἶδει τὰ δ' οὐ, εἴρηται.

10 Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει, τὸ ^r δὲ φθαρτὸν καὶ ^s τὸ ἄφθαρτον ἐναντία (στέρησις γὰρ ἀδυναμία διωρισμένη), ἀνάγκη ἕτερον εἶναι τῷ γένει τὸ φθαρτὸν καὶ ^t τὸ ἄφθαρτον. Νῦν μὲν ^v οὖν ἐπ' αὐτῶν εἰρήκαμεν τῶν καθόλου ὀνομάτων, ^w ὥστε δόξειεν ἂν οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι ὅτιοῦν ἄφθαρτον καὶ φθαρτὸν ἕτερα εἶναι τῷ εἶδει, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν
 2 καὶ μέλαν. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνδέχεται εἶναι καὶ ἅμα, εἰν ἢ τῶν καθόλου, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^x εἴη ἂν καὶ λευκὸς καὶ μέλας, καὶ τῶν καθ' ^y ἑκάστον· εἴη γὰρ ἂν μὴ ἅμα ὁ αὐτὸς λευκὸς καὶ μέλας. ^z Καίτοι ἐναντίον τὸ λευκὸν τῷ μέλανι.
 3 Ἀλλὰ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει

^β τὸ om. E.T. ^h λευκός om. Ab. ⁱ οὐδ' ὁ χ. E.T. ^k ξύλινος κύκλος T. ^l οὐ om. E.T. ^m πως] ἀπλῶς rc. E. ⁿ ἑτέρα om. T. et pr. E. ^o ὁδὲ Ab. ^p μέλανος om. Ab. ^q τί] ὅτι E. ^r δὲ post τὸ om. Ab. ^s τὸ om. Ab. ^t τὸ post καὶ om. Ab. ^v οὖν om. T. ^w ὡς δὲ E.Ab. ^x ἂν εἴη T. ^y ἑκαστα T. ^z καίτοι] καὶ τὸ T.

ἐνίοις, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά, τὰ δὲ ἀδύ-
 νατον, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτον· οὐθὲν γάρ
 ἐστὶ φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκός
 ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ φθαρτὸν τῶν ἐξ ἀνάγκης ὑπαρ-
 χόντων ἐστὶν οἷς ὑπάρχει· ἢ ἔσται ταῦτ' ^a καὶ ἐν φθαρτὸν
 καὶ ἀφθαρτον, εἰ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ φθαρτόν.
 Ἡ τὴν οὐσίαν ἄρα ἢ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ φθαρ- ⁴
 τὸν ἐκάστῳ τῶν φθαρτῶν. ^b Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ
 τοῦ ἀφθάρτου· τῶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἄμφω.
 Ἡ ἄρα καὶ καθὸ πρῶτον τὸ μὲν φθαρτὸν τὸ δ' ἀφθαρτον,
 ἔχει ἀντίθεσιν, ὥστε ἀνάγκη ^c γένοι ἕτερα εἶναι. Φανερόν ⁵
 τοίνυν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι εἶδη τοιαῦτα οἷα λέγουσί τινες·
 ἔσται γὰρ ^d καὶ ἄνθρωπος ὁ μὲν φθαρτὸς ὁ δ' ἀφθαρτος.
 Καίτοι τῷ εἶδει ταῦτ' λέγεται εἶναι τὰ εἶδη τοῖς τισὶ καὶ
 οὐχ ὁμώνυμα· τὰ δὲ ^e γένοι ἕτερα πλείον διέστηκεν ἢ τὰ
 εἶδει.

K.

Ὅτι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ^f τίς ἐστι, δῆλον
 ἐκ τῶν πρώτων ἐν οἷς διηπόρηται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων
 εἰρημένα περὶ τῶν ἀρχῶν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον μίαν
 ὑπολαβεῖν εἶναι δεῖ τὴν σοφίαν ἐπιστήμην ἢ πολλὰς. Εἰ
 μὲν γὰρ μίαν, μία ^g γ' ἐστὶν αἰ τῶν ἐναντίων· αἱ δ' ἀρχαὶ
 οὐκ ἐναντῖαι. Εἰ δὲ μὴ μία, ποίας δεῖ θεῖναι ταύτας; Ἐτι ²
 τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι μιᾶς ἢ πλείονων; Εἰ μὲν
 γὰρ μιᾶς, τί μᾶλλον ταύτης ἢ ὁποιασούν; Εἰ δὲ πλείονων,
 ποίας δεῖ ταύτας ^h θεῖναι; Ἐτι πότερον πασῶν τῶν οὐσιῶν
 ἢ οὐ; Εἰ μὲν γὰρ μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν ἀποδοῦναι· εἰ
 δὲ πασῶν μία, ἄδηλον ⁱ πῶς ἐνδέχεται πλείονων τὴν αὐτὴν
 ἐπιστήμην εἶναι. Ἐτι πότερον περὶ τὰς οὐσίας μόνον ἢ καὶ ³
 τὰ συμβεβηκότα ^k ἀπόδειξις ἐστίν; Εἰ γὰρ περὶ ^l γε τὰ
 συμβεβηκότα ἀπόδειξις ἐστίν, ^m περὶ τὰς οὐσίας οὐκ ἔστιν.

^a καὶ om. Ab. ^b ὁ αὐτὸς δὲ Ab. ^c γένη T. ^d καὶ om. E.T.
^e γένη ἕτερα εἶδη πλείον T. ^f τίς om. E.T. ^g γ'] δ' E.T. ^h τιθέναι Ab.
ⁱ πῶς] ἀποδοῦναι πῶς T. ^k ἀπόδειξις ἐστίν add. E. ^l γε om. E.T.
^m περὶ δὲ τὰς T.

Εἰ δ' ἑτέρα, τίς ἑκατέρα καὶ ποτέρα σοφία; Ἡ μὲν γὰρ ἀποδεικτικὴ σοφία ^η ἢ περὶ τὰ συμβεβηκότα, ἡ δὲ περὶ τὰ
 4 πρῶτα ^ο ἢ τῶν οὐσιῶν. Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς
 εἰρημένας αἰτίας τὴν ^ρ ζητουμένην ἐπιστήμην θετέον. Οὔτε
 γὰρ περὶ τὸ ^η οὐ ἔνεκεν τοιοῦτον γὰρ τὰ γαθόν, τοῦτο δ' ἐν
 τοῖς ^ρ πρακτοῖς ὑπάρχει καὶ τοῖς οὖσιν ἐν κινήσει· καὶ τοῦτο
 πρῶτον κινεῖ (τοιοῦτον γὰρ τὸ τέλος), τὸ δὲ πρῶτον κινήσαν
 5 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. Ὅλως δ' ἀπορίαν ἔχει πότερον
 ποτε περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐστὶν ἡ ζητουμένη νῦν ἐπι-
 στήμη ἢ οὐ, περὶ δέ τινες ἑτέρας. Εἰ γὰρ περὶ ἄλλας, ἢ
 περὶ τὰ εἶδη εἴη ἂν ἢ περὶ τὰ μαθηματικά. Τὰ μὲν οὖν εἶδη
^ς ὅτι οὐκ ἔστι, δηλόν. ^ς Ὅμως δ' ἀπορίαν ἔχει, καὶ εἶναι τις
 αὐτὰ θῆ, διὰ τί ποτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, οὕτως
 6 ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔστιν εἶδη. Λέγω δ' ὅτι τὰ μα-
 θηματικά μὲν μεταξὺ ^τ τε τῶν εἰδῶν τιθέασιν καὶ τῶν αἰσθη-
 τῶν οἷον ^ν τρίτα τινὰ παρὰ τὰ εἶδη τε καὶ τὰ δεῦρο· τρίτος
 δ' ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν οὐδ' ἵππος παρ' αὐτόν τε καὶ τοὺς καθ'
^ω ἕκαστον. Εἰ δ' αὖ μή ἐστιν ὡς λέγουσι, περὶ ποῖα θετέον
 πραγματεύεσθαι τὸν μαθηματικόν; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ
 δεῦρο· τούτων γὰρ οὐθέν ἐστιν οἷον ^χ αἱ μαθηματικαὶ ζη-
 7 τοῦσι τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδὲ μὴν περὶ τὰ μαθηματικά ἡ
 ζητουμένη νῦν ἐστὶν ἐπιστήμη· χωριστὸν γὰρ αὐτῶν οὐθέν.
 Ἀλλ' οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν· φθαρταὶ γάρ. Ὅλως δ'
 ἀπορήσειέ ^υ τις ἂν ποίας ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ διαπορῆσαι
 8 περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ὕλης. Οὔτε γὰρ τῆς φυσικῆς,
 διὰ τὸ περὶ τὰ ^z ἔχοντα ἐν ^α αὐτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στά-
 σεως τὴν τοῦ φυσικοῦ πᾶσαν εἶναι πραγματείαν, οὐδὲ μὴν
 τῆς σκοπούσης ^β περὶ ἀποδείξεώς τε καὶ ἐπιστήμης· περὶ
 γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ γένος τὴν ζήτησιν ποιεῖται. Λέπεται
 τοίνυν τὴν προκειμένην φιλοσοφίαν περὶ ^ς αὐτῶν τὴν σκέψιν

^η ἢ ante περὶ om. A^b. ^ο ἢ τῶν] ἢ τῶν T. ^ρ ἐπιζητουμένην E.T.A^b.
^η οὐ ἔνεκεν] ἔνεκεν τινός A^b.F^b. ^τ πρακτικοῖς A^b. ^ς διότι et ὅλως A^b.
^τ τε om. E.T. ^ν τρίτα] τρίτον T. ^ω ἕκαστα E.T. ^χ ζητοῦσιν αἱ
 μαθηματικαὶ A^b. ^υ ἂν τις F^b. om. ἂν T. et pr. E. ^z ἔχοντα] ἔσχατα T.
^α ἐαυτοῖς A^b. ^β περὶ ante ἀποδ. om. T. ^ς αὐτῆς T.

ἴ ἐστι τις ἑτέρα οὐσία, παρὰ ποίας τῶν αἰσθητῶν δεῖ τιθῆναι ταύτην εἶναι; Τί γὰρ μᾶλλον παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἵππους ἢ τῶν ἄλλων ζώων θήσει τις αὐτὴν ἢ καὶ τῶν ἀψύχων ὅλως; Τό γε μὴν ἴσας ταῖς αἰσθηταῖς καὶ φθαρταῖς οὐσίαις αἰδίους ἑτέρας κατασκευάζειν ἐκτὸς τῶν εὐλόγων δό-
 4 ξειεν ἂν πίπτειν. Εἰ δὲ μὴ χωριστὴ τῶν σωμάτων ἡ ζητουμένη νῦν ὅ ἐστιν ἀρχή, τίνα ἂν ^τ τις ἄλλην ^ν μᾶλλον θείη τῆς ὕλης; Αὕτη γε μὴν ἐνεργεῖα μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστιν. Μᾶλλον τ' ἂν ἀρχὴ κυριωτέρα ταύτης δόξειεν εἶναι τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή· τοῦτο δὲ φθαρτόν, ὥσθ' ὅλως οὐκ ἔστιν αἰδίου
 5 οὐσία χωριστὴ καὶ καθ' αὐτήν. Ἀλλ' ἄτοπον· ἔοικε γὰρ καὶ ζητεῖται σχεδὸν ὑπὸ τῶν χαριεστάτων ὡς οὐδ' αὖ τις ἀρχὴ καὶ οὐσία τοιαύτη· πῶς γὰρ ἔσται τάξις μὴ τινος ὄντος αἰδίου
 6 καὶ χωριστοῦ καὶ μένοντος; Ἔτι δ' εἶπερ ἔστι τις οὐσία καὶ ἀρχὴ τοιαύτη τὴν φύσιν οἷαν νῦν ζητοῦμεν, καὶ αὕτη ^ωμία πάντων καὶ ^χ ἡ αὐτὴ τῶν αἰδίων τε καὶ φθαρτῶν, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί ποτε τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οὐσης τὰ μὲν ἔστιν αἰδία τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχήν, τὰ δ' ^γ οὐκ αἰδία· τοῦτο γὰρ ἄτο-
 7 πον. Εἰ δ' ἄλλη μὲν ἔστιν ἀρχὴ τῶν φθαρτῶν ἄλλη δὲ τῶν αἰδίων, εἰ μὲν αἰδίου καὶ ἡ τῶν φθαρτῶν, ὁμοίως ἀπορήσομεν· διὰ τί γὰρ οὐκ ^z αἰδίου τῆς ἀρχῆς οὐσης καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ^a ἀρχὴν αἰδία; Φθαρτῆς δ' οὐσης ἄλλη τις ἀρχὴ γίγνεται ταύ-
 8 τῆς κακείνης ἑτέρα, καὶ τοῦτ' εἰς ἀπειρον πρόεισιν. Εἰ δ' ^b αὖ τις τὰς δοκούσας μάλιστ' ἀρχὰς ἀκινήτους εἶναι, τό τε ὄν καὶ τὸ ἐν θήσει, πρῶτον μὲν εἰ μὴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκά-
 9 τερον αὐτῶν σημαίνει, πῶς ἔσονται χωριστὰ καὶ καθ' αὐτάς; Τοιαύτας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίους ^c τε καὶ πρώτας ἀρχάς. Εἰ γὰρ μὴν ^d τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκάτερον αὐτῶν δηλοῖ, πάντ' ^e ἔστιν οὐσῖαι τὰ ὄντα· ^f κατὰ πάντων γὰρ τὸ ὄν κατηγο-
 ρεῖται, κατ' ἐνίων δὲ ^g καὶ τὸ ἔν. Οὐσίαν δ' εἶναι πάντα τὰ

ἴ ἐστι om. Fb. ἴσα T. ὅ ἐστιν om. Ab. ἴ ἄλλην τις Ab.
 ν θείη μᾶλλον E.T. ω μία, μία πάντων T. χ ἡ αὐτῇ] αὕτη Ab. γ οὐκ αἰδία] οὐ. καὶ Ab. z αἰδία Ab. a ἀρχὴν οὐκ αἰδία E, αἰδίου Ab. b αὖ] ἂν T. c τε om. Ab. d οὐσίαν καὶ τόδε τι Ab. e εἰσὶν Ab. f κατὰ] καὶ T. g καὶ add. E.

όντα ψεύδος. Ἔτι δὲ τοῖς τὴν πρώτην ἀρχὴν τὸ ἐν λέγουσι ¹⁰
καὶ τοῦτ' οὐσίαν, ἐκ δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὕλης τὸν ἀριθμὸν
γείνωσι πρῶτον, καὶ τοῦτον οὐσίαν φάσκουσιν εἶναι, πῶς ἐν-
δέχεται τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι; Τὴν γὰρ δυάδα καὶ τῶν
λοιπῶν ἕκαστον ^h ἀριθμῶν τῶν συνθέτων πῶς ἐν δεῖ νοῆσαι;
Περὶ τούτου γὰρ οὔτε λέγουσιν οὐθέν οὔτε ῥάδιον εἰπεῖν.
Εἴ γε μὴν γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα (λέγω δ' ἐπιφα- ¹¹
νείας τὰς πρῶτας) θήσει ⁱ τις ἀρχάς, ταῦτα ^k δ' οὐκ εἰσὶν
οὐσίαι χωρισταί, τομαὶ δὲ καὶ διαιρέσεις αἱ ^l μὲν ἐπιφανειῶν
αἱ δὲ σωμάτων, αἱ δὲ στιγμαὶ γραμμῶν, ἔτι δὲ ^m πέρατα
τῶν αὐτῶν τούτων. ⁿ πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἄλλοις ὑπάρχει καὶ
χωριστὸν ^o οὐθέν ἐστιν. Ἔτι πῶς οὐσίαν ὑπολαβεῖν εἶναι ¹²
δεῖ τοῦ ἐνὸς ^p καὶ στιγμῆς; Οὐσίας μὲν γὰρ ^q πάσης γέ-
νεσίς ἐστι, στιγμῆς δ' οὐκ ἔστιν· διαίρεσις γὰρ ἢ στιγμῆ.
Παρέχει δ' ἀπορίαν καὶ τὸ πᾶσαν μὲν ἐπιστήμην εἶναι τῶν
καθόλου καὶ τοῦ ^r τοιοῦδί, τὴν ^s δ' οὐσίαν μὴ τῶν καθόλου
εἶναι, μᾶλλον δὲ τόδε τι καὶ χωριστόν, ὥστ' εἰ περὶ τὰς
ἀρχάς ἐστιν ἐπιστήμη, πῶς δεῖ τὴν ἀρχὴν ὑπολαβεῖν οὐσίαν
εἶναι; Ἔτι πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνολον ἢ οὐ; Λέγω ¹³
δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ μετὰ ταύτης. Εἰ μὲν γὰρ μή, τὰ ^t γ'
ἐν ὕλῃ φθαρτὰ πάντα. Εἰ δ' ἔστι τι, τὸ εἶδος ἂν εἴη καὶ ἡ
μορφή. Τοῦτ' οὖν ἐπὶ τίνων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ, χαλεπὸν
ἀφορίσαι· ἐπ' ἐνίων γὰρ δῆλον ^v οὐκ ὄν χωριστὸν τὸ εἶδος,
οἷον οἰκίας. Ἔτι πότερον αἱ ἀρχαὶ εἶδει ἢ ἀριθμῷ αἱ αὐταί;
Εἰ ^w γὰρ ἀριθμῷ, ^x πάντ' ἐστὶ ^y ταυτά.

¹ Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἢ ὄν ³
καθόλου καὶ οὐ κατὰ μέρος, τὸ δ' ὄν πολλαχῶς καὶ οὐ καθ'
ἓνα λέγεται τρόπον· εἰ μὲν οὖν ὁμωνύμως κατὰ δὲ κοινὸν μη-
θέν, οὐκ ἔστιν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην (οὐ ^z γὰρ ἐν γένος τῶν

^h ἀριθμὸν Αḅ. ⁱ τις] τὰς T. ^k δ'] γὰρ Αḅ. ^l μὲν γὰρ ἐπιφανειῶν Αḅ.
^m πέρατα om. T. ⁿ ἅπαντα Αḅ. ^o οὐθέν ἐστιν om. T. ^p καὶ τῆς
στιγμῆς T. ^q πάσης om. T. ^r τοιοῦδε T. ^s δ' om. Αḅ. ^t γ' ἐν]
γένη T. ^v οὐκ ἂν χωριστὸν T, κἂν χωριστὸν Αḅ. ^w γὰρ ἀριθμῷ] γὰρ
ἀριθμῷ ἔν Αḅ. ^x πάντες εἰσὶ T. ^y ταῦτα T. Αḅ, τοιαῦτα E. ^z γὰρ ἂν
ἐν Αḅ.

τοιούτων), εἰ δὲ κατὰ τι κοινόν, εἴη ἂν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην.
 2¹ Ἔοικε ^a δὴ τὸν εἰρημένον λέγεσθαι τρόπον καθάπερ τό ^b τε
 ἱατρικὸν ^c καὶ ὑγιεινόν· καὶ γὰρ τούτων ἑκάτερον πολλαχῶς
^d λέγομεν. Λέγεται ^e δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον τῷ τὸ
 μὲν πρὸς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἀνάγεσθαι πῶς, τὸ δὲ πρὸς
 ὑγίειαν, τὸ δ' ἄλλως, πρὸς ταῦτό δ' ἕκαστον. Ἱατρικὸς ^f γὰρ
 λόγος καὶ ^g μαχαίριον λέγεται τῷ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς
 3 ἐπιστήμης εἶναι, τὸ δὲ ταύτῃ χρήσιμον. Ὅμοιως δὲ καὶ
 ὑγιεινόν· τὸ μὲν γὰρ ^h ὅτι σημαντικὸν ὑγιείας, τὸ δ' ὅτι
 ποιητικόν. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Τὸν
 αὐτὸν ⁱ δὴ τρόπον καὶ τὸ ὃν ἅπαν λέγεται· ^k τῷ γὰρ τοῦ
 ὄντος ἢ ὃν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ^l ἢ τῶν ἄλλων
 4 ^m τῶν τοιούτων εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν. Ἐπεὶ
 δὲ παντὸς τοῦ ὄντος πρὸς ἓν τι καὶ ⁿ κοινόν ἢ ἀναγωγὴ γί-
 γνεται, καὶ τῶν ἐναντιώσεων ἑκάστη πρὸς τὰς πρώτας δια-
 φορὰς ^o καὶ ἐναντιώσεις ^p ἀναχθήσεται τοῦ ὄντος, εἴτε πλῆθος
 καὶ ἔν ἐῖθ' ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης αἱ πρῶται τοῦ ὄντος εἰσὶ
 διαφοραί, εἴτ' ἄλλαι τινές· ἔστωσαν γὰρ αὗται τεθεωρημέναι.
 5 Διαφέρει δ' οὐθὲν τὴν τοῦ ὄντος ἀναγωγὴν πρὸς τὸ ὃν ἢ
 πρὸς τὸ ἓν γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ταῦτόν ἄλλο δ' ἐστίν,
 6 ἀντιστρέφει γε· τό τε γὰρ ἓν καὶ ὃν πῶς, τό τε ὃν ἓν. Ἐπεὶ
 δ' ἐστὶ τὰ ἐναντία πάντα τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς ἐπιστήμης θεω-
 ρῆσαι, λέγεται ^q δ' ἕκαστον αὐτῶν κατὰ στέρησιν (καίτοι γ'
 ἔνια ἀπορήσειέ τις ἂν πῶς λέγεται κατὰ στέρησιν, ὧν ἔστιν
 ἀνὰ μέσον τι, καθάπερ ἀδίκου καὶ δικαίου), περὶ πάντα ^r δὴ
 τὰ τοιαῦτα τὴν στέρησιν δεῖ τιθέναι, μὴ τοῦ ὅλου λόγου,
 τοῦ τελευταίου δὲ εἶδους· οἷον εἰ ἔστιν ^s ὁ δίκαιος ^t καθ' ἕξιν
 τινὰ πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις, οὐ πάντως ὁ ἀδίκος ἔσται ^v τοῦ
 ὅλου στερούμενος λόγου, περὶ δὲ ^w τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις

^a δὲ T. ^b τε om. Ab. ^c καὶ τὸ ὑγιεινόν Ab. ^d λεγόμενον T. Ab.
^e δὲ τῶν τρόπων E. T. ^f γὰρ] δὲ T. ^g μαχαίριος T. ^h ὅτι post γὰρ
 om. T. ⁱ δὲ T. ^k τὸ γὰρ τοῦ T, τοῦ γὰρ Ab. ^l ἢ τῶν] καὶ τῶν Ab.
^m λέγεται εἶναι Ab. ⁿ κοινὴ ἀναγωγὴ Ab. Fb. ^o καὶ τὰς ἐναντιώσεις E. T.
^p ἀναχθήσονται T. ^q δ'] γὰρ Fb. ^r δεῖ T. ^s ὁ δίκαιος ὁ καθ' Fb.
^t καθ' ἕξιν] μέθεξιν Ab. ^v τοῦ] ὁ τοῦ E. T. ^w τοῦ T.

^κἐκλείπων πῇ, καὶ ὕταύτῃ ἢ στέρησις ὑπάρξει αὐτῷ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καθάπερ δ' ὁ μαθη-
ματικὸς περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως τὴν ^zθεωρίαν ποιεῖται (περι-
ελὼν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ, οἷον βάρος καὶ κουφό-
τητα καὶ σκληρότητα καὶ τὸναντίον, ἔτι δὲ ^aκαὶ θερμότητα
καὶ ψυχρότητα καὶ τὰς ἄλλας ^bτὰς αἰσθητὰς ἐναντιώσεις,
μόνον δὲ καταλείπει τὸ ποσὸν καὶ συνεχές, τῶν μὲν ἐφ' ἓν
τῶν δ' ἐπὶ δύο τῶν δ' ἐπὶ τρία, καὶ τὰ πάθη ^cτὰ τούτων ἢ
ποσά ἐστι καὶ συνεχῇ, καὶ οὐ καθ' ἕτερόν τι θεωρεῖ, καὶ τῶν
μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα θέσεις σκοπεῖ καὶ ^dτὰ ταύταις ὑπάρ-
χοντα, τῶν δὲ τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας, τῶν δὲ τοὺς
λόγους, ἀλλ' ^eὅμως μίαν πάντων καὶ τὴν αὐτὴν τίθεμεν ἐπι-
στήμην τὴν γεωμετρικὴν), τὸν αὐτὸν ^fδὴ τρόπον ἔχει καὶ
περὶ τὸ ὄν. Τὰ γὰρ τούτῳ συμβεβηκότα καθ' ὅσον ἐστὶν ^g
ὄν, καὶ τὰς ἐναντιώσεις αὐτοῦ ἢ ὄν, οὐκ ἄλλης ἐπιστήμης ἢ
φιλοσοφίας θεωρῆσαι. Τῇ φυσικῇ μὲν γὰρ οὐχ ἢ ὄντα,
μᾶλλον δ' ἢ κινήσεως ^gμετέχει, τὴν θεωρίαν τις ^hἀπονείμειεν
ἄν. ^hἩ γε μὴν διαλεκτικὴ καὶ ⁱἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβη-
κότων μὲν εἰσι τοῖς οὖσιν, οὐχ ἢ δ' ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ ὄν
^kαὐτὸ καθ' ὅσον ^lὄν ἐστίν. ^lὩστε λείπεται τὸν φιλοσόφον, ^g
καθ' ὅσον ^mὄντ' ἐστίν, εἶναι περὶ τὰ λεχθέντα θεωρητικόν.
^lἘπεὶ δὲ τό τε ὄν ἅπαν καθ' ἓν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολ-
λαχῶς λεγόμενον, καὶ τὰναντία τὸν αὐτὸν τρόπον (εἰς τὰς
πρώτας γὰρ ἐναντιώσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὄντος ἀνάγεται),
τὰ δὲ τοιαῦτα δυνατόν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι, διαλύοιτ'
ἂν ἢ κατ' ἀρχὰς ἀπορία λεχθεῖσα, λέγω δ' ἐν ἢ ⁿδιηπορεῖτο
πῶς ἔσται πολλῶν καὶ διαφόρων ὄντων τῷ γένει μία τις
ἐπιστήμη. ^lἘπεὶ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς χρήται τοῖς κοινοῖς ⁴
^oιδίως, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς ἂν εἴη θεωρῆσαι τῆς πρώτης

^κ ἐκλείπων T. ^γ ταύτῃ στέρησις αὐτῷ ὑπάρξει Ab. ^z ἀπορίαν T.
^a καὶ post δὲ om. E.T. ^b τὰς post ἄλλας add. E. ^c τὰ post πάθη
om. T. ^d τὰ om. T. ^e ὅλως Ab. ^f δὴ add. Ab. ^g ἔχει Ab.
^h ἀπονείμειεν Ab. ⁱ ἡ om. E.T. ^k αὐτῷ T. ^l ὄν] γρ. ὄντως E.
^m ὄντ'] οὐτός T.Ab. ⁿ διηπόρητο T. ^o ιδίοις Fb.

² φιλοσοφίας. ^ρ Ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων ^η ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα, κοινὸν μὲν ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν, ἡ μαθηματικὴ δ' ἀπολαβοῦσα περὶ τι μέρος τῆς οἰκείας ὕλης ποιεῖται τὴν θεωρίαν, οἷον περὶ γραμμὰς ἢ γωνίας ἢ ἀριθμοὺς ἢ τῶν λοιπῶν τι ποσῶν, οὐχ ἡ δ' ὄντα ἀλλ' ἡ συνεχῆς αὐτῶν ἕκαστον ἐφ' ἓν ἢ δύο ἢ τρία· ἡ δὲ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρει μὲν, ^ρ ἢ τούτων ^ς ἑκάστω τί συμβέβηκεν, οὐ σκοπεῖ, περὶ τὸ δὲ δ' ἢ δὲ τῶν τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ.

³ Τὸν αὐτὸν δ' ἔχει τρόπον καὶ περὶ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην τῇ μαθηματικῇ· τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἡ φυσικὴ καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖ τὰς τῶν ὄντων ἢ κινούμενα καὶ οὐχ ἡ ὄντα. Τὴν δὲ πρώτῃν εἰρήκαμεν ἐπιστήμην τούτων εἶναι καθ' ὅσον ὄντα ^τ τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ^ν ἢ ^ω ἕτερόν τι. Διὸ καὶ ταύτην καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον.

- 5 Ἔστι δέ τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴ περὶ ἣν ^ς οὐκ ἔστι διεψεύσθαι, τοῦναντίον δ' ἀναγκαῖον αἰεὶ ποιεῖν, λέγω δὲ ἀληθεύειν, οἷον ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τὰλλα τὰ τοῦτον αὐτοῖς ἀντικείμενα ^υ τὸν τρόπον. Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἀπλῶς μὲν οὐκ ² ἔστιν ἀπόδειξις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ πιστοτέρας ἀρχῆς αὐτοῦ τούτου ποιήσασθαι ^z τὸν συλλογισμόν, δεῖ δέ ^α γ', εἴπερ ἔσται τὸ ἀπλῶς ἀποδεδείχθαι. Πρὸς δὲ τὸν ^β λέγοντα τὰς ἀντικειμένας φάσεις τῷ δεικνύντι διότι ^ς ψεύδους, ληπτέον τι τοιούτου ^δ ὃ ταῦτό μὲν ἔσται τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ταῦτό εἶναι καὶ μὴ εἶναι καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μὴ ^ς δόξει δ' εἶναι ταυτόν· οὕτω γὰρ ^ι μόνως ἂν ἀποδειχθείη πρὸς τὸν φάσκοντα ἐνδέχεσθαι τὰς ἀντικειμένας ⁴ φάσεις ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Τοὺς ^ς δὲ μέλλοντας

^ρ ὅτι] εἰ Ὁ. ^η alterum ἴσων add. E. ^ρ ἢ] ἢ Ab. ^ς ἑκάστων Ab.
^τ τὰ om. Ab. ^ν ἢ om. E.T. ^ω ἕτερ' ἅπτα γρ. E. ^ς οὐκ ἔσται Ab.
^υ τὸν om. T. ^z τὸν om. Ab.Fb. ^α γ' om. T. ^β λόγον T. ^ς ψεύ-
 δεται Fb. ^δ ὃ ταυτῷ T. ^ς δόξη Ab, δόξειε rc. E. ^ι μόνως Ab.
^ς δὲ T.

ἀληθεύεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ^z τοῦ συναμφοτέρου καὶ τοῦ συμπεπλεγμένου καθάπερ ^aμίας τινὸς καταφάσεως οὔσης οὐθὲν μᾶλλον ἢ ἀπόφασις ἢ τὸ ὅλον ὥς ἐν καταφάσει τιθέ-
 11 μενον ^b ἀληθεύσεται. ⁴ Ἐτι δ' εἰ μὴθὲν ἔστιν ἀληθῶς κατα-
 φῆσαι, καὶν αὐτὸ τοῦτο ψεῦδος εἴη τὸ φάναι μηδεμίαν ἀληθῆ
 κατάφασιν ὑπάρχειν. Εἰ δ' ἔστι τι, λυοίτ' ἂν τὸ λεγόμε-
 νον ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐνισταμένων καὶ παντελῶς ἀναι-
 ρούντων τὸ διαλέγεσθαι.

6 Παραπλήσιον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ
 τοῦ Πρωταγόρου· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔφη πάντων ^c χρημάτων
 εἶναι μέτρον ^d ἀνθρωπον, οὐθὲν ἕτερον λέγων ἢ τὸ δοκοῦν
 2 ἐκάστω τοῦτο καὶ εἶναι παγίως. Τούτου δὲ γιγνομένου τὸ
 αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν
 εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὰς ἀντικειμένας ^e λεγόμενα φά-
 σεις, διὰ τὸ πολλάκις τοισδὶ μὲν φαίνεσθαι τὸδε εἶναι καλὸν
 τοισδὶ δὲ τοῦναντίον, μέτρον δ' εἶναι τὸ φαινόμενον ἐκάστω.
 3 Λύοιτο δ' ἂν αὕτη ἡ ἀπορία θεωρήσασι ^f πόθεν ἢ ἀρχὴ τῆς
 ὑπολήψεως ταύτης. ⁴ Ἔοικε γὰρ ἐνίοις μὲν ἐκ τῆς τῶν φυ-
 σιολόγων δόξης γεγενῆσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ μὴ ταῦτ' ἀπερί-
 τῶν αὐτῶν ^g ἅπαντας γινώσκειν, ἀλλὰ ^h τοισδὶ μὲν ἡδὺ ⁱ τὸδε
 4 φαίνεσθαι ^k τοισδὶ δὲ τοῦναντίον. Τὸ γὰρ μὴθὲν ^l ἐκ μὴ ὄντος
 γίγνεσθαι πᾶν δ' ἐξ ὄντος, σχεδὸν ἀπάντων ^m ἐστὶ κοινὸν δό-
 γμα τῶν περὶ φύσεως. ¹ Ἐπεὶ οὖν οὐ λευκὸν γίγνεται λευκοῦ
ⁿ τελείως ὄντος καὶ ^o οὐδαμῇ μὴ λευκοῦ, νῦν δὲ γεγεννημένον μὴ
 λευκὸν γίγνοιτ' ἂν ^p ἐκ μὴ ὄντος λευκοῦ τὸ γιγνόμενον μὴ
 λευκόν· ὥστε ἐκ μὴ ὄντος γίγνοιτ' ἂν κατ' ἐκείνους, εἰ μὴ
 5 ὑπῆρχε ^q μὴ λευκὸν τὸ αὐτὸ καὶ λευκόν. Οὐ χαλεπὸν δὲ δια-
 λύειν τὴν ἀπορίαν ταύτην· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς φυσικοῖς πῶς
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γιγνόμενα καὶ πῶς ἐξ ὄντος.

^z τοῦ om. T. ^a τινὸς μίας Ab. ^b ἀληθεύεται Fb, ἀληθὲς ἔσται E.
^c εἶναι χρημάτων μέτρον E, εἶναι μέτρον χρημάτων T. ^d τὸν ἀνθρωπον E.
^e φάσεις λεγόμενα E.T. ^f πόθεν ἐλήλυθεν ἢ E.T. ^g ἅπαντα E.
^h τοῖσδε Ab. ⁱ τότε φαίνεται T. ^k τοῖς E.T. ^l ἐκ τοῦ μὴ T. ^m κοι-
 νὸν ἐστι Ab. ⁿ τελείως ET. ^o μηδαμῇ Fb. ^p γρ. καὶ οὕτως· ἐκ μὴ
 ὄντος μὴ λευκοῦ margo E. ^q μὴ post καὶ Ab.

Τό γε μὴν ὁμοίως ^τ προσέχειν ^ς ταῖς δόξαις καὶ ταῖς φαν-
 τασίαις ^τ τῶν πρὸς αὐτοὺς ^ν διαμφισβητούντων εὔηθες· δῆλον
 γὰρ ὅτι τοὺς ἑτέρους αὐτῶν ἀνάγκη διεψεύσθαι. Φανερόν δέ ⁶
 τοῦτ' ἐκ τῶν γιγνομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὐδέποτε γὰρ
 τὸ αὐτὸ φαίνεται τοῖς μὲν γλυκὺ τοῖς δὲ τοῦναντίον, ^ω μὴ
^χ διεφθαρμένων καὶ λελωβημένων τῶν ἑτέρων τὸ αἰσθητήριον
 καὶ κριτήριον τῶν λεχθέντων χυμῶν. Τούτου δ' ὄντος τοιού-
 του τοὺς ^γ ἑτέρους μὲν ὑποληπτέον μέτρον εἶναι, τοὺς δ' ἑτέ-
 ρους οὐχ ὑποληπτέον. Ὅμοιως δὲ τοῦτο λέγω καὶ ἐπὶ ἀγα-
 θοῦ καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τοιούτων. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει ^ζ τοῦτ' ἀξιοῦν ἢ τὰ φαινό-
 μενα τοῖς ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλουσιν τὸν δάκτυλον καὶ ποι-
 οῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς φαίνεσθαι δύο, δύο δ' εἶναι διὰ τὸ φαίνε-
 σθαι τοσαῦτα, καὶ πάλιν ἔν· τοῖς γὰρ μὴ κινῶσι τὴν ^α ὄψιν
 ἐν φαίνεται τὸ ἔν. Ὅλως δ' ἄτοπον ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τὰ ⁸
 δεῦρο μεταβάλλοντα καὶ μηδέποτε διαμέοντα ἐν τοῖς αὐτοῖς,
 ἐκ τούτου περὶ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι. Δεῖ γὰρ
 ἐκ τῶν αἰεὶ ^β κατὰ ταῦτ' ^ε ἐχόντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν
 ποιουμένων τἀληθὲς θηρεύειν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ⁹
 κόσμον· ταῦτα ^δ γὰρ οὐχ ὅτε μὲν ^ε τοιαδὶ πάλιν δ' ἄλλοῖα
 φαίνεται, ταῦτα δ' αἰεὶ καὶ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς κοινωνοῦντα.
^ι Ἐτι δ' ^{εἰ} κινήσις ἐστὶ καὶ κινούμενόν τι, κινεῖται δὲ πᾶν ἐκ
 τινος καὶ εἰς τι, δεῖ ἄρα τὸ κινούμενον ^{εἶναι} ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ
 κινήσεται καὶ ^β οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰς ^ι τοδὶ κινεῖσθαι καὶ
 γίγνεσθαι ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ ^κ ἀλη-
 θεύεσθαι κατ' αὐτούς. Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν συνεχῶς τὰ ¹⁰
 δεῦρο ῥεῖ καὶ κινεῖται, καὶ τις τοῦτο θέη καίπερ οὐκ ἀληθὲς
 ὄν, διὰ τί κατὰ τὸ ποῖον οὐ μένει; ¹ Φαίνονται γὰρ οὐχ
 ἥκιστα ^μ τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις ^ν ταύτου κατηγορεῖν ἐκ

^τ προσέχειν] προσέχειν ἀμφοτέραις E.T. ^ς ταῖς δόξαις καὶ om. F^b.
^τ τῶν πρὸς αὐτοὺς om. F^b. ^ν ἀμφισβητούντων A^b, F^b. ^ω μὴδὲ A^b.
^χ ἐφθαρμένων T. ^γ ἑτέρους] ἄλλους A^b. ^ζ ταῦτ' T, τοῦ F^b. ^α ὄψιν
 ἐμφαίνεται A^b. ^β κατ' αὐτὴν T. ^ε ἐχόντων] ὄντων A^b. ^δ γὰρ] μὲν T.
^ε τοιαδε E. ^{εἰ} ἢ T. ^{εἶναι} ἔτι ἐν E.T. ^β οὐκ] μὴ A^b. ^ι τότε A^b.
^κ συναληθεύεσθαι A^b. ¹ φαίνεται T. ^μ τὰ om. T. ^ν αὐτοῦ A^b.

τοῦ τὸ ποσὸν ὑπείληφέναι μὴ μένειν ἐπὶ τῶν σωμάτων ^ο διὰ
 11 τὸ καὶ εἶναι τετράπηχυν τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ εἶναι. Ἡ δ' οὐσία
 κατὰ τὸ ποιόν, τοῦτο ^ρ δὲ τῆς ὀρισμένης φύσεως, τὸ δὲ
 ποσὸν τῆς ἀορίστου. Ἐπι διὰ τί προστάττοντος τοῦ ἱατροῦ
 τοῦδ' τὸ σιτίον προσενέγκασθαι προσφέρονται; Τί γὰρ
 μᾶλλον ^α τοῦτο ^ρ ἄρτος ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστιν; Ὡστ' οὐθὲν ἂν
^ς διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Νῦν δ' ὥς ^τ ἀληθεύοντες περὶ
 αὐτὸ καὶ ὄντος τοῦ προσταχθέντος σιτίου τούτου προσφέ-
 12 ρονται ^ν τοῦτο. Καίτοι ^ω γ' οὐκ ἔδει ^χ μὴ διαμενούσης παγίως
 μηδεμιᾶς φύσεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' αἰεὶ πασῶν κινου-
 μένων καὶ ρεουσῶν. Ἐτι δ' εἰ μὲν ἀλλοιούμεθα ^ς αἰεὶ καὶ μη-
 δέποτε ^z διαμένομεν οἱ αὐτοί, τί ^α καὶ θαυμαστὸν εἰ μηδέποθ'
 13 ἡμῖν ταῦτ' αὖ φαινεται καθάπερ τοῖς κάμνουσιν; Καὶ γὰρ τού-
 τοις διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ^β διακείσθαι τὴν ἔξιν καὶ ὅθ' ὑγίαινον,
 οὐχ ὅμοια φαινεται τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, αὐτὰ μὲν οὐ-
 δεμιᾶς διὰ γε τοῦτο μεταβολῆς κοινωνοῦντα τὰ αἰσθητά,
 αἰσθήματα δ' ἕτερα ποιοῦντα τοῖς κάμνουσι ^ε καὶ μὴ ταῦτά.
 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχειν καὶ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς
 14 ^α γεγενομένης ἴσως ἀναγκαῖόν ἐστιν. Εἰ δὲ μὴ μεταβάλλομεν
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ διατελοῦμεν ὄντες, εἴη ^ε ἂν τι μένον. Πρὸς
 μὲν οὖν τοὺς ἐκ λόγου τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἔχοντας οὐ
 ῥᾶδιον διαλῦσαι μὴ τιθέντων τι καὶ τούτου ^φ λόγον μηκέτι
 ἀπαιτούντων· οὕτω ^ς γὰρ πᾶς λόγος καὶ πᾶσα ἀπόδειξις
 γίγνεται· μὴθὲν γὰρ τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ
 15 ὅλως λόγον. Ὡστε πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους οὐκ ἔστι λόγος,
 πρὸς δὲ τοὺς διαπορούντας ἐκ τῶν παραδεδομένων ἀποριῶν
 ῥᾶδιον ἀπαντᾶν καὶ διαλύειν τὰ ποιοῦντα τὴν ἀπορίαν ἐν
 16 αὐτοῖς. Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων. Ὡστε φανερόν ἐκ
 τούτων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὰς ἀντικειμένας φάσεις περὶ ταύ-
 του καθ' ἓνα χρόνον ἀληθεύειν, οὐδὲ τὰ ἐναντία, διὰ τὸ λέ-

^ο διὰ τὸ] διὸ Α^b. ^ρ δὲ] γὰρ Α^b. ^α τοῦτο om. E.T. ^ρ ἄρτον T.
^ς διέχοι] τι ἔχοι E.T. ^τ ἀληθεύοντος Α^b. ^ν τούτω T. ^ω γ' om. Α^b.
^χ μὴ om. T. ^ς αἰεὶ om. Α^b. ^z διαμένομεν E. ^α καὶ om. Α^b.
^β τὴν ἔξιν διακείσθαι Α^b. ^ε καὶ μὴ ταῦτά om. Α^b. ^δ γεγενομένης Α^b.
^ε τι ἂν E.T. ^φ μηκέτι λόγον E.T. ^ς γὰρ καὶ πᾶς T.

γεσθαι κατὰ στέρησιν ^h πᾶσαν ἐναντιότητα. Δῆλον δὲ τοῦτ' ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ⁱ ἀναλύουσι τοὺς τῶν ἐναντίων. Ὁμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἀνὰ μέσον οὐθὲν οἶόν τε κατηγορεῖσθαι καθ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Λευκοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ¹⁷ λέγοντες αὐτὸ εἶναι οὔτε ^k λευκὸν οὔτε μέλαν ψευδόμεθα συμβαίνει γὰρ εἶναι λευκὸν αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· θάτερον γὰρ τῶν συμπεπλεγμένων ^l ἀληθεύσεται ^m κατ' αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ λευκοῦ. Οὔτε δὲ καθ' ⁿ Ἡράκλειτον ¹⁸ ἐνδέχεται λέγοντας ἀληθεύειν, οὔτε κατ' ¹ Ἀναξαγόραν. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται τάναντία τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖν· ὅταν γὰρ ἐν παντὶ φῇ παντὸς εἶναι μοῖραν, οὐθὲν μᾶλλον εἶναί φησι γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τῶν λοιπῶν ὅποιανοῦν ἐναντιώσεων, εἴπερ ἐν ᾧ παντι ^o πᾶν ὑπάρχει μὴ δυνάμει μόνον ἀλλ' ἐνεργείᾳ καὶ ἀποκεκριμένον. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ¹⁹ ἀληθεῖς τὰς ^p φάσεις δυνατόν εἶναι, δι' ἄλλα τε πολλὰ τῶν συναχθέντων ἂν δυσχερῶν διὰ ταύτην τὴν θέσιν, ^q καὶ διότι ψευδῶν μὲν οὐσῶν πασῶν οὐδ' αὐτὸ ^r τοῦτό τις φάσκων ἀληθεύσει, ἀληθῶν δὲ ψευδεῖς εἶναι πάσας λέγων οὐ ψεύσεται.

Πᾶσα δ' ἐπιστήμη ζητεῖ τινὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας περὶ ἑκά- ⁷ στον τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐπιστητῶν, οἷον ἰατρικὴ καὶ γυμναστικὴ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκάστη τῶν ποιητικῶν ^s καὶ μαθηματικῶν. Ἐκάστη γὰρ τούτων περιγραφασμένη τι γένος ^t αὐτῇ περὶ τοῦτο πραγματεύεται ὡς ὑπάρχον καὶ ὄν, οὐχ ἥ δὲ ὄν, ἀλλ' ἑτέρα τις αὕτη παρὰ ταύτας τὰς ἐπιστήμας ἐστὶν ἐπιστήμη. Τῶν δὲ λεχθεισῶν ἐπιστημῶν ἐκάστη λαβοῦσά πῶς τὸ τί ² ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ γένει πειράται δεικνύναι τὰ λοιπὰ μαλακώτερον ἢ ἀκριβέστερον. Λαμβάνουσι δὲ τὸ τί ἐστὶν αἱ μὲν διὰ ^v τῆς αἰσθήσεως αἱ δ' ὑποτιθέμεναι· διὸ καὶ δῆλον ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς ὅτι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τί ἐστὶν οὐκ

^h πᾶσαν ἐναντιότητα] τὰ ἐναντία A^b. ⁱ λύουσι E. T. ^k μέλαν οὔτε λευκὸν A^b. ^l ἀληθεύεται E. ^m κατὰ τοῦ αὐτοῦ T. ⁿ ἐνδέχεται λέγοντα T, λέγοντα ἐνδέχεται F^b. ^o πάντα A^b. ^p φύσεις T. ^q καὶ om. T. ^r τις τοῦτο A^b. ^s καὶ] ἢ T. ^t αὐτῇ A^b. ^v τῆς om. A^b.

3 ἔστιν ἀπόδειξις. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη,
 δηλὸν ὅτι καὶ πρακτικῆς ἑτέρα καὶ ποιητικῆς ἔσται. Ποιη-
 τικῆς μὲν γὰρ ἐν τῷ ποιοῦντι καὶ ^ω οὐ τῷ ποιουμένῳ τῆς
 κινήσεως ἡ ἀρχή, καὶ τοῦτ' ἔστιν εἴτε τέχνη τις εἴτ' ἄλλη τις
 δυνάμεις. Ὅμοίως δὲ ^κ καὶ τῆς πρακτικῆς οὐκ ἐν τῷ πρακτῷ,
 4 μᾶλλον δ' ^υ ἐν τοῖς πράττουσιν ἡ κίνησις. Ἡ δὲ τοῦ φυσικ-
 οῦ περὶ τὰ ἔχοντ' ἐν ^z ἑαυτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἔστιν. Ὅτι
 μὲν τοίνυν οὔτε πρακτικὴν οὔτε ποιητικὴν ἀλλὰ θεωρητικὴν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, δηλὸν ἐκ τούτων·
 εἰς ἐν γάρ τι τούτων τῶν γενῶν ἀνάγκη πίπτειν ^α αὐτήν.
 5 Ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἔστιν ἀναγκαῖον ἐκάστη πῶς τῶν ἐπιστημῶν
 εἰδέναι καὶ τούτῳ χρῆσθαι ἀρχῇ, δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς ὀρι-
 στέον τῷ φυσικῷ καὶ πῶς ὁ τῆς οὐσίας λόγος ληπτέος, πό-
 6 τερον ὡς τὸ σιμὸν ἢ μᾶλλον ὡς τὸ κοῖλον. Τούτων γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης λέγεται τῆς τοῦ
 πράγματος, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης· ἡ γὰρ σιμότης
 ἐν ῥινὶ γίγνεται, διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς μετὰ ταύτης ^β θεω-
 ρεῖται· τὸ σιμὸν γὰρ ἔστι ῥὶς κοίλη. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 σαρκὸς καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μορίων μετὰ τῆς ὕλης
 7 αἰετὸν τὸν λόγον ἀποδοτέον. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἐπιστήμη τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν καὶ χωριστόν, σκεπτέον πότερον ποτε τῇ φυσικῇ
 τὴν αὐτὴν θετέον ^γ ταύτην εἶναι ἢ μᾶλλον ἑτέραν. Ἡ μὲν
 οὖν φυσικὴ περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντ' ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἔστιν, ἡ
 δὲ μαθηματικὴ θεωρητικὴ μὲν καὶ περὶ ^δ μένοντί τις αὕτη,
 8 ἀλλ' οὐ χωριστά. Περὶ τὸ χωριστὸν ἄρα ὄν καὶ ^ε τὸ ἀκίνη-
 τον ἑτέρα τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημῶν ἐστὶ ^ι τις, εἴπερ
 ὑπάρχει τις οὐσία τοιαύτη, λέγω δὲ χωριστὴ καὶ ἀκίνητος,
 ὅπερ πειρασόμεθα δεικνύναι. Καὶ εἴπερ ^ς ἔστι τις τοιαύτη
 φύσις ἐν τοῖς οὖσιν, ἐνταῦθ' αὖν εἴη που καὶ τὸ θεῖον, καὶ αὕτη
 9 ^h αὖν εἴη πρώτη καὶ κυριωτάτη ἀρχή. Δηλὸν τοίνυν ὅτι τρία

^ω οὐ] ἐν T. ^κ καὶ ἐπὶ τῆς T. ^υ ἐν αὐτοῖς τοῖς T. ^z αὐτοῖς E.
^α αὐτήν om. Ab. ^β θεωρεῖται] εἴρηται E.T. ^γ εἶναι ταύτην E.T.
^δ μὲν ὄντα T. ^ε τὸ post καὶ om. Ab. ^ι τις om. Ab. ^ς ἔστι om. T.
^h αὖν om. Ab.

γένη τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἐστὶ, φυσική, μαθηματική, θεολογική. Βέλτιστον μὲν οὖν τὸ τῶν θεωρητικῶν ^k ἐπιστημῶν γένος, τούτων δ' αὐτῶν ἡ τελευταία λεχθεῖσα· περὶ τὸ ¹ τιμιώτατον γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων, βελτίων δὲ καὶ χείρων ἐκάστη λέγεται κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐπιστητόν. ⁴ Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερόν ποτε τὴν τοῦ ὄντος ἢ ὃν ἐπιστήμην καθόλου ^m δεῖ θεῖναι ἢ οὐ. Τῶν ⁿ μὲν γὰρ μαθηματικῶν ἐκάστη περὶ ¹⁰ ἓν τι γένος ἀφωρισμένον ἐστίν, ἡ δὲ καθόλου κοινὴ περὶ πάντων. Εἰ μὲν οὖν αἱ φυσικαὶ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων εἰσί, ^o καὶ ἡ φυσικὴ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν εἴη· εἰ δ' ἔστιν ἑτέρα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος, ἑτέραν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς εἶναι καὶ προτέραν τῆς φυσικῆς καὶ καθόλου ^p τῷ προτέραν.

¹ Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπλῶς ^q ὃν κατὰ ^r πλείους λέγεται τρόπους, ⁸ ὦν εἰς ἐστὶν ὁ κατὰ ^s συμβεβηκὸς λεγόμενος, σκεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ^t οὕτως ὄντος. ^v Ὅτι μὲν οὖν οὐδεμία τῶν παραδεδομένων ἐπιστημῶν πραγματεύεται περὶ τὸ συμβεβηκὸς, δῆλον· οὔτε γὰρ οἰκοδομικὴ σκοπεῖ τὸ συμβησόμενον τοῖς τῇ οἰκίᾳ χρησιμομένοις, οἷον ^v εἰ λυπηρῶς ἢ τοῦναντίον οἰκήσουσιν, οὔθ' ὑφαντικὴ οὔτε σκυτοτομικὴ οὔτε ^w ὀψοποιική. Τὸ δὲ ² καθ' αὐτὴν ἴδιον ἐκάστη τούτων σκοπεῖ τῶν ἐπιστημῶν μόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οἰκεῖον τέλος. ^x Οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν, οὐδὲ τὸν ὄντα μουσικὸν ὅτι γενόμενος γραμματικὸς ^y τὰ ἀμφότερα ἅμα ἔσται, πρότερον οὐκ ^z ὦν, ὃ δὲ ^a μὴ αἰεὶ ὄν ἔστιν, ^b ἐγένετο τοῦτο, ὥσθ' ἅμα μουσικὸς ^b ἐγένετο καὶ γραμματικὸς. Τοῦτο δὲ οὐδεμία ζητεῖ τῶν ὁμολογουμένως ³ ^c οὐσῶν ἐπιστημῶν πλὴν ἡ σοφιστική· περὶ τὸ συμβεβηκὸς γὰρ αὕτη μόνη πραγματεύεται, διὸ Πλάτων οὐ κακῶς εἶρηκε

ⁱ μὲν om. idem. ^k ἐπιστημῶν om. E. ¹ κυριώτατον A^b. ^m θεῖναι δεῖ T. ⁿ μὲν om. A^b. ^o καὶ γρ. E. ^p τῷ om. A^b. ^q ὃν om. T. ^r πλείους εἶναι λέγεται A^b. ^s συμβεβηκὸς εἶναι λεγόμενος A^b. ^t οὕτως] ὄντως E.T.F^b. ^v εἰ] ἢ E. ^w ὀψοποιική T.A^b. ^x οὐδὲ ἢ μουσικὸν T. οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν om. F^b. ^y ἅμα ἔσται τὰ ἀμφό-
τερα E.T. ^z ὦν T. ^a μὴ] ὄν T. ^b ἐγένετο utrobique T.A^b. ^c οὐσῶν om. F^b.

φήσας ^d τὸν σοφιστὴν περὶ τὸ μὴ ὄν διατρίβειν. Ὅτι δ' ^e οὐδ' ἐνδεχόμενον ἔστιν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος ἐπιστήμην, φανερόν ἔσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ συμβεβηκός.

4 Πᾶν δὴ φαμεν εἶναι τὸ μὲν αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης (ἀνάγκης δ' οὐ τῆς κατὰ ^f τὸ βίαιον λεγομένης, ἀλλ' ἥ χρώμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις), τὸ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' ^g οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐτ' αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν· οἷον ἐπὶ κυνὶ γένοιτ' ἂν ψυχρός, ἀλλὰ τοῦτ' οὐθ' ὡς αἰεὶ ^h καὶ ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ⁱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνεται, ^k συμβαίη δέ ποτ' ⁵ αἶν. Ἔστι δὴ τὸ συμβεβηκός ὃ γίγνεται μὲν, οὐκ αἰεὶ ^l δ' οὐδ' ἐξ ἀνάγκης οὐδ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τί μὲν οὖν ἔστι τὸ συμβεβηκός, εἴρηται, διότι δ' οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη τοῦ τοιούτου, δηλόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ πᾶσα τοῦ αἰεὶ ὄντος ἢ ὡς ἐπὶ ⁶ τὸ πολὺ, τὸ δὲ συμβεβηκός ^m ἐν οὐδετέρῳ τούτων ἔστιν. Ὅτι δὲ τοῦ κατὰ συμβεβηκός ὄντος οὐκ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τοιαῦται οἰαίπερ τοῦ καθ' αὐτὸ ὄντος, δηλόν· ἔσται γὰρ ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τόδε μὲν ἔστι τοῦδε ὄντος, τόδε δὲ τοῦδε, τοῦτο δὲ μὴ ὅπως ἔτυχεν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης ἔσται καὶ οὐ τοῦτ' ἦν αἴτιον ⁿ ἕως τοῦ τελευταίου λεγομένου ⁷ αἰτιατοῦ· τοῦτο δ' ἦν κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ἐξ ἀνάγκης ^o ἅπαντ' ἔσται, καὶ τὸ ^p ὁποτέρως ἔτυχε καὶ ^q τὸ ἐνδέχεσθαι καὶ ^r γίνεσθαι καὶ μὴ παντελῶς ἐκ τῶν γιγνομένων ἀναιρεῖται. Καὶ μὴ ὄν ^s δὲ ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ αἴτιον ὑποτεθεῖν, ⁸ ^t ταῦτα συμβήσεται· πᾶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται. ^u Ἡ γὰρ αὔριον ἐκλειψις γενήσεται ^v ἂν ^v τόδε γένηται, τοῦτο δ' ^v ἂν ἕτερόν τι, καὶ τοῦτ' ^v ἂν ἄλλο· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ^w τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι αὔριον ἀφαιρουμένου χρόνου ἥξει ποτὲ εἰς τὸ ὑπάρχον. Ὡστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἔστιν, ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης τὰ μετὰ τοῦτο γενήσεται,

^d τὴν σοφιστικὴν T. ^e οὐδ' οὐκ E. ^f τὸ βίαιον] βίαν Ab.Fb.
^g οὐθ' οὐδὲ Ab. ^h καὶ add. E.Fb. ⁱ ὡς om. E.T. ^k συμβαίνει T.
^l δ' om. T.Ab. ^m ἐν om. Ab. ⁿ ὡς T.Ab. ^o ἅπαντες τε καὶ T.
^p ὁποτέρ' Ab. ^q τὸ om. T. ^r γενέσθαι E. ^s δὲ om. E. ^t ταυτὰ Ab.
^u ἡ] εἰ E.T. ^v τοδὶ T. ^w τοῦ ἀπὸ—χρόνου om. Ab.

ὥστε ^x πάντα ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι. Τὸ δ' ὡς ὁ ἀληθῶς ὄν ⁹
καὶ ^z μὴ κατὰ συμβεβηκὸς τὸ μὲν ἐστίν ἐν συμπλοκῇ ^a τῆς
διανοίας καὶ πάθος ἐν ταύτῃ· διὸ περὶ μὲν τὸ οὕτως ὄν οὐ ζη-
τοῦνται αἱ ἀρχαί, περὶ δὲ τὸ ἔξω ὄν καὶ χωριστόν· τὸ δ' οὐκ
ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον, λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός· τοῦ
τοιούτου δ' ἄτακτα καὶ ἄπειρα τὰ αἷτια. Τὸ δὲ ἐνεκά του ¹⁰
ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν. Τύχη δ'
ἐστὶν ὅταν τι ^b τούτων γένηται κατὰ συμβεβηκός. ^v Ὡσπερ
γὰρ καὶ ὄν ἐστὶ τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
οὕτω καὶ αἷτιον. ¹ Ἡ τύχη ^c δ' αἷτιον κατὰ συμβεβηκός ἐν
τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἐνεκά του γιγνομένοις. Διὸ περὶ ¹¹
^d ταυτὸ τύχη καὶ διάνοια· προαίρεσις γὰρ οὐ χωρὶς διανοίας.
Τὰ δ' αἷτια ἀόριστα ἀφ' ὧν ^e ἂν γένοιτο ^f τὰ ἀπὸ τύχης· διὸ
ἄδηλος ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ^g καὶ αἷτιον κατὰ συμβεβηκός,
ἀπλῶς δ' οὐθενός. ¹ Ἀγαθὴ ^h δὲ τύχη καὶ κακὴ ὅταν ἀγαθὸν ¹²
ἢ φαῦλον ἀποβῇ· ⁱ εὐτυχία δὲ καὶ δυστυχία περὶ μέγεθος
τούτων. ¹ Ἐπεὶ δ' οὐθέν κατὰ συμβεβηκός πρότερον τῶν καθ'
αὐτό, οὐδ' ἄρ' αἷτια. Εἰ ἄρα τύχη ^k ἢ τὸ αὐτόματον αἷτιον
τοῦ οὐρανοῦ, πρότερον νοῦς ¹ αἷτιον καὶ φύσις.

¹¹ Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐνεργείᾳ μόνον, ^m τὸ δὲ δυνάμει, τὸ δὲ ⁹
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ τῶν
λοιπῶν. Οὐκ ἔστι ⁿ δὲ κίνησις παρὰ τὰ πρᾶγματα· μετα-
βάλλει γὰρ αἰεὶ κατὰ τὰς τοῦ ὄντος κατηγορίας. Κοινὸν
δ' ἐπὶ τούτων οὐθέν ^o ἐστὶν οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ. ^v Ἐκαστον
δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ πτόδε· τὸ μὲν γὰρ ^q μορφῇ
αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις. Καὶ κατὰ τὸ ποιὸν τὸ μὲν λευκὸν ²
τὸ δὲ μέλαν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές,
καὶ κατὰ φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ^r ἢ κοῦφον ^s καὶ
βαρύν. ^v Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς τοσαυτ' εἶδη ὅσα τοῦ

^x πάντα om. Ab. ^y ἀληθὲς Ab. ^z μὴ om. E. ^a τῆς om. Ab.
^b γένηται τούτων Ab. ^c δ' αἷτια E. ^d ταυτὰ E. ^e ἂν om. T. ^f τὸ Ab.
^g καὶ τὸ αἷτιον T. ^h δὲ om. Ab. ⁱ εὐτυχία] ἀτυχία T. Ab. ^k ἢ καὶ
τὸ Ab. ^l αἷτιος E. T. Ab. ^m τὸ δὲ δυνάμει om. Ab. ⁿ δέ] δέ τις E,
δέ τι T. ^o ἐστὶν ὁ οὐδ' E. T. ^p τόνδε T. ^q μορφῇ] ἕξις T. ^r ἢ τὸ
μὲν κοῦφον T. ^s καὶ] τὸ δὲ E. T.

ὄντος. Διηρημένον δὲ καθ' ἕκαστον γένος ^t τοῦ μὲν δυνάμει
 τοῦ δ' ἐντελεχείᾳ, ^v τὴν τοῦ δυνάμει ἢ τοιοῦτόν ἐστιν ἐνέρ-
 3 γειαν λέγω κίνησιν. ^w Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐνθένδε δη-
 λον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητὸν ἢ τοιοῦτον, αὐτὸ λέγομεν
 εἶναι ἐνεργεῖα ἢ οἰκοδομεῖται, καὶ ^x ἔστι τοῦτο οἰκοδόμησις.
 Ὅμοιως μάθησις, ἰάτρευσις ^y καὶ κύλισις, ^z βάδισις, ἄλσις,
^a γήρηνσις, ἄδρηνσις. Συμβαίνει δὲ κινεῖσθαι ὅταν ἢ ἐντε-
 4 λέχεια ἢ αὐτή, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. ^b Ἡ δὲ
 τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχείᾳ ὢν ἐνεργῇ ^c ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο
 ἢ κινητόν, κίνησις ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ὧδε. Ἔστι γὰρ ὁ
 χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντε-
 λέχεια, ἢ χαλκός, κίνησις ἐστίν. Οὐ γὰρ ταῦτόν χαλκῶ
 εἶναι καὶ δυνάμει τινί, ἐπεὶ εἰ ταῦτόν ἦν ἀπλῶς κατὰ τὸν λό-
 γον, ἦν ἂν ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια κίνησις τις. Οὐκ ἔστι
 5 δὲ ταῦτό. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι
 ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν ^d οὐ ^e ταῦτόν (καὶ γὰρ ^f ἂν τὸ
 ὑγιαίνειν καὶ ^g τὸ κάμνειν ταῦτόν ἦν), τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ
 ὑγιαῖνον καὶ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρότης εἴθ' αἷμα, ταῦτό καὶ ἔν.
 Ἐπεὶ δ' ^h οὐ ταῦτόν, ὥσπερ οὐδὲ χρῶμα ταῦτόν καὶ ὄρατόν,
 6 ἢ τοῦ δυνατοῦ ⁱ ἢ δυνατὸν ἐντελέχεια κίνησις ἐστίν. Ὅτι μὲν
^k γὰρ ἐστὶν αὕτη, καὶ ^l ὅτι συμβαίνει ^m τότε κινεῖσθαι ⁿ ὅταν
 ἢ ἐντελέχεια ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, δῆλον.
 Ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μὴ, οἷον τὸ
 οἰκοδομητὸν ἢ οἰκοδομητόν, καὶ ἢ τοῦ οἰκοδομητοῦ ἐνέργεια
 7 ἢ οἰκοδομητόν, οἰκοδόμησις ἐστίν. ^o Ἡ γὰρ τοῦτο ^p ἐστὶν
^q ἢ οἰκοδόμησις ^r ἢ ἐνέργεια ^s ἢ οἰκία. Ἀλλ' ὅταν οἰκία ἢ,
 οὐκέτι οἰκοδομητὸν ^t ἔσται· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν.

^t τοῦ μὲν om. A^b. ^v τὴν τοῦ] τοῦτο T. ^w ὅτι—δῆλον om. T.
^x ἔστι τι τοῦτο E. ^y καὶ κύλισις om. E.T. ^z βάδισις om. A^b. ^a γή-
 ρανσις] πέπανσις, πείρανσις T. ^b ἢ δὴ] ἢ δὴ T.A^b. ^c ἢ αὐτό—κίνησις]
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ κινητόν ἢ κίνησις E.T. ^d οὐ om. T. ^e ταῦτόν ἦν
 καὶ T.A^b. ^f ἂν om. T. ^g τὸ post καὶ om. E. ^h οὐ τὸ αὐτὸ E, οὕτω
 αὐτὸ T. ⁱ ἢ] καὶ ἢ A^b. ^k γὰρ] οὖν A^b. ^l ὅτε A^b. ^m κινεῖσθαι
 τότε T. ⁿ ὅταν ἢ ἐντελέχεια αὕτη E.T. ^o ἢ] εἰ E. ^p ἐστίν] οἰκία
 ἐστίν E.T. ^q ἢ] ἢ ἢ T. ^r ἢ om. E.T. ^s ἢ οἰκία om. E.T.A^b.
^t ἔσται om. A^b.

Ἄνάγκη ἄρα οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι, ἢ δ' οἰκοδόμησις κίνησις τις. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, δηλον ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι λέ-8 γουσι περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως αὐτήν. Οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῃ τις γένει δύναιτ' ἂν θεῖναι αὐτήν. Δηλον ^ωδ' ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ^κμὲν ἑτερότητα καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὄν, ὧν οὐθὲν ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ἄλλ' οὐδ' ἡ μετα-9 βολὴ οὐτ' εἰς ταῦτα οὐτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἢ ^γἐκ τῶν ἀντικειμένων. Αἴτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα τιθέναι ὅτι ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἡ κίνησις, τῆς δ' ἑτέρας ^ζσυστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στέρητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τόδε οὔτε τοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν οὔτε τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν 10 ἀόριστον ^αεἶναι τὴν κίνησιν αἴτιον ὅτι οὐτ' εἰς δυνάμιν τῶν ὄντων οὐτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι ^βθεῖναι αὐτήν· οὔτε γὰρ τὸ δυνατὸν ποσὸν εἶναι κινεῖται ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τὸ ἐνεργεῖα ποσόν. Ἡ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν εἶναι δοκεῖ ^ετις, ἀτελὴς δέ· 11 αἴτιον δ' ὅτι ἀτελὲς τὸ δυνατόν οὗ ἔστιν ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο χαλεπὸν αὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἢ γὰρ εἰς στέρησιν ἀνάγκη θεῖναι ἢ εἰς δυνάμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλήν, τούτων δ' οὐθὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Ὡστε λείπεται τὸ λεχθὲν εἶναι 12 καὶ ἐνέργειαν ^δκαὶ μὴ ἐνέργειαν τὴν εἰρημένην, ἰδεῖν μὲν χαλεπὴν ἐνδεχομένην δ' εἶναι. Καὶ ὅτι ἔστιν ἡ κίνησις ἐν τῷ κινητῷ, δηλον· ἐντελέχεια γάρ ἐστι τούτου ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ, καὶ ἡ τοῦ κινητικοῦ ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν. Δεῖ μὲν 13 γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· κινητικὸν μὲν γὰρ ἐστὶ τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν. Ἄλλ' ἔστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινητοῦ, ὥσθ' ὁμοίως ^εμία ἀμφοῖν ἐνέργεια ὥσπερ ^ετὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες, ἀλλὰ τὸ εἶναι οὐχ ἓν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καὶ κινουμένου.

^ν ἄλλως αὐτήν om. Γ. ^ω δ' om. idem. ^κ μὲν] μὲν γὰρ Α^β. ^γ ἐκ post ἡ om. Ε.Τ. ^ζ συστοιχίας Γ. ^α τὴν κίνησιν εἶναι Α^β. ^β τιθέναι Ε.Τ. ^ε τις om. Τ. ^δ καὶ μὴ ἐνέργειαν om. Α^β. ^ε μία ἢ ἀμφοῖν Ε. ^ε τὸ διάστημα τὸ αὐτὸ Ε.

10 Τὸ ε' δ' ἄπειρον ἢ τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῷ μὴ πεφυκέναι
 διέναι, καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόρατος, ἢ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύ-
 τητον, ἢ ὃ μόλις, ἢ ὃ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρασ'
 ἔτι προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἢ ἄμφω. Χωριστὸν μὲν δὴ αὐτό
 2 τι ὄν, ^h αἰσθητὸν δ' οὐχ οἰόν τ' εἶναι. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος
ⁱ ἔστι μήτε πλῆθος, οὐσία δ' ^k αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμ-
 βεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἢ
 πλῆθος. Εἰ δὲ ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ καθάπερ ἡ
 φωνὴ ἀόρατος. Ἄλλ' οὐχ οὕτω λέγουσιν ^l οὐδ' ἡμεῖς ζη-
 3 τοῦμεν, ἀλλ' ὡς ἀδιέξοδον. Ἔτι πῶς ἐνδέχεται καθ' αὐτὸ
 εἶναι ἄπειρον, εἰ μὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος, ὧν πάθος τὸ
 ἄπειρον; Ἔτι ^m εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη στοιχεῖον
 τῶν ὄντων ⁿ ἢ ἄπειρον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου,
 καίτοι ἡ φωνὴ ἀόρατος. Καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργεῖα εἶναι
 4 τὸ ἄπειρον, δῆλον. Ἔσται γὰρ ^o ὁτιοῦν αὐτοῦ ἄπειρον μέ-
 ρος τὸ λαμβανόμενον· τὸ γὰρ ἀπείρω εἶναι καὶ ἄπειρον ταύ-
 τό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ ^p μὴ καθ' ὑποκειμένον. Ὡστε
 ἢ ἀδιαίρετον, ἢ εἰς ^q ἄπειρα διαιρετόν, ^r εἰ μεριστόν. Πολλὰ
 δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἄπειρα· ὥσπερ γὰρ ^s ἀέρος ἀήρ
 5 μέρος, οὕτως ἄπειρον ἀπείρου, εἰ ἔστιν οὐσία καὶ ἀρχή. Ἀμέ-
 ριστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἄλλ' ἀδύνατον τὸ ἐντελεχεῖα
 ὄν ἄπειρον· ποσὸν γὰρ εἶναι ἀνάγκη. Κατὰ συμβεβηκός
 ἄρα ὑπάρχει. Ἄλλ' ^t εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
 εἶναι ἀρχὴν ἀλλ' ^v ἐκείνω ^φ συμβέβηκε, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον.
 Αὕτη μὲν οὖν ἡ ζήτησις καθόλου· ὅτι ^w δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 6 οὐκ ἔστιν, ἐνθένδε δῆλον. Εἰ γὰρ σώματος λόγος τὸ ἐπι-
 πέδοις ὠρισμένον, οὐκ εἴη ἂν ἄπειρον σῶμα οὔτ' αἰσθητὸν
 οὔτε νοητόν, ^x οὐδ' ἀριθμὸς ὡς κευχωρισμένος καὶ ἄπειρος·
 ἀριθμητὸν γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν. ^y Φυσικῶς δὲ

ε' δ' om. A^b. ^h αἰσθητὸν δ' om. E. ⁱ ἔστι om. A^b. ^k αὐτὸ E.T.
^l οὐδ' οὐθ' E.T. ^m εἰ om. T. ⁿ ἢ ἢ A^b. ^o ὁτιοῦν ἐαυτοῦ T, αὐτοῦ
 ὁτιοῦν A^b. ^p μὴ om. T. ^q ἄπειρα] ἀεὶ διαιρετὰ A^b. ^r εἰ] ἢ T.
^s μέρος ἀήρ ἀέρος E.T. ^t εἰ om. A^b. ^v ἐκείνω T. ^w δ' οὐδ' ἐν A^b.
^x οὔτ' E.T. ^y φυσικὸν T.

ἐκ τῶνδε δῆλον. Οὐτε γὰρ σύνθετον οἶόν ^z τ' εἶναι οὔθ' ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν γὰρ οὐκ ^a ἔσται σῶμα, ^b ἐπεὶ περ πεπεραμένοι τῷ πλήθει τὰ στοιχεῖα. Δεῖ γὰρ ἰσάζειν τὰναντία ⁷ καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^c ὅπως οὖν λείπεται ἡ θατέρου σώματος δύναμις, φθαρήσεται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα γὰρ ἐστὶ τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεράντως διεστηκός, ὥστ' ^d εἰ τὸ ἄπειρον σῶμα, πάντῃ ἔσται ἄπειρον. ^e Οὐδὲ ἐν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐνδέχεται ^f τὸ ἄπειρον εἶναι σῶμα, ⁸ οὔθ' ὡς λέγουσί τινες, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γενῶσι ταῦτα (οὐκ ἔστι γὰρ ^g τὸ τοιοῦτο σῶμα παρὰ τὰ στοιχεῖα· ^h ἅπαντα γὰρ ἐξ ⁱ ὧν ἐστὶ καὶ διαλύεται εἰς ^k ταῦτα, οὐ φαίνεται δὲ τοῦτο ^l περὶ τὰ ἀπλά σώματα), οὐδὲ πῦρ οὐδ' ἄλλο ^m τι τῶν στοιχείων οὐθέν. Χωρὶς γὰρ τοῦ ἄπειρον εἶναί τι αὐ- ⁹ τῶν ἀδύνατον τὸ ἅπαν, καὶ ἢ πεπερασμένον, ἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν, ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, ὃ ποιοῦσι παρὰ τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, οἷον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Ἔτι τὸ αἰσθη- ¹⁰ τὸν σῶμα ποῦ, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὅλου καὶ μορίου, οἷον τῆς γῆς. Ὡστ' εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκίνητον ἔσται ἢ αἰ ⁿ οἰσθήσεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τί γὰρ μᾶλλον ^o κάτω ἢ ἄνω ἢ ὀπουοῦν; Οἷον εἰ βῶλος εἴη, ποῦ αὕτη κινήσεται ἢ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τοῦ συγγενοῦ σώματος ἄπειρος. Κα- ¹¹ θέξει οὖν τὸν ὅλον τόπον. Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^p ἢ μονή καὶ ἢ κίνησις; Ἡ πανταχοῦ μενεῖ; Οὐ κινήσεται ἄρα. Ἡ πανταχοῦ ^q κινήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον τὸ πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι, καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τὸ σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ τῷ ἄπτεσθαι, εἴτα ἢ πεπερασμένα

^z τ' om. T. ^a ἔσται] ἐν Ab. ^b ἐπεὶ περ] εἰ E.T. ^c ὅπως οὖν E.
^d εἰ om. E.T. ^e οὐδὲ ἐν δὲ ἀπλοῦν E, οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν Ab, ἀπλοῦν
δ' T. ^f τὸ om. E.T. ^g τὸ om. E.T. ^h ἅπαν T. ⁱ ὧν] οὗ E.T.
^k ταυτό T, τοῦτο E. ^l παρὰ Ab. ^m τι om. Ab. ⁿ αἰσθήσεται
τοῦ δὲ T. ^o κάτω] καὶ τὸ T. ^p ἢ utrumque om. Ab. ^q κινήσεται
om. E.T.Ab.

- 12 ταυτ' ἔσται ἢ ἄπειρα ^τεἶδει. Πεπερασμένα μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε· ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ τὸ πᾶν ἄπειρον, οἶον πῦρ ἢ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις. Εἰ δ' ἄπειρα καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ τόποι ἄπειροι καὶ ἔσται ἄπειρα ^ςτὰ στοιχεῖα· εἰ δὲ τούτ' ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πεπερασμέ-
 13 νοι, καὶ τὸ πᾶν ἀνάγκη πεπεράνθαι. Ὅλως δ' ἀδύνατον ἄπει-
 ρον εἶναι σῶμα καὶ τόπον τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθη-
 τὸν ^τἢ βάρους ἔχει ἢ κουφότητα. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ μέσον ἢ ἄνω οἰσθήσεται, ἀδύνατον δὲ τὸ ἄπειρον ἢ πᾶν ἢ τὸ ἥμισυ
^νἢ ὁποτερονοῦν πεπονθέναι· πῶς γὰρ ^ωδιελείς; Ἡ πῶς τοῦ
 ἀπείρου ἔσται τὸ μὲν κάτω τὸ δ' ἄνω, ἢ ἔσχατον καὶ μέσον;
 14 Ἔτι πᾶν ^ςσῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη ἔξ, ἀδύ-
 νατον δ' ἐν τῷ ἀπείρῳ σώματι ταυτ' εἶναι. Ὅλως δ' εἰ
 ἀδύνατον τόπον ἄπειρον εἶναι, καὶ σῶμα ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἐν
 τόπῳ ποῦ, τοῦτο ^νδὲ σημαίνει ἢ ἄνω ἢ κάτω ἢ τῶν λοιπῶν
 15 τι, τούτων δ' ἕκαστον πέρας τι. Τὸ δ' ἄπειρον οὐ ταυτὸν
 ἐν μεγέθει καὶ ^ςκινήσει καὶ χρόνῳ ὡς μία τις φύσις, ^αἀλλὰ
 τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον, οἶον κίνησις κατὰ τὸ
 μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἀλλοιοῦται ἢ αὖξεται, χρόνος δὲ
 διὰ τὴν κίνησιν.
- Ι Ι Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός,
 ὡς τὸ μουσικὸν ^ββαδίζειν, τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν
 ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἶον ὅσα κατὰ μέρος ὑγιάζεται
 γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμός. Ἔστι δέ τι ^ςὁ καθ' αὐτὸ
 2 πρῶτον κινεῖται, καὶ τούτ' ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ κινήτόν. Ἔστι
 δέ τι καὶ ἐπὶ τοῦ κινουντος ὡσαύτως· κινεῖ γὰρ κατὰ συμβε-
 βηκός ^δτὸ ^ςμὲν κατὰ μέρος τὸ δὲ καθ' αὐτό· ἔστι δέ τι τὸ
 κινουὶν πρῶτον· ἐστὶ ^ςδὲ τι τὸ κινούμενον ^ςἐν τινι χρόνῳ καὶ
 ἐξ οὗ καὶ εἰς ὅ. Τὰ ^ςδ' εἶδη καὶ ^ςτὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς

^τ ἔν τισι λείπει τὸ εἶδει γρ. E. ^ς τὰ om. Ab. ^τ ἢ om. idem.
^ν ἢ post ἥμισυ om. E. ^ω διελθς Ab. ^ς αἰσθητὸν σῶμα E.T. ^ν δὲ
 δὴ σημαίνει E.T. ^ς χρόνῳ καὶ κινήσει Γ. ^α ἀλλὰ] ἅμα T. ^β βαδί-
 ζει Ab. ^ς ὁ καθ'] καὶ ὁ E.T. ^δ τούδε T. ^ς μὲν] δὲ Ab. ^ς δέ
 alterum om. E. ^ς ἐν τινι] ἔτι ἐν φ E.T. ^ς δ' om. T. ^ς τὰ
 om. E.T.

ἂ κινούνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστιν, οἷον ἐπιστήμη καὶ θερμότης· ἔστι δ' οὐχ ἡ θερμότης κίνησις ἀλλ' ἡ θέρμανσις. Ἡ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ὑπάρ-³χει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^kἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ¹οὐχ ὑποκείμενον, ^mἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Λέγω δὲ ⁴ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστ' ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς· ἡ γὰρ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντίφασίς ἐστιν, ὅτι οὐκ ἀντίθεσις. Ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κατ' ἀντίφασιν γένεσις ἐστιν, ἡ μὲν ἀπλῶς ἀπλῇ, ἡ δὲ ⁿτινὸς τίς· ἡ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον φθορά, ἡ μὲν ἀπλῶς ^oἀπλῇ, ἡ δὲ ^pτινὸς τίς. Εἰ δὴ τὸ μὴ ὄν λέγε-⁵ται πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μήτε τὸ κατὰ δύναμιν τὸ τῷ ἀπλῶς ^qὄντι ἀντικείμενον· τὸ γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ἀγαθόν ^rὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ^sκατὰ συμβεβηκός· ^tεἴη γὰρ ^vἄν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν· τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδαμῶς· ἀδύνατον ^wγὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι· γίγνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ ⁶συμβεβηκὸς γίγνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γιγνομένου ἀπλῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^xτε δὴ συμβαίνει δυσχερῇ, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἄν πον. Οὐδὲ δὴ ^yἡ φθορὰ κίνησις· ἐναντίον γὰρ κινήσει κίνησις ^zἡ ἡρεμία, φθορὰ δὲ γενέσει. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις ⁷μεταβολὴ τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς ^aαἰ εἰρημέναι, τούτων δ' ^bαἰ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' εἰσὶν αἰ

^k ἢ οὐκ—δὲ ὑποκείμενον om. Ab. ¹ οὐχ om. T. ^m ἢ—ὑποκείμενον add. E. ⁿ τις τινός T. Ab. ^o ἀπλῇ om. Ab. ^p τις τινός Ab. ^q ὄντι om. Ab. ^r ὅλος T. ^s κατὰ] μὴ κατὰ T. ^t εἴ T. ^v ἄν] ἦν T. om. Ab. ^w γὰρ om. T. ^x τε] δὴ Ab. ^y ἡ om. E. ^z ἢ om. T. ^a αἰ om. Ab. ^b αἰ μὲν κατὰ Ab.

κατ' ἀντίφασιν, ἀνάγκη τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ^ε ἢ ἐναντία ἢ μεταξύ· καὶ γὰρ ἡ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται καταφάσει, οἷον τὸ γυμνὸν καὶ ^δ νωδὸν καὶ τὸ μέλαν.

- 12 Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται οὐσία, ποιότητι, τόπῳ, ^ε τῷ ποιεῖν ^ε ἢ πάσχειν, τῷ πρὸς τι, ^ε τῷ ποσῶ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, ποιοῦ, ποσοῦ, τόπου. Κατ' οὐσίαν δ' οὐ διὰ τὸ μηθὲν εἶναι οὐσία ἐναντίον, οὐδὲ ^ι τοῦ πρὸς τι· ἔστι γὰρ ^ε θατέρου μηθὲν μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μηθὲν ² μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ ποιοῦντος ^h καὶ πάσχοντος, ἢ κινουντος καὶ κινουμένου, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις, οὐδ' ὅλως ^ι μεταβολῆς μεταβολή. Διχῶς γὰρ ἐνδέχεται κινήσεως ^k εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ὁ ἄνθρωπος ^l κινεῖται ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει, ὥστε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἢ θερ- ³ μαίνεται ἢ ψύχεται ἢ ^m τόπον ἀλλάττει ἢ αὔξεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἡ μεταβολή. ⁿ Ἡ ⁿ τῷ ἑτερόν τι ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἄλλο εἶδος, οἷον ἄνθρωπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἄλλ' οὐδὲ ⁴ τοῦτο δυνατόν· πλὴν κατὰ συμβεβηκός. ^o Πᾶσα γὰρ κίνησις ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή, καὶ γένεσις καὶ φθορά ὡσαύτως· πλὴν ^p αἱ μὲν ^q εἰς ἀντικείμενα ὡδὶ ἢ ὡδὶ ^r οὐ κινήσεις. ^v Ἀμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγιείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ ⁵ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δῆλον ^s δὴ ὅτι ἀννοσήση, μεταβεβληκὸς ἔσται εἰς ὅποιανοῦν (ἐνδέχεται γὰρ ἡρεμεῖν) καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχούσαν ἀεί· κἀκείνη ἐκ τινος εἰς ^t τι ἄλλο ^v ἔσται. ^ω Ὡσθ' ἡ ἀντικείμενη ἔσται ὑγίανσις, ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει

^c ἢ prius om. Ab. ^d νωδὸν] λευκὸν Ab. ^e τῷ primum tertiumque et ἡ om. Ab. ^f τοῦ om. E.T. ^ε θατέρου μεταβάλλοντος μηδὲν ἀληθεύεσθαι θάτερον μὴ δὲ μ. Ab. ^h καὶ πάσχοντος] ἢ πάσχοντος Ab. ⁱ μεταβολή μεταβολῆς E.T. ^k κίνησιν εἶναι Ab. ^l κείται T. ^m τόπον] τὸ πᾶν T. ⁿ τῷ] τὸ T. ^o ἅπασι γὰρ ἡ κίνησις Ab. ^p αἱ] ἡ Ab. ^q ἐξ ἀντικειμένων T. ^r οὐ κινήσεις] ἡ κίνησις Ab. ^s δ' E.T. ^t ἄλλο τι T. ^v ἔσται om. E.T.

ὅτι ὃ ὑπάρχει ἐκεῖνο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μετα-⁶βολῆς μεταβολὴ καὶ γενέσεως γένεσις. Ἀνάγκη ^ω δὴ καὶ τὴν προτέραν, εἰ ἢ ὑστέρα· οἷον εἰ ἢ ἀπλῇ ^χγένεσις ἐγίγνέτο ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον ^γἀπλῶς ἐγίγνέτο. Ὡστε οὐπω ἦν ^zτὸ γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ ^aτι γιγνόμενον ἢ γενόμενον. ^bΕἰ δὴ καὶ τοῦτ', ἐγίγνέτο ποτε, ὥστ' οὐκ ἦν πω ^cτότε ⁷γιγνόμενον. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι ^dτι πρῶτον, ^eοὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ ἐχόμενον. Οὔτε γίγνεσθαι ^fοὐν οὔτε κινεῖσθαι οἷόν τε οὔτε μεταβάλλειν οὐθέν. Ἔτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία καὶ ἡρέμησις, ^gκαὶ γένεσις καὶ φθορά. Ὡστε τὸ γιγνόμενον ὅταν γένηται γιγνόμενον, ⁸τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς ^hγιγνόμενον οὐθ' ὕστερον· εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ἔτι δεῖ ὕλην ὑπεῖναι τῷ γιγνομένῳ καὶ ⁱμεταβάλλοντι. Τίς οὖν ἔσται, ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα ἢ ψυχὴ, οὕτω ^kτί τὸ γιγνόμενον ^lκίνησις ἢ γένεσις; Καὶ ^mἔτι τί εἰς ὃ κινοῦνται; Δεῖ γὰρ ⁿεἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνησιν μὴ κίνησιν. Πῶς οὖν; ⁹Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις ^oτῆς μαθήσεως, ὥστ' ^pοὐδὲ γένεσις γενέσεως. Ἐπεὶ δ' οὐτ' ^qοὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ ποῖον ^rκαὶ ποσὸν καὶ τόπον κίνησιν εἶναι· τούτων γὰρ ἐκάστῳ ἐναντίωσίς ἐστιν. Λέγω δὲ τὸ ποῖον οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (^sκαὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ ποῖον) ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθὼ λέγεται πάσχειν ἢ ἀπαθεῖς εἶναι. Τὸ δὲ ^tἀκίνητον τό τε ὅλως ἀδύνατον ¹⁰κινήθηναι καὶ τὸ ^vμόλις ἐν χρόνῳ ^wπολλῷ ^xἢ βραδέως ἀρχόμενον, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μὴ δυνάμενον δὲ ὅτε

^ω δὲ T. ^x γένεσις ἐγίγνέτο] γένετο Ab. ^y ἀπλῶς om. E. T. ^z τὸ om. E. ^a γινόμενον τι Ab. ^b εἰ δὴ] ἤδη Ab. ^c τότε] ποτε Ab. ^d τι om. E. T. ^e οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον om. Ab. ^f οὐν αὐται οὔτε E. ^g καὶ ἡ γένεσις Ab. ^h γενόμενον Ab. ⁱ μεταβάλλειν τι. τίς E. T. ^k τί] τί καὶ Ab. ^l κίνησις] ἢ κίνησις Ab. ^m ἔτι] τοι T, om. E. ⁿ εἶναι τι τὴν E. T. ^o τῆς μαθήσεως] ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις Ab. ^p οὐδὲ γένεσις] τῆς post lacunam Ab. ^q οὐσίαν T. ^r καὶ τὸ ποσὸν Ab. ^s καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ] καὶ τῇ διαφορᾷ T. Ab. ^t ἀκίνητον] ἀδύνατον T. ^v μόλις Ab. ^w πολλῷ] ποτε T. ^x ἢ om. E. T.

πέφυκε καὶ γ οὐ^z καὶ ὥς. ^υΟ καλῶ ἡρεμεῖν τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις ἀν εἴη τοῦ δεκτικοῦ.

- 11 Ἄμα κατὰ τόπον ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ ^απρώτῳ, καὶ χωρὶς ὅσα ἐν ἄλλῳ. Ἄπτεσθαι ^βδὲ ὧν τὰ ἄκρα ἄμα. Μεταξὺ δ' εἰς ὃ πέφυκε πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἢ εἰς ὃ ἔσχατον μεταβάλλει κατὰ φύσιν ^γτὸ συνεχῶς μεταβάλλον. Ἐναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλεί-
 12 στον. Ἐξῆς δὲ ^δοὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος, θέσει ἢ εἶδει ἢ ἄλλως πῶς ἀφορισθέντος, μηθὲν μεταξὺ ἐστὶ τῶν ἐν ταυτῷ γένει καὶ ^εοὐ ἐφεξῆς ἐστίν, οἷον γραμμαὶ γραμμῆς ἢ μονάδες μονάδος ἢ οἰκίας οἰκία. Ἄλλο δ' οὐθὲν κωλύει μεταξὺ εἶναι τὸ γὰρ ἐξῆς ^ςτινὸς ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ τὸ
 13 ἐν ἐξῆς τῶν δύο, οὐδ' ἢ νομηνία τῆς δευτέρας. Ἐχόμενον δὲ ὃ ἀν ἐξῆς ὃν ^ςἀπτηται. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ταῦτα ^ηδὲ τὰ τ' ἐναντία καὶ ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δ' οὐθὲν ἀνὰ μέσον, δῆλον ^ιὥς ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ μεταξὺ. Τὸ δὲ συνεχὲς ὅπερ ἐχόμενόν τι ^κἢ ἀπτόμενον.
 14 Δέγω δὲ συνεχὲς ὅταν ταὐτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται καὶ συνέχονται, ὥστε δῆλον ὅτι τὸ συνεχὲς ἐν τούτοις ἐξ ὧν ^μἐν τι πέφυκε γίγνεσθαι κατὰ ^ντὴν σύνναψιν. Καὶ ὅτι πρῶτον τὸ ἐφεξῆς, δῆλον· τὸ γὰρ ἐξῆς οὐχ ἄπτεται, τοῦτο δ' ^οἐφεξῆς· καὶ ^ρεἰ συνεχὲς, ἄπτεται, εἰ
 15 δ' ἄπτεται, οὐπω συνεχές. Ἐν οἷς δὲ μὴ ἐστὶν ἀφή, οὐκ ἔστι σύμφυσις ἐν τούτοις. Ὡστ' οὐκ ἔστι στιγμὴ μονάδι ταυτόν· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀπτεσθαι, ταῖς δ' οὐ, ^ιἀλλὰ τὸ ἐφεξῆς· καὶ ^ρτῶν μὲν μεταξὺ τι, τῶν δ' οὔ.

γ οὐ] οὐ πέφυκε Α^β. z καὶ ὥς. ὁ καλῶ] ὥς οὐκ ἄλλο T. α πρώτον Α^β. β δὲ om. Α^β. γ τὸ om. E.T. δ οὐ T. ε οὐ] ὁ Α^β. ς τινὸς] τινὶ Α^β. ζ ἀνάπτηται Α^β. η δὲ τὰναντία T, δὲ ἐναντία Α^β. ι ὥς] δ' ὥς T. κ ἢ ἀπτόμενον om. E.T. λ λέγω] λέγεται Α^β. μ ἐν τι] ἔτι T. ν τὴν om. T. ο ἐφεξῆς] ἐξῆς T. ρ εἰς T. Α^β. ι ἀλλὰ πρὸς τὸ E.T. ρ τῶν] τῷ γε T.

Α.

Περὶ τῆς οὐσίας ἡ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητοῦνται. Καὶ γὰρ εἰ ὡς ἕλον τι τὸ πᾶν, ἡ οὐσία πρῶτον μέρος· ^sκαὶ εἰ ^tτῷ ἐφεξῆς, ^vκἂν οὕτω πρῶτον ἡ οὐσία, εἶτα τὸ ποιόν, ^wεἶτα τὸ ποσόν. Ὑπομαρτυροῦντα δ' οὐδ' ὄντα ^xὡς εἰπεῖν ἀπλῶς ὕπαλλα, ^zἀλλὰ ποιότητες ^aκαὶ κινήσεις, ^bἢ καὶ ^cτὸ οὐ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ εὐθύ· λέγομεν ^dγοῦν ^eεἶναι καὶ ταῦτα, οἷον ἔστιν οὐ λευκόν. Ὑπομαρτυροῦντα δ' οὐθὲν τῶν ἄλλων χωριστόν. Μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔργῳ· τῆς γὰρ οὐσίας ἐξήτουν ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια. Οἱ μὲν οὖν νῦν τὰ καθόλου οὐσίας μᾶλλον τιθέασιν· τὰ γὰρ γένη καθόλου, ἃ φασιν ἀρχὰς καὶ οὐσίας εἶναι μᾶλλον διὰ τὸ λογικῶς ζητεῖν· οἱ δὲ πάλαι τὰ καθ' ἑκάστον, οἷον πῦρ καὶ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, μία μὲν αἰσθητή, ἥς ἡ ³μὲν αἰδῖος ἡ δὲ φθαρτή, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἡ δ' αἰδῖος ἥς ἀνάγκη τὰ στοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ἔν εἴτε πολλά. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ ἀκίνητος, ^hκαὶ ταύτην ⁱτινὲς ⁴εἶναι φασι χωριστήν, οἱ μὲν εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά, ^kοἱ δὲ τὰ μαθηματικά μόνον τούτων. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ φυσικῆς (μετὰ κινήσεως γάρ), αὕτη δ' ἐτέρας, εἰ μηδεμία αὐτοῖς ἀρχὴ κοινή.

Ἡ δ' αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή. Εἰ ¹δ' ἡ μεταβολὴ ἐκ ⁵τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξὺ, ἀντικειμένων δὲ ^mμὴ πάντων (οὐ λευκὸν γὰρ ἡ φωνή) ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀνάγκη ὑπεῖναι τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν· οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει. Ὑπομαρτυροῦντα δὲ τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπο- ²μένει· ἔστιν ἄρα τι τρίτον παρὰ τὰ ἐναντία, ἡ ὕλη. Εἰ δὲ αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, ἢ κατὰ ⁿτὸ τί ἢ κατὰ τὸ ^oποιὸν ἢ

^s εἰ καὶ Fb. ^t τὸ Ab, Fb. ^v καὶ E, T. ^w εἶτα τὸ ποσόν] ἡ ποσόν E, T. ^x ἀπλῶς ὡς εἰπεῖν Fb, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν Ab. ^y ταῦτα E, T, Fb. ^z ἀλλὰ] οἷον Fb. ^a καὶ om. Fb. ^b ἢ Fb. ^c τὸ οὐ] οὐ τὸ T. ^d γοῦν] εἶναι T. ^e καὶ ταῦτα εἶναι Ab. ^f οὐδὲ T. ^g ἑκαστα Ab. ^h καὶ add. Ab. ⁱ φασί τινες εἶναι E, T. ^k οἱ δὲ τὰ μαθηματικά om. E. ¹ δ' ἢ] δὲ E, δὲ T. ^m μὴ] οὐ T. ⁿ τὸ om. E. ^o οἷον T.

ποσόν ἢ ποῦ, καὶ γένεσις μὲν ἢ ἀπλῇ καὶ φθορὰ Ῥ ἢ κατὰ
τόδε, αὐξήσις δὲ καὶ φθίσις ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλοιώσις δὲ
ἢ κατὰ τὸ πάθος, ἣ φορὰ δὲ ἢ κατὰ τόπον, εἰς ἐναντιώσεις
² ἂν εἶεν Ὶ τὰς καθ' ἑκάστον αἰ μεταβολαί. Ἐνάγκη δὲ μετα-
βάλλειν τὴν ὕλην δυναμένην ἄμφω· ἐπεὶ δὲ διττὸν ^ς τὸ ὄν,
μεταβάλλει πᾶν ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος εἰς τὸ ἐνεργεῖα ὄν, οἷον
ἐκ λευκοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖα λευκόν. Ὅμοίως δὲ καὶ
ἐπ' αὐξήσεως καὶ φθίσεως. Ὡστε οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς
ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται
³ πάντα, δυνάμει ἔμντοι ὄντος, ἐκ μὴ ὄντος δὲ ἐνεργεῖα. Καὶ
τοῦτ' ἐστὶ τὸ Ἀναξαγόρου ἐν (βέλτιον γὰρ ἢ ὁμοῦ πάντα)
καὶ Ἐμπεδοκλέους τὸ μίγμα καὶ Ἀναξιμάνδρου. Καὶ ὡς
Δημόκριτός φησιν, ἦν ὁμοῦ πάντα δυνάμει, ἐνεργεῖα δ' οὐ.
⁴ Ὡστε τῆς ὕλης ἂν εἶεν ἡμμένοι. Πάντα δ' ὕλην ἔχει ὅσα
μεταβάλλει, ἀλλ' ἑτέραν· καὶ τῶν αἰδίων ὅσα μὴ ^χ γεννητὰ
κινητὰ δὲ φορᾶ, ἀλλ' οὐ ^γ γεννητὴν, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Ἀπο-
ρήσειε ^z δ' ἂν τις ἐκ ποίου μὴ ὄντος ἢ γένεσις· τριχῶς γὰρ
τὸ μὴ ὄν. Εἰ δὴ ^α τί ἐστὶ δυνάμει, ἀλλ' ὅμως οὐ τοῦ τυχόν-
⁵ τος, ἀλλ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου. Οὐδ' ἱκανὸν ὅτι ὁμοῦ πάντα
χρήματα· διαφέρει γὰρ τῇ ὕλῃ, ἐπεὶ διὰ τί ἄπειρα ἐγένετο
ἀλλ' οὐχ ἓν; Ὁ γὰρ νοῦς εἷς, ὥστ' εἰ ^β καὶ ἡ ὕλη μία, ἐκείνο
ἐγένετο ἐνεργεῖα οὐ ^ε ἢ ὕλη ἦν δυνάμει. Τρία δὲ τὰ αἴτια
καὶ ^δ τρεῖς αἰ ἀρχαί, δύο μὲν ἢ ἐναντίωσις, ἥς τὸ μὲν λόγος
καὶ εἶδος τὸ δὲ στέρησις, τὸ δὲ τρίτον ἢ ὕλη.

³ Μετὰ ταῦτα ὅτι οὐ γίγνεται οὔτε ^ε ἢ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος,
λέγω δὲ τὰ ἔσχατα. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει τι καὶ ὑπό τινος
καὶ εἰς ^ι τι. Ὑφ' οὗ μὲν, τοῦ πρώτου κινούντος· ^ς ὃ δέ, ἢ
ὕλη· εἰς ὃ δέ, τὸ εἶδος. Εἰς ἄπειρον οὖν εἰσιν, εἰ μὴ μόνον
ὁ χαλκὸς γίγνεται στρογγύλος ἀλλὰ καὶ τὸ στρογγύλον
² ἢ ὁ χαλκός· ἀνάγκη δὲ στῆναι. Μετὰ ταῦτα ὅτι ἐκάστη

Ῥ ἢ post φθορὰ om. E. T. ρ φθορὰ T. ρ ταῖς T. ^ς τὸ om. F^b.
^ι μέντοι ἢ ὄντος T. ^ν ἢ] ἦν Ab. ^ω ὁμοῦ γρ. E: E. T. Ab. ἡμῖν. ^χ γεν-
νητὰ τὰ κινητὰ T. ^γ γεννητὸν T. ^z δ' om. F^b. ^α τί ἐστὶ] ἐστὶ τὸ F^b.
^β καὶ om. Ab. ^ε ἢ] καὶ ἢ T. ^δ τρεῖς om. F^b. ^ε ἢ et τὸ om. F^b.
^ι post τι Ab. καὶ ἐξ οὗ. ^ς δ] οὗ T.

ἐκ συνωνύμου γίγνεται ^h ἢ ⁱ οὐσία· τὰ γὰρ φύσει οὐσίαι καὶ τᾶλλα. ^a Ἡ γὰρ τέχνη ἢ φύσει γίγνεται ἢ τύχῃ ἢ τῷ αὐτομάτῳ. ^b Ἡ μὲν οὖν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἢ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν ^k αὐτῷ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτίαι στερήσεις τούτων. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, ἡ μὲν ὕλη τόδε ³ τι οὐσα τῷ φαίνεσθαι (ὅσα γάρ ^l ἐστὶν ἀφ᾽ ἧ καὶ μὴ συμφύσει, ὕλη καὶ ὑποκείμενον), ἡ δὲ φύσις ^m τόδε τι, εἰς ἣν, καὶ ἕξις ⁿ τις· ἔτι τρίτη ἢ ἐκ τούτων ^o ἢ καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. ^p Ἐπὶ μὲν οὖν τινῶν τὸ τόδε ^r τι οὐκ ἐστὶ παρὰ τὴν συνθέτην οὐσίαν, οἷον οἰκίας τὸ εἶδος, εἰ μὴ ^q ἢ τέχνη. Οὐδ' ἐστὶ γένεσις καὶ φθορὰ τούτων, ἀλλ' ἄλ- ⁴ λον τρόπον εἰσὶ ^r καὶ οὐκ εἰσὶν οἰκία ^s τε ἢ ἄνευ ὕλης καὶ ὑγίεια καὶ πᾶν τὸ κατὰ τέχνην. ^t Ἀλλ' εἴπερ, ἐπὶ τῶν φύσει. Διὸ ^t δὴ οὐ κακῶς ^v ὁ Πλάτων ἔφη ὅτι εἶδη ἐστὶν ὅποσα φύσει, εἴπερ ἐστὶν εἶδη ^w ἄλλα τούτων, οἷον πῦρ, σάρξ, κεφαλὴ. ^x Ἀπαντα ^x γὰρ ὕλη ἐστί, καὶ τῆς μάλιστ' οὐσίας ἢ τελευταία. ⁵ Τὰ μὲν οὖν κινουῦντα αἷτια ὡς προγεγενημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα. ^y Ὅτε γὰρ ὑγιαίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε καὶ ^y ἢ ὑγιάει ἐστὶν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς χαλκῆς σφαίρας ἅμα καὶ ἢ χαλκῇ σφαίρα. Εἰ δὲ καὶ ὕστερόν τι ὑπομένει, σκεπτέον· ⁶ ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐθὲν κωλύει, οἷον εἰ ^z ἢ ψυχὴ τοιοῦτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς· πᾶσαν γὰρ ἀδύνατον ἴσως. Φανερόν δὴ ὅτι οὐθὲν δεῖ διὰ γε ταῦτ' εἶναι τὰς ιδέας· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ὁ ^a καθ' ἕκαστον τὸν τινά. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ τέχνη ^b ὁ λόγος τῆς ὑγείας ἐστίν.

^c Τὰ δ' αἷτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ^d ἄλλα ἄλλων ἐστὶν ὥς, ἐστὶ ⁴ δ' ὥς, ἂν καθόλου ἐλέγῃ τις καὶ κατ' ἀναλογίαν, ταῦτα ^e πάν-

^h ἢ add. Ab. ⁱ οὐσία] οὐσίας T. ^k ἐαυτῷ Ab. ^l ἐστὶν om. T. ^m τόδε] καὶ τόδε Ab. ⁿ τις· ἔτι] ἢ T. ^o ἢ καθ' ἢ καὶ καθ' Ab. ^p τι om. E. ^q ἢ τέχνη. οὐδ'] τὸ εἶδος οὐκ T. ^r καὶ οὐκ εἰσὶν om. T. ^s τε om. E.T. ^t δὴ om. Ab. ^v ὁ om. E.T. ^w ἀλλὰ E.T. ^x γὰρ καὶ ὕλη T. ^y ἢ om. E.T. ^z ἢ om. Ab. ^a καθέκαστος Ab. ^b ὁ et ἐστὶν om. Ab. ^c τὰ δ'] ἐστὶ δὲ τὰ Ab. ^d ἄλλαι ἄλλων, ἐστὶ δ' ὥς ἂν Ab. ^e λέγοι Ab. ^f πάντα Ab.

των. Ἀπορήσει γὰρ ^ε ἂν τις πότερον ἕτεραι ἢ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν πρὸς τι, καὶ καθ' ἐκάστην ^η δὴ τῶν κατηγοριῶν ὁμοίως. Ἀλλ' ἄτοπον εἰ ταυτὰ πάντων· ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ἔσται ^ι τὰ πρὸς τι καὶ ^κ ἡ οὐσία.

² Τί οὖν τοῦτ' ἔσται; Παρὰ γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὰλλα τὰ κατηγορούμενα οὐθὲν ἐστὶ κοινόν· πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον ἢ ὧν ^λ ἐστὶ τὸ στοιχεῖον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ οὐσία στοιχεῖον τῶν πρὸς τι, οὐδὲ τούτων οὐθὲν τῆς οὐσίας.

³ Ἐτι πῶς ἐνδέχεται πάντων εἶναι ταυτὰ στοιχεῖα; Οὐθὲν γὰρ οἶόν τ' εἶναι τῶν στοιχείων τῷ ἐκ ^μ τῶν στοιχείων συγκεκλιμένῳ τὸ αὐτό, οἶον ^ν τῷ ΒΑ τὸ Β ἢ Α. Οὐδὲ δὴ τῶν νοητῶν ^ο στοιχεῖόν ῥέστιν, οἶον τὸ ^ρ ἐν ἢ τὸ ὄν· ὑπάρχει γὰρ ταῦθ' ἐκάστῳ καὶ τῶν συνθέτων. Οὐθὲν ἄρ' ἔσται αὐτῶν οὐτ' οὐσία οὔτε πρὸς τι· ἀλλ' ἀναγκαῖον. Οὐκ ἔστιν ἄρα πάντων ταυτὰ στοι-

⁴ χεῖα. Ὡς περ λέγομεν, ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὗ, οἶον ἴσως τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμόν καὶ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρόν ἢ στέρησις, ὕλη δὲ τὸ δυνάμει ταῦτα πρῶτον καθ' ^ς αὐτό, ^τ οὐσίαι δὲ ταυτά τε καὶ τὰ ἐκ τούτων ὧν ἀρχαὶ ταῦτα, ἢ εἴ τι ἐκ ^υ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ γίγνεται ἓν, οἶον σάρεξ ἢ ὀστούν· ἕτερον γὰρ ἀνάγκη ἐκείνων εἶναι τὸ γε-

⁵ νόμενον. Τούτων μὲν οὖν ^ω ταυτὰ στοιχεῖα καὶ ἀρχαί, ἄλλων δ' ἄλλα. Πάντων δὲ οὕτω μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν, ^x τῷ ἀνάλογον δέ, ὥς περ εἴ τις ^y εἴποι ὅτι ἀρχαὶ εἰσι ^z τρεῖς, τὸ

⁶ εἶδος καὶ ἡ στέρησις καὶ ἡ ὕλη. Ἀλλ' ἕκαστον τούτων ἕτερον περὶ ἕκαστον γένος ἐστίν, οἶον ἐν ^α χρώματι λευκόν, μέλαν, ἐπιφάνεια, φῶς, σκότος, ἀήρ· ἐκ δὲ τούτων ἡμέρα ^β καὶ νύξ. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἴτια, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς οἶον τὸ κινεῖν, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον. Αἴτια δ' ἄμφω καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἡ ἀρχή, τὸ

^ε ἂν om. T. ^η δὴ κατηγορίαν Ab. ^ι τὰ] τὸ Ab. ^κ αἱ οὐσίαι E.T.
^λ ἐστὶ τὸ om. Ab. ^μ τῶν om. Ab.Fb. ^ν τὸ βα τῷ T. ^ο στοιχείων E.Fb. ^ρ ἔστιν om. E.T. ^ρ ἐν καὶ τὸ ὄν Fb, ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^ρ ὕλη] ἢ ὕλη E.T. ^ς ἐαυτό Ab, αὐτόν T. ^τ οὐσία T. ^υ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ Ab.
^ω ταῦτα E.T. ^x τὸ Ab. ^y εἴποιεν Ab. ^z τρεῖς om. T. ^α χρώμασι Ab.
^β καὶ om. E.T.

δ' ὡς κινουὺν ἢ ^είστάν ἀρχή τις ^δκαὶ οὐσία. ^νὩστε στοιχεῖα γ
μὲν κατ' ἀναλογίαν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ ^ετέτταρες·
ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον ὡς κινουὺν ἄλλο ἄλλῳ.
^ιΥγίεια, νόσος, σῶμα· τὸ κινουὺν ἰατρική. Εἶδος, ἀταξία τοι-
αδί, πλίνθι· τὸ κινουὺν οἰκοδομική. ^ιΚαὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖ-
ται ἡ ἀρχή. ^ιἘπεὶ δὲ τὸ κινουὺν ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ^ςἀν-
θρώποις ἄνθρωπος, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος ^ηἢ τὸ
ἐναντίον, τρόπον τινὰ τρία αἶτια ἂν εἴη, ὡδὶ δὲ τέτταρα.
^ιΥγίεια γάρ πως ἡ ἰατρική, καὶ οἰκίας εἶδος ἡ οἰκοδομική, καὶ
ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ· ἔτι παρὰ ταῦτα ὡς τὸ πρῶτον
πάντων κινουὺν ^ιπάντα.

^ιἘπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν χωριστὰ τὰ δ' οὐ χωριστά, ^κοὐσίαι 5
^ιἐκεῖνα. ^μΚαὶ διὰ τοῦτο πάντων αἶτια ταῦτα, ὅτι τῶν οὐ-
σιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις. ^ιἘπειτα ἔσται
ταῦτα ψυχὴ ἴσως καὶ σῶμα, ἢ νοῦς καὶ ὄρεξις καὶ σῶμα.
^ιἘτι δ' ἄλλον τρόπον τῷ ἀνάλογον ^νἀρχαὶ αἱ αὐταί, οἷον
ἐνέργεια καὶ δύναμις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα τε ἄλλοις καὶ
ἄλλως. ^ιἘν ἐνίοις μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ ὅτε μὲν ἐνεργεῖα ἐστὶν 2
ὅτε δὲ δύναμις, οἷον οἶνος ἢ σὰρξ ἢ ἄνθρωπος. Πίπτει δὲ
καὶ ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα αἶτια. ^οἘνεργεῖα μὲν γὰρ τὸ
εἶδος, ^ρεὰν ^ηχωριστόν, ^ρκαὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, στέρησις δὲ
οἷον σκότος ἢ κάμνον, δύναμις δὲ ἡ ὕλη· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
δυνάμενον γίγνεσθαι ἄμφω. ^ιἌλλως δ' ἐνεργεῖα καὶ δύναμις 3
διαφέρει, ^ςὧν μὴ ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὕλη, ὧν οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ
εἶδος ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἀνθρώπου αἴτιον τὰ τε στοιχεῖα,
πῦρ καὶ γῆ ὡς ὕλη, ^τκαὶ τὸ ^νἴδιον εἶδος καὶ εἰ ^ωτι ἄλλο
ἔξω, οἷον ὁ πατήρ, καὶ παρὰ ^ςταῦτα ὁ ἥλιος καὶ ὁ λοξὸς
κύκλος, οὔτε ὕλη ὄντα οὔτ' εἶδος οὔτε στέρησις οὔτε ὁμοειδές,

^ε ἰστών Ab.Fb. ^δ καὶ οὐσία] οὔσα E.T. ^ε τέσσαρες T. ^ι καὶ
—ἀρχή om. Ab. ^ς ἀνθρώποις om. Ab. γρ. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἔτι ἄν-
θρωπος ἄνθρωπον margo E. ^η ἢ om. T. ^ι πάντα] τὰ πάντα T.
^κ οὐσία γρ. E. ^ι ἐκεῖνα E, δοκεῖ εἶναι T. ^μ καὶ om. Ab. ^ν αἱ
ἀρχαὶ αὐταί Fb. ^ο ἐνέργεια Fb. ^ρ ἂν Fb. ^η ἢ τὸ χωριστόν Ab.
^ρ καὶ] ἢ γρ. E. ^ς ὧν μὴ] εἰ μὴ T. ^τ καὶ ante τὸ om. T. ^ν αἴδιον E.
^ω τι] ἔτι Ab. ^ς ταυτὸ T.

ἀλλὰ κινεῖντα. Ἔτι ὃ δὲ ὁρᾶν δεῖ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἔστιν
 4 εἰπεῖν, τὰ δ' οὐ. Πάντων δὴ πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργεῖα
 πρῶτον, ^zτὸ εἶδει, καὶ ἄλλο ὃ δυνάμει. Ἐκεῖνα μὲν οὖν ^aτὰ
 καθόλου οὐκ ἔστιν. Ἀρχὴ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^aτῶν καθ'
 ἕκαστον· ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀνθρώπου καθόλου· ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν οὐθείς, ἀλλὰ Πηλεὺς Ἀχιλλέως, σοῦ δὲ ὁ πατήρ, καὶ
 τοῦδ' τὸ Β τοῦδ' τοῦ ΒΑ, ὅλως δὲ ^bτὸ Β τοῦ ἀπλῶς ΒΑ.
 5 Ἐπειτα εἶδη τὰ τῶν οὐσιῶν· ἄλλα δὲ ἄλλων αἵτια καὶ στοι-
 χεῖα, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὴ ἐν ταύτῳ γένει, χρωμάτων,
^cψόφων, οὐσιῶν, ποσότητος. Πλὴν τῷ ἀνάλογον καὶ τῶν
 ἐν ταύτῳ εἶδει ἕτερα, οὐκ εἶδει, ἀλλ' ὅτι ^dτῶν καθ' ἕκαστον
 ἄλλο, ἢ τε σὴ ὕλη καὶ τὸ κινήσαν ^eκαὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐμή,
 6 τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταυτά. ^fΤὸ δὲ ζητεῖν τίνες ἀρχαὶ
^gἢ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ πρὸς τι καὶ ποιῶν, πότερον αἱ
 αὐταὶ ἢ ἕτεραι, δηλον ὅτι πολλαχῶς τε λεγομένων ἔστιν
 ἑκάστου, διαιρεθέντων δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πλὴν ὡδὶ
 καὶ πάντων. Ὡδὶ ^hμὲν ταυτά ⁱἢ τῷ ἀνάλογον, ὅτι ὕλη,
 εἶδος, στέρησις, τὸ κινεῖν, καὶ ὡδὶ τὰ τῶν οὐσιῶν αἵτια ὡς
 αἵτια πάντων, ὅτι ἀναιρεῖται ἀναιρουμένων. Ἔτι τὸ πρῶ-
 7 τον ἐντελεχεῖα. Ὡδὶ δὲ ἕτερα πρῶτα ὅσα τὰ ἐναντία, ^a
^kμήτε ὡς γένη λέγεται μήτε πολλαχῶς λέγεται· καὶ ἔτι αἱ
 ὕλαι. Τίνες μὲν οὖν ^lαἱ ἀρχαὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ πόσαι,
 καὶ ^lπῶς αἱ αὐταὶ καὶ πῶς ἕτεραι, εἴρηται.

6 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ^mτρεῖς οὐσίαι, δύο μὲν αἱ φυσικαί, μία
 δ' ἡ ἀκίνητος, περὶ ταύτης λεκτέον, ὅτι ἀνάγκη εἶναί ⁿτινα
 αἰτίον οὐσίαν ἀκίνητον. Αἱ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄν-
 τῶν, καὶ εἰ πάσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά. Ἀλλ' ἀδύνατον
 κίνησιν ^oἢ γενέσθαι ἢ φθαρῆναι· αἰ γὰρ ἦν. Οὐδὲ χρόνον·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ^oτὸ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι μὴ ὄντος

γ δὲ om. Ab. ^z τὸ εἶδει] τοδὶ E.T. ^a τὰ et mox τῶν καθ' ἕκαστον
 om. Ab. ^b τὸ post δὲ om. E. ^c οὐσιῶν ψόφων T. ^d τῶν] τῷ E,
 τὸ T. ^e καὶ τὸ εἶδος post ὕλη E.T. ^f τὸ δὲ] τὸ δὴ E.T.Fb. ^g ἢ στοι-
 χεῖα om. Fb. ^h μὲν] δὲ Ab. ⁱ ἢ om. Fb. ^k ὡς μήτε T. ^l αἱ post
 οὖν et mox πῶς om. Ab. ^m τρεῖς αἱ οὐσίαι Fb. ⁿ αἰτίον τινα E.
^o ἢ post κίνησιν et mox τὸ om. T.

χρόνου. Καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχὴς ὥσπερ καὶ ὁ χρό-²
νος· ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ κινήσεώς τι πάθος. Κίνησις δ' οὐκ
ἔστι συνεχὴς ἀλλ' ῥ ἢ ἡ κατὰ τόπον, καὶ ταύτης ἡ κύκλω.
Ἄλλα μὴν εἰ ἡ ἔσται κινητικὸν ἢ ποιητικόν, μὴ ἐνεργοῦν δέ
τι, οὐκ ἔστι κίνησις· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δύναμιν ἔχον μὴ ἐνε-
ργεῖν. ῥ Οὐθὲν ἄρα ὄφελος οὐδ' ἐὰν οὐσίας ποιήσωμεν αἰ-³
δίους, ὥσπερ οἱ τὰ εἶδη, εἰ μὴ τις δυναμένη ἐνέσται ἀρχὴ
μεταβάλλειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' αὕτη ἰκανή, οὐδ' ἄλλη οὐσία
παρὰ τὰ εἶδη· εἰ γὰρ μὴ ὁ ἐνεργήσῃ, οὐκ ἔσται κίνησις.
Ἔτι οὐδ' εἰ ἐνεργήσῃ, ἢ δ' οὐσία αὐτῆς δύναμις· οὐ γὰρ⁴
ἔσται κίνησις αἰδίου· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δυνάμει ὂν μὴ εἶναι.
Δεῖ ἄρα εἶναι ἀρχὴν τοιαύτην ἥς ἡ οὐσία ἐνέργεια. Ἔτι
τοίνυν ταύτας δεῖ ὅτι οὐσίας εἶναι ἄνευ ὕλης. Αἰδίου γὰρ
δεῖ, εἰ πέρ ὅτι γε καὶ ἄλλο τι αἰδίον. Ἐνεργεῖα ἄρα. Καί-⁵
τοι ἀπορία· δοκεῖ γὰρ τὸ μὲν ἐνεργοῦν πᾶν δύνασθαι, τὸ δὲ
δυνάμενον οὐ πᾶν ἐνεργεῖν, ὥστε πρότερον εἶναι τὴν δύναμιν.
Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐθὲν ἔσται τῶν ὄντων· ἐνδέχεται γὰρ
δύνασθαι μὲν εἶναι μήπω δ' εἶναι. Καίτοι ὅτι εἰ ὡς λέγουσιν⁶
οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες, ἢ ὡς οἱ φυσικοὶ ὅτι
ὁμοῦ πάντα χρήματα φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. Πῶς γὰρ
κινηθήσεται, εἰ μὴ μὲν ἔσται ἐνεργεῖα αἴτιον; Οὐ γὰρ ἢ γε
ἕλῃ κινήσει αὐτὴ ἐαυτήν, ἀλλὰ τεκτονική, οὐδὲ τὰ ἐπιμήνια
οὐδ' ἡ γῆ, ἀλλὰ τὰ σπέρματα καὶ ἡ γονή. Διὸ ἔνιοι ποιού-⁷
σιν αἰεὶ ἐνέργειαν, οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰεὶ γὰρ
εἶναι φασὶ κίνησιν. Ἀλλὰ διὰ τί καὶ τίνα οὐ λέγουσιν,
οὐδὲ ὡδί, οὐδὲ τὴν αἰτίαν. Οὐθὲν γὰρ ὡς ἔτυχε κινεῖται,
ἀλλὰ δεῖ ὅτι αἰεὶ ὑπάρχειν, ὥσπερ νῦν φύσει μὲν ὡδί, βίῃ δὲ
ἢ ὑπὸ νοῦ ἢ ἄλλου ὡδί. Εἴτα ποία πρώτη; Διαφέρει
γὰρ ἀμήχανον ὅσον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ὅτι Πλάτωνί γε οἷόν σ

ῥ ἢ om. Ab. ἡ ἔστι Ab. ῥ οὐθὲν] οὐδ' ἐὰν E.T. ὁ ἐνεργήση
οὐκ ἔστι Ab. ῥ ἔτι δ' οὐδ' T. ὅτι om. Ab. ὅτι γε om. T.Ab.
x ἐνέργεια Ab. ὅτι δ' T. ὅτι om. E. ὁ ἀδύνατον] αἴτιον Fb.
b μὴ ἔσται ἐνεργεῖα τι αἴτιον E. ὁ αὐτὴν Ab. ὁ τι αἰεὶ τι ὑπάρχειν Ab.
c διαφέρειν Ab. ὁ ὅσον om. Ab. ὁ πλάτων T, πλάτων εἰ Ab.

τε ^h λέγειν ⁱ ἦν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινουῖν· ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἢ ψυχῇ, ὡς φησίν.
 Τὸ μὲν δὴ δύνανται οἶεσθαι ἐνεργείας πρότερον ἔστι μὲν ὡς
 9 καλῶς, ἔστι δ' ὡς οὐ· εἴρηται δὲ πῶς. Ὅτι δ' ἐνέργεια πρό-
 τερον, μαρτυρεῖ Ἀναξαγόρας (ὁ γὰρ νοῦς ^k ἐνέργεια) καὶ
 Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν ^l καὶ νείκος, καὶ οἱ αἰεὶ λέγοντες κίνησιν
 εἶναι, ὥσπερ Λεύκιππος. Ὡστ' οὐκ ἦν ἄπειρον ^m χρόνον
 χάος ἢ νύξ, ἀλλὰ ταῦτα αἰεὶ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως, εἶπερ πρό-
 10 τερον ἐνέργεια δυνάμεως. Εἰ δὴ τὸ αὐτὸ αἰεὶ περιόδῳ, δεῖ
 τι αἰεὶ μένειν ὡσαύτως ἐνεργοῦν. Εἰ δὲ μέλλει γένεσις καὶ
 φθορὰ εἶναι, ἄλλο δεῖ ⁿ εἶναι αἰεὶ ἐνεργοῦν ἄλλως καὶ ἄλλως.
 Ἀνάγκη ἄρα ὡδὶ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεῖν, ὡδὶ δὲ κατ' ἄλλο·
 11 ἦτοι ἄρα καθ' ὁ ἕτερον ἢ κατὰ τὸ πρῶτον. Ἀνάγκη δὴ
 κατὰ τοῦτο· πάλιν γὰρ ^p ἐκείνο αὐτῷ τε αἴτιον καὶ κείνῳ.
 Οὐκοῦν βέλτιον τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ αἴτιον ἦν ἐκείνο τοῦ αἰεὶ
 ὡσαύτως, ^q τοῦ δ' ἄλλως ἕτερον· τοῦ δ' αἰεὶ ἄλλως ἅμῃ δη-
 λονότι. Οὐκοῦν οὕτως καὶ ἔχουσιν αἱ κινήσεις. Τί οὖν ἄλ-
 λας δεῖ ζητεῖν ἀρχάς;
 7 Ἐπεὶ δ' οὕτω τ' ἐνδέχεται, καὶ εἰ μὴ οὕτως, ἐκ νυκτὸς
 ἔσται καὶ ὁμοῦ πάντων καὶ ἐκ μὴ ὄντος, λύοιτ' ἂν ταῦτα,
 καὶ ἔστι τι αἰεὶ κινούμενον κίνησιν ἄπαστον, αὕτη δ' ἢ κύ-
 κλω· καὶ τοῦτο οὐ ^r λόγῳ μόνον ἀλλ' ἔργῳ δηλόν. Ὡστ'
 αἰεὶ οὖν εἴη ὁ πρῶτος οὐρανός. Ἔστι τοίνυν τι καὶ ὁ
 2 κινεῖ. Ἐπεὶ δὲ ^s τὸ κινούμενον καὶ κινουῖν, καὶ μέσον τοίνυν
 ἐστὶ ^t τι ὁ οὐ κινούμενον κινεῖ, αἰεὶ οὖν, καὶ οὐσία καὶ ἐνέργεια
 οὐσα. Κινεῖ δὲ ὧδε. Τὸ ὀρεκτὸν καὶ ^u τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ
^v κινούμενα. Τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά. Ἐπιθυμητὸν ^w μὲν
 γὰρ τὸ φαινόμενον καλόν, βουλευτὸν δὲ πρῶτον τὸ ὄν καλόν.
 Ὅρεγόμεθα δὲ ^x διότι δοκεῖ ^y μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγό-

^h λόγῳ T. ⁱ ἦν om. Ab. ^k ἐνέργεια T. ^l καὶ τὸ νείκος E.T.
^m χρόνου Ab. ⁿ ἐνεργοῦν εἶναι, omisso αἰεὶ, E.T. ^o ἑκάτερον T.
^p ἐκείνο om. T. ^q τοῦ δ'] τὰ δ' T, οὐδ' Ab. ^r μόνον λόγῳ Ab. ^s τὸ
 et mox τι om. Fb. ^t τὸ post καὶ om. T. ^v κινούμενον Ab. ^w γὰρ
 μὲν Ab. ^x ὅτι E.T. ^y μᾶλλον] καλόν E.

μεθα. ¹ Ἀρχὴ ² δὲ ἡ νόησις. Νοῦς δὲ ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ^a κινεῖ-
ται, ^b νοητὴ δὲ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὐτήν· καὶ ταύτης ^c ἡ
οὐσία πρώτη, ^c καὶ ταύτης ἡ ἀπλῇ ^d καὶ κατ' ἐνέργειαν.
^e Ἔστι δὲ τὸ ἐν καὶ ^e τὸ ἀπλοῦν οὐ τὸ αὐτό· τὸ μὲν ^f γὰρ ἐν
μέτρον σημαίνει, τὸ δὲ ἀπλοῦν πῶς ἔχον αὐτό. ¹ Ἀλλὰ μὲν ⁴
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ^g δι' αὐτὸ αἰρετὸν ἐν τῇ αὐτῇ ^h συστοι-
χίᾳ· καὶ ἔστιν ἄριστον αἰεὶ ἢ ἀνάλογον τὸ πρῶτον. ¹ Ὅτι δ'
ἔστι τὸ οὐ ἔνεκα ἐν τοῖς ἀκινήτοις, ἡ διαίρεσις δηλοῖ. ¹ Ἔστι
γάρ τινι τὸ οὐ ⁱ ἔνεκα, ὧν τὸ μὲν ἔστι τὸ δ' οὐκ ἔστι, κινεῖ
^k δὲ ὡς ^l ἐρώμενον, ^m κινούμενον δὲ τᾶλλα κινεῖ. ⁿ Εἰ μὲν ⁵
οὖν τι κινεῖται, ἐνδέχεται ^o καὶ ἄλλως ἔχειν. ¹ Ὡστ' ^p εἰ ^q ἡ
φορὰ ^r πρώτη, καὶ ἐνέργειά ἐστιν ἢ κινεῖται· ^s ταύτην δὲ ἐν-
δέχεται ἄλλως ἔχειν κατὰ τόπον, καὶ εἰ μὴ κατ' οὐσίαν.
¹ Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τι κινοῦν αὐτὸ ἀκίνητον ὄν, ἐνέργειά ὄν, τοῦτο
οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν οὐδαμῶς. Φορὰ γὰρ ἡ πρώτη ⁶
τῶν μεταβολῶν, ταύτης δὲ ἡ κύκλω· ταύτην δὲ τοῦτο κινεῖ.
¹ Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶν ὄν· καὶ ἡ ἀνάγκη, καλῶς, καὶ οὕτως
ἀρχή. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τοσαυταχῶς, τὸ μὲν βία ὅτι
παρὰ τὴν ὁρμήν, τὸ δὲ οὐ οὐκ ἄνευ τὸ εἶ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχό-
μενον ἄλλως ἀλλ' ἀπλῶς. ¹ Ἐκ τοιαύτης ἄρα ἀρχῆς ἡρηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ φύσις. Διαγωγὴ δ' ^t ἐστὶν ^v οἷα ἡ ἀρίστη ⁷
μικρὸν χρόνον ἡμῖν. Οὕτω γὰρ αἰεὶ ἐκείνῳ ^w ἐστίν. ¹ Ἡμῖν
^x μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐπεὶ ^y καὶ ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια τούτου· καὶ
διὰ τοῦτο ἐγρήγορσις αἴσθησις νόησις ἡδίστον, ἐλπίδες δὲ
καὶ ^z μνημαὶ διὰ ταῦτα. ¹ Ἡ δὲ νόησις ἡ καθ' αὐτήν τοῦ καθ'
^a αὐτὸ ἀρίστου, καὶ ἡ μάλιστα τοῦ μάλιστα. ^b Αὐτὸν δὲ ⁸

z δὲ ἡ] γὰρ ἡ Ε.Τ. a κινεῖται om. Ab. b νοητὸν Τ. c ἡ ante
οὐσία et mox καὶ ταύτης ἡ om. Ab. d καὶ ante κατ' om. Τ. e τὸ
ante ἀπλοῦν om. E.T.Fb. f γὰρ om. Ab. g δι' αὐτὸ om. Τ. h
sυστοιχία Ab. i ἔνεκα] ἔνεκα τινός Ab. k δὲ] δὴ Ab. l ὀρώ-
μενον Τ. m κινούμενον E.Τ. n εἰ] ὅτι Fb. o καὶ om. E.Fb. p εἰ
post πρώτη Τ, om. E. q ἡ om. Fb. r πρώτη] ἡ πρώτη E.Fb.
s ταύτη E.Fb. t ἐστίν om. Fb. v οἷα] οἷα τε E, om. Τ. w ἐστίν
om. Ab. x μὲν om. Τ. y γρ. καὶ ἡδονὴ ἢ ἐνέργεια E. z κνῆμαι E.
a αὐτὸ] αὐτὸν Τ. b αὐτὸν Ab.

νοεῖ ὁ νοῦς ^cκατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ· ^dνοητὸς γὰρ γίγνεται θιγγάνων καὶ νοῶν, ὥστε ταῦτὸν νοῦς ^eκαὶ νοητόν. Τὸ γὰρ δεκτικὸν τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς οὐσίας νοῦς. ¹Ἐνεργεῖ δὲ ἔχων. Ὡστ' ἐκείνο μᾶλλον τούτου ὃ δοκεῖ ὁ νοῦς θεῖον ἔχειν, καὶ ἡ θεωρία τὸ ἡδιστον καὶ ^fἄριστον. Εἰ οὖν οὕτως εὖ ἔχει, ὥς ἡμεῖς ποτέ, ὁ θεὸς αἰεί, θαυμαστόν· εἰ δὲ μᾶλλον, ἔτι θαυμασιώτερον. Ἐχει δὲ ἡώδι. Καὶ ζῶν δὲ γε ὑπάρχει· ἡ γὰρ νοῦ ἐνέργεια ζῶν, ⁱἐκείνος δὲ ἡ ἐνέργεια· ἐνέργεια δὲ ἡ καθ' αὐτὴν ἐκείνου ζῶν ἀρίστη καὶ ^kαἰδiosis. Φαμέν δὲ τὸν θεὸν εἶναι ζῶν αἰδiosis ^lἄριστον, ὥστε ζῶν καὶ αἰὼν συνεχῆς ^{10m}καὶ αἰδiosis ὑπάρχει τῷ θεῷ· τοῦτο γὰρ ὁ θεός. Ὅσοι δὲ ὑπολαμβάνουσιν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπύσιππος, τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τῶν φυτῶν ⁿκαὶ τῶν ζώων τὰς ἀρχὰς αἷτια μὲν εἶναι, τὸ δὲ καλὸν ^oκαὶ τέλειον ἐν τοῖς ἐκ τούτων, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. ¹¹Τὸ γὰρ σπέρμα ἐξ ἐτέρων ^pἐστὶ προτέρων τελείων, καὶ τὸ πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον· ^qοἷον πρότερον ἄνθρωπον ἂν φαίη ^rτις εἶναι τοῦ σπέρματος, οὐ τὸν ἐκ τούτου ¹²γενόμενον, ἀλλ' ἕτερον ἐξ οὗ τὸ σπέρμα. Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν οὐσία τις αἰδiosis ^sκαὶ ἀκίνητος καὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Δέδεικται δὲ καὶ ὅτι μέγεθος οὐθὲν ἔχειν ἐνδέχεται ταύτην τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἀμερῆς καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν. ^tΚινεῖ γὰρ τὸν ἄπειρον χρόνον, ¹³οὐθὲν δ' ἔχει δύναμιν ἄπειρον ^vπεπερασμένον. Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος ἢ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον, πεπερασμένον μὲν διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἔχοι ^wμέγεθος, ἄπειρον δ' ὅτι ὅλως οὐκ ἐστὶν οὐθὲν ἄπειρον μέγεθος. Ἀλλὰ ^xμὴν καὶ ὅτι ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοιώτων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἄλλαι κινήσεις ὕστεραι τῆς

^c κατὰ] καὶ Ab. ^d νοητὸς—νοητοῦ om. T. ^e καὶ post νοῦς om. Ab.
^f ἀρίστον E.T. ^g οὖν om. T. ^h ὥδε E.T. ⁱ ἐκείνο E. ^k αἰδiosis
—ζῶν om. T. ^l ἀρίστον T. ^m καὶ om. E.T. ⁿ καὶ τῶν ζώων
om. T. ^o καὶ τὸ τέλειον T. ^p προτέρων ἐστὶ Ab. ^q οἷον τε πρότερον
Ab, οἷον ὥστε πρότερον T. ^r τις] τις ἄνθρωπον T. ^s καὶ ἀκίνητος
om. T. ^t κινεῖται T. ^v πεπερασμένον ὅν. ἐπεὶ T. ^w μέγεθος εἰς
ἄπειρον T. ^x μὴν ὅτι καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοιώτος T.

κατὰ τόπον. Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα διότι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Πότερον δὲ μίαν θετέον τὴν τοιαύτην οὐσίαν ἢ πλείους, 8
καὶ πόσας, δεῖ μὴ λανθάνειν, ἀλλὰ μεμνήσθαι καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀποφάσεις, ὅτι περὶ πλήθους οὐθὲν εἰρήκασιν, ὃ τι
καὶ σαφὲς εἰπεῖν. Ἡ μὲν γὰρ περὶ τὰς ιδέας ὑπόληψις 2
οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν· ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ιδέας
οἱ λέγοντες ιδέας, περὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν ὅτε μὲν ὡς περὶ
ἀπείρων λέγουσιν, ὅτε δὲ ὡς μέχρι τῆς δεκάδος ὠρισμένων·
δι' ἣν δ' αἰτίαν τοσοῦτον τὸ πλήθος τῶν ἀριθμῶν, γ οὐθὲν
λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς. Ἡμῖν δ' ἐκ τῶν ὑπο-3
κειμένων καὶ διωρισμένων λεκτέον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ
τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμ-
βεβηκός, κινοῦν δὲ τὴν πρώτην αἰτίαν καὶ μίαν κίνησιν. Ἐπεὶ 4
δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον
κινοῦν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὐτό, καὶ τὴν αἰτίαν κίνησιν ὑπὸ
αἰδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ενός, ὁρῶμεν δὲ παρὰ τὴν
τοῦ παντὸς τὴν ἀπλὴν φοράν, ἣν κινεῖν φαμέν τὴν πρώτην
οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, ἄλλας φοράς οὔσας τὰς τῶν πλανήτων
αἰδίου (αἰδίον γὰρ καὶ ἄστατον τὸ κύκλῳ σῶμα· δεδεικται δ'
ἐν τοῖς φυσικοῖς περὶ τούτων), ἀνάγκη καὶ τούτων ἐκάστην
τῶν φορῶν ὑπ' ἀκινήτου τε κινεῖσθαι καθ' 2 αὐτὸ καὶ αἰδίου
οὐσίας. Ἡ τε γὰρ τῶν ἄστρον 3 φύσις αἰδίου οὐσία τις 5
οὔσα, καὶ τὸ κινοῦν αἰδίον καὶ πρότερον τοῦ κινουμένου, καὶ
τὸ πρότερον οὐσίας οὐσίαν ἀναγκαῖον εἶναι. Φανερόν τοίνυν
ὅτι τοσαύτας τε οὐσίας ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τε φύσιν αἰδίου
καὶ ἀκινήτους καθ' αὐτὰς 4 καὶ ἄνευ μεγέθους, διὰ τὴν εἰρη-
μένην αἰτίαν πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν 5 εἰσὶν οὐσίαι, καὶ τού-6
των τίς πρώτη καὶ δευτέρα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ταῖς φο-
ραῖς τῶν ἄστρον, φανερόν. Τὸ δὲ πλήθος ἤδη τῶν 7
ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίας τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν
δεῖ σκοπεῖν, ἐκ τῆς ἀστρολογίας· αὕτη γὰρ περὶ οὐσίας

γ οὐδὲ T. 2 αὐτὴν E. 3 φύσις αἰδίου οὐσία] οὐσία αἰδίου T. 4 καὶ
ἀμεγέθους T. 5 εἰσὶν om. T. 6 σφαιρῶν Fb.

αἰσθητῆς μὲν αἰδίου δὲ ποιεῖται τὴν θεωρίαν, αἱ δ' ἄλλαι
περὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας, οἷον ἢ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν
γεωμετρίαν. Ὅτι μὲν οὖν πλείους τῶν φερομένων αἱ φοραί,
φανερὸν τοῖς καὶ μετρίως ἡμμένοις· πλείους γὰρ ἕκαστον
8 φέρεται μιᾶς τῶν πλανωμένων ἄστρον. Πόσαι δ' αὐται
τυγχάνουσιν οὔσαι, νῦν μὲν ἡμεῖς ἂ λέγουσι τῶν μαθημα-
τικῶν τινὲς ἐννοίας χάριν λέγομεν, ὅπως ἢ τι τῇ διανοίᾳ
πλήθος ὀρισμένον ὑπολαβεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν τὰ μὲν ζητούν-
τας αὐτοὺς δεῖ, τὰ δὲ πυνθανομένους παρὰ τῶν ζητούντων,
ἂν τι ^ε φαίνεται παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα τοῖς ταῦτα πραγμα-
τενομένοις, φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκρι-
9 βεστέροις. Εὐδόξος μὲν οὖν ἡλίου καὶ σελήνης ^ε ἑκατέρου
τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἐτίθετ' εἶναι σφαίραις, ὧν τὴν μὲν πρῶ-
την τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρον εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ
^ς τὸν διὰ μέσων τῶν ζωδίων, τὴν ^η δὲ τρίτην κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον ἐν τῷ πλάτει τῶν ζωδίων· ἐν μείζονι δὲ πλάτει
λελοξῶσθαι καθ' ὃν ἡ σελήνη φέρεται ἢ καθ' ὃν ὁ ἥλιος.
10 Τῶν δὲ πλανωμένων ἄστρον ἐν ^ι τέτταρσιν ἑκάστου σφαί-
ραις, καὶ τούτων δὲ τὴν μὲν πρῶτην καὶ δευτέραν τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐκείναις (τὴν τε γὰρ τῶν ἀπλανῶν τὴν ἀπάσας φέρου-
σαν εἶναι, ^κ καὶ τὴν ὑπὸ ^λ ταύτην τεταγμένην καὶ κατὰ ^μ τὸν
διὰ μέσων τῶν ζωδίων τὴν φορὰν ἔχουσιν κοινὴν ἀπασῶν
εἶναι), ^ν τῆς δὲ τρίτης ἀπάντων τοὺς πόλους ἐν τῷ διὰ μέσων
τῶν ζωδίων εἶναι, τῆς δὲ τετάρτης τὴν φορὰν κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον πρὸς τὸν μέσον ταύτης· εἶναι δὲ τῆς τρίτης σφαί-
ρας τοὺς πόλους τῶν μὲν ἄλλων ἰδίους, ^ο τοὺς δὲ τῆς Ἀφρο-
11 δίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοὺς αὐτοὺς. Κάλλιππος δὲ τὴν μὲν
θέσιν τῶν σφαιρῶν τὴν αὐτὴν ἐτίθετο Εὐδόξω, ^ρ τοῦτ' ἔστι
τῶν ἀποστημάτων τὴν τάξιν, τὸ δὲ πλήθος τῷ μὲν τοῦ Διὸς
καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὸ αὐτὸ ^α ἐκείνω ^ρ ἀπεδίδου, τῷ δ' ^ς ἡλίου

^ε φαίνεται T. ^ε ἑκατέρου om. Fb. ^ς τὸν] τὴν T, τὸ E. Ab. ^η δὲ
om. Fb. ^ι τέτταρσιν T. ^κ καὶ τὴν—ἀπασῶν εἶναι om. T. ^λ ταύτη E.
^μ τὸ Ab. ^ν τῆς] τοὺς Fb. ^ο τοὺς δὲ] τοῦ δὲ T. ^ρ τοῦτ'—
τάξιν om. E. ^α ἐκείνω Ab. ^ρ ἐπεδίδου T. ^ς ἡλίω καὶ τῇ σε-
λήνῃ E. T.

καὶ τῷ σελήνης δύο ^τ ᾤετο ἔτι προσθετέας εἶναι σφαίρας, τὰ
 φαινόμενα εἰ ^ν μέλλει τις ἀποδώσειν, ^ω τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν
 πλανήτων ἐκάστῳ μίαν. ^ι Αναγκαῖον δέ, εἰ μέλλουσι συντε-¹²
 θεῖσαι πᾶσαι τὰ φαινόμενα ἀποδώσειν, καθ' ἕκαστον τῶν
 πλανωμένων ἑτέρας σφαίρας ^κ μιᾷ ἐλάττονας εἶναι τὰς ἀνε-
 λιττούσας καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ^υ ἀποκαθιστάσας τῇ θέσει τὴν
 πρώτην σφαῖραν αἰετὸ τοῦ ὑποκάτω τεταγμένου ἄστρου· οὕτω
 γὰρ μόνως ἐνδέχεται τὴν τῶν πλανητῶν φορὰν ἅπαντα ποι-
 εῖσθαι. ^ι Ἐπεὶ οὖν ἐν αἷς μὲν αὐτὰ ^z φέρεται σφαίραις αἱ μὲν ¹³
 ὀκτὼ αἱ δὲ πέντε καὶ εἰκοσὶν εἰσιν, τούτων δὲ μόνας οὐ δεῖ
^α ἀνελιχθῆναι ἐν αἷς τὸ κατωτάτω τεταγμένον φέρεται, αἱ
 μὲν τὰς τῶν πρώτων δύο ἀνελίττουσαι ἐξ ἔσονται, αἱ δὲ τὰς
 τῶν ὑστερον τεττάρων ἐκκαίδεκα, ὁ ^β δὲ ἀπασῶν ἀριθμὸς τῶν
 τε φερουσῶν καὶ τῶν ἀνελιττουσῶν ταύτας πενήτηκοντὰ τε
 καὶ πέντε. Εἰ δὲ τῇ σελήνῃ τε καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ ^ε προστιθείη ¹⁴
 τις ἄς εἴπομεν κινήσεις, αἱ πᾶσαι σφαῖραι ἔσονται ἑπτὰ τε
 καὶ τεσσαράκοντα. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν σφαιρῶν ἔστω
 τοσοῦτον, ὥστε καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀκινή-
 τους καὶ τὰς αἰσθητὰς τοσαύτας εὐλογον ὑπολαβεῖν· τὸ γὰρ
 ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν. Εἰ δὲ μηδε-¹⁵
 μίαν ^δ οἶόν τ' ^ε εἶναι φορὰν μὴ συντείνουσιν πρὸς ἄστρον
 φορὰν, ἔτι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν ^ε ἀπαθῇ καὶ
 καθ' αὐτὴν τοῦ ἀρίστου τετυχηκυῖαν τέλους εἶναι δεῖ νομίζειν,
 οὐδεμία ἂν εἴη παρὰ ταύτας ἑτέρα φύσις, ἀλλὰ τοῦτον
 ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῶν οὐσιῶν. Εἴτε γάρ εἰσιν ἕτε-
 ραι, κινοῖεν ἂν ὡς τέλος οὔσαι φορᾶς. ^ι Ἀλλ' εἶναί γε ἄλλας ¹⁶
 φορὰς ἀδύνατον παρὰ τὰς εἰρημένας. Τοῦτο δ' εὐλογον ἐκ
 τῶν ^ε φερομένων ὑπολαβεῖν. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ φέρον τοῦ
 φερομένου χάριν πέφυκε καὶ φορὰ πᾶσα φερομένου τινός
 ἐστίν, οὐδεμία φορὰ αὐτῆς ^h ἂν ἔνεκα εἴη οὐδ' ἄλλης φορᾶς,

^τ ἔτι ᾤετο T. ^ν μέλλοι E. ^ω τοῖς—ἀποδώσειν om. T. ^κ μιᾷ]
 μὴ T. ^υ ἀποκαθιστώσας Ab. ^z φέρονται T. ^α ἀνελιχθῆναι οὐ δεῖ ἐν
 ὧ τὸ κάτω φέρεται Fb, ἀναλεχθῆναι T. ^β δὴ E.T. ^ε προστεθείη T.
^δ οἶόν om. T. ^ε εἶναι om. Fb. ^ε ἀπαθῇ] ἀγαθὴν ἀπαθῇ T. ^ε φαιρο-
 μένων T. ^h ἂν om. E.

- 17 ἀλλὰ τῶν ἄστρον ἕνεκα. Εἰ γὰρ ἔσται φορὰ φορᾶς ἕνεκα,
καὶ ἐκείνην ^ι ἐτέρου δεήσει χάριν εἶναι· ὥστ' ἐπειδὴ οὐχ οἶον
τε εἰς ἄπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς τῶν φερομένων τι
θείων σωμάτων κατὰ τὸν οὐρανόν. Ὅτι δὲ εἰς οὐρανός, φα-
νερόν. Εἰ γὰρ πλείους οὐρανοὶ ὥσπερ ἄνθρωποι, ἔσται εἶδει
18 μία ἢ περὶ ἕκαστον ἀρχή, ἀριθμῶ δέ γε πολλαί. Ἄλλ' ὅσα
ἀριθμῶ πολλά, ὕλην ἔχει· εἰς γὰρ λόγος καὶ ὁ αὐτὸς πολ-
λῶν, οἶον ἀνθρώπου, ^κ Σωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι
οὐκ ἔχει ὕλην τὸ πρῶτον· ἐντελέχεια γάρ. Ἐν ἄρα καὶ
λόγῳ καὶ ἀριθμῶ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον ὄν· καὶ τὸ
κινούμενον ἄρα αἰεὶ καὶ συνεχῶς ^λ ἐν μόνον· εἰς ἄρα οὐρανὸς
19 μόνος. Παραδέδοται δὲ παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ παμπαλαίων
ἐν μύθου σχήματι καταλειμμένα τοῖς ὕστερον ὅτι θεοὶ τέ
20 εἰσιν οὗτοι καὶ περιέχει τὸ θεῖον τὴν ὅλην φύσιν. Τὰ δὲ
λοιπὰ μυθικῶς ἤδη ^μ προσῆκται πρὸς τὴν πειθῶ τῶν πολλῶν
καὶ πρὸς τὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν· ἀν-
θρωποειδεῖς τε γὰρ τούτους καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὁμοίους
τισὶ λέγουσι, καὶ τούτοις ἕτερα ἀκόλουθα καὶ παραπλήσια
21 τοῖς εἰρημένοις. Ὡν εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον τὸ
πρῶτον, ὅτι θεοὺς ᾤοντο τὰς πρώτας οὐσίας εἶναι, θείως ἂν
εἰρησθαι νομίσειεν, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς πολλάκις εὐρημένης εἰς
τὸ δυνατόν ἐκάστης καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν
φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἶον λείψανα
περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ μὲν οὖν πάτριος δόξα καὶ
ἢ παρὰ τῶν πρώτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν φανερά μόνον.
- 9 Τὰ δὲ περὶ τὸν νοῦν ἔχει τινὰς ἀπορίας· δοκεῖ μὲν γὰρ
εἶναι τῶν φαινομένων θειότατον, πῶς δ' ἔχων τοιοῦτος ἂν
εἴη, ἔχει τινὰς δυσκολίας. Εἴτε γὰρ ^ν μηθὲν νοεῖ, τί ἂν εἴη
τὸ σεμνόν, ἀλλ' ἔχει ὥσπερ ἂν εἰ ὁ καθεύδων· εἴτε νοεῖ,
τούτου δ' ἄλλο κύριον (οὐ γάρ ἐστι τοῦτο ὃ ἐστὶν αὐτοῦ ἢ
οὐσία νόησις, ἀλλὰ δύναμις), οὐκ ἂν ἢ ἀρίστη οὐσία εἴη· διὰ
2 γὰρ τοῦ νοεῖν τὸ τίμιον αὐτῷ ὑπάρχει. Ἐτι δὲ εἴτε νοῦς ἢ

^ι ἐτέρων A^b. ^κ γρ. σωκράτης δὲ οὐχ εἰς margo E.
om. A^b. ^μ προῆκται F^b. ^ν μηδ' ἐννοεῖ A^b.

^λ ἐν μόνον

οὐσία αὐτοῦ εἴτε νόησις ἐστὶ, τί νοεῖ; Ἡ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἢ ἕτερόν τι. °Καὶ εἰ ἕτερόν τι, ἢ τὸ αὐτὸ αἰεὶ ἢ ἄλλο. Πότερον οὖν διαφέρει τι ἢ οὐθὲν τὸ νοεῖν τὸ καλὸν ἢ τὸ τυχόν; Ἡ καὶ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων; Δῆλον τοίνυν 3 ὅτι τὸ θειότατον καὶ τιμιώτατόν νοεῖ, καὶ οὐ μεταβάλλει· εἰς χεῖρον ρ γὰρ ἡ μεταβολή, καὶ κίνησις τις ἤδη τὸ τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ μὴ νόησις ἐστὶν ἀλλὰ δύναμις, εὐλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως. Ἡπειτα δῆλον ὅτι ἄλλο τι ἂν εἴη τὸ τιμιώτερον ἢ 4 ὁ νοῦς, τὸ νοούμενον. Καὶ γὰρ 1 τὸ νοεῖν καὶ ἡ νόησις ὑπάρξει καὶ τὸ χεῖριστον 4 νοοῦντι. Ὡστ' 5 εἰ φευκτὸν τοῦτο (καὶ γὰρ μὴ ὁρᾶν ἔνια 1 κρεῖττον ἢ ὁρᾶν), οὐκ ἂν εἴη τὸ ἄριστον ἢ νόησις. Αὐτὸν ἄρα νοεῖ, εἴπερ ἐστὶ τὸ κράτιστον, καὶ ἔστιν 2 ἡ νόησις νοήσεως νόησις. Φαίνεται δ' αἰεὶ ἄλλου ἢ ἐπιστήμη καὶ 3 ἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, 4 αὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ. 5 Ἐτι εἰ ἄλλο τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοεῖσθαι, κατὰ πότερον αὐτῷ 5 τὸ εὖ ὑπάρχει; Οὐδὲ γὰρ ταῦτὸ τὸ εἶναι νοήσει καὶ νοομένῳ. Ἡ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα; Ἐπὶ μὲν τῶν ποιητικῶν ἄνευ ὕλης ἢ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῶν θεωρητικῶν ὁ λόγος τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ νόησις. Οὐχ ἑτέρου οὖν ὄντος τοῦ νοουμένου καὶ τοῦ νοῦ, ὅσα μὴ ὕλην ἔχει τὸ αὐτὸ ἔσται, καὶ ἡ νόησις τοῦ νοουμένου 6 μία. Ἡ ἔτι δὴ λεί- 6 πεται ἀπορία, εἰ σύνθετον τὸ νοούμενον· 7 μεταβάλλοι γὰρ ἂν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου. Ἡ ἀδιαίρετον πᾶν τὸ μὴ ἔχον ὕλην, ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἢ ὁ γε τῶν συνθέτων ἔχει ἐν τινὶ χρόνῳ· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εὖ ἐν τῷδὲ ἢ ἐν τῷδί, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τινὶ τὸ ἄριστον, ὃν ἄλλο τι. Οὕτως δ' ἔχει αὐτὴ αὐτῆς ἢ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα.

Ἡ ἐπισκεπτέον δὲ καὶ ποτέρως ἔχει ἡ τοῦ 8 ὅλου φύσις τὸ 10 ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, πότερον 9 κεχωρισμένον τι καὶ αὐτὸ

° καὶ—τι om. E. T. ρ γὰρ κίνησις καὶ μεταβολή A^b. 4 ὁ om. T. 1 τὸ post γὰρ om. F^b. 5 εἰ] εἰ ἔστι E, om. T. 1 κρεῖττονι, omisso ἢ, T. 2 ἡ νόησις κάτω νοήσεως νοήσει. φ. T. 3 ἡ post καὶ om. E. 4 ἐαυτῆς F^b. 5 ἔτι δ' εἰ T. 6 μία om. E. 7 μεταβάλλοι A^b, μετά-βάλλει T. 8 λόγου T. 9 τι κεχωρισμένον T.

καθ' αὐτό, ἢ τὴν τάξιν, ἢ ἀμφοτέρως ὥσπερ στράτευμα.
² Καὶ γὰρ ἐν τῇ τάξει τὸ εὖ καὶ ὁ στρατηγός, καὶ μᾶλλον
^d οὗτος· οὐ γὰρ οὗτος διὰ τὴν τάξιν ἀλλ' ἐκείνη διὰ ^e τοῦτόν
ἐστίν. Πάντα δὲ συντέτακταί πως, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, καὶ
πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ φυτὰ· ^f καὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὥστε μὴ
³ εἶναι θατέρῳ πρὸς θάτερον μηθέν, ἀλλ' ἐστί τι. Πρὸς μὲν
γὰρ ἐν ἅπαντα συντέτακται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ τοῖς ἐλευ-
θέροις ἡκιστα ἔξεστιν ^g ὅ τι ἔτυχε ποιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἢ τὰ
πλείστα τέτακται, τοῖς δὲ ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις μι-
κρόν τὸ εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ πολὺ ὅ τι ἔτυχεν· τοιαύτη γὰρ
⁴ ἐκάστου ἀρχὴ αὐτῶν ἢ φύσις ἐστίν. Λέγω δ' οἷον εἰς γε τὸ
διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν, καὶ ἄλλα οὕτως ἐστίν ὧν
κοινωνεῖ ἅπαντα εἰς τὸ ὅλον. Ὅσα δὲ ἀδύνατα ^h συμβαίνει
ἢ ἄτοπα τοῖς ἄλλως λέγουσι, καὶ ⁱ ποῖα οἱ χαριεστέρως λέ-
γοντες, καὶ ἐπὶ ποίων ἐλάχισται ἀπορίαι, δεῖ μὴ λανθάνειν.
⁵ Πάντες γὰρ ἐξ ἐναντίων ποιοῦσι πάντα. Οὔτε ^k δὲ τὸ πάντα
οὔτε τὸ ἐξ ἐναντίων ὀρθῶς, οὔτ' ἐν ὅσοις τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἐσται, οὐ λέγουσιν· ἀπαθῇ γὰρ τὰ ἐναν-
τία ὑπ' ἀλλήλων. Ἡμῖν δὲ λύεται τοῦτο εὐλόγως τῷ τρί-
τον τι εἶναι. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν,
⁶ ὥσπερ οἱ τὸ ἄνισον τῷ ἴσῳ ἢ τῷ ἐνὶ τὰ πολλὰ. Λύεται δὲ
καὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν τρόπον· ἢ γὰρ ὕλη ἢ μία οὐθενὶ ἐναν-
τίον. Ἐπεὶ ἅπαντα τοῦ φαύλου μετέξει ἔξω τοῦ ἐνός· τὸ
γὰρ κακὸν αὐτὸ θάτερον τῶν στοιχείων. Οἱ δ' ἄλλοι οὐδ'
ἀρχὰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· καίτοι ἐν ἅπασι μάλιστα
τὸ ἀγαθὸν ἀρχή. Οἱ δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὅτι ἀρχήν, ^l ἀλλὰ
πῶς τὸ ἀγαθὸν ἀρχὴ οὐ λέγουσιν, πρότερον ὡς τέλος ἢ ὡς
⁷ κινήσαν ἢ ὡς εἶδος. Ἀτόπως δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὴν γὰρ
φιλίαν ποιεῖ τὸ ἀγαθόν. Αὕτη δ' ἀρχὴ καὶ ὡς κινουσα
(συνάγει γάρ) καὶ ὡς ὕλη· μόριον γὰρ τοῦ μίγματος. Εἰ
δὴ καὶ τῷ αὐτῷ συμβέβηκεν ὡς ὕλη καὶ ^m ἀρχῇ εἶναι καὶ ὡς

^d οὗτος· οὐ] αὐτός· οὐ T. ^e τοῦτ' ἦν ἐστίν T. ^f καὶ οὐχ οὕτως]
οὔτε T. ^g ὅ τι ἔτυχε] ὁτιοῦν E. ^h ἢ ἄτοπα συμβαίνει F^b. ⁱ ποῖα ἢ
χάρις ἐτέρως λέγοντες T. ^k δὴ T. ^l ἀλλὰ—ἀρχὴ om. T. ^m ἀρχῇ E. A^b.

κινούντι, ἀλλὰ ^ητό γ' εἶναι οὐ ταυτό. ^ο Κατὰ πότερον οὖν
 φιλία; ^ι Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἄφθαρτον εἶναι τὸ νεῖκος· τοῦτο
 δ' ἐστὶν αὐτὸ ἢ τοῦ κακοῦ φύσις. ^ι Αναξαγόρας δὲ ὡς κινούν ⁸
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχήν· ὁ γὰρ νοῦς κινεῖ, ἀλλὰ κινεῖ ἕνεκά τινος,
 ὥστε ἕτερον. Πλὴν ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ ἐστὶ
 πως ^ρ ἢ ὑγίεια. ^ι Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἐναντίον μὴ ποιῆσαι τῷ
 ἀγαθῷ καὶ τῷ νῷ. Πάντες δ' οἱ τὰναντία λέγοντες οὐ χρῶν-
 ται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ^q ῥυθμίση τις. Καὶ διὰ τί τὰ μὲν ⁹
 φθαρτὰ τὰ δ' ἄφθαρτα, οὐδεὶς λέγει· ^ρ πάντα γὰρ τὰ ὄντα
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. ^ι Ἐτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
 ποιοῦσι τὰ ὄντα· οἱ δ' ἴνα μὴ τοῦτο ἀναγκασθῶσιν, ἐν πάντα
 ποιοῦσιν. ^ι Ἐτι διὰ τί αἰεὶ ἔσται γένεσις καὶ τί αἴτιον γενέ-
 σεως, οὐδεὶς λέγει. Καὶ τοῖς δύο ἀρχὰς ποιοῦσιν ἄλλην ¹⁰
⁸ ἀνάγκη ἀρχὴν κυριωτέραν εἶναι, καὶ τοῖς τὰ εἶδη, ὅτι ἄλλη
 ἀρχὴ κυριωτέρα· διὰ τί γὰρ ^ι μετέσχευεν ἢ μετέχει; Καὶ τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἀνάγκη τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ
 εἶναί τι ἐναντίον, ἡμῖν δ' οὐ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τῷ πρώτῳ
 οὐθέν. Πάντα γὰρ τὰ ἐναντία ὕλην ἔχει καὶ δυνάμει ταυτά ¹¹
 ἐστίν, ^ν ἢ δὲ ἐναντία ἄγνοια εἰς τὸ ἐναντίον· τῷ δὲ πρώτῳ
 ἐναντίον οὐθέν. ^ω Εἴτε μὴ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἄλλα,
 οὐκ ἔσται ἀρχὴ καὶ τάξις καὶ γένεσις καὶ τὰ οὐράνια, ἀλλ'
 αἰεὶ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ὥσπερ τοῖς θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς
 πάσιν. Εἰ δ' ἔσται τὰ εἶδη ^ς ἢ ἀριθμοί, οὐδενὸς αἴτια· εἰ ¹²
 δὲ μή, ^υ οὔτι κινήσεως γε. ^ι Ἐτι πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέ-
 γεθος καὶ συνεχές; ^ι Ὁ γὰρ ἀριθμὸς οὐ ποιήσει συνεχές, οὔτε
 ὡς κινούν οὔτε ὡς εἶδος. ^ι Ἀλλὰ μὴν οὐθέν γ' ἔσται τῶν ἐναν-
 τίων ὅπερ καὶ ποιητικὸν καὶ κινητικόν· ἐνδέχοιτο γὰρ ^z ἂν
 μὴ εἶναι. ^ι Ἀλλὰ μὴν ὕστερόν γε τὸ ποιεῖν δυνάμεως. Οὐκ ¹³
 ἄρα αἰδία τὰ ὄντα. ^ι Ἀλλ' ἐστίν· ἀναιρετέον ἄρα τούτων τι.
 Τοῦτο δ' ἐρρηται ^α ὥς. ^ι Ἐτι τίνι οἱ ἀριθμοὶ ἐν ἢ ἡ ψυχὴ
 καὶ τὸ σῶμα καὶ ὅλως τὸ εἶδος καὶ τὸ πρᾶγμα, οὐθέν λέγει

^η τό] τῷ T. ^ο κατὰ] καὶ T. ^ρ ἢ post πως om. T. ^q ῥαθυμήση T.
^ρ πάντες E. ⁸ ἀρχὴν ἀνάγκη T. ^ι μετίσχει E.T. ^ν ἢ] εἰ T. ^ω εἴτε]
 ἐνι εἰ F^b. ^ς ἢ om. T. ^υ οὔτε Ab. ^z ἂν om. E. ^α ὥς] οὕτως T.

οὐθείς· οὐδ' ἐνδέχεται εἰπεῖν, εἰ μὴ ὥς ἡμεῖς εἶπῃ, ὥς τὸ κι-
 14 νοῦν ποιεῖ. Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸν μαθη-
 ματικὸν καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλην ἐχομένην οὐσίαν καὶ ἀρχὰς ἐκά-
 στης ἄλλας, ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν
 (οὐθὲν γὰρ ἢ ἑτέρα τῇ ἑτέρα συμβάλλεται οὐσα ἢ μὴ οὐσα)
 καὶ ἀρχὰς πολλὰς· τὰ δὲ ὄντα οὐ βούλεται πολιτεύεσθαι
 κακῶς.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ὁ ἕστω.

Μ.

Περὶ μὲν ^ε οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας εἴρηται τίς ἐστίν,
 ἐν μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν περὶ τῆς ὕλης, ὕστερον δὲ
 2 περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ δ' ἡ σκέψις ἐστὶ πότερον
 ἔστι τις παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἀκίνητος καὶ αἰδῖος ἢ οὐκ
 ἔστι, καὶ εἴ ἐστι τίς ἐστι, πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λε-
 γόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε τι μὴ καλῶς λέγουσι, μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἔνοχοι ὦμεν, καὶ εἴ ^δ τι δόγμα κοινὸν ἡμῖν κακείνοις,
 τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν ^ε δυσχεραίνωμεν· ἀγαπητὸν γὰρ εἴ
 3 τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δὲ μὴ χεῖρον. Δύο δ' εἰσὶ
 δόξαι περὶ τούτων· τὰ τε γὰρ μαθηματικά φασιν ^ε οὐσίας
 εἶναι τινες, οἷον ἀριθμοὺς καὶ γραμμὰς καὶ τὰ συγγενῆ τού-
 4 τοις, καὶ πάλιν τὰς ιδέας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν δύο ^ε ταῦτα γένη
 ποιοῦσι, τὰς τε ιδέας καὶ τοὺς μαθηματικοὺς ἀριθμούς, οἱ δὲ
 μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἕτεροι δὲ τινες τὰς μαθηματικὰς μό-
 νον οὐσίας εἶναι φασι, σκεπτέον πρῶτον μὲν περὶ τῶν μαθη-
 ματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς, οἷον
 πότερον ιδέαι τυγχάνουσιν οὔσαι ἢ οὔ, καὶ πότερον ἀρχαὶ
 καὶ οὐσαί τῶν ὄντων ἢ οὔ, ἀλλ' ὥς περὶ μαθηματικῶν μόνον
 εἴτ' εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσι, καὶ εἴ εἰσι πῶς εἰσίν, ἔπειτα ^h μετὰ
 ταῦτα χωρὶς περὶ τῶν ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς καὶ ὅσον νόμον
 χάριν· τεθρύλληται γὰρ τὰ πολλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν
 5 λόγων. Ἐτι δὲ πρὸς ἐκείνην δεῖ τὴν σκέψιν ἀπαντᾶν τὸν

^b ἕστω add. E. et margo T. ^c οὖν om. T. ^d τε Ab. ^e δυσχε-
 ραίνωμεν F^b. ^f οὐσίαν T. ^g γένη ταῦτα Ab. ^h μετὰ om. T.

πλείω λόγον, ὅταν ἐπισκοπῶμεν εἰ αἱ οὐσίαι καὶ αἱ ἀρχαὶ
ἰ τῶν ὄντων ἀριθμοὶ καὶ ἰδέαι εἰσὶν· μετὰ γὰρ τὰς ἰδέας αὕτη
λείπεται τρίτη σκέψις. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἔστι τὰ μαθη-6
ματικά, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι αὐτά, καθάπερ λέγουσί
τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω
τινές)· ἢ εἰ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλον τρόπον εἰσὶν.
Ὡσθ' ἡ ἀμφισβήτησις ἡμῖν ἔσται οὐ περὶ τοῦ εἶναι ἀλλὰ
περὶ τοῦ τρόπου.

Ὅτι μὲν ^k τοίνυν ἐν γε τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι καὶ 2
ἅμα πλασματίας ὁ λόγος, εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς ¹ διαπορή-
μασιν ὅτι δύο ^m ἅμα στερεὰ εἶναι ἀδύνατον, ἔτι δὲ καὶ ὅτι
τοῦ ⁿ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις ἐν τοῖς
αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην. Ταῦτα μὲν οὖν
εἴρηται πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φανερόν ὅτι ἀδύ-2
νατον διαιρεθῆναι ὁτιοῦν σῶμα. Κατ' ἐπίπεδον γὰρ διαι-
ρεθήσεται, καὶ τοῦτο κατὰ γραμμὴν, καὶ αὕτη κατὰ στι-
γμὴν, ὥστ' εἰ τὴν στιγμὴν διελεῖν ἀδύνατον, καὶ τὴν γραμ-
μὴν, εἰ δὲ ταύτην, καὶ τὰλλα. Τί οὖν διαφέρει ἢ ταύτας 3
εἶναι τοιαύτας φύσεις, ἢ αὐτὰς μὲν μὴ, εἶναι δ' ἐν αὐταῖς τοι-
αύτας φύσεις; Τὸ αὐτὸ γὰρ συμβήσεται· διαιρουμένων γὰρ
τῶν αἰσθητῶν διαιρεθήσονται, ἢ οὐδὲ αἱ αἰσθηταί. Ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ ^o κεχωρισμένας γ' εἶναι φύσεις τοιαύτας δυνατόν.
Εἰ γὰρ ἔσται στερεὰ παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένα τούτων 4
ἕτερα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν, δῆλον ὅτι καὶ παρὰ τὰ
ἐπίπεδα ἕτερα ἀναγκαῖον εἶναι ἐπίπεδα κεχωρισμένα καὶ στι-
γμᾶς καὶ γραμμᾶς· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου. Εἰ δὲ ταῦτα,
πάλιν παρὰ ^p τὰ τοῦ στερεοῦ τοῦ μαθηματικοῦ ἐπίπεδα καὶ
γραμμᾶς καὶ στιγμᾶς ἕτερα κεχωρισμένα. Πρότερα γὰρ 5
τῶν συγκειμένων ἐστὶ τὰ ἀσύνθετα· καὶ εἴπερ τῶν αἰσθητῶν
πρότερα σώματα ^q μὴ αἰσθητά, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐπι-
πέδων τῶν ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καθ' αὐτά.

ⁱ τῶν ὄντων] τούτων T. ^k τοίνυν] οὖν F^b. ¹ ἀπορήμασιν F^b. ^m ἅμα
ante δύο A^b, post στερεὰ G^b, I^b. ⁿ αὐτοῦ om. A^b. ^o κεχωρισμένους
γ' εἶναι τοιαύτας φύσεις T. ^p τὰ om. T. ^q μὴ] τὰ μὴ E.

^νΩστε ἕτερα ταῦτα ἐπίπεδα καὶ γραμμαὶ τῶν ἅμα τοῖς στε-
 ρεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις· τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικοῖς
 6 στερεοῖς, τὰ δὲ πρότερα τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. Πάλιν
 τοίνυν τούτων τῶν ἐπιπέδων ἔσονται γραμμαί, ὧν πρότερον
 δείξει ἑτέρας γραμμάς καὶ στιγμάς εἶναι διὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον· καὶ τούτων ἐν ταῖς προτέραις γραμμαῖς ἑτέρας προ-
 7 τέρας Ἵστιγμάς, ὧν οὐκέτι πρότεραι ἕτεραι. ^αΑτοπὸς τε
 δὴ γίγνεται ἡ σώρευσις· συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ
 παρὰ τὰ αἰσθητά, ^ςἐπίπεδα δὲ τριττὰ παρὰ τὰ αἰσθητά,
 τὰ τε παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ ^ιτὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς στε-
 ρεοῖς καὶ παρὰ τὰ ἐν τούτοις, γραμμαὶ δὲ τετραξαί, στιγμαὶ
 8 δὲ πενταξαί. ^νΩστε περὶ ποῖα αἱ ἐπιστῆμαι ἔσονται αἱ μα-
 θηματικαὶ τούτων; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ ἐν τῷ στερεῷ τῷ
 ἀκινήτῳ ἐπίπεδα καὶ γραμμάς καὶ στιγμάς· ἀεὶ γὰρ περὶ
 τὰ πρότερα ἢ ἐπιστήμη. ^οΟ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν
 ἀριθμῶν· ^νπαρ' ἐκάστας γὰρ ^ωτὰς στιγμάς ἕτεραι ἔσονται
 μονάδες, καὶ παρ' ἕκαστα τὰ ὄντα αἰσθητά, εἴτα τὰ νοητά,
 9 ὥστ' ἔσται γένη ^χἄπειρα τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. ^νΕτι
 ἄπερ καὶ ἐν τοῖς ^υἀπορήμασιν ἐπήλθομεν, πῶς ἐνδέχεται λύ-
 ει; Περὶ ἃ γὰρ ἡ ἀστρολογία ἐστίν, ὁμοίως ἐστὶ ^zπαρὰ
 τὰ αἰσθητά, καὶ περὶ ἃ ἡ γεωμετρία· εἶναι δ' οὐρανὸν καὶ τὰ
 μόρια αὐτοῦ πῶς δυνατόν, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἔχον κίνησιν; ^οΟ-
 μοίως δὲ καὶ τὰ ὀπτικά καὶ τὰ ἀρμονικά· ἔσται γὰρ φωνή
 10 τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα. ^νΩστε
 δῆλον ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις καὶ τὰ ἄλλα αἰσθητά· τί
 γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε; Εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζῶα ἔσονται,
 εἴπερ καὶ αἰσθήσεις. ^νΕτι γράφεται ἔνια καθόλου ὑπὸ τῶν
 11 μαθηματικῶν ^απαρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. ^νΕσται οὖν καὶ
^βαὕτη τις ἄλλη οὐσία μεταξὺ κεχωρισμένη τῶν ^{τ'} ^ειδεῶν καὶ
 τῶν μεταξύ, ^δἢ οὔτε ἀριθμὸς ἐστίν οὔτε ^εστιγμαὶ οὔτε μέ-

^ι στιγμάς] γραμμάς Α^b. ^ς ἐπίπεδα—αἰσθητά om. Ε. ^ι τὰ post
 καὶ om. Τ.Α^b. ^ν παρ'] καὶ παρ' Τ. ^ω τὰς] ἐν F^b. ^χ ἄπειρα om.
 Ε.Τ.Α^b.G^b.I^b. ^υ διαπορήμασιν F^b. ^z περὶ G^b.I^b. ^α παρὰ πάντας
 τὰς αἰτίας G^b. ^β ἄλλη τις αὕτη Τ.Γ^b.I^b. ^ε εἰδῶν G^b. ^δ ἢ Α^b.
^ε στιγμαὶ G^b.I^b.

γεθος οὔτε χρόνος. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ^f δῆλον ὅτι κα-
 κείνα ἀδύνατον ^g εἶναι κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν. Ὅλως ¹²
^h δὲ τοῦναντίον συμβαίνει καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ εἰωθότος
 ὑπολαμβάνεσθαι, εἴ τις θήσει οὕτως εἶναι τὰ μαθηματικὰ ὡς
 κεχωρισμένας τινὰς φύσεις. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τὸ μὲν ⁱ οὕτως
 εἶναι αὐτὰς προτέρας εἶναι τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν, κατὰ ^k τὸ
 ἀληθὲς δὲ ὑστέρας· τὸ γὰρ ἀτελὲς ^l μέγεθος γενέσκει μὲν πρό-
 τερόν ἐστι, ^m τῇ οὐσίᾳ δ' ὕστερον, οἷον ἄψυχον ἐμψύχον.
ⁿ Ἐπὶ τίνι καὶ πότ' ἔσται ^o ἐν τὰ μαθηματικὰ μεγέθη; Τὰ ¹³
 μὲν γὰρ ἐνταῦθα ψυχῇ ἢ μέρει ψυχῆς ἢ ἄλλῳ τινὶ εὐλόγῳ·
 εἰ δὲ μή, πολλά, καὶ διαλύεται. Ἐκείνοις δὲ ^p διαιρετοῖς καὶ
 ποσοῖς οὖσι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι καὶ ^q συμφύειν; Ἐπὶ αἰ
 γενέσεις δηλοῦσιν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ μῆκος γίγνεται, ¹⁴
 εἶτα ἐπὶ πλάτος, τελευταῖον δ' ^r εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔσχεν.
 Εἰ οὖν τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ πρότερον, τὸ σῶμα
 πρότερον ἂν εἴη ἐπιπέδου καὶ μήκους, καὶ ταύτῃ καὶ τέλειον
 καὶ ὅλον μᾶλλον, ^s ὅτι ἐμψυχον γίγνεται· γραμμὴ δὲ ἐμ-
 ψυχος ἢ ἐπιπέδον πῶς ἂν εἴη; ^t Ὑπὲρ γὰρ τὰς αἰσθησίσεις
 τὰς ἡμετέρας ἂν ^v εἴη τὸ ἀξίωμα. Ἐπὶ τὸ μὲν σῶμα οὐσία ¹⁵
 τίς· ἡδὴ γὰρ ^w ἔχει πῶς τὸ τέλειον· αἰ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσίαι;
 Οὔτε γὰρ ὡς εἶδος καὶ μορφή τις, οἷον εἰ ἄρα ἡ ψυχὴ τοι-
 οὔτον, ^x οὔτε ὡς ἡ ὕλη, οἷον τὸ σῶμα· οὐθὲν γὰρ ἐκ γραμ-
 μῶν οὐδ' ἐπιπέδων ^y οὐδὲ στιγμῶν φαίνεται συνίστασθαι δυ-
 νάμενον. Εἰ δ' ^z ἦν οὐσία τις ὑλική, τοῦτ' ἂν ἐφαίμετο ^a δυ- ¹⁶
 νάμενα πάσχειν. Τῷ μὲν οὖν λόγῳ ἔστω πρότερα. ^b Ἀλλ'
 οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ ^c τῇ οὐσίᾳ πρότερα.
 Τῇ μὲν γὰρ οὐσίᾳ πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερ-
 βάλλει, τῷ λόγῳ δὲ ὅσων οἱ λόγοι ἐκ τῶν λόγων· ταῦτα

^f δῆλον om. G^b. ^g κεχωρισμένα εἶναι G^b.I^b. ^h δὴ T. ⁱ εἶναι
 οὕτως T. ^k δὲ τὸ ἀληθὲς G^b.I^b. ^l μέγεθος τῇ γενέσει G^b.I^b. ^m τῇ δ'
 οὐσία G^b.I^b. ⁿ ἔτι ἐν τίνι E. ^o ἐν om. T. ^p διαιρετικοῖς G^b. ^q συμ-
 βαίνειν T. ^r εἰς] εἰ G^b. ^s ὅτι] καὶ ὅτι G^b.I^b. ^t ὑπὸ G^b.I^b. ^v εἴη
 om. T. ^w ἔχει om. A^b. ^x οὔτε ὡς] ὥστε T. ^y οὐδὲ ἐκ στιγμῶν G^b.I^b.
^z ἦν] ἐν G^b. ^a δυνάμενον G^b.I^b, om. F^b. ^b ἀλλ'—πρότερα om. T.
^c τῇ οὐσίᾳ πρότερον G^b.

- 17 ^d δὲ οὐχ ἅμα ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὰ πάθη παρὰ τὰς οὐσίας, οἷον κινούμενόν ^e τι ^f ἢ λευκόν, τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν πρότερον κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ^g ἐνδέχεται εἶναι κεχωρισμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἅμα τῷ συνόλῳ ἐστίν· σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον ^h τὸν λευκόν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὔτε ⁱ τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ ^k προσθέσεως ὕστερον· ἐκ προσθέσεως γὰρ τῷ λευκῷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος λέγεται. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε οὐσίαι μᾶλλον τῶν σωμάτων εἰσίν, οὔτε πρότερα τῷ εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ τῷ λόγῳ ^l μόνον, οὔτε κεχωρισμένα πον εἶναι ^m δυνατόν, εἴρηται ἰκανῶς. Ἐπεὶ δ' ⁿ οὐδ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ^o ἐνδέχετο αὐτὰ εἶναι, φανερόν ὅτι ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ τρόπον τινὰ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς ἐστίν· πολλαχῶς ^p γὰρ τὸ εἶναι λέγομεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^q τὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ ^r περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ ^s παρὰ τὰ μεγέθη καὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, οὐχ ^t ἢ δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχειν μέγεθος ἢ εἶναι διαιρετά, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ ^u ἀποδείξεις, μὴ ^v ἢ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ^w ἢ ^x τοιαυτά. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^y ἢ κινούμενα μόνον πολλοὶ λόγοι εἰσὶ, χωρὶς τοῦ τί ἕκαστόν ἐστι τῶν τοιούτων καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνάγκη διὰ ταῦτα ^z ἢ κεχωρισμένον τι εἶναι κινούμενον τῶν αἰσθητῶν ^{aa} ἢ ἐν τούτοις τινὰ φύσιν εἶναι ἀφωρισμένην, οὔτω καὶ ἐπὶ τῶν κινουμένων ἔσονται λόγοι καὶ ἐπιστήμαι, ^{bb} οὐχ ^{cc} ἢ κινούμενα δὲ ἀλλ' ^{dd} ἢ σώματα μόνον, καὶ πάλιν ^{ee} ἢ ἐπίπεδα μόνον καὶ ^{ff} ἢ μήκη μόνον, καὶ ^{gg} ἢ διαιρετά ^{hh} καὶ ⁱⁱ ἢ ἀδιαιρέτα ^{jj} ἔχοντα ^{kk} δὲ θέσιν, καὶ ^{ll} ἢ ἀδιαιρέτα μόνον. Ὡστ' ἐπεὶ ἀπλῶς λέγειν ἀληθὲς μὴ μόνον τὰ χωριστὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ χωριστά, ^{mm} οἷον κινούμενα εἶναι, καὶ τὰ μαθηματικὰ ὅτι ἔστιν

^d δὲ] γὰρ T. ^e τι] τε G^b. ^f ἢ om. T. ^g ἐνδέχεται] ἐν T. ^h τὸν λευκόν] καὶ τὸ λευκόν F^b. ⁱ τὸ om. A^b. ^k προσθέσεως A^b, F^b, G^b. ^l μόνα T, μόνον I^b. ^m οὐδὲν τοῖς A^b. ⁿ ἐνδέχεται T. ^o τὰ] τὸ F^b. ^p περὶ] παρὰ F^b. ^q παρὰ I^b: ceteri περὶ. ^r τοιαυτά G^b. ^s οὐχὶ κινούμενα G^b. ^t καὶ ἢ ἀδιαιρέτα om. G^b. ^v δὲ om. T, A^b. ^w οἷον τὰ κινούμενα G^b, I^b.

ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτά γε οἷα λέγουσιν. Καὶ ⁴ ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν ^x τοῦ-
του εἶναι, οὐχὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον ὅτι λευκοῦ εἰ ^y τὸ
ὑγιεινὸν λευκόν, ἢ δ' ἔστιν ^z ὑγιεινόν, ^a ἀλλ' ἐκείνου ^b οὐ ἔστιν
ἐκάστη, εἰ ὑγιεινὸν ὑγιεινοῦ, εἰ δ' ἢ ἄνθρωπος ἄνθρώπου, οὕτω
καὶ τὴν γεωμετρίαν· οὐκ εἰ συμβέβηκεν αἰσθητὰ εἶναι ὧν ἔστι,
μὴ ἔστι δ' ^c ἢ ^d αἰσθητά, οὐ τῶν αἰσθητῶν ἔσονται αἱ μαθη-
ματικαὶ ἐπιστήμαι, οὐ μέντοι οὐδὲ παρὰ ταῦτα ἄλλων κεχω-
ρισμένων. Πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ⁵
^e ἢ ἕκαστον ὑπάρχει τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἢ θῆλυ τὸ ζῶον
^f καὶ ἢ ἄρρεν, ἴδια πάθη ἔστιν, καίτοι οὐκ ἔστι τι θῆλυ οὐδ'
ἄρρεν ^g κεχωρισμένον τῶν ζώων· ὥστε καὶ ἢ ^h μήκη μόνον
καὶ ἢ ἐπίπεδα. Καὶ ὅσῳ ^δ ἂν περὶ προτέρων ⁱ τῷ λόγῳ ⁶
καὶ ἀπλουστέρων, τοσούτῳ μᾶλλον ἔχει τὰκριβές· τοῦτο δὲ
τὸ ἀπλοῦν ἔστιν. Ὡστε ἄνευ ^k τε μεγέθους ¹ μᾶλλον ἢ μετὰ
μεγέθους, καὶ μάλιστα ἄνευ κινήσεως. Ἐὰν δὲ κίνησιν, μά-
λιστα τὴν πρώτην· ἀπλουστάτη γάρ, καὶ ταύτης ἢ ^m ὀμαλή.
Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς· οὐδετέρα ⁷
γὰρ ⁿ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ, ἀλλ' ἢ γραμμαὶ καὶ ἀριθμοί·
οἰκεῖα μέντοι ταῦτα πάθη ἐκείνων. Καὶ ἡ μηχανικὴ ^ο δὲ ὡς-
αύτως. Ὡστ' εἴ τις θέμενος κεχωρισμένα τῶν συμβεβηκότων ⁸
σκοπεῖ τι περὶ τούτων ἢ τοιαῦτα, οὐθὲν διὰ τοῦτο ψεῦδος
ψεύσεται, ὥσπερ οὐδ' ὅταν ἐν τῇ γῇ γράφῃ καὶ τὴν ποδιαίαν
φῆ μὴ ποδιαίαν· οὐ γὰρ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ ψεῦδος. Ἀρι-
στα δ' ἂν οὕτω ^p θεωρηθεῖ ἕκαστον, εἴ τις τὸ μὴ κεχωρισμέ-
νον θεῖν χωρίσας, ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ ὁ γεωμέτρης.
⁹ Ἐν μὲν γὰρ καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωπος· ^q ὁ δ' ⁹
ἔθετο ἐν ἀδιαίρετον, εἴτ' ἐθεώρησεν εἴ τι τῷ ἀνθρώπῳ συμ-

^x τοῦτο T. ^y ὑγιεινὸν τὸ E.T.A^b.G^b.I^b. ^z ὑγιεινοῦ F^b. ^a ἀλλ'—
ὑγιεινὸν om. T. ^b ἢ ἔστιν ἐκάστων ὑγιεινὸν ὑγ. E.A^b.G^b.I^b. ^c ἢ om.
I^b. ^d αἰσθητά] ἔστι τὰ G^b. ^e ἢ ἕκαστον G^b. ^f καὶ ἢ] ἢ G^b. ^g κεχω-
ρισμένων T.A^b. ^h μήκη μόνον] μὴ κείμενον T, μὴ κινούμενον F^b. ⁱ τῶν
λόγων G^b. ^k τε] τοῦ A^b. ¹ μᾶλλον om. G^b.I^b. ^m ὀμαλῆς E.G^b.
ⁿ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ ἀλλ' αἱ γραμμαὶ G^b. ^ο δὲ om. G^b.I^b. ^p θεω-
ρήσει ἢ ἕκαστον T. ^q ὁ δὲ διέθετο ἐν ἀδ. εἴτι θεωρήσειν T.

- βέβηκεν ἢ ἀδιαίρετος. Ὁ δὲ γεωμέτρης ὁ οὗτος ἢ ἄνθρωπος
 οὗτος ἢ ἀδιαίρετος, ἀλλ' ἢ στερεόν. Ἄ γὰρ καὶ εἰ μὴ που
^s ἦν ἀδιαίρετος ὑπῆρχεν αὐτῷ, δηλὸν ὅτι καὶ ἄνευ τούτων ἐν-
 10 δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν τὸ δυνατόν. Ὡστε διὰ τοῦτο ὀρθῶς
 οἱ γεωμέτραι λέγουσι, καὶ περὶ ὄντων διαλέγονται, καὶ ὄντα
 ἐστίν· διττὸν γὰρ τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχεία ἢ τὸ δ' ὑλικῶς.
 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἕτερον (τὸ μὲν γὰρ αἰεὶ
^w ἐν πράξει, τὸ δὲ καλὸν καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις), οἱ φάσκοντες
 οὐθὲν λέγειν τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας περὶ καλοῦ ἢ ἀγα-
 11 θοῦ ψεύδονται. Λέγουσι γὰρ καὶ δεικνύουσι μάλιστα· ^x οὐ
 γὰρ εἰ μὴ ὀνομάζουσι, τὰ δ' ἔργα καὶ τοὺς λόγους δεικνύ-
 ουσιν, οὐ λέγουσι περὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ καλοῦ μέγιστα εἶδη
 τάξις καὶ συμμετρία καὶ τὸ ὠρισμένον, ἃ μάλιστα δεικνύ-
 12 ουσιν αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. Καὶ ἐπεὶ γε πολλῶν αἴτια
 φαίνεται ταῦτα (λέγω δ' οἷον ἢ τάξις καὶ τὸ ὠρισμένον),
 δηλὸν ὅτι λέγοιεν ἂν καὶ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τὴν ὡς τὸ κα-
 λὸν αἴτιον τρόπον τινά. Ὑμᾶλλον δὲ γνωρίμως ἐν ἄλλοις
 περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν.
- 4 Περὶ μὲν οὖν τῶν μαθηματικῶν, ὅτι τε ὄντα ἐστὶ καὶ πῶς
 ὄντα, καὶ πῶς πρότερα ^z καὶ πῶς οὐ πρότερα, τοσαῦτα εἰ-
 ρήσθω. Περὶ δὲ τῶν ιδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν ιδέαν
 δόξαν ἐπισκεπτόν, μηθὲν ^a συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀρι-
 θμῶν φύσιν, ἀλλ' ὡς ὑπέλαβον ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι τὰς ιδέας
 2 φήσαντες εἶναι. ^b Συνέβη δ' ἡ περὶ τῶν ^c εἰδῶν δόξα τοῖς
 εἰποῦσι διὰ τὸ πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τοῖς Ἡρακλει-
 τείοις λόγοις ὡς πάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ρεόντων, ὥστ'
 εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται ^d καὶ φρόνησις, ἑτέρας δεῖν τινὰς
 φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς μενούσας· οὐ γὰρ εἶναι τῶν
 3 ρεόντων ἐπιστήμην. Σωκράτους δὲ περὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς
 πραγματευομένου καὶ ^e περὶ τούτων ὀρίζεσθαι καθόλου ζη-

^r οὗτος ἢ ἄνθρωπος om. T. ^s ἦν] ἦ T. ^t λέγουσιν οἱ γεωμέτραι T.
^v τό θ' G^b. ^w ἐν πράξει] ἐνυπάρξει T. ^x εἰ γὰρ καὶ μὴ F^b. ^y μᾶλλον
 —ἐροῦμεν om. G^b.I^b. ^z καὶ πῶς οὐ πρότερα om. E. ^a συνάπτοντα
 T, συνάπτοντες G^b.I^b. ^b συμβέβηκε T. ^c ιδεῶν T.G^b.I^b. ^d καὶ
 om. G^b. ^e πρὸ T.

τουντος πρώτου (τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημό-
κριτος ἤψατο μόνον καὶ ὠρίσατό πως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυ-
χρόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πρότερον περί τινων ὀλίγων, ὧν
τοὺς ^fλόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἔανῆπτον, οἷον τί ἐστι καιρὸς
ἢ τὸ δίκαιον ἢ γάμος), ^hἐκεῖνος εὐλόγως ⁱἐζήτει τὸ τί ἐστιν.
Συλλογίζεσθαι γὰρ ἐζήτει, ἀρχὴ δὲ τῶν συλλογισμῶν τὸ ⁴
τί ἐστιν. Διαλεκτικὴ γὰρ ἰσχὺς οὕτω τότε ἦν, ὥστε δύνα-
σθαι καὶ χωρὶς τοῦ τί ἐστι τάναντία ἐπισκοπεῖν, καὶ τῶν
ἐναντίων ^kεἰ ἢ ^lαὕτῃ ἐπιστήμη. Δύο γὰρ ἐστὶν ^aτις ἂν ⁵
^mἀποδοίῃ Σωκράτει δικαίως, τοὺς ⁿτ' ἐπακτικούς λόγους καὶ
τὸ ⁿὀρίζεσθαι καθόλου· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἄμφω περὶ ἀρχὴν
ἐπιστήμης. Ἄλλ' ὁ μὲν Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ
ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὀρισμούς· οἱ δ' ἐχώρισαν, καὶ ^oτὰ τοιαῦτα
τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσαν. Ὡστε συνέβαινεν αὐτοῖς ⁶
σχεδὸν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάντων ιδέας εἶναι τῶν καθόλου λε-
γομένων, καὶ παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀριθμῆσαι βου-
λόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων οἶοιτο μὴ ^pδύνασθαι, πλείω
δὲ ποιήσας ἀριθμοῖν· πλείω γὰρ ἐστὶ τῶν καθ' ^qἕκαστα
αἰσθητῶν ^rὥς εἰπεῖν τὰ εἶδη, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας
ἐκ τούτων ἐκεῖ προῆλθον· ^sκαθ' ἕκαστόν τε γὰρ ὁμώνυμόν
ἐστὶ καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ^tἄλλων ἓν ἐστὶν ἐπὶ πολ-
λῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς αἰδιόις. Ἔτι καθ' οὓς τρό- ⁷
πους δείκνυται ὅτι ἐστὶ τὰ εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων
ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ^vσυλλογισμόν, ἐξ
ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἶονται τούτων ^wεἶδη γίγνεται. Κατὰ τε ⁸
γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν ἔσται εἶδη πάντων
ὅσων ἐπιστῆμαί εἰσιν, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν
ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν
φάντασμα γάρ τι ^xτούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι
τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ φασιν

^f λόγους εἰς τοὺς om. T. ^g γρ. ἀνῆγον E. ^h ἐκεῖνος ἴ, ἐκεῖνος δ' E.
ⁱ ἐζήτουν G^b. ^k εἰ ἢ] ἢ ἢ A^b, εἴη T. ^l αὕτη T. ^m ἀποδώη E.T.A^b.
ⁿ ὀρίζεσθαι τὰ καθόλου F^b. ^o τὰ om. G^b. ^p δυνήσεσθαι A^b.G^b.I^b.
^q ἕκαστον E. ^r ὥς εἰπεῖν om. G^b.I^b. ^s καθ' παρ' G^b.I^b. ^t ἄλλων
ἔνεστιν E.T. ^v συλλογισμούς G^b. ^w ἤδη G^b.I^b. ^x τούτ' E.

εἶναι καθ' ὃ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν.
 9 Ὅλως τε ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι αὐτὸ μᾶλλον βού-
 λονται εἶναι οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαί-
 νει γὰρ μὴ εἶναι πρῶτον τὴν δυνάδα ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ
 τούτου τὸ πρὸς τι καὶ ^z τοῦτο τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ'
 ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς περὶ τῶν ^a εἰδῶν δόξαις ἦναν-
 10 τιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἐπι κατὰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ'
 ἣν ^b φασιν εἶναι τὰς ιδέας ^c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἔσονται εἶδη
^d ἀλλὰ καὶ ^e ἄλλων πολλῶν· τὸ γὰρ νόημα ἐν οὐ μόνον
 περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^f κατὰ μὴ οὐσιῶν ^g ἔσται, καὶ ^h αἱ
 ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἔσονται· συμβαίνει δὲ καὶ
 11 ἄλλα ⁱ μυρία τοιαῦτα. Κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς
 δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν
 ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς με-
 τέχονται, ἀλλὰ ^k δεῖ ^l ταύτην ἐκάστου μετέχειν ἢ μὴ καθ' ὑπο-
 12 κειμένου ^m λέγεται. Λέγω δ' οἷον ⁿ εἴ τι ^o αὐτοῦ διπλασίον
 μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός·
 συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ ^p αἰδίῳ εἶναι. Ὡστε ἔσται
 οὐσία τὰ εἶδη. Ταῦτα δ' ἐνταῦθα οὐσίαν σημαίνει κάκεῖ·
^q ἢ τί ^r ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα τὸ ἐν ἐπὶ πολ-
 13 λῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτ' εἶδος τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μετεχόν-
 των, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ ^s τῶν φθαρτῶν
 δυνάδων, ^t καὶ τῶν δυνάδων τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ δὺς
 ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ^v ἐπ' αὐτῆς καὶ ^w τῆς τινός; Εἰ δὲ μὴ τὸ
 αὐτὸ εἶδος, ^x ὁμῶνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἂν εἴ τις
^y καλοῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν
 14 κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Εἰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς κοι-
 νοὺς λόγους ἐφαρμόττειν θήσομεν τοῖς εἶδεσιν, οἷον ἐπ' αὐ-

γ αὐτὰ G^b. z τούτου τὸ G^b, τὸ A^b. a ιδεῶν T. b εἶναι φασιν G^b.I^b. c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν om. E.T. d ἀλλὰ καὶ om. iidem. e ἄλλων] ἄλλων τε T, ἐτέρων A^b. f κατὰ] τὰ G^b. g ἔστι T.A^b, ἔσται ὅσα μὴ οὕτως ἐστὶ I^b. h αἱ om. A^b. i μόρια T. k δὴ G^b. l ταύτην A^b. m λέγονται E.T.A^b.G^b.I^b. n εἴ τι om. G^b. o γρ. καὶ αὐτοδιπλασίον E. p αἰδίων A^b. q ἢ T. r ἔσται om. T. s φθαρτῶν τῶν δυνάδων T. t καὶ τῶν δυνάδων om. G^b. v ἐπὶ ταύτης G^b.I^b. w τῆς om. T. x ὁμωνυμία T. y καλοῖοι A^b.

τὸν ^z τὸν ^a κύκλον σχῆμα ἐπίπεδον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, ^b τὸ δ' οὐ ἐστὶ προστεθήσεται, σκοπεῖν δεῖ μὴ κενὸν ἢ τοῦτο παντελῶς. Τίνι τε γὰρ προστεθήσεται; Τῷ μέσῳ ¹⁵ ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ πᾶσιν; Πάντα γὰρ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἰδέαι, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Ἔτι δῆλον ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι τι, ὥσπερ τὸ ἐπίπεδον φύσιν τινὰ ἢ πᾶσιν ἐνυπάρξει τοῖς εἶδεσιν ὡς γένος.

Πάντων δὲ μάλιστα διαπορήσειεν ἂν τις τί ποτε συμβάλλ- ⁵ λονται τὰ εἶδη ἢ τοῖς αἰδέοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις καὶ ^c τοῖς φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως ^d ἐστὶν οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ^e αἰτία αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ² πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν ^f βοηθεῖ ^g τὴν τῶν ἄλλων· οὔτε γὰρ οὐσία ἐκεῖνα τούτων (ἐν τούτοις γὰρ ^h ἂν ἦν)· οὔτ' εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά γε τοῖς μετέχουσιν· οὔτω μὲν γὰρ ἴσως αἰτία δόξειεν ⁱ ἂν εἶναι ^k ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξα- ³ γόρας μὲν πρότερος Εὐδόξος δ' ὕστερος ^l ἔλεγε διαπορῶν καὶ ἕτεροί τινες· ῥάδιον γὰρ πολλὰ συναγαγεῖν καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν εἰδῶν ἐστι ⁴ τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ ^m δὲ ⁴ λέγειν παραδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τᾶλλα κενο-λογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γὰρ ἐστὶ τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ⁿ ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται τε ^o καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὁτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον, ὥστε καὶ ^p ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν ^q οἷον Σωκράτης. Ὁμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ εἴη ^r ὁ Σωκράτης ἀτίδιος, ⁵ ἔσται τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ ^s καὶ αὐ-

^z τὸν om. G^b.I^b. ^a κύκλον] ὁ A^b. ^b τὰ δ' οὐκέτι προστεθήσεται T, τὸ δ' οὐκ ἐστὶ προστεθήσεται G^b. ^c τοῖς om. G^b.I^b. ^d ἐστὶν post οὐδεμιᾶς G^b.I^b. ^e αἰτία E. ^f συντελεῖ G^b.I^b. ^g τὴν om. G^b. ^h ἂν om. G^b. ⁱ ἂν om. A^b. ^k ὡς om. E. ^l ἔλεγε γε διαπορῶν E. ^m δὲ γε λέγειν I^b. ⁿ ἀποβλέπων A^b, ἀποβλέπειν T. ^o καὶ post τε om. T. ^p ὄντος τοῦ σωκράτους G^b.I^b. ^q οἷον] ὁ T. ^r ὁ om. E. ^s καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος G^b.I^b.

6 τοάνθρωπος. ^υἘτι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον τὸ γένος τῶν ὡς γένους εἰδῶν· ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκόν. ^υἘτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἢ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ἰδέαι οὐσῖαι τῶν πραγμάτων οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ὡς καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἷτια ^ιτὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὅμως οὐ γίγνεται, ἂν μὴ ἢ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φασιν εἶναι ^γεἶδη. Ὡστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται κακεῖνα ὧν φασιν ἰδέας εἶναι, καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας ^νοἷας καὶ τὰ ῥηθέντα νῦν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ ^ωλογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθεωρημένοις.

- 6 ^ιἘπεὶ δὲ διώρισται περὶ τούτων, καλῶς ἔχει πάλιν θεωρῆσαι τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς συμβαίνοντα τοῖς λέγουσιν οὐσίας ^καὐτοὺς εἶναι χωριστὰς καὶ τῶν ὄντων αἰτίας πρώτας. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἐστὶν ^νὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τίς ^ζἐστὶν αὐτοῦ ἢ οὐσία ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό, ὥσπερ φασί τινες, ἥτοι εἶναι τὸ μὲν πρῶτόν τι αὐτοῦ τὸ δ' ^αἐχόμενον, ^ζἕτερον δὲ τῷ εἶδει ἕκαστον. Καὶ τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν μονάδων εὐθὺς ὑπάρχει καὶ ἔστιν ἀσύμβλητος ὁποιαοῦν μονὰς ὁποιαοῦν μονάδι· ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς πᾶσαι καὶ συμβληταὶ ^βὁποιοῦν ὁποιοῦσιν, οἷον λέγουσιν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμόν· ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῷ οὐθέν διαφέρει οὐδεμία μονὰς ^εἕτερα ^ζἑτέρας. Ἡ τὰς ^δμὲν συμβλητὰς τὰς δὲ μή, οἷον εἰ ἔστι μετὰ τὸ ἐν πρώτη ἢ δυάς, ἔπειτα ἢ τριάς καὶ οὕτω δὴ ὁ ἄλλος ἀριθμός. Εἰσὶ δὲ συμβληταὶ ^εαἱ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ μονάδες, οἷον ^ιαἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, ^ςκαὶ ^ηἐν τῇ

^ι τὰ om. T. ^ν οἷας] δι' οἷας G^b.I^b. ^ω διαλεκτικωτέρων E. ^κ αὐτοῖς E. ^ν ὁ ἀριθμὸς om. T. ^ζ αὐτοῦ ἐστὶν T. ^α ἐνδεχόμενον T. ^β ὁποῖαι T. A^b. ^ε ἕτερα om. G^b. ^δ μὲν οἷον συμβλητὰς T. ^ε αἱ post ἀριθμῷ A^b. ^ι αἱ om. T. ^ς καὶ—αὐταῖς om. G^b. ^η ἐν] αἱ ἐν A^b.

τριάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, καὶ οὕτω δὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν· αἱ δ' ἐν τῇ δυάδι αὐτῇ ¹ πρὸς τὰς ἐν τῇ τριάδι αὐτῇ ἀσύμβλητοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς ⁴ ἀριθμῶν. Διὸ καὶ ὁ μὲν μαθηματικὸς ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἐν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἐνὶ ἄλλο ἐν, καὶ τὰ τρία πρὸς τοῖς δυσὶ τούτοις ἄλλο ἐν, καὶ ὁ λοιπὸς ^k δὲ ὡσαύτως· οὗτος δὲ μετὰ τὸ ἐν δύο ἕτερα ἄνευ τοῦ ἐνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἡ τριάς ἄνευ τῆς δυάδος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἀριθμός. ⁵ Ἡ ¹ τὸν μὲν εἶναι τῶν ἀριθμῶν ^m οἷος ὁ πρῶτος ἐλέχθη, τὸν δ' οἷον ⁿ οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι, τρίτον δὲ τὸν ῥηθέντα τελευταῖον. Ἔτι τούτους ἢ χωριστοὺς εἶναι ^o τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πραγμάτων, ἢ οὐ χωριστοὺς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, οὐχ οὕτως δ' ὥς τὸ πρῶτον ^p ἐπεσκοποῦμεν, ἀλλ' ὥς ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων ὄντα τὰ αἰσθητά· ἢ τὸν μὲν ^q αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ μή, ^r ἢ πάντας εἶναι. Οἱ μὲν οὖν τρόποι καθ' ⁶ οὓς ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι οὗτοί εἰσιν ἐξ ἀνάγκης μόνοι. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ λέγοντες τὸ ἐν ἀρχὴν εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ στοιχείον πάντων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλου τινὸς εἶναι τὸν ἀριθμόν, ἕκαστος τούτων τινὰ τῶν ^s τρόπων εἴρηκε, πλὴν τοῦ πάσας τὰς μονάδας ^t εἶναι ἀσυμβλήτους. Καὶ τοῦτο συμβέβηκεν εὐλόγως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^v ἔτι ἄλλον τρόπον εἶναι παρὰ τοὺς εἰρημένους. Οἱ μὲν οὖν ἀμφοτέρους φασὶν εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ^w τὰς ιδέας, ^x τὸν δὲ μαθηματικὸν παρὰ τὰς ιδέας καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ χωριστοὺς ἀμφοτέρους τῶν αἰσθητῶν· οἱ δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἀριθμὸν εἶναι τὸν πρῶτον τῶν ὄντων ^y κεχωρισμένον τῶν αἰσθητῶν. Καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δ' ἕνα ⁸ τὸν μαθηματικόν, πλὴν οὐ κεχωρισμένον ἀλλ' ἐκ τούτου τὰς αἰσθητὰς οὐσίας συνεστάναι φασίν· τὸν γὰρ ὅλον οὐρανὸν κατασκευάζουσιν ἐξ ἀριθμῶν, πλὴν οὐ ^z μοναδικῶν, ἀλλὰ τὰς

¹ πρὸς — αὐτῇ om. G^b. ^k δὲ om. G^b. ^l τὴν G^b. ^m οἷον T.
ⁿ οἱ om. A^b. ^o τῶν πραγμάτων τοὺς ἀριθμοὺς G^b. I^b. ^p ἐπεσκοποῦν A^b.
^q αὐτὸν E. ^r ἢ πάντας om. G^b. I^b. ^s τρόπων] πρώτων G^b. ^t εἶναι om. E. T. G^b. I^b. ^v ἔτι om. G^b. ^w τῆς G^b. ^x τὸν — ιδέας om. G^b.
^y κεχωρισμένων A^b. G^b. ^z μοναδικῶν G^b. I^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 γέν συνέστη ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εἰκόασιν. ὧ Ἄλλος δέ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^aτὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικὰ καὶ ^bτὰ μετὰ τὰς ιδέας· τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικὰ καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιῶσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἶναι
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^cδέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὅποιασθαι
 11 ^dμονάδας δυνάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασιν, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκείνοι δ' ^eἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερὸν ἐκ τούτων· ^fἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ὅσπερ διείλομεν. ὧ Ἔστι
^hμὲν γὰρ ὅποιαν οὖν εἶναι ὅποιον μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυνάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὕτως
 δὴ ἀσυμβλήτους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῳ τῷ πρώτῳ ⁱἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^kμαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμούς. ^lΠοῖος γὰρ
^mἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶον ἢ ἄλλο ὅτιον τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἶον ⁿαὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζῴου ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὅποιον. Εἰ δὲ μή εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἶον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b. I^b. ^c δέ om. G^b. I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας rc. E, ἔχον G^b. ^f ἔτι T. ^g πότερον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b. ^l ὅποιος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοανθρώπου μία καὶ αὐτοζῳῖον E.

τε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὁ⁴
 γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δυάδος τῆς ἀορίστου,
 καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι,
 ὁ τάξει τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὔθ'
 ὑστέρας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ-⁵
 βλητοι ὥστε ἡτισοῦν ἡτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέ-
 χεται εἶναι τοῦτον τὸν ἀριθμόν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ
 ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεικνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ῥ τοιούτου
 ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν· οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυὰς πρώτη
 ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ
 ὡς λέγεται, δυάς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ
 πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ
 ἀνίσων (ἧ ἰσασθέντων γὰρ ῥ ἐγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα⁶
 εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς ὁ τῆς ἑτέρας προτέρα, καὶ τῆς δυάδος
 τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ἦ τι τὸ μὲν πρότε-
 ρον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον
 τοῦ δ' ὕστερον. Ἐπι ἐπειδὴ ἐστὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἔν,⁷
 ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ὅτι πρῶτον ἔν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκεῖνο
 καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον ὡ μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον
 δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἔν· ὥστε πρότεραι ἂν εἴεν αἱ μονάδες ἢ
 οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν⁸ πλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυάδι τρίτῃ μονὰς
 ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, ὡ καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτῃ καὶ ἡ
 πέμπτῃ⁹ πρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν
 τρόπον τοῦτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ἢ ἀσυμβλήτους,
 ἢ ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἢ ἀρχὰς εὐλογον¹⁰ καὶ οὕτως,
 κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας
 προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς
 ἐστὶ μονὰς καὶ ἔν πρῶτον, ὁμοίως δὲ καὶ δυάδας, εἴπερ καὶ
 δυὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

ο τάξει T. ρ τοιούτοις T. ἧ ἰσασθέντα G^b. ῥ ἐγένετο T. ἡ et
 τῆς om. G^b.I^b. τ καὶ] καὶ διὰ G^b. ὅτι om. A^b. ὡ μὲν] δὲ T.
 x λέγονται E. y καὶ om. G^b. z πλὴν T. a post ἀσυμβλήτους T. εἶναι.
 b ἔστι om. G^b.I^b. c ἀρχὰς] γραφὰς G^b. d καὶ] καὶ τοῦτον T. e καὶ
 δυάδας δὲ ὁμοίως A^b.

καίον δεύτερόν τι εἶναι, καὶ εἰ δεύτερον, τρίτον, καὶ οὕτω ^fδὴ
 10 τὰ ^fἄλλα ἐφεξῆς. Ἄμα δ' ἀμφότερα λέγειν, μονάδα τε
 μετὰ τὸ ἐν πρώτην βεῖναι καὶ δευτέραν, καὶ δυνάδα πρώτην,
 ἀδύνατον. Οἱ δὲ ποιοῦσι μονάδα μὲν καὶ ἐν πρώτον, δεύ-
 τερον δὲ καὶ τρίτον οὐκέτι, καὶ δυνάδα πρώτην, δευτέραν ^h δὲ
 καὶ τρίτην οὐκέτι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, εἰ
 ἀσύμβλητοι πάσαι αἱ μονάδες, δυνάδα εἶναι αὐτὴν καὶ τριάδα
 11 καὶ οὕτω τοὺς ⁱἄλλους ἀριθμούς. Ἄν τε γὰρ ὥσιν ἀδιά-
 φοροι αἱ μονάδες ἂν τε διαφέρουσαι ἐκάστη ἐκάστης, ἀνάγκη
 ἀριθμείσθαι τὸν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ^kτὴν δυνάδα
 πρὸς τῷ ἐνὶ ἄλλου ἐνὸς ^lπροσθεθέντος, ^mκαὶ τὴν τριάδα ἄλ-
 λου ἐνὸς πρὸς τοῖς δυσὶ ^lπροσθεθέντος, καὶ τὴν τετράδα
 12 ὡσαύτως. Τούτων δὲ ὄντων ἀδύνατον τὴν γένεσιν εἶναι τῶν
 ἀριθμῶν, ὡς γενιῶσιν ἐκ τῆς δυνάδος καὶ τοῦ ἐνός· μόριον γὰρ
 γίγνεται ἢ δυὰς τῆς τριάδος καὶ αὕτη τῆς τετράδος· τὸν αὖ-
 13 τὸν ⁿ δὲ τρόπον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐχομένων. Ἄλλ' ἐκ
 τῆς δυνάδος τῆς πρώτης καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος ἐγίγνετο ἢ
 τετράς, δύο δυνάδες παρ' αὐτὴν τὴν δυνάδα· εἰ δὲ μὴ, μόριον
 ἔσται αὕτη ἢ δυὰς, ἑτέρα δὲ προσέσται μία δυὰς, καὶ ἢ δυὰς
 ἔσται ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἐνός. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ
 οἷόν τ' εἶναι τὸ ἕτερον στοιχείον δυνάδα ἀόριστον· μονάδα
 14 γὰρ ^oμίαν γεννᾷ, ἀλλ' οὐ δυνάδα ὠρισμένην. Ἐτι παρ' αὐ-
 τὴν τὴν τριάδα ^pκαὶ αὐτὴν τὴν δυνάδα πῶς ἔσονται ^qἄλλαι
 τριάδες καὶ δυνάδες; Καὶ τίνα τρόπον ἐκ προτέρων μονάδων
 καὶ ὑπέρων σύγκεινται; Πάντα γὰρ ταῦτ' ^rἐστὶ καὶ πλα-
 σματώδη, καὶ ἀδύνατον εἶναι ^sπρώτην δυνάδα, εἴτ' αὐτὴν τριάδα.
 Ἀνάγκη δ', ἐπείπερ ἔσται τὸ ἐν ^tκαὶ ἢ ἀόριστος δυὰς στοι-
 15 χεῖα. Εἰ δ' ἀδύνατα τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὰς ἀρχὰς ^vεἶναι
 ταύτας ἀδύνατον. Εἰ μὲν οὖν διάφοροι αἱ μονάδες ὁποιαοῦν

^f δὴ et ἄλλα om. G^b.I^b. ^g εἶναι om. G^b. ^h δὲ post δευτέραν
 om. G^b. ⁱ ἄλλους om. A^b.G^b. ^k τῇ δυνάδι G^b, τῇ δυνάδι I^b. ^l προ-
 τεθέντος utrobique A^b. ^m καὶ—προσθεθέντος om. T. ⁿ δὲ om. G^b.
^oμίαν οὐ γεννᾷ G^b. ^p καὶ τὴν αὐτὴν δ. G^b. ^q ἄλλαι om. G^b.I^b.
^r εἰσὶ A^b. ^s πρώτως G^b. ^t καὶ om. G^b. ^v ταύτας εἶναι T.

ὅποιαισοῦν, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης. Εἰ δ' αἱ μὲν ἐν ἄλλῳ διάφοροι, αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἀδιάφοροι ἀλλήλαις μόναι, καὶ οὕτως οὐθὲν ἐλάττω συμβαίνει τὰ δυσχερῇ. ^ωΟἶον γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ ἔνισι 16 δέκα μονάδες, σύγκειται δὲ καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ δύο πεντάδων ἢ δεκάς. ¹Επεὶ ^xδ' οὐχ ὁ τυχὼν ἀριθμὸς αὕτη ἢ δεκάς, οὐδὲ σύγκειται ἐκ τῶν τυχουσῶν πεντάδων, ὥσπερ οὐδὲ μονάδων, ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας ^γτὰς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ. ¹Ἀν γὰρ μὴ διαφέρωσιν, οὐδ' αἱ ^zπεντάδες διοίσουσιν ἐξ ὧν 17 ἐστὶν ἡ δεκάς· ἐπεὶ ^aδὲ διαφέρουσι, καὶ αἱ μονάδες διοίσουσιν. Εἰ δὲ διαφέρουσι, πότερον ^bοὐκ ἐνέσονται ^cπεντάδες ἄλλαι ἀλλὰ μόνον αὐται ^dαἱ δύο, ἢ ἔσονται; Εἴτε ^eδὲ μὴ ^fἐνέσονται, ἄτοπον· εἴτ' ^fἐνέσονται, ποία ἔσται ^gδεκάς ἐξ ἐκείνων; Οὐ γὰρ ἐστὶν ἑτέρα δεκάς ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτήν. ¹Ἀλλὰ 18 μὴν καὶ ἀνάγκη γε μὴ ἐκ τῶν τυχουσῶν δυνάδων τὴν τετράδα συγκεῖσθαι· ἢ γὰρ ἀόριστος δυνάς, ὥς φασί, λαβούσα τὴν ὀρισμένην δυνάδα δύο δυνάδας ἐποίησεν· τοῦ γὰρ ληφθέντος ἦν δυοποιός. ¹Ἐτι τὸ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας τὴν ^hδυνάδα 19 φύσιν τινά, καὶ τὴν τριάδα παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐνδέχεται; ¹Ἡ γὰρ μετέξει θατέρου θάτερον, ὥσπερ λευκὸς ἄνθρωπος παρὰ λευκὸν καὶ ἄνθρωπον (μετέχει γὰρ ^kτούτων), ἢ ὅταν ἡ θατέρου θάτερον διαφορά τις, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ¹παρὰ ζῶον καὶ δίπουν. ¹Ἐτι τὰ μὲν ἀφῇ ἐστὶν ἓν, τὰ δὲ 20 μίξει, τὰ δὲ θέσει· ὧν οὐθὲν ἐνδέχεται ὑπάρχειν ταῖς μονάσιν ἐξ ὧν ἡ δυνάς καὶ ἡ τριάς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ ἓν τι παρ' ἀμφοτέρους, οὕτως ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας. Καὶ 21 οὐχ ὅτι ἀδιαίρετοι, διοίσουσιν διὰ τοῦτο· καὶ γὰρ αἱ στιγμαὶ ^mἀδιαίρετοι, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο οὐθὲν ἕτερον ἢ δυνάς αὐτῶν. ¹Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, ὅτι συμβαίνει προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι δυνάδας, ⁿὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλ-

^ω οἱ Α^b. ^x δ' οὐ τυχὼν T. ^γ τὰς ante ἐν om. Α^b. ^z πεμπτάδες T. ^a δὲ διαφέρουσι post ἐπεὶ om. G^b. ^b οὐκ ἔσονται G^b.I^b, οὐχ ἓν ἔσονται T. ^c πεμπτάδες E. ^d αἱ om. E.G^b.I^b. ^e δὴ Α^b. ^f ἐν ἔσονται utrobique T. ^g δυνάς G^b. ^h δυνάδα] δύναμιν G^b. ⁱ εἰ T. ^k ταυτῶν T. ¹ παρὰ τὸ ζῶον T. ^m ἀδιαίρετον Α^b. ⁿ ὁμοίους G^b.

- 22 λους ἀριθμούς. °Αἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυνάδες ἔστωσαν ἀλλήλαις ἅμα· ἀλλ' αὖται τῶν ἐν τῇ ὀκτάδι πρότεραί εἰσι, καὶ ἐγέννησαν, ὥσπερ ἡ δυὰς ταύτας, αὖται τὰς τετράδας τὰς ἐν τῇ ὀκτάδι αὐτῇ. °Ωστε εἰ καὶ °ἡ πρώτη δυὰς °ιδέα, καὶ 23 αὖται ιδέαι τινὲς ἔσονται. 'Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν μονάδων· αἱ γὰρ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶσι τὰς τέτταρας τὰς ἐν τῇ τετράδι, ὥστε πάσαι αἱ μονάδες ιδέαι γίγνονται καὶ °συγκείμεται ιδέα °ἐξ ιδεῶν. °Ωστε δῆλον ὅτι κἀκεῖνα, ὧν ιδέαι αὖται τυγχάνουσιν οὔσαι, συγκείμενα ἔσται, οἷον εἰ τὰ ζῶα φαίη τις συγκείσθαι ἐκ ζώων, εἰ τούτων °ιδέαι 24 εἰσίν. °Ὀλως δὲ τὸ ποιεῖν τὰς μονάδας διαφόρους ὁπωσούν ἄτοπον καὶ πλασματῶδες (λέγω δὲ πλασματῶδες τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον)· οὔτε γὰρ κατὰ τὸ ποσὸν οὔτε κατὰ τὸ ποιὸν ὀρῶμεν διαφέρουσιν °μονάδα μονάδος, ἀνάγκη °τε ἢ ἴσον ἢ ἄνισον εἶναι ἀριθμόν, πάντα μὲν ἀλλὰ μάλιστα τὸν 25 μοναδικόν. °Ὀστ' εἰ μήτε πλείων μήτ' ἐλάττων, °ἴσος· τὰ δ' ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα ταυτὰ ὑπολαμβάνομεν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. Εἰ δὲ μή, οὐδ' αἱ ἐν ταύτῃ τῇ δεκάδι δυνάδες ἀδιάφοροι ἔσονται ἴσαι οὔσαι· τίνα γὰρ αἰτίαν ἔξει °λέγειν ὁ 26 φάσκων ἀδιαφόρους εἶναι; °Ἐτι εἰ ἅπαντα μονὰς καὶ μονὰς ἄλλη δύο, ἢ °δ' ἐκ τῆς δυνάδος αὐτῆς μονὰς καὶ ἢ ἐκ τῆς τριάδος αὐτῆς δυὰς ἔσται ἐκ διαφερουσῶν τε, καὶ πότερον προτέρα τῆς τριάδος ἢ °ὑστέρα; Μᾶλλον °γὰρ ἔοικε προτέραν ἀναγκαῖον εἶναι· ἢ μὲν γὰρ ἅμα τῇ τριάδι, ἢ δ' ἅμα τῇ δυνάδι 27 τῶν μονάδων. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπολαμβάνομεν ὅλως ἐν καὶ ἔν, καὶ ἐὰν ἢ ἴσα ἢ ἄνισα, δύο εἶναι, οἷον τάγαθόν καὶ τὸ κακόν, καὶ ἄνθρωπον καὶ ἵππον· °οἱ δ' οὕτως λέγοντες οὐδὲ τὰς μονάδας. Εἴτε °δὲ μὴ ἔστι πλείων ἀριθμὸς ὁ τῆς τριάδος αὐτῆς ἢ ὁ τῆς δυνάδος, θαυμαστόν· εἴτε ἐστὶ °πλείων, δῆλον ὅτι καὶ ἴσος ἔνεστι τῇ δυνάδι, ὥστε οὗτος ἀδιάφορος αὐτῇ

° αἱ] εἰ G^b. ° ὀκτάδῃ E. ° ἡ om. E. A^b. ° ιδέαι T. A^b. ° συγκείσονται ιδέαι G^b. I^b. ° ἐξ om. G^b. ° ιδέαι] ἐκ ζώων ιδέαι A^b. G^b. I^b. ° μονάδα om. A^b. ° τε] τε καὶ G^b. I^b. ° ἴσος· τὰ δ' ἴσα] ἴσος τὰ δὲ ἴσως T, ἴσως τὰ δίκαια G^b. ° λέγειν om. G^b. ° δ' om. A^b. ° ὑστεραία G^b. ° γὰρ] μὲν γὰρ G^b. ° οἱ] οὐ E. T. ° δὴ G^b. ° πλείω A^b.

τῇ ^gδυνάδι. Ἄλλ' οὐκ ἐνδέχεται, εἰ πρῶτός τις ἐστὶν ἀριθ-²⁸
 μὸς καὶ δεύτερος· οὐδὲ ἔσονται αἱ ἰδέαι ἀριθμοί. Τοῦτο
 μὲν γὰρ αὐτὸ ὀρθῶς λέγουσιν οἱ διαφόρους τὰς μονάδας
 ἀξιοῦντες εἶναι, εἴπερ ἰδέαι ἔσονται, ὥσπερ εἴρηται πρότε-
 ρον· ἐν γὰρ τὸ εἶδος. Αἱ δὲ μονάδες ^hεἰ ⁱἀδιάφοροι, καὶ
 αἱ δυνάδες καὶ αἱ τριάδες ^kἔσονται ἀδιάφοροι. Διὸ καὶ τὸ ²⁹
 ἀριθμεῖσθαι οὕτως, ἔν δύο, μὴ προσλαμβάνομένου πρὸς τῷ
 ὑπάρχοντι ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν· οὔτε γὰρ ἡ γένεσις
 ἔσται ἐκ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ^lοὔτ' ἰδέαν ἐνδέχεται εἶναι·
 ἐνυπάρξει γὰρ ἑτέρα ἰδέα ἐν ἑτέρᾳ, καὶ πάντα τὰ εἶδη ἐνὸς
 μέρη. Διὸ πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ³⁰
 οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ἀναιροῦσιν, ἐπεὶ τοῦτό ^mγ' αὐτὸ
 ἔχειν τινὰ φήσουσιν ἀπορίαν, πότερον, ὅταν ἀριθμῶμεν καὶ
 εἴπωμεν ἐν δύο τρία, προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ ⁿκατὰ
 μερίδας. Ποιοῦμεν δὲ ἀμφοτέρως· διὸ γελοῖον ταύτην εἰς
 τηλικαύτην ^oτῆς οὐσίας ἀνάγειν διαφοράν.

Πάντων ^pδὲ πρῶτον καλῶς ἔχει διορίσασθαι τίς ἀριθμοῦ ⁸
 διαφορὰ καὶ μονάδος, εἰ ἔστιν. Ἀνάγκη ^qδὴ ^rἢ κατὰ τὸ
 ποσὸν ἢ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν· τούτων δ' οὐδέτερον φαί-
 νεται ἐνδέχασθαι ὑπάρχον. Ἄλλ' ^sἢ ἀριθμός, κατὰ ^tτὸ
 ποσόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες τῷ ποσῷ διέφερον, καὶ
 ἀριθμὸς ἀριθμοῦ διέφερον ^vὁ ἴσος τῷ πλήθει τῶν μονάδων.
 Ἔτι πότερον αἱ πρῶται μείζους ἢ ἐλάττους, καὶ ^wαἱ ^xὑστε-²
 ρον ἐπιδιδόασιν ἢ τούναντίον; Πάντα γὰρ ταῦτα ἄλογα.
 Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν ἐνδέχεται. Οὐθὲν
 γὰρ αὐταῖς οἷόν τε ὑπάρχειν πάθος· ὕστερον γὰρ ^yκαὶ τοῖς
 ἀριθμοῖς φασὶν ὑπάρχειν τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ. Ἔτι οὔτ' ³ἂν
 ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦτ' αὐταῖς γένοιτο οὔτ' ἂν ἀπὸ τῆς δυνάδος·
 τὸ μὲν γὰρ ^zοὐ ποιόν, ^aἡ δὲ ^bποσὸν ποιόν· τοῦ γὰρ πολλὰ

^g δεκάδι ἀλλ' G^b. ^h εἰ om. T. ⁱ διάφοροι G^b. ^k ἔσονται om. T.

^l οὔτ' ἰδέαν] οὔτε δὲ ἂν T. ^m γ' om. G^b. ⁿ κατὰ τὰς μερίδας G^b.I^b.

^o τῆς οὐσίας om. G^b. ^p δὲ] τε E.T.A^b. ^q δ' E.A^b.I^b. ^r ἢ om. G^b.

^s ἢ E.G^b.I^b, ἢ T. ^t τὸ om. E.I^b. ^v ὁ ἴσος om. G^b. ^w αἱ post

καὶ om. T.A^b. ^x ὑστεροι G^b. ^y καὶ ἐν τοῖς G^b. ^z οὐ om. G^b.

^a ἢ] ἢ ὁ T. ^b ποσοποιόν G^b.I^b.

τὰ ὄντα εἶναι αἰτία ^c αὐτῆς ^d ἢ φύσις. Εἰ δ' ἄρα ἔχει πως ἄλλως, λεκτέον ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦτο καὶ διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς, μάλιστα μὲν καὶ διότι ἀνάγκη ^e ὑπάρ-
 4 χειν· εἰ δὲ μή, τίνα λέγουσιν; Ὅτι μὲν οὖν, εἴπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὔτε συμβλητὰς τὰς μονάδας ἀπάσας ἐν-
 δέχεται εἶναι, φανερόν, οὔτε ἀσυμβλήτους ἀλλήλαις οὐδέ-
 5 τερον ^f τῶν ^g τρόπων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς ἕτεροί τινες λέ-
 γουσι περὶ τῶν ἀριθμῶν λέγεται καλῶς. Εἰσὶ δ' οὗτοι ὅσοι ιδέας μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὔθ' ἀπλῶς οὔτε ^h ὡς ἀριθμούς τινας οὔσας, τὰ δὲ μαθηματικὰ εἶναι καὶ τοὺς ἀριθμούς πρώ-
 τούς τῶν ὄντων, καὶ ⁱ ἀρχὴν αὐτῶν εἶναι αὐτὸ τὸ ἐν. Ἀτο-
 πον γὰρ τὸ ἐν μὲν εἶναί τι πρῶτον τῶν ^k ἐνῶν, ὥσπερ ἐκεῖνοί φασι, δυνάδα ^l δὲ τῶν δυνάδων μή, μηδὲ τριάδα τῶν τριάδων·
 6 τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου πάντα ἐστίν. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει τὰ περὶ ^m τὸν ἀριθμὸν καὶ θήσει τις εἶναι τὸν μαθηματικὸν μόνον, οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἀνάγκη γὰρ διαφέρειν τὸ ἐν τὸ τοιοῦτο τῶν ἄλλων μονάδων· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ δυνάδα τινὰ πρῶτην τῶν δυνάδων, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀριθμούς
 7 τοὺς ἐφεξῆς. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ, ἀνάγκη μᾶλλον, ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν, ἔχειν τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναί ^o τινα δυνάδα πρῶτην καὶ τριάδα, καὶ οὐ συμβλητοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμούς πρὸς ἀλλήλους. Ἄν δ' αὖ πάλιν τις τιθῇ ταῦτα, εἴρηται ὅτι ^p ἀδύνατα πολλὰ συμβαίνει. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη
^q γε ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν, ὥστ' εἰ μηδετέρως, οὐκ ἂν ^r ἐνδέ-
 8 χοιτο εἶναι τὸν ἀριθμὸν χωριστόν. Φανερόν ^s δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ^t χερίστα λέγεται ὁ τρίτος τρόπος, τὸ εἶναι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν μαθηματικόν. Ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἀμαρτίας· οὔτε γὰρ μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐνδέχεται τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον, ἀλλ'

^c αὕτη Ab. ^d ἢ φύσις] φησιν Gb. ^e ὑπάρχει Gb. ^f τὸν E, om. Gb. ^g τρόπον Gb. ^h ὡς om. Gb. ⁱ ἀρχὰς T, τὴν ἀρχὴν Gb. ^k ἐνῶν E.Ab.Ib, ἐνάδων Gb. ^l δὲ τῶν] δὲ καὶ T. ^m τοὺς ἀριθμούς Gb.Ib. ⁿ ὁμοίους Gb. ^o τινα om. Ab. ^p πολλὰ ἀδύνατα Gb.Ib. ^q γε om. T. ^r ἐνδέχεται T. ^s δ'] δὲ καὶ Gb. ^t χερίστος Ab. ^v αὐτὸν om. Gb.

ιδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενον ἀνάγκη ^ω μηκύνειν· ὅσα τε τοῖς
ὥς εἶδη τὸν ἀριθμὸν λέγουσι συμβαίνει, καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
λέγειν. Ὁ δὲ τῶν Πυθαγορείων τρόπος τῇ μὲν ἐλάττους ⁹
ἔχει δυσχερείας τῶν πρότερον εἰρημένων, τῇ δὲ ιδίας ἐτέ-
ρας. Τὸ μὲν γὰρ μὴ χωριστὸν ποιεῖν τὸν ἀριθμὸν ἀφαι-
ρεῖται πολλὰ τῶν ἀδυνάτων· τὸ δὲ τὰ σώματα ἐξ ἀριθμῶν
εἶναι συγκείμενα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶναι μαθηματικόν,
ἀδυνάτον ἐστίν. Οὔτε γὰρ ἄτομα μεγέθη λέγειν ἀληθές· ¹⁰
[×] εἴθ' ὅτι μάλιστα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐχ αἶ ^γ γε
μονάδες μέγεθος ἔχουσιν· μέγεθος δ' ἐξ ἀδιαιρέτων συγκεί-
σθαι πῶς δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ^z ὁ γ' ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς
μοναδικὸς ἐστίν. Ἐκεῖνοι δὲ τὸν ^a ἀριθμὸν τὰ ^b ὄντα λέ-
γουσιν· τὰ γοῦν θεωρήματα προσάπτουσι τοῖς σώμασιν ὥς
ἐξ ἐκείνων ὄντων τῶν ἀριθμῶν. ^c Εἰ ^d τοίνυν ἀνάγκη μὲν, ¹¹
εἴπερ ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ὄντων τι καθ' αὐτό, τούτων εἶναι
τινα τῶν εἰρημένων τρόπων, οὐθένα δὲ τούτων ἐνδέχεται, φα-
νερὸν ὥς οὐκ ἐστὶν ἀριθμοῦ τις ^e τοιαύτη φύσις οἷαν κατα-
σκευάζουσιν οἱ χωριστὸν ποιοῦντες αὐτόν. Ἐτι πότερον ¹²
ἐκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων ἐστίν,
ἢ ἡ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ δ' ἐκ τοῦ μεγάλου; Εἰ μὲν δὴ
οὕτως, οὔτε ἐκ πάντων ^f τῶν στοιχείων ἕκαστον, οὔτε ἀδιά-
φοροι αἱ μονάδες· ^g ἐν τῇ μὲν γὰρ τὸ μέγα ἐν τῇ δὲ τὸ
μικρὸν ὑπάρχει, ἐναντίον τῇ φύσει ὄν. Ἐτι αἱ ἐν τῇ τριάδι ¹³
αὐτῇ πῶς; ^h Μία γὰρ περιττή. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσως
αὐτὸ τὸ ἐν ποιοῦσιν ἐν τῷ περιττῷ μέσον. Εἰ δ' ἐκατέρω
τῶν μονάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἰσασθέντων, ἢ εὐὰς πῶς
ἔσται μία τις οὐσα φύσις ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ; ⁱ Ἡ τί
διοίσει τῆς μονάδος; Ἐτι προτέρα ἢ μονὰς τῆς δυάδος·
ἀναιρουμένης γὰρ ἀναιρεῖται ἢ δυάς. ¹⁴ Ἰδέαν οὖν ιδέας ἀναγ-
καῖον αὐτὴν εἶναι, προτέραν ^k γ' οὐσαν ιδέας, καὶ γεγενέσθαι
προτέραν ἐκ τινοςοῦν· ἢ γὰρ ἀόριστος εὐὰς εὐοποιὸς ἦν.

^ω μὴ κινεῖν Γ. [×] εἴθ' Ιβ. ^γ γε om. Γ. ^z ὁ γὰρ μαθηματικὸς Γ.
^a ἀριθμητικόν Ιβ, om. Γ. ^b ὄντα] ὄντα τόνδε Ιβ. ^c εἰ] ἐτι Τ. Αβ.
^d τοίνυν] νῦν Τ. ^e φύσις τοιαύτη Γ. ^f τῶν om. Ε. ^g ἐν τι Γ.
^h μία] μὲν Τ. ⁱ ιδέαν οὖν ιδέας om. Γβ. ^k γ' om. Γ.

- Ετι ἀνάγκη ἤτοι ἄπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμένον· χωριστὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἶόν τε
 15 μὴ οὐχὶ ^m τούτων θάτερον ὑπάρχειν. ^v Ὅτι μὲν τοίνυν ἄπειρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττὸς ὁ ἄπειρός ἐστιν οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀρτίου ⁿ αἰεὶ ἐστίν, ὡδὶ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον, ^o πίπτοντος περιττός, ὡδὶ δὲ τῆς μὲν δυνάδος ἐμπίπτουσης ὁ ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὡδὶ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
 16 ^v Ετι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἄπειρος ῥέσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσι δ' οὔτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένος, μέχρι πόσου; Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
 17 ^t Ἀλλὰ μὴν ^q εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμὸς, ὥσπερ τινὲς φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη· οἶον ^r εἰ ἐστὶν ἡ τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτόϊππος; Αὐτὸ γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. ¹ Ἀνάγκη ^s δὴ τῶν ^t ἐν τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι· οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
 18 ^t Ἀλλ' ὅμως ^v ἐπιλείψει· τὰ τοῦ ζώου γὰρ εἶδη ^w ὑπερέξει. ^v Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι ^x εἰ οὕτως ἡ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ αἱ ἄλλαι τριάδες· ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ^y αὐτοῖς ^z ἀριθμοῖς, ὥστ' ἄπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς, ^a αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἄνθρωποί γε. Καὶ εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονάδων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἡ τετράς ^b αὕτη ἰδέα τινός ἐστιν, οἶον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ^c ἵππου, εἰ δὴς ὁ ἄνθρωπος. ^v Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τῆς ^d μὲν δεκάδος εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ^d μή, μηδὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
 20 ^v Ετι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἓνια καὶ ὦν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ^m τούτω T. ⁿ ἐστὶν αἰεὶ T. ^o ἐμπίπτοντος π. G^b. I^b. ^p ἔσται εἰ ἰδέα A^b. ^q εἰ] ἢ G^b. ^r εἰ om. A^b. ^s δὴ] γὰρ G^b. I^b. ^t ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ^v ὑπολείψει G^b. ^w ὑπάρξει T. ^x εἰ om. G^b. ^y αὐτοῖς om. I^b. ^z ἀριθμητικοῖς G^b. ^a αὐτοέκαστος ἂν ἄνθρωπος E. ^b αὕτη T. ^c ἵππου om. T. ^d μὲν et mox μή om. G^b.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ἄρα αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. ^αἘτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος μᾶλλον τι ὢν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γενῶσι γοῦν τὰ ²¹ ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀποδιδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^εεἰ γὰρ ἐν ^{στ}τῇ ²² τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^ηἘτι τὰ ^ιμεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἢ πρώτη γραμμὴ ^κἄτομος, εἶτα δυνάς, εἶτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. ^αἘτι εἰ ἔστι χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πότερον πρότερον τὸ ἐν ἢ ¹ἢ τριάς καὶ ἢ δυνάς. ^θἩ μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, ²³ ἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη γὰρ τῶν μονάδων μόριον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἢ ὀρθὴ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὥριστα ^μκαὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἢ ὀξεία, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. ^ωὩς μὲν δὴ ὕλη ^νἢ ὀξεία καὶ τὸ στοιχεῖον καὶ ²⁴ ἢ μονὰς πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ἢ ὀρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὐ ὁ λόγος τὸ ^οἄμφω, γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; ^ρὍτι οὐ ^ρδιαίρετόν, φασίν. ^αἌλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ^ιμέρους ²⁵ καὶ τὸ στοιχεῖον. ^αἌλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; ^ωὩς περ γὰρ εἴρηται, καὶ ^ρἢ ὀρθὴ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προτέρα εἶναι καὶ ἐκατέρα μία. ^αἈμφοτέρως ^ςδὴ ποιοῦσι τὸ ἐν ἀρχήν. ^ιἘτι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^νεἶδος καὶ ἢ ²⁶

^ε ἄρα om. G^b.I^b. ^ε εἰ] ἢ T. ^{στ} τῇ om. G^b. ^η ὅτι T. ^ι μεγέθη] μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^κ τόμος T. ¹ ἢ om. G^b. ^μ καὶ post ὥριστα om. G^b. ^ν ἢ om. G^b.I^b. ^ο ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b. ^ρ ἀδιαίρετόν T, et omissa οὐ G^b. ^ι μέρος T. ^ρ ἢ ὀρθότης ὀξείας καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^ς δὲ G^b. ^τ ἔστι T.G^b.I^b. ^ν εἶδος] μέρος G^b.I^b.

οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ^wκαὶ ὡς ὕλη. Ἔστι γάρ πως ἐν ἐκάτε-
ρον τῇ μὲν ἀληθείᾳ δυνάμει, εἴ γε ὁ ἀριθμὸς ἐν τι καὶ μὴ ὡς
σωρός, ἀλλ' ^xἕτερος ἐξ ἐτέρων μονάδων, ὥσπερ φασίν· ἐν-
27 τελεχεία δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἐκατέρα. Αἷτιον δὲ τῆς συμ-
βαινούσης ἀμαρτίας ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρευνον
καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου, ὥστ' ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς
στιγμὴν τὸ ἐν καὶ τὴν ἀρχὴν ἔθηκαν· ἡ γὰρ μονὰς στιγμὴ
ἄθετός ἐστιν. Καθάπερ οὖν καὶ ἕτεροὶ τινες ἐκ τοῦ ἐλα-
28 χίστου τὰ ὄντα συνετίθεσαν, καὶ οὗτοι. Ὡστε γίγνεται ἡ
μονὰς ὕλη τῶν ἀριθμῶν καὶ ἅμα προτέρα τῆς δυνάδος, πάλιν
δ' ὕστερα ὡς ὅλου τινὸς καὶ ἐνὸς καὶ εἶδους τῆς δυνάδος οὔσης.
Διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἐν καὶ οὕτως
ὡς μέρος ἔλεγον. Ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρ-
29 χειν. Εἰ δὲ τὸ ἐν αὐτὸ ^yδεῖ μόνον ἄθετον εἶναι (οὐθενὶ γὰρ
διαφέρει ἢ ὅτι ἀρχή), καὶ ἡ μὲν δυνὰς διαιρετὴ ἡ δὲ μονὰς οὐ,
ὁμοιοτέρα ἂν εἴη τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ μονάς. Εἰ δ' ἡ μονάς, κακείνο
τῇ μονάδι ἢ τῇ δυνάδι· ὥστε προτέρα ἂν εἴη ἐκατέρα ^zἢ
μονὰς τῆς δυνάδος. Οὗ φασι δὲ· γεννῶσι γοῦν τὴν δυνάδα
^aπρῶτον. Ἔτι εἰ ^bἔστιν ἡ δυνὰς ἐν τι αὐτῇ καὶ ἡ ^cτριάς
αὐτῇ, ^dἄμφω δυνάς. Ἐκ τίνος οὖν ^eαὕτη ἡ δυνάς;

9 ¹Απορήσειε δ' ἂν τις καὶ ἐπεὶ ἀφῇ μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς, τὸ δ' ἐφεξῆς, ^fὅσων μὴ ἔστι μεταξὺ μονάδων, οἷον
^gτῶν ἐν τῇ δυνάδι ἢ τῇ τριάδι, πότερον ἐφεξῆς τῷ ἐνὶ αὐτῷ
ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ δυνὰς προτέρα τῶν ἐφεξῆς ἢ τῶν μονά-
2 δων ὅποτεραοῦν. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ^hὑστερον γενῶν
τοῦ ἀριθμοῦ συμβαίνει τὰ δυσχερῆ, γραμμῆς τε καὶ ἐπιπέδου
καὶ σώματος. ⁱΟἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ
τοῦ μικροῦ ποιοῦσιν, οἷον ἐκ μικροῦ μὲν καὶ βραχέος τὰ μήκη,
πλατέος δὲ καὶ στενοῦ τὰ ἐπίπεδα, ἐκ βαθέος δὲ καὶ ταπει-
νοῦ τοὺς ὄγκους· ταῦτα δὲ ἔστιν εἶδη τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ.

^w καὶ om. E.T.G^b.I^b.^x ἕτερος] ἕτερον T.A^b.^y δεῖ] δὴ I^b.^z ἢ om. I^b.^a πρώτων E.^b ἔστιν om. T.^c τριάς αὕτη G^b.I^b.^d ἢ ἄμφω I^b.^e αὐτῇ E.^f ὅσων G^b.^g τὸν E.^h ὑστερῶν Tⁱ ἢ T, εἰ G^b.

Τὴν δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀρχὴν ἄλλοι ἄλλως τιθέασι τῶν τοιού-
των. Καὶ ἐν τούτοις δὲ μυρία φαίνεται τὰ τε ἀδύνατα καὶ
τὰ πλασματώδη καὶ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις. Ἀπο-
λελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι
^k καὶ αἱ ἀρχαί, ὥστ' εἶναι τὸ πλατὺ καὶ στενὸν καὶ μακρὸν
καὶ βραχύ· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ^l τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ καὶ τὸ
στερεὸν ἐπίπεδον. Ἔτι δὲ γωνία καὶ σχήματα καὶ τὰ τοι-
⁴ αῦτα πῶς ἀποδοθήσεται; ^m Ταυτό τε συμβαίνει τοῖς περὶ
τὸν ἀριθμὸν· ταῦτα γὰρ πάθη μεγέθους ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
τούτων τὸ μέγεθος, ὥσπερ οὐδ' ἐξ εὐθέος καὶ καμπύλου τὸ
μῆκος, οὐδ' ἐκ λείου καὶ ⁿ τραχέος τὰ στερεά. Πάντων δὲ
κοινὸν τούτων ὅπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὡς γένους συμβαίνει
διαπορεῖν, ὅταν τις ^o θῇ τὰ καθόλου, πότερον τὸ ζῶον αὐτὸ
ἐν τῷ ζῳῷ ἢ ἕτερον αὐτοῦ ζῶον. ^p Τοῦτο γὰρ μὴ χωριστοῦ
μὲν ὄντος οὐδεμίαν ^q ποιήσει ἀπορίαν· χωριστοῦ δ', ὥσπερ
οἱ ταῦτα λέγοντές ^r φασι, ^s τοῦ ἐνὸς καὶ ^t τῶν ἀριθμῶν οὐ ῥά-
διον ^v λῦσαι, εἰ μὴ ῥάδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον. ^v Όταν
γὰρ νοῇ τις ἐν τῇ δυάδι τὸ ἐν καὶ ὅλως ἐν ἀριθμῷ, πότερον
αὐτὸ νοεῖ τι ^w ἢ ἕτερον; Οἱ μὲν οὖν τὰ μεγέθη γεννῶσιν
^x ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς στιγμῆς (ἡ δὲ στιγμή
αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι οὐχ ἐν ἄλλ' οἷον τὸ εἶν) καὶ ἄλλης ^y ὕλης
οἷας τὸ πλήθος, ἀλλ' οὐ πλήθους· περὶ ὧν οὐθὲν ἡττον συμ-
βαίνει ^z τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν. Εἰ μὲν γὰρ μία ἡ ὕλη, ταὐτὸ ⁷
γραμμὴ καὶ ἐπίπεδον καὶ στερεόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
αὐτὸ καὶ ἐν ἔσται. Εἰ δὲ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν
^a γραμμῆς ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ, ἥτοι
ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις ἢ οὐ, ὥστε ^b ταῦτα συμβήσεται καὶ
οὕτως· ἢ γὰρ οὐχ ἔξει τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ ἔσται γραμμή.
⁴ Ἔτι πῶς μὲν ἐνδέχεται εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ πλήθους τὸν ⁸

^k καὶ ante αἱ om. G^b.I^b. ^l τὸ] καὶ τὸ T. ^m ταυτότητι συμβαίνει G^b.
ⁿ ταχέως G^b. ^o θῇ] τιθῇ T. ^p τούτου T. ^q ποιήσει ἀπορίαν G^b,
ἀπορίαν ποιήσει T. ^r φασι om. G^b.I^b. ^s τὸ G^b. ^t τὸν ἀριθμὸν T.
^v διαλῦσαι T. ^w ἢ om. G^b. ^x ἐκ τῆς τοιαύτης T. ^y ὕλης om. I^b.
^z τὰ αὐτὰ] ταῦτα T. ^a γραμμὴ ἑτέρα δὲ ἐπίπεδον G^b. ^b ταῦτα A^b,
ταῦτα αὐτὰ G^b.

ἀριθμὸν οὐθὲν ἐπιχειρεῖται· ὅπως δ' οὖν λέγουσι ταῦτα ^cσυμ-
βαίνει δυσχερῇ ἄπερ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ ἐκ τῆς δυάδος
τῆς ἀορίστου. Ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου
γεννᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ^dοὐ τινὸς πλήθους, ^eὁ δ' ἐκ τίνος πλή-
θους, τοῦ πρώτου δέ· τὴν γὰρ δυάδα πρῶτόν τι εἶναι πλήθος.
9° Ὡστε διαφέρει οὐθὲν ^fὥς εἰπεῖν, ἀλλ' ^fαἱ ἀπορίαι αὐταὶ ἀκο-
λουθήσουσι, μῆξις ἢ θέσις ἢ κρᾶσις ἢ γένεσις καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα. Μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιζητήσκειν, ^gεἰ μίᾳ ἐκάστη
μονάς, ἐκ τίνος ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ αὐτό γε τὸ ἐν ἐκάστη.
^hἈνάγκη ^hδ' ἢ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ⁱεἶναι καὶ πλήθους, ἢ μορίου
10 τοῦ πλήθους. Τὸ μὲν οὖν πλήθος τι εἶναι φάναι ^kτὴν μο-
νάδα ἀδύνατον, ^lἀδιαίρετόν ^mγ' οὐσαν· τὸ δ' ἐκ μορίου ⁿἄλ-
λως ἔχει πολλὰς δυσχερείας· ἀδιαίρετόν ^oτε γὰρ ἕκαστον
ἀναγκαῖον εἶναι τῶν μορίων, ἢ πλήθος εἶναι ^pκαὶ τὴν μονάδα
διαιρετήν, ^pκαὶ μὴ στοιχείον εἶναι τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος· ἢ
11 γὰρ μόνος ἐκάστη οὐκ ἐκ πλήθους καὶ ἑνός. ^qἘτι οὐθὲν ἄλλο
ποιεῖ ὁ ^qτοῦτο λέγων ἀλλ' ἢ ἀριθμὸν ἕτερον· τὸ γὰρ πλή-
θος ἀδιαιρέτων ἐστὶν ἀριθμὸς. ^rἘτι ζητητέον καὶ παρὰ τοὺς
οὕτω λέγοντας, πότερον ^rἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος.
12 ^sΥπῆρχε γάρ, ὥς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, ἐξ οὗ αἱ
πεπερασμέναι μονάδες καὶ τοῦ ἑνός· ἐστὶ τε ^sἕτερον αὐτὸ
πλήθος καὶ πλήθος ἄπειρον. Ποῖον οὖν πλήθος ^tστοιχείον
ἐστὶ καὶ τὸ ἐν; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ στιγμῆς ἂν τις ζητή-
σειε καὶ τοῦ στοιχείου ἐξ οὗ ποιούσι τὰ μεγέθη· οὐ γὰρ μίᾳ
13 ^vγε μόνον στιγμή ἐστὶν αὕτη. Τῶν γοῦν ἄλλων στιγμῶν
ἐκάστη ἐκ τίνος; Οὐ γὰρ δὴ ἐκ ^wγε διαστήματός τινος καὶ
αὐτῆς στιγμῆς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μόρια ἀδιαίρετα ἐνδέχεται
τοῦ διαστήματος εἶναι ^xμόρια, ὥσπερ τοῦ πλήθους ἐξ ὧν αἱ
μονάδες· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐξ ἀδιαιρέτων σύγκειται, τὰ δὲ

^c δυσχερῇ συμβαίνει G^b.I^b. ^d οὐ] οὔτι T. ^e ὁ δ'] οὐδ' E. ^f ὥς
et αἱ om. G^b. ^g εἰ om. G^b. ^h δ' ἢ] δὴ E.T. ⁱ καὶ πλήθους εἶναι T.
^k τὴν μονάδα om. T. ^l ἀδιόριστόν E. ^m γ' om. G^b.I^b. ⁿ ἄλλως G^b.
^o τε om. G^b.I^b. ^p καὶ utramque om. G^b. ^q λέγων τοῦτο T. ^r ὁ ἀρι-
θμὸς ἄπειρος T. ^s αὐτὸ ἕτερον T. ^t καὶ στοιχείον ἐστὶ T. ^v γε μόνον
om. G^b. ^w τε T. ^x μόριον G^b.

μεγέθη οὐ. Πάντα δὴ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φανερόν¹⁴
 ποιεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὸν ὕαριθμόν καὶ τὰ μεγέθη χω-
 ριστά. Ἔτι δὲ τὸ διαφωνεῖν τοὺς ὕπρωτους^α περὶ τῶν ἀρι-
 θμῶν σημεῖον ὅτι τὰ πράγματα^β ταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ
 παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς. Οἱ μὲν γὰρ τὰ μαθηματικὰ¹⁵
 μόνον ποιοῦντες^γ παρὰ τὰ αἰσθητά, ὀρῶντες τὴν περὶ τὰ
 εἶδη δυσχέρειαν καὶ πλάσιν, ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ τὸν μαθηματικὸν ἐποίησαν· οἱ δὲ τὰ εἶδη βου-
 λόμενοι ἅμα καὶ ἀριθμούς ποιεῖν, οὐχ ὀρῶντες δέ,^δ εἰ τὰς
 ἀρχάς^ε τις^ς ταύτας θήσεται, πῶς ἔσται ὁ μαθηματικὸς ἀρι-
 θμὸς παρὰ τὸν εἰδητικόν, τὸν αὐτὸν εἰδητικὸν καὶ μαθηματι-
 κὸν ἐποίησαν ἀριθμὸν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ ἔργῳ^ς γε ἀνήρηται ὁ
 μαθηματικός·^η ἰδίας γὰρ^ι καὶ οὐ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέ-
 γουσιν. Ὁ δὲ πρῶτος θέμενος τὰ^κ τε εἶδη εἶναι καὶ ἀρι-¹⁶
 θμούς τὰ εἶδη καὶ τὰ¹ μαθηματικὰ εἶναι εὐλόγως ἐχώρισεν.
 Ὡστε πάντας συμβαίνει κατὰ μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ'
 οὐκ ὀρθῶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτα λέγοντες
 ἀλλὰ τὰναντία. Αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ
 ψευδεῖς. Χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν^μ καλῶς,¹⁷
 κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως^ν τε γὰρ λέλεκται, καὶ εὐθέως φαί-
 νεται οὐ καλῶς ἔχον. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἱκανὰ
 τὰ διηπορημένα καὶ διωρισμένα· μᾶλλον γὰρ^ο ἐκ πλειόνων
 ἂν ἔτι πεισθῇ τις πεπεισμένος, ἢ πρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ
 πεπεισμένος οὐθὲν μᾶλλον. Περὶ δὲ τῶν πρῶτων ἀρχῶν καὶ¹⁸
 τῶν πρῶτων αἰτίων καὶ στοιχείων ὅσα μὲν λέγουσιν οἱ περὶ
 μόνης τῆς αἰσθητῆς οὐσίας διορίζοντες, τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ
 φύσεως εἴρηται, τὰ δ' οὐκ ἔστι τῆς μεθόδου τῆς νῦν· ὅσα δὲ
 οἱ φάσκοντες εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἐτέρας οὐσίας, ἐχό-
 μενόν ἐστι θεωρῆσαι τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ οὖν λέγουσί τινες¹⁹

ὕ ἀριθμὸν χωριστὸν καὶ τὰ μεγέθη. ὅτι δὲ G^b.Ib. ὕ πρῶτους] τρόπους
 T. Ab, τόπους G^b.Ib. α περὶ om. G^b. β αὐτὰ E. γ περὶ T. δ εἰς
 E.G^b.Ib. ε τις om. T. ς ταῦτα G^b. ζ γε om. G^b. η ιδέας E.G^b.Ib.
 ι καὶ om. Ab. κ τε add. G^b.Ib. 1 μαθηματικὰ ὡς λόγος ἐχώρησεν G^b.
 μ καλῶς om. G^b. ν τε om. T. ο ἂν ἐκ πλειόνων T. ρ πρὸς—
 πεπεισμένος om. G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ιδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων στοιχεῖα ^q τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτέον ²⁰ περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀριθμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον ἐπισκεπτέοι· τῶν δὲ τὰς ιδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον θεάσαιτ' ^r ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. Ἄμα ^s γὰρ καθόλου ^t τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ιδέας καὶ πάλιν ὡς ²¹ χωριστὰς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέχεται διηπόρηται πρότερον. Αἴτιον δὲ ^v τοῦ συνάψαι ταῦτα εἰς ταῦτὸν τοῖς λέγουσι τὰς ιδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθητοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐποιοῦν. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθὲν αὐτῶν, τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ^w τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι. ²² Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγουμεν, ἐκίνησε μὲν Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ' ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Διηλοῖ δὲ ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ^x τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπιστήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἴτιον τῶν συμβαινόντων δυσ- ²³ χερῶν περὶ τὰς ιδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἴπερ ἔσονται τινες οὐσίες ^y παρὰ τὰς αἰσθητὰς καὶ ρεούσας, ^z χωριστὰς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ^a συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτὰς φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν οὖν αὐτὴ καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ^b εἰρημένων.
- 10 ^v Ο δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ιδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ τοῖς μὴ λέγουσιν, ^c καὶ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς διαπορήμασιν ἐλέχθη πρότερον, ^d λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ^e τις μὴ θήσει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν, ὡς βουλόμεθα λέγειν· ἂν δέ ^f τις θῇ τὰς οὐσίας χωριστάς,

^q τῶν—στοιχεῖα om. G^b. ^r ἂν om. T. ^s γὰρ om. G^b. ^t τε ὡς G^b.I^b: vulgo τέως. ^v τὸ συνάψαι ταυτὸ εἰ ταυτὸν T. ^w τε om. G^b.I^b. ^x τοῦ] τῶν T. ^y παρὰ] ὑπὲρ G^b. ^z χωρὶς T. ^a συμβαίνει T. ^b λεγομένων G^b. ^c καὶ ante κατ' om. T. ^d λέγωμεν E.G^b.I^b. ^e τις μαθήσει T. ^f τις τιθῇ E.T.I^b.

εἴ πως θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ ²
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαῦτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσαπερ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. Ἔστωσαν γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ^h δὴ τὸ Β Α ⁱ εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τόδε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. Ἔτι δ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἐν ἑκάστῳ τίθέασιν· ^k εἰ δ' αἱ ³
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσὶν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἐνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ^l στοιχείων οὐθέν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὅνπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἡ αὐτὴ ἄλλη καὶ ἄλλη.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. Ἔτι ^m δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ ⁴
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἡ δ' ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δι-
 λον δ' ἔκ ⁿ τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὁρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τόδε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ^o τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι ὁδὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Ἀλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- ⁵
 χαὶ ἡ ^q καὶ ἐκ τούτων ^r οὐσίαι καθόλου, ^s ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἡ ἀρχὴ καθόλου· ^t πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἡ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ^v ἔστιν. Ταῦτά ^w τε δὴ πάντα ⁶
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ἰδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ἰδέας ἐν τι
 ἀξιῶσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ ^x δὲ μηθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα ^y καὶ μηθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ^z ἐνεκά γε τούτου ἄπειροι ^a αἱ ὅμοιαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πᾶσαν, ὥστε ⁷

εἴ πως θήσει] προθήσει T. h δὲ T.A^b. i ἐν om. A^b. k εἰ] εἰάν E.
 l στοιχείων—ἄλλων om. G^b. m δὲ om. T. n τε om. A^b. o τρί-
 γωνον post πᾶν om. A^b. p ὀρθαί E.T.A^b. q καὶ] καὶ αἱ A^b. r οὐσίαι
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἡ καθόλου T. s ἔσται τι μὴ G^b.I^b. t πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. v ἔσται G^b. w τε om. T. x τε G^b. y καὶ μηθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b.I^b. z γε ἐνεκα T. a αἱ] καὶ G^b.

ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς καθόλου εἶναι καὶ μὴ ^b οὐσίας κεχωρισμένας, ἔχει ^c μὲν μάλιστ' ἀπορίαν τῶν λεχθέντων, οὐ μὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἀληθές τὸ λεγόμενον, ^d ἔστι δ' ὡς οὐκ ἀληθές. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίστασθαι, διττόν, ὦν τὸ μὲν ^d δυνάμει τὸ δὲ ^e ἐνεργείᾳ. Ἡ μὲν οὖν δύναμις ὡς ὕλη τοῦ καθόλου οὐσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν, ἡ δ' ἐνέργεια ὠρισμένη καὶ ^f ὠρισμένον τόδε τι οὐσα τοῦδε τινος. Ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ ὅψις τὸ καθόλου χρῶμα ὀρά, ὅτι τόδε ^g τὸ χρῶμα ὃ ὀρά χρῶμά ἐστιν· καὶ ὃ θεωρεῖ ὁ γραμματικός, τόδε τὸ ἄλφα ἄλφα, ἐπεὶ ^h εἰ ἀνάγκη τὰς ἀρχὰς καθόλου εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων καθόλου, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ⁱ ἔσται χωριστὸν οὐθὲν οὐδ' οὐσία. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔστι μὲν ^k ὡς ἐπιστήμη καθόλου, ἔστι δ' ὡς οὐ.

N.

Περὶ μὲν οὖν ¹ τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω τοσαῦτα, πάντες ^m δὲ ποιοῦσι τὰς ἀρχὰς ἐναντίας, ὥσπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς, ² καὶ περὶ τὰς ἀκινήτους οὐσίας ὁμοίως. Εἰ δὲ τῆς τῶν ⁿ ἀπάντων ἀρχῆς μὴ ἐνδέχεται ^o πρότερόν τι εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὐσαν εἶναι ἀρχήν, οἷον εἴ τις λέγοι ^p τὸ λευκὸν ἀρχὴν εἶναι οὐχ ^q ἢ ἕτερον ἀλλ' ^r ἢ λευκόν, εἶναι μέντοι καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἕτερόν τι ὃν λευκὸν εἶναι· ἐκείνο ³ γὰρ πρότερον ἔσται. Ἀλλὰ μὴν γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός· ἀνάγκη ἄρα μάλιστα ⁴ τοῖς ἐναντίοις τοῦθ' ὑπάρχειν. Αἰεὶ ἄρα πάντα τὰναντία καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐθὲν χωριστόν. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ φαίνεται, οὐθὲν οὐσία ἐναντίον, καὶ ὁ λόγος μαρτυρεῖ. Οὐθὲν ἄρα τῶν ἐναντίων ⁴ κυρίως ἀρχὴ πάντων ἀλλ' ἑτέρα. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν, ^r οἱ μὲν τῷ ἐνὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἄνισον, ὡς

^b οὐσας Ab. ^c μὲν om. Ab. ^d δυνάμεις Gb. ^e ἐνέργεια T.Gb.
^f ὠρισμένου] ὠρισμένον Gb. ^g τὸ om. Gb. ^h εἰ] εἰ καὶ Gb. ⁱ ἔστι Gb.
^k ὡς ἡ ἐπιστήμη Ib. ¹ ταύτης τῆς οὐσίας Gb.Ib. ^m δε] γὰρ Gb.Ib.
ⁿ πάντων T. ^o τι πρότερον T. ^p τὸ add. E. ^q τοῖς] ἐν τοῖς T.
^r ὁ Gb.

^s τοῦτο τὴν τοῦ πλήθους οὖσαν φύσιν, ^tοἱ δὲ τῷ ἐνὶ τῷ
 πλήθους. Γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ⁵
 ἀνίσου δυνάδου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τῷ δ' ἐκ τοῦ πλήθους,
 ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς δὲ οὐσίας ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ὁ τὸ ἄνισον καὶ
 ἐν λέγων τὰ στοιχεῖα, τὸ δ' ἄνισον ^vἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ
 δυνάδα, ὡς ἐν ὄντα τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγει,
 καὶ οὐ διορίζει ὅτι λόγῳ ἀριθμῷ δ' οὐ. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς 6
 ἀρχὰς ^wὡς στοιχεῖα καλοῦσιν, οὐ καλῶς ἀποδιδόασιν, οἱ μὲν
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγοντες ^xμετὰ τοῦ ἐνὸς τρία ταῦτα
 στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, τὰ μὲν δύο ὕλην, τὸ δ' ἐν τὴν μορ-
 φήν, οἱ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ὅτι τὸ μέγα καὶ ^yτὸ μι-
 κρὸν μεγέθους ^zοἰκειότερα τὴν ^aφύσιν, οἱ δὲ τὸ καθόλου μάλ-
 λον ἐπὶ τούτων τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερεχόμενον. Διαφέρει 7
^bδὲ ^cτούτων οὐθὲν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἕνια τῶν συμβαινόντων,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς λογικὰς μόνον δυσχερείας, ἃς φυλάττονται
 διὰ τὸ καὶ αὐτοὶ λογικὰς φέρειν τὰς ἀποδείξεις. Πλὴν τοῦ⁸
 αὐτοῦ γε λόγου ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ^dτὸ ὑπερεχόμενον εἶναι
 ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
 πρότερον τῆς δυνάδου ἐκ τῶν στοιχείων· καθόλου γὰρ ἀμφό-
 τερα μᾶλλον ἐστίν. Νῦν δὲ τὸ μὲν λέγουσι τὸ δ' οὐ λέγου-
 σιν. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ ἐν ἀντιτιθέασιν,
 οἱ ^eδὲ πλήθος καὶ τὸ ἐν. Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ βούλονται, τὰ 9
 ὄντα ἐξ ἐναντίων, τῷ δὲ ἐνὶ ἡ οὐθὲν ἐναντίον, ^fἡ εἴπερ ἄρα
^gμέλλει, τὸ πλήθος, τὸ δ' ἄνισον τῷ ἴσῳ καὶ τὸ ^hἕτερον τῷ
 ταυτῷ καὶ τὸ ⁱἄλλο ^kταυτῷ, μάλιστα μὲν οἱ τὸ ἐν τῷ πλή-
 θει ἀντιτιθέντες ἔχονταί τινος δόξης, οὐ μὴν οὐδ' οὗτοι ἰκα-
 νῶς· ἔσται γὰρ τὸ ἐν ὀλίγον· πλήθος μὲν γὰρ ὀλιγότητι, τὸ
 δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἀντίκειται. Τὸ δ' ἐν ὅτι μέτρον σημαίνει, ¹⁰
 φανερόν. Καὶ ἐν παντί ¹ἐστὶ τι ἕτερον ὑποκείμενον, οἷον ἐν

^s τούτου T. ^t ὁ E. ^v ἐκ] καὶ ἐκ T. ^w ἃ T. ^x τοῦ ἐνὸς μετὰ Ab.
^y τὸ post καὶ om. G^b. ^z οἰκειότερον T. ^a φύσιν ἐστίν οἱ G^b. Ib.
^b δὲ om. T. ^c οὐθὲν τούτων, omissis ὡς εἰπεῖν, G^b. Ib. ^d τὸ post
 καὶ om. E. Ab. ^e δὲ τὸ πλήθος T. ^f ἡ ante εἴπερ om. T. ^g μέλλει]
 ἀμελεῖ Ab. G^b. Ib. ^h ἕτερον καὶ τῷ G^b. ⁱ ἄλλω Ab. ^k αὐτῷ E. T.
 G^b. Ib. τὸ αὐτῷ Ab. ¹ τι ἐστὶ G^b, ἐστὶ τὸ T.

ἁρμονία δίεσις, ἐν δὲ μεγέθει δάκτυλος ἢ πούς ἢ τι τοιοῦτον,
 ἐν δὲ ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν βάρει στα-
 θμός τις ὠρισμένος ἐστίν. Καὶ κατὰ πάντων δὲ τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ἐν ¹¹ μὲν τοῖς ποιοῖς ποιόν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσοῖς πο-
¹¹ σόν τι. ¹² Καὶ ¹³ ἀδιαίρετον τὸ μέτρον, τὸ μὲν κατὰ τὸ εἶδος
 τὸ δὲ πρὸς τὴν αἴσθησιν, ὥς οὐκ ὄντος τινὸς τοῦ ἐνὸς καθ'
¹⁴ αὐτὸ οὐσίας. Καὶ τοῦτο κατὰ λόγον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐν
 ὅτι μέτρον πλήθους τινός, καὶ ¹⁵ ὁ ἀριθμὸς ὅτι πλήθος μεμε-
 τρημένον καὶ πλήθος μέτρων. Διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἔστι τὸ
 ἐν ἀριθμός· οὐδὲ γὰρ τὸ μέτρον ¹⁶ μέτρα, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τὸ
¹⁷ μέτρον καὶ τὸ ἔν. Δεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτό τι ὑπάρχειν πᾶσι τὸ
 μέτρον, οἷον εἰ ἵππος τὸ μέτρον, ἵππους, καὶ εἰ ἄνθρωπος,
 ἀνθρώπους. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ θεός, ζῶν ἴσως,
¹⁸ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται ζῶα. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ¹⁹ λευκὸν
 καὶ βαδίζον, ἡκιστα μὲν ἀριθμὸς τούτων διὰ τὸ ταύτῳ πάνθ'
 ὑπάρχειν καὶ ἐνὶ κατὰ ²⁰ τὸν ἀριθμόν, ὅμως δὲ γενῶν ἔσται
 ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων, ἢ τινος ²¹ ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας.
²² Οἱ δὲ τὸ ἀνίσον ὥς ἐν ²³ τι, τὴν δυάδα δὲ ἀόριστον ποιοῦντες
 μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν
 λέγουσιν· πάθη τε γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐστὶ, τὸ πολὺ
 καὶ ὀλίγον ἀριθμοῦ, καὶ μέγα καὶ μικρὸν μεγέθους, ὥσπερ
 ἄρτιον καὶ περιττόν, καὶ λεῖον καὶ τραχύ, καὶ εὐθὺ καὶ
²⁴ καμπύλον. ²⁵ Ἐτι δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ πρὸς τι
 ἀνάγκη ²⁶ εἶναι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ
 δὲ πρὸς τι πάντων ἡκιστα φύσις ²⁷ τις ἢ οὐσία τῶν κατηγο-
 ριῶν ἐστί, καὶ ὑστέρα τοῦ ποιοῦ ²⁸ καὶ ποσοῦ· καὶ πάθος τι
 τοῦ ποσοῦ τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' οὐχ ὕλη, ²⁹ εἴ τι
 ἕτερον. Καὶ ³⁰ αὐτῷ ³¹ ὅλως κοινῶ πρὸς τι, καὶ τοῖς μέρεσιν
³² αὐτοῦ καὶ εἶδесιν. Οὐθὲν γάρ ἐστιν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν,

¹¹ μὲν et mox καὶ om. T. ¹² ἀδιαίρετον γὰρ τὸ G^b.I^b. ¹³ οὐ αὐτὸ T.
¹⁴ π ὁ om. A^b. ¹⁵ μέτρα] μετρεῖ T. ¹⁶ λευκός T. ¹⁷ τὸν om. T.
¹⁸ ἄλλως G^b. ¹⁹ τι om. E. ²⁰ τὸ μέγα εἶναι T. ²¹ τίς ἢ οὐσία om.
 G^b.I^b. ²² καὶ τοῦ ποσοῦ A^b. ²³ ἢ G^b.I^b. ²⁴ αὐτὸ T. ²⁵ ὅλως G^b.

οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, οὔθ' ὅλως πρὸς τι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι
 ὄν πολὺ ἢ ὀλίγον ἢ μέγα ἢ μικρὸν ^c ἢ πρὸς τι ἐστίν. Ση-
 μείων δ' ὅτι ἡκιστα οὐσία τις καὶ ὄν τι τὸ πρὸς τι τὸ ^dμόνον
 μὴ εἶναι γένεσιν αὐτοῦ μηδὲ φθορὰν μηδὲ κίνησιν, ὥσπερ
 κατὰ τὸ ποσὸν αὔξησης καὶ φθίσεως, κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοίω-
 σις, κατὰ τόπον φορά, κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ^e ἀπλῇ γένεσις καὶ
 φθορά. Ἄλλ' οὐ κατὰ τὸ πρὸς τι· ἀνευ γὰρ τοῦ κινήθηναι ¹⁷
 ὅτε μὲν μείζον ὅτε δὲ ^f ἔλαττον ἢ ἴσον ^g ἔσται θατέρου κινή-
 θέντος κατὰ τὸ ποσόν. Ἀνάγκη τε ἐκάστου ὕλην εἶναι τὸ
 δυνάμει τοιοῦτον, ὥστε καὶ οὐσίας· τὸ δὲ πρὸς τι οὔτε δυνά-
 μει οὐσία οὔτε ἐνεργεία. Ἀτοπον ^h οὖν, μᾶλλον δὲ ἀδύνα- ¹⁸
 τον, τὸ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν στοιχείον καὶ πρότερον·
 ὕστερον ⁱ γὰρ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι. Ἐπι δὲ τὰ στοιχεῖα
 οὐ κατηγορεῖται καθ' ^k ὧν στοιχεῖα, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον
 καὶ χωρὶς καὶ ἅμα ^l κατηγορεῖται ^m ἀριθμοῦ, καὶ τὸ μακρὸν
 καὶ τὸ βραχὺ γραμμῆς, καὶ ἐπίπεδόν ἐστι ⁿ καὶ πλατὺ καὶ
 στενόν. Εἰ δὲ διὰ καὶ ἔστι τι πλῆθος ^o οὗ τὸ μὲν αἰεὶ ὀλί- ¹⁹
 γον, οἶον ἢ δυνάς (εἰ γὰρ πολὺ, τὸ ἐν αὐτῷ ὀλίγον εἴη), καὶ
 πολὺ ἀπλῶς εἴη, οἶον ἢ δεκάς πολὺ, ^p καὶ εἰ ταύτης μὴ ἐστι
 πλείον, ^q ἢ τὰ μύρια. Πῶς οὖν ἔσται ^r οὕτως ἐξ ὀλίγου
 καὶ πολλοῦ ὁ ἀριθμός; Ἡ γὰρ ἄμφω ἔδει κατηγορεῖσθαι ἢ
 μηδέτερον· νῦν δὲ τὸ ^s ἕτερον μόνον κατηγορεῖται.

Ἀπλῶς δὲ ^t δεῖ σκοπεῖν, ἀρα δυνατόν τὰ αὐτὰ ἐκ στοι- ²
 χείων συγκεῖσθαι; Ὑλὴν γὰρ ἔξει· σύνθετον γὰρ πᾶν τὸ ἐκ
 στοιχείων. ^v Εἰ τοίνυν ἀνάγκη, ἐξ οὗ ἐστίν, εἰ καὶ αἰεὶ ἐστι ^z
 καὶ εἰ ἐγένετο, ἐκ ^w τούτου ^x γίγνεσθαι, γίγνεται δὲ πᾶν ^y ἐκ
 τοῦ δυνάμει ὄντος τούτου ὃ γίγνεται (^z οὐ γὰρ αὐτὸ ^a ἐγένετο

^c ἢ πρὸς] ^a πρὸς E, πρὸς G^b.Ib. ^d μόνου E.Ib. ^e ἀπλῶς G^b.
^f ἔλασσον E.T.A^b. ^g ἐστὶ G^b.Ib. ^h οὖν] δὲ G^b.Ib. ⁱ γὰρ] δὲ T.
^k ὧν τὰ στοιχεῖα G^b.Ib. ^l κατηγορεῖται G^b. ^m ἀριθμῶν A^b, τοῦ
 ἀριθμοῦ G^b. ⁿ καὶ post ἐστι om. G^b.Ib. ^o οὐ E, ὧν G^b.Ib. ^p καὶ]
 καὶ S. ^q ἢ τὰ μύρια om. G^b.Ib. ^r οὕτως E, om. T. ^s ἕτερον οὐ
 μόνον Ib. ^t δεῖ om. G^b. ^v εἰ τοίνυν] οὐ τοίνυν A^b, ἔτι τοίνυν T.
^w τούτων G^b. ^x γίγνεσθαι καὶ γίγνεται δὲ T. ^y ἐκ τοῦ] εἰς τὸ A^b.
^z οὐδὲ G^b.Ib. ^a ἐγένετο A^b.

ἐκ τοῦ ἀδυνάτου οὐδὲ ἦν), τὸ δὲ δυνατόν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μὴ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα αἰεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἢ ὅτι οὖν
^b ἄλλο ὕλην ἔχον, ἐνδέχοιτ' ἂν μὴ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μίαν
 ἡμέραν ἔχον καὶ τὸ ὅποσαοῦν ἔτη· εἰ δ' οὕτω, καὶ ^d τὸ το-
³ σούτων χρόνον οὐ μὴ ἐστὶ πέρασ. Οὐκ ἂν τοίνυν εἴη αἰδία,
 εἴπερ μὴ αἰδίου τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, καθάπερ ἐν ἄλλοις
^f λόγοις συνέβη πραγματευθῆναι. Εἰ ^g δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον
 νῦν ἀληθὲς καθόλου, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αἰδῖος οὐσία ἐὰν μὴ ἢ
^h ἐνεργεία, τὰ δὲ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας, οὐδεμιᾶς ἂν εἴη
⁴ αἰδίου οὐσίας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐνυπαρχόντων. Εἰσὶ δὲ
 τινες οἱ δυάδα μὲν ἀόριστον ποιοῦσι τὸ μετὰ τοῦ ἐνὸς στοι-
 χεῖον, τὸ δ' ἴανισον δυσχεραίνουσιν εὐλόγως διὰ τὰ συμβαί-
 νοντα ἀδύνατα· ^k οἷς τοσαῦτα μόνον ἀφήρηται τῶν δυσχερῶν,
 ὅσα διὰ τὸ ποιεῖν τὸ ἴανισον καὶ ^l τὸ πρὸς τι στοιχεῖον
^m ἀναγκαῖα συμβαίνει τοῖς λέγουσιν· ὅσα δὲ χωρὶς ταύτης
 τῆς δόξης, ⁿ ταῦτα κακείνοις ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, ἐὰν τε τὸν
^o εἰδητικὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ποιῶσιν, ἐὰν τε ^p τὸν μαθηματι-
⁵ κόν. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ αἷτια τῆς ἐπὶ ταύτας αἰτίας ^q ἐκ-
 τροπῆς, μάλιστα δὲ τὸ ἀπορῆσαι ἀρχαϊκῶς. Ἐδοξε γὰρ
 αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει
 καὶ ὁμόσε ^r βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο ^s δαῖς εἶναι μὴ ^t ἐόντα,

ἀλλ' ^v ἀνάγκη ^w εἶναι τὸ μὴ ὄν δειξαι ὅτι ἔστιν· ^x οὕτω γὰρ ἐκ
 τοῦ ὄντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ ὄντα ἔσεσθαι, εἰ πολλά ἐστίν.
⁶ Καίτοι πρῶτον μὲν, εἰ τὸ ὄν, πολλαχῶς· τὸ μὲν γὰρ ὅτι
 οὐσίαν σημαίνει, τὸ δ' ὅτι ποιόν, ^y τὸ δ' ὅτι ποσόν, καὶ τὰς
 ἄλλας δὴ κατηγορίας. Ποῖον οὖν τὰ ὄντα πάντα ἔν, εἰ μὴ
 τὸ ^y μὴ ὄν ἔσται; Πότερον αἰ οὐσίαι ἢ τὰ πάθη; Καὶ τὰ

^b ἄλλον A^b. ^c ἔτη] ἐστι G^b. ^d τὸ om. T.A^b. ^e οὐ G^b.
^f λόγοις om. E. ^g δὴ T. ^h ἐνεργεία E.A^b. ⁱ ἴανισον] ἀόριστον G^b.
^k οἷς] εἰς T. ^l τὸ post καὶ om. A^b. ^m ἀναγκαῖον T.A^b. ⁿ ταῦτα T.
^o εἰδικόν A^b. ^p τῶν μαθηματικῶν G^b. ^q ἐπιτροπῆς T. ^r βαδιεῖ-
 ται om. T. ^s δαμῇ E, δυνάμει T, οὐδαμῇ A^b.G^b.I^b. ^t ἐόντα A^b.
^v ἀνάγκην G^b. ^w εἶναι om. T. ^x οὕτω] ὄντως E. ^y τὸ δ' ὅτι ποσόν
 et mox μὴ ante ὄν om. G^b.

ἄλλα γ δὴ ὁμοίως ^z ἅπαντα· καὶ ἔσται ἐν τὸ τόδε καὶ τὸ τοι-
 όνδε ^a καὶ τὸ τοσόνδε καὶ ^b τᾶλλα ὅσα ^c ἐν τι σημαίνει. Ἄλλ' ⁷
 ἄτοπον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον, τὸ μίαν φύσιν τινὰ γενομένην
 αἰτίαν εἶναι ^d τοῦ τοῦ ὄντος τὸ μὲν ^e τόδε εἶναι, τὸ δὲ ^f τοι-
 όνδε, τὸ δὲ τοσόνδε, τὸ δὲ ποῦ. Ἐπειτα ^g ἐκ ποίου μὴ ὄντος ⁸
 καὶ ὄντος τὰ ὄντα; Πολλαχῶς γὰρ καὶ τὸ μὴ ὄν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ὄν· καὶ τὸ μὲν μὴ ἄνθρωπον σημαίνει τὸ μὴ εἶναι
 τοδί, τὸ δὲ μὴ εὐθὺ τὸ μὴ εἶναι τοιονδί, τὸ δὲ μὴ τρίπηχυ
 τὸ μὴ εἶναι τοσονδί. Ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος ⁹
 πολλὰ τὰ ὄντα; Βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεῦδος καὶ ταύτην
 τὴν φύσιν λέγειν τὸ οὐκ ὄν, ἐξ οὗ καὶ τοῦ ὄντος πολλὰ τὰ
 ὄντα. Διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι ^h δεῖ ψεῦδός τι ὑποθέσθαι, ὥσ-
 περ ⁱ καὶ οἱ γεωμέτραι ^k τὸ ποδιαίαν εἶναι τὴν μὴ ποδιαίαν.
 Ἀδύνατον δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Οὔτε γὰρ οἱ γεωμέτραι ¹⁰
 ψεῦδος οὐθέν ὑποτίθενται (οὐ γὰρ ἐν τῷ ^l συλλογισμῷ ἢ
 πρότασις), οὔτ' ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος τὰ ὄντα γίγνεται οὐδὲ
 φθείρεται· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὄν ἴσα-
 χῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται, παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ὡς ψεῦδος
 λέγεται ^m τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τούτου ἢ γένεσις
 ἐστίν, ἐκ τοῦ μὴ ἀνθρώπου δυνάμει δὲ ἀνθρώπου ἄνθρωπος,
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ δυνάμει δὲ λευκοῦ λευκόν, ὁμοίως ἑάν τε
 ἐν ⁿ τι γίγνηται ἑάν τε πολλὰ. Φαίνεται δὲ ἡ ζήτησις πῶς ¹¹
 πολλὰ τὸ ὄν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον· ἀριθμοὶ γὰρ
 καὶ μήκη καὶ σώματα ^o τὰ γεννώμενά ἐστιν. Ἀτοπον ^p δὴ
 τὸ ὅπως μὲν πολλὰ τὸ ὄν, τὸ τί ^q ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς δὲ ἢ
 ποιά ἢ ποσά, μή. Οὐ γὰρ δὴ ἡ δυνὰς ἢ ἀόριστος ^r αἰτία οὐδὲ ¹²
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν τοῦ δύο λευκὰ ἢ πολλὰ εἶναι χρώ-
 ματα ἢ χυμοὺς ἢ σχήματα· ἀριθμοὶ γὰρ ἂν καὶ ταῦτα ἦσαν

γ δὴ om. G^b. z ἢ πάντα I^b, ἢ ἅπαντα G^b. a καὶ τὸ τοσόνδε om.
 G^b, τὸ om. T. b ἄλλα G^b. c ἐν om. E. d τοῦ τοῦ] τοῦ T,
 καὶ τούτου καὶ ὄντος εἶναι τοῦ A^b. e εἶναι τόδε G^b. I^b. f τοιόνδε
 om. A^b. g ἐκ τοῦ ποίου G^b. h δὴ G^b, om. E. i καὶ om. G^b.
 k τὸ] τὴν T. l λογισμῷ G^b. m τὸ ante μὴ om. T. n τι om. E. G^b.
 o τὰ om. T. p δὴ τὸ] δὲ τὸ I^b, δὲ καὶ G^b. q ἐστὶ] ἐπὶ G^b. r αἰτία]
 οὐσία G^b.

^s καὶ μονάδες. ¹ Ἀλλὰ μὴν εἴ γε ταῦτ' ^t ἐπῆλθον, εἶδον ἂν τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἐν ἐκείνοις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογον ¹³ αἴτιον. Αὕτη γὰρ ἡ παρέκβασις αἰτία καὶ ^v τοῦ τὸ ἀντικείμενον ^w ζητοῦντας τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, ἐξ οὗ καὶ τούτων τὰ ὄντα, τὸ πρὸς τι καὶ τὸ ἄνισον ὑποθεῖναι, ὃ οὐτ' ἐναντίον οὐτ' ἀπόφασις ἐκείνων, μία τε φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ τὸ τί καὶ τὸ ποῖον. Καὶ ζητεῖν ἔδει καὶ τοῦτο, πῶς πολλὰ ¹⁴ τὰ πρὸς τι ἄλλ' οὐχ ἓν. Νῦν δὲ πῶς μὲν πολλὰι μονάδες παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ζητεῖται, πῶς δὲ πολλὰ ἄνισα παρὰ τὸ ἄνισον οὐκέτι. Καίτοι χρῶνται καὶ λέγουσι μέγα μικρόν, πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί, μακρόν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος, πλατὺ στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐπίπεδον, βαθὺ ταπεινόν, ἐξ ὧν οἱ ^y ὄγχοι· καὶ ἔτι δὴ πλείω εἶδη λέγουσι τοῦ πρὸς τι. ¹⁵ Τούτοις δὴ τί αἴτιον τοῦ πολλὰ εἶναι; ¹ Ἀνάγκη μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ὑποθεῖναι τὸ ^z δυνάμει ὃν ἐκάστω. Τοῦτο δὲ προσαπεφῆνατο ὁ ταῦτα λέγων, τί τὸ δυνάμει τότε καὶ οὐσία, μὴ ὃν δὲ καθ' αὐτό, ὅτι τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ^a εἰ εἶπε τὸ ποῖον, ὃ οὐτε δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, οὐτε ἀπόφασις ¹⁶ τοῦ ἐνός ^b οὐδὲ τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἓν τι τῶν ὄντων. Πολύ τε μάλλον, ὥσπερ ^c ἐλέχθη, εἰ ^d ἐζητεῖτο πῶς πολλὰ τὰ ὄντα, μὴ τὰ ἐν ^e τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ζητεῖν, πῶς πολλὰι οὐσίαι ἢ πολλὰ ποιά, ἀλλὰ πῶς πολλὰ τὰ ὄντα· τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι, ¹⁷ τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρὸς τι. ¹ Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλὰ· διὰ γὰρ τὸ μὴ χωριστὰ εἶναι ^f τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλὰ γίγνεσθαι καὶ εἶναι ποιὰ τε πολλὰ εἶναι καὶ ποσά. Καίτοι δεῖ γέ τινα εἶναι ὕλην ἐκάστω γένει· πλὴν χωριστὴν ἀδύνατον τῶν ¹⁸ οὐσιῶν. ¹ Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τότε τι ἔχει τινὰ λόγον, πῶς πολλὰ τὸ τότε τι, εἰ μὴ τι ἔσται καὶ τότε τι καὶ φύσις τις τοιαύτη. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐκείθεν μάλλον ἢ ἀπορία, πῶς πολλὰι ἐνεργ-

^s καὶ om. G^b. ^t ἐπῆλθεν E. ^v τὸ τὸ E, τοῦτο G^b. ^w ζητοῦντα E. ^x τὰ] τὸ A^b. ^y ὄγχοι· ἔτι δὲ εἶδη πλείω λέγουσι T. ^z δυνάμενον ἐκάστω A^b. ^a εἰ om. G^b. ^b οὐδὲ] οὐτε codices. ^c ἐλέχθη] εἰ ἐλέχθη καὶ G^b. ^d ἐζητεῖ τὸ G^b, ἐζητεῖ T.A^b. ^e τῇ om. G^b. ^f τῷ τὸ] τό τι T.

γείῃ ^g οὐσίαι ἀλλ' ^h οὐ μία. ⁱ Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ μὴ ταῦτόν
 ἐστὶ τὸ τόδε καὶ τὸ ποσόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τί πολλὰ
 τὰ ὄντα, ἀλλὰ πῶς ποσὰ πολλά. ^k Ὁ γὰρ ἀριθμὸς πᾶς ¹⁹
 ποσόν τι σημαίνει· καὶ ἡ μονάς, εἰ μὴ μέτρον, ὅτι τὸ κατὰ
^l τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Εἰ μὲν οὖν ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ τὸ
 τί ἐστίν, οὐ λέγεται τὸ τί ἐστίν ἐκ τίνος οὐδὲ πῶς πολλὰ·
 εἰ δὲ ταυτό, πολλὰς ὑπομένει ὁ λέγων ἐναντιώσεις. Ἐπι-
 στήσειε δ' ἄν τις τὴν σκέψιν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν πόθεν
 δεῖ λαβεῖν τὴν πίστιν ὥς εἰσίν. Τῷ μὲν ^m γὰρ ἰδέας τιθε- ²⁰
 μένῃ παρέχονται τιν' αἰτίαν τοῖς οὖσιν, εἴπερ ἕκαστος τῶν
 ἀριθμῶν ἰδέα τις, ⁿ ἢ δ' ἰδέα τοῖς ἄλλοις αἰτία τοῦ εἶναι ὄν
 δὴ ποτε τρόπον· ἔστω γὰρ ^o ὑποκείμενον αὐτοῖς τοῦτο. Τῷ ²¹
 δὲ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον οὐκ οἰομένῃ διὰ τὸ τὰς ἐνούσας
 δυσχερείας ὁρᾶν περὶ τὰς ἰδέας, ὥστε διὰ γε ταῦτα μὴ ποιεῖν
 ἀριθμούς, ποιοῦντι δὲ ἀριθμὸν τὸν μαθηματικόν, πόθεν ^p τε
 χρὴ πιστεῦσαι ὥς ἐστὶ τοιοῦτος ἀριθμός, καὶ τί τοῖς ἄλλοις
 χρήσιμος; Οὐθενὸς γὰρ οὔτε φησὶν ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι,
 ἀλλ' ^q ὥς αὐτὴν τινα λέγει καθ' αὐτὴν φύσιν οὖσαν, οὔτε
 φαίνεται ὣν αἴτιος· τὰ γὰρ θεωρήματα τῶν ^r ἀριθμητικῶν
 πάντα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρξει, καθάπερ ἐλέχθη.

Οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ἰδέας εἶναι καὶ ἀριθμούς αὐτὰς ³
 εἶναι, κατὰ τὴν ἑκθεσιν ἑκάστου παρὰ τὰ πολλὰ λαμβάνειν,
 τὸ ἐν τι ἑκάστου πειρῶνται ^s γε λέγειν πῶς καὶ διὰ τί ἐστίν.
 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε δυνατὰ ταῦτα, οὐδὲ
 τὸν ἀριθμὸν διὰ γε ταῦτα εἶναι λεκτέον. Οἱ δὲ Πυθαγό- ²
 ρειοὶ διὰ τὸ ὁρᾶν πολλὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη ὑπάρχοντα τοῖς
 αἰσθητοῖς σώμασιν, εἶναι μὲν ἀριθμούς ἐποίησαν τὰ ὄντα, οὐ
 χωριστοὺς δέ, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ^t τὰ ὄντα. Διὰ τί δέ; ^v Ὅτι
 τὰ ^w πάθη τὰ τῶν ἀριθμῶν ^x ἐν ἀρμονίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις. Τοῖς δὲ τὸν μαθηματικόν ³

g οὔσαι E. h οὐ om. G^b. i εἰ καὶ G^b.I^b. k ὁ γὰρ—πῶς πολλὰ
 om. T. l τὸ post κατὰ om. I^b. m γὰρ om. G^b. n ἢ] εἰ G^b. o αὐ-
 τοῖς ὑποκείμενον G^b.I^b. p τί T. q ὥς om. E. r ἀρ.] μαθηματικῶν
 ἀριθμῶν I^b. s γε om. T.G^b. t καὶ om. E. v τὰ] δὲ τὰ T. w παθη-
 τικὰ τῶν G^b. x ἐναρμόνια A^b.

μόνον λέγουσιν εἶναι ἀριθμὸν οὐθὲν τοιοῦτον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἐπιστῆμαι ὧς ἐλέγετο. Ἡμεῖς δὲ φαμεν εἶναι, καθάπερ εἵπομεν πρότερον. Καὶ δῆλον ὅτι οὐ κεχώριστα τὰ μαθηματικά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων τὰ πάθη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς σώμασιν.

4 Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι κατὰ μὲν ^z τὸ τοιοῦτον οὐθενὶ ἔνοχοί εἰσιν· κατὰ μέντοι τὸ ποιεῖν ἐξ ἀριθμῶν τὰ φυσικὰ σώματα, ἐκ μὴ ἐχόντων βάρος ^a μηδὲ κουφότητα ἔχοντα κουφότητα καὶ βάρος, εἰκάσι περὶ ἄλλου οὐρανοῦ λέγειν καὶ

5 σωμάτων ἀλλ' οὐ τῶν αἰσθητῶν. Οἱ δὲ χωριστὸν ποιοῦντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα, ἀληθῆ δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχὴν, εἶναι ^b τε ὑπολαμβάνουσι καὶ χωριστὰ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ^c τὰ μεγέθη τὰ μαθημα-

6 τικά. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ ἐναντιούμενος λόγος τὰναντία ἐρεῖ· καὶ ὁ ἄρτι ἠπορήθη ^d λυτέον τοῖς οὕτω λέγουσι, διὰ τί οὐδαμῶς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπαρχόντων τὰ πάθη ὑπάρχει αὐτῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐκ τοῦ πέρατα εἶναι καὶ ἔσχατα τὴν στιγμὴν ^e μὲν γραμμῆς, ταύτην δ' ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ ^f τοῦ στερεοῦ, οἷονταί εἶναι ^g ἀνάγκην τοιαύτας φύ-

7 σεις εἶναι. Δεῖ δὴ καὶ τοῦτον ὁρᾶν τὸν λόγον, μὴ λίαν ἢ μαλακός. Οὔτε γὰρ οὐσίαι εἰσὶ τὰ ἔσχατα ἀλλὰ μᾶλλον ^h πάντα ταῦτα πέρατα, ἐπεὶ καὶ τῆς βαδίσσεως καὶ ὅλως κινήσεώς ἐστὶ ⁱ τι πέρασ. Τοῦτ' οὖν ^k ἔσται ^l τόδε τι καὶ οὐσία τις. Ἄλλ' ἄτοπον. Οὐ μὲν ἀλλὰ εἰ καὶ εἰσὶ, τῶνδε τῶν αἰσθητῶν ἔσονται πάντα· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν.

8 Διὰ τί οὖν χωριστὰ ^m ἔσται; Ἐπεὶ δὲ ⁿ ἐπιζητήσιεν ἂν τις μὴ λίαν εὐχερῆς ὦν περὶ ^o μὲν τοῦ ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τῶν μαθηματικῶν τὸ μηθὲν συμβάλλεσθαι ἀλλήλοις τὰ πρότερα τοῖς ὕστερον· μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὐθὲν ἦττον τὰ μεγέθη ἔσται τοῖς ^q τὰ μαθηματικά μόνον εἶναι φαμένοις,

γ ἐλέγοντο T. z τὸ om. G^b. a μηδὲ] οὐδὲ E.G^b.I^b. b τι G^b.I^b. c τὰ μεγέθη om. T. d λύεται T.A^b.G^b. e μὲν om. G^b. f τοῦ om. G^b.I^b. g ἀνάγκη T. h ταῦτα πάντα T.A^b. i τι om. T. k ἐστὶ E.T. l τόδε τι καὶ om. G^b. m ἔσται] ἐστίν E. n ζητήσιεν T. o μὲν οὖν τοῦ T.I^b. p ὕστεροις G^b. q τὰ post τοῖς om. T.

καὶ τούτων μὴ ὄντων ἡ ψυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰσθητά. Οὐκ ἔοικε δ' ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης οὐσα ἐκ τῶν φαινομένων, ὥσπερ μοχθηρὰ τραγωδία. Τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τοῦτο μὲν ἐκφεύγει· ποιοῦσι γὰρ τὰ μεγέθη ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀριθμοῦ, ἐκ μὲν τῆς δυνάδος τὰ μήκη, ^s ἐκ τριάδος δ' ἴσως τὰ ἐπίπεδα, ἐκ δὲ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἀριθμῶν· διαφέρει γὰρ οὐθέν. Ἀλλὰ ταῦτά γε ^t πρότερον ιδέαι ^{io} ἔσονται, ἢ ^v τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς οὖσιν; Οὐθὲν γάρ, ὥσπερ ^w οὐδὲ τὰ μαθηματικά, οὐδὲ ταῦτα συμβάλλεται. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπάρχει γε ^x κατ' αὐτῶν οὐθὲν θεώρημα, εἰ μὴ τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικά καὶ ποιεῖν ιδίας τινὰς δόξας. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν ὅποιασούν ὑποθέσεις λαμβάνοντας ^y μακροποιεῖν καὶ συνείρειν. Οὗτοι ⁱⁱ μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ιδέαις τὰ μαθηματικά διαμαρτάνουσιν· οἱ δὲ πρῶτοι δύο τοὺς ἀριθμοὺς ποιήσαντες, τὸν τε τῶν ^z εἰδῶν καὶ ^a τὸν ^b μαθηματικόν, ^c ἄλλον οὐδαμῶς οὐτ' εἰρήκασιν οὐτ' ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν πῶς καὶ ἐκ τίνος ἔσται ὁ ^d μαθηματικός. Ποιοῦσι γὰρ αὐτὸν μεταξὺ τοῦ ^e εἰδητικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ¹² ^f ὁ αὐτὸς ^g ἐκείνῳ ἔσται τῷ τῶν ^h εἰδῶν, ἐξ ἄλλου δὲ τίνος μικροῦ καὶ μεγάλου· τὰ γὰρ μεγέθη ποιεῖ. Εἰ δ' ἕτερόν τι ἐρεῖ, πλείω τὰ στοιχεῖα ⁱ ἐρεῖ· καὶ εἰ ἔν τι ^k ἐκατέρου ἢ ἀρχή, κοινόν τι ἐπὶ τούτων ἔσται τὸ ἔν. Ζητητέον τε πῶς καὶ ¹³ ταῦτα πολλὰ ^l τὸ ἔν, καὶ ἅμα τὸν ἀριθμὸν γενέσθαι ἄλλως ἢ ἐξ ἑνὸς καὶ δυάδος ἀορίστου ἀδύνατον κατ' ἐκείνον. Πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· ^m γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μὴθὲν ὑγιὲς λέγωσιν. Φαίνεται δὲ καὶ ⁿ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ¹⁴

τ τούτων] τῶν T. ^s ἐκ τῆς τριάδος T. ^t πρότερον Ib. ^v τίς om. T. ^w οὐδὲ om. G^b. ^x κατ' αὐτῶν] τούτων E. ^y μακρὸν ποιεῖν E. ^z εἰδῶν E. ^a τῶν G^b. Ib. ^b μαθηματικῶν Ab. G^b. Ib. ^c ἄλλον οὐδαμῶς om. Ab, οὐδαμῶς om. E. ^d μαθηματικὸς κατ' ἐκείνον. ποιοῦσι T. ^e εἰδητικὸν Ab. ^f ὁ — μικροῦ om. T. ^g ἐκείνος G^b. Ib. ^h εἰδῶν G^b. Ib. ⁱ ἐρεῖ om. G^b. ^k ἐκατέρα T. ^l τὸ] τὰ Ab. Ib, καὶ G^b. ^m γίγνεται — λόγος om. T. G^b. ⁿ αὐτῶ G^b.

- τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἐλκόμενα· οὐ δύναται γὰρ οὐδαμῶς γεννηθῆαι τὸν ἀριθμὸν ἄλλ' ὃ ἢ τὸν ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενον. Ἀτοπον δὲ καὶ γένεσιν ποιεῖν αἰδίων ὄντων, 15 μᾶλλον δ' ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι ἄποτέρον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσι ἔργεσιν οὐθέν δεῖ διατάζειν· φανερώς γὰρ λέγουσιν ὡς τοῦ ἐνὸς συσταθέντος, εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιάς εἴτ' ἐκ σπέρματος εἴτ' ἐξ ὧν ἀπορουσιν εἰπεῖν, εὐθὺς τὸ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου ὅτι εἴλκετο καὶ 16 ἐπεραίνετο ὑπὸ τοῦ πέρατος. Ἀλλ' ἐπειδὴ κοσμοποιοῦσι καὶ φυσικῶς βούλονται λέγειν, ἴδικοιον αὐτοὺς ἐξετάζειν ὅτι περὶ φύσεως, ἐκ δὲ τῆς νῦν ἀφεῖναι μεθόδου· τὰς γὰρ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ζητοῦμεν ἀρχάς, ὥστε καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοιούτων ἐπισκεπτέον τὴν γένεσιν.
- 4 Τοῦ μὲν οὖν περιττοῦ γένεσιν οὐ φασιν, ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ἀρτίου οὐσης γενέσεως· τὸν δ' ἄρτιον ὕπρωτον ἐξ ἀνίσων τινὲς κατασκευάζουσι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων. Ἀνάγκη οὖν πρότερον ὑπάρχειν τὴν ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ἰσασθῆναι. Εἰ δ' αἰεὶ ἦσαν ἰσασμένα, οὐκ ἂν ἦσαν ἄνισα πρότερον· τοῦ γὰρ αἰεὶ οὐκ ἔστι πρότερον οὐθέν. 2^η Ὡστε φανερόν ὅτι αὐτὸ τοῦ θεωρῆσαι ἔνεκεν ποιοῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν. Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι ἐπιτίμησιν, πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαί, ἀπορίαν μὲν ταύτην πότερόν ἐστὶ τι ἐκείνων οἷον βουλόμεθα λέγειν αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕστερογενῇ. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν θεολόγων ἔοικεν ὁμολογεῖσθαι τῶν νῦν τισίν, οἳ οὐ φασιν, ἀλλὰ προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμφαίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέρειαν, ἢ συμβαίνει τοῖς λέγουσιν, ὥσπερ ἔνιοι, τὸ

ο ἢ G^b. P διπλασιαζόμενος G^b.I^b. ἄποτέρον ποιοῦσιν ἢ οὐ ποιοῦσι I^b. ἔργεσιν G^b.I^b. λέγουσιν τινες ὡς I^b. ἴδικοιον om. G^b. et rc. I^b. ὅτι τὰ rc. I^b. φασιν εἶναι ὡς G^b.I^b. οὐσία T. ὕπρωτον om. G^b. et rc. I^b. πρότερον om. iidem. αὐτὸ om. G^b. ἐπιτίμησιν E. πρὸς] κατὰ G^b.I^b. ἀόριστον G^b.I^b. εἰ T.

ἐν ἀρχήν. ὅτι ἡ δυσχέρεια οὐ διὰ τὸ ^fτῇ ἀρχῇ τὸ ^gεὖ ⁴ἀποδιδόναι ὡς ὑπάρχον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχήν καὶ ἀρχὴν ὡς στοιχεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτῃ ὁμοίως, ^hἢ ⁱβασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανὸν ἢ χάος ἢ ὠκεανόν, ἀλλὰ ^kτὸν Δία. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μετα-5 βάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ ^lγε μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ ^mτῷ μὴ μυθικῶς ⁿἅπαντα λέγειν, οἷον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες, τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασιν, καὶ οἱ Μάγοι, καὶ τῶν ^oὑστέρων δὲ σοφῶν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, ὁ μὲν ^pτὴν φιλίαν στοιχεῖον, ὁ δὲ τὸν νοῦν ἀρχὴν ποιήσας. Τῶν δὲ τὰς ἀκινή-6 τούς οὐσίας ^qεἶναι λεγόντων οἱ μὲν φασιν αὐτὸ τὸ ἐν τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· οὐσίαν μέντοι τὸ ἐν αὐτοῦ ὄντο εἶναι μάλιστα. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη, ποτέρως δεῖ λέγειν. Θαυμαστὸν δ' εἰ τῷ πρώτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ ^rτουτ' αὐτὸ πρῶτον οὐχ ὡς ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκες καὶ ἡ σωτηρία. Ἀλλὰ μὴν οὐ δι' ἄλλο τι ἄφθαρτον ἢ διότι ^sεὖ ἔχει, οὐδ' αὐταρκες. Ὡστε τὸ μὲν φάναι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην εἶναι εὐλογον ἀληθὲς εἶναι. Τὸ μέντοι ταύτην ^tεἶναι ^uτὸ ἔν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, στοιχεῖόν ^vτε καὶ στοιχεῖον ἀριθμῶν, ἀδύνατον· συμβαίνει γὰρ πολλὴ δυσχέρεια, ἣν ἔνιοι φεύγοντες ἀπειρήκασιν, οἱ τὸ ἐν ^wμὲν ὁμολογοῦντες ἀρχὴν εἶναι πρῶτην καὶ στοιχεῖον, τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τοῦ μαθηματικοῦ ἅπασαι γὰρ αἱ μονάδες γίνονται ὅπερ ἀγαθόν τι, καὶ πολλή τις ^xεὐπορία ἀγαθῶν. Ὅτι ^yεἰ τὰ εἶδη ἀριθμοί, τὰ ^zεἶδη πάντα ὅπερ ἀγαθόν τι. Ἀλλὰ μὴν ὅτου βούλεται τιθέτω τις εἶναι ιδέας. Εἰ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ^{aa}μόνον, οὐκ ἔσονται ^{ab}οὐσίαι ^{ac}αἱ ιδέαι· εἰ δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν, πάντα τὰ

^f τῇ] ἐν G^b. ^g εὖ] ἐν E.T.G^b. ^h ἢ] οἱ G^b.I^b. ⁱ βασιλεύειν E.
^k τὸν om. G^b. ^l γε om. T. ^m τῷ μὴ] τῶν G^b. ⁿ πάντα E.G^b.I^b.
^o ὑστερον E, ἐτέρων G^b. ^p τὴν om. G^b. ^q εἶναι om. T. ^r γε
καὶ στοιχείων ἀριθμὸν G^b.I^b. ^s μὲν om. G^b. ^t ἀπορία T. ^v εἰ
om. A^b. ^w μόνων G^b.I^b. ^x οὐσίαι om. G^b. et re. I^b. ^y αἱ om. T.

10 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μετέχοντα. Ταῦτά ^z τε δὴ συμβαίνει ἄτοπα, καὶ τὸ ἐναντίον στοιχεῖον, εἴτε πλῆθος ὃν εἴτε τὸ ἄνισον ^a καὶ μέγα καὶ μικρόν, τὸ κακὸν αὐτό. Διόπερ ὁ μὲν ἔφευγε τὸ ἀγαθὸν προσάπτειν τῷ ἐνὶ ^b ὡς ἀναγκαῖον ὄν, ^c ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίων ἡ γένεσις, τὸ κακὸν τὴν τοῦ πλήθους
 11 φύσιν ^d εἶναι. Οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν· συμβαίνει δὴ πάντα τὰ ὄντα μετέχειν τοῦ κακοῦ ἔξω ἐνὸς αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καὶ μᾶλλον ἀκράτου μετέχειν τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τὰ μεγέθη, καὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ χώραν ^e εἶναι, καὶ μετέχειν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ φθαρτικοῦ· φθαρτικὸν γὰρ ^f τοῦ
 12 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Καὶ εἰ ὥσπερ ἐλέγομεν ^g ὅτι ἡ ὕλη ἐστὶ τὸ δυνάμει ἕκαστον, οἷον πυρὸς τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει πῦρ, τὸ κακὸν ἔσται αὐτὸ τὸ δυνάμει ἀγαθόν. Ταῦτα δὴ πάντα συμβαίνει, τὸ μὲν ὅτι ἀρχὴν πᾶσαν στοιχεῖον ποιοῦσι, τὸ δ' ὅτι τὰναντία ἀρχάς, τὸ δ' ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ, τὸ δ' ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς τὰς πρώτας οὐσίας καὶ ^h χωριστὰς καὶ εἶδη.

5 Εἰ οὖν καὶ τὸ ⁱ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὸ τιθέναι οὕτως ἀδύνατον, δῆλον ὅτι αἱ ἀρχαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδονται οὐδὲ ^k αἱ πρῶται οὐσίαι. Οὐκ ὀρθῶς ^l δ' ὑπολαμβάνει οὐδ' εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχὰς ^m τῇ τῶν ζώων καὶ φυτῶν, ὅτι ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ ἀεὶ τὰ τελειότερα, διὸ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὕτως ἔχειν φησίν, ὥστε μηδὲ
 2 ὃν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τέλειαι ⁿ αἱ ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^o ταῦτα ἄνθρωπος γὰρ ^p ἄνθρωπον γεννᾷ, καὶ οὐκ ἔστι τὸ σπέρμα πρῶτον. Ἀτοπον δὲ ^q καὶ τὸ τόπον ἅμα τοῖς στερεοῖς ^r καὶ τοῖς μαθηματικοῖς ποιῆσαι (ὁ μὲν γὰρ τόπος τῶν καθ' ^s ἕκαστον ἴδιος, διὸ χωριστὰ τόπων, τὰ

^z τε om. G^b. ^a καὶ μέγα] εἴτε μέγα G^b. et re. I^b. ^b ὡς ἀναγκαῖον ὄν om. G^b. ^c ἐπειδὴ—εἶναι om. G^b. I^b. ^d εἶναι—φύσιν om. T. ^e εἶναι] ὄν T. ^f τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου G^b. ^g ὅτι om. T. ^h χωριστὰ I^b. ⁱ μὴ μετείναι G^b. ^k αἱ om. E. ^l δ' om. G^b. ^m τῇ] τι E. ⁿ αἱ om. T. ^o ταῦτα αὐτά· ἄνθρωπος I^b. ^p ἄνθρωπον om. G^b. ^q καὶ τὸν τόπον E. ^r καὶ om. T. A^b. ^s ἕκαστα ὧν αἴδιος T.

δὲ μαθηματικὰ οὐ ποῦ), καὶ τὸ εἰπεῖν μὲν ὅτι ποῦ ἔσται, [†]τί δέ ἐστιν ὁ τύπος, μή. Ἔδει δὲ τοὺς λέγοντας ἐκ στοιχείων ³ εἶναι τὰ ὄντα καὶ τῶν ὄντων τὰ πρῶτα τοὺς ἀριθμούς, διελομένους πῶς ἄλλο ἐξ ἄλλου ἐστίν, οὕτω λέγειν τίνα τρόπον ὁ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν. Πότερον μίξει; Ἀλλ' οὔτε πᾶν μικτόν, τό τε γιγνόμενον ἕτερον, οὐκ ἔσται τε χωριστὸν τὸ ἐν οὐδ' ἑτέρα φύσις· οἱ δὲ βούλονται. Ἀλλὰ συν-⁴ θέσει, ὥσπερ συλλαβήν; Ἀλλὰ θέσιν ἕτε ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ χωρὶς ὁ νοῶν νοήσει τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος. Τοῦτ' οὐδ' ἔσται [×]ὁ ἀριθμός, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ ἄνισον. Καὶ ἐπεὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι ἔστι μὲν ὡς ἐνυπαρχόντων ἔστι δὲ ὡς οὐ, ποτέρως ὁ ἀριθμός; Οὕτως γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ὧν γένεσις ἐστιν. Ἀλλ' ὡς ἀπὸ σπέρ-⁵ ματος; Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τοῦ ὑδιαιρέτου τι ἀπελθεῖν. Ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου μὴ ὑπομένοντος; Ἀλλ' ὅσα οὕτως ἐστί, καὶ ἐξ ἄλλου τινός ^zἐστὶν ὑπομένοντος. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἐν ὁ μὲν τῷ πλήθει ὡς ἐναντίον τίθησιν, ὁ δὲ τῷ ἀνίσφ, ὡς ἴσφ τῷ ἐνὶ χρώμενος, ὡς ἐξ ^aἐναντίων εἴη ἂν ὁ ἀριθμός. Ἔστιν ἄρα τι ἕτερον ἐξ οὗ ὑπομένοντος καὶ θατέρου ἐστὶν ἢ ⁶ γέγονεν. Ἐτι τί δὴ ποτε τὰ μὲν ἀλλ' ὅσα ἐξ ἐναντίων ἢ ^bοἷς ἐστὶν ^cἐναντία φθείρεται, ^dκᾶν ἐκ παντὸς ἢ, ὁ δὲ ἀριθμός οὔ; Περὶ τούτου γὰρ οὐθὲν λέγεται. Καίτοι καὶ ἐνυπάρχον ^eκαὶ μὴ ἐνυπάρχον ^fφθείρει τὸ ἐναντίον, οἷον τὸ νεῖκος, τὸ μίγμα. ^gΚαίτοι οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ^hἐκεῖνό γε ἐναντίον. Οὐθὲν δὲ διώρισται οὐδὲ ὁποτέρως οἱ ἀριθμοὶ ⁱαἷ-⁷ τιοι τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι, ^kπότερον ὡς ἴσφοι, ^mοἷον ⁿαἷστιγμαὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ὡς Εὐρυτος ἔταπτε τίς ἀριθμός τίνος, οἷον ὁδὶ μὲν ἀνθρώπου, ὁδὶ δὲ ἵππου, ὥσπερ οἱ τοὺς ἀριθμοὺς ἄγοντες εἰς τὰ σχήματα τρίγωνον καὶ τετράγωνον,

[†] τί] τὸ T. ^v τε om. E. ^w ἔσται οὐδ' Ab. ^x ὁ om. T. ^y ἀδιαίρετόν T.A^b. ^z ἐστὶν om. I^b. ^a ἐναντίου G^b.I^b. ^b οἷος T. ^c ἐναντία] ὑπάρχον G^b. ^d κᾶν—φθείρει om. G^b. ^e καὶ μὴ ἐνυπάρχον om. E. ^f φθείρεται I^b. ^g καίτοι γε T.A^b.G^b.I^b. ^h ἐκεῖνω Ab.G^b.I^b. ⁱ αἷτιον I^b. ^k πρότερον I^b. ^l ὅρος E, σωροὶ T, οἱ ὅροι G^b.I^b. ^m οἷνος T. ⁿ αἷ om. T.A^b.

- 8 οὕτως ὁ ἀφομοιωὼν ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν. ^α Ἡ ὅτι ὁ λόγος ἢ συμφωνία ἀριθμῶν, ὁμοίως δὲ ^ρ καὶ ἄνθρωπος ^q καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον; Τὰ δὲ δὴ πάθη πῶς ἀριθμοί, τὸ λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ ^τ τὸ θερμόν; ^υ Ὅτι δὲ οὐχ οἱ ἀριθμοὶ οὐσίαι οὐδὲ τῆς μορφῆς αἵτιοι, δηλονότι ὁ γὰρ λόγος ^ι ἢ οὐσία, ὁ δ' ἀριθμὸς ὕλη. Οἶον σαρκὸς ἢ ὅσπου ἀριθμὸς ^ν ἢ οὐσία.
- 9 Οὕτω τρία πυρὸς, γῆς δὲ δύο· καὶ αἰεὶ ὁ ἀριθμὸς ^ω ὅς ἂν ἢ τινῶν ἐστίν, ἢ πύρινος ἢ γήινος ἢ μοναδικός. Ἄλλ' ἢ οὐσία τὸ τοσόνδ' εἶναι ^x πρὸς τοσόνδε κατὰ τὴν μίξιν· τοῦτο δ' οὐκέτι ἀριθμὸς ἀλλὰ λόγος ^z μίξεως ἀριθμῶν σωματικῶν ^a ἢ ὁποιωνοῦν. Οὔτε οὖν ^β τῷ ποιῆσαι αἷτιος ὁ ἀριθμὸς, ^ο οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς οὔτε ^δ ὁ μοναδικός, οὔτε ὕλη οὔτε λόγος καὶ εἶδος τῶν πραγμαμάτων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς τὸ οὐ ἕνεκα.
- 6 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ τί τὸ εὖ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, τὸ ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μίξιν, ἢ ἐν ^ε εὐλογίστῳ ἢ ἐν περιττῷ. Νυνὶ γὰρ οὐθὲν ὑγιεινότερον τρὶς τρία ἂν ἢ τὸ μελίκρατον κεκραμένον, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφελήσειεν ^ε ἂν ἐν οὐ-
² θενὶ λόγῳ ὃν ὑδαρὲς ^ς δὲ ἢ ἐν ἀριθμῷ ἄκρατον ὄν. ^υ Ἐτι οἱ λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσίν, οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ^h ἐν ἀριθμοῖς, οἶον τρία πρὸς δύο, ἀλλ' οὐ τρὶς δύο. Τὸ γὰρ αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς ⁱ πολλαπλασιώσεσιν. ^υ Ὡστε ^h δεῖ μετρεῖσθαι ^l τῷ τε Α τὸν στοίχον ^m ἐφ' οὗ ΑΒΓ καὶ τῷ Δ τὸν ⁿ ΔΕΖ· ὥστε τῷ αὐτῷ πάντα. Οὐκοῦν ἔσται πυρὸς ΒΕΓΖ,
³ καὶ ὕδατος ἀριθμὸς δις τρία. Εἰ δ' ἀνάγκη πάντα ἀριθμοῦ κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐτά, καὶ ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν τῷδε καὶ ἄλλῳ. Ἄρ' οὖν τοῦτ' αἷτιον καὶ διὰ τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἢ ἄδηλον; Οἶον ἔστι τις τῶν τοῦ ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς, καὶ πάλιν τῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν

ο ἀφ' ὁμοίων Ib. ρ καὶ] καὶ ὡς T, καὶ ὁ G^b. q καὶ om. G^b. τ om. T. s οὐσία E.T. t ἢ om. T. ν ἢ] ἢ δ' E.T. ω ὅς] ὡς T. x πρὸς τὸ τοσόνδε T. y οὐκ ἔστιν E.G^b. z μίξεων G^b. Ib. a ἢ om. T. b τοῦ T. c οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς om. T, ὁ om. A^b. d ὁ] εἰ T. e εὐ-λογίστῳ ἢ E. f ἂν om. T. g δὲ om. G^b. h ἐν τοῖς ἀριθμοῖς T. i πολλαπλασιώσεσιν G^b. Ib. k δ' E.T, om. G^b. l τῷ] τό G^b. Ib. m ἐφ' οὗ om. G^b. n Δ E om. G^b.

ζῶων γε ἐκάστου τοῦ βίου καὶ ἡλικίας· τί οὖν κωλύει ἐνίους
^ο μὲν τούτων τετραγώνους εἶναι, ἐνίους δὲ κύβους καὶ ἴσους,
 τοὺς δὲ διπλασίους; Οὐθὲν γὰρ κωλύει, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τού- 4
 τοις στρέφεσθαι, εἰ ἀριθμοῦ πάντα ἐκοινώνει, ἐνεδέχτο τε
 τὰ διαφέροντα ὑπὸ τὸν Ρ αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν. Ὡστ' εἴ
^q τιςιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεβεβήκει, ἤ ταυτὰ ἂν ἦν ἀλλήλοις
 ἐκείνα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀριθμοῦ ἔχοντα, ^s οἷον ἡλῖος καὶ σελήνη
 τὰ αὐτά. Ἀλλὰ διὰ τί αἵτια ταῦτα; Ἐπτὰ μὲν φωνήεντα, 5
 ἑπτὰ δὲ χορδαὶ ^t ἢ ἁρμονίαι, ἑπτὰ δὲ αἱ πλειάδες, ἐν ἑπτὰ
 δὲ ὁδόντας βάλλει ^v ἐνία γγε, ἐνια δ' οὗ. ἑπτὰ δὲ οἱ ἐπὶ Θή-
 βας. Ἀρ' οὖν ὥτι ^x τοιοσδὶ ὁ ἀριθμὸς ἑπέφυκεν, διὰ τοῦτο
 ἢ ἐκείνοι ἐγένοντο ἑπτὰ ἢ ἡ πλειὰς ἑπτὰ ἀστέρων ἐστίν; ^h Η
 οἱ μὲν διὰ τὰς πύλας ^z ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, τὴν δὲ ἡμεῖς οὕ-
 τως ἀριθμοῦμεν; Τὴν δὲ ἄρκτον γε δώδεκα, οἱ δὲ πλείους.
 Ἐπεὶ καὶ τὸ ΞΨΖ ^a συμφωνίας φασὶν εἶναι, καὶ ὅτι ἐκείναι 6
 τρεῖς, καὶ ταῦτα τρία. Ὅτι δὲ μυρία ἂν εἴη τοιαῦτα, οὐθὲν
^b μέλει· ^e τὸ γὰρ Γ καὶ Ρ εἴη ἂν ἐν σημείον. Εἰ δ' ὅτι δι-
 πλάσιον τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἄλλο δ' οὗ, αἴτιον δ' ὅτι τριῶν
 ὄντων τόπων ἐν ^d ἐφ' ἐκάστου ἐπιφέρεται ^e τῷ σίγμα, διὰ
 τοῦτο τρία μόνον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ^f ὅτι αἱ συμφωνίαι τρεῖς,
 ἐπεὶ πλείους γε αἱ συμφωνίαι· ἐνταῦθα δ' οὐκέτι δύναται.
 Ὅμοιοι δὴ καὶ οὗτοι τοῖς ἀρχαίοις Ὀμηρικοῖς, οἱ μικρὰς 7
 ὁμοιότητος ὀρῶσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν. Λέγουσι δέ τι-
 νες ὅτι πολλὰ τοιαῦτα, οἷον αἶ τε μέσαι ἢ μὲν ἐννέα ^g ἢ δὲ
 ὀκτώ, καὶ τὸ ἔπος δεκαεπτὰ, ἰσάριθμον τούτοις· βαίνεται δ'
 ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα ^h συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ.
 Καὶ ὅτι ἴσον τὸ διάστημα ἐν τε τοῖς ⁱ γράμμασιν ἀπὸ τοῦ 8
 Α πρὸς τὸ ^k Ω, καὶ ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεά-
 την ἐν αὐλοῖς, ἧς ὁ ἀριθμὸς ^l ἴσος τῇ οὐλομελείᾳ ^m τοῦ οὐ-

^ο μὲν τούτων om. G^b. Ρ αὐτὸν post ἀριθμὸν T, om. G^b. ^q τις T.
^r ταῦτα T.A^b.G^b. ^s οἷον—αὐτά om. G^b.I^b. ^t ἢ ἁρμονία E. ^v ἐνία
 γε om. E. ^w ὅτι om. T. ^x τοιοσδ' G^b. ^y πέφυκεν om. G^b.I^b.
^z ἢ δι' ἄλλην G^b. ^a συμφωνίαν Γ. ^b μέλλει E. ^c τῷ E.A^b. ^d ἀφ' T.
^e τὸ G^b. ^f ὅθ' A^b. ^g ἢ δέ] οἱ δέ T. ^h συλλαβὰς T, συλλαβαῖ E.G^b.
ⁱ πράγμασιν E. ^k Ω] β G^b.I^b. ^l ἰσότης E.T.A^b. ^m τοῦ] τε τοῦ E.

ρανού. ¹Οράν δὲ ^ηδεῖ μὴ τοιαῦτα οὐθείς ἂν ἀπορήσειεν οὔτε
 λέγειν οὔθ' εὐρίσκειν ἐν τοῖς αἰδίοις, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς φθαρ-
 9 τοῖς. ¹Ἀλλ' αἱ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ^οφύσεις αἱ ἐπαινούμεναι καὶ
 τὰ τοῦτοις ἐναντία καὶ ὅλως τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὡς μὲν
 λέγουσί τινες καὶ αἷτια ποιοῦσι τῆς φύσεως, ἔοικεν ^ροὕτωςί
 γε ⁹σκοπομένοις ^τδιαφεύγειν κατ' οὐθένα γὰρ τρόπον τῶν
 διωρισμένων περὶ τὰς ἀρχὰς ^ςοὐθὲν αὐτῶν αἰτιόν ἐστιν.
 10 ^τἘκεῖνο μέντοι ποιοῦσι φανερόν ὅτι τὸ εὖ ὑπάρχει ^νκαὶ
 τῆς συστοιχίας ^ωἐστὶ τῆς τοῦ καλοῦ τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ,
 τὸ ^χἴσον, ^γαἱ δυνάμεις ἐνίων ἀριθμῶν· ἅμα γὰρ ὦραι καὶ
 ἀριθμὸς ^zτοισοδί· καὶ τᾶλλα ^αδὴ ὅσα συνάγουσιν ἐκ τῶν
 μαθηματικῶν θεωρημάτων πάντα ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν.
 11 Διὸ καὶ ἔοικε συμπτώμασιν· ἔστι γὰρ συμβεβηκότα μὲν,
 ἄλλ' οἰκεία ἀλλήλοις πάντα, ἐν δὲ ^βτὸ ἀνάλογον· ἐν ἐκάστη
 γὰρ τοῦ ὄντος κατηγορία ἐστὶ τὸ ἀνάλογον, ὡς εὐθὺ ἐν
 μήκει, οὔτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλὸν ἴσως, ἐν ἀριθμῷ τὸ πε-
 12 ριττόν, ἐν δὲ ^εχρoία τὸ λευκόν. ¹Ἐτι οὐχ οἱ ἐν τοῖς εἶδεσιν
 ἀριθμοὶ αἷτιοι τῶν ἀρμονικῶν καὶ τῶν τοιούτων· διαφέρουσι
 γὰρ ^δἐκεῖνοι ἀλλήλων οἱ ἴσοι εἶδει· καὶ γὰρ αἱ μονάδες, ὥστε
 13 ^εδιὰ γε ^τταῦτα εἶδη οὐ ποιητέον. Τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα
 ταυτά τε καὶ ἔτι πλείω ^ςσυναχθεῖν. ¹Ἐοικε δὲ τεκμήριον
 εἶναι τὸ πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ μη-
 θένα ^ητρόπον δύνασθαι ^ισυνεῖραι τοῦ μὴ χωριστὰ εἶναι τὰ
 μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἐνιοι λέγουσι, μηδὲ ταύτας
 εἶναι τὰς ἀρχὰς.

^η δεῖ] δὴ E, δεῖ δὴ T. ^ο φύσεις ὡς αἱ G^b. ^ρ οὔτω οἷγε T. ⁹ σκο-
 πούμενοι T.I^b. ^τ διαφεύγει T. ^ς ἐν A^b. οὐθὲν—ἴσον om. T. ^τ ἐκεῖνο]
 ὡς A^b, om. E. ^ν καὶ et συστοιχίας om. E. ^ω ἐστὶ] ταύτης ἐστὶ G^b.I^b.
^χ ἰσάριθμον E, ἰσάκεις ἴσον G^b.I^b. ^γ αἱ] καὶ T, καὶ αἱ G^b.I^b. ^z τοιούσδε T.
^α δ' T. ^β τὸ] τῷ E.I^b. ^ε χρoία T.A^b. ^δ ἀλλήλων ἐκεῖνοι G^b.I^b.
^ε διὰ om. E. ^τ ταυτά E. ^ς συναχθῇ T. ^η τόπον T, λλοιπὸν E.
^ι συνιδεῖν E.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Numerus Romanum librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

A NEGATIVA seu privativa particula quotuplici significatione dicatur iv. 22, 3

ἀβαρές iii. 2, 18

ἀγαθὸς et τέλειος etiam de malis dicuntur metaphorice iv. 16, 2.

ἀγαθὸν et καλὸν ut differant xii. 3, 10

ἀγαπᾶσθαι δι' αὐτόν i. 1, 1

ἀγώνιον σχῆμα iv. 14, 1

ἀδιάφορα τίνα iv. 6, 14

ἀδρὸς σῆτος iv. 7, 8 ἄδρυνσις x.

9, 3

ἀδυναμία et ἀδύνατον viii. 1, 8. ἀδυναμία τί iv. 12, 8

ἀδύνατα ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 9

ἄερινος viii. 7, 5

ἄθετον, ἡ μινάς iv. 6, 24, 25. ἄθετος στιγμή xii. 8, 27, 29

ἀθρεῖν τὴν φύσιν ii. 3, 3

αἰδῖος οὐσία xi. 1, 3. αἰδία καὶ ἀκίνητα i. 6, 4. iv. 5, 6. αἰδία διαμένειν i. 3, 9

αἰσθήματα iii. 5, 29. x. 6, 13. αἰσθητήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6

αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ iii. 4, 4, 5

ἀκίνητον τί x. 12, 10. ἀκίνητον τὸ ἐν i. 3, 12. ἀκινήσια vii. 4, 8.

ἀκινήσιας αἰτία i. 7, 4

ἀκριβὲς quid habeat i. M. 3, 2

ἀληθεύεσθαι κατὰ τῶν αὐτῶν iii. 6,

VOL. VIII.

10. x. 5, 8. ἀληθινώτερον iii.

4, 45

ἀλλοίωσις vii. 1, 7. xi. 2, 1

ἀλλοφρονέων Hector iii. 5, 14

ἄλλσις x. 9, 3

ἄμα x. 12, 11

τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεῦτ᾽

i. 2, 16

ἀμετάβλητον iv. 4, 3

ἀμετάπειστος iv. 5, 3

ἀμιγῆς καὶ καθαρὸς i. 8, 13

ἀμοιβαῖος ii. 4, 19

ἀμπερόμενοι iv. 23, 1

ἀμυδρῶς ἐφάπτεσθαι i. 4, 4. ἀμυδρῶς

θιγγάνειν τινός i. 7, 1

ἀμφισβητήσιμον iii. 5, 19

ἀναγωγή iii. 2, 22

ἀνακάμπτειν εἰς [†πρὸς v.l.] ἄλληλα

i. M. 2, 7

ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές ii. 7, 13

ἀνατροπὴ πλοίου iv. 2, 5

ἀνδριαντοποιητικὴ iv. 2, 4

ἀνελίττουσαι σφαῖραι xi. 8, 12, 13

ἀνέργαστος viii. 6, 3

ἀνθρώπῳ εἶναι iii. 4, 16. ἀνθρωποειδής

θεοί ii. 2, 22. xi. 8, 20

ἄνισον τί iv. 22, 3

ἀνομοιομερῇ iv. 27, 2

ἀνταναιρεῖν vi. 15, 7

ἀντιθέσεις τετραχῶς λέγονται ix. 3, 1

ἀντικείμενα ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 1

U

ἀντιφάσεως μηδὲν ἐστὶ μεταξύ ix.
 4, 8
 ἀντίχθων i. 5, 3
 ἀνυπόθετος ἀρχή iii. 3, 8
 αἰοδοὶ πολλὰ ψεύδονται i. 2, 13
 ἀόρατον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπαθῆ τίνα iv. 12, 4
 ἀπαιδευσία τί iii. 4, 2. ἀπαιδευσία
 τῶν ἀναλυτικῶν iii. 3, 5
 ἀπαξ, οὐσία ἐκάστου τῶν ἀριθμῶν iv.
 14, 2
 ἀπεράντως x. 10, 7
 ἀπειργασμένους viii. 6, 3
 ἄπειρον τί x. 10, 7. ἀπείρῳ εἶναι,
 et ἄπειρον, idem sunt x. 10, 4.
 εἰς ἄπειρον βαδίζειν iii. 4, 2
 ἀπογίνεσθαι ἢ προσγίνεσθαι viii. 7, 2
 ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων i. M. 3, 2.
 ἀποδεκτέον ἐκάστα πῶς i. M. 3, 3
 ἀποκαριστῶν xi. 8, 12
 ἀπολελυμέναι ἀλλήλων vi. 6, 5
 ἀπόρημα iii. 2, 15. ἀπορία, δέσις τις
 ii. 1, 2
 ἀποτελευντῶν εἰς τοῦναντίον i. 2, 16
 ἀποτρώγειν τὸ ἀπορθεῖν ii. 4, 23
 ἄπον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπόφασις, τὸ μὴ εἶναι iii. 7, 6. ἀπό-
 φασις, ἀπουσία ἐκείνου iii. 2, 11
 ἀποφορά viii. 2, 3
 ἀποψηφίζεσθαι et καταψηφίζεσθαι
 opposita iii. 5, 22
 ἄπτεσθαι τίνα λέγεται x. 12, 11
 ἀπύρηνον dupl. signif. iv. 22, 4
 ἄριστον et δεῖπνον differunt tem-
 pore vii. 2, 2
 ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς λόγος xii. 3, 7
 ἄρσις τις ἢ ἀδυναμία iv. 12, 8
 ἀρτᾶσθαι ἐκ τινος iii. 2, 5
 ἄρτιον, ἐκ τίνων ἐστί xiii. 4, 1
 ἄρτιον et περιττὸν, elementa nu-
 meri i. 5, 5. ἀρτιότης καὶ περιτ-
 τότης iii. 2, 18
 ἀρύθμιστον iv. 4, 3
 ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι xiii. 2, 5
 ἀρχηγὸς φιλοσοφίας i. 3, 5
 ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη τῶν
 ἐπιστημῶν i. 2, 7. ii. 2, 7
 ἀρχιτέκτονες cur χειροτέχναις præfe-
 rantur i. 1, 11. ἀρχιτεκτονικά

τέχναι iv. 1, 2
 ἀρχοειδές ii. 3, 9
 ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις xii. 8, 4
 ἀσύμμετρος iv. 7, 6. ἀσυμμετρία
 διαμέτρου i. 2, 15
 ἀσυνήθεια i. M. 3, 1
 ἀσύνθετα τῷ γένει ix. 7, 10. ἀσύν-
 θετοι οὐσίαι viii. 10, 6
 ἀσχιστον ζῶον, seu τὸ ἀσχίστους πό-
 δας ἔχον vi. 12, 8
 ἀτελευτήτος διεξόδος x. 10, 1
 ἀτμητον duplici signif. iv. 22, 4
 αὔξισις καὶ φθίσις xi. 2, 1. αὔξη-
 σεως ratione res majores dicun-
 tur aut minores vii. 1, 7
 αὐτὸ sensibilium rerum nomini-
 bus præfixum quid notet vi.
 16, 6. αὐτὸ ἔν et αὐτὸ ἐν ii. 4,
 29. αὐτὸ ἄνθρωπος, αὐτὸ ἵππος
 i. 9, 13, 18. ii. 2, 22
 αὐτοαγαθόν ii. 2, 2
 αὐτοάλφα, αὐτοβῆτα xii. 10, 6
 αὐτοάνθρωπος vi. 16, 6
 αὐτογραμμῇ vi. 11, 6
 αὐτοῖππος vi. 16, 6. †αὐτοῖππος xii.
 8, 17.
 ἀφείσαν pro ἀφῆκαν i. 6, 4
 ἀφείθη σχολάζειν i. 1, 16
 ἄχρων i. 8, 12
 †ἀχρώματον ib. v. l. n.
 ἄχρυμον i. 8, 13
 ἀψασθαι μεθόδου τινός i. 3, 12
 B.
 Βαδίζων ἐστίν, et βαδίζει, idem sunt
 iv. 7, 5. βάδισις i. M. 2, 2
 βαθὺ et ταπεινὸν oppos. i. 9, 23,
 24. iv. 13, 3. xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 βαίνεισθαι, scandi xiii. 6, 7
 βάνανσοι τέχναι ii. 2, 4
 βία καὶ βίαιον iv. 5, 2
 βόθρον ὀρύττειν iv. 30, 1
 βόμβυξ, bombator in concentu
 harmonica xiii. 6, 8
 βουλητὸν, τὸ καλόν xi. 7, 2
 βροντῇ, ψόφος ἐν τοῖς νέφεσι γινόμενος
 vi. 17, 4

Γ.

Γαλήνη τι

vii. 2, 10

- γένεσις τί x. 11, 4. γενέσων καὶ
κινήσεων εἶδη vi. 7, 7
γένος ποσαχῶς λέγεται iv. 28, 1.
γένος pro εἶδος, ut apud Latinos
x. 7, 9
γεωδαισία τίνων ἐστὶ ii. 2, 26
γῆινον viii. 7, 5
γῆρανσις, ἄδρυνσις x. 9, 3
γνωστά [†seu γνωριστὰ v.l.t.] vi.
4, 3. γνωστοῦ [†γνωριστοῦ] ἀρχή
iv. 6, 22
γόμφος vii. 2, 2
Δ.
Δαιμόνια, substantiæ iv. 8, 1
δάκτυλον κινεῖν iii. 5, 18. δακτύλων
ὑπάλλαξις iii. 6, 7
δεῖπνον et ἄριστον differunt tempore
vii. 2, 2
δεκαεπτά xiii. 6, 7
δεκάς videtur esse res perfecta i.
5, 3
διαγραμμαμάτων στοιχεῖα τίνα ii. 3, 1.
iv. 3, 3
διάθεσις ποσαχῶς λέγεται iv. 19, 1.
διαθέσεως etymon ibid.
διαθηγῇ seu διαθιγῇ Democrito
quid i. 4, 11. vii. 2, 1
διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα iv. 13, 1
διακόσμησις ὅλη [†τοῦ ὅλου] i. 5, 2
διακριτικὸν χρῶμα ix. 7, 7
διαλέγεσθαι περὶ πάντων iii. 2, 19
διάλλαξις μιγέντων iv. 4, 5
διάμετρος μετρητή i. 2, 16
διάμετρον ἀσυμμετρία i. 2, 15
διανοητὸν iv. 15, 8
διὰ πασῶν iv. 2, 1
διαρθροῦν ii. 6, 4. διαρθροῦν σαφῶς
i. 5, 9
διασαφηνίζειν οὐδέν i. 5, 12
διαφερόντως ἔχειν iii. 4, 39
διαφεύγει τί τὸ ὅν sc. ἐστὶ ii. 5, 7.
διαφεύγειν σκοπομένοις xiii. 6, 9
διάφορα τίνα λέγεται iv. 9, 4
διαψεύδεσθαι περὶ τι iii. 3, 7
δίδαξις vi. 17, 7
διερωτᾶν ii. 4, 14
διεσις iv. 6, 23. διεσις ἐν τῇ μουσικῇ
ix. 1, 15
δίσηται i. 4, 6
Διονύσια ante Thargelia sunt iv.
24, 5
δίπουν ζῶον, τὸ δύο πόδας ἔχον vi. 12,
10
δολιχαίωνες θεοί ii. 4, 16
δόξα τίνων ἐστὶ vi. 15, 3
δυάς, αὐτογραμμὴ vi. 11, 6. δυάς
an prima numerorum ii. 3, 10.
δυάς, πρῶτόν τι πλῆθος xii. 9, 8.
xiii. 1, 19. δυάς et διπλάσιον
non sunt idem i. 5, 17. δυάς
duplex xii. 7, 18. δυάδος in-
troductio i. 6, 7. δυάδων εἰ
πρῶτη τις δυάς xii. 8, 6
δυεῖν αἰτίαι κεκρημένοι i. 5, 15.
6, 9
δύναμις ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 1.
δυνάμεων divisio viii. 2, 1. δυ-
νάμει λεγόμενα viii. 6, 2.
δυνατὸν τί, καὶ ποσαχῶς λέγεται iv.
12, 10. viii. 3, 8. iv. 12, 5. δυ-
νατὸν quot modis dicatur iv.
12, 5. viii. 6, 1. δυνατὸν πρῶτως
viii. 8, 2
δυσοιός xii. 8, 14. 7, 18
δυστυχεῖς πάντων οἱ περιττοί i. 2, 13
δυσχέρεια λογικὰ iii. 3, 9. δυσχε-
ραίνειν ἑαυτῷ i. 3, 12
E.
Ἐγγήγορσις, ἥδιστον xi. 7, 7
τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι propter
se expetuntur i. 2, 6
εἰδητικὸς ἀριθμὸς xii. 9, 15. xiii. 2,
4, 3, 11
†εἰδικὸς ἀριθμὸς ibid. v.l.¹. †εἰδικὸς
καὶ οὐσιώδης iii. 4, 22
εἶδος τί vi. 7, 4. εἶδος καὶ μορφή iv.
4, 6
εἰκάζεσθαι πρὸς τι i. 9, 12
ἐκ duplici significatione i. M. 2,
5. ἐκ τίνος εἶναι ποσαχῶς λέγεται
iv. 24, 1
ἐκείνιν vi. 7, 10. viii. 7, 4
ἐκμαγεῖν i. 6, 7
ἐκτοπωτέρως χρῆσθαι i. 8, 17
ἐκφεύγειν τινί xiii. 3, 9
ἐλεγχος τίνων ἴασις iii. 5, 3. ἐλεγ-
κτικῶς ἀποδείξαι iii. 4, 3, 4
ἐλικες τοῦ οὐρανοῦ ii. 2, 27
U 2

- ἔμβρυα iv. 4, 1
 ἐμποητικὸς ἄλλοις τῶν τοιούτων iv. 29, 5
 ἐν τῶν ἐνῶν πρῶτον xii. 8, 5. ἕνα, una, plurali num. ix. 6, 4
 ἐναντία ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 2
 ἐνάριθμα i. 9, 19
 ἐνδεκάς xii. 8, 19
 ἐνδιατρίβειν περί τινος i. 8, 16
 ἐνέργεια τί, καὶ ποῖον viii. 6, 1. ἐνεργείας nomen viii. 3, 9. 8, 11.
 ἐνεργεῖα εἶναι x. 9, 3. xi. 5, 2, 3
 ἐνεημμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 ἐνίζειν, unum ponere i. 5, 12
 ἐνίστασθαι τι x. 5, 11
 ἐννοήματα i. 1, 5
 ἐννοίας χάριν xi. 8, 8
 ἐνοποιὸς λόγος vii. 6, 9
 ἐνοχοὶ δόξαις iii. 5, 10
 ἐντελέχεια scopus τῆς ἐνεργείας viii. 8, 11. ἐντελεχεῖα ὅν iii. 4, 28.
 ἐντελεχεῖα ὅν ἐνεργεῖ x. 9, 4
 ἐντεύξεως τρόπος οὐχ ὁ αὐτὸς πρὸς ἅπαντας iii. 5, 2
 ἐξαίρειν pro ἐξαιρεῖν viii. 3, 6
 ἐξῆς x. 12, 12
 ἐπατεῖν i. 1, 10. ἐπατεῖν περί τινος iii. 2, 18
 ἐπακτικοὶ λόγοι xii. 4, 5
 ἐπαναδιπλωθῆναι iii. 2, 7
 ἐπεισοδιώδης οὐσία xi. 10, 14. ἐπεισοδιώδης φύσις xiii. 3, 9
 ἐπέρχεσθαι [†ἐπέχεσθαι] i. 5, 4
 ἐπὶ κυνί, sub canicula dierum canicularium tempore v. 2, 7
 ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλόν xi. 7, 2
 ἐπιλείπειν, deficere xii. 8, 17
 ἐπιμελὲς οὐδενὶ περὶ τούτου v. 2, 2.
 ἐπιμελητέον τῆς ἀληθείας iii. 4, 43
 Ἐπιμήνια xi. 6, 6
 ἐπιμόριον iv. 15, 3
 ἐπίπεδον iv. 6, 24, 25. ἐπίπεδα σχήματα iv. 28, 2
 ἐπιπολαίως ὀρίζειν i. 5, 16
 ἐπιρρίπτειν περί τινων i. 5, 8
 τὸ ἐπίστασθαι sectati sunt prisci διὰ τὸ εἰδέναι i. 2, 10. ἐπιστητὰ μάλιστα, τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἴτια i. 2, 6. ἀπὸ ἐπιστήμης i. 4, 4
 ἐπιφάνεια ii. 5, 3. iv. 18, 4. ἐπιφάνειαι αἱ πρῶται x. 2, 11
 ἐπομένως et πρώτως iv. 4, 13
 ἐρμῆς ἐν λίθῳ ἐστί ii. 5, 6
 ἔρος, pro ἔρω i. 4, 1
 ἐσχάτου ἐσχατώτερον οὐδέν ix. 4, 4
 ἕτερα τίνα λέγεται iv. 9, 4. ἐτερότης τί ix. 8, 3. ἐτερότης ἐστὶν ἡ διαφορά iii. 2, 12
 ἐτερόφθαλμος iv. 22, 4
 εὐδαιμόνηκεν viii. 6, 8
 εὐθύγραμμα σχήματα ix. 2, 7
 εὐίατος ἄγνοια iii. 5, 3
 εὐκίνητος λόγος i. 9, 11
 εὐλόγιστος xiii. 6, 1
 εὐλογον οὕτως ἔχειν ii. 4, 14
 εὐμετακίνητα iv. 12, 4
 ἑὺνουχίας ἀνὴρ iv. 12, 8. v.l.f.
 εὐρύστερνος γαῖα i. 4, 1
 εὐτέλεια τῆς διανοίας i. 3, 7
 εὐφυῆς πρὸς τι iii. 2, 2
 εὐχερῆς ἄνθρωπος iv. 29, 5
 ἐφαρμόττειν i. 5, 2
 ἐφεξῆς x. 12, 12
 ἐφιστάναί τὴν σκέψιν xiii. 2, 19.
 ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν i. 6, 2
 ἔχειν quot modis dicatur iv. 23, 1.
 ἐχόμενον τί x. 12, 13
 Z.
 Z symphonia est xiii. 6, 6. Z et N differunt tantum positura i. 4, 11
 H.
 Ἡ quomodo dicatur x. 9, 4
 ἡμικύκλιον vi. 10, 12. ἡμικυκλίου ὀρθή viii. 9, 5
 ἡμιόλιον iii. 7, 5. iv. 15, 3
 ἡμίσεια ἐν τῇ ὅλῃ viii. 6, 2
 ἡμμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 Ἡρακλείτειο δόξαι i. 6, 2. ἡρακλειτίζειν iii. 5, 18
 ἡρέμησις iv. 2, 2
 ἡφείθη i. 1, 16. v.l.s.
 Θ.
 Θαργήλια ἐκ Διονυσίαν iv. 24, 5
 θεμέλιος οἰκίας iv. 1, 1
 θεολόγοι xi. 6, 6. θεολόγοι veteres ii. 4, 12. οἱ θεολογήσαντες πρῶτοι i. 3, 6

- θέρμανσις motus est, non θερμότης
 x. 11, 2. θερμαντικὸν et θερμαντὸν
 relata iv. 15, 6
 θέσις, positura, diversa a τάξει seu
 ordine i. 4, 11. θετὸς ἡ στιγμή
 iv. 6, 25
 θιγγάνειν τινῶν i. 7, 1. θιγγάνειν
 [†περί] τινός ii. 4, 13. θίγειν
 τῆς αἰτίας i. 7, 7. θίγειν τῆς φύ-
 σεως i. 5, 12
 θλαστὸν viii. 1, 7
 θρυλλοῦμενον πᾶσι λόγοις iii. 8, 4
 I.
 Ἰατρικὸν pluribus modis dicitur iii.
 2, 2. x. 3, 2
 Ἰδέαι τί xii. 4, 6. ἰδέαι Platoni
 quid i. 6, 3
 ἰσάριθμοι τούτοις xiii. 6, 7
 ἰσαχῶς iv. 1, 2
 ἰσογῶνια ix. 3, 3
 ἴσον τί ix. 5, 7. xii. 7, 25. ἰσότης,
 ἐνότης ix. 3, 3
 ἰσόπλευρον et ἰσοσκελές iv. 6, 17
 ἰσχυαίνειν, ἰσχυασία viii. 6, 7. ἰσχυα-
 σία iv. 2, 3
 K.
 Καθ' αὐτὸ pluribus modis dicitur
 iv. 18, 3. τὸ καθέκαστον, et τὸ
 ἀριθμῷ ἐν, idem sunt ii. 4, 9.
 καθ' ὃ seu καθὼ quod modis di-
 catur iv. 18, 1
 καθεδεῖσθαι viii. 3, 6
 καινοπρεπεστέρως λέγειν i. 8, 11
 καλὸν et ἀγαθὸν ut differant xii. 3,
 10
 καμπυλότης vi. 11, 17
 †κᾶνπερ vi. 12, 8
 καταμετρεῖν iv. 25, 1
 καταμήνεια vii. 4, 5
 καταφάναι καὶ ἀποφάναι iii. 6, 11.
 καταφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι iii. 4,
 27. κατάφασις et φάσις non
 sunt idem viii. 10, 5
 κατηγορήμα χωριστόν vi. 1, 5
 καττίτερος vii. 3, 7. ἀργύρῳ ὅμοιος
 ix. 3, 5
 καύσῳ πυρέττειν i. 1, 6
 κενολογεῖν i. 9, 12. xii. 5, 4
 κενὸν καὶ μανόν i. 4, 9
 κεφαλαιωδῶς ἐπέρχεσθαι i. 7, 1
 κήρινα vi. 10, 6
 καθαρίζων μανθάνει καθαρίζειν viii. 8, 6
 κλᾶσθαι καὶ συντρίβεσθαι iv. 12, 4
 κλέπτῃς ἀγαθός iv. 16, 2
 κοινωνεῖν διόξῃ τινός i. M. 1, 3
 κολαβὸν τί iv. 27, 1. κολαβός fœmin.
 gen. ibid. 4. κολόβαμα iv. 27, 1
 κορυφαῖος iv. 11, 4
 κοσμοποιεῖν xiii. 3, 16. κοσμοποιία
 i. 4, 5
 κρῆσις μελέων iii. 5, 12
 κριτήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6
 κρύσταλλος τί vii. 2, 3, 7
 κύβοι καὶ ἴσοι xiii. 6, 3
 κυκλοφορία ix. 1, 3
 κύκλῳ εἶναι, et κύκλος, idem sunt
 vi. 10, 16
 κύλισις x. 9, 3
 Λ.
 Λεῖψανα περισσεωσμένα xi. 8, 21
 λήψεις [†ληΐψεις] καὶ ἀποβολαί ix.
 4, 7
 λιπαρὸν, καυστόν viii. 1, 7
 λογικαὶ δυσχέρειαι iii. 3, 9
 λόγος ὁ αὐτὸς ἐπὶ—ii. 5, 7. λόγον χάριν
 λέγειν iii. 5, 3. 6, 7. λόγον ζητεῖν
 ὃν οὐκ ἔστι λόγος iii. 6, 2. λόγοι
 αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες iii. 8, 4
 λοιδορία parens rixæ iv. 1, 1
 λοξοῦσθαι xi. 8, 9
 λώπιον καὶ ἱμάτιον iii. 4, 14
 M.
 Μαθηματικὰ ζῆα i. 1, 2. μαθημα-
 τικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 μακρὸς λόγος τί xiii. 3, 13. μακρο-
 ποιεῖν xiii. 3, 10
 μαλακὸς λόγος xiii. 3, 7
 μεγαλομέρεια τῆς γῆς i. 8, 4
 μεθεκτός xii. 4, 11. μέθεξις Platonis
 i. 6, 3
 μελανία iv. 14, 3. ix. 9, 1
 μελίκρατον v. 2, 13
 μελοποιίας pater Timotheus i. M.
 1, 4
 μέσης εὐρεσις ii. 2, 9
 μεταβλητικόν iv. 2, 2
 μεταξύ iii. 7, 3. μεταξύ τίνα λέ-
 γεται ix. 7, 2. x. 12, 11
 U 3

- μεταφέρειν ἐπὶ φαῦλα iv. 16, 4.
 μεταφορᾷ, metaphorice iv. 4, 7.
 κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι iv. 12,
 11. μεταφοραὶ ποιητικάι xii. 5, 4
 μετιτέον vi. 17, 1
 κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι vi. 4, 11
 μέτρον τί ix. 1, 9. μετρητὸν rela-
 tive dicitur iv. 15, 8
 μηδαμῇ διαιρετόν iv. 6, 25
 μηδὲν et μηδὲν in eodem membro
 usurpata vi. 13, 6
 μῆτις ἐναίξεται iii. 5, 11
 μῖγμα [†μίγμα] iii. 7, 8
 μικρολογία i. M. 3, 2
 μικρομερέστατον τῶν σωματῶν i. 8, 3
 μονὰς τί iv. 6, 24, 25. μονὰς, στιγμή
 ἄβητος xii. 8, 27, 29. μοναδικοὶ
 πάντες οἱ ἀριθμοὶ xii. 6, 11
 μοναχὰ vi. 15, 9. μοναχῶς ii. 1, 7
 μορφή καὶ εἶδος ii. 4, 6. iv. 8, 4.
 μύειν, oculos claudere viii. 6, 3
 μυθῶδη καὶ παιδαριῶδη i. M. 3, 1
 μυρία, maximus numerus xiii. 1,
 19
 N.
 Ναῦται, vectores in navi iv. 23, 2
 νεάτη, ὀξυτάτη xiii. 6, 8
 ἐκ νέου, ab adolescentia i. 6, 2
 νηνεμία τί vii. 2, 9
 νήτη et ὑπάτη, extremæ ix. 7, 2.
 νήτη παρανήτης ὕστερον iv. 11, 4
 νόησις τί vi. 7, 7. νόησις, νόησεως
 νόησις xi. 9, 4. νοητοὶ κύκλοι vi.
 10, 17
 νόμου χάριν xii. 1, 4
 νοῦς καὶ νοητὸν ταυτὸ xi. 7, 8
 νυκτικρυφές vi. 15, 9
 νωδὸν, στέρησίς τις x. 11, 7
 Ξ.
 Ξ, symphonia est xiii. 6, 6
 ξανθὸν καὶ πυρρόν ix. 3, 5
 ξενικώτερα καὶ ἀγνωστότερα i. M. 3, 1
 O.
 *Οἱκοι, ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ xii.
 9, 2. xiii. 2, 14
 ὅθεν ἡ κίνησις ii. 2, 6. iv. 2, 4. ὅθεν
 ἡ ἀρχή iv. 2, 8
 οἰκοδόμησις x. 9, 3, 6. οἰκοδομικὸν τί
 viii. 8, 2
 ὀκτάς xii. 7, 22
 ὀλιγοστὸς χρόνος ix. 1, 14
 ὅλον ποσαχῶς λέγεται, καὶ τί διαφέρει
 τοῦ παντός iv. 26, 1, 3
 ὀλομελία xiii. 6, 8
 ὀλότης, ἐνότης τις iv. 26, 3
 ὀμαλότης θαλάττης vii. 2, 10. ὀμα-
 λυνθῆναι vi. 7, 7
 ὀμοειδῇ μόρια iv. 3, 1
 ὀμολογούμενος ἐπὶ πάντων vii. 1, 1.
 ὀμολογουμένως τῷ λόγῳ ταύτῳ i. 8,
 4. ὀμολογουμένως αὐτῷ ii. 4, 15
 ὀμοῦ πάντα χρήματα iii. 4, 28. xi.
 2, 3, 5. 6, 6
 ὃν pluribus modis dicitur x. 3, 3.
 ὄντως ὃν vi. 1, 2
 ὀξυτάτη ἐν αὐλοῖς xiii. 6, 8
 ὀποσοσοῦν ix. 1, 11
 ὀποστοσοῦν v.l.m. ibid.
 ὀποτεοῦν viii. 7, 1
 ὀπτικά καὶ ἀρμονικά xii. 2, 9
 ὀπώπαμεν ii. 4, 18
 ὀρατικὸν τί viii. 8, 2
 ὄρκος πλατύς ii. 4, 19
 ὄσαχῶς iv. 7, 4
 οὔ ἕνεκα iv. 2, 2
 οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον vii. 2, 2, 3, 6
 οὐλομελία xiii. 6, 8
 οὐρανὸς ὁ καλούμενος i. 8, 18
 ὀχείας ἐπὶ μιᾷς πληροῦσθαι i. 6, 8
 ὀψοποιητική v. 2, 8
 Π.
 Παγχάλεπον ii. 2, 19
 πάθος ποσαχῶς λέγεται iv. 21, 1.
 πάθη καὶ ἔξεις iv. 13, 3
 παιδαριῶδη i. M. 3, 1
 παμπάλαιοι i. 3, 6
 πᾶν τί, καὶ τί διαφέρει τῷ ὅλου iv.
 26, 3, 4. πάντως πάντη iii. 5,
 18
 παραβολή vi. 11, 9
 παράδειγμα καὶ εἰκὼν ταυτὸ xii. 5, 6.
 παραδειγματικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 παρανήτη νήτης πρότερον iv. 11, 4
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον ib.
 παρεγγύς vi. 16, 2
 παρεκάζειν τινί xiii. 5, 1
 παρελήλαται ii. 4, 19. †παρελήλατο
 ib. v.l.^h

- παρορᾶν μεγάληα xiii. 6, 7. παρεωρα-
 μένον ii. 1, 1
 πειθοῦς δεῖσθαι iii. 5, 2
 πενταξός xii. 2, 7
 πεπεμμένους i. 8, 7
 πέρας καὶ ἄπειρον iii. 2, 22. πέρας
 πράξεων viii. 6, 7. πέρας τί i. M.
 2, 10. πέρας ποσαχῶς λέγεται iv.
 17, 1
 περιγράφειν αὐτῷ γένος τι x. 7, 1
 περιέρρον, supervacuum, vi. 12, 12
 πεφρομισασμένα ii. 1, 5
 πῆλινος ἀνδριάς vi. 10, 11
 πῆρωμα vi. 9, 5. πῆρωσις vi. 16, 2
 πλασματίας λόγος xii. 2, 1. πλα-
 σματῶδες τί xii. 7, 24
 πλεοναχῶς ἔχειν iv. 5, 6
 πλήθος τί iv. 13, 1
 πλὴν absolute positum ii. 4, 15
 πλῆρες καὶ στερεόν i. 4, 9
 πλινθίνη οἰκία vi. 7, 12
 πνίγος καὶ ἀλέα v. 2, 7
 ποδιαία ix. 1, 12. xiii. 2, 9
 ποδότης vi. 12, 8
 πόθεν ποῖ xi. 2, 4
 ποιησόμενον passive iv. 15, 7. ποιήσις
 τί vi. 7, 6, 7. ποιήσεων spe-
 cies tres vi. 7, 3. ποιητικὰ καὶ
 παθητικὰ qua relatione dicantur
 iv. 15, 6. ποιητικῶν τεχνῶν ἀρχή
 v. 1, 5
 ποιὸν τί x. 12, 9. ποιὰ καὶ ποσά xiii.
 2, 17
 πολλάκις τῆς ἡμέρας viii. 3, 5
 πολλαπλάσιον iv. 15, 2. πολλαπλα-
 σίαισι xiii. 6, 2
 πολλοστημόριον iv. 15, 1
 πολύκαμπτα μένη iii. 5, 12
 πολυκαιρανὴ οὐκ ἀγαθόν xi. 10, 14
 ποσάκις ποσοί iv. 14, 2
 τὸ πότερον λέγεται πρὸς ἀμφοτέρω ix.
 5, 6. τὸ πότερον ἐν ἀντιθέσει ἀεὶ
 λέγομεν ix. 5, 1. ποτέρως ἔχει xi.
 10, 1
 πραγματεύεσθαι περί τι x. 7, 1
 πρακτικῶν τεχνῶν ἀρχή v. 1, 5
 [†πρινή, seu] πρὶν ἢ vi. 16, 1
 προαίρεσις, ἀρχή iv. 11, 3
 προαπορεῖν ii. 1, 3
 προασκεῖν i. M. 1, 3
 προδοξάζειν iii. 6, 8
 προελθεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ii. 1, 2
 προενεργεῖν viii. 5, 1
 προεπίστασθαι iii. 3, 5
 πρὸ ἔργου ἐστὶ πρὸς— vi. 6, 1
 †προθέσεις v.l.i. seu προσθέσεις i.
 2, 5
 προπηλακίζειν τινά ii. 2, 4
 προσαποκριτέον iii. 4, 19
 προσαποφραίνειν xiii. 2, 15
 προσγίνεσθαι ἢ ἀπογίνεσθαι viii. 7, 2
 προσγίλχεσθαι i. 5, 3. xiii. 3, 11
 προσδιωρισμένα iii. 3, 9
 προσεπιτίθημι i. 5, 15
 †προσηρμοσμένος λόγος iii. 4, 22
 ἐκ προσθέσεως λόγος vi. 5, 1. ἐκ προσ-
 θέσεως quid vi. 5, 6
 προσκατηγορεῖσθαι ix. 2, 9
 προσπεφικέναι iv. 4, 1
 πρὸς τι ποσαχῶς λέγεται iv. 15, 1
 †προσυπακούεσθαι iii. 8, 6
 πτώσεις καὶ κατηγορίαι xiii. 2, 10
 πύριμος ἀήρ viii. 7, 5
 πυρρόν ix. 3, 5
 P.
 ῥεῖν et μένειν xii. 9, 21
 ῥῆμα, vocabulum vi. 16, 6
 ῥυθμοῦ μέτρον τί xiii. 1, 11
 ῥυσμός Democrito quid i. 4, 11.
 vii. 2, 1
 Σ.
 Σ in symphoniam coit cum π, κ, τ,
 xiii. 6, 6
 σαίνειν τὴν ψυχὴν xiii. 3, 5
 σιμόν, κόλλη ρίς v. 1, 6
 —σις finita verbalia x. 9, 3. actum
 significant x. 9, 7
 σκέλους partes, μηρὸς et κνήμη iv. 6,
 13
 σκεπαστικὸς χρηματῶν vii. 2, 8
 σκιαγραφία iv. 29, 2
 σκυτική τέχνη ii. 2, 4
 σμα— i. 9, 35
 σοφίζόμενα μυθικῶς ii. 4, 14
 στάσις καὶ κίνησις v. 1, 4. στατική
 καὶ κινητική ἀρχή viii. 8, 1. στα-
 τικόν iv. 12, 5
 στοιχεῖον ποσαχῶς λέγεται iv. 3, 1.
 U 4

- στοιχείον metaphorice quid iv. 3,
4. στοιχειωδέστατον πάντων i. 8, 3
συγκεφαλαιούσθαι ix. 1, 1
συγκέεται [†συγκέεται], compositum
sit viii. 10, 4
σύγκρισις καὶ διάκρισις i. 3, 9
σκαφάντης τέλειος iv. 16, 2
συμβαίνουνσι δύο ἁμαρτίαι εἰς μίαν δό-
ξαν xii. 8, 8
†συμπεπεμμένους i. 8, 7
συμπεφυκέναι iv. 4, 1, 2
συμπλεκόμενον λέγεσθαι iv. 2, 13.
συμπλεγμένων θάτερον ἀληθεύεται
x. 6, 17. συμπλοκή καὶ διαίρεσις
v. 4, 3. συμπλοκή tantum duo-
rum iii. 4, 23
σύμφασιν ἀληθές εἶναι iii. 7, 7
σύμφυσις et ἀφή differunt iv. 4, 2.
σύμφυσις non est ubi non est
tactus x. 12, 15. συμφύσει εἶναι
xi. 3, 3.
συμφωνία τί vii. 2, 7
†συναληθεύεσθαι x. 6, 9. v.l.^k.
συνάμφω vii. 2, 9. συναμφότερον x.
5, 10
συναναγκάζειν i. 3, 10
συναπόφασις ix. 5, 10
συνάπτειν ἢ ἀφαιρεῖν v. 4, 3
σύναισις x. 12, 14
συνδεδουασμένος vi. 5, 1
συνδιαρθροῦν i. 8, 11
σύνεγγυς τούτῳ ii. 6, 5
συνεδρεῖν τῷ λόγῳ i. 5, 14
συνείρειν xiii. 3, 10
σύνεχον τί iv. 23, 4. συνεχές τί x.
12, 13. †συνεχεῖα ἐν iv. 6, 21
v.l.f.
σύνθετος οὐσία iv. 24, 3
σύνολος οὐσία vi. 11, †16. v.l.ⁱ, 17.
σύνολον ζῶον vi. 10, 13. σύνολον
τί ii. 1, 11. vi. 3, 2. xii. 2, 17.
συνουσία ψυχῆς vii. 6, 8
συστοιχία decem principiorum i.
5, 6. συστοιχία κατηγορίας ix. 3,
10. 8, 4. συστοιχία ἐναντίων iii.
2, 21
σχῆμα, τάξις, θέσις i. 4, 11. vii. 2, 1
σχίζόπου ζῶον vi. 12, 8. σχιζοποδία
vi. 12, 8
σχολῇ, ægre, vix ii. 3, 10. 4, 28
σφαῖρα τί vi. 8, 5
σάρουσιν xii. 2, 7
T.
Ταῦτα τίνα iv. 15, 5. ταῦτα ποσα-
χῶς λέγεται iv. 9, 1
ταυτόματα τῶν θαυμάτων i. 2, 15
ταυτότης ii. 1, 9. ταυτότης, ἐνότης
τις iv. 9, 3
τάχος duplici significat. ix. 1, 11
τελειομένοιο χρόνιο ii. 4, 19
τέλειον ποσαχῶς λέγεται iv. 16, 1.
τέλειον τί ix. 4, 2. τέλειον, τὸ
ἔχον τέλος iv. 24, 2
τελείως ἀπολωλέναι iv. 16, 4
τελευτῇ per metaphoram τέλος di-
citur iv. 16, 4
τέλος, πέρας ἐστὶ i. M. 2, 10. τέλος
ἐπιθεῖναι vii. 1, 1
τετραγωνίζειν τί ii. 2, 9
τετραξός xii. 2, 7
τετράπηχυ x. 6, 10
τετρας, mater solidorum xiii. 3, 9
†τέτρασι v.l.ⁱ. pro τέτταρσι xi. 8,
10
τηκτὰ, ἐξ ὕδατός ἐστι iv. 24, 1.
τηκτῶν unitas, et ultimum sub-
jectum iv. 6, 15
τί ἐστι πλεοναχῶς λέγεται vi. 4, 12.
τί ἐστι quot modis sit v. 1, 6.
τί ἦν εἶναι, et substantia rei i.
10, 2. τί ἦν εἶναι, quid sit vi.
4, 1, 4, 5. qualem finitionem
requirat i. M. 2, 10. quorum sit
vi. 5, 7. τί ἦν εἶναι, et ἕκαστον,
idemne an diversa sint vi. 6, 1.
τί ἦν εἶναι, ἐπιστήμη ἐστὶν ἕκαστου
vi. 6, 6. τί ἦν εἶναι unum illis
est, quibus una est substantia
vi. 13, 3
τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον i. 3, 6
τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι i. M. 1, 2
τμήματα κύκλου vi. 10, 10
τόδε τι quid, et quibus insit vi.
4, 9
ποσαυταχῶς iv. 2, 4. 7, 4
τριτημόριον iv. 15, 1
τριτοστάτης παραστάτου ὕστερον iv.
11, 4

τροπή Democrito quid i. 4, 11.

vii. 2, 1

τρόπις πλοίου iv. 1, 1

τύπω εἴρηται vi. 3, 3

τυφλὸς τίς iv. 22, 4. viii. 3, 5

Υ.

Υγιαίνει ἄνθρωπον ὁ ἰατρεῖων i. 1, 8

υγιαίνων ἐστίν, et υγιαίνει, idem sunt

iv. 7, 5

υγιεινὸν pluribus modis dicitur iii.

2, 1. x. 3, 3

ἰδατοθρέμμενες ἰχθύς ii. 4, 16

ἰλική οὐσία vii. 4, 1. viii. 7, 7

ἰπάλληλα iv. 10, 4

ἰπάτη et νήτη, extremæ ix. 7, 2

ἰπεπιμόριον iv. 15, 3

ἰπερέχον et ἰπερεχόμενον qualem rela-

tionem habeant iv. 15, 4

ἰπέρθυρον vii. 2, 2

ἰπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι x. 3, 1

ἰποδύεσθαι ταῦτ' ὅ σχῆμα iii. 2, 19

ἰποθαίμεθα viii. 4, 2

ἰπόπου ζῶον, τὸ πόδας ἔχον vi. 12, 10

ἰφημιόλιον iv. 15, 3

Φ.

Φαῖδον χρῶμα τί iii. 7, 2

φάκελος, δεσµῶ ἔν iv. 6, 11. φάκε-

λος, συνδέσµῳ εἷς vii. 2, 2

φαιλακροὶ οὐ κολοβοί iv. 27, 4

φάραγξ iii. 4, 40

φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀντικείμεναι οὐκ

ἀληθεύονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ x. 5, 6,

8, 6, 16

φθορὰ τί x. 11, 4

φλεγµατώδεις ἄνθρωποι i. 1, 6

φρινικὸν et φαῖδον colores inter al-

bum et nigrum medii ix. 7, 2

φορὰ xi. 2, 1

φρόνησις, αἴσθησις iii. 5, 10

φύεσθαι quæ dicantur iv. 4, 1

φύσις, v producto et correpto iv.

4, 1. φυσικοῦ ἀνωτέρω τι [τι v.l. c.]

iii. 3, 4. φυσιολόγοι i. 5, 11

X.

Χαλκικὰ σκεύη iv. 4, 3

χάος omnium primum i. 4, 1

χαριεστέρως λέγοντες xi. 10, 4. χαριε-

στάτων ζήτησις x. 2, 5

χάριν ἡδονῆς ii. 4, 13

χολώδεις ἄνθρωποι i. 1, 6

χρῶα xiii. 6, 11. χροιά xiii. 3, 15

χυμοί, succi, unum esse dicuntur iv.

6, 15

χωλαίνειν iv. 29, 6

χωρὶς τίνα x. 12, 11

Ψ.

Ψ, συμφωνία xiii. 6, 6

ψελλίζεσθαι i. 4, 3. ψελλίζεσθαι

videtur prisca philosophia i.

10, 2

ψευδὴς ἄνθρωπος iv. 29, 5. ψεῦδος

παραχῶς λέγεται iv. 29, 1

ψόφος, de murmure tonitruum vi.

17, 4

ψυχῇ εἶναι, et ψυχῇ, idem vi. 10, 16.

vii. 3, 3

Ω.

Ὀικοδόμηκεν viii. 6, 9

ὥς ἐπ' ἑλαττον ix. 8, 9: ut ὥς ἐπι-

τοπολύ x. 8, 4

ὠσανεί vi. 11, 5

INDEX RERUM

QUÆ IN METAPHYSICIS

MEMORABILIORES VISÆ SUNT.

- ACCIDENS** quid sit, cur sit, et cur non ejus scientia v. 2, 3, 13. quot modis dicatur iv. 30, 1. non accidit accidenti iii. 4, 23. aliud aliis prius iv. 2, 12. accidentia non sunt per se iv. 9, 2. sunt infinita iii. 4, 18. per accidens dici vi. 6, 10. per accidens unum iv. 7, 1. per accidens unum esse quæ dicantur iv. 6, 1
- Acrida** sitim movent v. 3, 2
- Actus** quid sit, et quale viii. 6, 1. potentia et omni principio mutativo prior est viii. 8, 1. potentia melior viii. 9, 1
- Acutus** angulus recti pars vi. 10, 2
- Admiratio**, philosophiæ initium i. 2, 9, inquirendi nobis occasionem præbuit i. 2, 15
- Admittenda** quæque ut sint i. M. 3, 3
- Ægyptiis** sacerdotibus otium ad tractandas disciplinas datum i. 1, 16
- Æqualia** quæ iv. 15, 5. ix. 5, 7. xii. 7, 25. æquale ut magno et parvo sit oppositum ix. 5, 1
- Aer** aqua prior, at prima omnium causa i. 3, 8
- Æternum** esse nequit e quo primo corrupto aliquid factum est i. M. 2, 8. æterna ex elementis composita esse non possunt xiii. 2, 1. æternis nihil mali nec ullum delictum inest viii. 9, 3. æterno quoddam primum xiii. 4, 7. æterna cur sint alia, alia corruptibilia, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. æterni quomodo sunt dii si alimento indigent ii. 4, 13
- Affectio** seu dispositio quot modis dicatur iv. 19, 1
- Affirmandum** aut negandum esse unum quippiam de uno iii. 7, 1
- Album** et nigrum an contraria, et quid sint ix. 7, 7
- Alcmæonis** Crotoniæ opinio i. 5, 7
- Alimentum** omnium rerum humidum est i. 3, 5. alimento indigentia an æterna ii. 4, 13
- Aliud** alius gratia esse i. M. 2, 2
- Altitudo** quid iv. 13, 2
- Amicitia** et discordia rerum principia statuuntur i. 4, 2, 6
- Amor** et concupiscentia, rerum principium i. 4, 1
- Anaxagoras** Clazomenius infinita principia statuit i. 3, 9. mentem principium facit xiii. 4, 5. mente ceu machina utitur ad mundi fabricationem i. 4, 5. an duo statuerit elementa i. 8, 10, 14. omne in omni mixtum dixit iii. 5, 5. 4, 28. omnia una esse dixit ix. 6, 6. τὴν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν statuit principium ceu materiam i. 7, 3. dixit esse aliquid inter contradictionem iii. 7, 8. Anaxagoræ opinio de mente i. 3, 17. dictum, tales esse res quales putentur iii. 5, 13. opinio de speciebus xii. 5, 3. ratio infirma i. 9, 11
- Anaximandri** μῦθος xi. 2, 3
- Anaximenes** ærem primam causam statuit i. 3, 8
- Anima** animalis et corpori quid sit vi. 10, 13
- Animalia** ut vitam tueantur i. 1, 3. sensus beneficio primum memoriam, deinde prudentiam aut disciplinarum capacitatem consequuntur i. 1, 2. animalium principium alii alibi locant iv. 1, 1. animalibus ceteris et nobis diversa sæpe videntur iii. 5, 9. animalia quædam etiam dissecta vivunt vi. 16, 2
- Antiquissimum** quodque honoratissimum i. 3, 6
- Antisthenis** opinio confutata iv. 29, 4

Antistheneorum dubitatio vii. 3, 7
 Apparentia an vera omnia iii. 5, 2, 10.
 apparens, non omne verum est iii. 5, 23, 6, 4
 Appetitus ad faciendum impellit viii. 5, 3
 Aquam rerum principium statuit Thales i. 3, 5. Aqua humidis naturæ principium est i. 3, 5
 Architecti cur manuariis operis præponantur i. 1, 11
 Archytæ definitiones vii. 2, 9
 Argentum stanno simile vii. 3, 7
 Arguendi qui iii. 5, 3
 Aristippus sophista ii. 2, 4
 Arithmetica geometrica exactior i. 2, 5. arithmeticorum theorematum sunt etiam de sensilibus xiii. 2, 21
 Ars cur magis scientia, quam peritia i. 1, 12. quomodo fiat i. 1, 5. nata ex usu rerum i. 1, 5. arte aut sponte cur fiant quædam, quædam non vi. 9, 1. artifices empiricis sapientiores i. 1, 10, 17
 Astrologia rerum cælestium una ii. 2, 23. astrologiæ objectum ii. 2, 26, 27. initium et mensura quæ ix. 1, 15
 Atlas cælum sustinens iv. 23, 3
 Aurum igni simile ix. 3, 5
 Auscultationes secundum consuetudines accidunt i. M. 3, 1
 Axiomatum omnium principium iii. 3, 12. axiomatum mathematicorum et substantiæ an eadem scientia iii. 3, 1

B.

 Beatissima vita ceteris minus prudens ii. 4, 17
 Bilis materia prima vii. 4, 1
 Bina esse pleraque in rebus humanis i. 5, 7
 Bonum et perfectum metaphorice dicuntur etiam de malis iv. 16, 2. bonum et optimum quomodo sit in universi natura xi. 10, 1. bonum et malum an principia xi. 10, 6

C.

 Calvities non est mutilatio iv. 27, 4
 Causa quot modis dicatur iv. 2, 1. quatuor modis dicitur i. 3, 1. causæ dicuntur multipliciter iv. 2, 10. causarum modi iv. 2, 9. causarum modi quatuor iv. 2, 6. causas considerare, uniusne an plurium scientiarum sit ii. 1, 5. causarum genera omnia contemplari uniusne an plurium scientiarum sit ii. 2, 1. causæ primæ quæ iv. 5, 5. causæ mutuae seu reciprocae iv. 2, 5. causas materiales plerique

rerum principia statuerunt i. 3, 3. causæ omnes principia sunt iv. 1, 3. causæ omnes perpetuæ v. 1, 10. causæ unius sæpe multæ iv. 2, 4
 Celeritas, dupl. signif. ix. 1, 11
 Cerebrum, animalium principium iv. 1, 1
 Chaos, principium xiii. 4, 4
 Chordæ septem xiii. 6, 5
 Circuli continuïtas omnium linearum maxima iv. 6, 22
 Cæcus qui iv. 22, 4. viii. 3, 5. cæcitas, privatio quædam est iv. 22, 2
 Cælum quod dicitur i. 8, 18. cælum an principium xiii. 4, 4. cælum harmoniam esse ac numerum statuerunt Pythagorici i. 5, 8. per cælum ferri decem i. 5, 10. cælum Pythagoricum xiii. 3, 4
 Cogitatio seu νόησις vi. 7, 7. triplex v. 1, 5. cogitationis ejusdem est planum facere quid et an sit v. 1, 3
 Cognito potissimum ex visu i. 1, 2. cognitionis finis quis iv. 16, 4
 Colores an tales quales videntur eminus iii. 5, 24. colorum unitas, et compositio ix. 2, 5
 Compositum est, quidquid ex elementis constat xiii. 2, 1
 Concentus quid vii. 2, 7
 Considerari nunquodque ut possit optime xii. 3, 8
 Consuetæ, notiora i. M. 3, 1
 Contemplatio substantiarumne solummodo sit, an etiam accidentium ii. 2, 18. contemplationis finis veritas; actionis opus i. M. 1, 5. contemplativæ scientiæ ceteris præoptandæ, et inter has ipsas prima philosophia v. 1, 11
 Continens quid iv. 23, 4
 Continuum quid iv. 6, 12. continuum, unum dicitur iv. 6, 11. continuum, natura vel arte iv. 6, 11. continuïtate unum iv. 6, 21
 Contradictio non capit medium iv. 4, 8. contradictiones simul prædicari non possunt iii. 4, 26. contradictiones non sunt simul veræ iii. 6, 10. contradictionis partem alteram veram esse necesse est iii. 8, 3. contradictiones et contraria an simul sint iii. 5, 4. contradictio et contrarietas non sunt idem ix. 4, 8
 de Contrarietate ix. 4, 1. contrarietas, differentia quædam est iii. 2, 12. ix. 3, 10. an medium esse possit ix. 5, 5. contrarietas prima, habitus et privatio ix. 4, 8
 Contraria quæ ix. 4, 11. contraria, specie diversa ix. 10, 1. contraria

- quot modis dicantur iv. 10, 2. multis modis dicuntur ix. 4, 3. contraria uni unum ix. 5, 1. contrarium corrumpit contrarium xiii. 4, 11. contraria eidem simul inesse non possunt iii. 6, 10. contraria non mutantur xi. 1, 5. contraria omnia materiam habent, et potentia sunt eadem xi. 10, 11. contrariorum sæpe eadem causa iv. 2, 5. contrariorum eadem quodammodo species vi. 7, 5. contrariorum nullum proprie principium est omnium xiii. 1, 1
- Convitium pugnam parit iv. 1, 1. 24, 2
- Cor, animantis principium iv. 1, 1
- Corpus quid iv. 6, 24. 13, 2. unde constet i. 9, 23. sine quibus esse nequeat ii. 5, 3. minus substantia est quam superficies ii. 5, 3. corporum causæ iv. 2, 7. elementa iv. 3, 2. corpus physicum an conflatum e numeris xiii. 3, 4. corpora sensilia multas habent numerorum affectiones xiii. 3, 2
- Corrumpuntur omnia in ea nude orta sunt ii. 4, 21. corruptio unius, generatio est alterius i. M. 2, 8. corruptio per accidens vii. 5, 3. corruptionis causam Empedocles statuit discordiam ii. 4, 15
- Corruptibilia cur sint alia, alia æterna, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. corruptibilem et incorruptibilem an eadem principia ii. 4, 11
- Cratylus, Platonis præceptor i. 6, 2.
- Heraclitum reprehendit iii. 5, 18
- D.
- Decipimur in iis quæ non novimus iii. 3, 7
- Definibile cur unum sit, cujus ratio definitio dicitur vi. 12, 1
- de Definitionibus dubitationes vii. 6, 1. definitio quid vi. 5, 7. 4, 10. numerus quidam est vii. 3, 9. unde fiat iii. 7, 8. quomodo sit una oratio vii. 6, 2. si quid addatur aut dematur, non manet eadem vii. 3, 10. definitioni quæ insint vi. 12, 5
- Democritus et Leucippus quæ posuerint elementa i. 4, 9. vacuum et plenum peræque in omni parte esse dixit iii. 5, 5. e duobus unum, et ex uno duo fieri posse negat vi. 13, 9. dixit aut nihil esse verum, aut nobis obscurum iii. 5, 9. tres rerum differentias statuit vii. 2, 1. Physica leviter attigit xii. 4, 3
- Demonstratio omnino esse nequit ii. 2, 14. iii. 4, 2. demonstrationis principium non est demonstratio iii. 6, 2
- Demonstrativæ scientiæ omnes utuntur axiomatibus ii. 2, 14
- Denarius numerus videtur esse perfectus i. 5, 3. denarii numeri compositio xii. 7, 16
- Densum et rarum primæ subjecti differentię i. 9, 28
- Dentes quædam abjiciunt septimo anno xiii. 6, 5
- Deus omnibus principium et causa est i. 2, 14. an invidus i. 2, 13. Deos principia faciunt veteres theologi ii. 4, 12. Deos esse, sed humana specie ii. 2, 22. xi. 8, 20. dii quomodo sunt æterni, si alimento indigent ii. 4, 13
- Dialecticæ expertes erant prisci i. 6, 7. Dialecticæ ac sophisticæ affinitas et differentia ii. 2, 19, 20
- Dici uno modo, et dici de omnibus nihil potest iii. 8, 1
- Dies e matutino tempore fieri ut dicatur i. M. 2, 7
- Differentia est alteritas ii. 2, 12. differentiarum multiplex ratio vii. 2, 2. differentias qui ceterorum causas statuerint i. 4, 10. differunt omnia, quorum est aliqua differentia, aut genere aut specie ix. 3, 9
- Digitum variatio iii. 6, 7
- Diogenes aerem aqua priorem statuit i. 3, 8
- Discens fit sciens i. M. 2, 6. faciendo acquirit scientiam viii. 8, 7
- Disciplina omnis per quæ fiat i. 9, 27. disciplinæ principium iv. 1, 1
- Dispositio seu affectio quot. modis dicatur iv. 19, 1
- Dissimilia quot modis dicantur iv. 10, 1
- Distantia extrema, maxima ix. 4, 2. distantie extremæ unius rei non sunt plures quam duæ ix. 4, 4
- Diversa quæ dicantur iv. 9, 4. diversa specie quæ iv. 10, 4
- Divina scientia duplex i. 2, 14. diviniissima, honoratissima i. 2, 14
- Docent, qui rei cuiusque causam reddunt i. 2, 5
- Dubitans et admirans, videtur ignorare i. 2, 10. dubitans seu hæsitans, vincto similis ii. 1, 2. dubitantium ignoratio sanabilis iii. 5, 3
- Dubitatio proba, expeditam viam aperit ii. 1, 2. dubitationis utilitas; et de quibus primum dubitandum ii. 1, 1
- Ductor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum xi. 10, 2
- Dulce non omnibus idem iii. 4, 8

Duo, multa sunt ix. 6, 2, 3. multitudo exigua xiii. 1, 19

Duplæ literæ, symphonia sunt xiii. 6, 6

Duplex, multiplex est ix. 6, 2. duplum et binarius numerus non sunt idem i. 5, 16

E.

Eadem quæ iv. 15, 5. quot modis dicantur iv. 9, 1. eadem specie quæ iv. 10, 5

Eclipsis quid vii. 4, 8. eclipsæ causæ vii. 4, 7

Elementum quid vi. 17, 12. quot modis dicatur iv. 3, 1. elementum cuiusque quod iv. 3, 6. elementum ac principium, universale xii. 10, 5. elementa an scibilia xii. 10, 4. elementa omnium entium quærere, aut haberi posse opinari, verum non est i. 9, 31. elementa entium inveniri nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicuntur i. 9, 31. elementa compositis insunt x. 1, 9. non prædicantur de iis, quorum elementa sunt xiii. 1, 18. elementa plura qui statuunt, coguntur et ipsi tot ens et unum dicere, quot aiunt esse principia ii. 4, 27. elementa et principia quomodo se habeant ad bonum et malum xiii. 4, 2. elementum corporum quale i. 8, 4. elementa materialia quatuor i. 4, 8. elementorum concretio et discretio rerum ortus et interitus i. 3, 8, 9. elementa Empedoclis ii. 3, 2

Empedocles quæ principia statuerit i. 4, 3, 5, 7. ignem, terram, aquam et aerem principia statuit i. 7, 1. materiam rerum ponit in quatuor corporibus i. 8, 7. quatuor elementa primam rerum causam statuit i. 3, 8. amicitiam elementum ponit xiii. 4, 5. corruptionis causam statuit dissidium ii. 4, 15. os ratione esse dicit i. 10, 2. refutatur xi. 10, 7. Empedoclis $\psi\epsilon\lambda\lambda\iota\sigma\mu\omicron\iota$ i. 4, 3. Empedoclis materia quæ i. 10, 3. elementa ii. 3, 2. Empedoclis amicitia an principium rerum ii. 1, 13. $\phi\acute{o}\varsigma$ iv. 4, 5. Empedocli unum ens ii. 4, 26. Empedoclis versus ii. 4, 16, 18. locus de natura iv. 4, 5. loci duo quibus tradit sapientiam mutari cum habita iii. 5, 11

Ens quot modis dicatur iv. 7, 1. pluribus modis dicitur iii. 2, 1, 3. v. 2, 1. viii. 1, 2. totidem modis dicitur quot unum ix. 2, 4. duplex est xii. 3, 10. ens unum i. 5, 11. ens et unum, an sint substantiæ eorum quæ

sunt ii. 4, 24. ens mutari necesse est iii. 8, 8. entis causæ primæ iii. 1, 2. species tot quot unius iii. 2, 8. entis species omnes contemplari unius est scientiæ iii. 2, 6. entis proprietates contemplari philosophi est iii. 2, 18. entia contemplari unius est scientiæ iii. 2, 4. entia omnia an ex iisdem principiis xi. 10, 9. entia et substantia sunt fere ex contrariis iii. 2, 21. entium alia sensilia, alia non i. 8, 16. entia ejusdem originis, cur alia æterna, alia corruptibilia ii. 4, 14. ens primum quid vi. 1, 1. non ens multipliciter dicitur xiii. 2, 8

Epicharmi et Xenophanis opinio iii. 5, 17. Epicharmi dictum xii. 9, 17

Esse pluribus modis dicitur iv. 7, 1, 11, 7. vii. 2, 3. esse idem et non esse non potest iii. 4, 1. esse huic hoc, significat hoc huic accidere iv. 7, 1. esse in aliquo iv. 23, 4. esse ex aliquo iv. 24, 1. esse per se iv. 7, 6

Eudoxi opinio de speciebus xii. 5, 3. sententia de solis et lunæ latione xi. 8, 9. ratio infirma i. 9, 11

Eveni pentameter de rebus coactis iv. 5, 2

Euryti numeri et calculi xiii. 5, 7

Ex aliquo esse quot modis dicatur iv. 24, 1. ex aliquibus esse, dupliciter dicitur xiii. 5, 4. ex aliquo aliquid dupliciter vii. 4, 2

Exactum quid in se habere soleat i. M. 3, 2

Experientia quid, et qua re ab arte differat i. 1, 8. scientiæ et arti similis i. 1, 4. artem peperit i. 1, 5. ex memoria accedit hominibus i. 1, 4

Expositione non fiunt unum omnia i. 9, 29

Extrema idem fieri per accidens vi. 6, 3

F.

Fabricator domus, non simul facit ejus accidentia v. 2, 2

Falli non in omnibus par est iii. 4, 44 Falsum quid iii. 7, 1. quot modis dicatur iv. 29, 1. falsæ res quæ iv. 29, 5

Febriticanti prodest aqua mulsa v. 2, 13

Fieri quot modis res dicantur vi. 7, 1. fieri tribus modis res dicuntur vi. 7, 3. fieri omne ex ente; ex non ente nihil fieri x. 6, 4. fieri simpliciter aut non simpliciter quo discrimine dicatur vii. 1, 8. fieri arte aut sponte cur soleant quædam, quædam non vi. 9, 1. fieri hoc ex hoc duobus modis dicitur i. M. 2, 5. quod fit, ab aliquo et ex aliquo fit vi. 8, 1, 7,

1. viii. 8, 5. non fit quod ut species vel ut substantia dicitur vi. 8, 1
- Figura, ordo, positura i. 4, 11
- Finis quot modis dicatur iv. 17, 1
- Flumen idem an bis inscendi possit iii. 5, 18
- Fortuna, imperitiæ filia i. 1, 5. fortunæ et casui fortuito non est committenda tanta res i. 3, 15
- de Futuro peritis credendum potius quam imperitis iii. 5, 25
- G.
- Generatio e contrariis est xiii. 4, 10. generatione posterius an prius substantia xii. 2, 14. generationis incrementa et progressus xii. 2, 14. generationum species vi. 7, 1. generationum et motuum species vi. 7, 7
- Genus quot modis dicatur iv. 28, 1. genus quid iv. 28, 3. ix. 3, 9. speciei pars iv. 25, 3. sine speciebus suis esse nequit ii. 3, 7. generis cuiusque mensura prima quæ iv. 6, 22. genere unum iv. 6, 26, 27. genere diversa quæ iv. 28, 4. genere quæ differant ix. 3, 9. e genere alio in aliud transire non datur, nisi per accedens ix. 7, 3. genera dividua in species ii. 3, 9. an pro elementis et principiis sumenda ii. 3, 1. cur elementa esse nonnulli statuunt iv. 3, 6. generum principia ii. 3, 11. generum extremæ progenies, simplices ipsi generibus x. 1, 12. genus summum iv. 6, 17. genera prima quæ ii. 3, 6. x. 1, 9. genera prima, esse principia ii. 3, 1
- Geometræ munus iii. 2, 24. geometræ nihil falsi ponunt xiii. 2, 10. geometras ut arguerit Protagoras ii. 2, 27. geometricæ lineæ quales ii. 2, 27
- Glaciei definitio vii. 2, 7
- Globus quid vi. 8, 5
- Grammatica, una cum sit, omnes tamen contemplatur voces iii. 2, 5
- Gustus aliis aliis iii. 5, 8
- H.
- Habere quot modis dicatur iv. 23, 1
- Habitus quot modis dicatur iv. 20, 1
- Harmonice septem xiii. 6, 5. harmonica disciplina ii. 2, 24
- Hellen, Hellenum seu Græcorum progenitor iv. 28, 1
- Heracitus Ephesus ignem primam rerum causam statuit i. 3, 8. idem esse, et non esse opinatus est iii. 3, 10. dixit omnia esse et non esse iii. 7, 8. 8, 2. Heraclitæ rationes xii. 4, 1. Heraclitus a Cratylo reprehensus iii. 5, 18
- Hermotimi Clazomenii opinio de mente i. 3, 17
- Hesiodus deos fecit principia ii. 4, 12. Hesiodi locus de amore, velut rerum principio i. 4, 1
- Hippasus Metapontinus ignem primam causam statuit i. 3, 8
- Hipponis opinio futilis i. 3, 7
- Homerici veteres xiii. 6, 7
- Homo quid significet iii. 4, 11. homo, unus homo, et ens homo, idem sunt iii. 2, 7. hominis causa, velut materia, quæ vii. 4, 5. homines æterni ii. 2, 22
- I.
- a Janua quis aberret? i. M. 1, 2
- Ideæ quid xii. 4, 6. quibusdam sunt primæ substantiæ vi. 6, 4. quarum rerum sint xiii. 4, 9. an rerum causæ i. 9, 1. an numeri xii. 7, 2. ideæ et mathematici numeri an idem xii. 1, 4. ideæ an idea prior xii. 8, 14. ideæ non esse xii. 4, 6. ideis plane sublatis mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt xii. 8, 5. de ideis dubitationes xii. 10, 1
- Idem quot modis dicatur iv. 9, 1. multis modis dicitur ix. 3, 2. idem eidem simul esse et non esse impossibile iii. 3, 9
- Identitas unitas quædam est iv. 9, 3
- Ignis a quibusdam statuitur principium rerum i. 8, 4
- Ignorantia dubitantium facile sanabilis iii. 5, 3
- Il liberale ut in commerciis est, sic etiam in sermone i. M. 3, 2
- Imaginatio non idem quod sensus iii. 5, 23
- Impar, mali natura est xiii. 4, 11
- Imperitia fortunam peperit i. 1, 5
- Impossibilia quot modis dicantur iv. 12, 6, 12
- Impotentia quid iv. 12, 8. impotentia et impotens viii. 1, 8
- In aliquo esse iv. 23, 4
- Inæquale quid xiii. 1, 5
- Indifferentia quæ iv. 6, 15
- Individuum quot modis quodque ii. 3, 9. individua duum generum ix. 1, 4. individua, ut Callias, Socrates, sunt ratio cum materia ix. 9, 4. in individuis non est aliud prius, aliud posterius ii. 3, 11
- Inexercitatorum mos i. 4, 4
- Infinitem qui statuunt, non animadvertunt se boni naturam tollere i. M. 2, 9. infinitorum scientia an possit concipi ii. 4, 1

- Ion, Ionum progenitor iv. 28, 1
 Italica philosophia i. 6, 1. 5, 15. Italici principium statuunt infinitum i. 7, 2
 Judicari de singulis recte an possit iii. 6, 1
 Juramentum deorum i. 3, 6
 L.
 Latum non est genus alti, seu excelsi i. 9, 24
 Latitudo quid iv. 13, 1
 Leucippus et Democritus quæ posuerint elementa i. 4, 9
 Liber qui i. 2, 11. liberis pauciora licent quam servis xi. 10, 3
 Ligna glutine uniuntur iv. 6, 11
 Luminis definitio vii. 2, 6
 Linea quid iv. 6, 24, 25. 13, 2. vii. 3, 1. minus corpus quam unitas et punctum ii. 5, 3. lineæ et puncti eadem ratio i. 9, 25. lineæ individuae ibid. lineæ geometricæ quales ii. 2, 27
 Liquabilia omnia sunt aquea iv. 4, 7. 24, 1. liquidum unitas et ultimum subiectum iv. 6, 15
 Locus rei sensibilis iii. 5, 22
 Longus sermo quid xiii. 3, 13
 Longitudo quid iv. 13, 1. quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 22. xiii. 2, 14, 3, 9
 Lycophronis sententia de scientia vii. 6, 8
 M.
 Magi primam generationem bono tribuunt xiii. 4, 5
 Magnitudo quid dicatur iv. 13, 1. ex indivisibilibus composita esse nequit xii. 8, 10. magnitudinis species iv. 13, 1. magnitudines et colores an tales quales ceruntur eminus iii. 5, 24. magnitudinum compositio xiii. 3, 9
 Majori si quid addas aut demas, minus animadvertitur quam si minori ix. 1, 13
 Malum, elementorum alterum xi. 10, 6. mali natura, impar xiii. 4, 11. mala bonis plura i. 4, 2
 Materia quæ dicitur vi. 7, 2. quid vi. 3, 3. duplex est vi. 10, 18. 11, 11. vii. 6, 6. non mutat speciem ix. 9, 4. materiæ ejusdem rei quodque plures vii. 4, 2. materiam quam dicat Aristoteles vii. 1, 6. materia subjecta quæ i. 6, 10. materia prima iv. 4, 7. viii. 7, 5. materia prima et ultima iv. 6, 28
 Mathematica, contemplativa est scientia v. 1, 8. 10. Mathematicæ et physicæ differentia v. 1, 9. mathematicæ disciplinæ in Ægypto primum cœperunt i. 1, 16. mathematicas disciplinas primi attigerunt Pythagorei i. 5, 1. mathematicarum disciplinarum contemplatio iii. 1, 1. mathematicus qui dicitur iii. 2, 10. mathematici circuli vi. 10, 17. mathematici numeri an idem cum ideis xii. 1, 4. mathematica materia i. 9, 28. mathematica sintue, an non xii. 1, 3. an sint entia xii. 4, 1. quomodo sint entia xii. 3, 1. sint ne a sensibilibus separata xii. 1, 6. non sunt a sensibilibus separata xii. 2, 1. mathematica et ideæ an conferant entibus xiii. 3, 10. mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum xii. 8, 5
 Maximum quod ix. 4, 2. maximum in quoque genere, perfectum ix. 4, 2
 Media quæ dicantur ix. 7, 2. media, in eodem genere sunt, in quo illa quorum sunt media ix. 7, 3, 5. media e contrariis esse necesse est ix. 7, 1. mediæ inventio ii. 2, 9
 Megaricorum opinio viii. 3, 1
 Melissi unum i. 5, 12
 Melius semper prius ii. 3, 11. melius desinit in contrarium i. 2, 16
 Mens causa mundi et rerum cæterarum i. 3, 16. sola immista et pura i. 8, 13. mens animæ nostræ, ad res natura manifestissimas cæcutit i. M. 1, 3. mentem cum corpore mutari sensit Parmenides iii. 5, 12
 Mensura quid ix. 1, 9. mensuram rerum omnium Protagoras facit hominem ix. 1, 20. mensura numerorum exactissima ix. 1, 13
 Mercurius in lapide ii. 5, 6. iv. 7, 8. in ligno viii. 6, 2
 Metaphoræ poeticæ i. 9, 12
 Metaphysica scientia quid contemplatur ii. 6, 5
 Mistio et separatio eorundem est i. 8, 11. mixta omnia, præter mentem i. 8, 13
 Modulorum unitas et temperatio ix. 2, 6
 Moles, ex alto et humili xii. 9, 2. xiii. 2, 14
 Monadicus numerus xii. 7, 24
 Moveri omnia, verum non est iii. 8, 7. motus principium iv. 2, 5. motuum species vi. 7, 7. motus in infinitum i. M. 2, 2
 Mulier e viro nascitur vi. 9, 5
 Multa an uni simpliciter sint opposita ix. 6, 1
 Multitudo quid dicatur iv. 13, 1. ix. 3,

1. 6, 4. individuo prior est ratione ix. 3, 2. multitudinis natura xiii. 1, 4. multitudinis natura, malum xiii. 4, 10. multitudinis species iv. 13, 2. multitudo prima, numerus binarius xii. 9, 8. multitudo exigua, duo xiii. 1, 19
- Mulus e mulo non fit vi. 9, 8
- Mutatio vel in contrarium est, vel in intermedium iii. 7, 3
- Mutilum quid iv. 27, 1
- N.
- N et Z differunt tantum positura i. 4, 11
- Nasci quæ dicantur iv. 4, 1
- Natura quot modis dicatur iv. 4, 1. an sit immobilis iii. 5, 22. unum entis genus iii. 3, 4. in multis serva est hominum i. 2, 12. natura prima et proprie dicta quæ iv. 4, 8. naturam habere, quæ dicantur iv. 4, 6
- Nectar et ambrosia an causa sint essendi ii. 4, 13. nectar et ambrosiam quæ non gustarunt, mortalia ii. 4, 12
- Necesse esse quid significet iii. 4, 15
- Necessarium quot modis dicatur iv. 5, 1. necessarium non potest aliter et aliter habere iii. 5, 28. necessarium primum et proprium quod iv. 5, 6
- Necessitas persuaderi sibi non patitur iv. 5, 3. necessitas duplex v. 2, 6
- Negatio, non esse iii. 7, 6. negatio, absentia illius iii. 2, 11
- Nemea priora Pythiis iv. 11, 2
- Nigrum, privatio est albi ix. 2, 5
- Noctuarum oculi i. M. 1, 3
- Nomen significet, et significet unum iii. 4, 11, 7. nominum significatio sæpe ambigua vii. 3, 1
- Nosse non licet priusquam ad individua veniatur i. M. 2, 11
- Notiora naturæ vi. 4, 2
- Nox, an principium xiii. 4, 4
- Numen an invidum i. 2, 13
- Numerus quid iv. 13, 2. 6, 8. est unitates ii. 4, 28. unitatum compositura vi. 13, 10. aliud ex aliis unitatibus xii. 8, 26. multitudo mensurata xiii. 1, 11. quantitatem significat xiii. 2, 19. compositus ex indivisibilibus xii. 9, 13. quomodo ex uno et multitudine xii. 7, 23. si vel minimum addatur aut dematur, non amplius idem est vii. 3, 10. non est causa rerum xiii. 5, 1. duplex xii. 6, 7. æqualis aut inæqualis xii. 7, 24. numeri elementa, par et impar i. 5, 5. numeri passionis propriæ iii. 2, 18. numeri et unitatis quæ sit differentia, si sit xii. 8, 1. numerum et magnitudines separabiles esse impossibile est xii. 9, 1. numerum principium esse qui senserint i. 5, 5. numerum esse omnium essentiam putarunt Pythagorei i. 5, 15. numeri, natura primi i. 5, 2. numeri, corpora, superficies, et puncta, an sint substantiæ quædam ii. 5, 1. non sunt substantiæ, nec causa formæ xiii. 5, 8. an ceteris causa substantiæ i. 6, 6. numeros quidam primordia rerum faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum xii. 8, 5. numeri ut numerentur xii. 7, 11. numeri duo xiii. 3, 11. numerorum substantia, SEMEL iv. 14, 2. numerorum elementa xiii. 1, 6. numerorum generatio xi. 8, 15. de numerorum generatione xiii. 4, 1. numerorum materia xiii. 2, 14. numerorum materia, unitas xii. 8, 28. numerorum passionis xiii. 3, 2. numerorum principia ceterarum quoque rerum principia statuerunt Pythagorei i. 5, 6. numeros omnes esse monadicos xii. 6, 11. a numeris quid bene sit xiii. 6, 1. de numeris dici quot modis contingat xii. 6, 1. de numeris dubitationes vii. 6, 1. contra Pythagoreos de numeris xiii. 3, 1
- Numerus arithmeticus monadicus xii. 8, 10. numerus arithmeticus ut numeretur xii. 6, 4. numerus idealis xiii. 2, 4. numerus mathematicus et idealis an idem xii. 8, 8. numerus mathematicus qualis xii. 6, 2. numerus mathematicus an primus xi. 10, 14. numerus infinitus an idea sit alicujus rei xi. 8, 16. numerus infinitus nec par est, nec impar xi. 8, 13
- Número unum iv. 6, 26
- Numeratio assumptione fiat, an per partes xii. 7, 30
- O.
- Oceanus an principium xiii. 4, 4.
- Oceanus et Tethys ortus parentes i. 3, 6
- Oculis carere dicitur etiam planta iv. 2, 1
- Olympia ex Isthmiis i. M. 2, 5
- Omne quid iv. 26, 3, 4
- Opinaus cum sciente comparatus, non est sanus iii. 4, 43
- Opinio quorum sit vi. 15, 3. opinio omnium firmissima quæ iii. 6, 10. opinio una conjuncta cum duobus erroribus xii. 8, 8. opinionem di-

- versam sequentes falli nobis videntur
iii. 5, 1
- Opposita quot modis dicantur iv. 10, 1.
opposita sola non possunt simul esse
ix. 5, 2. in oppositis prius semper
quaeritur ix. 5, 3. oppositionum
modi quatuor ix. 3, 1
- Optices materia ii. 2, 24
- Opus relinquentis artis principium v.
1, 5
- Oratione, cujus nomen signum est, res
definitur iii. 7, 8. oratio falsa quæ
iv. 29, 3
- Ordini bonum inest xi. 10, 2
- Ortus causæ, ex qua et a qua iii. 5, 20.
ortus species vi. 7, 1. *Vide et Gene-*
ratio.
- P.
- Par et impar, elementa numeri i. 5, 5.
paria quæ iv. 15, 5. par numerus e
quibus xiii. 4, 1
- Parmenides Xenophanis discipulus i.
5, 12. Melisso et Xenophane plus
vidit i. 5, 13. non modo unum, sed
etiam duas causas ponit i. 3, 13.
amorem rerum et ipse principium
esse voluit i. 4, 1. Parmenidis unum
i. 5, 12. ratio, unum esse omnia
entia ii. 4, 30. locus de mentis mu-
tatione cum corpore iii. 5, 12
- Pars quot modis dicatur iv. 25, 1. quo-
rum sit vi. 10, 16
- Passio quot modis dicatur iv. 21, 1
- Passon, vel potius Pauson, fctor viii.
8, 11
- Paucum quid ix. 6, 4. multitudo quæ-
dam est ix. 6, 3. pauca simpliciter
duo sunt ix. 6, 5
- Perfectum quid ix. 4, 2. quot modis
dicatur iv. 16, 1. perfectum unum-
quodque quando iv. 16, 3. perfec-
tum, quod finem habet iv. 24, 3.
nullo indiget ix. 4, 3
- Peritia. *Vide* Experientia.
- Per se esse quæ dicantur iv. 7, 4. per
se, pluribus modis dicitur iv. 18, 3
- Persuasio ex pluribus efficacior xii. 9,
17
- Pherecydes primam generationem bono
tribuit xiii. 4, 5
- Phialæ materia iv. 2, 1
- Philosophus est φιλόμυθος πῶς i. 2, 10.
philosophi speculatio quorum fit iii.
3, 1, 6. philosophi est de omni-
bus posse contemplari iii. 2, 15.
philosophia, scientia contemplans ve-
ritatem i. M. 1, 5. initium sumpsit
ab admiratione i. 2, 9. philosophiæ
possessio non est humana i. 2, 12.
philosophiæ est de postulatis mathe-
maticis, et de substantia speculari
- iii. 3, 1. philosophiæ partes tot quot
sunt substantiæ iii. 2, 10. philoso-
phiæ contemplatiuæ tres sunt v. 1,
10. philosophia prisca *ψευδομένης*
speciem habet i. 10, 2. philosophia
prima v. 1, 11, 12. philosophiæ se-
cundæ manus vi. 11, 13. philoso-
phiam nunc in mathematicis ponunt
nonnulli i. 9, 27. philosophari cepe-
runt prisca ad effugiendam ignoran-
tiam i. 2, 10
- Phlegmatis materia prima vii. 4, 1
- Phrynis musicus i. M. 1, 4
- Physica, sapientia quidem, sed non
prima iii. 3, 4. contemplativa scien-
tia est v. 1, 5, 10. physicæ mu-
nus vi. 11, 13. physices et mathe-
matices differentia v. 1, 9
- Pingue, ustile viii. 1, 7
- Plantæ ex terra sunt iv. 24, 4
- Plato in quibus Pythagoreos secutus,
in quibus non i. 6, 6. in principio-
rum positione quid cum Pythagoreis
commune habuerit, quid peculiare
i. 6, 1. cum Pythagoreis unum sub-
stantiam quandam esse statuit ix. 2,
1. species et mathematica duas sub-
stantias facit vi. 2, 3. duabus tan-
tum causis usus i. 6, 9. magnum et
parvum principia statuit ceu mate-
riam i. 7, 2. ut priora et posteriora
diviserit iv. 11, 7. quem cæli nume-
rum statuerit i. 8, 24. quod genus
oppugnauerit i. 9, 25. sophisticæ
tribuit non ens v. 2, 3. Platonis
præceptores i. 6, 2. Platonis et Py-
thagoreorum sententia de ente et
uno ii. 4, 25. Platonis *μέθεις* i. 6, 3.
Platonis Phædo examinatus xii. 5, 6.
Plato in Phædone species in causa
esse dicit, cur aliquid sit aut fiat
i. 9, 14. Platonici Hippiae locus ex-
aminatus iv. 29, 5
- Pleiades septem xiii. 6, 5
- Plenum et vacuum Leucippi elementa
i. 4, 9
- Poetæ multa mentiuntur i. 2, 13. Poe-
tæ veteres principium referunt ad
Jovem xiii. 4, 4
- Poli dictum de artis origine i. 1, 5
- Posse et Potentia pluribus modis di-
cuntur viii. 1, 3
- Possibile quid, et quot modis dicatur
iv. 12, 10. possibile an dici debeat
quod futurum non est viii. 4, 1.
possibile, cum appetit quod potest,
rationabili necessitate fit viii. 5, 1
- Posteriora sequuntur prima iv. 6, 28.
quot modis dicantur iv. 11, 1
- de Potentia viii. 1, 2. quot modis di-
tur iv. 12, 1. an cum actu tantum

- conjuncta viii. 3, 1. potentia quando quidque sit, et quando non viii. 7, 1. potentia existens transit in existens actu viii. 8, 5. potentiarum divisio viii. 2, 1. potentiae primae finitio iv. 12, 12
- Primum, multis modis dicitur vi. 1, 5. primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adhaeret i. M. 2, 11. primo contrarium nihil xi. 10, 11. primum aeternum, corrumpi nequit i. M. 1, 8
- Principium esse aliquod i. M. 2, 1. principium quot modis dicatur iv. 1, 1. principium omnium rerum est id ex quo fiunt i. 3, 5. principium oportet etiam causam esse ii. 3, 12. principium et finis an convertantur iv. 17, 2. principium firmissimum quod iii. 3, 6, 8, 9, 4, 1. principium simplicium corporum i. 3, 8. principium corporale i. 5, 14. principii principium an sit xi. 10, 11. principium petere, in disputationibus iii. 4, 4, 5
- Principia corruptibilia sint, an incorruptibilia ii. 4, 21. principia et causae generabilia sunt, et corruptibilia v. 3, 1. principia an unum sint specie ii. 4, 8. principia rerum an sint genera ii. 3, 3. principia sunt prima genera ii. 3, 1. principia faciunt omnes contraria xiii. 1, 1. principia ad deos referunt veteres theologi ii. 4, 12. principia et causae entium v. 1, 1. principia corruptibilem et incorruptibilem an eadem ii. 4, 11. principia eorum quae semper sunt, verissima esse necessum est i. M. 1, 7. principia decem, per coordinationem i. 5, 6. principia totius an comparanda principiis animalium et plantarum xiii. 5, 1. principia principiis aliis priora ii. 4, 21. principia syllogistica iii. 3, 6. principiorum omnium commune quid iv. 1, 3. de principii opinioniones veterum confutatae i. 8, 1
- Priora et posteriora quot modis dicantur iv. 11, 1. priora substantia et ratione quae xii. 2, 16
- Privatio quot modis dicatur iv. 22, 1. multis modis dicitur viii. 1, 9. contradictio quaedam est ix. 4, 8, 9. impotentia diffinita ix. 10, 1. habitus est aliquo modo iv. 12, 6
- Privatum multipliciter privari accidit ix. 4, 11
- Profunditas quid iv. 13, 1
- Proles, ex patre et matre est iv. 24, 4
- Proportionem unum iv. 6, 26
- Protagoras hominem facit mensuram omnium rerum ix. 1, 20. ut geometras arguerit ii. 2, 27. Protagorae dictum viii. 3, 4. dictum, esse omnia, et non esse iii. 4, 27. 5, 1
- Pulchrum et bonum ut differant xii. 3, 10. pulchri species maximae quae xii. 3, 11
- Punctum et unitas iv. 6, 25. punctum quid iv. 6, 24, 25. de puncto quaestiones xii. 9, 12
- Putari et esse an idem iii. 5, 13
- Pyrrhae progenies iv. 28, 2
- Pythagorei mathematicas disciplinas attigerunt primi i. 5, 1. philosophiae suae rationes referebant ad numeros xii. 4, 3. quales numeros entia esse statuerunt xiii. 3, 2. an recte ex numeris faciant corpora physica xiii. 3, 4. e numero mathematico compositas esse dicunt sensibiles substantias xii. 6, 8. unum substantiam quandam esse statuunt ix. 2, 1. unum, statuunt elementum et principium rerum xii. 6, 11. duo statuerunt principia i. 5, 15. principii et elementis absurdus usu i. 8, 17. generationem faciant, necne xiii. 3, 15. speciem unam tribuerunt multis vi. 11, 7. Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Pythagoreorum ratio in numeris quas habeat difficultates xii. 8, 9. Pythagoreorum contrarietates i. 5, 8
- Pythia posteriora Nemeis iv. 11, 2
- Q.
- Quaerendum non est ante dubitationem ii. 1, 3
- Quale, quot modis dicatur iv. 14, 1. quam responsionem postulet vi. 1, 2
- Qualitas prima iv. 14, 4
- Quantum quot modis dicatur iv. 13, 1
- Quantitatis affectiones iv. 13, 4
- Quid est, quot modis sit v. 1, 6. pluribus modis dicitur vi. 4, 12. qualem responsionem postulet vi. 1, 2
- Quiescere omnia, verum non est iii. 8, 7. quiescere potius omnia quam moveri iii. 5, 23. quiescere duobus modis dicitur iv. 7, 7
- R.
- Ratio cujusque vel simplex vel multiplex iv. 29, 3. rationem querere quorum non est ratio iii. 6, 2
- Relatum, omnium praedicamentorum minime natura est vel substantia xiii. 1, 15, 16. relati species xiii. 2, 14. relata quot modis dicantur iv. 15, 1. duobus modis dicuntur ix. 6, 7. quomodo multa sint, non unum xiii. 2, 13

S.

- Salubre pluribus modis dicitur iii. 2, 1
salubrium una scientia iii. 2, 4
de Sapiente quæ vulgo sit opinio i. 2, 1.
sapientis imperare est, non juberi
i. 2, 3
Sapientia quarum causarum et prin-
cipiorum sit scientia i. 2, 1. qualis
appellanda scientia ii. 2, 6. sapien-
tiam circa primas causas et principia
versari putant omnes i. 1, 17. sapi-
entia prima iii. 3, 4
Sciens e discente fit i. M. 2, 6
Scientia relative dicitur iv. 15, 11.
scientia cujusque quæ sit vi. 6, 6.
quarum rerum sit v. 2, 12. sine uni-
versalibus comprehendi nequit xii. 9,
22. scientia et scire, duum generum
est xii. 10, 8. scientia principalissima
quæ i. 2, 7. scientia cogitativa omnis
circa causas et principia est v. 1, 1.
scientiæ ejusdem est et mathematica
axiomata et substantias contemplari
iii. 3, 1. scientiam non habens facit
id cujus est scientia viii. 8, 7
Scire tunc dicimur, cum primam causam
nosse videmur i. 3, 1. scire omnes
homines natura desiderant i. 1, 1.
scire propter se expetitur i. 2, 6. scire
tum demum videmur cum causas ha-
bemus cognitatas i. M. 2, 13. duobus
modis dicitur iv. 7, 7
Secundum quid, quot modis dicatur iv.
18, 1
Semel, substantia singulorum numero-
rum iv. 14, 2
Semia omnium humida i. 3, 5
Semper, non habet prius xiii. 4, 1
Sentire, omnium commune est i. 2, 2
Sensus omnibus animantibus a natura
ingeneratus i. 1, 2. sensus nullus
sapientia esse censetur i. 1, 13. sen-
sus non semper consentiunt iii. 6, 6.
sensibus sanorum an ægrorum cre-
dendum iii. 5, 24. sensuum dilectio
i. 1, 1
Sensilia æterna ii. 2, 22. sensilia omnia
semper fluere opinatus est Heraclitus
xii. 4, 2. præter sensilia et inter-
media cur quærenda sint quædam
alia ii. 6, 1. sensibilis rei locus iii.
5, 22
Separabile an sit quidquam per se x.
2, 2
Septenorum quorundam observatio xiii.
6, 5
Servi et bestię parum in commune
prospiciunt xi. 10, 3
Sidera, partes cæli vi. 2, 1
Significatio nominum iii. 4, 7, 11
Similares partes iv. 3, 1
Similia quæ iv. 15, 5. ix. 3, 4
Simonidis dictum de Dei honore pecu-
liari i. 2, 12. Simonidis longus sermo
xiii. 3, 13
in Simplicibus non est ulla inquisitio
nec doctrina vi. 17, 7
Simul esse omnia iii. 4, 28
Singulare, et Unum numero, idem sunt
ii. 4, 9. singularibus non est nomen
proprium vi. 10, 10. præter singu-
laria utrum ponendum aliquid, nec
ne ii. 4, 1. x. 2, 1
de Singulis recte judicans an inveniri
possit iii. 6, 1
Socrates relictis Physicis, Ethica solum
tractavit i. 6, 2. xii. 4, 3. defini-
tionibus intentus xii. 9, 22. Socrati
quæ jure tribuantur, quæ non xii. 4,
5. Socratis junioris collatio vi. 11, 9
Sol et luna, singularia vi. 15, 9, 10.
solis definitio vi. 15, 9. solidum, an
substantia ii. 2, 18. solida duo an
eodem in loco esse queant ii. 2, 29.
solidorum compositio xiii. 3, 9
Sophisticæ ac dialecticæ affinitas et
differentia iii. 2, 19, 20. sophistica
oratio consecratur accidentia v. 2, 4
Sophoclis locus de vi. 5, 3
Species quid vi. 7, 4. 10, 16. generis
pars iv. 25, 3. causa τοῦ εἶναι καὶ τοῦ
γίνεσθαι i. 9, 14. species an una
sit multorum vi. 11, 7. species an
substantiarum participes i. 9, 5. an
sensilia æterna ii. 2, 22. sensilium
exempla sunt xii. 5, 6. nihil confe-
runt xii. 5, 1. speciei partes quæ, et
quæ non vi. 11, 1. specierum causa
vi. 8, 7. specierum principia genera
ii. 3, 4. specie quæ differant ix. 3, 9.
specie cur differant quædam, quædam
non ix. 9, 6
Styx poetarum i. 3, 6
Subjectum quid iv. 28, 4. subjectum
primum quod vi. 3, 1
de Substantia dubitationes vi. 2, 1.
substantia quot modis dicatur vi. 3,
1. duobus modis dicitur iv. 8, 4.
substantiæ ratio una ii. 3, 5. sub-
stantiæ differentia qualitas iv. 14, 2.
substantiæ solius definitio est vi. 5,
5. substantiæ et entium principia an
sint numeri et ideæ xii. 1, 5. quo-
modo actu multæ sint, non una xiii.
2, 18. substantiarum divisio vii. 1, 1.
substantia sensibilium velut actus
quæ sit vii. 2, 1. de substantia ma-
teriali vii. 4, 1. de substantiarum re-
ductione ad numerum vii. 3, 1
Succi, unum esse dicuntur iv. 6, 15
Sufficientissimo quodnam primum xiii.
4, 7

Superficies quid iv. 6, 24, 25. minus
substantia quam linea ii. 5, 3. e qui-
bus sit i. 9, 23. xii. 9, 2

Supernaturale iii. 3, 4
Syllabis nonnullis quæ accidat dubi-
tatio i. 9, 35

Syllogismorum principium quod xii.
4, 4

T.

Tempus perfectum quod iv. 16, 1
Tenebræ, privatio lucis ix. 2, 5

Terminus seu Finis quot modis dicatur
iv. 17, 1

Terram esse omnia putat vulgus, eam-
que omnium corporum primam exti-
tisse affirmat Hesiodus i. 8, 6

Tethys et Oceanus ortus parentes i. 3, 6

Thales aquam principium rerum statuit
i. 3, 5. Thaletis de prima causa
opinio i. 3, 7

Thebarum oppugnatores septem xiii.
6, 5

Theologi veteres deos faciunt principia
ii. 4, 12

Theologorum recentiorum sententia
de bono et malo xiii. 4, 3

Timotheus multiplicis melopœiæ auctor
i. M. 1, 4

Tonitru, murmur in nubibus vi. 17, 4

Totum quot modis dicatur, et quomodo
ab Omni differat iv. 26, 1, 3. totius
rationi an partium rationem inesse
oporteat, necne vi. 10, 1

Tragœdia mala multis episodiis inter-
rupta xiii. 3, 9

Tranquillitas quid vii. 2, 10

Trojana bella Medicis et Persicis priora
iv. 11, 2

V.

Vacuum et plenum in omni parte peræ-
que esse dixit Democritus iii. 5, 5

Vates multa mentiuntur i. 2, 13

Verum quid iii. 7, 1. verum non nu-
mero nec paucitate judicantium me-
timur iii. 5, 8. vera esse omnia, et
falsa iii. 8, 2. veriora aliis alia iii.
4, 45. verissimum quid i. M. 1, 6

Veritatis contemplatio, qua difficilis,
qua facilis i. M. 1, 1

Videre præ ceteris omnibus expetitur
i. 1, 1. videri eadem non solent
omnibus, neque adeo eidem eadem

semper iii. 6, 6

Virtus et vitium affectionum pars quæ-
dam iv. 14, 5

Vis et violentum iv. 5, 2. necessitas
quædam iv. 5, 3

Visus et gustus interdum discrepant
iii. 6, 6. visum habemus ut videamus;
non contra viii. 8, 9

Vivens an potentia mortuus vii. 5, 3

Ultimum nihil dicendum aiebat Cra-
tylus iii. 5, 18

Unde motus ii. 2, 6

Unitas quid iv. 6, 24, 25. est unum
quid ii. 4, 28. numerorum materia
xii. 8, 28. binario numero prior xii.
8, 13. unitas quilibet an cuilibet
unitati combinabilis xii. 6, 2. uni-
tates in quolibet numero combina-
biles xii. 6, 3. unitatum an disci-
men sit xii. 6, 3. unitatum et nu-
meri differentia xii. 7, 25

Universi latio simplex xi. 8, 4

Universale semper de subjecto aliquo
prædicatur vi. 13, 3. secundum ra-
tionem prius est iv. 11, 5

Unum ens i. 5, 11. unum in omnibus
generibus non est idem iv. 6, 22.
pluribus modis dicitur i. 9, 22. ix. 1,
1. unum et multa ut sint opposita
ix. 6, 1. unum et multa pluribus
modis opposita sunt ix. 3, 1. uni an
multa simpliciter sint opposita ix.
6, 1. unum, principium et elemen-
tum numeri xiii. 4, 8. unum an prius
quam ternarius et binarius numerus
xi. 8, 22. unum, et alterum velut
ens, Anaxagoræ principia i. 8, 14.
unum an omnia iii. 4, 17. unum
quæ sint iv. 18, 3. unum esse quid
sit ix. 1, 1. unum esse, principium
numeri est rei alicui iv. 6, 22

Vocis elementa et principia quæ ii. 3, 1.
4, 9. iv. 3, 1. voces compositæ i. 9,
36. voces omnes contemplari gram-
matices est iii. 2, 5

Utrum, ad utrumque dicitur ix. 5, 6.
semper in antithesi dicitur ix. 5, 1

X.

Xenophanis opinio iii. 5, 17. Xeno-
phanis unum i. 5, 12

Z.

Zenonis postulatum ii. 4, 31

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS IX.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

ETHICA NICOMACHEA

ETHICA MAGNA

ETHICA EUDEMIA

DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHICO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

Q. Marcianus 200.	Ob. Riccardianus
Z. Oxoniensis Collegii Corporis Christi W. A. 2 7.	Pb. Vaticanus 1342.
Ha. Marcianus 214.	Baroccianus 70.
Kb. Laurentianus 81 11.	Palatinus 165.
Lb. Parisiensis 1854.	Parisienses Regii 1417, 1852,
Mb. Marcianus 213.	1855, 1856, 2023, 2024,
Nb. Marcianus append. 4 53.	2113, 2114.

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Α.

ΠΑΣΑ τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως ^a δὲ πρᾶξις τε καὶ προαίρεσις, ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ· διὸ καλῶς ἀπεφάνησαντο τὰγαθόν, οὐδὲ πάντ' ἐφίεται. Διαφορὰ δέ ^b τις φαίνεται τῶν τελῶν· τὰ μὲν ^c γὰρ εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ δὲ ^d παρ' αὐτὰς ἔργα τινά. Ὡν δ' εἰσὶ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις, ἐν τούτοις βελτίω πέφυκε τῶν ἐνεργειῶν τὰ ἔργα. Πολλῶν ^e δὲ πράξεων οὐσῶν καὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πολλὰ γίνονται ^f καὶ τὰ τέλη· ἱατρικῆς μὲν ^g γὰρ ὑγίεια, ^h ναυπηγικῆς δὲ πλοῖον, στρατηγικῆς δὲ ⁱ νίκη, οἰκονομικῆς δὲ πλοῦτος. ^o Ὅσαι ^k δ' εἰσὶ τῶν τοιούτων ὑπὸ μίαν τινὰ δύναμιν, καθάπερ ὑπὸ τὴν ἱππικὴν ^l καὶ ^m χαλινοποικὴν καὶ ὅσαι ⁿ ἄλλαι τῶν ἱππικῶν ὀργάνων εἰσὶν· ^p αὕτη δὲ καὶ πᾶσα πολεμικὴ πρᾶξις ὑπὸ τὴν στρατηγικὴν· ^q τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἄλλαι ὑφ' ἑτέρας· ἐν ἀπάσαις ^r δὲ τὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τέλη πάντων ^s ἐστὶν αἰρετώτερα τῶν ^t ὑπ' αὐτά· τούτων γὰρ χάριν ^u κακείνα διώκεται. Διαφέρει δ' οὐδὲν τὰς ἐνεργείας αὐτὰς εἶναι τὰ τέλη ^v τῶν πράξεων ἢ παρὰ ταύτας ἄλλο τι, καθάπερ ἐπὶ τῶν λεχθεισῶν ἐπιστημῶν. Εἰ ^w δὲ τί τι τέλος ἐστὶ τῶν πρακτῶν (2) ὃ δι' αὐτὸ ^x βουλούμεθα, τᾶλλα δὲ διὰ τοῦτο, καὶ μὴ πάντα δι' ἕτερον αἰρούμεθα (πρόεισι γὰρ ^y οὕτω γ' εἰς ἄπειρον, ὥστ' εἶναι κενὴν καὶ ματαίαν τὴν ὄρεξιν), δῆλον ὡς τοῦτ' ἂν εἴη τὰγαθὸν καὶ ^z τὸ ἄριστον. Ἄρ' οὖν καὶ πρὸς τὸν βίον ²

Codices Ha.K^b.L^b.M^b.N^b.O^b.

^a δέ] δὲ καὶ Ha.M^b.N^b.O^b. ^b τις om. M^b. ^c γὰρ αὐτῶν εἰσὶν M^b. ^d παρὰ ταύτας corr. K^b. ^e δὲ L^b. ^f καὶ om. K^b.M^b.N^b. et pr. Ha. ^g γὰρ om. M^b.O^b. ^h ναυτικῆς Ha. ⁱ νίκαι L^b. ^k ἢ add. L^b. ^l χαλινοποιητικῇ Ha.L^b.M^b.N^b.O^b. ^m ἄλλαι τῶν] τῶν ἄλλων L^b. ⁿ αὐται M^b. ^o τὸν] κατὰ τὸν K^b.M^b. ^p δὲ M^b. ^q εἰσὶν L^b.N^b. ^r ὑφ' αὐτά Ha.L^b.M^b.N^b.O^b. ^s κείνα L^b. ^t δὲ Ha. ^u αἰρούμεθα L^b. ^w οὕτως εἰς L^b.M^b.N^b.O^b. ^x τὸ om. M^b.

ἡ γνῶσις αὐτοῦ μεγάλην ἔχει ῥοπήν, ^γκαὶ καθάπερ ^zτοξόται
³σκοπὸν ἔχοντες, μᾶλλον ἂν τυγχάνοιμεν τοῦ δέοντος; Εἰ δ'
οὕτω, πειρατέον τύπῳ ^αγε περιλαβεῖν αὐτὸ τί ποτ' ἐστὶ καὶ
⁴τίνος τῶν ἐπιστημῶν ἢ δυνάμεων. Δόξειε δ' ἂν τῆς κυριω-
⁵τάτης καὶ μάλιστα ^βἀρχιτεκτονικῆς. Τοιαύτη ^εδ' ἡ πολι-
⁶τικὴ φαίνεται. Τίνας γὰρ εἶναι ^δχρεῶν τῶν ἐπιστημῶν ἐν
ταῖς πόλεσι, καὶ ποίας ἐκάστους ^εμανθάνειν καὶ μέχρι τίνος,
αὕτη διατάσσει. Ὀρῶμεν δὲ καὶ τὰς ἐντιμοτάτας τῶν δυνά-
μεων ὑπὸ ταύτην οὔσας, οἷον στρατηγικὴν, οἰκονομικὴν, ῥη-
⁷τορικὴν. Χρωμένης δὲ ταύτης ταῖς ^ελοιπαῖς πρακτικαῖς τῶν
ἐπιστημῶν, ἔτι δὲ νομοθετούσης τί δεῖ πράττειν καὶ τίνων
ἀπέχεσθαι, τὸ ταύτης τέλος περιέχει ἂν ^ετὰ τῶν ἄλλων,
⁸ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη τὰνθρώπινον ἀγαθόν. Εἰ γὰρ καὶ ταῦτόν
ἐστὶν ἐνὶ καὶ πόλει, μείζον ^hγε καὶ ⁱτελειώτερον τὸ τῆς πό-
λεως φαίνεται καὶ λαβεῖν καὶ σώζειν· ἀγαπητὸν μὲν ^kγὰρ
¹καὶ ἐνὶ μόνῳ, κίλλιον δὲ καὶ θεióτερον ^mἔθνει καὶ πόλεσιν.
(3) ⁹Ἡ μὲν οὖν ⁿμέθοδος τούτων ἐφίεται, πολιτικὴ τις οὕσα· λέ-
γοιτο δ' ἂν ἰκανῶς, εἰ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην διασαφη-
θεῖη· τὸ ^ογὰρ ἀκριβὲς οὐχ ὁμοίως ἐν ἅπασιν τοῖς λόγοις ἐπι-
²ζητητέον, ὥσπερ οὐδ' ^pἐν τοῖς ^qδημιουργουμένοις. Τὰ δὲ καλὰ
καὶ τὰ δίκαια, περὶ ὧν ἡ πολιτικὴ σκοπεῖται, ^rτοσαύτην ἔχει
διαφορὰν καὶ πλάνην ὥστε δοκεῖν νόμῳ μόνον εἶναι, φύσει δὲ
³μή. Τοιαύτην δὲ ^sτινα πλάνην ἔχει καὶ ^tτάγαθὰ διὰ τὸ
πολλοῖς συμβαίνειν βλάβας ^vἀπ' αὐτῶν· ἥδη γὰρ τινες ἀπώ-
⁴λονται διὰ πλοῦτον, ἕτεροι δὲ δι' ἀνδρείαν. Ἀγαπητὸν οὖν περὶ
τοιούτων καὶ ἐκ τοιούτων λέγοντας ^wπαχυλῶς καὶ τύπῳ τὰ-
ληθὲς ἐνδείκνυσθαι, καὶ περὶ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐκ τοι-

^γ καὶ καθάπερ] καθάπερ γὰρ Mb. ^z οἱ τοξόται Lb. ^a γε om. Lb.
^β ἀρχιτεκτονωτάτης Mb. ^c δ' ἢ] δὲ καὶ ἢ Lb, δὴ καὶ ἢ Nb. ^d τῶν ἐπι-
στημῶν χρεῶν Lb. ^e μαθεῖν Mb. ^f λοιπαῖς om. Kb. ^g τὰ] τὸ Lb.
^h τε Kb.Mb. ⁱ τελειότερον Ha.Kb.Mb, θεióτερον Lb. ^k γὰρ om. Kb.
¹ καὶ post ἐνὶ Mb. ^m ἔθνει] καὶ ἔθνει Mb. ⁿ μέθοδος αὕτη τούτων Mb.
^ο γὰρ] δὲ Lb. ^p ἐν om. Lb. ^q δημιουργημένοις Mb. ^r τοιαύτην Mb.
^s πλάνην τινὰ ἔχει Mb, τινὰ τὴν πλάνην ἔχει rc. Kb, τινὰ πολλὴν ἔχει δια-
φορὰν καὶ πλάνην ὥστε δοκεῖν ἔχειν pr. Kb. ^t ἀγαθὰ pr. Kb. ^v ἐξ Lb.
^w παχυλῶς—λέγοντας om. Ha.Ob.

ούτων λέγοντας τοιαῦτα καὶ συμπεραίνεσθαι. Τὸν αὐτὸν ^xδὲ
τρόπον καὶ ἀποδέχεσθαι χρεὼν ^yἕκαστον τῶν λεγομένων·
πεπαιδευμένον γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον τὰκριβὲς ἐπιζητεῖν
καθ' ἕκαστον γένος, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπι-
δέχεται· παραπλήσιον γὰρ φαίνεται ^zμαθηματικῷ τε πιθα-
νολογούντος ἀποδέχεσθαι καὶ ῥητορικὸν ἀποδείξεις ἀπαιτεῖν.
^vἘκαστος ^aδὲ κρίνει καλῶς ἃ γινώσκει, καὶ τούτων ^bἐστὶν 5
ἀγαθὸς κριτής. Καθ' ἕκαστον ^cἄρα ὁ πεπαιδευμένος, ^dἀπλῶς
δ' ὁ περὶ πᾶν πεπαιδευμένος. Διὸ τῆς πολιτικῆς οὐκ ἔστιν
οἰκείος ἀκροατῆς ὁ νέος· ἄπειρος γὰρ τῶν κατὰ τὸν βίον
^eπράξεων, οἱ λόγοι δ' ἐκ τούτων καὶ περὶ τούτων. ⁴Ἐτι δὲ 6
τοῖς πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὢν ματαίως ^fἀκούσεται καὶ ἀνω-
φελῶς, ἐπειδὴ τὸ τέλος ^gἐστὶν οὐ γινῶσις ἀλλὰ πράξις. Δια- 7
φέρει δ' οὐθὲν νέος τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ ἦθος νεαρός· οὐ γὰρ
παρὰ τὸν χρόνον ἢ ἑλλειψις, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ πάθος ζῆν
καὶ διώκειν ἕκαστα. Τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀνόνητος ἢ γινῶσις
γίνεται, καθάπερ ^hτοῖς ἀκρατέσιν· τοῖς δὲ κατὰ λόγον τὰς
ὀρέξεις ποιουμένοις καὶ πράττουσι πολυωφελὲς ^{αν} εἶη τὸ
περὶ τούτων εἰδέναι. Καὶ περὶ μὲν ⁱἀκροατοῦ, καὶ πῶς ἀπο- 8
δεκτέον, καὶ τί προτιθέμεθα, ^kπεφροιμιάσθω τοσαῦτα.

¹Λέγωμεν ^mδ' ἀναλαβόντες, ἐπειδὴ πᾶσα γινῶσις καὶ προ- 2
αίρεσις ἀγαθοῦ τινὸς ὀρέγεται, τί ἐστὶν οὗ λέγωμεν τὴν πο- (4)
λιτικὴν ἐφίεσθαι καὶ τί ⁿτὸ πάντων ἀκρότατον τῶν πρακτῶν
^οἀγαθόν. ¹Ὀνόματι μὲν οὖν σχεδὸν ὑπὸ τῶν πλείστων ὁμο- 2
λογεῖται· τὴν γὰρ εὐδαιμονίαν καὶ οἱ πολλοὶ καὶ οἱ χαρίεν-
τες λέγουσιν, τὸ δ' εὖ ζῆν καὶ τὸ εὖ πράττειν ταῦτόν ὑπο-
λαμβάνουσι τῷ εὐδαιμονεῖν. Περὶ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, ^pτί
ἐστὶν, ἀμφισβητοῦσι καὶ οὐχ ὁμοίως οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς

^x δὴ K^b.L^b.M^b. ^y ἕκαστα K^b.M^b. ^z μαθητικοῦ καὶ γεωμέτρου πιθα-
νολογούντος L^b. ^a δέ] γὰρ M^b. ^b ἀγαθὸς κριτής ἐστι O^b. ^c ἄρα]
μὲν ἄρα M^b, rc. H^a, pr. K^b. ^d ἀπλῶς—πεπαιδευμένος om. O^b, et pr. H^a.
^e πραγμάτων L^b.M^b. ^f ἀκούεται pr. K^b. ^g οὐ γινῶσις ἐστὶν L^b. ^h τοῖς
om. L^b. ⁱ ἀκροατῶν M^b. ^k προοιμιάσθω ταῦτα K^b. ¹ λέγωμεν H^a.L^b.
M^b.O^b. ^m δ'] δὲ καὶ H^a.O^b. ⁿ τὸ] τῶν M^b. ^ο ἀγαθόν H^a.M^b.O^b.
^p τίς O^b.

3 ἀποδιδόασιν. Οἱ μὲν γὰρ τῶν ἐναργῶν τι καὶ φανερῶν, οἷον
 ἡδονὴν ἢ πλούτον ἢ τιμὴν, ἄλλοι δ' ἄλλο, πολλῶς δὲ καὶ
 ὁ αὐτὸς ἕτερον· νοσήσας μὲν ἴγάρ ὑγίειαν, πενόμενος δὲ
 πλούτον· συνειδότες δ' ἑαυτοῖς ἄγνοιαν τοὺς μέγα τι [†]καὶ
 ὑπὲρ αὐτοὺς λέγοντας θαυμάζουσιν. Ἐνιοὶ δ' ὥροντο παρὰ
 τὰ πολλὰ ταῦτα ἀγαθὰ ἄλλο τι ^νκαθ' αὐτὸ εἶναι, ὃ καὶ
 4 ^ωτούτοιςδε πᾶσιν αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ εἶναι ^xἀγαθὰ. [†]Ἀπάσας ἔμεν
 οὖν ἐξετάζειν τὰς δόξας ματαιώτερον ἴσως ἐστίν, ἰκανὸν δὲ
 τὰς μάλιστα ἐπιπολαζούσας ἢ δοκούσας ἔχειν τινὰ λόγον.
 5 Μὴ λανθανέτω δ' ^zἡμᾶς ὅτι διαφέρουσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
 λόγοι καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχάς. Εὐ γὰρ ^aκαὶ Πλάτων ἠπόρει
 τοῦτο καὶ ἐξίηται, πότερον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχάς
^bἐστὶν ἡ ὁδός, ὥσπερ ἐν τῷ σταδίῳ ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ
 τὸ πέρας ἢ ἀνάπαλιν. Ἀρκτέον μὲν ^cοὖν ἀπὸ τῶν ^dγνω-
 ρίμων, ^eταῦτα δὲ διττῶς· τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν τὰ δ' ἀπλῶς.
 6 Ἰσως οὖν ἡμῖν ^fγε ἀρκτέον ἀπὸ τῶν ^gἡμῖν γνωρίμων. Διὸ
 δεῖ τοῖς ^hἔθεσιν ἡχθαι καλῶς τὸν περὶ καλῶν καὶ δικαίων καὶ
 7 ὅλως τῶν πολιτικῶν ἀκουσόμενον ἰκανῶς. ⁱἈρχὴ γὰρ τὸ
 ὅτι· καὶ εἰ τοῦτο ^kφαίνοιτο ἀρκούντως, οὐδὲν προσδεήσει
 τοῦ διότι. Ὁ δὲ τοιοῦτος ^lἢ ^mἔχει ἢ λάβοι ⁿἂν ^oἀρχὴς ῥα-
 δίως. Ὡς δὲ μηδέτερον ὑπάρχει τούτων, ἀκουσάτω ^pτῶν
 Ἡσιόδου·

οὗτος μὲν πανάριστος ὃς ^qαὐτὸς πάντα ^rνόησιν,

ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος ὃς εὖ εἰπόντι ^sπίθεται.

ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοέη μήτ' ἄλλου ἀκούων

ἐν θυμῷ ^tβάλλεται, ὃ δ' ^vαὐτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

^q ἡδονὴν πλούτον καὶ τιμὴν L^b. ^r γὰρ om. L^b. ^s αὐτοῖς M^b. ^t καὶ om. M^b. ^v εἶναι καθ' αὐτὸ L^b. ^w τούτοις πᾶσι τοῦ εἶναι ἀγαθὰ αἰτιον ἐστὶν K^b, M^b. ^x τὰγαθὰ H^a, O^b. ^y μὲν om. O^b. ^z ὑμᾶς L^b, M^b. ^a καὶ ὁ πλάτων K^b, M^b. ^b ἐστὶν ὁδὸς ὥσπερ ἐπὶ τῶν σταδίων L^b. ^c οὖν] γὰρ H^a, K^b, M^b, O^b. ^d γνωριμωτέρων M^b, ἡμῖν γνωρίμων margo O^b. ^e ταῦτα—γνωρίμων om. O^b. ^f γε om. L^b. ^g γνωριμωτέρων ἡμῖν M^b. ^h ἔθεσιν L^b, M^b, ἔθνεσιν pr. H^a, N^b. ⁱ γὰρ ἀρχὴ pr. K^b, ἀρκεί γὰρ M^b. et corr. H^a, L^b. et margo K^b. ^k φαίνοιτο] ἐν τούτοις K^b, τοῦτο margo K^b. ^l ἢ om. H^a, K^b, L^b. ^m ἔχει L^b, M^b. ⁿ ἂν om. L^b. ^o ἀρχὴν M^b. ^p τοῦ M^b. ^q αὐτῷ L^b, M^b. ^r νοέει L^b, νόησει M^b. addit M^b. φρασ-
 σάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾗσιν ἀμείνω. ^s πείθεται H^a, K^b, M^b. N^b, O^b. ^t βάλλεται L^b, M^b. ^v αὐ M^b.

Ἡμεῖς δὲ ὡς λέγωμεν ὅθεν παρεξέβημεν. Τὸ γὰρ ἀγαθὸν 3
καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἀλόγως εἰκάσιν ἐκ τῶν βίων ὑπο- (5)
λαμβάνειν οἱ μὲν πολλοὶ καὶ ὁ φορτικώτατος τὴν ἡδονήν, διὸ 2
καὶ τὸν βίον ἀγαπῶσι τὸν ἀπολαυστικόν. Τρεῖς γὰρ εἰσι
μάλιστα οἱ προὔχοντες, ὅ τε ἡν εἰρημένος 2 καὶ ὁ πολιτικὸς
3 καὶ τρίτος ὁ θεωρητικός. Οἱ μὲν οὖν 4 πολλοὶ παντελῶς 3
ἀνδραποδώδεις φαίνονται βοσκημάτων βίον προαιρούμενοι,
τυγχάνουσι δὲ λόγου διὰ τὸ πολλοὺς τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις
5 ὁμοιοπαθεῖν Σαρδαναπάλῳ. Οἱ δὲ χαριέντες καὶ πρακτικοὶ 4
τιμὴν τοῦ γὰρ πολιτικοῦ βίου σχεδὸν 4 τοῦτο τέλος. Φαί-
νεται δ' ἐπιπολαιότερον εἶναι τοῦ ζητουμένου· δοκεῖ γὰρ ἐν
τοῖς τιμῶσι μᾶλλον εἶναι ἢ ἐν τῷ τιμωμένῳ, τὰ γὰρ οὐκ
οἰκείον τι καὶ δυσαφαίρετον 5 εἶναι μαντευόμεθα. Ἔτι δ' εἰ- 5
κασι 6 τὴν τιμὴν διώκειν, ἵνα 7 πιστεύωσιν ἑαυτοὺς 8 ἀγαθοὺς
εἶναι· ζητοῦσι 1 γοῦν ὑπὸ τῶν φρονίμων τιμᾶσθαι, καὶ παρ'
2 οἷς γιγνώσκονται, καὶ ἐπ' ἀρετῇ· δῆλον οὖν 1 ὅτι κατὰ γε
τούτους ἢ ἀρετὴ κρείττων. Τάχα δὲ καὶ μᾶλλον ἂν τις 6
3 τέλος τοῦ πολιτικοῦ 4 βίου ταύτην ὑπολάβοι. Φαίνεται
οὐδὲ ἀτελεστέρα καὶ αὕτη· δοκεῖ γὰρ ἐνδέχασθαι 7 καὶ καθεύ-
δειν ἔχοντα τὴν ἀρετὴν, ἢ ἀπρακτεῖν διὰ βίου, καὶ πρὸς τού-
τοις κακοπαθεῖν καὶ ἀτυχεῖν τὰ μέγιστα· τὸν δ' οὕτω ζῶντα
οὐδεὶς ἂν εὐδαιμονίσειεν, εἰ μὴ θέσιν διαφυλάττων. Καὶ περὶ
μὲν τούτων ἄλλως· ἱκανῶς γὰρ 9 καὶ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις εἴρηται
περὶ αὐτῶν. Τρίτος δ' ἐστὶν ὁ θεωρητικός, περὶ οὗ τὴν ἐπί- 7
σκεψιν ἐν τοῖς 1 ἑπομένοις ποιησόμεθα. Ὁ δὲ χρηματιστής 8
βίαιός τις ἐστίν, καὶ ὁ πλοῦτος δῆλον ὅτι οὐ τὸ ζητούμενον
ἀγαθόν· χρήσιμον γὰρ 5 καὶ ἄλλου χάριν. Διὸ μᾶλλον τὰ

ὡ λέγομεν H^a.Ob. x φορτικώτεροι M^b. y μάλιστα εἰσιν L^b. z καὶ om. pr. H^a. a καὶ τρίτος ὁ θεωρητικός om. pr. L^b. b πολλοὶ καὶ ἀνδραποδώδεις φαίνονται παντελῶς M^b. c ὁμοπαθεῖν σαρδαναπάλλῳ K^b. d τοῦτο τὸ τέλος H^a.L^b.Ob. e εἶναι om. L^b. f τὴν τιμὴν διώκειν] ζητεῖν τὴν τιμὴν L^b. g πιστεύωσιν H^a.K^b.M^b.Ob. h εἶναι ἀγαθοὺς K^b.M^b. i γοῦν] γὰρ M^b. k οἷς] ὧν M^b. l ὅτι καὶ κατὰ M^b. m τέλος post βίου L^b. n βίου om. H^a. o δὴ L^b, γὰρ pr. K^b. p καὶ ante καθεύδειν om. K^b. q καὶ om. L^b, καὶ ἐν om. M^b. r ἐχομένοις K^b. s καὶ om. M^b.

πρότερον λεχθέντα τέλη τις ἂν ὑπολάβοι· ^τ δι' αὐτὰ γὰρ ἀγαπάται. Φαίνεται δ' οὐδ' ἐκεῖνα· καί^ντοι πολλοὶ λόγοι πρὸς αὐτὰ καταβέβληνται. Ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω.

- 4 Τὸ δὲ καθόλου βέλτιον ἴσως ἐπισκέψασθαι καὶ διαπορῆ-
 (6) σαι πῶς λέγεται, καίπερ προσάντους τῆς ^ω τοιαύτης ζητή-
 σεως γινομένης διὰ τὸ φίλους ἄνδρας ^x εἰσαγαγεῖν τὰ εἶδη.
 Δόξειε δ' ἂν ἴσως βέλτιον εἶναι καὶ δεῖν ἐπὶ σωτηρίᾳ γε τῆς
 ἀληθείας καὶ τὰ οἰκεία ἀναιρεῖν, ἄλλως τε καὶ φιλοσόφους
 ὄντας· ἀμφοῖν γὰρ ὄντοι φίλοιν ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλή-
 2 θειαν. Οἱ δὲ ^υ κομίσαντες τὴν δόξαν ταύτην οὐκ ἐποιοῦν ιδέας
 ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ^z τὸ ὕστερον ^a ἔλεγον, διόπερ οὐδὲ τῶν
 ἀριθμῶν ιδέαν κατεσκεύαζον· τὸ δ' ἀγαθὸν λέγεται καὶ ἐν τῷ
 τί ^b ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ποιῶ καὶ ἐν τῷ πρὸς τι, τὸ δὲ καθ' ^c αὐτὸ
 καὶ ἡ οὐσία πρότερον ^d τῇ φύσει τοῦ πρὸς τι· παραφύαδι
 γὰρ τοῦτ' ἔοικε καὶ συμβεβηκότι τοῦ ὄντος, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη
 3 κοινὴ τις ἐπὶ ^e τούτων ιδέα. ^f Ἔτι ἐπεὶ τὰγαθὸν ἰσαχῶς λέ-
 γεται τῷ ὄντι (καὶ γὰρ ἐν τῷ τί λέγεται, οἷον ^g ὁ θεὸς καὶ
^h ὁ νοῦς, καὶ ἐν τῷ ποιῶ αἱ ἀρεταί, καὶ ἐν τῷ ποσῷ τὸ μέ-
 τριον, καὶ ἐν τῷ πρὸς τι τὸ χρήσιμον, καὶ ἐν χρόνῳ καιρὸς,
 καὶ ἐν ⁱ τόπῳ δῖαιτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα), δῆλον ὡς οὐκ ἂν εἴη
 κοινόν τι καθόλου καὶ ἓν· οὐ γὰρ ἂν ἐλέγερ' ἐν πάσαις ταῖς
 4 κατηγορίαις, ἀλλ' ἐν μιᾷ μόνῃ. ^ν Ἔτι δ' ἐπεὶ τῶν κατὰ μίαν
 ιδέαν μία ^k καὶ ἐπιστήμη, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων ^l ἡν ἂν
 μία τις ἐπιστήμη· νῦν δ' εἰσὶ πολλαὶ καὶ τῶν ὑπὸ μίαν κατη-
 γορίαν, οἷον καιροῦ ἐν πολέμῳ ^m μὲν στρατηγική, ἐν νόσῳ δ'
 ἰατρική, καὶ τοῦ μετρίου ἐν ⁿ τροφῇ μὲν ἰατρική, ἐν πόνοις δὲ
 5 γυμναστική. ^ο Ἀπορήσειε δ' ἂν τις τί ποτε καὶ βούλονται
 λέγειν ^ο αὐτοέκαστον, εἴπερ ἓν τε ^p αὐτοανθρώπῳ ^q καὶ ἀν-

^t δι'] καὶ δι' Mb. ^v τοι om. Kb.Mb. ^ω τοιαύτης om. Lb. ^x εἰσά-
 γειν Mb. ^y προκομίσαντες Mb. ^z τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ^a ἐλέγο-
 μεν Kb. ^b ἐστι om. Ha.Kb.Mb.Ob. ^c ἐαυτὸ Ha.Ob. ^d τοῦ πρὸς τι
 τῇ φύσει Ha. ^e τούτοις Kb.Mb. ^f ἔτι δ' ἐπεὶ Ha.Kb.Mb.Ob. ^g ὁ om.
 Mb. ^h ὁ om. Lb. ⁱ τόπῳ] τῷ που Ha.Ob. ^k καὶ ἡ ἐπιστήμη Mb.
^l ἡν] εἴη Kb. ^m μὲν γὰρ στρατηγική Ha.Kb.Mb.Ob. ⁿ τρυφῇ Ha.
^ο αὐτὸ ἕκαστον Ha.Lb. et pr. Kb. ^p αὐτῷ ἀνθρώπῳ pr. Kb. ^q καὶ ἐν
 ἀνθρώπῳ Kb.Mb.

θρώπῳ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶν ὁ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ
 γὰρ ἄνθρωπος, οὐδὲν διοίσουσιν· εἰ δ' οὕτως, οὐδ' ἢ ἀγαθόν.
 Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ αἰδίου εἶναι μᾶλλον ἀγαθὸν ἔσται, εἴπερ
 μὴδὲ λευκότερον τὸ ^s πολυχρόνιον τοῦ ἐφημέρου. Πιθανώ-
 τερον δ' εἰκόασιν οἱ Ἰνθαγόρειοι λέγειν περὶ αὐτοῦ, τιθέντες
 ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἐν· οἷς δὴ καὶ Σπεύσιππος
 ἔπακολουθήσασιν δοκεῖ. Ἀλλὰ περὶ ^w μὲν τούτων ἄλλος ^x ἔστω
 λόγος, τοῖς δὲ λεχθεῖσιν ἀμφισβήτησίς τις ὑποφαίνεται διὰ
 τὸ ^z μὴ περὶ παντὸς ^a ἀγαθοῦ τοὺς λόγους ^b εἰρησθαι, λέγε-
 σθαι δὲ καθ' ἐν εἶδος τὰ καθ' ^c αὐτὰ διωκόμενα καὶ ἀγαπώ-
 μενα, τὰ δὲ ποιητικὰ τούτων ἢ ^d φυλακτικὰ πως ἢ τῶν ἐναν-
 τιῶν κωλυτικὰ διὰ ταῦτα λέγεσθαι καὶ ^e τρόπον ἄλλον. Δῆ-
 λον οὖν ὅτι διττῶς λέγοιτ' ἂν ^f τὰγαθά, καὶ τὰ μὲν καθ'
 ἑαυτά, θάτερα δὲ διὰ ταῦτα. Χωρίσαντες οὖν ἀπὸ τῶν ὠφε-
 λίων τὰ καθ' ἑαυτά σκεψώμεθα εἰ λέγεται κατὰ μίαν ἰδέαν.
 Καθ' ἑαυτά δὲ ποῖα θείη τις ἄν; Ἡ ὅσα καὶ μονούμενα διώ-
 κεται, οἷον τὸ φρονεῖν καὶ ὀρᾶν καὶ ἡδοναί τινες καὶ τιμαί;
 Ταῦτα γὰρ εἰ καὶ δι' ἄλλο τι διώκομεν, ὅμως τῶν καθ' αὐτὰ
 ἀγαθῶν θείη ^h τις ἄν. Ἡ οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ⁱ πλὴν τῆς ιδέας;
 Ὡστε μάταιον ἔσται τὸ εἶδος. Εἰ δὲ καὶ ταῦτ' ἐστὶ τῶν ⁱ
 καθ' αὐτά, τὸν τὰγαθοῦ λόγον ἐν ἅπασιν αὐτοῖς ^k τὸν αὐτὸν
^l ἐμφαίνεσθαι δεῖσει, καθάπερ ἐν χιόνι καὶ ^m ψιμυθίῳ τὸν
 τῆς λευκότητος. Τιμῆς δὲ καὶ φρονήσεως καὶ ἡδονῆς ἕτεροι
 καὶ διαφέροντες οἱ λόγοι ταύτῃ ἢ ⁿ ἀγαθά. Οὐκ ἔστιν ἄρα
 τὸ ἀγαθὸν ^o κοινόν τι κατὰ μίαν ἰδέαν. Ἀλλὰ πῶς δὴ λέ-
 γεται; Οὐ γὰρ ἔοικε τοῖς ^p γε ἀπὸ τύχης ὁμωνύμοις. Ἀλλ'
 ἀρά γε τῷ ἀφ' ἐνὸς εἶναι, ἢ πρὸς ἐν ἅπαντα συντελεῖν, ἢ
 μᾶλλον κατ' ἀναλογίαν; Ὡς γὰρ ἐν σώματι ὄψις, ἐν ψυχῇ

r ἔσται om. Ob. s πολυχρονιώτερον Lb. t πυθαγόριοι Kb. v ἔπα-
 κολουθεῖν Lb. w μὲν οὖν τούτων Ob. x ἔσται Kb.Mb. y ἐπεμφαίνεται
 Mb. z μὴ om. Ob. a ἀγαθοῦ post εἰρησθαι Ob, om. Lb. b εἰρησθαι]
 ποιεῖσθαι Kb.Mb. c ἑαυτὰ Ob. d φιλιτικά Mb. e τρόπον om. pr. Ha.
 f τὰγαθὸν Lb, τὸ ἀγαθὸν Ha,Ob. g ἑαυτὰ Ha,Ob. h ἂν τις Ha,Lb,Ob.
 i πλεῖον Kb. k τὸν αὐτὸν om. Ha,Ob. l ἐπιφαίνεσθαι Ha. m ψιμυθίῳ
 Kb.Nb, ψιμυθίῳ Mb. n ἀγαθόν Lb. o τι κοινόν Mb, om. Lb. p γε
 om. Kb.Mb.

¹³ νοῦς, καὶ ἄλλο ⁹ δὴ ἐν ἄλλῳ. ¹ Ἀλλ' ἴσως ταῦτα μὲν ἀφετέον
^r τὸ νῦν· ἐξάκριβοῦν γὰρ ^s ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλης ἀν εἶη φιλοσο-
φίας οἰκειότερον. ^t Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῆς ιδέας· εἰ γὰρ ^t καὶ
^x ἐστὶν ἐν τι ^v τὸ ^w κοινῇ κατηγορούμενον ἀγαθὸν ἢ χωριστόν
^x τι αὐτὸ καθ' αὐτό, δῆλον ὡς οὐκ ἀν εἶη πρακτὸν οὐδὲ κτη-
¹⁴ τὸν ἀνθρώπῳ· νῦν δὲ τοιοῦτόν τι ζητεῖται. Τάχα δέ τῳ
δόξειεν ἀν βέλτιον εἶναι γνωρίζειν αὐτὸ πρὸς τὰ κτητὰ καὶ
πρακτὰ τῶν ἀγαθῶν· οἷον γὰρ παράδειγμα τοῦτ' ἔχοντες
μᾶλλον ^y εἰσόμεθα καὶ τὰ ἡμῖν ἀγαθὰ, καὶ εἰδῶμεν, ^z ἐπιτευ-
¹⁵ ξόμεθα αὐτῶν. Πιθανότητα μὲν οὖν ^a ἔχει τινὰ ὁ λόγος,
ἔοικε δὲ ταῖς ἐπιστήμαις διαφωνεῖν· πᾶσαι γὰρ ἀγαθοῦ τινὸς
ἐφίεσθαι καὶ τὸ ἐνδεὲς ἐπιζητοῦσαι παραλείπουσι τὴν γνῶ-
σιν αὐτοῦ. ^b Καίτοι βοήθημα τηλικούτον ^c ἅπαντας τοὺς
¹⁶ τεχνίτας ἀγνοεῖν καὶ μὴδ' ἐπιζητεῖν οὐκ εὐλογον. ¹ Ἀπορον
δὲ καὶ τί ὠφεληθήσεται ὑφάντης ἢ τέκτων πρὸς τὴν αὐτοῦ
τέχνην εἰδὼς ^d αὐτὸ τὰγαθόν, ἢ πῶς ἰατρικώτερος ^e ἢ στρα-
τηγικώτερος ἔσται ὁ τὴν ιδέαν αὐτὴν τεθεαμένος. Φαίνεται
μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ὑγίειαν οὕτως ἐπισκοπεῖν ὁ ἰατρός, ἀλλὰ
τὴν ^f ἀνθρώπου, μᾶλλον δ' ἴσως τὴν τοῦδε· καθ' ἕκαστον γὰρ
ἰατρεύει. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

⁵ Πάλιν δ' ἐπαnéλθωμεν ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἀγαθόν, τί ποτ'
(7) ἀν εἶη. Φαίνεται μὲν γὰρ ἄλλο ἐν ^g ἄλλῃ πράξει καὶ τέχνῃ·
^h ἄλλο γὰρ ἐν ἰατρικῇ καὶ στρατηγικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς
ὁμοίως. Τί οὖν ⁱ ἐκάστης τὰγαθόν; ¹ Ἡ οὐ χάριν τὰ λοιπὰ
πράττεται; Τοῦτο δ' ἐν ἰατρικῇ ^k μὲν ὑγίεια, ἐν στρατη-
γικῇ δὲ νίκη, ἐν οἰκοδομικῇ δ' οἰκία, ἐν ἄλλῳ δ' ἄλλο, ἐν
ἀπάσῃ δὲ πράξει καὶ προαιρέσει ^l τὸ ^m τέλος· τούτου γὰρ
ἐνεκα τὰ λοιπὰ ⁿ πράττουσι ^o πάντες. ¹ Ὡστ' εἴ τι τῶν πρα-

⁹ ἐν ἄλλῳ δὴ Mb. ^r τὰ Kb. ^s περὶ Mb. ^t καὶ om. Kb.Mb. ^v τὸ] καὶ Kb.Mb. ^w κοινὸν Mb. ^x αὐτό τι Kb.Mb. ^y οἰσόμεθα Ha.Ob. ^z ἐπιτευξόμεθα Ha.Ob. ^a τινὰ ἔχει Kb.Mb. ^b καὶ τὸ Mb. ^c τοὺς τεχνίτας ἅπαντας Kb.Mb. ^d τὸ αὐτοαγαθόν Mb, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀγαθόν Kb. ^e ἢ στρατηγικώτερος om. Mb. ^f τᾶνθρώπου Mb. ^g ἄλλῃ] ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ Lb. ^h ἄλλῃ Ha.Ob. ⁱ ἐκάστη Ob. ^k μὲν om. Ob. ^l τὸ om. Ha.Ob. ^m τελειον Mb. ⁿ πράσσουσι Kb. ^o ἅπαντες Mb.

κτῶν ἀπάντων ἐστὶ τέλος, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ πρακτὸν ἀγαθόν,
εἰ δὲ πλείω, ταῦτα. Μεταβαίνων δὴ ὁ λόγος εἰς ῥ ταυτὸν ²
ἀφίκται. Τοῦτο δ' ἔτι μᾶλλον διασαφῆσαι πειρατέον. Ἐπεὶ ³
δὲ πλείω φαίνεται τὰ τέλη, τούτων δ' αἰρούμεθά τινα δι'
⁴ ἑτέρα, οἷον πλούτον αὐλοὺς καὶ ὅλως τὰ ὄργανα, δηλον ὡς
οὐκ ἔστι πάντα τέλεια· τὸ δ' ἄριστον τέλειόν τι φαίνεται.
Ὡστ' εἰ μὲν ἐστὶν ἓν τι μόνον τέλειον, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ ζη-
τούμενον, εἰ δὲ πλείω, τὸ ¹ τελειότατον τούτων. Τελειότε-
ρον δὲ λέγομεν τὸ καθ' ⁵ αὐτὸ διωκτὸν τοῦ δι' ἑτερον καὶ τὸ
μηδέποτε δι' ἄλλο αἶρετὸν τῶν ⁶ καὶ καθ' αὐτὰ καὶ ⁷ διὰ τοῦθ'
αἶρετῶν, καὶ ἀπλῶς δὴ τέλειον τὸ καθ' αὐτὸ αἶρετὸν αἰεὶ καὶ
μηδέποτε δι' ἄλλο. Τοιοῦτον ⁸ δ' ἡ εὐδαιμονία ⁹ μάλιστ' ¹⁰
εἶναι δοκεῖ· ταύτην γὰρ αἰρούμεθα αἰεὶ δι' αὐτὴν καὶ οὐδέποτε
δι' ἄλλο, τιμὴν δὲ καὶ ἡδονὴν καὶ νοῦν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν
αἰρούμεθα μὲν ¹¹ καὶ δι' ¹² αὐτά (μηθενὸς γὰρ ἀποβαίνοντος
ἐλοίμεθ' ἂν ἕκαστον αὐτῶν), αἰρούμεθα δὲ καὶ τῆς εὐδαιμονίας
χάριν, διὰ τούτων ὑπολαμβάνοντες εὐδαιμονήσειν. ¹³ Τὴν δ'
εὐδαιμονίαν οὐδεὶς αἰρεῖται τούτων χάριν, οὐδ' ὅλως δι' ἄλλο.
Φαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐταρκείας τὸ αὐτὸ συμβαίνειν. Τὸ ¹⁴
γὰρ τέλειον ἀγαθὸν αὐταρκές εἶναι δοκεῖ. Τὸ ¹⁵ δ' αὐταρκές
λέγομεν οὐκ αὐτῷ μόνῳ τῷ ζῶντι βίον μονώτην, ἀλλὰ καὶ
γονεῦσι καὶ τέκνοις καὶ ¹⁶ γυναικὶ καὶ ὅλως τοῖς φίλοις καὶ
πολίταις, ἐπειδὴ φύσει ¹⁷ πολιτικὸς ἄνθρωπος. Τούτων δὲ ¹⁸
ληπτέος ὅρος τις· ἐπεκτείνοντι γὰρ ἐπὶ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς
ἀπογόνους καὶ ¹⁹ τῶν φίλων τοὺς φίλους εἰς ἄπειρον πρόεισιν.
Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ²⁰ εἰσαυθὶς ἐπισκεπτέον, τὸ δ' αὐταρκές ²¹ τί-
θεμεν ὁ μονούμενον ²² αἶρετὸν ποιεῖ τὸν βίον καὶ μηθενὸς
²³ ἐνδεᾶ· τοιοῦτον δὲ τὴν εὐδαιμονίαν οἴομεθα εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ²⁴

ῥ ταυτὸν] τοῦτο M^b. ἡ ἑτερον K^b. M^b. ῥ τελειότερον M^b. ^s εἰαυτὸ
H^a. O^b. ^t καὶ post τῶν om. O^b. ^v διὰ τοῦθ'] δι' αὐτὰ K^b. ^w δ']
δὴ K^b. ^x εἶναι μάλιστα M^b. ^y καὶ om. H^a. ^z αὐτὴν M^b. ^a τὴν
εὐδαιμονίαν δ' H^a. K^b. ^b δ'] γὰρ O^b. ^c γυναιξὶ K^b. M^b. ^d πολιτικὸν
H^a. O^b, πολιτικὸς ὁ M^b. ^e τοὺς φίλους τῶν φίλων L^b. ^f εἰσαυθὶς M^b.
^g τιθέμενον pr. K^b. ^h αἶρετὸν] ἄρκιον καὶ αἶρετὸν H^a. L^b, αἶρετὸν καὶ
ἄρκιον M^b. ⁱ ἐνδεᾶ H^a.

πάντων αἰρετωτάτην μὴ συναριθμουμένην, ^k συναριθμουμένην
δὲ δῆλον ὡς ^l αἰρετωτέραν μετὰ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἀγαθῶν·
ὑπεροχὴ γὰρ ^m ἀγαθῶν γίνεται τὸ προστιθέμενον, ⁿ ἀγαθῶν
δὲ τὸ μείζον αἰρετώτερον αἰεί. Τέλειον δὴ τι ^o φαίνεται καὶ
αὐτάρκες ^p ἢ εὐδαιμονία, ^q τῶν πρακτῶν οὐσα τέλος.

- 6 Ἄλλ' ἴσως τὴν ^r μὲν εὐδαιμονίαν τὸ ἄριστον λέγειν ὁμο-
9 λογούμενόν τι φαίνεται, ^s ποθεῖται ^t δ' ἐναργέστερον τί ἐστίν
10 ^v ἔτι λεχθῆναι. Τάχα ^w δὴ γένοιτ' ἂν τοῦτ', εἰ ληφθείη τὸ
ἔργον τοῦ ἀνθρώπου. Ὡσπερ γὰρ αὐλητῇ καὶ ἀγαλματο-
ποιῷ καὶ παντὶ τεχνίτῃ, καὶ ὅλως ὧν ἐστὶν ἔργον ^x τι καὶ
πράξις, ἐν τῷ ἔργῳ δοκεῖ τὰγαθὸν εἶναι καὶ τὸ εὖ, οὕτω
11 δόξειεν ἂν καὶ ἀνθρώπῳ, εἴπερ ἔστι ^y τι ἔργον αὐτοῦ. Πό-
τερον οὖν τέκτονος μὲν καὶ σκυτέως ἐστὶν ἔργα τινὰ καὶ
πράξεις, ἀνθρώπου δ' οὐδέν ἐστιν, ἀλλ' ἀργὸν πέφυκεν; Ἡ
καθάπερ ὀφθαλμοῦ καὶ ^z χειρὸς καὶ ποδὸς καὶ ὅλως ἐκάστου
τῶν μορίων φαίνεται τι ἔργον, οὕτω ^a καὶ ἀνθρώπου παρὰ
πάντα ^b ταῦτα θείη τις ἂν ἔργον τι; Τί οὖν δὴ τοῦτ' ἂν εἴη
12 ποτέ; Τὸ μὲν γὰρ ζῆν κοινὸν εἶναι φαίνεται καὶ τοῖς φυ-
τοῖς, ζητεῖται δὲ τὸ ἴδιον. Ἀφοριστέον ἄρα τὴν θρεπτικὴν
^c καὶ αὐξητικὴν ζωὴν. Ἐπομένη ^d δὲ αἰσθητικὴ τις ἂν εἴη,
φαίνεται δὲ καὶ ^e αὕτη κοινὴ καὶ ^f ἵππῳ καὶ βοῖ καὶ παντὶ
13 ζῳ. Λέιπεται ^g δὲ πρακτικὴ τις τοῦ λόγον ἔχοντος. Τού-
του δὲ τὸ μὲν ὡς ἐπιπειθὲς λόγῳ, τὸ δ' ὡς ἔχον καὶ διανοού-
μενον. Διττῶς δὲ καὶ ταύτης λεγομένης τὴν κατ' ἐνέργειαν
14 θετέον. ^h κυριώτερον γὰρ αὕτη δοκεῖ λέγεσθαι. Εἰ δ' ἐστὶν
ἔργον ἀνθρώπου ψυχῆς ἐνέργεια κατὰ λόγον ἢ μὴ ἄνευ λό-
γου, τὸ δ' αὐτό φάμεν ἔργον εἶναι τῷ γένει τοῦδε ⁱ καὶ τοῦδε

^k alterum συναριθμουμένην om. L^b. ^l αἰρετωτέραν μετὰ τοῦ ἐλα-
χίστου] ἐλαχιστοτέραν H^a. ^m ἀγαθοῦ O^b, τῶν ἀγαθῶν M^b. ⁿ ἀγα-
θὸν M^b. ^o καὶ αὐτάρκες φαίνεται O^b. ^p ἢ om. L^b. ^q τῶν] πάντων
τῶν M^b. ^r μὲν om. L^b. ^s ποθεῖ K^b. ^t δ'] δὲ καὶ M^b. ^v ἔτι
om. O^b. ^w δὲ M^b. ^x τι καὶ] τι ἢ M^b. ^y ἔργον τι L^b. O^b. ^z ποδὸς
καὶ χειρὸς K^b. ^a καὶ τοῦ ἀνθρώπου O^b. ^b ταῦτα ante πάντα M^b. O^b,
om. L^b. ^c καὶ τὴν αὐξητικὴν K^b. ^d δὲ] γὰρ M^b. ^e αὕτη K^b.
^f βοῖ καὶ ἵππῳ L^b. ^g δὲ K^b. M^b. ^h κυριώτερα L^b. ⁱ καὶ τοῦδε] καὶ
τοῦδε τοῦ M^b.

σπουδαίου, ὥσπερ κιθαριστοῦ καὶ σπουδαίου κιθαριστοῦ, καὶ ἀπλῶς δὴ τοῦτ' ἐπὶ πάντων, προστιθεμένης τῆς ^kκατ' ἀρετὴν ὑπεροχῆς πρὸς τὸ ἔργον· κιθαριστοῦ μὲν ^lγὰρ ^mτὸ κιθαρίζειν, σπουδαίου δὲ τὸ εὖ· εἰ δ' οὕτως, ἀνθρώπου δὲ τίθεμεν ἔργον ζώην ⁿτινα, ταύτην δὲ ψυχῆς ἐνέργειαν ^oκαὶ ^pπράξεις μετὰ λόγου, σπουδαίου δ' ἀνδρὸς εὖ ταῦτα καὶ καλῶς, ἕκα- 15 στον δ' εὖ κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν ^qἀποτελεῖται· εἰ δ' οὕτω, τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθὸν ψυχῆς ἐνέργεια γίνεται κατ' ἀρετὴν, εἰ δὲ πλείους ^rαἱ ἀρεταί, κατὰ τὴν ἀρίστην καὶ τελειοτάτην. Ἔτι ^sδ' ἐν βίῳ τελείω. Μία γὰρ χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ ^tμία ἡμέρα· οὕτω ^uδὲ οὐδὲ ^vμακάριον καὶ εὐδαίμονα μία ἡμέρα ^wοὐδ' ὀλίγος χρόνος. Περιγεγράφθω μὲν οὖν τὰγαθὸν ^x7 ταύτη· δεῖ γὰρ ἴσως ὑποτυπῶσαι ^yπρῶτον, εἴθ' ὕστερον ^zἀναγράψαι. Δόξειε δ' ἂν παντὸς εἶναι ^aπροαγαγεῖν καὶ διαρθρῶσαι τὰ καλῶς ἔχοντα τῇ περιγραφῇ, καὶ ὁ χρόνος τῶν τοιούτων εὐρετὴς ἢ συνεργὸς ἀγαθοῦ εἶναι. Ὅθεν καὶ τῶν τεχνῶν γεγόνασιν ^bαἱ ἐπιδόσεις· παντὸς γὰρ προσθεῖναι τὸ ἐλλείπον. Μемνησθαι δὲ καὶ τῶν προειρημένων χρή, 18 καὶ τὴν ἀκρίβειαν μὴ ὁμοίως ἐν ἅπασιν ἐπιζητεῖν, ἀλλ' ἐν ἐκάστοις κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον ^cοἰκεῖον τῇ μεθόδῳ. Καὶ γὰρ τέκτων καὶ γεωμέτρης ^d19 διαφερόντως ἐπιζητοῦσι τὴν ὀρθήν· ὁ μὲν γὰρ ἐφ' ὅσον χρησίμη πρὸς τὸ ἔργον, ὁ δὲ τί ἐστίν ^eἢ ^fεποῖόν ^gτι· θεατὴς γὰρ τὰληθοῦς. Τὸν αὐτὸν ^hδὲ τρόπον καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ποιητέον, ὅπως μὴ τὰ πάρεργα τῶν ἔργων πλείω ⁱγίγνηται. Οὐκ ἀπαιτητέον δ' ^jοὐδὲ τὴν αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁμοίως, ἀλλ' ^k20 ἱκανὸν ἐν τισι τὸ ὅτι δειχθῆναι καλῶς, οἷον καὶ περὶ τὰς ἀρχάς· τὸ δ' ὅτι πρῶτον καὶ ἀρχή. Τῶν ^lἀρχῶν δ' αἱ μὲν ^m21

^k κατὰ τὴν ἀρετὴν K^b. ^l γὰρ om. L^b. ^m τὸ om. K^b. ⁿ τινα] τινα κατ' ἀρετὴν M^b. ^o καὶ—ἐνέργεια om. pr. K^b. ^p πράξιν M^b, O^b. ^q ἐπιτελεῖται M^b. ^r αἱ om. M^b. ^s δ'] δὲ καὶ O^b. ^t δὴ O^b, δὲ καὶ H^a. ^u εὐδαίμονα καὶ μακάριον L^b. ^w οὕτ' O^b. ^x πρότερον M^b. ^y ἀναγράφειν H^a, M^b, O^b. ^z προσαγαγεῖν H^a. ^a αἱ add. K^b. ^b οἰκεία M^b. ^c ὁποῖόν L^b. ^d τι om. K^b. ^e δὲ M^b. ^f γίγνηται M^b. ^g οὐδὲ om. O^b. ^h δ' ἀρχῶν M^b.

ἐπαγωγῇ θεωροῦνται, αἱ δ' αἰσθήσει, αἱ δ' ἐθισμῷ τινί, ¹ καὶ ἄλλαι δ' ἄλλως. Μετιέναι δὲ πειρατέον ^k ἐκάστας ἢ πεφύ-
 κασιν, καὶ σπουδαστέον ὅπως ἴορισθῶσι καλῶς· μεγάλην γὰρ
 ἔχουσι ῥοπήν πρὸς τὰ ἐπόμενα. Δοκεῖ ^m γὰρ ⁿ πλείον ^o ἢ
 ἡμῖσιν ^p παντὸς εἶναι ἢ ἀρχή, καὶ πολλὰ ^q συμφανῇ ^r γίνεσθαι
 δι' αὐτῆς τῶν ζητουμένων.

- 8 Σκεπτέον ^s δὴ περὶ αὐτῆς οὐ μόνον ^t ἐκ τοῦ συμπεράσμα-
 (8) τος καὶ ἐξ ὧν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεγομένων περὶ
 αὐτῆς· τῷ μὲν γὰρ ἀληθεῖ πάντα συνάδει τὰ ὑπάρχοντα, τῷ
 2 δὲ ψευδεὶ ταχὺ διαφωνεῖ τὰ ληθές. Νενεμημένων ^v δὴ τῶν
 ἀγαθῶν τριχῇ, καὶ τῶν μὲν ἐκτὸς λεγομένων τῶν δὲ περὶ
 ψυχὴν καὶ ^w σῶμα, τὰ περὶ ^x ψυχὴν κυριώτατα λέγομεν καὶ
 μάλιστα ἀγαθὰ. Τὰς δὲ πράξεις ^y καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς
 ψυχικὰς περὶ ψυχὴν τίθεμεν. ^z Ὡστε καλῶς αὖ λέγοιτο κατὰ
 γε ταύτην τὴν δόξαν ^z παλαιὰν οὖσαν καὶ ὁμολογουμένην
 3 ^a ὑπὸ τῶν ^b φιλοσοφούντων. Ὀρθῶς δὲ καὶ ὅτι πράξεις τινὲς
 λέγονται καὶ ἐνεργεῖαι τὸ τέλος· οὕτω γὰρ τῶν περὶ ψυχὴν
 4 ἀγαθῶν γίνεται, καὶ οὐ τῶν ἐκτός. Συνάδει δὲ τῷ λόγῳ καὶ
 τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ εὖ πράττειν τὸν εὐδαίμονα· σχεδὸν γὰρ
 9 5 εὐζωΐα τις εἴρηται καὶ εὐπραξία. Φαίνεται δὲ καὶ τὰ ἐπι-
 ζητούμενα ^d περὶ τὴν εὐδαιμονίαν ^e ἅπανθ' ὑπάρχειν τῷ λε-
 6 χθέντι. Τοῖς μὲν γὰρ ἀρετῇ, τοῖς δὲ φρόνησις, ἄλλοις δὲ
 σοφία τις εἶναι δοκεῖ, τοῖς δὲ ταῦτα ἢ τούτων τι μεθ' ἡδονῆς
 ἢ οὐκ ἄνευ ἡδονῆς· ἕτεροι δὲ ^f καὶ τὴν ἐκτὸς εὐετηρίαν ^g συμ-
 7 παραλαμβάνουσιν. Τούτων δὲ τὰ μὲν πολλοὶ καὶ παλαιοὶ
 λέγουσιν, τὰ δὲ ὀλίγοι καὶ ἔνδοξοι ἄνδρες· οὐδετέρους ^h δὲ

ⁱ καὶ om. Mb. ^k ἐκάστης Kb. ^l διορισθῶσι Kb. ^m γὰρ] οὖν
 Ha.Lb.Mb.Ob. ⁿ πλείων Lb. ^o ἢ] ἢ τὸ Ha, τὸ ἢ τὸ Mb. ^p τοῦ
 παντὸς εἶναι Ha.Mb, εἶναι τοῦ παντὸς Ob, τοῦ παντὸς Lb. ^q ἐμφανῇ Mb.
^r δι' αὐτῆς γίνεσθαι Lb. ^s δὲ Kb, δὴ καὶ Ha.Lb. ^t ἐκ τοῦ] ἐκά-
 στον Kb. ^v δὴ] δὲ Mb. ^w σώματα περὶ Kb, σώματα τὰ περὶ Lb.
^x ψυχὴν τὰ κυριώτατα Kb. ^y καὶ τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας περὶ Ha.Kb.
^z οὖσαν παλαιὰν Ha. ^a ὑπὸ—καὶ om. Kb. ^b φιλοσόφον Ob. ^c εἴρη-
 ται] ἐστι Lb. ^d περὶ] τὰ περὶ Kb. ^e πάντα Ha. ^f καὶ om. Ob.
^g συμπεριλαμβάνουσι Mb.Ob. ^h δὴ Kb.

ιούτων εὐλογον διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις, ἀλλ' ^k ἔν γε τι ^l ἢ καὶ τὰ πλείεστα ^m κατορθοῦν. Τοῖς μὲν οὖν ⁿ λέγουσι ^o τὴν 8 ἀρετὴν ἢ ἀρετὴν τινα ῥσυνφρός ^q ἔστιν ὁ λόγος· ταύτης γὰρ ἔστιν ἢ κατ' αὐτὴν ἐνέργεια. Διαφέρει δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐν 9 κτήσει ἢ χρήσει τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνειν καὶ ἐν ἔξει ἢ ἐνεργείᾳ. Τὴν μὲν γὰρ ἔξιν ἐνδέχεται μηδὲν ἀγαθὸν ἀποτελεῖν ὑπάρχουσιν, οἷον τῷ καθεύδοντι ἢ ^s καὶ ἄλλως πῶς ἐξηργηκότι, τὴν δ' ἐνέργειαν οὐχ οἷόν τε· πράξει γὰρ ἐξ ἀνάγκης, καὶ εὖ πράξει. Ὡσπερ δ' ^t Ὀλυμπίουσιν οὐχ οἱ κάλλιστοι καὶ ἰσχυρότατοι στεφανοῦνται ἀλλ' οἱ ἀγωνιζόμενοι (τούτων γὰρ ^u τινες νικῶσιν), οὕτω καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν κα-γαθῶν οἱ πράττοντες ^w ὀρθῶς ^x ἐπιβόλοι γίνονται. ^y Ἔστι 10 δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῶν καθ' αὐτὸν ἡδύς. Τὸ μὲν γὰρ ἡεσθαι τῶν ψυχικῶν, ἐκάστῳ δ' ἔστιν ἡδὺ πρὸς ὃ λέγεται φιλοτι-οῦτος, ^z οἷον ἵππος μὲν τῷ φιλίππῳ, θέαμα δὲ τῷ ^a φιλο-θεώρῳ· ^b τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ δίκαια τῷ φιλοδικαίῳ καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρετὴν τῷ φιλαρέτῳ. Τοῖς μὲν οὖν πολ- 11 λοῖς τὰ ἡδέα ^c μάχεται διὰ τὸ μὴ φύσει τοιαῦτ' εἶναι, τοῖς δὲ φιλοκάλοις ἔστιν ἡδέα τὰ φύσει ἡδέα. Τοιαῦτα ^d δ' αἰ κατ' ἀρετὴν πράξεις, ὥστε καὶ τούτοις εἰσὶν ἡδεῖαι ^e καὶ καθ' αὐτάς. Οὐδὲν ^f δὴ προσδεῖται τῆς ἡδονῆς ὁ βίος αὐτῶν ὥσ- 12 περ περιάπτου τινός, ἀλλ' ἔχει ^g τὴν ἡδονὴν ἐν ^h ἑαυτῷ. Πρὸς τοῖς εἰρημένοις γὰρ οὐδ' ἔστιν ἀγαθὸς ὁ μὴ χαίρων ταῖς κα-λαῖς πράξεσιν· οὔτε γὰρ δίκαιον ⁱ οὐδεὶς ἂν εἴποι τὸν μὴ χαί-ροντα τῷ δικαιοπραγεῖν, οὔτ' ἐλευθέριον τὸν μὴ χαίροντα ταῖς ἐλευθερίοις πράξεσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ^k Εἰ 13

ⁱ εὐλογον τούτων Mb. ^k ἔν γε] ἐπὶ Ha, Mb, Ob. ^l ἢ add. Lb. in Kb. post τι deletæ litteræ duæ, καὶ omīssa. ^m ἐπορθοῦν Ob. ⁿ λέ-
γουσι] λέγουσι τὴν εὐδαιμονίαν Mb. ^o τὴν] τὴν πᾶσαν Ha, Lb, Ob, πᾶσαν
τὴν Mb. ^p σύνφρός Kb, σύμφωνός Lb. ^q ἔστιν om. Ha. ^r χρήσει ἢ
κτήσει Mb. ^s καὶ om. Mb. ^t τινες καὶ νικῶσιν Mb. ^u τῷ om. Lb.
^w ὀρθῶς] καλῶς Ob. ^x ἐπιβόλοι Kb. ^y ἔτι margo Kb. ^z οἷος Mb.
^a φιλοθεωρῶι Kb, φιλοθεάμονι Lb, Ob. ^b τὸν—φιλοδικαίῳ om. Kb.
^c μάχεται πρὸς ἄλληλα διὰ Lb. ^d δ' αἰ αἰ Kb, Mb. ^e καὶ post ἡδεῖαι
om. Mb. ^f δὲ Lb, δὲ δὴ Mb. ^g τὴν] τινα Ob. ^h αὐτῷ Mb. ⁱ οὐδεὶς
ἂν] οὔθ' εἰς ἂν Kb, τις Lb. ^k εἰ δ' om. Mb.

δ' οὕτω, καθ' ¹ αὐτὰς ἂν εἶεν αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις ἡδεΐαι.
¹ Ἀλλὰ ^m μὴν καὶ ἀγαθαὶ γε καὶ καλαί, καὶ μάλιστα τούτων
 ἕκαστον, εἴπερ καλῶς κρίνει περὶ αὐτῶν ὁ σπουδαῖος· κρίνει
¹⁴ δ' ὡς εἴπομεν. Ἀριστον ἄρα καὶ κάλλιστον καὶ ἡδιστον ἢ
 εὐδαιμονία, καὶ οὐ διώριστα ταῦτα κατὰ τὸ Δηλιακὸν ἐπί-
 γραμμα·

κάλλιστον τὸ δικαίωτατον, λῶσπον ⁿ δ' ὑγαίνειν·
 ἡδιστον ^o δὲ πέφυχ' οὐ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν.

Ἄπαντα γὰρ ὑπάρχει ταῦτα ταῖς ἀρίσταις ἐνεργείαις· ταύ-
 τας δέ, ἢ μίαν ¹ τούτων ¹ τὴν ἀρίστην, ^r φαμέν εἶναι τὴν εὐδαι-
¹⁵ μονίαν. Φαίνεται δ' ὅμως καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν προσδεο-
 μένη, καθάπερ εἴπομεν· ἀδύνατον γὰρ ἢ οὐ ράδιον τὰ καλὰ
 πράττειν ἀχορήγητον ὄντα. Πολλὰ μὲν γὰρ πράττεται,
 καθάπερ δι' ὀργάνων, ^s διὰ φίλων καὶ πλούτου καὶ πολιτικῆς
¹⁶ δυνάμεως· ἐνίων δὲ ^t τητῶμενοι ῥυπαίνουσι τὸ μακάριον, οἷον
 εὐγενείας, εὐτεκνίας, κάλλους· ^v οὐ πάνυ γὰρ εὐδαιμονικὸς ὁ
 τὴν ιδέαν παναίσχης ἢ δυσγενῆς ἢ μονώτης καὶ ἄτεκνος, ἔτι
 δ' ἴσως ἦττον, εἴ τῳ πάγκακοι παῖδες εἶεν ἢ ^w φίλοι, ^x ἢ ἀγα-
¹⁷ θοὶ ὄντες τεθνᾶσιν. Καθάπερ οὖν εἴπομεν, ἔοικε προσδεῖ-
 σθαι καὶ τῆς τοιαύτης εὐημερίας· ^y ὅθεν εἰς ^z ταῦτ' ὁ τάττουσιν
 ἔνιοι τὴν εὐτυχίαν τῇ εὐδαιμονίᾳ, ^a ἕτεροι δὲ τὴν ἀρετὴν.
¹⁰ Ὅθεν καὶ ἀπορεῖται πότερόν ἐστι μαθητὸν ἢ ἔθιστον ^b ἢ ἄλ-
 (9) λως πως ἀσκητόν, ἢ κατὰ τινα θείαν μοῖραν ἢ καὶ διὰ τύχην
² παραγίνεται. Εἰ μὲν οὖν καὶ ἄλλο τι ^c ἐστὶ θεῶν. ^d δώρημα
 ἀνθρώποις, εὐλογον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν θεόσδοτον εἶναι, καὶ

¹ ἐαυτὰς H^a. ^m μὴν γε ἀγαθαὶ καὶ καλαὶ M^b, μὴν ἀγαθαὶ τε καὶ καλαὶ K^b, μὴν καλαὶ γε καὶ ἀγαθαὶ L^b. ⁿ δ'] δὲ τὸ L^b, om. M^b. ^o δὲ πέφυχ' οὐ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν K^b. et margo Parisiensis Regii 2023; δὲ πέφυχ' οὐ τις ἔραται (vel ἐράται) τυχεῖν H^a.M^b.N^b. et Parisiensis Regii 1471, 1855, 1856, 2024; δ' οὐ τις ἐρᾷ τυχεῖν L^b.O^b. et 1852, 2023, 2114; δὲ οὐ τις ἐράται τυχεῖν codex Oxoniensis collegii corporis Christi; δὲ τυχεῖν οὐ τις ἕκαστος ἐρᾷ 2113 et margo 2114. P τούτων post ἀρίστην H^a. ¹ τὴν om. H^a.L^b.O^b. ^r εἶναί φαμεν H^a.M^b. ^s διὰ] καὶ διὰ H^a.K^b.M^b, τῶν L^b. ^t ἡτῶμενοι corr. K^b. ^v οὐ πάνυ] οὐδαμῶς K^b. ^w φίλοι om. H^a. ^x ἢ add. L^b.M^b.O^b. ^y ὅθεν καὶ εἰς H^a. ^z ταυτὸν M^b. ^a ἕτεροι] ἔνιοι H^a.L^b.M^b.O^b. ^b ἢ καὶ ἄλλως H^a.K^b.M^b. ^c θεῶν ἐστὶ H^a.M^b.O^b. ^d δώρημα τοῖς ἀνθρώποις L^b.

μάλιστα τῶν ἀνθρωπίνων ^ε ὅσῳ βέλτιστον. Ἀλλὰ τοῦτο ³
 μὲν ἴσως ἄλλης ἂν εἴη σκέψεως οἰκειότερον, φαίνεται δὲ ^ε κἂν
 εἰ μὴ θεόπεμπτός ἐστιν ^ε ἀλλὰ δι' ἀρετὴν καὶ τινα μάθησιν ἢ
 ἄσκησιν παραγίνεται, τῶν θειοτάτων εἶναι· τὸ γὰρ τῆς ἀρε-
 τῆς ἄθλον καὶ τέλος ἄριστον ^η εἶναι φαίνεται καὶ θεῖόν τι
 καὶ μακάριον. Εἴη δ' ἂν καὶ πολύκοινον· δυνατὸν γὰρ ὑπάρξαι ⁴
 πᾶσι τοῖς μὴ πεπηρωμένοις πρὸς ἀρετὴν διὰ τινος μαθήσεως
 καὶ ἐπιμελείας. Εἰ δ' ἐστὶν οὕτω ^ι βέλτιον ^κ ἢ διὰ τύχην εὖ- ⁵
 δαιμονεῖν, εὐλογον ἔχειν οὕτως, εἴπερ τὰ κατὰ φύσιν, ὡς ἰοῖόν
 τε κάλλιστα ἔχειν, οὕτω πέφυκεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ^μ τὰ κατὰ ⁶
 τέχνην καὶ πᾶσαν αἰτίαν, καὶ ^η μάλιστα κατὰ τὴν ἀρίστην.
 Τὸ δὲ μέγιστον καὶ κάλλιστον ἐπιτρέψαι τύχῃ λίαν πλημ-
 μελὲς ἂν εἴη. Συμφανὲς δ' ὅ ἐστι καὶ ἐκ τοῦ λόγου τὸ ζῆ- ⁷
 τούμενον· εἴρηται γὰρ ψυχῆς ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν ποιά τις.
 Τῶν δὲ λοιπῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, τὰ δὲ
 συνεργὰ καὶ χρήσιμα πέφυκεν ὀργανικῶς. Ὁμολογούμενα ⁸
 δὲ ταῦτ' ἂν εἴη καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ· τὸ γὰρ τῆς πολιτικῆς τέ-
 λος ἄριστον ἐτίθεμεν, αὕτη δὲ πλείστην ἐπιμέλειαν ποιεῖται
 τοῦ ποιούς τινος καὶ ἀγαθοῦς τοὺς πολίτας ποιῆσαι καὶ πρα-
 κτικούς τῶν καλῶν. Εἰκότως οὖν οὔτε βοῦν οὔτε ἵππον οὔτε ⁹
^η ἄλλο τῶν ζώων οὐδὲν εὐδαιμον λέγομεν· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν
 οἶόν τε ^ρ κοινωῆσαι τοιαύτης ἐνεργείας. Διὰ ταύτην δὲ ^σ τὴν ¹⁰
 αἰτίαν οὐδὲ παῖς εὐδαίμων ἐστίν· οὕπω γὰρ ^τ πρακτικὸς τῶν
 τοιούτων διὰ τὴν ἡλικίαν· οἱ δὲ λεγόμενοι διὰ τὴν ἐλπίδα
 μακαρίζονται. Δεῖ γάρ, ὥσπερ εἵπομεν, καὶ ἀρετῆς τε-
 λείας καὶ βίου τελείου. Πολλὰ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται ¹¹
 καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον, καὶ ἐνδέχεται ^ω τὸν μά-
 λιστ' ^χ εὐθηνοῦντα μεγάλας συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ ^γ γή-

^ε ὅσον Mb. ^ε κἂν εἰ] εἰ καὶ Lb, κἂν Ob. ^ε ἀλλ' εἰ δι' Ha. ^η εἶναι
 post φαίνεται Mb, om. Lb. Ob. ^ι βέλτιστον Lb. ^κ ἢ τὸ διὰ Kb. Mb.
^λ οἶόν τε] οἶονται Kb. ^μ τὰ] τὸ Ob, om. Ha. ^η μάλιστα τὸ κατὰ Ob.
^ο ἔτι Kb, ἂν εἴη Lb. ^ρ αὕτη Kb. ^η ἄλλο τι τῶν Ha. Mb. Ob. ^ρ κοι-
 νωῆσαι τῆς τοιαύτης Mb. ^σ τὴν αἰτίαν post ἐστίν Ob. ^τ τῶν τοιούτων
 πρακτικὸς Mb. ^ν περ om. Mb. ^ω τὸν μάλιστ'] τὰ μὲν μάλιστ' Mb.
^χ εὐθηνοῦντα Ha, εὐσθενοῦντα Kb. ^γ γήρους Lb.

ρως, καθάπερ ἐν τοῖς ^z ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου ^a μυθεύεται
 τὸν δὲ τοιαύταις χρησάμενον τύχαις καὶ τελευτήσαντα ἀθλίως
 I I οὐδείς εὐδαιμονίζει. Πότερον οὖν οὐδ' ἄλλον οὐδένα ἀνθρώ-
 (10) πων εὐδαιμονιστέον ἕως ἂν ζῇ, κατὰ Σόλωνα δὲ χρεῶν τέλος
² ὁράν; Εἰ δὲ διὰ καὶ θετέον οὕτως, ἄρά γε ^b καὶ ἔστιν εὐδαί-
 μων τότε ἐπειδὰν ἀποθάνῃ; ³ Ἡ τοῦτό γε παντελῶς ἄτοπον,
 ἄλλως τε καὶ τοῖς λέγουσιν ἡμῖν ἐνέργειάν ^c τινα τὴν εὐδαι-
³ μονίαν; Εἰ δὲ μὴ λέγομεν τὸν τεθνεῶτα εὐδαίμονα, ^d μηδὲ
 Σόλων τοῦτο βούλεται, ἀλλ' ὅτι τηνικαῦτα ἂν τις ἀσφαλῶς
 μακαρίσειεν ἄνθρωπον ὡς ἐκτὸς ἤδη τῶν κακῶν ὄντα καὶ ^e τῶν
 δυστυχημάτων, ἔχει μὲν καὶ τοῦτ' ἀμφισβιήτησίν τινα· δοκεῖ
 γὰρ εἶναι ^f τι τῷ τεθνεῶτι καὶ ^g κακὸν καὶ ἀγαθόν, εἴπερ καὶ
 τῷ ζῶντι μὴ αἰσθανομένῳ δέ, οἷον τιμαὶ καὶ ἀτιμίαι καὶ τέκνων
⁴ καὶ ὅλως ἀπογόνων εὐπραξίαι τε καὶ δυστυχίαι. ¹ Ἀπορίαν
^h δὲ καὶ ταῦτα παρέχει· ⁱ τῷ γὰρ μακαρίως βεβιωκότι μέχρι
 γήρως καὶ τελευτήσαντι κατὰ λόγον ἐνδέχεται πολλὰς με-
 ταβολὰς συμβαίνειν περὶ τοὺς ἐκγόνους, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν
^k ἀγαθοὺς εἶναι καὶ τυχεῖν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, τοὺς δ' ἐξ
 ἐναντίας. Δῆλον ^l δ' ὅτι καὶ τοῖς ἀποστήμασι πρὸς τοὺς
⁵ γονεῖς παντοδαπῶς ἔχειν αὐτοὺς ἐνδέχεται. ⁴ Ἀτοπον δὲ ^m γί-
 νοιτ' ἂν, εἰ ⁿ συµμεταβάλλοι καὶ ὁ τεθνεὼς καὶ ὁ γίνοιτο ὅτε
 μὲν εὐδαίμων πάλιν δ' ἄθλιος. ⁴ Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ μηδὲν μηδ'
 ἐπὶ τινα χρόνον συνικνεῖσθαι τὰ τῶν ἐκγόνων τοῖς γονεῦσιν.
⁶ Ἄλλ' ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ πρότερον ἀπορηθέν· τάχα γὰρ ἂν
⁷ θεωρηθεῖ καὶ τὸ νῦν ἐπιζητούμενον ἐξ ἐκείνου. Εἰ δὲ ^p τὸ
 τέλος ὁρᾶν δεῖ καὶ τότε μακαρίζειν ἕκαστον οὐχ ὡς ὄντα μα-
 κάριον ἀλλ' ὅτι πρότερον ἦν, πῶς οὐκ ἄτοπον, εἰ ^q ὅτ' ἐστὶν
 εὐδαίμων, μὴ ^r ἀληθεύσεται κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπάρχον διὰ τὸ μὴ
 βούλεσθαι τοὺς ζῶντας εὐδαιμονίζειν διὰ τὰς μεταβολὰς, καὶ

^z τρωϊκοῖς K^b.M^b. ^a μεμνησθόγηται L^b. ^b καὶ om. O^b. ^c τὴν
 εὐδαιμονίαν τινά M^b. ^d μηδὲ γὰρ σόλων M^b. ^e τῶν post καὶ om.
 H^a.L^b.O^b. ^f τι om. K^b. ^g κακόν] κακόν τι H^a. ^h δέ] γὰρ M^b.
ⁱ τῷ μὲν γὰρ M^b. ^k ἀγαθοὺς] τῶν ἀγαθῶν τε O^b. ^l δ' om. K^b. ^m γέ-
 νοιτ' M^b. ⁿ συµμεταβάλοι H^a.K^b.O^b. ^o γένοιτο H^a. ^p τὸ post δὲ
 add. K^b. ^q ὅτ'] ὅτι L^b. ^r ἀληθεύεται M^b.

διὰ τὸ μόνιμόν τι τὴν εὐδαιμονίαν ὑπειληφέναι καὶ μηδαμῶς
 εὐμετάβολον, τὰς δὲ τύχας πολλάκις ἀνακυκλείσθαι περὶ τοὺς
 αὐτούς; Δῆλον γὰρ ὡς εἰ συνακολουθοίημεν ταῖς τύχαις, τὸν 8
 αὐτὸν εὐδαίμονα καὶ ^s πάλιν ἄθλιον ἐροῦμεν πολλάκις, χαμαι-
 λέοντά τινα τὸν εὐδαίμονα ἀποφαίνοντες καὶ σαθρῶς ἰδρυ-
 μένον. ^a Ἡ τὸ μὲν ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν οὐδαμῶς ὀρθόν· 9
 οὐ γὰρ ἐν ταύταις τὸ εὖ ἢ κακῶς, ἀλλὰ προσδίδεται τούτων ὁ
 ἀνθρώπινος βίος, καθάπερ ^t εἴπαμεν, κύριαι δ' εἰσὶν αἱ κατ'
 ἀρετὴν ἐνέργειαι τῆς εὐδαιμονίας, αἱ δ' ἐναντίαι τοῦ ἐναντίου.
 Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ τὸ νῦν διαπορηθέν. Περὶ οὐδὲν 10
 γὰρ οὕτως ὑπάρχει τῶν ἀνθρωπίνων ^v ἔργων ^x βεβαιότης ὡς
 περὶ τὰς ἐνεργείας τὰς κατ' ἀρετὴν· μονιμώτεραι γὰρ ^y καὶ
 τῶν ἐπιστημῶν αὗται δοκοῦσιν εἶναι. Τούτων δ' αὐτῶν αἱ
^z τιμιώταται ^a μονιμώταται διὰ τὸ μάλιστα καὶ συνεχέστατα
 καταζῆν ἐν ^b αὐταῖς τοῖς μακαρίους· τοῦτο γὰρ ἔοικεν ^c αἰτίῳ
 τοῦ μὴ γίγνεσθαι περὶ ^d αὐτὰ λήθην. ^t Ὑπάρξει ^e δὲ τὸ ζῆ- 11
 τούμενον τῷ εὐδαίμονι, καὶ ἔσται διὰ βίου τοιοῦτος· αἰὲ γὰρ
 ἢ μάλιστα πάντων πράξει καὶ θεωρήσει τὰ κατ' ἀρετὴν, καὶ
 τὰς τύχας οἷσι κάλλιστα καὶ πάντῃ πάντως ἐμμελῶς ὅ γ'
 ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς καὶ τετράγωνος ἄνευ ψόγου. Πολλῶν 12
^f δὲ γινομένων κατὰ τύχην καὶ διαφερόντων ^g μεγέθει καὶ ^h μι-
 κρότητι, τὰ μὲν ⁱ μικρὰ τῶν εὐτυχημάτων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
 ἀντικειμένων, δῆλον ὡς οὐ ποιεῖ ῥοπὴν τῆς ζωῆς, τὰ δὲ ^k με-
 γάλα καὶ πολλὰ γιγνόμενα μὲν εὖ μακαριώτερον τὸν βίον
 ποιήσει (καὶ γὰρ ^l αὐτὰ συνεπικοσμεῖν πέφυκεν, καὶ ἡ χρῆσις
 αὐτῶν καλὴ καὶ ^m σπουδαία γίγνεται), ἀνάπαλιν ⁿ δὲ συμβαί-
 νοντα θλίβει καὶ λυμαίνεται ^o τὸ μακάριον· λύπας τε γὰρ
 ἐπιφέρει καὶ ἐμποδίζει πολλαῖς ἐνεργείαις. ^v Ὅμως δὲ καὶ

^s πάλιν om. Mb. ^t εἴπομεν Ha.Lb.Mb.Ob. ^v ὑπάρχει post ἔργων Kb.
^w ἔργων om. Ha. ^x βεβαιότης Kb. ^y αὗται καὶ τῶν ἐπιστημῶν Mb.
^z τιμιώτεραι Mb. ^a μονιμώτεραι Kb.Lb.Mb. ^b ταύταις Kb. ^c αἰτίον Lb.
^d αὐτὰς Mb. ^e δὲ Mb. ^f δὲ Lb. ^g καὶ μεγέθει καὶ Mb. ^h σμικρότητι
 Lb.Mb.Ob. ⁱ σμικρὰ Lb. ^k πολλὰ καὶ μεγάλα Ha. ^l αὐτὰ τὰ μεγάλα
 συνεπικοσμεῖν Mb. ^m σπουδαία] βεβαία Kb. ⁿ δὲ] δὲ πάλιν Mb.
^o τὸν pr. Lb.

ἐν τούτοις διαλάμπει τὸ καλόν, ἐπειδὴν φέρῃ τις εὐκόλως
πολλὰς καὶ μεγάλας ἀτυχίας, μὴ δι' ἀναλγησίαν, ἀλλὰ γεν-
13 νάδας ὧν καὶ μεγαλόψυχος. Εἰ δ' εἰσὶν ῥαί ἐνέργειαι κύριαι
τῆς ζωῆς, καθάπερ εἵπομεν, οὐδεὶς ἂν γένοιτο τῶν μακαρίων
ἄθλιος· οὐδέποτε γὰρ πράξει τὰ μισητὰ ⁹καὶ φαῦλα. Τὸν
γὰρ ὡς ¹ἀληθῶς ²ἀγαθὸν καὶ ἔμφρονα πάσας οἰόμεθα τὰς
τύχας εὐσχημόνως φέρειν καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αἰετὰ
κάλλιστα πράττειν, καθάπερ καὶ στρατηγὸν ἀγαθὸν τῷ πα-
ρόντι στρατοπέδῳ χρῆσθαι πολεμικώτατα καὶ σκυτοτόμον
14 αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας ἅπαντας. Εἰ δ'
οὕτως, ἄθλιος μὲν οὐδέποτε ¹γένοιτ' ἂν ὁ εὐδαίμων, οὐ μὴν
μακαρίος γε, ἂν Πριαμικαῖς τύχαις περιπέσῃ. Οὐδὲ δὴ ποι-
κίλος ^νγε καὶ εὐμετάβολος· οὔτε γὰρ ἐκ τῆς εὐδαιμονίας
κινηθήσεται ῥαδίως, ^ωοὐδ' ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀτυχημάτων,
ἀλλ' ²ὑπὸ μεγάλων καὶ πολλῶν, ἔκ ³τε τῶν τοιούτων ²οὐκ
ἂν γένοιτο πάλιν εὐδαίμων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' εἴπερ, ἐν
πολλῷ ^ατινὶ καὶ ^βτελείῳ, μεγάλων καὶ καλῶν ἐν αὐτῷ γενό-
15 μενος ἐπήβολος. Τί οὖν κωλύει λέγειν εὐδαίμονα τὸν κατ'
ἀρετὴν τελείαν ἐνεργούντα καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἱκανῶς
κεχορηγημένον, μὴ τὸν τυχόντᾶ χρόνον ἀλλὰ τέλειον βίον;
^εἩ προσθετέον καὶ βιωσόμενον οὕτω καὶ ^δτελευτήσοντα
κατὰ λόγον, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀφανὲς ^εἡμῖν, τὴν εὐδαιμονίαν
16 δὲ τέλος καὶ τέλειον τίθεμεν ¹πάντῃ πάντως. Εἰ δ' οὕτω,
²μακαρίους ἐροῦμεν τῶν ζώντων οἷς ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει τὰ
λεχθέντα, μακαρίους δ' ἀνθρώπους. Καὶ περὶ μὲν τούτων
(ΙΙ) ἐπὶ τοσοῦτον διωρίσθω, τὰς δὲ τῶν ἀπογόνων τύχας καὶ τῶν
φίλων ἀπάντων τὸ ¹μὲν μηδοτιοῦν συμβάλλεσθαι λίαν ἄφι-

ρ αἰ om. K^b. 9 καὶ τὰ φαῦλα K^b.M^b. 1 ἀληθῶς] ἀληθῶς εὐδαί-
μονα M^b. 2 ἀγαθὸν καὶ εὐφρονα L^b, καὶ ἔμφρονα ἀγαθὸν H^a.M^b.N^b.
¹ ἂν γένοιτο M^b. ^ν γε] τε K^b, om. L^b.Ob. ^ω οὐθ' H^a.K^b.L^b.Ob.
² ὑπὸ τῶν μεγάλων M^b. ³ τε om. L^b, post τοιούτων ponit Ob. ² οὐκ]
δ' οὐκ L^b. ^α τινὶ] τινὶ καὶ μεγάλῳ L^b. ^β τελείῳ] ὀλίγῳ K^b. ^ε ἡ om.
K^b. ^δ τελευτήσαντα L^b. ^ε ἡμῖν ἐστίν, τὴν K^b. ¹ πάντῃ καὶ πάντως Ob.
² μακαρίους μὲν ἐροῦμεν Ob. ¹ μὲν om. L^b.Ob.

λον φαίνεται καὶ ταῖς δόξαις ἐναντίον· πολλῶν δὲ καὶ παν-²
τοίας ἐχόντων διαφορὰς τῶν συμβαινόντων, καὶ τῶν μὲν
μᾶλλον συνικνουμένων τῶν δ' ἰήττον, καθ' ἑκάστον μὲν διαι-
ρεῖν μακρὸν καὶ ἀπέραντον φαίνεται, καθόλου δὲ λεχθὲν καὶ
τύπῳ τάχ' ἂν ἱκανῶς ἔχοι. Εἰ δὴ, καθάπερ καὶ τῶν περὶ³
αὐτὸν ἀτυχημάτων τὰ μὲν ἔχει τι βρίθος καὶ ῥοπήν πρὸς³
τὸν βίον τὰ δ' ἐλαφροτέροις ἔοικεν, οὕτω καὶ τὰ περὶ τοὺς
φίλους ὁμοίως ἅπαντας, διαφέρει δὲ τῶν παθῶν ἑκάστον⁴
περὶ ζῶντας ἢ τελευτήσαντας συμβαίνειν ¹πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ
παράνομα καὶ δεινὰ προϋπάρχειν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἢ πρᾶτ-
τεσθαι, συλλογιστέον ^mδὴ καὶ ⁿταύτην τὴν διαφοράν, ^oμᾶλ-⁵
λον δ' ἴσως τὸ διαπορεῖσθαι περὶ τοὺς κεκμηκότας εἴ τινας
ἀγαθοῦ κοινωνοῦσιν ἢ τῶν ἀντικειμένων· ἔοικε ^pγὰρ ἐκ τού-
των εἰ καὶ δικνεῖται πρὸς αὐτοὺς ὅτιοῦν, εἴτ' ἀγαθὸν εἴτε
τοῦναντίον, ^qἀφαιρὸν ^rτι καὶ μικρὸν ἢ ἀπλῶς ἢ ἐκείνοις
εἶναι, εἰ δὲ μὴ, τοσοῦτόν ^sγε καὶ τοιοῦτον ὥστε μὴ ποιεῖν
εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας μηδὲ τοὺς ὄντας ἀφαιρεῖσθαι τὸ
μακάριον. Συμβάλλεσθαι μὲν οὖν τι φαίνονται τοῖς κεκμη-⁶
κόσιν αἱ εὐπραξίαι ^tτῶν φίλων, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ δυσπραξίαι,
τοιαῦτα δὲ καὶ τηλικαῦτα ὥστε ^vμήτε τοὺς εὐδαίμονας μὴ
εὐδαίμονας ποιεῖν μήτ' ἄλλο τῶν τοιούτων μηδέν.

Διωρισμένων δὲ τούτων ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς εὐδαιμο-¹²
νίας ^wπότερα τῶν ἐπαινετῶν ἐστὶν ἢ μᾶλλον τῶν τιμίων·
δῆλον γὰρ ὅτι τῶν γε δυνάμεων οὐκ ἔστιν. Φαίνεται ^xδὴ πᾶν²
τὸ ἐπαινετὸν τῷ ποιόν τι εἶναι καὶ πρὸς τί πως ἔχειν ἐπαι-
νεῖσθαι· τὸν γὰρ δίκαιον καὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ὅλως τὸν
^yἀγαθὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦμεν διὰ ^zτὰς πράξεις καὶ τὰ
ἔργα, καὶ τὸν ^aἰσχυρόν καὶ τὸν δρομικὸν καὶ τῶν ἄλλων
ἑκάστον τῷ ποιόν τινα πεφυκέναι καὶ ἔχειν πῶς πρὸς ἀγα-

ⁱ ἦσσαν K^b. ^k ἑκαστα L^b.M^b. ¹ πολλῶ M^b. ^m δὲ H^a. ⁿ ταύτη
H^a.K^b.L^b.O^b. ^o μᾶλλον] ἀλλὰ O^b. ^p γὰρ] οὖν L^b. ^q φλαῦρόν K^b.
^r τε M^b. ^s γε om. M^b. ^t τῶν—δυσπραξίαι om. H^a.K^b. ^v μήτε]
μὴ L^b, om. H^a. ^w πότερον L^b, πότερον οὖν M^b. ^x δὴ] δὲ L^b.O^b.
^y ἀγαθὸν τε καὶ K^b. ^z τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις H^a.L^b.M^b.O^b. ^a ἰσχυ-
ρὸν δὲ καὶ K^b.

3 θόν^b τι καὶ σπουδαῖον. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν^c περὶ
 τοὺς θεοὺς ἐπαίνων· γελοῖοι γὰρ φαίνονται πρὸς ἡμᾶς ἀνα-
 φερόμενοι, τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὸ γίνεσθαι τοὺς ἐπαίνους
 4 δι' ἀναφορᾶς, ὥσπερ^d εἶπαμεν. Εἰ δ' ἐστὶν ὁ ἔπαινος τῶν
 τοιούτων, δῆλον ὅτι τῶν ἀρίστων οὐκ ἔστιν^e ἔπαινος, ἀλλὰ
 μεῖζόν τι καὶ^f βέλτιον, καθάπερ καὶ φαίνεται· τοὺς^g τε γὰρ
 θεοὺς μακαρίζομεν καὶ εὐδαιμονίζομεν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς
 θειοτάτους μακαρίζομεν. Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν οὐδεὶς
 5 ἡ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ἐπαινεῖ καθάπερⁱ τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὥς
 θεϊότερόν τι καὶ βέλτιον μακαρίζει. Δοκεῖ^k δὲ καὶ Εὐδοξος
 καλῶς συνηγορῆσαι περὶ τῶν^l ἀριστείων τῇ ἡδονῇ· τὸ γὰρ
 μὴ ἐπαινέσθαι τῶν ἀγαθῶν οὔσαν μνηνεῖν ἦτορ ὅτι^m κρεῖτ-
 τόν ἐστι τῶν ἐπαινετῶν, τοιούτον δ' εἶναι τὸν θεὸν καὶ τὰ γα-
 6 θόν· πρὸς ταῦτα γὰρⁿ καὶ^o τὰλλα ἀναφέρεσθαι. Ὁ μὲν
 γὰρ ἔπαινος τῆς ἀρετῆς· πρακτικοὶ γὰρ τῶν καλῶν ἀπὸ ταύ-
 της· τὰ δ' ἐγκώμια τῶν ἔργων ὁμοίως καὶ^p τῶν σωματικῶν
 7 καὶ τῶν ψυχικῶν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως^q οἰκειότερον ἐξα-
 κριβοῦν τοῖς περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοις, ἡμῖν δὲ δῆλον ἐκ
 τῶν εἰρημένων ὅτι ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία τῶν τιμίων^r καὶ τελείων.
 8 Ὡς οὖτως ἔχειν καὶ διὰ τὸ εἶναι^s ἀρχή· ταύτης γὰρ
 χάριν τὰ λοιπὰ^t πάντα πάντες πράττομεν, τὴν ἀρχὴν δὲ
 καὶ τὸ αἴτιον τῶν ἀγαθῶν τίμιόν τι καὶ θεῖον τίθεμεν.
 13^v Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ψυχῆς ἐνέργειά^w τις κατ'
 ἀρετὴν τελείαν, περὶ ἀρετῆς^x ἐπισκεπτέον· τάχα γὰρ οὕτως
 2 ἂν βέλτιον καὶ περὶ^y τῆς εὐδαιμονίας θεωρήσαιομεν. Δοκεῖ δὲ
 καὶ ὁ κατ' ἀλήθειαν πολιτικὸς περὶ ταύτην μάλιστα πεπο-
 νῆσθαι· βούλεται γὰρ^a τοὺς πολίτας ἀγαθοὺς ποιεῖν καὶ τῶν

^b τι om. Mb. ^c περὶ τοὺς] πρὸς Mb. ^d εἶπομεν Ha, Lb, Mb, Ob.
^e ὁ ἔπαινος Ha, ἔπαινος τῶν τοιούτων Kb. ^f βέλτιστον Lb. ^g τε
 om. Mb. ^h γὰρ] δὲ Ha. ⁱ τὸ om. pr. Kb. ^k δὲ] γὰρ Ob. ^l ἀρί-
 στων Ha. ^m κρείττων Ha, Kb, Mb. ⁿ καὶ om. Lb. ^o τὰλλα om. Mb.
^p τῶν σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικωτέρων Lb, τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν
 Ha. ^q οἰκειότερα Mb. ^r καὶ τῶν τελείων Ob. ^s ἀρχὴν Mb, Ob.
^t πάντα post πάντες Ha, Ob, post πράττομεν Mb. ^v εἰ Lb, Ob. ^w τις
 om. Mb. ^x σκεπτέον Lb, ἐπισκεπτέον ἂν εἴη Kb. ^y βέλτιον ἂν Mb.
^z τὴν εὐδαιμονίαν Ha, Ob. ^a ἀγαθοὺς τοὺς πολίτας Kb.

νόμων ὑπηκόους. Παράδειγμα δὲ τούτων ἔχομεν τοὺς Κρη-
 τῶν καὶ Λακεδαιμονίων νομοθέτας, καὶ εἴ τινες ἕτεροι τοιοῦ-
 τοι γεγένηται. Εἰ δὲ τῆς πολιτικῆς ἐστὶν ^b ἡ σκέψις αὕτη, 4
 δῆλον ὅτι ^c γένοιτ' ἂν ἡ ζήτησις κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς προαί-
 ρεσιν. Περὶ ἀρετῆς δὲ ἐπισκεπτέον ἀνθρωπίνης δῆλον ὅτι 5
 καὶ γὰρ τὰ γαθὸν ἀνθρώπινον ^d ἐζητοῦμεν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 ἀνθρωπίνην. ^e Ἀρετὴν δὲ λέγομεν ἀνθρωπίνην οὐ τὴν τοῦ 6
 σώματος ^f ἀλλὰ ^g τὴν τῆς ψυχῆς· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν δὲ
 ψυχῆς ἐνέργειαν λέγομεν. Εἰ δὲ ταύτῃ οὕτως ἔχει, δῆλον 7
 ὅτι δεῖ τὸν πολιτικὸν εἰδέναι πῶς τὰ περὶ ^h ψυχῆς, ὥσπερ
 καὶ τὸν ὀφθαλμοὺς ⁱ θεραπεύσοντα καὶ πᾶν σῶμα, καὶ μάλ-
 λον ὅσῳ τιμιωτέρα καὶ ^k βελτίων ἡ πολιτικὴ τῆς ἱατρικῆς.
 Ἰτῶν δ' ἱατρῶν οἱ χαρίεντες πολλὰ πραγματεύονται περὶ
 τὴν τοῦ σώματος ^m γνῶσιν. Θεωρητέον ⁿ δὴ καὶ τῷ πολι- 8
 τικῷ περὶ ψυχῆς, θεωρητέον δὲ τούτων χάριν, καὶ ἐφ' ὅσον
 ἱκανῶς ἔχει πρὸς τὰ ζητούμενα· τὸ γὰρ ἐπὶ ^o πλείον ^p ἐξακρι-
 βοῦν ἐργωδέστερον ἴσως ἐστὶ τῶν προκειμένων. Λέγεται 9
^q δὲ περὶ αὐτῆς ^r καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ἀρκούντως
 ἔνια, καὶ χρηστέον αὐτοῖς. Οἷον τὸ μὲν ἄλογον αὐτῆς εἶναι,
 τὸ δὲ λόγον ἔχον. Ταῦτα δὲ πότερον διώρισται καθάπερ 10
 τὰ τοῦ σώματος ^s μόρια καὶ πᾶν τὸ μεριστόν, ἢ τῷ λόγῳ
 δύο ^t ἐστὶν ἀχώριστα πεφυκότα καθάπερ ἐν τῇ περιφερείᾳ
 τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον, οὐθὲν διαφέρει πρὸς τὸ παρόν.
 Τοῦ ἀλόγου δὲ τὸ μὲν ἔοικε ^v κοινῷ καὶ φυτικῷ, λέγω δὲ τὸ 11
 αἷτιον τοῦ τρέφεσθαι καὶ ^w αὔξεσθαι· τὴν τοιαύτην γὰρ δύ-
 ναμιν τῆς ψυχῆς ἐν ᾧ πασι τοῖς τρεφομένοις θέλει τις ἂν καὶ
 ἐν τοῖς ἐμβρύοις, τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην καὶ ἐν τοῖς τελείοις·
 εὐλογώτερον γὰρ ἢ ἄλλην τινά. ^x Ταύτης μὲν οὖν κοινῇ τις 12

^b αὕτη ἡ σκέψις L^b.Ob. ^c γίνοιτ' K^b. ^d καὶ ζητοῦμεν M^b. ^e ἀν-
 θρωπίνην δὲ λέγομεν ἀρετὴν M^b. ^f ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ K^b. ^g τὴν om. H^a.
^h ψυχῆς K^b.Ob. ⁱ θεραπεύοντα K^b, θεραπεύσαντα L^b. ^k βέλτιον L^b.
^l τῶν δ' ἱατρῶν] καὶ τῶν ἱατρῶν M^b, καὶ τῶν ἱατρῶν δ' H^a.L^b.Ob. ^m γνῶ-
 σιν] θεραπεύειαν Ob. ⁿ δὲ L^b.M^b.Ob. ^o πλ εἰστον L^b. ^p ἐξακριβοῦν
 ante ἐπὶ K^b. ^q δὲ καὶ περὶ K^b. ^r καὶ om. M^b. ^s μόνα H^a. ^t ἐστὶν
 om. Ob. ^v φυτικῷ καὶ κοινῷ M^b. ^w αὔξανεσθαι H^a. ^x ταύτη
 H^a.M^b.

ἀρετὴ καὶ οὐκ ὕ ἀνθρωπίνη φαίνεται· δοκεῖ ^z γὰρ ἐν τοῖς
 ὕπνοις ἐνεργεῖν μάλιστα τὸ μόριον τοῦτο καὶ ἡ δύναμις αὕτη,
 ὁ δ' ἀγαθὸς καὶ κακὸς ἡκιστα διάδηλοι καθ' ὕπνον, ὅθεν
 φασὶν οὐδὲν διαφέρειν ^a τὸ ἡμισυ τοῦ βίου τοὺς εὐδαίμονας
¹³ τῶν ἀθλίων. Συμβαίνει δὲ τοῦτο εἰκότως· ἀργία γάρ ἐστίν
 ὁ ὕπνος τῆς ψυχῆς ἣ λέγεται σπουδαία καὶ φαύλη, πλὴν εἴ
^b πη κατὰ ^c μικρὸν δικνοῦνται τινες τῶν κινήσεων, καὶ ταύτη
 βελτίῳ γίνεται τὰ φαντάσματα τῶν ἐπικεικῶν ἢ τῶν τυχόν-
¹⁴ των. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἄλλis, καὶ τὸ θρεπτικὸν ἑατέον,
¹⁵ ἐπειδὴ τῆς ^d ἀνθρωπικῆς ἀρετῆς ^e ἄμοιρον πέφυκεν. Ἔοικε
^f δὲ καὶ ἄλλη τις φύσις ^g τῆς ψυχῆς ἄλογος ^h εἶναι, μετέ-
 χουσα ⁱ μέντοι πη λόγου. Τοῦ γὰρ ^k ἐγκρατοῦς καὶ ἀκρα-
 τοῦς τὸν λόγον καὶ τῆς ψυχῆς τὸ λόγον ἔχον ἐπαινούμεν·
 ὀρθῶς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ βέλτιστα παρακαλεῖ φαίνεται δ' ἐν
 αὐτοῖς καὶ ἄλλο τι παρὰ τὸν λόγον πεφυκός, ὃ μάχεται ¹ τε
 καὶ ἀντιτείνει τῷ λόγῳ. Ἀτεχνῶς γὰρ καθάπερ τὰ παρα-
 λελυμένα τοῦ σώματος μόρια εἰς τὰ δεξιὰ προαιρουμένων κι-
 νῆσαι τοῦναντίον εἰς τὰ ἀριστερὰ ^m παραφέρεται, καὶ ἐπὶ
 τῆς ψυχῆς οὕτως· ἐπὶ τάναντία γὰρ αἱ ὀρμαὶ τῶν ἀκρατῶν.
¹⁶ Ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι ⁿ μὲν ὀρώμεν τὸ ^o παραφερόμενον, ἐπὶ
 δὲ τῆς ψυχῆς οὐχ ὀρώμεν. Ἴσως δ' οὐδὲν ἡττον καὶ ἐν τῇ
 ψυχῇ νομιστέον εἶναι τι παρὰ τὸν λόγον, ἐναντιούμενον τού-
¹⁷ τῳ καὶ ἀντιβαῖνον. Πῶς δ' ἕτερον, οὐδὲν διαφέρει. Λόγου
 δὲ καὶ τοῦτο φαίνεται μετέχειν, ὥσπερ εἵπομεν· πειθαρχεῖ
 γοῦν τῷ λόγῳ ^p τὸ τοῦ ἐγκρατοῦς. Ἔτι δ' ἴσως εὐηκοώτε-
 ρόν ἐστι τὸ τοῦ σώφρονος καὶ ^q ἀνδρείου. Πάντα γὰρ ὁμο-
¹⁸ φωνεῖ τῷ λόγῳ. Φαίνεται ^r δὲ καὶ τὸ ἄλογον διττόν. Τὸ
 μὲν γὰρ ^s φυσικὸν οὐδαμῶς κοινωνεῖ λόγου, τὸ δ' ἐπιθυμη-

ὕ ἀνθρωπικὴ H^a.L^b.M^b.O^b. ^z γὰρ καὶ ἐν M^b. ^a τοὺς εὐδαίμονας
 τὸ ἡμισυ τοῦ βίου L^b. ^b πη] μὴ M^b. ^c μικρὸν καὶ δικνοῦνται K^b.
^d ἀνθρωπίνης M^b. ^e ἀλλότριον K^b. ^f δὴ H^a.M^b.O^b. ^g τῆς om.
 L^b.O^b. ^h εἶναι καὶ μετέχουσα M^b. ⁱ μὲν πη L^b.M^b.O^b, πῇ μὲν H^a.
^k ἀκρατοῦς καὶ ἐγκρατοῦς H^a.K^b.M^b. ¹ τε om. L^b.O^b. ^m περιφέρεται
 M^b, προφέρεται K^b. ⁿ μὲν om. K^b. ^o περιφερόμενον O^b. ^p τὸ
 prius om. K^b. ^q τάνδρείου M^b. ^r δὲ M^b. ^s φυσικὸν L^b, θυμικὸν
 pr. K^b.

τικὸν καὶ ὅλως ὀρεκτικὸν μετέχει πως, ἥ κατήκοόν ἐστιν αὐτοῦ καὶ πειθαρχικόν. Οὕτω δὴ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων φαμέν ἔχειν λόγον, καὶ οὐχ ὥσπερ ^τ τῶν μαθηματικῶν. ^ν Ὅτι δὲ πείθεται πως ^υ ὑπὸ λόγου τὸ ἄλογον, μὴνύει καὶ ἡ νοουθένσις καὶ ^ω πᾶσα ἐπιτίμησις ^x τε καὶ παράκλησις. Εἰ ^γ δὲ χρὴ καὶ τοῦτο φάναι λόγον ἔχειν, διττὸν ^z ἔσται ¹⁹ καὶ τὸ λόγον ἔχον, τὸ ^α μὲν κυρίως καὶ ^β ἐν αὐτῷ, τὸ δ' ὥσπερ τοῦ πατρὸς ἀκουστικόν ^ε τι. Διορίζεται δὲ ^δ καὶ ἡ ἀρετὴ ²⁰ κατὰ τὴν διαφορὰν ταύτην· λέγομεν γὰρ αὐτῶν τὰς μὲν διανοητικὰς τὰς δὲ ἠθικὰς, σοφίαν μὲν ^ε καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν διανοητικὰς, ἐλευθεριότητα δὲ καὶ σωφροσύνην ἠθικὰς. Λέγοντες γὰρ περὶ τοῦ ἥθους οὐ λέγομεν ὅτι σοφὸς ^ε ἢ συνετὸς ἀλλ' ὅτι πρᾶος ἢ σώφρων, ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν σοφὸν κατὰ τὴν ἔξιν· τῶν ἔξεων δὲ τὰς ἐπαινετὰς ἀρετὰς λέγομεν.

B.

Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης, τῆς μὲν διανοητικῆς τῆς δὲ ἠθικῆς, ἡ μὲν διανοητικὴ τὸ ^ε πλεῖον ^h ἐκ διδασκαλίας ἔχει καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν αὔξησιν, ^ι διόπερ ἐμπειρίας δεῖται καὶ χρόνου· ἡ δ' ἠθικὴ ἐξ ἔθους περιγίνεται, ὅθεν καὶ τοῦνομα ^k ἔσχκε μικρὸν ^l παρεκκλίνον ἀπὸ τοῦ ^m ἔθους. ¹ Εἰ οὐ καὶ ² δῆλον ὅτι οὐδεμία τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται· οὐθὲν γὰρ τῶν φύσει ὄντων ἄλλως ἐθίζεται, οἷον ⁿ ὁ λίθος φύσει κάτω φερόμενος οὐκ ἂν ἐθισθεῖν ἄνω φέρεσθαι, οὐδ' ἂν μυριάκις ^ο αὐτὸν ἐθίξει τις ἄνω ρίπτων, οὐδὲ ^p τὸ πῦρ κάτω, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν ἄλλως ^q πεφυκότων ἄλλως ἂν ἐθισθεῖν. Οὕτ' ἄρα φύσει οὔτε παρὰ φύσιν ἐγγίνονται αἱ ἀρεταί, ἀλλὰ ³ πεφυκόσι μὲν ἡμῖν δέξασθαι αὐτάς, τελειουμένοις δὲ διὰ τοῦ

^t τὰ μαθηματικά Mb. ^v ὑπὸ τοῦ λόγου Mb. ^ω πᾶσα ἡ ἐπιτίμησις Kb. ^x τε om. Mb. ^y χρὴ δὲ Mb. ^z ἔσται] ἄρα L^b.Ob, ἔσται ἄρα Mb. ^a μὲν γὰρ κυρίως Mb. ^b ἐν om. Ha, qui ἐαυτῷ. ^c τι om. Kb. ^d καὶ om. Mb. ^e καὶ σύνεσιν post καὶ φρόνησιν ponit Ob, om. Mb. ^f ἢ] καὶ Kb. ^g πλείστον Mb.Ob. ^h ἐκ τῆς διδασκαλίας L^b, ἐν διδασκαλίαις Mb. ⁱ διόπερ καὶ ἐμπειρίας Mb. ^k ἔσχε Mb. ^l παρεκκλίνον Kb.Nb. ^m ἥθους N^b. ⁿ ὁ om. Mb. ^ο αὐτὸν om. Kb.Mb. ^p τὸ om. L^b. ^q πεφυκ.] φύσει πεφυκότων Mb.

4 ἔθους. Ἔτι ὅσα μὲν φύσει ^τ ἡμῖν ^ς παραγίνεται, τὰς δυνάμεις
^τ τούτων πρότερον κομιζόμεθα, ὕστερον δὲ τὰς ἐνεργείας ^ν ἀπο-
 δίδομεν. Ὅπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων δῆλον· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ
 πολλάκις ἰδεῖν ἢ πολλάκις ἀκοῦσαι τὰς αἰσθήσεις ἐλάβομεν,
 ἀλλ' ἀνάπαλιν ἔχοντες ἐχρησάμεθα, οὐ χρησάμενοι ἔσχομεν.
 Τὰς δ' ἀρετὰς λαμβάνομεν ἐνεργήσαντες πρότερον, ὥσπερ
 καὶ ἐπὶ ^ω τῶν ἄλλων τεχνῶν· ἃ γὰρ δεῖ μαθόντας ποιεῖν,
 ταῦτα ποιοῦντες μαθάνομεν, οἷον οἰκοδομοῦντες οἰκοδόμοι
 γίνονται καὶ κιθαρίζοντες κιθαρισταί. Οὕτω ^χ δὲ καὶ τὰ
 μὲν δίκαια πράττοντες δίκαιοι γινόμεθα, τὰ δὲ σώφρονα
 5 σώφρονες, τὰ δ' ἀνδρεῖα ἀνδρεῖοι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ γινό-
 μενον ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ γὰρ νομοθέται τοὺς πολίτας ἐθί-
 ζοντες ποιοῦσιν ἀγαθοὺς, καὶ τὸ μὲν βούλημα παντὸς νομο-
 θέτου τοῦτ' ἐστίν, ὅσοι δὲ μὴ εὖ ^ν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀμαρτάνου-
 σιν· καὶ διαφέρει τούτῳ πολιτεία πολιτείας ἀγαθὴ φαύλης.
 6 Ἔτι ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ^z καὶ γίνεται πᾶσα
 ἀρετὴ καὶ φθείρεται, ὁμοίως ^a δὲ καὶ τέχνη· ἐκ γὰρ τοῦ κιθα-
 ρίζειν καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ ^b οἱ κακοὶ γίνονται κιθαρισταί.
 Ἀνάλογον δὲ καὶ ^c οἱ οἰκοδόμοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες· ἐκ μὲν
 γὰρ τοῦ εὖ οἰκοδομεῖν ἀγαθοὶ οἰκοδόμοι ἔσονται, ἐκ δὲ τοῦ
 7 κακῶς κακοί. ^d Εἰ γὰρ μὴ οὕτως εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοῦ
 διδάξοντος, ἀλλὰ πάντες ἂν ἐγίνοντο ἀγαθοὶ ἢ κακοί. Οὕτω
^e δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἔχει· πράττοντες ^f γὰρ τὰ ἐν ^ς τοῖς
 συναλλάγμασι τοῖς ^h πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ⁱ γινόμεθα οἱ μὲν
 δίκαιοι οἱ δὲ ἄδικοι, πράττοντες δὲ τὰ ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ
^k ἐθιζόμενοι φοβεῖσθαι ^l ἢ θαρρεῖν οἱ μὲν ἀνδρεῖοι οἱ δὲ δει-
 λοί. Ὅμοίως δὲ καὶ ^m τὰ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔχει καὶ ⁿ τὰ
 περὶ τὰς ὀργάς· οἱ μὲν γὰρ σώφρονες καὶ πρᾶοι γίνονται, οἱ

^τ ἡμῶν Mb. ^ς περιγίνεται Lb.Mb. ^τ τούτων] τὰς τούτων Ob.
^ν ἀποδιδόμεν Ob. ^ω τῶν τεχνῶν τῶν ἄλλων Lb.Ob. ^χ δὴ Lb, om. Mb.
^γ αὐτὰ Kb. ^z καὶ ante γίνεται om. Kb. ^a δὴ Lb. ^b οἱ ante κακοὶ
 om. Kb. ^c οἱ ante οἰκοδόμοι om. Kb.Lb.Mb.Ob. ^d εἰ—ἢ κακοί
 om. Mb. ^e δὲ Mb. ^f γὰρ om. Mb. ^ς τοῖς συναλλάγμασι om. pr. Kb.
^h περὶ Mb. ⁱ γινόμενα Kb, γινόμεθα post ἄδικοι Lb.Ob. ^k ἐθιζόμενοι
 ἢ φοβεῖσθαι Mb. ^l ἢ om. Kb. ^m τὰ om. Lb.Mb. ⁿ τὰ om. Mb.

δ' ἀκόλαστοι καὶ ὀργίλοι, οἱ ^ο μὲν ἐκ τοῦ ρούτωςι ⁹ ἐν αὐτοῖς ἀναστρέφεσθαι, οἱ δὲ ἐκ τοῦ οὐτωςί. Καὶ ἐνὶ δὴ λόγῳ ἐκ τῶν ὁμοίων ἐνεργειῶν αἱ ἕξεις γίνονται. Διὸ δεῖ τὰς ἐνεργείας ποιάς ἀποδιδόναι· κατὰ γὰρ τὰς τούτων διαφορὰς ἀκολουθοῦσιν αἱ ἕξεις. Οὐ μικρὸν ¹ οὖν διαφέρει τὸ οὕτως ἢ οὕτως ⁵ εὐθὺς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπολυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν.

Ἐπεὶ οὖν ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκά ἐστιν ² ὥσπερ αἱ ἄλλαι (τὸ οὐ γὰρ ἴν' εἰδῶμεν ^γ τί ἐστιν ἡ ἀρετὴ σκεπτόμεθα, ἀλλ' ἴν' ἀγαθοὶ ^ω γινώμεθα, ἐπεὶ οὐδὲν ἂν ἦν ὄφελος αὐτῆς), ἀναγκαῖόν ^x ἐστὶ σκέψασθαι τὰ περὶ τὰς πράξεις, πῶς πρακτέον αὐτάς· αὗται γὰρ εἰσι κύριαι καὶ τοῦ ποιάς ^γ γενέσθαι τὰς ἕξεις, καθάπερ εἰρήκαμεν. Τὸ μὲν οὖν ² κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πρᾶττειν κοινὸν ^z καὶ ^α ὑποκείσθω, ^β ῥηθήσεται δ' ὕστερον περὶ αὐτοῦ, καὶ τί ἐστιν ^ο ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. Ἐκεῖνο δὲ ^d προσδιο- ³ μολογείσθω, ὅτι πᾶς ὁ περὶ τῶν ^e πρακτῶν λόγος τύπῳ καὶ οὐκ ἀκριβῶς ὀφείλει λέγεσθαι, ὥσπερ ^f καὶ κατ' ἀρχὰς εἵπομεν ὅτι κατὰ τὴν ^ε ὕλην οἱ λόγοι ἀπαιτητέοι· τὰ δ' ἐν ταῖς πράξεσι καὶ τὰ συμφέροντα οὐδὲν ἐστηκὸς ἔχει, ὥσπερ οὐδὲ τὰ ^h ὑγιεινά. Τοιούτου δ' ὄντος τοῦ καθόλου λόγου, ἔτι ⁴ μᾶλλον ὁ περὶ τῶν καθ' ἕκαστα ⁱ λόγος οὐκ ἔχει τὰκριβές· οὔτε γὰρ ὑπὸ τέχνην οὔθ' ὑπὸ παραγγελίαν οὐδεμίαν ^k πίπτει, δεῖ δ' αὐτοὺς ἀεὶ τοὺς πρᾶττοντας τὰ ^l πρὸς τὸν καιρὸν σκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ἔχει ^m καὶ τῆς κυβερνητικῆς. Ἀλλὰ καίπερ ὄντος τοιούτου ⁿ τοῦ παρόντος ⁵ λόγου πειρατέον βοηθεῖν. Πρῶτον οὖν τοῦτο θεωρητέον, ⁶

^ο μὲν γὰρ ἐκ Mb. ^p οὐτωςὶν Mb, οὕτωςεῖ Kb.Nb. ⁹ ἐν αὐτοῖς om. Mb. ¹ γοῦν Mb. ^s εὐθέως Kb. ^t οὐδὲ γὰρ Lb. ^γ τί ἐστιν ἀρετὴ Ob, ἡ ἀρετὴ τί Kb. ^ω γινώμεθα Mb. ^x ἐστὶ] ἐπὶ Lb, ἦν Kb, ἂν εἴη Mb. ^γ γίνεσθαι Lb. ^z καὶ om. Mb. ^a ὑπερκείσθω Nb. ^b εἰρήσεται Mb. ^c ὁ om. Kb.Lb.Ob. ^d προσδιομολογείσθω Kb, προσμολογείσθω Lb.Ob. ^e πρακτέων Kb.Lb.Mb. ^f καὶ ante κατ' om. Kb. ^ε ὕλην καὶ οἱ Lb. ^h ὑγιεινὰ] ὑγιεινὰ τοῦ καθολικοῦ λόγου Kb. ⁱ λόγων Kb. ^k ὑποπίπτει Mb. ^l περὶ Kb. ^m καὶ τῆς] καὶ ἐπὶ τῆς Mb. ⁿ τοῦ om. Kb.

ὅτι τὰ τοιαῦτα πέφυκεν ὑπὸ ἐνδείας καὶ ὑπερβολῆς φθείρεσθαι, (δεῖ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς μαρτυρίοις χρῆσθαι) ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ὑγείας ὀρώμεν· τὰ τε γὰρ ὑπερβάλλοντα γυμνάσια καὶ τὰ ἐλλείποντα φθείρει τὴν ἰσχύν. Ὅμοίως Ῥδὲ καὶ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία πλείω ¹ καὶ ἐλάττω γινόμενα φθείρει τὴν ὑγίειαν, τὰ δὲ ⁷ σύμμετρα ¹ καὶ ποιεῖ καὶ αὔξει καὶ σώζει. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας ἔχει καὶ τῶν ⁸ ἄλλων ἀρετῶν· ὃ τε γὰρ πάντα φεύγων καὶ φοβούμενος καὶ μηδὲν ὑπομένων δειλὸς γίνεται, ὃ τε μηδὲν ὅλως φοβούμενος ἀλλὰ πρὸς πάντα βαδίζων θρασύς. Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ μὲν πάσης ἡδονῆς ¹ ἀπολαύων καὶ μηδεμιᾶς ἀπεχόμενος ἀκόλαστος, ὁ δὲ ¹ πάσας φεύγων, ὥσπερ οἱ ἀγροῖκοι, ἀναίσθητός ¹ τις· φθίρεται ² γὰρ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς ⁸ καὶ ⁵ τῆς ἐλλείψεως, ὑπὸ δὲ τῆς μεσότητος σώζεται. Ἀλλ' οὐ μόνον αἱ γενέσεις καὶ ² αἱ αὐξήσεις καὶ ³ αἱ φθοραὶ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γίνονται, ἀλλὰ καὶ ⁴ αἱ ἐνέργειαι ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔσονται· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν φανερωτέρων οὕτως ἔχει, οἷον ἐπὶ τῆς ἰσχύος· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ πολλὴν τροφὴν λαμβάνειν ⁵ καὶ πολλοὺς πόνους ὑπομένειν, ⁹ καὶ ⁴ μάλιστα δύναται ταῦτα ποιεῖν ὁ ἰσχυρός. Οὕτω δ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν· ἔκ τε γὰρ τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἡδονῶν γινόμεθα σώφρονες, καὶ γενόμενοι μάλιστα δυνάμεθα ἀπέχεσθαι αὐτῶν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ἐθιζόμενοι γὰρ καταφρονεῖν τῶν φοβερῶν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ γινόμεθα ἀνδρεῖοι, καὶ γενόμενοι μάλιστα δυνησόμεθα ὑπο-
(3) μένειν τὰ φοβερά. Σημεῖον δὲ δεῖ ποιεῖσθαι τῶν ἔξεων τὴν ἐπιγινομένην ἡδονὴν ἢ λύπην τοῖς ἔργοις· ὁ μὲν γὰρ ἀπεχόμενος τῶν σωματικῶν ἡδονῶν καὶ αὐτῷ τούτῳ χαίρων σώ-

ο ὥσπερ καὶ ἐπὶ M^b. p δὴ O^b. 1 γινόμενα καὶ ἐλάττω M^b. 1 καὶ ante ποιεῖ om. M^b. s ἄλλων om. K^b. t ἀπολαύων] ἐχόμενος M^b. v πᾶσαν K^b. w τις om. L^b. O^b. x γὰρ] δὲ K^b. y τῆς post καὶ om. M^b. z αἱ ante αὐξήσεις om. K^b. L^b. N^b. O^b. a αἱ ante φθοραὶ om. L^b. N^b. O^b. b αἱ om. K^b. c καὶ τοῦ πολλοὺς M^b. d μάλιστα ἀ δύναται αὐτὰ K^b.

φρων, ὁ δ' ἀχθόμενος ἀκόλαστος, καὶ ὁ μὲν ὑπομένων τὰ
 δεινὰ καὶ χαίρων ἢ μὴ λυπούμενός γε ἀνδρείος, ὁ δὲ λυπού-
 μενος δειλός. Περὶ ἡδονὰς γὰρ καὶ λύπας ^e ἐστὶν ἡ ἠθικὴ
 ἀρετή· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ
 τὴν λύπην τῶν καλῶν ἀπεχόμεθα. Διὸ δεῖ ἡχθαί πως εὐθὺς ²
 ἐκ νέων, ὥς ὁ Πλάτων φησὶν, ὥστε χαίρειν τε καὶ λυπεῖσθαι
 οἷς δεῖ· ἡ γὰρ ὀρθὴ παιδεία αὕτη ἐστίν. Ἔτι δ' ^f εἰ ἀρεταί ³
 εἰσι περὶ ^g πράξεις καὶ πάθη, παντὶ δὲ πάθει καὶ πάσῃ
 πράξει ἔπεται ἡδονὴ καὶ λύπη, ^h καὶ διὰ τοῦτ' ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ
 περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. Μηνύουσι δὲ καὶ αἱ κολάσεις γινώ- ⁴
 μεναι διὰ τούτων· ἱατρεῖαι γὰρ τινές εἰσιν, αἱ δὲ ἱατρεῖαι
 διὰ τῶν ἐναντίων πεφύκασι γίνεσθαι. Ἔτι, ὥς καὶ ⁱ πρό- ⁵
 τερὸν εἶπομεν, πᾶσα ψυχῆς ἔξις, ὑφ' οἷον πέφυκε γίνεσθαι
 χείρων καὶ βελτίων, πρὸς ταῦτα καὶ περὶ ταῦτα τὴν φύσιν
 ἔχει· δι' ^k ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας ^l φαῦλαι γίνονται, τῷ διώκειν
 ταύτας καὶ φεύγειν, ἢ ἂς μὴ δεῖ ^m ἢ ὅτε οὐ δεῖ ⁿ ἢ ὥς οὐ δεῖ
 ἢ ὅσαχῶς ἄλλως ὑπὸ τοῦ λόγου διορίζεται τὰ τοιαῦτα. Διὸ
 καὶ ὀρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς καὶ ἡρεμίας· οὐκ εὖ
 δέ, ὅτι ἀπλῶς λέγουσιν, ἀλλ' οὐχ ὥς δεῖ καὶ ὥς οὐ δεῖ, καὶ
 ὅτε, ^o καὶ ὅσα ἄλλα προστίθεται. Ὑπόκειται ἄρα ἡ ἀρετὴ ⁶
 εἶναι ἡ τοιαύτη περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας τῶν βελτίστων πρα-
 κτικῆ, ἡ δὲ κακία τοῦναντίον. Γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν καὶ ἐκ τού- ⁷
 των φανερόν· ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. Τριῶν γὰρ ὄντων τῶν
 εἰς τὰς αἰρέσεις καὶ τριῶν ^q τῶν εἰς τὰς φυγάς, καλοῦ συμφέ-
 ροντος ἡδέος, καὶ τριῶν τῶν ἐναντίων, αἰσχροῦ ^r βλαβεροῦ
 λυπηροῦ, περὶ ^s πάντα μὲν ταῦτα ὁ ἀγαθὸς ^t κατορθωτικός
 ἐστὶν ὁ δὲ κακὸς ^v ἀμαρτητικός, μάλιστα ^w δὲ περὶ τὴν ἡδο-
 νήν· κοινὴ ^x τε γὰρ αὕτη τοῖς ζώοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν

^e ἡ ἠθικὴ ἐστὶν Mb. ^f εἰ] αἱ Kb. ^g πάθη καὶ πράξεις Lb.Mb.Ob.
^h καὶ διὰ] κἂν διὰ Nb, διὰ Mb. ⁱ πρώην Kb. ^k ἡδονῆς δὲ καὶ λύπης
 Mb. ^l φαῦλοι Lb.Mb. ^m ἢ ὅτε μὴ δεῖ Mb, om. Kb. ⁿ ἢ ὥς οὐ δεῖ
 om. Ob. ^o καὶ ante ὅσα om. Nb. ^p ὅτι Kb. ^q τῶν] ὄντων τῶν
 Mb.Nb, ὄντων Lb.Ob. ^r βλαβεροῦ] ἀσυμφέρον Lb.Mb.Nb.Ob. ^s ταῦτα
 μὲν πάντα Kb.Lb.Mb.Ob. ^t κατορθωτής Mb. ^v ἀμαρτητικός ἐστι·
 μάλιστα Ob. ^w δὲ om. Kb. ^x τε om. Lb.Ob.

αἴρεσιν παρακολουθεῖ· καὶ γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον
 8 ἡδὺ φαίνεται. ^γἘτι δ' ἐκ νηπίου πᾶσιν ἡμῖν ^δσυντέθραπται·
^εδιὸ χαλεπὸν ἀποτρίψασθαι τοῦτο τὸ πάθος ἐγκεχωσμέ-
 νον τῷ βίῳ. Κανονίζομεν δὲ καὶ τὰς πράξεις, οἱ μὲν μᾶλλον
 9 οἱ δ' ἡττον, ἡδονῇ καὶ λύπῃ. Διὰ τοῦτ' ^αοὖν ἀναγκαῖον εἶναι
 περὶ ταῦτα τὴν πᾶσαν πραγματείαν· οὐ γὰρ μικρὸν εἰς τὰς
 10 πράξεις εὖ ἢ κακῶς χαίρειν ^βκαὶ λυπεῖσθαι. ^γἘτι ^δδὲ χαλε-
 πώτερον ἡδονῇ μάχεσθαι ἢ θυμῷ, καθάπερ φησὶν Ἡράκλει-
 τος, περὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γίνεται καὶ
 ἀρετῇ· καὶ γὰρ τὸ εὖ βέλτιον ἐν τούτῳ. ^εὩστε καὶ διὰ
 τοῦτο ^δπερὶ ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσα ἡ πραγματεία καὶ τῇ
^εἀρετῇ καὶ τῇ πολιτικῇ· ὁ μὲν γὰρ εὖ τούτοις χρώμενος
 11 ἀγαθὸς ^εἔσται, ὁ δὲ κακῶς κακός. ^εὍτι μὲν οὖν ἐστὶν ^εἡ
 ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας, καὶ ὅτι ἐξ ὧν γίνεται, ὑπὸ
 τούτων καὶ αὔξεται καὶ φθείρεται μὴ ὡσαύτως γινομένων, καὶ
 ὅτι ἐξ ὧν ^βἐγένετο, περὶ ταῦτα καὶ ἐνεργεῖ, εἰρήσθω.

- 3 ^γἈπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς λέγομεν ὅτι δεῖ τὰ μὲν δίκαια
 (4) πράττοντας δικαίους γίνεσθαι, τὰ δὲ σῶφρονα σῶφρονας·
 εἰ γὰρ πράττουνσι τὰ δίκαια καὶ ^ιτὰ σῶφρονα, ἤδη εἰσὶ
^κδίκαιοι καὶ σῶφρονες, ὥσπερ ^ιεἰ ^μτὰ γραμματικὰ καὶ ^ντὰ
^εμουσικά, γραμματικοὶ καὶ μουσικοί. ^αἩ οὐδ' ἐπὶ τῶν τεχνῶν
 οὕτως ἔχει; ^βἘνδέχεται γὰρ γραμματικόν τι ποιῆσαι καὶ
 ἀπὸ τύχης καὶ ἄλλου ὑποθεμένου. Τότε οὖν ἔσται γραμ-
 ματικός, εἰ ^οκαὶ γραμματικόν ^ρτι ποιήσῃ καὶ γραμματι-
 3 κῶς· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ γραμματικὴν. ^γἘτι
 οὐδ' ὁμοίον ἐστὶν ἐπὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἀρετῶν· τὰ μὲν
^γγὰρ ὑπὸ τῶν τεχνῶν ^ργινόμενα τὸ εὖ ^σἔχει ἐν αὐτοῖς,
 ἀρκεῖ ^τοὖν ^νταῦτά πως ἔχοντα γενέσθαι· τὰ δὲ κατὰ τὰς

^γ συντετράφθαι K^b. ^ε διὸ—ἀποτρίψασθαι om. N^b. ^α γοῦν M^b.
^β καὶ] ἢ L^b, ἢ καὶ M^b.N^b. ^γ δὲ καὶ χαλεπώτερον L^b. ^δ περὶ τὰς
 ἡδονὰς O^b. ^ε ἀρετῇ] ἡθικῇ M^b. et rc. L^b. ^ε ἔσται] ἅπας M^b. ^ε ἡ
 om. M^b. ^β ἐγένετο M^b. ^ι τὰ post καὶ om. K^b.M^b. ^κ σῶφρονες
 καὶ δίκαιοι M^b. ^ι οἱ M^b.N^b. ^μ τὰ om. M^b. ^ν τὰ add. K^b.
^ο καὶ post εἰ om. M^b.N^b. ^ρ τι post εἰαν L^b.O^b. ^γ γὰρ om. N^b.
^ρ γινόμενα L^b.O^b. ^σ ἔχειν αὐτοῖς K^b. ^τ οὖν] τῷ K^b. ^ν αὐτά L^b.O^b.

ἀρετὰς γινόμενα οὐκ ὡς ἂν αὐτὰ πως ἔχῃ, δικαίως ἢ σωφρό-
νως πράττεται, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν ὁ πράττων πως ἔχων πράττῃ,
πρῶτον μὲν ἂν εἰδώς, ἔπειτ' ὡς ἂν προαιρούμενος, ²καὶ προαι-
ρούμενος ^a δι' αὐτά, ^b τὸ δὲ τρίτον ^c καὶ ἂν βεβαίως καὶ
ἀμετακινήτως ^d ἔχων πράττῃ. Ταῦτα δὲ πρὸς μὲν τὸ τὰς
ἄλλας τέχνας ἔχειν οὐ συναριθμεῖται, πλὴν αὐτὸ τὸ εἰδέναι·
πρὸς δὲ ^e τὸ τὰς ἀρετὰς τὸ μὲν εἰδέναι ^f μικρὸν ἢ οὐδὲν
ἰσχύει, τὰ δ' ἄλλα οὐ μικρὸν ἀλλὰ ^g τὸ πᾶν δύναται, ^h ἅπερ
ἐκ τοῦ πολλάκις πράττειν τὰ δίκαια καὶ σώφρονα περιγι-
νεται. Τὰ μὲν οὖν πράγματα δίκαια καὶ σώφρονα λέγεται, ⁴
ὅταν ⁱ ἢ τοιαῦτα οἶα ἂν ὁ δίκαιος ^k ἢ ^l ὁ σόφρων πράξῃ·
δίκαιος δὲ καὶ σόφρων ἐστὶν οὐχ ὁ ταῦτα πράττων, ἀλλὰ
καὶ ^m ὁ οὕτω πράττων ὡς οἱ δίκαιοι καὶ ⁿ οἱ σόφρονες πρᾶτ-
τουσιν. ^o Εὖ οὖν λέγεται ὅτι ἐκ τοῦ δίκαια πράττειν ὁ ⁵
δίκαιος γίνεται καὶ ^p ἐκ τοῦ τὰ σόφρονα ὁ σόφρων· ἐκ δὲ
τοῦ μὴ πράττειν ταῦτα οὐδεὶς ἂν οὐδὲ ^q μελλήσῃ γενέσθαι
ἀγαθός. Ἀλλ' οἱ πολλοὶ ταῦτα μὲν οὐ πρᾶττουσιν, ἐπὶ δὲ ⁶
τὸν λόγον καταφεύγοντες οἴονται φιλοσοφεῖν καὶ οὕτως
ἔσεσθαι σπουδαῖοι, ὁμοίον τι ποιοῦντες τοῖς κάμνουσιν, οἱ
τῶν ἰατρῶν ^r ἀκούουσι μὲν ἐπιμελῶς, ποιοῦσι δ' οὐθὲν τῶν
προσταττομένων. Ὡς περ οὖν ^s οὐδ' ἐκεῖνοι εὖ ἔξουσι τὸ
σῶμα οὕτω θεραπευόμενοι, οὐδ' οὗτοι τὴν ψυχὴν οὕτω φιλο-
σοφοῦντες.

^t Μετὰ δὲ ταῦτα τί ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ^v σκεπτέον. Ἐπεὶ οὖν ⁴
τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα τρία ἐστί, πάθη δυνάμεις ἔξεις, (5)
τούτων ^w ἂν τι εἴη ^x ἡ ἀρετή. Λέγω ^y δὲ πάθη μὲν ἐπιθυ- ²

^w ἂν L^b.Ob. ^x ἂν L^b.M^b.Ob. ^y ἂν προαιρούμενος om. K^b. ^z καὶ
προαιρούμενος om. L^b.N^b.Ob. ^a διὰ ταῦτα K^b. ^b τὸ τρίτον δὲ M^b.
^c ἂν καὶ K^b. ^d ἔχων καὶ πράττῃ N^b. ^e τὸ post δὲ om. K^b. ^f οὐδὲν
ἢ μικρὸν K^b. ^g τὸ om. K^b. ^h ἅπερ καὶ ἐκ L^b.Ob. ⁱ ἢ] εἴη L^b.
^k ἢ] καὶ M^b. ^l ὁ om. L^b.M^b.Ob. ^m ὁ om. N^b. ⁿ οἱ post καὶ om.
K^b.M^b.Ob. ^o εὖ γ' οὖν L^b. ^p ἐκ—σώφρων om. Ob. ^q μελλήσῃ
L^b.M^b.Ob. ^r μὲν ἀκούουσιν M^b. ^s οὐκ ἐκεῖνοι L^b, ἐκεῖνοι οὐκ M^b.
^t μετὰ ταῦτα δὲ τί ἐστὶν ἀρετὴ M^b, τί δ' ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἐξῆς K^b. ^v ἐπι-
σκεπτέον M^b. ^w τι ἂν L^b.M^b.N^b.Ob. ^x ἡ om. N^b. ^y δὲ L^b.

μίαν, ὀργήν, φόβον, ^zθράσος, φθόνον, χαράν, ^aφιλίαν, μῖσος, πόθον, ζήλον, ἔλεον, ὅλως οἷς ἔπεται ἡδονή ἢ λύπη, δυνάμεις δὲ καθ' ἃς ^b παθητικοὶ τούτων λεγόμεθα, οἷον καθ' ἃς δυνατοὶ ὀργισθῆναι ἢ λυπηθῆναι ἢ ἐλεῆσθαι, ἔξεις δὲ καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν ^cεὖ ἢ κακῶς, οἷον πρὸς τὸ ὀργισθῆναι, εἰ μὲν σφοδρῶς ἢ ἀνειμένως, κακῶς ἔχομεν, εἰ δὲ μέσως, εὖ.

3^ο Ομοίως δὲ καὶ πρὸς τὰλλα. Πάθη μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οὐθ' αἱ ἀρεταὶ ^dοὐθ' αἱ κακίαι, ὅτι ^eοὐ λεγόμεθα κατὰ ^fτὰ πάθη σπουδαῖοι ἢ φαῦλοι, κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς ^gἢ τὰς κακίας ^hλε- γόμεθα, καὶ ὅτι κατὰ ⁱμὲν τὰ πάθη οὐτ' ἐπαινούμεθα οὔτε ψεγόμεθα (^kοὐ γὰρ ἐπαινεῖται ὁ φοβούμενος ^lοὐδὲ ὁ ὀργιζόμενος, ^mοὐδὲ ψέγεται ὁ ἀπλῶς ὀργιζόμενος ἀλλ' ὁ πῶς), κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς καὶ ⁿτὰς κακίας ἐπαινούμεθα ἢ ψεγό-
 4^αμεθα. ^oἘτι ὀργιζόμεθα ^pμὲν καὶ φοβούμεθα ἀπροαιρέτως, αἱ δ' ἀρεταὶ προαιρέσεις τινὲς ἢ οὐκ ἄνευ προαιρέσεως. Πρὸς δὲ τούτοις κατὰ μὲν τὰ πάθη κινεῖσθαι λεγόμεθα, κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας οὐ κινεῖσθαι ἀλλὰ διακεῖσθαι πῶς.

5 Διὰ ταῦτα δὲ οὐδὲ δυνάμεις εἰσὶν· οὔτε γὰρ ἀγαθοὶ λεγόμεθα τῷ δύνασθαι πάσχειν ἀπλῶς οὔτε κακοί, οὐτ' ἐπαινούμεθα οὔτε ψεγόμεθα. ^pΚαὶ ἔτι δυνατοὶ μὲν ἐσμεν φύσει, ἀγαθοὶ δὲ ἢ κακοὶ οὐ γινόμεθα φύσει· εἶπομεν ^qδὲ περὶ τού-
 6^βτου πρότερον. Εἰ οὖν μήτε πάθη εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ μήτε δυνάμεις, λέιπεται ἔξεις αὐτὰς εἶναι. ^rὉ τι μὲν οὖν ἐστὶ τῷ γένει ἢ ἀρετῇ, εἴρηται.

(6) 5 Δεῖ δὲ μὴ μόνον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ^rἔξεις, ἀλλὰ καὶ ^sποία
 2^γ ^tτις. ^uῬητέον οὖν ὅτι πᾶσα ἀρετῇ, οὗ ^vἀν ^uἢ ἀρετῇ, αὐτό
 τε ^vεὖ ἔχον ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ εὖ ἀποδίδωσιν,

^z φθόνον θάρος K^b. ^a μῖσος φιλίαν L^b.O^b. ^b ποιητικοὶ M^b.
^c ἢ εὖ ἢ M^b. ^d οὐθ' αἱ κακίαι—c. 9. sect. 8. ἄλλο οὐδὲν] hæc Γ. c. 7.
 sect. 2. ante αἰσχροὺν ὄν, καὶ ponit N^b. ^e οὐδὲ M^b.N^b. ^f τὰ om. K^b.
^g ἢ] καὶ K^b. ^h λεγόμεθα σπουδαῖοι καὶ φαῦλοι καὶ K^b. ⁱ μὲν om. K^b.
^k οὐ] οὐδὲ O^b. ^l οὐδὲ] ἢ M^b. ^m οὐδὲ ψέγεται—ὀργιζόμενος om. L^b.
ⁿ τὰς post καὶ om. N^b. ^o μὲν om. M^b. ^p καὶ om. K^b. ^q δὲ καὶ
 περὶ τούτων M^b. ^r ἔξεις N^b. ^s ποταπή K^b. ^t τις] τις ἔξεις M^b.
^u ἢ] εἴη K^b. ^v τὸ εὖ ἔργον αὐτοῦ ἀπ. L^b.

οἶον ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ τὸν τε ὀφθαλμὸν σπουδαῖον
 ποιεῖ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· τῇ γὰρ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετῇ εὖ
 ὁρῶμεν. ^wὉμοίως ἢ τοῦ ἵππου ἀρετὴ ἵππον τε σπουδαῖον
 ποιεῖ καὶ ἀγαθὸν δραμεῖν καὶ ἐνεγκεῖν τὸν ἐπιβάτην καὶ μεί-
 ναι τοὺς πολεμίους. Εἰ δὲ τοῦτ' ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχει, ³
 καὶ ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀρετὴ εἴη ^xἂν ἔξῃς ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἀν-
 θρωπος γίνεται καὶ ἀφ' ἧς εὖ τὸ ὑἑαυτοῦ ἔργον ἀποδώσει.
 Πῶς δὲ τοῦτ' ἔσται, ἥδη μὲν εἰρήκαμεν, ἔτι δὲ καὶ ὧδ' ἔσται ⁴
 φανερόν, ἐὰν ^zθεωρήσωμεν ποία τίς ^aἐστὶν ἢ φύσις αὐτῆς.
 Ἐν παντὶ δὲ συνεχεῖ καὶ διαιρετῶ ἐστὶ λαβεῖν τὸ μὲν πλεῖον
 τὸ δ' ἔλαττον τὸ δ' ἴσον, καὶ ταῦτα ἢ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 ἢ ^bπρὸς ἡμᾶς· τὸ δ' ἴσον μέσον τι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.
 Λέγω δὲ τοῦ μὲν πράγματος μέσον τὸ ἴσον ἀπέχον ἀφ' ⁵
^cἐκατέρου τῶν ἄκρων, ὅπερ ἐστὶν ἐν καὶ ταῦτὸν πᾶσιν, πρὸς
 ἡμᾶς δὲ ὃ μήτε πλεονάζει μήτε ἐλλείπει. Τοῦτο δ' οὐχ ἐν,
 οὐδὲ ταῦτὸν πᾶσιν, οἶον εἰ τὰ δέκα πολλά τὰ δὲ δύο ὀλίγα, ⁶
^dτὰ ἕξ μέσα λαμβάνουσι κατὰ τὸ πρᾶγμα· ^eἴσῳ γὰρ ὑπερέ- ⁷
 χει τε καὶ ὑπερέχεται, τοῦτο δὲ μέσον ἐστὶ κατὰ τὴν ἀριθμη-
 τικὴν ἀναλογίαν. Τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς οὐχ οὕτω ληπτέον· οὐ
 γὰρ εἴ τῳ δέκα ^fμναὶ φαγεῖν πολὺ ^gδύο δὲ ὀλίγον, ὃ ἀλεί-
 πτης ἕξ μναῖς προστάξει· ἐστὶ γὰρ ἴσως ^hκαὶ τοῦτο πολὺ
 τῷ ληψομένῳ ἢ ὀλίγον· Μίλωνι μὲν γὰρ ὀλίγον, τῷ δὲ
 ἀρχομένῳ τῶν γυμνασίων πολὺ. Ὁμοίως ἐπὶ δρόμου καὶ
 πάλης. Οὕτω ⁱδὴ πᾶς ἐπιστήμων τὴν ὑπερβολὴν ^kμὲν καὶ ⁸
 τὴν ἔλλειψιν ^lφεύγει, τὸ δὲ μέσον ζητεῖ καὶ τοῦθ' αἰρεῖ-
 ται, μέσον δὲ οὐ τὸ τοῦ πράγματος ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς.
 Εἰ δὲ πᾶσα ἐπιστήμη οὕτω τὸ ἔργον εὖ ^mἐπιτελεῖ, πρὸς τὸ ⁹
 μέσον βλέπουσα καὶ εἰς τοῦτο ἄγουσα τὰ ἔργα (ὅθεν εἰώ-
 θασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις ὅτι οὗτ' ἀφελεῖν
 ἔστιν οὔτε προσθεῖναι, ὡς τῆς μὲν ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλ-

^w ὁμοίως δὲ ἢ N^b. ^x ἂν ἢ ἔξῃς K^b. ^y αὐτοῦ L^b.M^b. ^z θεωρήσαι-
 μεν K^b. ^a ἐστὶν om. M^b. ^b πρὸς] καθ' L^b.O^b. ^c ἐκατέρων L^b.M^b.
^d τὰ δὲ ἕξ M^b. ^e ἴσως L^b.N^b.O^b. ^f μναῖς N^b.O^b. ^g δύο om. pr. K^b.
^h πολὺ καὶ τοῦτο M^b. ⁱ δὴ καὶ πᾶς O^b. ^k μὲν om. O^b. ^l ἐκφύγοι M^b.
^m ἀποτελεῖ L^b.O^b.

λείψεως φθειρούσης τὸ εὖ, τῆς δὲ μεσότητος σωζούσης),
 "οἱ δ' ἀγαθοὶ τεχνῖται, ὡς λέγομεν, πρὸς τοῦτο βλέποντες
 ἐργάζονται, ἢ δ' ἀρετὴ πάσης τέχνης ἀκριβεστέρα καὶ ἀμεί-
 νων ἐστίν, ὥσπερ καὶ ἡ φύσις, τοῦ μέσου ἂν εἴη στοχαστική.
 10 Λέγω δὲ τὴν ἠθικὴν· αὕτη γάρ ἐστι περὶ πάθη καὶ πράξεις,
 ἐν δὲ τούτοις ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ὃ τὸ μέσον.
 9 Οἶον καὶ φοβηθῆναι καὶ θαρρῆσαι καὶ ῥέπιθυμῆσαι καὶ ὀρ-
 γισθῆναι καὶ ἐλεῆσαι καὶ ὄλως ἡσθῆναι ὁ καὶ λυπηθῆναι ἐστι
 11 καὶ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ ἀμφοτέρω οὐκ εὖ· τὸ δ' ὅτε δεῖ
 καὶ ἐφ' ὅις καὶ πρὸς οὓς καὶ οὐ ἔνεκα καὶ ὡς δεῖ, μέσον τε
 12 καὶ ἄριστον, ὅπερ ὡς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
 τὰς πράξεις ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ὁ τὸ μέσον.
 Ἡ δ' ἀρετὴ περὶ πάθη καὶ πράξεις ἐστίν, ἐν οἷς ἡ μὲν ὑπερ-
 βολὴ ἀμαρτάνεται ὃ καὶ ἡ ἔλλειψις ψέγεται, τὸ δὲ μέσον
 13 ἐπαινεῖται καὶ κατορθοῦται· ταῦτα δ' ἄμφω τῆς ἀρετῆς. Με-
 σότης ὅτις ἄρα ἐστὶν ἡ ἀρετή, στοχαστική ὃ γε οὐσα τοῦ
 14 μέσου. Ὑπὲρ τὸ μὲν ἀμαρτάνειν πολλαχῶς ἐστὶν (τὸ γὰρ
 κακὸν τοῦ ἀπείρου, ὡς οἱ ὁ Πυθαγόρειοι εἵκαζον, τὸ δ' ἀγα-
 θὸν ὁ τοῦ πεπερασμένου), τὸ δὲ κατορθοῦν μοναχῶς· διὸ καὶ
 τὸ μὲν ῥάδιον τὸ δὲ χαλεπὸν, ῥάδιον ὃ μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ
 σκοποῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν. Καὶ διὰ ταῦτ' οὖν τῆς
 μὲν κακίας ὁ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ὁ ἡ ἔλλειψις, τῆς δ' ἀρετῆς ἡ
 μεσότης·

ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, ὁ παντοδαπῶς δὲ κακοί.

6 15 Ὑπὲρ ἄρα ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὐσα
 τῇ πρὸς ἡμᾶς, ὁ ὠρισμένη λόγῳ καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὀρί-
 σσειεν. Μεσότης δὲ ὁ δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς

ἡ οἱ δ' εἰ δ' οἱ K^b, εἰ δὴ οἱ M^b.Ob. ὁ πρὸς τοῦτο ὡς λέγομεν M^b.
 P τὸ om. M^b. 9 οἶον—καὶ τὸ μέσον om. N^b. ῥ ἐπιθυμῆσαι καὶ ἀπο-
 στραφῆναι καὶ ὀργισθῆναι M^b. ὁ ἡ λυπηθῆναι ἐστι μᾶλλον M^b. ὁ οἷς]
 οἷς δεῖ K^b. ὁ οὐ ἔνεκα] οὐνεκα K^b. ὁ ἐστὶ] ἐπὶ N^b, ἐστὶν ἐπὶ K^b.
 ὁ τὸ om. M^b. ὁ καὶ ἡ] ἡ δὲ M^b. ὁ τις om. M^b. ὁ ἐστὶν ἄρα L^b.Ob.
 ὁ γε om. K^b. ὁ ἐτι] ἐτι δὲ M^b, ὅτι Ob. ὁ πυθαγόρειοι K^b. ὁ τοῦ—
 μοναχῶς om. N^b. ὁ μὲν γὰρ τὸ M^b. ὁ ἡ om. M^b. ὁ ἡ post καὶ om.
 M^b.N^b.Ob. ὁ κακοὶ δὲ παντοδαπῶς L^b.Ob. ὁ ὠρισμένη om. N^b.
 ὁ δυνεῖν K^b.

δὲ κατ' ἑλλείψιν· καὶ ^m ἔτι ⁿ τῷ τὰς μὲν ἐλλείπειν τὰς δ' ¹⁶
 ὑπερβάλλειν τοῦ δέοντος ἐν τε ^o τοῖς πάθεσι καὶ ^p ἐν ταῖς
 πράξεσι, τὴν δ' ἀρετὴν ^p τὸ μέσον καὶ εὐρίσκειν καὶ αἰρεῖσθαι.
 Διὸ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν καὶ τὸν λόγον ^q τὸν τί ἦν εἶναι λέ- ¹⁷
 γοντα μεσότης ἐστὶν ἡ ἀρετή, κατὰ δὲ τὸ ἄριστον καὶ τὸ εὖ
 ἀκρότης. Οὐ πᾶσα δ' ἐπιδέχεται πρᾶξις οὐδὲ πᾶν πάθος ¹⁸
 τὴν μεσότητα· ^r ἔνια γὰρ εὐθὺς ὠνόμασται ^s συνειλημμένα
 μετὰ τῆς φανλότητος, οἷον ^t ἐπιχαιρεκακία ἀναισχυντία φθό-
 νος, καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων μοιχεία κλοπὴ ἀνδροφονία· πάντα
 γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ^v ψέγεται τῷ ^w αὐτὰ φαῦλα εἶναι,
 ἀλλ' οὐχ αἱ ὑπερβολαὶ αὐτῶν οὐδ' αἱ ἐλλείψεις. Οὐκ ἔστιν
 οὖν οὐδέποτε περὶ ^x αὐτὰ κατορθοῦν, ἀλλ' αἰεὶ ἀμαρτάνειν·
 οὐδ' ἔστι τὸ εὖ ἢ μὴ εὖ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τῷ ^y ἦν δεῖ καὶ
 ὅτε καὶ ὡς μοιχεύειν, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ποιεῖν ^z ὁτιοῦν τούτων
 ἀμαρτάνειν ἐστίν. ¹⁹ Ὅμοιον οὖν τὸ ἀξιοῦν καὶ περὶ τὸ ἀδικεῖν
 καὶ δειλαίνειν καὶ ἀκολασταίνειν ^a εἶναι μεσότητα καὶ ὑπερ-
 βολὴν καὶ ἑλλείψιν· ἔσται γὰρ οὕτω ^b γε ὑπερβολῆς ^c καὶ
 ἐλλείψεως μεσότης καὶ ὑπερβολῆς ὑπερβολὴ καὶ ^d ἑλλειψις
 ἐλλείψεως. ²⁰ Ὡσπερ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας οὐκ ἔστιν
 ὑπερβολὴ καὶ ἑλλειψις ^e διὰ τὸ ^f τὸ μέσον εἶναι πῶς ^g ἄκρον,
 οὕτως ^h οὐδὲ ἐκείνων μεσότης οὐδὲ ὑπερβολὴ καὶ ἑλλειψις,
 ἀλλ' ὡς ἂν πρᾶττηται ⁱ ἀμαρτάνεται· ὅλως γὰρ οὐθ' ὑπερ-
 βολῆς καὶ ἐλλείψεως μεσότης ἐστίν, ^k οὔτε μεσότητος ὑπερ-
 βολὴ καὶ ἑλλειψις.

Δεῖ δὲ ¹ τοῦτο μὴ μόνον καθόλου λέγεσθαι, ἀλλὰ ^m καὶ ⁷
 τοῖς καθ' ⁿ ἕκαστα ἐφαρμόττειν· ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὰς πρά-
 ξεις λόγοις οἱ μὲν καθόλου ^o κενώτεροί εἰσιν, οἱ δ' ἐπὶ μέρους

^m ἔστι Mb. ⁿ τὸ Lb. ^o ταῖς πράξεσι καὶ ἐν τοῖς πάθεσι Mb. ^p ἐν
 et τὸ om. Kb. ^q τὸν τὸ τί Kb. ^r ἔνια μὲν γὰρ Mb. ^s συνειληγμένα
 Nb. ^t ἐπιχαιρεκακία καὶ ἀναισχυντία Nb. ^v λέγεται Kb.Lb.Nb.Ob.
^w αὐτὰ om. Kb. ^x αὐτὰς Kb. ^y ἦν Kb.Mb.Nb. ^z ὁτιοῦν] ἐν Mb.
^a εἶναι] καὶ Ob. ^b γε om. Kb. ^c καὶ—ὑπερβολῆς om. Nb. ^d ἐλλεί-
 ψεως ἑλλειψις Mb, ἑλλειψις ἐλλείψεως ταῦτα Kb. ^e διὰ—ἑλλειψις om.
 Mb. ^f τὸ alterum om. Lb.Nb.Ob. ^g ἄκρων Mb.Nb. ^h οὐδὲ om. Mb.
ⁱ ἀμαρτάνεται Kb. ^k οὐδὲ Lb.Mb.Nb.Ob. ¹ τοῦτο μὴ] μὴ τὸ αὐτὸ Kb,
 μὴ Lb. ^m καὶ ἐν τοῖς Lb. ⁿ ἕκαστον Mb. ^o κοινώτεροί Kb.Lb.Mb.Nb.

ἀληθινώτεροι· περὶ γὰρ τὰ καθ' ἕκαστα αἱ πράξεις, δέον δ' ἐπὶ τούτων συμφωνεῖν. Ληπτέον ὅτι ταῦτα ἐκ τῆς δια-
 2 γραφῆς. Περὶ μὲν οὖν φόβους καὶ θάρρη ἀνδρεία μεσότης·
 τῶν δ' ὑπερβαλλόντων ὁ μὲν τῇ ἀφοβία ἀνώνυμος (πολλὰ δ' ἐστὶν ἀνώνυμα), ὁ δ' ἐν τῷ θαρρεῖν ὑπερβάλλον ἠθρασύς, ὁ
 3 ἔδ' ἐν τῷ μὲν φοβεῖσθαι ὑπερβάλλον τῷ δ' ἠθαρρεῖν ἐλλείπων
 4 δειλός. Περὶ ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας ὅτι οὐ πάσας, ἦττον δὲ καὶ
 περὶ τὰς λύπας, μεσότης μὲν σωφροσύνη, ὑπερβολὴ δὲ ἀκο-
 λασία. Ἐλλείποντες δὲ ὑπερὶ τὰς ἡδονὰς οὐ πάντῃ γίνονται·
 διόπερ οὐδ' ὀνόματος τετυχήκασιν οὐδ' οἱ τοιοῦτοι, ἔστω-
 5 σαν δὲ ἀναίσθητοι. Περὶ δὲ δόσιν χρημάτων καὶ λήψιν με-
 σότης μὲν ἐλευθεριότης, ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις ἀσωτία
 καὶ ἀνελευθερία. Ἐναντίως ὅτι ἑαυταῖς ὑπερβάλλουσι καὶ
 ἐλλείπουσιν· ὁ ἄ μὲν γὰρ ἄσωτος ἐν μὲν ἁ προέσει ὑπερβάλ-
 λει ἐν δὲ ἂ λήψει ἐλλείπει, ὁ δ' ἀνελεύθερος ἐν ἑ μὲν ἂ λήψει
 6 ὑπερβάλλει ἐν δὲ προέσει ἐλλείπει. Νῦν μὲν ὅτι τύπῳ καὶ
 ἐπὶ ἑ κεφαλαίῳ λέγομεν, ἀρκούμενοι αὐτῷ τούτῳ· ὕστερον δὲ
 7 ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν διορισθήσεται. Περὶ δὲ ὅτι τὰ χρή-
 ματα καὶ ἄλλαι διαθέσεις εἰσὶ, μεσότης ἡ μὲν μεγαλοπρέπεια
 (ὁ γὰρ μεγαλοπρεπὴς διαφέρει ἐλευθερίου· ὁ μὲν γὰρ περὶ
 μεγάλα, ὁ δὲ περὶ μικρά), ὑπερβολὴ δὲ ἀπειροκαλία καὶ βα-
 ναυσία, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ἡ διαφέρουσι δ' αὐταὶ τῶν
 περὶ τὴν ἐλευθεριότητα, ἡ πῇ δὲ διαφέρουσιν, ὕστερον ῥηθή-
 8 σεται. Περὶ δὲ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν μεσότης μὲν μεγαλοψυ-
 χία, ὑπερβολὴ δὲ χαννότης τις λεγομένη, ἔλλειψις δὲ μικρο-
 9 ψυχία· ὥς ὅτι ἐλέγομεν ἔχειν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν
 ἐλευθεριότητα, περὶ μικρὰ διαφέρουσιν, οὕτως ἡ ἔχει τις καὶ

ῥ οὖν om. K^b. ἡ θρασύς—ὑπερβάλλον om. N^b. ἡ δ' ἐν τῷ K^b.M^b.
 ἡ θαρρεῖσθαι M^b. ἡ οὐ—τὰς λύπας om. N^b. ἡ τὰς περὶ L^b. ἡ ὀνό-
 ματος—τοιοῦτοι] οὗτοι ὀνόματος τετυχήκασιν L^b.M^b.N^b.O^b. ἡ ἔστω δὲ
 ἀναίσθητος K^b. ἡ ὅτι ἑαυτὰς N^b, δὲ αὐταῖς M^b, δὲ αὐτὰς O^b, om. K^b.
 ἡ μὲν om. M^b. ἡ προαιρέσει N^b. ἡ λείψει utrobique pr. K^b. ἡ μὲν
 προέσει ἐλλείπει ἐν δὲ λήψει ὑπερβάλλει M^b. ἡ οὖν ἐν τύπῳ M^b. ἡ κε-
 φαλαίου K^b.N^b. ἡ αὐτῶν] αὐτοῦ L^b. ἡ τὰ om. K^b. ἡ μὲν γὰρ μεγα-
 λοπρέπεια M^b. ἡ διαφέρουσι—ἐλευθεριότητα om. K^b. ἡ πῇ] ὡ L^b.M^b.
 N^b.O^b. ἡ δὲ λέγομεν N^b. ἡ ἔχειν τινα N^b.

πρὸς ^η τὴν ὁμεγαλοψυχίαν, περὶ τιμὴν οὖσαν μεγάλην, αὐτὴ
περὶ ^α μικρὰν ^ρ οὖσα· ἔστι ^ς γὰρ ὡς δεῖ ὀρέγεσθαι τιμῆς καὶ
μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἡττον, λέγεται δ' ὁ μὲν ὑπερβάλλων ταῖς
ὀρέξεσι φιλότιμος, ὁ δ' ἐλλείπων ἀφιλότιμος, ὁ δὲ μέσος
ἀνώνυμος. Ἀνώνυμοι δὲ καὶ αἱ διαθέσεις, πλὴν ἡ τοῦ φιλο-
τίμου φιλοτιμία. Ὅθεν ἐπιδικάζονται οἱ ἄκροι τῆς μέσης
χώρας. Καὶ ἡμεῖς ^τ δὲ ^ν ἔστι ^ω μὲν ὅτε τὸν μέσον ^χ φιλότιμον
καλοῦμεν ἔστι δ' ^γ ὅτε ἀφιλότιμον, ^ζ καὶ ἔστιν ὅτε ^α μὲν ἐπαι-
νοῦμεν τὸν φιλότιμον ^β ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον. Διὰ ⁹
τίνα δ' αἰτίαν τοῦτο ποιοῦμεν, ^ε ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται· νῦν
δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ^δ λέγωμεν κατὰ τὸν ὑφηγημένον τρό-
πον. Ἔστι ^ε δὲ καὶ ^φ περὶ ὀργὴν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ^{ιο}
μεσότης, σχεδὸν δὲ ἀνώνυμων ^ς ὄντων αὐτῶν τὸν μέσον πρᾶον
λέγοντες τὴν μεσότητα πραότητα ^η καλέσομεν· τῶν δ' ἄκρων
ὁ μὲν ὑπερβάλλων ὀργίλος ^ι ἔστω, ἡ δὲ κακία ὀργιλότης, ὁ
δ' ἐλλείπων ^κ ἀόργητός ^ι τις, ἡ δ' ἔλλειψις ^μ ἀοργησία. Εἰσὶ ^{ιι}
δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς μεσότητες, ἔχουσai μὲν τίνα ὁμοιότητα
πρὸς ^η ἀλλήλας, ^ο διαφέρουσαι δ' ἀλλήλων· πᾶσαι μὲν γὰρ
εἰσι περὶ λόγων καὶ πράξεων κοινωνίαν, διαφέρουσι δὲ ^ρ ὅτι
ἡ μὲν ἔστι περὶ τάληθές τὸ ἐν αὐτοῖς, αἱ δὲ περὶ τὸ ἡδύ·
τούτου δὲ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ τὸ δ' ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον.
Ῥητέον οὖν καὶ περὶ τούτων, ἵνα μᾶλλον κατίδωμεν ὅτι ^α ἐν
πᾶσιν ἡ μεσότης ἐπαινετόν, ^ρ τὰ δ' ἄκρα οὐτ' ὀρθὰ οὐτ' ἐπαι-
νετὰ ἀλλὰ ψεκτά. ^ς Ἔστι μὲν οὖν καὶ τούτων τὰ πλείω
ἀνώνυμα· πειρατέον δ', ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, αὐτοὺς
ὀνοματοποιεῖν σαφηνείας ^τ ἕνεκεν καὶ τοῦ εὐπαρακολουθήτου.

^η τὴν om. K^b. ^ο ὁμεγαλοψυχίαν αὐτὴν περὶ Mb. ^ρ αὕτη K^b. Mb,
αὐτὴν Nb. ^α μικρὰ K^b. L^b. N^b. ^ρ οὖσαν Nb. ^ς γὰρ om. N^b. ^τ δὲ
om. Mb. ^ν ἔστι—καὶ om. K^b. ^ω μὲν om. Mb. Ob. ^χ φιλότιμον
καλοῦμεν] ἐπαινοῦμεν Mb. ^γ ὅτε καὶ ἀφιλότιμον Nb. ^ζ καὶ—ἀφιλότιμον
om. L^b. Mb. Ob. ^α μὲν om. K^b. ^β ἔστι—ἀφιλότιμον om. K^b. ^ε ἐν
om. L^b. Ob. ^δ λέγομεν L^b. N^b. ^ε δὲ om. Mb. ^φ περὶ τὴν ὀργὴν K^b.
^ς ὄντων om. K^b. ^η καλέσωμεν K^b. ^ι ἔστιν K^b. ^κ ἀνόργιστός K^b.
^ι τις] ἔστιν Mb. ^μ ἀοργησία K^b. ^η ἀλλήλας] ἀλλήλας καὶ κοινωνίαν
L^b. N^b. ^ο διαφέρουσι Nb. Ob. ^ρ ἡ μὲν ὅτι ἔστι K^b, ὅτι αἱ μὲν εἰσι Ob.
^α ἐν] ἔστι Ob. ^ρ τὰ δᾶκρυα οὐτ' ἐπαινετα οὐτ' ὀρθὰ K^b. ^ς εἰσὶ K^b.
^τ ἕνεκα K^b.

- 12 Περὶ μὲν οὖν τὸ ἀληθές ὁ μὲν μέσος ἀληθής τις καὶ ἡ μεσό-
της ἀλήθεια λεγέσθω, ἡ δὲ προσποιήσις ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μείζον
ἀλαζονεία ^νκαὶ ὁ ἔχων αὐτὴν ἀλαζών, ἡ δ' ἐπὶ τὸ ἔλαττον
13 εἰρωνεία καὶ εἴρων. Περὶ δὲ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ ὁ μὲν
μέσος εὐτράπελος ^ωκαὶ ἡ διάθεσις ^χεὐτραπελία, ἡ δ' ὑπερ-
βολὴ βωμολοχία καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν βωμολόχος, ὁ δ' ἐλλεί-
πων ἀγροϊκός τις καὶ ^υἡ ἔξις ἀγροϊκία· περὶ δὲ τὸ λοιπὸν
^ζἡδὺ τὸ ἐν τῷ βίῳ ὁ μὲν ὡς δεῖ ἡδὺς ὢν φίλος καὶ ἡ μεσό-
της φιλία, ὁ δ' ὑπερβάλλων, ^αεἰ μὲν ^βοὐδενὸς ἔνεκα, ἄρεσκος,
^αεἰ δ' ὠφελείας τῆς αὐτοῦ, κόλαξ, ὁ δ' ἐλλείπων καὶ ^εἐν πᾶ-
14 σιν ἀδῶς δύσερίς τις καὶ δύσκολος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς
^δπάθεσι καὶ ^εἐν τοῖς ^επερὶ τὰ πάθη μεσότητες· ἡ γὰρ αἰ-
δὼς ἀρετὴ μὲν οὐκ ἔστιν, ἐπαινείται δὲ καὶ ὁ αἰδήμων. Καὶ
γὰρ ἐν τούτοις ὁ μὲν λέγεται μέσος, ὁ δ' ὑπερβάλλων, ὡς ὁ
καταπλήξ, ὁ πάντα αἰδούμενος· ὁ δ' ἐλλείπων ἢ ^ςὁ μὴδὲ
15 ὅλως ἀναίσχυντος· ὁ δὲ μέσος αἰδήμων. Νέμεσις δὲ μεσό-
της φθόνου καὶ ἐπιχαιρεκακίας. Εἰσὶ δὲ περὶ ^ηλύπην καὶ
ἡδονὴν ^ιτὰς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τοῖς πέλας γινομένας· ὁ
μὲν γὰρ νεμεσητικὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὖ πράττου-
σιν, ὁ δὲ φθονερὸς ὑπερβάλλων τοῦτον ἐπὶ πᾶσι λυπεῖται,
ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι ὥστε
16 καὶ ^κχαίρειν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καὶ ἄλλοθι καιρὸς
ἔσται· περὶ δὲ δικαιοσύνης, ἐπεὶ οὐχ ἀπλῶς λέγεται, μετὰ
ταῦτα ^λδιαλέγονται περὶ ἑκατέρας ἐροῦμεν πῶς μεσότητές
εἰσιν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν λογικῶν ἀρετῶν.
- 8 Τριῶν ^μδὲ διαθέσεων οὐσῶν, δύο μὲν κακιῶν, τῆς μὲν καθ'
ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἐλλείψιν, μιᾶς δ' ἀρετῆς τῆς μεσό-
τητος, πᾶσαι πάσαις ἀντίκεινται πῶς· αἱ μὲν γὰρ ἄκραι καὶ
τῇ μέσῃ καὶ ἀλλήλαις ^νἐναντίαι εἰσίν, ἡ δὲ ὁμέσῃ ταῖς ἄκραις·

^ν καὶ—ἀλαζών om. Mb. ^ω καὶ ἡ] ἡ δὲ Mb. ^χ εὐτραπελία Kb.
^υ ἡ om. Ob. ^ζ ἡδὺ om. Mb. ^α εἰ] ὁ utroque Lb.Ob. ^β μηδενὸς
Mb. ^ε ἐν om. Mb. ^δ παθήμασι Kb. ^ε ἐν τοῖς om. Kb. ^ε παρὰ Nb.
^ς ὁ μὴδὲ] μὴδὲν Kb. ^η λύπας καὶ ἡδονὰς Lb. ^ι τὰς] τὴν Mb. ^κ χαίρει
Lb.Nb. ^λ διαλεγόμενοι Mb. ^μ δὲ Lb.Ob. ^ν ἐναντίαι εἰσίν] ἀντίκεινται
ἐναντίαι Ob. ^ο μεσότης Mb.

ὥσπερ γὰρ τὸ ἴσον πρὸς μὲν τὸ ἔλαττον ^ρ μείζον πρὸς δὲ ²
τὸ μείζον ἔλαττον, οὕτως αἱ μέσαι ἕξεις πρὸς μὲν τὰς ἐλλεί-
ψεις ὑπερβάλλουσι, πρὸς δὲ τὰς ὑπερβολὰς ἐλλείπουσιν ἔν
^q τε τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν. Ὁ γὰρ ἀνδρείος πρὸς
^ρ μὲν τὸν δειλὸν θρασὺς φαίνεται, πρὸς δὲ τὸν θρασὺν δειλός·
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σώφρων πρὸς μὲν τὸν ἀναίσθητον ἀκόλαστος,
πρὸς δὲ τὸν ἀκόλαστον ἀναίσθητος, ὁ δ' ^s ἐλευθέριος πρὸς
μὲν τὸν ἀνελεύθερον ἄσωτος, πρὸς δὲ τὸν ἄσωτον ἀνελεύ-
θερος. Διὸ καὶ ἀπωθούνται ^t τὸν μέσον οἱ ἄκροι ἐκάτερος ³
πρὸς ἐκάτερον, καὶ καλοῦσι ^v τὸν ἀνδρεῖον ὁ μὲν δειλὸς θρα-
σὺν ὁ δὲ θρασὺς δειλόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνάλογον. Οὕτω ⁴
^w δ' ἀντικειμένων ^x ἀλλήλοις τούτων, ^y πλείων ^z ἐναντιότης ἐστὶ
τοῖς ἄκροις πρὸς ἀλλήλα ἢ πρὸς τὸ μέσον· πορρωτέρω γὰρ
ταῦτα ἀφέστηκεν ἀλλήλων ^a ἢ τοῦ μέσου, ὥσπερ τὸ μέγα
τοῦ μικροῦ καὶ τὸ μικρὸν τοῦ μεγάλου ^b ἢ ἄμφω τοῦ ἴσου.
^u Ἐτι πρὸς ^c μὲν τὸ μέσον ἐνίοις ἄκροις ὁμοιότης τις φαίνεται, ⁵
ὡς τῇ θρασύτητι πρὸς τὴν ἀνδρείαν καὶ τῇ ἄσωτίᾳ πρὸς τὴν
ἐλευθεριότητα· τοῖς δὲ ἄκροις πρὸς ἀλλήλα ^d πλείστη ἀνο-
μοιότης. Τὰ δὲ πλείστον ^e ἀπέχοντα ἀλλήλων ἐναντία ὀρί-
ζονται, ὥστε καὶ μᾶλλον ἐναντία τὰ ^f πλείων ἀπέχοντα.
Πρὸς δὲ τὸ μέσον ^g ἀντίκειται ^h μᾶλλον ἐφ' ὧν μὲν ἡ ἔλλει- ⁶
ψις ἐφ' ὧν δὲ ⁱ ἡ ὑπερβολή, οἷον ἀνδρεία μὲν οὐχ ἡ θρασύτης
ὑπερβολή οὐσα, ἀλλ' ἡ δειλία ἔλλειψις οὐσα, τῇ δὲ σωφρο-
σύνῃ οὐχ ἡ ἀναισθησία ἔνδεια οὐσα, ἀλλ' ἡ ἀκολασία ὑπερ-
βολή οὐσα. Διὰ δύο δ' αἰτίας τοῦτο συμβαίνει, μίαν μὲν ⁷
τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· τῷ γὰρ ἐγγύτερον εἶναι καὶ
ὁμοιότερον τὸ ἕτερον ἄκρον τῷ μέσῳ, οὐ τοῦτο ἀλλὰ τὸν-
αντίον ^k ἀντιτίθεμεν μᾶλλον, οἷον ἐπεὶ ὁμοιότερον εἶναι δοκεῖ

^ρ μείζον πρὸς] μέγα πρὸς M^b.Ob. ^q τε om. M^b. ^ρ μὲν om. M^b.
^s ἐλευθέρος Ob. ^t τὸ N^b. ^v τὸν] τὸν μὲν M^b. ^w δ' om. Ob. ^x τού-
των ἀλλήλοις M^b. ^y πλείστη K^b.L^b.M^b.N^b.Ob. ^z ἐναντιότης τούτων
ἐστὶ M^b. ^a ἢ om. M^b. ^b ἢ om. pr. M^b. ^c μὲν τὸ] τὸν K^b.M^b.
^d πλείστα N^b. ^e ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων K^b. ^f πλείστον L^b. ^g ἀντί-
κενται L^b.M^b. ^h ἐφ' ὧν μᾶλλον μὲν M^b.N^b, ἐφ' ὧν μὲν μᾶλλον L^b.Ob.
ⁱ ἢ post δὲ om. K^b. ^k ἀντιτίθεμεν—ἀντιτίθεμεν] τίθεμεν, μᾶλλον δ' ἀντι-
τίθεμεν M^b.

τῇ ἀνδρείᾳ ἢ θρασύτης καὶ ἐγγύτερον, ἀνομοιότερον δ' ἢ δειλία, ταύτην μᾶλλον ἀντιτίθεμεν· τὰ γὰρ ἀπέχοντα πλείον 8 τοῦ μέσου ἐναντιώτερα δοκεῖ εἶναι. Μία μὲν οὖν αἰτία αὕτη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἑτέρα δὲ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν· πρὸς ἃ γὰρ αὐτοὶ ¹μᾶλλον ^m πεφύκαμέν πως, ταῦτα μᾶλλον ἐναντία τῷ μέσῳ ⁿ φαίνεται. Οἷον αὐτοὶ μᾶλλον πεφύκαμεν πρὸς τὰς ἡδονάς, διὸ εὐκατάφοροί ἐσμεν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν ἢ ^o πρὸς κοσμιότητα. Ταῦτ' οὖν ^pμᾶλλον ἐναντία λέγομεν, πρὸς ἃ ^p ἢ ἐπίδοσις μᾶλλον γίνεται· καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀκολασία ὑπερβολὴ οὕσα ἐναντιωτέρα ἐστὶ ^q τῇ σωφροσύνῃ.

- 9 ^r Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ^r ἢ ^s ἀρετὴ ἢ ἠθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης· δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἑλλειψιν, καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ διὰ τὸ στοχαστικὴ τοῦ μέσου εἶναι τοῦ ἐν ^t τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν, ἱκανῶς ² εἴρηται. Διὸ ^v καὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι· ἐν ἐκάστῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον κύκλου τὸ μέσον ^w οὐ παντὸς ἀλλὰ τοῦ εἰδότος. Οὕτω ^x δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον ^y καὶ δαπανῆσαι· τὸ δ' ^φ καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὐ ἔνεκα καὶ ὥς, ^z οὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· ^a διόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ ³ καλόν. Διὸ δεῖ τὸν στοχαζόμενον τοῦ μέσου πρῶτον ^b μὲν ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου, καθάπερ καὶ ἡ Καλυψὼ ^c παραινεῖ

^d τοῦτου ^e μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα.

Τῶν γὰρ ἄκρων τὸ μὲν ἐστὶν ἀμαρτωλότερον, τὸ δ' ἡττον· ⁴ ἐπεὶ οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπόν, κατὰ τὸν δεῦτερόν φασι πλοῦν ^f τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν· τοῦτο

¹ μᾶλλον om. Nb. ^m ἔχομέν Kb. ⁿ φέρεται Kb. ^o πρὸς post ἡ om. Mb. ^p μᾶλλον et mox ἡ om. Mb. ^q τῆς σωφροσύνης Kb. ^r ἡ post ἐστὶν om. Lb. ^s ἠθικὴ ἀρετὴ Mb. ^t τοῖς πάθεσι καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν Kb, ταῖς πράξεσι καὶ τοῖς πάθεσιν Lb.Ob. ^v καὶ om. Ob. ^w οὐ] λαβεῖν οὐ Ob. ^x δὲ Lb.Ob. ^y καὶ τὸ δαπανῆσαι Mb. ^z οὐκ ἔστι Mb. ^a διόπερ] ὅπερ ἐστὶ Lb.Mb.Nb.Ob. ^b μὲν om. Nb. ^c παρῖνει Lb.Mb. Nb.Ob. ^d τοῦ τοῦ Kb. τὸ τοῦ Mb.Nb, ὥς τοῦ Lb.Ob. ^e μὲν om. Kb. ^f τὰ om. Mb.

δ' ἔσται μάλιστα τοῦτον τὸν τρόπον ὃν λέγομεν. Σκοπεῖν δὲ ^h δεῖ πρὸς ἃ καὶ αὐτοὶ εὐκατάφοροί ἐσμεν· ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. Τοῦτο δ' ἔσται γνώριμον ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς ⁱ γινομένης περὶ ἡμᾶς. Εἰς τοῦναν- 5
τίον ^k δ' ἑαυτοὺς ἀφέλκειν δεῖ· πολὺ γὰρ ^l ἀπαγαγόντες τοῦ ἀμαρτάνειν εἰς τὸ μέσον ἤξομεν, ὅπερ οἱ τὰ διεστραμμένα τῶν ξύλων ὀρθοῦντες ποιοῦσιν. Ἐν παντὶ δὲ μάλιστα φυ- 6
λακτέον τὸ ἡδὺ καὶ τὴν ἡδονήν· ^m οὐ γὰρ ἀδέκαστοι κρίνομεν αὐτήν. Ὅπερ οὖν οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τὴν Ἑλέ-
νην, τοῦτο δεῖ παθεῖν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἡδονήν, ⁿ καὶ ἐν πᾶσι τὴν ἐκείνων ἐπιλέγειν φωνήν· οὕτω γὰρ αὐτὴν ἀποπεμπό-
μενοι ἡττον ἀμαρτησόμεθα. Ταῦτ' οὖν ποιοῦντες, ὥς ἐν κε- 7
φαλαίῳ εἰπεῖν, μάλιστα δυνησόμεθα τοῦ μέσου τυγχάνειν. Χαλεπὸν δ' ἴσως τοῦτο, καὶ ^o μάλιστ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον· οὐ γὰρ ῥάδιον διορίσαι ^p πῶς καὶ τίσι καὶ ἐπὶ ποίοις καὶ πό-
σον χρόνον ὀργιστέον· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτε μὲν τοὺς ἐλλεί-
ποντας ἐπαινοῦμεν καὶ πράους φαμέν, ὅτε δὲ τοὺς χαλεπαί-
νοντας ἀνδρώδεις ^q ἀποκαλοῦμεν. Ἄλλ' ὁ μὲν μικρὸν τοῦ εὐδ ^s
παρεκβαίνων οὐ ψέγεται, οὔτ' ἐπὶ τὸ μᾶλλον οὔτ' ἐπὶ τὸ
ἡττον, ὁ δὲ πλεόν· οὗτος γὰρ οὐ λανθάνει. Ὁ δὲ μέχρι
τίνος καὶ ἐπὶ πόσον ψεκτὸς οὐ ῥάδιον τῷ λόγῳ ἀφορίσαι·
οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν τῶν αἰσθητῶν· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐν τοῖς
καθ' ἕκαστα, καὶ ἐν τῇ αἰσθήσει ἡ κρίσις. Τὸ μὲν ἄρα 9
^r τοσοῦτο ^s δῆλον ὅτι ἡ μέση ἕξις ἐν πᾶσιν ἐπαινετή, ἀπο-
κλίνειν δὲ δεῖ ^t ὅτε μὲν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν ὅτε δ' ἐπὶ τὴν ἑλ-
λειψιν· οὕτω γὰρ ῥᾶστα τοῦ μέσου καὶ τοῦ εὐδ τευξόμεθα.

Γ.

Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη ^v τε καὶ πράξεις οὔσης, καὶ ^w ἐπὶ
μὲν τοῖς ἐκουσίοις ^x ἐπαίνων καὶ ψόγων γινομένων, ἐπὶ δὲ

g ἐστὶ K^b. h δεῖ καὶ πρὸς M^b.N^b. i γινομένης M^b. k δ' ἑαυτοὺς om. K^b. l ἀπάγοντες K^b.M^b.N^b. m οὐ] οὐδὲ M^b. n καὶ ἐν—φωνήν om. N^b. o μᾶλλον M^b. p πῶς] καὶ πῶς K^b.L^b. q ἀποκαλοῦντες K^b, ἐπικαλοῦμεν M^b. r τοσοῦτον L^b.M^b.N^b.O^b. s δηλοὶ codices. t ὅτε—ὅτε] τοτέ—τοτέ L^b.M^b.N^b.O^b. v τε om. M^b. w ἐπὶ—ἐπὶ] ἐν—ἐν L^b.M^b.N^b.O^b. x ἐπαίνων τε καὶ O^b.

τοῖς ἀκουσίοις συγγνώμης, ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐλέου, τὸ ἐκούσιον
² καὶ ἀκούσιον ἀναγκαῖον ἴσως ἀδιορίσαι τοῖς περὶ ἀρετῆς ἐπι-
³ σκοποῦσι, χρήσιμον δὲ καὶ τοῖς νομοθετοῦσι πρὸς τε τὰς
⁴ τιμὰς καὶ τὰς κολάσεις. Δοκεῖ δὲ ἀκούσια εἶναι τὰ ^β βία ἢ
δι' ἄγνοιαν γινόμενα. Βίαιον δὲ οὐ ἢ ἀρχὴ ἔξωθεν, τοιαύτη
οὐσα ἐν ἡ μὴδὲν συμβάλλεται ὁ πράττων ἢ ὁ πάσχων, οἷον
⁵ εἰ πνεῦμα ^ε κομίσαι ποι ἢ ἄνθρωποι κύριοι ὄντες. Ὅσα δὲ
διὰ φόβον μειζόνων κακῶν πράττεται ἢ διὰ καλόν τι, οἷον
εἰ τύραννος ^δ προστάττει αἰσχρόν τι πρᾶξαι κύριος ὢν γο-
νέων ^ε καὶ τέκνων, καὶ ^ε πρᾶξαντος μὲν σώζονται, μὴ πρᾶξαν-
τος δ' ἀποθνήσκουσιν, ἀμφισβήτησιν ἔχει πότερον ἀκούσιά
⁶ ἐστίν ἢ ἐκούσια. Τοιοῦτον δὲ ^ε τι συμβαίνει καὶ περὶ τὰς
ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβολάς· ἀπλῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀποβάλ-
λεται ἐκόν, ἐπὶ σωτηρίᾳ δ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἅπαντες
⁷ οἱ νῦν ἔχοντες. Μικταὶ μὲν οὖν ^h εἰσὶν αἱ τοιαῦται πρά-
ξεις, εἰκόσιν δὲ μᾶλλον ἐκούσιοι· αἵρεται γὰρ εἰσι τότε ὅτε
πράττονται, τὸ δὲ τέλος τῆς πράξεως κατὰ τὸν καιρόν ἐστιν.
Καὶ τὸ ^ι ἐκούσιον δὴ καὶ τὸ ἀκούσιον, ὅτε πράττει, λεκτέον.
Πράττει δὲ ἐκόν· καὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ κινεῖν τὰ ὀργανικὰ
μέρη ἐν ταῖς τοιαύταις πράξεσιν ἐν αὐτῷ ἐστίν· ὢν ^κ δ' ἐν
αὐτῷ ἡ ἀρχή, ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ πράττειν καὶ μή. Ἐκούσια
δὴ τὰ τοιαῦτα, ἀπλῶς δ' ἴσως ἀκούσια· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔλοιτο
⁷ καθ' ^l αὐτὸ τῶν τοιούτων οὐδέν. Ἐπὶ ταῖς πράξεσι δὲ ταῖς
τοιαύταις ἐνίοτε καὶ ἐπαινοῦνται, ὅταν αἰσχρόν τι ^μ ἢ λυπη-
ρόν ὑπομένωσιν ἀντὶ μεγάλων ^ν καὶ καλῶν· ἂν δ' ἀνάπαλιν,
ψέγονται· ^ο τὰ γὰρ αἰσχισθ' ὑπομεῖναι ἐπὶ μηδενὶ καλῷ ἢ
μετρίῳ φαύλου. Ἐπ' ἐνόις δ' ἔπαινος μὲν οὐ γίνεται, συγ-
γνώμη δ', ὅταν ^q διὰ τοιαῦτα ^ρ πράξῃ τις ^σ ἢ μὴ δεῖ, ^α τὴν ἀν-

γ δὲ ante καὶ om. L^b.M^b.O^b. z καὶ τὸ ἀκούσιον K^b. a προδιορίσαι
L^b. b βίαia N^b. c κινήσει πῶ^ι M^b. d προστάττει M^b. e καὶ τέκνων
om. K^b. f πρᾶξαντες M^b.N^b, πρᾶξαντι O^b. g τι om. K^b.L^b.M^b. h εἰσὶν
om. K^b. i ἐκούσιον δὴ καὶ ἀκούσιον O^b, ἀκούσιον δὴ καὶ τὸ ἐκούσιον
L^b.M^b. k τ' O^b. l ἐαυτὸ N^b. m ἢ] καὶ K^b. n καὶ om. M^b. o τὰ
γὰρ αἰσχισθ' ταῦτα γὰρ ἔχει τις M^b. p φαύλῳ M^b. q διὰ τὰ τοιαῦτα
M^b, διὰ ταῦτα L^b. r πράξει L^b, πράξειε M^b.N^b.O^b. s ἢ μὴ δεῖ om. K^b.

θρωπίνην φύσιν ὑπερτείνει καὶ μηδεὶς ἂν ὑπομείνειν. Ἔνια⁸
 δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἀποθανετόν
 παθόντι τὰ δεινότατα· καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου⁹ Ἀλκμαίωνα
 γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. Ἔστι δὲ⁹
 χαλεπὸν ἐνίοτε ὕδιακρῖναι ποῖον ἀντὶ ποίου αἰρετέον καὶ τί
 ἀντὶ τίνος² ὑπομενετέον, ἔτι δὲ³ χαλεπώτερον ἐμμεῖναι τοῖς
 γνωσθεῖσιν· ὥς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἔστι τὰ μὲν προσδοκώμενα
 λυπηρά, β⁴ δ' ἀναγκάζονται αἰσχροί, ὅθεν ἔπαινοι καὶ ψόγοι
 γίνονται περὶ τοὺς ἀναγκασθέντας ἢ μή. Τὰ⁵ δὲ ποῖα φα-¹⁰
 τέον βίαια; Ἡ ἀπλῶς μὲν, ὁπότ' ἂν ἡ αἰτία ἐν⁶ τοῖς ἐκτός
 ἢ καὶ ὁ πράττων μηδὲν⁷ συμβάλλῃται; Ἀ⁸ δὲ καθ' αὐτὰ
 μὲν ἀκούσιά ἐστι, νῦν δὲ καὶ ἀντὶ τῶνδε⁹ αἰρετά, καὶ ἡ ἀρχὴ
 ἐν τῷ πράττοντι, καθ' αὐτὰ μὲν ἀκούσιά ἐστι, νῦν δὲ καὶ ἀντὶ¹⁰
 τῶνδε¹¹ ἐκούσια. Μᾶλλον δ' εἰσὶν ἐκούσιοι· αἱ γὰρ πρά-
 ξεις ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, ταῦτα δ' ἐκούσια. Ποῖα δ' ἀντὶ
 ποίων αἰρετέον, οὐ ρῆδιον ἀποδοῦναι· πολλαὶ γὰρ διαφοραὶ
 εἰσιν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα. Εἰ δέ τις¹² τὰ ἡδέα καὶ τὰ καλὰ¹³
 φαίη βίαια εἶναι (ἀναγκάζειν γὰρ ἔξω ὄντα),¹⁴ πάντα ἂν
 εἶη¹⁵ οὕτω βίαια· τούτων γὰρ χάριν¹⁶ πάντες πάντα πράτ-
 τουσιν. Καὶ οἱ μὲν βίαια καὶ ἄκουστες λυπηρῶς, οἱ δὲ διὰ τὸ
 ῥῆδ' καὶ¹⁷ καλὸν μεθ' ἡδονῆς. Γελοῖον¹⁸ δὲ τὸ αἰτιασθαι τὰ
 ἐκτός, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν εὐθιράτον ὄντα ὑπὸ τῶν τοιούτων, καὶ
 τῶν μὲν καλῶν ἑαυτόν, τῶν δ' αἰσchrῶν τὰ ἡδέα. Ἔοικε δὲ¹²
 τὸ βίαιον εἶναι οὐ ἔξωθεν ἢ ἀρχή, μηδὲν συμβαλλομένου τοῦ
 βιασθέντος.

Τὸ δὲ δι' ἄγνοιαν οὐχ ἐκούσιον μὲν ἅπαν ἐστίν, ἀκούσιον¹³ 2

^t ὑπερτείνει ante ἔνια L^b.M^b. ^v ὑπομείνειν N^b, ὑπομείνη L^b.M^b.Ob.
^w ἀποθανετόν παθόντα L^b.M^b.N^b.Ob. ^x ἀλκμαίωνα L^b. ^y τὸ κρῖναι
 L^b.N^b.Ob. ^z ὑπομενετέον M^b. ^a χαλεπώτερον τὸ ἐμμεῖναι N^b. ^b τὰ
 δ' ἀναγκάζοντα M^b.N^b. ^c δὲ M^b. ^d τῷ K^b. ^e συμβάλλῃται M^b.
^f δὲ M^b. ^g αἰρετά—ταῦτα δ' om. M^b. ^h τῶν N^b. ⁱ ἡ γὰρ πράξις
 ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον L^b. ^k τὰ ἡδέα καὶ καλὰ N^b, τὰ καλὰ καὶ τὰ ἡδέα L^b,
 τὰ ἡδέα M^b.Ob. ^l ἀναγκάζει K^b. ^m πάντα καλὰ εἶη ἂν L^b, καὶ τὰ καλὰ
 πάντα εἶη ἂν M^b. ⁿ αὐτῷ K^b.L^b.M^b. ^o πάντα πάντες L^b.N^b.Ob.
^p ῥῆδ' καὶ] ῥῆδ' ἢ L^b.M^b, ῥῆδ' Ob. ^q καλόν om. N^b.Ob. ^r δὲ K^b.N^b.Ob.

δὲ τὸ ^sἐπίλυπον καὶ ἐν μεταμελείᾳ· ^tὁ γὰρ δι' ἄγνοιαν πρά-
 ξας ὅτιοῦν, μηδὲν ^vδὲ δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ πράξει, ἐκὼν μὲν
 οὐ πέπραχεν, ὃ γε μὴ ἥδει, οὐδ' αὖ ἄκων, μὴ λυπούμενός γε.
 Τοῦ δὴ δι' ἄγνοιαν ὁ μὲν ἐν μεταμελείᾳ ἄκων δοκεῖ, ὁ δὲ μὴ
^wμεταμελόμενος, ἐπεὶ ἕτερος ^xἔστω, οὐχ ἐκὼν· ἐπεὶ γὰρ δια-
 14 φέρει, βέλτιον ὄνομα ^yἔχειν ἴδιον. Ἐτερον δ' ἔοικε καὶ τὸ
 δι' ἄγνοιαν πράττειν τοῦ ^zἀγνοοῦντα ποιεῖν· ὁ γὰρ μεθύων
^aἢ ὀργιζόμενος οὐ δοκεῖ δι' ἄγνοιαν ^bπράττειν, ἀλλὰ διὰ τι
 τῶν εἰρημένων, οὐκ εἰδὼς δέ, ἀλλ' ἀγνοῶν. Ἀγνοεῖ μὲν ^cοὖν
 πᾶς ὁ μοχθηρὸς ^αδεὶ πράττειν καὶ ὦν ἀφεκτέον, καὶ διὰ τὴν
 15 τοιαύτην ἀμαρτίαν ἀδικοὶ καὶ ὅλως κακοὶ γίνονται. Τὸ δ'
 ἀκούσιον βούλεται λέγεσθαι οὐκ εἴ τις ἀγνοεῖ ^dτὸ συμφέρον·
 οὐ γὰρ ἢ ἐν τῇ προαιρέσει ἄγνοια αἰτία τοῦ ἀκουσίου ἀλλὰ
 τῆς μοχθηρίας, οὐδ' ἢ καθόλου (ψέγονται γὰρ διὰ ^eγε ταύ-
 16 τῃν) ἀλλ' ἢ καθ' ἕκαστα, ἐν οἷς καὶ περὶ ^αἢ ἡ πράξις· ἐν τού-
 τοις γὰρ ^fκαὶ ἔλεος καὶ συγγνώμη· ὁ γὰρ τούτων τι ἀγνοῶν
^gἀκουσίως πράττει. Ἰσως οὖν οὐ χεῖρον διορίσαι αὐτά, τίνα
 καὶ πόσα ἐστί, τίς ^hτε δὴ καὶ τί ⁱκαὶ περὶ τί ^η ἐν τίνι πρᾶτ-
 τει, ἐνίοτε δὲ καὶ τίνι, οἷον ὀργάνῳ, καὶ ἔνεκα τίνος, οἷον σω-
 17 τηρίας, καὶ πῶς, οἷον ἡρέμα ἢ σφόδρα. Ἀπαντα μὲν οὖν
 ταῦτα οὐδεὶς ^kἂν ἀγνοήσκει ^lμὴ μαινόμενος, δηλὸν δ' ὡς οὐδὲ
^mτὸν πρᾶττοντα· πῶς γὰρ ⁿἑαυτόν γε; ^οΟ δὲ πράττει,
 ἀγνοήσκειν ἂν τις, οἷον λέγοντές φασιν ^pἐκπεσεῖν αὐτούς, ἢ
 οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά,
^qἢ ^rδείξαι βουλόμενος ἀφείναι, ὡς ὁ τὸν καταπέλτην. Οἰη-
 θεῖν δ' ἂν τις καὶ τὸν ^sυῖόν πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη,

^s ἐπίλυπον K^b.L^b. ^t πράξας γὰρ, omisissis ὁ et δι' ἄγνοιαν, M^b. ^v δὲ]
 τι K^b, om. M^b. ^w μεταμελόμενος K^b. ^x ἔσται L^b.M^b. ^y ἔχει N^b.
^z ἀγνοοῦντας K^b, ἀγνοοῦντος M^b, ἀγνοοῦντως rc. K^b. ^a ἢ ὁ ὀργιζόμενος
 M^b. ^b πρᾶσσειν K^b. ^c οὖν om. M^b. ^d τὰ συμφέροντα K^b. ^e γε
 om. M^b. ^f καὶ post γὰρ om. L^b.M^b. ^g ἀκουσίω K^b. ^h τε] δὲ M^b.
ⁱ καὶ post τί om. K^b. ^k ἂν om. L^b.M^b. ^l μὴ—ἀγνοήσκειν om. N^b.
^m τὸν om. M^b.O^b. ⁿ ἑαυτόν γε ὃ τε O^b, ὁ δὲ (ὁ δι' corr.) ἑαυτόν γε K^b.
^ο ὁ—ἦν om. M^b. ^p ἐκπέμπειν K^b. ^q ἢ om. K^b. ^r δείξαι M^b.
^s υῖόν ὡς πολέμιον M^b.

καὶ ἐσφαιρῶσθαι τὸ ^τλελογχωμένον δόρυ, ἢ τὸν λίθον ^νκίσσηριν εἶναι· καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ ^ωπαίσας ἀποκτείνειν ἄν· καὶ δεῖξαι βουλόμενος, ὥσπερ οἱ ἀκροχειριζόμενοι, ^χπατάζειεν ἄν. Περὶ πάντα δὴ ταῦτα τῆς ἀγνοίας οὔσης, ἐν οἷς ἡ πρᾶ- 18
ξις, ^οτὸ τούτων τι ἀγνοήσας ἄκων δοκεῖ ^zπεπραχέναι, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κυριωτάτοις· κυριώτατα δ' εἶναι δοκεῖ, ἐν οἷς ἡ πρᾶξις καὶ οὐ ἕνεκα. Τοῦ δὴ κατὰ τὴν ^ατοιαύτην ἄγνοιαν ^{ιγ}ἀκουσίου λεγομένου ἔτι δεῖ τὴν πρᾶξιν λυπηρὰν εἶναι καὶ ἐν μεταμελείᾳ.

^ιΟντος δ' ἀκουσίου τοῦ ^ββία καὶ δι' ἄγνοιαν, τὸ ἐκούσιον ²⁰ 3
δόξειεν ἄν εἶναι οὐ ἡ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ εἰδότες τὰ καθ' ἕκαστα ἐν οἷς ἡ πρᾶξις. ^ιἸσως γὰρ οὐ καλῶς ^ελέγεται ἀκούσια εἶναι ²¹
τὰ διὰ θυμὸν ἢ ^δδι' ἐπιθυμίαν. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐδὲν ^εἔτι ²²
τῶν ἄλλων ζώων ἐκουσίως πράξει, οὐδ' οἱ παῖδες· εἴτα πό- ²³
τερον οὐδὲν ἐκουσίως πράττομεν τῶν δι' ἐπιθυμίαν ^ικαὶ θυμὸν, ἢ τὰ καλὰ μὲν ἐκουσίως τὰ δ' αἰσχροὶ ἀκουσίως; ^ιἩ γελοῖον ἐνός γε αἰτίου ὄντος; ^ιἈτοπον δὲ ἴσως ^ετὸ ἀκούσια ²⁴
φάναι ὧν δεῖ ὀρέγεσθαι. Δεῖ δὲ καὶ ὀργίζεσθαι ἐπὶ τισι καὶ ἐπιθυμῆναι τινῶν, οἷον ὑγείας καὶ μαθήσεως. Δοκεῖ ^ιδὲ ²⁵
τὰ μὲν ^ιἀκούσια λυπηρὰ εἶναι, τὰ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν ἡδέα. ^ιἘτι δὲ τί διαφέρει ^κτῷ ἀκούσια εἶναι τὰ κατὰ λογισμὸν ἢ ²⁶
θυμὸν ἀμαρτηθέντα; Φευκτὰ μὲν γὰρ ἄμφω, δοκεῖ δὲ οὐχ ²⁷
ἦττον ἀνθρωπικὰ εἶναι τὰ ἄλογα ^ιπάθη. ^μΑἱ δὲ πράξεις τοῦ ^νἀνθρώπου ^οἀπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας. ^ιἈτοπον ^ρδὴ τὸ τιθέναι ἀκούσια ταῦτα.

Διωρισμένων δὲ ^ιτοῦ τε ἐκουσίου καὶ τοῦ ἀκουσίου, περὶ ⁴
προαιρέσεως ἔπεται διελθεῖν· οἰκειότατον γὰρ εἶναι δοκεῖ τῇ (2)
ἀρετῇ καὶ μᾶλλον τὰ ἦθη ^ρκρίνειν τῶν πράξεων. ^ιἩ προ- ²

^τλελογχευμένον Gc. Mb. ^νκίσσηριν Lb, κίσσηριν Kb, Nb. ^ωσπείσας Mb. ^χπατάζειεν Kb. ^υό—πρᾶξις om. Kb. ^zπεπραχέναι—δοκεῖ om. Mb. ^ααὐτὴν Mb. ^ββιαίου Nb, Ob. ^ελέγεται τὸ ἀκούσια Mb. ^δδι' om. Kb, Ob. ^εἔτι om. Kb. ^ικαὶ ἡ Lb, Mb, Nb, Ob. ^ετὸ om. Kb. ^ιδὲ καὶ τὰ Kb. ^ιἀκούσια καὶ λυπηρὰ Ob. ^κτῷ τὸ Lb, Nb. ^ιπάθη om. pr. Kb. ^μαἱ δὲ] ὥστε καὶ αἱ Kb. ^νἀνθρώπου—τὸ om. Nb. ^οἀπὸ—ἐπιθυμίας om. Kb. ^ρδὲ Mb, Nb. ^ιτοῦ ἀκουσίου καὶ ἐκουσίου Mb. ^ρκρίναι τῶν πράξεων Mb, τῶν πράξεων κρίνειν Kb.

αίρεσις ^s δὴ ἐκούσιον μὲν φαίνεται, οὐ ταῦτόν δέ, ἀλλ' ἐπὶ
^t πλεον τὸ ἐκούσιον· τοῦ μὲν γὰρ ἐκουσίου καὶ παῖδες καὶ
^v τᾶλλα ζῶα κοινωνεῖ, προαιρέσεως δ' οὐ, καὶ τὰ ἐξαίφνης
³ ἐκούσια ^w μὲν λέγομεν, κατὰ προαίρεσιν δ' οὐ. Οἱ ^x δὲ λέ-
 γοντες αὐτὴν ἐπιθυμίαν ἢ θυμὸν ἢ βούλησιν ἢ τινα δόξαν οὐκ
 εἰκόασιν ὀρθῶς λέγειν. Οὐ γὰρ κοινὸν ἢ προαίρεσις ^y καὶ
⁴ τῶν ἀλόγων, ἐπιθυμία δὲ καὶ θυμός. Καὶ ὁ ^z ἀκρατὴς ἐπι-
 θυμῶν μὲν πρᾶττει, προαιρούμενος δ' ^a οὐ· ὁ ἐγκρατὴς δ' ἀνά-
⁵ παλιν προαιρούμενος μὲν, ἐπιθυμῶν δ' οὐ. Καὶ προαιρέσει
 μὲν ἐπιθυμία ἐναντιοῦται, ^b ἐπιθυμία δ' ἐπιθυμία οὐ. Καὶ ἡ
 μὲν ἐπιθυμία ἡδέος καὶ ἐπιλύπου, ἡ προαίρεσις δ' οὐτε ^c λυ-
⁶ πηροῦ οὐθ' ἡδέος. Θυμὸς δ' ἔτι ἦττον· ἥκιστα γὰρ ^d τὰ ἐδιὰ
⁷ θυμὸν κατὰ προαίρεσιν εἶναι δοκεῖ. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βούλησις
 γε, καίπερ ^f σύνεγγυς φαινόμενον· προαίρεσις μὲν γὰρ οὐκ
 ἔστι τῶν ἀδυνάτων, καὶ εἴ τις φαίη προαιρεῖσθαι, δοκοίη ἂν
 ἡλίθιος εἶναι· βούλησις δ' ἔστι τῶν ἀδυνάτων, οἷον ἀθανα-
⁸ σίας. Καὶ ἡ μὲν βούλησις ἔστι καὶ περὶ τὰ μηδαμῶς δι'
⁹ αὐτοῦ πραχθέντα ἂν, οἷον ὑποκριτὴν τινα νικᾶν ἢ ἀθλητὴν·
 προαιρεῖται δὲ τὰ τοιαῦτα οὐδεὶς, ἀλλ' ὅσα ^h οἴεται γενέ-
⁹ σθαι ἂν δι' αὐτοῦ. Ἔτι δ' ἡ μὲν βούλησις τοῦ ⁱ τέλους ἔστι
 μᾶλλον, ἡ δὲ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον ὑγιαίνειν
 βουλόμεθα, προαιρούμεθα δὲ δι' ὧν ^k ὑγιανούμεν, καὶ εὐδαι-
 μονεῖν βουλόμεθα ^l μὲν καὶ φαμέν, προαιρούμεθα δὲ λέγειν
 οὐχ ἀρμόζει· ὅλως γὰρ ἔοικεν ἡ προαίρεσις περὶ ^m τὰ ⁿ ἐφ'
¹⁰ ἡμῖν εἶναι. Οὐδὲ δὴ δόξα ἂν εἴη· ἡ μὲν γὰρ δόξα δοκεῖ περὶ
 πάντα εἶναι, καὶ οὐδὲν ἦττον περὶ τὰ ^o αἰδία καὶ τὰ ἀδύνατα
 ἢ τὰ ἐφ' ἡμῖν· καὶ τῷ ^p ψευδεὶ καὶ ἀληθεὶ διαιρεῖται, οὐ τῷ
¹¹ κακῷ καὶ ἀγαθῷ, ἡ προαίρεσις δὲ τούτοις μᾶλλον. Ὅλως

^s δὴ] δὲ L^b.M^b.N^b.O^b. ^t πλείον K^b. ^v ἄλλα O^b, τὰ L^b. ^w λέ-
 γομεν μὲν N^b. ^x δὴ K^b. ^y καὶ om. K^b. ^z ἀκρατὴς K^b. ^a οὐ· καὶ
 ὁ K^b. ^b ἐπιθυμία δὲ ἐπιθυμία K^b. ^c λυπηρὰ N^b. ^d τὸ M^b. ^e κατὰ
 L^b.M^b. ^f ἐγγὺς M^b. ^g αὐτὸν N^b. ^h οἴεται ἂν γενέσθαι L^b, ἂν
 δοκεῖ γίνεσθαι M^b. ⁱ τέλους καὶ μᾶλλον ἔστιν M^b. ^k ὑγιαίνομεν K^b.
^l μὲν om. M^b. ^m τῶν N^b. ⁿ ἐφ' ἡμᾶς K^b. ^o ἴδια N^b. ^p ψεύ-
 δει M^b.

μὲν οὖν ^αδόξῃ ταυτὸν ἴσως οὐδὲ λέγει οὐδεῖς. ^α Ἀλλ' οὐδέ
 τινι τῷ γὰρ προαιρεῖσθαι τὰγαθὰ ἢ τὰ κακὰ ποιοῖ τινές
 ἔσμεν, τῷ δὲ δοξάζειν οὐ. Καὶ προαιρούμεθα μὲν ^ς λαβεῖν ¹²
 ἢ φυγεῖν ^τ ἢ τι τῶν τοιούτων, δοξάζομεν δὲ ^ν τί ἐστὶν ἢ τίνι
 συμφέρει ^ω ἢ πῶς λαβεῖν ^δ ἢ φυγεῖν οὐ πάνν ^ς δοξάζομεν.
 Καὶ ἡ μὲν προαίρεσις ἐπαινεῖται τῷ εἶναι οὐ δεῖ μάλλον ἢ ¹³
 τῷ ὀρθῶς, ἡ δὲ δόξα τῷ ὥς ^ς ἀληθῶς. Καὶ προαιρούμεθα
 μὲν ^α μάλιστα ^α ἴσμεν ἀγαθὰ ὄντα, δοξάζομεν δὲ ^α οὐ πάνν
 ἴσμεν. Δοκοῦσί ^β τε οὐχ οἱ αὐτοὶ προαιρεῖσθαι ^ς τε ^δ ἄριστα ¹⁴
 καὶ δοξάζειν, ἀλλ' ἔνιοι δοξάζειν μὲν ἄμεινον, διὰ κακίαν ^δ
 αἰρεῖσθαι οὐχ ^α δεῖ. Εἰ ^ς δὲ προγίνεται δόξα τῆς προαιρέ- ¹⁵
 σεως ἢ παρακολουθεῖ, οὐδὲν διαφέρει· οὐ ^ς τοῦτο γὰρ σκο-
 ποῦμεν, ἀλλ' εἰ ταυτὸν ἐστὶ δόξῃ τινί. Τί οὖν ἢ ποιὸν τί ¹⁶
 ἐστὶν, ἐπειδὴ τῶν εἰρημένων ^ς οὐθέν; Ἐκούσιον μὲν δὴ φαί-
 νεται, τὸ ^δ ἐκούσιον οὐ πάν προαιρετόν. Ἀλλ' ἄρά γε τὸ ¹⁷
 προβεβουλευμένον; Ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ δια-
 νοίας. Ὑποσημαίνειν ^δ ἔοικε καὶ τούνομα ὥς ^h ὃν πρὸ ἐτέ-
 ρων αἰρετόν.

Βουλευόνται δὲ ^ι πότερα περὶ πάντων καὶ πᾶν βουλευτόν ⁵
 ἐστὶν, ἢ περὶ ἐνίων οὐκ ἔστι βουλή; Λεκτέον ^κ ^δ ἴσως βου- (3) ²
 λευτόν οὐχ ὑπὲρ οὗ ¹ βουλευσάιτ' ἂν τις ἡλίθιος ἢ μαινόμενος,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ὁ νοῦν ἔχων. Περὶ ^μ δὲ τῶν αἰδίων οὐδεῖς βου- ³
 λεύεται, οἷον περὶ τοῦ κόσμου ἢ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς πλευ-
 ρᾶς, ὅτι ^η ἀσύμμετροι. Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῶν ἐν κινήσει, αἰε ⁴
 δὲ κατὰ ταυτὰ γινομένων, εἴτ' ἐξ ἀνάγκης εἴτε ^ο καὶ φύσει ^ρ ἢ
 διὰ τινα αἰτίαν ἄλλην, οἷον τροπῶν καὶ ἀνατολῶν. Οὐδὲ ⁵
 περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως, οἷον ἀνχμῶν ^α καὶ ὄμβρων. Οὐδὲ
^ς περὶ τῶν ἀπὸ τύχης, οἷον θησαυροῦ εὐρέσεως. Ἀλλ' οὐδὲ ⁶

^α δόξει K^b, καὶ δόξη L^b. M^b. ^α ἄλλωι δέ K^b. ^ς φυγεῖν ἢ λαβεῖν M^b.
^τ ἢ om. K^b. ^ν τί] ὅτι K^b. ^ω ἢ ante πῶς om. M^b. ^ς δοξάζομεν δέ
 καὶ K^b. ^γ ὥς add. K^b. N^b. O^b. ^ς ἀληθῆς M^b. ^α ἴσμεν] μὲν ἴσμεν K^b.
^β τε] δέ K^b. ^ς τε] τὰ L^b. M^b. O^b. ^δ ἄριστα om. N^b. ^ς δέ] γὰρ L^b.
^ς τοῦτο] ταῦτα K^b. ^ς οὐθέν ἐστίν. ἐκούσιον L^b. M^b. ^h ἂν M^b. ^ι πό-
 τερον K^b. N^b. ^κ ^δ om. L^b. ¹ ἂν τις βουλευσάιτο L^b. M^b. ^μ τῶν
 δέ K^b. ^η ἀσύμμετρος M^b, σύμμετροι K^b, ἀσύμμετρα tc. K^b. ^ο καὶ
 add. K^b. ^ρ ἢ] εἴτε O^b, om. K^b. ^α καὶ] ἢ M^b. ^ς περὶ om. M^b.

περὶ τῶν ^ς ἀνθρωπικῶν πάντων, οἷον πῶς ἂν Σκύθαι ἄριστα
^τ πολιτεύοντο οὐδείς Λακεδαιμονίων βουλευέται. Οὐ γάρ
 7 γένοιτ' ἂν τούτων ^ν οὐθέν δι' ἡμῶν. Βουλευόμεθα δὲ περὶ
 τῶν ^ω ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν· ταῦτα ^χ δὲ καὶ ἔστι λοιπά. ὙΑῖτια
 γὰρ δοκοῦσιν εἶναι φύσις καὶ ἀνάγκη καὶ τύχη, ἔτι δὲ νοῦς
 καὶ πᾶν τὸ δι' ἀνθρώπου. Τῶν δ' ἀνθρώπων ἕκαστοι βου-
 8 λεύονται περὶ τῶν δι' αὐτῶν πρακτῶν. Καὶ περὶ μὲν ^z τὰς
 ἀκριβεῖς καὶ αὐτάρκεις τῶν ἐπιστημῶν οὐκ ἔστι βουλή, οἷον
 περὶ γραμμάτων (οὐ γὰρ διστάζομεν πῶς γραπτέον)· ἀλλ'
 ὅσα γίνεται δι' ἡμῶν, ^a μὴ ὡσαύτως δ' αἰεὶ, περὶ τούτων βου-
 λεύομεθα, οἷον περὶ τῶν ^b κατὰ ἰατρικὴν καὶ χρηματιστικὴν,
 καὶ ^c περὶ κυβερνητικὴν μᾶλλον ἢ γυμναστικὴν, ὅσῳ ἥττον
 9 διηκρίβωται, καὶ ἔτι περὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, μᾶλλον δὲ καὶ
 περὶ τὰς ^d τέχνας ἢ ^e τὰς ἐπιστήμας· μᾶλλον γὰρ περὶ ^f αὐ-
 10 τὰς διστάζομεν. Τὸ ^g βουλευέσθαι δὲ ἐν τοῖς ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺν, ἀδήλοισι ^h δὲ πῶς ἀποβήσεται, καὶ ἐν οἷς ἀδιόριστον.
 Συμβούλους δὲ παραλαμβάνομεν εἰς τὰ μεγάλα, ⁱ ἀπιστοῦν-
 11 τες ἡμῖν αὐτοῖς ὡς οὐχ ἱκανοῖς διαγινῶναι. Βουλευόμεθα δ'
 οὐ περὶ τῶν τελῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν πρὸς τὰ τέλη. Οὔτε
 γὰρ ἰατρὸς βουλευέται εἰ ὑγιᾶσει, οὔτε ῥήτωρ εἰ πείσει, οὔτε
 πολιτικὸς εἰ εὐνομίαν ποιήσει, οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδείς περὶ
 τοῦ τέλους· ἀλλὰ ^k θέμενοι τέλος τι, πῶς καὶ διὰ ^l τίνων ἔσται
 σκοποῦσι, καὶ διὰ πλειόνων μὲν φαινομένου γίνεσθαι διὰ τίνος
 ῥᾶστα καὶ κάλλιστα ἐπισκοποῦσι, δι' ἐνὸς δ' ἐπιτελουμένου
 πῶς διὰ τούτου ἔσται κακείνο διὰ τίνος, ἕως ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ
 τὸ πρῶτον αἷτιον, ὃ ἐν τῇ εὐρέσει ἔσχατόν ἐστιν· ὁ γὰρ
^m βουλευόμενος ἔοικε ζητεῖν καὶ ἀναλύειν τὸν ⁿ εἰρημένον τρό-
 12 πον ὥσπερ διάγραμμα. Φαίνεται οὐδ' ῥῆ μὲν ζήτησις οὐ πᾶσα

^ς ἀνθρωπίνων K^b. ^τ πολιτεύοντο K^b. ^ν δι' ἡμῶν οὐθέν N^b. O^b, ἡμῶν οὐθέν L^b, οὐθέν ἡμῶν M^b. ^ω ἐν K^b. ^χ τε καὶ ἔτι M^b. ^υ αἰτίαι K^b. M^b. ^z τοὺς L^b. ^a μὴ] καὶ M^b. ^b κατὰ τὴν ἰατρικὴν O^b. ^c περὶ om. M^b. ^d τέχνας] δόξας N^b, et corr. L^b. ^e τὰς om. L^b. ^f ταύτας K^b. ^g βούλευμα L^b. ^h δέ] δ' οὐσι M^b. ⁱ ἀπιστοῦντες μὲν γὰρ ἡμῖν O^b. ^k θέμενοι τὸ τέλος τὸ πῶς K^b. ^l τίνος L^b. M^b. ^m βουλόμενος N^b. ⁿ εἰρημένον] αὐτὸν K^b. ^ο δ'] δὲ καὶ M^b. ^p ἢ μὲν] ἡμῖν N^b.

εἶναι βούλευσις, ^αοἶον αἱ ^αμαθηματικάί, ἡ δὲ βούλευσις πᾶσα
 ζήτησις, καὶ τὸ ἔσχατον ἐν τῇ ἀναλύσει πρῶτον εἶναι ἐν τῇ
 γενέσει. Καὶ μὲν ἀδυνάτω ἐντύχωσιν, ^βἀφίστανται, οἶον εἰ ¹³
 χρημάτων ^γδεῖ, ταῦτα δὲ μὴ οἶον τε πορισθῆναι· ἐὰν δὲ δυ-
 νατὸν φαίνεται, ἐγχειροῦσι πράττειν. Δυνατὰ δὲ ^δδι' ^νδι'
 ἡμῶν γένοιτ' ἂν· τὰ γὰρ διὰ τῶν φίλων δι' ἡμῶν πως ἐστίν·
 ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν ἡμῖν. Ζητεῖται δ' ὅτε μὲν τὰ ὄργανα, ὅτε ¹⁴
 δ' ἡ χρεία αὐτῶν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὅτε μὲν δι'
 οὐ, ὅτε δὲ πῶς ἢ διὰ τίνος. ^αἘοικε δὲ, καθάπερ εἴρηται, ἂν- ¹⁵
 θρωπος εἶναι ἀρχὴ τῶν πράξεων· ἡ δὲ βουλή περὶ τῶν ^ωαὐτῶ
 πρακτῶν, αἱ δὲ πράξεις ἄλλων ἕνεκα. ^κΟὐκ ἂν οὖν εἴη ^γβου- ¹⁶
 λευτὸν τὸ τέλος ἀλλὰ τὰ πρὸς τὰ τέλη. Οὐδὲ δὴ τὰ καθ'
^ζἕκαστα, οἶον εἰ ἄρτος τοῦτο ἢ ^απέπεπται ὡς δεῖ· αἰσθήσεως
 γὰρ ταῦτα. Εἰ δὲ αἰεὶ ^ββουλεύεται, εἰς ἄπειρον ἥξει. Βου- ¹⁷
 λευτὸν δὲ καὶ προαιρετὸν τὸ αὐτό, πλὴν ἀφωρισμένον ἤδη τὸ
 προαιρετόν· τὸ γὰρ ἐκ τῆς βουλῆς ^γπροκριθὲν προαιρετόν
 ἐστίν. Παύεται γὰρ ἕκαστος ζητῶν πῶς πράξει, ὅταν εἰς
^δαὐτὸν ^εἀνάγαγῃ τὴν ἀρχήν, καὶ ^εαὐτοῦ εἰς τὸ ἡγούμενον·
 τοῦτο γὰρ τὸ προαιρούμενον. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ¹⁸
 ἀρχαίων πολιτειῶν, ἃς ^νὉμηρος ἐμιμείτο· οἱ γὰρ βασιλεῖς
^αἢ ^βπροέλουντο ἀνηγγελλον τῶ δῆμῳ. ^αΟντος δὲ τοῦ προ- ¹⁹
 αιρετοῦ βουλευτοῦ ὀρεκτοῦ ^ητῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἡ προαίρεσις
 ἂν εἴη βουλευτικὴ ὀρεξις τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἐκ τοῦ βουλευσασθαι
 γὰρ κρίναντες ὀρεγόμεθα κατὰ τὴν ^ιβούλευσιν. ^ιἩ μὲν οὖν ²⁰
 προαίρεσις τύπῳ εἰρήσθω, καὶ περὶ ποῖά ἐστι, καὶ ὅτι τῶν
 πρὸς τὰ τέλη.

^ιἩ δὲ βούλησις ὅτι μὲν τοῦ τέλους ἐστίν, εἴρηται, δοκεῖ ^β
 δὲ τοῖς μὲν ἀγαθοῦ εἶναι, τοῖς δὲ τοῦ φαινομένου ἀγαθοῦ. (4)

^α οἶον—βούλευσις om. N^b. ^α μαθηματικά L^b. ^β ἀφιστάναι K^b.
^γ δεῖται τὰ δὲ μὴ οἶονται M^b. ^ν δι'—φίλων om. N^b. ^ω αὐτῶ] δι' αὐτοῦ
 M^b. ^κ οὐκ ἄρα οὖν M^b, οὐ γὰρ ἂν K^b. ^γ βουλευτέον M^b. ^ζ ἕκαστον
 M^b. ^α πέψεως δεῖ corr. K^b, πέπεσται ὡς δεῖ L^b, πέπεπται ἢ πεποίηται
 ὡς δεῖ N^b. ^β βουλεύεται K^b. ^γ κριθέν K^b. ^δ ἑαυτὸν O^b. ^ε ἀνάγη
 M^b, ἀγάγη L^b. ^ε αὐτὸ K^b. ^β προείλουντο K^b.M^b. ^η τῶν] ἐκ τῶν
 K^b.M^b. ^ι βούλησιν M^b.

- ² Συμβαίνει ^k δὲ τοῖς μὲν ¹ τὸ βουλευτὸν τὰγαθὸν λέγουσι μὴ εἶναι βουλευτὸν ὃ βούλεται ὃ μὴ ὀρθῶς αἰρούμενος (εἰ γὰρ ^m ἔσται βουλευτὸν, καὶ ἀγαθόν· ἦν δ', εἰ οὕτως ἔτυχε, κακόν),
³ τοῖς δ' αὖ τὸ φαινόμενον ἀγαθὸν ⁿ τὸ βουλευτὸν λέγουσι μὴ εἶναι φύσει βουλευτὸν, ἀλλ' ἐκάστω τὸ δοκοῦν· ^o ἄλλο δ'
⁴ ἄλλω φαίνεται, καὶ εἰ οὕτως ἔτυχε, τὰναντία. Εἰ δὲ δὴ ταῦτα μὴ ἀρέσκει, ἄρα φατέον ἀπλῶς μὲν καὶ κατ' ἀλήθειαν βουλευτὸν εἶναι τὰγαθόν, ἐκάστω δὲ τὸ φαινόμενον; Τῷ μὲν οὖν σπουδαίῳ τὸ κατ' ἀλήθειαν εἶναι, τῷ δὲ φάυλῳ τὸ τυχόν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων τοῖς μὲν εὖ διακειμένοις ὑγιεινά ἐστι τὰ κατ' ἀλήθειαν τοιαῦτα ὄντα, τοῖς δ' ^p ἐπινόσοις ἕτερα. Ὅμοιως δὲ καὶ πικρὰ καὶ γλυκέα καὶ θερμὰ καὶ βαρέα καὶ τῶν ἄλλων ^q ἕκαστα· ^r ὁ σπουδαῖος γὰρ ἕκαστα κρίνει ὀρθῶς, καὶ ἐν ἐκάστοις τἀληθὲς αὐτῷ φαίνεται.
⁵ Καθ' ἐκάστην γὰρ ἔξιν ἰδιά ἐστι ^s καλὰ καὶ ^t ἡδέα, καὶ διαφέρει πλείστον ἴσως ^v ὁ σπουδαῖος τῷ τἀληθὲς ἐν ἐκάστοις ὁρᾶν, ὥσπερ κανὼν καὶ μέτρον αὐτῶν ^w ὄν. ^x Τοῖς πολλοῖς δὲ ἡ ἀπάτη διὰ τὴν ἡδονὴν εἴκει γίνεσθαι· οὐ γὰρ οὕσα
⁶ ἀγαθὸν φαίνεται. Αἰροῦνται ^y οὖν τὸ ἡδὺ ὡς ἀγαθόν, τὴν δὲ λύπην ὡς κακὸν φεύγουσιν.
⁷ Ὀντος ^z δὴ βουλευτοῦ μὲν τοῦ τέλους, βουλευτῶν δὲ καὶ
 (5) προαιρετῶν τῶν πρὸς τὸ τέλος, αἱ περὶ ταῦτα πράξεις κατὰ προαίρεσιν ^a ἂν εἶεν ^b καὶ ^c ἐκούσιοι. Αἱ δὲ τῶν ἀρετῶν ἐνέργειαι περὶ ταῦτα. Ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἡ ἀρετή, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία. Ἐν οἷς γὰρ ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν, καὶ τὸ μὴ πράττειν, καὶ ἐν οἷς τὸ μὴ, καὶ τὸ ναί· ὥστ' εἰ τὸ πράττειν καλὸν ὃν ἐφ' ἡμῖν ἐστί, καὶ ^d τὸ μὴ πράττειν ^e ἐφ' ἡμῖν

^k δὴ pr. L^b. ¹ τὸ om. N^b.Ob. ^m ἔσται] ἂν N^b. ⁿ τὸ ante βουλευτὸν om. K^b.L^b.M^b.Ob. ^o ἀλλ' ὁδ' ἄλλως N^b, ἄλλω δ' ἄλλο Ob, ἄλλω δ' ἄλλως L^b.M^b. ^p ἐπινόσοις οὖσιν ἕτερα Ob. ^q ἕκαστον M^b. ^r τὸν σπουδαῖον γὰρ ἕκαστα κρίνειν K^b. ^s καλὰ] καὶ καλὰ N^b. ^t ἡδέα —μέτρον om. M^b. ^v τὸ σπουδαῖον K^b. ^w ὄν K^b, om. L^b.M^b.N^b. ^x τοῖς] ἐν τοῖς K^b, τοῖς δὲ Ob. ^y γοῦν M^b, δὲ N^b.Ob. ^z δὴ] δὲ M^b. ^a εἶεν ἂν K^b.N^b. ^b καὶ om. N^b. ^c ἐκούσιον N^b. ^d τὸ om. N^b. ^e ἐφ' ἡμῖν om. M^b.

ἔσται ¹ αἰσχροὺν ὄν, ² καὶ εἰ τὸ μὴ πράττειν καλὸν ὄν ἐφ' ἡμῖν, καὶ τὸ πράττειν αἰσχροὺν ὄν ἐφ' ἡμῖν. Εἰ δ' ἐφ' ἡμῖν ³ τὰ καλὰ πράττειν καὶ τὰ αἰσχρά, ὁμοίως ⁴ δὲ καὶ τὸ μὴ πράττειν, τοῦτο δ' ἦν τὸ ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς εἶναι, ἐφ' ἡμῖν ⁵ ἴαυρα τὸ ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι. Τὸ δὲ λέγειν ὥς ⁶

οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων ⁷ μάκαρ,

ἔοικε τὸ μὲν ψευδεῖ τὸ δ' ἀληθεῖ· μακάριος μὲν γὰρ οὐδεὶς ἄκων, ἡ δὲ μοχθηρία ἐκούσιον. ⁸ Ἡ τοῖς ⁹ γε νῦν εἰρημένοις ¹⁰ ἀμφισβητήτεον, καὶ τὸν ἄνθρωπον οὐ φατέον ἀρχὴν εἶναι ¹¹ οὐδὲ γεννητὴν τῶν πράξεων ὥσπερ καὶ τέκνων. Εἰ δὲ ταῦτα ¹² φαίνεται καὶ μὴ ἔχομεν εἰς ἄλλας ἀρχὰς ἀναγαγεῖν παρὰ τὰς ¹³ ἐφ' ἡμῖν, ὧν ¹⁴ καὶ αἱ ἀρχαὶ ¹⁵ ἐν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκούσια. Τούτοις ¹⁶ δ' ἔοικε μαρτυρεῖσθαι καὶ ἰδίᾳ ¹⁷ ἐφ' ¹⁸ ἐκάστων καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν νομοθετῶν κολάζουσι γὰρ καὶ τιμωροῦνται ¹⁹ τοὺς ²⁰ δρῶντας μοχθηρά, ὅσοι μὴ βία ἢ δι' ἄγνοιαν ²¹ ἢς μὴ ²² αὐτοὶ αἴτιοι, τοὺς δὲ τὰ καλὰ πράττοντας τιμῶσιν, ὥς τοὺς μὲν προτρέψοντες, τοὺς δὲ κωλύσοντες. Καίτοι ²³ ὅσα μὴτ' ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ μὴτ' ἐκούσια, ²⁴ οὐδεὶς ²⁵ προτρέπεται πράττειν, ὥς οὐδὲν πρὸ ἔργου ²⁶ ὄν τὸ πεισθῆναι μὴ θερμαίνεσθαι ἢ ἀλγεῖν ἢ πεινῆν ἢ ἄλλ' ὅτιοῦν τῶν τοιούτων· οὐθὲν γὰρ ἡττον πεισόμεθα αὐτά. Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῷ τῷ ²⁷ ἀγνοεῖν κολάζουσιν, ἐὰν αἴτιος ²⁸ εἶναι δοκῇ τῆς ἀγνοίας, οἷον τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια· ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ κύριος γὰρ τοῦ ²⁹ μὴ μεθυσθῆναι, τοῦτο δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας. Καὶ τοὺς ἀγνοοῦντάς τι τῶν ἐν τοῖς νόμοις, ³⁰ αὐτοὶ δὲ ἐπίστασθαι καὶ μὴ χαλεπά ἐστι, κολάζουσιν. ³¹ Ὅμοίως ³² δὲ καὶ ἐν ³³ τοῖς ἄλλοις, ὅσα δι' ἀμέλειαν ἀγνοεῖν ³⁴ δοκοῦσιν, ὥς ἐπ'

¹ αἰσχροὺν—αἰσχροὺν ὄν ἐφ' ἡμῖν om. K^b. ² καὶ εἰ—ἡμῖν om. O^b.
³ δὴ L^b. ⁴ ἴαυρα] ἔσται L^b.M^b.N^b. ⁵ μάκαριος K^b.L^b.M^b.N^b.O^b.
⁶ τε K^b. ⁷ ἀμφισβητήτεον M^b. ⁸ μὴδὲ O^b. ⁹ ἐν K^b.O^b. ¹⁰ καὶ om. L^b.M^b.O^b. ¹¹ ἐν] ἐφ' M^b. ¹² δ' ὥς ἔοικε M^b. ¹³ ἐφ' M^b.
¹⁴ τοὺς om. K^b. ¹⁵ δρῶντας τὰ μοχθηρά M^b. ¹⁶ οἷς M^b, ἡ K^b. ¹⁷ αἴτιοι αὐτοὶ L^b.M^b. ¹⁸ ὅσα] πρὸς ἂ N^b, πρὸς ὅσα L^b.M^b. ¹⁹ οὐδεὶς γὰρ προτρέπεται N^b. ²⁰ προτρέπεται τοῦ πράττειν M^b. ²¹ ὄν τὸ] ὄντος N^b.O^b. ²² ὅτιοῦν ἄλλο K^b.O^b. ²³ εἶναι] οὖν M^b. ²⁴ μὴ om. N^b.
²⁵ δὴ L^b.M^b. ²⁶ δοκοῦσιν—ἀγνοεῖν om. N^b.

αὐτοῖς ^h ὃν τὸ μὴ ἀγνοεῖν· τοῦ γὰρ ἐπιμεληθῆναι κύριοι.
¹⁰ Ἄλλ' ἴσως τοιοῦτός ⁱ ἐστὶν ὥστε μὴ ἐπιμεληθῆναι. Ἄλλὰ
^k τοῦ ^l τοιούτους γενέσθαι αὐτοὶ αἴτιοι, ζῶντες ἀναιμμένως, καὶ
τοῦ ἀδίκους ἢ ἀκολάστους εἶναι, οἱ μὲν κακουργοῦντες, οἱ ^m δὲ
ἐν πότοις καὶ τοῖς τοιούτοις διάγοντες· αἱ γὰρ περὶ ἕκαστα
¹¹ ἐνέργειαι τοιούτους ποιοῦσιν. Τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν μελε-
τῶντων πρὸς ἡντινοῦν ἀγωνίαν ἢ πρᾶξιν· διατελοῦσι γὰρ
¹² ἐνεργοῦντες. Τὸ μὲν οὖν ἀγνοεῖν ὅτι ἐκ τοῦ ἐνεργεῖν περὶ
¹³ ἕκαστα αἱ ἕξεις γίνονται, κομιδῇ ἀναισθήτου. ⁿ Ἐτι δ' ἄλο-
γον τὸν ἀδικοῦντα μὴ βούλεσθαι ἄδικον εἶναι ἢ ^o τὸν ἀκο-
λασταίνοντα ἀκόλαστον. Εἰ δὲ μὴ ἀγνοῶν τις πράττει ἐξ
¹⁴ ὧν ἔσται ἄδικος, ἐκὼν ἄδικος ^p ἂν εἴη, οὐ μὴν ἐάν γε βούλη-
ται, ἄδικος ὧν παύσεται καὶ ^q ἔσται δίκαιος· οὐδὲ γὰρ ὁ
νοσῶν ὑγίης. Καὶ εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἐκὼν νοσεῖ, ἀκρατῶς
βιοτεύων καὶ ἀπειθὼν τοῖς ἰατροῖς. Τότε μὲν οὖν ^r ἐξῆν αὐτῷ
μὴ νοσεῖν, προεμένῳ δ' οὐκέτι, ὥσπερ οὐδ' ἀφέντι λίθον ἔτ'
αὐτὸν δυνατόν ἀναλαβεῖν· ἀλλ' ὅμως ἐπ' αὐτῷ ^s τὸ βαλεῖν
καὶ ρίψαι· ἢ γὰρ ἀρχὴ ἐπ' αὐτῷ. Οὕτω δὲ καὶ τῷ ἀδίκῳ
καὶ τῷ ἀκολάστῳ ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐξῆν τοιούτοις μὴ ^t γενέσθαι,
¹⁵ διὸ ἐκόντες εἰσὶν· γενομένοις δ' οὐκέτι ^w ἔξεστι μὴ εἶναι. Οὐ
μόνον δ' ^x αἱ τῆς ψυχῆς κακίαι ἐκούσιοί εἰσιν, ἀλλ' ἐνίοις καὶ
αἱ τοῦ σώματος, ^y οἷς καὶ ἐπιτιμῶμεν· τοῖς μὲν γὰρ διὰ
φύσιν αἰσχροῖς οὐδεὶς ἐπιτιμᾷ, τοῖς δὲ δι' ^z ἀγυμνασίαν καὶ
ἀμέλειαν. Ὅμοίως δὲ καὶ ^a περὶ ^b ἀσθένειαν καὶ πῆρωσιν·
οὔθεις γὰρ ἂν ὀνειδίσειε τυφλῷ φύσει ἢ ἐκ νόσου ἢ ἐκ πλη-
γῆς, ἀλλὰ μάλλον ^c ἐλεῆσαι· τῷ δ' ἐξ οἰνοφλυγίας ἢ ἄλλης
¹⁶ ἀκολασίας πᾶς ἂν ^d ἐπιτιμήσαι. Τῶν δὲ περὶ τὸ σῶμα κα-
κιῶν ^e αἱ ἐφ' ἡμῖν ἐπιτιμῶνται, αἱ δὲ μὴ ἐφ' ἡμῖν οὔ. Εἰ

^h τὸ μὴ ἀγνοεῖν ὃν L^b.M^b. ⁱ ἐστὶ τις ὥστε N^b. ^k τοῦ om. Ob.
^l τοιούτον K^b.N^b. ^m δὲ καὶ ἐν N^b. ⁿ ἔτι δ' ἄλογον] λόγον N^b.
^o ἀκόλαστον τὸν ἀκολασταίνοντα L^b.M^b. ^p ἂν—βούληται om. N^b.
^q ἔσται] ἂν N^b. ^r ἐξόν K^b. ^s τῷ] τῷ M^b, om. L^b. ^t γίνεσθαι L^b.
^v ἔτι om. L^b.M^b. ^w ἔστι K^b.M^b.Ob. ^x αἱ om. Ob. ^y οἷς om. N^b.
^z ἀγυμνασίαν K^b. ^a περὶ] δι' M^b. ^b ἀσθένειαν αἰσχος καὶ πῆρωσιν
M^b, ἀσθένειαν καὶ αἰσχος καὶ πῆρωσιν L^b.N^b. ^c ἐλεήσειε L^b.M^b.
^d ἐπιτιμήσῃ L^b. ^e αἱ ἐφ'—κακιῶν om. M^b.

δ' οὐτω, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἱ ἐπιτιμώμεναι τῶν κακιῶν ἐφ'
 ἡμῖν ἂν [†]εἶεν. Εἰ δέ τις [§]λέγοι ὅτι πάντες ἐφίενται τοῦ ¹⁷
 φαίνομένου ἀγαθοῦ, τῆς δὲ φαντασίας οὐ κύριοι, ἀλλ' ὁποῖός
 ποθ' ἕκαστός ἐστι, ^h τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ· εἰ
 μὲν οὖν ἕκαστος ⁱἐαυτῷ τῆς ἑξέως ἐστὶ πως αἷτιος, καὶ τῆς
 φαντασίας ἐστὶ ^kπως αὐτὸς αἷτιος· εἰ δὲ ^lμή, οὐθεὶς αὐτῷ
 αἷτιος τοῦ ^mκακὰ ποιεῖν, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν τοῦ τέλους ταῦτα
 πράττει, διὰ τούτων οἰόμενος αὐτῷ τὸ ἄριστον ἔσεσθαι. Ἡ
 δὲ τοῦ τέλους ἔφεσις οὐκ ἀνθαίρετος, ἀλλὰ φῦναι δεῖ ὥσπερ
 ὄψιν ἔχοντα, ἥ κρινεῖ καλῶς καὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν ἀγαθὸν
 αἰρήσεται. Καὶ ἔστιν εὐφυής, ⁿ ᾧ τοῦτο καλῶς πέφυκεν· τὸ
 γὰρ μέγιστον καὶ κάλλιστον, ^o καὶ ὁ παρ' ἐτέρου μὴ ^pοἶόν
 τε λαβεῖν μηδὲ μαθεῖν, ἀλλ' οἶον ἔφυ, τοιοῦτον ἔξει, ^q καὶ
 τὸ εὖ καὶ τὸ καλῶς τοῦτο πεφυκέναι ἢ τελεία καὶ ἀληθινὴ
 ἂν εἴη εὐφυΐα. Εἰ δὴ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, τί μᾶλλον ἢ ἀρετὴ
 τῆς κακίας ἐστὶ ἐκούσιον; ¹ Ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως, τῷ ἀγαθῷ ¹⁸
 καὶ τῷ κακῷ, ^r τὸ τέλος φύσει ἢ ὅπωςδῆποτε φαίνεται καὶ
 κεῖται, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς ^s τοῦτ' ἀναφέροντες ^t πράττουσιν
 ὅπωςδῆποτε. Εἴτε δὴ τὸ τέλος μὴ φύσει ἐκάστῳ φαίνεται ¹⁹
 οἷονδῆποτε, ἀλλὰ τι καὶ παρ' ^v αὐτόν ἐστιν, εἴτε τὸ μὲν
 τέλος φυσικόν, ^w τῷ δὲ τὰ λοιπὰ ^x πράττειν ἐκουσίως τὸν
^y σπουδαῖον ἢ ἀρετὴ ἐκούσιόν ἐστιν, οὐθὲν ἦττον καὶ ἢ κακία
 ἐκούσιον ἂν εἴη· ὁμοίως γὰρ καὶ τῷ κακῷ ὑπάρχει τὸ δι'
^z αὐτόν ἐν ταῖς ^a πράξεσι καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ τέλει. Εἰ ^b οὖν, ²⁰
 ὥσπερ λέγεται, ἐκούσιοί εἰσιν αἱ ἀρεταί (καὶ γὰρ ^c τῶν ἑξῶν
 συναίτιοί πως αὐτοὶ ἐσμεν, καὶ τῷ ποιοί τινες εἶναι τὸ τέλος
 τοιόνδε τιθέμεθα), καὶ αἱ κακαί ^d ἐκούσιοι ἂν εἶεν· ὁμοίως
 γάρ.

^f εἶεν αἱ πλείσται. εἰ Mb. ^g λέγει Lb.Ob. ^h τοιοῦτον Mb.
ⁱ αὐτῷ Ob. ^k πως ὁ αὐτὸς Mb. ^l μή, οὐθεὶς] μηδεὶς Lb.Mb.Nb.
^m κακοποιεῖν Kb.Lb.Mb. ⁿ ᾧ τοῦτο] αὐτὸ τοῦτο ὅτι Mb. ^o καὶ δ] ^p οἶόν τε] οἶονται Kb.
^q καὶ τὸ] τὸ δ' Lb.Mb. ^r τὸ om. Mb.
^s ταῦτ' Kb.Lb.Mb.Nb.Ob. ^t πράττομεν Kb. ^v αὐτῷ Lb.Mb.Nb.Ob.
^w τῷ] τὸ Lb. ^x πράττεσθαι Mb. ^y σπουδαῖον εἰ ἢ Ob. ^z αὐτὸ Mb.
^a πράξεσι καὶ τῷ τελείῳ Kb. ^b οὖν] δ' Mb. ^c τῶν αἰτίων ἑξῶν Kb.
^d ἐκούσiai Kb.

- 8²¹ Κοινῇ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀρετῶν εἴρηται ^ε ἡμῖν τό ^ι τε
^ε γένος τύπων, ^η ὅτι μεσότητές εἰσιν, καὶ ὅτι ἕξεις, ὑφ' ὧν τε
γίνονται, ^ι καὶ ὅτι τούτων ^κ πρακτικά ^ι καθ' αὐτάς, καὶ ὅτι
ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκούσιοι, καὶ οὕτως ^μ ὡς ἂν ὁ ὀρθὸς λόγος ^ν προσ-
22 τάζῃ. ^ο Οὐχ ὁμοίως ^ρ δὲ αἱ πράξεις ἐκούσιοί εἰσι καὶ αἱ
ἕξεις· τῶν μὲν γὰρ πράξεων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι ^ι τοῦ τέλους
κύριοί ἐσμεν, εἰδότες τὰ καθ' ἕκαστα, τῶν ἕξεων δὲ ^ι τῆς
ἀρχῆς, ^ς καθ' ἕκαστα δὲ ἡ ^ι πρόσθεσις οὐ γνώριμος, ὥσπερ
ἐπὶ τῶν ἀρρωστιῶν· ἀλλ' ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἦν οὕτως ἢ μὴ οὕτω
^ν χρῆσασθαι, διὰ τοῦτο ἐκούσιοι.
- 9²³ ^ι Αναλαμβάνοντες ^ω δὴ περὶ ἐκάστης, εἰπόμεν τίνες εἰσὶ ^χ καὶ
περὶ ποῖα καὶ πῶς· ἅμα δ' ἔσται δῆλον καὶ πόσαι εἰσίν. Καὶ
(6) πρῶτον περὶ ἀνδρείας. ^ν Ὅτι μὲν οὖν μεσότης ^ν ἐστὶ περὶ
2 φόβους καὶ θάρρη, ἥδη ^ζ καὶ πρότερον εἴρηται, φοβούμεθα δὲ
δηλονότι τὰ φοβερὰ, ταῦτα δ' ἐστὶν ^α ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ^β κακά·
3^ε διὸ καὶ τὸν φόβον ὀρίζονται προσδοκίαν κακοῦ. Φοβού-
μεθα ^α μὲν οὖν πάντα τὰ κακά, οἷον ἀδοξίαν πενίαν νόσον
ἀφιλίαν θάνατον, ἀλλ' οὐ περὶ πάντα δοκεῖ ὁ ἀνδρεῖος εἶναι·
ἔνια γὰρ ^ε καὶ δεῖ φοβεῖσθαι καὶ καλόν, τὸ δὲ μὴ αἰσχρόν,
οἷον ἀδοξίαν· ὁ μὲν ^ι γὰρ φοβούμενος ἐπιεικῆς καὶ αἰδήμων,
ὁ δὲ μὴ φοβούμενος ἀναίσχυντος. Λέγεται δ' ὑπὸ τινων
ἀνδρεῖος κατὰ μεταφοράν· ἔχει γάρ ^ε τι ὅμοιον τῷ ἀνδρείῳ·
4 ἄφοβος γάρ τις καὶ ὁ ἀνδρεῖος. Πενίαν δ' ἴσως οὐ δεῖ φο-
βεῖσθαι οὐδὲ νόσον, οὐδ' ὅλως ὅσα ^η μὴ ἀπὸ κακίας μηδὲ δι'
^ι αὐτόν. Ἀλλ' οὐδ' ὁ περὶ ταῦτα ἄφοβος ἀνδρεῖος. Λέγο-

^ε ἡμῖν] ἡ μὲν K^b, om. M^b. ^ι τε om. K^b. ^ε γένος] ὡς ἐν Ob.
^η ὅτι μεσότης καὶ ἕξις K^b. εἰσιν et ὅτι om. etiam Ob. ^ι καὶ om. K^b.
Ob. ^κ πρακτικοί L^b, M^b, N^b, πρακτικά καὶ K^b, Ob. ^ι κατὰ ταύτας M^b.
^μ ἂν ὡς M^b. ^ν προστάξει L^b, προστάξειεν M^b. ^ο οὐχὶ K^b. ^ρ δὲ
καὶ αἱ M^b. ^ι τοῦ om. L^b, M^b. ^ι τῆς—ἕκαστα om. N^b. ^ς καθ']
τῶν δὲ καθ' M^b, Ob., τῶν N^b. ^ι πρόσθεσις M^b. ^ν χρῆσθαι K^b, Ob.
^ω δὲ M^b. ^χ καὶ—εἰσίν om. M^b. ^ν ἐστὶν ἡ ἀνδρεία περὶ M^b. ^ζ καὶ
πρότερον εἴρηται] φανερόν γεγενῆται K^b, Ob. ^α ὡς om. K^b, M^b, Ob.
^β κακά] τὰ κακά M^b. ^ε διὸ—κακά om. N^b. ^δ μὲν] καὶ N^b, om.
L^b, M^b, Ob. ^ε καὶ ante δεῖ om. N^b. ^ι γὰρ om. L^b, M^b. ^ε ὁμοῖον
τι L^b, M^b. ^η μὴ] μὲν M^b. ^ι αὐτῶν M^b.

μεν δὲ καὶ τοῦτον καθ' ὁμοιότητα· ἔνιοι γὰρ ^k ἐν τοῖς πολε-
μικοῖς κινδύνοις δειλοὶ ὄντες ¹ ἐλευθέριοι εἰσι καὶ πρὸς χρημά-
των ἀποβολὴν εὐθαρσῶς ἔχουσιν. Οὐδὲ δὴ εἴ τις ὕβριν περὶ 5
παῖδας καὶ ^m γυναικα φοβεῖται ἢ φθόνον ἢ τι τῶν τοιούτων,
δειλὸς ἐστίν· οὐδ' εἰ θαρρεῖ μέλλων μαστιγοῦσθαι, ἀνδρείος.
Περὶ ποῖα ⁿ οὖν τῶν φοβερῶν ὁ ἀνδρείος; ^o Ἡ περὶ τὰ μέ- 6
γιστα; Οὐθεὶς γὰρ ^p ὑπομενετικώτερος τῶν δεινῶν. ^r Φο-
βερῶτατον δ' ὁ θάνατος· πέρας γάρ, καὶ οὐδὲν ^q ἔτι τῷ
τεθνεῶτι δοκεῖ οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακὸν εἶναι. Δόξιε δ' ἂν 7
^r οὐδὲ περὶ θάνατον τὸν ἐν παντὶ ὁ ἀνδρείος εἶναι, οἷον ^s εἰ ἐν
θαλάττῃ ἢ ^t ἐν νόσοις. ^u Ἐν τίσιν οὖν; ^v Ἡ ἐν τοῖς καλλί- 8
στοις; Τοιούτοι δὲ οἱ ἐν πολέμῳ· ἐν μεγίστῳ γὰρ καὶ καλ-
λίστῳ κινδύνῳ. Ὁμόλογοι δὲ τούτοις εἰσὶ καὶ αἱ τιμαὶ ^v αἱ 9
ἐν ταῖς πόλεσι καὶ παρὰ τοῖς ^w μονάρχοις. Κυρίως δὲ λέ- 10
γοιτ' ἂν ἀνδρείος ὁ περὶ τὸν καλὸν θάνατον ἀδεής, ^x καὶ ὅσα
θάνατον ἐπιφέρει ὑπόγνια ὄντα· τοιαῦτα δὲ μάλιστα τὰ
κατὰ πόλεμον. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ^y θαλάττῃ καὶ ἐν νόσοις 11
ἀδεής ὁ ἀνδρείος, οὐχ οὔτῳ δὲ ὥς οἱ θαλάττιοι· οἱ μὲν γὰρ
ἀπεγνώκασιν τὴν σωτηρίαν καὶ τὸν θάνατον τὸν τοιούτον
δυσχεραίνουσιν, οἱ δὲ εὐέλπιδές εἰσι ^z παρὰ τὴν ἐμπειρίαν.
^a Ἀμα δὲ καὶ ἀνδρίζονται ἐν οἷς ^a ἐστὶν ἀλκὴ ἢ καλὸν τὸ ἀπο- 12
θανεῖν· ἐν ταῖς τοιαύταις δὲ φθοραῖς ^b οὐχέτερον ὑπάρχει.

Τὸ δὲ φοβερὸν οὐ πᾶσι μὲν τὸ αὐτό, λέγομεν δέ τι 10
καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. Τοῦτο μὲν οὖν παντὶ φοβερὸν τῷ ^c γε (7)
νοῦν ἔχοντι, ^d τὰ δὲ κατ' ἄνθρωπον διαφέρει μεγέθει καὶ τῷ
μᾶλλον καὶ ἥττον· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ θαρραλέα. Ὁ δὲ ἀν- 2
δρείος ἀνέκπληκτος ὥς ἄνθρωπος. Φοβήσεται μὲν οὖν καὶ
τὰ τοιαῦτα, ὥς δεῖ δὲ καὶ ὥς ὁ λόγος ^e ὑπομενεῖ, τοῦ καλοῦ

^k ἐν om. L^b.M^b. ¹ ἐλεύθεροί K^b.M^b. ^m γυναικας K^b. ⁿ γ' οὖν
K^b.O^b. ^o ὑπομενετικώτερος M^b. ^p φοβερῶτατος M^b, φοβερώτερον K^b.
^q ἔτι] ἐν K^b. ^r οὐ O^b. ^s εἰ] ἢ L^b.M^b, om. K^b.O^b. ^t ἐν ante
νόσοις om. K^b.O^b. ^v αἱ om. K^b.L^b.M^b. ^w μονομάχοις M^b. ^x καὶ
ὅσα θάνατον om. N^b. ^y θαλάσση M^b. ^z περὶ M^b. ^a ἐστὶν ἢ
ἀλκῇ N^b. ^b οὐδὲν ἕτερον M^b. ^c γε om. K^b.N^b.O^b. ^d τὰ] τὸ N^b,
τῷ M^b. ^e ὑπομένει N^b.

3 ἕνεκα τοῦτο ^f γὰρ τέλος ^g τῆς ἀρετῆς. Ἔστι δὲ μᾶλλον καὶ
 ἦττον ταῦτα φοβεῖσθαι, καὶ ἔτι τὰ μὴ φοβερὰ ^h ὥς τοιαῦτα
 4 φοβεῖσθαι. Γίνεται δὲ τῶν ἀμαρτιῶν ἡ μὲν ὅτι οὐ δεῖ, ἡ
 δὲ ὅτι οὐχ ὥς δεῖ, ἡ δὲ ὅτι οὐχ ὅτε, ἡ τι τῶν τοιούτων ὁμοίως
 5 δὲ καὶ περὶ τὰ ⁱ θαρραλέα. Ὁ μὲν οὖν ἂν δεῖ καὶ οὐ ἕνεκα
 ὑπομένων καὶ φοβούμενος, ^k καὶ ὥς δεῖ καὶ ὅτε, ὁμοίως δὲ
 καὶ θαρρῶν, ἀνδρείος· κατ' ἀξίαν γάρ, καὶ ὥς ἂν ὁ λόγος,
 6 ^l πάσχει καὶ πράττει ὁ ἀνδρείος. Τέλος δὲ πάσης ἐνεργείας
 ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν. Καὶ τῷ ἀνδρείῳ δὲ ἡ ἀνδρεία καλόν.
 Τοιοῦτον ^m δὴ καὶ τὸ τέλος· ὀρίζεται γὰρ ἕκαστον τῷ τέλει.
 Καλοῦ ⁿ δὴ ἕνεκα ὁ ἀνδρείος ὑπομένει καὶ πράττει ^o τὰ κατὰ
 7 τὴν ἀνδρείαν. Τῶν δ' ὑπερβαλλόντων ὁ μὲν τῇ ἀφοβίᾳ
 ἀνώνυμος (εἴρηται ^p δ' ἡμῖν ἐν τοῖς πρότερον ὅτι πολλά ἐστὶν
 ἀνώνυμα), εἴη δ' ἂν τις μαινόμενος ^q ἢ ἀνάλγητος, εἰ μη-
 θὲν ^r φοβοῖτο, μήτε σεισμὸν μήτε ^s τὰ κύματα, καθάπερ
 φασὶ τοὺς Κελτούς. Ὁ δὲ τῷ θαρρεῖν ὑπερβάλλων περὶ τὰ
 8 φοβερὰ θρασὺς. Δοκεῖ δὲ καὶ ἀλαζὼν εἶναι ὁ θρασὺς καὶ
 προσποιητικὸς ἀνδρείας. Ὡς οὖν ἐκεῖνος περὶ τὰ φοβερὰ
 ἔχει, οὕτως ^t οὗτος βούλεται φαίνεσθαι· ἐν οἷς οὖν δύναται,
 9 μιμνέσθαι. Διὸ ^v καὶ εἰσὶν οἱ πολλοὶ αὐτῶν θρασυδείλοι· ἐν
 10 ^w τούτοις γὰρ θρασυνόμενοι τὰ φοβερὰ οὐχ ὑπομένουσιν. Ὁ
 δὲ τῷ φοβεῖσθαι ὑπερβάλλων δειλός· καὶ γὰρ ἂν μὴ δεῖ
 καὶ ὥς οὐ δεῖ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκολουθεῖ αὐτῷ. Ἐλ-
 λείπει δὲ καὶ ^x τῷ θαρρεῖν· ἀλλ' ἐν ταῖς λύπαις ὑπερβάλλων
 11 μᾶλλον καταφανὴς ἐστίν. Δύσελπις δὴ τις ὁ δειλός· πάντα
 γὰρ φοβεῖται. Ὁ δ' ἀνδρείος ^y ἐναντίως· τὸ γὰρ θαρρεῖν
 12 εὐέλπιδος. Περὶ ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν ὅ τε δειλὸς καὶ ὁ
 θρασὺς καὶ ὁ ἀνδρείος, διαφόρως δ' ἔχουσι πρὸς αὐτά· οἱ μὲν
 γὰρ ὑπερβάλλουσι καὶ ἐλλείπουσιν, ὁ δὲ μέσως ἔχει καὶ ὥς
 δεῖ· καὶ οἱ μὲν θρασεῖς προπετεῖς, καὶ βουλόμενοι πρὸ τῶν

^f γὰρ τὸ τέλος Mb. ^g ταῖς ἀρεταῖς Kb. ^h ὥς] καὶ τὰ Mb. ⁱ θαρ-
 σαλέα Mb. ^k καὶ ante ὥς om. Lb.Mb. ^l πάσχει καὶ πράττει Kb.
^m δὲ Nb. ⁿ δὲ Kb.Lb.Mb. ^o τὰ om. Kb. ^p δὲ καὶ ἡμῖν Mb.
^q ἢ ἢ μὴ Mb. ^r φοβεῖται Mb. ^s τὰ om. Kb. ^t οὗτος om. Kb.
^v καὶ om. Ob. ^w τούτω Lb.Mb. ^x τὸ Nb. ^y ἐναντίος Mb.Nb.Ob.

κινδύνων ἐν αὐτοῖς δ' ἀφίστανται, οἱ δ' ἀνδρεῖοι ἐν τοῖς ἔργοις ὀξεῖς, ^z πρότερον δ' ἡσύχιοι.

Καθάπερ οὖν εἴρηται, ἡ ἀνδρεία μεσότης ἐστὶ ^a περὶ θαρ- ¹³ 11
ραλέα καὶ φοβερὰ, ἐν οἷς εἴρηται, καὶ ὅτι καλὸν αἰρεῖται
καὶ ὑπομένει, ^b ἢ ὅτι αἰσχροὺς τὸ μή. Τὸ δ' ἀποθνήσκειν
φεύγοντα πενίαν ἢ ἔρωτα ἢ τι λυπηρὸν οὐκ ἀνδρείου, ἀλλὰ
μᾶλλον δειλοῦ· μαλακία γὰρ τὸ φεύγειν τὰ ἐπίπονα, καὶ
οὐχ ὅτι καλὸν ὑπομένει, ἀλλὰ φεύγων κακόν. ^v Ἔστι μὲν
οὖν ἡ ἀνδρεία τοιοῦτόν τι, λέγονται δὲ καὶ ἕτεραι κατὰ (8)
πέντε τρόπους, πρῶτον μὲν ἡ πολιτικὴ· μάλιστα γὰρ ἔοικεν
δοκοῦσι γὰρ ὑπομένειν τοὺς κινδύνους οἱ πολῖται διὰ τὰ ἐκ
τῶν νόμων ἐπιτίμια καὶ τὰ ὀνείδη καὶ ^c διὰ τὰς τιμὰς. Καὶ
διὰ τοῦτο ἀνδρεϊότατοι δοκοῦσιν εἶναι παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτι-
μοι ^d καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. ^e Τοιούτους δὲ καὶ ^v Ὀμηρος ²
ποιεῖ, οἷον τὸν ^f Διομήδην καὶ τὸν ^v Ἐκτορα,

§ Πουλυδάμας μοι ^h πρῶτος ἐλεγχείην ⁱ ἀναθήσει·

καὶ Διομήδης,

Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,

Τυδείδης ὑπ' ^k ἐμείο.

^t Ὁμοίωται δ' αὕτη μάλιστα τῇ ¹ πρότερον εἰρημένη, ὅτι δι' ³
ἀρετὴν γίνεται· δι' αἰδῶ γὰρ καὶ ^m διὰ καλοῦ ὄρεξιν (τιμῆς
γάρ) καὶ φυγὴν ὀνείδους, αἰσχροῦ ὄντος. Τάξαι δ' ἂν τις ⁴
καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀναγκαζομένους εἰς ⁿ ταυτό·
χείρους δ', ^o ὅσῳ οὐ δι' αἰδῶ ἀλλὰ διὰ φόβον ^p αὐτὸ δρῶσι,
καὶ φεύγοντες οὐ τὸ αἰσχροὺς ἀλλὰ τὸ λυπηρόν· ἀναγκά-
ζουσι γὰρ οἱ κύριοι, ὥσπερ ^q ὁ ^v Ἐκτωρ

ὃν δέ ^k ^r ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης πτώσσοντα νοήσω,

οὗ οἱ ^s ἄρκιον ^t ἐσσεῖται φυγέειν κύνας.

^z πρότεροι M^b. ^a περὶ τὰ θαρραλέα M^b. ^b ἢ om. K^b. ^c διὰ
om. M^b. ^d καὶ οἱ] οἱ δὲ L^b.M^b.N^b. ^e τοιούτοις N^b. ^f διομήδη
N^b.Ob. ^g πολυδάμας L^b. ^h πρῶτον M^b. ⁱ ἀναθήσει K^b, ἐπιθήσει
M^b. ^k ἐμείο φοβούμενος ὁμοίωται M^b. ^l προτέρα M^b. ^m διὰ om.
N^b.Ob. ⁿ αὐτό M^b. ^o ὅσοι K^b.Ob. ^p αὐτοὶ δρῶσι φεύγον-
τες M^b. ^q ὁ om. L^b.M^b. ^r ἐγὼ M^b. ^s ἄρκιον K^b. ^t ἐσείται
K^b.M^b.

5 Καὶ οἱ ^v προστάττοντες, καὶ ἀναχωρῶσι τύπτοντες τὸ αὐτὸ
 δρῶσι, καὶ οἱ πρὸ τῶν τάφρων καὶ τῶν τοιούτων ^w παρατάτ-
 τοντες· πάντες γὰρ ἀναγκάζουσιν. Δεῖ δ' οὐ δι' ἀνάγκην
 6 ἀνδρεῖον εἶναι, ἀλλ' ὅτι καλόν. Δοκεῖ δὲ καὶ ἡ ἐμπειρία ἡ
 περὶ ἕκαστα ἀνδρεία ^x τις εἶναι· ^y ὅθεν καὶ ὁ Σωκράτης φήθη
 ἐπιστήμην ^z εἶναι τὴν ἀνδρείαν. Τοιοῦτοι δὲ ἄλλοι μὲν ^a ἐν
 ἄλλοις, ἐν τοῖς πολεμικοῖς δ' οἱ στρατιῶται· δοκεῖ γὰρ εἶναι
 πολλὰ ^b κενὰ τοῦ πολέμου, ἃ μάλιστα συνεωράκασιν οὗτοι·
 φαίνονται ^c δὴ ἀνδρεῖοι, ὅτι οὐκ ἴσασιν οἱ ἄλλοι οἷά ἐστιν.
 7 Εἴτα ποιῆσαι καὶ ^d μὴ παθεῖν μάλιστα δύνανται ἐκ τῆς ^e ἐμ-
 πειρίας, δυνάμενοι χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις καὶ τοιαῦτα ἔχοντες
 ὁποῖα ^aν εἴη καὶ πρὸς ^f τὸ ποιῆσαι καὶ πρὸς τὸ μὴ παθεῖν
 8 κράτιστα. ^v Ὡς περ οὖν ἀνόπλοις ὀπλισμένοι μάχονται καὶ
 ἀθληταὶ ἰδιώταις· καὶ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀγῶσιν ^g οὐχ οἱ
 ἀνδρεῖότατοι μαχιμώτατοί εἰσιν, ἀλλ' οἱ μάλιστα ἰσχύοντες
 9 καὶ τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντες. Οἱ στρατιῶται δὲ δειλοὶ
 γίνονται, ὅταν ὑπερτείνῃ ὁ κίνδυνος καὶ ^h λείπωνται τοῖς
 πλήθεσι καὶ ταῖς παρασκευαῖς· πρῶτοι γὰρ φεύγουσι, τὰ δὲ
 πολιτικά μένοντα ἀποθνήσκει, ὅπερ καὶ πρὸς τῷ ⁱ Ἑρμαίῳ συν-
 ἔβη. Τοῖς μὲν γὰρ αἰσχυρὸν τὸ φεύγειν καὶ ὁ θάνατος τῆς
 τοιαύτης σωτηρίας αἰρετώτερος· οἱ δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκινδύ-
 νενον ὡς κρείττους ὄντες, γνόντες δὲ φεύγουσι, τὸν θάνατον
 μᾶλλον τοῦ αἰσχυροῦ φοβούμενοι· ὁ δ' ἀνδρείος οὐ τοιοῦτος.
 10 Καὶ τὸν θυμὸν δ' ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ^k ἐπιφέρουσιν· ἀνδρεῖοι
 γὰρ εἶναι δοκοῦσι καὶ οἱ διὰ θυμὸν ὥς περ τὰ θηρία ἐπὶ τοὺς
 τρώσαντας ^l φερόμενοι, ὅτι καὶ οἱ ἀνδρεῖοι θυμοειδεῖς· ^m ἰτη-

^v προστάσσοντες M^b. ^w προτάττοντες O^b. ^x τις om. K^b.N^b.O^b.
^y ὅθεν—ἀνδρείαν om. pr. N^b. ^z εἶναι om. K^b.M^b.O^b. ^a ἐν om. K^b.
^b καινὰ K^b.M^b. ^c δὴ] δ' O^b, δὴ οἱ M^b. ^d μὴ] μηδὲν L^b.M^b.
^e ἐμπειρίας καὶ φυλάσσειν καὶ πατάξει δυνάμενοι K^b.N^b.O^b. ^f τὸ μὴ
 ποιῆσαι K^b. ^g οὐχὶ L^b. ^h λείπονται N^b. ⁱ Ἑρμαίῳ] τόπος
 ἐστὶ τὸ ἔρμαιον ἐν κορωνείᾳ τῆς βοιωτίας margo L^b. et 2024. ^k φέρου-
 σιν K^b, ἀναφέρουσιν L^b.M^b. ^l φερόμενα K^b.L^b.M^b. ^m κινητι-
 κώτατον M^b.

τικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους, ὅθεν καὶ Ὅμηρος

καὶ σθένος ἔμβαλε θυμῷ

καὶ μένος καὶ θυμὸν ἔγειρε

καὶ Δριμὺ δ' ἀνὰ ῥίνας μένος

καὶ ἔξεσεν αἷμα·

Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἔοικε σημαίνειν τὴν τοῦ θυμοῦ ἔγερσιν καὶ ὀρμὴν. Οἱ μὲν οὖν ἀνδρεῖοι διὰ τὸ καλὸν πράτ-¹¹ τουσιν, ὁ δὲ θυμὸς συνεργεῖ αὐτοῖς· τὰ θηρία δὲ διὰ λύπην· διὰ γὰρ τὸ πληγῆναι ἢ φοβεῖσθαι, ἐπεὶ εἶν γε ἐν ὕλῃ ἢ ὁ ἐν ἔλει ἦ, οὐ ῥ' προσέρχονται. Οὐ δὲ ἐστὶν ἀνδρεία διὰ τὸ ἡ ὑπ' ἀλγηδόνης καὶ θυμοῦ ἐξελαυνόμενα πρὸς τὸν κίνδυνον ὀρμᾶν, οὐθέν τῶν δεινῶν προσορῶντα, ἐπεὶ οὕτω γε ῥ' καὶ οἱ ὄνοι ὁ ἀνδρεῖοι εἶεν πεινῶντες· τυπτόμενοι γὰρ οὐκ ἀφίστανται τῆς νομῆς· καὶ οἱ μοιχοὶ δὲ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τολμηρὰ πολλὰ δρῶσιν. Οὐ δὲ ἐστὶν ἀνδρεία τὰ δι'¹² ἀλγηδόνης ἢ θυμοῦ ἐξελαυνόμενα πρὸς τὸν κίνδυνον. Φυσικωτάτη δ' ἔοικεν ἡ διὰ τὸν θυμὸν εἶναι, καὶ προσλαβούσα προαίρεσιν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἀνδρεία εἶναι. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁ δὲ ὀργιζόμενοι μὲν ἀλγοῦσι, τιμωρούμενοι δ' ἡδονταί· οἱ δὲ διὰ ταῦτα ἁ μαχόμενοι μάχιμοι μὲν, οὐκ ἀνδρεῖοι δέ· οὐ γὰρ διὰ τὸ καλὸν οὐδ' ὡς ὁ λόγος, ἀλλὰ διὰ τὸ πάθος· παραπλήσιον δ' ἔχουσί τι. Οὐδὲ δὲ οἱ εὐέλπιδες ὄντες ἁν-¹³ δρεῖοι· διὰ γὰρ τὸ πολλάκις ἁ καὶ πολλοὺς νενικηκέναι θαρροῦσιν ἐν τοῖς κινδύνοις. Παρόμοιοι δέ, ὅτι ἄμφω θαρραλέοι· ἀλλ' οἱ μὲν ἀνδρεῖοι διὰ τὰ ῥ' προειρημένα θαρραλέοι,

¹¹ ἢ διὰ τὸ φοβεῖσθαι K^b.N^b.O^b. ὁ ἐν post ἡ om. L^b.M^b. ῥ' προσέρχονται L^b. ¹² ἀπὸ N^b. ῥ' καὶ K^b.L^b.M^b. ὁ ἀνδρεῖοι om. M^b. ¹³ εἶεν] ἁν εἶεν L^b.M^b. ὁ οὐ—κίνδυνον om. K^b.O^b. ὁ δὲ οὖν ἐστὶν L^b.N^b. ¹⁴ φυσικωτάτος M^b. ὁ εἶναι om. N^b. ¹⁵ δὲ] δὲ M^b.O^b. ¹⁶ μαχόμενοι add. L^b.M^b. ¹⁷ τὸ om. K^b. ¹⁸ ἀνδρεῖοι εἰσὶν] διὰ L^b. ¹⁹ καὶ τὸ πολλοὺς O^b. ²⁰ ἐν] μὲν K^b. ²¹ πρότερον εἰρημένα K^b.

- οὶ δὲ διὰ τὸ οἶεσθαι ἑκρείττους εἶναι καὶ μὴθὲν ἀντιπαθεῖν.
- 14 Τοιοῦτον δὲ ποιούσι καὶ οἱ μεθυσκόμενοι· εὐέλπιδες γὰρ γίνονται. Ὅταν δὲ αὐτοῖς μὴ ^h συμβῇ τοιαῦτα, φεύγουσιν· ἀνδρείου δ' ἦν ⁱ τὰ φοβερά ἀνθρώπῳ ὄντα ^k καὶ φαινόμενα
- 15 ὑπομένειν, ὅτι καλὸν ^l καὶ αἰσχρὸν τὸ μὴ. Διὸ καὶ ἀνδρειοτέρου δοκεῖ εἶναι τὸ ^m ἐν τοῖς αἰφνιδίοις φόβοις ἄφοβον καὶ ἀτάραχον εἶναι ἢ ἐν τοῖς προδήλοις· ἀπὸ ἑξέως γὰρ μᾶλλον, ἢ ⁿ καὶ ὅτι ἦττον ἐκ παρασκευῆς· τὰ προφανῇ μὲν γὰρ κἂν ἐκ λογισμοῦ καὶ λόγου τις προέλοιτο, τὰ δ' ἐξαίφνης κατὰ
- 16 τὴν ἑξίν. Ἀνδρεῖοι δὲ φαίνονται καὶ οἱ ἀγνοοῦντες, καὶ εἰσιν οὐ πόρρω τῶν οὐελπίδων, χείρους δ' ὅσῳ παζίωμα οὐδὲν ἔχουσιν, ἐκείνοι δέ· διὸ καὶ μένουσί τινα χρόνον· οἱ δ' ἡπατημένοι, εἰάν γινῶσιν ὅτι ἕτερον ἢ ^q ὑποπτεύσωσι, φεύγουσιν· ὅπερ οἱ Ἀργεῖοι ἔπαθον περιπεσόντες τοῖς Λάκωσιν ὡς Σι-
- 17 κυωνίοις. Οἱ τε δὴ ἀνδρεῖοι εἴρηνται ποιοῖ τινες, καὶ οἱ δοκοῦντες ἀνδρεῖοι.
- 12 Περὶ θάρρη δὲ καὶ φόβους ἢ ἀνδρεία οὔσα οὐχ ὁμοίως (9) περὶ ἄμφω ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὰ φοβερά· ὁ γὰρ ἐν τούτοις ἀτάραχος καὶ περὶ ταυτ' ὡς δεῖ ἔχων ἀνδρείος μᾶλ-
- 2 λον ἢ ὁ περὶ τὰ θαρραλέα. Τῷ δὴ τὰ λυπηρὰ ὑπομένειν, ὡς εἴρηται, ἀνδρεῖοι λέγονται. Διὸ καὶ ἐπίλυπον ἢ ἀνδρεία, καὶ δικαίως ἐπαινεῖται· χαλεπώτερον γὰρ τὰ λυπηρὰ ὑπο-
- 3 μένειν ἢ τῶν ἡδέων ἀπέχεσθαι. Οὐ μὴν ἀλλὰ δόξειεν αὖν εἶναι τὸ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τέλος ἡδύ, ὑπὸ τῶν κύκλῳ δ' ἀφανίζεσθαι, οἷον κἂν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι ^r γίνεταί· τοῖς γὰρ πύκταις τὸ ^s μὲν τέλος ἡδύ, οὐ ἔνεκα, ^t ὁ στέφανος καὶ ^v αἰ τιμαί, τὸ δὲ τύπτεσθαι ἀλγεινόν, εἴπερ σάρκινοι, καὶ λυπηρόν, ^w καὶ πᾶς ὁ πόνος· διὰ δὲ τὸ πολλὰ ταυτ' εἶναι, μικρὸν
- 4 ὃν τὸ οὐ ἔνεκα οὐδὲν ἡδὺ φαίνεται ἔχειν. Εἰ ^x δὴ ^y τοιοῦτόν

ἑ κράτιστοι K^b.Ob. ^h συμβῇ τὰ τοιαῦτα K^b. ⁱ τὸ M^b, τὸ τὰ L^b. ^k καὶ μὴ φαινόμενα K^b. ^l καὶ] ἢ N^b. ^m ἐν om. M^b. ⁿ καὶ om. K^b.Ob. ^o ἐλπίδων L^b. ^p ἀξίωμα οὐκ ἔχουσιν οὐδὲν M^b. ^q ὑποπτεύσουσι L^b, ὑποπτεύουσιν K^b.M^b. ^r γίνεσθαι K^b. ^s μὲν δὴ τέλος M^b. ^t ὁ τε στέφανος L^b. ^v αἰ om. K^b. ^w καὶ ante πᾶς om. M^b.N^b. ^x δὲ L^b.M^b, δὲ δὴ K^b. ^y τὸ τοιοῦτόν M^b.

ἐστὶ καὶ ^zτὸ περὶ τὴν ἀνδρείαν, ὁ μὲν θάνατος καὶ τὰ τραύ-
ματα λυπηρὰ τῷ ἀνδρείῳ καὶ ἄκοντι ἔσται, ὑπομένει δὲ αὐτά,
ὅτι καλὸν ^aἢ ὅτι αἰσχροὺς τὸ μὴ. Καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τὴν
ἀρετὴν ^oἔχη πᾶσαν καὶ εὐδαιμονέστερος ^eἢ, μᾶλλον ἐπὶ τῷ
θανάτῳ ^dλυπηθήσεται· ἐτῷ τοιούτῳ γὰρ μάλιστα ζῆν ἄξιον,
καὶ οὗτος μεγίστων ἀγαθῶν ἀποστρεφίται εἰδώς· λυπηρὸν
^fδὲ ^gτοῦτο. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον ἀνδρείος, ἴσως δὲ καὶ μάλ-
λον, ὅτι ^hτὸ ἐν τῷ πολέμῳ καλὸν ἀντ' ἐκείνων αἰρεῖται. Οὐ ⁵
ⁱδὴ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἡδέως ἐνεργεῖν ὑπάρχει, πλὴν
ἐφ' ὅσον τοῦ τέλους ἐφάπτεται. Στρατιώτας δ' οὐδὲν ἴσως ⁶
κωλύει μὴ τοὺς τοιούτους κρατίστους εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἦττον
μὲν ἀνδρείους, ἄλλο δ' ἀγαθὸν μηδὲν ἔχοντας· ἔτοιμοι γὰρ
οὗτοι πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη
καταλλάττονται. Περὶ μὲν οὖν ^kἀνδρείας ^lἐπὶ τοσοῦτον εἰ-
ρήσθω· τί δ' ἐστίν, οὐ χαλεπὸν τύπῳ ^mγε περιλαβεῖν ἐκ
τῶν εἰρημένων.

Μετὰ δὲ ⁿταύτην περὶ σωφροσύνης ^oλέγωμεν· δοκοῦσι ¹³
γὰρ τῶν ἀλόγων μερῶν αὗται εἶναι ^pαἱ ἀρεταί. Ὅτι μὲν ⁽¹⁰⁾
οὖν μεσότης ἐστὶ περὶ ἡδονὰς ἢ σωφροσύνη, εἴρηται ἡμῖν·
ἦττον γὰρ καὶ οὐχ ^qὁμοίως ^rἐστὶ περὶ τὰς λύπας· ἐν ^sτοῖς
αὐτοῖς δὲ καὶ ^tἡ ἀκολασία φαίνεται. Περὶ ποίας οὖν τῶν
ἡδονῶν, ^vνῦν ἀφορίσωμεν. Διηρήσθωσαν ^wδὲ ^xαἱ ψυχικαὶ ²
καὶ αἱ σωματικαί, οἷον φιλοτιμία, ^yφιλομάθεια· ^zἐκάτερος
γὰρ τούτων χαίρει, οὗ φιλητικός ἐστίν, οὐθὲν πᾶσχευτος
τοῦ σώματος, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς διανοίας· οἱ δὲ περὶ τὰς
τοιαύτας ἡδονὰς ^aοὔτε σῶφρονες οὔτε ἀκόλαστοι λέγονται.
^tὍμοίως δ' οὐδ' οἱ περὶ τὰς ἄλλας ὅσαι μὴ σωματικαὶ εἰσιν·

^z τὸ om. K^b. ^a ἢ om. K^b. ^b ἔχει M^b. ^c ἢ] εἴη M^b. ^d λυπεῖται
L^b.M^b, λύπη ἔσται N^b.Ob. ^e τῷ om. L^b. ^f δὴ M^b. ^g τοῦτωι K^b.
^h τῷ N^b. ⁱ δὴ] δὴ δὲ N^b. ^k ἀνδρείας N^b, qui ita solet. ^l ἐπὶ om. M^b.
^m γε περιλαβεῖν] λαβεῖν M^b. ⁿ ταῦτα M^b. ^o λέγομεν L^b.N^b. ^p αἱ
om. K^b. ^q ὁμοίως] ὁμοίως τῇ ἀνδρείᾳ L^b.M^b. ^r ἐστὶ περὶ λύπας M^b,
περὶ τὰς λύπας ἐστίν K^b.Ob. ^s τοῖς αὐτοῖς] τοῖς L^b.M^b.N^b. ^t ἢ
om. M^b.N^b. ^v νῦν om. L^b.M^b. ^w δὲ] οὖν M^b. ^x αἱ ψυχικαὶ καὶ
σωματικαὶ M^b, καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ αἱ ψυχικαὶ K^b.Ob. ^y φιλομαθία K^b.
^z ἐκάτερω M^b. ^a οὔτε σῶφρονες] οὐ σῶφρονες M^b.

τοὺς γὰρ φιλομύθους καὶ ^b διηγητικούς καὶ περὶ τῶν ^c τυ-
 χόντων κατατρίβοντας τὰς ἡμέρας ^d ἀδολέσχας, ἀκολάστους
 δ' οὐ λέγομεν, οὐδὲ τοὺς λυπουμενούς ἐπὶ χρήμασιν ἢ φίλοις.
 3 Περὶ δὲ τὰς σωματικὰς εἴη ἂν ἡ σωφροσύνη, οὐ πάσας δὲ
 οὐδὲ ταύτας· οἱ γὰρ χαίροντες τοῖς διὰ τῆς ὄψεως, οἷον χρώ-
 μασι ^e καὶ σχήμασι καὶ γραφῇ, οὔτε σώφρονες οὔτε ἀκό-
 λαστοι λέγονται· καίτοι δόξειεν ^f ἂν εἶναι καὶ ὥς δεῖ χαίρειν
 4 καὶ τούτοις, καὶ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Ὁμοίως δὲ
 καὶ ἐν τοῖς περὶ τὴν ἀκοήν· τοὺς γὰρ ὑπερβεβλημένως χαί-
 ροντας μέλεσιν ἢ ὑποκρίσει οὐθείς ἀκολάστους λέγει, οὐδὲ
 5 τοὺς ὥς δεῖ ^g σώφρονας. Οὐδὲ τοὺς περὶ τὴν ὁσμὴν, πλὴν
 κατὰ συμβεβηκός· τοὺς γὰρ χαίροντας μήλων ἢ ῥόδων ἢ θυ-
 μιαιμάτων ^h ὁσμαῖς οὐ λέγομεν ἀκολάστους, ἀλλὰ μᾶλλον
 τοὺς μύρων ⁱ καὶ ὄψων· χαίρουσι γὰρ τούτοις οἱ ἀκόλαστοι,
 ὅτι διὰ τούτων ἀνάμνησις γίνεται αὐτοῖς τῶν ^k ἐπιθυμητῶν.
 6 Ἴδοι δ' ἂν τις καὶ τοὺς ἄλλους, ὅταν πεινώσι, χαίροντας ταῖς
 τῶν βρωμάτων ὁσμαῖς· τὸ δὲ ^l τοιούτοις χαίρειν ^m ἀκολάστου
 7 τούτῳ γὰρ ⁿ ἐπιθυμητὰ τῶντα. Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῖς ἄλ-
 λοις ζώοις κατὰ ταύτας τὰς αἰσθήσεις ἡδονὴ πλὴν κατὰ συμ-
 βεβηκός· οὐδὲ γὰρ ταῖς ὁσμαῖς τῶν λαγῶν αἱ κύνες χαί-
 ρουσιν, ^o ἀλλὰ τῇ βρώσει· τὴν ^p δ' αἰσθησιν ^q ἡ ὁσμὴ ^r ἐποίη-
 σεν. Οὐδ' ὁ λέων τῇ φωνῇ τοῦ βοός, ἀλλὰ τῇ ἐδωδῇ· ὅτι
 δ' ἐγγύς ἐστι, διὰ τῆς φωνῆς ἦσθετο, καὶ χαίρειν ^s δὴ ταύτη
 φαίνεται. Ὁμοίως ^t δ' οὐδ' ἰδὼν ἢ εἰρὼν ἔλαφον ἢ ἄγριον
 8 αἶγα, ἀλλ' ὅτι βορὰν ἔξει. Περὶ τὰς τοιαύτας ^u δὴ ἡδονὰς
 ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀκολασία ἐστὶν ὧν καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα
 κοινωνεῖ, ὅθεν ἀνδραποδώδεις καὶ θηριώδεις φαίνονται· αὗται
 9 δ' εἰσὶν ἀφή καὶ γεύσις. Φαίνονται ^v δὴ καὶ τῇ γεύσει ἐπὶ

^b διηγηματικούς Mb. ^c τυχόντων] τοιούτων Ob. ^d ἀδολέσχους Ob.
^e καὶ σχήμασι om. Mb. ^f ἂν om. Lb. ^g σώφρονας] φωνοῦντας Mb.
^h ὁδμαῖς Lb. ⁱ καὶ] ἢ Kb.Ob. ^k ἐπιθυμημάτων Kb, ἐπιθυμῶν Lb.Mb.
^l τοιούτοις Ob. ^m ἀκολάστοις Kb. ⁿ τούτων Kb.Lb.Mb.Nb. ^o ἐπιθυ-
 μήματα Kb.Lb.Mb. ^p οὐδ' ἐν τοῖς Kb.Ob. ^q ἀλλὰ] δὲ Ob. ^r αἰσθησιν
 δ' Lb.Mb. ^s ἡ om. Nb. ^t πεποίηκεν Mb. ^v δὴ οὕτως ταύτη Mb.
^w δ' om. Nb.Ob. ^x δὴ] δ' Lb.Mb. ^y δὴ] δ' οἱ σώφρονες Mb.

μικρὸν ἢ οὐθὲν χρῆσθαι· τῆς γὰρ γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν
^zχυμῶν, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τοὺς ^aοἶνους δοκιμάζοντες καὶ τὰ
ὄψα ἀρτύνοντες· οὐ πάνυ δὲ χαίρουσι τούτοις, ἢ οὐχ οἱ γε
ἀκόλαστοι, ἀλλὰ τῇ ἀπολαύσει, ἣ γίνεται πᾶσα δι' ἀφῆς καὶ
ἐν σιτίοις καὶ ἐν ποτοῖς καὶ τοῖς ἀφροδισίοις λεγομένοις.
Διὸ καὶ ^bἡῤῥατό ^cτις ὀψοφάγος ὦν τὸν φάρυγγα ^dαὐτῷ ¹⁰
^eμακρότερον γεράνου γενέσθαι, ὡς ^fἡδόμενος τῇ ἀφῇ. Κοι-
νοτάτη δὲ τῶν αἰσθήσεων καθ' ἣν ἡ ἀκολασία· καὶ δόξειεν αὖν
δικαίως ἐπονείδιστος εἶναι, ὅτι οὐχ ἡ ἀνθρωποὶ ἐσμεν ὑπάρ-
χει, ἀλλ' ἡ ζῶα. Τὸ δὲ ^gτοιούτοις χαίρειν καὶ μάλιστα ¹¹
ἀγαπᾶν θηριῶδες. Καὶ γὰρ ^hαἱ ἐλευθεριώταται τῶν διὰ
τῆς ἀφῆς ἡδονῶν ἀφήρηνται, οἷον αἱ ἐν τοῖς γυμνασίοις διὰ
τρίψεως καὶ τῆς θερμασίας γινόμεναι· οὐ γὰρ περὶ πάν ⁱτὸ
σῶμα ^kἡ τοῦ ἀκολάστου ἀφή, ἀλλὰ περὶ τινὰ μέρος. Τῶν (11)
¹δ' ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν κοιναὶ δοκοῦσιν εἶναι, αἱ δ' ἴδιοι καὶ ἐπί-
θετοι· οἷον ἡ μὲν τῆς τροφῆς φυσική· πᾶς γὰρ ἐπιθυμεῖ ^mὁ
ἐνδεὴς ξηρᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς, ὅτε δ' ἀμφοῖν, καὶ εὐνῆς, φησὶν
Ὁμηρος, ὁ νέος καὶ ἀκμάζων· τὸ δὲ τοιαῦδε ἢ τοιαῦσδε, οὐκέτι
πᾶς, οὐδὲ τῶν αὐτῶν. Διὸ φαίνεται ἡμέτερον εἶναι. Οὐ μὲν ²
ἀλλ' ἔχει γέ τι ⁿκαὶ φυσικόν· ἕτερα γὰρ ἐτέροις ἐστὶν ἡδέα,
καὶ ἔνια ^oπᾶσιν ἡδίω τῶν τυχόντων. Ἐν μὲν οὖν ταῖς φυσικαῖς ³
ἐπιθυμίαις ὀλίγοι ἀμαρτάνουσι καὶ ^pῥέφ' ἔν, ἐπὶ τὸ πλεῖον· τὸ
γὰρ ἐσθίειν τὰ τυχόντα ἢ πίνειν ^qἕως αὖν ὑπερπλησθῇ, ^rὑπερ-
βάλλειν ἐστὶ τὸ κατὰ φύσιν τῷ πλήθει· ἀναπλήρωσις γὰρ
τῆς ἐνδείας ἢ φυσικὴ ἐπιθυμία. Διὸ λέγονται οὗτοι ^sγα-

^z χυλῶν K^b.L^b.N^b. ^a οἶνους M^b. ^b εῤῥατό L^b.N^b, εῤῥατό M^b.
^c τις] τις φιλόξενος ὁ εὔξιος codex Oxon. coll. corp. Chr. et pr. K^b,
τις φιλόξενος ὁ ἐρύξιος O^b. et corr. K^b, omissoque articulo N^b. et Pa-
risienses 1417 et 1855. ea nomina om. Q.G^a.H^a.L^b.M^b. cum 1856
et 2024 et 2113, post ὦν ponit 2114. solum ibi φιλόξενος ponunt
1852 et 2023. ipsum τις om. H^a. ^d αὐτοῦ N^b. et 1417. ^e γεράνου
μακρότερον M^b. ^f ἡδόμενος τῇ ἀφῇ 1852 et 2023, μενέξενος ἢ δ' ἀφῇ M^b.
^g τούτοις M^b. ^h αἱ om. M^b. ⁱ τὸ om. L^b.M^b.O^b. ^k τοῦ ἀκολάστου
ἢ M^b. ¹ ἐπιθυμιῶν δ' L^b. ^m ὁ ἐνδεὴς] ὅταν ἐνδεὴς ἦ L^b.M^b.N^b. ⁿ καὶ
om. K^b.O^b. ^o πᾶσιν] τισιν O^b. ^p ῥέφ' M^b. ^q ἕως πλησθῆι K^b.O^b.
^r ὑπερβολή K^b. ^s γάστρες O^b.

στρίμαργοι, ὡς παρὰ τὸ δέον πληροῦντες αὐτήν. Τοιοῦτοι
 4 δὲ γίνονται οἱ λίαν ἀνδραποδώδεις. Περὶ δὲ τὰς ^t ἰδίας τῶν
 ἡδονῶν πολλοὶ καὶ πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν· τῶν γὰρ φιλο-
 τοιούτων λεγομένων ^v ἢ ^w τῷ χαίρειν οἷς μὴ δεῖ, ἢ ^x τῷ μάλ-
 λον, ἢ ὡς οἱ πολλοί, ἢ μὴ ^y ὡς δεῖ, κατὰ πάντα ^z δ' οἱ ἀκό-
 λαστοι ὑπερβάλλουσιν· καὶ ^a γὰρ χαίρουσιν ^b ἐνίοις οἷς οὐ δεῖ
 (μισητὰ γάρ), καὶ ^c εἴ τισι δεῖ χαίρειν τῶν τοιούτων, μᾶλλον
 5 ἢ δεῖ, καὶ ^d ὡς οἱ πολλοὶ χαίρουσιν. Ἡ μὲν οὖν περὶ τὰς
 ἡδονὰς ὑπερβολὴ ὅτι ἀκολασία καὶ ψεκτόν, δηλόν· περὶ δὲ
 τὰς λύπας οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀνδρείας τῷ ὑπομένειν λέγεται
 σῶφρων ^e ἀκόλαστος δὲ τῷ ^f μή, ἀλλ' ὁ μὲν ἀκόλαστος τῷ
 λυπεῖσθαι μᾶλλον ἢ ^g δεῖ, ὅτι τῶν ἡδέων οὐ τυγχάνει (καὶ
 τὴν λύπην ^h δὲ ποιεῖ αὐτῷ ἡ ἡδονή), ὁ δὲ σῶφρων τῷ μὴ λυ-
 14 6 πείσθαι τῇ ἀπουσίᾳ ⁱ καὶ τῷ ἀπέχεσθαι τοῦ ἡδέος. Ὁ μὲν
 οὖν ἀκόλαστος ἐπιθυμεῖ τῶν ἡδέων πάντων ἢ τῶν μάλιστα,
 καὶ ἄγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὥστε ἀντὶ τῶν ἄλλων ταυθ'
 αἰρεῖσθαι· διὸ καὶ ^k λυπεῖται καὶ ἀποτυγχάνων καὶ ἐπιθυμῶν·
 μετὰ λύπης γὰρ ἡ ἐπιθυμία· ἀτόπῳ δ' ἔοικε τὸ δι' ἡδονὴν
 7 λυπεῖσθαι. Ἐλλείποντες ^l δὲ περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἡττον ἢ
 δεῖ χαίροντες οὐ πάνυ γίνονται· οὐ γὰρ ἀνθρωπικὴ ἐστὶν ἡ
 τοιαύτη ἀναισθησία· καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ ζῶα διακρίνει τὰ
 βρώματα, καὶ τοῖς μὲν χαίρει τοῖς δ' οὐ· εἰ δὲ τῷ μηθέν
 ἐστὶν ἡδὺ ^m μηδὲ διαφέρει ἕτερον ἐτέρου, πόρρω ἂν εἴη τοῦ
 ἀνθρώπου εἶναι· οὐ ⁿ τέτευχε δ' ὁ τοιοῦτος ὀνόματος διὰ τὸ
 8 μὴ πάνυ γίνεσθαι. Ὁ δὲ σῶφρων ^p μέσως περὶ ταυτ' ἔχει·
 οὔτε ^q γὰρ ἡδεται οἷς μάλιστα ὁ ἀκόλαστος, ἀλλὰ μᾶλλον
 δυσχεραίνει, οὔθ' ὅλως οἷς μὴ δεῖ οὔτε σφόδρα τοιούτῳ οὐ-

^t ἰδέας K^b. ^v ἢ—δεῖ om. N^b. ^w τὸ M^b.Ob. ^x τὸ N^b.Ob. ^y ὡς
 δεῖ] ἢ ὡδί K^b, ὡς δεῖ ἢ ὡ δὲ L^b, ὡς δεῖ ἢ ὡ μὴ δεῖ M^b. ^z δη M^b.
^a γὰρ om. M^b. ^b ἐνίοις] ἐν Ob. ^c εἴ] ἐπὶ L^b.M^b. ^d ὡς] ἢ ὡς K^b,
 ὡς οὐχ N^b. ^e ἀκόλαστος δὲ] οὐδ' ἀκόλαστος K^b.N^b.Ob. ^f μή—τῷ
 om. K^b. ^g δι' K^b. ^h δὲ ante ποιεῖ om. M^b. ⁱ καὶ τῷ ἀπέχεσθαι
 om. K^b.Ob. ^k λυπεῖσθαι ἀποτυγχάνων K^b. ^l δὲ τὰ περὶ K^b.Ob.
^m μηδὲ] μηδὲν N^b. ⁿ τέτευχε K^b. ^o ὀνόματος ὁ τοιοῦτος K^b.Ob.
^p μέσως μὲν περὶ K^b. ^q γὰρ om. N^b.

δενί, οὐτ' ἀπόντων λυπεῖται ^τ οὐδ' ἐπιθυμεῖ, ἢ μετρίως, οὐδὲ μᾶλλον ^ς ἢ δεῖ, οὐδ' ^ι ὅτε μὴ δεῖ, οὐδ' ὅλως τῶν τοιούτων ^ν οὐθέν· ^ω ὅσα δὲ πρὸς ὑγίειάν ἐστιν ἢ ^κ πρὸς εὐεξίαν ἡδέα ὄντα, τούτων ὀρέζεται μετρίως καὶ ὡς δεῖ, καὶ τῶν ἄλλων ἡδέων μὴ ἐμποδίων τούτοις ὄντων ἢ ^γ παρὰ τὸ καλὸν ἢ ^ζ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν. Ὁ γὰρ οὕτως ἔχων μᾶλλον ἀγαπᾷ τὰς τοιαύτας ἡδονὰς τῆς ^α ἀξίας· ὁ δὲ σώφρων οὐ τοιοῦτος, ἀλλ' ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος.

Ἐκουσίῳ δὲ μᾶλλον ἔοικεν ἡ ἀκολασία τῆς δειλίας. ^Η 15 μὲν γὰρ δι' ἡδονήν, ἡ δὲ διὰ λύπην, ὧν τὸ μὲν αἰρετόν, τὸ (12) δὲ φευκτόν. Καὶ ἡ μὲν λύπη ἐξίστησι καὶ φθείρει τὴν τοῦ ² ἔχοντος φύσιν, ἡ δὲ ἡδονὴ οὐδὲν ^β τοιοῦτον ποιεῖ, μᾶλλον δ' ἐκούσιον· διὸ καὶ ^ε ἐπονείδιστότερον. Καὶ γὰρ ἐθισθῆναι ^δ ῥᾶον πρὸς αὐτά· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ βίῳ ^ε τὰ τοιαῦτα, καὶ οἱ ^ε ἐθισμοὶ ἀκίνδunoι. ^ς Ἐπὶ δὲ τῶν φοβερῶν ἀνάπαλιν. Δόξειε ³ ^η δ' ἂν οὐχ ὁμοίως ^ι ἐκούσιον ἡ δειλία εἶναι τοῖς καθ' ἕκαστον· αὐτὴ μὲν γὰρ ἄλυπος, ^κ ταῦτα δὲ διὰ λύπην ἐξίστησιν, ὥστε καὶ τὰ ὅπλα ρίπτειν καὶ τᾶλλα ἀσχημονεῖν· διὸ καὶ δοκεῖ βίαια εἶναι. Τῷ δ' ἀκολάστῳ ἀνάπαλιν τὰ μὲν καθ' ¹ ἕκαστα ⁴ ἐκούσια, ἐπιθυμοῦντι γὰρ καὶ ὀρεγομένῳ, τὸ δ' ὅλον ἡττον· οὐθεὶς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἀκόλαστος εἶναι. Τὸ δ' ὄνομα τῆς ἀκο- ⁵ λασίας ^μ καὶ ^ν ἐπὶ τὰς παιδικὰς ἀμαρτίας φέρομεν· ἔχουσι γὰρ τινα ὁμοιότητα. Πότερον δ' ἀπὸ ποτέρου καλεῖται, οὐθὲν πρὸς τὰ νῦν διαφέρει, δῆλον δ' ὅτι τὸ ὕστερον ἀπὸ τοῦ προτέρου. Οὐ κακῶς δ' ἔοικε μετενηνέχθαι· κεκολάσθαι γὰρ ⁶ δεῖ ^ο τὸ τῶν αἰσχυρῶν ὀρεγόμενον καὶ ^ρ πολλὴν αὔξησιν ^ε ἔχον, τοιοῦτον δὲ μάλιστα ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ παῖς· κατ' ἐπιθυμίαν

^τ οὐδ'] οὐτ' K^b, οὔτε δ' O^b. ^ς ἢ δεῖ] ἢ δεῖ οὐθ' ἐν K^b, ἢ δεῖ οὐθενί (vel οὐδενί) ceteri. ^ν οὐθενός codices. ^ω ὅσα] ἀ K^b, O^b. ^κ πρὸς post ἡ om. O^b. ^γ παρὰ] περὶ M^b. ^ζ ὑπὲρ] περὶ M^b. ^α ἀξίας] οὐσίας K^b. ^β τοιοῦτο K^b. ^ε ἐπονείδιστον K^b. ^δ ῥαῖδιον K^b, M^b, O^b. ^ε τὰ om. N^b. ^ς ἐπὶ τῶν φοβερῶν δ' L^b, M^b, N^b. ^η δ' om. L^b. ^ι ἐκούσιον] φευκτόν K^b, L^b, M^b, O^b. ^κ ταῦτα] τὰ K^b. ¹ ἕκαστον M^b. ^μ καὶ om. L^b, M^b. ^ν περὶ M^b. ^ο τὸ] τὸν K^b, M^b. ^ρ πολλὴν ἔξιν αὔξησιν K^b. ^ε ἔχοντα M^b.

γὰρ ζῶσι καὶ τὰ παιδία, ^τ καὶ μάλιστα ^ς ἐν τούτοις ἢ ^τ τοῦ
^γ ἡδέος ὄρεξις. ^ν Εἰ οὖν μὴ ^ω ἔσται εὐπειθὲς καὶ ὑπὸ τὸ ἄρχον,
ἐπὶ πολὺ ἥξει· ἄπληστος γὰρ ἢ τοῦ ἡδέος ὄρεξις καὶ ^χ παν-
ταχόθεν τῷ ἀνοήτῳ, καὶ ἢ τῆς ἐπιθυμίας ἐνέργεια αὔξει τὸ
συγγενές, καὶ μεγάλα ^γ καὶ σφοδραὶ ὦσι, καὶ τὸν λογισμὸν
^z ἐκκρούουσιν. Διὸ δεῖ μετρίως εἶναι ^α αὐτὰς καὶ ὀλίγας, καὶ
⁸ τῷ λόγῳ μῆθ' ἐναντιοῦσθαι. Τὸ δὲ τοιοῦτον ^β εὐπειθὲς
λέγομεν ^ε καὶ κεκολασμένον· ὥσπερ ^δ γὰρ τὸν παῖδα δεῖ κατὰ
τὸ πρόσταγμα τοῦ παιδαγωγοῦ ζῆν, οὕτω καὶ ^ε τὸ ἐπιθυμη-
⁹ τικὸν κατὰ τὸν λόγον. Διὸ δεῖ τοῦ σώφρονος τὸ ἐπιθυμη-
τικὸν συμφωνεῖν ^τ τῷ λόγῳ· σκοπὸς γὰρ ἀμφοῖν τὸ καλόν,
καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ σώφρων ὧν δεῖ ^ς καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε· οὕτω δὲ
¹⁰ τάττει καὶ ὁ λόγος. Ταῦτ' οὖν ^β ἡμῖν εἰρήσθω περὶ σω-
φροσύνης.

Δ.

^ι Λέγωμεν ^κ δ' ἐξῆς περὶ ἐλευθεριότητος, δοκεῖ δ' εἶναι ^ι ἢ
περὶ χρήματα μεσότης· ἐπαινεῖται γὰρ ὁ ἐλευθέριος οὐκ ἐν
τοῖς πολεμικοῖς, οὐδ' ἐν οἷς ^μ ὁ σώφρων, οὐδ' αὖ ἐν ταῖς κρί-
σεσιν, ἀλλὰ περὶ δόσιν χρημάτων καὶ λήψιν, μᾶλλον δ' ἐν
² τῇ δόσει. Χρήματα δὲ λέγομεν πάντα ὅσων ἢ ἀξία νο-
³ μίσματι μετρεῖται. ^ν Ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀσωτία καὶ ^η ἢ ^ο ἀνελευ-
θερία περὶ χρήματα ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις· καὶ τὴν μὲν
ἀνελευθερίαν προσάπτομεν αἰετὸς τοῖς μᾶλλον ἢ ^ρ δεῖ περὶ χρή-
ματα σπουδάζουσι, τὴν δ' ἀσωτίαν ἐπιφέρομεν ἐνίοτε συμ-
πλέκοντες· τοὺς ^α γὰρ ἀκρατεῖς ^τ καὶ εἰς ἀκολασίαν δαπανη-
⁴ ροὺς ἀσώτους καλοῦμεν. Διὸ καὶ φανλότατοι δοκοῦσιν εἶναι.
πολλὰς γὰρ ἅμα κακίας ἔχουσιν. Οὐ δὲ οἰκείως προσαγο-

^τ καὶ ante μάλιστα om. K^b.M^b. ^ς ἐν] δὲ ἐν M^b. ^τ ἢ] γὰρ καὶ
ἢ K^b. ^ν εἰ—ὄρεξις om. M^b. ^ω ἔστιν Ob. ^χ πάντοθεν K^b. ^γ ὦσι
καὶ σφοδραὶ M^b. ^z ἐκκρούωσι M^b. ^α αὐτὰς ante εἶναι L^b, om. M^b.
^β ἐπιπειθὲς Ob. ^ε καὶ om. K^b. ^δ γὰρ] δὲ K^b.Ob. ^ε τὸ—σώφρονος
om. K^b. ^τ τῷ om. K^b. ^ς καὶ ὡς δεῖ om. L^b.M^b. ^η ἡμῖν om. L^b.
^ι λέγομεν L^b.M^b. et pr. Ha. ^κ δὲ καὶ ἐξῆς K^b. ^ι ἢ om. L^b.M^b.Ob.
^μ ὁ om. M^b. ^η ἢ alterum om. pr. K^b. ^ο ἐλευθερία pr. M^b.
^ρ δεῖ] χρή M^b. ^α γὰρ om. M^b. ^τ καὶ τοὺς εἰς M^b.

ρεύονται· βούλεται γὰρ ἄσωτος εἶναι ὁ ἔν ^s τι κακὸν ἔχων, ⁵
 τὸ φθείρειν τὴν οὐσίαν· ἄσωτος γὰρ ὁ δι' αὐτὸν ἀπολλύμε-
 νος, δοκεῖ δ' ἀπώλειά τις αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ τῆς οὐσίας φθορά,
 ὡς τοῦ ζῆν διὰ τούτων ὄντος. Οὕτω δὲ τὴν ἀσωτίαν ^w ἐκδε-
 χόμεθα. Ὡν δ' ἐστὶ ^x χρεία, ἐστὶ τούτοις χρῆσθαι καὶ εὐ ⁶
 καὶ κακῶς· ὁ πλοῦτος δ' ἐστὶ τῶν χρησίμων· ἐκάστω δ' ἄρι-
 στα χρῆται ὁ ἔχων τὴν ^y περὶ ^z τοῦτο ἀρετὴν· καὶ πλούτῳ δὲ
 χρήσεται ἄριστα ὁ ἔχων τὴν περὶ τὰ χρήματα ἀρετὴν. Οὐ-
 τος δ' ἐστὶν ὁ ἐλευθέριος. Χρήσις δ' εἶναι δοκεῖ χρημάτων ⁷
 ἀδαπάνη καὶ δόσις· ἡ δὲ λήψις καὶ ^b ἡ φυλακὴ κτήσις μᾶλλον.
 Διὸ μᾶλλον ἐστὶ τοῦ ἐλευθερίου τὸ διδόναι οἷς δεῖ ἢ λαμβά-
 νειν ὅθεν δεῖ καὶ ^c μὴ λαμβάνειν ὅθεν οὐ δεῖ. Τῆς ^d γὰρ
 ἀρετῆς μᾶλλον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ τὸ εὖ πάσχειν, καὶ τὰ καλὰ
 πράττειν μᾶλλον ἢ ^e τὰ αἰσχροὶ μὴ πράττειν· οὐκ ἄδηλον δ' ⁸
 ὅτι τῇ μὲν δόσει ἔπεται τὸ εὖ ποιεῖν ^f καὶ τὸ καλὰ πράττειν,
 τῇ δὲ λήψει τὸ εὖ πάσχειν ἢ μὴ αἰσχροπραγεῖν. Καὶ ἡ
 χάρις τῷ διδόντι, οὐ τῷ ^g μὴ λαμβάνοντι, καὶ ὁ ἔπαινος δὲ
 μᾶλλον. Καὶ ῥᾶον δὲ τὸ μὴ ^h λαβεῖν τοῦ δοῦναι· τὸ γὰρ ⁹
 οἰκείον ἥττον προΐενται μᾶλλον ἢ οὐ λαμβάνουσι τὸ ἀλλό-
 τριον. Καὶ ἐλευθέριοι δὲ λέγονται οἱ διδόντες· οἱ δὲ μὴ ¹⁰
 λαμβάνοντες οὐκ εἰς ἐλευθεριότητα ἐπαινοῦνται, ἀλλ' οὐχ
 ἥττον εἰς δικαιοσύνην· οἱ δὲ λαμβάνοντες ⁱ οὐδ' ἐπαινοῦνται ¹¹
 πάνν. Φιλοῦνται δὲ ^k σχεδὸν μάλιστα οἱ ἐλευθέριοι τῶν ἀπ'
 ἀρετῆς· ὠφέλιμοι γάρ, τοῦτο δ' ἐν τῇ δόσει. Αἱ δὲ κατ' ¹² ²
 ἀρετὴν πράξεις καλαὶ καὶ τοῦ καλοῦ ἔνεκα. Καὶ ὁ ἐλευθέριος
¹ οὖν δώσει τοῦ καλοῦ ἔνεκα καὶ ὀρθῶς· οἷς γὰρ δεῖ καὶ ὅσα
 καὶ ὅτε, καὶ τᾶλλα ὅσα ἔπεται τῇ ὀρθῇ δόσει· καὶ ταῦτα ¹³
 ἡδέως ἢ ἀλύπως· τὸ γὰρ κατ' ἀρετὴν ἡδὺ ἢ ἄλυπον, ^m ἥκιστα

^s τι om. K^b.O^b. ^t φθείρειν L^b. ^v γὰρ] δὲ M^b. ^w ἐκδεχόμεθα H^a.
^x χρεία] χρεία τις L^b.M^b. ^y περὶ—περὶ τὰ χρήματα] περὶ χρημάτων H^a.
^z τοῦτο] ἑκαστον L^b.M^b. ^a δαπανητικὴ δόσις M^b. ^b ἡ post καὶ
 om. H^a. ^c μὴ] μετὰ M^b. ^d ἀρετῆς γὰρ L^b.M^b. ^e τὰ αἰσχροὶ μὴ
 πράσσειν L^b. ^f καὶ τὸ] καὶ τὰ M^b. ^g μὴ om. M^b. et pr. K^b. ^h λαμ-
 βάνειν H^a.L^b.M^b. ⁱ οὐκ L^b. ^k σχεδὸν om. M^b. ^l οὖν] δὲ L^b.M^b.
^m ἥκιστα δὲ] ἢ ἥκιστα H^a.M^b, ἥκιστα L^b.

14 δὲ λυπηρόν. Ὁ δὲ διδούς οἷς μὴ δεῖ, ^η ἢ μὴ τοῦ καλοῦ ἔνεκα
 ἀλλὰ διὰ τιν' ἄλλην αἰτίαν, οὐκ ἐλευθέριος ἀλλ' ἄλλος τις
 ῥηθήσεται. Οὐδ' ὁ λυπηρῶς· μάλλον γὰρ ὁ ἔλοιτ' ἂν τὰ
 15 χρήματα τῆς καλῆς πράξεως, τοῦτο δ' οὐκ ἐλευθερίου. Οὐδὲ
 λήψεται ^ρ δὲ ὅθεν μὴ δεῖ· ^q οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τοῦ ^τ μὴ τιμῶντος
 16 ^τ τὰ χρήματα ἢ τοιαύτη λήψις. ^s Οὐκ ἂν εἴη ^t δὲ ^v οὐδ' αἰτη-
 τικός· οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ εὖ ποιούντος εὐχερῶς εὐεργετῆσθαι.
 17 Ὅθεν δὲ δεῖ, λήψεται, οἷον ἀπὸ τῶν ιδίων κτημάτων, οὐχ ὥς
 καλὸν ἀλλ' ὥς ἀναγκαῖον, ὅπως ^w ἔχῃ διδόναι. Οὐδ' ἀμελή-
 σει τῶν ^x ιδίων, βουλόμενός γε διὰ τούτων τισὶν ἐπαρκεῖν.
 Οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι δώσει, ἵνα ἔχῃ διδόναι οἷς δεῖ καὶ ^y ὅτε καὶ
 18 οὗ καλόν. Ἐλευθερίου δ' ἐστὶ σφόδρα καὶ τὸ ὑπερβάλλειν
 ἐν τῇ δόσει, ὥστε ^z καταλείπειν ἑαυτῷ ἐλάττω· τὸ γὰρ μὴ
 19 ^a ἐπιβλέπειν ἐφ' ^b ἑαυτὸν ^c ἐλευθερίου. Κατὰ τὴν οὐσίαν δ'
 ἢ ἐλευθεριότης λέγεται· οὐ γὰρ ἐν τῷ πλήθει τῶν διδομένων
 τὸ ἐλευθέριον, ἀλλ' ἐν τῇ τοῦ ^d διδόντος ἔξει, αὕτη δὲ κατὰ
 τὴν οὐσίαν δίδωσιν. ^e Οὐθὲν δὴ κωλύει ἐλευθεριώτερον εἶναι
 20 τὸν ^f τὰ ἐλάττω διδόντα, εἰάν ἀπ' ἐλαττόνων διδῷ. Ἐλευθε-
 ριώτεροι δὲ εἶναι δοκοῦσιν οἱ μὴ κτησάμενοι ἀλλὰ παραλα-
 βόντες τὴν οὐσίαν· ἄπειροί τε γὰρ τῆς ἐνδεείας, ^g καὶ πάντες
 ἀγαπῶσι μάλλον τὰ αὐτῶν ἔργα, ὥσπερ οἱ γονεῖς καὶ οἱ
 ποιηταί. Πλουτεῖν δ' οὐ ρᾶδιον τὸν ἐλευθέριον, μήτε λη-
 πτικὸν ὄντα μήτε φυλακτικόν, ^h προετικὸν δὲ καὶ μὴ τι-
 21 μῶντα δι' αὐτὰ τὰ χρήματα ἀλλ' ἔνεκα τῆς δόσεως. Διὸ
ⁱ καὶ ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ ὅτι οἱ μάλιστα ἄξιοι ὄντες ἥκιστα
 πλουτοῦσιν. Συμβαίνει δ' οὐκ ἀλόγως τοῦτο· οὐ γὰρ οἷόν

^η ἢ] καὶ οἷς Mb. ^ο αἰροῖτ' Lb.Mb. ^ρ δὲ om. Ha.Mb.Ob. ^q οὐ Kb.
^τ μὴ et τὰ χρήματα om. Kb. ^s οὐδ' Mb. ^t δὲ om. Mb. ^v οὐτ' Ha.
^w ἔχει Kb. ^x οἰκείων Lb.Mb. ^y ὅτε καὶ οὐ] ὅτε οὐ Ha, ὅπου Kb.Ob.
^z καταλείπειν Kb.Lb.Mb. ^a βλέπειν Mb. ^b αὐτὸν Lb, ἑαυτὸν ἀλλ' εἰς
 τὸ καλὸν Ob. ^c ἐλευθερίου. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἐλευθερίον τὸ τὴν οἰκείαν
 χρεῖαν τῆς τοῦ δεομένου προτιμοτέραν. κατὰ Ob. ^d δόντος Ha.Mb.
^e οὐθὲν δὲ Ha, ὅθεν οὐθὲν Lb.Mb. ^f τὰ ἐλάττω] ταῦτα Ha, ἐλάττω Lb.
^g καὶ μάλλον ἀγαπῶσι, omisso πάντες, Ha. μάλλον om. Lb. ^h προετι-
 κὸν Mb. ⁱ καὶ om. Ob.

τε χρήματ' ἔχειν μὴ ^k ἐπιμελούμενον ὅπως ^l ἔχῃ, ὥσπερ ^m οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οὐ μὴν δώσει γε οἷς οὐ δεῖ ⁿ οὐδ' ὅτε μὴ ²² δεῖ, οὐδ' ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· οὐ γὰρ ἂν ἔτι πράττοι κατὰ τὴν ἐλευθεριότητα, καὶ ^o εἰς ^p ταῦτα ἀναλώσας οὐκ ἂν ἔχοι εἰς ἃ δεῖ ἀναλίσκειν. Ὡσπερ γὰρ εἴρηται, ^q ἐλευθέριος ἐστὶν ὁ ²³ κατὰ τὴν οὐσίαν δαπανῶν καὶ εἰς ἃ δεῖ· ὁ ^r δ' ὑπερβάλλων ἄσωτος. Διὸ τοὺς τυράννους οὐ λέγομεν ^s ἄσώτους· τὸ γὰρ πλῆθος τῆς κτήσεως οὐ δοκεῖ ῥάδιον εἶναι ταῖς ^t δόσεσι καὶ ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλειν. Τῆς ἐλευθεριότητος ^v δὲ μεσό- ²⁴ τητος οὔσης ^w περὶ χρημάτων δόσιν καὶ λήψιν, ὁ ἐλευθέριος ^x καὶ δώσει καὶ δαπανήσῃ εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα ^y δεῖ, ὁμοίως ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις, καὶ ταῦτα ἡδέως· καὶ λήψεται ^z δ' ὅθεν δεῖ καὶ ὅσα δεῖ. Τῆς ἀρετῆς γὰρ περὶ ἄμφω οὔσης μεσότη-
τος, ποιήσει ἀμφοτέρα ὡς δεῖ· ἔπεται γὰρ τῇ ἐπιεικεῖ δόσει ἢ τοιαύτῃ λήψις, ^a ἢ δὲ μὴ τοιαύτῃ ἐναντία ἐστίν. Αἱ μὲν οὖν ἐπόμεναι γίνονται ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ, αἱ δ' ἐναντίαι δη-
λον ὡς οὐ. Ἐὰν ^b δὲ ^c παρὰ τὸ δέον καὶ τὸ καλῶς ἔχον συμ- ²⁵ βαίνειν αὐτῷ ἀναλίσκειν, λυπῆσεται, μετρίως δὲ καὶ ὡς δεῖ· τῆς ἀρετῆς γὰρ καὶ ἡδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὡς δεῖ. ^d Καὶ εὐκοινωνήτος δ' ἐστὶν ὁ ἐλευθέριος εἰς χρήματα· ²⁶ δύναται γὰρ ἀδικεῖσθαι, μὴ τιμῶν γε τὰ χρήματα, καὶ μάλ- ²⁷ λον ἀχθόμενος εἴ τι δέον μὴ ^e ἀνάλωσεν ἢ λυπούμενος εἰ μὴ δέον τι ^e ἀνάλωσε, καὶ τῷ Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος. Ὁ δ' ²⁸ 3
ἄσωτος ^f καὶ ἐν τούτοις διαμαρτάνει· οὔτε γὰρ ἡδέεται ἐφ' οἷς δεῖ ^g οὐδὲ ὡς δεῖ οὔτε ^h λυπεῖται· ⁱ ἔσται δὲ προϊούσι φα-
νερώτερον. Εἴρηται δ' ἡμῖν ὅτι ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις ²⁹

^k ἐπιμελώμενον K^b. ^l ἔχοι M^b. ^m οὐδ' om. H^a. ⁿ οὐθ' K^b.
^o εἰς om. M^b. ^p αὐτὰ L^b. M^b. ^q ἐλεύθερός L^b. ^r δ'] δὲ κατὰ τὸ M^b.
^s ἄσώτους] ἐλευθερίους M^b. ^t δόσεσι καὶ δαπάναις H^a, δαπάναις καὶ ταῖς
δόσεσιν L^b. M^b. ^v δὲ M^b. ^w ἐπὶ χρημάτων δόσει καὶ λήψει M^b.
^x καὶ om. O^b. ^y δεῖ post ὅσα om. K^b. ^z δ' add. K^b. O^b. ^a εἰ δὲ μὴ
τοιαύτη αἰτία M^b. ^b δὲ om. H^a. ^c περὶ L^b. ^d καὶ om. K^b. O^b.
^e ἡνάλωσεν utrobique K^b. ^f καὶ om. M^b. ^g οὔτε ὡς ceteri, καὶ ὅτε
δεῖ καὶ ὡς M^b. ^h λυπεῖται] λυπεῖται οὔτε ὡς δεῖ K^b. O^b. ⁱ ἔσται δὲ]
καὶ ἔσται M^b.

εἰσὶν ^k ἡ ἄσωτία καὶ ^k ἡ ἀνελευθερία, καὶ ^l ἐν δυσὶν, ἐν ^m δόσει
καὶ λήψει· καὶ τὴν δαπάνην γὰρ εἰς τὴν δόσιν τίθεμεν. Ἡ
μὲν οὖν ἄσωτία τῷ διδόναι ⁿ καὶ μὴ λαμβάνειν ὑπερβάλλει,
^o τῷ δὲ λαμβάνειν ἐλλείπει, ἡ δ' ἀνελευθερία τῷ διδόναι ^p μὲν
ἐλλείπει, τῷ λαμβάνειν δ' ὑπερβάλλει, πλὴν ^q ἐπὶ μικροῖς.
³⁰ Τὰ μὲν οὖν τῆς ἄσωτίας οὐ πάντῃ ^r συνδυάζεται· οὐ γὰρ ῥά-
διον μηδαμóθεν λαμβάνοντα πᾶσι διδόναι· ταχέως γὰρ ἐπι-
λείπει ἡ οὐσία τοὺς ^s ἰδιώτας διδόντας, οἵπερ καὶ δοκοῦσιν
³¹ ἄσωτοι εἶναι, ἐπεὶ ὅ γε τοιοῦτος ^t δόξειεν ἂν οὐ μικρῷ βελ-
τίων εἶναι τοῦ ^v ἀνελευθέρου. ^w Εὐίατός ^x τε γὰρ ἔστι καὶ
ὑπὸ τῆς ἡλικίας καὶ ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ ἐπὶ τὸ μέσον δύ-
ναται ἐλθεῖν. Ἐχει γὰρ τὰ τοῦ ἐλευθερίου· καὶ γὰρ δίδωσι
καὶ οὐ λαμβάνει, οὐδέτερον δ' ὥς δεῖ οὐδ' εὖ. Εἰ δὲ τοῦτο
ἐθισθεῖν ἢ πῶς ἄλλως ^z μεταβάλλοι, εἴη ἂν ἐλευθέριος· δώσει
γὰρ ^a οἷς δεῖ, καὶ ^b οὐ λήψεται ὅθεν ^c οὐ δεῖ. Διὸ καὶ δοκεῖ
οὐκ εἶναι φαῦλος τὸ ἦθος· οὐ γὰρ μοχθηροῦ οὐδ' ἀγεννοῦς
^d τὸ ὑπερβάλλειν διδόντα καὶ ^e μὴ λαμβάνοντα, ἡλιθίου δέ.
³² Ὁ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἄσωτος πολὺν δοκεῖ βελτίων τοῦ ἀνε-
λευθέρου εἶναι διὰ ^f τε τὰ εἰρημένα, καὶ ὅτι ὁ μὲν ὠφελεῖ
³³ πολλοὺς, ὁ δὲ οὐθένα, ἀλλ' οὐδ' ^g αὐτόν. Ἄλλ' οἱ πολλοὶ
τῶν ἄσώτων, καθάπερ εἴρηται, καὶ λαμβάνουσιν ὅθεν ^h μὴ
³⁴ δεῖ, καὶ εἰςὶ κατὰ τοῦτο ἀνελευθέροι. Ληπτικοὶ δὲ γίνονται
ⁱ διὰ τὸ βούλεσθαι μὲν ἀναλίσκειν, εὐχερῶς ^k δὲ τοῦτο ποιεῖν
^l μὴ δύνασθαι· ταχὺ γὰρ ἐπιλείπει αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα.
Ἀναγκάζονται οὖν ἐτέρωθεν πορίζειν. Ἀμα δὲ καὶ διὰ τὸ
μῆθ' ἐν τοῦ καλοῦ φροντίζειν ὀλιγώρως καὶ πάντοθεν λαμβά-

^k ἡ utrobique om. L^b. ^l ἐν δυσὶν om. K^b.Ob. ^m λήψει καὶ ἐν
δόσει L^b.M^b. ⁿ καὶ μὴ λαμβάνειν om. L^b. ^o τῷ—ὑπερβάλλει om. K^b.
^p μὲν om. H^a. ^q ἐπὶ] ἐν L^b.M^b. ^r συναύξεται H^a.M^b, συναύξουσιν L^b.
^s διδόντας ἰδιώτας H^a.K^b.M^b.Ob. ^t δόξαι H^a. ^v ἀνελευθέρου. καὶ γὰρ
δίδωσι καὶ οὐ λαμβάνει. εὐίατός L^b.M^b. ^w ἱατός pr. K^b. ^x τε om.
K^b.Ob. ^y ὑπὸ om. H^a. ^z μεταβάλλοι H^a.K^b.M^b.Ob. ^a οἷς] οὐ K^b.
^b οὐ om. K^b.Ob. ^c οὐ om. K^b. ^d τὸ μὴ ὑπερβάλλειν pr. K^b. ^e μὴ]
οὐ M^b. ^f τε om. K^b.Ob. ^g ἑαυτὸν H^a. ^h μὴ] οὐ M^b. ⁱ διὰ τὸ]
καὶ τῷ M^b. ^k δὲ μὴ τοῦτο K^b. ^l μὴ δύνασθαι om. H^a.K^b.Ob.

νουν· διδόναι γὰρ ἐπιθυμοῦσι, τὸ δὲ ^m πῶς ἢ πόθεν οὐθὲν αὐτοῖς διαφέρει. Διόπερ οὐδ' ⁿ ἐλευθέριοι αἱ δόσεις αὐτῶν ³⁵ εἰσίν· οὐ γὰρ καλαί, οὐδὲ τούτου ^o αὐτοῦ ἔνεκα, οὐδὲ ὥς δεῖ· ἀλλ' ἐνίοτε οὓς δεῖ πένεσθαι, τούτους ^p πλουσίος ποιοῦσι, καὶ τοῖς μὲν μετρίοις τὰ ἥθη οὐδὲν ἂν δοῖεν, τοῖς δὲ κόλαξιν ἢ ^q τιν' ἄλλην ἡδονὴν πορίζουσι πολλά. Διὸ καὶ ἀκόλαστοι αὐτῶν εἰσιν οἱ πολλοί· εὐχερῶς γὰρ ἀναλίσκοντες καὶ εἰς τὰς ἀκολασίας δαπανηροὶ εἰσι, καὶ διὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ καλὸν ζῆν πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνουν· ³⁶ Ὁ μὲν οὖν ἄσωτος ἀπαιδα- γώγητος γενόμενος ^r εἰς ταῦτα μεταβαίνει, τυχὼν δ' ἐπιμελείας εἰς τὸ μέσον ^s καὶ τὸ δέον ἀφίκοιτ' ἔν. Ἡ δ' ἀνελευ- ³⁷ θερία ^t ἀνιάτός ἐστιν· δοκεῖ γὰρ τὸ γῆρας καὶ πᾶσα ἀδυναμία ἀνελευθέρους ποιεῖν. Καὶ συμφνέστερον τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀσωτίας· οἱ γὰρ πολλοὶ φιλοχρήματοι μᾶλλον ἢ δοτικοί. Καὶ διατείνει ^v δ' ἐπὶ πολὺ, καὶ πολυειδές ἐστιν· ³⁸ πολλοὶ γὰρ τρόποι δοκοῦσι τῆς ἀνελευθερίας εἶναι. Ἐν δυσὶ γὰρ οὖσα, τῇ ^τ ἐλλείψει τῆς δόσεως καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῆς λήψεως, οὐ πᾶσιν ὁλόκληρος ^w παραγίνεται, ἀλλ' ἐνίοτε χωρίζεται, καὶ οἱ μὲν τῇ λήψει ὑπερβάλλουσιν, οἱ δὲ τῇ δόσει ἐλλείπουσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις προσηγορίαις ³⁹ οἷον φειδωλοὶ γλίσχροι ^x κίμβικες, πάντες τῇ δόσει ἐλλείπουσι, τῶν δ' ἄλλοτρίων οὐκ ἐφίενται οὐδὲ βούλονται λαμβάνειν, οἱ μὲν διὰ τινα ἐπιείκειαν καὶ εὐλάβειαν τῶν αἰσχυρῶν. Δοκοῦσι γὰρ ἔνιοι ἢ φασί γε διὰ τοῦτο φυλάττειν, ἵνα μή ποτ' ἀναγκασθῶσιν αἰσχυρόν τι πράξαι. Τούτων δὲ ^y καὶ ὁ κυμνοπρίστης καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ ^z μηθενὲς ^a ἂν δοῦναι. Οἱ δ' αὖ διὰ φόβον ἀπέχονται τῶν ἄλλοτρίων ὥς οὐ ῥάδιον ^b τὸ αὐτὸν μὲν τὰ ἐτέρων λαμβάνειν, τὰ δ' αὐτοῦ ἐτέροους μὴ· ^c ἀρέσκει οὖν αὐτοῖς

^m πόθεν ἢ πῶς Mb. ⁿ ἐλεύθεροι Lb. ^o αὐτοῦ om. Kb.Ob. ^p πλείους Ha. ^q τὴν Kb. ^r εἰς ταῦτα] ἐνταῦθα Ha. ^s καὶ εἰς τὸ Kb. ^t ἀνιάτός γ' ἐστιν Kb. ^v δ'] δὴ Ha, om. Mb. ^w περιγίνεται Mb. ^x κίμβικες Ob. ^y καὶ om. Ob. ^z μηθένε Lb, μηθέν Mb, μηδέν Kb. ^a ἂν om. Lb.Mb. ^b τὸ] τὸν Lb.Mb, om. Kb. ^c ἀρέσκειν Ha.Kb. Lb.Mb.

40 τὸ μήτε λαμβάνειν μήτε διδόναι. Οἱ δ' αὖ κατὰ τὴν λήψιν
 ὑπερβάλλουσι τῷ πάντοθεν λαμβάνειν καὶ πᾶν, οἷον οἱ τὰς
 ἀνελευθέρους ἐργασίας ^d ἐργαζόμενοι, πορνοβοσκοὶ καὶ πάν-
 τες οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοκισταὶ ^e κατὰ μικρὸν ἐπὶ πολλῷ. Πάν-
 τες γὰρ οὗτοι ὅθεν οὐ δεῖ λαμβάνουσι, καὶ ^f ὀπόσον οὐ δεῖ.
 41 Κοινὸν δ' ἐπ' αὐτοῖς ἡ ^g αἰσχροκερδεῖα φαίνεται· πάντες γὰρ
 42 ἔνεκα κέρδους, καὶ τούτου μικροῦ, ὀνειδῇ ὑπομένουσιν. Τοὺς
 γὰρ ^h τὰ μεγάλα μὴ ὅθεν ⁱ δὲ δεῖ λαμβάνοντας, μηδὲ ^k ἃ δεῖ,
^l οὐ λέγομεν ἀνελευθέρους, οἷον τοὺς τυράννους πόλεις πορ-
 θούντας καὶ ἱερὰ συλῶντας, ^m ἀλλὰ πονηροὺς μᾶλλον καὶ ἄσε-
 43 βεῖς καὶ ἀδίκους. Ὁ μέντοι κυβερτῆς καὶ ⁿ ὁ λωποδύτης καὶ
 ὁ ληστής τῶν ἀνελευθέρων ^o εἰσίν· αἰσχροκερδεῖς γάρ. Κέρ-
 δους γὰρ ^p ἔνεκεν ἀμφοτέροι πραγματεύονται καὶ ὀνειδῇ ὑπο-
 μένουσιν, καὶ οἱ μὲν κινδύνους τοὺς μεγίστους ἔνεκα τοῦ λήμ-
 ματος, οἱ δ' ἀπὸ τῶν φίλων κερδαίνουσιν, οἷς δεῖ διδόναι.
 Ἀμφοτέροι ^q δὲ ὅθεν οὐ δεῖ κερδαίνειν βουλόμενοι αἰσχρο-
 44 κερδεῖς, καὶ πᾶσαι δὴ αἱ τοιαῦται λήψεις ἀνελεύθεροι. Εἰ-
 κότως δὲ τῇ ἐλευθεριότητι ἀνελευθερία ἐναντίον λέγεται· μεί-
 ζόν τε γὰρ ^r ἐστὶ κακὸν τῆς ἀσωτίας, καὶ μᾶλλον ἐπὶ ^s ταύ-
 45 τὴν ἀμαρτάνουσιν ^t ἢ κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ἀσωτίαν. Περὶ
 μὲν οὖν ἐλευθεριότητος καὶ τῶν ἀντικειμένων κακιῶν τοσαῦτ'
 εἰρήσθω.

4 ^v Δόξειε δ' αὖ ἀκόλουθον εἶναι καὶ περὶ μεγαλοπρεπείας
 (2) διελθεῖν· δοκεῖ γὰρ καὶ αὕτη περὶ χρήματά τις ^w ἀρετὴ εἶναι.
 Οὐχ ὥσπερ δ' ἡ ἐλευθεριότης διατείνει περὶ πάσας τὰς ἐν
 χρήμασι πράξεις, ἀλλὰ περὶ τὰς δαπανηρὰς μόνον· ^x ἐν τού-
 τοις δ' ὑπερέχει τῆς ἐλευθεριότητος μεγέθει. Καθάπερ ^y γὰρ
 τοῦνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει, ἐν μεγέθει πρέπουσα δαπάνη ἐστίν.

^d ἐργαζόμενοι καὶ πορνοβοσκοὶ L^b.M^b. ^e κατὰ μικρὸν] καὶ τὰ μικρὰ
 H^a.L^b.O^b, καὶ τὰ μικρὸν καὶ K^b. ^f ὀπόσον] ὁπότε K^b. ^g αἰσχροκερδεῖα
 pr. K^b. ^h τὰ om. M^b. ⁱ δὲ om. H^a. ^k ἃ] ἃ οὐ O^b. ^l οὐδὲ H^a.
^m ἀλλὰ om. H^a. ⁿ ὁ ante λωποδύτης om. K^b. ^o εἰσίν om. idem.
^p ἔνεκα H^a.K^b.M^b.O^b. ^q δὲ M^b. ^r κακὸν ἐστὶ K^b.O^b. ^s ταύτης M^b,
 ταῦτα L^b. ^t ἢ οἱ κατὰ pr. K^b. ^v δόξαι H^a.K^b. ^w εἶναι ἀρετὴ M^b.
^x δ' ἐν τούτοις K^b. ^y γὰρ om. L^b.M^b.

Τὸ δὲ μέγεθος πρὸς τι· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ δαπάνημα τριηράρχῳ²
καὶ ἀρχιθεωρῷ. Τὸ πρέπον² δὲ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐν ᾧ καὶ
περὶ³ α'. Ὁ δ' ἐν μικροῖς ἢ ἐν μετρίοις κατ' ἀξίαν δαπανῶν³
οὐ λέγεται μεγαλοπρεπής, οἷον⁴ τὸ

πολλάκι⁵ δόσκειν⁶ ἀλήτη·

ἀλλ' ὁ ἐν μεγάλοις⁷ οὕτως. Ὁ μὲν⁸ γὰρ μεγαλοπρεπής
ἐλευθέριος, ὁ δ' ἐλευθέριος οὐθὲν μᾶλλον μεγαλοπρεπής. Τῆς⁹
τοιαύτης δ' ἕξως ἢ μὲν ἔλλειψις μικροπρέπεια καλεῖται, ἢ
δ' ὑπερβολὴ βανανσία καὶ ἀπειροκαλία καὶ ὅσαι τοιαῦται,
οὐχ ὑπερβάλλουσιν τῷ μεγέθει περὶ α' δεῖ, ἀλλ' ἐν οἷς οὐ
δεῖ¹⁰ καὶ ὥς οὐ δεῖ λαμπρυνόμεναι· ὕστερον¹¹ δὲ περὶ αὐτῶν
ἐροῦμεν. Ὁ δὲ μεγαλοπρεπής ἐπιστήμονι ἔοικεν· τὸ πρέπον¹²
γὰρ δύναται θεωρῆσαι καὶ δαπανῆσαι μεγάλα¹³ ἐμμελῶς. Ὡς-6
περ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, ἢ ἕξις ταῖς ἐνεργείαις ὀρίζεται, καὶ
ὧν ἐστίν. Αἱ δὲ τοῦ μεγαλοπρεποῦς δαπάναι μεγάλαι καὶ
πρέπουσαι. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἔργα· οὕτω γὰρ ἔσται μέγα
δαπάνημα καὶ πρέπον τῷ ἔργῳ. Ὡς τε τὸ μὲν ἔργον τῆς
δαπάνης ἄξιον¹⁴ δεῖ εἶναι, τὴν δὲ δαπάνην τοῦ ἔργου, ἢ καὶ
ὑπερβάλλειν. Ἐδανήσει δὲ τὰ τοιαῦτα ὁ μεγαλοπρεπής¹⁵
τοῦ καλοῦ ἕνεκα· κοινὸν γὰρ τοῦτο ταῖς ἀρεταῖς. Καὶ ἔτι¹⁶
ἡδέως καὶ¹⁷ προεκτικῶς· ἢ γὰρ ἀκριβολογία μικροπρεπές.
Καὶ πῶς κάλλιστον καὶ πρεπωδέστατον, σκέψαιτ' ἀν μάλ-9
λον ἢ¹⁸ πόσου καὶ¹⁹ πῶς ἐλαχίστον. Ἀναγκαῖον²⁰ δὲ καὶ ἐλευ-10
θέριον τὸν μεγαλοπρεπῆ εἶναι· καὶ γὰρ ὁ ἐλευθέριος δαπα-
νήσει α' δεῖ καὶ ὥς δεῖ. Ἐν τούτοις δὲ²¹ τὸ μέγα τοῦ μεγα-
λοπρεποῦς, οἷον μέγεθος, περὶ²² ταῦτα τῆς ἐλευθεριότητος
οὔσης, καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης δαπάνης τὸ ἔργον ποιήσει μεγαλο-
πρεπέστερον. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ κτήματος καὶ ἔργου·

² δὲ Mb. ³ α' Kb.Lb.Mb. ⁴ b τὸ om. Mb. ⁵ c δώσει Mb. ⁶ d ἀλήτη
Ha.Kb. ⁷ e οὗτος Ha.Kb.Lb.Ob. ⁸ f γὰρ om. Ha.Mb. ⁹ g καὶ ὥς οὐ δεῖ
om. Kb. ¹⁰ h δὲ περὶ] δ' ὑπέρ Kb.Ob. ¹¹ i ἐπιμελῶς Mb. ¹² k δεῖν
Kb.Lb.Mb. ¹³ l δαπανήσκει δὲ Ha. ¹⁴ m προεκτικῶς Mb. ¹⁵ n πόσον Mb.
¹⁶ o πῶς δι' ἐλαχίστου Lb. ¹⁷ p δὲ Ha. ¹⁸ q τὸ μέγα om. Ha. ¹⁹ r ταῦτα Ha;
ceteri ταῦτα.

κτῆμα μὲν ^ς γὰρ τὸ πλείστον ^τ ἄξιον τιμιώτατον, οἷον χρυσός, ἔργον δὲ τὸ μέγα καὶ καλόν. Τοῦ γὰρ τοιούτου ἡ θεωρία θαυμαστή, τὸ δὲ μεγαλοπρεπὲς θαυμαστόν. Καὶ ἔστιν
5 ¹¹ ἔργον ἡ ἀρετὴ μεγαλοπρέπεια ἐν μεγέθει. Ἔστι δὲ τῶν δαπανημάτων, οἷα λέγομεν ^ω τὰ τίμια, οἷον τὰ ^χ περὶ θεοὺς ἡ ἀναθήματα καὶ κατασκευαὶ καὶ θυσίαι, ὁμοίως δὲ καὶ ^z ὅσα περὶ πᾶν τὸ δαιμόνιον, καὶ ὅσα πρὸς τὸ κοινὸν εὐφιλοτίμητά ἐστιν, οἷον εἴ που χορηγεῖν ^a οἴονται δεῖν λαμπρῶς ἢ τριη-
12 ραρχεῖν ἢ καὶ ἐστιῶν τὴν πόλιν. Ἐν ἅπασιν δ' ὥσπερ εἴρηται, καὶ πρὸς τὸν πράττοντα ἀναφέρεται τὸ τίς ὢν καὶ τίνων ὑπαρχόντων· ἄξια γὰρ ^b δεῖ τούτων εἶναι, καὶ μὴ μόνον
13 τῷ ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ ποιῶντι ^c πρέπειν. Διὸ πένης μὲν οὐκ ἂν εἴη μεγαλοπρεπής· οὐ γὰρ ἔστιν ἀφ' ὧν πολλὰ δαπανήσῃ πρεπόντως· ὁ δ' ἐπιχειρῶν ἡλίθιος· παρὰ τὴν ἀξίαν
14 γὰρ καὶ τὸ δέον, κατ' ἀρετὴν δὲ τὸ ὀρθῶς. Πρέπει δὲ καὶ οἷς ^d τὰ τοιαῦτα προϋπάρχει δι' αὐτῶν ἢ ^d διὰ τῶν προγόνων ἢ ὧν αὐτοῖς μέτεστιν, καὶ τοῖς εὐγενέσι καὶ τοῖς ἐνδόξοις καὶ ὅσα τοιαῦτα· πάντα γὰρ ταῦτα μέγεθος ἔχει καὶ ἀξίωμα.
15 Μάλιστα μὲν οὖν τοιοῦτος ὁ μεγαλοπρεπής, καὶ ἐν ^e τοῖς τοιοῦτοις δαπανήμασιν ἡ μεγαλοπρέπεια, ὥσπερ εἴρηται· μέγιστα γὰρ καὶ ἐντιμώτατα· τῶν ^ς δὲ ἰδίων ὅσα εἰσάπαξ γίνεται, οἷον γάμος καὶ εἴ τι τοιοῦτον, καὶ εἰ περί τι ^h πᾶσα ἡ πόλις σπουδάζει ἢ ⁱ οἱ ἐν ἀξιώματι, καὶ περὶ ξένων δὲ ὑποδοχὰς καὶ ἀποστολάς, καὶ δωρεὰς ^j καὶ ἀντιδωρεάς· οὐ γὰρ εἰς ^k ἑαυτὸν δαπανηρὸς ὁ μεγαλοπρεπής ἀλλ' εἰς τὰ κοινά,
16 τὰ δὲ δῶρα τοῖς ἀναθήμασιν ἔχει τι ὅμοιον. Μεγαλοπρεποῦς δὲ καὶ ^l οἶκον κατασκευάσθαι πρεπόντως τῷ πλούτῳ· κόσμος γάρ τις καὶ οὗτος. Καὶ περὶ ταῦτα μᾶλλον δαπανᾶν

^ς γὰρ ἀρετὴ τὸ Η^a. ^τ ἄξιον καὶ τιμιώτατον Η^a, et corr. K^b. ^ν μεγαλοπρέπεια ἀρετὴ L^b.M^b. ^ω τὰ ante τίμια om. M^b. ^χ περὶ τοὺς θεοὺς Η^a.L^b.M^b. ^υ ἀναίσθητα M^b. ^z ὅσα ante περὶ om. O^b, et pr. K^b. ^a οἴονται δεῖν] οἴον τε K^b. ^b δεῖν M^b. ^c πρέπει L^b. ^d τὰ et διὰ om. K^b.O^b. ^e τοῖς om. Η^a.L^b.O^b. ^f περ om. M^b. ^ς δὲ om. idem. ^h ἢ πᾶσα K^b.O^b. ⁱ οἱ om. M^b. ^j καὶ ἀντιδωρεάς om. K^b.O^b. ^k αὐτὸν L^b.M^b. ^l οἶκον Η^a.

ὅσα πολυχρόνια τῶν ἔργων· κάλλιστα γὰρ ταῦτα. Καὶ ἐν
ἐκάστοις τὸ πρέπον· οὐ γὰρ ^m ταῦτ' ἀρμόζει θεοῖς καὶ ἀν-¹⁷
θρώποις, οὐδ' ἐν ἱερῷ καὶ τάφῳ· καὶ ἐπὶ τῶν δαπανημάτων
ⁿ ἕκαστον μέγα ἐν τῷ γένει, ^o καὶ μεγαλοπρεπέστατον μὲν
τὸ ἐν μεγάλῳ μέγα, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐν τούτοις μέγα. Καὶ ¹⁸
διαφέρει τὸ ἐν τῷ ἔργῳ μέγα τοῦ ἐν τῷ δαπανήματι· σφαῖρα
μὲν ^p γὰρ ἢ λήκυθος ἢ καλλίστη ^q ἔχει μεγαλοπρέπειαν παι-
δικοῦ δώρου, ἢ δὲ τούτου τιμὴ μικρὸν καὶ ^r ἀνελεύθερον. Διὰ ¹⁹
τούτ' ἔστι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ^s ἐν ᾧ ἂν ^t ποιῇ γένει, μεγα-
λοπρεπῶς ποιεῖν· τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐκ εὐπέρβλητον, ^v καὶ
ἔχον κατ' ἀξίαν τοῦ δαπανήματος. Τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μεγα-²⁰
λοπρεπής, ὁ δ' ὑπερβάλλων καὶ βάναντος τῷ παρὰ τὸ δέον ⁶
ἀναλίσκειν ὑπερβάλλει, ὥσπερ εἴρηται. Ἐν γὰρ τοῖς ^w μι-
κροῖς τῶν δαπανημάτων πολλὰ ἀναλίσκει καὶ λαμπρύνεται
παρὰ μέλος, οἷον ἐρανιστὰς γαμικῶς ἐστιῶν, καὶ κωμῳδοῖς
χορηγῶν ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων, ὥσπερ οἱ ^x Με-
γαρεῖς. Καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ποιήσει οὐ τοῦ καλοῦ ἕνεκα,
ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ἐπιδεικνύμενος, καὶ διὰ ^y ταῦτα οἰόμενος
θαυμάζεσθαι, καὶ οὐ ^z μὲν δεῖ πολλὰ ἀναλῶσαι, ὀλίγα ^a δα-
πανῶν, οὐ δ' ὀλίγα, πολλὰ. Ὁ δὲ μικροπρεπής περὶ πάντα ²¹
ἐλλείψει, καὶ τὰ μέγιστα ἀναλώσας ἐν μικρῷ τὸ καλὸν ἀπο-
λεῖ, καὶ ὅ ^{ti} ἂν ποιῇ μέλλων, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν ἐλάχιστον
^b ἀναλῶσαι, καὶ ταῦτ' ὀδυρόμενος, καὶ πάντ' οἰόμενος μείζω
ποιεῖν ἢ δεῖ. Εἰσὶ μὲν οὖν αἱ ἔξεις αὗται κακίαι, οὐ μὴν ²²
ὀνείδη γ' ἐπιφέρουσι διὰ τὸ μήτε βλαβεραὶ ^c τῷ πέλας εἶναι
μήτε λίαν ἀσχήμονες.

Ἡ δὲ μεγαλοψυχία περὶ μεγάλα ^d μὲν καὶ ἐκ τοῦ ὀνό-⁷ (3)
ματος ὅμοιον εἶναι, περὶ ποῖα δ' ἐστὶ πρῶτον λάβωμεν. Δια-²
φέρει δ' οὐθέν τὴν ἔξιν ἢ ^e τὸν κατὰ τὴν ἔξιν σκοπεῖν. Δοκεῖ ³

^m ταῦτ' αὐτὸ H^a. ⁿ ἕκαστον γὰρ μέγα H^a. ^o καὶ om. M^b.
^p γὰρ] γὰρ ἢ καλλίστη K^b.O^b. ^q μεγαλοπρέπειαν ἔχει H^a.K^b.O^b.
^r ἐλεύθερον καὶ διὰ H^a. ^s ἐν] τὸ ἐν M^b. ^t ποιοῖ M^b. ^v καὶ ἔχον]
ὥς ἔχον τὰ M^b. ^w μικροῖς] πολλοῖς M^b. ^x μέγαροι K^b. ^y ταῦτα] τὰ
τοιαῦτα K^b.O^b. ^z μὲν] δὲ M^b. ^a δαπανῶν L^b. ^b ἀναλῶση O^b.
^c τῶν H^a.K^b. ^d μὲν καὶ om. M^b. ^e τὸ L^b, τὰ corr. K^b.

δὲ μεγαλόψυχος εἶναι ὁ μέγνων αὐτὸν ἀξιῶν ἄξιος ὢν· ὁ γὰρ
 μὴ κατ' ἀξίαν αὐτὸ ποιῶν ἡλίθιος, ^ι τῶν δὲ κατ' ἀρετὴν οὐδεὶς
 ἡλίθιος οὐδ' ἀνόητος. Μεγαλόψυχος μὲν οὖν ὁ εἰρημένος.
 4 ^ε Ὁ γὰρ μικρῶν ἄξιος καὶ τούτων ^η ἀξιῶν ἑαυτὸν σῶφρων,
 5 μεγαλόψυχος δ' οὐ· ἐν μεγέθει γὰρ ἡ μεγαλοψυχία, ὥσπερ
 καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι, οἱ μικροὶ δ' ἀστεῖοι καὶ
 6 ^ι σύμμετροι, καλοὶ δ' οὐ. Ὁ δὲ μέγνων ^κ ἑαυτὸν ἀξιῶν ἀνά-
 7 ξιος ὢν χαῦνος· ^λ ὁ δὲ μειζόνων ἢ ἄξιος οὐ πᾶς χαῦνος. Ὁ δ'
 ἐλαττόνων ^μ ἢ ἄξιος ^ν μικρόψυχος, ἐάν τε μέγνων ἐάν τε
 μετρίων, ἐάν τε ^ο καὶ μικρῶν ἄξιος ὢν ^ρ ἐτι ἐλαττόνων ^θ αὐτὸν
 ἀξιοί. Καὶ μάλιστα ἂν δόξειεν ὁ μέγνων ἄξιος· τί γὰρ
 8 ἂν ἐποίει, εἰ μὴ ^ρ τοσούτων ἦν ἄξιος; Ἔστι δὲ ὁ μεγαλό-
 ψυχος τῷ ^ς μὲν μεγέθει ἄκρος, τῷ δὲ ὡς δεῖ μέσος· τοῦ γὰρ
 κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἀξιοί. Οἱ δ' ὑπερβάλλουσι καὶ ἐλλείπουσιν.
 9 Εἰ ^τ δὲ δὴ μέγνων ἑαυτὸν ἀξιοί ἄξιος ὢν, καὶ μάλιστα τῶν
 10 μεγίστων, περὶ ἐν ^υ μάλιστα ἂν εἴη. Ἡ δ' ἀξία λέγεται
 πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀγαθά. Μέγιστον ^ω δὲ τοῦτ' ἂν θείημεν, ὃ
 τοῖς θεοῖς ἀπονέμομεν, ^χ καὶ οὗ μάλιστ' ἐφίενται οἱ ἐν ἀξιώ-
 ματι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἀθλον. Τοιοῦτον δ' ἡ τιμὴ·
 μέγιστον γὰρ δὴ τοῦτο τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. Περὶ τιμᾶς δὲ
 11 καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστιν ὡς δεῖ. Καὶ ἄνευ ^υ δὲ λό-
 γου φαίνονται οἱ μεγαλόψυχοι περὶ τιμὴν εἶναι· τιμῆς γὰρ
 12 μάλισθ' οἱ μέγνοι ἀξιούσιν ἑαυτούς, κατ' ἀξίαν δέ. Ὁ ^z δὲ
 μικρόψυχος ἐλλείπει καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸ τοῦ ^α με-
 13 γαλοψύχου ἀξίωμα. Ὁ δὲ χαῦνος ^β πρὸς ἑαυτὸν μὲν ὑπερ-
 14 βάλλει, οὐ μὴν τὸν ^γ γε μεγαλόψυχον. Ὁ δὲ μεγαλόψυχος,
 εἴπερ τῶν μεγίστων ἄξιος, ^δ ἄριστος ἂν εἴη· μείζονος γὰρ
 αἰὲ ὁ βελτίων ἄξιος, καὶ μεγίστων ὁ ἄριστος. Τὸν ὡς ἀλη-

^ι τῶν—ἡλίθιος om. H^a. ^ε γὰρ] δὲ Mb. ^η ἑαυτὸν ἀξιῶν Mb. ^ι μέ-
 τριοι Mb. ^κ αὐτὸν L^b. Mb. ^λ ὁ—χαῦνος om. H^a, ὁ—ἄξιος om. Mb.
^μ ἢ om. H^a. ^ν μικρόψυχος γὰρ ἐάν Mb. ^ο καὶ post τε om. Mb.
^ρ ἐτι om. K^b. ^θ ἑαυτὸν L^b. Mb. ^ρ τοιούτων H^a. ^ς μὲν om. Mb.
^τ δὲ om. pr. K^b. ^υ ἂν μάλιστα Ob. ^ω δ' ἂν τοῦτο Mb. ^χ καὶ om. H^a.
^υ γ δὲ Mb. ^z δὲ om. K^b. ^α μέγνου L^b. Mb. ^β μὲν πρὸς ἑαυτὸν K^b.
^γ γε om. K^b. Ob. ^δ ἄριστος ἂν εἴη εἴπερ τῶν μεγίστων ἄξιος, καὶ μεγίστων
 L^b, omissis μείζονος γὰρ αἰὲ ὁ βελτίων ἄξιος.

θῶς ἄρα μεγαλόψυχον δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. Καὶ δόξειε ^e δ' ἂν εἶναι μεγαλοψύχον τὸ ἐν ἐκάστη ἀρετῇ μέγα. Οὐδαμῶς τ' ¹⁵ ἂν ἀρμόζοι μεγαλοψύχῳ φεύγειν ^f παρασεῖσαντι, οὐδ' ἀδικεῖν· τίνος γὰρ ἔνεκα πράξει αἰσχροῦ, ^g ὃ οὐθὲν μέγα; Καθ' ἕκαστα δ' ἐπισκοποῦντι πάμπαν ^h γελοῖος ⁱ φαίνοιτ' ἂν ὁ μεγαλόψυχος ^k μὴ ἀγαθὸς ὢν. Οὐκ εἴη δ' ἂν οὐδὲ τιμῆς ἄξιος φαῦλος ὢν· τῆς ἀρετῆς γὰρ ἄθλον ἢ τιμὴ, καὶ ἀπονέμεται τοῖς ἀγαθοῖς. ^l Ἐοικε ^l μὲν οὖν ἡ μεγαλοψυχία οἷον ^m κόσμος ¹⁶ τις εἶναι τῶν ἀρετῶν· μείζους γὰρ αὐτὰς ποιεῖ, καὶ οὐ γίνεται ἄνευ ἐκείνων. Διὰ τοῦτο χαλεπὸν τῇ ἀληθείᾳ μεγαλόψυχον εἶναι· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄνευ καλοκάγαθίας. Μάλιστα ¹⁷ μὲν οὖν περὶ τιμᾶς καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστι, καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μεγάλαις καὶ ὑπὸ τῶν σπουδαίων μετρίως ἡσθήσεται, ὡς τῶν οἰκείων τυγχάνων ἢ καὶ ἐλαττόνων· ἀρετῆς γὰρ παντελοῦς οὐκ ἂν γένοιτο ἄξία τιμὴ· οὐ μὴν ἀλλ' ἀποδέξεται ⁿ γε τῷ μὴ ἔχειν αὐτοὺς μείζω αὐτῷ ἀπονέμειν. Τῆς δὲ παρὰ τῶν τυχόντων καὶ ἐπὶ μικροῖς πάμπαν ὀλιγορήσει· οὐ γὰρ τούτων ἄξιος. Ὅμοίως δὲ καὶ ἀτιμίας· οὐ γὰρ ⁿ ἔσται δικαίως περὶ αὐτόν. Μάλιστα μὲν οὖν ἐστίν, ὥσπερ εἴρηται, ¹⁸ ὁ μεγαλόψυχος περὶ τιμᾶς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ πλούτου καὶ δυναστείας καὶ πάσαν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν μετρίως ἔξει, ὅπως ἂν γίνηται, καὶ οὐτ' εὐτυχῶν περιχαρὴς ἔσται οὐτ' ἀτυχῶν περίλυπος. Οὐδὲ γὰρ περὶ τιμὴν οὕτως ἔχει ὡς μέγιστον ὢν. Αἱ γὰρ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστὶν αἰρετά· οἱ γοῦν ἔχοντες αὐτὰ τιμᾶσθαι δι' αὐτῶν βούλονται. Ὡς οὖν καὶ ἡ τιμὴ μικρόν ἐστι, τούτῳ καὶ τᾶλλα. Διὸ ὑπερόπται δοκοῦσιν εἶναι. Δοκεῖ δὲ καὶ τὰ εὐτυχήματα ¹⁹ 8 συμβάλλεσθαι πρὸς μεγαλοψυχίαν. Οἱ γὰρ ^p εὐγενεῖς ἀξιούνται τιμῆς καὶ οἱ δυναστεύοντες ἢ ^q οἱ πλουτοῦντες· ἐν ὑπεροχῇ γὰρ, τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπερέχον πᾶν ἐντιμότερον. Διὸ

^e δ' ἂν om. K^b.Ob, ἂν om. Ha.L^b.M^b. ^f παραπείσαντι οὐδ' ἀδικεῖ M^b. ^g ὃ γ' οὐθὲν Ob. ^h γελοῖον pr. K^b. ⁱ φανοιτ' Ha. ^k μὴ ἀγαθός om. Ha.N^b. ^l μὲν om. L^b.M^b. ^m κάλλος τι M^b. ⁿ ἐστι δίκαιος Ha. οὐ δὲ L^b. ^p εὐγενεῖς καὶ ἀξιούνται Ha.N^b. ^q οἱ post ἢ om. K^b.M^b.

καὶ ^ττὰ τοιαῦτα μεγαλοψυχότερους ποιεῖ· τιμῶνται γὰρ
 20 ὑπὸ τινῶν. Κατ' ἀλήθειαν δ' ὁ ἀγαθὸς μόνος ^ςτιμητέος·
 ᾧ δ' ἄμφω ὑπάρχει, μᾶλλον ἀξιοῦται τιμῆς. Οἱ δ' ἄνευ ἀρε-
 τῆς τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ἔχοντες οὔτε δικαίως ^εἑαυτοὺς μεγά-
 λων ἀξιοῦσιν οὔτε ὀρθῶς μεγαλόψυχοι λέγονται· ἄνευ γὰρ
 21 ἀρετῆς παντελοῦς οὐκ ἔστι ταῦτα. Ὑπερόπται δὲ καὶ ὑβρι-
 σται καὶ ^{οἱ}οἱ τὰ τοιαῦτα ἔχοντες ^ωἀγαθὰ γίγνονται. Ἄνευ
 γὰρ ἀρετῆς οὐ ῥάδιον φέρειν ἐμμελῶς τὰ εὐτυχήματα· οὐ
 δυνάμενοι δὲ φέρειν καὶ οἰόμενοι τῶν ἄλλων ὑπερέχειν ἐκείνων
 μὲν καταφρονοῦσιν, αὐτοὶ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι πράττουσιν.
 Μιμοῦνται γὰρ τὸν μεγαλόψυχον οὐχ ὅμοιοι ὄντες, τοῦτο
 δὲ δρῶσιν ἐν οἷς δύνανται· τὰ μὲν οὖν κατ' ἀρετὴν οὐ πράτ-
 22 τουσιν, καταφρονοῦσι δὲ τῶν ἄλλων. ^οὉ δὲ μεγαλόψυχος
 δικαίως καταφρονεῖ (δοξάζει γὰρ ἀληθῶς), οἱ δὲ πολλοὶ τυ-
 23 χόντως. Οὐκ ἔστι δὲ ὁ μικροκίνδυνος ^{οὐδὲ} φιλοκίνδυνος διὰ
 τὸ ὀλίγα τιμᾶν, μεγαλοκίνδυνος ^αδέ, καὶ ὅταν κινδυνεύη,
 24 ἡ ἀφειδῆς τοῦ βίου ὥς οὐκ ἄξιον ὂν πάντως ζῆν. Καὶ ^{οἷος}
 εὖ ποιεῖν, εὐεργετούμενος δ' αἰσχύνεται· τὸ μὲν γὰρ ὑπερ-
 έχοντος, τὸ δ' ὑπερεχομένου. Καὶ ἀντευεργετικὸς πλείονων
 οὕτω ^αγὰρ ^επροσοφλήσει ὁ ὑπάρξας καὶ ἔσται εὖ πεπονητός.
 25 Δοκοῦσι δὲ καὶ μνημονεύειν οὓς ἂν ποιήσωσιν εὖ, ὧν δ' ἂν
 πάθωσιν οὗ· ἐλάττων γὰρ ὁ παθὼν ^εεὖ τοῦ ποιήσαντος, βού-
 λεται δ' ὑπερέχειν. Καὶ τὰ μὲν ἡδέως ἀκούει, τὰ δ' ἀηδῶς·
 διὸ καὶ τὴν Θέτιν οὐ λέγειν τὰς εὐεργεσίας τῇ Δίῃ· οὐδ' οἱ
 26 Λάκωνες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἂ ^ςπεπόνθεσαν εὖ. Με-
 γαλοψύχου δὲ ^ακαὶ τὸ μηθενὸς δεῖσθαι ἢ ^ιμόγισ, ὑπηρετεῖν
 δὲ προθύμως, καὶ ^κπρὸς μὲν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ εὐτυχίαις
^ιμέγαν εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς μέσους μέτριον· τῶν μὲν γὰρ

^τ τὰ om. H^a.N^b. ^ς τιμητός M^b. ^ε αὐτοὺς μεγάλων K^b, μεγάλων
 ἑαυτοὺς M^b. ^{οἱ} οἱ add. K^b. ^ω ἀγαθοὶ O^b, κακὰ γρ. L^b. ^ο δὲ] ὁ μὲν
 γὰρ K^b. ^ο πυκνοκίνδυνος H^a.L^b.M^b.O^b. ^{οὐδὲ} φιλοκίνδυνος om.
 pr. K^b. ^α δέ] γὰρ M^b. ^β ἀφειδήσει H^a.L^b.M^b. ^{οἷος} τ' εὖ M^b.
^α γὰρ] γὰρ οἱ K^b. ^ε προσωφλήσειεν M^b. ^ε τοῦ εὖ L^b.M^b. ^ς ἐπέ-
 πόνθεσαν H^a.N^b, ἐπεπόνθεισαν L^b, πεπόνθασιν K^b. ^α καὶ om. M^b.
^ι μόλις K^b. ^κ πρὸς τοὺς μὲν ἀξιώματι H^a. ^ι μέγα H^a, omissio εἶναι.

ὑπερέχειν χαλεπὸν καὶ σεμνόν, τῶν δὲ ῥάδιον, καὶ ^m ἐν ἐκεί-
 νοις ⁿ μὲν σεμνύνεσθαι οὐκ ἀγεννές, ἐν δὲ τοῖς ταπεινοῖς φορ-
 τικόν, ὥσπερ εἰς τοὺς ^o ἀσθενεῖς ἰσχυρίζεσθαι. Καὶ εἰς τὰ ²⁷
 ἔντιμα μὴ ἰέναι, ἢ οὐ πρωτεύουσιν ἄλλοι· καὶ ἀργὸν εἶναι καὶ
 ῥμελλητὴν ἀλλ' ἢ ὅπου τιμὴ μεγάλη ἢ ἔργον, καὶ ὀλίγων
 μὲν πρακτικόν, μεγάλων δὲ καὶ ὀνομαστῶν. Ἄναγκαῖον δὲ ²⁸
^q καὶ φανερόμισον εἶναι καὶ φανερόφιλον· τὸ γὰρ λανθάνειν
 φοβούμενον. ^r Καὶ μέλειν τῆς ἀληθείας μᾶλλον ἢ τῆς δόξης,
 καὶ λέγειν καὶ πράττειν φανερώς· ^s παρρησιαστῆς γὰρ διὰ
 τὸ καταφρονεῖν. Διὸ καὶ ἀληθευτικός, πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰ-
 ρωνεῖαν· ^t εἴρωνα δὲ πρὸς τοὺς πολλούς. Καὶ πρὸς ἄλλον ²⁹
 μὴ δύνασθαι ζῆν ἀλλ' ἢ ^v πρὸς φίλον· δουλικὸν γάρ, διὸ
^w καὶ πάντες οἱ κόλακες θητικοὶ καὶ οἱ ταπεινοὶ κόλακες.
 Οὐδὲ θαυμαστικός· οὐθὲν γὰρ μέγα αὐτῷ ἐστίν. Οὐδὲ μνη- ³⁰
 σίκακος· ^x οὐ γὰρ μεγαλοψύχου τὸ ἀπομνημονεύειν, ἄλλως
 τε καὶ ^y κακά, ἀλλὰ μᾶλλον παροράν. Οὐδ' ἀνθρωπολόγος· ³¹
 οὔτε γὰρ περὶ αὐτοῦ ἐρεῖ οὔτε περὶ ἐτέρου· οὔτε γὰρ ἵνα
 ἐπαινῇται μέλει αὐτῷ οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται, οὐδ' αὖ
 ἐπαινετικός ἐστίν· διόπερ οὐδὲ κακολόγος, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν,
 εἰ μὴ δι' ὕβριν. Καὶ ^z περὶ ἀναγκαίων ἢ μικρῶν ἥκιστα ὀλο- ³²

^m ἐπ' K^b.O^b. ⁿ μὲν om. M^b. ^o ἀσθενεῖς μὴ ἰσχυρίζεσθαι M^b.
^p μελλητὴν H^a.L^b.M^b.O^b. ^q καὶ ante φανερόμισον om. M^b. ^r καὶ
 μέλλειν N^b.O^b, ἀμέλει 2113, ἀμελεῖν K^b. ^s παρρησιαστῆς—ἀληθευτικός
 γρ. 1856; παρρησιαστῆς γὰρ διὰ τὸ καταφρονητικὸς εἶναι, καταφρονητικὸς
 δὲ διὸ παρρησιαστικός corr. K^b. cum Oxoniensi coll. corp. Chr. et
 Parisiensibus 1852 et 2023 et γρ. 2113; παρρησιαστικός γὰρ διὰ τὸ
 καταφρονητικὸς εἶναι καὶ ἀληθευτικός corr. H^a; παρρησιαστικός γάρ. διὸ
 καταφρονητικός δέ. διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός 1856; παρρησια-
 στικός γάρ. διὸ (διὸ καὶ M^b. et 1417) καταφρονητικός. καταφρονητικός δέ,
 διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός L^b.M^b. et 1417; καταφρονητικοῦ γάρ.
 διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός corr. 1855; καταφρονητικός γάρ. διὸ
 καταφρονητικός καὶ ἀληθευτικός pr. H^a; καταφρονητικοῦ γάρ (δὲ 2114, δὲ
 γάρ 2024)· διὸ παρρησιαστικός. καὶ (καὶ om. O^b. et 2024 et 2114)
 παρρησιαστικοῦ δέ (γάρ 1855). διὸ καταφρονητικός καὶ (καὶ om. N^b.)
 ἀληθευτικός N^b.O^b. 1855 2024 2114; καταφρονητικοῦ γάρ. παρρησι-
 αστοῦ γάρ. διὸ παρρησιαστικός δὲ διὰ τὸ καταφρονητικὸς εἶναι καὶ ἀληθευ-
 τικός pr. K^b. ^t εἴρωνα N^b: ceteri εἴρωνεῖα. ^v πρὸς om. K^b.O^b.
^w καὶ om. M^b. ^x οὐ] οὐδὲ L^b.M^b. ^y καλὰ M^b. ^z περὶ μὴ ἀναγ-
 καίων M^b.

φυρτικός καὶ δεητικός· σπουδάζοντος γὰρ οὕτως ἔχειν περὶ
 33 ταῦτα. Καὶ οἷος κεκτῆσθαι μᾶλλον τὰ καλὰ καὶ ἄκαρπα
 34 τῶν καρπίμων καὶ ὠφελίμων· αὐτάρκους γὰρ μᾶλλον. Καὶ
 κίνησις δὲ βραδεῖα τοῦ μεγαλοψύχου δοκεῖ εἶναι, καὶ φωνὴ
 βαρεῖα, καὶ λέξις στάσιμος· οὐ γὰρ ^aσπενστικός ^bὁ περὶ
 ὀλίγα σπουδάζων, οὐδὲ σύντονος ὁ μὴθὲν μέγα οἰόμενος· ἢ δ'
 ὀξυφωνία καὶ ἡ ταχυτῆς διὰ τούτων. Τοιοῦτος μὲν ^cοὖν ὁ
 9 35 μεγαλόψυχος, ὁ δ' ἑλλείπων μικρόψυχος, ὁ δ' ὑπερβάλλων
 χαῦνος. Οὐ κακοὶ μὲν οὖν δοκοῦσιν εἶναι οὐδ' οὗτοι· ^dοὐ γὰρ
 κακοποιοὶ εἰσιν· ἡμαρτημένοι δέ. Ὁ μὲν γὰρ μικρόψυχος
 ἄξιός ὢν ἀγαθῶν ἑαυτὸν ἀποστερεῖ ὢν ^eἄξιός ἐστι, καὶ ἔοικε
 κακὸν ἔχειν τι ἐκ τοῦ μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 ἀγνοεῖν δ' ἑαυτόν· ὠρέγεται γὰρ ἂν ὢν ἄξιος ἦν, ἀγαθῶν
 γε ὄντων. Οὐ μὲν ἡλίθιοί γε ^fοἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν εἶναι,
 ἀλλὰ μᾶλλον ^gὀκηροί. Ἡ τοιαύτη ^hδὲ δόξα δοκεῖ καὶ
 χείρους ποιεῖν· ἕκαστοι γὰρ ἐφίενται τῶν κατ' ἀξίαν, ἀφί-
 στανται δὲ καὶ τῶν πράξεων τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμά-
 36 των ὡς ἀνάξιοι ὄντες, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. Οἱ
 δὲ χαῖνοι ⁱἡλίθιοι καὶ ^kἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες, καὶ ταῦτ' ἐπι-
 φανῶς· ^lὡς γὰρ ἄξιοι ὄντες τοῖς ἐντίμοις ^mἐπιχειροῦσιν,
 εἶτα ἐξελέγχονται· καὶ ἐσθῆτι κοσμοῦνται καὶ σχήματι καὶ
 τοῖς τοιούτοις, καὶ βούλονται τὰ ⁿεὐτυχήματα φανερά εἶναι
 αὐτῶν, καὶ λέγουσι περὶ αὐτῶν ὡς διὰ τούτων τιμηθησόμενοι.
 37 Ἀντιτίθεται δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἡ μικροψυχία μᾶλλον τῆς
 χαυνότητος· καὶ γὰρ γίγνεται μᾶλλον καὶ ^oχείρόν ἐστιν.
 38 Ἡ μὲν οὖν μεγαλοψυχία ^pπερὶ τιμὴν ἐστὶ μεγάλην, ὥσπερ
 εἴρηται.
 10 Ἐοικε δὲ ^qκαὶ περὶ ταύτην εἶναι ἀρετὴ τις, καθάπερ ἐν
 (4) τοῖς πρώτοις ἐλέχθη, ^rἢ δόξειεν ἂν παραπλησίως ἔχειν πρὸς

^a πενστικός L^b. ^b ὁ om. K^b. ^c οὖν om. M^b. ^d οὐ γὰρ] οὐδὲ
 γὰρ H^a. M^b. ^e ἐστὶν ἄξιος L^b. M^b. ^f οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν] οὗτοι δοκοῦ-
 σιν M^b, δοκοῦσιν οὗτοι L^b. ^g νοεροί L^b. M^b. ^h δέ] γε K^b. ⁱ ἡλίθιοι
 om. K^b. ^k αὐτοὺς K^b. ^l ὡς] οὐ K^b. ^m ἐπιχαίρουσιν M^b. ⁿ εὐτυ-
 χήματα καὶ φανερά K^b. ^o χείρων L^b. M^b. ^p παρὰ H^a. ^q καὶ om. M^b.
^r ἢ N^b.

τὴν μεγαλοψυχίαν ὥσπερ καὶ ἡ ἐλευθεριότης πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἀμφω γὰρ αὗται τοῦ μὲν μεγάλου ἀφεστᾶσι, περὶ δὲ τὰ μέτρια καὶ ^s τὰ μικρὰ διατιθέασιν ^t ἡμᾶς ὥς δεῖ. Ὡσπερ δ' ἐν λήψει καὶ δόσει χρημάτων μεσότης ἐστὶ καὶ ² ὑπερβολὴ ^v τε καὶ ἔλλειψις, οὕτω καὶ ἐν ^w τιμῇ ὀρέξει τὸ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἥττον, καὶ τὸ ὅθεν δεῖ καὶ ὥς δεῖ. Τὸν ³ γὰρ φιλότιμον ψέγομεν ὥς ^x καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ὅθεν οὐ δεῖ ^y τῆς τιμῆς ἐφίεμενον, τὸν ^z τε ἀφιλότιμον ὥς οὐδ' ἐπὶ τοῖς καλοῖς προαιρούμενον τιμᾶσθαι. ^a Ἔστι δ' ὅτε τὸν ⁴ φιλότιμον ἐπαινοῦμεν ὥς ἀνδρώδη καὶ φιλόκαλον, τὸν δὲ ἀφιλότιμον ὥς μέτριον καὶ σώφρονα, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πρώτοις εἶπομεν. Δῆλον δ' ὅτι ^b πλεοναχῶς τοῦ φιλοτοιοῦτου λεγομένου οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ^c αἰεὶ φέρομεν τὸν φιλότιμον, ἀλλ' ἐπαινοῦντες μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί, ψέγοντες δ' ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ δεῖ. Ἀνωνύμου δ' οὔσης τῆς μεσότητος, ὥς ἐρήμης ἔοικεν ἀμφισβητεῖν τὰ ἄκρα· ἐν οἷς δ' ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις, καὶ τὸ μέσον. Ὀρέγονται ^d δὲ τιμῇ ⁵ καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἥττον, ἐστὶ ^e δ' ὅτε καὶ ὥς δεῖ ἐπαινεῖται ^f γοῦν ἡ ἕξις ^g αὕτη, μεσότης οὕσα περὶ τιμὴν ^h ἀνώνυμος. Φαίνεται δὲ πρὸς μὲν τὴν φιλοτιμίαν ἀφιλοτιμία, πρὸς δὲ τὴν ἀφιλοτιμίαν φιλοτιμία, πρὸς ἀμφοτέρα ⁱ δὲ ^k ἀμφοτέρᾳ πως. Ἔοικε δὲ τοῦτ' εἶναι καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. Ἀν- ⁶ τικεῖσθαι δ' ἐνταῦθ' οἱ ἄκροι φαίνονται διὰ τὸ μὴ ὠνομάσθαι ^l τὸν μέσον.

Πραότης δ' ἐστὶ ^m μὲν μεσότης περὶ ὀργάς, ἀνωνύμου δ' ^{II} ὄντος τοῦ μέσου, σχεδὸν ⁿ δὲ καὶ τῶν ἄκρων, ἐπὶ ^o τὸν μέσον (5) τὴν πραότητα φέρομεν, πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀποκλίνουσιν, ἀνώνυμον οὔσαν. Ἡ δ' ὑπερβολὴ ὀργιλότης ^p τις λέγοιτ' ἄν. ²

^s τὰ post καὶ om. K^b.Ob. ^t ἡμᾶς om. H^a. ^v τε om. L^b.M^b.
^w τιμῇ καὶ ὀρέξει K^b. ^x καὶ post ὥς om. H^a.K^b.N^b.Ob. ^y τῆς om. M^b. ^z δὲ M^b. ^a ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸν M^b, ἔτι δὲ τὸν K^b. ^b πολλαχῶς H^a. ^c φέρομεν αἰεὶ H^a.K^b.N^b.Ob. ^d δὲ τῆς τιμῆς K^b.Ob. ^e δ' ὅτε] δ' ἥδη H^a, ἥδη N^b, δὴ K^b.L^b.Ob. ^f δ' οὖν K^b.Ob, οὖν καὶ L^b, μὲν καὶ M^b. ^g αὕτη] ἡ ὥς δεῖ αὕτη Ob. ^h ἀνώνυμον H^a. ⁱ δέ] δὲ ἡ K^b. ^k ἀμφοτέρων M^b. ^l τὸν] τὸ L^b.M^b. ^m μὲν om. K^b.L^b.M^b.
ⁿ δὲ om. M^b. ^o τὸ K^b.L^b.M^b.N^b.Ob. ^p τις om. L^b.

Τὸ μὲν γὰρ πάθος ἔστιν ὀργή, τὰ δ' ἐμποιοῦντα πολλὰ καὶ
 3 διαφέροντα. Ὁ μὲν οὖν ἐφ' οἷς δεῖ ^τ καὶ οἷς δεῖ ὀργιζόμενος,
 ἔτι δὲ ^ς καὶ ^τ ὥς δεῖ καὶ ὅτε καὶ ὅσον χρόνον, ἐπαινεῖται.
^ν πρᾶος δὴ οὗτος ἂν εἴη, ^ω εἴπερ ἡ πραότης ἐπαινεῖται. Βού-
 λεται γὰρ ὁ πρᾶος ἀτάραχος εἶναι καὶ μὴ ἄγεσθαι ὑπὸ τοῦ
 πάθους, ἀλλ' ^ς ὥς ἂν ὁ λόγος ^γ τάξῃ, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτοις
 4 καὶ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον χαλεπαίνειν. Ἀμαρτάνειν δὲ δοκεῖ
 μᾶλλον ^ς ἐπὶ τὴν ἔλλειψιν· οὐ γὰρ τιμωρητικὸς ὁ πρᾶος,
 5 ἀλλὰ μᾶλλον συγγνωμονικός. Ἡ δ' ἔλλειψις, εἴτ' ^α ἀορ-
 γησία τίς ἐστίν· εἴθ' ὅτι δὴ ποτε, ψέγεται. Οἱ γὰρ μὴ
 ὀργιζόμενοι ἐφ' οἷς δεῖ ἡλίθιοι δοκοῦσιν εἶναι, καὶ ^β οἱ μὴ ὥς
 6 δεῖ μὴδ' ὅτε μὴδ' οἷς δεῖ· δοκεῖ γὰρ οὐκ αἰσθάνεσθαι οὐδὲ
 λυπεῖσθαι, μὴ ὀργιζόμενός τε οὐκ εἶναι ἀμυντικός. Τὸ δὲ
 προπηλακιζόμενον ἀνέχεσθαι καὶ τοὺς οἰκείους περιορᾶν ἀν-
 7 δραποδῶδες. Ἡ δ' ὑπερβολὴ κατὰ πάντα μὲν γίνεται· καὶ
 γὰρ οἷς οὐ δεῖ, ^ς καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ
^δ θάττον, καὶ πλείω χρόνον· οὐ μὴν ἅπαντά γε τῷ αὐτῷ
^ς ὑπάρχει. Οὐ γὰρ ἂν δύναιτ' εἶναι· τὸ γὰρ κακὸν καὶ ἑαυτὸ
 8 ἀπόλλυσι, καὶν ὀλόκληρον ἢ, ἀφόρητον ^ς γίνεται. Οἱ μὲν
^ς οὖν ὀργίλοι ταχέως μὲν ὀργίζονται καὶ οἷς οὐ δεῖ καὶ ἐφ'
 οἷς οὐ δεῖ καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, παύονται δὲ ταχέως· ὁ καὶ βέλ-
 τιστον ἔχουσιν. Συμβαίνει δ' αὐτοῖς τοῦτο, ὅτι οὐ κατέ-
 χουσι τὴν ὀργὴν ἀλλ' ^β ἀνταποδιδόασιν ἢ φανεροὶ εἰσι διὰ
 9 τὴν ὀξύτητα, εἴτ' ἀποπαύονται. Ὑπερβολὴ δ' εἰσὶν οἱ ἀκρό-
 χολοὶ ὀξεῖς καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλοι καὶ ἐπὶ ^ι παντί· ὅθεν καὶ
 10 τοῦνομα. Οἱ δὲ ^κ πικροὶ δυσδιάλυτοι, καὶ πολὺν χρόνον
^ι ὀργίζονται· κατέχουσι γὰρ τὸν θυμόν. Παῦλα δὲ γίνεται,
 ὅταν ^μ ἀνταποδιδῶ· ἡ γὰρ τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς, ἡδονὴν

ἡ ὀργὴ ἐστίν Lb. ^τ καὶ οἷς] καὶ ὥς Mb. ^ς καὶ om. Kb, Ob. ^τ ὥς] οἷς Mb. ^ν πρᾶος—ἐπαινεῖται om. Ha, Mb. ^ω ἡπερ Kb. ^ς ὥς] ἢ Nb, ἢ Ha. ^γ τάξῃ Mb. ^ς περὶ Mb. ^α ἀοργησία Ha, Nb. ^β οἱ om. Kb. ^ς καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ om. Kb. ^δ θάττον ἢ καὶ Kb, Ob. ^ς ὑπάρχειν Ha. ^ς γίνηται Kb. ^ς οὖν om. Ob. ^β ἀποδιδόασιν Kb, Ob. ^ι παντός Ha. ^κ μικροὶ Kb. ^ι ὀργίλοι Kb, ὀργίλοι Ob. ^μ ἀποδιδῶ Mb, Ob.

ἀντὶ ⁿ τῆς λύπης ἐμποιοῦσα. Τούτου δὲ μὴ γινομένου τὸ
 βάρος ἔχουσιν· διὰ γὰρ τὸ μὴ ἐπιφανὲς εἶναι οὐδὲ συμπεῖθει
 αὐτοὺς οὐδεῖς, ἐν αὐτῷ δὲ πέψαι τὴν ὀργὴν χρόνου δεῖ. Εἰσὶ
 δ' οἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς ὀχληρότατοι καὶ ^ο τοῖς μάλιστα φί-
 λοις. Χαλεποὺς ^p δὲ λέγομεν τοὺς ἐφ' οἷς τε μὴ δεῖ χαλε- 11
 παίνοντας καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ πλείω χρόνον, καὶ μὴ διαλ-
 λαττομένους ἄνευ τιμωρίας ^q ἢ κολάσεως. Τῇ πραότητι δὲ 12
 μᾶλλον τὴν ὑπερβολὴν ἀντιτίθεμεν· καὶ γὰρ μᾶλλον γίνε-
 ται· ἀνθρωπικώτερον γὰρ ^r τὸ τιμωρεῖσθαι. Καὶ πρὸς τὸ
 συμβιοῦν οἱ χαλεποὶ χεῖρους. ^ο Ο δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον 13
 εἴρηται, καὶ ἐκ τῶν λεγομένων δηλόν· οὐ γὰρ ῥάδιον ^s διορί-
 σαι τὸ πῶς καὶ τίσι καὶ ἐπὶ ποίοις καὶ πόσον χρόνον ὀρ-
 γιστέον, καὶ ^t τὸ μέχρι τίνος ὀρθῶς ποιεῖ τις ἢ ἀμαρτάνει.
^ο Μὲν γὰρ μικρὸν παρεκβαίνων οὐ ψέγεται, ^v οὔτ' ἐπὶ τὸ
 μᾶλλον οὔτ' ἐπὶ τὸ ἥττον· ἐνίοτε ^w γὰρ τοὺς ἐλλείποντας
 ἐπαινοῦμεν καὶ πράους φαμέν, καὶ τοὺς χαλεπαίνοντας ἀν-
 δρώδεις ὡς δυναμένους ἄρχειν. ^ο Ο δὲ πόσον καὶ πῶς ^x πα-
 ρεκβαίνων ψεκτός, οὐ ῥάδιον τῷ λόγῳ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ
 τοῖς καθ' ἕκαστα καὶ τῇ αἰσθήσει ἡ κρίσις. Ἀλλὰ τό γε 14
 ὕποσούτον δηλόν, ὅτι ἡ μὲν μέση ἔξις ἐπαινετή, καθ' ἣν οἷς
 δεῖ ὀργιζόμεθα καὶ ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὡς δεῖ καὶ πάντα τὰ τοι-
 αῦτα, αἱ δ' ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις ψεκταί, καὶ ἐπὶ μικρὸν
 μὲν γινόμεναι ἡρέμα, ἐπὶ πλέον δὲ μᾶλλον, ἐπὶ πολὺ δὲ
 σφόδρα. Δηλόν οὖν ὅτι τῆς μέσης ἕξεως ἀνθεκτέον. Αἱ μὲν 15
 οὖν περὶ τὴν ὀργὴν ἕξεις εἰρήσθωσαν.

Ἐν δὲ ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῷ ^z συζῆν καὶ λόγων καὶ πρα- 12
 γμάτων κοινωνεῖν οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι, οἱ πάντα (6)
 πρὸς ἡδονὴν ἐπαινοῦντες καὶ οὐθὲν ἀντιτείνοντες, ἀλλ' οἰόμε-
 νοι δεῖν ἄλυποι τοῖς ἐντυγχάνουσιν εἶναι· οἱ δ' ἐξ ἐναντίας ^z
 τούτοις πρὸς πάντα ^a ἀντιτείνοντες καὶ ^b τοῦ λυπεῖν οὐδ'

ⁿ τῆς post ἀντὶ om. H^a.M^b. ^ο τοῖς om. H^a. ^p δὲ] τε L^b. ^q ἢ]
 ἢ καὶ K^b.N^b. ^r τὸ] μᾶλλον τὸ H^a.N^b. ^s διαχωρῆσαι H^a. ^t τὸ
 om. H^a.N^b. ^v οὐδ' M^b. ^w γὰρ] δὲ καὶ M^b. ^x παρειαβαίνων K^b.
 γ τοιοῦτον H^a.L^b.M^b.N^b.O^b. ^z ζῆν M^b. ^a ἀντιτυποῦντες H^a.N^b.
^b τὸ L^b.

3 ὁτιοῦν φροντίζοντες δύσκολοι καὶ δυσέριδες καλοῦνται. ^νΟτι
 μὲν οὖν αἱ εἰρημέναι ἔξεις ψεκταί εἰσιν, οὐκ ἄδηλον, καὶ ὅτι ἡ
 μέση τούτων ἐπαινετή, καθ' ἣν ἀποδέχεται ἃ δεῖ ^ε καὶ ὡς δεῖ,
 4 ὁμοίως δὲ καὶ δυσχερανεῖ. ^νΟνομα δ' ^δ οὐκ ἀποδέδοται αὐτῇ
 τι, ἔοικε δὲ μάλιστα φιλία· ^ε τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ κατὰ
 τὴν μέσσην ἔξιν οἶον βουλόμεθα ^ι λέγειν τὸν ἐπικεῖν φίλον,
 5 τὸ στέργειν προσλαβόντα. Διαφέρει δὲ τῆς φιλίας, ὅτι
^ς ἄνευ πάθους ἐστὶ καὶ τοῦ στέργειν οἷς ὁμιλεῖ· οὐ γὰρ ^η τῷ
 φιλεῖν ἢ ^ι ἐχθαίρειν ἀποδέχεται ἕκαστα ὡς δεῖ, ἀλλὰ τῷ
^κ τοιοῦτος εἶναι. ^ι Ὀμοίως γὰρ πρὸς ἀγνώπτας καὶ γνωρί-
 μους καὶ ^ι συνήθεις καὶ ἀσυνήθεις ^μ αὐτὸ ποιήσει, πλὴν ^ν καὶ
 ἐν ^ο ἐκάστοις ^ρ ὡς ἀρμόζει· οὐ γὰρ ὁμοίως προσήκει συνηθῶν
 6 καὶ ὁθνεῖων φροντίζειν, οὐδ' αὖ λυπεῖν. Καθόλου μὲν οὖν
 εἴρηται ὅτι ὡς δεῖ ὁμιλήσει, ἀναφέρων δὲ πρὸς τὸ καλὸν καὶ
 τὸ συμφέρον στοχάσεται τοῦ μὴ λυπεῖν ^η ἢ ^ρ συνηδύνειν.
 7 Ἐοικε μὲν γὰρ περὶ ἡδονᾶς καὶ λύπας ^ς εἶναι τὰς ἐν ταῖς
 ὁμιλίαις γινομένας, τούτων δ' ὅσας μὲν αὐτῷ ἐστὶ μὴ καλὸν
 ἢ βλαβερόν συνηδύνειν, δυσχερανεῖ, καὶ προαιρήσεται λυπεῖν.
 Κὰν τῷ ποιοῦντι δ' ἀσχημοσύνην φέρη, καὶ ταύτην μὴ μι-
 κράν, ἢ βλάβην, ^ι ἢ δ' ἐναντίωσις μικρὰν λύπην, οὐκ ἀποδέ-
 8 ξεται ^ν ἀλλὰ δυσχερανεῖ. ^ω Διαφερόντως δ' ὁμιλήσει τοῖς
 ἐν ἀξιώμασι καὶ τοῖς τυχούσι, καὶ μᾶλλον ^κ ἢ ἡπτον γνωρί-
 μοις, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ ^γ τὰς ἄλλας διαφοράς, ἐκάστοις
 ἀπονέμων τὸ πρέπον, καὶ καθ' αὐτὸ μὲν αἰρούμενος τὸ συνη-
 δύνειν, λυπεῖν δ' εὐλαβούμενος, τοῖς δ' ἀποβαίνουσιν, ἐὰν ἢ
^z μείζω, συνεπόμενος, λέγω ^α δὲ τῷ καλῷ καὶ τῷ συμφέροντι.
 Καὶ ἡδονῆς δ' ἕνεκα τῆς εἰσαυθις ^β μεγάλης μικρὰ λυπήσει.

^ε καὶ ὡς δεῖ ὁμοίως δὲ om. K^b. ^δ αὐτῇ τι οὐκ ἀποδέδοται L^b, οὐκ
 ἀποδίδοται αὐτῇ τι H^a, K^b, N^b. ^ε τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ M^b. ^ι λέγειν
 om. H^a. ^ς ἄνευ τοῦ πάθους H^a, N^b. ^η τῷ τὸ H^a. ^ι ἐχθαίρειν K^b,
 ἐχθαίνειν M^b: ceteri ἐχθαίνειν. ^κ τοιοῦτον H^a. ^ι συνήθης καὶ ἀσυνή-
 θης H^a, καὶ ἀσυνήθεις om. K^b. ^μ αὐτῷ N^b. ^ν καὶ om. H^a. ^ο ἐκά-
 στου H^a. ^ρ ὡς om. M^b. ^η ἢ ἢ μὴ L^b. ^ρ συνήδειν K^b, L^b. ^ς εἶναι
 om. H^a. ^ι εἰ δ' ἐναντίωσιν M^b. ^ν ἀλλ' ἃ δυσχερανεῖ H^a. ^ω δια-
 φερόντως διαφώρως δ' K^b. ^κ ἢ ἢ καὶ H^a. ^γ τὰς om. M^b. ^z μείζων
 K^b. ^α δὴ L^b. ^β μεγάλης om. K^b.

Ὁ μὲν οὖν μέσος τοιοῦτός ἐστιν, οὐκ ὠνόμασται δέ, τοῦ δὲ ⁹
^εσυνηδύνοντος ὁ μὲν τοῦ ἡδὺς εἶναι στοχαζόμενος μὴ δι'
^δἄλλο τι ἄρεσκος, ὁ δ' ὅπως ^εὠφέλειά τις αὐτῷ γίγνηται
εἰς χρήματα καὶ ὅσα διὰ χρημάτων, κόλαξ· ὁ δὲ πᾶσι δυσχε-
ραίνων εἴρηται ὅτι δύσκολος καὶ δύσερις. Ἀντικεῖσθαι δὲ
φαίνεται τὰ ἄκρα ἑαυτοῖς διὰ τὸ ἀνώνυμον εἶναι τὸ μέσον.

Περὶ ^ετὰ αὐτὰ δὲ σχεδόν ἐστι καὶ ἡ τῆς ἀλαζονείας ¹³
μεσότης· ἀνώνυμος δὲ ^εκαὶ ^hαὕτη. Οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὰς (7)
τοιαύτας ἐπελθεῖν· μᾶλλον τε γὰρ ⁱἂν εἰδείημεν τὰ περὶ τὸ
ἡθος, καθ' ^kἕκαστον διελθόντες, καὶ μεσότητος εἶναι τὰς ἀρε-
τὰς πιστεύσαιμεν ἂν, ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχον συνιδόντες. Ἐν
¹δὴ τῷ συζῆν οἱ μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμιλοῦντες εἴρη-
νται, περὶ δὲ τῶν ἀληθευόντων τε καὶ ψευδομένων ^mεῖπωμεν
ὁμοίως ἐν λόγοις καὶ πράξεσι καὶ τῷ προσποιήματι. Δοκεῖ ²
ⁿδὴ ὁ μὲν ἀλαζὼν προσποιητικὸς τῶν ἐνδόξων εἶναι καὶ μὴ
ὑπαρχόντων καὶ μειζόνων ἢ ὑπάρχει, ὁ δὲ εἴρων ἀνάπαλιν ³
ἀρνεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα ἢ ἐλάττω ποιεῖν, ὁ δὲ μέσος αὐθὲ- ⁴
καστός τις ὢν ἀληθευτικὸς καὶ τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ, τὰ
ὑπάρχοντα ὁμολογῶν εἶναι περὶ αὐτόν, καὶ οὔτε μείζω οὔτε
ἐλάττω. Ἔστι δὲ τούτων ^oἕκαστα καὶ ἕνεκά τινος ποιεῖν καὶ ⁵
μυθεῖν. Ἐκαστος δ' οἷός ἐστι, τοιαῦτα φλέγει καὶ πράττει
καὶ οὔτω ζῇ, εἰ μὴ τινος ἕνεκα πράττη. Καθ' ^qαὐτὸ δὲ ⁶
τὸ μὲν ψεῦδος φαῦλον καὶ ψεκτόν, τὸ δ' ἀληθὲς καλὸν καὶ
ἐπαινετόν. Οὔτω ^rδὲ καὶ ὁ μὲν ἀληθευτικὸς μέσος ὢν ἐπαι-
νετός, οἱ δὲ ψευδόμενοι ἀμφότεροι μὲν ψεκτοί, μᾶλλον δ' ὁ
ἀλαζὼν. Περὶ ἐκατέρου δ' εἰπωμεν, πρότερον δὲ περὶ ^sτοῦ
ἀληθευτικοῦ. Οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐν ταῖς ὁμολογίαις ἀληθεύον- ⁷
τος λέγομεν, οὐδ' ὅσα εἰς ἀδικίαν ἢ δικαιοσύνην συντείνει (ἄλ-
λης γὰρ ἂν εἴη ταυτ' ἀρετῆς), ἀλλ' ἐν οἷς μυθεὶς τοιούτου
^tδιαφέροντος καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν βίῳ ἀληθεύει τῷ τὴν ^vἔξιν

^εσυνήδοντος H^a. ^δτι ἄλλο H^a, K^b, N^b, Ob. ^ετις ὠφέλεια K^b, Ob.
^εταῦτα M^b. ^εκαὶ om. H^a. ^hαὕτη L^b, M^b. ⁱἂν om. H^a. ^kἕκαστα
L^b, M^b. ¹δὲ M^b. ^mεῖπωμεν L^b. ⁿδὲ L^b, M^b. ^oἕκαστος K^b.
^pπράττει καὶ λέγει L^b, M^b. ^qἑαυτὸ H^a, N^b. ^rδὲ om. K^b. ^sτοῦ
om. L^b, Ob. ^tφέροντα H^a. ^vτάξιν M^b.

8 τοιοῦτος εἶναι. Δόξειε δ' ἂν ^ω ὁ τοιοῦτος ἐπιεικὴς εἶναι. Ὁ
 γὰρ φιλαλήθης, καὶ ἐν οἷς μὴ ^x διαφέρει ὕληθεύων, ἀληθεύσει
 καὶ ἐν οἷς διαφέρει ἔτι μᾶλλον. ^z ὥς γὰρ αἰσχροὺς τὸ ^a ψεῦδος
 εὐλαβήσεται, ὃ γε ^b καὶ καθ' ^c αὐτὸ ^d ἠὲ λαβεῖτο· ὁ δὲ τοιοῦ-
 9 τος ἐπαινετός. Ἐπὶ τὸ ἔλαττον δὲ μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς
 ἀποκλίνει· ἐμμελέστερον γὰρ φαίνεται διὰ τὸ ἐπαχθεῖς τὰς
 10 ὑπερβολὰς εἶναι. Ὁ δὲ μείζω τῶν ὑπαρχόντων προσποιού-
 μενος μηθενὸς ἕνεκα φαύλω μὲν ὅμοιος (οὐ γὰρ ἂν ἔχαιρε
 11 τῷ ψεύδει), μάταιος δὲ φαίνεται μᾶλλον ἢ κακός. Εἰ δ'
 ἕνεκά τινος, ὁ μὲν δόξης ἢ τιμῆς οὐ λίαν ψεκτός, ὥς ^e ὁ
 ἀλαζών, ὁ δὲ ἀργυρίου, ἢ ὅσα εἰς ἀργύριον, ἀσχημονέστερος.
 12 Οὐκ ἐν τῇ δυνάμει δ' ἐστὶν ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει·
 κατὰ τὴν ἔξιν γὰρ καὶ ^f τῷ ἑτοιμόσδε ^h εἶναι ἀλαζών ἐστίν,
 ὥσπερ καὶ ψεύστης ὁ μὲν τῷ ψεύδει αὐτῷ χαίρων, ὁ δὲ δόξης
 13 ὀρεγόμενος ἢ κέρδους. Οἱ μὲν οὖν δόξης χάριν ἀλαζονευό-
 μενοι τὰ τοιαῦτα προσποιούνται ἐφ' οἷς ἔπαινος ἢ εὐδαιμο-
 νισμός, οἱ δὲ κέρδους, ⁱ ὧν καὶ ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῖς πέλας καὶ
^k ^α ¹ διαλαθεῖν ἐστὶ μὴ ὄντα, οἷον ^m μάντιν σοφὸν ἢ ἱατρὸν.
ⁿ Διὰ τοῦτο οἱ πλείστοι προσποιούνται ^ο τὰ τοιαῦτα καὶ
 14 ἀλαζονεύονται· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ εἰρημένα. Οἱ δ' εἴρω-
 νες ἐπὶ τὸ ἔλαττον ^p λέγοντες χαριέστεροι μὲν τὰ ἡθὴ φαί-
 νονται· οὐ γὰρ κέρδους ἕνεκα δοκοῦσι λέγειν, ἀλλὰ φεύγον-
 τες τὸ ^q ὀγκηρόν· μάλιστα δὲ καὶ οὗτοι τὰ ἔνδοξα ἀπαρνούν-
 15 ται, οἷον καὶ Σωκράτης ἐποίει. Οἱ δὲ ^r καὶ τὰ μικρὰ καὶ
^s τὰ ^t φανερά προσποιούμενοι ^v βαυκοπανούργοι λέγονται καὶ

^ω ἐπιεικὴς εἶναι ὁ τοιοῦτος Mb. ^x διαφέρει Kb. ^y ἀληθεύων—
 διαφέρει om. Ha.Nb. ^z ὥς] οὗ Lb.Mb. ^a κέρδος Mb. ^b καὶ
 om. Mb. ^c αὐτὸν Kb, αὐτὸν Ha.Nb. ^d εὐλαβεῖτο Lb, εὐλαβεῖται
 pr. Kb. ^e ὁ post ὥς om. Mb. ^f τὸ Kb. ^g ποιοὺς Ha.Mb.Ob.
^h εἶναι om. Ha. ⁱ ὧν καὶ] ἢ δι' ὧν καὶ Mb, ὧν ἢ δι' Kb. ^k ^α] δι'
^α Ha.Mb, om. Kb. ¹ διαλαθεῖν Lb. ^m μάντιν σοφὸν ἱατρὸν Kb, μάντιν
 ἢ ἱατρὸν σοφόν Ob, ἱατρὸν ἢ μάντιν σοφόν Ha.Nb. ⁿ διὰ τοῦτο om. Kb.
^ο τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Kb.Ob. ^p λέγοντες om. Ha. ^q ὀγκηρόν Kb.
^r καὶ post δὲ om. Kb. ^s τὰ alterum om. Kb.Ob. ^t φανερά μὴ προσ-
 ποιούμενοι Ha.Nb. ^v καυκοπανούργοι Ob, βλακοπανούργοι corr. Nb,
 βανασποπανούργοι Mb.

^w εὐκαταφρόνητοί εἰσιν. Καὶ ἐνίοτε ἀλαζονεία φαίνεται, οἷον ἡ τῶν Λακώνων ἐσθής· καὶ γὰρ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ λίαν ἔλλειψις ἀλαζονικόν. Οἱ δὲ μετρίως χρώμενοι τῇ εἰρωνείᾳ καὶ 16 περὶ τὰ μὴ λίαν ἐμποδῶν καὶ φανερὰ εἰρωνευόμενοι χαρίεντες ^x φαίνονται. Ἀντικείμεθα δ' ὁ ἀλαζὼν φαίνεται τῷ ἀληθεύ- 17 τικῷ· χείρων γάρ.

Οὔσης δὲ ^y καὶ ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ, καὶ ^z ἐν ταύτῃ 14 διαγωγῇ μετὰ ^a παιδιᾶς, δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα ^b εἶναι ὁμιλία (8) τις ἐμμελής, καὶ οἷα δεῖ λέγειν καὶ ὥς, ὁμοίως δὲ καὶ ἀκούειν. Διοίσει δὲ καὶ ^c τὸ ἐν ^d τοιούτοις λέγειν ἢ ^e τοιούτων ἀκούειν. Δῆλον ^f δ' ὥς ^g καὶ περὶ ταῦτ' ἐστὶν ὑπερβολὴ τε καὶ ἔλλει- 2 ψις τοῦ μέσου. Οἱ μὲν οὖν τῷ γελοίῳ ὑπερβάλλοντες βω- 3 μολόχοι δοκοῦσιν εἶναι καὶ φορτικοί, γλιχόμενοι πάντως τοῦ γελοίου, καὶ μᾶλλον στοχαζόμενοι τοῦ γέλωτα ποιῆσαι ἢ τοῦ λέγειν εὐσχήμονα καὶ μὴ λυπεῖν τὸν σκωπτόμενον· οἱ δὲ μήτ' αὐτοὶ ^h ἂν εἰπόντες μηθὲν γελοῖον τοῖς τε λέγουσι δυσ- χεραίνοντες ⁱ ἄγριοι καὶ σκληροὶ δοκοῦσιν εἶναι. Οἱ δ' ἐμ- μελῶς παίζοντες εὐτράπελοι προσαγορεύονται, οἷον εὐτρο- ποι· τοῦ γὰρ ἥθους αἱ τοιαῦται ^k δοκοῦσι κινήσεις εἶναι, ὥσπερ δὲ τὰ σώματα ἐκ τῶν κινήσεων ^l κρίνεται, οὕτω καὶ τὰ ἥθη. Ἐπιπολάζοντος δὲ τοῦ γελοίου, καὶ τῶν πλείστων 4 χαιρόντων τῇ παιδιᾷ καὶ τῷ σκώπτειν μᾶλλον ἢ δεῖ, ^m καὶ οἱ βωμολόχοι εὐτράπελοι προσαγορεύονται ὥς χαρίεντες. Ὅτι δὲ διαφέρουσι, ⁿ καὶ οὐ μικρόν, ^o ἐκ τῶν εἰρημένων δηλον. Τῇ 5 μέσῃ δ' ἔξει οἰκεῖον καὶ ἡ ἐπιδεξιότης ἐστίν· τοῦ δ' ἐπιδεξίου ^p ἐστὶ τοιαῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν οἷα τῷ ἐπιεικεῖ καὶ ^q ἐλευ- θερίῳ ἀρμόττει· ἔστι γάρ τινα πρέποντα τῷ τοιούτῳ ^r λέ- γειν ἐν παιδιᾷ μέρει καὶ ἀκούειν, καὶ ἡ τοῦ ^s ἐλευθερίου παι-

^w εὐκαταφρονήτοτεροι K^b.Ob. ^x φαίνονται καὶ ἀντικείμεθα K^b.Ob. ^y καὶ post δὲ om. M^b. ^z ἐν ταύτῃ om. H^a. ^a παιδείας K^b. ^b ὁμιλία τις εἶναι L^b.M^b. ^c τῷ H^a.N^b. ^d τοσούτοις M^b, τούτοις L^b. ^e τοῦ- των Ob. ^f δ' om. K^b.M^b. ^g καὶ post ὥς om. M^b. ^h εἰπόντες ἂν L^b.M^b. ⁱ ἄγριοι K^b. ^k κινήσεις δοκοῦσιν L^b. ^l κρίνονται M^b. ^m καὶ ante οἱ om. M^b. ⁿ καὶ om. M^b. ^o ἐκ] καὶ ἐκ K^b.Ob. ^p ἐστὶ om. H^a. ^q ἐλευθέρῳ H^a.L^b.M^b. ^r λέγειν τῷ τοιούτῳ Ob. ^s ἐλευ- θέρου H^a.K^b.N^b.

διὰ διαφέρει τῆς τοῦ ἀνδραποδώδους, καὶ ^t αὐ τοῦ πεπαιδευ-
6 μένου καὶ ἀπαιδύτου. ^ι Ἴδοι δ' ἂν τις καὶ ἐκ τῶν κωμωδιῶν
τῶν παλαιῶν καὶ τῶν καινῶν· τοῖς μὲν γὰρ ἦν γελοῖον ἢ
αἰσχρολογία, τοῖς δὲ μᾶλλον ἢ ὑπόνοια· διαφέρει δ' οὐ μικρὸν
7 ταῦτα πρὸς εὐσχημοσύνην. Πότερον οὖν τὸν εὐ σκώπτοντα
ὀριστέον τῷ λέγειν ^v ἂ πρέπει ^w ἐλευθερίῳ, ἢ τῷ μὴ λυπεῖν
τὸν ἀκούοντα, ἢ ^x καὶ ^y τέρπειν; ^ι Ἡ καὶ τό γε τοιοῦτον
8 ἀόριστον; ^z Ἄλλο γὰρ ἄλλῳ μισητόν ^a τε καὶ ἡδύ. Τοιαῦτα
δὲ καὶ ^b ἀκούσεται· ἂ γὰρ ὑπομένει ἀκούων, ^c ταῦτα καὶ ποιεῖν
9 δοκεῖ. ^d Οὐ δὴ πᾶν ποιήσει· τὸ γὰρ σκῶμμα λαιδόρημά τί
ἐστίν, οἱ δὲ νομοθέται ἕνια λαιδορεῖν κωλύουσιν· ἔδει δ' ἴσως
10 καὶ σκώπτειν. ^e Ὁ δὴ χαρίεις καὶ ^e ἐλευθέριος οὕτως ἔξει, οἷον
νόμος ὦν ἑαυτῷ. Τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μέσος ἐστίν, εἴτ' ἐπι-
δέξιος εἴτ' εὐτράπελος λέγεται. ^f Ὁ δὲ βωμολόχος ^f ἥττων
ἐστὶ τοῦ γελοίου, καὶ οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ^g τῶν ^h ἄλλων ἀπε-
χόμενος, ⁱ εἰ γέλωτα ποιήσει, καὶ ^k τοιαῦτα λέγων ὦν οὐθὲν
^l ἂν εἴποι ὁ χαρίεις, ἕνια δ' ^m οὐδ' ἂν ἀκούσαι. ^ο Ὁ δ' ἄγριος
εἰς τὰς τοιαύτας ὁμιλίας ἀχρεῖος· οὐθὲν γὰρ συμβαλλόμενος
11 πᾶσι ⁿ δυσχεραίνει. Δοκεῖ ^ο δὲ ἡ ἀνάπανσις καὶ ἡ παιδιὰ ἐν
12 τῷ βίῳ εἶναι ^p ἀναγκαῖον. ^q Τρεῖς οὖν αἱ εἰρημέναι ἐν τῷ
βίῳ μεσότητες, εἰςὶ δὲ πᾶσαι περὶ λόγων τινῶν καὶ πράξεων
κοινωνίαν. Διαφέρουσι δ' ὅτι ἡ μὲν περὶ ^r ἀλήθειάν ἐστιν,
αἱ δὲ περὶ τὸ ἡδύ. Τῶν δὲ περὶ τὴν ἡδονὴν ἢ μὲν ἐν ταῖς
παιδιαῖς, ^s ἢ δ' ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἄλλον βίον ὁμιλίαις.

15 Περὶ δὲ αἰδοῦς ὥς τινος ἀρετῆς οὐ προσήκει λέγειν· πάθει
(9) γὰρ μᾶλλον ἔοικεν ἢ ἔξει. Ὀρίζεται ^t γοῦν φόβος τις
² ἀδοξίας, ^v ἀποτελεῖται δὲ τῷ περὶ τὰ δεινὰ φόβῳ παραπλή-

^t αὐ τοῦ] αἱ τοῦ L^b, τοῦ N^b, O^b, om. H^a, K^b. ^v ἂ πρέπει] μὴ ἀπρεπῇ
K^b, μὴ ἂ πρέπει H^a. ^w ἐλευθέρῳ L^b, M^b. ^x καὶ om. L^b. ^y λεί-
πειν H^a. ^z ἄλλω γὰρ ἄλλο H^a, N^b. ^a γε N^b. ^b ἀκούεται K^b.
^c τοιαῦτα H^a. ^d οὐ γὰρ πᾶν ποιῆσαι H^a, N^b. ^e ἐλεύθερος H^a, L^b, M^b.
^f ἥττων H^a, M^b. ^g τῶν om. H^a, M^b. ^h ἄλλων—καὶ om. N^b. ⁱ εἰς
M^b. ^k ταῦτα K^b. ^l ἂν post εἴποι H^a, K^b, N^b, om. M^b. ^m οὐδ'
om. M^b. ⁿ δυσχεραίνει H^a, M^b. ^ο δὲ καὶ ἡ H^a, N^b. ^p ἀναγκαῖα
H^a, K^b. ^q τρεῖς μὲν οὖν M^b. ^r ἀληθείας H^a. ^s ἢ δ' ἐν ταῖς] αἱ δὲ K^b.
^t οὖν K^b, O^b. ^v ἀποτελεῖται τε O^b, καὶ ἀποτελεῖται K^b.

σιον· ^wἐρυθραίνονται γὰρ οἱ αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ τὸν θάνατον φοβούμενοι ὠχρίῳσιν. Σωματικά δὴ φαίνεται πως εἶναι ἀμφοτέρω, ὅπερ δοκεῖ πάθους μᾶλλον ἢ ἔξωθεν εἶναι. Οὐ πάσῃ ³ δ' ἡλικίᾳ τὸ πάθος ἀρμόζει, ἀλλὰ τῇ νέᾳ· οἴομεθα γὰρ δεῖν τοὺς τηλικούτους αἰδήμονας εἶναι διὰ τὸ ^xπάθει ζῶντας πολλὰ ἀμαρτάνειν, ὑπὸ τῆς αἰδοῦς δὲ κωλύεσθαι. Καὶ ἐπαινούμεν τῶν μὲν νέων τοὺς αἰδήμονας, ^yπρεσβύτερον δ' οὐδεὶς ἂν ἐπαινέσειεν ὅτι αἰσχυνηλός· οὐθὲν ^zγὰρ οἴομεθα δεῖν αὐτὸν πράττειν ἐφ' οἷς ἐστὶν αἰσχύνῃ. Οὐδὲ γὰρ ἐπιεικοὺς ⁴ ἐστὶν ἡ αἰσχύνῃ, ^aεἴπερ γίγνεται ἐπὶ τοῖς φαύλοις· οὐ γὰρ πρακτέον τὰ τοιαῦτα. Εἰ δ' ἐστὶ τὰ μὲν κατ' ἀλήθειαν ⁵ αἰσχυρὰ τὰ δὲ κατὰ δόξαν, οὐθὲν διαφέρει· οὐδέτερα ^bγὰρ πρακτέα, ὥστ' οὐκ αἰσχυντέον. Φαύλου δὲ καὶ τὸ εἶναι τοι- ⁶ οῦτον οἶον πράττειν τι τῶν αἰσχυρῶν. Τὸ δ' οὕτως ἔχειν ^cὥστ' εἰ πράξειέ τι τῶν τοιούτων αἰσχύνεσθαι, καὶ διὰ τοῦτ' οἶεσθαι ἐπιεικῇ εἶναι, ἄτοπον· ἐπὶ τοῖς ἐκουσίοις γὰρ ἡ αἰδώς, ἐκὼν δὲ ^dὁ ἐπιεικὴς οὐδέποτε πράξει τὰ φαῦλα. Εἴη δ' ἂν ⁷ ἡ αἰδώς ἐξ ὑποθέσεως ἐπιεικής· εἰ ^eγὰρ ^fπράξει, αἰσχύνοιτ' ἂν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο περὶ τὰς ἀρετάς. ⁸ Εἰ δ' ἡ ἀναισχυν- τία φαῦλον καὶ τὸ μὴ αἰδεῖσθαι τὰ αἰσχυρὰ πράττειν, ^hοὐθὲν μᾶλλον ⁱτὸ ^kτοιαῦτα πράττοντα αἰσχύνεσθαι ἐπιεικές. Οὐκ ⁸ ἔστι δ' ^lοὐδ' ἡ ἐγκράτεια ἀρετή, ἀλλὰ τις μικτή· δειχθήσε- ται δὲ περὶ αὐτῆς ^mἐν τοῖς ὕστερον. Νῦν δὲ περὶ δικαιοσύ- νης εἴπωμεν.

Ε.

Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον, περὶ ποίας τε τυγχάνουσιν οὔσαι πράξεις, καὶ ποία μεσότης ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ τὸ δίκαιον τίνων μέσον. ¹Ἡ δὲ σκέψις ἡμῶν ⁿἔστω ² κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον τοῖς προειρημένοις. ³Ὅρωμεν δὴ

^w ἐρυθαίνονται K^b.N^b. ^x πάθος H^a. ^y πρεσβύτερος H^a. ^z γὰρ] δὲ M^b. ^a ἡπερ M^b. ^b γὰρ] δὲ H^a.N^b. ^c ὥστε πράξει K^b.N^b, ὥστ' εἰ πράξει H^a. ^d ὁ om. M^b. ^e γὰρ om. K^b. ^f πράξει M^b, πράξει H^a.O^b. ^g εἰ δ' ἡ] ἡ δὲ M^b. ^h οὐθὲν γε μᾶλλον H^a.N^b. ⁱ τὸν K^b.L^b. ^k ταῦτα L^b.M^b, τὰ τοιαῦτα K^b. ^l οὐδ' om. M^b. ^m ἐν τοῖς om. H^a. ⁿ ἐστὶν M^b.

πάντας τὴν τοιαύτην ἔξιν βουλομένους λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς πρακτικοὶ τῶν δικαίων εἰσὶ καὶ ἀφ' ἧς δικαιοπραγοῦσι καὶ βούλονται τὰ δίκαια· ὁ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι καὶ βούλονται τὰ ἄδिका. Διὸ καὶ 4 ἡμῖν πρῶτον ὡς ἐν τύπῳ ὑποκείσθω ταῦτα. Ῥοῦδὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον ἐπὶ τε τῶν ἐπιστημῶν ⁹ καὶ δυνάμεων καὶ ἐπὶ τῶν ἔξεων. Δύναμις μὲν γὰρ καὶ ἐπιστήμη δοκεῖ τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ εἶναι, ἔξις δ' ἢ ἐναντία τῶν ἐναντίων οὐ, οἶον ¹ ἀπὸ τῆς ὑγείας οὐ πράττεται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ ὑγιεινὰ μόνον· λέγομεν ² γὰρ ὑγιεινῶς βαδίζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς ἂν 5 ³ ὁ ὑγιαίνων. Πολλάκις μὲν οὖν γνωρίζεται ἢ ἐναντία ἔξις ἀπὸ τῆς ἐναντίας, πολλάκις δὲ αἱ ἔξεις ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων· εἰάν τε γὰρ ἢ εὐεξία ἢ φανερά, καὶ ἢ καχεξία φανερά γίνεται, καὶ ἐκ τῶν εὐεκτικῶν ἢ εὐεξία ⁴ καὶ ἐκ ταύτης τὰ εὐεκτικά. Εἰ γὰρ ἐστὶν ἢ εὐεξία πυκνότης σαρκός, ἀνάγκη καὶ τὴν καχεξίαν εἶναι ⁵ μανότητα σαρκὸς καὶ τὸ εὐεκτικὸν ⁶ τὸ ποιητικὸν 6 πυκνότητος ἐν σαρκί. Ἀκολουθεῖ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰάν θάτερα πλεοναχῶς λέγεται, καὶ θάτερα πλεοναχῶς λέγε- 2 7 σθαι, οἶον εἰ τὸ ⁷ δίκαιον, καὶ τὸ ἄδικον. Ὑποεῖκε δὲ πλεονα- χῶς λέγεσθαι ἢ ⁸ δικαιοσύνη καὶ ἢ ἀδικία, ἀλλὰ διὰ τὸ σύν- εγγυς εἶναι τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῶν ⁹ λανθάνει καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πόρρω δὴλῃ μᾶλλον· ἢ γὰρ διαφορὰ πολλή ¹⁰ ἢ κατὰ τὴν ιδέαν, οἶον ὅτι καλεῖται ¹¹ κλείς ¹² ὁμωνύμως ἢ τε ὑπὸ τὸν 8 αὐχένα τῶν ζώων καὶ ἢ τὰς θύρας κλείουσιν. Εἰλήφθω δὴ ὁ ἄδικος ποσαχῶς λέγεται. Δοκεῖ δὲ ὁ ¹³ τε παράνομος ἄδικος εἶναι καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ¹⁴ ὁ ἄνιστος, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ὁ δίκαιος ἔσται ὁ ¹⁵ τε νόμιμος καὶ ¹⁶ ὁ ἴσος. Τὸ ¹⁷ μὲν δίκαιον ἄρα τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἴσον, τὸ ¹⁸ δ' ἄδικον τὸ παράνομον καὶ

ο τὸν—ἄδिका om. K^b. Ῥ οὔτε K^b, οὐ M^b. ⁹ καὶ τῶν δυνάμεων H^a N^b. ¹ ἀπὸ—πράττεται] ἢ αὐτὴ εἶναι M^b. ² γὰρ τὸ ὑγιεινῶς M^b. ³ ὁ om. M^b. ⁴ καὶ—εὐεκτικά om. M^b. ⁵ σαρκὸς μανότητα M^b. ⁶ τὸ post εὐεκτικὸν om. M^b. ⁷ ἄδικον καὶ ἢ ἀδικία K^b, δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον καὶ ἢ ἀδικία L^b. ⁸ ἀδικία καὶ ἢ δικαιοσύνη M^b. ⁹ λανθάνειν M^b. ¹⁰ ἢ om. L^b. ¹¹ κλείς K^b, L^b. ¹² ὁμωνύμως K^b. ¹³ τε N^b. ¹⁴ ὁ ἄνιστος] ἄδικος K^b. ¹⁵ ὁ om. K^b. ¹⁶ μὲν om. L^b. ¹⁷ δ' om. K^b.

τὸ ἄνισον. Ἐπεὶ ^k δὲ ^l καὶ πλεονέκτης ὁ ἄδικος, περὶ τὰγαθὰ ⁹
^m ἔσται, οὐ πάντα, ἀλλὰ περὶ ὅσα ⁿ εὐτυχία καὶ ἀτυχία, ἃ
ἐστὶ μὲν ἀπλῶς αἰεὶ ἀγαθὰ, τινὲς δ' οὐκ αἰεὶ. Οἱ δ' ἄνθρωποι
ταῦτα εὗχονται καὶ διώκουσιν· δεῖ δ' οὐ, ἀλλ' εὖχεσθαι μὲν
τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ αὐτοῖς ἀγαθὰ εἶναι, αἰρεῖσθαι δὲ τὰ
αὐτοῖς ἀγαθὰ. Ὁ δ' ἄδικος οὐκ αἰεὶ τὸ πλεόν αἰρεῖται, ὁ ἀλλὰ ¹⁰
καὶ τὸ ἔλαττον ἐπὶ τῶν ἀπλῶς κακῶν· ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ
ῥμείον κακὸν ἀγαθόν πως εἶναι, ⁹ τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔστιν ἡ πλε-
ονεξία, διὰ τοῦτο δοκεῖ πλεονέκτης εἶναι. Ἔστι δ' ἄνισος· ¹¹
τοῦτο γὰρ περιέχει καὶ ^s κοινόν. Ἐπεὶ δ' ὁ παράνομος ἄδι- ¹² ³
κος ἦν ὁ δὲ νόμιμος δίκαιος, δῆλον ὅτι πάντα τὰ νόμιμά ^t ἐστὶ
πως δίκαια· ^v τά τε γὰρ ὠρισμένα ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς νό-
μιμά ἐστι, καὶ ἕκαστον τούτων δίκαιον εἶναι φαμέν. Οἱ δὲ ¹³
νόμοι ἀγορεύουσι περὶ ἀπάντων, στοχαζόμενοι ἢ τοῦ κοινῇ
συμφέροντος πᾶσιν ἢ τοῖς ἀρίστοις ἢ τοῖς κυρίοις, ^x κατ'
ἀρετὴν ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον τοιοῦτον· ὥστε ἓνα μὲν
τρόπον δίκαια λέγομεν τὰ ποιητικὰ καὶ φυλακτικὰ ^y τῆς εὐ-
δαιμονίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ. Προσ- ¹⁴
τάττει δ' ὁ νόμος καὶ τὰ τοῦ ἀνδρείου ἔργα ποιεῖν, οἷον μὴ
^z λείπειν τὴν τάξιν μηδὲ φεύγειν μηδὲ ρίπτειν τὰ ὅπλα, καὶ
τὰ τοῦ σώφρονος, οἷον μὴ μοιχεύειν μηδ' ὑβρίζειν, καὶ τὰ
τοῦ πράου, οἷον μὴ τύπτειν μηδὲ ^a κακηγορεῖν, ὁμοίως δὲ ^b καὶ
κατὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ μοχθηρίας τὰ μὲν κελεύων τὰ δ'
ἀπαγορεύων, ^c ὁρθῶς μὲν ὁ κείμενος ὁρθῶς, ^d χεῖρον δ' ὁ ἀπε-
σχεδιασμένος. Ἀὕτη μὲν οὖν ἡ δικαιοσύνη ἀρετὴ μὲν ἐστὶ ¹⁵
τελεία, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ^f ἀλλὰ πρὸς ἕτερον. Καὶ διὰ τοῦτο

^k δὲ] γὰρ H^a.N^b. ^l καὶ om. K^b.M^b.O^b. ^m ἔσται om. K^b. ⁿ εὐ-
τυχίαι καὶ ἀτυχίαι L^b. ^o ἀλλὰ om. L^b. ^p μείον] μὴ K^b.L^b. ^q τοῦ—
εἶναι om. L^b. ^r ἐστὶν om. O^b. ^s post κοινόν H^a.N^b. τὸ γὰρ ἄνισον
ἔχει τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. et, cum L^b.M^b.O^b, καὶ παράνομος. τοῦτο
γάρ, ἢ παρανομία ἦτοι ἢ (ἢ om. M^b.O^b.) ἀνισότης, περιέχει πᾶσαν ἀδικίαν
καὶ κοινόν ἐστὶ πάσης ἀδικίας. ^t ἔσται M^b. ^v τά τε] ταῦτα M^b. ^x κατ']
ἢ κατ' H^a.N^b.O^b, κατ' ἀρετὴν om. K^b. ^y τῆς om. K^b.L^b.M^b. ^z λεί-
πειν O^b: ceteri λιπέιν. ^a κατηγορεῖν M^b.O^b. ^b καὶ τὰ κατὰ L^b.
^c ὁρθὸς H^a.M^b.N^b. ^d χείρων H^a.L^b.M^b.N^b. ^e ταύτη K^b. ^f ἀλλὰ
om. L^b.

πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἐῷος οὕτω ἔθανμαστός· καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν

ἐν ἡ δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ἵενι.

Καὶ τελεία μάλιστα ἀρετῇ, ὅτι τῆς τελείας ἀρετῆς χρῆσις ἐστίν. ^κΤελεία δ' ἐστίν, ὅτι ὁ ἔχων αὐτὴν καὶ πρὸς ἕτερον δύναται τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, ἀλλ' οὐ μόνον καθ' αὐτόν· πολλοὶ γὰρ ἐν μὲν τοῖς οἰκείοις ^μτῇ ἀρετῇ δύνανται χρῆσθαι, ἐν ¹⁶ δὲ τοῖς πρὸς ἕτερον ἀδυνατοῦσιν. Καὶ διὰ τοῦτο εὖ δοκεῖ ἔχειν τὸ τοῦ Βίαντος, ὅτι ^ηἀρχὴ ὁ ἄνδρα δείξει· πρὸς ἕτερον ¹⁷ γὰρ καὶ ἐν κοινωνίᾳ ἤδη ὁ ἄρχων. Διὰ ^ρδὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀλλότριον ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι ἡ δικαιοσύνη μόνῃ τῶν ἀρετῶν, ^ιὅτι πρὸς ἕτερόν ἐστιν· ἄλλω γὰρ τὰ συμφέροντα ¹⁸ πρᾶττει, ἢ ἄρχοντι ἢ ^ρκοινωνῷ. Κάκιστος μὲν οὖν ὁ καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ ^ςπρὸς τοὺς φίλους χρώμενος τῇ μοχθηρίᾳ, ἄριστος δ' οὐχ ὁ πρὸς αὐτὸν τῇ ἀρετῇ ^τἀλλὰ πρὸς ἕτερον· ¹⁹ τοῦτο γὰρ ἔργον χαλεπόν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ δικαιοσύνη οὐ μέρος ἀρετῆς ^υἀλλ' ὅλη ἀρετῇ ἐστίν, οὐδ' ἡ ἐναντία ^ωἀδικία ²⁰ μέρος κακίας ἀλλ' ὅλη κακία. Τί δὲ διαφέρει ἡ ἀρετῇ καὶ ἡ δικαιοσύνη ^χαὕτη, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων· ἐστὶ μὲν γὰρ ἡ αὐτή, τὸ δ' εἶναι οὐ τὸ αὐτό, ἀλλ' ^υἡ μὲν πρὸς ἕτερον, ^zδικαιοσύνη, ἡ δὲ τοιαύδε ἔξις, ἀπλῶς ἀρετῇ.

4 Ζητοῦμεν δέ ^αγε τὴν ἐν μέρει ἀρετῆς δικαιοσύνην· ἐστὶ (2) γὰρ τις, ὡς φαμέν. ^ιΟμοίως ^βδὲ καὶ ^ςπερὶ ἀδικίας ^δτῆς κατὰ ²μέρος. Σημεῖον δ' ὅτι ἐστίν· κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἄλλας μοχθηρίας ^εὁ ἐνεργῶν ἀδικεῖ μὲν, πλεονεκτεῖ δ' οὐδέν, οἷον ^φὁ ρίψας τὴν ἀσπίδα διὰ δειλίαν ^ςἢ κακῶς εἰπὼν διὰ χαλε-

ς θανμαστός· διὸ καὶ L^b.M^b. ἡ δὲ om. M^b. ἰ ἐνι K^b.L^b.O^b: ceteri ἐστί. ^κ τελεία δ' ἀρετῇ δὲ τελεία M^b. ^λ ὅτι om. K^b. ^μ δύνανται τῇ ἀρετῇ O^b. ^η ἀρχὰ H^a.L^b.M^b.N^b. ^ο τὸν ἄνδρα H^a.N^b.O^b. ^ρ τὸ αὐτὸ δὲ M^b. ^ι ὅτι καὶ πρὸς H^a.N^b. ^ρ κοινωνῷ H^a.N^b. ^ς πρὸς ante τοὺς om. M^b. ^τ ἀλλ' ὁ O^b. ^υ ἀλλὰ καὶ ὅλη M^b. ^ω ἀδικία] κακία K^b. ^χ αὐτῇ K^b, om. O^b. ^υ ἡ] ἡ K^b.L^b.M^b. ^z ἡ δικαιοσύνη K^b.L^b.N^b. ^α γε om. M^b. ^β δὲ om. L^b. ^ς περὶ] περὶ τῆς O^b. ^δ τῆς om. M^b. ^ε ὁ om. K^b. ^φ ὁ om. M^b. ^ς ἡ ὁ κακῶς H^a.O^b.

πότητα ἢ οὐ βοηθήσας χρήμασι δι' ἀνελευθερίαν· ὅταν δὲ πλεονεκτῇ, πολλάκις κατ' οὐδεμίαν τῶν τοιούτων, ^h ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ πάσας, κατὰ πονηρίαν δέ γε τινά (ⁱ ψέγομεν γάρ) καὶ κατ' ἀδικίαν. "Εστὶν ^k ἄρα γε ^l ἄλλη τις ἀδικία ὡς ^m μέ-³ ρος τῆς ὅλης, καὶ ἄδικόν τι ἐν μέρει τοῦ ὅλου ἀδίκου τοῦ παρὰ τὸν νόμον. ⁿ ¹⁴ Ἐτι εἰ ὁ μὲν τοῦ κερδαίνειν ἕνεκα μοι-⁴ χεύει καὶ ^o προσλαμβάνων, ὁ δὲ προστιθεὶς καὶ ζημιούμενος δι' ἐπιθυμίαν, οὗτος μὲν ἀκόλαστος ^p δόξειεν ἂν εἶναι μᾶλλον ἢ πλεονέκτης, ἐκείνος δ' ἄδικος, ἀκόλαστος δ' οὐ· δηλὸν ἄρα ὅτι διὰ τὸ κερδαίνειν. ¹ Ἐτι περὶ μὲν τᾶλλα πάντα ἀδική-⁵ ματα γίνεται ἢ ἐπαναφορὰ ἐπὶ τινι μοχθηρίαν αἰεί, οἷον εἰ ἐμοίχευσεν, ἐπ' ἀκολασίαν, εἰ ^q ἐγκατέλειπε τὸν παραστάτην, ἐπὶ δειλίαν, ^r εἰ ἐπάταξεν, ἐπ' ὀργήν· εἰ δ' ἐκέρδανεν, ἐπ' οὐδεμίαν μοχθηρίαν ἀλλ' ἢ ἐπ' ἀδικίαν. "Ωστε φανερόν ὅτι ⁶ ἔστι τις ἀδικία παρὰ τὴν ὅλην ἄλλη ἐν μέρει, συνώνυμος, ὅτι ^s ὁ ὀρισμὸς ἐν τῷ αὐτῷ γένει· ἄμφω γὰρ ἐν τῷ πρὸς ἕτερον ἔχουσι τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἢ μὲν περὶ τιμὴν ^t ἢ χρήματα ^v ἢ σωτηρίαν, ἢ εἴ τιτι ἔχομεν ἐνὶ ὀνόματι περιλαβεῖν ταῦτα πάντα, καὶ δι' ἡδονὴν τὴν ἀπὸ ^w τοῦ κέρδους, ἢ δὲ ^x περὶ ἅπαντα περὶ ὅσα ὁ σπουδαῖος.

^y Ὅτι μὲν οὖν ^y εἰσὶ δικαιοσύναι πλείους, καὶ ^z ὅτι ἔστι τις ⁷ ⁵ ^a καὶ ἐτέρα παρὰ τὴν ὅλην ἀρετήν, δηλὸν· τίς δὲ καὶ ὁποῖα τις, ληπτέον. Διῶρισται ^b δὴ τὸ ἄδικον τό ^c τε παράνομον ⁸ καὶ τὸ ἄνισον, ^d τὸ δὲ δίκαιον τό τε νόμιμον καὶ τὸ ἴσον. Κατὰ ^e μὲν οὖν τὸ παράνομον ἢ πρότερον εἰρημένη ἀδικία ἐστίν. ¹ Ἐπεὶ δὲ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ^f πλέον οὐ ταυτὸν ἀλλ' ⁹

^h ἀλλὰ μὴν ἀλλ' οὐδὲ M^b. ⁱ ψεγομένην, omisso γάρ, M^b. ^k ἄρα γε] γάρ K^b. ^l τις ἄλλη M^b. Ob. ^m μέρος τι τῆς L^b. M^b. Ob. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b, ἔτι δὲ Ob. ^o προσλαμβάνει L^b. M^b, προσλαμβάνοι Ob. ^p δόξειεν ἂν μᾶλλον εἶναι Ob, μᾶλλον δόξει εἶναι K^b. ^q ἐγκατέλειπε M^b. ^r εἰ δ' ἐπάταξεν K^b. L^b. N^b. ^s ὁ om. M^b. ^t ἢ χρήματα] καὶ χρήματα Ob, ἢ καὶ χρήματα L^b. M^b. ^v ἢ σωτηρίαν] καὶ σωτηρίαν M^b. ^w τοῦ om. Ob. ^x περὶ πάντα K^b, om. M^b. ^y εἰσὶν αἱ δικαιοσύναι K^b. ^z ὅτι om. Ob. ^a καὶ ante ἐτέρα om. idem. ^b δὲ K^b. M^b. ^c τε om. M^b. ^d τὸ δὲ— ἴσον om. M^b. ^e μὲν οὖν om. K^b. ^f πλέον] παράνομον πλέον K^b.

ἕτερον ὡς μέρος ^g πρὸς ὅλον (^h τὸ μὲν γὰρ πλεόν ἅπαν ἄνι-
 σον, τὸ δ' ἄνισον ⁱ οὐ πᾶν πλεόν), καὶ τὸ ἄδικον καὶ ἡ ἀδικία
 οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἕτερα ἐκείνων, τὰ μὲν ὡς μέρη τὰ δ' ὡς ὅλα·
 μέρος ^k γὰρ αὕτη ἡ ἀδικία τῆς ὅλης ἀδικίας, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ
 δικαιοσύνη τῆς δικαιοσύνης. ^l Ὡστε καὶ περὶ τῆς ἐν μέρει
 δικαιοσύνης καὶ ^m περὶ τῆς ἐν μέρει ἀδικίας λεκτέον, καὶ τοῦ
 10 δικαίου καὶ ⁿ τοῦ ἀδικίου ὡσαύτως. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν ὅλην
 ἀρετὴν τεταγμένη δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἡ μὲν τῆς ὅλης ἀρε-
 τῆς οὕσα χρήσις πρὸς ἄλλον, ἡ δὲ τῆς κακίας, ἀφείσθω. Καὶ
 τὸ δίκαιον ^o δὲ καὶ τὸ ἄδικον τὸ κατὰ ^p ταύτας φανερόν ὡς
 διοριστέον· σχεδὸν γὰρ ^q τὰ πολλὰ τῶν νομίμων ^r τὰ ἀπὸ
 τῆς ὅλης ἀρετῆς ^s πραττόμενά ἐστιν· καθ' ἐκάστην γὰρ ἀρε-
 τὴν προστάττει ζῆν καὶ καθ' ἐκάστην μοχθηρίαν κωλύει ὁ
 11 νόμος. Τὰ δὲ ποιητικά τῆς ὅλης ἀρετῆς ἐστὶ τῶν νομίμων
 ὅσα νενομοθέτηται περὶ παιδείαν τὴν πρὸς τὸ κοινόν. Περὶ
 δὲ τῆς καθ' ἐκαστον παιδείας, καθ' ἣν ἀπλῶς ἀνὴρ ἀγαθός
 ἐστι, πότερον τῆς πολιτικῆς ἐστὶν ἢ ἐτέρας, ὕστερον διορι-
 στέον· οὐ γὰρ ἴσως ταῦτ' ἀνδρὶ ^t ἀγαθῷ εἶναι καὶ πολίτῃ
 12 παντί. Τῆς δὲ κατὰ μέρος δικαιοσύνης καὶ τοῦ ^u κατ' αὐτὴν
 δικαίου ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος τὸ ἐν ταῖς διανομαῖς τιμῆς ἢ χρη-
 μάτων ἢ τῶν ἄλλων ὅσα μεριστὰ τοῖς κοινωνοῦσι τῆς πολι-
 τείας (ἐν τούτοις γὰρ ἐστὶ καὶ ἄνισον ἔχειν καὶ ἴσον ἕτερον
 13 ἐτέρου), ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι διορθωτικόν. Τούτου
 δὲ ^v μέρη δύο· τῶν γὰρ ^w συναλλαγμάτων τὰ μὲν ἐκούσια
 ἐστὶ τὰ δ' ἀκούσια, ἐκούσια ^x μὲν τὰ τοιάδε οἷον πρᾶσις, ὠνή,
 δανεισμός, ἐγγύη, χρήσις, παρακαταθήκη, μίσθωσις· ἐκούσια
 δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων τούτων ἐκούσιος.

g πρὸς] καὶ πρὸς K^b. h τὸ μὲν γὰρ πλεόν] τὸ μὲν γὰρ ἄνισον ἅπαν πα-
 ράνομον, τὸ δὲ παράνομον οὐχ ἅπαν ἄνισον, καὶ (ὡσαύτως δὲ καὶ O^b.) τὸ
 πλεόν M^b.O^b. i οὐχ ἅπαν M^b. k γὰρ] δ' M^b. l ὥστε περὶ L^b.O^b,
 ὡς περὶ K^b. m περὶ om. O^b. n τοῦ om. K^b. o δὲ om. M^b. p αὐ-
 τὰς L^b, πάντας M^b. q τὰ] τι M^b. r τὰ om. M^b. s προσαττόμενα
 K^b, προαττόμενα margo O^b. t κατὰ ταύτην δικαίου K^b, δικαίου τοῦ
 κατ' αὐτὴν L^b. v μέρη εἰσὶ δύο L^b, δύο μέρη M^b. w ἀδικημάτων K^b.M^b.
 et pr. L^b. x μὲν γὰρ τὰ L^b.

Τῶν δ' ἀκουσίων τὰ μὲν λαθραῖα, οἶον κλοπή, μοιχεία, φαρμακεία, ὕπροαγωγεία, ^z δουλαπατία, δολοφονία, ψευδομαρτυρία, τὰ δὲ βίαια, οἶον αἰκία, δεσμός, θάνατος, ἀρπαγή, πῆρωςις, ^a κακηγορία, προπηλακισμός. Ἐπεὶ δ' ὁ τ' ἄδικος 6 ἄνισος καὶ τὸ ἄδικον ἄνισον, δηλὸν ὅτι καὶ μέσον τί ἐστὶ τοῦ (3) ἀνίσου. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἴσον ἐν ὁποία γὰρ πράξει ἐστὶ ² τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον, ἐστὶ καὶ τὸ ἴσον. Εἰ οὖν τὸ ἄδι-3 κον ἄνισον, τὸ δίκαιον ἴσον· ^b ὅπερ καὶ ἄνευ λόγου δοκεῖ πᾶσιν. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον ^c μέσον, τὸ δίκαιον μέσον τι ^d ἂν εἴη. Ἔστι δὲ τὸ ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν· ἀνάγκη τοίνυν τὸ ⁴ δίκαιον μέσον τε καὶ ἴσον εἶναι [^e καὶ πρὸς τι] καὶ τισίν, καὶ ἥ μὲν μέσον, τινῶν (ταῦτα δ' ἐστὶ ^f πλεόν καὶ ἔλαττον), ἥ δ' ἴσον ^g ἐστί, δυοῖν, ἥ δὲ δίκαιον, τισίν. Ἀνάγκη ἄρα τὸ ⁵ δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις εἶναι τέτταρσιν· οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγχάνει ὄν, δύο ἐστί, καὶ ἐν οἷς τὰ πράγματα, δύο. Καὶ ἡ ⁶ αὐτὴ ^h ἔσται ἰσότης, οἷς καὶ ἐν οἷς· ὥς γὰρ ἐκεῖνα ἔχει ⁱ τὰ ἐν οἷς, οὕτω καὶ ἐκεῖνα ἔχει· εἰ ^k γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξουσιν, ἀλλ' ἐντεῦθεν αἰ μάχαι καὶ τὰ ἐγκλήματα, ὅταν ^l ἢ ^m ἴσοι μὴ ἴσα ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα ἔχωσι καὶ ^o νέμονται. ^p Ἐτι ἐκ τοῦ κατ' ⁷ ἀξίαν τοῦτο δηλόν· τὸ γὰρ δίκαιον ἐν ταῖς ^q διανομαῖς ὁμο- λογοῦσι πάντες κατ' ἀξίαν τινὰ ^r δεῖν εἶναι, τὴν μέντοι ἀξίαν οὐ τὴν αὐτὴν λέγουσι πάντες ^s ὑπάρχειν, ἀλλ' οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἐλευθερίαν, οἱ δ' ὀλιγαρχικοὶ πλοῦτον, οἱ δ' εὐγέ- νειαν, οἱ δ' ἀριστοκρατικοὶ ἀρετήν. Ἔστιν ἄρα τὸ δίκαιον ⁸ ἀνάλογόν τι. Τὸ γὰρ ἀνάλογον οὐ μόνον ἐστὶ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ ἴδιον, ἀλλ' ὅλως ἀριθμοῦ· ^t ἡ γὰρ ἀναλογία ἰσότης ἐστὶ ^v λόγων, καὶ ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις. Ἡ μὲν οὖν διη- ⁹ ρημένῃ ὅτι ἐν τέτταρσι, δηλόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ συνεχής· τῷ

ὕπροαγωγία K^b.L^b. ^z δουλαπατία K^b. ^a κατηγορία O^b. ^b ὅπερ— πᾶσιν om. M^b. ^c μέσον καὶ τὸ M^b. ^d ἂν ante τι K^b, om. O^b. ^e καὶ πρὸς τι om. K^b, καὶ τισί om. L^b, καὶ τισι καὶ πρὸς τι O^b. ^f πλεόν L^b. ^g ἐστί om. K^b. ^h ἔσται om. K^b.O^b. ⁱ τὰ ἐν οἷς om. K^b. ^k γὰρ ἄν- ισοι O^b. ^l ἢ om. L^b.M^b. ^m μὴ ἴσα ἴσοι K^b. ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα om. L^b.M^b. ^o post νέμονται L^b, καὶ οἱ μὴ ἴσοι ἴσα. ^p ἔστι δ' M^b. ^q νομαῖς K^b.L^b. ^r εἶναι δεῖν M^b. ^s ὑπάρχειν] κατ' ἀξίαν τινὰ δεῖν εἶναι K^b, om. O^b. ^t ἡ τε γὰρ M^b.O^b. ^v λόγου K^b.O^b.

γὰρ ἐνὶ ὧς δυσι^ω χρῆται καὶ δις λέγει, οἷον^x ὧς ἡ τοῦ γ α
 πρὸς τὴν τοῦ β, ^z οὕτως καὶ ἡ τοῦ β πρὸς τὴν τοῦ γ. Δις
 οὖν ἡ τοῦ β εἴρηται· ὥστ'^a εἰάν ἡ τοῦ β τεθῇ δις, ^b τέτταρα
 10 ἔσται τὰ ἀνάλογα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτταρσιν
 ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός· ^c διήρηνται γὰρ ὁμοίως, οἷς
 11 τε καὶ ἄ. ^d Ἔσται ἄρα ὡς ὁ α ὅρος πρὸς τὸν β, οὕτως ὁ γ
 πρὸς τὸν δ, ^e καὶ ἐναλλάξ ἄρα, ὡς ὁ α πρὸς τὸν γ, ὁ β πρὸς
 τὸν δ. Ὡστε καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον· ὅπερ ἡ νομὴ συν-
 7 12 δυνάξει· ^f καὶ οὕτως συντεθῇ, δικαίως συνδυνάξει. Ἡ ἄρα τοῦ
 α ὅρου τῷ γ καὶ ἡ τοῦ β τῷ δ σύζευξις τὸ ἐν διανομῇ δίκαιόν
 ἐστι, καὶ μέσον τὸ δίκαιον ^g τοῦτ' ἐστὶ ^h τοῦ παρὰ τὸ ἀνά-
 λογον· ⁱ τὸ γὰρ ἀνάλογον μέσον, τὸ δὲ δίκαιον ἀνάλογον.
 13 Καλοῦσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν γεωμετρικὴν οἱ ^k μαθη-
 ματικοί· ἐν γὰρ τῇ γεωμετρικῇ συμβαίνει καὶ τὸ ὅλον πρὸς
 14 ^l τὸ ὅλον ὅπερ ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερον. Ἔστι δ' οὐ συνεχὴς
^m αὕτη ἡ ἀναλογία· οὐ γὰρ γίνεται εἰς ἀριθμῷ ⁿ ὅρος, ^o ᾧ
 καὶ ὅ. Τὸ μὲν οὖν δίκαιον τοῦτο ^p τὸ ἀνάλογον, τὸ δ' ἄδικον
 τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον. Γίνεται ἄρα ^q τὸ μὲν ^r πλεόν τὸ δὲ
 ἔλαττον. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων συμβαίνει· ὁ μὲν γὰρ
 ἀδικῶν ^r πλεόν ἔχει, ὁ δ' ἀδικούμενος ἔλαττον τοῦ ἀγαθοῦ.
 15 Ἐπὶ δὲ τοῦ ^s κακοῦ ἀνάπαλιν· ἐν ἀγαθοῦ γὰρ λόγῳ ^t γίνε-
 16 ται τὸ ἔλαττον κακὸν πρὸς τὸ μείζον κακόν· ἔστι γὰρ τὸ
 ἔλαττον κακὸν μᾶλλον αἰρετὸν τοῦ μείζονος, τὸ δ' αἰρετὸν
 17 ἀγαθόν, καὶ τὸ μᾶλλον μείζον. Τὸ μὲν οὖν ἐν εἶδος τοῦ
 δικαίου τοῦτ' ἐστίν.

(4) Τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τὸ διορθωτικόν, ὃ γίνεται ἐν τοῖς ^v συν-

^ω χρήσεται Lb.Mb. ^x ὡς om. Mb. γ α—β et mox β—γ] πρώτου
 —δευτέρου—δευτέρου—τρίτου K^b. et perinde sect. 10—12. ^z οὕτως
 om. Lb.Mb. ^a εἰάν τὸ δεύτερον δις τεθῇ K^b. ^b τέσσαρά ἐστι Mb.
^c διήρηται K^b.Mb.O^b. ^d ἔσται om. K^b. ^e καὶ—δ om. Mb. ^f καὶ
 —συνδυνάξει om. Mb. ^g τοῦτ'—δίκαιον om. Mb. ^h τοῦ] τὸ K^b.Lb.
ⁱ τὸ μὲν γὰρ O^b. ^k μαθητικοί Lb. ^l τὸ post πρὸς om. Mb. ^m αὕτη K^b.
ⁿ ὁ ὅρος O^b. ^o ᾧ om. pr. K^b. ^p τὸ post τοῦτο om. Lb. ^q τῷ μὲν
 πλεόν τῷ Mb. ^r πλείον utrobique O^b. ^s κακοῦ τὸ ἀνάπαλιν O^b.
^t γίνεται καὶ τὸ Mb. ^v συναλλάγμασι καὶ τοῖς ἀκουσίοις καὶ τοῖς ἐκουσίοις
 L^b, συναλλάγμασι τοῖς ἐκουσίοις τε καὶ ἀκουσίοις Mb.

αλλάγμασι καὶ τοῖς ἐκουσίοις καὶ τοῖς ἀκουσίοις. Τοῦτο δὲ ²
 τὸ δίκαιον ἄλλο εἶδος ἔχει τοῦ ^w προτέρου. Τὸ μὲν ^x γὰρ
 διανεμητικὸν ^y δίκαιον τῶν κοινῶν αἰεὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν
 ἐστὶ τὴν εἰρημένην· καὶ γὰρ ἀπὸ χρημάτων κοινῶν εἰς ^z γί-
 γνηται ἢ διανομή, ἔσται κατὰ ^a τὸν λόγον τὸν αὐτὸν ὅνπερ
 ἔχουσι ^b πρὸς ἀλλήλα τὰ εἰσενεχθέντα· καὶ τὸ ἄδικον τὸ
 ἀντικείμενον τῷ δίκαιῳ ^c τούτῳ παρὰ τὸ ἀνάλογόν ἐστιν. Τὸ ³
 δ' ἐν τοῖς συναλλάγμασι δίκαιον ἐστὶ μὲν ἴσον τι, καὶ τὸ
 ἄδικον ἄνισον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐκείνην ἀλλὰ
 κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει, ^d εἰ ἐπιεικὴς
 φαῦλον ^e ἀπεστέρησεν ^f ἢ φαῦλος ἐπιεικῇ, οὐδ' εἰ ἐμοίχευσεν
 ἐπιεικὴς ἢ φαῦλος· ἀλλὰ πρὸς τοῦ βλάβους τὴν ^g διαφορὰν
^h μόνον βλέπει ὁ νόμος, καὶ χρῆται ὡς ἴσοις, εἰ ὁ μὲν ἀδικεῖ
 ὁ δ' ἀδικεῖται, ⁱ καὶ ^k εἰ ἔβλαψεν ὁ δὲ ^l βέβλαπται. ^m Ὡστε ⁴
 τὸ ἄδικον τοῦτο ἄνισον ὃν ἰσάζειν πειρᾶται ὁ δικαστής· καὶ
 γὰρ ὅταν ὁ μὲν πληγῇ ὁ δὲ πατάξῃ, ἢ ^m καὶ κτείνῃ ὁ δ' ἀπο-
 θάνῃ, διήρηται τὸ πάθος καὶ ἡ πρᾶξις εἰς ἄνισα· ἀλλὰ πει-
 ρᾶται τῇ ζημίᾳ ἰσάζειν, ἀφαιρῶν τοῦ κέρδους. Λέγεται γὰρ ⁵
 ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, κἂν εἰ μὴ τις οἰκεῖον
 ὄνομα ⁿ εἴη, τὸ κέρδος, οἷον τῷ πατάξαντι, καὶ ἡ ζημία τῷ
 παθόντι· ἀλλ' ὅταν γε μετρηθῇ τὸ πάθος, καλεῖται τὸ μὲν ⁶
 ζημία τὸ δὲ κέρδος. ^o Ὡστε τοῦ μὲν πλείονος καὶ ἐλάττονος
 τὸ ἴσον μέσον, ^p τὸ δὲ κέρδος καὶ ἡ ζημία τὸ μὲν πλεόν τὸ
 δ' ἐλαττον ἐναντίως, τὸ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν τοῦ κακοῦ δ'
 ἐλαττον κέρδος, τὸ δ' ἐναντίον ζημία· ὧν ἦν μέσον τὸ ἴσον,
 ὃ λέγομεν εἶναι δίκαιον· ὥστε τὸ ἐπανορθωτικὸν δίκαιον ἂν
 εἴη τὸ μέσον ζημίας καὶ κέρδους. Διὸ καὶ ὅταν ἀμφισβητῶ- ⁷
 σιν, ἐπὶ τὸν δικαστὴν καταφεύγουσιν· τὸ δ' ἐπὶ τὸν δικαστὴν
 ἰέναι ἰέναι ^q ἐστὶν ἐπὶ τὸ δίκαιον· ^r ὁ γὰρ δικαστής βούλεται

^w πρότερον K^b. ^x γὰρ om. M^b. ^y δίκαιον om. K^b. ^z γένηται L^b.
^a τὸν post κατὰ om. M^b. ^b εἰς ἀλλήλα προσενεχθέντα K^b. ^c τούτῳ
 τὸ παρὰ τὸ K^b. Ob. ^d εἰ ὁ ἐπιεικὴς M^b. ^e ἀποστέρησει Ob. ^f ἢ ὁ φαῦ-
 λος ἐπιεικῇ M^b. ^g ἀναφορὰν M^b. ^h βλέπει μόνον K^b. ⁱ καὶ om. M^b.
^k εἰ ὁ μὲν ἔβλαψεν L^b. M^b. Ob. ^l βλάπτεται M^b. ^m καὶ om. M^b.
ⁿ εἴη] ἢ K^b, δοκῇ Ob. ^o καὶ τοῦ ἐλάττονος Ob. ^p τὸ κέρδος δὲ L^b.
^q ἐστὶν—εἶναι om. K^b. ^r ὁ—ἐμψυχον om. M^b.

εἶναι οἶον δίκαιον ἔμψυχον· καὶ ζητοῦσι δικαστὴν μέσον, καὶ
καλοῦσιν ἐνιοὶ ^ς μεσιδίους, ὥς ἐὰν τοῦ μέσου τύχωσι, τοῦ δι-
8 καίου τευζόμενοι. Μέσον ἄρα ^ι τι τὸ δίκαιον, εἴπερ καὶ ὁ
δικαστής. Ὁ δὲ δικαστής ἐπανισοῖ, καὶ ὥσπερ γραμμῆς εἰς
ἄνισα τετμημένης, ^φ τὸ μείζον τμήμα τῆς ἡμισείας ὑπερέχει,
τοῦτ' ἀφείλε ^ν καὶ τῷ ἐλάττονι τμήματι ^ν προσέθηκεν. Ὅταν
δὲ δίχα διαιρεθῇ τὸ ὅλον, τότε φασὶν ἔχειν ^ω τὰ αὐτῶν, ὅταν
9 λάβωσι τὸ ἴσον. Τὸ δ' ἴσον μέσον ἐστὶ τῆς ^χ μείζονος καὶ
ἐλάττονος κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν. Διὰ τοῦτο καὶ
ὀνομάζεται δίκαιον, ὅτι δίχα ἐστίν, ὥσπερ ^γ ἂν ^z εἴ τις εἴποι
10 δίχαιον, καὶ ὁ δικαστής διχαστής. Ἐπὰν γὰρ δύο ἴσων ἀφαι-
ρεθῇ ἀπὸ θατέρου, πρὸς θάτερον δὲ προστεθῇ, δυσὶ τούτοις
ὑπερέχει ^α θάτερον· εἰ γὰρ ^β ἀφηρέθη μὲν, μὴ προστεθῇ δέ,
^ε ἐνὶ ^{αὐ} ^δ μόνον ὑπερεῖχεν. Τοῦ μέσου ἄρα ἐνί, καὶ τὸ μέσον,
11 ^ε ἀφ' οὗ ἀφηρέθη, ἐνί. Τούτῳ ἄρα γνωριούμεν τί ^ι τε ἀφελεῖν
δεῖ ἀπὸ τοῦ ^ε πλείον ἔχοντος, καὶ τί ^η προσθεῖναι τῷ ἐλάττον
ἔχοντι· ^ι ^φ μὲν γὰρ τὸ μέσον ὑπερέχει, τοῦτο προσθεῖναι δεῖ
τῷ ἐλάττον ἔχοντι, ^φ δ' ὑπερέχεται, ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ με-
12 γίστου. Ἴσαι ^κ αἱ ἐφ' ὧν ΑΑ ΒΒ ΓΓ ἀλλήλαις· ἀπὸ τῆς
ΑΑ ^ι ἀφηρήσθω τὸ ΑΕ, καὶ ^μ προσκείσθω τῇ ΓΓ τὸ ἐφ'
ὧν ΓΔ, ὥστε ^ν ὅλη ἡ ΔΓΓ τῆς ΕΑ ^ο ὑπερέχει τῷ ΓΔ καὶ
π τῷ ΓΖ· τῆς ἄρα ΒΒ τῷ ΓΔ. Ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
τεχνῶν ^ι τοῦτο· ἀνηροῦντο ^ι γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν
καὶ ^ς ὅσον καὶ οἶον, ^ι καὶ τὸ πάσχον ἔπασχε ^ι τοῦτο καὶ
13 ^ν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον. Ἐλήλυθε δὲ τὰ ὀνόματα ^ω ταῦτα,
ἣ τε ζημία καὶ τὸ κέρδος, ἐκ τῆς ἐκουσίου ἀλλαγῆς· τὸ μὲν

^ς μεσιδίκους (κ correcto) L^b, μεσοδίκην Ha.N^b. ^ι τι om. Mb.
^ν καὶ et προσέθηκεν om. K^b. ^ω τὰ αὐτοῦ O^b, τὸ αὐτὸ Mb, τὸ αὐτοῦ
K^b.L^b. ^χ ἐλάττονος καὶ μείζονος Mb. ^γ ἂν] γὰρ ἂν L^b, om. Mb.
^z εἴ om. K^b. ^α τὸ ἕτερον L^b.Mb.O^b. ^β ἀφαιρέθη μὲν, μὴ προστεθῇ Mb.
^ε ἐνὶ γ' ἂν Mb. ^δ μόνον L^b. ^ε ἀφ'] τὸ ἀφ' O^b. ^ι τε om. K^b.
^ε πλείον Mb. ^η προστεθῆναι Mb. ^ι ^φ—ἔχοντι om. Mb. ^κ αἱ post
ὧν Mb. ^ι ἀφήρηται K^b, ἀφαιρείσθω L^b.O^b. ^μ πρόσκειται K^b. ^ν ὅλη
ἡ] ὅλην K^b, ἡ ὅλη O^b. ^ο ὑπερέχειν corr. K^b. ^π τῷ post καὶ om. L^b.
^ι τοῦτο post δὲ K^b.O^b. ^ι γὰρ] μὲν γὰρ L^b. ^ς ὅσον] πόσον pr. K^b.
^ι καὶ et τοῦτο om. Mb. ^ν τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο L^b.O^b. ^ω ταῦτα
om. Mb.

γὰρ πλεόν ἔχειν ἢ τὰ ^xἑαυτοῦ κερδαίνειν λέγεται, τὸ δ' ἔλαττον τῶν ἐξ ἀρχῆς ζημιῶσθαι, οἷον ἐν τῷ ^yὠνεῖσθαι καὶ πωλεῖν καὶ ἐν ^zὅσοις ἄλλοις ἄδειαν ^aἔδωκεν ὁ νόμος. Ὅταν ¹⁴ δὲ μήτε πλεόν μήτ' ἔλαττον ἀλλ' ^bαὐτὰ δι' αὐτῶν γένηται, τὰ αὐτῶν φασὶν ἔχειν καὶ οὐτε ζημιῶσθαι οὐτε κερδαίνειν ὥστε κέρδους τινὸς καὶ ζημίας μέσον τὸ δίκαιόν ἐστι ^cτῶν ^dπαρὰ τὸ ἐκούσιον, τὸ ἴσον ἔχειν ^eκαὶ πρότερον καὶ ὕστερον.

Δοκεῖ δέ τισι καὶ τὸ ἀντιπεπονηθὸς ^fεἶναι ἀπλῶς δίκαιον, 8 ὥσπερ οἱ ^gΠυθαγόρειοι ἔφασαν· ὠρίζοντο γὰρ ἀπλῶς τὸ (5) δίκαιον τὸ ἀντιπεπονηθὸς ^hἄλλω. Τὸ δ' ἀντιπεπονηθὸς οὐκ ²ἐφαρμόττει οὐτ' ἐπὶ τὸ ⁱδιανεμητικὸν δίκαιον οὐτ' ἐπὶ τὸ διορθωτικόν· καίτοι βούλονται ^kγε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ ³Ῥαδαμάνθυνος δίκαιον·

¹εἴ κε πάθοι τά ^{κ'} ^mἔρρεξε, δίκη ⁿκ' ἰθεία γένοιτο.

Πολλαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ· οἷον εἰ ^oἀρχὴν ἔχων ἐπάταξεν, οὐ ⁴δεῖ ἀντιπληγῆναι, καὶ εἰ ἄρχοντα ἐπάταξεν, οὐ πληγῆναι μόνον δεῖ ἀλλὰ ^pκαὶ κολασθῆναι. Ἔτι τὸ ^qἐκούσιον καὶ τὸ ⁵ἀκούσιον διαφέρει πολύ. Ἄλλ' ἐν μὲν ταῖς κοινωνίαις ταῖς ⁶^rἀλλακτικαῖς συνέχει τὸ τοιοῦτον δίκαιον τὸ ἀντιπεπονηθὸς, κατ' ἀναλογίαν ^sκαὶ μὴ κατ' ἰσότητα· τῷ ἀντιποιεῖν γὰρ ἀνάλογον ^tσυμμένει ἢ πόλις. Ἡ γὰρ τὸ κακῶς ζητοῦσιν· εἰ δὲ μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀντιποιήσῃ· ἢ τὸ εὖ· εἰ δὲ μὴ, μετὰδοσις οὐ γίνεται, τῇ μεταδόσει δὲ συμμένουσιν. Διὸ καὶ Χαρίτων ἱερὸν ^vἐμποδῶν ποιοῦνται, ἵν' ἀνταπόδοσις ⁷ἦ· τοῦτο γὰρ ἴδιον χάριτος· ἀνθυπηρετῆσαί ^wτε γὰρ δεῖ τῷ χαρισαμένῳ, καὶ πάλιν αὐτὸν ἄρξαι ^xχαριζόμενον. Ποιεῖ ⁸δὲ τὴν ἀντίδοσιν τὴν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ διάμετρον σύ-

^x αὐτοῦ Ob, αὐτοῦ Kb. ^y πωλεῖν καὶ ὠνεῖσθαι Lb.Mb. ^z ὅσοις] τοῖς Kb. ^a δέδωκεν Kb.Ob. ^b αὐτὰ δι'] τὰ Mb. ^c τῷ Kb, τὸ Mb. ^d περὶ Mb. ^e καὶ om. Kb. ^f ἀπλῶς εἶναι Ob. ^g πυθαγόριοι Kb. ^h ἄλλω om. Lb.Mb.Ob. ⁱ νεμητικὸν Kb.Lb.Ob. ^k γε om. Lb. ¹ εἰ καὶ Kb. ^m ἔρρεξε Lb. ⁿ δ' Mb. ^o ἀρχὴν ἔχοντα Ob. ^p καὶ om. Kb. ^q ἀκούσιον καὶ τὸ ἐκούσιον Lb. ^r συναλλακτικαῖς Mb. ^s καὶ] ἔχον καὶ Mb. ^t ἐμμένει Mb. ^v ἐκποδῶν Mb. ^w τε add. Lb.Ob. ^x χαριζόμενον τὴν δὲ ἀντίδοσιν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ τὸ μέτρον συζεύξεις Mb.

ζευξίς, γοῖον οἰκοδόμος ἐφ' ᾧ A, σκυτοτόμος ἐφ' ᾧ B, οἰκία
 ἐφ' ᾧ Γ, ἡ ὑπόδημα ἐφ' ᾧ Δ. Δεῖ οὖν λαμβάνειν τὸν οἰκο-
 δόμον παρὰ τοῦ σκυτοτόμου ^a τοῦ ἐκείνου ἔργου, καὶ αὐτὸν
 ἐκείνῳ μεταδιδόναι τὸ αὐτοῦ. ¹ Εἰάν οὖν πρῶτον ἢ τὸ κατὰ
^b τὴν ἀναλογίαν ἴσον, εἴτα τὸ ἀντιπεπονθὸς ^c γένηται, ἔσται
 τὸ λεγόμενον. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἴσον, οὐδὲ ^d συμμένει· οὐθὲν
 γὰρ κωλύει κρεῖττον εἶναι τὸ θατέρου ἔργον ἢ τὸ θατέρου,
 9 δεῖ οὖν ταῦτα ἰσασθῆναι. ⁴ Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων τεχνῶν· ἀνηροῦντο γὰρ ^e ἄν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν ^f καὶ
 ὅσον καὶ οἶον, καὶ τὸ πᾶσχον ἔπασχε τοῦτο καὶ τοσοῦτον
 ἅ καὶ τοιοῦτον. Οὐ γὰρ ἐκ δύο ἰατρῶν γίνεται κοινωνία,
 ἀλλ' ἐξ ἱατροῦ καὶ γεωργοῦ, καὶ ὅλως ἐτέρων ^h καὶ οὐκ ἴσων·
 10 ἀλλὰ τούτους δεῖ ἰσασθῆναι. Διὸ ⁱ πάντα ^k συμβλητὰ δεῖ
 πως εἶναι, ὧν ἐστὶν ἀλλαγή. ¹ Ἐφ' ^l ὃ τὸ νόμισμ' ἐλήλυθε,
 καὶ γίνεται πως μέσον· πάντα γὰρ ^m μετρεῖ, ὥστε καὶ τὴν
 ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἑλλειψιν, πόσα ⁿ ἅττα δὴ ὑποδήματ' ὅσον
 οἰκία ἢ τροφή. Δεῖ τοίνυν ^p ὅπερ οἰκοδόμος πρὸς σκυτοτό-
 μον, ^q τοσαυτὰ ὑποδήματα πρὸς οἰκίαν ἢ τροφήν. Εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο, οὐκ ἔσται ἀλλαγή οὐδὲ κοινωνία. Τοῦτο δ', εἰ
 11 μὴ ἴσα εἴη πως, οὐκ ἔσται. Δεῖ ἄρα ἐνὶ τινὶ πάντα μετρεῖ-
 σθαι, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον. Τοῦτο δ' ^r ἐστὶ τῇ μὲν ἀλη-
 θεΐᾳ ἢ χρεΐᾳ, ^s ἢ πάντα συνέχει· εἰ γὰρ μηθὲν δέοιντο ἢ μὴ
 ὁμοίως, ^t ἢ οὐκ ἔσται ἀλλαγή ἢ οὐχ ἢ αὐτή. Οἶον δ' ὑπάλ-
 λαγμα τῆς χρεΐας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην· καὶ
 διὰ τοῦτο τοῦνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι ^v οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ
 12 ἐστὶ, καὶ ἐφ' ἡμῖν ^w μεταβαλεῖν καὶ ποιῆσαι ἄχρηστον. ⁴ Ἔσται
 δὴ ἀντιπεπονθός, ὅταν ἰσασθῇ, ὥστε ὅπερ γεωργὸς πρὸς σκυ-
 τοτόμον, τὸ ἔργον ^x τὸ τοῦ σκυτοτόμου πρὸς τὸ τοῦ γεωρ-

γ οἶον om. K^b. z ὑποδήματα Ob. a τὸ ἐκείνου ἔργον Mb. b τὴν
 om. Mb. c γενήσεται Ob. d συμμένει Ob, συμφέρει Mb. e ἄν om.
 Ob. f καὶ ὅσον καὶ οἶον] τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον Mb. g καὶ τοιοῦτον
 om. K^b. h καὶ ante οὐκ om. Mb. i ταῦτα pr. K^b. k συμβλητὰ Mb.
 l ὃ L^b, Mb., Ob. m μετρίωστε καὶ K^b. n ἅττα om. K^b. o ἴσον—
 ὑποδήματα om. Mb. p ὅπερ ὁ οἰκοδόμος L^b, Mb., Ob. q τόσαδε K^b,
 τόσα δὴ L^b. r ἐστὶ] ὅτι K^b. s ἢ om. K^b. t ἢ ante οὐκ om. Mb.
 v οὐχὶ L^b. w μεταβάλλειν K^b, Mb., Ob. x τὸ post ἔργον om. L^b, Mb.

γοῦ. Εἰς σχῆμα δ' ὕψανολογίας οὐ δεῖ ἄγειν, ὅταν ἀλλάζων-
 ται· εἰ δὲ μή, ἀμφοτέρας ἔξει ² τὰς ὑπεροχὰς τὸ ἕτερον ἄκρον.
 Ἀλλ' ὅταν ἔχωσι ^α τὰ αὐτῶν, οὕτως ἴσοι καὶ κοινωνοί, ὅτι
 αὕτη ἡ ἰσότης δύναται ἐπ' αὐτῶν γίνεσθαι. Γεωργὸς ^β Α,
 τροφή Γ, σκυτοτόμος Β, τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἰσασμένον Δ.
 Εἰ δ' οὕτω μὴ ἦν ἀντιπεπονημένοι, οὐκ ἂν ἦν κοινωνία. Ὅτι ¹³
 δ' ἡ χρεία συνέχει ὥσπερ ἓν τι ὄν, δηλοῖ ὅτι ^ε ὅταν μὴ ἐν
 χρεία ὧσιν ἀλλήλων, ἢ ἀμφότεροι ἢ ^δ ἄτερος, οὐκ ἀλλάττον-
 ται, ὥσπερ ὅταν ^ο εἷ ἔχει αὐτὸς δέηταί ^ι τις, οἶον σοῖνου, ^η δι-
 δόντες σίτου ἰέξαγωγῆς. Δεῖ ^κ ἄρα τοῦτο ἰσασθῆναι. Ὑπὲρ ¹⁴
 δὲ τῆς μελλούσης ἀλλαγῆς, εἰ νῦν μηδὲν δεῖται, ὅτι ἔσται,
¹ ἐὰν δεθῇ, τὸ νόμισμα οἶον ἐγγυητής ^μ ἐστ' ^η ἡμῖν· δεῖ γὰρ
 τοῦτο ^ο φέροντι εἶναι λαβεῖν. ^ρ Πάσχει μὲν οὖν καὶ τοῦτο
 τὸ αὐτό· οὐ γὰρ αἰεὶ ἴσον δύναται· ὅμως δὲ βούλεται μένειν
 μᾶλλον. Διὸ δεῖ πάντα ^ι τετιμῆσθαι· οὕτω γὰρ ^ι αἰεὶ ἔσται
 ἀλλαγῇ, εἰ δὲ τοῦτο, κοινωνία. Τὸ δὴ νόμισμα ὥσπερ ^ς μέ-
 τρον σύμμετρα ποιῆσαν ἰσάζει· οὔτε γὰρ ^τ ἂν μὴ οὔσης ἀλ-
 λαγῆς κοινωνία ^υ ἦν, οὔτ' ἀλλαγῇ ἰσότητος μὴ οὔσης, οὔτ'
 ἰσότης μὴ οὔσης· συμμετρίας. Τῇ μὲν οὖν ἀληθείᾳ ἀδύνατον ¹⁵
 τὰ τοσοῦτον διαφέροντα σύμμετρα γενέσθαι, πρὸς δὲ τὴν
 χρείαν ἐνδέχεται ἱκανῶς. Ἐν ^ω δὴ τι δεῖ εἶναι, τοῦτο δ' ἐξ
 ὑποθέσεως· διὸ νόμισμα καλεῖται· τοῦτο γὰρ πάντα ποιεῖ
 σύμμετρα· μετρεῖται γὰρ πάντα νομίσματι. Οἰκία ^x Α,
 μναῖ δέκα Β, κλίνη Γ. Τὸ ^υ δὴ Α τοῦ Β ἡμισυ, εἰ πέντε
 μνῶν ἀξία ἡ οἰκία, ^z ἢ ἴσον· ἡ δὲ ^α κλίνη δέκατον μέρος τὸ Γ
 τοῦ Β· δηλὸν τοίνυν πόσαι κλῖναι ἴσον οἰκία, ^β ὅτι πέντε.
 Ὅτι ^ε δ' οὕτως ἡ ἀλλαγῇ ἦν πρὶν τὸ νόμισμα ^δ εἶναι, δηλὸν· ¹⁶

γ οὐ διάγειν ἀναλογίας K^b. z ὑπερβολὰς K^b. a τὸ K^b. b Α] τὸ α
 K^b. c ὁπόταν O^b. d θάτερος O^b. e οὐ ἔχει] οὐχὶ K^b. f τις om. K^b.
 g οῖνον M^b. h δόντες K^b. i ἐξαγωγῆν L^b. M^b. O^b. k τοῦτο ἄρα O^b.
 l ἂν K^b. m ἐστὶν O^b. n ἡμῶν M^b. o φανερόντι K^b. p παράσχοι
 M^b. q τετιμῆσθαι L^b. r ἔσται αἰεὶ M^b. O^b. s μέτρῳ L^b, μέσον M^b.
 t ἂν om. M^b. υ εἴη O^b. w δέ τι δεῖ L^b, δὲ δεῖ τι M^b, δεῖ δὴ τι O^b.
 x Α] ἐφ' ἧς α O^b. y δὴ] δὲ M^b, om. K^b. O^b. z ἢ τὸ ἴσον M^b.
 a κλίνη ἢ δέκατον L^b. b ὅτι δέκα rc. K^b: pr. enim om. c δὴ K^b.
 d εἶναι M^b, om. L^b: ceteri ἤ.

διαφέρει γὰρ οὐδὲν ἢ κλίνει πέντε ἀντὶ οἰκίας, ἢ ὅσου αἰ πέντε κλίνει.

- 9 17 Τί μὲν οὖν τὸ ἄδικον καὶ τί τὸ δίκαιόν ^ε ἐστίν, εἴρηται. Διωρισμένων δὲ τούτων δηλον ^φ ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πλεόν ^ς ἔχειν τὸ δ' ἔλαττον ἐστίν. ^ι Ἡ δὲ δικαιοσύνη ^h μεσότης ἐστὶν οὐ τὸν ^ι αὐτὸν τρόπον ^k ταῖς πρότερον ἀρεταῖς, ἀλλ' ¹ ὅτι μέσου ἐστίν· ἡ δ' ἀδικία τῶν ἄκρων. Καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαίου, καὶ διανεμητικὸς καὶ αὐτῷ πρὸς ἄλλον καὶ ἐτέρῳ πρὸς ἕτερον, οὐχ οὕτως ὥστε τοῦ μὲν αἰρετοῦ πλεόν αὐτῷ 18 ἔλαττον δὲ τῷ πλησίον, τοῦ βλαβεροῦ δ' ἀνάπαλιν, ἀλλὰ τοῦ ἴσου τοῦ κατ' ἀναλογίαν, ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλῳ πρὸς ἄλλον. ^ι Ἡ δ' ἀδικία τὸναντίον τοῦ ἀδίκου. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις τοῦ ὠφελίμου ^m ἢ βλαβεροῦ παρὰ τὸ ἀνάλογον. ⁿ Διὸ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις ἡ ἀδικία, ὅτι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐστίν, ἐφ' ^ο αὐτοῦ μὲν ὑπερβολῆς ^p μὲν τοῦ ἀπλῶς ὠφελίμου, ἐλλείψεως δὲ ^q τοῦ βλαβεροῦ· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ μὲν ὅλον ὁμοίως, τὸ δὲ ^r παρὰ τὸ ἀνάλογον, ^s ὅποτέρως ἔτυχεν. Τοῦ δὲ ἀδικήματος τὸ μὲν ἔλατ- 19 τον ^t τὸ ἀδικεῖσθαι ἐστίν, ^v τὸ δὲ μείζον τὸ ἀδικεῖν. Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, τίς ἐκατέρας ἐστὶν ἡ φύσις, εἰρήσθω τοῦτον τὸν τρόπον, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου καθόλου.

- 10 ^ι Ἐπεὶ δ' ἐστίν ἀδικοῦντα μήπω ἄδικον εἶναι, ὁ ποῖα ἀδική- (6) ματα ἀδικῶν ἤδη ἄδικός ἐστιν ἐκάστην ἀδικίαν, οἷον κλέπτῃς ἢ μοιχὸς ἢ ληστής; ^ι Ἡ οὕτω μὲν οὐδὲν διοίσει; Καὶ γὰρ αἶν συγγένοιτο γυναικὶ εἰδῶς τὸ ἦ, ἀλλ' οὐ ^w διὰ προαιρέσεως

^ε ἐστίν om. L^b. ^φ ὅτι καὶ ἡ Mb. ^ς ἔχει Mb. ^h μεσότης τις ἐστὶν K^b.L^b. ^ι αὐτὸν δὲ τρόπον K^b.L^b.Ob. ^k ταῖς ἀρεταῖς ταῖς πρότερον Ob, ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς L^b. ¹ ὅτι τοῦ ἴσου μέσον Mb. ^m ἢ τοῦ βλαβεροῦ Ob. ⁿ διὸ] διὸ καὶ Mb. ^ο ἐαυτοῦ L^b, ἐαυτοῖς Mb. ^p μὲν ante τοῦ om. L^b.Mb.O^b. ^q τοῦ om. Mb. ^r πρὸς Mb. ^s ὅποτερον Mb. ^t τοῦ ἀδικεῖσθαι Mb, ἀδικεῖσθαι K^b. ^v τοῦ δὲ Mb. ^w διὰ om. K^b.

ἀρχὴν ἀλλὰ ^α διὰ πάθος. Ἄδικεῖ μὲν οὖν, ἄδικος δ' οὐκ ^β
 ἔστιν, οἷον γ οὐδὲ κλέπτῃς, ἔκλεψε δέ, οὐδὲ μοιχός, ἐμοίχευσε
 δέ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Πῶς μὲν οὖν ἔχει τὸ ἀν- ^γ
 τιπεπονθὸς πρὸς τὸ δίκαιον, εἴρηται πρότερον· δεῖ δὲ μὴ λαν- ^δ
 θάνειν ὅτι τὸ ζητούμενόν ἐστι ^ε καὶ τὸ ἀπλῶς δίκαιον ^α καὶ
^β τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Τοῦτο δὲ ἐστὶν ^ε ἐπὶ ^δ κοινωνῶν
 βίου πρὸς τὸ εἶναι αὐτάρκειαν, ἐλευθέρων καὶ ἴσων ἢ κατ'
 ἀναλογίαν ἢ κατ' ἀριθμόν· ὥστε ὅσοις μὴ ἐστὶ τοῦτο, οὐκ
 ἔστι τούτοις πρὸς ἀλλήλους τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀλλὰ τι
 δίκαιον καὶ καθ' ὁμοιότητα. Ἔστι γὰρ δίκαιον, ^ε οἷς καὶ
 νόμος πρὸς αὐτούς· νόμος δ', ἐν οἷς ἀδικία· ἡ γὰρ δίκη ^ε κρί-
 σις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου. Ἐν οἷς δ' ἀδικία, καὶ τὸ
 ἀδικεῖν ἐν τούτοις, ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πᾶσιν ἀδικία· τοῦτο
 δ' ἐστὶ τὸ πλέον αὐτῷ νέμειν τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔλαττον
 δὲ τῶν ἀπλῶς κακῶν. Διὸ οὐκ ἐῷμεν ἄρχειν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ^ε
 τὸν ^ε λόγον, ὅτι ἐαυτῷ τοῦτο ποιεῖ, καὶ γίνεται τύραννος.
 Ἔστι δ' ὁ ἄρχων φύλαξ τοῦ δικαίου, ^ε εἰ δὲ τοῦ δικαίου, καὶ
 τοῦ ἴσου. Ἐπεὶ δ' οὐθὲν αὐτῷ πλέον εἶναι δοκεῖ, εἴπερ δί- ^ε
 καιος· οὐ γὰρ νέμει πλέον ^ε τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῷ, εἰ μὴ
 πρὸς αὐτὸν ἀνάλογόν ἐστιν· διὸ ἐτέρῳ ποιεῖ καὶ διὰ τοῦτο
 ἀλλότριον ^ε εἶναι· φασιν ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύνην, καθάπερ
 ἐλέχθη καὶ πρότερον. Μισθὸς ^ε ἄρα τις δοτέος, τοῦτο δὲ ^ε
 τιμὴ καὶ γέρας· ^ε ὅτῳ δὲ μὴ ἱκανὰ ^ε τὰ τοιαῦτα, οὗτοι γί-
 νονται τύραννοι. Τὸ δὲ δεσποτικὸν δίκαιον καὶ τὸ πατρικὸν ^ε
 οὐ ^ε ταῦτόν τούτοις ἀλλ' ὅμοιον· οὐ γάρ ἐστὶν ἀδικία πρὸς
 τὰ αὐτοῦ ἀπλῶς, τὸ δὲ κτῆμα καὶ ^ε τὸ τέκνον, ἕως ἂν ἡ πη-
 λίκον καὶ ^ε μὴ χωρισθῇ, ὥσπερ μέρος αὐτοῦ, αὐτὸν δ' οὐθεὶς ^ε
 προαιρεῖται βλάπτειν· διὸ οὐκ ἔστιν ἀδικία πρὸς αὐτόν. Οὐδ'

^α διὰ om. Mb. ^γ οὐ κλέπτῃς Kb. ^ε καὶ τὸ ἀπλῶς—ἐστὶν om. Mb.
^α καὶ post δίκαιον om. Ob. ^β τὸ om. Kb.Lb. ^ε ἐπὶ om. Lb. ^δ κοι-
 νωνόν Mb. ^ε οἷς] ἐν οἷς Ob. ^ε κρίσις ἐστὶ τοῦ Lb.Ob. ^ε νόμόν Mb.
^ε εἰ δὲ τοῦ δικαίου om. Mb. ^ε αὐτῷ τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ Lb. ^ε ἀγαθὸν
 εἶναι φασιν Mb. ^ε τις ἄρα Mb.Ob. ^ε ὅσοις Ob. ^ε τὰ τοιαῦτα] ταῦτα
 Mb.Ob. ^ε ταυτὸ Ob. ^ε τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ^ε μὴ om. Kb.Ob.

ἄρα ^τ ἄδικον οὐδὲ δίκαιον τὸ πολιτικόν· κατὰ νόμον γὰρ ἦν, καὶ ἐν οἷς ἐπεφύκει εἶναι νόμος· οὗτοι δ' ἦσαν οἷς ὑπάρχει ἰσότης τοῦ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. Διὸ μᾶλλον ^ς πρὸς γυναικὰ ἐστὶ δίκαιον ἢ πρὸς τέκνα καὶ ^τ κτήματα· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον· ἕτερον δὲ ^ν καὶ τοῦτο τοῦ πο-
 (7) λιτικοῦ. ^ω Τοῦ δὲ πολιτικοῦ δικαίου τὸ ^χ μὲν φυσικόν ἐστι τὸ δὲ ^υ νομικόν, φυσικὸν μὲν τὸ πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἔχον δύναμιν, καὶ ^ζ οὐ τῷ δοκεῖν ἢ μὴ, νομικὸν δὲ ^α ὃ ἐξ ἀρχῆς μὲν οὐθὲν διαφέρει οὕτως ἢ ἄλλως, ὅταν δὲ θῶνται, διαφέρει, ^β οἷον τὸ μνᾶς λυτροῦσθαι, ἢ τὸ αἶγα θύειν ἀλλὰ μὴ δύο πρόβατα, ἔτι ὅσα ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα νομοθετοῦσιν, οἷον ² τὸ θύειν Βρασίδα, καὶ τὰ ^ς ψηφισματώδη. Δοκεῖ δ' ἐνίοις ^δ εἶναι πάντα τοιαῦτα, ^ε ὅτι τὸ μὲν φύσει ἀκίνητον καὶ πανταχοῦ ^ς τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ὥσπερ ^ε τὸ πῦρ καὶ ἐνθάδε ³ καὶ ἐν Πέρσαις καίει, τὰ δὲ δίκαια κινούμενα ὁρῶσιν. Τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν οὕτως ^η ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὥς. Καίτοι ^ι παρὰ γε τοῖς θεοῖς ἴσως οὐδαμῶς· παρ' ἡμῖν δ' ἐστὶ μὲν τι καὶ ^κ φύσει, κινήτῳ μέντοι πάν. Ἀλλ' ὅμως ἐστὶ τὸ μὲν φύσει τὸ δ' ⁴ οὐ φύσει. Ποῖον δὲ φύσει τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ ποῖον οὐ ἀλλὰ νομικὸν καὶ συνθήκη, εἴπερ ἄμφω κινήτὰ ὁμοίως, δηλον. Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ¹ οὐ αὐτὸς ἀρμόσει ^μ διαφορισμός· φύσει γὰρ ἡ δεξιὰ κρείττων, καίτοι ἐνδέχεται τινὰς ⁵ ἀμφιδεξίους γενέσθαι. Τὰ δὲ κατὰ συνθήκην καὶ τὸ συμφέρον τῶν δικαίων ὁμοιά ἐστι τοῖς μέτροις· οὐ γὰρ πανταχοῦ ἴσα τὰ οἰνηρὰ καὶ σιτηρὰ μέτρα, ἀλλ' ^ν οὐ μὲν ὠνοῦνται, μείζω, ^η οὐ δὲ πωλοῦσιν, ἐλάττω. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια οὐ ταῦτα πανταχοῦ, ἐπεὶ οὐδ'

^τ ἄδικον] ἀδικία ὃν K^b. ^ς πρὸς τὴν γυναικὰ M^b. ^τ κτήμα L^b. ^ν καὶ om. M^b. ^ω τοῦ δὲ πολιτικοῦ om. K^b. ^χ μὲν] μὲν γὰρ K^b. ^υ νομικόν, καὶ φυσικόν L^b. ^ζ οὐ τῷ] οὕτω K^b. ^α ὃ om. M^b. ^β οἷον] οὕτως ἢ ἄλλως οἷον K^b. ^ς ψηφίσματα τάδε M^b. ^δ πάντα εἶναι M^b. ^ε διότι O^b. ^ς ἔχει τὴν αὐτὴν O^b. ^ε καὶ τὸ πῦρ ἐνθάδε M^b. ^η ἔχον ἀλλ' ἔστιν ὥς om. M^b. ^ι παρὰ τοῖς ἴσοις οὐδαμῶς M^b. post οὐδαμῶς M^b. O^b. ἔχον, L^b. ἔχον ἐστὶ. ^κ φυσικὸν κινήτῳ οὐ μέντοι M^b. ¹ ὃ] καὶ ὁ K^b. ^μ διαφορισμένος L^b. ^ν οὐ—οὐ] ὧ—ὧ M^b.

ο αἱ πολιτεῖαι, ἀλλὰ μία ρμόνον πανταχοῦ ^qκατὰ φύσιν ἢ ἀρίστη. Τῶν δὲ δικαίων καὶ νομίμων ἕκαστον ὡς τὰ καθόλου ⁶ πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα ἔχει· τὰ μὲν γὰρ πραττόμενα πολλά, ἐκείνων δ' ἕκαστον ἓν· καθόλου γάρ. Διαφέρει ^rδὲ τὸ ἀδίκημα ⁷ καὶ τὸ ἄδικον ^s καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ δίκαιον· ἄδικον μὲν γάρ ἐστι τῇ φύσει ^t ἢ τάξει· ^vτὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ὅτανπραχθῇ, ἀδίκημά ^w ἐστι, πρὶν δὲ πραχθῆναι, οὔπω, ἀλλ' ^x ἄδικον. ^yΟμοίως δὲ καὶ δικαίωμα. Καλεῖται δὲ ^zμᾶλλον δικαιοπράγημα τὸ κοινόν, δικαίωμα δὲ τὸ ἐπ' ἀνθρώπῳ τοῦ ἀδικήματος. Καθ' ἕκαστον δὲ αὐτῶν, ποιά τε εἶδη καὶ πόσα καὶ περὶ ποῖα τυγχάνει ὄντα, ὕστερον ἐπισκεπτέον. ¹Οντων (8) δὲ ^zτῶν δικαίων καὶ ἀδίκων τῶν ^aεἰρημένων, ἀδικεῖ μὲν καὶ δικαιοπραγεῖ, ^bὅταν ἐκὼν τις αὐτὰ πράττῃ· ὅταν δ' ἄκων, οὔτ' ἀδικεῖ οὔτε δικαιοπραγεῖ ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός· οἷς γὰρ συμβέβηκε δικαίοις ^cεἶναι ἢ ἀδικοῖς, πράττουσιν. ¹Αδί- ²κημα δὲ καὶ δικαιοπράγημα ὥρισται τῷ ἐκούσιῳ καὶ ἀκουσίῳ· ὅταν γὰρ ἐκούσιον ἦ, ψέγεται, ἅμα δὲ καὶ ἀδίκημα τότ' ἐστίν· ὥστ' ^dἔσται τι ἄδικον μὲν, ἀδίκημα δ' ^eοὔπω, εἰ μὴ τὸ ἐκούσιον προσῇ. Λέγω δ' ἐκούσιον ^fμὲν, ὥσπερ καὶ πρό- ³τερον εἴρηται, ὃ ἂν τις τῶν ἐφ' ^gαὐτῷ ὄντων εἰδὼς καὶ μὴ ἀγνοῶν ^hπράττῃ μήτε ⁱὄν μήτε ^kᾧ μήτε οὐ ^lἕνεκα, οἷον τίνα ^mτύπτει καὶ τίνι καὶ τίνος ἕνεκα, κακείνων ⁿἕκαστον μὴ κατὰ συμβεβηκός μηδὲ βία, ὥσπερ εἴ τις λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ^oτύπτει ἕτερον, οὐχ ^pἐκὼν· οὐ γὰρ ^qἐπ' αὐτῷ. ¹Ενδέχεται δὲ τὸν τυπτόμενον πατέρα εἶναι, τὸν δ' ὅτι μὲν ἄνθρωπος ἢ

ο αἱ om. K^b.L^b. ρμόνον] μὲν M^b. q κατὰ τὴν φύσιν M^b. r δὲ καὶ τὸ O^b. s καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ δίκαιον om. K^b. t ἢ τῇ τάξει L^b. v τὸ om. K^b.L^b. w ἐστι om. L^b.M^b. x post ἄδικον K^b.L^b.O^b. ὅτι (τι K^b.) ὅταν πραχθῇ ἀδίκημα ἐστίν. y τὸ κοινὸν μᾶλλον δικαιοπράγημα M^b. z τῶν om. M^b. a προειρημένων O^b. b ὅταν—ἀλλ' ἢ] τις ἀλλὰ M^b. c ἢ ἀδικοῖς εἶναι O^b. d ἄδικόν τι ἔσται M^b. e οὔπω ἐστίν εἰ μὴ M^b. f μὲν om. M^b. g ἐαυτῷ M^b.O^b. h πράττει M^b. i ὃ K^b. k ὡς et ὃν corr. K^b. l ἕνεκα om. omnes. m τύπτειν K^b, omissis καὶ τίνι. n ἐκάτερον K^b. o τύπτει L^b.M^b.O^b. p ἐκὼν δέ· οὐ M^b.O^b. q ἐφ' ἐαυτῷ O^b.

τῶν παρόντων τις γινώσκειν, ὅτι ^τδὲ πατὴρ ἀγνοεῖν. Ὅμοίως
 δὲ τὸ τοιοῦτον διωρίσθω καὶ ἐπὶ ^ς τοῦ οὐ ἔνεκα, καὶ περὶ τὴν
 πράξιν ὅλην. Τὸ δὲ ἀγνοούμενον, ἢ μὴ ἀγνοούμενον μὲν μὴ
^τ ἐπ' αὐτῷ δ' ὄν, ἢ βίᾳ, ἀκούσιον· πολλὰ ^ν γὰρ καὶ τῶν φύ-
 σει ὑπαρχόντων εἰδότες καὶ πράττομεν καὶ πάσχομεν, ὧν
 οὐθὲν οὐθ' ἐκούσιον οὐτ' ἀκούσιόν ἐστίν, οἷον τὸ ^ω γηρᾶν ^χ ἢ
 4 ἀποθνήσκειν. Ὑπάρχει δ' ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ τῶν δι-
 καίων ^ς καὶ τὸ κατὰ συμβεβηκός· καὶ γὰρ ἂν τὴν παρακατα-
 θήκην ἀποδοίῃ τις ἄκων ^ς καὶ διὰ φόβον, ^α ὃν οὐτε δίκαια
 πράττειν οὐτε δικαιοπραγεῖν φατέον ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸν ἀναγκαζόμενον καὶ ἄκοντα τὴν
 παρακαταθήκην μὴ ἀποδιδόντα κατὰ συμβεβηκός φατέον
 5 ἀδικεῖν καὶ τὰ ἄδिका πράττειν. Τῶν δὲ ἐκουσίων τὰ μὲν προ-
 ελόμενοι πράττομεν τὰ δ' ^β οὐ προελόμενοι, προελόμενοι μὲν
 ὅσα προβουλευσάμενοι, ἀπροαίρετα δὲ ὅσα ^ε ἀπροβούλευτα.
 6 Τριῶν ^δ δὴ οὐσῶν βλαβῶν τῶν ἐν ταῖς κοινωνίαις, τὰ μὲν μετ'
 ἀγνοίας ἀμαρτημάτων ἐστίν, ὅταν μῆτε ὄν μῆτε ὄ μῆτε ὄ
 μῆτε οὐ ἔνεκα ὑπέλαβε ^ε πράξῃ· ἢ γὰρ οὐ ^ε βαλεῖν ἢ οὐ τούτῳ
 ἢ οὐ τοῦτον ἢ οὐ τούτου ἔνεκα φήθη, ἀλλὰ συνέβη οὐχ οὐ
 ἔνεκα φήθη, οἷον οὐχ ἵνα τρώσῃ ἀλλ' ἵνα κεντήσῃ, ἢ οὐχ ὄν,
 7 ἢ οὐχ ^ς ὥς. ^h Ὅταν μὲν οὖν παραλόγως ^ι ἢ βλάβῃ γένηται,
 ἀτύχημα, ὅταν δὲ μὴ παραλόγως, ἄνευ ^κ δὲ κακίας, ἀμάρτημα·
 ἀμαρτάνει μὲν γὰρ ὅταν ^λ ἢ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ ἢ τῆς ^μ αἰτίας,
 8 ἀτυχεῖ δ' ὅταν ἔξωθεν. Ὅταν δὲ εἰδὼς μὲν μὴ προβουλεύσας
 δέ, ἀδίκημα, οἷον ὅσα τε διὰ θυμὸν καὶ ἄλλα πάθη, ὅσα
 ἀναγκαῖα ἢ φυσικά, συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις· ^ν ταῦτα γὰρ
 βλάπτοντες καὶ ἀμαρτάνοντες ἀδικοῦσι μὲν, καὶ ἀδικήματά
 ἐστίν, οὐ μέντοι πῶ ἀδικοὶ διὰ ταῦτα οὐδὲ πονηροί· ^ο οὐ γὰρ

^τ δὲ ὁ πατὴρ Ob. ^ς τοῦ] τῶν L^b.M^b. ^τ ἐφ' αὐτῷ L^b, ἐφ' ἑαυτῷ Ob.
^ν γὰρ τῶν κατὰ φύσιν M^b. ^ω ἐγγηρᾶν M^b. ^χ ἢ] καὶ M^b, καὶ τὸ L^b.
^ς καὶ ante τὸ om. M^b. ^ς καὶ διὰ] ἢ διὰ M^b. ^α ὄν add. K^b. ^β οὐ
 προαιρούμενοι M^b. ^ε προβουλευτά K^b. ^δ δὴ] οὖν M^b, δ' L^b. ^ε πράξῃ]
 ταῦτα πράξῃ L^b.M^b.Ob. ^ε βάλλειν K^b, βαλεῖ M^b. ^ς ὥς] ὡς K^b.
^h ὅτε M^b. ^ι ἢ om. L^b. ^κ δὲ om. M^b. ^λ ἐν ἑαυτῷ ἢ ἀρχὴ M^b.Ob.
^μ κακίας M^b. ^ν ταῦτα] διὰ ταῦτα Ob. ^ο οὐδὲ M^b.

διὰ μοχθηρίαν ἢ βλάβῃ· ὅταν δ' ἐκ προαιρέσεως, ἄδικος καὶ 9
 Ρ μοχθηρός. ⁹ Διὸ καλῶς τὰ ἐκ θυμοῦ οὐκ ἐκ ^τ προνοίας κρί-
 νεται· οὐ γὰρ ἄρχει ὁ θυμῷ ποιῶν, ἀλλ' ὁ ὀργίσας. ¹⁰ Ἔτι 10
 δὲ ^ς οὐδὲ περὶ τοῦ γενέσθαι ἢ μὴ ἀμφισβητεῖται, ἀλλὰ περὶ
 τοῦ δικαίου· ἐπὶ φαινομένη γὰρ ἀδικία ^τ ἢ ὀργή ἐστιν. Οὐ
 γὰρ ὥσπερ ^ν ἐν τοῖς συναλλάγμασι περὶ τοῦ γενέσθαι ^ω ἀμ-
 φισβητοῦσιν, ὧν ἀνάγκη τὸν ἕτερον εἶναι μοχθηρόν, ^χ ἂν μὴ
 διὰ λήθην ^υ αὐτὸ δρῶσιν· ἀλλ' ὁμολογοῦντες περὶ τοῦ πρά-
 γματος, περὶ ^z τοῦ ποτέρως δίκαιον ἀμφισβητοῦσιν. ^ο ὁ δ'
 ἐπιβουλεύσας οὐκ ἀγνοεῖ, ὥστε ὁ μὲν οἶεται ἀδικεῖσθαι, ὁ δ'
 οὐ. ^α Ἄν δ' ἐκ προαιρέσεως βλάβῃ, ἀδικεῖ. Καὶ κατὰ ταῦτ' 11
 ἤδη τὰ ἀδικήματα ὁ ἀδικῶν ἄδικος, ὅταν ^β παρὰ τὸ ἀνάλογον
^ς ἢ ἢ παρὰ τὸ ἴσον. ^ο Ομοίως δὲ ^δ καὶ δίκαιος, ὅταν προελόμενος
 δικαιοπραγῇ. Δικαιοπραγεῖ δέ, ἂν μόνον ἐκὼν πράττη. Τῶν 12
 δ' ἀκουσίων τὰ μὲν ἐστὶ συγγνωμονικά τὰ δ' οὐ συγγνωμο-
 νικά· ὅσα μὲν γὰρ μὴ μόνον ἀγνοοῦντες ἀλλὰ καὶ δι' ἄγνοιαν
 ἀμαρτάνουσι, συγγνωμονικά, ὅσα δὲ μὴ δι' ἄγνοιαν, ^ε ἀλλ'
 ἀγνοοῦντες ^ε μὲν διὰ πάθος ^φ δὲ μήτε φυσικὸν μήτ' ^ς ἀνθρώπι-
 νον, οὐ συγγνωμονικά.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις, εἰ ἱκανῶς διώρισται περὶ τοῦ ἀδι- 11
 κείσθαι ^β καὶ ἀδικεῖν, πρῶτον μὲν εἰ ἐστὶν ὥσπερ Εὐριπίδης (9)
 εἴρηκε, λέγων ἰατόπως

μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος,
 ἐκὼν ἐκοῦσαν, ἢ θέλουσιν οὐχ ἐκὼν·

πότερον γὰρ ὡς ^κ ἀληθῶς ἐστὶν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι, ἢ οὐ ἀλλ'
 ἀκούσιον ¹ ἅπαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν πᾶν ἐκούσιον. Καὶ ἄρα
^μ πᾶν οὕτως ἢ ἐκείνως, ὥσπερ ^η καὶ τὸ ἀδικεῖν ^ο πᾶν ἐκούσιον,
 Ρ ἢ τὸ μὲν ἐκούσιον τὸ δ' ἀκούσιον. ^ο Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ 2

Ρ πονηρός Mb. ⁹ διὸ καὶ καλῶς Lb. ^τ προαιρέσεως Mb. ^ς οὐδὲ]
 οὐ Mb. ^τ ἢ om. Mb. ^ν ἐν om. Kb. ^ω ἀμφισβητεῖται Mb. ^χ ἂν]
 εἰ Ob. ^υ αὐτῶν Mb. ^z τοῦ ποτέρως] δὲ τοῦ ποτέρως pr. Kb. ^α ἔαν Lb.
^β περὶ Lb. ^ς ἢ om. Mb. ^δ καὶ ὁ δίκαιος Mb. ^ε μὲν] μή Mb.
^φ δὲ om. Kb. ^ς ἀνθρωπικὸν Lb. Mb. Ob. ^β καὶ τοῦ ἀδικεῖν Mb. Ob.
^ι ἀτόπως] τὸ πῶς Kb, ἀτόπως πῶς Lb. ^κ ἀληθές Mb. ¹ πᾶν Ob.
^μ ἅπαν Lb. Mb. ^η καὶ om. Mb. ^ο πᾶν] ἢ πᾶν Kb, πᾶν ἦν Mb.
 Ρ ἢ—ἀκούσιον om. Kb.

δικαιοῦσθαι· τὸ γὰρ δικαιοπραγεῖν πᾶν ἐκούσιον, ὥστ' εὖλογον ἀντικεῖσθαι ὁμοίως ^q καθ' ἑκάτερον τὸ ^τ ἀδικεῖσθαι καὶ ¹ τὸ δικαιοῦσθαι ^s ἢ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον εἶναι. ⁴ Ἀποπον δ' ἂν δόξειε καὶ ἐπὶ τοῦ δικαιοῦσθαι, εἰ ^t πᾶν ἐκούσιον· ἔνιοι γὰρ δικαιοῦν-
³ ται οὐχ ἐκόντες. ¹ Ἐπεὶ καὶ ^v τόδε διαπορήσειεν ἂν τις, πότε-
ρον ὁ τὸ ἄδικον πεπονηθὼς ἀδικεῖται πᾶς ἢ ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ πράττειν, καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν ἐστίν· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ ἐνδέχεται ^w ἐπ' ἀμφοτέρων μεταλαμβάνειν τῶν δικαίων. ¹ Ὀ-
μοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀδίκων· οὐ γὰρ ταυτὸν τὸ τᾶδिका πράττειν τῷ ἀδικεῖν οὐδὲ τὸ ἄδικα πάσχειν τῷ ἀδι-
κεῖσθαι. ¹ Ὀμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δικαιοπραγεῖν καὶ δικαιοῦσθαι· ἀδύνατον γὰρ ἀδικεῖσθαι μὴ ^x ἀδικούντος ἢ δικαιοῦσθαι
⁴ μὴ δικαιοπραγούντος. Εἰ δ' ἐστὶν ἀπλῶς τὸ ^y ἀδικεῖν τὸ βλάπτειν ἐκόντα τινά, ^z τὸ δ' ἐκόντα εἰδότα καὶ ὃν καὶ ^a ᾧ καὶ
ὥς, ὁ δ' ἀκρατὴς ἐκὼν βλάπτει αὐτὸς αὐτόν, ἐκὼν ^b τ' ἂν ἀδι-
κοῖτο ^c καὶ ἐνδέχοιτο ^d αὐτὸν αὐτόν ἀδικεῖν. ^e Ἔστι δὲ καὶ
τοῦτο ^f ἓν τι τῶν ἀπορουμένων, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν ^g αὐτόν
⁵ ἀδικεῖν. ¹ Ἐτι ἐκὼν ἂν τις δι' ἀκρασίαν ὑπ' ἄλλου βλάπτοιτο ἐκόντος, ὥστ' εἴη ἂν ἐκόντ' ἀδικεῖσθαι. ¹ Ἡ οὐκ ^h ὀρθὸς ὁ
διορισμός, ἀλλὰ προσθετέον ⁱ τῷ βλάπτειν εἰδότα ^k καὶ ὃν
⁶ καὶ ^l ᾧ καὶ ὥς ^m τὸ παρὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν; Βλάπτεται
μὲν ⁿ οὖν τις ἐκὼν καὶ τᾶδिका πάσχει, ἀδικεῖται ^o δ' οὐθεὶς
ἐκὼν· οὐθεὶς γὰρ βούλεται, οὐδ' ὁ ^p ἀκρατὴς, ἀλλὰ παρὰ τὴν
βούλησιν πράττει· οὔτε ^q γὰρ βούλεται οὐθεὶς ὃ μὴ οἶεται
¹ εἶναι σπουδαῖον, ὅ ^s τε ἀκρατὴς ^t οὐχ ^a οἶεται δεῖν πράττειν
⁷ πράττει. ¹ Ὁ δὲ τὰ αὐτοῦ διδούς, ὥσπερ ¹ Ὀμηρὸς φησι δοῦ-
ναι τὸν Γλαῦκον τῷ Διομήδει

^q καθ'] δὴ καθ' Mb. ¹ τὸ om. Kb. ^s ἢ ἅπαν ἐκούσιον Mb. ^t ἅπαν Mb. Ob. ^v τόγε Ob. ^w μεταλαμβάνειν ἐπ' ἀμφοτέρων Mb. ^x ἀδι-
κοῦντός τινος ἢ Mb. Ob. ^y ἀδικεῖν καὶ τὸ Mb. ^z τὸν Mb. ^a ᾧ]
ὁ Kb. Mb. Ob. ^b τ' om. Mb. ^c καὶ] καὶ Kb. ^d αὐτόν] αὐτὸς Kb. Lb.,
ἂν αὐτόν Ob. ^e ἔστι—ἀδικεῖν om. Mb. ^f ἓν om. Kb. ^g ἓν τι om. Lb.
^g ἀδικεῖν αὐτόν Ob. ^h ὀρθῶς pr. Kb. ⁱ τὸ Kb. Ob. ^k καὶ ὃν om.
Kb. Lb. ^l ᾧ] ὁ Mb. et corr. Lb. ^m τὸ om. Kb. Mb. Ob. ⁿ οὖν]
οὐ Kb. ^o δ' οὐδὲ εἰς Kb. ^p ἀκρατὴς Kb. ^q γὰρ om. Mb. ^r σπου-
δαῖον εἶναι Ob. ^s τε] δὲ Lb. Mb. Ob. ^t οὐχ ^a] ὁ οὐκ Lb. Mb. Ob.

χρύσεια χαλκείων, εκατόμβοι' ἐννεαβοίων,

οὐκ ἀδικεῖται· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἐστὶ τὸ διδόναι, τὸ δ' ἀδικεῖσθαι
οὐκ ὧς ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ τὸν ἀδικοῦντα δεῖ ὑπάρχειν. Περὶ μὲν 8
οὖν τοῦ ἀδικεῖσθαι, ὅτι οὐχ ἐκούσιον, δηλον.

Ἔτι δ' ὦν ὡς προειλόμεθα δὴ ἔστιν εἰπεῖν, πότερον ποτ' 12
ἀδικεῖ ὁ νείμας παρὰ τὴν ἁξίαν τὸ πλεῖον ἢ ὁ ἔχων, καὶ εἰ
ἔστιν αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πρότερον 9
λεχθὲν καὶ ὁ διανέμων ἀδικεῖ ἀλλ' οὐχ ὁ ἔχων τὸ πλεόν, εἴ
τις πλεόν ἐτέρῳ ἢ αὐτῷ νέμει εἰδῶς καὶ ἐκῶν, οὗτος αὐτὸς
αὐτὸν ἀδικεῖ. Ὅπερ δοκοῦσιν οἱ μέτριοι ποιεῖν· ὁ γὰρ ἐπι-
εικὴς ἐλαττωτικός ἐστιν. Ἡ οὐδὲ τοῦτο ἀπλοῦν; Ἐτέρου
γὰρ ἀγαθοῦ, εἰ ἔτυχεν, ἐπλεονέκτει, οἷον δόξης ἢ τοῦ ἀπλῶς
καλοῦ. Ἔτι λύεται καὶ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀδικεῖν·
οὐθὲν γὰρ παρὰ τὴν αὐτοῦ πάσχει βούλησιν, ὥστε οὐκ ἀδι-
κεῖται διὰ γε τοῦτο, ἀλλ' εἶπερ, βλάπτεται μόνον. Φανερόν 10
δὲ καὶ ὅτι ὁ διανέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ τὸ πλεόν ἔχων ἀεί-
ου γὰρ ὅτι τὸ ἁδικὸν ὑπάρχει ἀδικεῖ, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐκόντα τοῦτο
ποιεῖν· τοῦτο δ' ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως, ἢ ἐστὶν ἐν τῷ
διανέμοντι ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ λαμβάνοντι. Ἔτι ὅτι πολλὰ 11
τὸ ποιεῖν λέγεται, καὶ ἔστιν ὡς τὰ ἄψυχα ἰκτείνει καὶ ἡ χεὶρ
καὶ ὁ οἰκέτης ἐπιτάξαντος, οὐκ ἀδικεῖ μὲν, ποιεῖ δὲ τὰ ἅδικα.
Ἔτι εἰ μὲν ἀγνοῶν ἔκρινεν, οὐκ ἀδικεῖ κατὰ τὸ νομικὸν εἰ- 12
καιον οὐδ' ἁδικὸς ἢ κρίσις ἐστίν, ἔστι δ' ὡς ἁδικὸς ἕτερον
γὰρ τὸ νομικὸν δίκαιον καὶ τὸ πρῶτον· εἰ δὲ γινώσκων
ἔκρινεν ἀδίκως, πλεονεκτεῖ καὶ αὐτὸς ἢ χάριτος ἢ τιμωρίας.
Ὡσπερ οὖν καὶ εἴ τις μερίσαιο τοῦ ἀδικήματος, καὶ ὁ διὰ 13
ταῦτα κρίνας ἀδίκως πλεόν ἔχει· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων ὁ τὸν
ἀγρὸν κρίνας οὐκ ἀγρὸν ἀλλ' ἀργύριον ἔλαβεν. Οἱ δ' ἄν- 14 13

ν ἐφ' αὐτῷ Ob. ὡς προειλόμεθα Kb. x ἁξίαν πλεόν ἔχων Kb.
y ἐκῶν Kb. z πλεῖον Lb. a τις] τις δὲ Lb.Mb, τις τὸ Ob. b πλείον
Ob. c ἐτέρῳ ἢ αὐτῷ] αὐτοῦ ἐτέρῳ Kb. d πλεονεκτεῖ Kb.Lb. e δὲ ὅτι
καὶ Lb, διότι καὶ Kb. f ἀεί] ἀδικεῖ Kb. g ἁδικὸν ἔχω ὑπάρχει Kb.
h ἐπεὶ] εἰ Lb. i κτείνει δὲ καὶ Lb. k ὁ om. Ob. l μὲν οὐκ ἀδικεῖ Kb.
m οὐκ ἀδικεῖ post δίκαιον Kb. n νόμιμον utrobique Mb. o ἐστίν
om. Ob. p καὶ] καὶ Kb. q ἐκείνῳ τὸν Kb.

θρωποι ἐφ' ἑαυτοῖς οἴονται εἶναι τὸ ἀδικεῖν, διὸ καὶ ¹τὸ δίκαιον εἶναι ῥάδιον. ²Τὸ δ' οὐκ ἔστιν· συγγενέσθαι μὲν γὰρ τῇ τοῦ γείτονος καὶ πατάξαι τὸν πλησίον καὶ δοῦναι τῇ χειρὶ τὸ ἀργύριον ῥάδιον καὶ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ ὥδὶ ἔχοντας
¹⁵ ³ταῦτα ποιεῖν οὔτε ῥάδιον οὔτ' ἐπ' αὐτοῖς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ γινῶναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα οὐδὲν οἴονται σοφὸν εἶναι, ὅτι περὶ ὧν οἱ νόμοι λέγουσιν οὐ χαλεπὸν ξυνιέναι. Ἄλλ' οὐ ταῦτ' ἐστὶ τὰ δίκαια ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ πῶς πραττόμενα καὶ πῶς ⁴νεμόμενα ⁵δίκαια· τοῦτο δὲ πλέον ἔργον ἢ τὰ ὑγιεινὰ εἰδέναι, ἐπεὶ ⁶κάκεϊ μέλι καὶ οἶνον καὶ ⁷ἐλλέβορον καὶ καῦσιν καὶ τομὴν εἰδέναι ῥάδιον, ἀλλὰ πῶς δεῖ ⁸νεῖμαι πρὸς ὑγίειαν καὶ τίνι καὶ πότε, τοσοῦτον ἔργον
¹⁶ ὅσον ⁹ἰατρὸν εἶναι. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ δικαίου οἴονται εἶναι οὐθὲν ἦττον τὸ ἀδικεῖν, ¹⁰ὅτι οὐθὲν ἦττον ὁ δίκαιος ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δύναται ἂν ἕκαστον πράξαι τούτων· καὶ γὰρ συγγενέσθαι γυναικὶ καὶ πατάξαι, καὶ ὁ ἀνδρεῖος τὴν ἀσπίδα ἀφείναι καὶ στραφεῖς ἐφ' ὁποτεραοῦν τρέχειν. Ἄλλὰ τὸ δειλαίνειν καὶ ¹¹τὸ ἀδικεῖν οὐ τὸ ταῦτα ποιεῖν ἐστί, πλὴν κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ τὸ ¹²ὥδὶ ἔχοντα ταῦτα ¹³ποιεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἰατρεύειν καὶ τὸ ὑγιάζειν οὐ τὸ τέμνειν ἢ μὴ τέμνειν ἢ φαρμακεύειν ¹⁴ἢ μὴ φαρμακεύειν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ
¹⁷ ὥδὶ. Ἔστι δὲ τὰ δίκαια ἐν τούτοις οἷς μέτεστι τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔχουσι ¹⁵δ' ὑπερβολὴν ¹⁶ἐν τούτοις καὶ ἔλλειψιν· τοῖς μὲν γὰρ ¹⁷οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴ αὐτῶν, οἷον ἴσως ¹⁸τοῖς θεοῖς, τοῖς δ' οὐθὲν μόριον ὠφέλιμον, ¹⁹τοῖς ²⁰ἀνιάτως κακοῖς, ἀλλὰ ²¹πάντα βλάπτει, τοῖς δὲ μέχρι τοῦ· διὰ τοῦτ' ἀνθρώπινόν ἐστιν.

¹⁴ Περὶ δὲ ²²ἐπιεικείας καὶ τοῦ ἐπιεικοῦς, πῶς ἔχει ἢ μὲν
 (10)

¹ τὸ δίκαιον om. Mb. ² τοῦτο Ob. ³ ταυτὸ Kb. ⁴ γενόμενα Kb.Mb, διανεμόμενα Ob. ⁵ δίκαια om. Mb. ⁶ κάκεϊ μὲν μέλι Kb. ⁷ ἐλλέβορον Kb.Lb.Mb. ⁸ εἶναι Kb. ⁹ ἰατροῦ εἶναι, διὰ ταυτὸ Kb. ¹⁰ ὅτι οὐθὲν] ὅτι οὐχ Kb. ¹¹ τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ¹² ὥδε Kb. ¹³ ποιεῖν om. Mb. ¹⁴ ἢ μὴ φαρμακεύειν om. Ob. ¹⁵ δ' δὲ καὶ Mb. ¹⁶ ἐν τούτοις post ἔλλειψιν Ob, om. Kb.Lb. ¹⁷ οὐκ om. Kb. ¹⁸ τοῖς ante θεοῖς om. Mb. ¹⁹ τοῖς] οἷον τοῖς Mb. ²⁰ ἀνιάτοις καὶ κακοῖς Lb.Mb.Ob. ²¹ βλάπτει πάντα Ob. ²² ἐπιεικείας πρὸς δικαιοσύνην καὶ Kb.

ἐπιείκεια πρὸς δικαιοσύνην τὸ δ' ἐπιεικὲς πρὸς τὸ δίκαιον, ἐχόμενόν ἐστιν εἰπεῖν· οὔτε γὰρ ὡς ταῦτόν ἀπλῶς οὔθ' ὡς ἕτερον τῷ γένει φαίνεται σκοπούμενοις, καὶ ὅτε μὲν τὸ ἐπιεικὲς ἐπαινοῦμεν καὶ ἄνδρα τὸν τοιοῦτον, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες μεταφέρομεν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἐπιεικέστερον ὅτι βέλτιον δηλοῦντες· ῥότ' δὲ τῷ λόγῳ ἀκολουθοῦσι φαίνεται ἄτοπον εἰ τὸ ἐπιεικὲς παρὰ τὸ δίκαιόν τι ὃν ἐπαινετόν ἐστιν· ^q ἢ γὰρ τὸ δίκαιον οὐ σπουδαῖον, ἢ τὸ ἐπιεικὲς οὐ δίκαιον, ^r εἰ ἄλλο· ἢ εἰ ἄμφω σπουδαῖα, ^s ταυτόν ἐστιν. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία σχεδὸν συμβαίνει διὰ ταῦτα περὶ τὸ ² ἐπιεικὲς, ἔχει δ' ἅπαντα τρόπον τινὰ ὀρθῶς καὶ οὐθὲν ὑπεναντίον ἑαυτοῖς· τό τε γὰρ ἐπιεικὲς δίκαιόν τινός ὃν βέλτιόν ^t ἐστὶ δίκαιον, καὶ οὐχ ὡς ἄλλο τι γένος ὃν βέλτιόν ἐστι τοῦ δίκαιου. Ταῦτόν ἄρα δίκαιον καὶ ἐπιεικὲς, ^v καὶ ἀμφοῖν ^w σπουδαῖον ὄντων κρεῖττον τὸ ἐπιεικὲς. Ποιεῖ δὲ τὴν ἀπο- ³ ρίαν ὅτι τὸ ἐπιεικὲς δίκαιον μὲν ἐστίν, οὐ ^x τὸ κατὰ νόμον δέ, ἀλλ' ἐπανόρθωμα ^y νομίμου δίκαιου. Αἷτιον δ' ὅτι ὁ μὲν ⁴ νόμος καθόλου πᾶς, περὶ ἐνίων δ' οὐχ οἷόν τε ^z ὀρθῶς εἰπεῖν καθόλου. Ἐν οἷς ^a οὖν ἀνάγκη μὲν εἰπεῖν καθόλου, μὴ οἷόν τε δὲ ὀρθῶς, τὸ ὡς ἐπὶ ^b τὸ ^c πλέον λαμβάνει ὁ νόμος, οὐκ ἀγνοῶν τὸ ἀμαρτανόμενον. Καὶ ἔστιν οὐδὲν ἡττον ὀρθῶς· τὸ γὰρ ἀμάρτημα οὐκ ἐν τῷ νόμῳ οὐδ' ἐν τῷ νομοθέτῃ ἀλλ' ἐν τῇ φύσει τοῦ πράγματός ἐστιν· εὐθὺς γὰρ ^d τοιαύτη ἡ τῶν ^e πρακτῶν ὕλη ἐστίν. Ὅταν οὖν λέγῃ μὲν ὁ νόμος ⁵ καθόλου, συμβῇ δ' ἐπὶ ^f τούτου παρὰ τὸ καθόλου, τότε ὀρθῶς ἔχει, ἢ παραλείπει ὁ νομοθέτης καὶ ἡμαρτεν ἀπλῶς εἰπών, ἐπανορθοῦν τὸ ἐλλειφθέν, ὃ ^g καὶ ὁ νομοθέτης ^h αὐτὸς οὕτως ἂν εἴποι ἐκεῖ παρών, καὶ εἰ ⁱ ἥδ' ἐκεῖ, ἐνομοθέτησεν ^k ἂν. ¹ Διὸ ⁶

p ὅτ'ε] οὔτε K^b. q ἢ ante γὰρ om. K^b. r εἰ ἄλλο] εἶναι ἄλλο K^b. s ταυτόν om. K^b. t ἐστὶ om. O^b. v καὶ γὰρ ἀμφοῖν M^b. w σπουδαῖον ὄντων K^b. x τὸ om. O^b. y δίκαιον νομίμου K^b. L^b. z εἰπεῖν ὀρθῶς L^b. a ἀνάγκη μὲν οὖν, omissis ἐν οἷς, M^b. b τὸ om. L^b. c πλέον K^b. O^b. d τοιαύτη post ὕλη M^b. e πρακτέων K^b, πραγμάτων M^b. f τούτω L^b. M^b, τούτοις O^b. g καὶ M^b. h αὐτὸς εἶπεν παρών K^b, αὐτὸς ἂν εἴποι παρών M^b. i ἥδ' K^b. O^b. k ἂν om. K^b. O^b. l διὸ καὶ δίκαιον O^b.

δίκαιον μέν ἐστι, καὶ βέλτιόν τινος δικαίου, οὐ τοῦ ἀπλῶς δὲ ἀλλὰ τοῦ διὰ ^m τὸ ἀπλῶς ἀμαρτήματος. Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ φύσις ἡ τοῦ ἐπιεικοῦς, ἐπανόρθωμα νόμου, ἥ ἑλλείπει διὰ τὸ καθόλου. Τοῦτο γὰρ αἴτιον καὶ τοῦ μὴ πάντα κατὰ νόμον εἶναι, ὅτι περὶ ⁿ ἐνίων ἀδύνατον θέσθαι νόμον, ὥστε ψηφίσματος δεῖ. Τοῦ γὰρ ἀορίστου ἀόριστος καὶ ὁ κανὼν ἐστίν, ὥσπερ καὶ τῆς Λεσβίας ^o οἰκοδομῆς ὁ ^p μολίβδινος κανὼν· πρὸς γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται καὶ οὐ μένει ὁ κανὼν, καὶ τὸ ψήφισμα πρὸς τὰ πράγματα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἐπιεικές, καὶ ^q ὅτι δίκαιον, καὶ τίνος βέλτιον δικαίου, δηλόν. Φανερόν δ' ἐκ τούτου καὶ ὁ ἐπιεικὴς τίς ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν τοιούτων προαιρετικὸς καὶ πρακτικὸς, καὶ ὁ μὴ ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλ' ἐλαττωτικὸς, ^r καίπερ ἔχων τὸν νόμον βοηθόν, ἐπιεικὴς ἐστίν, καὶ ἡ ἕξις αὕτη ἐπιείκεια, δικαιοσύνη τις οὐσα καὶ οὐχ ἑτέρα τις ἕξις.

- 15 Πότερον δ' ἐνδέχεται ^s ἑαυτὸν ἀδικεῖν ἢ οὐ, φανερόν ἐκ
(11) τῶν εἰρημένων· τὰ μὲν γάρ ἐστι τῶν δικαίων ^t τὰ κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένα, οἷον οὐ κελεύει ^v ἀποκτινύναι ἑαυτὸν ὁ νόμος, ἀ δὲ μὴ κελεύει, ἀπαγορεύει· ἔτι ὅταν ^w παρὰ τὸν νόμον βλάβη μὴ ἀντιβλάβη, ἐκὼν, ἀδικεῖ, ἐκὼν δὲ ὁ εἰδὼς καὶ ὄν καὶ ^x ᾧ. Ὁ δὲ δι' ὀργὴν ^y ἑαυτὸν σφάττων ἐκὼν τοῦτο δρᾷ παρὰ τὸν ^z ὀρθὸν ἀλόγον, ὃ οὐκ ἔα ³ ὁ νόμος· ἀδικεῖ ἄρα. Ἀλλὰ τίνα; Ἡ τὴν πόλιν, αὐτὸν δ' οὐ; Ἐκὼν γὰρ πάσχει, ἀδικεῖται δ' οὐθεὶς ἐκὼν. Διὸ καὶ ἡ πόλις ζημιοῖ, καὶ τις ἀτιμία πρόσσεστι τῷ ἑαυτὸν διαφθείραντι ὡς τὴν πόλιν ^b ἀδικοῦντι. Ἔτι καθ' ὃ ἀδικὸς ὁ μόνον ἀδικῶν καὶ μὴ ^c ὅλως φαῦλος, ^d οὐκ ἔστιν ἀδικῆσαι ἑαυτόν. Τοῦτο γὰρ ἄλλο ἐκείνου. Ἔστι γάρ πως ὁ ἀδικὸς οὕτω πονηρὸς ὥσπερ ὁ δειλός, οὐχ ὡς ὅλην ἔχων τὴν πονηρίαν,

^m τοῦ Mb. ⁿ τινων Kb. ^o οἰκοδομίας Kb. ^p μολύβδινος Lb.
^q ὅτι] τί τὸ Mb. ^r καὶ περιέχων Mb. ^s ἀδικεῖν ἑαυτὸν Mb. ^t τὰ ante
κατὰ om. Ob. ^v ἑαυτὸν ἀποκτινύναι Lb. Ob, ἑαυτὸν ἀποκτενεῖν Mb.
^w περὶ Ob. ^x ᾧ] ὡς Mb. et corr. Kb. ^y αὐτὸν Mb. ^z ὀρθόν]
αὐτὸν Kb. ^a νόμον Mb. Ob. ^b ἀδικοῦντι ἢ αὐτόν. ἔτι Mb. ^c ὅλως]
ἀπλῶς Kb. ^d οὐκ ἀδικῆσει Mb.

ὥστ' οὐδὲ κατὰ ταύτην ^e ἀδικεῖ· ἅμα γὰρ ^f ἂν ^g τῷ αὐτῷ εἴη ἀφηρησθαι καὶ προσκεῖσθαι ^h τὸ αὐτό· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν ἀνάγκη εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον. Ἔτι δὲ ἐκούσιόν τε καὶ ἐκ προαιρέσεως καὶ πρότερον. ⁱ Ὅ ⁵ γὰρ διότι ἔπαθε, καὶ τὸ αὐτὸ ἀντιποιοῶν οὐ δοκεῖ ἀδικεῖν· αὐτὸς δ' ἑαυτόν, ^k τὰ αὐτὰ ἅμα ^l καὶ πάσχει καὶ ποιεῖ. Ἔτι εἴη ἂν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι. Πρὸς δὲ τούτοις, ἄνευ τῶν ^m κατὰ ⁶ μέρος ἀδικημάτων οὐθεὶς ἀδικεῖ, μοιχεύει ⁿ δ' οὐδεὶς τὴν ἑαυτοῦ οὐδὲ τοιχωρυχεῖ τὸν ἑαυτοῦ ^o τοίχον οὐδὲ κλέπτει τὰ ῥέαντοῦ. Ὅλως δὲ λύεται τὸ ^p ἑαυτόν ἀδικεῖν ^r κατὰ τὸν διορισμὸν τὸν περὶ τοῦ ἐκούσιως ἀδικεῖσθαι. Φανερόν ^s δὲ ⁷ καὶ ὅτι ἄμφω ^t μὲν φαῦλα, καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἔλαττον τὸ δὲ πλεόν ^v ἔχειν ἐστὶ τοῦ μέσου καὶ ὥσπερ ὑγιεινὸν μὲν ἐν ἰατρικῇ, εὐεκτικὸν δὲ ἐν γυμναστικῇ· ἀλλ' ὅμως χειρόν τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἀδικεῖν μετὰ κακίας καὶ ^w ψεκτόν, καὶ κακίας ἢ ^x τῆς τελείας ^y καὶ ἀπλῶς ἢ ^z ἐγγύς (οὐ γὰρ ^a ἅπαν τὸ ἐκούσιον μετὰ ἀδικίας), τὸ δ' ἀδικεῖσθαι ἄνευ κακίας καὶ ἀδικίας. Καθ' αὐτὸ μὲν οὖν τὸ ⁸ ἀδικεῖσθαι ἦττον φαῦλον, κατὰ συμβεβηκὸς δ' οὐθὲν κωλύει μείζον ^b εἶναι κακόν. Ἀλλ' οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ, ἀλλὰ πλευρίτιν λέγει μείζω νόσον προσπταίσματος· καίτοι γένοιτ' ἂν ποτε θάτερον κατὰ συμβεβηκός, εἰ ^c προσπταίσαντα διὰ τὸ πεσεῖν συμβαίῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθῆναι ^d καὶ ἀποθανεῖν. Κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ ὁμοιότητά ἐστίν ^e οὐκ ⁹ αὐτῷ πρὸς αὐτὸν δίκαιον ἀλλὰ τῶν αὐτοῦ τισίν, οὐ πᾶν δὲ δίκαιον ἀλλὰ τὸ δεσποτικὸν ἢ τὸ οἰκονομικόν· ἐν τούτοις γὰρ τοῖς λόγοις διέστηκε τὸ λόγον ἔχον ^f μέρος τῆς ψυχῆς

^e ἀδικεῖ ἂν ἅμα K^b. ^f ἂν ante εἴη L^b.M^b.O^b. ^g τὸ αὐτὸ L^b.
^h τῷ αὐτῷ L^b.M^b. ⁱ ὁ] καὶ M^b. ^k τὰ αὐτὰ] ταῦτα K^b. ^l καὶ post
ἅμα om. L^b. ^m κατὰ] ἀνὰ M^b. ⁿ δ'] γὰρ M^b. ^o οἶκον M^b.
ῥ αὐτοῦ K^b. ^p αὐτόν K^b. ^r κατὰ] καὶ κατὰ K^b. ^s δ' ὅτι καὶ L^b.M^b,
δὲ καὶ O^b. ^t μὲν] εἶναι O^b. ^v ἔχειν om. M^b. ^w ψεκτόν ἦν καὶ τῆς
κακίας M^b. ^x τῆς om. L^b. ^y καὶ om. K^b. ^z σύνεγγυς O^b.
^a πᾶν K^b. ^b εἶναι om. K^b.L^b.O^b. ^c προσπταίσαντος M^b. ^d καὶ]
ἦ K^b. ^e οὐκ αὐτῷ K^b.M^b.O^b, οὐκ αὐτοῦ L^b. ^f μέρος post ψυχῆς L^b,
om. K^b.

πρὸς τὸ ἄλογον. Εἰς ἃ δὴ βλέπουσι ἡ καὶ δοκεῖ εἶναι ἀδικία πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐν τούτοις ἔστι πάσχειν τι ^h παρὰ τὰς ἑαυτῶν ὀρέξεις· ὥσπερ οὖν ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ εἶναι πρὸς 10 ἄλληλα δίκαιόν τι καὶ τούτοις. Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ⁱ τῶν ἄλλων τῶν ^k ἠθικῶν ἀρετῶν διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Ζ.

¹ Ἐπεὶ δὲ τυγχάνομεν ¹ πρότερον εἰρηκότες ὅτι δεῖ τὸ μέσον αἰρεῖσθαι ^m καὶ ⁿ μὴ τὴν ὑπερβολὴν ^o μηδὲ τὴν ἑλλειψιν, τὸ δὲ μέσον ἐστὶν ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, τοῦτο διέλωμεν. ^p Ἐν πάσαις γὰρ ταῖς εἰρημέναις ^q ἔξεσι, καθάπερ ^r καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐστὶ τις σκοπὸς πρὸς ὃν ἀποβλέπων ὁ τὸν λόγον ἔχων ἐπιτείνει καὶ ἀνίησιν, καὶ τις ^s ἐστὶν ὅρος τῶν μεσοτήτων, ἃς μεταξὺ φάμεν εἶναι τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἑλλείψως, οὕτως κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. ² Ἔστι δὲ τὸ μὲν εἰπεῖν οὕτως ἀληθὲς μὲν, οὐθὲν δὲ σαφές· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις, περὶ ὅσας ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦτ' ἀληθὲς ^t μὲν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε πλείω οὔτε ἐλάττω δεῖ πονεῖν οὐδὲ ῥαθυμεῖν, ἀλλὰ τὰ μέσα καὶ ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος· τοῦτο δὲ μόνον ἔχων ἂν τις οὐθὲν ἂν ^v εἰδείη πλεόν, οἷον ποῖα δεῖ προσφέρεισθαι ^w πρὸς τὸ σῶμα, εἴ τις ^x εἴπειεν ὅτι ^y ὅσα ^z ἡ ἰατρικὴ κελεύει ³ καὶ ^z ὡς ὁ ταύτην ἔχων. Διὸ δεῖ καὶ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἔξεις μὴ μόνον ^a ἀληθὲς εἶναι ^b τοῦτ' εἰρημένον, ἀλλὰ καὶ διωρισμένον τίς ^c τ' ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τούτου ^d τίς ὅρος.

2 4 Τὰς ^e δὴ τῆς ψυχῆς ἀρετὰς διελόμενοι ^f τὰς μὲν εἶναι τοῦ ἡθους ἔφαμεν τὰς δὲ τῆς διανοίας. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἠθικῶν διεληλύθαμεν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, περὶ ψυχῆς πρῶ-

ἡ καὶ om. L^b. ^h περὶ L^b. ⁱ τῶν post ἄλλων om. L^b. M^b. ^k ἠθικῶν om. M^b. ¹ εἰρηκότες πρότερον M^b. ^m καὶ om. K^b. ⁿ μήτε M^b, μηδὲ O^b. ^o μήτε L^b. M^b. ^p ἐν om. L^b. M^b. ^q πράξεσι K^b. ^r καὶ om. O^b. ^s ἐστὶν οὗτος ὁ ὅρος L^b. ^t μὲν] μὲν ἐστὶν M^b, om. K^b. ^v εἰδῆ M^b. ^w πρὸς om. M^b. ^x εἴποιεν K^b. L^b. M^b. O^b. ^y ὅσα] ὡς K^b. ^z ἡ ἐτ ὡς om. M^b. ^a ἀληθῶς K^b. ^b τοῦτο τὸ εἰρημένον L^b. O^b. ^c τέ om. K^b. ^d τίς ὁ ὅρος O^b. ^e δὲ M^b. ^f τὰ K^b.

τον εἰπόντες, ^g λέγωμεν οὕτως. Πρότερον μὲν ^h οὖν ἐλέχθη 5
 δὴ ⁱ εἶναι μέρη τῆς ψυχῆς, τό τε λόγον ^k ἔχον ^l καὶ τὸ ἄλο-
 γον· νῦν δὲ περὶ τοῦ λόγον ἔχοντος τὸν αὐτὸν τρόπον διαι-
 ρετέον. Καὶ ὑποκείσθω δύο τὰ λόγον ἔχοντα, ἐν μὲν ^φ θεω-
 ροῦμεν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ^m ὅσων αἱ ἀρχαὶ μὴ ἐνδέχονται
 ἄλλως ἔχειν, ἐν δὲ ⁿ ^φ τὰ ἐνδεχόμενα· πρὸς γὰρ τὰ τῷ γένει
 ἕτερα καὶ τῶν τῆς ψυχῆς μορίων ἕτερον τῷ γένει τὸ πρὸς
 ὁ ἐκάτερον πεφυκός, εἴπερ καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ οἰκειότητα
 ἢ γινώσις ὑπάρχει ^p αὐτοῖς. Λεγέσθω δὲ τούτων τὸ μὲν ἐπι- 6
 στημονικὸν τὸ δὲ ^q λογιστικόν· τὸ γὰρ ^r βουλευέσθαι καὶ λο-
 γίζεσθαι ταυτόν, οὐθεις δὲ βουλευέται περὶ τῶν μὴ ἐνδεχο-
 μένων ἄλλως ἔχειν. Ὡστε τὸ λογιστικόν ἐστιν ἐν τι μέρος
 τοῦ λόγον ἔχοντος. Ληπτέον ἄρ' ἐκατέρου τούτων τίς ἢ 7
 βελτίστη ἔξις· αὕτη γὰρ ἀρετὴ ἐκατέρου, ἢ δ' ἀρετὴ πρὸς
 τὸ ἔργον τὸ οἰκεῖον. Τρία δ' ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια (2)
 πράξεως καὶ ἀληθείας, αἴσθησις νοῦς ὄρεξις. Τούτων δ' ἢ 2
 αἴσθησις οὐδεμιᾶς ἀρχὴ πράξεως· δηλὸν δὲ τῷ τὰ θηρία αἰ-
 σθησιν μὲν ἔχειν, πράξεως δὲ μὴ κοινωνεῖν. Ἔστι δ' ὅπερ
 ἐν διανοίᾳ κατάφασις καὶ ἀπόφασις, τοῦτ' ἐν ὀρέξει διώξις
 καὶ φυγὴ· ὥστ' ἐπειδὴ ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ ἔξις προαιρετικὴ, ἢ δὲ
 προαίρεσις ὄρεξις βουλευτικὴ, δεῖ ^s διὰ ^t ταῦτα τὸν ^v τε λόγον
 ἀληθὴ εἶναι καὶ τὴν ὄρεξιν ὀρθήν, εἴπερ ἡ προαίρεσις σπου-
 δαία, καὶ τὰ αὐτὰ τὸν μὲν φάναι τὴν δὲ διώκειν. Αὕτη μὲν
 οὖν ἡ διάνοια καὶ ^w ἡ ἀλήθεια πρακτικὴ, τῆς δὲ θεωρητικῆς 3
 διανοίας καὶ μὴ πρακτικῆς μηδὲ ποιητικῆς τὸ εὖ καὶ ^x κακῶς
 τὰληθές ἐστι καὶ ψεύδους· τοῦτο γὰρ ἐστι παντὸς διανοη-
 τικοῦ ἔργον, τοῦ δὲ πρακτικοῦ καὶ διανοητικοῦ ^y ἢ ἀλήθεια
^z ὁμολόγως ἔχουσα τῇ ὀρέξει τῇ ὀρθῇ. Πράξεως μὲν οὖν 4
 ἀρχὴ προαίρεσις, ὅθεν ἡ κίνησις ἀλλ' οὐχ οὐ ἔνεκα, προαι-

^g λέγωμεν L^b.M^b.O^b. ^h οὖν om. K^b.M^b. ⁱ μέρη εἶναι L^b.O^b.
^k ἔχον—λόγον om. L^b. ^l καὶ—ἔχοντος om. K^b. ^m ὅσων] ὧν L^b.M^b.
ⁿ ^φ τὰ ἐνδεχόμενα] τῶν ἃ ἐνδέχονται K^b. ^o ἐκάτερον om. M^b. ^p αὐτῶν,
 ut videtur, L^b. ^q λογικόν K^b.M^b. ^r βούλεσθαι K^b. ^s διὰ] δὲ K^b.
^t ταῦτα] μὲν ταῦτα L^b.O^b, ταῦτα μὲν K^b. ^v τε om. L^b. ^w ἢ post
 καὶ om. M^b. ^x καλῶς L^b. ^y ἢ om. K^b.O^b. ^z ὁμολογουμένως M^b.

ρέσεως δὲ ὄρεξις καὶ λόγος ὁ ἕνεκά τινος· διὸ οὐτ' ἄνευ νοῦ καὶ διανοίας οὐτ' ἄνευ ἠθικῆς ἐστὶν ἕξεως ἢ προαίρεσις· εὐ-
 πράξια γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν πράξει ἄνευ διανοίας καὶ ἡθους
 5 οὐκ ἔστιν. Διάνοια ^a δ' αὐτὴ οὐθὲν κινεῖ, ἀλλ' ^b ἢ ἕνεκά του
 καὶ πρακτικὴ· αὕτη γὰρ καὶ τῆς ποιητικῆς ἄρχη· ἕνεκα ^c γὰρ
 του ποιεῖ πᾶς ὁ ποιῶν, καὶ οὐ τέλος ἀπλῶς ἀλλὰ πρὸς τι
 καὶ τινὸς τὸ ^d ποιητόν. Ἄλλὰ ^e τὸ ^f πρακτόν· ἢ γὰρ εὐ-
 πράξια τέλος, ἢ δ' ὄρεξις τούτου· διὸ ἢ ^g ὀρεκτικὸς νοῦς ἢ
 προαίρεσις ἢ ὄρεξις ^h διανοητικὴ, καὶ ἢ τοιαύτη ἀρχὴ ἄνθρω-
 6 πος. Οὐκ ἔστι δὲ προαιρετὸν οὐθὲν γεγονότος, οἷον οὐθεὶς
 προαιρεῖται ἴλιον πεπορθηκέναι· οὐδὲ γὰρ βουλευέται περὶ
 τοῦ γεγονότος ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐσομένου καὶ ἐνδεχομένου, τὸ
 δὲ γεγονότος οὐκ ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι· διὸ ὀρθῶς Ἀγάθων

μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται,

ⁱ ἀγέννητα ποιεῖν ἄσπ' ἂν ἢ ^k πεπραγμένα.

Ἀμφοτέρων δὴ τῶν νοητικῶν μορίων ἀλήθεια τὸ ἔργον.
 Καθ' ἃς οὖν μάλιστα ἕξεις ^l ἀληθεύσει ἐκάτερον, αὐταὶ ἀρε-
 ται ἀμφοῖν.

- 3 Ἀρξάμενοι οὖν ^m ἄνωθεν περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν.
 Ἔστω δὴ οἷς ἀληθεύει ⁿ ἡ ψυχὴ τῷ καταφάναι ἢ ἀποφάναι,
 πέντε τὸν ἀριθμόν· ταῦτα δ' ἐστὶ τέχνη, ἐπιστήμη, φρόνη-
 σις, σοφία, νοῦς· ὑπολήψει γὰρ καὶ δόξῃ ἐνδέχεται διαψεύ-
 2 δεσθαι. Ἐπιστήμη μὲν οὖν τί ἐστίν, ἐντεῦθεν φανερόν, εἰ
 δεῖ ἀκριβολογεῖσθαι καὶ μὴ ἀκολουθεῖν ταῖς ὁμοιότησιν.
 Πάντες γὰρ ὑπολαμβάνομεν, ὃ ἐπιστάμεθα, ^o μὴ ἐνδέχσθαι
 ἄλλως ἔχειν· τὰ δ' ἐνδεχόμενα ^p ἄλλως, ὅταν ἕξω τοῦ θεωρεῖν
 γέννηται, λανθάνει εἰ ἔστιν ἢ μή. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶ τὸ
 ἐπιστητόν. Αἰδίδιον ἄρα· τὰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὄντα ἀπλῶς
 3 ^q πάντα αἰδία, τὰ δ' αἰδία ^r ἀγέννητα καὶ ἀφθαρτα. Ἐπι δι-

^a δ' om. K^b. ^b ἢ K^b. ^c του γὰρ M^b. ^d ποιητικόν M^b. ^e τὸ] καὶ τὸ M^b, om. K^b. ^f πρακτικόν M^b. ^g ὀρεκτὸς M^b. ^h διανοητικοῦ M^b. ⁱ ἀγέννητα K^b. ^k πεπραγμένα om. K^b. ^l ἀληθεύει L^b. O^b. ^m ἄλλωθεν K^b. ⁿ ἢ om. K^b. M^b. ^o μὴδ' K^b. ^p ἄλλως, ὅταν] καὶ ἄλλως, ὅταν M^b. ^q αἰδία πάντα M^b. ^r ἀγέννητα om. M^b.

δακτὴ ^s πᾶσα ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι, καὶ τὸ ἐπιστητὸν μαθη-
τόν. Ἐκ προγινωσκομένων δὲ πᾶσα διδασκαλία, ὥσπερ καὶ
ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ^t λέγομεν· ἡ μὲν γὰρ δι' ἐπαγωγῆς, ^v ἡ
δὲ συλλογισμῶ. Ἡ μὲν δὲ ἐπαγωγή ^w ἀρχὴ ἐστὶ καὶ ^x τοῦ
καθόλου, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν καθόλου. Εἰσὶν ὅρα
ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^z ὁ συλλογισμὸς, ^a ὧν οὐκ ἔστι συλλογισμὸς·
ἐπαγωγή ^b ὅρα. Ἡ μὲν ὅρα ἐπιστήμη ἐστὶν ἕξις ἀποδει-
κτική, καὶ ὅσα ἄλλα προσδιορίζόμεθα ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς·
ὅταν γὰρ πὼς πιστεύῃ καὶ γνῶριμοι αὐτῷ ὧσιν ^c αἱ ἀρχαί,
ἐπίσταται· εἰ γὰρ μὴ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος, κατὰ
συμβεβηκὸς ἕξει τὴν ἐπιστήμην. Περὶ μὲν οὖν ἐπιστήμης
διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Τοῦ δ' ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν ἐστὶ τι καὶ ^d ποιητὸν καὶ 4
πρακτόν, ἕτερον δ' ἐστὶ ποίησις καὶ πράξις· πιστεύομεν δὲ 2
περὶ αὐτῶν καὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις. Ὡστε καὶ ἡ μετὰ
λόγου ^e ἕξις πρακτικὴ ἕτερόν ἐστι τῆς μετὰ λόγου ποιητικῆς
ἕξεως. ^f Διὸ οὐδὲ ^g περιέχονται ὑπ' ἀλλήλων· οὔτε γὰρ ἡ
πράξις ποίησις οὔτε ἡ ποίησις πράξις ἐστίν. Ἐπεὶ ^h δ' ^ή 3
οἰκοδομικὴ τέχνη τίς ⁱ ἐστὶ καὶ ὅπερ ἕξις τις μετὰ λόγου
ποιητικῆ, καὶ οὐδεμία οὔτε τέχνη ἐστὶν ἥτις οὐ μετὰ λόγου
ποιητικὴ ἕξις ἐστίν, οὔτε τοιαύτη ἡ οὐ τέχνη, ταῦτόν ἂν εἴη
τέχνη καὶ ἕξις μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητικῆ. Ἐστὶ δὲ 4
τέχνη πᾶσα περὶ γένεσιν, καὶ τὸ τεχνάζειν, καὶ θεωρεῖν
ὅπως ἂν ^k γένηται τι τῶν ἐνδεχομένων ^l καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι,
καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ποιοῦντι ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ ποιουμένῳ·
οὔτε γὰρ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων ἢ γινομένων ^m ἡ τέχνη ἐστίν,
οὔτε τῶν κατὰ φύσιν· ἐν αὐτοῖς γὰρ ἔχουσι ⁿ ταῦτα τὴν ἀρ-
χήν. Ἐπεὶ δὲ ποίησις καὶ πράξις ἕτερον, ἀνάγκη τὴν τέ- 5
χνην ποιήσεως ἀλλ' οὐ πράξεως εἶναι. Καὶ τρόπον τινὰ

^s πᾶσα] ἡ ἅπαντα K^b.M^b. ^t ἐλέγομεν M^b. ^v ἡ δὲ—καθόλου om. M^b.
^w ἀρχῆς L^b. ^x τοῦ om. L^b. ^y ὅρα αἱ ἀρχαὶ Ob. ^z ὁ om. K^b.
^a ὧν δ' οὐκ L^b. ^b ὅρα ἡ] γὰρ ἡ M^b. ^c αἱ om. M^b. ^d ποιητικόν καὶ
πρακτικόν M^b. ^e ἕξις—λόγου om. L^b. ^f διὸ] καὶ L^b.Ob. ^g περιέχεται
K^b.L^b.Ob. ^h δ' ἡ] δὴ K^b. ⁱ ἐστὶ om. Ob. ^k γίνηται Ob. ^l καὶ
ante εἶναι om. M^b. ^m ἡ om. L^b.Ob. ⁿ ταῦτα τὴν] ταύτην K^b.

περὶ ὅ τὰ αὐτὰ ἐστὶν ἡ ῥ τύχη καὶ ἡ τέχνη, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ

τέχνη τύχην ἑσπερξε καὶ τύχη τέχνην.

6 Ἡ μὲν οὖν τέχνη, ὥσπερ εἴρηται, ἕξις τις μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητική ἐστίν, ἡ δ' ἀτεχνία τούναντίον μετὰ λόγου ψευδοῦς ἡ ποιητική ἕξις, περὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν.

- 5 Περὶ δὲ φρονήσεως οὕτως ἀν λάβοιμεν, θεωρήσαντες τίνας λέγομεν τοὺς φρονίμους. Δοκεῖ δὴ φρονίμου εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλευσασθαι περὶ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα, οὐ κατὰ μέρος, οἷον ποῖα πρὸς ὑγίειαν ἢ ἰσχύν, ἀλλὰ ποῖα πρὸς τὸ εὖ ζῆν. Σημεῖον δ' ὅτι καὶ τοὺς περὶ τι φρονίμους λέγομεν, ὅταν πρὸς τέλος τι σπουδαῖον εὖ λογίζωνται, ὧν μὴ ἐστὶ τέχνη. Ὡστε καὶ ὅλως ἀν εἶη φρόνιμος ὁ βουλευτικός. Βουλευέται δ' οὐθεὶς περὶ τῶν ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐδὲ τῶν μὴ ἐνδεχομένων αὐτῷ πράξαι· ὥστ' εἴπερ ἐπιστήμη μὲν μετ' ἀποδείξεως, ὧν δ' αἱ ἀρχαὶ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχειν, τούτων μὴ ἐστὶν ἀπόδειξις (πάντα γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ οὐκ ἐστὶ βουλευσασθαι περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων), οὐκ ἀν εἶη ἡ φρόνησις ἐπιστήμη οὐδὲ τέχνη, ἐπιστήμη μὲν ὅτι ἐνδέχεται τὸ πρακτὸν ἄλλως ἔχειν, τέχνη δ' ὅτι ἄλλο τὸ γένος ἐπράξεως καὶ ποιήσεως. Λέιπεται ἄρα αὐτὴν εἶναι ἕξιν ἀληθῆ μετὰ λόγου πρακτικὴν περὶ τὰ ἀνθρώπων ἀγαθὰ καὶ κακὰ· τῆς μὲν γὰρ ποιήσεως ἕτερον τὸ τέλος, τῆς δὲ πράξεως οὐκ ἀν εἶη ἐστὶ γὰρ αὐτὴ ἡ εὐπραξία τέλος. Διὰ τοῦτο Περικλέα καὶ τοὺς τοιούτους φρονίμους οἰόμεθα εἶναι, ὅτι τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ καὶ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύνανται θεωρεῖν· εἶναι δὲ τοιούτους ἡγούμεθα τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ τοὺς πολιτικούς. Ἐνθεν καὶ

ο ταῦτ' K^b.M^b. ρ τέχνη καὶ ἡ τύχη O^b. q ποιητική om. M^b.
 r οὕτως ἀναλάβοιμεν M^b. s δὴ] οὖν L^b. t αὐτῷ om. M^b. v ἡ] ἡ
 πρὸς M^b.O^b, πρὸς K^b.L^b. w ποῖα om. L^b. x ζῆν] ζῆν ὅλον O^b, ζῆν
 ὅλως L^b.M^b. y πρὸς τὸ τέλος τι K^b. z λογίζονται M^b. a ἐνδέχεται
 M^b, omissis mox τούτων—ἔχειν. b ἡ add. L^b.O^b. c πράττειν M^b.
 d τέλος L^b. e τῆς πράξεως M^b. f ἀνθρώπινα M^b. g ἀν εἶη] ἀεὶ M^b.
 h αὕτη K^b.M^b. i τοὺς post καὶ om. L^b.O^b. k ὅθεν L^b.O^b.

τὴν σωφροσύνην τούτῳ προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ¹ὥς
 σῶζουσιν τὴν φρόνησιν. Σῶζει δὲ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν. ⁶
 Οὐ γὰρ ^μἅπασαν ὑπόληψιν διαφθείρει οὐδὲ διαστρέφει τὸ
 ἡδὺ καὶ ^ντὸ λυπηρόν, οἶον ὅτι τὸ τρίγωνον ^οδυσὶν ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει ἢ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὰς περὶ τὸ πρακτόν. Αἱ μὲν
^ργὰρ ἀρχαὶ τῶν πρακτῶν τὸ οὐ ἔνεκα τὰ πρακτά· τῷ δὲ
 διεφθαρμένῳ δι' ἡδονὴν ^qἢ λύπην εὐθὺς οὐ φαίνεται ^ρἢ ἀρχή,
 οὐδὲ ^ςδεῖν τούτου ^τἔνεκεν οὐδὲ διὰ τοῦθ' αἰρεῖσθαι πάντα καὶ
 πράττειν· ἔστι γὰρ ἡ κακία φθαρτικὴ ἀρχῆς· ὥστ' ἀνάγκη
 τὴν φρόνησιν ^νἔξιν εἶναι μετὰ λόγου ^ωἀληθῆ, περὶ τὰ ἀν-
 θρώπινα ἀγαθὰ πρακτικὴν. Ἀλλὰ μὴν τέχνης μὲν ἐστὶν ^γ
 ἀρετή, φρονησεως δ' οὐκ ἐστὶν· καὶ ἐν μὲν τέχνῃ ὁ ἐκὼν ἀμαρ-
 τάνων αἰρετώτερος, περὶ δὲ φρόνησιν ^ςἥττον, ὥσπερ καὶ περὶ
 τὰς ἀρετάς. Δηλον οὖν ὅτι ἀρετή τίς ἐστι καὶ οὐ τέχνη.
 Δυοῖν δ' ὄντοι μεροῖν τῆς ψυχῆς τῶν λόγον ἐχόντων, θα-
⁸τέρου ἂν εἴη ἀρετή, τοῦ δοξαστικοῦ· ἢ τε γὰρ δόξα περὶ τὸ
 ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν καὶ ἢ φρόνησις. Ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἔξις μετὰ λόγου μόνον· σημεῖον δ' ὅτι λήθη ^ςτῆς μὲν τοι-
 αύτης ἔξωός ἐστι, φρονησεως δ' οὐκ ἐστὶν.

Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστήμη περὶ τῶν καθόλου ἐστὶν ὑπόληψις ⁶
 καὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, εἰς ^zδ' ἀρχαὶ τῶν ^aἀποδεικτῶν
 καὶ πάσης ἐπιστήμης (μετὰ λόγου γὰρ ^bἡ ἐπιστήμη), ^cτῆς
 ἀρχῆς τοῦ ἐπιστητοῦ οὗτ' ἂν ἐπιστήμη εἴη οὔτε τέχνη οὔτε
 φρόνησις· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστητὸν ἀποδεικτόν, αἱ δὲ τυγχά-
 νουσιν οὔσαι περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν. ^dΟὐδὲ δὴ
 σοφία τούτων ἐστὶν· τοῦ γὰρ σοφοῦ περὶ ἐνίων ἔχειν ^eἀπό-
 δεξίν ἐστιν. Εἰ δὴ οἷς ἀληθεύομεν καὶ μηδέποτε ^fδιαψευ- ²
 δόμεθα περὶ τὰ ^ςμὴ ἐνδεχόμενα ^hἢ καὶ ἐνδεχόμενα ἄλλως

¹ ὥς om. K^b.Mb. ^μ πᾶσαν L^b.Ob. ^ν τὸ post καὶ om. K^b.Mb.
^ο δύο ὀρθὰς K^b. ^ρ γὰρ om. Mb. ^q ἢ] καὶ L^b, ἢ K^b. is λύπη. ^ρ ἢ
 om. K^b.Mb. ^ς δεῖ K^b. ^τ ἔνεκα K^b.Mb.O^b. ^ν εἶναι ἔξιν Mb.
^ω ἀληθοῦς Mb. ^ς ἥττων K^b. ^γ μὲν τῆς L^b.Mb.O^b, τῆς μὲν τῆς K^b.
^z δ'] δ' αἱ K^b.Mb. ^a ἀποδεικτικῶν L^b.Mb. ^b ἢ om. K^b.Mb. ^c τῆς
 —ἐπιστήμη om. L^b. ^d οὐδ' ἢ σοφία K^b. ^e ἀπόδειξις pr. K^b. ^f ψευ-
 δόμεθα Mb. ^ς μὴ post καὶ L^b. ^h ἢ om. Mb.O^b.

ἔχειν, ἐπιστήμη καὶ φρόνησίς ἐστι καὶ σοφία καὶ νοῦς, τούτων δὲ τῶν τριῶν μηθὲν ἐνδέχεται εἶναι (λέγω δὲ τρία φρόνησιν ἐπιστήμην σοφίαν), λείπεται ἵνα νοῦν εἶναι τῶν ἀρχῶν.

7 Τὴν δὲ σοφίαν ἐν ^kτε ταῖς τέχναις τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ^lἀποδίδομεν, οἷον Φειδίαν λιθουργὸν σοφὸν καὶ ^mΠολύκλειτον ἀνδριαντοποιόν, ἐνταῦθα μὲν ⁿοὐν οὐθὲν ἄλλο ²σημαίνοντες τὴν σοφίαν ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης ^oἐστίν· εἶναι δέ τινας σοφοὺς οἰόμεθα ὅλως οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλο ^pτι σοφούς, ὥσπερ ^vὈμηρός φησιν ἐν τῷ ^qΜαργίτῃ

τὸν δ' οὐτ' ^rἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν οὐτ' ἀροτῆρα
οὐτ' ἄλλως τι σοφόν.

^vὩστε δῆλον ὅτι ^sἡ ἀκριβεστάτη ἀν τῶν ἐπιστημῶν εἴη ἡ ³σοφία. Δεῖ ἄρα τὸν σοφὸν ^tμὴ μόνον τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἀληθεύειν. ^vὩστ' εἴη ἀν ἡ σοφία νοῦς καὶ ἐπιστήμη, ^vὥσπερ κεφαλὴν ἔχουσα ^wἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων. ^yἈτοπον ^xγὰρ εἴ τις ^yτὴν πολιτικὴν ἢ τὴν φρόνησιν ^zσπουδαιότατην οἶεται εἶναι, εἰ μὴ τὸ ἄριστον ⁴τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρωπὸς ἐστιν. Εἰ ^aδὴ ὑγιεινὸν μὲν καὶ ἀγαθὸν ἕτερον ἀνθρώποις καὶ ἰχθύσι, τὸ δὲ λευκὸν ^bκαὶ εὐθὺ ταῦτόν ἀεί, καὶ τὸ σοφὸν ταῦτόν πάντες ἀν ^cεἴποιεν, φρόνιμον δὲ ἕτερον· τὸ γὰρ περὶ αὐτὸ ἕκαστα ^dεὐ θεωροῦν ^eφαίεν ἀν εἶναι φρόνιμον, καὶ ^fτούτῳ ^gἐπιτρέψειαν ^hαὐτά. Διὸ καὶ τῶν θηρίων ἕνια φρόνιμά ⁱφασιν εἶναι, ὅσα περὶ τὸν αὐτῶν βίον ἔχοντα φαίνεται δύναμιν προνοητικὴν. Φανερόν δὲ ^kκαὶ ὅτι οὐκ ἀν εἴη ἡ σοφία καὶ ἡ πολιτικὴ ἡ αὐτή· εἰ γὰρ τὴν περὶ τὰ ὠφέλιμα ^lτὰ αὐτοῖς ἐροῦσι σοφίαν, πολλὰ

ⁱ νοῦν] γοῦν νοῦν pr. K^b, οὖν νοῦν corr. ^k γε L^b.M^b. ^l ἀποδιδόα-
μεν L^b.M^b. ^m πολὺκλήτον K^b. ⁿ οὖν om. L^b.O^b. ^o ἐστίν ante
τέχνης L^b, om. O^b. ^p τι] τι ἢ M^b.O^b. ^q μαργείτῃ K^b.M^b.O^b.
^r ἀν M^b. ^s ἡ post ὅτι om. K^b.M^b.O^b. ^t μὴ] οὐ M^b. ^v ὥσπερ]
καὶ ὥσπερ L^b.O^b. ^w ἐπιστήμην M^b. ^x γὰρ] δὲ M^b. ^y τὴν ἐπιστή-
μην πολιτικὴν L^b.O^b. ^z σπουδαιότατον εἶναι οἶεται M^b. ^a δ' M^b.
^b καὶ τὸ εὐθὺ L^b.O^b. ^c εἴποιμεν M^b. ^d εὐ] τὸ εὐ K^b.L^b.O^b. ^e φαίεν
ἀν] φησιν K^b, φαίεν L^b.M^b.O^b. ^f τούτων M^b. ^g ἐπιτρέψει K^b, ἐπι-
τρέψειεν L^b.O^b. ^h ἐαυτοὺς M^b. ⁱ φησιν K^b. ^k καὶ om. L^b.O^b.
^l τὰ αὐτοῖς] τ' αὐτοῖς K^b.

ἔσονται σοφαίαι· οὐ γὰρ μία περὶ τὸ ἀπάντων ^m ἀγαθὸν τῶν ζώων, ἀλλ' ἑτέρα περὶ ἕκαστον, εἰ μὴ καὶ ἰατρικὴ μία περὶ πάντων τῶν ὄντων. Εἰ δ' ὅτι βέλτιστον ⁿ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων, οὐδὲν διαφέρει· καὶ γὰρ ἀνθρώπου ἄλλα ^o πολὺ θεϊότερα τὴν φύσιν, ὥσπερ φανερώτατά γε ἐξ ὧν ^q ὁ κόσμος συνέστηκεν. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δηλοῖται ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ ⁵ ^r καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς τῶν τιμιωτάτων τῇ φύσει. Διὸ Ἀναξαγόραν καὶ Θαλῆν καὶ τοὺς τοιούτους σοφοὺς μὲν, φρονίμους δ' οὐ φασιν εἶναι, ὅταν ἴδωσιν ἀγνοοῦντας τὰ συμφέρονθ' ἑαυτοῖς, καὶ περιττὰ μὲν καὶ θαυμαστὰ καὶ χαλεπὰ καὶ δαιμόνια εἰδέναι αὐτοὺς φασιν, ἄχρηστα δ', ὅτι οὐ τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ ζητοῦσιν. Ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὰ ἀν- ⁶ ⁸ θρώπινα καὶ περὶ ὧν ἔστι βουλευέσασθαι· τοῦ γὰρ φρονίμου μάλιστα τοῦτ' ἔργον εἶναί φαμεν, τὸ εὖ βουλευέσθαι, βουλεύεται δ' οὐθὲς περὶ τῶν ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐδ' ὅσων μὴ ^s τέλος τί ἐστὶ, καὶ τοῦτο ^t πρακτὸν ἀγαθόν. Ὁ δ' ἀπλῶς εὐβουλος ^v ὁ τοῦ ἄριστου ἀνθρώπου τῶν πρακτῶν στοχαστικὸς κατὰ τὸν λογισμὸν. Οὐδ' ἐστὶν ἡ φρόνησις τῶν ⁷ καθόλου μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα γνωρίζειν· ^w πρακτικὴ γάρ, ἡ δὲ πρᾶξις περὶ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὸ καὶ ἔνιοι οὐκ εἰδότες ἑτέρων εἰδότες πρακτικώτεροι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ^x οἱ ἔμπειροι· εἰ γὰρ εἰδείη ὅτι τὰ κοῦφα εὐπεπτα κρέα καὶ ὑγιεινά, ποῖα δὲ κοῦφα ^y ἀγνοοί, οὐ ποιήσει ὑγίειαν, ἀλλ' ὁ εἰδὼς ὅτι τὰ ^z ὀρνίθια κοῦφα καὶ ὑγιεινὰ ποιήσει μᾶλλον. Ἡ δὲ φρόνησις πρακτικὴ· ὥστε δεῖ ἅμφω ἔχειν, ἢ ταύτην μᾶλλον. Εἴη δ' ἂν τις καὶ ἐνταῦθα ἀρχιτεκτονικὴ. Ἔστι δὲ καὶ ἡ πολιτικὴ ^a καὶ ἡ φρόνησις ἡ αὐτὴ μὲν ἕξις, (8) τὸ μέντοι εἶναι οὐ ταῦτόν αὐταῖς. Τῆς δὲ περὶ πόλιν ἡ μὲν ² ^b ὡς ἀρχιτεκτονικὴ φρόνησις νομοθετικὴ, ἡ δὲ ὡς τὰ καθ'

^m τῶν ζώων ἀγαθόν Mb. ⁿ ὁ ἄνθρωπος Mb. ^o πολλὰ Mb. ^p οἷον τὰ φανερώτατά Lb. ^q συνέστηκεν ὁ κόσμος Lb.Ob. ^r καὶ ante ἐπιστήμη om. Lb. ^s τελειόν Mb. ^t πρακτικὸν Mb. ^v ὁ om. Kb. ^w πρακτὴ Mb. ^x οἱ om. Lb. ^y ἀγνοεῖ Lb.Mb.Ob. ^z ὀρνίθια Kb. ^a καὶ ἡ post πολιτικὴ om. Kb. ^b ὡς om. Mb.

ἕκαστα τὸ κοινὸν ἔχει ὄνομα, πολιτική· ^c αὕτη δὲ πρακτικὴ
^d καὶ βουλευτικὴ· τὸ γὰρ ψήφισμα πρακτὸν ὡς τὸ ^e ἔσχα-
 τον. Διὸ πολιτεύεσθαι τούτους ^f μόνους λέγουσιν· μόνοι
 3 γὰρ πράττουσιν οὗτοι ὥσπερ οἱ χειροτέχναι· δοκεῖ δὲ ^g καὶ
 φρόνησις μάλιστ' εἶναι ἢ περὶ αὐτὸν καὶ ἕνα. Καὶ ἔχει
 αὕτη τὸ κοινὸν ὄνομα, φρόνησις· ἐκείνων δὲ ἢ μὲν οἰκονομία,
 ἢ δὲ νομοθεσία, ἢ δὲ πολιτική, καὶ ταύτης ἢ μὲν βουλευτικὴ
 9 ⁴ ἢ δὲ ^h δικαστικὴ. Εἶδος μὲν οὖν ⁱ τι ἂν εἴη γνώσεως ^k τὸ
^l αὐτῷ εἰδέναι· ἀλλ' ἔχει διαφορὰν πολλήν· καὶ δοκεῖ ^m ὁ
 περὶ αὐτὸν εἰδὼς καὶ ⁿ διατρίβων φρόνιμος εἶναι, οἱ δὲ πολι-
 τικοὶ ^o πολυπράγμονες· ^p διὸ Εὐριπίδης

πῶς δ' ἂν φρονοῖν, ^q παρὴν ἀπραγμόνως

ἐν τοῖσι πολλοῖς ^r ἡριθμημένῳ ^s στρατοῦ

^t ἴσον μετασχεῖν ;

τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πράσσοντας πλέον . .

ζητοῦσι γὰρ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν, καὶ οἷονται τοῦτο δεῖν πράτ-
 τειν. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς δόξης ἐλήλυθε τὸ ^u τούτους φρονί-
 μους ^v εἶναι· καίτοι ἴσως οὐκ ἔστι ^w τὸ αὐτοῦ ^x εὖ ἄνευ οἰκο-
 νομίας οὐδ' ἄνευ πολιτείας. Ἔτι δὲ τὰ ^y αὐτοῦ πῶς δεῖ
 5 διοικεῖν, ἀδηλον καὶ σκεπτόν. Σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦ ^z εἰρη-
 μένου καὶ διότι γεωμετρικοὶ μὲν νέοι καὶ μαθηματικοὶ γίνον-
 ται καὶ σοφοὶ τὰ τοιαῦτα, φρόνιμος δ' οὐ δοκεῖ γίνεσθαι.
 Αἴτιον δ' ^a ὅτι τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν ἢ φρόνησις, ^b γίνεται
 γνώριμα ἐξ ἐμπειρίας, νέος δ' ἔμπειρος οὐκ ἔστιν· πλῆθος
 6 ^b γὰρ χρόνου ποιεῖ τὴν ἐμπειρίαν· ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἂν τις
 σκέψαιτο, ^c διὰ τί ^d δὴ μαθηματικὸς μὲν παῖς γένοιτ' ἂν,

^c αὕτη—βουλευτικὴ om. Mb. ^d καὶ om. Kb.Lb. ^e ἕκαστον Kb.

^f μόνον Kb.Mb.Ob. ^g καὶ ἢ φρόνησις Lb.Ob. ^h δικαστικὴ] στοχα-

στικὴ Kb. ⁱ τι] αὕτη Mb. ^k τὸ] τὸ τὰ Lb.Mb. ^l αὐτοῦ Mb. et for-

tasse pr. Kb. ^m τὰ om. Ob. ⁿ διατρίβων φρόνιμος om. Kb. ^o φι-

λοπράγμονες Lb.Ob. ^p διὸ] διὸ καὶ Ob. ^q ἡριθμημένον Kb.Nb.

^r στρατῷ Mb. ^s ἴσων Mb, ἴσου Lb. ^t τούτους] περὶ τοὺς Mb. ^v εἶναι

om. Kb. ^w τὸ] τὸ τὰ Mb. ^x εὖ] εἰδέναι Mb, om. Lb.Ob. ^y αὐτῶν

πῶς διοικεῖν δεῖ Mb. ^z λεγομένου Ob. ^a ὅτι] ὅτι καὶ Kb.Lb.Ob.

^b γὰρ] δὲ Kb. ^c διὰ om. Ob. ^d δήποτε Lb.Ob.

σοφὸς δ' ἢ φυσικὸς οὐ. "Η ὅτι τὰ μὲν δι' ἀφαιρέσεώς ἐστιν, τῶν δ' ^ε αἰ ἀρχαὶ ἐξ ἐμπειρίας· καὶ τὰ μὲν οὐ πιστεύουσιν οἱ νέοι ἀλλὰ λέγουσιν, τῶν δὲ τὸ τί ἐστιν ^ι οὐκ ἄδηλον. "Ἐτι ἡ ἀμαρτία ἢ περὶ ^ς τὸ καθόλου ἐν τῷ βουλευέσασθαι ἢ 7 περὶ τὸ καθ' ἕκαστον· ἢ ^η γὰρ ὅτι πάντα τὰ βαρύσταθμα ὕδατα φαῦλα, ἢ ὅτι ^ι τοδὶ βαρύσταθμον. "Οτι δ' ἡ φρόνησις 8 οὐκ ἐπιστήμη, φανερόν· τοῦ γὰρ ἐσχάτου ἐστίν, ὥσπερ εἴρηται· τὸ γὰρ πρακτὸν τοιοῦτον. ^κ Ἀντίκειται ^λ μὲν δὴ τῷ 9 νῷ· ὁ μὲν ^μ γὰρ νοῦς τῶν ὄρων, ὧν οὐκ ἐστὶ λόγος, ἡ δὲ τοῦ ἐσχάτου, ^ν οὐ οὐκ ἐστὶν ἐπιστήμη ἀλλ' αἴσθησις, οὐχ ἡ τῶν ἰδίων, ἀλλ' ^ο οἷα αἰσθανόμεθα ὅτι τὸ ἐν ^ρ τοῖς μαθηματικοῖς ἐσχατον τρίγωνον· στήσεται γὰρ κακεῖ. Ἄλλ' αὕτη μάλ-
λον αἴσθησις ^α ἢ φρόνησις, ἐκείνης δ' ἄλλο εἶδος.

Τὸ ζητεῖν δὲ καὶ τὸ βουλευέσθαι διαφέρει· τὸ γὰρ βου- 10
λεύεσθαι ζητεῖν τι ἐστίν. Δεῖ δὲ ^ι λαβεῖν ^ς καὶ περὶ εὐβου- (9)
λίας τί ἐστι, πότερον ἐπιστήμη τις ἢ δόξα ^τ ἢ εὐστοχία ἢ
ἄλλο τι γένος. Ἐπιστήμη μὲν δὴ οὐκ ἐστίν· οὐ γὰρ ζη- 2
τοῦσι περὶ ὧν ἴσασιν, ἡ δ' εὐβουλία βουλή τις, ὁ δὲ βουλευό-
μενος ζητεῖ καὶ λογίζεται. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' εὐστοχία· ἄνευ
τε γὰρ λόγου καὶ ^ν ταχύ τι ἢ εὐστοχία, βουλευόνται δὲ πο-
λὺν χρόνον, καὶ φασὶ πράττειν μὲν ^ω δεῖν ταχὺ τὰ βουλευ-
θέντα, βουλευέσθαι δὲ βραδέως. Ἐτι ἡ ἀγχίνοια ἕτερον 3
καὶ ἡ εὐβουλία· ἐστὶ δ' εὐστοχία τις ἢ ἀγχίνοια. Οὐδὲ δὴ
δόξα ἢ εὐβουλία οὐδεμία. Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν κακῶς βουλευό-
μενος ἀμαρτάνει, ὁ δ' εὖ ὀρθῶς βουλεύεται, δηλον ὅτι ὀρθότης
^κ τις ἢ εὐβουλία ἐστίν, οὗτ' ^ς ἐπιστήμης ^z δὲ οὔτε ^α δόξης·
ἐπιστήμης μὲν γὰρ οὐκ ἐστὶν ὀρθότης (οὐδὲ γὰρ ἀμαρτία),
δόξης δ' ὀρθότης ἀλήθεια· ἅμα δὲ καὶ ^β ὥρισται ἤδη πᾶν οὐ

^ε αἰ om. Ob. ^ι οὐκ om. Kb.Mb. ^ς τὸ] τὰ Kb. ^η γὰρ om. Mb.
^ι τοδὶ τὸ βαρύσταθμον Kb.Mb. ^κ ἀντίκειται] ἀντιληπτικὸν Kb. ^λ μὲν
ante δὴ om. Lb.Ob. ^μ γὰρ δὴ νοῦς Mb. ^ν οὐ om. Kb.Mb. ^ο οἷα
ἢ αἰσθανόμεθα Kb.Mb. ^ρ τοῖς om. Mb. ^α ἢ Lb.Mb.Ob. ^ι διαλα-
βεῖν Ob. ^ς καὶ om. Kb.Mb. ^τ ἢ post δόξα om. Ob. ^ν ταχυήτος
ἢ Mb. ^ω δεῖ Mb. ^κ ἢ εὐβουλία τις Kb.Mb. ^ς ἐπιστήμη Lb. ^z δὲ
om. Kb.Mb. ^α δόξα Lb. ^β διώρισται Mb.

δόξα ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄνευ λόγου ἢ εὐβουλία. Δια-
νοίας ἄρα λείπεται· αὕτη γὰρ οὐπω φάσις· καὶ γὰρ ἡ δόξα
οὐ ζητήσις ἀλλὰ φάσις τις ἤδη, ὁ δὲ βουλευόμενος, εἰάν τε
4 εὖ εἴαν ^ετε κακῶς βουλευῆται, ζητεῖ ^δτι καὶ λογίζεται. Ἀλλ'
ὀρθότης ^ετίς ἐστίν ἡ εὐβουλία βουλῆς· διὸ ἡ βουλὴ ζητητέα
πρῶτον τί καὶ περὶ τί. Ἐπεὶ δ' ἡ ὀρθότης πλεοναχῶς,
δηλον ὅτι οὐ πᾶσα· ^εὁ γὰρ ἀκρατὴς καὶ ὁ φαῦλος ὁ προ-
τίθεται ἰδεῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ τεύζεται, ὥστε ὀρθῶς ἔσται
βεβουλευμένος, κακὸν δὲ μέγα ^εεἰληφώς. Δοκεῖ δ' ἀγαθόν
τι ^hεἶναι τὸ εὖ ⁱβεβουλευσθαι· ἡ γὰρ τοιαύτη ὀρθότης βου-
5 λῆς εὐβουλία, ^kἡ ἀγαθοῦ τευκτική. Ἀλλ' ἔστι καὶ τούτου
ψευδεὶ συλλογισμῷ τυχεῖν, καὶ ὁ μὲν δεῖ ποιῆσαι τυχεῖν, ^lδι'
οὗ δ' οὐ, ^mἀλλὰ ψευδῇ τὸν μέσον ὅρον εἶναι· ὥστ' οὐδ'
ⁿαὕτη ^oπω εὐβουλία, καθ' ἣν οὐ δεῖ μὲν ^pτυγχάνει, οὐ μέν-
6 τοι δι' οὗ ἔδει. Ἐτι ἔστι πολλὸν χρόνον βουλευόμενον τυ-
χεῖν, τὸν δὲ ταχύ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐκείνη πω εὐβουλία, ἀλλ'
ὀρθότης ἢ κατὰ τὸ ὠφέλιμον, καὶ ^qοὐ δεῖ καὶ ὥς καὶ ὅτε.
7 Ἐτι ἔστι καὶ ἀπλῶς ^rεὖ βεβουλευσθαι καὶ πρὸς τι τέλος.
Ἡ μὲν δὴ ἀπλῶς ἢ πρὸς τὸ τέλος τὸ ἀπλῶς κατορθοῦσα, ^sἢ
δέ τις ἢ πρὸς τι τέλος. Εἰ δὴ τῶν φρονίμων τὸ εὖ ^tβεβου-
λευσθαι, ἢ εὐβουλία εἴη ἂν ὀρθότης ^vἢ κατὰ τὸ συμφέρον
πρὸς τι τέλος, ^wοὐ ἢ φρόνησις ἀληθὴς ὑπόληψις ἐστίν.

II Ἐστι δὲ καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἀσυνεσία, καθ' ἧς λέγομεν
(IO) συνετοὺς καὶ ἀσυνέτους, οὗθ' ὅλως τὸ αὐτὸ ἐπιστήμη ἢ δόξη
(πάντες γὰρ ἂν ἦσαν συνετοί) οὔτε τις μία τῶν ^xκατὰ μέρος
ἐπιστημῶν, ^yοἷον ἰατρικὴ περὶ ^zὑγιεινῶν ^aἢ γεωμετρία περὶ
^bμεγέθους· ^cοὔτε γὰρ περὶ τῶν αἰεὶ ὄντων ^dκαὶ ἀκινήτων ἢ

^c τε καὶ κακῶς K^b.M^b. ^d τε M^b. ^e τις om. Ob. ^f ὁ γὰρ] καὶ
γὰρ ὁ M^b. ^g ὑπείληφώς Ob. ^h εἶναι add. L^b.Ob. ⁱ βουλευέσθαι Ob.
^k ἢ om. M^b. ^l δι'] τούτου δι' L^b.Ob. ^m ἀλλὰ] ὥστε Ob. ⁿ αὕτη
L^b.Ob. ^o πως L^b.M^b.Ob. ^p τυγχάνειν L^b. ^q οὐ δεῖ καὶ ὥς] οὐ
δικαίως pr. K^b. ^r εὖ om. M^b. ^s ἢ δέ τις] τις δὲ K^b.M^b. ^t βουλευ-
εσθαι K^b.Ob. ^v ἢ ante κατὰ om. K^b. ^w οὐ ἢ] ἢ οὐ K^b. ^x ἐπι-
στημῶν κατὰ μέρος Ob. ^y οἷον] οἷον ἢ K^b.M^b, οἷον ἢ Ob. ^z ὑγιεινῶν]
ὑγιεινῶν γὰρ ἂν ἦν L^b.M^b.Ob. ^a ἢ K^b. ^b μεγέθη K^b.M^b.Ob. ^c γὰρ
οὔτε M^b. ^d καὶ ἀκινήτων om. L^b.

σύνεσις ἔστιν οὔτε περὶ τῶν γιγνομένων ὁδοποῦν, ἀλλὰ περὶ ὧν ἀπορήσειεν ἂν τις καὶ βουλεύσαιτο. Διὸ περὶ τὰ αὐτὰ μὲν τῇ φρονήσει ἔστιν, οὐκ ἔστι δὲ ταυτόν· σύνεσις καὶ φρόνησις· ἡ μὲν γὰρ φρόνησις ἐπιτακτική ἐστιν· ^fτί γὰρ δεῖ ² πράττειν ἢ μή, τὸ τέλος αὐτῆς ἔστιν· ἡ δὲ ^g σύνεσις κριτική μόνον· ταυτόν γὰρ ^g σύνεσις καὶ ^g εὐσυνεσία καὶ ^h συνετοὶ καὶ εὐσύνετοι. Ἔστι δ' οὔτε ⁱ τὸ ἔχειν τὴν φρόνησιν οὔτε ^k τὸ ³ λαμβάνειν ^l ἢ σύνεσις· ἀλλ' ὥσπερ τὸ μαθάνειν λέγεται ξυνιέναι, ὅταν χρῆται τῇ ἐπιστήμῃ, οὕτως ἐν τῷ χρῆσθαι τῇ δόξῃ ἐπὶ τὸ κρίνειν περὶ τούτων περὶ ὧν ἡ φρόνησις ἔστιν, ἄλλου λέγοντος, καὶ κρίνειν καλῶς· τὸ γὰρ εὖ τῷ καλῶς ταυτόν. Καὶ ἐντεῦθεν ἐλήλυθε τοῦνομα ἡ σύνεσις, καθ' ἣν ⁴ εὐσύνετοι, ἐκ τῆς ἐν τῷ μαθάνειν· λέγομεν γὰρ τὸ μαθάνειν συνιέναι πολλάκις.

Ἡ δὲ καλουμένη γνώμη, καθ' ἣν ^m εὐγνώμονας καὶ ἔχειν (11) φαμέν γνώμην, ἡ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστὶ κρίσις ὀρθή. Σημεῖον δέ· τὸν γὰρ ἐπιεικῇ μάλιστα φαμεν εἶναι συγγνωμονικόν, καὶ ἐπιεικὲς τὸ ἔχειν περὶ ἕνια συγγνώμην. Ἡ δὲ συγγνώμη γνώμη ἐστὶ κριτικὴ τοῦ ἐπιεικοῦς ⁿ ὀρθή. Ὀρθὴ δ' ἡ τοῦ ἀληθοῦς.

Εἰσὶ δὲ πάσαι αἱ ἔξεις εὐλόγως εἰς ταὐτὸ τείνουσαι· λέ- ² 12 γομεν γὰρ γνώμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ νοῦν ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπιφέροντες γνώμην ἔχειν καὶ νοῦν ^o ἥδη καὶ φρονίμους καὶ συνετούς· πάσαι γὰρ αἱ δυνάμεις αὗται τῶν ἐσχάτων εἰσὶ καὶ τῶν καθ' ^p ἕκαστον, καὶ ἐν ^q μὲν τῷ κριτικὸς εἶναι περὶ ὧν ὁ φρόνιμος, συνετὸς καὶ εὐγνώμων ἢ συγγνώμων· τὰ γὰρ ἐπιεικῇ κοινὰ τῶν ἀγαθῶν ^r ἀπάντων ἔστιν ἐν τῷ πρὸς ἄλλον. ^s Ἔστι δὲ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ τῶν ³ ἐσχάτων ^t πάντα τὰ ^v πρακτά· καὶ γὰρ τὸν φρόνιμον δεῖ γινώσκειν αὐτά, καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ γνώμη περὶ τὰ πρακτά,

^e ὁδοποῦν L^b.Ob. ^f τί—ἐστίν om. M^b. ^g ξύνεσις et εὐσυνεσία K^b. ^h συνετοί] γὰρ οἱ συνετοὶ L^b. συνετοὶ καὶ om. K^b. ⁱ τῷ L^b.M^b. ^k τῷ L^b.M^b. ^l ἢ om. Ob. ^m συγγνώμονας K^b.M^b. ⁿ ὀρθή om. K^b. ^o ἥδη δὲ καὶ M^b. ^p ἕκαστα M^b. ^q μὲν om. M^b. ^r πάντων L^b.Ob. ^s ἔστι] εἰ Ob. ^t ἅπαντα Ob, ἀπάντων K^b.M^b. ^v πρακτικά M^b.

4 ταῦτα δ' ἔσχατα. Καὶ ὁ νοῦς τῶν ἐσχάτων ἐπ' ὡ ἀμφο-
 τερα· καὶ γὰρ τῶν πρώτων ὄρων καὶ τῶν ἐσχάτων νοῦς ἐστὶ
 καὶ οὐ λόγος, ^x καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀκινήτων
 ὄρων καὶ πρώτων, ὁ δ' ἐν ταῖς πρακτικαῖς τοῦ ^z ἐσχάτου
 καὶ ἐνδεχομένου καὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως· ἀρχαὶ γὰρ τοῦ
 5^a οὐ ἔνεκα αὐταὶ· ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα γὰρ τὸ καθόλου. Τού-
 των ^b οὖν ^c ἔχειν δεῖ αἰσθησιν, αὕτη δ' ἐστὶ νοῦς. Διὸ καὶ
 φυσικὰ δοκεῖ εἶναι ταῦτα, καὶ φύσει σοφὸς μὲν οὐδεὶς, γνώ-
 6 μην δ' ^d ἔχειν καὶ σύνεσιν καὶ νοῦν. Σημεῖον δ' ὅτι καὶ ταῖς
 ἡλικίαις οἰόμεθα ἀκολουθεῖν, καὶ ἦδε ἡ ἡλικία νοῦν ἔχει καὶ
 γνώμην, ὡς τῆς φύσεως αἰτίας οὔσης. Διὸ καὶ ἀρχὴ καὶ
 τέλος νοῦς· ἐκ τούτων γὰρ ^e αἱ ἀποδείξεις καὶ περὶ τούτων.
 Ὡστε δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ φρο-
 νίμων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις οὐχ ἡττον τῶν
 ἀποδείξεων· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὄμμα ὁρῶσιν
 7^f ὁρθῶς. ^g Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία, καὶ
 περὶ τίνα ἑκάτερα τυγχάνει οὔσα, καὶ ὅτι ἄλλου τῆς ψυχῆς
 μορίου ἀρετὴ ἑκάτερα, εἴρηται.

13^h Διαπορήσειε δ' ἂν τις περὶ αὐτῶν τί χρήσιμοί εἰσιν.
 (12)ⁱ Ἡ μὲν γὰρ σοφία οὐδὲν ⁱ θεωρεῖ ἐξ ὧν ἔσται εὐδαίμων ἄν-
 θρωπος (οὐδεμιᾶς γὰρ ἐστὶ γενέσεως), ἡ δὲ φρόνησις τοῦτο
 μὲν ἔχει, ἀλλὰ τίνος ἔνεκα δεῖ αὐτῆς, εἴπερ ἡ μὲν φρόνησίς
 ἐστὶν ^k ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἀνθρώπων,
 ταῦτα δ' ἐστὶν ^a τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς πράττειν, ^l οὐδὲν
 δὲ πρακτικώτεροι τῷ εἰδέναι αὐτά ἐσμεν, εἴπερ ἔξεις αἱ ἀρε-
 ταὶ εἰσιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ ὑγιεινὰ οὐδὲ τὰ εὐεκτικά, ὅσα ^m μὴ
 τῷ ποιεῖν ἀλλὰ τῷ ἀπὸ τῆς ἑξέως εἶναι λέγεται· οὐθὲν γὰρ
 πρακτικώτεροι ⁿ τῷ ἔχειν τὴν ἰατρικὴν ^o καὶ γυμναστικὴν
 2 ἐσμεν. Εἰ δὲ μὴ τούτων χάριν φρόνιμον ^p θετέον ἀλλὰ τοῦ

^w ἀμφοτέρων L^b.M^b. ^x καὶ ante ὁ om. L^b.O^b. ^y ὁ] ὁ λόγος K^b.
^z ἐσχάτου] τρίτου K^b. ^a οὐ om. K^b. ^b οὖν] δὲ M^b, om. K^b.
^c δεῖ ἔχειν M^b. ^d ἔχει M^b.O^b. ^e αἱ om. K^b. ^f ὁρθῶς] ἀρχάς K^b.M^b.
^g τί K^b.M^b. ^h ἀπορήσειε M^b. ⁱ θεωρήσει K^b.M^b. ^k ἡ om. L^b.
^l οὐδὲ δὴ L^b. ^m μὴ ἐν τῷ M^b. ⁿ τὸ K^b. ^o καὶ] ἡ O^b, καὶ γυμναστι-
 κήν om. M^b. ^p ῥητέον K^b.M^b.

^q γίνεσθαι, τοῖς οὖσι σπουδαίοις οὐθὲν ἂν εἴη ^r χρήσιμος, ἔτι
δ' οὐδὲ τοῖς μὴ ἔχουσιν· οὐθὲν γὰρ διοίσει ^s αὐτοὺς ἔχειν ἢ
ἄλλοις ἔχουσι πείθεσθαι, ἱκανῶς τ' ἔχοι ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ
περὶ τὴν ὑγίειαν· βουλόμενοι γὰρ ὑγιαίνειν ^t ὅμως οὐ μαν-
θάνομεν ἱατρικὴν. Πρὸς δὲ τούτοις ἄτοπον ἂν εἶναι δόξειεν, ³
εἰ χείρων τῆς σοφίας οὐσα κυριωτέρα αὐτῆς ἔσται· ^v ἢ γὰρ
ποιοῦσα ἄρχει καὶ ἐπιτάττει περὶ ἕκαστον. Περὶ δὲ τού-
των λεκτέον· νῦν ^w μὲν γὰρ ἡπόρηται περὶ αὐτῶν μόνον.
Πρῶτον μὲν οὖν ^x λέγομεν ὅτι καθ' αἰτὰς ἀναγκαῖον αἵρετάς ⁴
αὐτὰς εἶναι, ἀρετάς ^y γ' οὕσας ^z ἑκατέραν ἑκατέρου ^a τοῦ μο-
ρίου, καὶ εἰ μὴ ποιοῦσι μηδὲν μηδετέρα αὐτῶν. ⁴ Ἐπειτα ^b καὶ ⁵
ποιοῦσι μὲν, οὐχ ^c ὥς ἱατρικὴ δὲ ὑγίειαν, ἀλλ' ὥς ^d ἡ ὑγίεια,
οὕτως ἡ σοφία εὐδαιμονίαν· μέρος γὰρ οὐσα τῆς ὅλης ἀρετῆς
τῷ ἔχεσθαι ποιεῖ καὶ ^e τῷ ἐνεργεῖν ^f εὐδαίμονα. ⁴ Ἐτι τὸ ⁶
ἔργον ἀποτελεῖται κατὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀρε-
τήν· ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν, ἢ δὲ φρόνησις
τὰ πρὸς τοῦτον. Τοῦ δὲ τετάρτου μορίου τῆς ψυχῆς οὐκ
ἔστιν ἀρετὴ τοιαύτη, τοῦ θρεπτικοῦ· ⁵ οὐθὲν γὰρ ^h ἐπ' αὐτῷ
πράττειν ἢ μὴ πράττειν. Περὶ δὲ τοῦ μηθὲν εἶναι πρακτι- ⁷
κωτέρους διὰ τὴν φρόνησιν τῶν καλῶν καὶ δικαίων, μικρὸν
ἄνωθεν ἀρκτέον, λαβόντας ἀρχὴν ταύτην. ^v Ὡσπερ γὰρ καὶ
τὰ δίκαια ⁱ λέγομεν πράττοντάς τινας οὕτω δικαίους εἶναι,
^k οἷον τοὺς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ¹ τεταγμένα ποιοῦντας ἢ ἄκον-
τας ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ δι' ἕτερόν τι καὶ μὴ δι' αὐτά (καίτοι
πράττουσιν γε ἃ δεῖ καὶ ὅσα χρή τὸν σπουδαῖον), οὕτως, ὥς
ἔοικεν, ^m ἔστι τὸ πῶς ἔχοντα πράττειν ἕκαστα ὥστ' εἶναι
ἀγαθόν, λέγω δ' οἷον ⁿ διὰ προαίρεσιν καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν

^q γενέσθαι Mb. ^r χρήσιμον Kb.Lb. ^s αὐτοῖς Kb.Mb. ^t ὅμως
om. Mb. ^v ἢ] οὐ Mb. ^w μὲν om. Mb. ^x λέγωμεν Kb. ^y γ']
τε Ob. ^z ἑκατέρας Kb. ^a τοῦ om. Lb.Ob. ^b καὶ ποιοουσῶν Kb.
^c ὥς] ὥς ἢ Kb. ^d ἢ om. Mb. ^e τῷ ἐνεργεῖν] ἐνεργεία Kb, ἐνεργεῖ Ob.
^f εὐδαιμονία Kb, εὐδαιμονίαν Lb.Ob, τὸν εὐδαίμονα Mb. ^g οὐδὲ Lb.
^h ἐφ' ἑαυτῷ Lb.Ob, ἐν αὐτῷ γρ. Lb. ⁱ λέγομεν om. Lb.Ob. ^k οἷον]
ἢ Kb, nec pluribus litteris locus. ¹ προστεταγμένα Mb. ^m ἔστι—
αὐτῶν om. Kb. ⁿ διὰ τὴν προαίρεσιν Mb.

⁸πραττομένων. Ὅτι μὲν οὖν προαίρεσιν ὀρθὴν ποιεῖ ἡ ἀρετή, τὸ δ' ὅσα ἐκείνης ἔνεκα ^ρπέφυκε πράττεσθαι οὐκ ἔστι τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἐτέρας δυνάμεως. Λεκτέον δ' ἐπιστήσασι σαφέ-
⁹στερον περὶ αὐτῶν. Ἔστι ^ιδὴ ^ρτις δύναμις ἣν καλοῦσι δει-
νότητα· αὕτη δ' ἐστὶ τοιαύτη ὥστε τὰ πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπὸν συντείνοντα δύνασθαι ταῦτα πράττειν καὶ τυγχάνειν αὐτῶν. Ἄν μὲν ^ςοὖν ὁ σκοπὸς ἦ καλός, ἐπαινετὴ ἐστίν, ^τἂν δὲ φαῦλος, πανουργία· διὸ καὶ τοὺς φρονίμους δεινοὺς καὶ
¹⁰πανούργους φαμέν εἶναι. Ἔστι δ' ἡ φρόνησις οὐχ ἡ ^νδει-
νότης, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἡ δ' ἔξις τῷ ὁμμάτι τούτῳ γίνεται τῆς ψυχῆς οὐκ ^ωἄνευ ἀρετῆς, ὡς εἴρη-
ταί ^ςτε καὶ ἔστι δηλόν· οἱ γὰρ συλλογισμοὶ τῶν πρακτῶν ἀρχὴν ἔχοντές εἰσιν, ἐπειδὴ τοιόνδε τὸ τέλος καὶ τὸ ἄριστον, ὅτιδήποτε ὄν· ἔστω γὰρ λόγου χάριν τὸ τυχόν. Τοῦτο δ' εἰ μὴ τῷ ἀγαθῷ, οὐ φαίνεται· διαστρέφει γὰρ ἡ μοχθηρία καὶ διαψεύδεται ποιεῖ περὶ τὰς πρακτικὰς ἀρχάς. Ὡστε
(13) φανερόν ὅτι ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι μὴ ὄντα ἀγαθόν. Σκεπτόμενον δὴ πάλιν ^ςκαὶ περὶ ἀρετῆς· ^ςκαὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ παρα-
πλησίως ἔχει ὡς ἡ φρόνησις πρὸς τὴν δεινότητα· οὐ ταῦτόν μὲν, ὁμοιον δέ· οὕτω ^ακαὶ ἡ φυσικὴ ἀρετὴ πρὸς τὴν κυρίαν. Πᾶσι γὰρ δοκεῖ ἕκαστα τῶν ^βἰθῶν ὑπάρχειν φύσει πως· ^ςκαὶ γὰρ δίκαιοι καὶ σωφρονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τᾶλλα ἔχο-
μεν εὐθὺς ἐκ γενετῆς· ἀλλ' ὁμῶς ζητοῦμεν ἕτερόν τι τὸ κυ-
ρίως ἀγαθὸν καὶ τὰ τοιαῦτα ἄλλον τρόπον ὑπάρχειν· καὶ γὰρ παισὶ καὶ θηρίοις αἱ φυσικαὶ ὑπάρχουσιν ἔξεις, ἀλλ' ἄνευ νοῦ βλαβεραὶ φαίνονται οὔσαι. Πλὴν τοσοῦτον ἔοικεν ὁρᾶσθαι, ὅτι ὥσπερ σώματι ἰσχυρῷ ἄνευ ὀψεως κινουμένῳ συμβαίνει σφάλλεσθαι ἰσχυρῶς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, οὕτω ^ςκαὶ ἐνταῦθα· ἐὰν ^δδὲ λάβῃ νοῦν, ἐν τῷ πράττειν ^ςδιαφέρει.

^ο τὴν μὲν οὖν] καὶ τὴν μὲν M^b. ^ρ πράττεσθαι πέφυκε L^b. ^ι δ' ἡ M^b. ^ρ τις om. K^b.M^b. ^ς οὖν σκοπὸς ἐστὶ καλός M^b. ^τ ἐὰν K^b. ^ν δεινότης] δύναμις K^b.L^b.O^b. ^ω ἄνευ] ἄνευ γὰρ M^b. ^ς τε om. M^b. ^ς καὶ om. O^b, καὶ περὶ om. L^b. ^ς καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ παραπλησίως] παρα-
πλησίως γὰρ L^b.O^b. ^α καὶ om. O^b. ^β ἀγαθῶν M^b. ^ς καὶ antē γὰρ om. M^b. ^δ δὲ om. K^b. ^ς διαφέρει om. M^b.

Ἡ δ' ἕξις ὁμοία οὖσα τότ' ^f ἔσται κυρίως ἀρετή. Ὡστε καθάπερ ἐπὶ τοῦ δοξαστικοῦ δύο ἐστὶν εἶδη, δεινότης καὶ φρονησις, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ δύο ἐστί, τὸ μὲν ἀρετὴ ^g φυσικὴ τὸ δ' ἡ κυρία, καὶ τούτων ἡ κυρία οὐ γίνεται ἄνευ φρονήσεως. Διόπερ τινὲς φασὶ πάσας τὰς ἀρετὰς φρονήσεις ³ εἶναι, καὶ Σωκράτης τῇ μὲν ὀρθῶς ἐζήτει τῇ δ' ἡμάρτανεν· ὅτι μὲν γὰρ φρονήσεις ᾤετο ^h εἶναι πάσας τὰς ἀρετάς, ἡμάρτανεν, ὅτι δ' οὐκ ἄνευ φρονήσεως, καλῶς ἔλεγεν. Σημεῖον ⁴ δέ· ⁱ καὶ γὰρ νῦν πάντες, ὅταν ὀρίζωνται τὴν ἀρετὴν, προστιθέασιν τὴν ἕξιν, εἰπόντες καὶ πρὸς α' ἐστὶ, ^k τὴν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· ὀρθὸς ^l δ' ὁ κατὰ ^m τὴν φρόνησιν. Ἐοίκασι ⁿ δὲ μαντεύεσθαί πως ἅπαντες ὅτι ἡ τοιαύτη ἕξις ^o ἀρετὴ ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν φρόνησιν. Δεῖ δὲ μικρὸν μεταβῆναι· ^p οὐ ⁵ γὰρ μόνον ἡ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἀλλ' ἡ μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἕξις ἀρετὴ ^q ἐστὶν. Ὄρθος δὲ λόγος περὶ τῶν τοιούτων ἡ φρόνησις ἐστὶν. Σωκράτης μὲν οὖν λόγους τὰς ἀρετὰς ᾤετο εἶναι (ἐπιστήμας ^r γὰρ εἶναι πάσας), ἡμεῖς δὲ μετὰ λόγου. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οὐχ οἷόν τε ἀγαθὸν ⁶ εἶναι ^s κυρίως ἄνευ φρονήσεως, οὐδὲ φρόνιμον ἄνευ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ^t ταύτῃ λύνειτ' ἂν, ᾧ διαλεχθεῖη τις ἂν ὅτι χωρίζονται ἀλλήλων αἱ ἀρεταί· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς εὐφυέστατος πρὸς ἀπάσας, ὥστε τὴν μὲν ἤδη τὴν δ' οὐπω εἰληφώς ἔσται· τοῦτο ^v γὰρ κατὰ μὲν τὰς φυσικὰς ἀρετὰς ἐνδέχεται, καθ' ἧς δὲ ἀπλῶς λέγεται ἀγαθός, οὐκ ἐνδέχεται· ἅμα γὰρ τῇ φρονήσει μιᾷ ^w οὕσῃ ^x πᾶσαι ^y ὑπάρξουσιν. Δῆ- ⁷ λον δέ, ^z καὶ εἰ μὴ ^a πρακτικὴ ἦν, ὅτι ἔδει ^b ἂν αὐτῆς διὰ τὸ ^c τοῦ μορίου ἀρετὴν εἶναι, καὶ ὅτι οὐκ ἔσται ἡ προαίρεσις ὀρθὴ ἄνευ φρονήσεως οὐδ' ἄνευ ἀρετῆς· ἡ μὲν γὰρ τὸ τέλος,

^f ἔστι Mb. ^g ἠθικὴ Kb. ^h εἶναι om. Lb. ⁱ καὶ νῦν γὰρ καὶ πάντες Lb. ^k τὴν om. Mb. ^l δ' γὰρ Mb. ^m τὴν om. Ob. ⁿ δέ Mb. ^o ἀρίστη Mb. ^p οὐ γὰρ] ἔστι γὰρ οὐ Kb.Mb.Ob. ^q ἐστὶν om. Mb.Ob. ^r γὰρ εἶναι] γὰρ ᾤετο Ob. ^s κυρίως om. Mb. ^t ταύτῃ om. Mb. ^v γὰρ] δέ Mb. ^w ὑπαρχούση Kb.Mb. ^x πᾶσαι Ob. ^y ὑπάρχουσι Lb.Ob. ^z καὶ Ob. ^a πρακτικὴν, omisso ἦν, Kb. ^b ἂν om. Kb.Mb. ^c τοῦ om. Lb.

8 ἡ δὲ ^dτὰ πρὸς τὸ τέλος ποιεῖ πράττειν. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ κυρία ^eγ' ἐστὶ τῆς σοφίας οὐδὲ τοῦ βελτίονος μορίου, ὥσπερ οὐδὲ τῆς ὑγείας ^fἢ ἰατρικῆ· οὐ γὰρ χρῆται αὐτῇ, ἀλλ' ὁρᾷ ὅπως γένηται· ἐκείνης ^hοὖν ἕνεκα ἐπιτάττει, ἀλλ' οὐκ ἐκείνη. Ἔτι ὅμοιον κἂν εἴ τις τὴν πολιτικὴν φαίη ἄρχειν τῶν θεῶν, ὅτι ἐπιτάττει ⁱπερὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ^kπόλει.

Η.

^lΜετὰ ^mδὲ ταῦτα ⁿλεκτέον, ἄλλην ποιησαμένους ἀρχήν, ὅτι τῶν περὶ τὰ ἥθη φευκτῶν τρία ἐστὶν εἶδη, κακία ἀκρασία θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία τοῖς μὲν δυσὶ δὴλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν τὸ δ' ἐγκράτειαν καλοῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα μάλιστ' ^oἂν ἀρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν, ἡρωϊκὴν τινα καὶ ^pθείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἑκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθός,

οὐδὲ ἐφίκει

ἀνδρός γε θνητοῦ ^rπαῖς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.

^zὩστ' εἰ, καθάπερ φασίν, ἐξ ἀνθρώπων γίνονται ^sθεοὶ δι' ἀρετῆς ὑπερβολήν, τοιαύτη τις ἂν εἴη δῆλον ὅτι ἡ τῇ ^tθηριώδει ἀντιτιθεμένη ἔξις· καὶ γὰρ ὥσπερ οὐδὲ θηρίου ἐστὶ κακία οὐδ' ἀρετή, οὕτως οὐδὲ θεοῦ, ἀλλ' ἡ μὲν ^vτιμιώτερον ³ἀρετῆς, ἡ δ' ἕτερόν τι γένος κακίας. Ἐπεὶ δὲ σπάνιον ^wκαὶ τὸ θεῖον ἄνδρα εἶναι, καθάπερ οἱ Λάκωνες εἰώθασι προσαγορεύειν, ὅταν ^xἀγασθῶσι σφόδρα του (ὑσεῖος ἀνὴρ φασιν), οὕτω καὶ ὁ θηριώδης ἐν τοῖς ἀνθρώποις ^zσπάνιος. Μάλιστα δ' ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστίν, γίνεται δ' ἔνια καὶ διὰ νόσους καὶ πηρώσεις· καὶ τοὺς ^aδιὰ κακίαν δὲ τῶν ἀνθρώπων ὑπερβάλ-
4 λοντας οὕτως ^bἐπιδυσφημοῦμεν. Ἄλλὰ περὶ μὲν ^cτῆς τοι-

^d τὰ om. K^b. ^e γε om. M^b. ^f ἢ om. K^b.M^b. ^g ἐκείνη K^b.
^h οὖν] οὐ M^b.N^b. ⁱ περὶ om. M^b. ^k post πόλει M^b. καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.
^l μετὰ—ἀρχήν] hæc sexto libro dat K^b. ^m δὲ om. K^b. ⁿ ῥήτεον M^b.
^o ἂν] ἂν τις L^b. ^p θείαν] ὁσίαν O^b. ^q οὐδὲ] οὐ γὰρ M^b, οὐδὲ γὰρ L^b.O^b. ^r παῖς K^b. ^s θεῖοι L^b.M^b. ^t θηριωδία K^b.L^b. ^v τιμιωτέρα L^b.M^b. ^w καὶ om. L^b. ^x ἀγαπῶσι M^b. ^y θεῖος L^b.M^b. ^z σπανίως M^b. ^a δι' ἀκακίαν M^b. ^b δυσφηροῦμεν L^b. ^c τῆς διαθέσεως τῆς τοιαύτης K^b.M^b.

αὐτῆς διαθέσεως ὕστερον ποιητέον τινὰ μνείαν, περὶ δὲ κακίας εἴρηται πρότερον· περὶ δὲ ἀκρασίας καὶ μαλακίας καὶ τρυφῆς λεκτέον, καὶ περὶ ἐγκρατείας καὶ καρτερίας· οὔτε γὰρ ὡς περὶ τῶν αὐτῶν ἕξεων τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ μοχθηρίᾳ ἐκατέραν αὐτῶν ὑποληπτέον, οὔθ' ὡς ἕτερον γένος. Δεῖ δ', ὥσπερ ἐπὶ 5 τῶν ἄλλων, τιθέντας τὰ φαινόμενα καὶ πρῶτον διαπορήσαντας οὕτω δεικνύναι μάλιστα μὲν πάντα τὰ ἐνδοξα περὶ ταῦτα τὰ πάθη, εἰ δὲ μή, τὰ πλείστα καὶ κυριώτατα· ἐὰν γὰρ λήγεται^d τε τὰ δυσχερῆ καὶ^e καταλείπηται τὰ ἐνδοξα, δεδειγμένον ἂν εἶη ἱκανῶς.

Δοκεῖ^f δὴ ἢ τε ἐγκράτεια καὶ καρτερία τῶν σπουδαίων καὶ 6 2
 ἔ τῶν ἐπαινετῶν εἶναι, ἢ δ' ἀκρασία τε καὶ μαλακία τῶν φαύλων^h τε καὶ ψεκτῶν, καὶⁱ ὁ αὐτὸς ἐγκρατῆς καὶ ἐμμενετικός τῷ λογισμῷ καὶ ἀκρατῆς καὶ ἐκστατικός τοῦ λογισμοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀκρατῆς εἰδὼς ὅτι φαῦλα πράττει διὰ πάθος, ὁ δ' ἐγκρατῆς εἰδὼς ὅτι φαῦλαι αἱ ἐπιθυμίαι οὐκ ἀκολουθεῖ διὰ τὸν λόγον. Καὶ τὸν σώφρονα μὲν ἐγκρατῇ καὶ καρτερικόν, τὸν δὲ τοιοῦτον οἱ μὲν^k πάντα σώφρονα οἱ δ' οὔ, καὶ τὸν ἀκόλαστον ἀκρατῇ καὶ τὸν ἀκρατῇ ἀκόλαστον συγκεχυμένως, 1 οἱ δ' ^m ἐτέρους εἶναι φασιν. Τὸν δὲ φρόνιμον ὅτε μὲν οὔ^l φασιν ἐνδέχασθαι εἶναι ἀκρατῇ, ⁿ ὅτε δ' ἐπίους φρονίμους ὄντας καὶ δεινούς ἀκρατεῖς εἶναι. ^o Ἐτι ἀκρατεῖς λέγονται καὶ θυμοῦ καὶ τιμῆς καὶ κέρδους. Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ταῦτ' ἐστίν.

¹ Απορήσειε δ' ἂν τις πῶς ὑπολαμβάνων ὀρθῶς ἀκρατεύεται 3
 τις. ¹ Επιστάμενον ^p μὲν οὖν οὔ φασί τινες οἷόν ^q τε εἶναι· (2)
 δεινὸν γὰρ ἐπιστήμης ἐνούσης, ὡς ᾤετο Σωκράτης, ἄλλο τι κρατεῖν καὶ περιέλκειν ^r αὐτὸν ὥσπερ ἀνδράποδον. Σωκράτης μὲν γὰρ ὅλως ἐμάχετο πρὸς τὸν λόγον ὡς οὐκ οὔσης ἀκρασίας· οὐθένα γὰρ ὑπολαμβάνοντα πράττειν παρὰ τὸ βέλ-

^d τε om. L^b.Ob. ^e καταλείπηται K^b. ^f δ' ἢ ἐγκράτεια K^b.M^b.
^g τῶν om. L^b.Ob. ^h τε om. K^b.M^b. ⁱ ὁ om. K^b. ^k πάντες M^b,
 πάντως corr. L^b. ^l οἱ] ὅτε L^b.Ob. ^m ἐτέρως M^b. ⁿ τοτε L^b.Ob.
^o ἐτι ἀκρατεῖς om. L^b. ^p μὲν om. K^b.M^b. ^q τε] τε τινα Ob. ^r αὐ-
 τὴν K^b.

2 τιστον, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀμφισβη-
 τεί τοῖς φαινομένοις ἐναργῶς, καὶ δεόν ζητεῖν περὶ ^s τὸ πά-
 θος, εἰ δι' ἄγνοιαν, τίς ^t ὁ τρόπος γίνεται τῆς ἀγνοίας. Ὅτι
 γὰρ οὐκ ^v οἶεταί γε ὁ ἀκρατευόμενος πρὶν ἐν τῷ πάθει γενέ-
 3 σθαι, φανερόν. Εἰσὶ ^w δέ τινες οἱ τὰ μὲν συγχωροῦσι τὰ
 δ' οὐ· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμης μὴθὲν εἶναι κρεῖττον ὁμολο-
 γοῦσι, τὸ δὲ μὴθένα πράττειν παρὰ τὸ δόξαν βέλτιον οὐχ
 ὁμολογοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀκρατῆ φασὶν οὐκ ἐπιστήμην
 4 ἔχοντα κρατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀλλὰ δόξαν. Ἀλλὰ μὴν
 εἴγε δόξα καὶ μὴ ἐπιστήμη, μὴδ' ἰσχυρὰ ὑπόληψις ἢ ἀντι-
 τείνουσα ἀλλ' ^x ἡρεμία, καθάπερ ἐν τοῖς διστάζουσι, συγ-
 γνώμη ^y τῷ μὴ μένειν ἐν αὐταῖς πρὸς ἐπιθυμίας ἰσχυράς· τῇ
 δὲ μοχθηρίᾳ οὐ συγγνώμη, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδενὶ τῶν ψε-
 5 κτῶν. Φρονήσεως ἄρα ἀντιτεινούσης· αὕτη γὰρ ^z ἰσχυρό-
 τατον. Ἀλλ' ἄτοπον· ἔσται γὰρ ὁ αὐτὸς ἅμα φρόνιμος
 καὶ ἀκρατής, ^a φήσκει δ' ^b οὐδ' ἂν εἰς φρονίμου εἶναι τὸ πράτ-
 τειν ἐκόντα τὰ φαυλότατα. Πρὸς δὲ τούτοις δέδεικται πρό-
 τερον ὅτι πρακτικός ^c γε ὁ φρόνιμος· ^d τῶν γὰρ ἐσχάτων τις
 6 καὶ τὰς ἄλλας ἔχων ἀρετάς. Ἐτι εἰ μὲν ἐν τῷ ἐπιθυμίας
 ἔχειν ἰσχυρὰς καὶ φαύλας ὁ ἐγκρατής, οὐκ ^e ἔσται ^f ὁ σώφρων
 ἐγκρατής οὐδ' ὁ ἐγκρατής σώφρων· οὔτε γὰρ τὸ ἄγαν σώ-
 φρονος οὔτε τὸ φαύλας ἔχειν. Ἀλλὰ μὴν δεῖ γε· εἰ μὲν
 γὰρ χρηστὰί αἱ ἐπιθυμίαι, φαύλη ἢ κωλύουσα ἔξις ^g μὴ ἀκο-
 λουθεῖν, ὥσθ' ἢ ἐγκράτεια ^h οὐ πᾶσα ⁱ σπουδαία· εἰ δ' ^k ἀσθε-
 νεῖς καὶ ^l μὴ φαῦλαι, οὐθὲν σεμνόν, οὐδ' εἰ φαῦλαι καὶ ἀσθε-
 7 νεῖς, οὐθὲν μέγα. Ἐτι εἰ πάσῃ δόξῃ ἐμμενετικὸν ποιεῖ ἢ
 ἐγκράτεια, φαύλη, οἶον εἰ καὶ τῇ ψευδεῖ· καὶ εἰ πάσης δόξης
 ἢ ἀκρασία ^m ἐκστατικόν, ⁿ ἔσται τις σπουδαία ἀκρασία, οἶον
 ὁ Σοφοκλέους Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ· ἐπαινετὸς γὰρ

^s τοῦ πάθους Mb. ^t ὁ om. Kb. ^v οἶεταί ὁ ἐγκρατευόμενος Mb.
^w δὴ Kb.Ob. ^x ἡρεμία Kb. ^y τὸ Kb. ^z ἰσχυροτάτη Mb. ^a φησὶ
 pr. Kb. ^b ἂν οὐδ' Lb.Mb.Ob. ^c τε Mb. ^d τῶν ἐσχάτων γὰρ Lb.Ob.
^e ἔστιν Lb.Ob. ^f ὁ post ἔσται om. Kb. ^g μὴ om. Lb.Ob. ^h πᾶσα
 οὐ Ob. ⁱ σπουδαῖον Kb. ^k ἀγεννεῖς Mb. ^l μὴ om. Mb. ^m ἐκστα-
 τική Mb. ⁿ ἔσται τις om. Mb.

οὐκ ἐμμένων οἷς ἐπέσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως διὰ τὸ λυπεῖσθαι ψευδόμενος. Ἔτι ὁ σοφιστικὸς λόγος ψευδόμενος 8 ἀπορία· διὰ γὰρ τὸ παράδοξα βούλεσθαι ἐλέγχειν, ἵνα δεινοὶ ὦσιν ὅταν ἐπιτύχωσιν, ὁ γενόμενος συλλογισμὸς ἀπορία γίνεται. ὁ δέδεται γὰρ ἡ διάνοια, ὅταν μένειν ῥμὲν δὴ βούληται διὰ τὸ μὴ ἀρέσκειν τὸ ἁ συμπερανθέν, προϊέναι δὲ μὴ δυνήται διὰ τὸ λῦσαι μὴ ἔχειν τὸν λόγον. Συμβαίνει δ' ἔκ 9 τινος λόγου ἡ ἀφροσύνη μετὰ ἀκρασίας ἀρετῇ· τὰναντία γὰρ πράττει ὦν ὑπολαμβάνει διὰ τὴν ἀκρασίαν, ὑπολαμβάνει ῥδὲ τὰγαθὰ 8 κακὰ εἶναι καὶ οὐ δεῖν πράττειν, ὥστε τὰγαθὰ καὶ οὐ τὰ κακὰ πράττει. Ἔτι ὁ τῷ πεπεισθαι πράττων καὶ διώ- 10 κων τὰ ἡδέα καὶ προαιρούμενος βελτίων ῥαν δόξειεν τοῦ μὴ διὰ λογισμὸν ἀλλὰ ῥδι ἀκρασίαν· εὐϊατότερος γὰρ διὰ τὸ μεταπεισθῆναι ἄν. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἔνοχος τῇ παροιμίᾳ ἐν ἣ φαμὲν “ὅταν τὸ ὕδωρ ῥπνίγῃ, τί δεῖ 8 ἐπιπίνειν;” Εἰ μὲν γὰρ ῥμὴ ἐπέπειστο ἁ πράττει, μεταπεισθεὶς ἄν ἐπαύσατο· 2 νῦν δὲ πεπεισμένος οὐδὲν ἡττον ἄλλα πράττει. Ἔτι εἰ 11 περὶ ἁ πάντα ἀκρασία ἐστὶ καὶ ἐγκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς ῥἀκρατῆς; Οὐθεὶς γὰρ ῥἀπάσας ἔχει τὰς ἀκρασίας, φαμὲν δ' εἶναι τινὰς ἀπλῶς.

Αἱ μὲν οὖν ἀπορίαι τοιαῦταί τινες συμβαίνουσιν, τούτων 12 4 δὲ τὰ μὲν ἀνελεῖν δεῖ τὰ δὲ καταλιπεῖν· ἡ γὰρ λύσις τῆς ἀπορίας εὔρεσις ἐστίν. Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον πότερον (3) εἰδότες ἢ οὐ, καὶ πῶς εἰδότες, εἴτα περὶ ποῖα τὸν ῥἀκρατῆ καὶ τὸν ἐγκρατῆ θετέον, λέγω δὲ ῥπότερον περὶ πᾶσαν ἡδονὴν καὶ λύπην ἢ περὶ τινὰς ἀφωρισμένας, καὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν καρτερικόν, πότερον ὁ αὐτὸς ἢ ἕτερός ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα ῥσυγγενῇ τῆς θεωρίας ἐστὶ ταύτης. Ἔστι 8 δ' ἀρχὴ τῆς σκέψεως, πότερον ὁ ἐγκρατὴς καὶ 2

ο δέδεται γὰρ καὶ διάνοια Mb. ῥ μὲν om. Kb.Lb.Mb. ῥ συμπερανθέν Lb. ῥ δέ] γὰρ Mb. 8 κακὰ] καὶ κακὰ Kb. ῥ αν om. Mb. et pr. Kb. ῥ δι'] διὰ τὴν Mb. ῥ πνίγει Mb. ῥ ἔτι πίνειν Lb. ῥ μὴ om. Kb.Mb. 2 νῦν Lb. ῥ ἅπαντα Lb.Ob. ῥ ἀκρατὴς ἐστίν; οὐθεὶς Ob. ῥ πάσας Lb.Ob. ῥ ἐγκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ Lb. ῥ πότερον om. Lb. ῥ συγγενῇ om. Lb. 8 δ'] δ' ἢ Lb.Ob.

^h ὁ ἀκρατής εἰσι ⁱ τῷ περὶ αὐτοῦ ἢ τῷ πῶς ἔχοντες τὴν διαφορὰν,
^k λέγω δὲ πότερον τῷ περὶ ^l ταυτοῦ εἶναι μόνον ἀκρατής ὁ ἀκρα-
 τής, ἢ οὐ ἀλλὰ τῷ ὥς, ^m ἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν· ἔπειτ' εἰ περὶ
 πάντ' ἐστὶν ⁿ ἡ ἀκρασία καὶ ^o ἡ ἐγκράτεια ἢ ^p οὐ· οὔτε γὰρ
 περὶ ^q πάντ' ἐστὶν ὁ ἀπλῶς ἀκρατής, ἀλλὰ περὶ ἄπερ ὁ ἀκό-
 λαστος, οὔτε ^r τῷ πρὸς ταῦτα ἀπλῶς ἔχειν (ταυτὸν γὰρ ^s ἂν
 ἦν τῇ ἀκολασίᾳ), ἀλλὰ τῷ ^t ὥδ' ἔχειν. Ὁ μὲν γὰρ ἄγεται
 προαιρούμενος, νομίζων αὖτε δεῖν τὸ παρὸν ἢ δὴ διώκειν· ὁ δ'
 5 ³ οὐκ οἶεται μὲν, διώκει δέ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ δόξαν ἀληθῆ
 ἀλλὰ μὴ ἐπιστήμην εἶναι παρ' ἣν ἀκρατεύονται, οὐθὲν δια-
 φέρει πρὸς τὸν λόγον· ἐνιοὶ γὰρ τῶν δοξαζόντων οὐ διστά-
 4 ζουσιν, ἀλλ' οἴονται ἀκριβῶς ^v εἰδέναι. Εἰ οὖν διὰ τὸ ἡρέμα
 πιστεύειν οἱ ^w δοξαζόντες μᾶλλον τῶν ἐπισταμένων παρὰ τὴν
 ὑπόληψιν πράξουσιν, οὐθὲν διοίσει ἐπιστήμη δόξης· ^x ἐνιοὶ
 γὰρ πιστεύουσιν οὐδὲν ἥττον οἷς δοξαζουσιν ἢ ἕτεροι οἷς ἐπί-
 5 στανται· δηλοῖ δ' Ἡράκλειτος. Ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγομεν
 τὸ ἐπίστασθαι (καὶ γὰρ ὁ ἔχων μὲν οὐ χρώμενος δὲ τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ὁ χρώμενος λέγεται ἐπίστασθαι), διοίσει τὸ ἔχοντα
 μὲν μὴ θεωροῦντα ^y δὲ αὐτὸ μὴ δεῖ πράττειν τοῦ ^z ἔχοντα καὶ
 θεωροῦντα· τοῦτο γὰρ δοκεῖ δεινόν, ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ θεωρῶν.
 6 ^a Ἐτι ἐπεὶ δύο τρόποι τῶν προτάσεων, ἔχοντα μὲν ἀμφο-
 τέρας οὐθὲν κωλύει πράττειν ^b παρὰ τὴν ἐπιστήμην, χρώμε-
 νον μὲντοι τῇ καθόλου ἀλλὰ μὴ τῇ κατὰ μέρος· πρακτὰ γὰρ
 τὰ καθ' ἑκάστα. Διαφέρει δὲ καὶ τὸ καθόλου· τὸ μὲν γὰρ
 ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δ' ἐπὶ τοῦ πράγματός ἐστιν, οἶον ὅτι παντὶ
 ἀνθρώπῳ συμφέρει τὰ ξηρά, καὶ ὅτι ^c οὗτος ἄνθρωπος ἢ ὅτι
 ξηρὸν τὸ τοιόνδε· ἀλλ' εἰ τόδε τοιόνδε, ^d ἢ οὐκ ἔχει ἢ οὐκ
 ἐνεργεῖ. Κατὰ τε δὴ τούτους διοίσει τοὺς τρόπους ἀμήχανον

^h ὁ post καὶ om. L^b.Ob. ⁱ τῶν περὶ K^b. ^k λέγω] λέγοντες K^b.
^l ταυτοῦ] αὐτοῦ K^b. ^m ἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν om. L^b.Ob. ⁿ ἢ om. K^b.L^b.
^o ἢ om. K^b. ^p post οὐ L^b.Ob. ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν. ^q ἅπαντ' K^b.M^b.
^r τὸ M^b. ^s ἂν om. L^b.Ob. ^t ὥδε K^b. ^v εἰδέναι] εἶναι Ob. ^w δόξαν-
 τες L^b. ^x ἐνιοὶ τε γὰρ L^b.Ob. ^y post δὲ K^b.L^b.Ob. καὶ τὸ θεωροῦντα.
^z ἔχοντος καὶ θεωροῦντος L^b. ^a ἔτι δ' ἐπεὶ L^b. ^b περὶ M^b. ^c οὗτος]
 ὁ αὐτός K^b.M^b, αὐτὸς οὗτος L^b.Ob. ^d ἢ post τοιόνδε om. K^b.M^b.

ὅσον, ὥστε δοκεῖν οὕτω μὲν ^εεἶδέναι μὴτὲν ἄτοπον, ἄλλως δὲ
θαυμαστόν. Ἔτι τὸ ἔχειν ^ιτὴν ἐπιστήμην ^ςἄλλον τρόπον ⁷
τῶν νῦν ῥηθέντων ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις· ἐν τῷ γὰρ ἔχειν
μὲν μὴ χρῆσθαι δὲ διαφέρουσιν ὁρῶμεν τὴν ἕξιν, ὥστε καὶ
ἔχειν πως καὶ μὴ ἔχειν, οἷον τὸν καθεύδοντα καὶ μαινόμενον
καὶ οἰνωμένον. Ἀλλὰ ^βμὴν οὕτω διατίθενται ^ιοἱ ἐν τοῖς
πάθεσιν ὄντες· θυμοὶ γὰρ καὶ ἐπιθυμίαι ἀφροδισίων καὶ ἔνια
τῶν τοιούτων ἐπιδήλως καὶ τὸ σῶμα ^κμεθιστάσιν, ἐνίοις δὲ
καὶ μανίας ποιοῦσιν. Δῆλον οὖν ὅτι ὁμοίως ἔχειν λεκτέον
τοὺς ἀκρατεῖς τούτοις. Τὸ δὲ λέγειν τοὺς λόγους τοὺς ἀπὸ ^ς
τῆς ἐπιστήμης οὐδὲν ¹σημεῖον· καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθεσι
τούτοις ὄντες ἀποδείξεις καὶ ἔπη λέγουσιν Ἐμπεδοκλέους,
καὶ ^μοἱ ^νπρῶτον μαθόντες συνείρουσι μὲν τοὺς λόγους,
οἷασιν δ' οὐπω· δεῖ γὰρ ^ρσυμφῶναι, ^ιτούτῳ δὲ χρόνῳ δεῖ
ὥστε καθάπερ τοὺς ὑποκρινομένους, οὕτως ὑποληπτέον λέγειν
καὶ τοὺς ἀκρατευομένους. Ἔτι καὶ ὧδε φυσικῶς ἂν τις ἐπι- ⁹
βλέψῃ τὴν αἰτίαν. Ἡ μὲν γὰρ καθόλου δόξα, ἥ δ' ἑτέρα
περὶ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν, ὣν αἴσθησις ἤδη κυρία· ^τὅταν
δὲ μία γένηται ἐξ ^ςαὐτῶν, ἀνάγκη τὸ ^τσυμπερανθὲν ἔνθα
μὲν φάναι τὴν ψυχὴν, ἐν δὲ ταῖς ποιητικαῖς πράττειν εὐθύς,
οἷον, εἰ παντὸς γλυκεὸς γεύεσθαι δεῖ, τουτὶ δὲ γλυκὺ ὡς ^νἐν
τι τῶν καθ' ἕκαστον, ἀνάγκη τὸν δυνάμενον καὶ μὴ κωλύο-
μενον ἅμα ^ωτούτῳ καὶ πράττειν. Ὅταν οὖν ἡ μὲν καθόλου ¹⁰
^χἐνῇ κωλύουσα γεύεσθαι, ἡ ^γδέ, ὅτι πᾶν ^zτὸ γλυκὺ ἡδύ,
τουτὶ δὲ γλυκὺ (αὕτη δὲ ἐνεργεῖ), ^ατύχῃ δ' ἐπιθυμία ἐνοῦσα,
ἡ ^βμὲν λέγει φεύγειν τούτῳ, ἡ δ' ἐπιθυμία ἄγει· κινεῖν γὰρ
ἕκαστον ^εδύναται τῶν μορίων· ὥστε συμβαίνει ὑπὸ λόγου
πως καὶ δόξης ^δἀκρατεῦσθαι, οὐκ ἐναντίας δὲ καθ' ^εαὐτήν,

^ε εἶναι L^b.Ob. ^ι τὴν om. K^b. ^ς ἄλλων τρόπων L^b. ^η μὲν Ob.
^ι οἱ γε ἐν L^b.Ob. ^κ μεθιστῶσιν M^b. ¹ post σημεῖον L^b.Ob. τοῦ ἐνε-
ργεῖν κατὰ τὴν ἐπιστήμην. ^μ οἱ] τὸ Ob. ^ν πρῶτοι μαθόντες συνεργοῦσι
K^b.M^b. ^ο ἵασι L^b. ^ρ συμφῶναι K^b. ^ι τοῦτο K^b.M^b. ^τ ὅτε L^b.
^ς αὐτῶν ὡς ἀνάγκη M^b. ^τ συμπερανθὲν L^b. ^ν ἐν τι τῶν] τὸν pr. K^b.
^ω τούτῳ Ob. ^χ ἐνῇ ἡ κωλύουσα M^b.Ob. ^γ δὲ om. L^b. et pr. K^b.
^z τὸ om. K^b.M^b. ^α τύχῃ] αὕτη M^b. ^β μὲν οὖν λέγει K^b.M^b. ^ε δύ-
ναται om. M^b. ^δ ἀκρατεῦσθαι M^b. ^ε αὐτάς M^b.

- 11 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. Ἡ γὰρ ἐπιθυμία ^fἐναντία, ἀλλ' οὐχ ἡ δόξα, τῷ ὀρθῷ λόγῳ· ὥστε καὶ διὰ τοῦτο τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῇ, ὅτι οὐκ ἔχει ^gτῶν καθόλου ὑπόληψιν, ἀλλὰ τῶν
- 12 καθ' ἕκαστα φαντασίαν καὶ μνήμην. Πῶς δὲ λύεται ^hἡ ἄγνοια καὶ πάλιν γίνεται ἐπιστήμων ὁ ἀκρατής, ὁ αὐτὸς λόγος ⁱκαὶ περὶ οἰνωμένου καὶ καθεύδοντος καὶ οὐκ ἴδιος τούτου τοῦ πάθους, ὃν δεῖ παρὰ τῶν φυσιολόγων ἀκούειν.
- 13 Ἐπεὶ ^kδ' ἡ τελευταία πρότασις δόξα τε ^lαἰσθητοῦ καὶ κυρία τῶν πράξεων, ταύτην ἡ οὐκ ἔχει ^mὁ ἐν τῷ πάθει ὢν, ἡ οὕτως ἔχει ὥς οὐκ ⁿἦν τὸ ἔχειν ἐπίστασθαι ἀλλὰ λέγειν ὥσπερ ὁ οἰνωμένος τὰ ^oἘμπεδοκλέους, ^o καὶ διὰ τὸ μὴ καθόλου μὴδ' ἐπιστημονικὸν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν ^pτῷ καθόλου ^qτὸν ἔσχατον ὄρον. Καὶ ἔοικεν ὁ ἐξίτηι Σωκράτης συμβαίνειν· οὐ γὰρ τῆς κυρίως ἐπιστήμης εἶναι δοκούσης ^rπαρούσης γίνεται τὸ πάθος, οὐδ' ^sαὕτη περιέλεκεται διὰ τὸ πάθος, ἀλλὰ τῆς αἰσθητικῆς. Περὶ μὲν ^tοὖν τοῦ εἰδότα καὶ μή, καὶ πῶς ^vεἰδότα ἐνδέχεται ἀκρατεῦσθαι, τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 6 Πότερον δ' ἐστὶ τις ἀπλῶς ἀκρατής ἢ πάντες κατὰ μέρος, (4) καὶ εἰ ἔστι, περὶ ^wποιῖά ἐστι, λεκτέον ἐφεξῆς. Ὅτι μὲν οὖν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας εἰσὶν οἱ ^xτ' ἐγκρατεῖς ^x καὶ καρτερικοί ^yκαὶ οἱ ἀκρατεῖς ^y καὶ μαλακοί, φανερόν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῶν ^zποιούντων ἡδονήν, τὰ δ' αἰρετὰ μὲν καθ' αὐτὰ ἔχοντα δ' ὑπερβολήν, ἀναγκαῖα μὲν τὰ σωματικά. Λέγω δὲ τὰ τοιαῦτα, τὰ τε περὶ τὴν τροφήν καὶ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρεῖαν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν σωματικῶν περὶ ^aτὴν ἀκολασίαν ^a ἔθεμεν καὶ τὴν σωφροσύνην. Τὰ δ' ἀναγκαῖα μὲν ^bοὐ, αἰρετὰ ^cδὲ καθ' αὐτά. Λέγω δ' οἶον νίκην τιμὴν πλοῦτον καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡδέων. Τούτῳ

^f ἐναντία] ἐναντία δόξα Mb. ^g τῶν om. Kb.Mb. ^h ἡ ἄγνοια om. pr. Kb. ⁱ καὶ περὶ] ὁ περὶ Kb, ὁ καὶ περὶ Mb. ^k δ' ἡ] δὴ Kb. ^l αἰσθητῆς Mb. ^m ὁ om. Kb.Lb.Mb. ⁿ ἦν τῷ Lb.Ob, ἐν τῷ Mb. ^o καὶ om. Mb. ^p τῶν Kb. ^q τὸν ὄρον τὸν ἔσχατον Mb. ^r παρούσας Ob. ^s αὕτῃ Lb.Ob. ^t οὖν om. Lb. ^v ἐνδέχεται εἰδότα Lb.Ob. ^w ποιόν Lb. ^x καὶ οἱ καρτερικοὶ Lb. ^y καὶ οἱ μαλακοὶ Lb.Mb.Ob. ^z ποιούντων ἡδονήν] τοιούτων ἡδονῶν Mb. ^a ἐθέμεν Lb. ^b οὐχὶ Kb.Mb. ^c δὲ ante λέγω Kb, om. Mb.

μέν^d οὖν πρὸς ταῦτα παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὑπερβάλλοντας
 τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπλῶς μὲν οὐ λέγομεν ἀκρατεῖς, προστιθέντες
 δὲ τὸ χρημάτων ἀκρατεῖς καὶ κέρδους καὶ τιμῆς καὶ θυμοῦ,
 ἀπλῶς δ' οὐ ὡς ἑτέρους καὶ καθ' ὁμοιότητα λεγομένους,
 ὥσπερ ἄνθρωπος ὁ τὰ Ὀλύμπια^e νενικηκώς· ἐκείνῳ γὰρ ὁ
 κοινὸς λόγος τοῦ ἰδίου^f μικρῷ διέφερεν ἀλλ' ὅμως ἕτερος ἦν.
 Σημεῖον δέ· ἡ μὲν^g γὰρ ἀκρασία ψέγεται οὐχ ὡς ἀμαρτία
 μόνον ἀλλὰ καὶ ὡς κακία τις ἢ ἀπλῶς οὐσα ἢ κατὰ τι μέρος,
 τούτων δ' οὐθείς. Τῶν δὲ περὶ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις,³
 περὶ ἃς λέγομεν τὸν σῶφρονα καὶ ἀκόλαστον, ὁ μὴ τῷ προ-
 αιρεῖσθαι τῶν^h τε ἡδέων διώκων τὰς ὑπερβολὰςⁱ καὶ τῶν
 λυπηρῶν φεύγων, πείνης καὶ δίψης καὶ ἀλέας καὶ ψύχους
 καὶ πάντων τῶν περὶ ἀφῆν καὶ γεῦσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν
 προαίρεσιν καὶ τὴν διάνοιαν, ἀκρατῆς λέγεται, οὐ κατὰ πρόσ-
 θεσιν, ὅτι περὶ τὰδε, καθάπερ ὀργῆς, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον.
 Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ μαλακοὶ λέγονται περὶ ταύτας, περὶ⁴
 ἐκείνων δ' οὐδεμίαν. Καὶ διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτὸν τὸν ἀκρατῆ
 καὶ^k τὸν ἀκόλαστον τίθεμεν καὶ ἐγκρατῆ καὶ σῶφρονα, ἀλλ'
 οὐκ ἐκείνων οὐδένα, διὰ τὸ περὶ τὰς αὐτάς πως ἡδονὰς καὶ
 λύπας εἶναι· οἱ δ' εἰσὶ μὲν περὶ ταῦτά, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως
 εἰσίν, ἀλλ' οἱ μὲν προαιροῦνται^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται. Διὸ
 μᾶλλον ἀκόλαστον ἂν εἴποιμεν, ὅστις^m μὴ ἐπιθυμῶνⁿ ἢ
 ἡρέμα διώκει τὰς ὑπερβολὰς καὶ φεύγει μετρίας λύπας, ἢ
 τοῦτον ὅστις διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν^o σφόδρα· τί γὰρ ἂν ἐκείνος
 ποιήσειεν, εἰ προσγένοιτο ἐπιθυμία νεανικὴ καὶ περὶ τὰς τῶν
 ἀναγκαίων ἐνδείας λύπη ἰσχυρά; Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ⁵
 τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν εἰσι^p τῷ γένει καλῶν καὶ σπουδαίων· τῶν^q
 γὰρ ἡδέων ἔνια φύσει αἰρετά, τὰ δ' ἐναντία τούτων, τὰ δὲ
 μεταξύ, καθάπερ^r διείλομεν πρότερον, οἷον χρήματα καὶ
 κέρδος καὶ νίκη καὶ τιμή· πρὸς ἅπαντα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα

^d οὖν om. K^b.M^b. ^e νικῶν K^b. ^f μικρὸν L^b.M^b. ^g γὰρ om. L^b.
^h τε] δὲ K^b, om. L^b.M^b. ⁱ καὶ τῶν λυπηρῶν φεύγων om. M^b. ^k τὸν
 post καὶ om. L^b.O^b. ^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται om. O^b. ^m μὴδ' O^b.
ⁿ ἢ om. K^b. ^o σφόδρα om. M^b. ^p τῶν K^b. ^q γὰρ] δ' K^b. ^r δι-
 ειλόμεν K^b.M^b.

καὶ τὰ μεταξὺ ^s οὐ τῷ πάσχειν καὶ ἐπιθυμῆν καὶ φιλεῖν
 ψέγονται, ἀλλὰ τῷ ^t πῶς ὑπερβάλλειν. Διὸ ^v ὅσοι μὲν παρὰ
 τὸν λόγον ἢ ^w κρατοῦνται ἢ διώκουσι τῶν φύσει ^x τι καλῶν
 καὶ ἀγαθῶν, οἷον οἱ ^y περὶ τιμὴν μᾶλλον ἢ δεῖ σπουδάζοντες
 ἢ περὶ τέκνα καὶ γονεῖς· καὶ γὰρ ταῦτα τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 ἐπαινοῦνται οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες· ἀλλ' ὅμως ἔστι τις
 ὑπερβολὴ καὶ ἐν τούτοις, εἴ τις ὥσπερ ἡ Νιόβη μάχοιτο
^z καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς, ἢ ὥσπερ Σάτυρος ὁ φιλοπάτωρ ^a ἐπι-
 καλούμενος περὶ τὸν πατέρα· λίαν γὰρ ἐδόκει μωραίνειν.
 Μοχθηρία μὲν οὖν οὐδεμία περὶ ταῦτ' ἐστὶ διὰ τὸ εἰρημένον,
 ὅτι φύσει τῶν αἰρετῶν ἕκαστόν ἐστι δι' αὐτό· ^b φαῦλαι δὲ
⁶ καὶ φευκταὶ αὐτῶν εἰσὶν αἱ ὑπερβολαί. ^c Ομοίως δὲ οὐδὲ
 ἀκρασία· ἡ γὰρ ἀκρασία οὐ μόνον φευκτὸν ἀλλὰ καὶ τῶν
 ψεκτῶν ἐστίν. Δι' ὁμοιότητα δὲ τοῦ πάθους ^e προσεπιτι-
 θέντες τὴν ἀκρασίαν ^d περὶ ^e ἑκάστου λέγουσιν, οἷον κακὸν
 ἰατρὸν καὶ κακὸν ὑποκριτήν, ὃν ἀπλῶς οὐκ ἂν ^f εἴποιεν κακόν·
 ὥσπερ οὖν οὐδ' ἐνταῦθα, διὰ τὸ μὴ κακίαν εἶναι ἑκάστην αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ ^g τῷ ἀνάλογον ὁμοίαν, οὕτω δῆλον ^h ὅτι κακεῖ
 ὑποληπτέον ⁱ μόνην ἀκρασίαν καὶ ἐγκράτειαν εἶναι ἥτις ἐστὶ
 περὶ ταῦτά τῇ σωφροσύνῃ καὶ ^k τῇ ἀκολασίᾳ, περὶ δὲ ^l θυμὸν
 καθ' ὁμοιότητα λέγομεν· διὸ καὶ προστιθέντες ἀκρατῇ θυμοῦ
 ὥσπερ τιμῆς καὶ κέρδους φαμέν.

- (5) ¹ Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἓν μὲν ἡδέα φύσει, καὶ τούτων τὰ μὲν
 ἀπλῶς τὰ δὲ κατὰ γένη καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων, τὰ δ' οὐκ
 ἐστὶν ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ πηρώσεις τὰ δὲ δι' ἔθη γίνεται, τὰ
 δὲ διὰ ^m μοχθηρὰς φύσεις, ἔστι καὶ περὶ τούτων ⁿ ἕκαστα
² ^o παραπλησίως ἰδεῖν ἔξεις. Λέγω ^p δὲ τὰς θηριώδεις, οἷον
 τὴν ἀνθρωπον ἢν λέγουσι τὰς ^q κυούσας ἀνασχίζουσιν τὰ

^s οὐ τῷ] οὕτω K^b. ^t πῶς] πῶς καὶ L^b.Ob. ^v ὅσω μὲν πρὸς M^b.
^w ἀκρατοῦνται L^b.M^b. ^x τε M^b. ^y περὶ τὴν τιμὴν M^b. ^z καὶ om.
 K^b.M^b. ^a καλούμενος πρὸς M^b. ^b φαῦλαι δὲ καὶ φευκταὶ καὶ ἀμαρ-
 τήματα αὐτῶν αἱ ὑπέρβολαι M^b, φαῦλα δὲ καὶ φευκτὰ καὶ ἀμαρτήματα K^b.
^c προσεπιθέντες L^b. ^d πρὸς K^b. ^e ἕκαστον K^b.L^b.M^b. ^f εἴποιμεν L^b.
^g τὸ K^b. ^h ὅτι om. M^b. ⁱ μόνον Ob. ^k τῇ post καὶ om. K^b.M^b.Ob.
^l θυμοῦ K^b. ^m μοχθηρίαν φύσεως M^b. ⁿ ἕκαστον L^b, om. M^b.
^o παραπλησίως M^b. ^p δὴ τὰς θηριωδίας L^b. ^q κύνας K^b.

παιδιά κατεσθίειν, ἢ ^τ οἷοις χαίρειν φασὶν ἐνίους τῶν ἀπη-
 γριωμένων περὶ τὸν Πόντον, τοὺς ^ς μὲν ὠμοῖς τοὺς δὲ ^τ ἀν-
 θρώπων κρέασιν, τοὺς δὲ τὰ παιδιά ^ν δανείζειν ἀλλήλοις εἰς
 εὐωχίαν, ἢ τὸ ^ω περὶ Φάλαριν λεγόμενον. Αὐταὶ μὲν ^χθη-
 ριώδεις, αἱ δὲ διὰ ^υ τε νόσους γίνονται ^z καὶ μανίαν ἐνίοις,
 ὥσπερ ὁ τὴν μητέρα καθιερεύσας καὶ φαγών, καὶ ὁ τοῦ συν-
 δούλου τὸ ἦπαρ. Αἱ δὲ νοσηματώδεις ^α ἢ ἐξ ἔθους, ^β οἶον
 τριχῶν τίλσεις καὶ ὀνύχων ^ς τρώξεις, ἔτι δ' ἀνθράκων καὶ
 γῆς, πρὸς δὲ τούτοις ^δ ἢ τῶν ἀφροδισίων τοῖς ἄρρεσιν· τοῖς
 μὲν γὰρ φύσει τοῖς δ' ἐξ ἔθους συμβαίνουσιν, οἶον τοῖς ^ε ὑβρι-
 ζομένοις ἐκ παίδων. ^υ Ὅσοις μὲν οὖν φύσις αἰτία, ^ς τούτους ⁴
 μὲν οὐδεὶς ἂν ^ς εἴπειεν ἀκρατεῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὰς γυναῖκας,
 ὅτι ^h οὐκ ὀπύουσιν ἀλλ' ὀπύονται· ὡσαύτως ^ι δὲ καὶ τοῖς
 νοσηματωδῶς ἔχουσι ^κ δι' ἔθος. Τὸ μὲν οὖν ἔχειν ¹ ἕκαστα ⁵
 τούτων ἔξω τῶν ὅρων ἐστὶ τῆς κακίας, καθάπερ καὶ ^m ἢ θη-
 ριότης· ⁿ τὸ δ' ἔχοντα ^ο κρατεῖν ἢ κρατεῖσθαι οὐχ ^ρ ἢ ἀπλῇ
 ἀκρασία ἀλλ' ^q ἢ καθ' ὁμοιότητα, καθάπερ καὶ τὸν περὶ τοὺς
 θυμοὺς ἔχοντα τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πάθους, ἀκρατῇ δ' οὐ
 λεκτέον. Πᾶσα γὰρ ὑπερβάλλουσα ^τ καὶ ἀφροσύνη καὶ δει-
 λία καὶ ἀκολασία καὶ χαλεπότης αἱ μὲν θηριώδεις αἱ δὲ νο-
 σηματώδεις εἰσὶν· ὁ μὲν γὰρ φύσει τοιοῦτος οἶος δεδιέναι ⁶
 πάντα, καὶ ψοφήσῃ μῦς, θηριώδῃ δειλίαν δειλός, ὁ δὲ τὴν
 γαλῆν ἐδεδίει διὰ νόσον· καὶ τῶν ^ς ἀφρόνων οἱ μὲν ἐκ φύσεως
 ἀλόγιστοι καὶ μόνον τῇ αἰσθήσει ζῶντες θηριώδεις, ^τ ὥσπερ
 ἔνια γένη τῶν πόρρω βαρβάρων, οἱ δὲ διὰ νόσους, οἶον τὰς
 ἐπιληπτικάς, ἢ μανίας νοσηματώδεις. Τούτων δ' ἔστι μὲν ⁷

^τ οἷς K^b. ^ς μὲν] μὲν οὖν L^b. ^τ ἀνδρῶν K^b.M^b. ^ν ἄλλοις δανεί-
 ζειν L^b.Ob. ^ω περὶ τὸν φάλαριν M^b. ^χ θηριώδεις εἰσὶν αἱ Ob. ^υ τε
 om. L^b. ^z καὶ διὰ μανίαν K^b. ^α ἢ om. K^b. ^β οἶον αἱ τῶν L^b.M^b.Ob.
^ς τρώξεις M^b. ^δ ἢ om. M^b. ^ε γυμναζομένοις K^b.M^b, ἐθιζομένοις N^b.
^ς τούτους μὲν οὖν οὐδ' ἂν τις M^b. ^ς εἴποιεν K^b.L^b.M^b, εἴποι Ob.
^h οὐχ ὀπύουσιν ἀλλ' ὀπύονται K^b.M^b.N^b. ^ι δὲ om. K^b.M^b. ^κ δι'
 ἦθους K^b, ἐξ ἔθους L^b. ¹ ἑκάστοις L^b. ^m ἢ om. L^b. ⁿ τὸν K^b.
^ο κρατεῖν] καρτερεῖν K^b.Ob. ^ρ ἢ om. M^b. ^q ἢ om. K^b. ^τ καὶ ante
 ἀφροσύνη om. L^b, qui in margine τινὰ δὲ ἔχουσι κακία καὶ ἀφροσύνη.
^ς ἀφροδισίων K^b. ^τ ὥσπερ—νόσους om. K^b.

ἔχειν τινὰ ἐνίοτε ^ν μόνον, μὴ κρατεῖσθαι δέ, ^ω λέγω δὲ οἶον εἰ Φάλαρις κατεῖχεν ἐπιθυμῶν παιδίου φαγεῖν ἢ ^x πρὸς ἀφροδισίων ἄτοπον ἡδονήν· ἔστι δὲ καὶ κρατεῖσθαι, μὴ μόνον
8 ἔχειν. ^υ Ὡσπερ οὖν καὶ ^γ μοχθηρία ἢ μὲν κατ' ἀνθρωπον ἀπλῶς λέγεται μοχθηρία, ἢ δὲ κατὰ πρόσθεσιν, ὅτι θηριώδης ἢ νοσηματώδης, ἀπλῶς δ' οὗ, τὸν αὐτὸν τρόπον δῆλον ὅτι καὶ ἀκρασία ἐστὶν ἢ μὲν θηριώδης ἢ δὲ νοσηματώδης, ἀπλῶς δὲ ἢ κατὰ ^z τὴν ἀνθρωπίνην ἀκολασίαν ^a μόνη.

- 7 9 ^υ Ὅτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκράτειά ἐστι ^b μόνον περὶ ἅπερ ^c ἀκολασία καὶ σωφροσύνη, καὶ ὅτι περὶ τὰ ἄλλα ἐστὶν ἄλλο εἶδος ἀκρασίας, λεγόμενον κατὰ μεταφορὰν καὶ οὐχ
(6) ἀπλῶς, δῆλον· ^d ὅτι δὲ καὶ ἦττον αἰσχυρὰ ἀκρασία ἢ τοῦ θυμοῦ ἢ ^e ἢ τῶν ἐπιθυμιῶν, θεωρήσωμεν. ^υ Ἔοικε γὰρ ὁ θυμὸς ἀκούειν μὲν τι τοῦ λόγου, παρακούειν δέ, καθάπερ οἱ ταχεῖς τῶν διακόνων, οἱ πρὶν ἀκοῦσαι πᾶν τὸ λεγόμενον ἐκθέουσιν, εἴτα ἀμαρτάνουσι τῆς ^f προστάξεως, καὶ οἱ κύνες, πρὶν σκέψασθαι εἰ φίλος, ^g ἂν μόνον ψοφήσῃ, ὑλακτοῦσιν· οὕτως ^h ὁ θυμὸς διὰ θερμότητα καὶ ταχυτῆτα τῆς φύσεως ἀκούσας μὲν, οὐκ ἐπίταγμα δ' ἀκούσας, ὁρμᾷ πρὸς τὴν τιμωρίαν. ^υ Ὁ μὲν γὰρ λόγος ἢ ἢ φαντασία ὅτι ὕβρις ἢ ὀλιγωρία ἐδήλωσεν, ὁ δ' ὥσπερ συλλογισάμενος ὅτι δεῖ τῷ τοιούτῳ πολεμεῖν χαλεπαίνει ⁱ δὴ εὐθύς· ἢ δ' ἐπιθυμία, εἰ μόνον εἴπῃ ὅτι ἡδὺ ὁ λόγος ἢ ^k ἢ αἴσθησις, ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν. ^υ Ὡσθ' ὁ μὲν θυμὸς ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ πως, ἢ δ' ἐπιθυμία οὐ.
^l Αἰσχύων οὖν· ὁ μὲν γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀκρατὴς τοῦ λόγου πως
2 ἡττᾶται, ὁ ^m δὲ τῆς ἐπιθυμίας ⁿ καὶ ^ο οὐ τοῦ λόγου. ^υ Ἐπιταῖς φυσικαῖς μᾶλλον συγγνώμη ^p ἀκολουθεῖν ὀρέξουσιν, ἐπεὶ καὶ ἐπιθυμίαις ταῖς τοιαύταις μᾶλλον ὅσαι κοιναὶ πᾶσι, καὶ

^ν μόνον] μὲν μόνον K^b.M^b. ^ω λέγω δὲ om. L^b.O^b. ^x πρὸς om. M^b. ^γ μοχθηρίας K^b. ^z τὴν om. M^b. ^a μόνη K^b.L^b.M^b. ^b μόνον ἀπλῶς περὶ L^b. ^c ἀκρασία M^b, ἢ ἀκολασία L^b. ^d ὅτι δὲ καὶ] καὶ ὅτι M^b. ^e ἢ post ἢ om. K^b.M^b. ^f πράξεως M^b.O^b. ^g εἰ μὲν L^b.O^b. ^h ὁ om. K^b.M^b. ⁱ δὴ add. K^b. ^k ἢ post ἢ om. M^b. ^l αἰσχύων K^b. ^m δὲ ὑπὸ τῆς O^b. ⁿ καὶ om. L^b.M^b. ^ο οὐ om. K^b. ^p ἀκολουθεῖ L^b.M^b.

ἐφ' ὅσον κοινά· ὁ δὲ θυμὸς φυσικώτερον καὶ ἡ χαλεπότης τῶν ἐπιθυμιῶν ^q τῶν τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῶν μὴ ἀναγκαίων, ὥσπερ ὁ ἀπολογούμενος ὅτι τὸν πατέρα ^r τύπτει. “Καὶ γὰρ οὗτος” ἔφη “τὸν ἑαυτοῦ κάκεινος τὸν ἄνωθεν,” καὶ τὸ παιδίον δείξας “καὶ οὗτος ἐμέ” ἔφη, “ὅταν ἀνὴρ γένηται· συγγενὲς γὰρ ἡμῖν.” Καὶ ὁ ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ νιόυ παύεσθαι ἐκέλευε πρὸς ταῖς θύραις· καὶ ^s γὰρ αὐτὸς ^t ἐλκύσαι τὸν πατέρα μέχρις ἐνταῦθα. ^v Ἐτι ἀδικώτεροι οἱ ἐπιβουλό- ³ τεροι. Ὁ μὲν οὖν θυμώδης οὐκ ἐπίβουλος, οὐδ' ὁ θυμὸς, ἀλλὰ φανερός· ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν ¹ Ἀφροδίτην φασί·

^v δολοπλόκου γὰρ κυπρογενεὺς·

καὶ τὸν κεστὸν ἱμάντα ^v Ὀμηρος·

πάρφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ ^w φρονέοντος.

^v Ὡστ' εἴπερ ἀδικωτέρα καὶ αἰσχίων ἡ ἀκρασία ^x αὕτη τῆς περὶ τὸν θυμόν ^y ἐστὶ, καὶ ἀπλῶς ἀκρασία καὶ κακία πως. ^v Ἐτι οὐδεὶς ὑβρίζει λυπούμενος, ^z ὁ δ' ὀργῇ ποιῶν πᾶς ^a ποιεῖ ⁴ λυπούμενος, ὁ δ' ὑβρίζων μεθ' ἡδονῆς. Εἰ οὖν οἷς ὀργίζεσθαι μάλιστα δίκαιον, ταῦτα ἀδικώτερα, καὶ ἡ ἀκρασία ἡ δι' ἐπιθυμίαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν θυμῷ ὕβρις. ^v Ὡς μὲν τοίνυν ⁵ αἰσχίων ἡ περὶ ^b ἐπιθυμίας ἀκρασία τῆς περὶ τὸν θυμόν, καὶ ὅτι ἐστὶν ^c ἡ ἐγκράτεια καὶ ^c ἡ ἀκρασία περὶ ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς σωματικὰς, δῆλον, αὐτῶν δὲ τούτων τὰς διαφορὰς ⁶ ληπτέον. ^v Ὡσπερ γὰρ εἴρηται κατ' ἀρχάς, αἱ μὲν ^d ἀνθρωπικαὶ εἰσι καὶ φυσικαί, καὶ τῷ γένει καὶ τῷ μεγέθει, αἱ δὲ θηριώδεις, αἱ ^e δὲ διὰ πηρώσεις καὶ νοσήματα. Τούτων δὲ περὶ τὰς πρώτας σωφροσύνη ^f καὶ ἀκολασία μόνον ἐστίν· διὸ καὶ τὰ θηρία οὔτε σῶφρονα οὔτ' ἀκόλαστα λέγομεν ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφορὰν καὶ εἴ τιτι ὅλως ἄλλο πρὸς ἄλλο διαφέρει

^q τῶν ante τῆς om. M^b. ^r τύπτει L^b. M^b. ^s γὰρ] γὰρ καὶ M^b. ^t ἐλκύσαι om. M^b. ^v δολοπλόκας L^b. ^w φρονέοντων M^b. ^x αὕτη om. M^b. ^y ἐστὶ δὲ καὶ M^b. ^z ὁ—λυπούμενος om. M^b. ^a λυπούμενος ποιεῖ L^b. ^b ἐπιθυμίαν M^b. ^c ἡ utrumque om. M^b. ^d ἀνθρώπιναι K^b. ^e δὲ καὶ διὰ O^b. ^f μόνον καὶ ἀκολασία L^b.

ε γένος τῶν ζώων ὕβρει καὶ ἡ σιναμωρία καὶ ἰ τῷ παμφάγον
εἶναι· οὐ γὰρ ἔχει προαίρεσιν οὐδὲ λογισμόν, ἀλλ' ἐξέστηκε
7 τῆς φύσεως, ὥσπερ οἱ μαινόμενοι τῶν ἀνθρώπων. Ἔλαττον
δὲ θηριότης κακίας, φοβερώτερον δέ· οὐ γὰρ διέφθαρται τὸ
κ βέλτιστον, ὥσπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἰ ἀλλ' οὐκ ἔχει. Ὅμοιον
οὖν ἢ ὥσπερ ἄψυχον ἢ συμβάλλειν ὁ πρὸς ἔμψυχον, πότερον
κάκιον· ἀσινεστέρα γὰρ ἢ φανλότης αἰεὶ ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος
ἀρχήν, ὁ δὲ νοῦς ἀρχή. Παραπλήσιον ῥ οὖν τὸ συμβάλλειν
ἀδικίαν πρὸς ῥ ἀνθρωπον ἄδικον· ἔστι γὰρ ὡς ἐκάτερον κά-
κιον· ῥ μυριοπλάσια γὰρ ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς
θηρίου.

- 8 Περὶ δὲ τὰς δι' ἀφῆς καὶ γεύσεως ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ
(7) ἐπιθυμίας καὶ φυγὰς, περὶ αἷς ἡ τε ἀκολασία καὶ ἡ σωφρο-
σύνη διωρίσθη πρότερον, ἔστι ἡ μὲν οὕτως ἔχειν ὥστε ἡτ-
τάσθαι καὶ ὦν οἱ πολλοὶ κρείττους, ἡ ἔστι δὲ κρατεῖν καὶ
ὦν οἱ πολλοὶ ἡττους· τούτων δ' ὁ μὲν περὶ ἡδονὰς ἀκρατῆς
ὁ δ' ἐγκρατῆς, ὁ δὲ περὶ λύπας μαλακὸς ὁ δὲ καρτερικός.
Μεταξὺ δ' ἡ τῶν πλείστων ἔξις, ἡ καὶ εἰ ῥέπουσι μᾶλλον
2 πρὸς τὰς χεῖρους. Ἐπεὶ δ' ἔνιαι τῶν ἡδονῶν ἀναγκαῖαί εἰσιν
αἱ δ' οὐ καὶ μέχρι τινός, αἱ δ' ὑπερβολαὶ ἡ οὐ, οὐδ' αἱ ἐλ-
λείψεις, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἐπιθυμίας ἔχει καὶ λύπας, ὁ
μὲν τὰς ὑπερβολὰς διώκων τῶν ἡδέων ἢ καθ' ἡ ὑπερβολὰς
ἢ διὰ προαίρεσιν, δι' αὐτὰς καὶ μηδὲν δι' ἕτερον ἀποβαί-
νον, ἀκόλαστος· ἀνάγκη γὰρ τοῦτον μὴ εἶναι μεταμελητικόν,
ὥστ' ἀνίατος· ὁ γὰρ ἀμεταμέλητος ἀνίατος. Ὁ δ' ἐλλείπων
ὁ ἀντικείμενος, ὁ δὲ μέσος σώφρων. Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ φεύ-
γων τὰς σωματικὰς λύπας μὴ δι' ἡτταν ἀλλὰ διὰ προαί-
3 ρεσιν. Τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων ὁ μὲν ἄγεται ῥ διὰ τὴν

ε γένος] λέγω M^b. ἡ σιναμωρία K^b.L^b.

K^b.M^b. ἰ ἀλλ' ἡμάρτηται καὶ οὐκ O^b.

ἢ συμβαλεῖν L^b.O^b. ὁ πρὸς τὸ ἔμψυχον L^b.

ὥσπερ εἴ τις συμβάλλοι ἀδικίαν L^b.M^b.O^b.

ῥ μυριοπλάσια K^b.L^b. ἡ μὲν] μὲν οὖν M^b.

ῥ καὶ L^b.O^b. ἡ οὐ, οὐδ' αἱ om. M^b.

καὶ M^b. ῥ δι' ἡδονὴν L^b.O^b.

ἰ τὸ L^b. κ βέλτιον

ἢ ὥσπερ τὸ ἄψυχον L^b.

ῥ οὖν τοῦτο συμβάλλειν

ῥ ἄδικον ἀνθρωπον M^b.

ἡ ἔστι—ἡττους om. M^b.

ῥ ὑπερβολὰς ἡ] ὑπερβολὴν

ἡδονήν, ὃ δὲ διὰ τὸ φεύγειν τὴν λύπην τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ὥστε διαφέρουσιν ἀλλήλων. Παντὶ δ' ἂν δόξειε χείρων εἶναι, εἴ ^z τις μὴ ἐπιθυμῶν ἢ ἡρέμα ^aπράττοι τι αἰσχρόν, ἢ εἰ σφόδρα ἐπιθυμῶν, ^bκαὶ ^cεἰ μὴ ὀργιζόμενος ^dτύπτοι ἢ εἰ ὀργιζόμενος· τί γὰρ ἂν ἐποίει ἐν πάθει ὦν; Διὸ ^eὁ ἀκόλαστος χείρων τοῦ ἀκρατοῦς. Τῶν δὲ λεχθέντων τὸ μὲν μαλακίας εἶδος μᾶλλον, ὃ δ' ἀκόλαστος. ¹Ἀντίκειται δὲ τῷ ⁴μὲν ἀκρατεῖ ὁ ἐγκρατής, τῷ δὲ μαλακῷ ὁ καρτερικός· τὸ μὲν γὰρ καρτερεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντέχειν, ἢ δ' ἐγκράτεια ἐν τῷ κρατεῖν, ἕτερον δὲ τὸ ἀντέχειν καὶ κρατεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἡττᾶσθαι τοῦ νικᾶν· διὸ καὶ ^fαἰρετώτερον ἐγκράτεια καρτερίας ἐστίν. Ὁ δ' ἐλλείπων πρὸς ^αοἱ πολλοὶ ⁵καὶ ἀντιτείνουσι καὶ δύνανται, οὗτος μαλακὸς καὶ τρυφῶν· καὶ γὰρ ἡ τρυφή μαλακία τίς ἐστίν· ὅς ἔλκει τὸ ἱμάτιον, ^hἵνα μὴ πονήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ αἵρειν λύπην, καὶ μιμούμενος τὸν κάμνοντα οὐκ οἶεται ἄθλιος εἶναι, ἀθλίῳ ὅμοιος ὦν. Ὁμοίως ⁶δ' ἔχει καὶ περὶ ἐγκράτειαν καὶ ἀκρασίαν· οὐ γὰρ ⁱεἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτήτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως πεπληγμένος ἢ ὁ Κερκίνου ἐν τῇ ^kἈλώπῃ ¹Κερκύων, καὶ ὥσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα ἀθρόον ^mἐκκαγχάζουσιν, οἷον ⁿσυνέπεσε Ξενοφάντῳ, ἀλλ' εἴ τις πρὸς ^αοἱ πολλοὶ δύνανται ἀντέχειν, τούτων ἡττᾶται καὶ μὴ δύναται ἀντιτείνειν, μὴ διὰ φύσιν τοῦ γένους ἢ διὰ νόσον, ^οοἷον ἐν τοῖς Σκυθῶν ^pβασιλεῦσιν ἢ μαλακία διὰ ^qτὸ γένος, καὶ ὡς τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν διέστηκεν. Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ παιδιώδης ἀκόλαστος εἶναι, ⁷ἔστι ^rδὲ μαλακός· ἢ γὰρ παιδιὰ ἄνεσις ἐστίν, ^sεἴπερ ἀνά-

^z μὴ τις L^b.Ob. ^a πράττει L^b.M^b. ^b καὶ] ἢ L^b. ^c εἰ om. K^b.N^b.
^d τύπτει L^b.M^b. τύπτοι ἢ εἰ ὀργιζόμενος om. K^b.N^b, εἰ om. M^b.
^e ὁ om. L^b. ^f αἰρετωτέρα M^b. ^g καὶ ante οἱ L^b.Ob, om. M^b.
^h ὡς M^b. ⁱ εἴ om. pr. K^b. ^k ἀλώπῃ M^b.Ob. ¹ κερκίων M^b.
^m ἐκκαγχάζουσιν pr. K^b. ⁿ συνέπεσε L^b.M^b.Ob. ^ο οἷον] ὥσπερ Ob.
^p βασιλεύουσιν Ob. ^q τὸ post διὰ om. Ob. ^r δέ] γὰρ Ob.L^b.
^s εἴπερ οὖν ἀνάπανσις K^b.M^b.

πανσις· τῶν δὲ πρὸς ταύτην ὑπερβαλλόντων ὁ παιδιώδης
8 ἐστίν. Ἀκρασίας δὲ τὸ μὲν προπέτεια τὸ δ' ἀσθένεια· οἱ μὲν
γὰρ βουλευσάμενοι οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλεύσαντο διὰ τὸ
πάθος, οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ βουλεύσασθαι ἄγονται ὑπὸ τοῦ πά-
θους· ἐνιοι γάρ, ὥσπερ ^t προγαργαλίσαντες οὐ γαργαλίζον-
ται, οὕτω καὶ ^v προαισθόμενοι καὶ προϊδόντες καὶ προεγεί-
ραντες ^w ἑαυτοὺς καὶ τὸν λογισμὸν οὐχ ἡττῶνται ὑπὸ τοῦ
πάθους, οὐτ' ἂν ἡδὺ ἢ οὐτ' ἂν λυπηρόν. Μάλιστα δ' οἱ ὀξεῖς
καὶ μελαγχολικοὶ τὴν προπετῇ ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ
μὲν γὰρ διὰ τὴν ταχυτῆτα, οἱ δὲ διὰ τὴν σφοδρότητα οὐκ
ἀναμένουσι τὸν λόγον, διὰ τὸ ἀκολουθητικοὶ εἶναι τῇ φαν-
τασίᾳ.

- 9 Ἔστι δ' ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὥσπερ ἐλέχθη, οὐ μεταμελη-
(8) τικός· ^x ἐμμένει γὰρ τῇ προαιρέσει· ὁ δ' ἀκρατὴς μεταμε-
λητικός πᾶς. Διὸ οὐχ ὥσπερ ἡπορήσαμεν, οὕτω ^y καὶ ἔχει,
^z ἀλλ' ὁ μὲν ἀνίατος, ὁ ^a δ' ἰατός· ἔοικε γὰρ ἡ μὲν μοχθη-
ρία τῶν νοσημάτων οἷον ὑδέρῳ καὶ φθίσει, ἡ δ' ἀκρασία
τοῖς ἐπιληπτικοῖς· ἡ μὲν γὰρ συνεχὴς, ἡ δ' οὐ συνεχὴς πο-
νηρία. Καὶ ὅλως δ' ^b ἕτερον τὸ γένος ἀκρασίας καὶ κα-
κίας· ἡ μὲν γὰρ κακία λανθάνει, ἡ δ' ἀκρασία οὐ λανθάνει.
2 Αὐτῶν δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκστατικοὶ ἢ οἱ τὸν λόγον
^c ἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμένοντες δέ· ὑπ' ἐλάττονος γὰρ πάθους
ἡττῶνται, καὶ οὐκ ἀπροβούλευτοι ὥσπερ ^d ἄτεροι· ὅμοιος
γὰρ ὁ ἀκρατὴς ἐστὶ τοῖς ταχὺ μεθυσκομένοις καὶ ὑπ' ὀλίγου
3 οἴνου καὶ ἐλάττονος ἢ ὥς οἱ πολλοί. Ὅτι μὲν οὖν κακία ἡ
ἀκρασία ^e οὐκ ἔστι, φανερόν. Ἀλλά ^f πῃ ἴσως· τὸ μὲν γὰρ
^g παρὰ προαίρεσιν τὸ δὲ ^h κατὰ προαίρεσιν ἐστίν. Οὐ μὴν
ἀλλ' ὅμοιόν γε κατὰ τὰς πράξεις ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς
Μιλησίους “ⁱ Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσίν, δρῶσι δ' οἰά-

^t προγαργαλισθέντες L^b.M^b, οἱ προγαργαλίσαντες Ob. ^v προαισθανό-
μενοι K^b.M^b. ^w αὐτοὺς L^b.Ob. ^x ἐμμένει—μεταμελητικός om. K^b.
^y καὶ om. L^b.Ob. ^z ἀλλ' ὁ μὲν εὐίατος L^b.Ob, om. K^b. ^a δ' ἀνίατος
L^b.Ob. ^b τὸ γένος ἕτερον Ob. ^c μὲν ἔχοντες L^b.Ob. ^d ἕτεροι Ob.
^e οὐκ om. K^b.L^b. ^f μὴ N^b. ^g κατὰ Ob. ^h κατὰ] κατὰ τὴν K^b.L^b,
παρὰ τὴν Ob. ⁱ μιλήσιοι γὰρ ἀξύνετοι L^b.Ob.

“περ ^kοὶ ἀξύνετοι.” Καὶ οἱ ἀκρατεῖς ἀδικοὶ μὲν οὐκ εἰσίν,
¹ἀδικοῦσι δέ. Ἐπεὶ δ' ὁ μὲν τοιοῦτος οἶος ^mμὴ διὰ τὸ πε-
 πείσθαι διώκειν τὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν
 λόγον σωματικὰς ἡδονάς, ὁ ⁿδὲ πέπεισται διὰ τὸ τοιοῦτος
 εἶναι οἶος διώκειν αὐτάς, ἐκείνος μὲν οὖν ^oεὐμετάπειστος, ὁ δ'
 οὐ. ^pἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ ^qἡ μοχθηρία τὴν ^rἀρχὴν ἢ μὲν φθεί-
 ρει ἢ δὲ σώζει, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι τὸ οὐ ἔνεκα ἀρχῆς, ὥσπερ
 ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις· οὔτε δὴ ἐκεῖ ^sὁ λόγος
 διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν οὔτε ἐνταῦθα, ^tἀλλ' ἀρετὴ ἢ φυσικὴ
 ἢ ^vἔθιστή τοῦ ὀρθοδοξεῖν περὶ τὴν ἀρχήν. Σώφρων μὲν οὖν
 ὁ τοιοῦτος, ἀκόλαστος δ' ὁ ἐναντίος. Ἔστι δέ τις διὰ πά-
 θος ἐκστατικὸς παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ^wὃν ὥστε μὲν μὴ
 πράττειν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κρατεῖ τὸ πάθος, ὥστε δ'
 εἶναι τοιοῦτον οἶον πεπεῖσθαι διώκειν ἀνέδην δεῖν τὰς τοιαύ-
 τας ἡδονὰς οὐ κρατεῖ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀκρατής, βελτίων τοῦ
 ἀκολάστου, ^xοὐδὲ φαῦλος ἀπλῶς· σώζεται γὰρ τὸ βέλ-
 τιστον, ἢ ἀρχή. Ἄλλος δ' ἐναντίος, ὁ ἐμμενετικὸς καὶ οὐκ
 ἐκστατικὸς διὰ γε τὸ πάθος. Φανερόν δὴ ἐκ ^yτούτων ὅτι ἡ
 μὲν σπουδαία ἔξις, ἢ δὲ φαύλη.

Πότερον οὖν ἐγκρατής ἐστιν ^zὁ ὁποιοῦν λόγῳ καὶ ὅποι-
 οῦν προαιρέσει ἐμμένων ^aἢ ^bὁ τῇ ὀρθῇ, ^cκαὶ ἀκρατής δὲ (9).
^dὁ ὁποιοῦν μὴ ἐμμένων προαιρέσει καὶ ὁποιοῦν λόγῳ ἢ ὁ
^eτῷ ψευδεὶ λόγῳ καὶ τῇ προαίρεσει τῇ ^fμὴ ὀρθῇ, ὥσπερ
 ἠπορήθη πρότερον; Ἡ κατὰ ^gμὲν ^hσυμβεβηκὸς ὁποιοῦν,
ⁱκαθ' αὐτὸ ^kδὲ τῷ ἀληθεὶ λόγῳ καὶ τῇ ὀρθῇ προαιρέσει
 ὁ μὲν ἐμμένει ὁ δ' οὐκ ἐμμένει; Εἰ γάρ τις τοδὶ διὰ τοδὶ
 αἰρεῖται ἢ διώκει, καθ' αὐτὸ μὲν τοῦτο διώκει καὶ αἰρεῖται,
 κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ πρότερον. Ἀπλῶς δὲ λέγομεν τὸ

^kοὶ ante ἀξύνετοι om. Ob. ¹ἀδικοῦσι] ἀδικήσουσι Kb. ^mδιὰ τὸ
 μὴ Lb. ⁿδὴ τῷ Mb. ^oμεταπειστος pr. Kb.Nb. ^pἢ] εἰ Mb. ^qἢ
 om. Kb.Mb. ^rἀρχὴν] δ' ἀρετὴν Mb. ^sὁ om. Lb.Ob. ^tἀλλ'] ἀλλ'
 ἢ Ob. ^vἔθιστική Mb, ἡθική Ob. ^wὃν—λόγον om. Lb. ^xοὐδὲ] ὁ δὲ
 Kb.Lb. ^yτούτου Mb. ^zὁ om. Kb. ^aἢ om. pr. Kb. ^bὁ om. Mb.
^cκαὶ om. Lb. ^dὁ om. Lb. et pr. Kb. ^eτῷ μὴ ψευδεὶ Lb. ^fμὴ
 om. Lb. ^gμὲν om. Mb. ^hσυμβεβηκὸς ὁ ὁποιοῦν Mb.Ob. ⁱκαθ'
 αὐτὸ] καθὰ Kb. ^kδὲ ὁ τῷ Kb.Mb.

καθ' αὐτό, ὥστε ἔστι μὲν ὡς ὁποιοῦν δόξῃ ὁ μὲν ἐμμένει ὁ
² δ' ἐξίσταται, ἀπλῶς δὲ ὁ τῇ ἀληθείᾳ. Εἰσὶ δέ τινες ¹ καὶ
ἐμμενετικοὶ ^m τῇ δόξῃ, οὓς καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας, ⁿ οἷον
δύσπειστοι καὶ οὐκ εὐμετάπειστοι· οἱ ὅμοιον μὲν ^o τι ἔχουσι
τῷ ἐγκρατεῖ, ὥσπερ ὁ ἄσωτος ^a τῷ ἐλευθερίῳ καὶ ὁ θρασὺς
τῷ θαρραλέῳ, εἰσὶ δ' ἕτεροι κατὰ πολλὰ. Ὁ μὲν γὰρ διὰ
^r πάθος καὶ ἐπιθυμίαν οὐ μεταβάλλει, ὁ ἐγκρατής, ^s ἐπεὶ
εὐπείστος, ὅταν τύχῃ, ἔσται ὁ ἐγκρατής· ὁ δὲ οὐχ ὑπὸ λό-
γου, ἐπεὶ ἐπιθυμίας γε λαμβάνουσι, καὶ ἄγονται πολλοὶ
³ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. Εἰσὶ δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες
καὶ οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ἄγροικοι, οἱ μὲν ἰδιογνώμονες δι' ἡδο-
νὴν καὶ λύπην· χαίρουσι γὰρ νικῶντες, ἐὰν μὴ μεταπείθων-
ται, καὶ λυποῦνται, ^t ἐὰν ἄκυρα τὰ αὐτῶν ἢ ὥσπερ ψηφί-
σματα· ὥστε μᾶλλον τῷ ἀκρατεῖ εἰόκασιν ἢ τῷ ἐγκρατεῖ.
⁴ Εἰσὶ ^v δέ τινες οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ ἐμμένουσιν οὐ δι' ἀκρα-
σίαν, ^w οἷον ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ τῷ Σοφοκλέους ^x ὁ Νεοπτό-
λεμος. Καίτοι δι' ἡδονὴν οὐκ ἐνέμεινεν, ἀλλὰ καλὴν· τὸ γὰρ
ἀληθεύειν αὐτῷ καλὸν ἦν, ἐπέισθη δ' ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεώς
ψεύδεσθαι. Οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονὴν ^y τι πράττων ^z οὔτ'
ἀκόλαστος οὔτε φαῦλος οὔτ' ἀκρατής, ἀλλ' ὁ δι' αἰσχροῦ.

II 5 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις καὶ τοιοῦτος οἶος ἦττον ἢ δεῖ τοῖς σω-
ματικοῖς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμένων τῷ λόγῳ ^a ἢ τοιοῦτος,
τούτου καὶ τοῦ ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐγκρατής· ὁ μὲν γὰρ ἀκρα-
τής οὐκ ἐμμένει τῷ λόγῳ διὰ τὸ μᾶλλον τι, οὔτος δὲ διὰ τὸ
ἦττόν τι· ὁ δ' ἐγκρατής ἐμμένει καὶ ^b οὐδὲ δι' ἕτερον μετα-
βάλλει. Δεῖ δέ, εἴπερ ἡ ἐγκράτεια σπουδαῖον, ἀμφοτέρας
τὰς ἐναντίας ἕξεις φαύλας εἶναι, ὥσπερ καὶ φαίνονται· ἀλλὰ
διὰ τὸ τὴν ἑτέραν ἐν ὀλίγοις καὶ ὀλιγάκις εἶναι ^c φανεράν,

¹ καὶ] οἱ K^b.L^b.O^b. ^m τῇ δόξῃ om. M^b. addit K^b, εἰσὶν, L^b.O^b.
εἰσὶ δέ. ⁿ οἷον] οἱ K^b. et corr. L^b. ^o τι] τοι M^b. ^p ὥσπερ]
οἷον K^b.M^b. ^a τῷ om. K^b. ^r ἔθος L^b. ^s ἐπεὶ—ἐγκρατής om. L^b.
^t ἂν M^b, om. pr. K^b. ^v τινὲς δὲ πάλιν οἱ L^b. ^w οἷον ὁ ἐν τῷ φι-
λοκτῆτῃ τοῦ σοφοκλέους M^b. ^x ὁ om. L^b.M^b.O^b. ^y τι om. L^b.O^b.
^z οὔτ'—οὔτε—οὔτ'] ἦ—ἦ—ἦ L^b.M^b.O^b. ^a ἦ] ὁ K^b.L^b.O^b. ^b οὐδὲν
L^b. ^c φανερόν M^b.

ὥσπερ ἡ σωφροσύνη τῇ ἀκολασίᾳ δοκεῖ ^d ἐναντίον εἶναι μόνον, οὕτω καὶ ^e ἡ ἐγκράτεια τῇ ἀκρασίᾳ. Ἐπεὶ δὲ καθ' ⁶ ὁμοιότητα πολλὰ λέγεται, καὶ ἡ ἐγκράτεια ἡ τοῦ σώφρονος καθ' ὁμοιότητα ἠκολούθηκεν· ὅ τε ^f γὰρ ἐγκρατὴς οἷος μὴδὲν παρὰ ^g τὸν λόγον διὰ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ποιεῖν καὶ ὁ σώφρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων ὁ δ' οὐκ ἔχων φαύλας ἐπιθυμίας, καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος οἷος μὴ ἡδῆσθαι παρὰ τὸν λόγον, ὁ δ' οἷος ἡδῆσθαι ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι. Ὅμοιοι δὲ καὶ ὁ ἀκρατὴς ⁷ καὶ ^h ὁ ἀκόλαστος, ἕτερον μὲν ὄντες, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σωματικὰ ἡδέα διώκουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν καὶ οἰόμενος δεῖν, ὁ δ' οὐκ οἰόμενος. Οὐδ' ἅμα φρόνιμον καὶ ἀκρατῇ ἐνδέχεται εἶναι (10) τὸν αὐτόν· ἅμα γὰρ φρόνιμος καὶ σπουδαῖος τὸ ἦθος δέδεικται ὢν. Ἐτι οὐ τῷ εἶδέναι μόνον φρόνιμος ἀλλὰ καὶ ² τῷ πρακτικῷ· ὁ δ' ἀκρατὴς οὐ πρακτικός. Τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν κωλύει ἀκρατῇ εἶναι· διὸ καὶ δοκοῦσιν ἐνίοτε φρόνιμοι ⁱ μὲν εἶναι τινες ἀκρατεῖς δέ, διὰ τὸ τὴν δεινότητα διαφέρειν τῆς φρονήσεως τὸν εἰρημένον τρόπον ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, καὶ κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν προαίρεσιν. Οὐδὲ δὴ ὥς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὥς ὁ ³ καθεύδων ^k ἢ οἰνωμένος. Καὶ ἐκὼν μὲν (τρόπον ^l γὰρ τινα εἰδὼς καὶ ὁ ποιεῖ καὶ οὐ ἔνεκα), πονηρὸς δ' οὐ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπιεικής· ὥσθ' ἡμιπόνηρος. Καὶ οὐκ ἄδικος· οὐ γὰρ ἐπίβουλος· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν οὐκ ἐμμενετικός οἷς ἂν βουλευσῇται, ὁ δὲ μελαγχολικός ^m οὐδὲ βουλευτικός ὅλως. Καὶ ἔοικε ⁿ δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρήται δὲ ^o οὐδέν, ὥσπερ ⁴ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν

ἡ πόλις ^q ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει·

ὁ δὲ πονηρὸς χρωμένη μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ χρωμένη. ⁴ Ἔστι ^r δ' ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια περὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς

^d εἶναι ἐναντίον L^b.Ob. ^e ἡ om. M^b. ^f γὰρ] γὰρ ὁ L^b. ^g τὸν ὀρθὸν λόγον L^b. ^h ὁ ante ἀκόλαστος om. K^b. ⁱ μὲν om. M^b. ^k ἢ] καὶ M^b. ^l γὰρ] μὲν γάρ M^b. ^m οὐδέ] οὐ L^b.Ob. ⁿ δ' M^b. ^o οὐδενὶ L^b.M^b.Ob. ^p καθάπερ L^b.Ob. ^q ἐβουλευέτο L^b.Ob. ^r δ' ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἐγκράτεια L^b.

τῶν πολλῶν ἕξεως· ὁ μὲν γὰρ ἐμμένει μᾶλλον ὁ δ' ἦττον τῆς τῶν πλείστων δυνάμεως. Εὐΐατοτέρα δὲ τῶν ἀκρασιῶν, ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται, ^ς τῶν βουλευομένων μὲν μὴ ἐμμενόντων δέ, καὶ οἱ δι' ἐθισμού ἀκρατεῖς τῶν φυσικῶν· ῥᾶον γὰρ ἔθος μετακινήσαι φύσεως· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ ^τ Εὐήνος λέγει

^ν φημί πολυχρόνιον μελέτην ^ω ἔμμεναι, φίλε, καὶ δὴ ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

5 Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἐγκράτεια καὶ τί ἀκρασία καὶ ^χ τί καρτερία καὶ ^κ τί μαλακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἕξεις αὗται πρὸς ἀλλήλας, εἴρηται.

12 Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ ὕλης θεωρῆσαι τοῦ τὴν πολιτικὴν
(11) φιλοσοφοῦντος· οὗτος γὰρ τοῦ ^z τέλους ἀρχιτέκτων, πρὸς ὃ ^α βλέποντες ἕκαστον τὸ μὲν κακὸν τὸ δ' ἀγαθὸν ^β ἀπλῶς ² λέγομεν. ^υ Ἐτι δὲ καὶ τῶν ἀναγκαίων ^ε ἐπισκέψασθαι περὶ αὐτῶν· τὴν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν ἠθικὴν περὶ λύπας καὶ ἡδονᾶς ἔθεμεν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλείστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναι φασιν, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ³ ἀπὸ ^δ τοῦ χαίρειν. Τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθόν, οὔτε καθ' αὐτὸ οὔτε κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ εἶναι ^ε ταῦτόν ^ε ἀγαθὸν καὶ ἡδονήν· τοῖς δ' ἔναιαι μὲν ^ς εἶναι, αἱ δὲ πολλαὶ φαῦλαι. ^υ Ἐτι δὲ ^η τούτων τρίτον, εἰ καὶ πᾶσαι ⁴ ἀγαθόν, ὅμως μὴ ἐνδέχασθαι εἶναι τὸ ἄριστον ἡδονήν. ^υ Ὅλως μὲν οὖν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητή, οὐδεμία ^ι δὲ γένεσις συγγενὴς τοῖς τέλεσιν, οἷον οὐδεμία οἰκοδόμησις οἰκία. ^υ Ἐτι ὁ σώφρων φεύγει τὰς ἡδονάς. ^υ Ἐτι ὁ φρόνιμος τὸ ἄλυπον διώκει, οὐ τὸ ἡδύ. ^υ Ἐτι ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, καὶ ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, μᾶλ-

^ς βουλευομένων K^b.M^b. ^τ εὐηνός K^b, ἡ εὐήνος L^b, εὖ ἦνος N^b.
^ν φησὶ K^b. ^ω ἔμμεναι K^b.L^b.N^b, ἔμμεν M^b. ^κ τί ante καρτερία et post καὶ om. M^b. ^γ λύπης δέ τοῦ λοιποῦ θεωρῆσαι M^b. ^z τελείου M^b.
^α ὃν M^b, ὃ ἂν K^b. ^β λέγομεν ἀπλῶς. ἔστι M^b. ^ε σκέψασθαι M^b.
^δ τοῦ μάλιστα χαίρειν M^b. ^ε ταῦτόν] ταυτὸ τὸ K^b. ^ε ἡδονήν καὶ ἀγαθόν M^b. ^ς εἶναι] εἰσιν M^b. ^η τούτων K^b. ^ι δέ] γὰρ O^b.

λον, οἶον ^k τὴν τῶν ἀφροδισίων· οὐδένα γὰρ ἂν δύνασθαι
^l νοῆσαι τι ἐν αὐτῇ. ^m Ἐτι τέχνη οὐδεμία ἡδονῆς· καίτοι πᾶν
 ἀγαθὸν τέχνης ἔργον. ⁿ Ἐτι παιδία καὶ θηρία διώκει τὰς
 ἡδονάς. Τοῦ δὲ μὴ πάσας σπουδαίας, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσχυραὶ ⁵
 καὶ ὀνειδιζόμεναι, καὶ ^o ἔτι βλαβεραί· νοσώδη γὰρ ἔνια τῶν
 ἡδέων. ^p Ὅτι δ' οὐκ ἄριστον ἢ ἡδονή, ὅτι οὐ τέλος ἀλλὰ
 γένεσις. ^q Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ῥ' σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

^r Ὅτι δ' οὐ συμβαίνει διὰ ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ τὸ ¹³
 ἄριστον, ἐκ τῶνδε δῆλον. Πρῶτον μὲν, ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν (¹²)
 διχῶς (τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς τὸ δὲ τινί), καὶ αἱ φύσεις καὶ ^s αἱ
 ἕξεις ἀκολουθήσουσιν, ὥστε καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ^t γενέσεις,
 καὶ αἱ φαῦλαι δοκοῦσαι εἶναι αἱ μὲν ἀπλῶς φαῦλαι τινὶ δ'
 οὐ ἀλλ' αἰρεταὶ τῷδε, ^v ἔναι δ' οὐδὲ τῷδε ^w ἀλλὰ ποτὲ καὶ
 ὀλίγον χρόνον, ^x αἰρεταὶ δ' οὐ· αἱ δ' οὐδ' ἡδοναί, ἀλλὰ φαί-
 νονται, ὅσαι μετὰ λύπης καὶ ἰατρείας ἔνεκεν, οἶον αἱ τῶν
 καμνόντων. ^y Ἐτι ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ μὲν ἐνέργεια τὸ δ' ^z
 ἕξις, κατὰ συμβεβηκὸς αἱ καθιστᾶσαι εἰς τὴν ¹ φυσικὴν ἕξιν
 ἡδεΐαι εἰσιν. ² Ἐστὶ δ' ἡ ἐνέργεια ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
^a ὑπολοίπου ἕξεως καὶ φύσεως, ἐπεὶ καὶ ἄνευ λύπης καὶ ἐπι-
 θυμίας εἰσὶν ἡδοναί, οἶον ^b αἱ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργειαι, τῆς φύ-
 σεως οὐκ ^c ἐνδεοῦς οὔσης. Σημεῖον δ' ὅτι οὐ τῷ αὐτῷ ^d χαί-
 ρουσιν ἡδεῖ ἀναπληρουμένης τε τῆς φύσεως καὶ καθεστηκυίας,
 ἀλλὰ καθεστηκυίας μὲν τοῖς ἀπλῶς ἡδέεσιν, ἀναπληρουμένης
 δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ γὰρ ὀξέσι καὶ πικροῖς χαίρουσιν,
 ὧν οὐδὲν οὔτε ^e φύσει ἡδὺ οὔθ' ἀπλῶς ἡδύ. ^f Ὡστ' οὐδ' ἡδο-
 ναί· ὥς γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἄλληλα συνέστηκεν, οὕτω καὶ ^g αἱ
 ἡδοναὶ αἱ ἀπὸ τούτων. ^h Ἐτι οὐκ ἀνάγκη ἕτερόν τι εἶναι βέλ- ³

^k τῇ K^b.M^b. et corr. L^b. ^l τι νοῆσαι O^b. ^m ἔτι τὰ παιδία καὶ
 τὰ θηρία M^b. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b.M^b. ^o ὅτι] ἔτι M^b. ^p ἢ om. K^b.
^q τὰ—ἐστίν om. M^b. ^r σχεδὸν τοιαῦτ' ἐστίν O^b, ταῦτ' ἐστὶ σχεδόν K^b.
^s αἱ ante ἕξεις om. K^b. ^t post γενέσεις O^b. ἀκολουθήσουσι. ^v ἔναι
 αἱ δ' M^b. ^w ἀλλὰ] an forte ἀλλ' ἤ? ^x αἰρεῖται K^b. ^y φύσιν
 ἕξεις M^b. ^z ἔστι—ταῖς] ὅτι αἱ ἐνέργειαι μὲν ταῖς K^b. ^a ὑπολοίπου M^b,
 ἐπιλοίπου L^b.O^b. ^b ἡ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργεια K^b. ^c ἐνδεοῦς K^b, ἐν-
 δεοῦσης οὔσης O^b. ^d ἡδεῖ χαίρουσιν M^b, ἥδη χαίρουσιν K^b. ^e ἡδὺ
 φύσει M^b. ^f αἱ ἡδοναὶ ἀπὸ τούτων pr. K^b, αἱ ἀπὸ τούτων ἡδοναὶ M^b.

τιον τῆς ἡδονῆς, ὥσπερ τινές φασι τὸ τέλος τῆς γενέσεως· οὐ γὰρ γενέσεις εἰσὶν οὐδὲ μετὰ γενέσεως πᾶσαι, ἀλλ' ἐνέργειαι καὶ τέλος· οὐδὲ γινομένων συμβαίνουσιν, ἀλλὰ χρωμένων· καὶ τέλος οὐ πασῶν ἕτερόν τι, ἀλλὰ τῶν εἰς ἑτὴν ἡ τελέωσιν ἀγομένων τῆς φύσεως. Διὸ ^ι καὶ οὐ καλῶς ἔχει τὸ αἰσθητὴν γενέσιν φάναι ^κ εἶναι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον ἐνέργειαν τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, ἀντὶ δὲ τοῦ αἰσθητὴν ἀνεμπόδιστον. Δοκεῖ δὲ γένεσίς τις εἶναι, ὅτι κυρίως ἀγαθόν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν γένεσιν οἶονται εἶναι, ἔστι δ' ἕτερον. Τὸ δ' εἶναι φαύλας ὅτι νοσώδη ἔνια ἡδέα, ^ι τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὑγιεινὰ ἔνια φαῦλα πρὸς χρηματισμόν. Ταύτῃ οὖν φαῦλα ἄμφω, ἀλλ' οὐ φαῦλα κατὰ γε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὸ ⁵ θεωρεῖν ποτὲ βλάπτει πρὸς ὑγίειαν, ἐμποδίζει δὲ οὔτε φρονήσει οὔθ' ἔξει οὐδεμιᾷ ἢ ἀφ' ἐκάστης ἡδονῆς, ^μ ἀλλ' αἱ ἀλλότριαι, ἐπεὶ αἱ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν καὶ μαθάνειν ^η μᾶλλον ^ο ποιή- ⁶ σουσιν θεωρεῖν καὶ μαθάνειν. Τὸ δὲ ^ρ τέχνης μὴ εἶναι ἔργον ἡδονὴν μηδεμίαν εὐλόγως συμβέβηκεν· ^ι οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἐνεργείας οὐδεμιᾶς τέχνη ἐστίν, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως· καίτοι καὶ ⁷ ἡ μυρεψικὴ τέχνη καὶ ἡ ὀψοποιητικὴ δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. Τὸ δὲ τὸν σὺνφρονα φεύγειν καὶ τὸν φρόνιμον διώκειν τὸν ἄλυπον βίον, καὶ τὸ τὰ ^ρ παιδία καὶ τὰ θηρία διώκειν, τῷ αὐτῷ λύεται πάντα. Ἐπεὶ ^ς γὰρ εἴρηται πῶς ^τ ἀγαθαὶ ἀπλῶς καὶ ^ν πῶς οὐκ ^τ ἀγαθαὶ πᾶσαι ^ν αἱ ἡδοναί, τὰς ^ω τοιαύτας τὰ ^x θηρία καὶ τὰ παιδία διώκει, καὶ τὴν τούτων ἀλυπίαν ^υ ὁ φρόνιμος, ^z τὰς ^α μετ' ἐπιθυμίας καὶ ^β λύπης καὶ τὰς σωματικὰς (τοιαῦται γὰρ αὐταὶ) καὶ τὰς τούτων ὑπερβολάς, ^ς καθ' ἃς ὁ ἀκόλαστος ἀκόλαστος. Διὸ ὁ σὺνφρων φεύγει ταύτας, ἐπεὶ εἰσὶν ἡδοναὶ καὶ σὺνφρονος.

ε τὴν om. L^b.M^b. ^h τελείωσιν L^b.M^b.O^b. ⁱ καὶ om. K^b. ^κ εἶναι om. M^b. ^ι τὸ δ' αὐτὸ M^b. ^μ ἀλλὰ καὶ αἱ M^b. ^η μᾶλλον—μαθάνειν om. L^b. ^ο ποιήσιν M^b. ^ρ τέχνης μὴ εἶναι ἔργον μηδεμίαν ἡδονὴν L^b, μὴ εἶναι τέχνην μηδεμίαν ἡδονῆς M^b. ^ι οὔτε M^b. ^ρ παιδία διώκειν καὶ τὰ θηρία τῷ αὐτῷ λέγεται M^b. ^ς γὰρ] καὶ K^b. ^τ ἀγαθὰ utrobique K^b. ^ν πῶς et αἱ om. M^b. ^ω τοιαύτας καὶ τὰ K^b. ^x παιδία καὶ θηρία M^b. ^υ ὁ om. K^b. ^z τὰς om. K^b. ^α μετ'] δ' M^b. ^β λύπας τὰς M^b. ^ς καθ'] φεύγει καθ' M^b.

Ἄλλὰ μὴν ὅτι ^d καὶ ἡ λύπη κακόν, ὁμολογεῖται, καὶ φευ- 14
κτόν· ἡ μὲν γὰρ ἀπλῶς κακόν, ἡ δὲ τῷ πῇ ἐμποδιστική. Τῷ (13)
δὲ φευκτῷ τὸ ἐναντίον ἢ φευκτόν ^e τε καὶ ^f κακόν, ἀγαθόν.
Ἀνάγκη οὖν τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν τι εἶναι. Ὡς γὰρ Σπεύ-
σιππος ^g ἔλυνεν, οὐ συμβαίνει ἡ λύσις, ὥσπερ τὸ μείζον τῷ
ἐλάττω καὶ τῷ ἴσῳ ἐναντίον· οὐ γὰρ ἂν φαίη ὅπερ κακόν
τι εἶναι ^h τὴν ἡδονήν. Ἀριστόν ⁱ τ' οὐδὲν κωλύει ἡδονὴν τινα ²
εἶναι, εἰ ἔναια φαῦλαι ἡδοναί, ὥσπερ καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐνίων
φαύλων οὐσῶν. Ἰσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον, εἴπερ ἐκάστης ἑξέως
εἰσιν ἐνέργειαι ἀνεμπόδιστοι, εἴθ' ἡ πασῶν ἐνέργειά ἐστίν εὐ-
δαιμονία· ἔτε ^k ἡ τινὸς αὐτῶν, ἂν ἢ ἀνεμπόδιστος, αἵρετωτά-
την εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡδονή. Ὡστε εἴη ἂν τις ἡδονὴ τὸ
ἄριστον, τῶν πολλῶν ἡδονῶν φαύλων οὐσῶν, εἰ ἔτυχεν, ἀπλῶς.
Καὶ διὰ τοῦτο πάντες τὸν εὐδαίμονα ἡδὺν οἴονται βίον εἶναι,
καὶ ἐμπλέκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, εὐλόγως· οὐ-
δεμία γὰρ ἐνέργεια τέλειος ἐμποδίζομένη, ἡ δ' εὐδαιμονία τῶν
τελειῶν· διὸ προσδεῖται ὁ εὐδαίμων τῶν ἐν σώματι ἀγαθῶν
καὶ τῶν ἐκτὸς καὶ τῆς τύχης, ὅπως μὴ ἐμποδίζηται ταῦτα.
Οἱ δὲ τὸν τροχιζόμενον καὶ τὸν δυστυχίαις μεγάλαις περι- ³
πίπτοντα εὐδαίμονα φάσκοντες εἶναι, ἐὰν ἢ ἀγαθός, ἢ ἐκόντες
ἢ ἄκοντες οὐδὲν λέγουσιν. Διὰ δὲ τὸ προσδεῖσθαι ¹ τῆς τύ- ⁴
χης δοκεῖ ^m τισὶ ταυτὸν εἶναι ⁿ ἢ εὐτυχία τῇ εὐδαιμονίᾳ, οὐκ
οὔσα, ἐπεὶ καὶ ^o αὐτὴ ὑπερβάλλουσα ἐμπόδιός ἐστιν, καὶ ἴσως
οὐκέτι εὐτυχίαν καλεῖν δίκαιον· πρὸς γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ὁ
ὅρος αὐτῆς. Καὶ τὸ διώκειν δ' ^q ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀν- ⁵
θρώπους τὴν ἡδονὴν σημεῖόν τι τοῦ εἶναι ^r πως τὸ ἄριστον
αὐτήν.

Φήμη δ' ^s οὐ τί γε πάνπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα ^t λαοί
πολλοί . . .

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὐτὴ οὔτε φύσις οὔθ' ἕξις ἢ ἀρίστη οὔτ' ⁶

^d καὶ ante ἡ om. K^b.M^b. ^e τι K^b.M^b.O^b. ^f κακόν ἢ ἀγαθόν K^b.
^g ἔλεγεν M^b. ^h τὴν—κωλύει om. L^b. ⁱ τ' om. M^b. ^k ἢ] εἴ M^b.
^l τῆς om. M^b. ^m τισὶ om. M^b. ⁿ ἡ εὐδαιμονία τῇ εὐτυχίᾳ M^b. ^o αὐτῇ
L^b.M^b, αὐτῇ N^b. ^p οὐκ ἔστιν M^b, οὐκ ἔστιν ἔτι L^b. ^q πάντα L^b.O^b.
^r πως] τέως K^b. ^s οὐτίς πάνπαν K^b. ^t λαοί] οἱ K^b, om. L^b.M^b.N^b.O^b.

ἔστιν οὔτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴν διώκουσι τὴν αὐτὴν ^v πάντες, ^w ἡδονὴν μέντοι πάντες. ^x Ἰσως δὲ καὶ διώκουσιν οὐχ ἣν οἶονται οὐδ' ἣν ἂν φαῖεν, ἀλλὰ τὴν αὐτήν· πάντα γὰρ φύσει ἔχει ^x τι θεῖον. ^y Ἀλλ' ^y εἰλήφασιν τὴν τοῦ ὀνόματος κληρονομίαν αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ διὰ τὸ πλειστάκις τε παραβάλλειν εἰς αὐτὰς καὶ πάντας μετέχειν αὐτῶν· διὰ τὸ μόνας οὖν ^z γινωρίμους εἶναι ταύτας μόνας οἶονται ^z εἶναι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, εἰ ^a μὴ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ^b ἡ ἐνέργεια, ^c οὐκ ἔσται ζῆν ἡδέως τὸν εὐδαίμονα· τίνος γὰρ ^d ἕνεκα δέοι ἂν αὐτῆς, εἴπερ μὴ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ λυπηρῶς ἐνδέχεται ζῆν; ^e Οὔτε κακὸν γὰρ οὔτ' ἀγαθὸν ἡ λύπη, εἴπερ μὴδ' ἡδονή· ὥστε διὰ τί ἂν ^f φεύγοι; Οὐδὲ δὴ ἡδίων ὁ βίος ὁ τοῦ σπουδαίου, εἰ μὴ καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ.

(14) Περὶ ^g δὲ ^h δὴ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ⁱ ἐπισκεπτέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἔναια γε ἡδοναὶ αἰρεταὶ σφόδρα, οἷον αἱ καλαί, ^k ἀλλ' οὐχ αἱ σωματικαὶ καὶ περὶ αἷς ὁ ἀκόλαστος. Διὰ τί οὖν αἱ ἐναντία λῦπαι ^l μοχθηραί; ^m Κακῷ γὰρ ἀγαθὸν ἐναντίον. ⁿ Ἡ οὕτως ἀγαθαὶ αἱ ἀναγκαῖαι, ὅτι καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθὸν ἐστίν; ^o Ἡ μέχρι τοῦ ἀγαθαί; Τῶν ⁿ μὲν γὰρ ἕξεων καὶ κινήσεων ^o ὅσων μὴ ἐστὶ τοῦ βελτίονος ὑπερβολή, οὐδὲ τῆς ἡδονῆς· ^p ὅσων δ' ἐστὶ, καὶ τῆς ἡδονῆς ἐστίν. ^q Τῶν δὲ σωματικῶν ἀγαθῶν ^r ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ ὁ φαῦλος τῷ διώκειν τὴν ὑπερβολὴν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὰς ἀναγκαίας· πάντες γὰρ χαίρουσί πως καὶ ὄψοις καὶ οἴνοις καὶ ἀφροδισίοις, ἀλλ' οὐχ ὥς δεῖ. ^s ^t Ἐναντίως δ' ἐπὶ τῆς λύπης· οὐ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν φεύγει, ἀλλ' ὅλως· οὐ γάρ ἐστὶ τῇ ὑπερβολῇ λύπη ἐναντία ἀλλ' ἡ τῷ διώκοντι τὴν ὑπερβολήν.

15 ³ Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον δεῖ τάληθές εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ αἴτιον

^v ἅπαντες Lb.Ob. ^w ἡδονὴν μέντοι πάντες om. Mb. ^x τι τὸ Kb. ^y εἰλήφασιν γε τὴν Mb.Nb.Ob. ^z εἶναι om. Mb. ^a μὴ ἡ ἡδονή. Mb.Ob. ^b ἡ om. Mb. ^c οὐκ om. Kb. ^d ἕνεκεν Lb. ^e οὔτ' ἀγαθὸν γὰρ οὔτε κακὸν Kb. ^f φεύγοιμεν Lb. ^g γε Ob. ^h δὴ om. Mb. ⁱ σκεπτέον Mb. ^k ἀλλ' om. Kb. ^l μοχθηραὶ Kb. ^m κακὸν γὰρ ἀγαθῷ Mb. ⁿ μὲν om. Lb. ^o ὅσον Kb. ^p ὅσων] τούτων Kb. ^q δὲ τῶν Kb. ^r ἐστὶν om. Kb. ^s ἐναντίως Kb.

τοῦ ψεύδους· τοῦτο γὰρ συμβάλλεται πρὸς τὴν πίστιν· ὅταν γὰρ εὐλογον φανῇ τὸ διὰ τί φαίνεται ἀληθές· οὐκ ὃν ἀληθές, πιστεῦειν ποιεῖ τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον· ὥστε λεκτέον διὰ τί φαίνονται αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ αἰρετώτεραι. Πρῶτον μὲν ὅν οὖν δὴ ὅτι ἐκκρούει τὴν λύπην· καὶ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς λύπης, ὡς οὔσης ἰατρείας, τὴν ἡδονὴν διώκουσι τὴν ὑπερβάλλουσιν καὶ ὅλως τὴν σωματικὴν. ^ωΣφοδραὶ ^xδὲ γίνονται καὶ ἰατρεῖαι, διὸ καὶ διώκονται, διὰ τὸ παρὰ ^zτὸ ἐναντίον φαίνεσθαι. Καὶ οὐ σπουδαῖον δὴ δοκεῖ ἡ ἡδονὴ διὰ δύο ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται, ὅτι αἱ μὲν φαύλης φύσεώς εἰσι πράξεις, ^aἡ ἐκ γενετῆς, ὥσπερ θηρίου, ἢ δι' ἔθος, ^bοἷον αἱ τῶν φαύλων ἀνθρώπων. Αἱ δ' ἰατρεῖαι, ὅτι ἐνδεοῦς, καὶ ἔχειν βέλτιον ἢ γίνεσθαι. ^cΑἱ δὲ συμβαίνουσι ^dτελειουμένων· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν σπουδαῖαι. ^eἘτι διώκονται διὰ τὸ σφοδραὶ εἶναι ^fὑπὸ τῶν ἄλλαις ^gμὴ δυναμένων χαίρειν· αὐτοὶ ^hγούν ⁱαὐτοῖς δόξας τινὰς παρασκευάζουσιν. ^jΌταν μὲν οὖν ἀβλαβεῖς, ^kἀνεπιτίμητον, ὅταν δὲ ^lβλαβεράς, ^mφαῦλον· οὔτε γὰρ ἔχουσιν ⁿἕτερα ἐφ' οἷς χαίρουσιν, τό τε μηδέτερον πολλοῖς λυπηρὸν διὰ τὴν φύσιν· ^oαἱ γὰρ πονεῖ τὸ ζῶν, ὥσπερ καὶ οἱ φυσικοὶ ^pλόγοι μαρτυροῦσι, τὸ ὁρᾶν ^qκαὶ τὸ ἀκούειν φάσκοντες εἶναι λυπηρόν· ἀλλ' ἤδη συνήθεις ἐσμέν, ὡς φασίν. ^rΟμοίως δ' ἐν ^sμὲν τῇ νεότητι διὰ τὴν αὔξησιν ὥσπερ οἱ β οἰνωμένοι ^tδιάκεινται, καὶ ἡδὺ ἡ νεότης. Οἱ δὲ μελαγχολικοὶ τὴν φύσιν ^uαἱ δέονται ^vἰατρείας· καὶ γὰρ τὸ σῶμα δακνόμενον διατελεῖ ^wδιὰ τὴν κρᾶσιν, καὶ αἱ ἐν ὁρέξει σφοδρᾷ εἰσίν. ^xἘξελαύνει δὲ ἡδονὴ λύπην ἢ ^yτ' ἐναντία καὶ ἡ τυχοῦσα, ^zἐὰν ἡ ἰσχυρά· καὶ διὰ ταῦτα ἀκόλαστοι καὶ φαῦλοι γίνονται. Αἱ δ' ἄνευ ^aλυπῶν οὐκ ^bἔχουσιν ὑπερβολήν. Αὐταὶ γ

τ οὐκ] τὸ οὐκ Mb. v οὖν om. Lb.Mb. w σφόδρα Kb. x γὰρ Mb. y αἱ om. Kb.Lb. z τῷ ἐναντίῳ Mb. a ἡ om. Kb. b οἷον] ὥσπερ Ob. c α Kb. d τελειουμένων Mb.Ob. e μὴ om. Lb. f οὖν Mb. g ἑαυτοῖς Lb.Ob. h ἀνεπιτίμητοι Mb. i βλαβεραὶ Lb.Ob. k φαῦλαι rc. Mb. l ἕτεραν Kb, ἕτερον Mb. m αἱ] εἰ Kb. n λόγοι om. Kb. o καὶ add. Mb. p ὅμως Kb, οἱ μοιχοὶ Mb. q μὲν om. Kb. r διάκεινται ante ὥσπερ Lb.Ob. s δέονται αἱ Kb.Mb. t θεραπείας Lb.Ob. v διὰ om. Mb. w ἂν Lb. x λύπης Mb.Ob. y ἔχουσι τὴν ὑπερβολὴν Lb.

δὲ ^z αἱ τῶν φύσει ἡδέων καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. ^a Λέγω δὲ κατὰ συμβεβηκός ^b ἡδέα τὰ ἰατρεύοντα· ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰατρεύεσθαι τοῦ ὑπομένουτος ὑγιουῖς πράττοντός ^c τι, διὰ ^d τοῦτο ^e ἡδὺν δοκεῖ εἶναι· φύσει δ' ἡδέα, ἃ ποιεῖ πρᾶξιν τῆς ⁸ τοιαύτης φύσεως. Οὐκ αἰεὶ ^f δ' οὐθὲν ἡδὺν τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μὴ ἀπλὴν ^g ἡμῶν εἶναι τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνεῖναι τι καὶ ἕτερον, καθὼς ^h φθαρτά, ὥστε ἂν τι θάτερον πράττη, τοῦτο τῇ ἑτέρᾳ φύσει παρὰ φύσιν, ὅταν δ' ἰσάζῃ, οὔτε λυπηρὸν δοκεῖ οὔθ' ἡδὺν τὸ πραττόμενον· ἐπεὶ ⁱ εἴ του ἡ φύσις ἀπλὴ εἴη, αἰεὶ ἡ αὐτὴ πρᾶξις ἡδίστη ἔσται. Διὸ ὁ θεὸς αἰεὶ μίαν καὶ ἀπλὴν χαίρει ἡδονῇ· οὐ γὰρ μόνον κινήσεώς ἐστιν ἐνέργεια ἀλλὰ καὶ ἀκινήσιας, καὶ ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἐστὶν ἢ ἐν κινήσει. Μεταβολὴ δὲ πάντων ^k γλυκύτατον, κατὰ τὸν ποιητὴν, διὰ πονηρίαν τινά· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος εὐμετάβολος ὁ πονηρός, καὶ ^l ἡ φύσις ἡ δεομένη μεταβολῆς· οὐ γὰρ ἀπλὴ οὐδ' ἐπιεικής.

9 ^m Περὶ μὲν οὖν ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας καὶ περὶ ἡδονῆς καὶ λύπης εἴρηται, καὶ τί ἕκαστον καὶ πῶς τὰ μὲν ἀγαθὰ αὐτῶν ἐστὶ τὰ δὲ κακά· λοιπὸν δὲ ⁿ καὶ περὶ φιλίας ^o ἐροῦμεν.

Θ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελθεῖν· ἔστι γὰρ ἀρετὴ τις ἢ μετ' ἀρετῆς, ἔτι δ' ῥάναγκαιότατον εἰς τὸν βίον· ἄνευ γὰρ ^a φίλων οὐδεὶς ἔλοιτ' ἂν ζῆν, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πάντα· καὶ γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἀρχὰς ^r καὶ δυναστείας κεκτημένοις δοκεῖ φίλων μάλιστ' εἶναι χρεῖα· τί γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης εὐετηρίας ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας, ἢ γίγνεται μάλιστα καὶ ἐπαινετωτάτη πρὸς φίλους; ^s Ἡ πῶς ἂν τηρηθεῖ

^z αἱ om. K^b. ^a λέγω δὲ κατὰ συμβεβηκός om. L^b.M^b. ^b ἡδέα δὲ τὰ M^b. ^c τι om. K^b. ^d τοῦτο] τοῦτο δὲ K^b. ^e δοκεῖ ἡδὺν L^b.M^b. ^f δ' om. K^b. ^g εἶναι ἡμῶν M^b. ^h φθαρτὸν M^b. ⁱ εἰ τοῦτου φύσις M^b. ^k γλυκύτατον] ἡδὺν M^b. ^l ἡ post καὶ om. L^b.O^b. ^m περὶ om. M^b. ⁿ καὶ om. K^b.O^b. ^o ἐροῦμεν] ἐστὶν εἰπεῖν καὶ ποῖόν τι καὶ τίς ὁ φίλος L^b.O^b. ^p ἀναγκαιότατη M^b. ^q φιλίας οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο M^b. ^r καὶ δυναστείας om. K^b. ^s ἢ] καὶ M^b.

καὶ σώζουσιν ἄνευ φίλων; Ὅσῳ γὰρ πλείων, τοσούτῳ ἔπι-
σφαλεστέρα. Ἐν πενία τε καὶ ταῖς ὀλοπαῖς δυστυχίαις²
μόνην οἴονται καταφυγὴν εἶναι τοὺς φίλους. Καὶ νέοις ὠδὲ
πρὸς τὸ ἀναμάρτητον καὶ πρεσβυτέροις πρὸς θεραπείαν καὶ
τὸ ἐλλεῖπον τῆς πράξεως δι' ἀσθένειαν³ βοηθεῖ, τοῖς τ' ἐν
ἀκμῇ πρὸς τὰς καλὰς πράξεις·

σύν τε δὴ ἐρχομένων·

καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πράττειν δυνατότεροι. Φύσει τ' ἐνυπάρ-³
χειν ἔοικε ὑπὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννήσαντι καὶ ὑπὸς
τὸ γεννῆσαν τῷ γεννηθέντι, οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ
ἐν ὄρνισι καὶ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, καὶ τοῖς ὁμοιοῦσι
πρὸς ἄλληλα, καὶ μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν τοὺς φιλαν-
θρώπους ἐπαινοῦμεν. Ἰδοὶ δ' ἂν τις καὶ ἐν ταῖς πλάναις
ὡς οἰκεῖον ἅπας ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ φίλον. Ἐοικε δὲ⁴
καὶ τὰς πόλεις συνέχειν ἢ φιλία, καὶ οἱ νομοθέται μᾶλλον
περὶ αὐτὴν ἀσπιδάζουσιν ἢ τὴν δικαιοσύνην· ἢ γὰρ ὁμόνοια
ὁμοιὸν ἐστὶ τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι, ταύτης ὅδε ἡ μάλιστα⁵ ἐφί-
ενται καὶ τὴν στάσιν ἔχθραν οὖσαν μάλιστα ἐξελαύνουσιν.
Καὶ φίλων μὲν ὄντων οὐδὲν δεῖ δικαιοσύνης, δίκαιοι δ' ὄντες
προσδέονται φιλίας, καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν
εἶναι δοκεῖ. Οὐ μόνον⁶ δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀλλὰ καὶ καλόν·
τοὺς γὰρ⁷ φιλοφίλους ἐπαινοῦμεν, ἢ τε πολυφιλία δοκεῖ τῶν
καλῶν ἐν τι εἶναι, καὶ ἔτι τοὺς αὐτοὺς οἴονται ἄνδρας
ἀγαθοὺς εἶναι καὶ φίλους.

Διαμφισβητεῖται ὁ δὲ περὶ αὐτῆς οὐκ ὀλίγα. Οἱ μὲν γὰρ⁸
ὁμοιότητά τινα τιθέασιν αὐτὴν καὶ τοὺς ὁμοίους φίλους, ὅθεν
τὸν ὁμοιὸν φασιν ὡς τὸν ὁμοιον, καὶ κολοιὸν⁹ ποτὶ κολοιόν,
καὶ ὅσα τοιαῦτα· οἱ δ' ἐξ ἐναντίας κεραμεῖς πάντας τοὺς

^t ἀσφαλεστέρα Mb. ^v ἄλλαις Mb. ^w δὲ] δεῖ Lb.Ob. ^x βοήθεια
Mb, βοηθείας Kb.Lb.Ob. ^y πρὸς—καὶ om. Kb. ^z πρὸς—γεννηθέντι
om. Lb.Mb.Ob. ^a ὀρνέοις Mb. ^b ἐν om. Mb. ^c πᾶς Kb. ^d σπου-
δάουσιν Mb. ^e τι om. Lb. ^f τῆς φιλίας Mb. ^g δὲ] γὰρ Lb.
^h μᾶλλον Mb. ⁱ ἐχθρὰν Lb.Mb.Ob. ^k τε Lb.Ob. ^l φίλους Kb.Mb.Ob.
^m ἔτι Kb.Lb.Ob. ⁿ οἷον τε Kb. ^o δὲ καὶ περὶ Mb. ^p ποτὶ]
παρ Lb, παρὰ Ob. ^q ὅσα] τὰ Kb.Lb.Ob.

τοιούτους ἀλλήλοις φασὶν εἶναι. Καὶ περὶ αὐτῶν τούτων ἀνώτερον ^τἐπιζητοῦσι ^ςκαὶ φυσικώτερον, Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν ^τμὲν ὄμβρου γαίαν ξηρανθεῖσαν, ἐρᾶν δὲ σεμνὸν οὐρανὸν πληρούμενον ὄμβρου πεσεῖν ^νεἰς γαίαν, καὶ Ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἀρμονίαν καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι· ἐξ ^ωἐναντίας δὲ τούτοις ἄλλοι τε καὶ Ἑμπεδοκλῆς· τὸ γὰρ ὁμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεσθαι. Τὰ μὲν οὖν φυσικὰ τῶν ἀπορημάτων ^χἀφείσθω (οὐ γὰρ οἰκεῖα τῆς παρούσης σκέψεως)· ὅσα δ' ἐστὶν ἀνθρωπικὰ καὶ ἀνήκει εἰς ^υτὰ ἡθῆ καὶ τὰ πάθη, ταῦτ' ^zἐπισκεψόμεθα, οἷον πότερον ἐν πᾶσι ^αγίνεται φιλία ἢ οὐχ οἷον τε μοχθηροὺς ὄντας φίλους εἶναι, καὶ πότερον ἐν εἶδος τῆς φιλίας ἐστὶν ἢ πλείω. Οἱ μὲν γὰρ ἐν οἰόμενοι, ὅτι ^βἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ^γτὸ ἥττον, οὐχ ἰκανῶ πεπιστευκάσι σημείω· δέχεται γὰρ τὸ μᾶλλον καὶ ^δτὸ ἥττον ^δκαὶ τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Εἴρηται δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἔμπροσθεν.

- (2) Τάχα δ' ἂν γένοιτο ^επερὶ αὐτῶν φανερόν γνωρισθέντος τοῦ φιλητοῦ· δοκεῖ γὰρ οὐ πᾶν φιλεῖσθαι ἀλλὰ τὸ φιλητόν, τοῦτο δ' εἶναι ἀγαθόν ^εἢ ἡδὺ ἢ χρήσιμον. Δόξειε δ' ἂν χρήσιμον εἶναι δι' οὗ γίνεται ἀγαθόν τι ἢ ἡδονή, ὥστε ^ςφιλητὰ ^hἂν εἴη τὰγαθόν τε καὶ τὸ ἡδὺ ὡς τέλη. Πότερον οὖν τὰγαθὸν φιλοῦσιν ἢ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν; Διαφωνεῖ γὰρ ἐνίοτε ταῦτα. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ ^ιἡδύ. Δοκεῖ ^κδὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν φιλεῖν ἕκαστος, καὶ εἶναι ἀπλῶς μὲν τὰγαθὸν φιλητόν, ἐκάστω δὲ τὸ ἐκάστω. Φιλεῖ δ' ἕκαστος οὐ τὸ ὄν αὐτῷ ἀγαθὸν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον. Διοίσει δ' οὐδέν· ἔσται γὰρ ³τὸ φιλητόν φαινόμενον. Τριῶν δ' ὄντων ¹δι' ἃ φιλοῦσιν, ^μἐπὶ μὲν τῇ τῶν ἀψύχων φιλήσει οὐ λέγεται φιλία· οὐ γάρ ἐστὶν ἀντιφίλησις, οὐδὲ βούλησις ἐκείνων ἀγαθοῦ· γελοῖον

^τ ζητοῦσι L^b. ^ς καὶ om. K^b. ^τ ὄμβρου μὲν K^b. ^ν εἰς K^b, Ob.
^ω ἐναντίων M^b. ^χ παρείσθω M^b, N^b. ^υ τάληθῃ K^b. ^z ἐπισκεψόμεθα Ob.
^α γίνεται ἢ φιλία Ob. ^β δέχεται Ob. ^γ τὸ om. Ob.
^δ τὸ ante ἥττον, καὶ post ἥττον om. L^b, Ob. ^ε φανερόν περὶ αὐτῶν M^b.
^ε ἢ—ἢ] καὶ—καὶ M^b. ^ς φιλητόν K^b, L^b. ^h ἂν εἴη] εἶναι K^b. ^ι ἡδύ] ἡδὺ αὐτό M^b, Ob.
^κ δὲ καὶ τὸ M^b. ¹ δι' om. K^b. ^μ ἐπὶ] ἐν K^b, M^b.

γὰρ ἴσως τῷ οἴνῳ ^η βούλεσθαι τὰγαθὰ· ἀλλ' εἴπερ, σώ-
 ζεσθαι βούλεται αὐτόν, ἵνα αὐτὸς ἔχῃ. Τῷ δὲ φίλῳ φασὶ
 ὁδεῖν βούλεσθαι τὰγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα. Τοὺς δὲ βουλομένους
 οὕτω τὰγαθὰ εὖνους λέγουσιν, ^ρ ἐὰν μὴ ταὐτὸ ^q καὶ παρ'
 ἐκείνου γίγνηται· εὖνοιαν γὰρ ἐν ἀντιπεπονηθόσι φιλίαν εἶναι.
 Ἡ προσθετέον μὴ λανθάνουσιν· πολλοὶ γάρ εἰσιν εὖνοι οἷς ⁴
 οὐχ ἐωράκασιν, ὑπολαμβάνουσι δὲ ἐπιεικέεις εἶναι ἢ χρησίμους·
 τοῦτο δὲ ταὐτὸν καὶ ἐκείνων τις πάθοι πρὸς τοῦτον. Εὖνοι
 μὲν οὖν ^τ οὗτοι φαίνονται ἀλλήλοις· ^τ φίλους δὲ πῶς ἂν τις
 εἴποι λανθάνοντας ὥς ἔχουσιν ἑαυτοῖς; Δεῖ ἄρα εὖνοεῖν ἀλ-
 λήλοις καὶ βούλεσθαι τὰγαθὰ μὴ λανθάνοντας δι' ἐν τι τῶν
 εἰρημένων.

Διαφέρει δὲ ταῦτα ἀλλήλων εἶδει· ^ς καὶ αἱ φιλήσεις ^τ ἄρα ³
 καὶ αἱ φιλίαι. Τρία ^ν δὴ ^ω τὰ τῆς φιλίας εἶδη, ἰσάριθμα τοῖς
 φιλητοῖς· καθ' ἕκαστον γάρ ἐστιν ἀντιφίλησις οὐ λανθά-
 νουσα. Οἱ δὲ φιλοῦντες ἀλλήλους βούλονται τὰγαθὰ ἀλλή-
 λοις ^ς ταύτῃ ἢ φιλοῦσιν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τὸ χρήσιμον φι-
 λοῦντες ἀλλήλους οὐ καθ' αὐτοὺς φιλοῦσιν, ἀλλ' ἢ γίγνεται
 τι αὐτοῖς παρ' ἀλλήλων ἀγαθόν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ δι' ἡδο-
 νήν· οὐ γὰρ τῷ ποιούς τινας εἶναι ἀγαπῶσι τοὺς εὐτραπέ-
 λους, ἀλλ' ὅτι ἡδεῖς αὐτοῖς. Οἷ τε δὴ διὰ τὸ χρήσιμον ²
 φιλοῦντες διὰ τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν στέργουσι, καὶ οἱ δι' ἡδονήν
 διὰ τὸ αὐτοῖς ἡδύ, καὶ οὐχ ἢ ^ς ὁ φιλούμενός ἐστιν, ἀλλ' ἢ
 χρήσιμος ἢ ἡδύς. Κατὰ συμβεβηκός τε δὴ αἱ φιλίαι αὐταί
 εἰσιν· οὐ γὰρ ἢ ἐστὶν ὅσπερ ἐστὶν ὁ φιλούμενος, ταύτῃ
 φιλεῖται, ἀλλ' ἢ πορίζουσιν οἱ μὲν ἀγαθόν τι οἱ δ' ἡδονήν.
 Εὐδιάλυτοι ^α δὴ αἱ τοιαῦταί εἰσι, μὴ διαμενόντων αὐτῶν ὁ- ³
 μοίων· ἐὰν γὰρ μηκέτι ἡδεῖς ἢ χρήσιμοι ᾖσι, παύονται φι-
 λοῦντες. Τὸ δὲ χρήσιμον οὐ διαμένει, ἀλλ' ἄλλοτε ^β ἄλλο
 γίγνεται. Ἀπολυθέντος οὖν δι' ὃ φίλοι ἦσαν, διαλύεται

^η βουλευέσθαι Mb. ^ο δεῖ βουλευέσθαι Mb. ^ρ ἂν Kb. Mb. ^q καὶ
 om. Kb. ^τ οὗτοι et φίλους—ἀλλήλους om. Mb. ^ς αἱ om. Kb.
^τ ἄρα om. Lb. ^ν δὲ Ob, γὰρ Mb. ^ω εἶδη τὰ τῆς φιλίας Mb. ^ς ταύτῃ
 om. Lb. ^ν ὁ om. Kb. ^ς περ] ποτε Lb. Mb. Ob. ^α δὲ Mb. ^β γίγνε-
 ται ἄλλο Mb.

4 καὶ ἡ φιλία, ὡς οὔσης τῆς φιλίας πρὸς ἐκεῖνα. Μάλιστα δ' ἐν τοῖς πρεσβύταις ἡ τοιαύτη ^εδοκεῖ φιλία γίνεσθαι (οὐ γὰρ τὸ ἡδὺ οἱ τηλικούτοι διώκουσιν ^αἀλλὰ τὸ ὠφέλιμον), καὶ τῶν ἐν ἀκμῇ καὶ νέων ὅσοι τὸ συμφέρον διώκουσιν. Οὐ πάνυ δ' οἱ τοιοῦτοι ^εοὐδὲ συζῶσι μετ' ἀλλήλων· ἐνίοτε γὰρ οὐδ' εἰσὶν ἡδεῖς· οὐδὲ ^ιδὴ προσδέονται τῆς τοιαύτης ὁμιλίας, ἐὰν μὴ ὠφέλιμοι ᾖσιν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ εἰσιν ἡδεῖς ἐφ' ὅσον ^εἐλπίδας ἔχουσιν ἀγαθοῦ. Εἰς ταύτας δὲ καὶ τὴν ξενικὴν ⁵τιθέασιν. Ἡ δὲ τῶν νέων φιλία δι' ἡδονὴν εἶναι δοκεῖ· κατὰ πάθος γὰρ οὗτοι ζῶσι, καὶ μάλιστα διώκουσι τὸ ἡδὺ αὐτοῖς καὶ τὸ παρόν· τῆς ^ηἡλικίας δὲ μεταπιπτούσης καὶ τὰ ἡδέα γίνεται ἕτερα. Διὸ ταχέως γίνονται φίλοι καὶ παύονται· ἅμα γὰρ τῷ ^ιἡδεῖ ἡ φιλία μεταπίπτει, τῆς δὲ τοιαύτης ἡδονῆς ταχεῖα ἡ μεταβολή. Καὶ ἐρωτικοὶ δ' οἱ νέοι· κατὰ πάθος γὰρ καὶ ^κδι' ἡδονὴν τὸ πολὺ ¹τῆς ἐρωτικῆς· διόπερ φιλοῦσι καὶ ταχέως παύονται, πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταπίπτοντες. ^μΣυνημερεύειν δὲ καὶ συζῆν οὗτοι βούλονται· γίνεται γὰρ αὐτοῖς τὸ ^νκατὰ φιλίαν οὕτως.

4 6 Τελεία δ' ἐστὶν ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία καὶ κατ' ἀρετὴν ὁμοίων· οὗτοι γὰρ τὰγαθὰ ^οὁμοίως βούλονται ἀλλήλοις, ^ρἢ ἀγαθοί· ^αἀγαθοὶ δ' εἰσὶ καθ' αὐτούς. Οἱ δὲ βουλόμενοι τὰγαθὰ τοῖς φίλοις ἐκείνων ἔνεκα μάλιστα φίλοι· δι' αὐτοὺς γὰρ οὕτως ἔχουσι, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός· διαμένει οὖν ἡ τούτων φιλία ἕως ἂν ἀγαθοὶ ᾖσιν, ἡ δ' ἀρετὴ μόνιμον. Καὶ ἔστιν ἐκάτερος ἀπλῶς ἀγαθὸς καὶ τῷ φίλῳ· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ καὶ ἀπλῶς ἀγαθοὶ καὶ ἀλλήλοις ^ρὠφέλιμοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς· καὶ ^ςγὰρ ἀπλῶς οἱ ἀγαθοὶ ἡδεῖς καὶ ἀλλήλοις· ἐκάστῳ γὰρ καθ' ἡδονὴν εἰσιν αἱ οἰκεῖαι πράξεις καὶ αἱ

^ε φιλία δοκεῖ L^b.Ob. ^α ἀλλὰ—διώκουσιν om. Mb. ^ε οὐδὲ om. L^b.Ob. ^ι δὴ om. K^b, post προσδέονται ponit Mb. ^ε ἐλπίδα K^b. ^η δ' ἡλικίας Mb. ^ι ἡδεῖ καὶ ἡ L^b. ^κ δι' om. L^b. ¹ τοῖς ἐρωτικοῖς Mb. ^μ συνημερεύειν K^b. ^ν κατὰ τὴν φιλίαν K^b.Ob. ^ο ὁμοίως ἀλλήλοις βούλονται Mb, βούλονται σὺν ἀλλήλοις K^b. ^ρ ἢ] καθὼ Mb. ^α ἀγαθοὶ δ' om. L^b.Ob. ^ρ ὠφέλιμοι] καὶ ὠφέλιμοι L^b. ὠφέλιμοι—ἀλλήλοις om. Mb. ^ς οἱ γὰρ ἀγαθοὶ ἀπλῶς καὶ ἡδεῖς L^b.

τοιαῦται, τῶν ἀγαθῶν ^ι δὲ αἱ αὐταὶ ἢ ὅμοιαι. Ἡ τοιαύτη ⁷ δὲ φιλία μόνιμος εὐλόγως ἐστίν· συνάπτει γὰρ ἐν αὐτῇ πάνθ' ὅσα ^ν τοῖς φίλοις δεῖ ὑπάρχειν. Πᾶσα γὰρ φιλία δι' ἀγαθὸν ἐστίν ἢ δι' ἡδονήν, ἢ ἀπλῶς ἢ τῷ φιλοῦντι, καὶ καθ' ὁμοιότητά τινα· ταύτη δὲ πάνθ' ὑπάρχει τὰ εἰρημένα καθ' ^ω αὐτούς· ταύτη γὰρ ^χ ὅμοια καὶ τὰ λοιπά, τό τε ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ ^υ ἡδὺ ἀπλῶς ἐστίν. Μάλιστα ^z δὲ ταῦτα φιλητά, καὶ τὸ φιλεῖν δὲ καὶ ἡ φιλία ἐν τούτοις μάλιστα καὶ ἀρίστη. Σπανίας δ' εἰκὸς τὰς τοιαύτας εἶναι· ὀλίγοι ^α γὰρ ⁸ οἱ τοιοῦτοι. Ἔτι δὲ προσδεῖται χρόνου καὶ συνηθείας· κατὰ τὴν παροιμίαν γὰρ οὐκ ἔστιν εἰδῆσαι ἀλλήλους πρὶν τοὺς λεγομένους ἄλλας ^β συναναλῶσαι· οὐδ' ἀποδέξασθαι ^ε δὴ πρότερον οὐδ' εἶναι φίλους, πρὶν ^δ ἂν ἑκάτερος ἑκατέρῳ φανῇ φιλητὸς καὶ πιστευθῇ. Οἱ δὲ ταχέως τὰ φιλικὰ πρὸς ἀλ- ⁹ λήλους ποιοῦντες βούλονται ^ε μὲν φίλοι εἶναι, οὐκ εἰσὶ δέ, εἰ μὴ καὶ φιλητοί, καὶ τοῦτ' ἴσασιν· βούλησις μὲν ^ι γὰρ ταχεία φιλίας γίνεται, φιλία δ' οὔ.

Αὕτη μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὰ ⁸ λοιπὰ ⁵ τελεία ἐστί, καὶ κατὰ πάντα ^h ταῦτα γίνεται ^ι καὶ ^κ ὅμοια ἑκατέρῳ παρ' ἑκατέρου, ὅπερ δεῖ τοῖς φίλοις ὑπάρχειν· ἡ δὲ (4) διὰ τὸ ἡδὺ ὁμοίωμα ταύτης ¹ ἔχει· καὶ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἡδεῖς ἀλλήλοις. Ὁμοίως δὲ καὶ ^m ἡ διὰ τὸ χρήσιμον· καὶ γὰρ ⁿ τοιοῦτοι ἀλλήλοις ^ο οἱ ἀγαθοί. Μάλιστα ^p δὲ καὶ ἐν τούτοις αἱ φιλίαι ^q διαμένουσιν, ὅταν τὸ ^ι αὐτὸ γίγνηται παρ' ἀλλήλων, οἷον ἡδονή, καὶ μὴ μόνον οὕτως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ^s τοῦ αὐτοῦ, οἷον τοῖς εὐτραπέλοις, καὶ μὴ ὡς ἐραστῇ ^ι καὶ ἐρωμένῳ· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡδονται οὗτοι, ἀλλ' ὁ μὲν ^v ὀρώων ἐκείνον, ὁ δὲ θεραπευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ· ληγούσης δὲ

^ι δὲ αὐταὶ ὅμοιαι K^b, δὲ τοιαῦται ἢ ὅμοιαι O^b. ^ν δεῖ τοῖς φίλοις M^b.
^ω αὐτό M^b. ^χ ὅμοιοι K^b. ^υ ἀπλῶς ἡδὺ L^b.O^b. ^z δὴ K^b.L^b.
^α γὰρ εἰσιν οἱ L^b. ^β συναλῶσαι L^b.M^b. ^ε δεῖ L^b.M^b, δὲ O^b. ^δ ἂν
add. O^b. ^ε μὲν om. K^b. ^ι γὰρ] οὖν K^b. ^κ λόγια K^b. ^h ταῦτα
L^b.M^b, om. K^b.O^b. ^ι καὶ om. M^b. ^κ ὁμοία K^b.L^b.M^b.O^b.
¹ ὑπάρχει M^b. ^m οἱ K^b.L^b.M^b. ⁿ οὗτοι K^b.O^b. ^ο οἱ om. K^b.L^b.O^b.
^p δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις M^b. ^q μένουσιν K^b.O^b. ^ι αὐτὸ] ἴσον M^b.
^s τοῦ αὐτοῦ] τούτου L^b. ^ι καὶ post ἐραστῇ om. M^b. ^ν ἐρώων M^b.

τῆς ὥρας ἐνίοτε καὶ ἡ φιλία λήγει· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
^w ἡδέϊα ἡ ὄψις, τῷ δ' οὐ γίνεται ἡ θεραπεία. Πολλοὶ δ' αὖ
 διαμένουσιν, ἐὰν ἐκ τῆς συνηθείας τὰ ἥθη στέρξωσιν, ὁμοίθεις
 2 ὄντες. Οἱ δὲ μὴ τὸ ἡδὺ ἀντικαταλλαττόμενοι ἀλλὰ τὸ χρή-
 σιμον ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ εἰσὶν ἡττον φίλοι καὶ διαμέ-
 νουσιν. Οἱ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ὄντες φίλοι ἅμα τῷ συμ-
 φέροντι διαλύονται· οὐ γὰρ ἀλλήλων ἦσαν φίλοι ἀλλὰ τοῦ
 λυσιτελοῦς. Δι' ἡδονὴν μὲν οὖν καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ
 φαύλους ἐνδέχεται φίλους ^x εἶναι ἀλλήλοις, καὶ ἐπιεικεῖς φαύ-
 λοις καὶ μηδέτερον ὁποιοῦν, δι' αὐτοὺς δὲ δῆλον ὅτι μόνους
 τοὺς ἀγαθοὺς· οἱ γὰρ κακοὶ ^y οὐ χαίρουσιν ἑαυτοῖς, εἰ μὴ τις
 3 ὠφέλεια γίγνοιτο. Καὶ μόνῃ δὲ ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία ἀδιά-
 βλητός ἐστιν· οὐ γὰρ ῥάδιον οὐδενὶ ^z πιστεῦσαι περὶ τοῦ ἐν
 πολλῷ χρόνῳ ^a ὑπ' αὐτῶν δεδοκίμασμένου. Καὶ τὸ πιστεύειν
 ἐν τούτοις, καὶ τὸ μηδέποτ' ^b ἂν ἀδικῆσαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἐν
 τῇ ὥς ἀληθῶς φιλία ^c ἀξιούται. ¹ Ἐν δὲ ταῖς ^d ἐτέραις οὐδὲν
 4 κωλύει τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι. ¹ Ἐπεὶ ^e γὰρ οἱ ἄνθρωποι λέ-
 γουσι φίλους καὶ τοὺς διὰ τὸ χρήσιμον, ὥσπερ αἱ πόλεις
 (δοκοῦσι γὰρ αἱ συμμαχίαι ταῖς πόλεσι γίνεσθαι ἕνεκα τοῦ
 συμφέροντος), καὶ τοὺς δι' ἡδονὴν ἀλλήλους στέργοντας, ὥσ-
 περ οἱ παῖδες, ἴσως ^f λέγειν μὲν δεῖ καὶ ἡμᾶς φίλους τοὺς
 τοιούτους, εἶδη δὲ τῆς φιλίας πλείω, καὶ ^g πρώτως μὲν ^h καὶ
 κυρίως τὴν τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀγαθοί, τὰς δὲ λοιπὰς καθ' ὁμοιό-
 τητα· ἢ γὰρ ἀγαθὸν τι καὶ ⁱ ὅμοιον, ταύτῃ φίλοι· καὶ γὰρ
 5 τὸ ἡδὺ ^k ἀγαθὸν τοῖς φιληδέσιν. Οὐ πάνυ δ' αὖται συν-
 ἄπτουσιν, οὐδὲ γίνονται οἱ αὐτοὶ φίλοι διὰ τὸ χρήσιμον
 καὶ ¹ διὰ τὸ ἡδύ· οὐ γὰρ πάνυ συνδύαζεται ^m τὰ κατὰ συμβε-
 βηκός.

6 6 Εἰς ταῦτα ⁿ δὲ τὰ εἶδη τῆς φιλίας ^o νενεμημένης οἱ μὲν

^w ἡ ὄψις ἡδέϊα Mb. ^x ἀλλήλοις εἶναι Kb.Mb. ^y οὐ om. Mb.
^z πιστεύεται Mb. ^a ὑπ' αὐτοῦ Lb, ὑφ' αὐτοῦ Kb. ^b ἂν om. Ob.
^c ἀξιούται Mb. ^d ἐταιρείαις Kb, ἀλλαις Lb. ^e γὰρ] δὲ Mb. ^f μὲν
 δεῖ λέγειν Lb, δεῖ λέγειν Mb. ^g πρώτῃ Mb. ^h καὶ om. Ob. ⁱ ὅμοιον
 τι ταύτῃ Kb.Mb. ^k ἀγαθὸν τι τοῖς Mb. ¹ διὰ τὸ om. Mb. ^m τὰ]
 ἀλλὰ Mb.Ob. ⁿ δὴ Ob. ^o κατανεμεμένης Lb.Ob.

φάυλοι ἔσονται φίλοι δι' ἡδονὴν ἢ τὸ χρήσιμον, ταύτη
 ὅμοιοι ὄντες, οἱ δ' ἀγαθοὶ δι' αὐτοὺς ^p φίλοι· ἢ γὰρ ἀγαθοί.
 Οὗτοι μὲν οὖν ἀπλῶς φίλοι, ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς
 καὶ ^q τῷ ὠμωῖσθαι τούτοις. ^v Ὡστ' ^r περ ^s δ' ἐπὶ τῶν ἀρετῶν (5)
 οἱ μὲν καθ' ἕξιν οἱ δὲ κατ' ἐνέργειαν ἀγαθοὶ λέγονται, οὕτω
 καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας· οἱ μὲν γὰρ συζῶντες χαίρουσιν ἀλλήλοις
 καὶ πορίζουσι τὰγαθά, οἱ δὲ καθεύδοντες ἢ κεχωρισμένοι τοῖς
 τόποις οὐκ ἐνεργοῦσι μὲν, οὕτω δ' ἔχουσιν ^t ὥστ' ἐνεργεῖν
 φιλικῶς· οἱ γὰρ τόποι οὐ διαλύουσι τὴν φιλίαν ἀπλῶς, ἀλλὰ
 τὴν ἐνέργειαν. ¹ Ἐὰν δὲ χρόνιος ἡ ἀπουσία ^v γίνηται, καὶ τῆς
 φιλίας ^w δοκεῖ λήθην ποιεῖν· ὅθεν εἴρηται

πολλὰς δὲ φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν.

Οὐ φαίνονται δ' οὕθ' οἱ πρεσβῦται οὕθ' οἱ στρυφνοὶ φιλικοὶ ²
 εἶναι· βραχὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὸ τῆς ἡδονῆς, οὐδεὶς δὲ δύναται
^x συνημερεῖν τῷ λυπηρῷ οὐδὲ τῷ μὴ ἡδεῖ· μάλιστα γὰρ ἡ
 φύσις φαίνεται τὸ ^y μὲν λυπηρὸν φεύγειν, ἐφίεσθαι δὲ τοῦ
 ἡδέος. Οἱ δ' ^z ἀποδεχόμενοι ἀλλήλους, μὴ συζῶντες δέ, εὖνοις ³
 εὐοίκασι μᾶλλον ἢ φίλοις. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^a ἐστὶ φίλων
 ὥς τὸ συζῆν· ὠφελείας μὲν γὰρ οἱ ἐνδεεῖς ὀρέγονται, συνημε-
 ρεῖν δὲ καὶ οἱ μακάριοι· ^b μονώταις ^c μὲν γὰρ εἶναι τούτοις
 ἥκιστα προσήκει. Συνδιάγειν δὲ μετ' ἀλλήλων οὐκ ἔστι μὴ
 ἡδεῖς ὄντας μηδὲ χαίροντας τοῖς αὐτοῖς, ὅπερ ἡ ἐταιρικὴ δοκεῖ
 ἔχειν.

Μάλιστα μὲν οὖν ἐστὶ φιλία ἢ τῶν ἀγαθῶν, καθάπερ ⁴ 7
 πολλάκις εἴρηται· δοκεῖ ^d γὰρ φιλητὸν μὲν καὶ αἰρετὸν τὸ
 ἀπλῶς ^e ἀγαθὸν ἢ ἡδύ, ἐκάστω δὲ τὸ αὐτῷ τοιοῦτον· ὁ δ'
 ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ δι' ἄμφω ταῦτα. ¹ Ἐοικε δ' ἢ μὲν φί- ⁵
 λησις πάθει, ἢ δὲ φιλία ἕξει· ἢ γὰρ φίλησις οὐχ ἡττον
 πρὸς τὰ ἄψυχά ἐστιν, ἀντιφιλοῦσι δὲ μετὰ προαιρέσεως,

^p φίλοι om. K^b. ^q τὸ L^b.Ob. ^r περ om. L^b. ^s δ'] γὰρ M^b.
^t ὥστ'] ὥστε καὶ L^b. ^v γένηται L^b.M^b.Ob. ^w λήθην δοκεῖ ποιεῖν K^b,
 λήθην ποιεῖν δοκεῖ Ob. ^x προσημερεῖν K^b, συνημερεύσειν M^b. ^y μὲν
 om. K^b.L^b.Ob. ^z ἀπεχόμενοι ἀλλήλων M^b. ^a ἐστὶ om. M^b. ^b μονι-
 μωτάταις M^b. ^c μὲν om. K^b. ^d γὰρ] δὲ M^b. ^e ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, τῷ δ'
 ἀγαθῷ ἄμφω ταῦτα K^b.

ἡ δὲ προαίρεσις ἀφ' ἑξέως. Καὶ τὰγαθὰ βούλονται τοῖς φιλουμένοις ἐκείνων ἔνεκα, οὐ κατὰ πάθος ἀλλὰ καθ' ἑξιν. Καὶ φιλοῦντες τὸν φίλον τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλοῦσιν· ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ὁ γινόμενος ἀγαθὸν γίνεται ὃ φίλος. Ἐκάτερος οὖν φιλεῖ ἢ τε τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἴσον ἀνταποδίδωσι τῇ βουλήσει καὶ τῷ ἡδεῖ· λέγεται γὰρ φιλότης ἢ (6) ἰσότης. Μάλιστα δὴ τῇ τῶν ἀγαθῶν ταύτῃ ὑπάρχει. Ἐν δὲ τοῖς ἰστροφνοῖς καὶ πρεσβυτικοῖς ἥττον γίνεται ἡ φιλία, ὅσῳ ἰδυσκολώτεροί εἰσι καὶ ἥττον ταῖς ὁμιλίαις χαίρουσιν· ταῦτα γὰρ δοκεῖ μάλιστ' εἶναι φιλικὰ καὶ ποιητικὰ φιλίας. Διὸ νέοι μὲν γίνονται φίλοι ταχύ, πρεσβῦται δ' οὐ· οὐ γὰρ γίνονται φίλοι οἷς ἂν μὴ χαίρωσιν· ὁμοίως δ' οὐδ' οἱ στρουφνοί. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι εὖνοι μὲν εἰσιν ἀλλήλοις· βούλονται γὰρ τὰγαθὰ καὶ ἀπαντῶσιν εἰς τὰς χρείας· φίλοι δ' οὐ πάνυ εἰσὶ διὰ τὸ μὴ συνημερεύειν μηδὲ χαίρειν ἀλλήλοις, ἃ δὴ μάλιστ' εἶναι δοκεῖ φιλικὰ. Πολλοῖς δ' εἶναι φίλον κατὰ τὴν τελείαν φιλίαν οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐρᾶν πολλῶν ἅμα· ἔοικε γὰρ ὑπερβολῇ, τὸ τοιοῦτο δὲ πρὸς ἓνα πέφυκε γίνεσθαι, ἢ πολλοὺς δ' ἅμα ἢ τῷ αὐτῷ ἄρέσκειν σφόδρα οὐ ῥάδιον, ἴσως δ' οὐδ' ἢ ἀγαθοὺς εἶναι. Δεῖ δὲ καὶ ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ ἐν συνηθείᾳ γενέσθαι, ὃ ἢ παγχάλεπον. Διὰ τὸ χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἡδὺ πολλοῖς ἄρέσκειν ἐνδέχεται· πολλοὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ αἱ ὑπηρεσίαι. Τούτων δὲ μᾶλλον ἔοικε φιλία ἢ διὰ τὸ ἡδὺ, ὅταν ταῦτα ὑπ' ἀμφοῖν γίγνηται καὶ ἢ χαίρωσιν ἀλλήλοις ἢ τοῖς αὐτοῖς, οἷαι τῶν νέων εἰσὶν αἱ φιλίαι· μᾶλλον ἢ γὰρ ἐν ταύταις τὸ ἐλευθέριον. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ἢ ἀγοραίων. Καὶ οἱ μακάριοι ἢ δὲ χρησίμων μὲν οὐδὲν δέονται, ἡδέων δὲ συζῆν μὲν γὰρ βούλονται τισι, τὸ δὲ λυπηρὸν ὀλίγον μὲν χρόνον φέ-

^f τὸν] δὲ τὸν L^b. ^g γενόμενος L^b.M^b.O^b. ^h τε post τὸ K^b, om. (O^b). ⁱ ἢ om. K^b. ^k πρεσβυτικοῖς καὶ στρουφνοῖς L^b. ^l δύσκολοί K^b. ^m πολλοῖς L^b.M^b. ⁿ τὸν αὐτὸν M^b. ^o σφόδρα ἄρέσκειν K^b. ^p ἀγαθοῖς L^b. ^q χαλεπὸν M^b. ^r ἢ om. K^b. ^s ἀπ' K^b.M^b. ^t χαίρουσιν M^b.N^b. ^v γὰρ] δ' M^b. ^w ἀγοραία M^b. ^x δὲ add. L^b.

ρουσιν, συνεχῶς δ' οὐθεὶς ἂν ὑπομεῖναι, οὐδ' ^z αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, εἰ λυπηρὸν αὐτῷ εἴη· διὸ τοὺς φίλους ἡδεῖς ζητοῦσιν. Δεῖ δ' ἴσως καὶ ἀγαθοὺς τοιούτους ὄντας, καὶ ἔτι αὐτοῖς οὕτω γὰρ ^a ὑπάρξει αὐτοῖς ὅσα δεῖ τοῖς φίλοις. Οἱ δ' ἐν ⁵ ταῖς ἐξουσίαις διηρημένοι φαίνονται χρῆσθαι τοῖς φίλοις· ἄλλοι γὰρ ^b αὐτοῖς εἰςὶ χρήσιμοι καὶ ἕτεροι ἡδεῖς, ἄμφω δ' οἱ αὐτοὶ οὐ πάνν· οὔτε γὰρ ἡδεῖς μετ' ἀρετῆς ζητοῦσιν οὔτε χρησίμους εἰς τὰ καλὰ, ἀλλὰ τοὺς μὲν εὐτραπέλους τοῦ ἡδέος ἐφιέμενοι, τοὺς δὲ δεινούς πρᾶξαι τὸ ἐπιταχθέν· ταῦτα δ' οὐ πάνν ^c γίνεται ἐν τῷ αὐτῷ. Ἡδὺς δὲ καὶ χρήσιμος ⁶ ἅμα εἴρηται ^d ὅτι ὁ σπουδαῖος· ἀλλ' ὑπερέχοντι οὐ γίνεται ὁ τοιοῦτος φίλος, ^e ἂν μὴ καὶ τῇ ἀρετῇ ὑπερέχῃται· ^f εἰ δὲ μή, οὐκ ἰσάζει ἀνάλογον ^g ὑπερεχόμενος. Οὐ πάνν δ' εἰώθασι τοιοῦτοι γίνεσθαι.

Εἰςὶ δ' οὖν αἱ εἰρημέναι φιλίαι ἐν ἰσότητι· τὰ γὰρ αὐτὰ ⁷ 8 γίγνεται ^h ἀπ' ἀμφοῖν καὶ βούλονται ἀλλήλοις, ἢ ἕτερον ἀνθ' ἐτέρου ἰαντικαταλλάττονται, οἷον ἡδονὴν ἀντ' ὠφελείας. ^ν Ὅτι ^k δ' ἦττον εἰσὶν ^l αὗται αἱ φιλίαι καὶ μένουσιν, εἴρηται. Δοκοῦσι δὲ ^m καὶ δι' ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα ⁿ ταύτου εἶναι τε καὶ οὐκ εἶναι φιλίαι· καθ' ὁμοιότητα γὰρ ^o τῆς κατ' ἀρετὴν φαίνονται φιλίαι (ἡ μὲν γὰρ τὸ ἡδὺ ἔχει ἡ δὲ τὸ χρήσιμον, ταῦτα δ' ὑπάρχει κακεῖνη), τῷ δὲ τὴν μὲν ἀδιάβλητον ^p καὶ μόνιμον εἶναι, ταύτας δὲ ταχέως μεταπίπτειν ἄλλοις τε ^q διαφέρειν πολλοῖς, οὐ φαίνονται φιλίαι δι' ἀνομοιότητα ^r ἐκείνης. Ἐτερον δ' ἐστὶ φιλίας εἶδος τὸ καθ' (7) ὑπεροχὴν, οἷον πατρὶ πρὸς υἱὸν καὶ ὅλως πρεσβυτέρῳ πρὸς νεώτερον, ἀνδρὶ τε πρὸς γυναῖκα καὶ παντὶ ἄρχοντι πρὸς ἀρχόμενον. Διαφέρουσι δ' αὗται ^s καὶ ἀλλήλων· οὐ γὰρ ἡ

^y ὑπομεῖναι L^b. ^z αὐτὸ] αὐ L^b.O^b. ^a αὐτοῖς ὑπάρξει L^b.M^b.
^b αὐτοὶ εἰσιν εἰ χρήσιμοι K^b, αὐτοῖς εἰσιν οἱ χρήσιμοι O^b. ^c γίνονται L^b.
^d ὅτι om. K^b.M^b. ^e ἂν K^b. ^f εἰ] ἂν O^b. ^g ὑπερεχομένη M^b.
^h ἐπ' L^b. ⁱ καταλλάττονται M^b. ^k δ'] δὲ καὶ L^b. ^l αὗται φιλίαι K^b,
αἱ τοιαῦται φιλίαι L^b. ^m καὶ post δὲ om. K^b.O^b. ⁿ αὐτοῦ M^b.
^o τὴν M^b. ^p εἶναι καὶ μόνιμον M^b. ^q πολλοῖς διαφέρειν O^b. ^r ἐκεί-
ναις M^b. ^s καὶ om. L^b.M^b.O^b.

αὐτὴ γονεῦσι πρὸς τέκνα καὶ ἄρχουσι πρὸς ἀρχομένους, ἀλλ' οὐδὲ πατρὶ πρὸς υἱὸν καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα, οὐδ' ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα. ^tἘτέρα γὰρ ^vἐκάστω τούτων ἀρετὴ καὶ τὸ ἔργον, ἕτερα δὲ καὶ δι' ^a φιλοῦσιν. ² ^wἕτεραι οὖν καὶ αἱ φιλήσεις καὶ αἱ φιλίαι. ^xΤαῦτά μὲν δὴ οὐτε γίγνεται ἐκατέρῳ παρὰ θατέρου οὔτε δεῖ ζητεῖν· ὅταν δὲ γονεῦσι ^y μὲν τέκνα ἀπονέμῃ ^z ^a δεῖ τοῖς γεννήσασι, γονεῖς δὲ ^z υἱέσιν ^a δεῖ τοῖς τέκνοις, μόνιμος ἡ τῶν τοιούτων καὶ ἐπιεικὴς ^a ἔσται φιλία. ¹ Ἀνάλογον δ' ἐν ^b πάσαις ταῖς καθ' ὑπεροχὴν οὔσαις φιλίαις καὶ ^c τὴν φίλησιν δεῖ γίνεσθαι, οἷον τὸν ἀμείνω ^d μᾶλλον φιλεῖσθαι ἢ φιλεῖν, καὶ τὸν ὠφελιμώτερον, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ὁμοίως· ὅταν γὰρ κατ' ἀξίαν ἢ φίλησις γίγνηται, τότε γίγνεται πῶς ἰσότης, ^e ^δ δὴ τῆς φιλίας εἶναι δοκεῖ.

- 9 ³ Οὐχ ὁμοίως δὲ τὸ ἴσον ἐν ^f τε τοῖς δικαίοις καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ φαίνεται ἔχειν· ἔστι γὰρ ἐν μὲν τοῖς δικαίοις ἴσον ^g πρώτως τὸ κατ' ἀξίαν, τὸ δὲ κατὰ ποσὸν δευτέρως, ἐν δὲ τῇ φιλίᾳ ^h τὸ μὲν κατὰ ποσὸν πρώτως, τὸ δὲ κατ' ἀξίαν δευτέρως. Δῆλον δ', εἰς ⁱ πολὺ διάστημα ^k γίγνηται ἀρετῆς ἢ κακίας ἢ εὐπορίας ἢ τίνος ἄλλον· οὐ γὰρ ἔτι φίλοι εἰσὶν, ¹ ἀλλ' οὐδ' ἀξιοῦσιν. Ἐμφανέστατον δὲ τοῦτ' ἐπὶ τῶν θεῶν· πλείστων γὰρ οὗτοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχουσιν. Δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀξιοῦσιν εἶναι φίλοι οἱ πολὺ καταδέεστέροι, οὐδὲ τοῖς ἀρίστοις ἢ σοφωτάτοις οἱ ⁵ μηδενὸς ἄξιοι. Ἀκριβὴς μὲν ^m οὖν ἐν ⁿ τοῖς τοιούτοις οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἕως τίνος οἱ φίλοι· πολλῶν γὰρ ἀφαιρουμένων ἔτι μένει, πολὺ δὲ ^o χωρισθέντος, οἷον τοῦ θεοῦ, οὐκέτι. ⁶ ^v Ὅθεν καὶ ἀπορεῖται, μή ποτ' ^p οὐ βούλονται οἱ φίλοι τοῖς

^t ἐκατέρα Mb. ^v ἐκάστων Kb. ^w ἕτερα οὖν καὶ δι' ^a φίλησις Kb. ^x ταυτὸ Kb. ^y μὲν om. Mb. ^z ^a—υἱέσιν om. Mb. υἱέσιν om. Kb. ^a ἔσται ἡ φιλία Mb. ^b ἀπάσαις Lb. ^c τὴν φιλίαν Mb. ^d φιλεῖσθαι μᾶλλον Ob. ^e ^δ—δοκεῖ om. Lb. ^f τε om. Mb. Ob. ^g πρώτων Mb. ^h πρώτως τὸ κατὰ ποσὸν, omisso μὲν, Lb. ⁱ πολὺ τὸ δ. Mb. ^k γένηται Kb. Ob. ¹ ἀλλ' om. Mb. ^m οὖν om. Mb. ⁿ τοῖς om. Ob. ^o χωρισθέντες Mb. Nb. ^p οὐ om. Mb.

φίλοις τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, οἷον θεοὺς εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἔτι φίλοι ἔπονται αὐτοῖς, οὐδὲ δὴ ἀγαθά· οἱ γὰρ ¹ φίλοι ἀγαθά. Εἰ δὴ καλῶς εἴρηται ὅτι ὁ φίλος τῷ φίλῳ βούλεται ² τὰ ἀγαθὰ ἐκείνου ἔνεκα, μένειν ἂν δέοι οἷός ποτ' ἐστὶν ἐκείνος· ἀνθρώπῳ δὲ ὄντι βουλήσεται τὰ μέγιστα ³ ἀγαθά. Ἴσως δ' οὐ ⁴ πάντα· αὐτῷ γὰρ μάλισθ' ἕκαστος βούλεται τὰ ἀγαθά. Οἱ πολλοὶ δὲ δοκοῦσι διὰ φιλοτιμίαν βούλεσθαι φιλεῖσθαι (8) μᾶλλον ἢ φιλεῖν, διὸ φιλοκόλακες οἱ πολλοί· ὑπερεχόμενος γὰρ φίλος ὁ κόλαξ, ἢ προσποιεῖται τοιοῦτος ⁵ εἶναι ⁶ καὶ μᾶλλον φιλεῖν ἢ φιλεῖσθαι. Ὅτ' οὖν φιλεῖσθαι ἐγγὺς εἶναι δοκεῖ τοῦ τιμᾶσθαι, οὗ δὴ οἱ πολλοὶ ἐφίενται. ⁷ Οὐ δὲ αὐτὸ ⁸ δ' εἰκόσιν αἰρεῖσθαι τὴν τιμὴν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· χαίρουσι γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις τιμώμενοι διὰ τὴν ἐλπίδα· οἷονται γὰρ τεύξεσθαι παρ' αὐτῶν, ⁹ ἂν του δέωνται· ὥς δὴ σημείῳ τῆς εὐπαθείας χαίρουσι τῇ τιμῇ. Οἱ δ' ὑπὸ τῶν ἐπεικῶν καὶ εἰδότην ὀρεγόμενοι τιμῆς βεβαιῶσαι τὴν οἰκίαν δόξαν ¹⁰ ἐφίενται περὶ αὐτῶν· χαίρουσι δὴ ὅτι εἰσὶν ἀγαθοί, πιστεύοντες τῇ τῶν λεγόντων κρίσει. Τῷ φιλεῖσθαι δὲ καθ' ¹¹ αὐτὸ χαίρουσιν· διὸ δόξειεν ἂν κρεῖττον εἶναι τοῦ τιμᾶσθαι, καὶ ἡ φιλία καθ' ¹² αὐτὴν ¹³ αἰρετὴ εἶναι. Δοκεῖ δ' ἐν τῷ φιλεῖν μᾶλλον ἢ ἐν τῷ φιλεῖσθαι ¹⁴ εἶναι. Σημεῖον δ' αἱ μητέρες τῷ φιλεῖν χαίρουσαι· ἔναι γὰρ ¹⁵ διδύμασι τὰ ἑαυτῶν τρέφεσθαι, καὶ φιλοῦσι μὲν εἰδυῖαι, ἀντιφιλεῖσθαι δ' οὐ ζητοῦσιν, εἰ μὴ ἀμφοτέρω μὴ ἐνδέχεται, ἀλλ' ἰκανὸν αὐταῖς εἶναι, εἰ μὴ ὁρῶσιν εὖ πράττοντας, καὶ αὐταὶ φιλοῦσιν αὐτούς, καὶ ἐκείνοι ¹⁶ μὴ μὲν ὦν μητρὶ προσήκει ἀπονέμωσι διὰ τὴν ¹⁷ ἄγνοιαν. Μᾶλλον δὲ τῆς φιλίας ¹⁸ οὔσης ἐν τῷ φιλεῖν, καὶ τῶν ¹⁹ φιλοφίλων ἐπαινουμένων, φί-

α οὐ K^b.M^b. 1 φίλοι ἀγαθά L^b.M^b.O^b. 2 ἀγαθά K^b. 3 ἀγαθά] εἶναι ἀγαθά M^b, ἀγαθὰ εἶναι L^b.O^b. 4 πάντων L^b. 5 εἶναι om. K^b.L^b.M^b.O^b. 6 καὶ μᾶλλον ante τοιοῦτος M^b. 7 τὸ δὲ φιλεῖσθαι] ἢ K^b. 8 οὐ] οἱ οὐ K^b, omisso δ'. 9 ἀνθ' οὗ K^b. 10 περὶ αὐτῶν ἐφίενται L^b.M^b, L^b. addito καὶ ante χαίρουσι. 11 ἑαυτὸ M^b. 12 ἑαυτὴν M^b. 13 εἶναι αἰρετὴ O^b. 14 εἶναι om. M^b. 15 διδύμασι] δοκοῦσι K^b. 16 μὴ δύνωνται τῇ μητρὶ ἀ προσήκει ἀπονέμειν L^b.M^b. 17 ἄνοιαν K^b.L^b. 18 φιλοφίλων] φίλων K^b.

λων ¹ἀρετῇ τὸ φιλεῖν ἔοικεν, ^m ὥστ' ἐν οἷς τοῦτο γίνεται
⁵ κατ' ἀξίαν, οὗτοι μόνιμοι φίλοι καὶ ἡ ⁿ τούτων φιλία. Οὕτω
 δ' ἂν καὶ οἱ ἄνισοι μάλιστ' εἶεν φίλοι· ἰσάζουσιν γὰρ ἂν.
 Ἡ δ' ἰσότης καὶ ὁμοιότης φιλότης, καὶ μάλιστα μὲν ἡ τῶν
 κατ' ἀρετὴν ὁμοιότης· μόνιμοι γὰρ ὄντες καθ' αὐτοὺς καὶ
 πρὸς ἀλλήλους μένουσι, καὶ οὔτε δέονται φαύλων οὔθ' ὑπε-
 ρετούσι τοιαῦτα, ἀλλ' ὥς εἰπεῖν καὶ διακωλύουσι· τῶν ἀγα-
 θῶν γὰρ μήτ' αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μήτε τοῖς φίλοις ^o ἐπιτρέ-
 πειν. Οἱ δὲ μοχθηροὶ τὸ μὲν βέβαιοι οὐκ ἔχουσιν· οὐδὲ
 γὰρ αὐτοῖς διαμένουσιν ὅμοιοι ὄντες· ἐπ' ὀλίγον δὲ χρόνον
⁶ γίγνονται φίλοι, χαίροντες τῇ ἀλλήλων μοχθηρίᾳ. Οἱ χρή-
 σιμοὶ δὲ καὶ ἡδεῖς ἐπὶ ^p πλείον διαμένουσιν· ^q ἕως ^r γὰρ ^s ἂν
 πορίζωσιν ^t ἡδονὰς ἢ ὠφελείας ἀλλήλοις. Ἐξ ἐναντίων δὲ
 μάλιστα μὲν δοκεῖ ^v ἡ διὰ τὸ χρήσιμον γίγνεσθαι φιλία,
 οἷον πένης πλουσίῳ, ἀμαθὲς εἰδότι· οὐ γὰρ τυγχάνει τις ἐν-
 δεῆς ὢν, τούτου ἐφίεμενος ἀντιδωρεῖται ἄλλο. Ἐνταῦθα δ'
 ἂν τις ἔλκοι ^w καὶ ἐραστὴν καὶ ἐρώμενον, καὶ ^x καλὸν καὶ αἰ-
 σχρὸν. Διὸ φαίνονται καὶ οἱ ἐρασταὶ ^y γελοῖοι ἐνίοτε, ἀξι-
 οῦντες φιλεῖσθαι ὡς φιλοῦσιν· ^z ὁμοίως ^a δὲ φιλητοὺς ὄντας
⁷ ^b ἴσως ἀξιοτέον, μηδὲν δὲ τοιοῦτον ἔχοντας γελοῖον. Ἴσως
 δὲ οὐδ' ἐφίεται τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου καθ' αὐτό, ἀλλὰ
 κατὰ συμβεβηκός. Ἡ δ' ὄρεξις ^c τοῦ ^d μέσου ἐστίν· τοῦτο
 γὰρ ἀγαθόν, οἷον τῷ ^e ξηρῷ οὐχ ὑγρῷ ^f γενέσθαι ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ μέσον ἐλθεῖν, καὶ τῷ θερμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. Ταῦτα
 μὲν οὖν ἀφείσθω· καὶ γὰρ ἐστὶν ^g ἄλλοτριώτερα.

Ι Ι Ἐοικε δέ, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, περὶ ^h ταῦτά καὶ ἐν
 (9) τοῖς αὐτοῖς εἶναι ⁱ ἢ τε φιλία καὶ τὸ δίκαιον· ἐν ἀπάσῃ γὰρ
 κοινωνίᾳ δοκεῖ τι δίκαιον εἶναι, καὶ φιλία δέ· προσαγορεύουσι

¹ ἀρετῇ K^b, ἀρετὴ εἶναι M^b, ἀρετὴ L^b.Ob. ^m ὥστε καὶ ἐν M^b. ⁿ τού-
 των] τῶν τοιούτων L^b.M^b. ^o post ἐπιτρέπειν L^b. ὑπηρετεῖ, M^b. ὑπηρε-
 τεῖν. ^p πλέον M^b, πλείω Ob. ^q ἕως] ἡδέως K^b. ^r γὰρ om. Ob.
^s ἂν om. M^b. ^t ἡδονὰς καὶ ὠφελῶσιν Ob. ^v ἡ om. K^b. ^w καὶ ante
 ἐραστὴν om. M^b. ^x αἰσchrὸν καὶ καλόν Ob. ^y γελοῖοι ὄντες ἐνίοτε· ἀξι-
 οῦσι γὰρ φιλεῖσθαι Ob. ^z ὅμως L^b. ^a δὲ Ob. ^b ἴσων M^b. ^c τοῦ
 om. L^b.M^b. ^d μέσον M^b. ^e ὑγρῷ οὐ ξηρῷ K^b.Ob. ^f γίνεσθαι L^b.M^b.
^g ἄλλοτριώτερον M^b. ^h ταυτὸ K^b. ⁱ ἢ τε—εἶναι om. M^b.

^k γοῦν ὡς φίλους τοὺς σύμπλους καὶ τοὺς συστρατιώτας, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις κοινωνίαις. Καθ' ὅσον δὲ κοινωνοῦσιν, ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστι φιλία· καὶ γὰρ τὸ δίκαιον. Καὶ ἡ παροιμία “κοινὰ ¹τὰ φίλων,” ὀρθῶς· ἐν κοινωνίᾳ γὰρ ἡ φιλία. ^μἜστι δ' ἀδελφοῖς μὲν καὶ ^νἐταίροις πάντα κοινὰ, ² τοῖς δ' ^ηἄλλοις ἀφωρισμένα, καὶ τοῖς μὲν πλείω τοῖς δ' ἐλάττω· καὶ γὰρ τῶν φιλιῶν αἱ μὲν μᾶλλον αἱ δ' ἥττον. Διαφέρει δὲ καὶ τὰ δίκαια· οὐ γὰρ ταῦτά γονεῦσι πρὸς τέκνα καὶ ἀδελφοῖς πρὸς ἀλλήλους, οὐδ' ἐταίροις καὶ πολίταις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φιλιῶν. ³Ἔτερα δὲ καὶ ^οτὰ ³ ἄδικα πρὸς ἐκάστους τούτων, καὶ αὖξῃσιν λαμβάνει τῷ μᾶλλον πρὸς φίλους εἶναι, οἷον ^ρχρήματα ἀποστερῆσαι ἐταῖρον δεινότερον ἢ πολίτην, καὶ μὴ βοηθῆσαι ^qἀδελφῷ ἢ ὀθνεῖῳ, καὶ πατάξαι πατέρα ἢ ὄντιν οὖν ἄλλον. Αὖξῃσθαι δὲ ^ρπέφυκεν ἅμα τῇ φιλίᾳ καὶ τὸ δίκαιον, ὡς ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄντα ^sκαὶ ἐπ' ἴσον διήκοντα. Αἱ δὲ κοινωνίαι πᾶσαι μορίοις ἐοί- ⁴ κασι ^tτῆς πολιτικῆς· συμπορεύονται γὰρ ἐπὶ τινι συμφέροντι, ^vκαὶ ποριζόμενοί τι τῶν εἰς τὸν βίον· καὶ ἡ πολιτικὴ δὲ κοινωνία τοῦ συμφέροντος χάριν δοκεῖ καὶ ἐξ ἀρχῆς συνελθεῖν καὶ διαμένειν· τούτου γὰρ καὶ οἱ νομοθέται στοχάζονται, καὶ δίκαιόν φασιν εἶναι τὸ κοινῇ συμφέρον. Αἱ μὲν οὖν ⁵ ἄλλαι κοινωνίαι κατὰ μέρη τοῦ συμφέροντος ἐφίενται, οἷον πλωτῆρες μὲν τοῦ κατὰ τὸν πλοῦν πρὸς ἐργασίαν ^wχρημάτων ἢ τι τοιοῦτον, ^xσυστρατιῶται δὲ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, εἴτε χρημάτων εἴτε νίκης ^yἢ πόλεως ὀρεγόμενοι, ὁμοίως δὲ καὶ φυλέται καὶ δημόται. ^zἘνταῦθα δὲ τῶν κοινωνιῶν δι' ἡδονὴν δοκοῦσι γίγνεσθαι, ^zθιασπῶν καὶ ἐρανιστῶν· αὐταὶ γὰρ θυσίας ἔνεκα καὶ συνουσίας. Πᾶσαι δ' αὐταὶ ὑπὸ τὴν

^k γοῦν] γὰρ L^b, δὲ M^b. ¹ τὰ τῶν φίλων M^b. ^μ ἐτέροις L^b. ^η ἄλλοις om. K^b. ^ο τὰ δίκαια L^b, τὰ ἄδικα καὶ τὰ δίκαια M^b. ^ρ χρημάτων M^b. ^q ἀδελφοῖς ἢ ὀθνεῖοις M^b. ^ρ πέφυκεν] φαίνεται K^b. ^s καὶ ἐπ' ἴσων διήκοντα L^b, om. K^b. ^t τοῖς πολιτικοῖς M^b. ^v καὶ om. M^b. ^w χρημάτων] ἢ χρημάτων L^b. ^x στρατιῶται O^b. ^y ἢ] εἴτε L^b. ^z θιασπῶν K^b, incerta inter σ et τ vocali.

πολιτικὴν εἰκόσιν ^αεἶναι· οὐ γὰρ ^βτοῦ παρόντος συμφέροντος ἢ πολιτικὴ ἐφίεται, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν βίον, θυσίας τε ποιοῦντες καὶ περὶ ^γταύτας συνόδους, τιμὰς ^δἀπονέμοντες τοῖς θεοῖς, καὶ ^εαὐτοῖς ἀναπαύσεις πορίζοντες μεθ' ἡδονῆς. Αἱ γὰρ ^ςἀρχαῖαι θυσίαι καὶ σύνοδοι φαίνονται γίνεσθαι μετὰ τὰς τῶν καρπῶν συγκομιδὰς οἷον ἀπαρχαί· μάλιστα ^βγὰρ ἐν τούτοις ἐσχόλαζον τοῖς καιροῖς. Πᾶσαι δὲ φαίνονται αἱ κοινωνίαι μόρια τῆς πολιτικῆς εἶναι· ἀκολουθήσουσι δὲ αἱ τοιαῦται φιλίαι ταῖς ^ςτοιαύταις κοινωνίαις.

12 Πολιτείας δ' ^βἐστὶν εἶδη τρία, ἴσαι ^ιδὲ ^κκαὶ παρεκβάσεις, (10) οἷον φθοραὶ τούτων. Εἰσὶ ^ιδ' αἱ μὲν πολιτεῖαι βασιλεία τε καὶ ^μἀριστοκρατία, τρίτη δ' ^νἡ ἀπὸ τιμημάτων, ἣν τιμοκρατικὴν λέγειν οἰκεῖον φαίνεται, πολιτείαν δ' αὐτὴν ^οεἰώθασιν οἱ πλείστοι καλεῖν. Τούτων δὲ βελτίστη μὲν ἡ βασιλεία, χειρίστη δ' ἡ τιμοκρατία. Παρέκβασις δὲ βασιλείας μὲν τυραννίς· ἄμφω γὰρ μοναρχίαι, διαφέρουσι δὲ πλείστον· ὁ μὲν γὰρ τύραννος τὸ ἑαυτῷ συμφέρον σκοπεῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων. Οὐ γὰρ ἐστὶ βασιλεὺς ὁ μὴ αὐτᾶρκης καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχων· ὁ δὲ τοιοῦτος οὐδενὸς προσδεῖται· τὰ ὠφέλιμα οὖν αὐτῷ ^ιμὲν οὐκ ἂν σκοποίη, τοῖς ^ρδ' ἀρχομένοις· ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτος κληρωτὸς ἂν ^ςτις ^τεἴη βασιλεὺς. Ἡ δὲ τυραννὶς ἐξ ἐναντίας ταύτῃ· τὸ γὰρ ^νεαυτῷ ἀγαθὸν διώκει. Καὶ φανερώτερον ἐπὶ ταύτης ³ὅτι χειρίστη· κάκιστον δὲ τὸ ἐναντίον τῷ βελτίστῳ. Μεταβαίνει δ' ἐκ βασιλείας εἰς τυραννίδα· φανλότης γὰρ ἐστὶ μοναρχίας ἢ τυραννίς· ὁ ^ωδὴ μοχθηρὸς βασιλεὺς τύραννος γίνεται. Ἐξ ἀριστοκρατίας δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν κακία τῶν ἀρχόντων, οἱ νέμουσι τὰ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ἀξίαν, καὶ

^α εἶναι om. K^b. ^β τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος Ob. ^γ ταύτας τὰς συνόδους K^b.L^b. ^δ ἀπονέμουσι M^b. ^ε εαυτοῖς L^b.M^b. ^ς ἀρχαὶ αἱ L^b. ^ς τοιαύταις om. K^b. ^η εἰσὶν L^b. ^ι δὲ om. M^b. ^κ καὶ] αἱ L^b, καὶ αἱ Ob. ^ι δ' αἱ om. K^b. ^μ ἀριστοκράτεια K^b. ^ν ἡ om. K^b. ^ο οἱ πλείστοι εἰώθασιν Ob. ^ρ αὐτῷ K^b. ^ι μὲν om. M^b. ^ρ ἀρχομένοις δὲ M^b. ^ς τις om. L^b. ^τ εἴη ἡ βασιλεὺς. K^b.L^b.M^b. ^ν εαυτῇ L^b. ^ω δὲ L^b.M^b.Ob.

πάντα ἢ τὰ πλείστα τῶν ἀγαθῶν ἑαυτοῖς, καὶ τὰς ἀρχὰς αἰετοῖς αὐτοῖς, περὶ ^x πλείστου ποιούμενοι τὸ πλουτεῖν· ὀλίγοι δὲ ἄρχουσι καὶ μοχθηροὶ ἀντὶ τῶν ἐπιεικεστάτων. Ἐκ δὲ ὕδὴ τιμοκρατίας εἰς δημοκρατίαν· σύνοροι γὰρ εἰσιν αὐταί· πλήθους γὰρ βούλεται καὶ ἡ τιμοκρατία εἶναι, καὶ ἴσοι πάντες οἱ ἐν ^z τῷ τιμήματι. Ὁκίστα δὲ μοχθηρόν ἐστιν ^z ἡ δημοκρατία· ἐπὶ μικρὸν γὰρ παρεκβαίνει τὸ τῆς πολιτείας εἶδος. Μεταβάλλουσι μὲν οὖν μάλισθ' οὕτως αἱ πολιτεαί· ἐλάχιστον ^a γὰρ οὕτω καὶ ῥᾶστα μεταβαίνουνσιν. Ὁμοιώματα ^b δ' αὐτῶν καὶ οἷον παραδείγματα λάβοι τις ^c ἂν καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις. Ἡ μὲν γὰρ πατρὸς πρὸς υἱεῖς κοινωνία βασιλείας ἔχει σχῆμα· τῶν τέκνων γὰρ τῷ πατρὶ μέλει. Ἐντεῦθεν ^d δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν Δία ^e πατέρα προσαγορεύει· πατρικὴ γὰρ ἀρχὴ βούλεται ἡ βασιλεία εἶναι. Ἐν Πέρσαις δ' ἡ τοῦ πατρὸς τυραννικὴ· χρῶνται γὰρ ὡς δούλοις τοῖς υἱέσιν. Τυραννικὴ δὲ καὶ ἡ δεσπότου πρὸς δούλους· τὸ γὰρ τοῦ δεσπότου συμφέρον ἐν αὐτῇ πράττεται. Αὕτη μὲν οὖν ὀρθὴ φαίνεται, ἡ Περσικὴ δ' ἡμαρτημένη· τῶν διαφερόντων γὰρ αἱ ἀρχαὶ διάφοροι. Ἀνδρὸς δὲ καὶ γυναικὸς ἀριστο- ⁵κρατικὴ φαίνεται· κατ' ἀξίαν γὰρ ὁ ἀνὴρ ἄρχει, καὶ περὶ ταῦτα ^a δεῖ τὸν ἄνδρα· ^f ὅσα δὲ γυναικὶ ἀρμόζει, ἐκείνη ἀποδίδωσιν. ^g Ἀπάντων δὲ κυριεύων ὁ ἀνὴρ εἰς ὀλιγαρχίαν μεθίστησιν· παρὰ τὴν ἀξίαν γὰρ ^h αὐτὸ ποιεῖ, καὶ ⁱ οὐχ ἢ ἀμείνων. Ἐνίοτε δὲ ἄρχουσιν αἱ γυναῖκες ἐπὶ κληροῖ οὕσαι· οὐ δὲ γίνονται κατ' ἀρετὴν αἱ ἀρχαί, ἀλλὰ ^k διὰ πλοῦτον καὶ δύναμιν, καθάπερ ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις. Τιμοκρατικῇ δ' ἔοι- ⁶κεν ἡ τῶν ἀδελφῶν· ἴσοι γάρ, ^l πλὴν ἐφ' ὅσον ταῖς ^m ἡλικίαις διαλλάττουσιν· διόπερ ἂν πολὺ ταῖς ἡλικίαις διαφέρωσιν, οὐκέτι ἀδελφικὴ ⁿ γίνεται ἡ φιλία. Ὁ δημοκρατία δὲ μάλιστα ^p μὲν ἐν ταῖς ἀδεσπότοις τῶν οἰκήσεων (ἐνταῦθα

^x πλείστον K^b.L^b. ^y δὲ om. K^b.L^b.Ob. ^z τῷ et ἡ om. K^b.
^a γὰρ] μὲν γὰρ M^b. ^b δ' om. M^b. ^c ἂν om. K^b. ^d δὲ om. M^b.
^e προσαγορεύει πατέρα Ob. ^f ὅσα] ἀ K^b. ^g πάντων K^b. ^h αὐτὸς M^b.
ⁱ οὐχὶ ἀμείνω K^b. ^k διὰ] κατὰ K^b. ^l πλέον M^b. ^m ἡλικίαις οὐ διαλλάττουσι pr. K^b. ⁿ φαίνεται K^b. ^o δημοκραταί K^b. ^p μὲν om. M^b.

γὰρ πάντες ἐξ ἴσου), καὶ ἐν αἷς ἀσθενὴς ὁ ἄρχων καὶ ἐκάστω
ἐξουσία.

¹³ Καθ' ἐκάστην δὲ τῶν πολιτειῶν φιλία φαίνεται, ἐφ' ὅσον
(¹¹) καὶ τὸ δίκαιον, βασιλεῖ μὲν πρὸς τοὺς βασιλευμένους ἐν
ὑπεροχῇ εὐεργεσίας· εἰ γὰρ ποιεῖ τοὺς βασιλευμένους, εἴπερ
ἀγαθὸς ὢν ἐπιμελεῖται αὐτῶν, ἵν' ¹ εἰ πράττωσιν, ὥσπερ
νομεὺς προβάτων· ὅθεν καὶ ² Ὀμηρος τὸν ³ Ἀγαμέμνονα ποι-
² μένα λαῶν ⁴ εἶπεν. Τοιαύτη δὲ καὶ ἡ πατρική, διαφέρει δὲ
τῷ μεγέθει τῶν εὐεργετημάτων· αἷτιος γὰρ τοῦ ⁵ εἶναι, δο-
κούντος μεγίστου, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας· καὶ τοῖς προ-
γόνοις δὲ ταῦτα ⁶ ἀπονέμεται· φύσει ⁷ τε ἀρχικὸν πατὴρ
³ υἱῶν καὶ πρόγονοι ἐκγόνων καὶ βασιλεὺς βασιλευμένων. ⁸ Ἐν
ὑπεροχῇ δὲ αἱ φιλίαι αὗται, διὸ καὶ τιμῶνται οἱ γονεῖς.
Καὶ τὸ δίκαιον δὴ ἐν τούτοις οὐ ταὐτὸ ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν·
⁴ οὕτω ⁹ γὰρ καὶ ἡ φιλία. Καὶ ἀνδρὸς δὲ πρὸς γυναῖκα ἡ
αὕτη φιλία ¹⁰ καὶ ἐν ἀριστοκρατίᾳ· κατ' ἀρετὴν γάρ, καὶ τῷ
ἀμείνονι πλέον ἀγαθόν, καὶ τὸ ἀρμόζον ἐκάστω· οὕτω δὲ
⁵ καὶ τὸ δίκαιον. ¹¹ Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν τῇ ἐταιρικῇ ἔοικεν· ἴσοι
¹² γὰρ καὶ ἡλικιωταί, οἱ τοιοῦτοι δ' ¹³ ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοῦθεις
ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. ¹⁴ Ἐοικε ¹⁵ δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν ¹⁶ τιμο-
κρατικὴν· ἴσοι γὰρ οἱ πολῖται ¹⁷ βούλονται ¹⁸ καὶ ἐπιεικεῖς
εἶναι· ἐν μέρει ¹⁹ δὲ τὸ ἄρχειν, καὶ ἐξ ἴσου· οὕτω δὲ καὶ ἡ
⁶ φιλία. ²⁰ Ἐν δὲ ταῖς παρεκβάσεσιν, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον
ἐπὶ μικρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ φιλία ²¹ ἐστὶ, καὶ ἥκιστα ἐν τῇ
χειρίστῃ· ἐν τυραννίδι γὰρ οὐδὲν ἢ μικρὸν φιλίας. ²² Ἐν οἷς
γὰρ μηδὲν κοινόν ²³ ἐστὶ τῷ ἄρχοντι καὶ ²⁴ τῷ ἀρχομένῳ, οὐδὲ
φιλία· οὐδὲ γὰρ δίκαιον· ²⁵ ἀλλ' οἷον τεχνίτη πρὸς ὄργανον
καὶ ψυχῇ πρὸς σῶμα καὶ δεσπότη πρὸς δοῦλον· ὠφελεῖται

¹ εἰ πράσσωσιν L^b.Ob, εὐπραγῶσιν M^b.N^b. ² εἶπεν om. K^b. ³ εἰ-
ναι post μεγίστου L^b.Ob, utrobique M^b. ⁴ προσνέμεται K^b.L^b.Ob.
⁵ τε] τε γὰρ L^b.M^b. ⁶ γὰρ ἂν καὶ M^b. ⁷ καὶ] ἡ καὶ L^b. ⁸ γὰρ
om. K^b. ⁹ ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοῦθεις Ob, ὁμοῦθεις καὶ ὁμοπαθεῖς L^b.M^b.N^b.
¹⁰ δὲ K^b.M^b. ¹¹ δημοκρατικὴν Ob. ¹² βουλευόμενοι K^b, φαίνονται M^b.
¹³ καὶ ἐπιεικεῖς ante βούλονται L^b.Ob. ¹⁴ δὲ τὸ M^b. ¹⁵ ἐστὶ om. K^b.
¹⁶ ἐστὶ ante κοινόν L^b, om. Ob. ¹⁷ τῷ post καὶ om. K^b.Ob. ¹⁸ ἀλλ'
om. K^b.

μὲν γὰρ ^k πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν χρωμένων, φιλία δ' οὐκ ἔστι πρὸς τὰ ἄψυχα οὐδὲ δίκαιον. Ἄλλ' οὐδὲ πρὸς ἵππον ^l ἢ βοῦν, οὐδὲ πρὸς δούλον ἢ δούλος. Οὐδὲν γὰρ κοινόν ἐστιν· ὁ γὰρ δούλος ἐμψυχον ὄργανον, τὸ δ' ὄργανον ἄψυχος δούλος. Ἡ μὲν οὖν δούλος, ^m οὐκ ἔστι φιλία πρὸς αὐτόν, ⁿ ἢ δ' ἄνθρωπος· δοκεῖ γὰρ εἶναί τι δίκαιον παντὶ ἀνθρώπῳ πρὸς πάντα τὸν δυνάμενον κοινωνῆσαι ⁿ νόμου καὶ συνθήκης· καὶ φιλίας ^o δὴ, καθ' ὅσον ἄνθρωπος. Ἐπὶ μικρὸν ^p δὴ καὶ ἐν ^s ταῖς τυραννίσιν αἱ φιλίαι καὶ τὸ δίκαιον, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ἐπὶ ^q πλείστον· πολλὰ γὰρ τὰ κοινὰ ^r ἴσοις οὖσιν.

Ἐν κοινωνίᾳ μὲν οὖν πᾶσα φιλία ἐστίν, καθάπερ ^s εἴρηται ¹⁴ ἀφορίσειε δ' ἂν τις τὴν τε συγγενικὴν καὶ τὴν ἐταιρικὴν. (12) Αἱ δὲ πολιτικαὶ καὶ φυλετικαὶ καὶ ^t συμπλοϊκαί, καὶ ὅσαι τοιαῦται, κοινωνικαῖς ἐοίκασι μᾶλλον· οἷον γὰρ καθ' ὁμολογίαν τινὰ φαίνονται εἶναι. Εἰς ^v ταύτας δὲ τάξιεν ἄν τις καὶ τὴν ξενικὴν. Καὶ ἡ συγγενικὴ δὲ φαίνεται πολυ- ^z ειδὴς εἶναι, ^w ἡρτῆσθαι δὲ πᾶσα ἐκ ^x τῆς πατρικῆς· οἱ γονεῖς μὲν γὰρ στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ^y ἑαυτῶν τι ὄντα, ^z τὰ δὲ τέκνα τοὺς γονεῖς ὡς ἀπ' ἐκείνων ^a τι ὄντα. Μᾶλλον δ' ἴσασιν ^b οἱ γονεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἢ τὰ γεννηθέντα ὅτι ἐκ τούτων, καὶ μᾶλλον συνφεκίεται τὸ ἀφ' οὗ τῷ γεννηθέντι ἢ τὸ ^c γινόμενον τῷ ποιήσαντι· τὸ γὰρ ἐξ αὐτοῦ οἰκείον τῷ ἀφ' οὗ, οἷον ^d ὁδοὺς ἢ θρῖξ ^e ἢ ὅτιοῦν ^f τῷ ἔχοντι· ἐκείνῳ δ' οὐθέν ^h τὸ ἀφ' οὗ, ἢ ἦπτον. Καὶ τῷ πλήθει δὲ τοῦ χρόνου· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ⁱ γινόμενα στέργουσιν, τὰ δὲ ^k προελθόντα τοῖς χρόνοις τοὺς γονεῖς, σύνεσιν ἢ αἴσθησιν λαβόντα. Ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ δι' ^l ἀ φιλοῦσι ¹ μᾶλλον αἱ μητέρες.

^k πάντα] καὶ M^b, om. L^b. ^l ἢ] οὐδὲ K^b.Ob. ^m οὐκ] δούλοις μὲν οὐκ K^b. ⁿ νόμου] καὶ νόμου K^b. ^o δὲ M^b. ^p δὲ L^b.Ob. ^q πλείον K^b. ^r ἴσοις οὖσιν] εἰσοίσουσιν L^b. ^s εἴρηται πρότερον ἀφορίσειε L^b. ^t σύμπλων K^b. ^v ταῦτα Ob. ^w ἡρτῆσθαι δὲ] καὶ ἡρτῆσθαι K^b.M^b. ^x τῆς om. M^b.N^b. ^y αὐτῶν τε K^b. ^z τὰ—ὄντα om. M^b. ^a τι om. K^b. ^b οἱ γονεῖς om. M^b. ^c γινόμενον Ob. ^d ὁδοὺς θρῖξ K^b, θρῖξ ὁδοὺς L^b.Ob. ^e ἢ om. K^b.L^b.Ob. ^f τῷ ἔχοντι om. K^b. ^g ἐκείνων δ' οὐθενι Ob. ^h τὸ] τῷ M^b.Ob. ⁱ γινόμενα L^b, γεννώμενα M^b. ^k προελθόντος χρόνου K^b. ¹ αἱ μητέρες μᾶλλον K^b.

- 3 Γονεῖς μὲν ^m οὖν τέκνα φιλοῦσιν ὡς ἑαυτούς (τὰ γὰρ ἐξ αὐ-
τῶν οἶον ἕτεροι αὐτοὶ τῷ κεχωρίσθαι), τέκνα δὲ γονεῖς ὡς
ἀπ' ἐκείνων πεφυκότες, ἀδελφοὶ δ' ἀλλήλους τῷ ἐκ τῶν αὐτῶν
πεφυκέναι· ἡ γὰρ πρὸς ἐκείνα ταυτότης ἀλλήλοις ⁿ ταῦτο-
ποιεῖ· ^o ὅθεν φασὶ ταῦτόν αἷμα καὶ ρίζαν καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 4 Εἰσὶ δὴ ^p ταυτὸ πως καὶ ἐν διηρημένοις. Μέγα ^q δὲ πρὸς
φιλίαν καὶ τὸ σύντροφον καὶ τὸ καθ' ἡλικίαν· ἡλιξ γὰρ
ἡλικία, καὶ οἱ συνήθεις ἑταῖροι· διὸ καὶ ^r ἡ ἀδελφικὴ τῇ ἑται-
ρικῇ ὁμοιοῦται. Ἀνεψιοὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς ἐκ
τούτων ^s συνωκείωνται· τῷ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἶναι. Πί-
γνονται δ' οἱ μὲν οἰκειότεροι οἱ δ' ἀλλοτριώτεροι τῷ σύνεγ-
5 γυς ἢ πόρρω τὸν ἀρχηγὸν εἶναι. Ἔστι δ' ἡ μὲν πρὸς γονεῖς
φιλία τέκνοις, καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοὺς, ὡς πρὸς ἀγαθὸν
^t καὶ ὑπερέχον· εὖ γὰρ πεποιήκασιν τὰ μέγιστα· τοῦ γὰρ
εἶναι καὶ τραφῆναι αἵτιοι, καὶ γενομένοις τοῦ παιδευθῆναι.
- 6 Ἐχει δὲ ^v καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον ἢ τοιαύτη φιλία μάλ-
λον τῶν ὀθνείων, ὅσῳ καὶ κοινότερος ὁ βίος ^w αὐτοῖς ^x ἐστίν.
- Ἔστι δὲ καὶ ^y ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἄπερ καὶ ^z ἐν τῇ ἑταιρικῇ, καὶ
μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπικεικέναι, καὶ ὅλως ^a ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὅσῳ
οἰκειότεροι καὶ ἐκ γενετῆς ^b ὑπάρχουσι στέργοντες ἀλλή-
λους, καὶ ^c ὅσῳ ὁμοιοθέστεροι οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ σύντροφοι
καὶ παιδευθέντες ὁμοίως· καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον δοκιμασία
7 πλείστη καὶ βεβαιωτάτη. Ἀνάλογον δὲ καὶ ^d ἐν τοῖς λοι-
ποῖς τῶν συγγενῶν τὰ φιλικά. Ἀνδρὶ δὲ καὶ γυναικὶ ^e φιλία
δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συν-
δυναστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, ^f ὅσῳ πρότερον καὶ ἀναγκαι-
ότερον οἰκία πόλεως, καὶ ^g τεκνοποιία κοινότερον ^h τοῖς ζώοις.
Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κοινωνία ἐστίν, οἱ δ'

^m οὖν] γὰρ Mb. ⁿ ταυτὸ ποιεῖ Mb.Ob, τοῦτο ποιεῖ Kb. ^o ὅθεν]
διό Mb. ^p ταυτά Mb. ^q δὴ Kb, om. Ob. ^r ἡ] ἡ φιλία ἡ Mb.
^s συνωκείωνται Lb.Ob. ^t καὶ post ἀγαθὸν om. Kb. ^v καὶ post δὲ
om. Mb. ^w αὐτῶν Mb. ^x ἐστίν om. Lb. ^y ἐν om. Mb. ^z ἐν post
καὶ om. Mb. ^a ἐν om. Lb.Mb. ^b ὑπάρχοντες στέργουσιν Mb. ^c ὡς
Mb. ^d ἐν om. Mb. ^e κατὰ φύσιν δοκεῖ ἡ φιλία Mb. ^f ὅσῳ] καὶ
ὅσω Lb.Mb.Ob. ^g τεκνοποιεῖν Kb. ^h τοῖς ante ζώοις om. Mb.Ob.

ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν ¹συνοικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸν βίον· εὐθὺς γὰρ διήρηται τὰ ἔργα, καὶ ἔστιν ἕτερα ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ἐπαρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοις, εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸ χρήσιμον εἶναι δοκεῖ καὶ τὸ ἡδὺ ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ. Εἴη δ' ἂν καὶ δι' ἀρετὴν, ^kεἰ ἐπιεικεῖς εἶεν· ἔστι ¹γὰρ ἐκατέρου ἀρετή, καὶ χαίρουεν ἂν τῷ τοιούτῳ. Σύνδεσμος δὲ τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι· διὸ θάπτον οἱ ἄτεκνοι διαλύονται· τὰ γὰρ τέκνα κοινὸν ἀγαθὸν ἀμφοῖν, συνέχει δὲ τὸ κοινόν. Τὸ δὲ πῶς ^mσυμβιωτέον ⁸ ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ ὅλως φίλῳ πρὸς φίλον, οὐδὲν ἕτερον φαίνεται ζητεῖσθαι ἢ πῶς δίκαιον· οὐ γὰρ ταῦτον φαίνεται τῷ φίλῳ πρὸς τὸν φίλον καὶ τὸν ὀθνεῖον καὶ τὸν ἐταῖρον καὶ τὸν συμφοιτητήν.

ⁿΤριττῶν δ' οὐσῶν φιλιῶν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, 15
^oκαὶ καθ' ἐκάστην τῶν μὲν ἐν ἰσότητι ^pφίλων ὄντων τῶν δὲ (13)
καθ' ὑπεροχὴν (καὶ γὰρ ὁμοίως ἀγαθοὶ ^qφίλοι γίνονται καὶ ἀμείνων χεῖρονι, ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς, καὶ ^rδιὰ τὸ χρήσιμον ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις καὶ διαφέροντες), τοὺς ἴσους μὲν κατ' ἰσότητα δεῖ τῷ φιλεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς ἰσάζειν, τοὺς δ' ἀνίσους ^sτῷ ἀνάλογον ταῖς ὑπεροχαῖς ἀποδιδόναι. ^tΓίγνε-
ται δὲ τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ μέμψεις ἐν τῇ κατὰ τὸ χρήσιμον φιλίᾳ ἢ μόνῃ ἢ μάλιστα εὐλόγως. Οἱ μὲν γὰρ δι' ἀρετὴν φίλοι ὄντες εὖ δρᾶν ἀλλήλους προθυμοῦνται· τοῦτο γὰρ ἀρετῆς καὶ φιλίας. Πρὸς τοῦτο δ' ἀμιλλωμένων οὐκ ἔστιν ἐγκλήματα οὐδὲ μάχαι· τὸν γὰρ φιλοῦντα καὶ εὖ ποιῶντα οὐδεὶς δυσχεραίνει, ἀλλ' ^vἐὰν ἢ χαρίεις, ^wἀμύνεται εὖ δρῶν. ^xΟ δ' ὑπερβάλλων, τυγχάνων οὐ ἐφίεται, οὐκ ἂν ἐγκαλοίη τῷ φίλῳ· ^xἐκάτερος γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ^yἐφίεται. Οὐ πάντῃ δ' οὐδ' ἐν ^zτοῖς ^aδι' ἡδονήν· ἅμα γὰρ ἀμφοῖν γίνε-
ται οὐ ὀρέγονται, ^bεἰ τῷ συνδιάγειν χαίρουσιν. Γελοῖος

ⁱ οἰκοῦσιν Mb. ^k εἰ om. Kb. ¹ γὰρ] δὲ Mb. ^m βιωτέον Kb. Ob, βιωτέον ἐστὶν Lb. ⁿ περιττῶν Mb. ^o καὶ om. Mb. ^p φίλων] τῶν φίλων Kb. ^q γίνονται φίλοι Mb. ^r διὰ] οἱ διὰ Lb. ^s τὸ Ob. ^t γίνονται Mb. ^v ἂν εἴη Kb. ^w ἀμείβεται Nb. ^x ἕκαστος Kb. Lb. ^y ὀρέγεται Kb. Lb. Ob. ^z ταῖς Ob. ^a δι' om. Mb. ^b εἰ] ἐν Kb.

δ' ἂν φαίνοιτο καὶ ὁ ἐγκαλῶν τῷ μὴ τέρποντι, ἔξον ^c μὴ
 4 ^d συνδιημερεύειν. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ἐγκληματική· ἐπ'
 ὠφελεία γὰρ χρώμενοι ἀλλήλοις αἰὲ τοῦ ^e πλείονος δέονται,
 καὶ ἔλαττον ἔχειν οἴονται τοῦ προσήκοντος, καὶ μέμφονται
^f ὅτι οὐχ ὅσων δέονται τοσούτων τυγχάνουσιν ἄξιοι ὄντες·
 οἱ δ' εὖ ποιοῦντες οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν ^g τοσαῦτα ὅσων οἱ
 5 πᾶσχοντες δέονται. Ἔοικε δέ, καθάπερ τὸ δίκαιόν ἐστι
 διττόν, τὸ μὲν ἄγραφον τὸ δὲ κατὰ νόμον, καὶ τῆς κατὰ τὸ
 χρήσιμον ^h φιλίας ἢ μὲν ἠθικὴ ἢ δὲ νομικὴ εἶναι. Γίγνεται
 οὖν τὰ ἐγκλήματα μάλισθ' ὅταν μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν συναλ-
 6 λάξωσι καὶ διαλύωνται. Ἔστι ⁱ δὴ νομικὴ μὲν ^k ἢ ἐπὶ ρη-
 τοῖς, ἢ μὲν πᾶμπαν ἀγοραία ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἢ δὲ ἐλευ-
 θεριωτέρα εἰς χρόνον, καθ' ὁμολογίαν δὲ τί ἀντὶ τίνος.
 Δῆλον ^l δ' ἐν ταύτῃ τὸ ὀφείλημα κοῦκ ^m ἀμφίλογον, ⁿ φιλι-
 κὸν ^o δὲ τὴν ἀναβολὴν ἔχει· διὸ ^p παρ' ἐνίοις ^q οὐκ εἰσὶ τού-
 των δίκαι, ἀλλ' οἴονται δεῖν στέργειν τοὺς κατὰ πίστιν συν-
 7 αλλάζαντας. Ἡ δ' ἠθικὴ οὐκ ἐπὶ ρητοῖς, ἀλλ' ^r ὥς φίλῳ
 δωρεῖται ἢ ^s ὅτιδῆποτε ^t ἄλλο. Κομίζεσθαι δὲ ἀξιοὶ τὸ ἴσον
 8 ^v ἢ πλεόν, ὥς οὐ δεδωκὼς ἀλλὰ χρήσας. Οὐχ ὁμοίως ^w δὲ
 συναλλάξας καὶ ^x διαλυόμενος ἐγκαλέσει. Τοῦτο δὲ συμ-
 βαίνει διὰ τὸ βούλεσθαι μὲν πάντας ἢ τοὺς πλείστους τὰ
 καλά, προαιρεῖσθαι δὲ τὰ ὠφέλιμα. Καλὸν δὲ τὸ εὖ ποιεῖν
 9 μὴ ἵνα ἂν αντιπάθῃ, ὠφέλιμον δὲ τὸ εὐεργετεῖσθαι. Δυναμένῳ
^z δὴ ἀνταποδοτέον τὴν ἀξίαν ὣν ἔπαθεν, ^a καὶ ἐκόντι· ἄκοντα
 γὰρ φίλον οὐ ποιητέον. Ὡς δὴ διαμαρτόντα ἐν τῇ ἀρχῇ
 καὶ εὖ παθόντα ὑφ' οὗ οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ὑπὸ φίλου, οὐδὲ δι'
 αὐτὸ τοῦτο δρῶντος· καθάπερ οὖν ἐπὶ ρητοῖς ^b εὐεργετηθέντα
 διαλυτέον. Καὶ ὁμολογῆσαι δ' ἂν ^c δυνάμενος ἀποδώσειν·

^c μὴ σ.] μὲν σ. N^b. om. μὴ M^b. ^d συνδιημερεύειν K^b.M^b. ^e πλεό-
 νος M^b. ^f διότι O^b. ^g τοιαῦτα M^b. ^h ὠφελείας L^b.M^b.O^b. ⁱ δὲ
 L^b, δ' ἢ M^b.O^b. ^k ἢ om. M^b. ^l δὲ καὶ ἐν M^b. ^m ἀμφίβολον M^b.
ⁿ φιλικὴν L^b.M^b.O^b. ^o δὴ K^b. ^p περ K^b. ^q τούτων οὐκ εἰσὶ M^b.
^r ὥς φιλοδωρεῖται K^b. ^s ὅτινι δῆποτε M^b. ^t ἄλλω M^b.O^b. ^v ἢ]
 καὶ M^b. ^w δέ] δὲ καὶ M^b. ^x διαλυσάμενος L^b. ^y ἀντιπάθοι M^b.
^z δὲ M^b. ^a καὶ ἐκόντι om. K^b.O^b. ^b εὐεργετηθέντος M^b. ^c δυνά-
 μενον M^b.

ἀδυνατοῦντα δ' οὐδ' ὁ ^dδοὺς ἠξίωσεν ἄν. ὥστ' εἰ ^eδυνατός, ἀποδοτέον. Ἐν ἀρχῇ δ' ἐπισκεπτέον ὑφ' οὗ εὐεργετεῖται καὶ ἐπὶ τίνι, ὅπως ἐπὶ τούτοις ^fὑπομένῃ ἢ μὴ. Ἀμφισβήτησιν ¹⁰ δ' ἔχει ^gπότερα δεῖ τῇ τοῦ παθόντος ὠφελείᾳ μετρεῖν καὶ πρὸς ταύτην ποιεῖσθαι τὸν ^hἀνταπόδοσιν, ἢ τῇ τοῦ δράσαντος εὐεργεσίᾳ. Οἱ μὲν γὰρ παθόντες τοιαῦτά φασι λαβεῖν παρὰ τῶν εὐεργετῶν ⁱἀ μικρὰ ⁱἢν ἐκείνοις καὶ ἐξῆν παρ' ἐτέρων λαβεῖν, κατασμικρίζοντες· οἱ δ' ἀνάπαλιν τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς, καὶ ⁱἀ παρ' ἄλλων οὐκ ἦν, καὶ ἐν κινδύνοις ^kἢ τοιαύταις χρεΐαις. Ἄρ' οὖν διὰ μὲν τὸ χρήσιμον ¹¹ τῆς φιλίας οὔσης ἢ τοῦ παθόντος ὠφέλεια μέτρον ἐστίν; Οὗτος ^lγὰρ ὁ δεόμενος, καὶ ἐπαρκεῖ αὐτῷ ^mὥς κομιούμενος τὴν ἴσην· τοσαύτη οὖν γεγένηται ἢ ἐπικουρία ὅσον οὗτος ⁿὠφέλῃται, καὶ ἀποδοτέον δὴ αὐτῷ ὅσον ^oἐπηύρατο, ἢ ^pκαὶ πλέον· κάλλιον γάρ. Ἐν δὲ ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐγκλήματα μὲν οὐκ ἔστιν, μέτρῳ δ' ὅμοιον ἢ τοῦ δράσαντος προαίρεσις· τῆς ^qἀρετῆς γὰρ καὶ τοῦ ἡθους ἐν τῇ προαίρεσει τὸ κύριον.

Διαφέρονται δὲ καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπεροχὴν φιλίαις· ἀξιοῖ ¹⁶ γὰρ ἐκότερος πλέον ἔχειν, ὅταν δὲ τοῦτο γίγνηται, διαλύε- (14) ται ἡ φιλία. Οἴεται γὰρ ὁ τε βελτίων προσήκειν αὐτῷ πλέον ἔχειν· τῷ γὰρ ἀγαθῷ ^rνέμεσθαι πλέον· ὁμοίως δὲ καὶ ^sὁ ὠφελιμώτερος· ἀχρεῖον γὰρ ὄντα οὗ ^tφασι δεῖν ἴσον ἔχειν· λειτουργίαν τε γὰρ γίνεσθαι καὶ οὐ φιλίαν, εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων ἔσται τὰ ἐκ τῆς φιλίας· ^vοἴονται γάρ, καθάπερ ἐν χρημάτων κοινωνίᾳ ^wπλείον λαμβάνουσιν οἱ συμβαλλόμενοι ^xπλείον, οὕτω ^yδεῖν καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ. Ὁ δ' ἐνδεὴς καὶ ὁ χείρων ἀνάπαλιν· φίλου γὰρ ἀγαθοῦ εἶναι τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς ἐνδεέσιν· τί γάρ, ^zφασίν, ὄφελος σπουδαίῳ ἢ

^d διδοὺς K^b. ^e δυνατὸν K^b. ^f ὑπομένοι M^b, ὑπομένη L^b. ^g πο-
 τέραι δὲ K^b. ^h ἀπόδοσιν M^b. ⁱ ἦν] ἦν παρ' M^b. ^k ἦ] καὶ ἐν M^b.
^l γάρ] δὲ M^b, γάρ καὶ O^b. ^m ὥς—δὴ αὐτῷ om. M^b. ⁿ ὠφελείται
 L^b. M^b. O^b. ^o ἐπηύρατο H^a. N^b. O^b, ἀπηύρατο L^b. M^b, ἐφεύρετο K^b.
^p καὶ om. K^b. ^q γὰρ ἀρετῆς M^b. ^r νέμεσθαι πλείον O^b. ^s ὁ om.
 K^b. M^b. ^t φασι om. L^b. ^v οἴοντε K^b. ^w πλείω L^b. O^b. ^x πλέον
 L^b, πλείω O^b, om. M^b. ^y δεῖν] δὲ M^b. ^z φασίν om. K^b.

² δυνάστη φίλον εἶναι, μηθέν γε μέλλοντα ^a ἀπολαύειν; ⁴ Ἐοικε
^b δὲ ἑκάτερος ὀρθῶς ἀξιούν, καὶ δεῖν ἑκατέρῳ ^c πλέον νέμειν
ἐκ τῆς φιλίας, οὐ τοῦ αὐτοῦ ^d δέ, ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπερέχοντι
τιμῆς, τῷ δ' ἐνδεεὶ κέρδους· τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς καὶ ^e τῆς
εὐεργεσίας ἢ τιμῇ γέρας, ^f τῆς δ' ἐνδείας ἐπικουρία τὸ κέρδος.
³ Οὕτω δ' ἔχειν τοῦτο καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις φαίνεται· οὐ γὰρ
τιμᾶται ὁ μηδὲν ἀγαθὸν τῷ κοινῷ πορίζων· τὸ κοινὸν γὰρ
δίδεται τῷ ^g τὸ κοινὸν εὐεργετοῦντι, ἢ τιμῇ δὲ κοινόν. Οὐ
^h γὰρ ἔστιν ἅμα χρηματίζεσθαι ἀπὸ τῶν κοινῶν καὶ τιμᾶ-
σθαι· ἐν πάσι γὰρ τὸ ἔλαττον οὐδεὶς ὑπομένει. Τῷ ⁱ δὴ
περὶ χρήματα ἐλαττουμένῳ ^k τιμὴν ἀπονέμουσι καὶ τῷ δω-
ροδόκῳ χρήματα· τὸ κατ' ἀξίαν γὰρ ἐπανισοῖ καὶ σώζει τὴν
φιλίαν, καθάπερ εἴρηται. ¹ Οὕτω δὴ καὶ τοῖς ἀνίσοις ὀμι-
λητέον, καὶ τῷ εἰς χρήματα ὠφελουμένῳ ἢ ^m εἰς ἀρετὴν τιμὴν
ⁿ ἀνταποδοτέον, ^o ἀνταποδιδόντα ^p τὸ ἐνδεχόμενον. Τὸ δυ-
⁴ νατὸν γὰρ ἢ φιλία ἐπιζητεῖ, οὐ τὸ κατ' ἀξίαν· οὐδὲ γὰρ
ἔστιν ἐν πάσι, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ^q θεοὺς τιμαῖς καὶ
^r τοὺς γονεῖς· οὐδεὶς γὰρ ^s ἂν ποτε τὴν ἀξίαν ἀποδοίη, εἰς
δύναμιν δὲ ^t ὁ θεραπεύων ἐπιεικὴς εἶναι δοκεῖ. Διὸ καὶν δό-
ξειεν οὐκ ἐξεῖναι νύῳ πατέρα ἀπείπασθαι, πατρὶ δ' υἱόν·
^v ὀφείλοντα γὰρ ἀποδοτέον, οὐθὲν ^w δὲ ποιήσας ἄξιον τῶν
ὑπεργμένων δέδρακεν, ὥστ' αἰὲ ὀφείλει. Οἷς δ' ὀφείλεται,
ἐξουσία ^x ἀφείναι· καὶ τῷ πατρὶ δὴ. ^y Ἀμα δ' ἴσως οὐδεὶς
ποτ' ἂν ἀποστήναι ^y δοκεῖ μὴ ὑπερβάλλοντος μοχθηρία· χω-
ρὶς γὰρ τῆς φυσικῆς ^z φιλίας ^a τὴν ἐπικουρίαν ἀνθρωπικὸν μὴ
διωθεῖσθαι. Τῷ δὲ ^b φευκτὸν ἢ οὐ ^c σπουδαστὸν τὸ ἐπαρ-
κεῖν, μοχθηρῷ ὄντι· εὐ πᾶσχειν γὰρ οἱ πολλοὶ βούλονται,

^a ἀπολαύσειν L^b. ^b δέ] δ' οὖν K^b. ^c πλέον K^b. ^d δέ om. K^b.
^e τῆς om. M^b. ^f ταῖς ἐνδείαις δέ K^b. ^g τὸ post τῷ om. K^b. ^h γὰρ]
δὴ Ob. ⁱ δέ M^b. ^k ἀπονέμουσι τιμὴν L^b. Ob. ^l τούτωι K^b. ^m εἰς
post ἢ om. M^b. ⁿ ἀποδοτέον M^b. ^o ἀποδιδόντα K^b. ^p τὰ ἐνδε-
χόμενα K^b. L^b. ^q θεοὺς om. L^b. ^r τοὺς om. M^b. ^s τὴν ἀξίαν ποτ' ἂν
K^b. M^b. ^t ὁ om. L^b. ^v ὀφείλοντι L^b. Ob. ^w δέ] γὰρ M^b. ^x ἀφεί-
ναι K^b. M^b. ^y δοκῇ L^b. M^b. ^z ὠφελείας K^b. ^a τὴν] τούτω δὴ
τὴν M^b. ^b ἐπίφευκτον M^b. N^b. ^c σπουδαστέον Ob.

τὸ δὲ ποιεῖν φεύγουσιν ὡς ἀλυσιτελές. Περὶ μὲν ^d οὖν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

I.

Ἐν ^e πάσαις δὲ ταῖς ^f ἀνομοιοειδέσι φιλίαις τὸ ἀνάλογον ἰσάζει καὶ σώζει τὴν φιλίαν, καθάπερ εἴρηται, οἷον ^g καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν, καὶ τῷ ὑφάντῃ καὶ τοῖς λοιποῖς. Ἐν-² ταῦθα μὲν οὖν πεπόρισται κοινὸν μέτρον τὸ νόμισμα, ^h καὶ πρὸς τοῦτο ⁱ δὴ πάντα ἀναφέρεται, καὶ τούτῳ μετρεῖται· ἐν δὲ τῇ ἐρωτικῇ ἐνίοτε μὲν ὁ ἐραστὴς ἐγκαλεῖ ὅτι ὑπερφιλῶν οὐκ ἀντιφιλεῖται, ^k οὐθὲν ἔχων φιλητόν, εἰ οὕτως ἔτυχεν, πολλάκις δ' ὁ ἐρώμενος ὅτι πρότερον ^l ἐπαγγελλόμενος πάντα νῦν οὐθὲν ἐπιτελεῖ. Συμβαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν ³ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν τὸν ἐρώμενον φιλεῖ, ὁ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον τὸν ἐραστήν, ταῦτα δὲ μὴ ἀμφοῖν ^m ὑπάρχει. Διὰ ταῦτα γὰρ τῆς φιλίας οὔσης διάλυσις γίνεται, ἐπειδὴν μὴ ⁿ γίνηται ὧν ἕνεκα ἐφίλουν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔστεργον ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα, οὐ μόνιμα ὄντα· διὸ τοιαῦται καὶ αἱ φιλῖαι. Ἡ δὲ τῶν ἡθῶν καθ' αὐτὴν οὐσα μένει, καθάπερ εἴρηται. Διαφέ-⁴ ρονται ^o δὲ καὶ ὅταν ἕτερα γίγνηται αὐτοῖς καὶ μὴ ὧν ὀρέγονται· ὅμοιον γὰρ ^p τῷ μὴθὲν γίγνεσθαι, ὅταν οὐ ἐφίεται μὴ τυγχάνῃ, οἷον καὶ τῷ κιθαρωδῷ ὁ ^q ἐπαγγελλόμενος, καὶ ὅσῳ ἄμεινον ^r ἄσειεν, τοσοῦτῳ πλείω· ^s εἰς ἔω δ' ἀπαιτοῦντι τὰς ὑποσχέσεις ἀνθ' ἡδονῆς ἡδονὴν ἀποδεδωκέναι ἔφη. Εἰ μὲν οὖν ἐκάτερος τοῦτο ἐβούλετο, ἱκανῶς ^t ἂν εἶχεν· εἰ δ' ὁ μὲν τέρψιν ὁ δὲ κέρδος, καὶ ὁ μὲν ἔχει ὁ δὲ μή, οὐκ ἂν εἴη ^v τὸ κατὰ ^w τὴν κοινωνίαν καλῶς· ὧν γὰρ δεόμενος τυγχάνει, τούτοις ^x καὶ προσέχει, κἀκείνου γε χάριν ^y ταῦτα δώσει.

^d οὖν om. Mb.Nb. ^e ἀπάσαις Lb.Ob. ^f ἀνομοιοειδέσι Lb.Mb.
^g καὶ om. Mb. ^h καὶ add. Lb. ⁱ δὲ Mb. ^k οὐδὲ Mb. ^l ἐπαγγελλόμενος Lb. et mox sect. 4. ^m ὑπάρχει Nb. ⁿ γίνηται Kb. ^o δὲ καὶ] δ' Kb. ^p τοῦ Kb. ^q ἐπαγγελλόμενος Lb. ^r ἄσειεν] εἴεν Kb. ^s εἰς ἔω] θησαῖω Kb. ^t ἂν om. Mb. ^v τὰ Kb. ^w τὴν om. Lb. ^x καὶ om. Mb. ^y τὰ αὐτὰ Ob.

5 Τὴν ἀξίαν δὲ ποτέρου τάξαι ἐστὶ, τοῦ προϋεμένου ἢ τοῦ
^zπρολαβόντος; Ὁ γὰρ προϋεμένος ἔοικ' ἐπιτρέπειν ἐκείνῳ.
 Ὅπερ φασὶ καὶ Πρωταγόραν ποιεῖν· ὅτε γὰρ διδάξειεν ἀδή-
 6 ποτε, τιμῆσαι τὸν ^aμαθόντα ἐκέλευεν ὅσου δοκεῖ ἄξια ἐπί-
 7 στασθαι, καὶ ἐλάμβανε τοσοῦτον. Ἐν τοῖς τοιούτοις δ'
^bἐνίοις ἀρέσκει ^cτὸ “μισθὸς δ' ^dἀνδρί.” Οἱ δὲ ^eπρολα-
 βόντες ^fτὸ ἀργύριον, ^gεἶτα μὴτὲν ποιοῦντες ὧν ^hἔφασαν,
 διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελιῶν, εἰκότως ἐν ⁱἐγκλήμασι
 7 γίνονται· οὐ γὰρ ἐπιτελοῦσιν ^aὡμολόγησαν. Τοῦτο δ'
 ἴσως ποιεῖν οἱ σοφισταὶ ^kἀναγκάζονται διὰ τὸ μὴθένα ἂν
 δοῦναι ἀργύριον ὧν ἐπίστανται. Οὗτοι μὲν οὖν ὧν ἔλαβον
 τὸν μισθὸν μὴ ποιοῦντες, εἰκότως ἐν ἐγκλήμασιν ⁱεἰσιν· ἐν
 οἷς δὲ μὴ ^mγίγνεται διομολογία τῆς ὑπουργίας, οἱ μὲν δι'
 αὐτοὺς προϋεμένοι εἴρηται ὅτι ἀνέγκλητοι· τοιαύτη γὰρ ἡ
 κατ' ἀρετὴν φιλία. Τὴν ἀμοιβὴν τε ποιητέον κατὰ τὴν
 προαίρεσιν· αὕτη γὰρ τοῦ φίλου καὶ τῆς ἀρετῆς. Οὕτω δ'
 ἔοικε καὶ τοῖς ⁿφιλοσοφίας κοινωνήσασιν· οὐ γὰρ πρὸς χρή-
 μαθ' ἡ ἀξία μετρεῖται, τιμὴ ^tἰσόρροπος οὐκ ἂν γένοιτο,
 ἀλλ' ὅσως ἱκανόν, καθάπερ ^pκαὶ πρὸς θεοὺς καὶ ^qπρὸς γονεῖς,
 8 ^rτὸ ἐνδεχόμενον. Μὴ τοιαύτης δ' οὔσης τῆς δόσεως ἀλλ'
 ἐπὶ τινι, μάλιστα μὲν ἴσως δεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν γίγνεσθαι
^sδοκοῦσαν ἀμφοῖν κατ' ἀξίαν εἶναι, εἰ δὲ τοῦτο μὴ ^tσυμβαί-
 νοι, οὐ μόνον ἀναγκαῖον δόξειεν ἂν τὸν προέχοντα ^vτάττειν,
 ἀλλὰ καὶ δίκαιον· ὅσον ^wγὰρ οὗτος ὠφελήθη ἢ ἀνθ' ὅσου
 τὴν ἡδονὴν εἶλετ' ἂν, τοσοῦτον ἀντιλαβὼν ἔξει τὴν ^xπαρὰ
 9 τοῦτου ἀξίαν· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὠνίοις ^yοὕτω φαίνεται γινόμε-
 νον, ἐνιαχοῦ ^zτ' εἰς νόμοι τῶν ἐκουσίῳ συμβολαίων δίκας
 μὴ εἶναι ὡς δέον, ^φἐπίστευσε, διαλυθῆναι πρὸς τοῦτον καθά-

^z προσλαβόντος K^b. ^a μαθάνοντα L^b.Ob. ^b ἀρκεῖ ἐνίοις Mb.
^c τὸ] τε δ' K^b. ^d post ἀνδρί L^b.Mb. ἄρκιος ἔστω, K^b. versum dimi-
 dium vacuum. ^e προλαμβάνοντες K^b.L^b.Ob. ^f τὸ om. L^b.Ob.
^g ἔπειτα Ob. ^h ἔφθασαν Mb. ⁱ ἐγκλήματι Mb. ^k ἀναγκάζοντες L^b.
^l γίνονται L^b. ^m γίγνηται L^b.Ob. ⁿ φιλίας Mb. ^o ἴσως δ' ἱκανόν K^b.
^p καὶ post καθάπερ om. K^b. ^q πρὸς ante γονεῖς om. Ob. ^r τὸ]
 τόγε Ob. ^s δοκοῦσαν om. Mb. ^t συμβαίνει K^b. ^v τάσσειν L^b.Ob.
^w γὰρ] γὰρ ἂν K^b.Ob. ^x περὶ Mb. ^y οὕτω] τοῦτο Mb. ^z δ' Mb.

περ ἐκoinώνησεν. Ὡς γὰρ ἐπετράφη, τοῦτον οἶεται δικαιο-
τερον εἶναι τάξαι τοῦ ἐπιτρέψαντος. Τὰ πολλὰ γὰρ οὐ
τοῦ ἴσου τιμῶσιν οἱ ἔχοντες καὶ οἱ βουλόμενοι λαβεῖν· τὰ
γὰρ οἰκεία καὶ ἃ διδῶσιν ἐκάστοις φαίνεται πολλοῦ ἄξια.
Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀμοιβὴ γίνεται πρὸς τοσοῦτον ὅσον ἂν τάτ-
τωσιν οἱ ^a λαβόντες. Δεῖ δ' ἴσως οὐ ^b τοσοῦτου τιμῶν ὅσον
ἔχοντι φαίνεται ἄξιον, ἀλλ' ὅσον πρὶν ἔχειν ἐτίμα.

Ἀπορίαν δ' ἔχει καὶ τὰ ^c τοιάδε, οἷον ^d πότερα δεῖ πάντα 2
τῷ πατρὶ ἀπονέμειν καὶ πείθεσθαι, ἢ κάμνοντα μὲν ἰατρῷ
^e πειστέον, στρατηγὸν δὲ χειροτονητέον τὸν πολεμικόν·
ὁμοίως δὲ φίλῳ μᾶλλον ἢ σπουδαίῳ ὑπηρετητέον, καὶ εὐερ-
γέτῃ ἀνταποδοτέον χάριν μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ ^f δοτέον, εἰάν
^g ἀμφόιν μὴ ἐνδέχεται. Ἄρ' οὖν πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκρι- 3
βῶς μὲν διορίσαι οὐ ῥάδιον; Πολλὰς ^h γὰρ καὶ παντοίας
ἔχει διαφορὰς καὶ μεγέθει καὶ ⁱ μικρότητι καὶ τῷ καλῷ ^k καὶ
ἀναγκαίῳ. Ὅτι δ' οὐ πάντα τῷ αὐτῷ ἀποδοτέον, οὐκ ἄδη- 3
λον. Καὶ τὰς μὲν εὐεργεσίας ἀνταποδοτέον ^l ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
μᾶλλον ^m ἢ χαριστέον ἐταίροις, ⁿ καὶ ὥσπερ ^o δάνειον, ᾧ ὀφεί-
λει ἀποδοτέον μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ δοτέον. Ἴσως δ' οὐδὲ τοῦτ' 4
αἰεὶ, οἷον τῷ λυτρωθέντι παρὰ ληστῶν ^p πότερον τὸν ^q λυσά-
μενον ἀντιλυτρωτέον, καὶ ὅστισιν ἦ, ἢ καὶ μὴ ἐαλωκότι
ἀπαιτοῦντι δὲ ἀποδοτέον, ἢ τὸν πατέρα λυτρωτέον; Δόξειε
γὰρ ἂν καὶ ἑαυτοῦ μᾶλλον τὸν πατέρα. Ὅπερ οὖν εἴρηται, 5
καθόλου μὲν τὸ ὀφείλημα ἀποδοτέον, εἰάν δ' ὑπερτείνῃ ἡ
δόσις τῷ καλῷ ἢ τῷ ἀναγκαίῳ, πρὸς ταῦτ' ἀποκλιτέον·
ἐνίοτε γὰρ ^r οὐδ' ἐστὶν ἴσον τὸ ^s τὴν προὑπαρχὴν ἀμείψα-
σθαι, ἐπειδὴν ὁ μὲν σπουδαῖον εἰδὼς εὖ ποιήσῃ, τῷ δὲ ἡ
ἀνταπόδοσις ^t γίγνηται, ὃν οἶεται μοχθηρὸν εἶναι. Οὐδὲ γὰρ
τῷ δανείσαντι ἐνίοτε ἀντιδανειστέον· ὁ μὲν γὰρ οἰόμενος

^a λαμβάνοντες K^b.L^b.O^b. ^b τοσοῦτον τιμῶν ὅσον K^b. ^c τοιαῦτα
K^b.L^b.O^b. ^d πότερον K^b. ^e πιστευτέον L^b.O^b, πιστεύειν K^b. ^f δο-
τέον] προετέον K^b. ^g ἀμφω K^b. ^h γὰρ] δὲ M^b. ⁱ σμικρότητι M^b.
^k καὶ τῷ ἀναγκαίῳ M^b. ^l ὥς om. M^b. ^m ἢ—μᾶλλον om. M^b.
ⁿ καὶ om. K^b. ^o δ' ἄμεινον K^b. ^p πότερα K^b. ^q λυτρωσάμενον M^b.
^r οὐκ M^b. ^s τὴν] τὴν ἐτέρου M^b. ^t γίνεται ()^b.

κομιεῖσθαι ἐδάνεισεν ἐπικεῖ ὄντι, ὁ δ' οὐκ ἐλπίζει κομιεῖσθαι
παρὰ πονηροῦ. Εἴτε τοίνυν τῇ ἀληθείᾳ οὕτως ^uἔχει, οὐκ
ἴσον τὸ ἀξίωμα· εἴτ' ἔχει μὲν μὴ οὕτως οἶονται δέ, οὐκ ἂν
6^v δόξαιεν ἄτοπα ποιεῖν. Ὅπερ οὖν πολλάκις εἴρηται, οἱ
περὶ τὰ πάθη καὶ τὰς πράξεις λόγοι ὁμοίως ἔχουσι τὸ
ᾠρισμένον τοῖς περὶ αὐτοὺς εἶναι. Ὅτι μὲν οὖν οὐ ταῦτα πᾶσιν
ὑποδοτέον, οὐδὲ τῷ πατρὶ πάντα, καθάπερ οὐδὲ τῷ Διὶ
7^γ θύεται, οὐκ ἄδηλον· ἐπεὶ δ' ἕτερα γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ
ἐταίροις καὶ εὐεργέταις, ἐκάστοις τὰ οἰκεῖα καὶ τὰ ^wἀρμότ-
τοντα ἀπονεμητέον. Οὕτω δὲ καὶ ποιεῖν φαίνονται· εἰς γά-
μους ^xμὲν γὰρ καλοῦσι τοὺς συγγενεῖς· τοῦτοις γὰρ ^yκοινὸν
τὸ γένος καὶ αἱ περὶ τοῦτο δὴ πράξεις· καὶ εἰς τὰ κήδη δὲ
μάλιστ' οἶονται δεῖν τοὺς συγγενεῖς ἀπαντᾶν διὰ ταυτό.
8^δ Δόξειε δ' ἂν τροφῆς μὲν γονεῦσι δεῖν μάλιστ' ἐπαρκεῖν, ὥς
ὀφείλοντας, καὶ τοῖς αἰτίοις τοῦ εἶναι κάλλιον ^zὅν ἢ ἑαυτοῖς
εἰς ταῦτ' ἐπαρκεῖν. Καὶ τιμὴν δὲ ^aγονεῦσι καθάπερ ^bθεοῖς,
οὐ πᾶσαν ^cδέ· οὐδὲ γὰρ τὴν αὐτὴν πατρὶ καὶ μητρί· οὐδ'
αὖ τὴν τοῦ σοφοῦ ^dἢ τοῦ στρατηγοῦ, ἀλλὰ τὴν πατρικὴν,
9^ε ὁμοίως δὲ καὶ ^eτὴν μητρικὴν. Καὶ παντὶ ^fδὲ τῷ πρεσβυ-
τέρῳ τιμὴν ^gτὴν καθ' ἡλικίαν, ^hὑπαναστάσει καὶ κατακλίσει
καὶ τοῖς τοιούτοις. Πρὸς ἐταίρους δ' ⁱαὐ καὶ ἀδελφούς παρ-
ρησίαν καὶ ^kἀπάντων κοινότητα. Καὶ συγγενέσι ^lδὴ καὶ
φυλέταις καὶ πολίταις καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασιν ^mαἰεὶ πειρα-
τέον τὸ οἰκεῖον ἀπονέμειν, καὶ συγκρίνειν τὰ ἐκάστοις ὑπάρ-
10^νχοντα κατ' οἰκειότητα καὶ ἀρετὴν ἢ χρῆσιν. Τῶν μὲν οὖν
ὁμογενῶν ⁿῥάων ἢ κρίσις, τῶν δὲ διαφερόντων ἐργωδεστέρα.
Οὐ μὲν διὰ γε τοῦτο ἀποστατέον, ἀλλ' ὥς ἂν ἐνδέχεται,
οὕτω διοριστέον.

3 ^uἔχει δ' ἀπορίαν καὶ περὶ τοῦ διαλύεσθαι τὰς φιλίας ἢ μὴ

^u ἔχει K^b. ^v δόξειεν M^b.Ob. ^w ἀρμόζοντα L^b.Ob. ^x μὲν om. M^b.
^y τὸ γένος κοινὸν Ob. ^z ὅν] ὅντως ὅν L^b, om. K^b, M^b.Ob. ^a γονεῦσι
om. L^b. ^b θεοῖς] καὶ θεοῖς L^b.Ob. ^c δέ] δὲ γονεῦσιν L^b.M^b.Ob.
^d ἢ] ἢ τὴν K^b. ^e τὴν om. K^b.Ob. ^f δὴ K^b. ^g τὴν om. K^b.
^h ὑπαναστάσει ἢ καὶ K^b. ⁱ αὐ om. L^b. ^k πάντων L^b.Ob. ^l δὲ M^b.
^m πειρατέον αἰεὶ L^b.Ob. ⁿ ῥάων M^b.

πρὸς τοὺς ὁμῶς διαμένοντας. Ἡ πρὸς μὲν τοὺς διὰ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἡδὺ φίλους ὄντας, ὅταν μηκέτι ταῦτ' ἔχωσιν, οὐδὲν ἄτοπον διαλύεσθαι; Ἐκείνων γὰρ ἦσαν φίλοι· ὧν ἀπολιπόντων εὐλογον τὸ μὴ φιλεῖν. ῥ' Ἐγκαλέσειε δ' ἄν τις, εἰ διὰ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἡδὺ ἀγαπῶν προσεποιεῖτο διὰ τὸ ἡθος· ῑ ὅπερ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, πλείσται διαφοραὶ γίνονται τοῖς φίλοις, ὅταν μὴ ὁμοίως οἴωνται καὶ ὧσι φίλοι. Ὅταν μὲν οὖν διαψευσθῇ τις καὶ ὑπολάβῃ φιλεῖσθαι διὰ τὸ ἡθος, μηθὲν ῑ τοιοῦτον ἐκείνου πράττοντος, ῑ ἑαυτὸν αἰτιῶν· ὅταν δ' ὑπὸ τῆς ἐκείνου προσποιήσεως ἀπατηθῇ, δίκαιον ἐγκαλεῖν τῷ ἀπατήσαντι, καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς τὸ νόμισμα κιβδηλεύουσιν, ὅσῳ ῑ περὶ τιμιώτερον ἢ κακουργία. Ἐὰν δ' ἀποδέχεται ὡς ἀγαθόν, γένηται δὲ μοχθηρὸς καὶ ῑ δοκῇ, ἂρ' ἔτι φιλητέον; ῑ Ἡ οὐ δυνατόν, εἵπερ μὴ πᾶν ῑ φιλητὸν ἀλλὰ τὰγαθόν; οὔτε ῑ δὲ φιλητέον πονηρὸν ῑ οὔτε δεῖ· φιλοπόνηρον γὰρ οὐ χρή εἶναι, οὐδ' ὁμοιοῦσθαι φαύλῳ· εἴρηται δ' ὅτι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον. Ἀρ' οὖν εὐθὺς διαλυτέον; Ἡ οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀνιάτοις κατὰ τὴν μοχθηρίαν; Ἐπανόρθωσιν δ' ἔχουσι μᾶλλον βοηθητέον εἰς τὸ ἡθος ἢ τὴν οὐσίαν, ῑ ὅσῳ βέλτιον καὶ τῆς φιλίας οἰκειότερον. Δόξειε δ' ἂν ὁ διαλυόμενος οὐδὲν ἄτοπον ποιεῖν· οὐ γὰρ ῑ τῷ τοιούτῳ φίλος ἦν· ἀλλοιωθέντα ῑ οὖν ἀδυνατῶν ἀνασῶσαι ἀφίσταται. Εἰ δ' ὁ μὲν ῑ διαμένει ὁ δ' ἐπικεικότερος ῑ γέ-
νοιτο καὶ πολὺ ῑ διαλλάττοι τῇ ἀρετῇ, ἂρα χρηστέον φίλῳ, ἢ οὐκ ἐνδέχεται; Ἐν μεγάλῃ δὲ διαστάσει μάλιστα δῆλον γίνεται, οἷον ἐν ῑ ταῖς παιδικαῖς φιλαίαις· εἰ γὰρ ὁ μὲν ῑ δια-
μένει τὴν διάνοιαν παῖς ὁ δ' ἀνὴρ εἴη οἶος κράτιστος, πῶς ἂν εἶεν φίλοι μήτ' ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς μήτε χαίροντες καὶ λυπούμενοι; Οὐδὲ γὰρ περὶ ἀλλήλους ταῦθ' ὑπάρξει

ο μὴ post τοὺς om. Mb. ῑ ἐγκαλέσει Kb. ῑ ἢ] ῑ διὰ Lb. ῑ ὁ Kb. Lb. ῑ ἐκείνου τοιοῦτον Ob. ῑ αὐτὸν Lb. ῑ περ Kb. ῑ δοκεῖ ἀρετῇ φιλητέον Kb. ῑ ἢ οὐ] ῑ Mb. ῑ φιλητέον Ob. ῑ δὲ] γὰρ Mb. ῑ οὔτε δεῖ φιλοπόνηρον om. Kb. ῑ ὅσον Mb. ῑ τῷ] τούτῳ ῑ Kb. Mb. ῑ οὖν] δὲ Lb. Ob. ῑ διαμένει Lb. ῑ γίνονται Kb. Mb. ῑ διαλλάττει Lb. ῑ ταῖς ἐκ παιδιᾶς φιλαίαις Nb. ῑ διαμένει Lb.

αὐτοῖς, ἄνευ δὲ τούτων οὐκ ἦν ^k φίλους εἶναι· συμβιῶν γὰρ
 5 οὐχ οἷόν τε. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων. Ἄρ' οὖν οὐθὲν ἄλ-
 λοϊότερον πρὸς αὐτὸν ἐκτέον ἢ εἰ μὴ ἐγεγόνει φίλος μηδέ-
 ποτε; ⁿ Ἡ δει μνείαν ἔχειν τῆς γενομένης συνηθείας, καὶ
 καθάπερ φίλοις μᾶλλον ἢ ὀθνείοις οἰόμεθα δεῖν χαρίζεσθαι,
 οὕτω καὶ τοῖς γενομένοις ἀπονεμητέον τι διὰ τὴν ¹ προγε-
 γενημένην φιλίαν, ^m ὅταν ⁿ μὴ δι' ὑπερβολὴν μοχθηρίας ^o ἢ
 διάλυσιν γένηται.

- 4 Τὰ φιλικὰ δὲ ^p τὰ πρὸς τοὺς ^q φίλους, καὶ οἷς αἱ φιλίαι
 ὀρίζονται, ἔοικεν ἐκ τῶν πρὸς ^r ἑαυτὸν ἐληλυθέναι. Τιθέασι
 γὰρ φίλον τὸν βουλούμενον καὶ πράττοντα τὰγαθὰ ἢ τὰ
 φαινόμενα ἐκείνου ἔνεκα, ἢ τὸν βουλούμενον εἶναι καὶ ζῆν ^s τὸν
 φίλον αὐτοῦ χάριν· ὅπερ αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα πεπόν-
 θασι, καὶ τῶν φίλων ^t οἱ προσκεκρουκότες. Οἱ δὲ τὸν συν-
 διάγοντα καὶ ταῦτα αἰρούμενον, ^v ἢ τὸν συναλγοῦντα καὶ
 συγχαίροντα τῷ φίλῳ· μάλιστα δὲ καὶ τοῦτο περὶ τὰς μη-
 τέρας συμβαίνει. Τούτων δὲ ^w τινι καὶ τὴν φιλίαν ὀρίζονται.
 2 Πρὸς ἑαυτὸν δὲ τούτων ἕκαστον τῷ ἐπιεκεῖ ^x ὑπάρχει, τοῖς
 δὲ λοιποῖς, ἢ τοιοῦτοι ὑπολαμβάνουσιν εἶναι. ^y Ἐοικε ^z γάρ,
 καθάπερ εἴρηται, μέτρον ἐκάστῳ ἢ ἀρετὴ καὶ ὁ σπουδαῖος
 3 εἶναι. Οὗτος γὰρ ὁμογνωμονεῖ ἑαυτῷ, καὶ τῶν αὐτῶν ὀρέ-
 γεται κατὰ πᾶσαν ^z τὴν ^a ψυχὴν, καὶ βούλεται δὴ ἑαυτῷ
 τὰγαθὰ καὶ τὰ φαινόμενα καὶ πράττει (τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ
 τὰγαθὸν ^b διαπονεῖν) καὶ ἑαυτοῦ ἔνεκα· τοῦ γὰρ διανοητικοῦ
 χάριν, ὅπερ ἕκαστος εἶναι δοκεῖ. Καὶ ζῆν δὲ βούλεται ἑαυ-
 τὸν καὶ σώζεσθαι, καὶ μάλιστα τοῦτο ᾧ φρονεῖ· ἀγαθὸν
 4 γὰρ τῷ σπουδαίῳ τὸ εἶναι. ^y Ἐκαστος δ' ἑαυτῷ βούλεται
 τὰγαθὰ, γενόμενος δ' ἄλλος ^c οὐδεὶς αἰρεῖται πάντ' ἔχειν
 ἐκείνο τὸ γενόμενον· ἔχει γὰρ καὶ νῦν ὁ θεὸς τὰγαθόν, ^d ἀλλ'

^k φίλος Lb. ¹ προγενομένην Kb.Mb. ^m ὅτε Lb. ⁿ μηδέ Mb.
^o ἢ solus Nb. ^p τὰ πρὸς] καὶ πρὸς Ob. ^q φίλους πέλας καὶ ὅσαι φι-
 λίαι Kb. ^r αὐτὸν Kb. ^s τῶν φίλων Kb.Ob. ^t οἱ μὴ προσκεκρουκό-
 τες Lb. ^v ἢ om. Kb. ^w τινι τὰ κατὰ τὴν Mb. ^x ὑπερέχει Mb.
^y δέ Mb.Ob. ^z τὴν om. Mb.Nb. ^a τύχην Mb. ^b διαπονεῖ Kb.
^c αἰρεῖται οὐδεὶς Kb. ^d ἀλλ' οἷον ὁπότ' Kb.

ὦν ὅ τι ποτ' ἐστίν. Δόξειε δ' ἂν τὸ νοῦν ἕκαστος εἶναι, ^εἢ
 μάλιστα. Συνδιάγειν τε ὁ τοιοῦτος ἑαυτῷ βούλεται· ἡδέως ⁵
 γὰρ ^εαὐτὸ ποιεῖ· τῶν τε γὰρ πεπραγμένων ἐπιτερπεῖς αἱ
^εμνήμαι, καὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδες ἀγαθαί· αἱ τοιαῦται
 δ' ἡδεῖαι. Καὶ θεωρημάτων δ' εὐπορεῖ τῇ διανοίᾳ, συναλγεῖ
 τε καὶ συνήδεται μάλισθ' ἑαυτῷ· ^ηπάντοτε γὰρ ἐστὶ τὸ
 αὐτὸ λυπηρόν τε καὶ ἡδύ, καὶ οὐκ ἄλλοτ' ἢ ἄλλο· ^κἀμεταμέ-
 λητος γὰρ ὡς εἰπεῖν. Τῷ δὲ πρὸς αὐτὸν ^λμὲν ἕκαστα τού-
 των ὑπάρχειν τῷ ἐπικεῖ, πρὸς δὲ τὸν φίλον ἔχειν ὥσ^μπερ
 πρὸς ^νἑαυτόν (ἐστὶ γὰρ ὁ φίλος ἄλλος ^οαὐτός), ^ρκαὶ ἡ
 φιλία τούτων εἶναι τι δοκεῖ, καὶ φίλοι οἷς ταῦθ' ὑπάρχει.
 Πρὸς αὐτὸν δὲ πότερόν ἐστιν ἢ οὐκ ἐστὶ φιλία, ἀφείσθω ⁶
 ἐπὶ τοῦ παρόντος· δόξειε δ' ἂν ταύτῃ ^ρεἶναι φιλία, ^ςἢ ἐστὶ
 δύο ἢ πλείω ^τἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς φι-
 λίας τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμοιοῦται. Φαίνεται δὲ τὰ εἰρημένα ⁷
 καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχειν, καίπερ οὔσι φαύλοις. ^ιἈρ' οὖν
^νἢ ἀρέσκουσιν ἑαυτοῖς καὶ ὑπολαμβάνουσιν ἐπικεῖς εἶναι,
 ταύτῃ μετέχουσιν αὐτῶν; ^ιἘπεὶ τῶν γε κομιδῇ φαύλων
 καὶ ἀνοσιουργῶν οὐθενὶ ταῦθ' ὑπάρχει, ἀλλ' οὐδὲ φαίνεται.
 Σχεδὸν δὲ οὐδὲ τοῖς φαύλοις· ^ωδιαφέρονται γὰρ ἑαυτοῖς, καὶ ⁸
 ἑτέρων μὲν ἐπιθυμοῦσιν ἄλλα δὲ βούλονται, οἷον οἱ ἀκρατεῖς·
 αἰροῦνται γὰρ ἀντὶ τῶν δοκούντων ἑαυτοῖς ἀγαθῶν εἶναι τὰ
 ἡδέα βλαβερά ὄντα· οἱ δ' αὖ διὰ δειλίαν καὶ ἀργίαν ἀφί-
 στανται τοῦ πράττειν ^αοἷοντα ἑαυτοῖς βέλτιστα εἶναι·
 οἷς δὲ πολλὰ καὶ δεινὰ πέπρακται ^γδιὰ τὴν μοχθηρίαν, ^zμι-
 σοῦσί τε καὶ φεύγουσι τὸ ζῆν καὶ ἀναιροῦσιν ἑαυτούς. Ζη-
 τοῦσί τε οἱ μοχθηροὶ μεθ' ὧν ^ασυνδιημερεύουσιν, ἑαυτούς
 δὲ φεύγουσιν· ἀναμιμνήσκονται γὰρ πολλῶν καὶ δυσχερῶν,

^ε ἢ om. K^b.M^b. ^ε αὐτῷ corr. L^b.O^b. ^ε μνείαι K^b.M^b. ^η πάντα
 O^b. ^ι ἄλλω K^b. ^κ ἀμετάβλητος M^b. ^λ μὲν add. M^b. ^μ περ om. L^b.
^ν αὐτόν K^b.M^b. ^ο αὐτός om. O^b. ^ρ καὶ ante ἡ om. K^b. ^ρ ἂν τιςιν
 αὐτῇ M^b. ^ρ εἶναι ἡ φιλία L^b.O^b. ^ς ἢ οὐκ ἐστὶ M^b. ^τ ἐκ] ἢ ἐκ K^b.
^ν ἢ τ' ἀρέσκουσιν K^b. ^ω διαφέρουσι M^b. ^α οἷοντα καλὰ ἑαυτοῖς μά-
 λιστα εἶναι M^b. ^γ διὰ] καὶ διὰ K^b.M^b. ^z μισοῦνται καὶ φεύγουσι K^b,
 μισοῦνται φεύγουσι M^b.N^b. ^α συνημερεύουσιν K^b.

καὶ ^bτοιαῦθ' ἕτερα ἐλπίζουσι, καθ' ἑαυτοὺς ὄντες, μεθ' ἐτέρων δ' ὄντες ἐπιλανθάνονται. Οὐθέν τε φιλητὸν ἔχοντες ^cοὐθέν φιλικὸν πάσχουσι πρὸς ἑαυτοὺς. Οὐδὲ δὴ συγχαίρουσιν οὐδὲ συναλγοῦσιν ^dοἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς· στασιάζει γὰρ αὐτῶν ἡ ψυχὴ, καὶ ^eτὸ ^fμὲν διὰ μοχθηρίαν ἀλγεί ^gἀπεχόμενον τινῶν, ^hτὸ δ' ἡδεταί, καὶ τὸ μὲν δεῦρο τὸ δ' ¹⁰οἰεῖσε ἔλκει ὥσπερ διασπῶντα. Εἰ δὲ μὴ ⁱοἷόν τε ἅμα λυπεῖσθαι καὶ ἡδεσθαι, ἀλλὰ μετὰ μικρόν γε λυπεῖται ὅτι ἦσθη, καὶ οὐκ ἂν ἐβούλετο ^kἡδέα ταῦτα γενέσθαι αὐτῷ· ^lμεταμελείας γὰρ οἱ φαῦλοι γέμουσιν. Οὐ δὴ φαίνεται ὁ φαῦλος οὐδὲ πρὸς ^mἑαυτὸν φιλικῶς διακεῖσθαι διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν φιλητόν. Εἰ δὴ τὸ οὕτως ἔχειν λίαν ἐστὶν ἄθλιον, φευκτέον τὴν μοχθηρίαν διατεταμένως καὶ πειρατέον ἐπιεικῇ εἶναι· οὕτω γὰρ ⁿκαὶ πρὸς ἑαυτὸν φιλικῶς ἂν ἔχοι καὶ ἐτέρῳ φίλος γένοιτο.

5 Ἡ δ' εὖνοια ^oφιλίᾳ μὲν ὅμοιον, οὐ μὴν ἐστὶ γε φιλία· γίνεται γὰρ εὖνοια καὶ πρὸς ἀγνώστας καὶ λανθάνουσα, φιλία δ' οὐ. Καὶ πρότερον δὲ ^pταῦτ' εἴρηται. Ἀλλ' οὐδὲ φίλησις ἐστίν· οὐ γὰρ ἔχει διάτασιν οὐδ' ὄρεξιν, τῇ φιλήσει ²δὲ ταῦτ' ἀκολουθεῖ. Καὶ ἡ μὲν φίλησις μετὰ συννηθείας, ἡ δ' εὖνοια καὶ ἐκ ^qπροσπαίου, οἷον καὶ περὶ τοὺς ἀγωνιστὰς συμβαίνει· εὖνοι γὰρ αὐτοῖς γίνονται καὶ ^rσυνθέλουσιν, ^sσυμπράξαιεν δ' ἂν ^tοὐθέν· ὅπερ γὰρ εἴπομεν, ^vπροσπαίως εἶνοι ³γίνονται καὶ ἐπιπολαίως στέργουσιν. ^wἘοικε δὲ ἀρχὴ φιλίας εἶναι, ὥσπερ τοῦ ἐράν ἢ διὰ τῆς ὀψεως ἡδονή· μὴ γὰρ προησθεὶς τῇ ^xἰδέᾳ οὐθεὶς ἐρά, ὁ δὲ χαίρων τῷ εἶδει οὐθέν μάλλον ἐρά, ἀλλ' ὅταν καὶ ἀπόντα ποθῇ καὶ τῆς παρουσίας ^yἐπιθυμῇ. Οὕτω δὴ καὶ φίλους οὐχ οἷόν τ' εἶναι μὴ εἶνους

^b ἕτερα τοιαῦτα ἐλπίζουσι L^b.Ob, τοιαῦθ' ὑπερελπίζουσι M^b. ^c οὐδὲ L^b.
^d ἑαυτοῖς οἱ τοιοῦτοι L^b.Ob. ^e τότε L^b.Ob, om. K^b. ^f μὲν om. K^b.
^g ἀπεχόμενος L^b. ^h τοτὲ L^b.Ob. ⁱ οἷονται M^b. ^k ταῦτα ἡδέα L^b,
τῷ ἡδέα ταῦτα M^b. ^l μεταμελείας—ἑαυτὸν om. M^b. ^m αὐτὸν K^b.
ⁿ καὶ ante πρὸς om. K^b.M^b. ^o φιλίᾳ] φιλικῶ K^b. ^p τοιαῦτ' K^b.M^b.
^q τροπαίου M^b. ^r συνελθοῦσιν K^b. ^s συμπράξαιεν L^b. ^t οὐδὲ ἔν Ob.
^v τροπαίως M^b. ^w εἰδέαι K^b. ^x ἐπιθυμεί K^b.Ob.

γενομένους, οἱ δ' εὖνοι οὐθὲν μᾶλλον φιλοῦσιν· βούλονται γὰρ μόνον τὰγαθὰ οἷς εἰσὶν ὕενοι, συμπράξαιεν δ' ἂν οὐθὲν, ^a οὐδ' ὀχληθεῖεν ὑπὲρ αὐτῶν. Διὸ μεταφέρων φαίη τις ἂν αὐτὴν ἀργὴν εἶναι φιλίαν, χρονίζομένην δὲ καὶ εἰς συνήθειαν ^b ἀφικνουμένην γίνεσθαι φιλίαν, οὐ τὴν διὰ τὸ χρησιμον οὐδὲ τὴν διὰ τὸ ἡδύ· οὐδὲ γὰρ εὖνοια ἐπὶ τούτοις γίνεται. Ὁ μὲν γὰρ εὐεργετηθεὶς ἀνθ' ὧν πέπονθεν ἀπονέμει τὴν εὖνοιαν, τὰ δίκαια δρῶν· ὁ δὲ βουλόμενός τιν' ^c εὐπραγεῖν, ^d ἐλπίδα ἔχων εὐπορίας δι' ἐκείνου, οὐκ ἔοικ' ^e εὖνους ἐκείνῳ εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἑαυτῷ, καθάπερ οὐδὲ φίλος, εἰ θεραπεύει αὐτὸν διὰ τινὰ χρήσιν. Ὅλως δ' ^f ἡ εὖνοια δι' ⁴ ἀρετὴν καὶ ἐπιεικείαν τινὰ ^g γίνεται, ὅταν τῷ φανῇ καλὸς τις ἢ ἀνδρείος ἢ τι τοιοῦτον, καθάπερ καὶ ἐπὶ ^h τῶν ἀγωνιστῶν εἴπομεν.

Φιλικὸν δὲ καὶ ἡ ὁμόνοια φαίνεται· διόπερ οὐκ ἔστιν ὁμο- ⁶ δοξία· τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἀγνοοῦσιν ἀλλήλους ὑπάρξειεν ἄν. Οὐδὲ ⁱ τοὺς περὶ ^k ὁποιοῦν ὁμογνωμονοῦντας ὁμονοεῖν φασίν, οἷον τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων (οὐ γὰρ φιλικὸν τὸ περὶ τούτων ὁμονοεῖν), ἀλλὰ ^l τὰς πόλεις ὁμονοεῖν φασίν, ὅταν περὶ τῶν συμφερόντων ὁμογνωμονῶσι ^m καὶ ταῦτά προαιρῶνται καὶ πράττωσι τὰ ⁿ κοινῇ δόξαντα. Περὶ τὰ πρακτὰ δὲ ὁμο- ² νοοῦσιν, καὶ τούτων περὶ τὰ ἐν μεγέθει καὶ ^o τὰ ἐνδεχόμενα ἀμφοῖν ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν, οἷον αἱ πόλεις, ὅταν πᾶσι δοκῇ τὰς ἀρχὰς αἰρετὰς εἶναι, ἢ συμμαχεῖν Λακεδαιμονίοις, ἢ ἄρχειν Πιττακόν, ὅτε καὶ αὐτὸς ^p ἤθελεν. Ὅταν δ' ^q ἑκάτερος ἑαυτὸν βούληται, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς Φοινίσσαις, στασιάζουσιν· οὐ γὰρ ἐστ' ὁμονοεῖν τὸ ^r αὐτὸ ἑκάτερον ^s ἐννοεῖν ὁδήποτε, ἀλλὰ τὸ ^t ἐν τῷ αὐτῷ, οἷον ὅταν καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ

γ εὖνοιο Mb. z οὐθὲν ἄν Lb. a οὐδ' ἂν ὀχληθεῖεν Ob. b ἀγομένην Lb, συνηγομένην Ob. c εὐ πράττειν Lb. d εὐπορίας ἐλπίδα ἔχων Lb.Ob. e ἐκείνῳ εὖνους Ob. f ἡ om. Kb.Mb. g γίνεται τῷ φανῆναι Mb. h τῷ ἀγωνί Lb. i τοὺς] γὰρ Mb. k ὁποιοῦν Lb.Ob. l τοὺς πολλοὺς Mb. m καὶ—ὁμονοοῦσι om. Mb. n κοινὰ Kb. o τὰ post καὶ add. Lb.Ob. p ἔθελεν Kb. q ἑκάτερος καὶ ἑαυτὸν Kb. r αὐτῷ Kb.Lb.Mb. s ἐννοεῖν Kb.Lb. t ἐν et αὐτῷ om. Ob.

ἐπιεικεῖς τοὺς ἀρίστους ἄρχειν· οὕτω γὰρ πᾶσι γίνεται
 ὡς ἐφίενται. Πολιτικὴ δὲ φιλία φαίνεται ἡ ὁμόνοια, κα-
 θάπερ καὶ λέγεται· περὶ τὰ συμφέροντα γὰρ ἔστι καὶ τὰ
 3^W εἰς τὸν βίον ^x ἀνήκοντα. Ἔστι δ' ἡ τοιαύτη ὁμόνοια ἐν
 τοῖς ἐπιεικέσιν· οὗτοι γὰρ ^y καὶ ἑαυτοῖς ὁμονοοῦσι καὶ ἀλλή-
 λοις, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὄντες ὡς εἰπεῖν· τῶν τοιούτων γὰρ ^z μέ-
 νει τὰ βουλήματα καὶ οὐ μεταρρεῖ ὥσπερ εὐριπος, βούλονται
 τε τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα, τούτων δὲ ^a καὶ ^b κοινῇ ἐφί-
 4^{εινται}. Τοὺς δὲ φαύλους οὐχ οἷόν τε ὁμονοεῖν πλὴν ἐπὶ μι-
 κρόν, καθάπερ καὶ φίλους εἶναι, πλεονεξίας ἐφιεμένους ἐν τοῖς
 ὠφελίμοις, ἐν δὲ τοῖς ^c πόνοις καὶ ταῖς λειτουργίαις ἐλλεί-
 ποντας· ἑαυτῷ δ' ἕκαστος βουλόμενος ταῦτα τὸν πέλας ἐξε-
 τάζει καὶ κωλύει· μὴ γὰρ ^d τηρούντων τὸ κοινὸν ἀπόλλυται.
 Συμβαίνει οὖν αὐτοῖς στασιάζειν, ^e ἀλλήλους μὲν ἐπαναγκά-
 ζοντας, αὐτοὺς δὲ μὴ βουλομένους τὰ δίκαια ποιεῖν.

7 Οἱ δ' εὐεργέται τοὺς εὐεργετηθέντας δοκοῦσι μᾶλλον φι-
 λεῖν ἢ ^f οἱ εὖ παθόντες τοὺς δράσαντας, καὶ ὡς παρὰ λόγον
 γινόμενον ἐπιζητεῖται. Τοῖς μὲν οὖν πλείστοις φαίνεται,
 ὅτι οἱ μὲν ὀφείλουσι τοῖς δὲ ὀφείλεται· καθάπερ οὖν ἐπὶ
 τῶν δανείων οἱ μὲν ^g ὀφείλοντες βούλονται μὴ εἶναι οἷς ὀφεί-
 λουσιν, ^h οἱ δὲ δανείσαντες καὶ ἐπιμέλονται τῆς τῶν ὀφεί-
 λόντων σωτηρίας, ⁱ οὕτω καὶ τοὺς εὐεργετήσαντας βούλεσθαι
 εἶναι τοὺς παθόντας ὡς κομιουμένους τὰς χάριτας, τοῖς δ' οὐκ
 εἶναι ἐπιμελὲς τὸ ἀνταποδοῦναι. Ἐπίχαρμος ^k μὲν οὖν τάχ'
 ἂν φαίη ταῦτα λέγειν ^l αὐτοὺς ἐκ πονηροῦ θεωμένους, ἔοικε
 δ' ἀνθρωπικῶ· ἀμνήμονες γὰρ οἱ πολλοί, καὶ μᾶλλον εὖ πά-
 2^{σχειν} ἢ ποιεῖν ἐφίενται. Δόξειε δ' ἂν φυσικώτερον εἶναι τὸ
 αἴτιον, καὶ ^m οὐχ ὅμοιον τῷ περὶ τοὺς ⁿ δανείσαντας· οὐ γάρ

^v οὐ πάντες ἐφίενται Mb. οὐ ἐφίεται—φαίνεται margo Ob: ipse om.
^w πρὸς Nb. ^x ἦκοντα Mb, εἰκότα Kb. ^y καὶ post γὰρ om. Mb.
^z μέρει τὰ βουλεύματα Mb. ^a καὶ om. Mb. ^b κοινωνίας Ob. ^c πόνοις]
 δαπανηροῖς Mb. ^d πληρούντων Mb. ^e ἄλλους Mb. ^f οἱ om. Kb.Mb.
^g ὀφείλοντες οὐ βούλονται εἶναι Mb. ^h οἱ δανείσαντες δὲ καὶ ἐπιμελοῦνται
 Kb.Mb. ⁱ οὕτω γὰρ καὶ Mb. ^k μὲν om. Mb. ^l τοὺς Mb. ^m οὐδ'
 Kb.Mb. ⁿ δανειστάς Lb.

ἐστὶ φίλησις περὶ ἐκείνους, ἀλλὰ τοῦ σώζεσθαι βούλησις τῆς κομιδῆς ἕνεκα· οἱ δ' εὖ πεπονηκότες φιλοῦσι καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ^ο πεπονθότας, καὶ μὴν ὥσι χρήσιμοι Ῥμηδ' εἰς ὅστερον ^ι γένοιντ' ἂν. ^υ Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν συμβέβηκεν· ³ πᾶς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον ἢ ἀγαπηθείη ἂν ὑπὸ τοῦ ἔργου ἐμψύχου γενομένου. Μάλιστα δ' ἴσως ^ι τοῦτο περὶ τοὺς ποιητὰς συμβαίνει· ὑπεραγαπῶσι γὰρ οὗτοι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, στέργοντες ὥσπερ τέκνα. Τοιούτῳ ^ς δὴ ⁴ ἔοικε καὶ τὸ τῶν εὐεργετῶν· τὸ γὰρ εὖ πεπονθὸς ἔργον ἐστὶν αὐτῶν· τοῦτο δὴ ἀγαπῶσι μᾶλλον ἢ τὸ ἔργον τὸν ποιήσαντα. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι τὸ εἶναι πᾶσιν αἰρετὸν καὶ φιλητόν, ἐσμέν δ' ἐνεργεῖα· τῷ ζῆν γὰρ καὶ πράττειν. ^ι Ἐνεργεῖα ^ι δὴ ὁ ποιήσας τὸ ἔργον ἔστι πῶς· στέργει δὴ τὸ ἔργον, διότι καὶ τὸ εἶναι. Τοῦτο δὲ φυσικόν· ὁ γὰρ ἐστὶ δυνάμει, τοῦτο ἐνεργεῖα τὸ ἔργον μνήμει. ^υ Ἀμα δὲ καὶ τῷ ⁵ μὲν εὐεργέτῃ καλὸν τὸ κατὰ τὴν πράξιν, ὥστε χαίρειν ἐν ᾧ τοῦτο, τῷ δὲ παθόντι οὐθὲν καλὸν ἐν τῷ δράσαντι, ἀλλ' εἴπερ, συμφέρον· τοῦτο δ' ἦπτον ἡδὺ καὶ φιλητόν. ^ι Ἡδεῖα ⁶ δ' ἐστὶ τοῦ μὲν παρόντος ἢ ἐνέργεια, τοῦ δὲ μέλλοντος ἢ ἐλπίς, τοῦ δὲ ^ν γεγεννημένου ἢ μνήμη. ^υ Ἡδιστον δὲ τὸ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ φιλητὸν ὁμοίως. Τῷ μὲν ^ω οὖν πεπονηκότι μένει τὸ ἔργον (τὸ ^χ καλὸν γὰρ πολυχρόνιον), τῷ δὲ παθόντι τὸ χρήσιμον παροίχεται. ^υ Ἡ τε μνήμη τῶν μὲν καλῶν ἡδεῖα, τῶν δὲ χρησίμων οὐ πάνυ ^ς ἢ ἦπτον· ἢ προσδοκία δ' ἀνάπαλιν ^ς ἔχειν ἔοικεν. Καὶ ἢ μὲν φίλησις ποιήσει ἔοικεν, τὸ φιλεῖσθαι δὲ τῷ πᾶσχειν. Τοῖς ^α ὑπερέχουσι ^β δὴ περὶ ^ς τὴν πράξιν ἔπεται ^δ τὸ φιλεῖν καὶ τὰ φιλικά. ^ι Ἐτι ⁷ δὲ τὰ ἐπιπόνως ^ς γινόμενα πάντες μᾶλλον στέργουσιν, οἷον

^ο πεπονθότας] εὖ πεπονθότας N^b, εὐεργετηθέντας L^b.Ob. Ῥμηδ'] καὶ μὴδ' M^b. ^ι γένοιντ' L^b.M^b. ^ι περὶ τοὺς ποιητὰς τοῦτο L^b.Ob. ^ς δὲ M^b. ^ι δ' L^b.M^b.Ob. ^ν γενομένου M^b. ^ω οὖν om. L^b. ^χ γὰρ καλὸν L^b. ^ς ἢ—ἔχειν ἔοικεν om. M^b. ^ς ἔχειν om. L^b.Ob. ^α ὑπάρχουσι N^b. ^β δὲ M^b. ^ς τὴν om. L^b.Ob. ^δ τὸ] καὶ δὴ τὸ L^b.Ob. τὸ φιλεῖν om. K^b. ^ς γινόμενα πάντες μᾶλλον M^b, μὲν μᾶλλον πάντες γενόμενα Ob.

καὶ τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι τῶν παραλαβόντων· δοκεῖ
^f δὴ τὸ ^g μὲν εὖ πάσχειν ἄπονον εἶναι, τὸ δ' εὖ ποιεῖν ἐργῶδες.
 Διὰ ταῦτα ^h δὲ καὶ αἱ μητέρες φιλοτεκνότεραι· ⁱ ἐπιπονώτερα
 γὰρ ἢ ^k γέννησις, καὶ μᾶλλον ἴσασιν ὅτι αὐτῶν. Δόξειε δ'
 ἂν τοῦτο καὶ τοῖς εὐεργέταις οἰκείον ^l εἶναι.

- 8 ^m Ἀπορεῖται δὲ ⁿ καὶ πότερον δεῖ φιλεῖν ἑαυτὸν μάλιστα
 ἢ ἄλλον τινά· ἐπιτιμῶσι γὰρ τοῖς ἑαυτοὺς μάλιστα ἀγα-
 πῶσι, καὶ ὡς ἐν αἰσχυρῷ φιλαύτους ἀποκαλοῦσι, δοκεῖ ^o τε
 ὁ μὲν φαῦλος ἑαυτοῦ χάριν πάντα πράττειν, καὶ ὅσῳ ἂν
 μοχθηρότερος ᾖ, τοσοῦτ' μᾶλλον· ἐγκαλοῦσι ^p δὲ αὐτῷ ^q ὅτι
 οὐθέν ἀφ' ἑαυτοῦ πράττει· ὁ δ' ἐπεικὴς διὰ τὸ καλόν, καὶ
 ὅσῳ ἂν ^r βελτίων ᾖ, ^s μᾶλλον διὰ τὸ καλόν, καὶ φίλου ἕνεκα·
² τὸ δ' αὐτοῦ παρήσιν. Τοῖς λόγοις δὲ τούτοις τὰ ἔργα δια-
 φωνεῖ, οὐκ ἀλόγως. Φασὶ γὰρ δεῖν φιλεῖν μάλιστα τὸν
 μάλιστα φίλον, φίλος δὲ μάλιστα ὁ βουλόμενος ^t ᾧ βούλε-
 ται τὰγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα, καὶ εἰ μηθεὶς εἴσεται. Ταῦτα δ'
 ὑπάρχει ^v μάλιστ' αὐτῷ πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ λοιπὰ δὴ πάνθ'
 οἷς ὁ φίλος ὀρίζειται· εἴρηται γὰρ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ
 φιλικὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διήκει. Καὶ αἱ παροιμίαι δὲ
 πᾶσαι ὁμογνωμονοῦσιν, οἷον ^w τὸ “μία ψυχὴ” καὶ “κοινὰ τὰ
 φίλων” καὶ “ἰσότης φιλότης” καὶ “γόνυ κνήμης ἔγγιον”·
 πάντα γὰρ ταῦτα πρὸς αὐτόν ^x μάλισθ' ὑπάρχει· μάλιστα
 γὰρ φίλος αὐτῷ, καὶ φιλητέον δὴ μάλισθ' ἑαυτόν. Ἀπο-
 ρεῖται δ' εἰκότως ποτέροις ^y χρεῶν ἔπесθαι, ἀμφοῖν ^z ἐχόντων
³ τὸ πιστόν. Ἴσως οὖν τοὺς τοιούτους δεῖ τῶν λόγων διαι-
 ρεῖν καὶ διορίζειν ἐφ' ὅσον ἐκάτεροι καὶ πῇ ἀληθεύουσιν. Εἰ
 δὴ λάβοιμεν τὸ φίλαντον πῶς ἐκάτεροι λέγουσιν, τάχ' ἂν
⁴ γένοιτο δῆλον. Οἱ μὲν ^a οὖν εἰς ὄνειδος ἄγοντες αὐτὸ φιλ-

^f δὲ Mb. ^g εὖ μὲν Kb.Lb.Mb. ^h δὲ om. Mb. ⁱ ἐπιπονώτερον Mb.
^k γένεσις Kb. ^l εἶναι om. Lb. ^m ἀπορεῖ Mb. ⁿ καὶ om. Lb. ^o δὲ
 Lb.Mb.Ob. ^p δὴ om. Mb. ^q ὅτι] οἷον ὅτι Kb. ^r βέλτιον Kb.
^s μᾶλλον om. Mb. ^t ᾧ ἢ ᾧ Kb, ᾧ μάλιστα Lb. ^v αὐτῷ μάλιστα
 Lb.Ob. ^w τὸ κοινὰ τὰ φίλων καὶ μία ψυχὴ Lb.Ob. ^x μάλιστ' ἂν ὑπάρ-
 χου Kb.Mb. ^y χρεῶν δὴ ἔπесθαι Lb.Ob. ^z ἐχόντων Lb, σχόντων Mb.
^a οὖν om. Kb.Mb.

αὐτοὺς καλοῦσι τοὺς ἑαυτοῖς ἀπονέμοντας τὸ πλεῖον ἐν χρή-
μασι καὶ τιμαῖς καὶ ἡδοναῖς ταῖς σωματικαῖς· τούτων γὰρ οἱ
πολλοὶ ὀρέγονται, καὶ ἐσπουδάκασιν περὶ αὐτὰ ὡς ἄριστα
ὄντα, διὸ καὶ ^bπεριμάχητά ἐστιν. Οἱ ^cδὲ περὶ ταῦτα πλε-
ονέκται χαρίζονται ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ὅλως τοῖς πάθεσι καὶ
τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς. Τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ πολλοί· διὸ καὶ
ἡ προσηγορία γεγένηται ἀπὸ τοῦ ^dπολλοῦ φαύλου ὄντος.
Δικαίως δὲ τοῖς οὕτω φιλαύτοις ὀνειδίζεται. ^eΟτι δὲ ^eτοὺς 5
τὰ τοιαῦθ' αὐτοῖς ἀπονέμοντας εἰώθασιν λέγειν οἱ πολλοὶ
φιλαύτους, οὐκ ἄδηλον· εἰ γάρ τις αἰεὶ ^fσπουδάξῃ τὰ δίκαια
πράττειν αὐτὸς μάλιστα πάντων ἢ τὰ σώφρονα ἢ ὅποια οὖν
ἄλλα τῶν κατὰ τὰς ἀρετὰς, καὶ ὅλως αἰεὶ τὸ καλὸν ^gἑαυτῷ
περιποιοῖτο, οὐθεὶς ἐρεῖ τοῦτον φίλαντον οὐδὲ ψέξει. Δόξειε 6
δ' ἂν ὁ τοιοῦτος ^hμᾶλλον εἶναι φίλαντος· ἀπονέμει ⁱγὰρ
ἑαυτῷ τὰ κάλλιστα καὶ μάλιστ' ἀγαθὰ, καὶ χαρίζεται ἑαν-
τοῦ τῷ κυριωτάτῳ, καὶ πάντα τούτῳ πείθεται· ὥστε ^kδὲ
καὶ πόλις τὸ κυριώτατον μάλιστ' εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶν ἄλλο
σύστημα, οὕτω καὶ ἄνθρωπος· ^lκαὶ φίλαντος δὲ μάλιστα ὁ
τούτου ἀγαπῶν καὶ τούτῳ χαριζόμενος. Καὶ ἐγκρατὴς δὲ
καὶ ἀκρατὴς ^mλέγεται τῷ κρατεῖν τὸν νοῦν ἢ μή, ὡς ⁿτού-
του ἐκάστου ὄντος· καὶ ^oπεπραγμένα δοκοῦσιν ^pαὐτοὶ καὶ
ἐκουσίως τὰ μετὰ λόγου μάλιστα. ^qΟτι μὲν οὖν ^qτοῦθ'
ἐκαστός ἐστιν ^rἢ μάλιστα, οὐκ ἄδηλον, καὶ ὅτι ὁ ἐπιεικὴς
μάλιστα τοῦτ' ἀγαπᾷ. Διὸ φίλαντος μάλιστ' ἂν εἴη, καθ'
^sἕτερον εἶδος τοῦ ὀνειδιζομένου, καὶ διαφέρων τοσοῦτον ὅσον
τὸ κατὰ λόγον ζῆν τοῦ κατὰ πάθος, καὶ ὀρέγεσθαι ^tτοῦ
καλοῦ ἢ τοῦ δοκοῦντος συμφέρειν. ^vΤοὺς μὲν οὖν περὶ τὰς 7
καλὰς πράξεις διαφερόντως ^wσπουδάζοντας πάντες ἀποδέ-
χονται καὶ ἐπαινοῦσιν· πάντων δὲ ἀμιλλωμένων πρὸς τὸ

^b περὶ χρήματά M^b. ^c δὲ L^b. ^d πολλοῦ M^b. ^e τοὺς] τοῖς K^b.
^f σπουδάξει L^b.M^b.O^b. ^g αὐτῷ L^b.O^b. ^h εἶναι μᾶλλον L^b, ⁱ γὰρ L^b.
^k δὲ καὶ] γὰρ M^b. ^l καὶ ante φίλαντος om. M^b. ^m λέγεται om. M^b.
ⁿ τοῦτο K^b.M^b.N^b.O^b. ^o πεπραγμένα M^b. ^p ἑαυτῷ M^b. ^q τοῦ καθ'
ἐκαστον M^b, τοῦ καθέκαστος L^b. ^r ἢ om. O^b. ^s ἐκότερον K^b. ^t ἢ τοῦ
καλοῦ ἢ K^b.M^b. ^v τοὺς] τὸν M^b. ^w σπουδάζοντα M^b.

καλὸν καὶ διατεινομένων τὰ κάλλιστα πράττειν κοινῇ τ' ^α ἂν
πάντ' εἴη τὰ δέοντα καὶ ἰδίᾳ ἐκάστω τὰ μέγιστα τῶν ἀγα-
θῶν, εἴπερ ^γ ἡ ἀρετὴ ^z τοιοῦτόν ^α ἐστίν. Ὡστε τὸν μὲν ἀγαθὸν
δεῖ φίλαυτον εἶναι· καὶ γὰρ αὐτὸς ὀνήσεται τὰ καλὰ πράτ-
των καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελήσει· τὸν δὲ μοχθηρὸν οὐ δεῖ
βλάψει γὰρ καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς πέλας, φανύοις πάθεσιν
^δ ἐπόμενος. Τῷ μοχθηρῷ μὲν οὖν διαφωνεῖ ^α δεῖ ^β πράττειν
καὶ ^γ ^δ ^α πράττει· ὁ δ' ἐπιεικής, ^δ ^α δεῖ, ταῦτα ^ε καὶ πράττει·
πᾶς γὰρ νοὺς αἰρεῖται τὸ βέλτιστον ἑαυτῷ, ὁ δ' ἐπιεικής
⁹ πειθαρχεῖ τῷ νόμῳ. Ἀληθές ^ε δὲ περὶ τοῦ σπουδαίου καὶ τὸ
τῶν φίλων ἔνεκα πολλὰ πράττειν καὶ τῆς πατρίδος, κἂν δέη
ὑπεραποθνήσκει· προήσεται γὰρ καὶ χρήματα καὶ τιμὰς
καὶ ὅλως τὰ περιμάχῃτα ἀγαθὰ, περιποιούμενος ^ς ἑαυτῷ τὸ
καλόν· ὀλίγον γὰρ χρόνον ἡσθῆναι σφόδρα μᾶλλον ἔλοιτ'
ἂν ἢ πολὺν ἡρέμα, καὶ βιώσαι καλῶς ἑνιαυτὸν ἢ πόλλ' ἔτη
τυχόντως, καὶ μίαν πρᾶξιν καλὴν καὶ μεγάλην ἢ πολλὰς
καὶ μικράς. Τοῖς ^h δ' ὑπεραποθνήσκουσι τοῦτ' ἴσως συμβαί-
νει· αἰροῦνται δὴ μέγα καλὸν ἑαυτοῖς. Καὶ χρήματα ⁱ προ-
οῖντ' ἂν ἐφ' ᾧ πλείονα λήψονται οἱ φίλοι· γίγνεται γὰρ
τῷ μὲν φίλῳ χρήματα, αὐτῷ δὲ τὸ καλόν· τὸ ^k δὴ μείζον
¹⁰ ἀγαθὸν ἑαυτῷ ἀπονέμει. Καὶ ^l περὶ τιμᾶς ^m δὲ καὶ ἀρχὰς ὁ
αὐτὸς τρόπος· πάντα γὰρ τῷ φίλῳ ταῦτα προήσεται· κα-
λὸν γὰρ αὐτῷ τοῦτο καὶ ἐπαινετόν. Εἰκότως δὴ ⁿ δοκεῖ
^ο σπουδαῖος εἶναι, ἀντὶ πάντων ^p αἰρούμενος τὸ καλόν. Ἐν-
δέχεται δὲ καὶ πράξεις τῷ φίλῳ προῖεσθαι, καὶ εἶναι κάλλιον
¹¹ τοῦ αὐτὸν πρᾶξαι τὸ αἷτιον τῷ φίλῳ ^q γινέσθαι. Ἐν ^r πᾶσι
δὴ τοῖς ἐπαινετοῖς ὁ σπουδαῖος φαίνεται ἑαυτῷ τοῦ καλοῦ
πλέον νέμων. Οὕτω μὲν οὖν ^s φίλαυτον εἶναι δεῖ, καθάπερ
εἴρηται· ὥς δ' οἱ πολλοί, οὐ χρή.

^x πάντ' ἂν εἴη Mb, ἂν παντὶ ἢ Lb.Ob, γ αἱ ἀρεταὶ Ob, z τὸ τοιοῦ-
τον Mb, α ἐστίν om. Lb.Ob, β πράττειν om. Kb.Mb, γ α om. Kb,
δ ταῦτα α δεῖ Kb.Mb, ε καὶ] αἰε Kb, f δὲ τὸ περὶ Lb, g αὐτῷ Lb,
h δὴ Lb.Ob, i προῖοντ' Ob, k δὴ] δὲ Lb, l περὶ τὰς τιμὰς Lb.Ob,
m δὴ Kb.Ob, n δοκεῖ om. Mb, ο σπουδαῖον Mb, p αἰρούμενον Mb,
q γίνεσθαι Mb, r ᾧ πᾶσι Lb, s δεῖ φίλαυτον εἶναι Lb, φίλαυτον εἶναι
δοκεῖ Mb.

Ἀμφισβητεῖται δὲ καὶ περὶ τὸν εὐδαίμονα, εἰ δεήσει 9
 φίλων ἢ μὴ. Οὐθὲν γάρ φασι δεῖν φίλων τοῖς μακαρίοις
 καὶ αὐτάρκεσιν. Ὑπάρχειν γὰρ αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ· αὐτάρ-
 κεις οὖν ὄντας οὐδενὸς προσδεῖσθαι, τὸν δὲ φίλον, ἕτερον
 αὐτὸν ὄντα, πορίζειν ἃ δι' αὐτοῦ ἀδυνατεῖ· ὅθεν τὸ

ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;

Ἐοικε δ' ἀτόπῳ τὸ πάντ' ἀπονέμοντας τὰ ἀγαθὰ τῷ εὐδαίμονι 2
 φίλους μὴ ἀποδιδόναι, ὃ δοκεῖ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν μέγιστον
 εἶναι. Εἴ τε φίλου μᾶλλον ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν ἢ πάσχειν,
 καὶ ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς τὸ εὐεργετεῖν, κάλλιον
 δ' εὖ ποιεῖν φίλους ὀθνείων, τῶν εὖ πεισομένων δεήσειται ὁ
 σπουδαῖος. Διὸ καὶ ἐπιζητεῖται πότερον ἐν εὐτυχίαις
 μᾶλλον δεῖ φίλων ἢ ἐν ἀτυχίαις, ὥς καὶ τοῦ ἀτυχοῦντος
 δεομένου τῶν εὐεργετησόντων καὶ τῶν εὐτυχοῦντων οὓς εὖ
 ποιήσουσιν. Ἀτοπον δ' ἴσως καὶ τὸ μονώτην ποιεῖν τὸν 3
 μακάριον· οὐθεὶς γὰρ ἔλοιτ' ἂν καθ' αὐτὸν τὰ πάντ' ἔχειν
 ἀγαθὰ· πολιτικὸν γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ συζῆν πεφυκός. Καὶ
 τῷ εὐδαίμονι δὴ τοῦθ' ὑπάρχει· τὰ γὰρ τῇ φύσει ἀγαθὰ
 ἔχει. Δῆλον δ' ὡς μετὰ φίλων καὶ ἐπεικῶν κρεῖττον ἢ μετ'
 ὀθνείων καὶ τῶν τυχόντων συνημερεύειν· δεῖ ἄρα τῷ εὐ-
 δαίμονι φίλων. Τί οὖν λέγουσιν οἱ πρῶτοι, καὶ πῇ ἀλη- 4
 θεύουσιν; Ἡ ὅτι οἱ πολλοὶ φίλους οἶονται τοὺς χρησίμους
 εἶναι; Τῶν τοιούτων μὲν οὖν οὐθὲν δεήσειται ὁ μακάριος,
 ἐπειδὴ τὰ ἀγαθὰ ὑπάρχει αὐτῷ. Οὐδὲ δὴ τῶν διὰ τὸ ἡδύ, ἢ
 ἐπὶ μικρόν· ἡδὺς γὰρ ὁ βίος ὧν οὐθὲν δεῖται ἐπείσάκτου
 ἡδονῆς. Οὐ δεόμενος δὲ τῶν τοιούτων φίλων οὐ δοκεῖ δεῖσθαι
 φίλων. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν ἴσως ἀληθές· ἐν ἀρχῇ γὰρ εἴρηται 5
 ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἐνέργειά τις ἐστίν, ἢ δ' ἐνέργεια δῆλον ὅτι

t καὶ om. Mb. v δεῖν φασὶ φίλων Mb. w ὑπάρχει Kb.Lb.Mb.
 x αὐτοῖς om. Kb. y ἀγαθὰ Kb. τὰ ἀγαθόν Mb. z μηδενὸς Lb.Ob.
 a ἕτερον ὄντα αὐτῷ πορίζειν Mb. b τὸ om. Kb.Lb.Mb. c ἀγαθόν Kb.
 d εἰ δὲ Lb.Ob. e πεισομένων ὧν δεήσειται Kb. f ζητεῖται Lb.Ob.
 g ἀτυχίαις Ob. h δεῖ φίλων μᾶλλον Mb. i εὐτυχίαις Ob. k οἷς Mb.
 l αὐτὸν πάντ' ἔχειν τὰ ἀγαθὰ Lb.Ob. m καὶ om. Kb. n τῶν om. Kb.Mb.
 o εὐδαίμονι καὶ τῶν φίλων Kb.Mb. p ποῖ Lb. q εἶναι τοὺς χρησί-
 μους Mb. r ἢ om. Kb. s ἐστίν] ἐστὶ μετὰ ἀρετῆς Lb.

γίνεται καὶ οὐχ ὑπάρχει ὥσπερ κτῆμά τι. Εἰ δὲ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ζῆν καὶ ἐνεργεῖν, ^ι τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἡ ἐνέργεια σπουδαία καὶ ἡδεῖα καθ' αὐτήν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, ἐστὶ δὲ καὶ τὸ οἰκεῖον τῶν ἡδέων, θεωρεῖν ^ν δὲ μᾶλλον τοὺς πέλας δυνάμεθα ἢ ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἐκείνων πράξεις ἢ τὰς οἰκείας, αἱ τῶν σπουδαίων δὴ πράξεις φίλων ὄντων ἡδεῖαι τοῖς ἀγαθοῖς· ἄμφω γὰρ ἔχουσι τὰ τῇ φύσει ἡδέα. ^ο Μακάριος δὴ φίλων τοιούτων δεήσεται, εἴπερ θεωρεῖν προαιρεῖται πράξεις ἐπικεικὲς καὶ οἰκείας· τοιαῦται δ' αἱ τοῦ ἀγαθοῦ φίλου ὄντος. ^ω Οἴονται τε δεῖν ἡδέως ζῆν τὸν εὐδαίμονα· μονώτῃ μὲν οὖν χαλεπὸς ὁ βίος· οὐ γὰρ ῥάδιον καθ' αὐτὸν ἐνεργεῖν συνεχῶς, μεθ' ἑτέρων δὲ καὶ πρὸς ἄλλους ^x ῥᾶον. ^β Ἔσται οὖν ἡ ἐνέργεια ^γ συνεχεστέρα, ἡδεῖα οὖσα καθ' αὐτήν, ^z ὃ δεῖ περὶ τὸν μακάριον εἶναι· ὁ γὰρ σπουδαῖος, ἢ σπουδαῖος, ταῖς κατ' ἀρετὴν πράξεσι χαίρει, ταῖς δ' ἀπὸ κακίας δυσχεραίνει, καθάπερ ὁ μουσικὸς τοῖς καλοῖς μέλεσιν ἡδεται, ⁷ ἐπὶ δὲ τοῖς φαύλοις λυπεῖται. ^α Γίνοιτο δ' ἂν ^β καὶ ἄσκησις τις τῆς ἀρετῆς ἐκ τοῦ συζῆν τοῖς ἀγαθοῖς, καθάπερ καὶ ^ε Θεόγνης ^δ φησιν. Φυσικώτερον δ' ἐπισκοποῦσιν ἔοικεν ὁ σπουδαῖος φίλος τῷ σπουδαίῳ τῇ φύσει ^ε αἰρετὸς εἶναι· τὸ γὰρ τῇ φύσει ^ι ἀγαθὸν εἴρηται ὅτι τῷ σπουδαίῳ ^ς ἀγαθὸν καὶ ἡδύ ἐστι καθ' αὐτό· τὸ δὲ ζῆν ὀρίζονται τοῖς ζῴοις ^h δυνάμει αἰσθήσεως, ἀνθρώποις δ' αἰσθήσεως ἢ νοήσεως· ἡ δὲ δύναμις εἰς τὴν ἐνέργειαν ^ι ἀνάγεται. Τὸ ^κ δὲ κύριον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ· ἔοικε ^l δὴ τὸ ζῆν ^m εἶναι κυρίως τὸ αἰσθάνεσθαι ἢ νοεῖν. Τὸ δὲ ζῆν τῶν καθ' αὐτὸ ἀγαθῶν καὶ ἡδέων· ὠρισμέ-

^t τοῦ ἀγαθοῦ δ' L^b.Ob. ^v δὲ post θεωρεῖν om. Mb. ^ω οἴον τε δὲ K^b. ^x ῥάδιον L^b.Ob. ^γ συνεργεστέρα Mb. ^z ὁ—ῆ] ὁ δὴ περὶ τὸν μακάριον βίον ὦν ῆ Mb. ^α γένοιτο L^b. ^β καὶ ἡ ἄσκησις τῆς Mb. ^ε θεόγνης K^b. ^δ post φησιν margo L^b. φησὶ θεόγνης et, cum N^b. et 2113 et margine Oxoniensis CCC, ἐσθλὼν μὲν ἀπ' ἐσθλὰ [ἐσθλὼν μὲν γὰρ ἐπ' ἐσθλὰ N^b, ἐσθλὰ μὲν ἀπ' ἐσθλὼν Oxon.] μαθήσεται [διδάξαι N^b.] ἦν δὲ κακοῖσι συμμίσξης [συμμιγῆς L^b.] ἀπολείς καὶ τὸν ἐνόντα [ἐόντα N^b.] νόον. ea olim textui inserebantur: absunt etiam a 1471, 1855, 1856, 2023, 2024, 2114. ^ε εἶναι αἰρετὸς Mb. ^ι ἀγαθὸν] αἰρετὸν L^b. ^ς ἀγαθὸν καὶ] καὶ ἀγαθὸν καὶ L^b, om. K^b. ^h δυνάμιν L^b.Mb.N^b. ^ι ἄγεται L^b. ^κ δὴ K^b. ^l δὲ Mb. ^m κυρίως εἶναι L^b.Ob.

νον γάρ, τὸ δ' ὠρισμένον τῆς τἀγαθοῦ φύσεως. Τὸ δὲ τῇ φύσει ἀγαθὸν καὶ τῷ ἐπιεικεῖ· διόπερ ἔοικε πᾶσιν ἡδὺ εἶναι. Οὐ δεῖ δὲ λαμβάνειν μοχθηρὰν ζῶην καὶ διεφθαρμένην, οὐδ' 8 ἐν λύπαις· ἀόριστος γὰρ ἡ τοιαύτη, καθάπερ τὰ ὑπάρχοντα ἡ αὐτῇ. Ἐν τοῖς ὀρεομένοις δὲ περὶ ῥτῆς ᾧ λύπης ἔσται φανερώτερον. Εἰ δ' αὐτὸ τὸ ζῆν ἀγαθὸν καὶ ἡδὺ (ἔοικε δὲ 9 ῥ καὶ ἐκ τοῦ πάντας ὀρέγεσθαι αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ μακαρίους· τούτοις γὰρ ὁ βίος ὁ αἰρετώτατος, καὶ ἡ τούτων μακαριωτάτη ἡ ζωή), ὁ δ' ὁρῶν ὅτι ὁρᾷ ὁ αἰσθάνεται καὶ ὁ ἀκούων ὅτι ἀκούει καὶ ὁ βαδίζων ὅτι βαδίζει, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔστι τι τὸ αἰσθανόμενον ὅτι ἐνεργούμεν, ὥστε αἰσθανοίμεθ' ἂν ὅτι αἰσθανόμεθα καὶ νοοῦμεν ὅτι νοοῦμεν. Τὸ δ' ὅτι αἰσθανόμεθα ἢ νοοῦμεν, ὅτι ἐσμέν· 2 τὸ γὰρ εἶναι ἦν αἰσθάνεσθαι ἢ νοεῖν. Τὸ δ' αἰσθάνεσθαι ὅτι ζῆ, τῶν ἡδέων καθ' αὐτό· φύσει γὰρ ἀγαθὸν ἡ ζωή, τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπάρχον ἔν ἐαυτῷ αἰσθάνεσθαι ἡδὺ. Αἰρετὸν δὲ τὸ ζῆν καὶ μάλιστα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι τὸ εἶναι ἀγαθόν ἐστιν αὐτοῖς καὶ ἡδὺ· συναισθανόμενοι γὰρ τοῦ καθ' αὐτὸ ἀγαθοῦ ἡδονταί. Ὡς δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ὁ σπουδαῖος, καὶ πρὸς τὸν 10 φίλον· ἕτερος γὰρ αὐτὸς ὁ φίλος ἐστίν. Καθάπερ οὖν τὸ αὐτὸν εἶναι αἰρετόν ἐστιν ἐκάστω, οὕτω καὶ τὸ τὸν φίλον, ἢ παραπλησίως. Τὸ δ' εἶναι ἦν αἰρετὸν διὰ τὸ αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ ἀγαθοῦ ὄντος. Ἡ δὲ τοιαύτη αἴσθησις ἡδεῖα καθ' ἑαυτήν. Συναισθάνεσθαι ἔρα δεῖ καὶ τοῦ φίλου ὅτι ἐστιν, τοῦτο δὲ ῥ γίνοιτ' ἂν ἐν τῷ συζῆν καὶ κοινωνεῖν λόγων καὶ διανοίας· οὕτω γὰρ ἂν δόξειε τὸ συζῆν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων λέγεσθαι, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων τὸ ἐν τῷ αὐτῷ νέμεσθαι. Εἰ δὲ τῷ μακαρίῳ τὸ εἶναι αἰρετόν ἐστι καθ' αὐτό, ἀγαθὸν τῇ φύσει ὄν καὶ ἡδὺ, παραπλησίον δὲ

ἡ αὐτῇ] ταύτη Mb. ὁ ἐπομένοις Lb.Mb.Ob. ῥ τῆς om. Mb. ᾧ λύπης] αὐτῆς Kb.Mb. ῥ καὶ post δὲ om. Mb. ὁ αἰρετώτερος Mb. ἡ ζωή om. Mb. ὁ αἰσθάνεται post ἀκούει Lb.Ob. ὁμοίως ante ἐπὶ Mb. ὥστε αἰσθανοίμεθ' ἂν Kb, αἰσθανοίμεθα δ' ἂν Lb.Mb.Ob. ὁ νοοῦμεν Kb. z τῷ Mb. ἡ ἡ ζωή Lb.Ob. ἔν om. Ob. ὁ ἐστὶν ὁ φίλος Lb. ἡ ἢ om. Kb.Mb. ἡ αὐτήν Lb.Ob. ῥ γένοιτ' Lb.Ob.

καὶ τὸ τοῦ φίλου ἐστίν, ἔ καὶ ὁ φίλος τῶν αἰρετῶν ἂν εἴη.
 Ὁ δ' ἐστὶν αὐτῷ αἰρετόν, τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ, ἢ ταύτη
 ἐνδεὴς ἔσται. Δείσει ἄρα τῷ ἡ εὐδαιμονήσονται φίλων σπου-
 δαίων.

- 10 Ἀρ' οὖν ὡς πλείστους φίλους ποιητέον, ἢ καθάπερ ἐπὶ
 τῆς ξενίας ἐμμελῶς εἰρησθαι ἡ δοκεῖ

μήτε πολύξενος μήτ' ἄξιενος,

καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας ἀρμόσει μήτ' ἄφιλον εἶναι μήτ' αὖ πολύ-
 2 φίλον καθ' ὑπερβολήν; Τοῖς μὲν δὴ πρὸς χρῆσιν καὶ πάνν
 δόξειεν ἂν ἀρμόζειν τὸ λεχθέν· πολλοῖς γὰρ ἀνθυπηρετεῖν
 ἐπίπονον, καὶ οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος ἡ αὐτοῖς τοῦτο πρᾶττειν.
 Οἱ ὁ πλείους δὴ τῶν πρὸς τὸν οἰκείον βίον ἡ ἱκανῶς περιέργοι
 καὶ ἐμπόδιοι πρὸς τὸ καλῶς ζῆν· οὐθὲν οὖν δεῖ αὐτῶν. Καὶ
 οἱ πρὸς ἡδονὴν δὲ ἀρκούσιν ὀλίγοι, καθάπερ ἐν τῇ τροφῇ τὸ
 3 ἡδύσμα. Τοὺς δὲ σπουδαίους πότερον πλείστους κατ' ἀρι-
 θμόν, ἢ ἔστι τι μέτρον ἡ καὶ φιλικῷ πλήθους, ὥσπερ πό-
 λεως; Οὐτε γὰρ ἐκ δέκα ἡ ἀνθρώπων γένοιτ' ἂν πόλις, οὐτ'
 ἐκ δέκα μυριάδων ἔτι πόλις ἐστίν. Τὸ δὲ ποσὸν οὐκ ἔστιν
 ἴσως ἐν τι, ἀλλὰ πᾶν τὸ μεταξὺ τινῶν ὠρισμένων. Καὶ
 φίλων δὴ ἔστι πλῆθος ὠρισμένον, καὶ ἴσως οἱ πλείστοι, μεθ'
 ὧν ἂν ἡ δύναιτό τις συζῆν· τοῦτο ἡ γὰρ ἡ ἐδόκει φιλικώτατον
 4 εἶναι, ἡ ὅτι δ' οὐχ οἶόν τε ἡ πολλοῖς συζῆν καὶ διανέμειν αὐ-
 τόν, οὐκ ἄδηλον. ἡ Ἔτι δὲ κακείνους δεῖ ἡ ἀλλήλοις φίλους
 εἶναι, εἰ μέλλουσι πάντες μετ' ἀλλήλων συνημερεύειν· τοῦτο
 5 ἡ δ' ἐργῶδες ἐν πολλοῖς ἡ ὑπάρχειν. Χαλεπὸν ἡ δὲ γίνεται καὶ
 τὸ συγχαίρειν καὶ τὸ συναλγεῖν οἰκείως πολλοῖς· εἰκὸς γὰρ
 συμπίπτειν ἅμα τῷ μὲν συνηδесθαι τῷ δὲ συνάχθεσθαι. ἡ Ἰσως
 οὖν εὖ ἔχει μὴ ζητεῖν ὡς πολυφιλότατον εἶναι, ἀλλὰ τοσού-

ἔ καὶ ὁ] καὶ ὁ, omisso mox ἂν, K^b.M^b. ἡ εὐδαιμονήσονται M^b. ἡ τῆς
 om. M^b.O^b. ἡ δοκεῖ τὸ μήτε N^b. ἡ ἄξιενος L^b. addunt L^b.O^b. καλε-
 σίμην. ἡ ἂν om. K^b.L^b.M^b. ἡ αὐτῷ M^b, αὐτὸ K^b.O^b. ὁ πλείονες
 δὲ M^b. ἡ ἱκανῶν O^b. ἡ καὶ om. K^b. ἡ ἀνδρῶν L^b. ἡ ἐστὶ τι πλῆ-
 θος N^b. ἡ δύναιτο συζῆν K^b, δύναιτο συζῆν O^b. ἡ γὰρ] δὲ M^b.
 ἡ δοκεῖ L^b. ἡ διότι K^b. ἡ πολλάκις K^b. ἡ ἀλλήλων L^b. ἡ δ']
 γὰρ M^b. ἡ ὑπάρχει L^b.O^b. ἡ δὴ M^b.

τους ὅσοι εἰς τὸ ^d συζῆν ἱκανοί· ^e οὐδὲ γὰρ ^f ἐνδέχεται δό-
 ξειν ἂν πολλοῖς εἶναι φίλον σφόδρα. Διόπερ οὐδ' ἐρᾶν
 πλειόνων· ὑπερβολὴ γὰρ ^g τις εἶναι βούλεται φιλίας, τοῦτο
 δὲ πρὸς ἓνα· καὶ ^h τὸ σφόδρα δὲ πρὸς ὀλίγους. Οὕτω δ' ⁶
 ἔχειν ἔοικε καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων· οὐ γίνονται γὰρ φίλοι
 πολλοὶ κατὰ τὴν ἑταιρικὴν φιλίαν, αἱ δ' ὑμνούμεναι ἐν δυσὶ
 λέγονται. Οἱ δὲ ⁱ πολύφιλοι ^k καὶ πᾶσιν οἰκείως ἐντυγχά-
 νοντες οὐδενὶ δοκοῦσιν εἶναι φίλοι, πλὴν πολιτικῶς, οὓς ^l καὶ
 καλοῦσιν ^m ἄρεσκους. Πολιτικῶς μὲν οὖν ἔστι πολλοῖς εἶναι
 φίλον καὶ μὴ ^m ἄρεσκον ὄντα, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς ἐπιεικῇ· δι'
 ἀρετὴν δὲ καὶ δι' αὐτοὺς οὐκ ἔστι πρὸς πολλούς, ἀγαπητὸν
 δὲ καὶ ὀλίγους εὐρεῖν τοιούτους.

Πότερον δ' ἐν εὐτυχίαις μᾶλλον ⁿ φίλων δεῖ ἢ ἐν ^o δυστυ- Ι Ι
 χίαις; Ἐν ἀμφοῖν γὰρ ἐπιζητοῦνται· οἳ τε γὰρ ἀτυχοῦντες
 δέονται ἐπικουρίας, οἳ ^p τ' εὐτυχοῦντες συμβίωσι καὶ ^q οὓς εὖ
 ποιήσουσιν· βούλονται γὰρ εὖ δρᾶν. Ἀναγκαιότερον μὲν
 δὲ ἐν ταῖς ἀτυχίαις, ^r διὸ τῶν χρησίμων ἐνταῦθα δεῖ, κάλλιον
 δ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις, διὸ ^s καὶ τοὺς ἐπιεικεῖς ζητοῦσιν· τού-
 τους γὰρ αἰρετώτερον εὐεργετεῖν καὶ μετὰ τούτων διάγειν.
 Ἔστι γὰρ ^t καὶ ἡ παρουσία αὐτῇ τῶν φίλων ἡδεῖα καὶ ἐν ²
 ταῖς ^v δυστυχίαις· κουφίζονται γὰρ οἱ λυπούμενοι συναλγούν-
 των τῶν φίλων. Διὸ καὶ ἀπορήσειέν τις πότερον ὥσπερ
 βάρους μεταλαμβάνουσιν, ἢ τοῦτο μὲν οὐ, ἢ παρουσία δ' αὐ-
 τῶν ^w ἡδεῖα οὖσα καὶ ἡ ἔννοια τοῦ συναλγεῖν ἐλάττω τὴν λύ-
 πην ^x ποιεῖ. Εἰ μὲν οὖν διὰ ταῦτα ^y ἢ δι' ἄλλο τι κουφί-
 ζονται, ἀφείσθω· συμβαίνειν δ' οὖν φαίνεται τὸ λεχθέν.
 Ἔοικε δ' ἡ παρουσία μικτὴ τις αὐτῶν εἶναι. Αὐτὸ μὲν γὰρ ³
 τὸ ὁρᾶν τοὺς φίλους ἡδύ, ἄλλως τε καὶ ἀτυχοῦντι, καὶ γί-

^d ζῆν Mb. ^e οὐ Kb.Mb. ^f δόξειεν ἂν ἐνδέχεται Lb.Ob. ^g τισιν Kb.
^h τὸ om. Mb. ⁱ πολλοὶ φίλοι Kb. ^k καὶ πᾶσιν] κατὰ πάντας Mb.
^l καὶ om. Ob. ^m ἀρεσκούς Kb. et mox ἀρεσκόν. ⁿ φίλων om. Mb.
^o ἀτυχίαις Lb. ^p δ' Kb.Mb.Ob. ^q οἷς Mb. ^r διὸ—εὐτυχίαις om. Mb.
^s καὶ om. Kb.Mb.Ob. ^t καὶ ante ἡ om. Mb. ^v δυστυχίαις] εὐτυχίαις
 καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις Mb. εὐτυχίαις καὶ ἐν ταῖς ἀτυχίαις Lb.Ob. ^w ἡδεῖα]
 ἐλάττω Mb. ^x ποιεῖ] ἔχει Ob. ^y ἢ] ἡδεῖα ἢ Mb.

νεταί τις ἐπικουρία πρὸς τὸ μὴ λυπεῖσθαι· παραμυθητικὸν γὰρ ὁ φίλος καὶ τῇ ὕψει καὶ τῷ λόγῳ, εἰν ἡ ἐπιδέξιος· οἶδε
 4 γὰρ τὸ ἡθος καὶ ἐφ' οἷς ἡδεται καὶ λυπεῖται. Τὸ ^z δὲ λυ-
 πούμενον αἰσθάνεσθαι ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ ἀτυχίαις λυπηρόν· πᾶς
 γὰρ φεύγει λύπης αἷτιος εἶναι τοῖς φίλοις. Διόπερ οἱ μὲν
 ἀνδρώδεις τὴν φύσιν εὐλαβοῦνται ^a συλλυπεῖν τοὺς φίλους αὐ-
 τοῖς, καὶ μὴ ὑπερτείνει τῇ ἀλυνπία, τὴν ἐκείνοις ^b γινομένην
 λύπην οὐχ ^c ὑπομένει, ὅλως τε συνθρήνους οὐ προσίεται διὰ
 τὸ μηδ' αὐτὸς εἶναι θρηνητικός· γυναῖα δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι
 ἄνδρες τοῖς ^d συστένουσι χαίρουσι, καὶ φιλοῦσιν ὥς φίλους
 καὶ συναλγοῦντας. Μιμεῖσθαι δ' ἐν ἅπασι δεῖ δῆλον ὅτι
 5 τὸν βελτίω. ^e Ἡ δ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις τῶν φίλων παρουσία
 τὴν τε διαγωγὴν ἡδεῖαν ἔχει καὶ τὴν ^e ἔννοιαν ὅτι ἡδονται
 ἐπὶ τοῖς ^f αὐτοῦ ἀγαθοῖς. Διὸ δόξειεν ἂν δεῖν εἰς μὲν τὰς
 εὐτυχίας καλεῖν τοὺς φίλους προθύμως· ^g εὐεργετητικὸν γὰρ
 εἶναι καλόν· εἰς δὲ τὰς ἀτυχίας ὀκνοῦντα· μεταδιδόναι γὰρ
^h ὥς ἥκιστα δεῖ τῶν κακῶν, ὅθεν τὸ

ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν.

Μάλιστα δὲ παρακλητέον, ὅταν μέλλωσιν ὀλίγα ὀχληθέντες
 6 μεγάλ' αὐτὸν ὠφελήσιν. ⁱ Ἰέναι δ' ἀνάπαλιν ἴσως ἀρμόζει
 πρὸς μὲν τοὺς ἀτυχοῦντας ἄκλητον καὶ προθύμως (φίλου γὰρ
 εὖ ποιεῖν, καὶ μάλιστα τοὺς ἐν χρεῖα καὶ ⁱ τὸ μὴ ^k ἀξιώσαν-
 τας· ἀμφοῖν γὰρ κάλλιον καὶ ἡδιον), εἰς δὲ τὰς εὐτυχίας
 συνεργοῦντα μὲν προθύμως (καὶ γὰρ εἰς ταῦτα χρεῖα ^l φί-
 λων), πρὸς εὐπάθειαν δὲ σχολαίως· οὐ γὰρ καλὸν τὸ προ-
 θυμείσθαι ὠφελείσθαι. Δόξαν δ' ἀηδίας ἐν τῷ διωθεῖσθαι
 ἴσως εὐλαβητέον· ἐνίοτε γὰρ συμβαίνει. ^m ⁿ Ἡ παρουσία ⁿ δὲ
 τῶν φίλων ἐν ἅπασιν αἰρετὴ φαίνεται.

12 ⁱ Ἀρ' οὖν, ὥσπερ τοῖς ἐρῶσι τὸ ὁρᾶν ἀγαπητότατόν ἐστι
 καὶ μᾶλλον αἰροῦνται ταύτην τὴν αἰσθησιν ἢ τὰς λοιπὰς, ὥς

^z δέ] γὰρ Mb. ^a συλλυπεῖσθαι Nb.Ob. ^b γινομένην Ob. ^c ὑπὸ
 μέρους Mb. ^d συστενάζουσι Lb, στένουσι Mb. ^e εὐνοιαν Kb.Lb.Mb.Ob.
^f αὐτῶν Mb, αὐτοῖς Lb. ^g εὐεργετικὸν Kb.Lb.Mb. ^h ὥς om. Lb.
ⁱ τὸ om. Mb. ^k ἀξιώσαντος Kb. ^l φίλω Ob. ^m ἢ καὶ ἡ Mb. ⁿ δὲ
 Mb, δ' ἡ Kb, λοιπὸν δὲ Lb.

κατὰ ταύτην μάλιστα τοῦ ἔρωτος ὄντος καὶ γινομένου, οὕτω καὶ τοῖς φίλοις αἰρετώτατόν ἐστι τὸ συζῆν; Κοινωνία γὰρ ἢ φιλία. Καὶ ὡς πρὸς ὁ ἑαυτὸν ἔχει, οὕτω καὶ πρὸς ὁ τὸν φίλον. Περὶ αὐτὸν δ' ἢ αἴσθησις ὅτι ἔστιν αἰρετὴ καὶ περὶ τὸν φίλον ὁ δὴ. Ἡ δ' ἐνέργεια γίνεται αὐτοῖς ἐν τῷ συζῆν, ὥστ' εἰκότως τούτου ἐφίενται. Καὶ ὁ τί ποτ' ἐστὶν ἐκάστοις τὸ εἶναι ἢ οὐ χάριν αἰροῦνται τὸ ζῆν, ἐν τούτῳ μετὰ τῶν φίλων βούλονται διάγειν· διόπερ οἱ μὲν συμπίνουσιν, οἱ δὲ συγκυβεύουσιν, ἄλλοι δὲ συγγυμνάζονται καὶ συγκυνηγοῦσιν ἢ συμφιλοσοφοῦσιν, ἕκαστοι ἑν τούτῳ συνημερεῖοντες ὁ τί περ μάλιστα ἀγαπῶσι τῶν ἐν τῷ βίῳ συζῆν γὰρ βουλόμενοι μετὰ τῶν φίλων, ταῦτα ποιοῦσι καὶ τούτων κοινωνοῦσιν οἷς οἴονται συζῆν. Γίνεται οὖν ἢ μὲν τῶν φαύλων φιλία ὁμοχθηρὰ κοινωνοῦσι γὰρ φαύλων ἀβέβαιοι ὄντες, καὶ ὁμοχθηροὶ δὲ γίνονται ὁμοιούμενοι ἀλλήλοις· ἢ δὲ τῶν ἐπικικῶν ἐπικικῆς, συναυξανομένη ταῖς ὁμιλίαις· δοκοῦσι δὲ καὶ βελτίους γίνεσθαι ἐνεργοῦντες καὶ διορθοῦντες ἀλλήλους· ἀπομάττονται γὰρ παρ' ἀλλήλων οἷς ἀρέσκονται, ὅθεν
^b ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά.

Περὶ μὲν οὖν φιλίας ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· ἐπόμενον δ' αὖ ἐπὶ
 εἶη διελθεῖν περὶ ἡδονῆς.

K.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ ἡδονῆς ὥς ἔσται διελθεῖν· μάλιστα γὰρ δοκεῖ συναφικεῖσθαι τῷ γένει ἡμῶν· διὸ παιδεύουσι τοὺς νέους οἰακίζοντες ἡδονῇ καὶ λύπῃ. Δοκεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡθους ἀρετὴν ἡ μέγιστον εἶναι τὸ χαίρειν οἷς δεῖ καὶ μισεῖν ἡ δὲ διατείνει γὰρ ταῦτα διὰ παντὸς τοῦ βίου, ῥοπὴν ἔχοντα καὶ δύναμιν πρὸς ἀρετὴν τε καὶ τὸν εὐδαίμονα

ο αὐτὸν Mb. p τοὺς φίλους Lb. q ὅτι] αὕτη Mb. r δὴ. 'H δ'] δ' ἢ Kb. s ὅτι ποτ'] ὁ ποτ' Lb.Ob, ὁπότ' Kb. t δέ] δὲ καὶ Lb. v ἐν] δ' ἐν Ob. w τῶν utrobique om. Mb. x οἷς οἴονται] ὡς οἴον τε Kb. y συζῆν] an εἰ ζῆν? z ὁμοχθηρία Lb. a δὲ ante γίνονται om. Mb. b ἐσθλά μὲν ἀπ' ἐσθλῶν Mb. c ἐπὶ om. Kb. d περὶ καὶ ἡδονῆς Mb. e ὥσως om. Lb.Ob. f δὲ πρὸς τὰ τοῦ Mb. g ἀρχὴν Kb.Mb.Nb. h με-
 γίστην Mb. i α] α μὴ Mb. k τε et τὸν om. Mb.

βίον· τὰ μὲν γὰρ ἡδέα προαιροῦνται, τὰ δὲ λυπηρὰ φεύ-
 2 γουσιν. Ὑπὲρ ¹δὲ ^mτῶν τοιούτων ἥκιστ' ἂν δόξειε παρετέον
 εἶναι, ἄλλως τε καὶ πολλὴν ἐχόντων ἀμφισβήτησιν. Οἱ μὲν
 γὰρ τὰγαθὸν ἡδονὴν λέγουσιν, οἱ δ' ἐξ ἐναντίας κομιδὴ φαῦ-
 λον, οἱ μὲν ἴσως πεπεισμένοι οὕτω ⁿκαὶ ἔχειν, οἱ δὲ οἰόμενοι
 βέλτιον εἶναι πρὸς τὸν βίον ἡμῶν ἀποφαίνειν τὴν ἡδονὴν τῶν
 φαύλων, καὶ εἰ μὴ ἐστίν· ῥέπειν γὰρ τοὺς πολλοὺς πρὸς αὐ-
 τὴν καὶ δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, διὸ δεῖν εἰς τούναντίον ἄγειν·
 3 ἐλθεῖν γὰρ ^oἂν οὕτως ἐπὶ τὸ μέσον. Μὴ ποτε δὲ οὐ καλῶς
 τοῦτο λέγεται. Οἱ γὰρ περὶ τῶν ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς
 πράξεσι λόγοι ἡττόν εἰσι πιστοὶ τῶν ἔργων· ὅταν οὖν δια-
 φωνῶσι τοῖς κατὰ τὴν αἴσθησιν, καταφρονούμενοι καὶ τἀλη-
 θὲς προσαναιροῦσιν· ὁ γὰρ ψέγων τὴν ἡδονὴν, ῥοφθεὶς ποτ'
 ἐφίεμενος, ἀποκλίνειν δοκεῖ πρὸς αὐτὴν ὡς τοιαύτην οὔσαν
 4 ἀπασαν· τὸ διορίζειν γὰρ οὐκ ἔστι τῶν πολλῶν. Ἐοίκασιν
 οὖν οἱ ἀληθεῖς τῶν λόγων οὐ μόνον πρὸς τὸ εἰδέναι χρησι-
 μώτατοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βίον· συνφοδοὶ γὰρ ὄντες
 τοῖς ἔργοις πιστεύονται, ^qδιὸ προτρέπονται τοὺς ξυμμέντας
 ζῆν κατ' αὐτούς. Τῶν μὲν οὖν τοιούτων ἅλις, τὰ δ' εἰρημένα
 περὶ ^rτῆς ἡδονῆς ἐπέλθωμεν.

- 2 Εὐδοξος μὲν οὖν τὴν ἡδονὴν τὰγαθὸν ᾤετ' εἶναι διὰ τὸ
 πάνθ' ὁρᾶν ἐφίεμενα αὐτῆς, καὶ ἔλλογα καὶ ἄλλογα· ἐν πᾶσι
 δ' εἶναι ^sτὸ αἰρετὸν ἐπιεικές, καὶ τὸ μάλιστα κράτιστον· τὸ
^tδὴ πάντ' ἐπὶ ^vταῦτ' ὀφείσθαι ^wμηνύειν ὡς πᾶσι ^xτοῦτο
 ὑἄριστον· ἕκαστον γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν εἰρίσκειν, ὥσπερ καὶ
 τροφήν· τὸ δὴ πᾶσιν ἀγαθόν, καὶ οὐ πάντ' ἐφίεται, τὰγαθὸν
 εἶναι. Ἐπιστεύοντο δ' οἱ λόγοι διὰ τὴν τοῦ ἡθους ἀρετὴν
 μᾶλλον ἢ δι' αὐτούς· διαφερόντως γὰρ ἐδόκει σῶφρων εἶναι·
 οὐ δὴ ὡς φίλος τῆς ἡδονῆς ἐδόκει ταῦτα λέγειν, ἀλλ' οὕτως
 2 ἔχειν κατ' ἀλήθειαν. Οὐχ ἡττον δ' ᾤετ' εἶναι φανερόν ἐκ τοῦ

¹ δὴ Mb. ^m τούτων Lb.Ob. ⁿ καὶ om. Mb. ^o ἂν om. Lb.Mb.
 p ῥοφθεὶς ποτ'] αὐτῆς τ' Lb. ^q διὸ] διὸ καὶ Mb. ^r τῆς om. Lb. ^s τὸ
 αἰρετὸν τὸ ἐπιεικές Kb. ^t δὲ Lb.Mb.Ob. ^v ταῦτα Kb. ^w μηνύει Mb.
 μηνύειν post ἄριστον Lb. ^x τοῦτο om. Lb. ^y ἄριστον ὄν. ἕκαστον
 Kb.Mb.

ἐναντίον· τὴν γὰρ λύπην καθ' αὐτὸ πᾶσι φευκτὸν εἶναι, ὁμοίως δὴ τοῦναντίον αἰρετόν. Μάλιστα δ' εἶναι αἰρετόν ὃ μὴ δι' ἕτερον μὴδ' ἑτέρου χάριν αἰρούμεθα· ^z τοιοῦτον δ' ὁμολογουμένως εἶναι τὴν ἡδονήν· οὐδένα γὰρ ἐπερωτᾶν τίνος ^a ἕνεκα ἡδεται, ὥς καθ' αὐτὴν οὔσαν αἰρετὴν τὴν ἡδονήν. Προστιθεμένην ^b τε ὁτφοῦν ^c τῶν ἀγαθῶν αἰρετώτερον ποιεῖν, οἷον τῷ δικαιοπραγεῖν καὶ σωφρονεῖν· ^d καὶ αὔξεσθαι δὴ τὸ ἀγαθὸν ^e αὐτὸ αὐτῷ. ^f Ἔοικε δὴ οὗτός γε ὁ λόγος τῶν ἀγαθῶν αὐτὴν ἀποφαίνειν, ^g 3 καὶ ^f οὐδὲν μᾶλλον ἑτέρου· πᾶν γὰρ μεθ' ἑτέρου ἀγαθοῦ αἰρετώτερον ἢ μονούμενον. Τοιούτῳ δὴ λόγῳ καὶ Πλάτων ἀναιρεῖ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὰγαθόν· αἰρετώτερον γὰρ εἶναι ^g τὸν ἡδὺν βίον μετὰ φρονήσεως ἢ χωρὶς, εἰ δὲ τὸ μικτὸν κρείττον, οὐκ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὰγαθόν· οὐδενὸς γὰρ ^h προστεθέντος ⁱ αὐτὸ τὰγαθὸν αἰρετώτερον γίνεσθαι. Δῆλον δ' ὥς οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τὰγαθὸν ἂν εἴη, ὃ μετὰ τίνος τῶν καθ' αὐτὸ ἀγαθῶν αἰρετώτερον γίνεται. Τί οὖν ἐστὶ τοιοῦτον, οὐ καὶ ἡμεῖς ⁴ κοινωνοῦμεν; τοιοῦτον γὰρ ἐπιζητεῖται. Οἱ δ' ἐνιστάμενοι ὥς οὐκ ἀγαθὸν οὐ πάντ' ἐφίεται, μὴ οὐθέν ^k λέγωσιν· ^l ὃ γὰρ πᾶσι δοκεῖ, ^m τοῦτ' εἶναί φαμεν. ⁿ Ὁ δ' ἀναιρῶν ταύτην τὴν πίστιν οὐ πάνυ πιστότερα ἐρεῖ· εἰ μὲν γὰρ τὰ ἀνόητα ⁿ ὠρέγετο ^o αὐτῶν, ἦν ἂν τι τὸ λεγόμενον, εἰ δὲ ^p καὶ τὰ φρόνιμα, πῶς λέγοιεν ἂν τι; ^q Ἴσως δὲ καὶ ἐν τοῖς φανούλοις ἐστὶ τι φυσικὸν ἀγαθὸν ^r κρείττον ἢ καθ' αὐτά, ^r ὃ ἐφίεται τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ. Οὐκ ἔοικε δὲ οὐδὲ περὶ τοῦ ἐναντίου καλῶς λέγεσθαι. ⁵ Οὐ γάρ φασιν, εἰ ἡ λύπη κακὸν ἐστι, τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι· ἀντικεισθαι γὰρ ^s καὶ κακὸν κακῷ καὶ ἄμφω ^t τῷ ^v μηδετέρῳ, ^w λέγοντες ^x ταῦτα οὐ κακῶς, οὐ μὴν ἐπὶ γε τῶν εἰρημένων ἀληθεύοντες. ^y Ἀμφοῖν ^y μὲν γάρ ^z ὄντων κακῶν καὶ

^z τοιοῦτο K^b. ^a ἕνεκεν M^b. ^b δὲ M^b. ^c τῶν ἀγαθῶν] ἀγαθὸν K^b.
^d καὶ ante αὔξεσθαι om. K^b.L^b. ^e αὐτὸ om. K^b.L^b. ^f οὐδεὶς M^b.
^g μετὰ φρονήσεως τὸν ἡδὺν βίον L^b. ^h προστεθέντος K^b. ⁱ αὐτῷ L^b.M^b.
O^b. ^k λέγουσιν L^b.N^b. ^l ἂ K^b.M^b. ^m ταῦτ' K^b.M^b. ⁿ ὠρέγεται K^b.M^b.O^b.
^o αὐτῆς L^b. ^p καὶ om. K^b.M^b.O^b. ^q κρείσσον O^b.
^r ἂ M^b.N^b. ^s καὶ post γὰρ add. L^b. ^t τὸ O^b. ^v μηδέτερον M^b,
μηδέτερα N^b, μηδέτερα K^b.L^b.O^b. ^w λέγεσθαι K^b. ^x ταῦτα δ' οὐ K^b.
^y μὲν om. K^b.M^b. ^z ὄντων κακῶν L^b.M^b.

φευκτὰ ^a ἔδει ἄμφω εἶναι, ^b τῶν ^c μηδετέρων δὲ μηδέτερον ἢ
ὁμοίως· νῦν δὲ φαίνονται τὴν μὲν φεύγοντες ὥς κακόν, τὴν δ'
(3) αἰρούμενοι ὥς ἀγαθόν· οὕτω δὴ καὶ ^d ἀντίκειται. Οὐ μὴν
οὐδ' εἰ μὴ τῶν ποιότητων ἐστὶν ^e ἡ ἡδονή, διὰ τοῦτ' οὐδὲ τῶν
ἀγαθῶν· οὐδὲ γὰρ αἱ τῆς ἀρετῆς ἐνέργειαι ποιότητές εἰσιν,
² οὐδ' ἡ εὐδαιμονία. Λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἀγαθὸν ὀρίσθαι, τὴν
δ' ἡδονὴν ἀόριστον εἶναι, ὅτι δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ^f τὸ
ἥττον. Εἰ μὲν ^g οὖν ἐκ τοῦ ἡδεσθαι τοῦτο κρίνουσι, καὶ
περὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, καθ' ἃς ἐναργῶς
φασὶ μᾶλλον καὶ ἥττον τοὺς ποιοὺς ὑπάρχειν ^h κατὰ τὰς
ἀρετάς, ἔσται ⁱ τὸ αὐτό· δίκαιοι γὰρ εἰσι μᾶλλον καὶ ἀν-
δρείοι, ἔστι δὲ καὶ δικαιοπραγεῖν ^k καὶ σωφρονεῖν μᾶλλον
καὶ ἥττον. Εἰ δ' ¹ ἐν ταῖς ἡδοναῖς, μή ποτ' οὐ λέγουσιν τὸ
³ αἵτιον, ἃν ὧσιν αἱ μὲν ἀμιγεῖς αἱ δὲ μικταί. ^m Τί γὰρ
κωλύει, καθάπερ ὑγίεια ὠρισμένη οὔσα δέχεται τὸ μᾶλλον
καὶ ⁿ τὸ ἥττον, οὕτω καὶ τὴν ἡδονήν; Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ συμ-
μετρία ἐν πᾶσιν ἐστίν, οὐδ' ἐν τῷ αὐτῷ μία τις ἀεί, ἀλλ'
^o ἀνιεμένη διαμένει ἕως τινός, καὶ διαφέρει τῷ μᾶλλον καὶ
ἥττον. ^p Τοιοῦτον δὴ καὶ ^q τὸ περὶ τὴν ἡδονὴν ἐνδέχεται
⁴ εἶναι. Τέλειόν ^r τε τὰ ἀγαθὸν τιθέντες, τὰς δὲ κινήσεις καὶ
τὰς γενέσεις ἀτελεῖς, τὴν ἡδονὴν κίνησιν καὶ γένεσιν ἀποφαί-
νειν πειρῶνται. Οὐ καλῶς δ' εἰκότασι λέγειν οὐδ' εἶναι ^s κίνη-
σιν· πάσῃ γὰρ οἰκείον εἶναι δοκεῖ τάχος καὶ βραδυτής, καὶ εἰ
μὴ καθ' αὐτήν, οἷον ^t τῇ τοῦ κόσμου, πρὸς ἄλλο· τῇ δ' ἡδονῇ
τούτων οὐδέτερον ὑπάρχει· ^v ἡσθῆναι μὲν γὰρ ἔστι ταχέως
ὥσπερ ὀργισθῆναι, ἡδεσθαι δ' οὐ, οὐδὲ ^w πρὸς ἕτερον, βαδίζειν
δὲ καὶ αὔξεσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Μεταβάλλειν μὲν
οὖν εἰς τὴν ἡδονὴν ταχέως καὶ βραδέως ἔστιν, ἐνεργεῖν δὲ

^a ἡδη Mb. ^b τῶν om. Mb. ^c μηδέτερον] ἢ ἕτερον Kb. ^d ἀντίκειν-
ται Mb. ^e ἡ om. Kb. ^f τὸ post καὶ om. Lb. ^g οὖν om. Ob.
^h κατὰ] καὶ κατὰ Lb.Mb.Ob. ⁱ ταυτά Ob, ταῦτα Kb.Mb. ^k καὶ
σωφρονεῖν om. Lb. ¹ ἐν om. Kb. ^m τί γὰρ κωλύεται Ob, καὶ τί
κωλύεται Kb, τί κωλύει δὲ Lb. ⁿ τὸ om. Ob. ^o ἀνιεμένη Kb. ^p τοι-
οῦτο Lb. ^q τὸ om. Lb. ^r τε] δὲ Lb.Mb.Ob. ^s κινήσεις. πᾶσι Kb.
^t τῇ τοῦ] τὸ τοῦ Lb.Mb.Ob. ^v κινήσθαι Lb. ^w πρὸς ἕτερον] πρότε-
ρον Kb.

^x κατ' αὐτὴν γ οὐκ ἔστι ταχέως, λέγω δ' ἡδεσθαι. Γένεσις 5
 τε πῶς ἂν εἴη; Δοκεῖ γὰρ οὐκ ἐκ τοῦ τυχόντος τὸ τυχόν
^z γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐξ οὗ γίγνεται, εἰς τοῦτο διαλύεσθαι. Καὶ
 οὗ γένεσις ἢ ἡδονή, τούτου ἢ λύπη φθορά. Καὶ λέγουσι δὲ 6
 τὴν μὲν λύπην ἔνδειαν ^a τοῦ κατὰ φύσιν εἶναι, τὴν δ' ἡδονὴν
 ἀναπλήρωσιν. Ταῦτα δὲ σωματικά ἐστι τὰ πάθη. Εἰ δὲ
 ἐστι τοῦ κατὰ φύσιν ἀναπλήρωσις ^b ἢ ἡδονή, ἐν ^c ᾧ ἀναπλή-
 ρωσις, τοῦτ' ^d ἂν καὶ ἡδοιτο· τὸ σῶμα ἄρα· οὐ δοκεῖ δέ· ^e οὐδ'
 ἔστιν ἄρα ^f ἀναπλήρωσις ἢ ἡδονή, ἀλλὰ γινομένης μὲν ἀνα-
 πληρώσεως ἡδοιτ' ἂν τις, καὶ τεμνόμενος λυποῖτο. Ἡ δόξα
 δ' αὕτη δοκεῖ γεγενῆσθαι ἐκ τῶν περὶ τὴν τροφήν ^g λυπῶν
 καὶ ἡδονῶν· ἐνδεεῖς γὰρ ^h γινομένους καὶ προλυπηθέντας ἡδε-
 σθαι τῇ ἀναπληρώσει. Τοῦτο δ' οὐ περὶ πάσας συμβαίνει 7
 τὰς ἡδονάς· ἄλυποι γὰρ εἰσιν αἱ τε μαθηματικαὶ καὶ τῶν
 κατὰ τὰς αἰσθήσεις ⁱ αἱ διὰ τῆς ὀσφρήσεως, καὶ ἀκροάματα
 δὲ καὶ ὁράματα ^k πολλὰ καὶ μνημαὶ καὶ ἐλπίδες. Τίνος οὖν
 αὗται γενέσεις ἔσονται; Οὐδενὸς γὰρ ^l ἔνδεια γεγέννηται, οὗ
 γένοιτ' ἂν ἀναπλήρωσις. Πρὸς δὲ τοὺς ^m προφέροντας τὰς 8
 ἐπονειδίστους τῶν ἡδονῶν ⁿ λέγοι τις ἂν ὅτι οὐκ ἔστι ταυθ'
 ἡδέα· ^o οὐ γὰρ εἰ τοῖς κακῶς διακειμένοις ἡδέα ^p ἔστιν, οἷητέον
 αὐτὰ καὶ ἡδέα εἶναι ^q πλὴν τούτοις, καθάπερ οὐδὲ τὰ τοῖς
 κάμνουσιν ὑγιεινὰ ἢ ^r γλυκέα ἢ πικρά, οὐδ' αὖ λευκὰ τὰ φαι-
 νόμενα τοῖς ὀφθαλμῶσιν. Ἡ ^s οὕτω λέγοιτ' ἂν, ὅτι αἱ μὲν 9
 ἡδοναὶ ^t αἵρεται εἰσιν, οὐ μὴν ἀπὸ γε τούτων, ὥσπερ καὶ τὸ
 πλουτεῖν, προδόντι δ' οὐ, καὶ τὸ ὑγιαίνειν, οὐ μὴν ὅτι οὖν φα-
 γόντι. Ἡ τῷ εἶδει διαφέρουσιν αἱ ἡδοναί· ἕτεραι γὰρ αἱ 10
 ἀπὸ τῶν καλῶν τῶν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡσθῆναι

^x καθ' αὐτὴν Ob. γ ταχέως οὐκ ἔστι Lb. ^z γενέσθαι Kb. ^a εἶναι
 τοῦ κατὰ φύσιν Lb. ^b ἢ—ἀναπλήρωσις om. Mb. ^c ᾧ] ᾧ ἢ Lb.
^d ἂν om. Kb. ^e οὐδ'] οὐκ Lb. ^f ἢ ἀναπλήρωσις ἡδονή Kb. Mb.
^g λύπην καὶ ἡδονήν Kb. ^h γενομένων Mb. ⁱ αἱ διὰ τῆς] καὶ δι' Ob.
^k πολλὰ] πολλαὶ δὲ Lb. Mb. Ob. ^l ἔνδεια γεγέννηται οὐ γένοιτ' ἂν ἀνα-
 πληρώσεις Lb. ^m φέροντας Mb. ⁿ λέγοιτ' ἂν τις Lb. ^o οὐ] οὐδὲ Mb.
^p ἔστιν] ταῦτ' ἐστίν Lb. Ob. ^q πλὴν] ἀπλῶς πλὴν Lb. Nb. Ob. ^r πικρά
 ἢ γλυκέα Lb. ^s οὕτω] οὕτω δὲ Lb. ^t ἀρεται εἰσιν, οὐ μὴν αἱ
 ἀπὸ Mb.

τὴν τοῦ δικαίου μὴ ὄντα δίκαιον ὡ οὐδὲ τὴν τοῦ μουσικοῦ μὴ
 11 ὄντα μουσικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐμφανίζειν
 δὲ δοκεῖ καὶ ὡ ὁ φίλος, ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος, οὐκ οὔσαν
 ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν x ἢ διαφόρους εἶδει· ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὰ-
 γαθὸν ὁμιλεῖν δοκεῖ, ὁ δὲ πρὸς ἡδονήν, καὶ y τῷ μὲν ὀνειδίζε-
 12 ται, z τὸν δ' ἐπαινοῦσιν ὡς πρὸς ἕτερα ὁμιλοῦντα. Οὐδεὶς
 a τ' ἂν ἔλοιτο ζῆν παιδίου διάνοιαν ἔχων διὰ βίου, ἡδόμενος
 ἐφ' οἷς τὰ παιδία ὡς οἶόν τε μάλιστα, οὐδὲ χαίρειν ποιῶν τι
 τῶν αἰσχίστων, μηδέποτε μέλλων λυπηθῆναι. Περὶ πολλὰ
 τε σπουδὴν ποιησαίμεθ' ἂν καὶ εἰ μηδεμίαν b ἐπιφέροι ἡδονήν,
 οἷον ὀράν, μνημονεύειν, εἰδέναι, τὰς ἀρετὰς ἔχειν. Εἰ δ' ἐξ
 ἀνάγκης ἔπονται τούτοις ἡδοναί, οὐδὲν διαφέρει· ἐλοίμεθα
 13 γὰρ ἂν ταῦτα καὶ εἰ μὴ c γίνοιτ' ἀπ' αὐτῶν ἡδονή. Ὅτι μὲν
 οὖν οὔτε d τὰγαθὸν ἢ ἡδονή οὔτε πᾶσα αἰρετή, δηλον ἔοικεν
 εἶναι, καὶ ὅτι εἰσὶ τινες αἰρεταὶ καθ' αὐτὰς διαφέρονται τῷ
 e εἶδει ἢ ἀφ' ὧν. Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα περὶ τῆς ἡδονῆς καὶ
 λύπης f ἱκανῶς εἰρήσθω.

3 Τί δ' ἐστὶν ἢ ποῖόν τι, καταφανέστερον γένοιτ' ἂν ἀπ'
 (4) ἀρχῆς ἀναλαβοῦσιν. Δοκεῖ γὰρ ἢ μὲν ὄρασις καθ' ὄντινον
 χρόνον τελεία εἶναι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνδεὴς οὐδενός, ὃ βεῖς ὕστε-
 ρον h γενόμενον τελειώσει αὐτῆς τὸ εἶδος. Τοιούτῳ δ' ἔοικε
 καὶ ἡ ἡδονή· i ὅλον k γὰρ τί ἐστι, l καὶ κατ' οὐδένα χρόνον
 λάβοι τις ἂν ἡδονὴν ἥς ἐπὶ πλείῳ χρόνον γινομένης τελειω-
 2 θήσεται τὸ εἶδος. Διόπερ οὐδὲ κίνησίς ἐστιν· ἐν χρόνῳ γὰρ
 πᾶσα κίνησις καὶ τέλους τινός, οἷον m ἢ n οἰκοδομικὴ τελεία,
 ὅταν ποιήσῃ οὐ ἐφίεται. Ὡς ἐν ἅπαντι o δὴ τῷ χρόνῳ p ἢ
 τούτῳ. Ἐν δὲ τοῖς μέρεσι q τοῦ χρόνου πᾶσαι ἀτελεῖς,
 καὶ ἕτεραι τῷ εἶδει τῆς ὅλης καὶ ἀλλήλων· ἢ γὰρ τῶν λίθων

v οὐδὲ] μηδέ Ob. w ὁ om. Kb. x ἢ] ἂν ἢ Kb. ἢ—ἡδονήν om. Mb.
 y τὸ Lb.Ob. z τὸ Ob. a τ'] δ' Kb.Mb.Ob. b ἐπιφέρει Ob.
 c γένοιτ' Mb. d ἀγαθὸν Kb.Mb.Ob. e εἶδει ἢ ἀφ' ὧν] ἢ δεῖ ἀφ'
 αὐτῶν pr. Kb. f ἱκανῶς om. Kb. g ἐς Lb.Mb. h γινόμενον Kb.
 i ὅλον] τέλειον Kb.Mb.Ob. k τι γὰρ Kb. l καὶ κατ'—c. 7. sect. 7.
 τελεία δὴ εὐδαιμονία om. Nb. m ἢ om. Kb.Mb. n οἰκοδομὴ Mb.
 οἰκοδομικὴ καὶ Kb. o δὴ om. Kb.Ob. p ἢ] δὴ Ob, om. Lb.Mb.
 q τοῦ χρόνου] καὶ τῷ χρόνῳ Kb.

σύνθεσις ἑτέρα τῆς τοῦ κίνου ραβδώσεως, καὶ αὐταὶ τῆς τοῦ ναοῦ ποιήσεως. Καὶ ἡ μὲν τοῦ ναοῦ τελεία· οὐδενὸς ^s γὰρ ἐνδεὴς πρὸς τὸ προκείμενον· ἡ δὲ τῆς κρηπίδος καὶ τοῦ τριγλύφου ἀτελής· μέρους γὰρ ἑκατέραι. Τῷ εἶδει οὖν διαφέρουσι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ὁπωσὺν χρόνῳ ^t λαβεῖν κίνησιν τελείαν τῷ εἶδει, ἀλλ' εἴπερ, ἐν τῷ ^v ἅπαντι. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ³ ^w βαδίσεως καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ γάρ ἐστιν ἡ φορὰ κίνησις πόθεν ποῖ, καὶ ταύτης διαφοραὶ κατ' εἶδη, πτησις βάδισις ἄλλαις ^x καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐ μόνον δ' οὕτως, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βαδίσει· τὸ γὰρ πόθεν ποῖ οὐ ταῦτόν ἐν τῷ σταδίῳ καὶ ^z ἐν τῷ μέρει, καὶ ἐν ἑτέρῳ μέρει ^a καὶ ἑτέρῳ, οὐδὲ τὸ διεξιέναι τὴν γραμμὴν τήνδε ^b κακείνην· οὐ μόνον ^c γὰρ γραμμὴν διαπορεύεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τόπῳ οὔσαν, ἐν ἑτέρῳ δ' αὕτη ἐκείνης. Δι' ἀκριβείας μὲν οὖν περὶ ^d κινήσεως ἐν ἄλλοις εἴρηται, ἔοικε δ' οὐκ ἐν ^e ἅπαντι χρόνῳ τελεία εἶναι, ἀλλ' αἱ πολλαὶ ἀτελεῖς ^f καὶ διαφέρουσιν τῷ εἶδει, εἴπερ τὸ πόθεν ποῖ εἰδοποιόν. Τῆς ἡδονῆς δ' ^g ἐν ὁπωσὺν χρόνῳ τέλειον τὸ ⁴ εἶδος. Δῆλον οὖν ὥς ^h ἑτεραί ⁱ τ' ἂν ^k εἶεν ἀλλήλων, καὶ τῶν ὅλων τι καὶ τελείων ἡ ἡδονή. ^m Δόξειε δ' αὖ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐνδέχασθαι κινεῖσθαι μὴ ἐν χρόνῳ, ἥδεσθαι δέ· τὸ γὰρ ἐν τῷ νῦν ὅλον τι. Ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ ὅτι οὐ καλῶς λέγουσι κίνησιν ἢ γένεσιν εἶναι τὴν ἡδονήν. Οὐ γὰρ πάντων ταῦτα λέγεται, ἀλλὰ τῶν μεριστῶν καὶ μὴ ὅλων· οὐδὲ γὰρ ὁράσεως ἐστὶ γένεσις οὐδὲ στιγμῆς οὐδὲ μονάδος, οὐδὲ τούτων οὐθέν κίνησις οὐδὲ γένεσις· οὐδὲ ⁿ δὴ ἡδονῆς· ὅλον γάρ τι. Αἰσθήσεως ^o δὲ πάσης πρὸς τὸ αἰσθητὸν ἐνεργούσης, ⁵ ⁴ τελείως δὲ τῆς εὐ διακειμένης πρὸς τὸ κάλλιστον τῶν ὑπὸ τὴν Ραῖσθησιν· τοιοῦτον γὰρ μάλιστ' εἶναι δοκεῖ ἡ τελεία

^r τοῦ ante κίνου om. Ob. ^s γὰρ om. Kb. ^t κίνησιν τελείαν λαβεῖν Lb. ^v παντί Lb.Mb. ^w βαδίσεων Kb, τῶν βαδίσεων Mb. ^x καὶ om. Kb.Mb. ^y τὸ αὐτὸ Kb.Mb.Ob. ^z ἐν secundam om. Lb. ^a καὶ ἐν ἑτέρῳ Kb. καὶ ἑτέρῳ post ἐν ἑτέρῳ Lb. ^b κακείνους Mb. ^c γὰρ om. Kb. ^d κινήσεως καὶ ἐν Ob. ^e ἅπαντι τῷ χρόνῳ Mb. ^f καὶ om. Mb. ^g ἐν om. Kb. ^h ἑτέρα Kb. ⁱ τ' om. Mb.Ob. ^k εἷη Kb. ^l ὅλων τι] ἄλλων τε Mb. ^m δόξει Kb. ⁿ δὴ om. Mb.Ob. ^o δέ] δέ καὶ Mb. ^p αἰσθησιν κειμένων· τοιοῦτον Lb.Ob.

ἐνέργεια· αὐτὴν δὲ λέγειν ἐνεργεῖν, ἢ ἐν ᾧ ἐστί, ἡμῶς δια-
 φερέτω· καθ' ἑκάστον δὲ βελτίστη ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τοῦ
 ἄριστα διακειμένου πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ὑφ' αὐτήν.
 Αὕτη δ' ἂν τελειοτάτη εἴη καὶ ἡδίστη· κατὰ πᾶσαν γὰρ
 αἴσθησιν ἐστὶν ἡδονή, ὁμοίως δὲ καὶ διάνοιαν καὶ θεωρίαν,
 ἡδίστη δ' ἡ τελειοτάτη, τελειοτάτη δ' ἡ τοῦ εὖ ἔχοντος
 6 πρὸς τὸ σπουδαιότατον τῶν ὑφ' αὐτήν. Τελειοὶ δὲ τὴν
 ἐνέργειαν ἡ ἡδονή. Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ τε ἡδονὴ
 τελειοὶ καὶ τὸ αἰσθητὸν τε καὶ ἢ αἴσθησις, σπουδαῖα ὄντα,
 ὥσπερ οὐδ' ἢ ὑγίεια καὶ ὡ ὁ ἰατρὸς ὁμοίως ὑαῖτιά ἐστι τοῦ
 7 ὑγιαίνειν. ^zΚαθ' ἑκάστην δ' αἴσθησιν ὅτι γίνεται ἡδονή,
 δῆλον· φαμέν γὰρ ὁράματα καὶ ἀκούσματα εἶναι ἡδέα. Δῆ-
 λον αὖτε καὶ ὅτι μάλιστα, ἐπειδὴν ἢ τε αἴσθησις ἢ κρατίστη
 καὶ πρὸς τοιοῦτον ἐνεργῇ· τοιούτων δ' ὄντων τοῦ τε αἰσθη-
 τοῦ καὶ τοῦ αἰσθανομένου, αἰεὶ ἐστὶ ἡδονὴ ὑπάρχοντός ^cγε
 8 τοῦ ποιήσοντος καὶ τοῦ ^dπεισομένου. Τελειοὶ δὲ τὴν ἐνέρ-
 γειαν ἡ ἡδονὴ οὐχ ὥς ^eἢ ἕξις ἐνυπάρχουσα, ἀλλ' ὥς ἐπι-
 γιγνόμενόν τι τέλος, οἷον τοῖς ἀκμαίοις ἡ ὥρα· ^fἕως ἂν
 οὖν τό τε νοητὸν ἢ αἰσθητὸν ἢ οἷον δεῖ καὶ τὸ κρίνον ἢ
 θεωροῦν, ἐστὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἡ ἡδονή· ὁμοίων γὰρ ὄντων καὶ
 πρὸς ἄλληλα τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τοῦ τε παθητικοῦ
 9 καὶ τοῦ ποιητικοῦ ^gταὐτὸ πέφυκε γίνεσθαι. Πῶς οὖν οὐδεὶς
 συνεχῶς ἡδέται; ^hΚάμνει; Πάντα γὰρ τὰ ἀνθρώπεια ^hἀδύ-
 νατεῖ συνεχῶς ἐνεργεῖν. Οὐ γίνεται οὖν οὐδ' ἡδονή· ἔπεται
 γὰρ τῇ ἐνεργείᾳ. ⁱἘνία δὲ τέρπει καὶνὰ ὄντα, ὕστερον δὲ
 οὐχ ὁμοίως διὰ ⁱταυτό· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον παρακέκληται ἡ
 διάνοια καὶ διατεταμένως ^kπερὶ αὐτὰ ἐνεργεῖ, ὥσπερ κατὰ

q μὴ K^b.M^b. r ἐκάστην M^b. s ὑπ' αὐτήν K^b. t εὖ om. K^b.
 v ἢ utrumque om. M^b.Ob. w ὁ om. Ob. x ὁμοίως om. L^b. y αἰ-
 τιά εἰσι L^b, ἐστὶν αἰτία M^b. z καθ' ἡ καὶ καθ' Ob. a δέ] γὰρ δὴ L^b.
 b ἢ] εἴη L^b.M^b. c γε τοῦ] γε τοῦ γε L^b. d πησομένου K^b. e ἢ
 post ὥς om. L^b.M^b. f ἕως οὖν ἂν ποτε τὸ νοητὸν ἢ αἰσθητὸν εἴη οἷον
 δὴ τὸ M^b.Ob., ἕως οὖν ἂν ἢ τὸ αἰσθητὸν ἢ νοητὸν ἢ οἷον δεῖ καὶ τὸ L^b.
 g ταύτη M^b. h ἀδύνατεῖ om. M^b. i ταῦτα L^b.M^b. k περὶ τὰ
 αὐτὰ L^b.

τὴν ὄψιν οἱ ἐμβλέποντες, μετέπειτα ¹δ' οὐ τοιαύτη ἡ ἐνέργεια ἀλλὰ παρημελημένη· διὸ καὶ ἡ ἡδονὴ ἀμαυροῦται. ¹Ορέ- 10
γεσθαι δὲ τῆς ἡδονῆς οἰηθεῖν τις ἂν ἅπαντας, ὅτε καὶ τοῦ
ζῆν ἅπαντες ἐφίενται· ἡ δὲ ζῶν ἐνέργειά τις ἐστὶ, καὶ ἕκα-
στος περὶ ταῦτα καὶ τούτοις ἐνεργεῖ ^μἂ καὶ μάλιστα ἄγαπᾷ,
οἷον ὁ μὲν μουσικὸς τῇ ἀκοῇ περὶ τὰ μέλη, ὁ δὲ φιλομαθὴς
τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ θεωρήματα, οὕτω δὲ καὶ τῶν λοιπῶν
ἕκαστος. Ἡ δ' ἡδονὴ τελειοῖ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὸ ζῆν δέ,
οὗ ὀρέγονται. Εὐλόγως οὖν καὶ τῆς ἡδονῆς ἐφίενται· τε-
λειοῖ γὰρ ἐκάστω τὸ ζῆν, αἰρετὸν ὄν. Πότερον δὲ διὰ τὴν 11 5
ἡδονὴν τὸ ζῆν αἰρούμεθα ἢ διὰ τὸ ζῆν τὴν ἡδονήν, ἀφείσθω
ἐν τῷ παρόντι. Συνεζεύχθαι μὲν γὰρ ταῦτα φαίνεται καὶ
χωρισμὸν οὐ δέχεσθαι· ἄνευ τε γὰρ ἐνεργείας οὐ ^η γίνεται
ἡδονή, πᾶσάν ^οτε ἐνέργειαν τελειοῖ ἡ ἡδονή. Ὅθεν δοκοῦσι (5)
καὶ τῷ εἶδει διαφέρειν· τὰ γὰρ ἕτερα τῷ εἶδει ὑφ' ἑτέρων οἰό-
μεθα τελειοῦσθαι. Οὕτω γὰρ φαίνεται καὶ τὰ φυσικὰ καὶ
τὰ ὑπὸ τέχνης, οἷον ζῶα καὶ δένδρα καὶ γραφὴ καὶ ῥαγάλ-
ματα καὶ οἰκία καὶ σκεῦος. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰς ἐνεργείας
^θτὰς διαφερούσας τῷ εἶδει ὑπὸ ^ρδιαφερόντων εἶδει τελειοῦ-
σθαι. Διαφέρουσι δ' αἱ τῆς διανοίας τῶν κατὰ ^ςτὰς αἰσθή- 12
σεις καὶ ^ταὐταὶ ἀλλήλων κατ' εἶδος· καὶ αἱ τελειοῦσαι δὴ
ἡδοναί. Φανείη δ' ἂν τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ συνφικεῖσθαι ^υτῶν
ἡδονῶν ἐκάστην τῇ ἐνέργειᾳ ἣν τελειοῖ. Συναύξει γὰρ τὴν
ἐνέργειαν ἡ οἰκεία ἡδονή· ^ωμᾶλλον γὰρ ἕκαστα κρίνουσι καὶ
ἐξακριβοῦσιν οἱ μεθ' ἡδονῆς ἐνεργοῦντες, οἷον γεωμετρικοὶ
γίνονται οἱ χαίροντες τῷ γεωμετρεῖν, καὶ κατανοοῦσιν ἕκαστα
μᾶλλον, ὁμοίως δὲ ^κκαὶ ^υοἱ φιλόμουσοι καὶ ^ζφιλοκοδόμοι
^ακαὶ τῶν ^βἄλλων ἕκαστοι ἐπιδιδόασιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἔργον

¹ δὴ οὐ τοιαύτη ἐνέργεια K^b, δὲ οὐ γίνεται τοιαύτη ἡ ἐνέργεια L^b, δ' ἡ
τοιαύτη ἐνέργεια οὐ γίνεται M^b.Ob. ^μ ἂ om. M^b. ^η γίνεται ἡ
ἡδονή Ob. ^ο τε] γὰρ M^b, τε γὰρ K^b.Ob. ^ρ ῥαγάλμα K^b. ^θ τὰς post
ἐνεργείας om. K^b.M^b. ^ρ διαφόρων M^b. ^ς τὰς om. M^b. ^τ αὐταὶ
L^b.M^b.Ob. ^υ τῶν] δὴ τῶν M^b, δὲ τῶν Ob. ^ω μᾶλλον] μόνον K^b.
^κ καὶ om. M^b. ^υ οἱ om. L^b. ^ζ φιλοκόμοι H^a, φιλοδόκοι K^b,
φιλόκοσμοι M^b. ^α καὶ om. K^b. ^β ἄλλον μᾶλλον ἕκαστοι Ob.

χαίροντες αὐτῷ. Συναύξουσιν δὲ αἱ ἡδοναί, τὰ δὲ ^cσυναύξοντα οἰκεία. Τοῖς ^dἐτέροις δὲ τῷ εἶδει καὶ τὰ οἰκεία ἕτερα τῷ ³εἶδει. Ἐπι δὲ μᾶλλον ^eτούτ' ἂν φανείη ἐκ τοῦ τὰς ἀφ' ἐτέρων ἡδονὰς ἐμποδίου ταις ἐνεργείαις εἶναι· οἱ γὰρ ^fφίλαντοι ἀδυνατοῦσι τοῖς λόγοις προσέχειν, ἔαν ^gκατακούσωσιν αὐλοῦντος, μᾶλλον χαίροντες αὐλητικῇ τῆς παρούσης ἐνεργείας· ἢ κατὰ τὴν αὐλητικὴν οὖν ἡδονὴν τὴν περὶ τὸν λόγον ⁴ἐνέργειαν φθείρει. Ὀμοίως δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει, ὅταν ἅμα περὶ δύο ἐνεργῇ· ἢ γὰρ ἡδίων τὴν ἐτέραν ἐκκρούει, ^h καὶ πολὺ διαφέρει κατὰ τὴν ἡδονήν, μᾶλλον, ὥστε μὴδ' ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἐτέραν. Διὸ χαίροντες ὁπρῶν σφόδρα οὐ πάντῃ ⁱδιωόμεν ἕτερον, καὶ ἄλλα ποιοῦμεν ἄλλοις ἡρέμα ^kἀρεσκόμενοι, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις οἱ ^lτραγηματίζοντες, ὅταν φαῦλοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ᾧσι, τότε μάλιστ' αὐτὸ ⁵διωῶσιν. Ἐπεὶ δ' ἡ μὲν οἰκεία ἡδονὴ ἐξακριβοῖ τὰς ἐνεργείας καὶ χρονιωτέρας καὶ βελτίους ποιεῖ, αἱ δ' ἀλλότριαι λυμᾶνονται, δηλὸν ὡς πολὺ διεστᾶσιν· σχεδὸν γὰρ αἱ ἀλλότριαι ἡδοναί ποιοῦσιν ὅπερ αἱ οἰκείαι λῦπαι· ^mφθείρουσι γὰρ τὰς ἐνεργείας αἱ οἰκείαι λῦπαι, οἷον εἴ τῷ τὸ γράφειν ἀηδὲς καὶ ἐπίλυπον ἢ τὸ λογίζεσθαι· ὁ μὲν ⁿγὰρ οὐ γράφει, ὁ δ' οὐ λογίζεται, λυπηρᾶς οὔσης τῆς ἐνεργείας. ^oΣυμβαίνει ^pἰδὴ περὶ ^qτὰς ἐνεργείας τοῦναντίον ἀπὸ τῶν οἰκείων ἡδονῶν τε καὶ λυπῶν· οἰκείαι δ' εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ καθ' αὐτὴν γινόμεναι. Αἱ δ' ἀλλότριαι ἡδοναί ^rεῖρηται ὅτι παραπλήσιόν τι τῇ λύπῃ ποιοῦσιν· φθείρουσι γὰρ, πλὴν οὐχ ὁμοίως. ⁶Διαφερουσῶν δὲ τῶν ἐνεργειῶν ἐπιεικεία καὶ φαυλότητι, καὶ τῶν μὲν αἰρετῶν οὐσῶν τῶν δὲ φευκτῶν τῶν δ' οὐδετέρων, ὁμοίως ἔχουσι καὶ ^sαἱ ἡδοναί· καθ' ἐκάστην γὰρ ἐνέργειαν οἰκεία ἡδονὴ ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν τῇ σπουδαίᾳ οἰκεία ἐπιεικής,

^c συναυξάνοντα Ob. ^d δ' ἐτέροις Ob. ^e ταῦτ' Lb. ^f φαῦλοι Ha.
^g κατακούωσιν Kb.Mb. ^h καὶ ἔαν Ib. ⁱ διορῶμεν Kb.Ob, διορῶμεν τὸ Mb.
^k ἀρεσκόμενοι οἷον καὶ Lb.Ob. ^l τραγηματίζοντες Ha.Mb.
^m φθείρουσι—λῦπαι om. Lb.Mb. ⁿ γὰρ om. Lb. ^o συμβαίνει—ἐνέργειας om. Lb.
^p δὲ Mb. ^q τῆς Kb. ^r εῖρηται Kb.Mb.Ob.
^s αἱ om. Kb.

ἡ δὲ τῇ φαύλῃ μοχθηρά· καὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν μὲν καλῶν ἐπαινεταί, τῶν ἑδ' αἰσχυρῶν ψεκταί. Οἰκειότεραι δὲ ταῖς ἐνεργείαις αἱ ἐν αὐταῖς ἡδοναὶ τῶν ὀρέξεων· αἱ μὲν γὰρ διωρισμέναι εἰσὶ καὶ τοῖς χρόνοις καὶ τῇ φύσει, αἱ δὲ σύνεργος ταῖς ἐνεργείαις, καὶ ἀδιόριστοι οὕτως ὥστ' ἔχειν ἀμφισβήτησιν εἰ ταυτόν ἐστιν ἡ ἐνέργεια τῇ ἡδονῇ. Οὐ μὴν ἔοικέ γε ἡ ἡδονὴ διάνοια εἶναι οὐδ' αἴσθησις· ἄτοπον γάρ· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ χωρίζεσθαι φαίνεται τισι ταυτόν. Ὡς περ οὖν αἱ ἐνέργειαι ἕτεραι, καὶ αἱ ἡδοναί. Ὡς διαφέρει δὲ ἡ ὄψις ἀφῆς καθαριότητι, καὶ ἀκοὴ καὶ ὁσφρησις γούσεως· ὁμοίως δὲ διαφέρουσι καὶ αἱ ἡδοναί, καὶ τούτων αἱ περὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκάτεραι ἀλλήλων. Δοκεῖ δ' εἶναι ἐκάστω ζώῳ καὶ ἡδονὴ οἰκεία, ὥς περ καὶ ἔργον· ἡ γὰρ κατὰ τὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἐφ' ἐκάστω δὲ θεωροῦντι τοῦτ' ἂν φανείη· ἕτερα γὰρ ἵππου ἡδονὴ καὶ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, καθάπερ Ἡράκλειτος φησιν ὄνον ἐσύρματ' ἂν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν· ἥδιον γὰρ χρυσοῦ τροφὴ ὄνοις. Αἱ μὲν οὖν τῶν ἐτέρων τῷ εἶδει διαφέρουσιν εἶδει, τὰς δὲ τῶν αὐτῶν ἀδιαφόρους εὐλογον εἶναι. Διαλλάττονσι δ' οὐ μικρὸν ἐπὶ γε τῶν ἀνθρώπων· τὰ γὰρ αὐτὰ τοὺς μὲν τέρπει τοὺς δὲ λυπεῖ, καὶ τοῖς μὲν λυπηρὰ καὶ μισητὰ ἐστὶ τοῖς δὲ ἡδέα καὶ φιλητά. Καὶ ἐπὶ γλυκέων δὲ τοῦτο συμβαίνει· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ δοκεῖ τῷ πυρέττοντι καὶ τῷ ὑγιαίνοντι, οὐδὲ θερμὸν εἶναι τῷ ἀσθενεῖ καὶ τῷ εὐεκτικῷ. Ὅμοίως δὲ τοῦτο καὶ ἐφ' ἐτέρων συμβαίνει. Δοκεῖ δ' ἐν ἅπασιν τοῖς τοιούτοις εἶναι τὸ φαινόμενον τῷ σπουδαίῳ. Εἰ δὲ τοῦτο καλῶς λέγεται, καθάπερ δοκεῖ, καὶ ἐστὶν ἐκάστου μέτρον ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἀγαθός, ἡ

^t αἰσχυρῶν δὲ K^b.O^b. ^v ἡ om. O^b. ^w διαφέρει—ἡδοναί om. M^b.
^x καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὁσφρησις L^b. ^y δὲ K^b.M^b.O^b. ^z αἱ post καὶ om. O^b. ^a εἶναι] εἶναι καὶ O^b. ^b καὶ ante ἡδονὴ om. L^b. ^c γὰρ om. M^b. ^d ὄνον H^a, οἶον M^b, ὄνους K^b. ^e σίρματα H^a, ἄρματ' M^b.
^f ἡδέιον K^b. ^g οὖν om. H^a. ^h διαλλάσσουντι K^b.L^b.O^b. ⁱ δ'] γὰρ M^b. ^k σμικρὸν M^b, σμικροῖς K^b. ^l τῶν om. M^b. ^m τέρπει —c. 7. sect. 4. ἱκανῶς om. K^b. ⁿ νεμησητά M^b. ^o ἐστι post λυπηρὰ L^b. ^p εὐεκτῷ M^b. ^q δοκεῖ] καὶ δοκεῖ M^b. ^r καὶ ἐστι καὶ ἐκάστου H^a. ^s ὁ om. H^a.L^b.M^b.O^b.

τοιούτος, καὶ ἡδοναὶ εἶεν ἂν αἱ ^ττούτῳ φαινόμεναι καὶ ἡδέα οἷς οὗτος χαίρει. Τὰ δὲ ^ντούτῳ δυσχερῇ εἴ τῳ φαίνεται ἡδέα, οὐδὲν θαυμαστόν· πολλαὶ γὰρ ^ωφθοραὶ καὶ λῦμαι ἀνθρώπων γίνονται· ἡδέα δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τούτοις ^χκαὶ οὕτω
 11 διακειμένοις. Τὰς μὲν οὖν ὁμολογουμένως αἰσχυρὰς δῆλον ὡς οὐ φατέον ἡδονὰς ^zεἶναι, πλὴν τοῖς διεφθαρμένοις· τῶν δ' ἐπεικῶν εἶναι δοκουσῶν ποῖαν ἢ τίνα φατέον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι; ^αἩ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν δῆλον; Ταύταις γὰρ ἔπονται αἱ ἡδοναί. Εἴτ' οἷν μία ἐστὶν εἴτε πλείους αἱ τοῦ τελείου καὶ μακαρίου ἀνδρός, αἱ ταύτας τελειοῦσαι ἡδοναὶ κυρίως λέγοντ' ἂν ἀνθρώπου ἡδοναὶ εἶναι, αἱ δὲ λοιπαὶ δευτέρως καὶ πολλοστῶς, ὥσπερ αἱ ἐνέργειαι.

6 Εἰρημένων δὲ τῶν περὶ τὰς ἀρετὰς ^υτε καὶ φιλίας καὶ ἡδονὰς, λοιπὸν περὶ εὐδαιμονίας τύπῳ διελθεῖν, ἐπειδὴ τέλος αὐτὴν τίθεμεν τῶν ἀνθρωπίνων. Ἀναλαβοῦσι ^δδὴ τὰ προει-
 2 ρημένα ^εσυντομώτερος ἂν εἴη ὁ λόγος. Εἴπομεν δ' ὅτι οὐκ ἔστιν ἔξις· καὶ γὰρ τῷ καθεύδοντι διὰ βίου ὑπάρχοι ἂν, ^φφυτῶν ζῶντι βίον, καὶ τῷ δυστυχοῦντι τὰ μέγιστα. Εἰ δὲ ταῦτα μὴ ^εἀρέσκει, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐνέργειάν τινα θετέον, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, τῶν δ' ἐνεργειῶν αἱ μὲν εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ δι' ἕτερα ἀίρεταί, αἱ δὲ καθ' αὐτάς, δῆλον ὅτι τὴν εὐδαιμονίαν τῶν καθ' αὐτὰς αἰρετῶν τινὰ θετέον καὶ οὐ τῶν δι' ἄλλο· οὐδενὸς γὰρ ἐνδεῆς ἡ εὐδαιμονία ἀλλ' αὐτάρ-
 3 κης. Καθ' αὐτὰς δ' εἰσὶν ^υαίρεταί, ἀφ' ὧν μὴδὲν ἐπιζητεῖται παρὰ τὴν ἐνέργειαν. Τοιαῦται δ' εἶναι δοκοῦσιν αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις· τὰ γὰρ ^ικαλὰ καὶ σπουδαῖα πράττειν τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν. Καὶ τῶν παιδιῶν δὲ αἱ ἡδεῖαι· οὐ γὰρ δι' ἕτερα αὐτὰς αἰροῦνται· βλάπτονται γὰρ ἀπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ ὠφελοῦνται, ἀμελοῦντες τῶν σωματῶν καὶ ^κτῆς κτήσεως. Καταφεύγουσι δ' ἐπὶ τὰς τοιαύτας διαγωγὰς τῶν εὐδαιμο-

^τ τούτων H^a. ^ν τούτῳ om. O^b. ^ω διαφοραὶ H^a. ^χ καὶ τοῖς οὕτω M^b. ^υ ὁμολογουμένας M^b. ^z εἶναι] ἡμῶν M^b. ^α ἢ] ἡδονὴ ἢ H^a. ^β τε om. L^b. ^γ αὐτὴν ἀντιτίθεμεν τῶν ἀνθρώπων M^b. ^δ δὲ L^b, O^b. ^ε συντομώτερον H^a. ^φ φυτοῦ O^b. ^ε ἀρέσκουσι M^b. ^η αἱ ἀρεταὶ ἐφ' ὧν μὴδὲν ζητεῖται περὶ H^a. ^ι καλὰ καὶ om. L^b. ^κ τῆς om. H^a.

μιζομένων οἱ πολλοί, διὸ παρὰ τοῖς τυράννοις εὐδοκιμοῦσιν οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις διαγωγαῖς εὐτράπελοι· ὧν γὰρ ἐφίενται, ἐν τούτοις παρέχουσι σφᾶς αὐτοὺς ἡδεῖς· δέονται δὲ ¹ τοιούτων. Δοκεῖ μὲν οὖν εὐδαιμονικὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὸ τοὺς ἐν δυναστείαις ἐν τούτοις ^m ἀποσχολλάζειν, οὐδὲν δὲ ἴσως σημείον ⁴ οἱ τοιοῦτοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ δυναστεύειν ἢ ἀρετὴ ⁿ οὐδ' ὁ νοῦς, ἀφ' ὧν αἱ σπουδαῖαι ἐνέργειαι· οὐδ' εἰ ἄγευστοι οὔτοι ὄντες ἡδονῆς εἰλικρινοὺς καὶ ὁ ἐλευθερίου ἐπὶ τὰς σωματικὰς καταφεύγουσιν, διὰ τοῦτο ταύτας οἰητέον αἰρετωτέρας εἶναι· καὶ γὰρ οἱ παῖδες τὰ παρ' ἑαυτοῖς τιμώμενα κράτιστα οἴονται εἶναι. ¹ Εὐλόγον δὴ, ὥσπερ παισὶ καὶ ἀνδράσιν ἕτερα ^r φαίνεται τίμια, οὕτω καὶ φαύλοις καὶ ἐπιεικέσιν. Καθάπερ ⁵ οὖν πολλάκις εἴρηται, καὶ τίμια καὶ ἡδέα ἐστὶ τὰ τῷ σπουδαίῳ τοιαῦτα ὄντα· ἐκάστω δὲ ἢ κατὰ τὴν οἰκείαν ἕξιν αἰρετωτάτη ἐνέργεια, καὶ τῷ σπουδαίῳ δὲ ^s ἢ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Οὐκ ἐν παιδιᾷ ἄρα ἡ εὐδαιμονία· καὶ γὰρ ἄτοπον ^t τὸ τέλος ⁶ εἶναι παιδιάν, καὶ πραγματεῦσθαι καὶ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα τοῦ παίζειν χάριν. ἅπαντα γὰρ ὡς εἰπεῖν ἐτέρου ἕνεκα αἰρούμεθα πλὴν τῆς εὐδαιμονίας· τέλος γὰρ αὕτη. Σπουδάζειν δὲ καὶ πονεῖν παιδιᾶς χάριν ἡλίθιον φαίνεται καὶ λῖαν παιδικόν· ^v παίζειν δ' ὅπως ^w σπουδάξῃ, κατ' Ἀνάχαρσιν, ὀρθῶς ἔχειν δοκεῖ· ἀναπαύσει γὰρ ἔοικεν ἡ παιδιὰ, ἀδυνατοῦντες ^x δὲ συνεχῶς πονεῖν ἀναπαύσεως δέονται. Οὐ δὲ τέλος ἢ ἀνάπαυσις· γίνεται γὰρ ^y ἕνεκα τῆς ἐνεργείας. Δοκεῖ δ' ὁ εὐδαίμων βίος κατ' ἀρετὴν εἶναι· οὗτος δὲ μετὰ σπουδῆς, ^z ἀλλ' οὐκ ἐν ^a παιδιᾷ. Βελτίω ^b τε λέγομεν τὰ σπουδαῖα ⁷ τῶν γελοίων καὶ ^c τῶν μετὰ παιδιᾶς, καὶ τοῦ βελτίονος αἰεὶ ^d καὶ μορίου καὶ ἀνθρώπου ^e σπουδαιοτέραν τὴν ἐνέργειαν· ἢ

¹ τοιούτων] τούτων L^b. ^m ἀποσχολλάζειν H^a.L^b.M^b. ⁿ οὐδ' ὁ] ὁ δὲ H^a.M^b.O^b. ^o ἐλευθέρως M^b, ἐλευθερίας H^a. ^p αὐτῶν M^b. ^q ἄλογον H^a. ^r φαίνονται L^b. ^s ἢ om. H^a.L^b.M^b. ^t τὸ om. H^a.M^b. ^v παίζειν δ' ὅπως] σπουδάζειν δ' ὥστε H^a. ^w σπουδάζειν L^b, σπουδάζειν H^a. ^x δὲ] γὰρ H^a. ^y ἕνεκεν M^b. ^z ἀλλ' om. M^b. ^a παιδιᾷ] σπουδῇ H^a. ^b δὲ H^a. ^c τῶν add. L^b. ^d καὶ post αἰεὶ om. H^a. ^e σπουδαιοτέρου M^b, σπουδαιοτάτην L^b.

8 δὲ τοῦ βελτίονος κρείττων καὶ εὐδαιμονικωτέρα ἤδη. Ἐπο-
λαύσειε τ' ἂν τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ὁ τυχὼν καὶ ἀνδράποδον
οὐχ ἦπτον τοῦ ἀρίστου. Ἐυδαιμονίας δ' οὐδεὶς ἀνδραπόδῳ
μεταδίδωσιν, εἰ μὴ καὶ βίου. Ἐοὐ γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις δια-
γωγαῖς ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείαις,
καθάπερ καὶ πρότερον εἴρηται.

- 7 Εἰ δ' ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία κατ' ἀρετὴν ἐνέργεια, εὐλογον
κατὰ τὴν ἡκρατίστην· αὕτη δ' ἂν εἴη τοῦ ἀρίστου. Εἴτε δὴ
ἡτοῦς τοῦτο εἴτε ἄλλο τις ^κὃ δὴ κατὰ φύσιν δοκεῖ ἄρχειν καὶ
ἡγείσθαι καὶ ἔννοιαν ἔχειν ¹περὶ καλῶν καὶ θείων, εἴτε θεῖον
ὄν καὶ αὐτὸ εἴτε τῶν ἐν ἡμῖν τὸ θεϊότατον, ἡ τούτου ἐνέρ-
γεια κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν εἴη ἂν ἡ τελεία εὐδαιμονία.
- 2 Ὅτι δ' ἐστὶ θεωρητική, εἴρηται. Ὁμολογούμενον ^μδὲ ^ντοῦτ'
ἂν δόξειεν εἶναι καὶ τοῖς πρότερον καὶ τῷ ἀληθεῖ. Κρατίστη
^οτε γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐνέργεια· καὶ γὰρ ὁ νοῦς τῶν ἐν ἡμῖν,
καὶ τῶν γνωστῶν, περὶ ᾧ ὁ νοῦς. ^ρἘτι δὲ συνεχεστάτη
θεωρεῖν τε γὰρ δυνάμεθα συνεχῶς μᾶλλον ἢ πράττειν ὅτιοῦν,
- 3 οἰόμεθά τε δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ, ἡδίστη
δὲ τῶν κατ' ἀρετὴν ἐνεργειῶν ἡ κατὰ ^qτὴν σοφίαν ὁμολο-
γούμενως ἐστίν· δοκεῖ γοῦν ἡ φιλοσοφία ^ρθανμαστὰς ἡδονὰς
ἔχειν ^ςκαθαριότητι καὶ τῷ βεβαίῳ, εὐλογον ^τδὲ τοῖς εἰδόσι
- 4 τῶν ζητούντων ἡδῖω τὴν ^νδιαγωγὴν εἶναι. ^νἩ τε λεγόμενη
αὐτάρκεια περὶ τὴν θεωρητικὴν μάλιστα ^νἂν εἴη· τῶν μὲν γὰρ
πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ σοφὸς καὶ δίκαιος καὶ οἱ λοιποὶ
δέονται, ^ωτοῖς δὲ τοιούτοις ἰκανῶς ^ςκεχορηγημένων ὁ μὲν
δίκαιος δεῖται πρὸς οὓς δικαιοπραγήσει καὶ μεθ' ὧν, ὁμοίως
δὲ καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ ἀνδρεῖος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος, ὁ δὲ
σοφὸς ^ςκαὶ καθ' ^ςαὐτὸν ὧν δύναται θεωρεῖν, καὶ ὅσῳ ἂν

^ε εὐδαιμονίαν H^a.M^b. ^ς οὐδὲ M^b. ^η κρατίστην ζώην. αὕτη H^a.
^ι νοῦς εἴη τοῦτο H^a. ^κ ὃ δοκεῖ κατὰ φύσιν H^a. ¹ περὶ] καὶ περὶ M^b.
^μ δὲ om. M^b. ^ν τοῦτο δόξειεν ἂν καὶ H^a. ^ο τε om. H^a.M^b.O^b.
^ρ ἔστι M^b. ^q τὴν om. H^a. ^ρ θανμαστὴν ἡδονὴν M^b. ^ς καθαριότητι
L^b.O^b, καθαρισιότητι M^b. ^τ τε L^b. ^ν ἀγωγὴν L^b. ^ω τῶν δὲ
τοιούτων L^b. ^ς κεχορηγημένοις H^a.M^b. ^ς καὶ om. M^b. ^ς ἐαν-
τὸν L^b.

σοφώτερος ^a ἢ μάλλον· βέλτιον δ' ἴσως συνεργούς ^b ἔχων, ἀλλ' ὅμως αὐταρκέστατος. ^c Δόξαι τ' ἂν αὐτῇ μόνῃ δι' 5 αὐτὴν ἀγαπάσθαι· οὐδὲν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεται παρὰ τὸ θεωρῆσαι, ἀπὸ δὲ τῶν ^d πρακτῶν ἢ πλείον ἢ ἔλαττον ^e περιποιούμεθα ^f παρὰ τὴν πράξιν. Δοκεῖ τε ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ 6 σχολῇ εἶναι· ἀσχολούμεθα γὰρ ἵνα ^g σχολάζωμεν, καὶ πολεμοῦμεν ἵν' εἰρήνην ἄγωμεν. Τῶν μὲν οὖν ^h πρακτικῶν ἀρετῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ⁱ ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ^k ἢ ἐνέργεια· αἱ δὲ περὶ ταῦτα πράξεις δοκοῦσιν ἀσχολοὶ εἶναι, αἱ μὲν πολεμικαὶ καὶ παντελῶς· οὐδεὶς ^l γὰρ αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν τοῦ πολεμεῖν ἕνεκα, οὐδὲ ^m παρασκευάζει πόλεμον· δόξαι γὰρ ἂν παντελῶς μισοφόνος τις εἶναι, εἰ τοὺς φίλους πολεμίους ποιοίτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι ⁿ γίγνοιτο. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ ἀσχολος, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πολιτεῦσθαι περιποιουμένη 7 δυναστείας καὶ τιμὰς ἢ τὴν γε εὐδαιμονίαν αὐτῷ καὶ τοῖς πολίταις, ἑτέραν οὖσαν τῆς πολιτικῆς, ἣν ^o καὶ ζητοῦμεν δῆλον ὡς ἑτέραν οὖσαν. Εἰ δὴ τῶν μὲν κατὰ τὰς ἀρετὰς 7 πράξεων αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ κάλλει καὶ μεγέθει προέχουσιν, αὗται δ' ^p ἀσχολοὶ καὶ τέλους τινὸς ἐφίενται καὶ οὐ δι' αὐτὰς ^q αἰρεταί εἰσιν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ ἐνέργεια σπουδῇ τε διαφέρειν δοκεῖ θεωρητικῇ οὕσα, καὶ παρ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐφίεσθαι τέλους, ^r ἔχειν ^s τε ἡδονὴν ^t οἰκείαν, ^v αὕτη δὲ συναύζει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ αὐταρκες ^w δὴ ^x καὶ σχολαστικὸν καὶ ἄτρυτον ὡς ^y ἀνθρώπων, καὶ ὅσα ἄλλα τῷ μακαρίῳ ἀπονέμεται, ^z κατὰ ταύτην τὴν ^a ἐνέργειαν φαίνεται ὄντα. Ἡ τελεία δὴ εὐδαιμονία αὕτη ἂν εἴη ^b ἀνθρώπου, ^c λαβοῦσα μῆκος

^a ἢ μάλλον] εἴη Ob. ^b ἔχειν Mb. ^c δόξεε δ' Lb.Mb.Ob. ^d πρακτικῶν Kb. ^e περιπονούμεθα Mb. ^f περὶ Lb.Mb. ^g σπουδάζωμεν Mb. ^h πρακτῶν Mb. ⁱ ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς om. Mb, ἐν om. Lb. ^k αἱ ἐνέργειαι Lb. ^l γὰρ πολεῖν αἰρεῖται τοῦ Mb. ^m παρασκευάζειν Lb.Mb. ⁿ γίνηται Kb.Ob, γίνονται Mb. ^o καὶ om. Lb. ^p ἀσχολικαὶ τέλους Kb. ^q εἰσιν αἰρεταί Lb. ^r ἔχειν τε] καὶ ἔχειν τὴν Kb. ^s τε] τε καὶ Mb. ^t οἰκείαν] τελείαν οἰκείαν Kb.Mb, τελείως οἰκείαν Ob. ^v αὕτη Kb. ^w δὲ Mb.Ob. ^x καὶ τὸ σχολαστικὸν Ob. ^y ἀνθρώπων Lb.Ob. ^z κατὰ] τὰ κατὰ Kb.Mb. ^a ἐνέργειαν—ἀνθρώπου om. Mb. ^b ἀνθρώπῳ Kb. ^c λαβοῦσαν Mb.

^dβίου τέλειον· οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἐστὶ τῶν τῆς εὐδαιμονίας.
 8^e Ο δὲ τοιοῦτος ^e ἂν εἴη βίος κρείττων ἢ κατ' ἄνθρωπον· οὐ
 γὰρ ἢ ἄνθρωπός ἐστιν οὕτω βιώσεται, ἀλλ' ἢ θεῖόν τι ἐν
 αὐτῷ ὑπάρχει· ^f ὅσῳ δὲ διαφέρει τοῦτο τοῦ συνθέτου, ^f το-
 σούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. Εἰ δὲ
 θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ κατὰ τοῦτον βίος
 θεῖος πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. ^g Οὐ χρὴ δὲ κατὰ τοὺς
 παραινοῦντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα οὐδὲ θνητὰ
 τὸν θνητόν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ^h ἀθανατίζειν καὶ ⁱ πάντα
 ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ· εἰ γὰρ
 καὶ τῷ ὄγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ ^k τιμιότητι πολὺ μάλ-
 9 λον ^l πάντων ^m ὑπερέχει. Δόξειε ⁿ δ' ἂν καὶ ^o εἶναι ἕκαστος
 τοῦτο, εἴπερ τὸ κύριον καὶ ^p ἄμεινον· ἄτοπον οὖν γίνοιτ' ἂν,
 εἰ μὴ τὸν αὐτοῦ βίον αἰροῖτο ἀλλὰ τινος ἄλλου. Τὸ λεχθέν
 τε πρότερον ἀρμόσει καὶ νῦν· τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐκάστῳ τῇ
 φύσει κράτιστον καὶ ἡδιστόν ^q ἐστὶν ἐκάστῳ. Καὶ τῷ ἀν-
 θρώπῳ δὴ ὁ κατὰ τὸν νοῦν βίος, εἴπερ ^r τοῦτο μάλιστα
 ἄνθρωπος. Οὗτος ἄρα καὶ εὐδαιμονέστατος.

8 Δευτέρως δ' ὁ κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν· αἱ γὰρ ^s κατ' αὐ-
 τὴν ἐνέργειαι ἀνθρωπικαί· δίκαια γὰρ καὶ ἀνδρεία ^t καὶ ἄλλα
 τὰ κατὰ τὰς ἀρετὰς πρὸς ἀλλήλους πράττομεν ἐν συναλ-
 λάγμασι καὶ χρεῖαις καὶ πράξεσι παντοίοις ἐν τε τοῖς πά-
 θεσι ^v διατηροῦντες τὸ πρέπον ἐκάστῳ. Ταῦτα δ' εἶναι φαί-
 2 νεται πάντα ἀνθρωπικά. ^u Ἐνία δὲ καὶ συμβαίνειν ἀπὸ τοῦ
 σώματος δοκεῖ, καὶ πολλὰ συνφκειῶσθαι τοῖς πάθεσιν ἢ τοῦ
 3 ἥθους ἀρετῇ. Συνέζευκται δὲ καὶ ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἥθους
 ἀρετῇ, καὶ ^w αὕτη τῇ φρονήσει, εἴπερ αἱ μὲν τῆς φρονήσεως
 ἀρχαὶ κατὰ τὰς ἠθικὰς εἰσιν ἀρετάς, τὸ δ' ὀρθὸν τῶν ἠθικῶν

^d τέλειον βίου Ob. ^e εἴη ἂν κρείττων βίος Lb. ^f ὅσον et mox το-
 σοῦτον Kb. ^g χρὴ δὲ οὐ Lb.Ob. ^h ἀπαθανατίζειν Nb, ἀποθανατίζειν Lb.
ⁱ ἅπαντα Lb. ^k τελειότητι Ob, ποιότητι Kb. ^l πάντων om. Lb.
^m ὑπερέχειν Mb. ⁿ δ' om. Kb.Mb. ^o εἶναι ἕκαστον Mb.Ob, ἕκαστος
 εἶναι Lb. ^p ἄμεινον] ἄμεινον μένον Kb. ^q ἐσθ' Lb. ^r μάλιστα
 τοῦτο Lb. ^s κατὰ ταύτην Kb.Mb. ^t καὶ τὰ ἄλλα τὰ Lb. ^v διατη-
 ροῦντες post ἐκάστῳ Lb. ^w αὕτη] αὐτῇ Kb.

κατὰ τὴν φρόνησιν. ^xΣυνηρημέναι δ' αὖται καὶ τοῖς πάθεσι
^yπερὶ τὸ σύνθετον ἂν εἶεν· αἱ δὲ τοῦ συνθέτου ἀρεταὶ ἀν-
 θρωπικαί. Καὶ ὁ βίος δὴ ὁ ^zκατ' αὐτὰς καὶ ἡ εὐδαιμονία.
 Ἡ δὲ τοῦ νοῦ κεχωρισμένη· τοσοῦτον ^aγὰρ περὶ αὐτῆς ^bεἰ-
 ρήσθω· ^cδιακριβῶσαι γὰρ μεῖζον τοῦ προκειμένου ἐστίν.
 Δόξειε δ' ἂν καὶ τῆς ἐκτὸς χορηγίας ^dἐπὶ μικρὸν ἢ ἐπ' ἔλατ-
 4 τον δέισθαι τῆς ἠθικῆς· τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀμφοῖν
 χρεία καὶ ἐξ ἴσου ἔστω, εἰ καὶ μᾶλλον ^eδιαπονεῖ περὶ τὸ
 σῶμα ὁ πολιτικός, καὶ ὅσα τοιαῦτα· μικρὸν γὰρ ἂν τι ^fδια-
 φέροι· πρὸς δὲ τὰς ἐνεργείας πολὺ ^gδιοίσει. Τῷ μὲν γὰρ
 ἐλευθερίῳ δεήσει χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἐλευθέρια,
 καὶ τῷ δικαίῳ δὴ εἰς τὰς ἀνταποδόσεις (αἱ γὰρ βουλήσεις
 ἄδηλοι, προσποιοῦνται δὲ καὶ οἱ ^hμὴ δίκαιοι βούλεσθαι δι-
 καιοπραγεῖν), τῷ ἀνδρείῳ δὲ δυνάμεως, εἴπερ ἐπιτελεῖ τι τῶν
 κατὰ ⁱτὴν ἀρετὴν, καὶ τῷ σώφρονι ἐξουσίας· πῶς γὰρ ^kδῆ-
 λος ἔσται ^lἢ οὗτος ἢ τῶν ἄλλων τις; ^mἈμφισβητεῖται ⁿδὲ 5
 πότερον κυριώτερον τῆς ἀρετῆς ἢ προαίρεσις ἢ αἱ πράξεις,
 ὡς ἐν ἀμφοῖν οὔσης. Τὸ δὴ τέλειον δῆλον ὡς ἐν ἀμφοῖν ἂν
 εἶη. Πρὸς δὲ τὰς πράξεις πολλῶν δεῖται, καὶ ὅσῳ ἂν μεί-
 ζους ᾧσι καὶ ^oκαλλίους, πλειόνων. ^pΤῷ δὲ θεωροῦντι ^qοὐδε-6
 νός τῶν τοιούτων πρὸς γε τὴν ἐνέργειαν χρεία, ἀλλ' ὡς
 εἶπεῖν καὶ ^rἐμπόδιά ἐστι πρὸς γε τὴν θεωρίαν· ἥ δ' ἀνθρω-
 πός ἐστι καὶ πλείοσι ^sσυζῇ, αἰρεῖται ^tτὰ ^vκατ' ἀρετὴν
 πράττειν· δεήσεται οὖν τῶν τοιούτων πρὸς τὸ ἀνθρωπεύ-
 εσθαι. Ἡ δὲ τελεία εὐδαιμονία ὅτι θεωρητικὴ τίς ἐστίν 7
 ἐνέργεια, καὶ ἐντεῦθεν ἂν φανείη. Τοὺς ^wθεοὺς γὰρ μάλιστα
 ὑπειλίφαμεν μακαρίους καὶ εὐδαίμονας εἶναι· πράξεις δὲ ποίας
 ἀπονεῖμαι χρεὼν αὐτοῖς; Πότερα τὰς δικαίας; ^xἩ γελοῖοι

^x συνηρημένη K^b. ^y περὶ] καὶ περὶ M^b. ^z κατὰ ταύτας K^b.M^b.
^a γὰρ] δὲ M^b. ^b εἰρηται O^b. ^c ἀκριβῶσαι K^b. ^d ἐπὶ] ἢ ἐπὶ K^b.M^b.
^e διαπονεῖ om. M^b. ^f διαφέρει L^b.O^b, διαφέρειν K^b. ^g συνδιοίσει K^b.
^h μὴ om. M^b. ⁱ τὴν add. K^b. ^k ἔσται δῆλος M^b. ^l ἢ om. M^b.O^b.
^m ζητεῖται L^b. ⁿ τε K^b.M^b. ^o καλαὶ M^b. ^p τῶν δὲ θεωρούντων L^b.
^q οὐδέν M^b. ^r ἐμπόδιον K^b. ^s συζῇν L^b. ^t τὸ M^b, καὶ τὰ O^b.
^v κατὰ τὴν ἀρετὴν K^b. ^w γὰρ θεοὺς L^b. ^x ἢ om. K^b.

φανούνται συναλλάττοντες καὶ παρακαταθήκας ἀποδιδόντες καὶ ὅσα τοιαῦτα; Ἄλλὰ τὰς ^z ἀνδρείους, ^a ὑπομένοντας τὰ φοβερὰ καὶ κινδυνεύοντας, ὅτι καλόν; Ἡ τὰς ἐλευθερίους; Τίνι δὲ δώσουσιν; Ἀτοπον δ' εἰ καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμισμα ἢ τι τοιοῦτον. ^b Αἱ δὲ σώφρονες τί ἂν εἶεν; Ἡ φορτικὸς ὁ ἔπαινος, ὅτι οὐκ ἔχουσι φαύλας ἐπιθυμίας; Διεξιούσι δὲ πάντα φαίνονται ἂν τὰ περὶ τὰς πράξεις μικρὰ καὶ ἀνάξια θεῶν. Ἄλλὰ μὴν ^c ζῆν ^d τε ^e πάντες ὑπειλήφασιν αὐτοὺς καὶ ἐνεργεῖν ἄρα· οὐ γὰρ δὴ καθεύδειν ὥσπερ τὸν Ἐνδυμίωνα. Τῷ δὲ ζῶντι τοῦ πράττειν ^f ἀφαιρουμένου, ἔτι δὲ μᾶλλον ^g τοῦ ποιεῖν, τί λείπεται πλὴν ^h θεωρία; Ὡστε ἡ τοῦ θεοῦ ἐνέργεια, μακαριότητι διαφέρουσα, θεωρητικὴ ἂν εἴη. Καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ⁱ δὴ ἡ ταύτη συγγενεστάτη εὐδαιμονικωτάτη. ⁸ Σημεῖον δὲ καὶ τὸ μὴ μετέχειν τὰ λοιπὰ ζῶα εὐδαιμονίας, τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ἐστερημένα τελείως. Τοῖς μὲν γὰρ θεοῖς ἅπας ὁ βίος ^k μακάριος, τοῖς δ' ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον ὁμοίωμά τι τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ὑπάρχει· τῶν δ' ἄλλων ζώων οὐδὲν εὐδαιμονεῖ, ἐπεὶ δὴ ^l οὐδαμῇ κοινωνεῖ θεωρίας. Ἐφ' ὅσον δὴ διατείνει ἡ θεωρία, καὶ ἡ εὐδαιμονία, καὶ οἷς μᾶλλον ὑπάρχει τὸ θεωρεῖν, καὶ εὐδαιμονεῖν, ^m οὐ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλὰ κατὰ τὴν θεωρίαν· αὕτη γὰρ ⁿ καθ' αὐτὴν τιμία. Ὡστ' εἴη ἂν ^o ἡ εὐδαιμονία θεωρία τις.

9 9 Δεήσει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς εὐημερίας ἀνθρώπῳ ὄντι· οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφήν καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν ὑπάρχειν. Οὐ μὴν οἰητέον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δεήσεσθαι τὸν εὐδαιμονήσοντα, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν μακάριον εἶναι· ^q οὐ γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ αὐτάρκες οὐδ' ^r ἡ πράξις,

γ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα L^b. z ἀνδρείας L^b. a ὑπομένοντας K^b. b αἱ] εἰ K^b. M^b. O^b. c ζῆν] ζητεῖται M^b. d τε om. M^b. O^b. e πάντες γὰρ ὑπειλήφασιν εἶναι αὐτοὺς M^b. f ἀφαιρούμενον N^b, ἀφηρημένῳ L^b. O^b. g τοῦ] τοῦτο K^b. h θεωρίας L^b. N^b. O^b. i δὴ ἂν εἴη ἡ K^b. k post μακάριος M^b. O^b. τοιαύτης οὕσης τῆς ἐνεργείας. l οὐδαμῶς L^b, οὐδαμῶ O^b. m οὐ] καὶ οὐ K^b. n κατ' αὐτὴν K^b. o ἡ om. M^b. p εὐδαιμονήσαντα M^b. q οὐ] οὐδὲ M^b. r ἡ πράξις] ἡ κρίσις οὐδ' ἡ πράξις L^b, ἡ κρίσις οὐδ' αἱ πράξεις M^b. O^b.

δυνατὸν δὲ καὶ μὴ ^s ἄρχοντα γῆς καὶ ^t θαλάττης πράττειν τὰ ¹⁰
καλά· καὶ γὰρ ἀπὸ μετρίων δύναιτ' ἂν τις πράττειν ^v κατὰ
τὴν ἀρετὴν. Τοῦτο δ' ἔστιν ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδιῶται
τῶν ^w δυναστῶν οὐχ ἡττον δοκοῦσι τὰ ἐπιεικῆ πράττειν, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον. Ἰκανὸν δὲ τοσαύτ' ὑπάρχειν· ^x ἔσται γὰρ ὁ
βίος εὐδαίμων τοῦ ^y κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐνεργοῦντος. Καὶ Σό- ¹¹
λων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως
τοῖς ἐκτός ^z κεχορηγημένους, πεπραγότας δὲ ^a τὰ κάλλισθ',
^a ὡς ᾤετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια
κεκτημένους πράττειν ἂν δεῖ. Ἔοικε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας οὐ
πλούσιον οὐδὲ δυναστὴν ὑπολαβεῖν τὸν εὐδαίμονα, εἰπὼν ὅτι
οὐκ ἂν θαυμάσειεν εἰ τις ἄτοπος φανείη τοῖς πολλοῖς· οὗτοι
γὰρ κρίνουσι τοῖς ἐκτός, τούτων αἰσθανόμενοι ^b μόνον. Συμ- ¹²
φωνεῖν ^c δὴ τοῖς λόγοις εἰκόασιν αἱ τῶν σοφῶν δόξαι. Πίστιν
μὲν οὖν καὶ ^d τὰ τοιαῦτα ἔχει τινά, τὸ δ' ἀληθὲς ἐν τοῖς
^e πρακτοῖς ἐκ τῶν ἔργων καὶ τοῦ βίου κρίνεται· ἐν τούτοις
γὰρ τὸ κύριον. ^f Σκοπεῖν δὴ τὰ προειρημένα χρή ἐπὶ τὰ
ἔργα καὶ τὸν βίον ^g ἐπιφέροντας, καὶ συναδόντων μὲν τοῖς
ἔργοις ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ λόγους ὑποληπτέον. Ὁ ¹³
δὲ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν καὶ τοῦτον θεραπεύων καὶ διακείμενος
ἄριστα καὶ θεοφιλέστατος ἔοικεν ^h εἶναι· εἰ γὰρ τις ἐπιμέ-
λεια τῶν ⁱ ἀνθρωπίνων ὑπὸ θεῶν γίνεται, ὥσπερ δοκεῖ, καὶ εἴη
ἂν εὐλογον χαίρειν τε αὐτοὺς τῷ ἀρίστῳ καὶ ^k τῷ συγγενε-
στάτῳ (τοῦτο δ' ἂν εἴη ὁ νοῦς) καὶ τοὺς ἀγαπῶντας μάλιστα
^l τοῦτο καὶ τιμῶντας ἀντενποιεῖν ὡς τῶν φίλων αὐτοῖς ἐπι-
μελουμένους ^m καὶ ὀρθῶς τε καὶ καλῶς πράττοντας. Ὅτι δὲ
ⁿ πάντα ταῦτα τῷ σοφῷ μάλιστα ὑπάρχει, οὐκ ἄδηλον. Ὁ Θεο-

^s ἄρχοντας L^b.Ob. ^t θαλάσσης L^b.M^b. ^v κατὰ] τὰ κατὰ M^b.Ob.
^w δυνατῶν M^b. ^x ἔστι M^b. ^y κατ' ἀρετὴν M^b. ^z κεχορηγημένοις K^b.
^a τὰ et ὡς om. K^b. ^b μόνων L^b.M^b. ^c δὲ Ob. ^d τὰ om. K^b.
^e πρακτικοῖς K^b.M^b.Ob. ^f σκοπεῖν δὲ L^b.M^b.Ob., δὴ σκοπεῖν K^b.
^g φέροντας K^b.M^b. ^h εἶναι om. K^b.M^b.Ob. ⁱ ἀνθρώπων K^b. ^k τῷ
post καὶ om. K^b.Ob. ^l post τοῦτο M^b. ἤγουν τὸ χαίρειν τῷ ἀρίστῳ
καὶ συγγενεστάτῳ. ^m καὶ ante ὀρθῶς om. M^b. ⁿ ταῦτα πάντα L^b.M^b.
^o θεοφιλέστατον M^b.

τοῖς ^k ἔθεσι τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ψυχὴν πρὸς τὸ καλῶς χαίρειν
καὶ μισεῖν, ὥσπερ γῆν τὴν ^l θρέψουσιν τὸ σπέρμα. Οὐ γὰρ ⁷
ἂν ἀκούσειε ^m λόγον ἀποτρέποντος οὐδ' ⁿ αὖ ^o συνείη ὁ κατὰ
πάθος ζῶν· τὸν δ' οὕτως ἔχοντα πῶς οἶόν τε μεταπεῖσαι;
Ὅλως τ' οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπεῖκειν τὸ πάθος ἀλλὰ βία. Δεῖ ⁸
δὴ τὸ ἦθος προϋπάρχειν πῶς οἰκείον τῆς ἀρετῆς, στέργον τὸ
καλὸν καὶ δυσχεραίνον τὸ αἰσχροῦν. Ἐκ νέου δ' ἀγωγῆς ὀρ-
θῆς τυχεῖν πρὸς ἀρετὴν χαλεπὸν μὴ ὑπὸ τοιούτοις τραφέντα
νόμοις· τὸ γὰρ σωφρόνως καὶ καρτερικῶς ζῆν οὐχ ἡδὺ τοῖς
πολλοῖς, ἄλλως τε καὶ νέοις. Διὸ νόμοις δεῖ τετάχθαι τὴν
τροφὴν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· οὐκ ἔσται γὰρ λυπηρὰ συνήθη
^p γινόμενα. Οὐχ ἱκανὸν δ' ἴσως νέους ὄντας τροφῆς καὶ ἐπι-
μελείας τυχεῖν ὀρθῆς, ἀλλ' ^q ἐπειδὴ καὶ ἀνδρωθέντας δεῖ ἐπι-
τηδεύειν αὐτὰ καὶ ἐθίζεσθαι, καὶ περὶ ταῦτα δεοίμεθ' ^r ἂν νό-
μων, ^s καὶ ὅλως δὴ περὶ πάντα τὸν βίον· οἱ γὰρ πολλοὶ
ἀνάγκη μᾶλλον ἢ λόγῳ πειθαρχοῦσι καὶ ζημίαις ἢ τῷ καλῷ.
Διόπερ οἶονται τινες τοὺς νομοθετοῦντας δεῖν μὲν παρακα- ¹⁰
λεῖν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ προτρέπεσθαι τοῦ καλοῦ χάριν, ὥς
^t ὑπακουσομένων ^v τῶν ^w ἐπεικῶς τοῖς ἔθεσι ^x προηγμένων,
ἀπειθοῦσι δὲ καὶ ἀφυστέροις οὖσι κολάσεις ^y τε καὶ τιμωρίας
^z ἐπιτιθέσθαι, τοὺς δ' ἀνιάτους ὅλως ἐξορίζειν· τὸν μὲν γὰρ
ἐπεικῇ ^a καὶ πρὸς τὸ καλὸν ζῶντα τῷ λόγῳ πειθαρχήσιν,
τὸν δὲ φαῦλον ἡδονῆς ὀρεγόμενον λύπῃ κολάζεσθαι ὥσπερ
ὑποζύγιον. Διὸ καὶ φασὶ ^b δεῖν τοιαύτας γίνεσθαι τὰς λύπας
αἱ μάλιστα ἐναντιοῦνται ταῖς ἀγαπωμέναις ἡδοναῖς. Εἰ δ' ¹¹
οὖν, καθάπερ εἴρηται, τὸν ἐσόμενον ἀγαθὸν τραφῆναι καλῶς
^c δεῖ καὶ ἐθισθῆναι, εἴθ' οὕτως ^d ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπεικέσι ζῆν
καὶ μήτ' ἄκοντα μήθ' ἐκόντα πράττειν τὰ φαῦλα, ταῦτα δὲ
γίγνοιτ' ἂν βιουμένοις κατὰ τινα νοῦν καὶ τάξιν ὀρθήν, ἔχου-

^k ἔθεσι L^b. ^l θρέψασαν M^b. ^m λόγον M^b. ⁿ ἂν L^b, O^b. ^o συνείη
L^b, συνήσιν M^b. ^p γενόμενα O^b. ^q ἐπεὶ L^b. ^r ἂν om. L^b. ^s δὴ καὶ
ὅλως K^b. ^t ἐπακουσομένων L^b, ἐπακουσομένοις M^b. ^v τῶν om. M^b.
^w ἐπεικῶν L^b, O^b. ^x προηγμένοις M^b, προηγούμενως L^b, O^b. ^y τε om.
O^b. ^z ἐπιτιθεμένους M^b, ἐπιτιθέμεναι O^b. ^a καὶ om. K^b, M^b. ^b δεῖν
om. M^b. ^c δοκεῖ O^b. ^d ἐν om. L^b.

- 12 ^{σαν} ἰσχύιν. Ἡ μὲν οὖν πατρικὴ πρόσταξις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυ-
 ρὸν ^{οὐδὲ} τὸ ἀναγκαῖον, οὐδὲ δὴ ὅλως ἢ ἐνὸς ἀνδρός, μὴ βασι-
 λέως ^ἢ ὄντος ἢ τινος τοιούτου· ὁ δὲ νόμος ἀναγκαστικὴν ἔχει
 δύναμιν, ^ε λόγος ὢν ἀπὸ τινος φρονήσεως καὶ νοῦ. Καὶ τῶν
 μὲν ἀνθρώπων ^ἢ ἐχθαίρουσι τοὺς ἐναντιουμένους ταῖς ὁρμαῖς,
 καὶ ὀρθῶς αὐτὸ δρῶσιν· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐπαχθὴς τάτ-
 13 ^{των} τὸ ἐπιεικές. Ἐν μόνῃ δὲ τῇ ¹ Λακεδαιμονίῳ πόλει μετ'
 ὀλίγων ὁ νομοθέτης ἐπιμέλειαν δοκεῖ πεποιῆσθαι τροφῆς ^κ τε
 καὶ ἐπιτηδευμάτων· ἐν δὲ ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων ἐξη-
 μέληται περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ζῇ ¹ ἕκαστος ὡς βούλεται,
 14 ^{κυκλωπικῶς} θεμιστεύων παίδων ἢ δ' ἰλόχου. Κράτιστον μὲν
 οὖν ^μ τὸ ^η γίγνεσθαι κοινὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὀρθὴν καὶ δρᾶν
 αὐτὸ δύνασθαι· κοινῇ δ' ἐξαμελουμένων ἐκάστῳ δόξειεν ἂν
 προσήκειν τοῖς σφετέροις τέκνοις καὶ φίλοις εἰς ἀρετὴν ^ο συμ-
 βάλλεσθαι, ἢ προαιρεῖσθαι γε. ^ρ Μάλιστα δ' ἂν τοῦτο ^ι δύ-
 νασθαι δόξειεν ἐκ τῶν εἰρημένων νομοθετικὸς γενόμενος· αἱ
 μὲν γὰρ κοιναὶ ἐπιμέλειαι δηλὸν ὅτι ^ρ διὰ νόμων γίνονται,
 ἐπιεικεῖς δ' αἱ διὰ τῶν σπουδαίων. Γεγραμμένων ^ς δ' ἢ ἀγρά-
 φων, οὐδὲν ἂν δόξειε ^ι διαφέρειν, οὐδὲ δι' ὧν εἰς ἢ πολλοὶ παι-
 δευθήσονται, ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ μουσικῆς ^ν καὶ γυμναστικῆς ^ω καὶ
 τῶν ἄλλων ^x ἐπιτηδευμάτων. ^ν Ὡσπερ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν
 ἐνισχύει τὰ νόμιμα καὶ τὰ ^γ ἔθη, οὕτω καὶ ἐν ^z οἰκίαις οἱ πα-
 τρικοὶ λόγοι καὶ τὰ ^α ἔθη, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν συγγένειαν
 καὶ τὰς εὐεργεσίας· προϋπάρχουσι γὰρ στέργοντες καὶ εὐ-
 15 ^{πειθεῖς} τῇ φύσει. Ἐτι δὲ ^β καὶ διαφέρουσιν αἱ καθ' ἕκαστον
 παιδεῖαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ ἐπὶ ἱατρικῆς· καθόλου μὲν γὰρ
 τῷ πυρέττοντι συμφέρει ^ε ἡσυχία καὶ ἀσιτία, τινὶ δ' ἴσως
 οὐ, ὃ τε πυκτικὸς ἴσως οὐ πᾶσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθῃσιν.

^ε οὐδέ] οὔτε δὴ L^b, οὐδέ δὴ K^b.M^b.Ob. ^ι ὄντος om. M^b. ^ε λόγος] ὁλος M^b. ^ἢ ἐχθαίρουσι L^b.M^b.Ob. ^ι λακεδαιμονία M^b. ^κ τε om. Ob. ¹ ἕκαστος om. M^b. ^μ τὸ om. L^b.Ob. ^η γενέσθαι K^b.M^b.Ob. ^ο συμ-
 βαλέσθαι K^b. ^ρ μᾶλλον K^b.M^b. ^ι τῖνασθαι K^b, om. Ob. ^ρ διὰ τῶν
 νόμων Ob. ^ς δ' om. K^b. ^ν συνδιαφέρειν Ob. ^ω καὶ] ἢ K^b.M^b.
^ω καὶ] ἢ M^b. ^x παιδευμάτων L^b. ^γ ἔθη K^b.L^b.Ob. ^z οἰκίαις Ob.
^α ἔθη L^b.Ob. ^β καὶ post δὲ om. M^b.Ob. ^ε ἀσιτία καὶ ἡσυχία L^b.

Ἐξακριβοῦσθαι ^d δὲ δόξειεν ^e ἂν μᾶλλον τὸ καθ' ἕκαστον
ιδίας τῆς ἐπιμελείας γινομένης· μᾶλλον γὰρ τοῦ προσφόρου
τυγχάνει ἕκαστος. Ἀλλ' ἐπιμεληθεῖη μὲν ἄριστα ^f καθ' ἓν
καὶ ἱατρὸς καὶ γυμναστής καὶ πᾶς ἄλλος ὁ ^g τὸ καθόλου εἰ-
δώς, ^h ὅτι πᾶσιν ἢ τοῖς ⁱ τοιοῖσδε· τοῦ κοινου γὰρ αἱ ἐπιστῆ-
μαι λέγονταί τε καὶ εἰσίν. Οὐ μὴν ^k ἀλλὰ καὶ ἐνός τινος ¹⁶
οὐδὲν ἴσως κωλύει καλῶς ἐπιμεληθῆναι καὶ ἀνεπιστήμονα ὄντα,
τεθεαμένον δ' ἀκριβῶς τὰ συμβαίνοντα ἐφ' ἐκάστω δι' ἐμπει-
ρίαν, καθάπερ καὶ ἱατροὶ ^l ἔνιοι δοκοῦσιν ^m ἑαυτῶν ἄριστοι
εἶναι, ἐτέρῳ οὐδὲν ⁿ ἂν δυνάμενοι ἐπαρκέσαι. Οὐδὲν δ' ἦττον
ἴσως τῷ γε βουλομένῳ τεχνικῷ γενέσθαι καὶ θεωρητικῷ ἐπὶ
τὸ καθόλου βαδιστέον εἶναι δόξειεν ἂν, κακείνο ^o γνωριστέον
ὥς ἐνδέχεται· εἴρηται γὰρ ὅτι περὶ τοῦθ' ^p αἱ ἐπιστῆμαι.
Τάχα ^q δὲ καὶ τῷ βουλομένῳ δι' ἐπιμελείας βελτίους ποιεῖν, ¹⁷
εἴτε πολλοὺς εἴτ' ὀλίγους, νομοθετικῷ πειρατέον γενέσθαι,
^r εἰ διὰ νόμων ἀγαθοὶ γηνοίμεθ' ^s ἂν. Ὅντινα ^t γὰρ οὖν καὶ
τὸν προτεθέντα διαθεῖναι καλῶς οὐκ ἔστι τοῦ τυχόντος, ἀλλ'
εἴπερ τινος, τοῦ εἰδότος, ὥσπερ ἐπ' ἱατρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν
ὧν ἐστὶν ἐπιμέλειά τις καὶ φρόνησις. Ἀρ' οὖν μετὰ τοῦτο ¹⁸
ἐπισκεπτέον πόθεν ἢ πῶς νομοθετικὸς γένοιτ' ἂν τις, ἢ καθά-
περ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^v παρὰ τῶν πολιτικῶν; Μόριον γὰρ
ἐδόκει τῆς πολιτικῆς εἶναι. Ἡ οὐχ ὁμοιον φαίνεται ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν τε καὶ δυνάμεων; Ἐν
μὲν γὰρ ^w τοῖς ἄλλοις ^x οἱ αὐτοὶ φαίνονται τὰς τε δυνάμεις
παραδιδόντες καὶ ἐνεργοῦντες ἀπ' αὐτῶν, οἷον ^y ἱατροὶ καὶ
γραφεῖς· τὰ δὲ πολιτικὰ ἐπαγγέλλονται μὲν διδάσκειν οἱ
σοφισταί, πράττει δ' αὐτῶν οὐδεὶς, ἀλλ' οἱ πολιτευόμενοι, οἱ
δόξαιεν ἂν δυνάμει τινὶ τοῦτο πράττειν καὶ ἐμπειρίᾳ μᾶλλον
ἢ διανοίᾳ· οὔτε γὰρ γράφοντες οὔτε λέγοντες περὶ τῶν τοι-

d δὲ L^b, δὲ δεῖ M^b. e ἂν om. K^b. f καθ' ἓν] τοῦ καθόλου Ob.
g τὸ om. K^b. h τι K^b. i τοιοῖς δεῖ K^b. k ἀλλ' ἐνός K^b. l ἔνια K^b.
m ἑαυτοῖς M^b. Ob. n ἂν om. M^b. o γνωστέον M^b. p αἱ om. Ob.
q δ' ἂν καὶ L^b. Ob. r εἴγε M^b. s ἂν] ἂν ἀγαθοὶ Ob. t γὰρ om. M^b.
v περὶ L^b. w ταῖς ἄλλαις M^b. x οἱ αὐτοὶ] οὗτοι K^b. y ἱατρικοὶ γρα-
φεῖς K^b. L^b, ἱατροὶ γραφεῖς M^b. Ob.

ούτων φαίνονται (καίτοι κάλλιον ἢ ἴσως ἢ λόγους δικανικούς τε καὶ δημηγορικούς), οὐδ' αὖ πολιτικούς πεποιηκότες τοὺς
 19 σφετέρους υἱεῖς ἢ τινας ἄλλους τῶν φίλων. Εὐλογον δ' ἦν, εἴπερ ^zἐδύναντο· οὔτε γὰρ ταῖς πόλεσιν ἄμεινον οὐδὲν ^aκατέλιπον ἄν, οὔθ' αὐτοῖς ὑπάρξαι προέλουντ' ἂν μάλλον τῆς τοιαύτης δυνάμεως, ^bοὐδὲ δὴ τοῖς φιλτάτοις. Οὐ μὲν μικρόν γε ἔοικεν ἡ ἐμπειρία συμβάλλεσθαι· ^cοὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ' ἂν διὰ τῆς ^dπολιτικῆς ^eσυνηθείας πολιτικοί· διὸ τοῖς ἐφιε-
 20 μένοις περὶ πολιτικῆς εἰδέναι προσδεῖν ἔοικεν ἐμπειρίας. Τῶν δὲ σοφιστῶν οἱ ἐπαγγελλόμενοι λίαν φαίνονται πόρρω εἶναι τοῦ διδάξαι· ὅλως γὰρ οὐδὲ ποῖόν τί ἐστιν ἢ περὶ ποῖα ἴσασιν· οὐ γὰρ ^fἂν τὴν αὐτὴν τῇ ρητορικῇ οὐδὲ χεῖρω ἐτίθεσαν, οὐδ' ἂν ᾤοντο ῥάδιον εἶναι τὸ νομοθετῆσαι συναγαγόντι τοὺς εὐδοκιμοῦντας τῶν νόμων· ἐκλέξασθαι γὰρ εἶναι τοὺς ἀρίστους, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐκλογὴν οὐσαν συνέσεως καὶ ^gτὸ κρίναι ὀρθῶς μέγιστον, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν· οἱ γὰρ ἐμπειροὶ περὶ ἕκαστα κρίνουσιν ὀρθῶς τὰ ἔργα, καὶ δι' ὧν ἢ πῶς ^hἐπιτελεῖται ⁱσυνιᾶσιν, καὶ ποῖα ποίοις συνάδει· τοῖς δ' ἀπείροις ἀγαπητὸν ^kτὸ μὴ διαλανθάνειν ^lεἰ εὖ ἢ κακῶς πε-
 ποίηται τὸ ἔργον, ὥσπερ ἐπὶ γραφικῆς. Οἱ δὲ νόμοι ^mτῆς πολιτικῆς ἔργοις εἰόκασιν· πῶς ⁿοὖν ἐκ τούτων νομοθετικὸς
 21 γένοιτ' ἂν τις, ἢ τοὺς ἀρίστους κρίναι; Οὐ γὰρ φαίνονται οὐδ' ἱατρικοὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων γίνεσθαι. Καίτοι πει-
 ρῶνταιί γε λέγειν οὐ μόνον τὰ θεραπεύματα, ἀλλὰ καὶ ὥς ἰαθεῖεν ἂν καὶ ὥς δεῖ θεραπεύειν ^oἐκάστους, διελόμενοι τὰς ἔξεις. Ταῦτα δὲ τοῖς μὲν ἐμπείροις ὠφέλιμα εἶναι δοκεῖ, τοῖς δ' ἀνεπιστήμοσιν ἀχρεῖα. ⁴Ἴσως οὖν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτειῶν αἱ συναγωγαὶ τοῖς μὲν δυναμένοις θεωρῆσαι καὶ κρίναι τί καλῶς ἢ τούναντίον καὶ ποῖα ποίοις ἀρμόττει, εὖ-

^z ἡδύναντο L^b.M^b. ^a κατέλειπον K^b. ^b οὐδὲ—συμβάλλεσθαι om. Ob. ^c οὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ'] ἐγίγνοντο γὰρ L^b.Ob. ^d πολιτικῆς om. L^b.
^e συνηθείας μάλλον πολιτικοί L^b.Ob. ^f ἂν om. M^b. ^g τὸ] τοῦ K^b.M^b.
^h τελείται L^b. ⁱ συνιᾶσιν K^b.M^b. ^k τὸ om. K^b.M^b. ^l ἢ εὖ ἢ K^b.
^m τοῖς πολιτικοῖς L^b.M^b.Ob. ⁿ οὖν om. Ob. ^o ἐκάστου Ob.

χρηστ' ἂν εἴη· τοῖς δ' ἄνευ ἕξεως ῥτὰ τοιαῦτα διεξιούσι τὸ
 μὲν κρίνειν καλῶς οὐκ ἂν ὑπάρχῃ, εἰ μὴ ἄρα αὐτόματον,
 εὐσυνετώτεροι δ' εἰς ταῦτα τάχ' ἂν γένοιντο. [¶] Παραλιπόν-²²
 των οὖν τῶν προτέρων ἀνερεύνητον τὸ περὶ τῆς νομοθεσίας,
 αὐτοὺς ἐπισκέψασθαι μᾶλλον βέλτιον ἴσως, καὶ ὅλως ^ῥ δὴ
 περὶ πολιτείας, ὅπως εἰς δύναμιν ἢ περὶ τὰ ^ς ἀνθρώπινα φι-
 λοσοφία τελειωθῇ. Πρῶτον ^τ μὲν οὖν εἴ τι κατὰ μέρος ^{εἴ}-²³
 ρηται καλῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων πειραθῶμεν ἐπελθεῖν,
 εἶτα ἐκ τῶν συνηγμένων πολιτειῶν θεωρῆσαι τὰ ποῖα σώζει
 καὶ φθείρει τὰς ^υ πόλεις καὶ τὰ ποῖα ^ς ἐκάστας τῶν πολι-
 τειῶν, καὶ διὰ τίνας αἰτίας αἱ μὲν καλῶς αἱ δὲ τούναντίον
 πολιτεύονται· θεωρηθέντων γὰρ τούτων τάχ' ἂν μᾶλλον
^ω συνίδοιμεν καὶ ποῖα πολιτεία ἀρίστη, καὶ πῶς ἐκάστη
 ταχθεῖσα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ^ς ἔθεσι χρωμένη. ^ς Λέγωμεν
 οὖν ^ς ἀρξάμενοι.

ῥ τὰ om. K^b. ¶ παραλιπόντων L^b. ῥ δὴ om. K^b. M^b. O^b. ^ς ἀν-
 θρώπεια K^b. M^b. ^τ μὲν et mox εἴρηται om. O^b. ^υ πολιτείας M^b.
^ς ἐκάσταις L^b. ^ω συνειδοῖμεν K^b, συνοῖδοιμεν O^b. ^ς ἔθεσι M^b.
^ς λέγομεν K^b. ^ς post ἀρξάμενοι M^b. τέλος ἀριστοτέλους ἠθικῶν μικρῶν
 νικομαχείων.

ΗΘΙΚΩΝ ^aΜΕΓΑΛΩΝ Α.

¹ΕΠΕΙΔΗ προαιρούμεθα λέγειν ὑπὲρ ^bἠθικῶν, πρῶτον
 ἂν εἴη σκεπτέον τίνας ἐστὶ μέρος τὸ ἦθος. ^cὩς μὲν οὖν συν-
 τόμως εἰπεῖν, ^eδοκεῖ οὐκ ^dἄλλης ἢ τῆς πολιτικῆς εἶναι μέρος.
²Ἔστι ^eγὰρ οὐθὲν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ^fδυνατὸν πρᾶξαι ἄνευ
 τοῦ ποῖόν τινα εἶναι, λέγω δ' οἷον σπουδαῖον. Τὸ δὲ σπου-
 दाῖον εἶναί ἐστι τὸ τὰς ἀρετὰς ἔχειν. Δεῖ ἄρα, εἴ τις μέλλει
 ἐν τοῖς πολιτικοῖς πρακτικὸς εἶναι, ^gτὸ ἦθος εἶναι σπουδαῖος.
³Μέρος ^hἐστὶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, καὶ ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἦθη πρα-
 γματεία τῆς πολιτικῆς. Τὸ δ' ὅλον καὶ τὴν ἐπωνυμίαν δικαίως
 δοκεῖ ἂν μοι ἔχειν ἡ πραγματεία οὐκ ἠθικὴν ἀλλὰ πολιτικὴν.
 Δεῖ ἄρα, ὡς ἔοικεν, πρῶτον ὑπὲρ ἀρετῆς εἰπεῖν, τί τ' ἐστὶ
 καὶ ἐκ τίνων γίνεται. Οὐθὲν γὰρ ⁱἴσως ὄφελος εἰδέναι μὲν
³τὴν ἀρετήν, πῶς δ' ἔσται καὶ ἐκ τίνων μὴ ^kἐπαίειν. Οὐ γὰρ
 μόνον ὅπως ^lεἰδήσομεν τί ἐστὶ ^mσκοπεῖσθαι δεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 τίνων ⁿἔσται σκέψασθαι. Ἄμα γὰρ εἰδῆσαι βουλόμεθα
 καὶ ^oαὐτοὶ εἶναι τοιοῦτοι· τοῦτο δ' οὐ δυνησόμεθα, εἰ μὴ
 εἰδῶμεν καὶ ἐκ τίνων καὶ πῶς ἔσται. ¹Αναγκαῖον ῥμὲν ^qοὖν
 εἰδῆσαι τί ἐστὶν ἀρετὴ· οὐ γὰρ ῥάδιον εἰδέναι τὸ ἐκ τίνων
^rἔσται καὶ πῶς ἔσται, ^sἀγνοοῦντα τὸ τί ἐστίν, ὥσπερ οὐδ'
⁴ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν. Οὐ δεῖ δὲ λανθάνειν οὐδ' εἴ τινες ^tπρό-
 τερον ὑπὲρ τούτων ^vεἰρήκασιν. ^wΠρῶτος μὲν οὖν ἐνεχείρησε
 Πυθαγόρας περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν, οὐκ ὀρθῶς δέ· τὰς γὰρ ἀρε-

Codices K^b.M^b. Tit. ^aμεγάλων] μεγάλων νικομαχείων Q.M^b. cum Barocciano 70 et Palatino 165.

^bἠθῶν M^b. ^cδόξειεν K^b. ^dἄλλως ἢ τῶν πολιτικῶν M^b. ^eγὰρ] δ' K^b. ^fδυνατὸν om. M^b. ^gτὸ] κατὰ τὸ M^b. ^hἐστὶν et ὡς om. M^b. ⁱἴσως om. M^b. ^kἐπαίειν] οἶεν M^b. ^lεἰδήσομεν K^b. ^mοἶεσθαι M^b. ⁿἔστι K^b. ^oαὐτοῖ] ἡμεῖς M^b. ^pμὲν om. M^b. ^qοὖν om. K^b. ^rἔσται ante καὶ om. M^b. ^sἀγνοοῦντας τί M^b. ^tπρῶτον M^b. ^vεἰ-
 ρήκεισαν M^b. ^wπρῶτον M^b.

τὰς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀνάγων οὐκ οἰκείαν τῶν ἀρετῶν τὴν
 θεωρίαν ἐποιεῖτο· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ^xἰσάκις
 ἴσος. Μετὰ τοῦτον Σωκράτης ἐπιγενόμενος βέλτιον καὶ ⁵
 ἐπὶ πλεῖον εἶπεν ὑπὲρ ^yτούτων, οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδ' οὗτος.
 Τὰς γὰρ ἀρετὰς ἐπιστήμας ἐποίει, τοῦτο δ' ἐστὶν εἶναι ἀδύ-
 νατον. Αἱ γὰρ ἐπιστήμαι πᾶσαι μετὰ λόγου, λόγος δὲ ἐν τῷ
 διανοητικῷ τῆς ψυχῆς ἐγγίνεται ^zμορίῳ. Γίνονται οὖν αἱ
 ἀρεταὶ πᾶσαι ^aκατ' αὐτὸν ἐν τῷ λογιστικῷ τῆς ψυχῆς μο-
 ρίῳ. Συμβαίνει οὖν αὐτῷ ἐπιστήμας ποιοῦντι τὰς ἀρετὰς ⁶
 ἀναιρεῖν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς, τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναιρεῖ
 καὶ πάθος καὶ ἦθος· διὸ οὐκ ^bὀρθῶς ἤψατο ταύτῃ τῶν ἀρε-
 τῶν. Μετὰ ταῦτα δὲ Πλάτων διείλετο τὴν ψυχὴν εἰς ^cτε ⁷
 τὸ λόγον ἔχον καὶ εἰς τὸ ἄλογον ὀρθῶς, καὶ ἀπέδωκεν ^dἐκά-
 στου ἀρετὰς προσηκούσας. Μέχρι μὲν ^eοὖν τούτου καλῶς,
 μετὰ ^fμέντοι τοῦτο οὐκέτι ὀρθῶς· τὴν γὰρ ἀρετὴν ^gκατέ-
 μιξεν εἰς τὴν πραγματείαν τὴν ὑπὲρ τὰ γαθοῦ, ^hοὐ δὴ ὀρθῶς·
 οὐ γὰρ οἰκείον. Ὑπὲρ γὰρ τῶν ὄντων καὶ ἀληθείας λέγοντα ⁸
 οὐκ ἔδει ὑπὲρ ἀρετῆς φράζειν· οὐδὲν γὰρ τούτῳ κἀκείνῳ κοι-
 νόν. Οὗτοι μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἐφήψαντο καὶ οὕτως,
 ἐχόμενον δ' αὖν εἶη μετὰ ταῦτα σκέψασθαι τί δεῖ αὐτοὺς
 λέγειν ὑπὲρ τούτων. Πρῶτον μὲν οὖν ἰδεῖν δεῖ ὅτι πάσης ⁹
 ἐπιστήμης καὶ δυνάμεως ἐστὶ τι τέλος, καὶ τοῦτ' ἀγαθόν·
 οὐδεμία γὰρ οὕτ' ἐπιστήμη οὔτε δύναμις ἔνεκεν κακοῦ ἐστίν.
 Εἰ οὖν πασῶν τῶν δυνάμεων ἀγαθὸν τὸ τέλος, δῆλον ὡς καὶ
 τῆς βελτίστης ⁱβέλτιστον αὖν εἶη. Ἀλλὰ μὴν ἡ γε πολιτικὴ
 βελτίστη δύναμις, ὥστε τὸ τέλος αὐτῆς αὖν εἶη ἀγαθόν.
 Ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν λεκτέον, καὶ ὑπὲρ ἀγαθοῦ ¹⁰
 οὐ τοῦ ἀπλῶς ἀλλὰ τοῦ ἡμῖν· οὐ γὰρ ^kτοῦ θεῶν ἀγαθοῦ·
 ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτου καὶ ἄλλος λόγος καὶ ἀλλοτρία ἡ
 σκέψις. Ὑπὲρ τοῦ ^lπολιτικοῦ ἄρα ^mἀγαθοῦ ἡμῖν λεκτέον.

^x ἰσάκιος ἰσάκις M^b. ^y τοῦτον K^b. ^z μόνῳ K^b. ^a κατ' αὐτὸν om. K^b. ^b ὀρθῶς] εἰκότως M^b. ^c τε om. M^b. ^d ἐκάστου τὰς ἀρετὰς πρεπούσας M^b. ^e οὖν om. K^b. ^f μέντοι τοῦτο] δὲ ταῦτα M^b. ^g κατέμιξε καὶ συνέμειξε εἰς M^b. ^h οὐ δὴ] οὐδὲν M^b. ⁱ βέλτιον codices. ^k τὸ θεῶν ἀγαθόν K^b. ^l πολιτικοῦ om. K^b. ^m ἡμῖν ἀγαθοῦ M^b.

Πάλιν δὲ καὶ τοῦτο διελεῖν δεῖ. Ὑπὲρ ἀγαθοῦ τοῦ πῶς
 λεγομένου; Οὐ γάρ ἐστιν ἀπλοῦν. Λέγεται γὰρ ἀγαθὸν
 ἢ τὸ ἄριστον ^η ἐν ἐκάστῳ τῶν ὄντων, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ διὰ
 τὴν αὐτοῦ φύσιν αἰρετόν, ἢ οὐ τὰλλα ^ο μετασχόντα ἀγαθά
 11 ἐστίν, τοῦτο δ' ἐστὶν ἢ ^ρ ἰδέα τἀγαθοῦ. Πότερον οὖν ὑπὲρ
 τῆς ^ρ ἰδέας τἀγαθοῦ δεῖ, ἢ οὐ, ἀλλ' ὥς τὸ κοινὸν ἐν ἅπασιν
 ὑπάρχον ^ι ἀγαθόν; Ὑπερον γὰρ τῆς ^ρ ἰδέας τοῦτο δόξειεν
 ἂν εἶναι· ἢ μὲν γὰρ ^ρ ἰδέα χωριστὸν καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ
 δὲ κοινὸν ἐν ἅπασιν ὑπάρχει. Οὐκ ἔστι δὲ ταῦτόν τῳ χω-
 ριστῳ· οὐ γὰρ ἂν ποτε τὸ χωριστὸν καὶ ^ι τὸ πεφυκὸς αὐτὸ
 12 καθ' αὐτό εἶναι ἐν ^ς πᾶσιν ὑπάρχοι. Πότερον οὖν ὑπὲρ τοῦ-
 του δεῖ λέγειν τἀγαθοῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος ἢ οὐ; Διὰ τί;
 Ὅτι τοῦτο ἐστὶ μὲν τὸ κοινόν, ὡς ὁ ὀρισμὸς καὶ ἡ ἐπαγωγὴ.
 Ὅ δὲ ὀρισμὸς βούλεται τὴν ἐκάστου οὐσίαν λέγειν, ἥτοι ὅτι
 ἀγαθὸν ἢ ὅτι κακὸν ἢ ὅ τι ἂν ἄλλο ᾖ. Λέγει δ' ὁ ὅρος ὅτι
^ι τὸ τοιόνδ' ἀγαθὸν καθόλου, ὃ ^ν ἂν ᾖ αὐτὸ δι' αὐτὸ αἰρετόν.
 13 Τὸ δὲ ἐν ἅπασιν ^ω ἐνυπάρχον ὅμοιον τῳ ὅρῳ ἐστίν. Ὅ δὲ
 ὅρος λέγει ὅτι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη δέ γε οὐδὲ δυνάμεις οὐ-
 δεμία λέγει ὑπὲρ τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς ὅτι ἀγαθόν. Ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν ἄλλης δυνάμεως ἐστὶ θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ὁ
 ἰατρὸς οὔτε ὁ οἰκοδόμος λέγει ^κ ὅτι ἀγαθὸν ἢ ὑγίεια οὐδὲ ἡ
 οἰκία, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν ὑγίειαν ποιεῖ, καὶ ὡς ^γ ποιεῖ, ὁ δ' οἰκίαν.
 14 Δῆλον τοίνυν ὅτι οὐδὲ τῇ πολιτικῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ λεκτέον
 τοῦ κοινοῦ· μία γὰρ ἐστὶ καὶ ^ζ αὐτῇ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν,
 τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἦν λέγειν οὔτε δυνάμεως οὔτ' ἐπιστήμης
 ὡς τέλους. Οὐδ' ἄρα τῆς πολιτικῆς ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ
 ἀγαθοῦ λέγειν τοῦ κατὰ τὸν ὀρισμόν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
 15 κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν κοινοῦ. Διὰ τί; Ὅτι ὅταν βουλώμεθα
 δεῖξαι ^α τι τῶν κατὰ μέρος ἀγαθῶν, ἢ τῳ ὀρισμῳ δείκνυμεν
^β ὅτι ὁ αὐτὸς λόγος ἐφαρμόττει ἐπὶ τε τἀγαθὸν καὶ ἐπὶ

^η ἐν] ὄν Mb. ^ο μετέχοντα Mb. ^ρ εἰδέα et εἰδέας Kb. ^ι ἀγαθοῖς Kb.
^ι τὸ post καὶ om. Mb. ^ς ἅπασιν ὑπάρχει Mb. ^ι τὸ om. Kb. ^ν ἐὰν
 Kb. Mb. ^ω ὑπάρχον Mb. ^κ ὅτι] εἰ Mb. ^γ ποιεῖ ante ὁ om. Mb.
^ζ αὐτῇ Mb. ^α τι] καὶ τι Mb. ^β ὅτι] ὡ Mb.

τοῦτο ^cὅ ἂν βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι ἀγαθόν, ἢ τῇ ἐπαγωγῇ,
 οἷον ὅταν θέλωμεν δεῖξαι ὅτι ^dἡ μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀγαθόν,
 φάμεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀγαθόν καὶ ἡ ἀνδρία καὶ ἀπλῶς αἱ
 ἀρεταί, ἡ δὲ μεγαλοψυχία ἀρετή, ὥστε καὶ ἡ μεγαλοψυχία
 ἀγαθόν. Οὐδὲ δὴ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν κοινοῦ ἀγα- 16
 θοῦ λεκτέον τῇ πολιτικῇ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδύνατα συμβήσεται
 τούτῳ καὶ τῷ κατὰ τὸν ὅρον κοινῷ ἀγαθῷ· ὅτι γὰρ ἀγαθόν,
 καὶ ἐνταῦθ' ἐρεῖ. Δῆλον τοίνυν ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου ἀγα-
 θοῦ λεκτέον ἐστί, καὶ ἀρίστου τοῦ ἡμῖν ἀρίστου. Τὸ δ' ὅλον 17
 ἴδοι ἂν τις ὅτι οὐκ ἔστι μιᾶς οὔτ' ἐπιστήμης οὔτε δυνάμεως
 τὸ ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ σκοπεῖν. Διὰ τί; Ὅτι τὰ ἀγαθὸν ἐν
 πάσαις ταῖς κατηγορίαις ἐστίν· καὶ γὰρ ἐν τῷ τί καὶ ἐν τῷ
 ποιῷ καὶ ἐν τῷ ποσῷ καὶ πότε καὶ πρὸς τι καὶ τινί, καὶ
 ἀπλῶς ἐν ^eἀπάσαις. Ἀλλὰ μὴν τὸ πότε ἀγαθὸν ἐν μὲν
 ἱατρικῇ ὁ ἱατρὸς οἶδεν, ἐν δὲ κυβερνητικῇ ὁ κυβερνήτης, ἐν
 ἐκάστη δ' ἕκαστος. Πότε μὲν γὰρ δεῖ τεμεῖν ὁ ἱατρὸς οἶδεν, 18
 πότε δὲ ^fπλεῖν ὁ κυβερνήτης· ἐν ἐκάστη δὲ τὸ πότε ἀγαθὸν
 ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰδήσει· οὔτε γὰρ ὁ ἱατρὸς τὸ ἐν ἑτῇ
 κυβερνητικῇ ἀγαθὸν πότε εἰδήσει, οὔτε ὁ κυβερνήτης τὸ ἐν
 ἱατρικῇ. Οὐκ ἄρα οὐδ' οὕτως ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ λε-
 κτέον· τὸ γὰρ πότε ἐν πάσαις κοινόν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ 19
 πρὸς τι ἀγαθὸν καὶ τὸ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας κοινὸν
 μὲν ἀπάσαις, οὐδεμιᾶς δ' ἐστὶν οὔτε δυνάμεως οὔτ' ἐπιστήμης
 εἰπεῖν ὑπὲρ τοῦ ἐν ἐκάστη πότε ἀγαθοῦ, οὐδ' ^hαὐτῆς πολι-
 τικῆς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ λέγειν. Ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ
 ἄρα, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡμῖν ἀρίστου.
 Ἴσως δὲ οὐδὲ δεῖ βουλομένον τι δεικνύναι τοῖς μὴ φανεροῖς 20
 παραδείγμασι χρῆσθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανε-
 ροῖς καὶ ὑπὲρ τῶν νοητῶν τοῖς αἰσθητοῖς· ⁱ ταῦτα γὰρ φανε-
 ρώτερα. Ὅταν οὖν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τις ἐγχειρῇ λέγειν,
 οὐ λεκτέον ἐστὶν ὑπὲρ τῆς ιδέας. Καίτοι οἷονταί γε δεῖν, 21

^c ὁ ἔαν M^b, ἔαν K^b. ^d ἡ om. M^b. ^e πάσαις M^b. ^f πλεῖν]
 δεῖ πλεῖν K^b. ^g τῇ om. M^b. ^h αὐτῆς] αὐτῆς K^b. ⁱ καὶ ταῦτα γὰρ
 φανερώτατα ὅταν οὖν ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἐγχειρῇ τις K^b.

ὅταν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ λέγωσιν, ὑπὲρ τῆς ιδέας ^kδεῖν λέγειν· ὑπὲρ ^lγὰρ τοῦ μάλιστα ἀγαθοῦ φασὶ δεῖν λέγειν, αὐτὸ δ' ἕκαστον μάλιστ' ^mἐστὶ τοιοῦτον, ὥστε μάλιστ' ἂν εἴη ἀγαθὸν ἢ ιδέα, ὡς οἴονται. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἀληθὴς μὲν ἐστὶν ἴσως· ἀλλ' οὐχ ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ἢ δύνამεις, ὑπὲρ ἧς νῦν ἐστὶν ὁ λόγος, οὐχ ὑπὲρ τούτου σκοπεῖ τὰ γὰρ τοῦ, ²² ἀλλὰ τοῦ ἡμῖν ἀγαθοῦ. Οὐδεμία γὰρ οὐτ' ἐπιστήμη οὐτε δύνამεις ὑπὲρ τοῦ τέλους λέγει ⁿὅτι ἀγαθόν, ὥστ' οὐδ' ἡ πολιτικὴ. Διὸ οὐχ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ιδέαν ἀγαθοῦ τὸν λόγον ποιεῖται. Ἀλλ' ὅσως τούτῳ τὰ γὰρ ἀρχὴ χρησάμενος ^pὑπὲρ τῶν καθ' ἕκαστα, ἐκ τούτου προβάς, ^qἐρεῖ. Οὐδ' οὕτως ὀρθῶς· δεῖ γὰρ τὰς ἀρχὰς οἰκείας λαμβάνειν. ²³ Ἀτοπον γάρ, εἴ τις βουλόμενος τὸ τρίγωνον ὡς δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχον δεῖξαι, λάβοι ἀρχὴν ^rὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. Οὐ γὰρ οἰκεία, δεῖ δὲ τὴν ἀρχὴν οἰκείαν εἶναι καὶ συνημμένην· νῦν δὲ καὶ ἄνευ τοῦ τὴν ψυχὴν ^sἀθάνατον εἶναι δείξει τις δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχον τὸ τρίγωνον. Ὁμοίως δὲ καὶ ^tἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστὶ θεάσασθαι τὰ ἄλλα ἄνευ τοῦ κατὰ τὴν ²⁴ ιδέαν ἀγαθοῦ. ^v[Διὸ οὐκ οἰκείαν ἀρχὴν εἶναι τούτου τὰ γὰρ ἀγαθοῦ.] Οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδ' ὁ Σωκράτης ἐπιστήμας ἐποίει τὰς ἀρετάς. Ἐκεῖνος γὰρ οὐδὲν ᾤετο δεῖν μάτην εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ τὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας εἶναι συνέβαινεν αὐτῷ τὰς ἀρετάς ²⁵ μάτην εἶναι. Διὰ τί; ^wὍτι ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν συμβαίνει ἅμα εἰδέναι τὴν ἐπιστήμην τί ἐστὶ καὶ εἶναι ἐπιστήμονα· εἰ γὰρ ἱατρικὴν τις οἶδε τί ἐστὶν, καὶ ἱατρὸς οὗτος εὐθέως ἐστίν, ²⁶ ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν τοῦτο συμβαίνει· οὐ γὰρ εἴ τις οἶδε τὴν δικαιοσύνην τί ἐστὶν, εὐθέως δίκαιός ἐστιν, ὡς ^xδ' αὕτως καπὶ τῶν ἄλλων. Συμβαίνει οὖν καὶ μάτην τὰς ἀρετὰς εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἐπιστήμας.

^k δεῖ Mb. ^l γὰρ om. Mb. ^m ἐστὶ τὸ τοιοῦτον Kb. ⁿ ὅτι] ὡς ὅτι Kb. ^o ἴσως φησὶ τούτῳ Kb. ^p ὑπὲρ τῶν] καὶ τὰ Mb, τὰ a correctore. ^q ἐρεῖ] ἐν ᾧ Kb. ^r ὅτι] ὡς Mb. ^s εἶναι ἀθάνατον Kb. ^t ἐπὶ] ὑπὲρ Kb. ^v διὸ—τὰ γὰρ om. Mb. ^w ὅτι om. Kb. ^x δ' om. idem.

Ἐπεὶ δ' ὑπὲρ τούτων διώρισται, πειραθῶμεν λέγειν τὰ γα- 2
 θὸν ποσαχῶς λέγεται. Ἔστι γὰρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν
 τίμια, τὰ δ' ἐπαινετά, τὰ δὲ δυνάμεις. Τὸ δὲ τίμιον λέγω
 τὸ τοιοῦτον, τὸ θεῖον, τὸ βέλτιον, οἷον ψυχὴ, νοῦς, τὸ ἄρ-
 χαιότερον, ἢ ἀρχή, τὰ τοιαῦτα· τίμια ^z γὰρ ἐφ' οἷς ἡ τιμή,
 τοῖς δὲ τοιούτοις πᾶσι τιμὴ ἀκολουθεῖ. Οὐκοῦν καὶ ἡ ἀρετὴ ²
 τίμιον, ὅταν ^a γε ἀπ' αὐτῆς σπουδαῖός τις γένηται· ἥδη γὰρ
 οὗτος εἰς τὸ τῆς ἀρετῆς σχῆμα ἵκει. Τὰ δ' ἐπαινετά οἷον
 ἀρεταί· ἀπὸ γὰρ τῶν κατ' αὐτὰς πράξεων ὁ ἔπαινος γίνεται.
 Τὰ δὲ δυνάμεις, οἷον ἀρχὴ πλοῦτος ἰσχύς κάλλος· τοιούτοις
 γὰρ καὶ ὁ σπουδαῖος εὖ αἶν δύνηται χρῆσασθαι καὶ ὁ φαῦλος
 κακῶς, διὸ δυνάμει τὰ τοιαῦτα καλοῦνται ἀγαθά. Ἀγαθὰ ³
 μὲν δὴ εἰσιν· δοκιμάζεται γὰρ τῇ ^b τοῦ σπουδαίου αὐτῶν
 ἕκαστον χρήσει, οὐ τῇ τοῦ φαύλου. Τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις
 συμβέβηκεν ἀγαθοῖς καὶ τὴν τύχην τῆς γενέσεως αὐτῶν ^d εἶναι
 αἰτίαν· ἀπὸ τύχης γὰρ καὶ πλοῦτος γίγνεται καὶ ἀρχὴ καὶ
 ὅλως ὅσα εἰς δυνάμειος τάζειν ἵκει. Λοιπὸν δὲ καὶ τέταρτον ⁴
 τῶν ἀγαθῶν τὸ σωστικὸν καὶ ποιητικὸν ἀγαθοῦ, οἷον ^e γυ-
 μνάσια ^f ὑγιείας καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Ἄλλ' ἔτι καὶ
 ἄλλην ἔχει τὰ γαθὰ διαίρεσιν, οἷόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν
 πάντη καὶ πάντως αἰρετά, τὰ δ' οὐ, οἷον ἡ μὲν δικαιοσύνη
 καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ καὶ πάντη καὶ πάντως αἰρεταί, ἰσχύς
 δὲ καὶ πλοῦτος καὶ δύναμις καὶ τὰ τοιαῦτα οὔτε πάντη οὔτε
 πάντως. Ἔτι καὶ ἄλλως· τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶ τέλη ⁵
 τὰ δ' οὐ τέλη, οἷον ἡ μὲν ὑγίεια τέλος, τὰ δὲ τῆς ὑγιείας
 ἕνεκεν οὐ τέλη. Καὶ ὅσα οὕτως ἔχει, τούτων αἰεὶ τὸ τέλος
 βέλτιον, οἷον ^g ἡ ὑγίεια βέλτιον ἢ τὰ ὑγιεινά, καὶ ἀπλῶς αἰεὶ
 καθόλου τοῦτο βέλτιον οὐ ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα. Πάλιν αὐτῶν
 τῶν τελῶν βέλτιον αἰεὶ τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς. Τέλειον δέ ⁶
 ἐστὶν οὐ παραγενομένου μηθενὸς ἔτι προσδεόμεθα, ἀτελὲς δὲ
 οὐ παραγενομένου προσδεόμεθά τινος, οἷον τῆς δικαιοσύνης

γ ἀρχαιότατον Mb. z γὰρ] δ' Kb. a γε δὴ ἀπ' Kb. b τοῦ om. Mb.
 c ἕκαστον om. Kb. d αἰτίαν εἶναι Kb. e γυμνασία Kb. f ὑγιείας]
 καὶ ὑγίεια Mb. g ἡ add. Mb.

ἡμὲν παραγενομένης πολλῶν προσδεόμεθα, τῆς δ' εὐδαιμονίας παραγενομένης οὐδενὸς ἔτι προσδεόμεθα. Τοῦτο ἄρα ἐστὶ τὸ ἄριστον ἡμῖν ὃ ζητοῦμεν, ὃ ἐστὶ τέλος τέλειον· τὸ δὲ δὴ
 7 τέλειον τέλος ἀγαθὸν ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος ¹τὸ ἀγαθόν. Μετὰ ταῦτα τοίνυν πῶς τὸ ἄριστον δεῖ σκοπεῖν; Πότερον οὕτως ὥς καὶ αὐτοῦ συναριθμουμένου; Ἄλλ' ἄτοπον. Τὸ γὰρ ἄριστον ἐπειδὴ ἐστὶ τέλος τέλειον, τὸ δὲ τέλειον τέλος ^kὥς ἀπλῶς εἰπεῖν οὐθὲν ^kἂν ἄλλο δόξειεν εἶναι ἢ εὐδαιμονία, τὴν δ' εὐδαιμονίαν ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν συντίθεμεν, ἐὰν δὴ τὸ βέλ-
 8 τιστον ¹σκοπῶν καὶ αὐτὸ συναριθμῆς, αὐτὸ αὐτοῦ ἔσται ^mβέλτιον· αὐτὸ γὰρ βέλτιστον ἔσται. Οἷον τὰ ὑγιεινὰ θεῖς καὶ τὴν ὑγίειαν, σκόπει τί τούτων πάντων βέλτιστον. Βέλτιστον δ' ἐστὶν ὑγίεια. Εἰ δὴ ⁿτοῦτο πάντων βέλ-
 9 τιστον, καὶ αὐτὸ αὐτοῦ βέλτιστον· ἄτοπον δὴ συμβαίνει. Οὐ δὴ ἴσως ^oοὕτω γε σκεπτέον τὸ βέλτιστον. Ἄλλ' ἄρα
^pγε οὕτω πως, οἷον χωρὶς αὐτοῦ; Ἡ καὶ τοῦτο ἄτοπον; Ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐστὶν ἐκ τινῶν ἀγαθῶν συγκειμένη· τὸ δ' ἐξ ὧν ἀγαθῶν σύγκειται, σκοπεῖν εἰ ^qτούτ' ἐστὶ βέλτιστον, ἄτοπον· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλο τι ^rχωρὶς τούτων ἢ εὐδαιμονία,
 10 ἀλλὰ ταῦτα. ^sἌλλ' ἄρα γε οὕτωςί πως ἂν τις ὀρθῶς σκο-
 ποῖτο συγκρίνων τὸ ἄριστον; Οἷον αὐτὴν τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τούτων τῶν ἀγαθῶν οὖσαν συγκρίνων πρὸς ἄλλα ἃ μὴ ἐστὶν ἐν ^tαὐτῇ ἐνόντα, οὕτως τὸ ἄριστον σκοπῶν ὀρθῶς ἂν σκοποῖτο. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν ἀπλοῦν τὸ ἄριστον ὃ ζητοῦ-
 11 μεν νῦν. Οἷον λέγοι ἂν τις εἶναι ἄριστον τὴν φρόνησιν ἀπάντων ^vτῶν ἀγαθῶν καθ' ἓν συγκρινομένων. Ἄλλ' ἴσως οὐχ οὕτω ζητητέον ἐστὶ τὸ ἄριστον ἀγαθόν. Τὸ γὰρ τέ-
 λειον ζητοῦμεν ἀγαθόν, ἢ δὲ φρόνησις μόνη οὔσα οὐ τέλειον· οὐκ ἄρα τοῦτο τὸ ἄριστον ὃ ζητοῦμεν, οὐδὲ τὸ οὕτως ἄριστον.

^h μὲν] μὲν μόνον K^b, om. M^b. ⁱ τὸ post τέλος om. K^b. ^k ὥς et
 mox ἂν om. M^b. ¹ σκοπῆς M^b. ^m βέλτιον M^b. ⁿ τούτων K^b.
^o γε οὕτω M^b. ^p γε] τόγε M^b. ^q ἂν τούτων? ^r χωριστὸν
 ὑφ' ὧν ἢ M^b. ^s ἀλλ' om. K^b.M^b. ^t ταύτῃ M^b. ^v τῶν om.
 K^b.M^b.

Μετὰ τοίνυν τοῦτο ἔχει τὰγαθὰ ^ωκαὶ ἄλλην διαίρεσιν. 3
 Ἔστι γὰρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, οἷον αἱ ἀρεταί, τὰ
 δ' ἐν τῷ σώματι, οἷον ὑγίεια κάλλος, τὰ δ' ἐκτός, πλούτος
 ἀρχὴ τιμὴ ἢ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων. Τούτων δὲ τὰ ἐν
 ψυχῇ βέλτιστα. Τὰ δ' ἐν ψυχῇ διώρισται ἀγαθὰ εἰς τρία,
 εἰς φρόνησιν, εἰς ἀρετὴν καὶ ἡδονήν. Ἦδη τοίνυν τὸ μετὰ 2
 τοῦτο, ὃ καὶ λέγομεν πάντες καὶ δοκεῖ καὶ τέλος τῶν ἀγαθῶν
 καὶ τελειότατον εἶναι, ἡ εὐδαιμονία, καὶ τοῦτο ταυτό φαμεν
 εἶναι τῷ εὖ πράττειν καὶ εὖ ζῆν. Τὸ δὲ τέλος ἐστὶν οὐχ
 ἀπλοῦν ἀλλὰ διττόν· ἐνίων μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ τέλος αὐτὴ ἡ
 ἐνέργεια καὶ ἡ χρῆσις, οἷον τῆς ^χὄψεως· καὶ ἔστι γε ἡ χρῆ-
 σις αἰρετωτέρα τῆς ἕξεως. Τέλος δὲ ἡ χρῆσις· οὐδεὶς γὰρ 3
 ἂν βούλοιτο ἔχειν τὴν ὄψιν μὴ μέλλων ὁρᾶν ἀλλὰ μύειν.
 Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπ' ἀκοῆς καὶ τῶν τοιούτων. Ὡν ἄρα ^γκαὶ ἡ
 χρῆσις καὶ ἕξις ἐστίν, αἰεὶ βέλτιον καὶ αἰρετώτερον ἡ χρῆσις
 τῆς ἕξεως· ἡ γὰρ χρῆσις καὶ ἡ ἐνέργεια τέλος, ἡ δ' ἕξις τῆς
 χρήσεως ἔνεκεν. Μετὰ τοῦτο τοίνυν τοῦτ' ἐάν τις σκοπῇ 4
 ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν πασῶν, ὄψεται οὐκ ἄλλην μὲν ποιούσαν
 οἰκίαν, ἄλλην δὲ σπουδαίαν οἰκίαν, ἀλλὰ τὴν οἰκοδομικὴν καὶ
 οὐ ποιητικὸς ὁ οἰκοδόμος, ἡ τούτου ἀρετὴ τοῦ αὐτοῦ τούτου
^zποιητικῇ. Ὅμοιως ἐπὶ ^aτῶν ἄλλων ἀπάντων.

Μετὰ τοίνυν τοῦτο ὀρώμεν ὅτι οὐθενὶ ἄλλῳ ἢ ψυχῇ ζῶ- 4
 μεν· ἐν ψυχῇ δ' ἐστὶν ἀρετὴ· τὸ αὐτὸ γέ τοι φαμεν τὴν τε
 ψυχὴν ποιεῖν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν. Ἄλλ' ἡ μὲν ἀρετὴ
 ἐν ἐκάστῳ τοῦτο ποιεῖ οὐ ἐστὶν ἀρετὴ, ἡ δὲ ψυχὴ καὶ τὰλλα
 μὲν, ψυχῇ ^bδὲ ζῶμεν· ^bδιὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἄρα εὖ
 ζήσομεν. Τὸ δὲ γε εὖ ζῆν καὶ εὖ πράττειν οὐθὲν ἄλλο ἢ
 τὸ εὐδαιμονεῖν ^cλέγομεν. Τὸ ἄρα εὐδαιμονεῖν καὶ ἡ εὐδαι- 2
 μονία ἐν τῷ ^dεὖ ζῆν ἐστίν, τὸ δ' εὖ ζῆν ἐν τῷ κατὰ τὰς ἀρε-
 τὰς ζῆν. Τοῦτ' ἄρ' ἐστὶ τέλος ^eκαὶ ἡ εὐδαιμονία καὶ τὸ

^ω καὶ om. K^b. ^x ὄψεως ἐστὶν ἡ ὄρασις, καὶ M^b. ^y καὶ ante ἡ
 om. M^b. malim abesse ἡ. ^z ποιητικῇ] εὖ ποιητέον M^b. ^a τῶν
 ἄλλων τῶν λοιπῶν ἀπάντων M^b. ^b δὲ et διὰ om. M^b. ^c λέγομεν. τὸ
 ἄρα εὐδαιμονεῖν om. idem. ^d εὖ post τῷ om. K^b. ^e καὶ om. K^b. M^b.

ἄριστον. Ἐν χρήσει τοίνυν τινὲς αὖ εἶη καὶ ἐνεργεία ἡ εὐ-
 δαιμονία. Ὡν γὰρ ἦν ἕξις καὶ χρῆσις, ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἐνέρ-
 3 γεια τέλος· τῆς δὲ ψυχῆς ἡ ἀρετὴ ἕξις ἐστίν. Ἔστι δὲ ἡ
 ἐνεργεία καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς τῶν ^ε ἀρετῶν, ὥστε τέλος αὖ
 εἶη ἡ ἐνεργεία καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς. Ἡ εὐδαιμονία ἄρ' αὖ
 εἶη ἐν τῷ κατὰ τὰς ἀρετὰς ζῆν. Ἐπειδήπερ οὖν ^ε τὸ ἄρι-
 στον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία, καὶ αὕτη ^h τέλος ἐνεργείας,
 ζῶντες αὖ κατὰ τὰς ἀρετὰς εὐδαίμονες αὖ εἴημεν καὶ ἔχοι-
 4 μεν τὸ ἄριστον ἀγαθόν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία
 τέλειον ἀγαθὸν καὶ τέλος, οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν ὅτι καὶ
 ἐν τελείῳ ἔσται. Οὐ γὰρ ἔσται ἐν παιδί (οὐ γὰρ ἐστὶ παῖς
 εὐδαίμων) ἀλλ' ἐν ἀνδρί· οὗτος γὰρ τέλειος. Οὐδ' ἐν χρόνῳ
 5 γε ἀτελεῖ, ἀλλ' ἐν τελείῳ. Τέλειος δ' αὖ εἶη χρόνος, ὅσον
 ἄνθρωπος βιοῖ. Καὶ γὰρ λέγεται ὀρθῶς παρὰ τοῖς πολλοῖς
 ὅτι δεῖ τὸν εὐδαίμονα ἐν τῷ μεγίστῳ χρόνῳ τοῦ βίου κρίνειν,
 ὡς δεόν τὸ τέλειον εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ τελείῳ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ.
 6 Ὅτι δὲ ἐνεργεία ἐστὶν, ἴδοι αὖ τις καὶ ἐντεῦθεν. Ἐν γὰρ
 τοῖς ὕπνοις, οἷον εἴ τις ^ι καθεύδοι διὰ βίου, τὸν τοιοῦτον οὐ
 πάνυ βουλόμεθα ^k λέγειν εὐδαίμονα εἶναι· τὸ μὲν ^l γὰρ ζῆν
 αὐτῷ ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ ζῆν αὐτῷ κατὰ τὰς ἀρετὰς οὐχ
 7 ὑπάρχει, ὃ ἦν κατὰ τὴν ἐνεργείαν. Μετὰ τοῦτο τὸ μέλλον
 λέγεσθαι ^m οὔτε λίαν δόξειεν αὖ οἰκείον εἶναι τούτων οὔτε
 μακρὰν ἀπέχον, οἷον ἐπειδήπερ ἔστιν, ὡς δοκεῖ, μῦρον τι τῆς
 ψυχῆς ^φ τρεφόμεθα, ὃ καλοῦμεν θρεπτικόν· τοῦτο γὰρ εὐ-
 λογόν ἐστιν εἶναι· τοὺς γοῦν λίθους ὀρώμεν ἀδυνάτους τρέ-
 φεσθαι ὄντας, ὥστε δῆλον ὅτι τῶν ἐμψύχων ἐστὶ τὸ τρέφε-
 8 σθαι. Εἰ δὲ τῶν ἐμψύχων, ἡ ψυχὴ αὖ εἶη αἰτία. Τῆς δὲ
 ψυχῆς τούτων μὲν τῶν μορίων οὐθὲν αἴτιον αὖ εἶη τοῦ τρέ-
 φεσθαι, οἷον τὸ ⁿ λογιστικὸν ἢ τὸ θυμικὸν ἢ τὸ ἐπιθυμητι-
 κόν, ἄλλο δέ τι παρὰ ταῦτα, ^φ οὐθὲν ἔχομεν οἰκειότερον ὄνομα
 9 ἐπιθεῖναι ἢ θρεπτικόν. Τί οὖν, αὖ τις εἴποι, πότερον καὶ τού-

^ε ἀρετῶν K^b. ^g τὸ om. K^b. ^h post τέλος M^b. καὶ τέλειον τέλος.
^ι καθεύδει M^b. ^k λέγειν] λέγειν τὸν τοιοῦτον K^b. ^l γὰρ] δὴ K^b.
^m οὔτε λίαν] οὐτ' αὖ λίαν K^b. ⁿ λογικόν M^b.

του τοῦ μορίου τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀρετὴ; Εἰ γὰρ ἔστι, δῆλον ὅτι καὶ ὁ ταύτῃ δεήσει ἐνεργεῖν· τῆς γὰρ τελείας ἀρετῆς ἡ ἐνέργεια εὐδαιμονία. Εἰ μὲν οὖν ἔστιν ἀρετὴ τούτου ἢ μὴ ἔστιν, ἄλλος λόγος· εἰ δ' ἄρ' ἔστιν, οὐκ ἔστι ταύτης ἐνέργεια. Ἦν γὰρ μὴ ἔστιν ὁρμή, οὐδ' ἐνέργεια τούτων ἔσται. Οὐκ ἔοικε δὲ εἶναι ὁρμὴ ἐν τῷ μορίῳ τούτῳ, ἀλλ' ὁμοιον ¹⁰ ἔοικεν εἶναι τῷ πυρί· καὶ γὰρ ῥέκειντο ὅτι ἂν ἐμβάλης καταναλώσει, καὶ μὴ ἐμβάλης, οὐκ ἔχει ὁρμὴν πρὸς τὸ λαβεῖν. Οὕτω καὶ τοῦτο τὸ μόριον τῆς ψυχῆς ἔχει· ἂν μὲν γὰρ ἡ ἐμβάλης τροφήν, τρέφει, ἂν δὲ μὴ ἡ ἐμβάλης τροφήν, οὐκ ἔχει ὁρμὴν τοῦ τρέφειν. Διὸ οὐδὲ ἐνέργεια οὐ μηδὲ ὁρμή. Ὡστ' ¹¹ οὐδὲν συνεργεῖ τὸ μόριον τοῦτο πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν λεκτέον ἂν εἴη ὅτι ἔστιν ἡ ἀρετὴ, ἐπεὶ περ ἡ ταύτης ἐνέργειά ἐστιν ἡ εὐδαιμονία. Ὡς μὲν οὖν ἀπλῶς εἰπεῖν, ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἕξις ἢ βελτίστη· ἀλλ' ἴσως οὐκ ἱκανὸν οὕτως ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ ὕσπερ σαφέστερον διορίσαι δεῖ. Πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐν ἣ ἐγγίνεται, οὐ τί ἐστὶν ἡ ψυχὴ (ὑπὲρ μὲν γὰρ τούτου ἄλλος λόγος), ἀλλ' ὡς τύπῳ διελέσθαι. Ἔστι δ' ἡ ψυχὴ, ὡς φαμέν, εἰς δύο μέρη διηρημένη, εἰς ὧς τε λόγον ἔχον καὶ ἄλογον. Ἐν μὲν δὴ ² τῷ λόγον ἔχοντι ἐγγίνεται φρόνησις ἀγχίνοια σοφία εὐμαθία μνήμη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν δὲ τῷ ἀλόγῳ αὔται αἱ ἀρεταὶ λεγόμεναι, σωφροσύνη δικαιοσύνη ἀνδρία, ὅσαι ἄλλαι ³ τοῦ ἡθους δοκοῦσιν ἐπαινεταὶ εἶναι. Κατὰ γὰρ ταύτας ἐπαινετοὶ λεγόμεθα, κατὰ δὲ ⁴ τὰς τοῦ τὸν λόγον ἔχοντος οὐδεὶς ἐπαινεῖται· οὔτε γὰρ ὅτι σοφός, οὐδεὶς ἐπαινεῖται, οὔτε ὅτι φρόνιμος, οὐδ' ὅλως κατὰ τι τῶν τοιούτων οὐθέν. ⁵ Οὐδὲ δὴ τὸ ἄλογον εἶναι, ἢ ⁶ ὑπηρετικόν ἐστι καὶ ὑπηρετεῖ ⁷ τῷ λόγον ἔχοντι μορίῳ. Ἔστι δ' ἡ ἀρετὴ ⁸ ἡ ἠθικὴ ὑπὸ

ο ταύτης Mb. ρ ἐκείνῳ Kb. q ἐμβάλης utrobique Mb. r οὐδὲν] οὐδὲ Mb. s τίς Kb. t οὕτως] οὕτω τοῦτο Mb. v σφέτερον Kb. w τε] τε τὸ Mb. x καὶ] καὶ τὸ Mb. y εὐμαθία Kb. z δοκοῦσι τοῦ ἡθους Mb. a τὰς τὸν λόγον ἐχούσας Mb. b οὐδὲ δὴ τὸ] ἐν δὲ δὴ τῷ Mb. c ὑπηρετὸν ἐστι Mb, omissis καὶ ὑπηρετεῖ. d τῷ] τῷ τὸν Kb. e ἡ alterum om. Kb.

- 4 ἐνδείας καὶ ὑπερβολῆς φθειρομένη. Ὅτι δὲ ἡ ἐνδεία καὶ ἡ
 ὑπερβολὴ φθείρει, τοῦτ' ἰδεῖν ἔστιν ἐκ τῶν ἠθικῶν. Δεῖ δ'
 ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς μαρτυρίοις χρῆσθαι. Εὐ-
 θέως γὰρ ἐπὶ γυμνασίῳ ἴδοι ἄν τις πολλῶν γὰρ γινομένων
 5 φθείρεται ἡ ἰσχὺς, ὀλίγων τε ὡσαύτως. Ἐπὶ τε ποτῶν καὶ
 σιτίῳ ὡσαύτως πολλῶν τε γὰρ δὴ γινομένων φθείρεται ἡ
 ὑγίεια, ὀλίγων τε ὡσαύτως, συμμέτρων δὲ γινομένων σώ-
 ζεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ὑγίεια. Ὅμοίως δὲ τούτοις συμβαίνει
 καὶ ἐπὶ σωφροσύνης ἅ καὶ ἀνδρίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.
 6 Ἐὰν μὲν γάρ τινα λίαν ποιήσῃς ἄφοβον, ὥστε μὴδὲ τοὺς
 θεοὺς φοβεῖσθαι, οὐκ ἀνδρείος ἀλλὰ μαινόμενος, ἂν δὲ φο-
 βούμενον πάντα, δειλός· ἀνδρείος ἄρα ἔσται οὔτε ὁ φοβού-
 μενος πάντα οὔτε ὁ μὴθὲν. Ταῦτ' ἄρα καὶ αὖξαι καὶ φθείρει
 7 τὴν ἀρετὴν. Καὶ γὰρ ἡ οἱ λίαν φόβοι καὶ πάντες φθείρουσι,
 καὶ οἱ περὶ μὴθὲν δὲ ὁμοίως. Ἔστι δ' ἡ ἀνδρία περὶ φό-
 βους, ὥστε οἱ μέτριοι φόβοι αὖξουσιν τὴν ἀνδρίαν. Ὑπὸ
 τῶν αὐτῶν ἄρα καὶ αὖζεται καὶ φθείρεται ἡ ἀνδρία· ὑπὸ
 φόβου γὰρ τοῦτο πάσχουσιν. Ὅμοίως ἰδὲ καὶ αἱ ἄλλαι
 ἀρεταί.
 8 Ἔτι οὐ μόνον τοῖς τοιούτοις τὴν ἀρετὴν ἀφορίσειεν ἄν
 τις, ἀλλὰ καὶ λύπη καὶ ἡδονή· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ
 φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ τὴν λύπην τῶν καλῶν ἀπεχόμεθα,
 ὅλως τε οὐκ ἔστι λαβεῖν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἄνευ λύπης καὶ
 2 ἡδονῆς. Ἔστιν οὖν ἡ ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας· ἡ δ'
 ἠθικὴ ἀρετὴ ἐντεῦθεν ἔχει τὰς ἐπωνυμίας, εἰ δὲ παρὰ γράμμα
 1 λέγοντα τὴν ἀλήθειαν ὡς ἔχει σκοπεῖν· δεῖ δ' ἴσως. Τὸ
 γὰρ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν· ἠθικὴ γὰρ κα-
 3 λεῖται διὰ τὸ ἐθίζεσθαι. Ὡς καὶ δηλονότι οὐδεμία ἡμῖν τῶν
 ἀρετῶν τῶν τοῦ ἀλόγου μέρους φύσει ἐγγίνεται· οὐθὲν
 γὰρ τῶν ὄντων φύσει ἔθαι ἄλλως γίνεται. Οἷον ὁ λίθος
 καὶ ὅλως τὰ βαρέα πέφυκε κάτω φέρεσθαι· ἂν τις οὖν ἄνω

^f ὑγίεια] ἰσχὺς M^b. ^g καὶ ἐπὶ ἀνδρίας K^b. ^h οἱ] καὶ οἱ M^b. ⁱ δὲ om. M^b. ^k τὰς ἐπωνυμίας ἔχει K^b. ^l λέγοντι M^b. ^m τῶν post ἀρετῶν om. M^b. ⁿ ἂν] εἴ M^b. ἂν—φέρεσθαι om. pr. K^b, οὖν om. rc. K^b.

ρίπτῃ πολλάκις καὶ ὁ ἐθίζῃ ἄνω φέρεσθαι, ὅμως οὐκ ἂν ποτ' ἄνω ἐνεχθείη, ἀλλ' αἰεὶ κάτω. Ὅμοίως ῥ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.

Μετὰ τοίνυν τοῦτο δεῖ βουλομένους εἰπεῖν τὸ τί ἐστὶν ἡ 7
ἀρετή, εἰδῆσαι τίνα ἐστὶ τὰ ἐν ᾧ τῇ ψυχῇ γινόμενα. Ἐστὶ
δ' ἃ γίνονται ταῦτα, πάθη δυνάμεις ἕξεις· ὥστε δῆλον ὅτι τού-
των ἂν ᾧ τι εἴη ἀρετή. Πάθη μὲν οὖν ἐστὶν ὀργὴ φόβος 2
μῖσος πόθος ζῆλος ἔλεος, τὰ τοιαῦτα, οἷς εἴθε παρακολου-
θεῖν λύπη καὶ ἡδονή· δυνάμεις δὲ καθ' ἃς παθητικοὶ τούτων
λεγόμεθα, οἷον καθ' ἃς δυνατοὶ ἐσμεν ὀργισθῆναι λυπηθῆναι
ἐλεῆσαι, τὰ τοιαῦτα. Ἐξεις δ' εἰς καθ' ἃς πρὸς ταῦτα 3
ἔχομεν εὖ ἢ κακῶς, οἷον πρὸς τὸ ὀργισθῆναι, εἰ μὲν λίαν ὀρ-
γίλως, κακῶς ἔχομεν πρὸς ὀργήν, εἰ δ' ὅλως μὴ ὀργιζόμεθα
ἐφ' οἷς δεῖ, καὶ οὕτω κακῶς ἔχομεν πρὸς ὀργήν. Τὸ ἄρα
μέσως ἔχειν τὸ μῆτε λίαν ὑπεραλγεῖν μῆτε παντελῶς ἀναλ-
γήτως ἔχειν. Ὅταν οὖν οὕτως ἔχωμεν, εὖ διακείμεθα. Ὅ- 4
μοίως δὲ καὶ πρὸς τὰλλα τὰ ὅμοια. Τὸ γὰρ εὐόργητον
καὶ τὸ πρᾶον ἐν μεσότητί ἐστὶν ὀργῆς καὶ ἀναλγησίας τῆς
πρὸς ὀργήν. Ὅμοίως καὶ ἐπ' ἀλαζονείας καὶ εἰρωνείας· τὸ
μὲν γὰρ πλείω προσποιεῖσθαι τῶν ὑπαρχόντων ἔχειν ἀλα-
ζονείας, τὸ δ' ἐλάττω εἰρωνείας· ἡ ἄρα μεσότης ἡ τούτων ἢ
ἀλήθειά ἐστιν. Ὅμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων· τοῦτο 8
γάρ ἐστι τῆς ἕξεως, τὸ εὖ ἢ κακῶς πρὸς ταῦτα ἔχειν, τὸ δ'
εὖ ἔχειν πρὸς ταῦτ' ἐστὶ τὸ μῆτε πρὸς τὴν ὑπερβολὴν ἔχειν
μῆτε πρὸς τὴν ἔνδειαν· πρὸς μεσότητα ἄρα τῶν τοιούτων
καθ' ἃ ἐπαινετοὶ λεγόμεθα ἢ ἕξις ἔστι τοῦ εὖ ἔχειν, τοῦ δὲ
κακῶς πρὸς ὑπερβολὴν καὶ ἔνδειαν. Ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶν ἡ 2
ἀρετὴ τῶν παθῶν τούτων μεσότης, τὰ δὲ πάθη ἥτοι λυπαί
εἰσιν ἢ ἡδοναὶ ἢ οὐκ ἄνευ λύπης ἢ ἡδονῆς, ἡ ἄρα ἀρετὴ ἐστὶ
περὶ λύπας καὶ ἡδονάς, καὶ ἐντεῦθεν ἐστὶ δῆλον. Ἐστὶ δὲ 3
καὶ ἄλλα πάθη, ὡς δόξειεν ἂν τινι, ἐφ' ὧν ἡ κακία οὐκ ἐστὶν

ο ἐθίζει Mb. ῥ καὶ om. Kb. ᾧ τῇ om. idem. ῥ τις Kb. Mb.
ς ζῆλος om. Mb. τ τα] καὶ τα Mb. ὡ ἔχον Kb. ν καὶ om. Kb.
ν καὶ ante ἐπ' om. idem. x ἐστὶ τοῦ εὖ ἔχειν om. idem. ὡ ἡδονή Kb.

ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει τινί, ^z οἷον μοιχεία καὶ ὁ μοιχός· οὐκ ἔστιν οὗτος ὁ μᾶλλον τὰς ἐλευθέρας διαφθείρων. ¹ Ἀλλὰ καὶ τοῦτο, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ περιέχεται ἡδονῇ τῇ κατ' ἀκολασίαν, ἢ καὶ ^a ὃ ἐν ἐλλείψει καὶ ὃ ἐν ὑπερβολῇ, τὸ ψεκτὸν ἔχει.

- 9 Μετὰ τοίνυν τοῦτο ἀναγκαῖόν ^b ἐστιν ἴσως ρηθῆναι τί τῇ μεσότητι ἀντίκειται, πότερον ἡ ὑπερβολή ἢ ἡ ἔνδεια. ¹ Ἐνίαις μὲν γὰρ μεσότησιν ἔνδεια ἐναντίον, ἐνίαις δὲ ὑπερβολή, οἷον ἀνδρία μὲν οὐχ ^c ἢ ^d θρασύτης ὑπερβολή οὐσα, ἀλλ' ἡ δειλία ἔνδεια οὐσα, τῇ δὲ σωφροσύνῃ ^e μεσότητι οὔση ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας τῆς περὶ ἡδονὰς οὐ δοκεῖ ἐναντίον εἶναι ἡ ἀναισθησία ἔνδεια οὐσα, ἀλλ' ἡ ἀκολασία οὐσα ὑπερβολή. ² Ἔστι δ' ἀμφοτέρω ἐναντία τῇ μεσότητι, καὶ ἡ ὑπερβολή καὶ ἡ ἔνδεια· ἡ γὰρ μεσότης τῆς μὲν ὑπερβολῆς ἐνδεέστερον, τῆς δ' ἐνδείας ὑπερβάλλον. Διὸ καὶ οἱ μὲν ἄσωτοι τοὺς ἐλευθερίους ^f ἀνελευθέρους φασὶν εἶναι, οἱ δ' ^g ἀνελεύθεροι τοὺς ἐλευθερίους ἄσώτους, καὶ οἱ μὲν θρασεῖς καὶ προπετεῖς τοὺς ἀνδρείους καλοῦσι δειλούς, οἱ δὲ δειλοὶ τοὺς ἀνδρείους προπετεῖς καὶ ³ μαινομένους. Διὰ ^h δύο δὲ αἰτίας δόξαιμεν ἂν ἀντιτιθέναι τῇ μεσότητι τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἔνδειαν. ⁴ Ἡ γὰρ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος σκοποῦσι πότερον ἐγγγύτερόν ⁱ ἐστὶ τοῦ μέσου ^k ἢ πορρώτερον, οἷον ἐλευθεριότητι πότερον ¹ ἄσωτία ἢ ἀνελευθερία πορρώτερον. Μᾶλλον γὰρ ἂν δόξειεν ^m ἢ ἐλευθεριότης ¹ ἄσωτία ἢ ^m ἢ ἀνελευθερία. Πορρώτερον ἄρα ἢ ἀνελευθερία. Τὰ δὲ ⁿ πλείον ἀπέχοντα τοῦ μέσου ἐναντιώτερα δόξειεν ἂν εἶναι. ¹ Ἐκ μὲν ἄρα αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἡ ἔνδεια ἐναντιώτερον φαίνεται. ² Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως, οἷον πρὸς ⁵ ἃ μᾶλλον πεφύκαμεν, ταῦτα μᾶλλον ἐναντία τῷ μέσῳ. Οἷον πεφύκαμεν μᾶλλον ἀκόλαστοι ^o εἶναι ἢ κόσμιοι· ἢ οὖν ἐπί-

^z οἷον ἡ μοιχεία Mb. ^a ὃ ἐν ante ἐλλείψει om. Kb. ^b ἐστιν om. Mb. ^c ἢ om. Mb. ^d ὑπερβολή θρασύτης Kb.Mb. ^e μεσότητι οὔση om. Kb. ^f ἀνελευθερίους Kb.Mb. ^g ἀνελεύθεροι Mb. ^h δὲ δύο αἰτίας δόξοιμεν ἀντιτιθέναι Kb. ⁱ ἐστὶ] εἶναι Kb. ^k ἢ—γάρ] ἐγγύτερον οἷον Kb. ¹ ἄσωτία utrobique Mb. ^m ἢ utrumque om. Kb. ⁿ πλείω Mb. ^o ἢ κόσμιοι εἶναι Kb.

δοσις γίνεται μάλλον πρὸς ἃ πεφύκαμεν· πρὸς ἃ δὲ μάλλον ἐπιδίδομεν, ταῦτα καὶ μάλλον ἐναντία. Ἐπιδίδομεν δὲ πρὸς ἀκολασίαν μάλλον ἢ πρὸς κοσμιότητα, ὥστ' ἐναντιώτερον ἂν εἴη ὑπερβολὴ μεσότητος· ἡ γὰρ ἀκολασία ὑπερβολὴ σωφροσύνης. Ὁ τι μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ἐπέσκεπται· μεσότης γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τῶν παθῶν, ὥστε δεοί ἂν τὸν Ῥμέλλοντα κατὰ τὸ ἦθος εὐδοκιμήσειεν τὴν μεσότητα τῶν παθῶν ἐκάστου διατηρεῖν. Διὸ καὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι. Ἐν ἐκάστῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον κύκλον μὲν γράψαι παντός ἐστι, τὸ δὲ μέσον τὸ ἐν αὐτῷ ἤδη λαβεῖν χαλεπόν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὀργισθῆναι μὲν ῥάδιον, καὶ τὸ ἐναντίον δὲ τούτῳ, τὸ δὲ μέσως ἔχειν χαλεπόν. Ἀπλῶς δὲ ἐν ἐκάστῳ τῶν παθῶν ἔστιν ἰδεῖν ὅτι τὸ ἐμπεριέχον τὸ μέσον ῥάδιόν ἐστι, τὸ δὲ μέσον χαλεπόν, καθ' ὃ ἐπαινούμεθα· διὸ καὶ σπάμιον τὸ σπουδαῖον.

Ἐπεὶ δ' οὖν ὑπὲρ ἀρετῆς εἴρηται, μετὰ τούτ' ἂν εἴη σκεπτόν ποτερον δυνατὴ παραγενέσθαι ἢ οὐ, ἀλλ' ὥσπερ Σωκράτης ἔφη, οὐκ ἐφ' ἡμῖν γενέσθαι τὸ σπουδαῖον εἶναι ἢ φαῦλον. Εἰ γάρ τις, φησὶν, ἐρωτήσειεν ὄντιναοῦν ποτερον ἂν βούλοιο δίκαιος εἶναι ἢ ἄδικος, οὐθεὶς ἂν εἴλοιο τὴν ἀδικίαν. Ὁμοίως δ' ἐπ' ἀνδρείας καὶ δειλίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ὡαὶ ὡσαύτως. Δῆλον δ' ὡς εἰ φαῦλοί τινες εἰσιν, οὐκ ἂν ἐκόντες εἴησαν φαῦλοι· ὥστε δῆλον ὅτι οὐδὲ σπουδαῖοι. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος οὐκ ἔστιν ἀληθής. Διὰ τί γὰρ ὁ νομοθέτης οὐκ ἔα τὰ φαῦλα πράττειν, τὰ δὲ καλὰ καὶ σπουδαῖα κελεύει; Καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς φαῦλοις ζημίαν τάττει, ἂν πράττη, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς, ἂν μὴ πράττη; Καίτοι ἄτοπος ἂν εἴη ταῦτα νομοθετῶν ἃ μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πράττειν. Ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἐφ' ἡμῖν τὸ σπουδαῖον εἶναι καὶ τὸ φαῦλον. Ἐτι δὲ μαρτυροῦσιν οἱ τ' ἔπαινοι καὶ οἱ ψόγοι γινόμενοι· ἐπὶ μὲν γὰρ τῇ ἀρετῇ ἔπαινος, ἐπὶ δὲ τῇ κακίᾳ

Ῥ μέλλοντα] μεσότητι M^b. ρ τούτῳ M^b. ρ ἥδη om. M^b. s καὶ om. K^b. t ἰδεῖν ἐστιν M^b. v περιέχον M^b. w αἰε] εἴη M^b. x δ' om. K^b. y μηδὲ K^b. z οἱ om. M^b.

ψόγος, ἔπαινος δὲ καὶ ψόγος ^a οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις, ὥστε
 δῆλον ὅτι ^b ὡσαύτως ἐφ' ἡμῖν καὶ τὰ σπουδαῖά ἐστι πράτ-
 τειν καὶ τὰ φαῦλα. ¹ Ἐλεγον δὲ καὶ τοιαύτην τινὰ παρα-
¹²βολήν, βουλόμενοι δεικνύναι ὅτι οὐχ ἐκούσιον. Διὰ τί γάρ,
^c φασίν, ὅταν νοσῶμεν ἢ αἰσχροὶ ὦμεν, οὐδεὶς ψέγει τοὺς
 τοιούτους; ^d Τὸ δ' οὐκ ἀληθές· ψέγομεν γὰρ καὶ τοὺς τοι-
 ούτους, ὅταν ^e αὐτοὺς οἰηθῶμεν αἰτίους εἶναι τοῦ νοσεῖν ἢ τοῦ
 κακῶς ἔχειν τὸ σῶμα, ὡς ὃν καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐκούσιον. ¹ Εοι-
 κεν ^f οὖν ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν εἶναι τὸ ἐκούσιον.
¹⁰ Ἐτι δ' ἂν τις τοῦτο ἐναργέστερον καὶ ἐντεῦθεν ἴδοι. Πᾶσα
 γὰρ φύσις γεννητική ἐστίν οὐσίας τοιαύτης οἷα ἐστίν, οἷον
 τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἀμφότερα γὰρ γεννητικά. Γεννητικά
 δὲ ἐκ τῶν ἀρχῶν, οἷον τὸ δένδρον ἐκ τοῦ σπέρματος· αὕτη
 γὰρ τις ἀρχή. Τὸ δὲ μετὰ τὰς ἀρχὰς οὕτως ἔχει· ὡς γὰρ
² ἂν ἔχωσιν αἱ ἀρχαί, οὕτως καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἔχει. ³ Ἐν-
 αργέστερον δ' ἔστι κατιδεῖν τοῦτο ἐν τοῖς κατὰ γεωμετρίαν·
 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἐπειδὴ τινες λαμβάνονται ἀρχαί, ὡς ἂν αἱ ἀρχαὶ
 ἔχωσιν, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὰς ἀρχάς, οἷον εἰ τὸ τρίγωνον
 δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, τὸ δὲ τετράγωνον τέτταρσιν, ^b ὡς ἂν
ⁱ μεταβάλλῃ τὸ τρίγωνον, οὕτω καὶ τὸ τετράγωνον ^k συμ-
 μεταβάλλει· ἀντιστρέφει γάρ· καὶ ἐὰν τὸ τετράγωνον ^l μὴ
 ἔχῃ τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας, οὐδὲ τὸ τρίγωνον ἔξει δυσὶν
¹¹ ὀρθαῖς ἴσας. Οὕτω τοίνυν καὶ ὁμοίως τούτοις καὶ ἐπ' ^m ἀν-
 θρώπου. ¹ Ἐπειδὴ γὰρ γεννητικόν ἐστίν ἄνθρωπος οὐσίας,
 ἐκ τινων ἀρχῶν καὶ ⁿ τῶν πράξεων ὧν πράττει ἄνθρωπος
 γεννητικόν ἐστίν. Τί γὰρ ἂν ἄλλο; Οὔτε γὰρ ἀψύχων
 οὐθὲν λέγομεν πράττειν, οὔτε τῶν ἐμψύχων ^o τῶν ἄλλων ἔξω
 ἀνθρώπων. Δῆλον οὖν ὅτι ^p ὁ ἄνθρωπος τῶν πράξεων ἐστὶ
² γεννητικός. ¹ Ἐπεὶ οὖν ὁρῶμεν μεταβαλλούσας τὰς πράξεις
 καὶ οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πράττομεν, εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις γεγε-

^a οὐκ om. Mb. ^b ὡσαύτως] καὶ οὕτως Kb. ^c φησὶν Mb. ^d τὸ]
 τοῦτο Mb. ^e αὐτοὺς om. Mb. ^f οὖν ἐν τῷ] δὲ καὶ τὸ Kb. ^g ἐνε-
 γέστερον Kb. ^h ὡς ἂν] καὶ ἐὰν Kb. ⁱ μεταβάλλῃ Kb. ^k μεταβάλ-
 λει Mb. ^l μὴ ante τὸ τετράγωνον Mb. ^m ἀνθρώπων Mb. ⁿ τῶν
 om. Mb. ^o τῶν ἄλλων] ἄλλο Kb. ^p ὁ om. Kb.

νημέναι ἔκ τινων ἀρχῶν, δῆλον ὅτι, ἐπειδὴ αἱ πράξεις μεταβάλλουσιν, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν πράξεων, ἀφ' ὧν εἰσὶ, μεταβάλλουσιν, ὥσπερ ἔφαιμεν παραβάλλοντες ἐπὶ τῶν ἐν γεωμετρία. Ἀρχὴ δ' ἐστὶ πράξεως καὶ σπουδαίας καὶ φαύλης προαίρεσις ³ καὶ βούλησις καὶ τὸ κατὰ λόγον πᾶν. Δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ αὗται μεταβάλλουσιν· μεταβάλλομεν γὰρ καὶ ταῖς πράξεσιν ἐκόντες, ὥστε καὶ ἡ ἀρχὴ ⁴ καὶ ἡ προαίρεσις· μεταβάλλει γὰρ ἐκουσίως. Ὡστε δῆλον ⁵ ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἂν εἴη καὶ σπουδαίοις εἶναι καὶ φαύλοις. Ἴσως οὖν λέγοι ἄν τις, ⁶ ἐπειδήπερ ἐν ἐμοί ἐστὶ τὸ δικαίῳ εἶναι καὶ σπουδαίῳ, εἰάν βούλωμαι, ἔσομαι πάντων σπουδαιότατος. Οὐ δὲ δυνατόν τοῦτο. Διὰ τί; Ὅτι οὐδ' ἐπὶ τοῦ σώματος γίγνεται τοῦτο. Οὐ γὰρ ἂν τις βούληται ἐπιμελείσθαι τοῦ σώματος, καὶ δὴ πάντων ἄριστον ἔξει τὸ σῶμα. Δεῖ γὰρ μὴ μόνον τὴν ἐπιμέλειαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τῇ φύσει γίνεσθαι τὸ σῶμα καλὸν καὶ γαθόν. Βέλτιον μὲν οὖν ἔξει τὸ σῶμα, ἄριστα ⁷ μέντοι πάντων οὗ. Ὅμοίως δὲ δεῖ ὑπολαμβάνειν καὶ ἐπὶ ψυχῆς· οὐ γὰρ ἔσται ὁ προαιρούμενος εἶναι σπουδαιότατος, ἂν μὴ καὶ ἡ φύσις ὑπάρξῃ, βελτίων ⁸ μέντοι ἔσται.

⁹ Ἐπεὶ οὖν φαίνεται ἐφ' ἡμῖν ὅν τὸ σπουδαῖον εἶναι, ¹⁰ ἀναγκαῖον τὸ μετὰ ταῦτα εἰπεῖν ὑπὲρ ἐκουσίου, τί ἐστὶ ¹¹ τὸ ἐκούσιον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ¹² τὸ κυριώτατον πρὸς τὴν ἀρετὴν, τὸ ἐκούσιον. Ἐκούσιον δὲ ἀπλῶς μὲν οὕτως ῥηθῆναι ἐστίν ¹³ ὃ πράττομεν μὴ ἀναγκαζόμενοι· ἀλλ' ἴσως σαφέστερον λεκτέον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἔστιν οὖν καθ' ὃ πράττομεν ὀρεξίς, ὀρέξεως δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἐπιθυμία θυμὸς βούλησις. Πρῶτον μὲν οὖν τὴν κατ' ἐπιθυμίαν πράξιν ἐπισκεπτέον, πότερον ¹⁴ ἐκούσιός ἐστιν ἢ ἀκούσιος. ¹⁵ Τὸ μὲν οὖν ἀκούσιον ¹⁶ οὐκ ἂν δόξειεν. Διὰ τί καὶ πόθεν; Ὅτι ὅσα μὴ ἐκόντες πράττομεν, ἀναγκαζόμενοι ¹⁷ πράττομεν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐξ ἀνάγκης

⁹ καὶ post ἀρχὴ om. Mb. ¹¹ ὅτι καὶ ἐφ' Kb. ¹³ μέντοι] utrobique δὲ Mb. ¹⁴ ἐπειδὴ Mb. ¹⁵ τὸ post ἐστὶ utrobique om. Mb. ¹⁶ πρότερον Mb. ¹⁷ ἐκούσιόν ἐστιν ἢ ἀκούσιον Mb. ¹⁸ τὸ] οἷον τὸ Kb. τὸ μὲν οὖν ἀκούσιον om. Mb. ¹⁹ πράττομεν] ποιούμεν Kb.Mb.

κης πραττομένοις πᾶσιν ἔπεται λύπη· τοῖς ^z δὲ δι' ἐπιθυμίαν
 πραττομένοις ἡδονὴ ἀκολουθεῖ, ὥστε οὕτωςί γε οὐκ ἂν εἴη
 4 τὰ δι' ἐπιθυμίαν πραττόμενα ἀκούσια, ἀλλ' ἐκούσια. Ἄλλὰ
 πάλιν ἄλλος λόγος τις τούτῳ ἐναντιοῦται, ὃ ἐπὶ τῇ ἀκρασίᾳ.
 Οὐθεὶς γάρ, φησί, πράττει ἐκὼν τὰ κακά, εἰδὼς ὅτι κακά
 ἐστίν· ἀλλὰ μὴν, φησὶν, ὃ γε ἀκρατὴς εἰδὼς ὅτι ^a ταῦτα
 φαῦλά ἐστίν ὅμως πράττει, καὶ κατ' ἐπιθυμίαν γε πράττει·
 οὐκ ἄρα ἐκὼν ἀναγκαζόμενος ἄρα. Ἐνταῦθα πάλιν ὁ αὐτὸς
 5 λόγος ^b ἀπαντήσεται. Καὶ γὰρ εἰ κατ' ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης· ^c τῇ γὰρ ἐπιθυμίᾳ ἡδονὴ ἀκολουθεῖ, τὰ δὲ δι' ἡδο-
 νὴν οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Καὶ ἄλλως τοῦτ' ἂν γένοιτο δῆλον,
 ὅτι ὁ ἀκρατὴς ἐκὼν πράττει· οἱ μὲν γὰρ ἀδικοῦντες ἐκόντες
 ἀδικοῦσιν, οἱ δὲ ἀκρατεῖς ἄδικοι καὶ ἀδικοῦσιν, ὥστε ὁ ἀκρα-
 13 τὴς ἐκὼν ἂν πράττοι τὰ κατὰ τὴν ἀκρασίαν. Ἄλλὰ πάλιν
 ἄλλος λόγος ἐναντιοῦται, ὅς φησιν οὐχ ἐκούσιον εἶναι. Ὁ
 γὰρ ἐγκρατὴς ἐκὼν πράττει τὰ κατὰ τὴν ἐγκράτειαν· ἐπαι-
 νεῖται γάρ, ἐπαινοῦνται δὲ ἐπὶ τοῖς ἐκούσιοις. Εἰ δ' ἐστὶ
 τὸ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκούσιον, ^d τὸ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν
 ἀκούσιον· ὁ δ' ἐγκρατὴς ^e παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πράττει, ὥστε
 2 ὁ ἐγκρατὴς οὐχ ἐκὼν ἂν εἴη ἐγκρατὴς. Ἄλλ' οὐ δοκεῖ· οὐδ'
 ἄρα τὸ ^f κατ' ἐπιθυμίαν ἐκούσιόν ἐστιν. Πάλιν ἐπὶ τῶν
 κατὰ τὸν θυμὸν ὁμοίως· οἱ γὰρ αὐτοὶ λόγοι οἵπερ καὶ κατὰ
 τῆς ἐπιθυμίας ἀρμόττουσιν, ὥστε τὴν ἀπορίαν ποιήσουσιν·
 ἔστι γὰρ ἀκρατὴ καὶ ἐγκρατὴ ^g ὀργῆς εἶναι. Ἐτι λοιπὴ
 ἐστὶ τῶν ὀρέξεων ὧν διειλόμεθα ἢ βούλησις, πρὸς τὸ ἐπι-
 3 σκέπτεσθαι εἰ ἐστὶν ἐκούσιον. Ἄλλὰ μὴν οἱ γε ἀκρατεῖς
 ἐφ' ^h ὁρμῶσι, ταῦτα τέως βούλονται· πράττουσιν ἄρα οἱ
 ἀκρατεῖς τὰ φαῦλα βουλόμενοι. Ἐκὼν δέ γε οὐθεὶς τὰ
 κακά εἰδὼς ^h πράττει ὅτι κακά ἐστίν· ⁱ ὁ δ' ἀκρατὴς, ^j εἰδὼς

^z δὴ Mb. ^a ταῦτα om. Mb. ^b ἀπαντήσσει Mb. ^c τῇ—ἀνάγκης
 om. Mb. ^d τὸ—ἀκούσιον om. idem. ^e κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐ πράτ-
 τει Mb. ^f κατ'] κατὰ τὴν Mb. ^g ὀργῆς om. Mb. ^h πράττει ante
 τὰ Mb. ⁱ ὁ—βουλόμενος] ὁ δ' ἀκρατὴς τὰ κακά πράττει εἰδὼς ὅτι κακά
 ἐστίν. εἰ δ' ὁ ἀκρατὴς τὰ κακά εἰδὼς ὅτι κακά πράττει βουλόμενος Mb.
^j εἰδὼς om. Kb.

τὰ κακὰ ὅτι κακά, πράττει βουλόμενος. Οὐκ ἄρα ἐκών, οὐδ' 4
ἢ βούλησις ἐκούσιον ἄρα ἐστίν. Ἀλλ' οὗτος ὁ λόγος ἀναι-
ρεῖ ἀκρασίαν καὶ τὸν ἀκρατῆ. Εἰ γὰρ μὴ ἐκών, οὐκ ἔστι
ψεκτός· ἀλλ' ἔστιν ὁ ἀκρατὴς ψεκτός· ἐκὼν ἄρα· ἢ ἄρα
βούλησις ἐκούσιον. Ἐπεὶ οὖν λόγοι τινὲς ἐναντίοι φαίνον-
ται, σαφέστερον λεκτέον ὑπὲρ τοῦ ἐκούσιου.

^k Πρότερον τοίνυν ἂν εἴη λεκτέον ὑπὲρ βίας καὶ ὑπὲρ 14
ἀνάγκης. Ἡ μὲν γὰρ βία ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις. ¹ Ἐκά-
στοις γάρ ἐστι τῶν ἀψύχων οἰκείος τόπος ἀποδεδομένος, τῷ
μὲν πυρὶ ὁ ἄνω, τῇ ^m δὲ γῇ ὁ κάτω· ἐστὶ ⁿ μέντοι γε βιά-
σασθαι καὶ τὸν λίθον ἄνω φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ κάτω. Ἔστι 2
δὲ καὶ τὸ ζῶον βιάσασθαι, οἷον ἵππον ἐπ' ὄρθον θέοντα
ἀντιλαμβάνομενον ἀποστρέψαι. Ὅσοις μὲν οὖν ἐστὶν ἐκτός
^o ἢ αἰτία τοῦ παρὰ φύσιν τι ἢ ^p παρ' αὐτὸν βούλονται ποιεῖν,
ἐροῦμεν βιαζομένους ^q αὐτὸν ποιοῦσι ποιεῖν. Ἐν οἷς δ' ἐν
αὐτοῖς ἐστὶν ἡ αἰτία, οὐκέτι τούτους βιάζεσθαι ἐροῦμεν. Εἰ 3
δὲ μὴ, ὁ ἀκρατὴς ἀντερεῖ, οὐ φάσκων φαῦλος εἶναι· βιαζό-
μενος γὰρ ^r φήσκει ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τὰ φαῦλα πράττειν.
Τοῦ οὖν βιαίου οὗτος ^s ἡμῖν ἔστω ὁ ὀρισμός, ὅν ἐκτός ἐστιν
ἡ αἰτία ^t ὑφ' ἧς βιάζονται πράττειν. Ὡν δ' ἐντὸς καὶ ἐν
αὐτοῖς ἡ αἰτία, οὐ βία.

Πάλιν δ' ὑπὲρ ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀναγκαίου λεκτέον. Τὸ 15
δ' ἀναγκαῖον οὐ πάντως οὐδ' ἐν παντὶ λεκτέον ἐστίν, οἷον
ὅσα ἡδονῆς ^u ἕνεκεν πράττομεν. Εἰ γὰρ τις λέγοι ὅτι
ἡναγκάσθην τὴν τοῦ φίλου γυναῖκα διαφθεῖραι ὑπὸ τῆς ἡδο-
νῆς, ^v ἄτοπος ἂν εἴη. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἐν παντί, ἀλλ' 2
ἤδη ἐν τοῖς ἐκτός, ^w οἷον ὅς ἂν καταβλάπτηται ἀντικαταλ-
λαττόμενός τι ἄλλο μείζον ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν πραγμά-
των. Οἷον ἡναγκάσθην συντονώτερον βαδίσαι εἰς ἀγρόν· εἰ
γὰρ μὴ, ἀπολωλότ' ἂν εὖρον τὰ ἐν ἀγρῷ. Ἐν τοῖς τοιού-
τοις ἄρα τὸ ^x ἀναγκαῖον.

^k πρότερον pr. K^b. ¹ ἐκάστων M^b. ^m δὲ om. M^b. ⁿ μέντοι] δέ M^b.
^o ὁ αἷτιος M^b. ^p περὶ αὐτὸν βούλεται M^b. ^q αὐτὸν om. K^b. ^r φησιν K^b.
^s ἡμῶν K^b. ^t ἐφ' K^b. ^u ἕνεκα M^b. ^v ἄτοπον M^b. ^w οἷον om. M^b.
^x ἀκούσιον M^b.

16 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἐκούσιον ἐν οὐδεμίᾳ ὁρμῇ ἐστίν, λοιπὸν ἂν εἴη τὸ ἐκ διανοίας γιγνόμενον. Τὸ γὰρ ἀκούσιόν ἐστι τό τε κατ' ἀνάγκην καὶ κατὰ βίαν γιγνόμενον, καὶ τρίτον δὲ μὴ μετὰ διανοίας γίγνεται. Δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ἐκ τῶν γιγνομένων· ὅταν γάρ τις πατάξῃ τινὰ ἢ ἀποκτείνῃ ἢ τι τῶν τοιούτων ποιήσῃ μηδὲν προδιανοηθείς, ἄκοντά φαμεν ποιῆσαι, ὡς τοῦ ἐκουσίου ὄντος ἐν τῷ διανοηθῆναι. Οἶόν φασι ποτέ ^γτινα γυναικα φίλτρον τινὶ δοῦναι πιεῖν, εἴτα τὸν ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ^ζὑπὸ τοῦ φίλτρου, τὴν δ' ἄνθρωπον ἐν ^αἈρείῳ πάγῳ ἀποφυγεῖν· οὐ παροῦσαν δι' οὐθὲν ἄλλο ἀπέλυσαν ἢ διότι οὐκ ἐκ προνοίας. Ἐδῶκε μὲν γὰρ φιλία, διήμαρτε δὲ τούτου· διὸ οὐχ ἐκούσιον ἐδόκει εἶναι, ὅτι τὴν δόσιν τοῦ φίλτρου οὐ μετὰ διανοίας τοῦ ἀπολέσθαι αὐτὸν ἐδίδου. Ἐνταῦθα ἄρα τὸ ἐκούσιον πίπτει εἰς τὸ μετὰ διανοίας.

17 Ἐτι ^βδὲ λοιπὸν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι τὴν προαίρεσιν, πότερόν ἐστιν ὀρεξις ἢ οὐ. Ὀρεξις μὲν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἑάλλοις ζώοις ἐγγίνεται, προαίρεσις δ' οὐ· ἢ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου, λόγος δ' ^δἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων ζώων ἐστίν. Ὀρεξις μὲν δὴ οὐκ ἂν εἴη. ^εἈλλ' ἄρά γε βούλησις; Ἡ οὐδὲ τοῦτο; Βούλησις μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ τῶν ἀδυνάτων, οἷον ²βουλόμεθα μὲν ἀθάνατοι εἶναι, προαιρούμεθα δὲ οὐ. Ἐτι δὲ προαίρεσις μὲν οὐκ ἔστι τοῦ τέλους ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον οὐθεὶς προαιρεῖται ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν ὑγίειαν ^επροαιρούμεθα, περιπατεῖν, τροχάζειν· βουλόμεθα δὲ ³τὰ τέλη· ὑγιαίνειν γὰρ βουλόμεθα. Ὡστε δῆλον καὶ οὕτως ὅτι οὐ ταῦτόν ἢ βούλησις καὶ ἢ προαίρεσις, ἀλλ' ἢ προαίρεσις ἔοικεν οὕτως ἔχειν ὥσπερ καὶ τοῦνομα αὐτῆς ἔχει, οἷον προαιρούμεθα τόδε ἀντὶ τοῦδε, οἷον τὸ ⁸βέλτιον ἀντὶ τοῦ χείρονος. ^hὍταν οὖν ἀντικαταλλαττώμεθα τὸ βέλτιον ἀντὶ

γ τινα om. Mb. ζ ἀπὸ Mb. α ἀρειοπάγῳ Mb. β δὲ om. Mb.
 c ἀλόγοις, omisso ζώοις, Mb. d ἐν om. Kb. e ἀλλ' ἀλλ' ἢ Mb.
 f προαιρούμεθα μὲν περιπατεῖν τρέχειν Mb. 8 βελτιστον Kb. h ὅταν—
 χείρονος add. Z.Mb. cum 2023, om. Kb. cum 1417 et 1855 et 2024
 et Barocciano.

τοῦ χείρονος ἐν αἰρέσει ὄντος, ἐνταῦθα τὸ προαιρεῖσθαι
δοῦναι αὐτὸ οἰκεῖον εἶναι. Ἐπεὶ οὖν ἡ προαίρεσις οὐθὲν τού-⁴
των ἐστίν, ἀρὰ ἰγ' ἐστὶ τὸ κατὰ διάνοιαν ἐν προαιρέσει, ἢ
οὐδὲ τοῦτο; Πολλὰ γὰρ διανοούμεθα καὶ δοξάζομεν κατὰ
διάνοιαν· ἀρ' οὖν ἂ διανοούμεθα, ταῦτα καὶ προαιρούμεθα ἢ
οὐ; Πολλάκις γὰρ διανοούμεθα ὑπὲρ τῷ ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ'
οὔτι καὶ προαιρούμεθα. Οὐκ ἄρα οὐδὲ διάνοιά ἐστιν ἡ προαί-⁵
ρεσις. ἰ Ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον τούτων οὐδὲν ἐστὶν ἡ προαί-
ρεσις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἐν ^κτῇ ψυχῇ γινόμενα, ¹ἀναγκαῖον
συνδυαζομένων τινῶν τούτων εἶναι τὴν προαίρεσιν. Ἐπεὶ οὖν ⁶
ἐστίν, ὥσπερ ἔμπροσθεν ἐλέχθη, ^μἡ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ
τέλος ἀγαθῶν καὶ οὐ τοῦ τέλους, καὶ τῶν δυνατῶν ἡμῖν, καὶ
^ητῶν ἀντιλογίαν παραδιδόντων πότερον τοῦτο ἢ τοῦτο ^οαί-
ρετόν, δῆλον ὅτι δεοί αὐτὸ πρότερον διανοηθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν
καὶ βουλεύσασθαι, εἴθ' ὅταν ἡμῖν φανῇ κρεῖττον διανοηθεῖσιν,
οὕτως ὁρμή τις τοῦ πράττειν ἐστίν, καὶ τοῦτο δὴ πράττοντες
κατὰ προαίρεσιν δοκοῦμεν πράττειν. Εἰ τοίνυν ἡ προαίρεσις ⁷
ὄρεξις τις βουλευτικὴ μετὰ διανοίας, οὐκ ἔστι τὸ ἐκούσιον
προαιρετόν. Ἐκόντες γὰρ πολλὰ πράττομεν πρὸ τοῦ δια-
νοηθῆναι καὶ βουλεύσασθαι, οἷον καθίζομεν καὶ ἀνιστάμεθα
καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκόντες μὲν ἄνευ δὲ τοῦ διανοη-
θῆναι, ⁹τὸ δὲ κατὰ προαίρεσιν πᾶν ἦν μετὰ διανοίας. Οὐκ ⁸
ἄρα τὸ ἐκούσιον προαιρετόν, ^ρἀλλὰ τὸ προαιρετόν ἐκούσιον·
^σἂν τι γὰρ προαιρούμεθα πράττειν βουλευσάμενοι, ἐκόντες
πράττομεν. Φαίνονται δὲ τινες ὀλίγοι καὶ τῶν νομοθετῶν
διορίζειν τό τε ἐκούσιον καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως ἕτερον ὄν,
ἐλάττους τὰς ζημίας ἐπὶ τοῖς ἐκουσίοις ἢ τοῖς κατὰ προαί-
ρεσιν τάττοντες. ⁴Ἐστὶν οὖν ἡ προαίρεσις ἐν τοῖς ^τπρακτοῖς, ⁹
καὶ τούτοις ἐν οἷς ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ πρᾶξαι καὶ μὴ πρᾶξαι,
καὶ οὕτως ἢ μὴ οὕτως, καὶ ἐν οἷς ἔστι λαβεῖν τὸ διὰ τί.

ἰ γ' om. Mb. ἰ ἐπεὶ—προαίρεσις om. Mb. ^κ τῇ om. Kb. ¹ ἀνα-
καῖον δὴ συνδυαζομένων Mb. ^μ ἡ om. Kb. ^η τὴν Mb. ^ο αἰρετώ-
τερον Mb. ^ρ προαιρετόν] τὸ προαιρετόν Kb. ⁹ τὸ—διανοίας add.
Z. Mb., 1417, 1855, 2023, Baroccianus; om. Kb. et 2024. ^ρ ἀλλὰ
τὸ] οὐκ ἄρα Mb. ^σ ἂ γὰρ προαιρούμεθα Mb. ^τ πρακτικοῖς Mb.

- Τὸ δὲ διὰ τί οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν. ¹Εν μὲν γὰρ γεωμετρίας, ὅταν φῇ τὸ τετράγωνον τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, καὶ ἐρωτᾷ διὰ τί, ὅτι, φησί, καὶ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ¹⁰ἔχει. ¹Εν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐκ τῆς ἀρχῆς ^uὠρισμένης ἔλαβον τὸ διὰ τί, ἐν δέ γε τοῖς ^vπρακτοῖς, ἐν οἷς ἡ προαιρέσεις, οὐχ οὕτως· οὐδεμία γὰρ κεῖται ὠρισμένη· ἀλλ' ἂν ἀπαιτῇ τις, διὰ τί τοῦτ' ἐπραξας; ^vΟτι οὐκ ἐνῆν ἄλλως, ἢ ὅτι βέλτιον οὕτως. ^wἘξ αὐτῶν τῶν συμβαινόντων, ^xὅποι' ἂν φαίνεται βελτίω εἶναι, ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα.
- ¹¹ Διὸ δὴ ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ βουλευέσασθαι ἐστὶ τὸ πῶς δεῖ, ἐν δὲ ταῖς ἐπιστήμας οὐ· οὐθεὶς γὰρ βουλεύεται πῶς δεῖ γράψαι τὸ ὄνομα ¹Αρχικλέους, ^yὅτι ἐστὶν ὠρισμένον πῶς δεῖ γράψαι τὸ ὄνομα ¹Αρχικλέους. ¹Ἡ οὖν ἀμαρτία οὐ γίγνεται ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ γράφειν.
- ¹² ¹Εν οἷς ^zγὰρ μὴ ἐστὶν ^aἡ ἀμαρτία ἐν τῇ διανοίᾳ, ^bοὐδὲ βουλεύονται ὑπὲρ τούτων· ἀλλ' ἐν οἷς ἤδη ^cἀόριστόν ἐστι τὸ ὡς δεῖ, ἐνταῦθα ἡ ἀμαρτία. ¹Ἔστι δ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὸ ἀόριστον, καὶ ἐν οἷς διτταὶ αἱ ἀμαρτίαι. ¹Αμαρτάνομεν ^dοὖν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀρετὰς ὁμοίως.
- ¹³ Τῆς γὰρ ἀρετῆς στοχαζόμενοι ἀμαρτάνομεν ἐπὶ τὰς πεφυκυίας ὁδοὺς. ¹Ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐν ὑπερβολῇ ἀμαρτία, ἐφ' ἐκάτερα δὲ τούτων φερόμεθα δι' ἡδονὴν καὶ λύπην· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ ¹⁴τὴν λύπην τὰ καλὰ φεύγομεν. ¹Ἔτι δ' ἐστὶν ἡ διάνοια οὐχ ὥσπερ αἴσθησις, οἷον τῇ ὄψει οὐκ ἂν ^eδύναιτ' οὐθὲν ἂν ἄλλο ποιῆσαι ἢ ἰδεῖν, οὐδὲ τῇ ἀκοῇ οὐθὲν ἄλλο ἢ ἀκοῦσαι. ¹Ὁμοίως δὲ οὐδὲ βουλευόμεθα πότερον δεῖ ἀκοῦσαι τῇ ἀκοῇ ἢ ἰδεῖν. ¹Ἡ δὲ διάνοια οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναται πράττειν καὶ ἄλλα. Διὰ τοῦτο βουλευέσθαι ^fἤδη ἐνταῦθα ὑπάρχει.

^u ὠρισμένως ἐλάβομεν Mb. ^v πρακτικοῖς Kb. Mb. ^w ἐξ om. Mb.
^x ὅποιον φαίνεται βέλτιον Mb. ^y ὅτι—'Αρχικλέους om. Z. et 2024.
 πῶς—'Αρχικλέους om. Baroccianus. τὸ ὄνομα 'Αρχικλέους om. 1417,
 1855, 2023. ^z γὰρ om. Kb. ^a ἡ om. Mb. ^b οὔτε codices.
^c ἀριστόν Mb. ^d οὖν] οὖν καὶ Kb, γὰρ Mb. ^e δύναται Kb. ^f ἐν-
 ταῦθα ἤδη Kb.

Ἔστιν οὖν ἡ ἀμαρτία ἐν τῇ αἰρέσει τῶν ἀγαθῶν οὐ περὶ τὰ ² τέλη (ταῦτα μὲν γὰρ ἅπαντες ὁμόγνημονοῦσιν, οἷον τὴν ὑγίειαν ὅτι ἀγαθόν) ἀλλ' ἤδη τὰ πρὸς τὸ τέλος, οἷον πότερον ἀγαθὸν πρὸς ὑγίειαν φαγεῖν τοῦτο ἢ οὐ. Μάλιστα οὖν ³ ποιεῖ ἐν τούτοις τὸ σφάλλεσθαι ἡδονὴ καὶ λύπη· τὴν μὲν γὰρ φεύγομεν, τὴν δ' αἰρούμεθα. Ἐπεὶ οὖν διήρηται ἐν τίνι ἡ ἀμαρτία καὶ πῶς, λοιπὸν ἐστὶ τίνος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ στοχαστική, πότερον τοῦ τέλους ἢ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον πότερον τοῦ καλοῦ ἢ τῶν πρὸς τὸ καλόν. Πῶς οὖν ἡ ἐπιστήμη; ⁴ Πότερον τῆς οἰκοδομικῆς ἢ ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ τέλος καλῶς προθέσθαι ἢ τὰ πρὸς τὸ τέλος ἰδεῖν; Ἄν γὰρ τοῦτο καλῶς προθῇται, οἷον καλὴν οἰκίαν ποιῆσαι, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο οὐκ ἄλλος τις εὐρήσει καὶ ποριεῖ ^h ἢ οἰκοδόμος. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπιστημῶν. Ὡσαύτως ἄρα δόξειεν ⁵ ἂν ἔχειν καὶ ἐπ' ἀρετῆς, μᾶλλον εἶναι αὐτῆς τὸν σκοπὸν πρὸς τὸ τέλος, ὃ ⁱ δεῖ ὀρθῶς προθέσθαι, ἢ τὰ πρὸς τὸ τέλος· καὶ ἐξ ὧν τοῦτ' ἐστὶ οὐθεὶς ἄλλος ποριεῖ, καὶ εὐρήσει ^a δεῖ πρὸς τοῦτο. Καὶ εὐλογον δὲ τούτου εἶναι προθετικὴν ⁶ τὴν ἀρετὴν, ἐν οἷς ἡ ἀρχὴ τοῦ βελτίστου ἐστὶν ^j ἕκαστον καὶ ποιητικὸν καὶ προθετικόν. Οὐθὲν οὖν βέλτιον ^k τῆς ἀρετῆς ἐστίν· ταύτης γὰρ ἕνεκεν καὶ τᾶλλά ἐστιν, καὶ πρὸς ταύτην ἐστὶν ἡ ἀρχή. ¹ Τούτου ἕνεκεν μᾶλλον τὰ πρὸς ⁷ τοῦτ' ἐστίν· τὸ δὲ τέλος ἀρχῇ τινὶ ἔοικεν, καὶ τούτου ἕνεκέν ἐστιν ἕκαστον. Ἀλλὰ κατὰ τρόπον τοῦτο ἔσται. Ὡστε δῆλόν ὡς καπὶ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ βελτίστη ἐστὶν αἰτία, ὅτι τοῦ τέλους ἐστὶ στοχαστικὴ μᾶλλον ἢ τῶν πρὸς τὸ τέλος. ^m Ἀρετῆς δὲ γ' ἐστὶ ⁿ τέλος τὸ καλόν. Τούτου ἄρ' ^o ἐστὶ ¹⁹ στοχαστικὴ μᾶλλον ἢ ἐξ ὧν ἔσται. Ἔστι δὲ καὶ ^p ταῦτα ταύτης. Ὅλως ^q δὲ δὴ φαίνεται ἄτοπον· ἴσως γὰρ ἂν ἐν γραφικῇ εἴη τις ἀγαθὸς μιμητής, ὅμως δὲ οὐκ ἂν ἐπαινεθείη,

g ἐστὶν om. K^b. h ἢ om. pr. K^b: rc. ἢ δ. i δὴ K^b. j ἕκαστον γὰρ καὶ προθετικὸν καὶ ποιητικόν M^b. k τῶν ἀρετῶν M^b. l τούτου] καὶ τούτου M^b. m ἀρετῆς] τῆς K^b. n τέλος] τὸ τέλος M^b. o ἐστὶ] ἐστὶν ἡ ἀρετὴ K^b. p ταῦτα] ταυτὸν M^b. q δὲ] τε M^b.

ἀν μὴ τὸν σκοπὸν ^τ θῆ τὰ κάλλιστα μιμῆσθαι. Τῆς ἀρετῆς
 2 ἄρα ^ς παντελῶς τοῦτ' ἐστί, τὸ καλὸν προθέσθαι. Διὰ τί
 οὖν, ἂν τις εἴποι, πρότερον μὲν ἐλέγουμεν τὴν ἐνέργειαν κρεῖτ-
 τον εἶναι ἢ τὴν ^τ ἀρετὴν αὐτήν, νῦν δ' οὐκ ἐξ ^ν οὐδ' ἡ ἐνέργεια,
 τοῦτο τῇ ἀρετῇ ἀποδίδομεν ὥς κάλλιον, ἀλλ' ἐν ^φ οὐκ ἔστιν
 3 ἐνέργεια; Ναί, ἀλλὰ ^ω καὶ νῦν φαμέν τοῦτο ὁμοίως, τὴν
 ἐνέργειαν τῆς ἕξεως βέλτιον εἶναι· οἱ γὰρ ἄλλοι ^χ ἄνθρωποι
 τὸν σπουδαῖον θεωροῦντες ^γ κρίνουσιν ἐκ τοῦ πράττειν, διὰ
 τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι δηλῶσαι τὴν ἐκάστου προαίρεσιν ἣν
 ἔχει, ἐπεὶ εἰ ^ζ ἦν εἰδέναι τὴν ἐκάστου γνώμην, ὥς ἔχει πρὸς
 τὸ καλόν, καὶ ἄνευ τοῦ πράττειν σπουδαῖος ἂν ἐδόκει εἶναι.
 α' Ἀλλ' ἐπεὶ μεσότητάς τινας τῶν παθῶν κατηριθμησάμεθα,
 λεκτέον ἂν εἴη περὶ ποῖα τῶν παθῶν εἰσίν.

- 20 Ἐπεὶ οὖν ^β ἐστὶν ἡ ἀνδρία περὶ θάρρη καὶ φόβους, σκε-
 πτέον ἂν εἴη περὶ ποίους φόβους καὶ θάρρη. Ἄρ' οὖν εἰ
 μὲν τις φοβεῖται μὴ ἀποβάλλῃ τὴν οὐσίαν, οὗτος δειλός, εἰ
 δέ τις θαρρεῖ περὶ ταῦτα, ἀνδρεῖος, ἢ οὐ; Ὁμοίως δ' εἴ τις
 φοβεῖται μόνον ἢ θαρρεῖ, οὔτε δειλὸν φατέον εἶναι τὸν φο-
 2 βούμενον οὔτ' ἀνδρεῖον τὸν μὴ φοβούμενον. Οὐκ ἄρα ἐν τοῖς
 τοιούτοις φόβοις καὶ θάρρεσιν ἐστὶν ἡ ἀνδρία. Ἄλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐν τοῖς τοιούτοις, οἷον εἰ μὴ τις φοβεῖται βροντὰς ἢ
 ἀστραπὰς ἢ ἄλλο τι τῶν ^δ ὑπὲρ ἄνθρωπον φοβερῶν, οὐκ ἀν-
 3 δρεῖος ἀλλὰ μαινόμενός τις. Ἐν φόβοις ἄρα καὶ θάρρεσιν
 ἐστὶν ὁ ἀνδρεῖος τοῖς κατ' ἀνθρώπους· λέγω ^ε δὲ ἃ οἱ πολλοὶ
 φοβοῦνται ^ς ἢ οἱ πάντες, ^η ὁ ἐν τούτοις ὢν θαρραλέος, οὗτος
 ἀνδρεῖος. Τούτων ^ι τοίνυν διωρισμένων σκεπτέον ἂν εἴη, ἐπειδὴ
 4 κατὰ πολλὰ εἰσιν οἱ ἀνδρεῖοι, ὁ ποῖος ἀνδρεῖος. Ἔστι γὰρ
 καὶ κατ' ἐμπειρίαν τις ἀνδρεῖος, οἷον οἱ στρατιῶται· οὗτοι
 γὰρ οἶδασιν δι' ἐμπειρίαν ὅτι ἐν τοιούτῳ τόπῳ ἢ ἐν τοιούτῳ

^τ φῆις τὰ βέλτιστα K^b, φῆ μάλιστα M^b. ^ς πᾶν τέλος M^b. ^τ ἀρε-
 τήν] ἔξιν τὴν M^b. ^ν οὐ] ὦν K^b. M^b. ^ω καὶ om. M^b. ^χ ἄνθρω-
 ποι om. K^b. ^γ κρίνουσιν om. M^b. ^ζ ἦν δυνατὸν εἰδέναι M^b. ^α ἀλλ'
 ἐπεὶ om. K^b. ^β ἐστὶν om. M^b. ^δ τοῖς om. M^b. ^δ ὑπὲρ ἄν-
 θρωπον] ὑπεράνω M^b. ^ε δὲ οἷον ἃ M^b. ^ε πολλοὶ] λοιποὶ K^b. ^ς ἢ
 ἅπαντες M^b. ^η ὁ ἐν τούτοις] πρὸς τούτοις ὁ K^b. ^ι τοίνυν] οὖν M^b.

καιρῷ ἢ οὕτως ἔχοντι ἀδύνατόν τι παθεῖν. Ὁ δὲ ταῦτα εἰδὼς καὶ διὰ ταῦτα ὑπομένων τοὺς πολεμίους οὐκ ἀνδρείος· ἐὰν γὰρ τούτων μηθὲν ὑπάρχη, οὐχ ὑπομένει. Διὸ τοὺς δι' 5 ἐμπειρίαν οὐ φατέον ἀνδρείους. Οὐδὲ Σωκράτης δὲ ὀρθῶς ἔλεγεν, ἐπιστήμην ^k εἶναι φάσκων τὴν ἀνδρίαν. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη ἐξ ἔθους τὴν ἐμπειρίαν λαβοῦσα ἐπιστήμη γίνεται· τοὺς δὲ δι' ἐμπειρίαν ὑπομένοντας οὐ φαμεν, οὐδ' ἐροῦσιν ἀνδρείους εἶναι. ¹ Οὐκ ἄρα ἡ ἀνδρία ἐπιστήμη ἂν εἴη. Πάλιν ^m δ' αὖ εἰσὶν ἀνδρεῖοι ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς ἐμπειρίας· οἱ γὰρ ἄπειροι τῶν ἐκβησομένων οὐ φοβοῦνται διὰ τὴν ἀπειρίαν. Οὐδὲ δὴ οὐδὲ τούτους φατέον ἀνδρείους. Εἰσὶ δ' αὖ ἄλλοι δοκοῦντες ἀνδρεῖοι εἶναι διὰ τὰ πάθη, οἷον οἱ ἐρῶντες ⁿ ἢ οἱ ἐνθουσιάζοντες. Οὐδὲ δὴ τούτους ^o φατέον ἀνδρείους εἶναι· 7 ἐὰν γὰρ αὐτῶν τὸ πάθος ἀφαιρεθῇ, οὐκέτι ^p εἰσὶν ἀνδρεῖοι, δεῖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον αἰεὶ εἶναι ἀνδρεῖον. Διὸ οὐδὲ τὰ θηρία οἷον τοὺς σῦς οὐκ ἂν τις εἴποι ἀνδρείους διὰ τὸ ἀμύνεσθαι, ἐπειδὴν πληγέντες λυπηθῶσιν· ^q οὐ δεῖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον διὰ πάθος εἶναι ἀνδρεῖον. Πάλιν ἔστιν ^r ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ ^s δοκοῦσα εἶναι, ^s οἱ δὲ αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· καὶ γὰρ ^t Ὅμηρος πεποίηκε τὸν ^v Ἐκτορα λέγοντα

Πουλδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχέην ἀναθήσει,

διὸ οἶεται δεῖν μάχεσθαι. Οὐδὲ δὴ τὴν τοιαύτην φατέον 9 εἶναι· ὁ γὰρ αὐτὸς ἐφ' ἐκάστῳ τούτων διορισμὸς ἀρμόσει. Οὐ γὰρ ἀφαιρουμένου μὴ διαμένει ἡ ἀνδρία, οὐκ ἂν εἴη ἔτι ἀνδρείος· ἂν οὖν τὴν αἰσχύνην περιέλῳ δι' ἣν ἦν ἀνδρείος, οὐκέτι ἔσται ἀνδρείος. ^u Ἐτι καὶ ἄλλως εἰσὶν ἀνδρεῖοι δοκοῦντες ^w εἶναι οἱ δι' ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν ἀγαθοῦ. Οὐδὲ ^x 10 δὴ τούτους φατέον εἶναι ἀνδρείους, ἐπειδὴ τοὺς τοιούτους

^k φάσκων εἶναι K^b. ¹ οὐκ—εἴη om. M^b. ^m δ' αὖ] οὖν K^b. ⁿ ἢ om. K^b. ^o φατέους M^b. ^p εἰσὶν M^b. ^q οὐδὲ δεῖ τὸν ἀνδρεῖον διὰ τὸ πάθος K^b. ^r ἄλλο M^b. ^s οἱ] οἷον εἰ K^b. ^t ὁ ὅμηρος M^b. ^v οὐκέτι ἔσται ἀνδρείος om. K^b. ^w εἶναι om. M^b. ^x εἶναι om. K^b.

καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀνδρείους λέγειν ἄτοπον φαίνεται. Οὐδένα οὖν τῶν τοιούτων ἀνδρείον θετέον εἶναι τὸν ὅποιον οὖν ἀνδρείον, καὶ τίς ὁ ἀνδρεῖος σκεπτέον. Ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὁ διὰ μὴθὲν τῶν προειρημένων ἀνδρεῖος ὢν, ἀλλὰ διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸ εἶναι καλόν, καὶ τοῦτο ποίῳ καὶ παρῇ τις καὶ μὴ.

11 Οὐδὲ δὴ παντελῶς ἄνευ πάθους καὶ ὁρμῆς ἐγγίγνεται ἡ ἀνδρία· δεῖ δὲ τὴν ὁρμὴν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ λόγου διὰ τὸ καλόν. Ὁ δὴ ὁρμῶν διὰ λόγον ἔνεκεν τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ κινδυνεύειν, ἄφοβος ὢν περὶ ταῦτα, οὗτος ἀνδρεῖος, καὶ ἡ ἀνδρία περὶ ταῦτα. Ἀφοβος δὲ οὐχ ὅταν οὕτω συμπέσῃ τῷ ἀν-

12 δρεῖω ὥστε ὅλως μὴ φοβείσθαι. Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος οὐκ ἀνδρεῖος, ὃ ὅλως μὴθὲν ἐστὶ φοβερόν· οὕτω μὲν γὰρ ὁ λίθος εἶη καὶ τὰλλα ἄψυχα ἀνδρεῖα· ἀλλὰ δεῖ φοβείσθαι μὲν, ὑπομένειν δέ· εἰ γὰρ αὖ μὴ φοβούμενος ὑπομένει, οὐκ ἂν εἶη ἀνδρεῖος.

Ἔτι δὲ καὶ ὥσπερ ἐπάνω διειλόμεθα, περὶ φόβους καὶ κινδύνους οὐ πάντας ἀλλὰ τοὺς ὑαναιρετικούς τῆς οὐσίας. Ἔτι δὲ οὐδ' ἐν τῷ τυχόντι καὶ παντὶ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ᾧ οἱ φόβοι καὶ οἱ κίνδυνοι ^z πλησίον εἰσὶν. Εἰ γὰρ τις τὸν εἰς δέκατον ἔτος κίνδυνον μὴ φοβεῖται, ^a οὕτω ἀνδρεῖος· ἐνιοὶ γὰρ θαρροῦσι διὰ τὸ μακρὰν ἀπέχειν, ἂν δὲ πλησίον γένωνται, ἀποθνήσκουσι τῷ δέει. Ἡ μὲν οὖν ἀνδρία καὶ ὁ ἀνδρεῖος τοιοῦτος.

22 Σωφροσύνη δ' ἐστὶ μεσότης ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας τῆς περὶ ^b τὰς ἡδονάς. Ἔστι ^c γὰρ ἡ σωφροσύνη καὶ ἀπλῶς ἅπαντα ἀρετὴ ἕξις ἡ βελτίστη, ἡ δὲ βελτίστη ἕξις τοῦ βελτίστου ἐστίν, βέλτιστον δὲ τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐνδείας τὸ μέσον· κατ' ἀμφοτέρα γὰρ εἰσι ψεκτοί, καὶ καθ' ὑπερ-
2 βολὴν καὶ κατ' ἐνδειαν. Ὡστε εἴπερ τὸ μέσον βέλτιστον, ἡ σωφροσύνη μεσότης τις ἂν εἶη ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας. Μεσότης μὲν οὖν ἂν εἶη τούτων, ἐστὶ δὲ ἡ σωφροσύνη περὶ
3 ἡδονὰς καὶ λύπας, οὐ πάσας δὲ οὐδὲ τὰς περὶ πάντα. Οὐ γὰρ εἴ τις ἥδεται θεωρῶν γραφὴν ἢ ἀνδριάντα ἢ τι ἄλλο

γ αἵρετικούς K^b. z πλέον K^b. Mb. a οὕτω ἀνδρεῖοι Mb., πῶς ἀνδρεῖος K^b. b τὰς om. Mb. c γὰρ ἡ] δὲ Mb.

τῶν τοιούτων, καὶ δὴ ^d οὗτος ἀκόλαστος· ὁμοίως δὲ ^e οὐδὲ
περὶ ἀκοῆς οὐδὲ περὶ ὁσφρήσεως, ἀλλ' ἐν ἡδοναῖς ταῖς περὶ
ἀφῆν καὶ γεῦσιν. Οὐδὲ δὴ περὶ ταύτας ἀνὴρ σώφρων ἔσται ⁴
οὕτως ἔχων ὥστε μὴδ' ὑπὸ μιᾶς τῶν τοιούτων ἡδονῶν μὴθὲν
πάσχειν (ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος ἀναίσθητος), ἀλλ' ἤδη ὁ πά-
σχων καὶ μὴ ἀγόμενος, ὥστε εἰς ὑπερβολὴν αὐτῶν ἀπολαύων
^f πάντα τᾶλλα ποιεῖσθαι πάρεργα, καὶ αὐτόν ^g γε τὸν ἤδη
αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔνεκεν καὶ μὴ ἄλλου πράττοντα σώφρονα.
"Οστις γὰρ τῶν τοιούτων ἡδονῶν τῆς ὑπερβολῆς ἀπέχεται ἢ ⁵
διὰ φόβον ἢ δι' ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ σώφρων. ^h Οὐδὲ
γὰρ τᾶλλα ζῶα λέγομεν εἶναι σώφρονα ⁱ ἔξω ἀνθρώπου, διὰ
τὸ μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς λόγον, ᾧ ^k δοκιμάζοντα τὸ καλὸν αἰ-
ροῦνται· πᾶσα γὰρ ἀρετὴ τοῦ καλοῦ καὶ πρὸς τὸ καλὸν
ἐστίν. "Ωστε εἴη ἂν ἡ σωφροσύνη περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας, ⁶
καὶ ταύτας τὰς ἐν ἀφῇ καὶ γεύσει ^l γινομένης.

¹ Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη τούτου λέγειν ὑπὲρ πραότητος, ^m τί
ἐστὶ καὶ ἐν τίσιν. ⁿ Ἔστιν οὖν ἡ πραότης ἀνὰ μέσον ὀργι- ²³
λότητος καὶ ἀοργησίας. Καὶ ὅλως δὲ δοκοῦσιν αἱ ἀρεταὶ
μεσότητές τινες εἶναι. "Οτι δ' εἰσὶ μεσότητες, καὶ οὕτως ἂν
τις εἴποι· εἰ γάρ ἐστιν ἐν μεσότητι τὸ βέλτιστον, ἢ δ' ἀρετὴ
ἐστὶν ἡ βελτίστη ἔξις, βέλτιστον δ' ἐστὶ τὸ μέσον, ἢ ἀρετὴ
ἂν εἴη ^o τὸ μέσον. Δῆλον δὲ ἔσται μᾶλλον καὶ καθ' ἕκαστον ²
σκοποῦσιν. ¹ Ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶν ὀργίλος ὁ ^p παντὶ καὶ πάν-
τως ^q καὶ ἐπὶ πλείον ὀργιζόμενος, καὶ ψεκτὸς δὲ ὁ τοιοῦτος·
οὔτε γὰρ ^r παντὶ δεῖ ὀργίζεσθαι οὔτ' ἐπὶ πᾶσιν οὔτε πάντως
καὶ ἀεί, οὐδ' αὖ πάλιν οὔτως ἔχειν δεῖ ὥστε μὴθενὶ μὴδέποτε·
καὶ γὰρ οὗτος ψεκτὸς, ἀνάληγτός γε ὢν. ¹ Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ³
ὁ κατὰ τὴν ὑπερβολὴν ψεκτὸς καὶ ὁ κατὰ τὴν ἑλλειψιν, ὁ
μέσος ἂν τούτων εἴη καὶ πρᾶος καὶ ἐπαινετός. Οὔτε γὰρ ὁ
ἐλλείπων τῇ ὀργῇ οὔτε ὁ ὑπερβάλλων ἐπαινετός, ἀλλ' ὁ μέ-

^d οὗτος ὁ ἀκόλαστος K^b. ^e οὐ M^b. ^f πάντ' ἄλλα K^b. ^g τε K^b.
^h οὐ M^b. ⁱ ἔξω ἀνθρώπου om. M^b. ^k δοκιμάζοντες K^b. ^l γινομένης
K^b. M^b. ^m τί] καὶ τί K^b. ⁿ οὖν] μὲν οὖν M^b. ^o μεσότης K^b.
^p παντὶ] πάντη M^b. ^q καὶ post πάντως om. M^b. ^r δεῖ παντὶ M^b.

σως ἔχων πρὸς ταῦτα, οὗτος πρᾶος. Καὶ ἡ πραότης δὲ τούτων τῶν παθῶν μεσότης ἂν εἴη.

24 Ἐλευθεριότης δ' ἐστὶ μεσότης ἀσωτίας καὶ ἀνελευθερίας.

Ἔστι δὲ περὶ χρήματα τὰ τοιαῦτα πάθη· ὃ τε γὰρ ἄσωτός ἐστιν ὁ ἀναλίσκων εἰς ἃ μὴ δεῖ καὶ πλείω ὧν δεῖ καὶ ὅτε μὴ δεῖ, ^ς ὃ τ' ἀνελεύθερος ^τ ἐναντίως τούτῳ ὁ μὴ ἀναλίσκων εἰς ἃ ² δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. Ἀμφοτέροι δὲ οὗτοι ψεκτοί.

Ἔστι δὲ τούτων ὁ μὲν κατ' ἑλλειψιν, ὁ δὲ καθ' ὑπερβολήν. ^ν Ὁ ἄρα ἐλευθέριος, ἐπειδὴ ἐστὶν ἐπαινετός, μέσος τις ἂν εἴη τούτων. ^ω Τίς οὖν ἐστίν; Ὁ ἀναλίσκων εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα

25 δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἀνελευθεριότητος εἶδη πλείω, ^χ οἷον ὑκίμβικας τινὰς καλοῦμεν καὶ κυμινοπρίστας καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγους. Πάντες δ' οὗτοι ὑπὸ τὴν ἀνελευθεριότητα πίπτουσιν. ^z Τὸ μὲν γὰρ κακὸν πολυειδές, τὸ δ' ἀγαθὸν μονοειδές, οἷον ἡ μὲν ὑγίεια ἀπλοῦν, ἡ δὲ νόσος πολυειδές. Ὁμοίως ἡ μὲν ἀρετὴ ἀπλοῦν, ἡ δὲ κακία πολυ-
²ειδές. Πάντες γὰρ οὗτοι περὶ χρήματά ^α εἰσι ψεκτοί. Πότερον οὖν τοῦ ἐλευθερίου καὶ τὸ κτήσασθαι ἐστὶ καὶ τὸ παρασκευάσασθαι χρήματα, ἢ οὐ; Οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἀρετῆς οὐδεμίας. Οὔτε γὰρ τῆς ἀνδρίας ἐστὶ τὸ ὄπλα ποιῆσαι, ἀλλ' ἄλλης, ταύτης δὲ λαβούσης τούτοις ὀρθῶς χρήσασθαι· ὁμοίως ἐπὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων. Οὐδὲ δὴ τῆς ἐλευθεριότητος, ἀλλ' ἤδη χρηματιστική.

26 Ἡ δὲ μεγαλοψυχία μεσότης μὲν ἐστὶ χαυνότητος καὶ μικροψυχίας, ἔστι δὲ περὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν, καὶ περὶ τιμὴν οὐ τὴν παρὰ ^β τῶν πολλῶν ἀλλὰ τὴν παρὰ τῶν σπουδαίων, καὶ μᾶλλον δὲ ^ε δὴ περὶ ταύτην. Οἱ γὰρ σπουδαῖοι εἰδότες καὶ κρίνοντες ὀρθῶς τιμῆσουσιν· βουλήσεται οὖν μᾶλλον ὑπὸ ² ^δ τοῦ συνειδότος αὐτῷ ὅτι ἄξιός ἐστι τιμῆς τιμᾶσθαι. Οὐδὲ γὰρ περὶ ^ε πᾶσαν τιμὴν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τὴν βελτίστην,

^ς ὁ δ' ἀνελεύθεριος K^b. ^τ ἐναντίος K^b. ^ν ὁ δ' ἄρα K^b. ^ω τίς οὖν ἐστίν; ὁ om. M^b. ^χ οἷον om. idem. ^γ κίμβυκας M^b. ^z τότε K^b. ^α εἰσι om. M^b. ^β τῶν ante πολλῶν om. K^b, et pr. M^b. ^ε δὴ] δεῖ K^b, δὴ ὀρθῶς M^b. ^δ τῶν εἰδόντων αὐτὸν K^b. ^ε πᾶσαν τὴν τιμὴν M^b.

καὶ τὸ τίμιον ἀγαθὸν καὶ ἀρχῆς τάξιν ἔχον. Οἱ μὲν οὖν
εὐκαταφρόνητοι ὄντες καὶ φαῦλοι, μεγάλων δ' αὐτοὺς ἀξι-
οῦντες, καὶ πρὸς τούτοις τιμᾶσθαι οἰόμενοι δεῖν, χαῦνοι· ὅσοι
δὲ ἐλαττόνων αὐτοὺς ^f ἀξιοῦσιν ἢ προσήκον αὐτοῖς, μικρό-
ψυχοι. Ὁ ἄρα μέσος τούτων ἐστὶν ὃς ^g μήτε ἐλάττονος ³
τιμῆς αὐτὸν ἀξιοῖ ^h ἢ προσήκει, μήτε μείζονος ἢ ἀξίός ἐστι,
μήτε πάσης· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ μεγαλόψυχος. Ὡστε δὴλον
ⁱ ὅτι ἡ μεγαλοψυχία μεσότης ἐστὶ χαυνότητος καὶ μικρο-
ψυχίας.

Μεγαλοπρέπεια δ' ἐστὶ μεσότης ^k σαλακωνείας καὶ μικρο- ²⁷
πρεπείας. Ἔστι δ' ἡ μεγαλοπρέπεια περὶ δαπάνας ἃς τῷ
πρέποντι γίγνεσθαι προσήκει. Ὅστις μὲν οὖν δαπανᾷ οὐ
μὴ δεῖ, ^l σαλάκων, οἷον εἴ τις ἐστιᾷ ἐρανιστὰς ὡς ἂν γάμους
τις ἐστιῶν, ὁ τοιοῦτος ^l σαλάκων· ὁ γὰρ ^m σαλάκων τοιοῦτός
ἐστίν, ὁ ἐν ᾧ μὴ δεῖ καιρῷ ἐνδεικνύμενος τὴν ἑαυτοῦ εὐπορίαν.
Ὁ δὲ μικροπρεπὴς ὁ ἐναντίος τούτῳ, ὃς οὐ δεῖ ⁿ μὴ μεγα- ²
λείως δαπανήσῃ, ἢ τοῦτο μὴ ποιῶν, οἷον εἰς γάμους ἢ χορη-
γίαν δαπανῶν μὴ ἀξίως ἀλλ' ἐνδεῶς· ὁ τοιοῦτος μικροπρεπὴς.
Ἡ δὲ μεγαλοπρέπεια καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος φανερά ἐστιν
οὐσα τοιαύτη οἷον λέγομεν· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῷ πρέ-
ποντι τὸ μέγα ὁδεόν εἶναι, ὀρθῶς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τοῦνομα
κεῖται. Ἡ μεγαλοπρέπεια ἄρ' ἂν εἴη, ἐπειδὴ ἐστὶν ἐπαι- ³
νετή, μεσότης τις ἐλλείψεως καὶ ὑπερβολῆς τῆς περὶ δαπά-
νας τὰς προσηκούσας, ἐν οἷς ^p δεῖ. Εἰσὶ δέ, ὡς οἴονται, καὶ
πλείους μεγαλοπρέπειαι, οἷον φασὶ μεγαλοπρεπῶς ^r ἐβά-
δισε, καὶ ἄλλαι δὴ τοιαῦται μεγαλοπρέπειαι μεταφοραῖς λέ-
γονται, οὐ κυρίως· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τούτοις μεγαλοπρέπεια,
ἀλλ' ἐν οἷς εἰρήκαμεν.

Νέμεσις δ' ἐστὶ μεσότης φθονερίας καὶ ^q ἐπικαιρεκακίας· ²⁸
ἀμφότεραι γὰρ αὗται ψεκταί εἰσιν, ὁ δὲ νεμεσητικὸς ^r ἐπαι-

^f ἀξιοῦσι προσηκόντων αὐτοῖς μειζόνων μικρόψυχοι M^b. ^g μὴ K^b.
^h ἢ—ἢ] ἦς—ἦς K^b. ⁱ ὅτι om. M^b. ^k σαλακωνείας M^b, ἀλακωνείας K^b.
^l σαλάκων] ἀλαζών utrobique K^b. ^m σαλάκων post γὰρ om. K^b. ⁿ μὴ
om. idem. ^o δεῖ M^b. ^p δεῖ. Εἰσὶ δέ] δέ εἰσιν K^b. ^q χαιρεκακίας K^b.
^r ἔπαινος K^b.

νετός. Ἔστι δ' ^s ἡ νέμεσις περὶ ἀγαθά, ἃ τυγχάνει ὑπάρχοντα ἀναξίῳ ὄντι, λύπη τις. Νεμεσητικὸς οὖν ^s ὁ ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις λυπητικός. Καὶ ^t ὁ αὐτὸς γε πάλιν οὗτος λυπῆσεται, ἂν τινα ἴδῃ κακῶς πράττοντα ἀνάξιον ὄντα. Ἡ μὲν οὖν νέμεσις καὶ ὁ νεμεσητικὸς ἴσως τοιοῦτος, ὁ δέ γε φθονερὸς ^v ἐναντίως τούτῳ· ἀπλῶς γάρ, ἂν τε ἀξίός τις ἢ ἂν τε μὴ τοῦ εὖ πράττειν, λυπῆσεται. Ὁμοίως τούτῳ ὁ ἐπιχειρήκακος ἡσθήσεται κακῶς πράττοντι καὶ τῷ ἀξίῳ καὶ τῷ ἀναξίῳ. ^w Ὁ δέ γε νεμεσητικὸς οὐ, ἀλλὰ μέσος τίς ^x ἐστὶ τούτων.

29 Σεμνότης δ' ἐστὶν αὐθαδείας ἀνὰ μέσον τε καὶ ἀρεσκείας, ἐστὶ δὲ περὶ τὰς ἐντεύξεις. Ὁ τε γὰρ αὐθάδης τοιοῦτός ἐστιν οἷος μὴθενὶ ἐντυχεῖν μηδὲ ^y διαλεγῆναι, ἀλλὰ τοῦνομα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τρόπου κείσθαι· ὁ γὰρ αὐθάδης αὐτοάδης τίς ^z ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ αὐτὸς αὐτῷ ἀρέσκειν. Ὁ δὲ ἄρεσκος τοιοῦτος ^z οἷος πᾶσιν ὁμιλεῖν καὶ πάντως καὶ πανταχῇ. Οὐδέτερος δὴ τούτων ἐπαινετός, ὁ δέ γε σεμνὸς ἀνὰ μέσον τούτων ὧν ἐπαινετός· οὔτε γὰρ πρὸς πάντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀξίους, οὔτε πρὸς οὐθένα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τούτους.

30 Αἰδὼς δ' ἐστὶ μεσότης ἀναισχυντίας καὶ καταπλήξεως, ἐστὶ δὲ περὶ πράξεις καὶ λόγους. Ὁ μὲν γὰρ ἀναισχυντός ἐστιν ὁ ἐν παντὶ καὶ πρὸς πάντας λέγων καὶ πράττων ἃ ἔτυχεν, ὁ δὲ καταπεπληγμένος ὁ ἐναντίος τούτῳ, ὁ πάντα καὶ ^a πρὸς πάντας εὐλαβούμενος καὶ πράττειν καὶ εἰπεῖν· ἄπρακτος γὰρ ^z ὁ τοιοῦτος, ὁ πάντα καταπληττόμενος. Ἡ δὲ αἰδὼς καὶ ὁ αἰδήμων μεσότης ^b τις τούτων· οὔτε γὰρ ἅπαντα καὶ πάντως, ὥς ὁ ἀναισχυντος, καὶ ἐρεῖ καὶ πράττει, οὔτε ὥς ὁ καταπλήξ, ἐν παντὶ καὶ πάντως ^c εὐλαβηθήσεται, ἀλλὰ πράττει καὶ ἐρεῖ ἐν οἷς δεῖ καὶ ^d δεῖ καὶ ὅτε δεῖ.

31 Ἐὐτραπελία δ' ἐστὶ μεσότης βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας,

^s ἡ et mox ὁ om. Mb. ^t ὁ om. Kb. ^v ἐναντίος Kb. ^w ὁ—τούτων om. Mb. ^x ἐστὶ om. Kb. ^y διαλλαγῆναι Mb. ^z οἷον Mb. ^a πρὸς om. Kb. ^b τις om. Mb. ^c εὐλαβῆσεται Kb. ^d εὐτραπελία Kb.

ἔστι ^e δὲ περὶ ^f τὰ σκώμματα. Ὁ τε γὰρ βωμολόχος ἐστὶν ὁ πάντα καὶ πᾶν οἰόμενος δεῖν σκώπτειν, ὃ τε ἄγροικος ὁ μήτε σκώπτειν βουλόμενος [δεῖν] μήτε σκωφθῆναι, ἀλλ' ὀργιζόμενος. Ὁ δ' εὐτράπελος ἀνὰ μέσον τούτων, ὁ μήτε ² πάντας καὶ πάντως σκώπτων μήτ' ^g αὐτὸς ἄγροικος ὢν. Ἔσται δ' ὁ εὐτράπελος διττῶς πως λεγόμενος· καὶ γὰρ ὁ δυνάμενος σκῶψαι ἐμμελῶς, καὶ ὃς ^h ἂν ὑπομείνῃ σκωπτόμενος, εὐτράπελος, καὶ ἡ ⁱ εὐτραπελία τοιαύτη.

Φιλία δ' ἐστὶ μεσότης κολακείας καὶ ἔχθρας, ἔστι δὲ περὶ ³² ἡ πράξεις καὶ λόγους. Ὁ μὲν γὰρ κόλαξ ἐστὶν ὁ πλείω τῶν προσηκόντων καὶ ^k ὄντων προστιθείς, ὁ δ' ἀπεχθητικὸς ἐχθρὸς καὶ τῶν ὑπαρχόντων περιαιρῶν. Οὐδέτερος οὖν ὀρθῶς ἐπαινετός ἐστίν, ὁ δὲ φίλος ἀνὰ μέσον τούτων· οὔτε γὰρ πλείω τῶν ὑπαρχόντων προσθήσει, οὔτ' ἐπαινέσει τὰ μὴ προσήκοντα, οὔτ' αὖ πάλιν ἐλάττω ποιήσει, οὔτε πάντως ἐναντιώσεται παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ. Ὁ μὲν ^l οὖν φίλος τοιοῦτος.

Ἀλήθεια δ' ἐστὶ μεταξὺ εἰρωνείας καὶ ἀλαζονείας. Ἔστι ³³ δὴ περὶ λόγους, οὐ πάντας δέ. Ὁ μὲν γὰρ ἀλαζών ἐστίν ὁ πλείω τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ προσποιούμενος εἶναι, ἢ εἰδέναι ἢ μὴ οἶδεν· ὁ δ' εἰρων ἐναντίος τούτῳ, καὶ ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων προσποιούμενος αὐτῷ εἶναι, καὶ ἢ οἶδε μὴ φάσκων, ἀλλ' ἐπικρυπτόμενος τὸ εἰδέναι. Ὁ δ' ἀληθὴς οὐδέτερον τού- ² των ποιήσει· οὔτε γὰρ προσποιήσεται πλείω τῶν ὑπαρχόντων οὔτ' ἐλάττω, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ταῦτα φήσει καὶ εἶναι καὶ εἰδέναι. Εἰ μὲν οὖν εἰσὶν αὗται ἀρεταὶ ἢ μὴ ἀρεταί, ἄλλος ἂν εἴη λόγος· ὅτι δὲ μεσότητές εἰσι τῶν εἰρημένων, δῆλον· οἱ γὰρ κατ' αὐτὰς ζῶντες ἐπαινοῦνται.

Περὶ ^m δὲ δικαιοσύνης λοιπὸν ἂν εἴη εἰπεῖν τί ἐστὶ καὶ ἐν ³⁴ τίσι καὶ περὶ ποῖα. ⁿ Πρῶτον μὲν οὖν εἰ λάβοιμεν τί ἐστὶ τὸ δίκαιον, ἔστι δὴ διττὸν τὸ δίκαιον, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κατὰ νόμον· δίκαια γὰρ φασιν εἶναι ἢ ὁ νόμος ^o προστάττει. Ὁ

^e δὴ K^b. ^f τὰ om. M^b. ^g αὐτὸς γὰρ ἄγροικος M^b. ^h ἂν om. K^b. ⁱ εὐτραπέλεια K^b. ^j πράξιν K^b. ^k προσόντων προστεθείς M^b. ^l οὖν om. M^b. ^m δὲ om. idem. ⁿ πρότερον οὖν M^b. ^o πράττει K^b.

δὲ νόμος κελεύει τὰνδρεῖα πράττειν καὶ τὰ σόφρονα, καὶ
 2 ἀπλῶς ἅπαντα ὅσα κατὰ τὰς ἀρετὰς λέγεται. Διὸ καί,
 ῥφασί, δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη τελεῖα τις ἀρετὴ εἶναι· εἰ γὰρ δί-
 3 καια μὲν ἐστὶν ἃ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖν, ὁ δὲ νόμος τὰ κατὰ
 ἧ πάσας ἀρετὰς ὄντα προστάττει, ὁ ἄρα τοῖς κατὰ νόμον
 ἐμμένων δικαίοις ῥ τελείως σπουδαῖος ἐσται, ὥστε ὁ δίκαιος
 4 καὶ ἡ δικαιοσύνη τελεῖα τις ἀρετὴ ἐστίν. Ἐν μὲν ὁ δὴ τι δί-
 καιον ἔν τε τούτοις ἐστὶ καὶ περὶ ταῦτα. Ἀλλὰ μὴν οὐ
 τοῦτο τὸ δίκαιον ὁ οὐδὲ τὴν περὶ ταῦτα δικαιοσύνην ζητοῦμεν.
 Κατὰ μὲν γὰρ ταῦτα τὰ δίκαια ἐστὶ καθ' ἑαυτὸν ὄντα δί-
 5 καιον εἶναι· ὁ γὰρ σόφρων καὶ ὁ ἀνδρεῖος καὶ ὁ ἐγκρατὴς
 καὶ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐστὶ τοιοῦτος. Ἀλλὰ τὸ δίκαιον τὸ
 πρὸς ἕτερον ἄλλο τοῦ εἰρημένου κατὰ νόμον δικαίου ἐστίν·
 οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς πρὸς ἕτερον δικαίοις οὐσι καθ' αὐτὸν
 εἶναι δίκαιον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὃ ζητοῦμεν δίκαιον καὶ τὴν
 δικαιοσύνην τὴν περὶ ταῦτα. Τὸ τοίνυν δικαίον ἐστὶ τὸ πρὸς
 6 ἕτερον ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν τὸ ἴσον. Τὸ γὰρ ἄδικον τὸ ἄνισόν
 ἐστίν· ὅταν γὰρ τῶν μὲν ἀγαθῶν τὰ μείζω αὐτοῖς νέμωσι,
 τῶν δὲ κακῶν τὰ ἐλάσσονα, ἄνισον τοῦτ' ἐστὶ, καὶ ὡς οὕτως
 ὁ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι οἴονται. Δῆλον ἄρα ὅτι ἐπειδὴ ἡ
 ἀδικία ἐν ἀνίσοις, ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἐν ἰσότητι συμ-
 7 βολαίων. Ὡστε δῆλον ὅτι ἡ δικαιοσύνη μεσότης τις ἂν εἴη
 ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ πολλοῦ καὶ ὀλίγου. Ὁ τε
 γὰρ ἄδικος τῷ ἀδικεῖν ὁ πλεῖον ἔχει, καὶ ὁ ἀδικούμενος δὲ τῷ
 ἀδικεῖσθαι ἔλαττον· τὸ δέ γε μέσον τούτων δικαίον ἐστίν.
 Τὸ δὲ μέσον ἴσον, ὥστε τὸ ἴσον ἂν πλείονος καὶ ἐλάττονος
 8 εἴη δίκαιον, καὶ δίκαιος δὲ ὁ τὸ ἴσον βουλόμενος ἔχειν. Τὸ
 δέ γε ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν ἐγγίνεται· τὸ ἄρα πρὸς ἕτε-
 ρον ἴσον εἶναι δικαίον ἐστὶ, καὶ δίκαιος ὁ τοιοῦτος ἂν εἴη.
 Ἐπεὶ οὖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δικαίῳ καὶ ἐν ἴσῳ καὶ ἐν μεσότητι,

ῥ φησὶ Mb. ἧ πάσας] τὰς Mb. ῥ τελείως Mb. ὁ δὴ om. Mb.
 ὁ οὐδὲ] ἡ οὐδὲ Kb. ὁ ὁ ante ἀνδρεῖος et ἐγκρατὴς om. Kb. ὁ οὕτως]
 οὐ Mb. ὁ ἄδικον Kb, δίκαιον Mb. ὁ ὑπεροχῆς Kb. ὁ πλεόν Mb.
 ὁ ἂν post εἴη Mb.

τὸ μὲν δίκαιον ἔν τισι λέγεται δίκαιον, τὸ δ' ἴσον τισὶν ἴσον, τὸ δὲ μέσον τισὶ μέσον, ὥσθ' ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἔσται καὶ πρὸς τινὰς καὶ ἔν τισιν. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ ^b τὸ δί-8
καιον ἴσον, καὶ τὸ ^c τῷ ἀνάλογον ἴσον δίκαιον ἂν εἴη. Τὸ δ' ἀνάλογον ἐν τέτταρσι γίνεται ἐλαχίστοις· ὥς γὰρ τὸ Α πρὸς τὸ Β, τὸ Γ πρὸς τὸ Δ. Οἶον ἀνάλογόν ἐστι τὸν τὰ πολλὰ κεκτημένον πολλὰ εἰσφέρειν, τὸν δὲ τὰ ὀλίγα κεκτη-
μένον ὀλίγα· πάλιν ὁμοίως τὸν μὲν πολλὰ πεπονηκότα πολλὰ λαμβάνειν, τὸν δὲ ὀλίγα πεπονηκότα ὀλίγα λαμβάνειν. Ὡς ⁹
δ' ^d ἔχει ὁ πεπονηκὼς πρὸς τὸν μὴ πεπονηκότα, οὕτω τὰ πολλὰ πρὸς τὰ ὀλίγα· ^e ὥς δ' ὁ πέπονηκὼς πρὸς τὰ πολλὰ, οὕτως ὁ μὴ πεπονηκὼς πρὸς τὰ ὀλίγα. Ἐοικε δὲ καὶ Πλά-
των τῇ ἀναλογίᾳ ταύτῃ ^f τοῦ δικαίου χρῆσθαι ἐν τῇ πολι-
τείᾳ. Ὁ μὲν γὰρ γεωργός, φησί, σῖτον ποιεῖ, ὁ δ' οἰκο-10
δόμος οἰκίαν, ὁ δ' ὑφάντης ἱμάτιον, ὁ δὲ σκυτοτόμος ὑπό-
δημα. Ὁ μὲν οὖν γεωργὸς τῷ οἰκοδόμῳ σῖτον δίδωσιν, ὁ δ' οἰκοδόμος τῷ γεωργῷ οἰκίαν· ὁμοίως ^g δὲ οἱ ἄλλοι πάντες οὕτως ἔχουσιν ὥστε τὰ παρ' αὐτοῖς ἀντικαταλλάττεσθαι τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις. Ἔστι δ' ἡ ἀναλογία αὕτη· ὥς γὰρ ὁ ¹¹
γεωργὸς τῷ οἰκοδόμῳ, οὕτως ὁ οἰκοδόμος τῷ γεωργῷ· ὁμοίως τῷ σκυτεῖ, τῷ ὑφάντῃ, τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἡ αὕτη ἀναλογία ^h πρὸς ἀλλήλους γίνεται, καὶ συνέχει δ' ἡ αὕτη ἀναλογία ⁱ τὴν πολιτείαν. Ὡστε τὸ δίκαιον ^k εἶναι ἔοικε τὸ ἀνάλογον· τὸ γὰρ δίκαιον συνέχει τὰς πολιτείας, τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ τὸ δίκαιον τῷ ^l ἀνάλογον. Ἐπεὶ ^m δὲ ὁ οἰκοδόμος πλείονος ¹²
ἄξιον ποιεῖ τὸ αὐτοῦ ἔργον ἢ ὁ σκυτεὺς, καὶ ἦν ἔργον ἀντι-
καταλλάττεσθαι ⁿ τῷ σκυτεῖ πρὸς τὸν οἰκοδόμον, ἀνθ' ὑπο-
δημάτων δ' οὐκ ἦν οἰκίαν λαβεῖν, ἐνταῦθα ἤδη ^o ἐνόμισαν, οὗ πάντα ταῦτα ὠνητὰ ἐστίν, ἀργύριον προσαγορεύσαντες ^p νό-
μισμα, τούτῳ χρῆσθαι, καὶ τὴν ἀξίαν ἕκαστον ἐκάστου ^q δι-

^b δίκαιον τὸ K^b. ^c τῷ] τούτῳ K^b. ^d ὁ πεπονηκὼς ἔχει K^b. ^e ὥς—
ὀλίγα om. M^b. ^f τὸ δίκαιον K^b. ^g δέ] καὶ M^b. ^h πρὸς ἀλλήλους
om. M^b. ⁱ τὰς πολιτείας M^b. ^k ἔοικεν εἶναι K^b. ^l ἀναλόγῳ K^b.
^m δὴ M^b. ⁿ τῷ] καὶ τῷ K^b. ^o ἐνόμισαν ταῦτα πάντα ὠνητὰ καὶ τι ἀρ-
γύριον προσαγορεύοντες M^b. ^p νομίσματι K^b. ^q διδόντες M^b.

δόντας τὴν ἄλλαξιν ποιεῖσθαι παρ' ἑαλλήλων, καὶ τούτῳ τὴν
 13 πολιτικὴν κοινωνίαν συνέχειν. Ἐπεὶ οὖν τὸ δίκαιόν ἐστιν ἐν
 τούτοις καὶ τοῖς εἰρημένοις ἔμπροσθεν, ἢ περὶ ταῦτα δικαιο-
 σύνη ἂν εἴη τῇ ἕξει ὁρμὴν ἔχουσα μετὰ προαιρέσεως περὶ
 ταῦτα καὶ ἐν τούτοις. Ἔστι δὲ ^s δίκαιον καὶ ἀντιπεπονθός,
 οὐ μέντοι γε ὥς οἱ ^t Πυθαγόρειοι ἔλεγον. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
 14 ᾤοντο δίκαιον εἶναι, ἃ τις ἐποίησε, ταῦτ' ἀντιπαθεῖν. Τὸ
 δὴ τοιοῦτον οὐκ ἔστι πρὸς ἅπαντας. Οὐ γάρ ἐστι δίκαιον
 οἰκέτῃ πρὸς ἐλεύθερον ^v ταυτόν· ὁ οἰκέτης γὰρ ἐὰν πατάξῃ
 τὸν ἐλεύθερον, οὐκ ἔστι ^w δίκαιος ἀντιπληγῆναι, ἀλλὰ πολ-
 λάκις. Καὶ τὸ ἀντιπεπονθός ^x δὲ δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ ἀνά-
 λογον· ὥς γὰρ ὁ ἐλεύθερος ἔχει πρὸς τὸν δούλον τῷ βελ-
 15 τίῳ ἐῖναι, οὕτως τὸ ἀντιποιῆσαι πρὸς τὸ ποιῆσαι. Ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐλευθέρῳ πρὸς ἐλεύθερον ἕξει. Οὐ γὰρ δίκαιον, εἴ
 τις τὸν ὀφθαλμὸν ἐξέκοψέ τινος, ἀντεκκοπῆναι μόνον, ἀλλὰ
 πλείονα παθεῖν, ὡς ἀκολουθήσαντα τῇ ἀναλογίᾳ· καὶ γὰρ ἥρξε
 πρότερος καὶ ἠδίκησεν, ἀδικεῖ δὲ κατ' ἀμφότερα, ὥστε ἀνά-
 λογον καὶ τὰ ἀδικήματα, καὶ τὸ ἀντιπαθεῖν πλείω ὧν ἐποίησε
 16 δίκαιόν ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ τὸ δίκαιον πολλαχῶς λέγεται, διο-
 ριστέον ἂν εἴη ὑπὲρ ποίου δικαίου ἐστὶν ἡ σκέψις. Ἔστι
 δὴ δίκαιον τό, ὡς φασίν, οἰκέτῃ πρὸς δεσπότην καὶ υἱῷ πρὸς
 πατέρα. Τὸ δ' ἐν τούτοις δίκαιον ^z ὁμώνυμως ἂν δόξειεν λέ-
 γεσθαι τῷ πολιτικῷ δικαίῳ. Ἔστι γὰρ δίκαιον ὑπὲρ οὗ
 17 ἐστὶν ἡ σκέψις, τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Τοῦτο γὰρ μάλιστα
 ἐστὶν ἐν ἰσότητι· κοινωνοὶ γὰρ οἱ ^a πολῖται τινες, καὶ ὅμοιοι
 βούλονται εἶναι τῇ φύσει, τῷ δὲ τρόπῳ ἕτεροι. Τῷ δὲ υἱῷ
 πρὸς πατέρα καὶ οἰκέτῃ πρὸς δεσπότην οὐκ ἂν δόξειεν εἶναι
 δίκαιον οὐθέν· οὔτε γὰρ τῷ ^b ποδὶ τῷ ἐμῷ πρὸς ἐμέ ^c οὔτε
 18 τῇ χειρὶ, ὁμοίως δ' οὐδ' ἐκάστῳ τῶν μορίων. Ὡσαύτως ἂν
 οὖν δόξειεν ἔχειν καὶ ὁ υἱὸς πρὸς πατέρα· ὥσπερ γὰρ μέρος

^r ἄλλῳ, omissis καὶ τούτῳ, K^b. ^s καὶ δίκαιον M^b. ^t πυθαγόριοι K^b.M^b. ^v ταυτά K^b, om. M^b. ^w δίκαιον M^b. ^x δὲ om. M^b.
^y ἀκολουθήσαντα K^b. ^z ὁμώνυμον M^b. ^a πολιτικοὶ K^b. ^b παιδὶ K^b.
^c οὔτε] οὐδὲ K^b.M^b.

τί ἐστὶ τοῦ πατρὸς ὁ υἱός, πλὴν ὅταν ἤδη λάβῃ τὴν τοῦ ἀνδρὸς τάξιν καὶ χωρισθῇ ^d ὑπ' ^e αὐτοῦ, τότε ἤδη ἐν ἰσότητι καὶ ὁμοιότητι ἐστὶ τῷ πατρί· οἱ δὲ πολῖται τοιοῦτοί τινες ἐθέλουσιν εἶναι. ^f Ὡς δ' αὐτως οὐδ' οἰκέτη πρὸς δεσπότην ἐστὶ ¹⁹ δίκαιον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τοῦ γὰρ δεσπότητος τί ἐστὶν ὁ οἰκέτης. ^f Ἀλλὰ δὴ καὶ εἰ ^g ἔστιν αὐτῷ δίκαιον, τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον πρὸς αὐτόν ἐστιν. Οὐ τοῦτο δέ γε ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν· ἐν ἰσότητι γὰρ καὶ ὁμοιότητι τὸ πολιτικὸν δίκαιον ἔοικεν εἶναι. Ἀλλὰ δὴ τὸ μὲν ἐν ^h ἀν- ²⁰δρὸς καὶ γυναικὸς κοινωνίᾳ δίκαιόν ἐστιν ἐγγυὲς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου· χεῖρον μὲν ⁱ γὰρ ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' οἰκειότερον, καὶ μετέχει ἰσότητός πως μᾶλλον, διότι ἐγγυὲς τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ὁ βίος αὐτῶν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον τὸ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα μάλιστα πως ἤδη τῶν ἄλλων πολιτικόν ἐστιν. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ δίκαιον τὸ ἐν πολιτικῇ κοινωνίᾳ ^k ὄν, ²¹ ἢ δικαιοσύνη καὶ ὁ δίκαιος περὶ τὸ πολιτικὸν δίκαιον ἔσται. Τῶν δὲ δικαίων ἐστὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ νόμῳ. Δεῖ δ' οὕτως ὑπολαμβάνειν μὴ ὡς μηδέποτε ἂν μεταπεσόντα· καὶ γὰρ τὰ φύσει ὄντα μεταλαμβάνουσι μεταβολῆς. Λέγω δ' οἷον εἰ τῇ ἀριστερᾷ μελετῶμεν πάντες αἰὲ βάλλειν, γινοίμεθ' ἂν ἀμφιδέξιοι· ἀλλὰ φύσει γε ἀριστερά ἐστι, καὶ τὰ δεξιὰ οὐδὲν ἡττον φύσει βελτίω ἐστὶ τῆς ἀριστεράς, καὶ πάντα ποιῶμεν τῇ ἀριστερᾷ καθάπερ τῇ δεξιᾷ. Οὐδ' ὅτι μεταπίπτουσι, διὰ τοῦτ' οὐκ ἔστι φύσει· ἀλλ' εἰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὸν πλείω χρόνον οὕτω διαμένει ἢ ἀριστερὰ οὔσα ^l ἀριστερὰ καὶ ἢ δεξιὰ δεξιὰ, τοῦτο φύσει ἐστίν. Ὡσαύ- ²²τως ἐπὶ τῶν φύσει δικαίων, μή, εἰ ^m μεταβάλλει διὰ τὴν ἡμετέραν χρῆσιν, διὰ τοῦτ' οὐκ ἔστι δίκαιον φύσει, ἀλλ' ἔστιν. Τὸ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαμένον, τοῦτο ⁿ φύσει δίκαιον προφανές. Ὁ γὰρ ἂν ἡμεῖς θώμεθα καὶ νομίσωμεν, τοῦτο καὶ ἔστι δίκαιον ἤδη καὶ καλοῦμεν κατὰ νόμον δίκαιον.

^d nonne ἀπ'? ^e αὐτῆς K^b. ^f ἀλλ' ἤδη M^b. ^g ἔστιν om. M^b.

^h γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς K^b. ⁱ γὰρ ἐστὶν ἢ K^b. ^k ὄν] ἐστὶ καὶ M^b.

^l ἀριστερὰ post οὔσα om. K^b. ^m μεταβάλλοι M^b. ⁿ φύσει om. M^b.

- 23 Βέλτιον οὖν δίκαιον τὸ κατὰ φύσιν τοῦ κατὰ νόμον. Ἀλλ' ὁ
ζητοῦμεν, δίκαιόν ἐστι πολιτικόν. Τὸ δὲ πολιτικόν ἐστι τὸ
νόμῳ, οὐ τὸ φύσει. Τὸ δ' ἄδικον καὶ τὸ ἀδίκημα δόξειεν
ἂν εἶναι ὁ οὕτω ταῦτόν, ἢ οὐκ ἔστι δέ· τὸ μὲν γὰρ ἄδικόν ἐστι
τὸ νόμῳ ὠρισμένον, οἷον ἡ τὸ παρακαταθήκην ἀποστερηῆσαι
ἄδικόν ἐστιν, τὸ δ' ἀδίκημά ἐστι τὸ ἤδη ἀδίκως τι πράττειν.
- 24 Ὅμοιως δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαιοπράγημα οὐ ταῦτόν· τὸ
μὲν γὰρ δίκαιον τὸ τῷ νόμῳ ὠρισμένον, τὸ δὲ δικαιοπράγημα
τὸ τὰ δίκαια πράττειν. Πότε οὖν τὸ δίκαιον, καὶ πότε οὐ;
Ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὅταν πράττῃ κατὰ προαίρεσιν καὶ
ἐκουσίως (τὸ δ' ἐκουσίως ὃ ἦν, εἴρηται ἐν τοῖς ἐπάνω ἡμῖν) καὶ
ὅταν εἰδῶς καὶ ὄν καὶ ᾧ καὶ οὐ ἔνεκα, ὥστε δίκαιον πρᾶτ-
- 25 τεῖ. Ὅμοιως καὶ ὡσαύτως καὶ ὁ ἄδικος ἔσται ὁ εἰδῶς καὶ ὄν
καὶ ᾧ καὶ οὐ ἔνεκα. Ὅταν δὲ μὴθὲν τούτων εἰδῶς πράξῃ τι
ἄδικον, ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν, ἀτυχὴς δέ· εἰ γὰρ οἰόμενος τὸν
πολέμιον ἀποκτείνειν τὸν πατέρα ἀπέκτεινεν, ἄδικον μὲν ἔτι
- 26 ἔπραξεν, ἀδικεῖ μέντοι οὐθένα, ἀτυχεῖ δέ. Ὡστε οὖν τὸ μὴ
ἀδικεῖν τὰ ἄδικα πράττοντα ἐν τῷ ἀγνοεῖν ἐστὶ τοῦτο, ὃ καὶ
μικρὸν ἐπάνω ἐλέγετο, ὅταν μὴ εἰδῶς μὴθ' ὄν βλάπτει μὴθ'
ᾧ μὴθ' οὐ ἔνεκεν. Ἀλλ' ἤδη καὶ τὴν ἀγνοίαν διοριστέον
ἐστὶ, πῶς ἂν γινομένης τῆς ἀγνοίας, ὄν βλάπτει, οὐκ ἀδι-
- 27 κήσει. Ἐστω δὴ οὗτος ὁ διορισμός· ὅταν μὲν γὰρ ἡ ἀγνοία
αἰτία ᾗ τοῦ πράττειν τι, οὐχ ἐκὼν τοῦτο πράττει, ὥστε οὐκ
ἀδικεῖ· ὅταν δὲ τῆς ἀγνοίας αὐτὸς ᾗ αἷτιος, καὶ πράττῃ τι
κατὰ τὴν ἀγνοίαν ἧς αὐτὸς αἷτιός ἐστιν, οὗτος ἤδη ἀδικεῖ,
- 28 καὶ δικαίως αἷτιος ὁ τοιοῦτος κληθήσεται. Οἷον ἐπὶ τῶν
μεθύοντων· οἱ γὰρ μεθύοντες καὶ πράξαντές τι κακὸν ἀδικού-
σιν· τῆς γὰρ ἀγνοίας αὐτοὶ εἰσιν αἷτιοι· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς
μὴ πίνειν τοσοῦτον ὥστ' ἀγνοήσαντας τύπτειν τὸν πατέρα.

ο οὕτω] οὐ K^b. ρ οὐκ ἔστι δέ om. K^b. η τὴν K^b. ρ ἤδη
om. M^b. s οὗτος K^b. t ὁ post καὶ om. M^b. v εἰδῶς τούτων M^b.
w ἀποκτενεῖν M^b. x τι] τοι K^b, om. M^b. y ὥστε] ἐπεὶ K^b.
z μὴδ' codices. a καὶ om. M^b. b τι om. M^b. c ὁ τοιοῦτος
αἷτιος M^b. d αὐτοῖ] αὐτοῖς K^b, αὐτοὶ αὐτοῖς corr. K^b.

ε^ο Ομοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγνοιῶν ^ε ὅσαι μὲν γίνονται δι' αὐτούς, οἱ ^ε κατὰ ταύτας ἀδικοῦντες ἄδικοι· ὧν δὲ μὴ αὐτοὶ εἰσιν αἵτιοι, ἀλλ' ἡ ἄγνοια κακείνοις ἐστὶν αἰτία τοῖς πράξασι ^η τοῦ πράξαι, οὐκ ἄδικοι. ^α Ἔστι δ' ἡ τοιαύτη ἄγνοια ²⁹ ^ι ἡ φυσική, οἷον τὰ παῖδιά ἀγνοοῦντα τοὺς πατέρας τύπτουσιν, ἀλλ' ἡ ἐν τούτοις ἄγνοια φυσική οὐσα οὐ ποιεῖ διὰ τὴν πράξιν ταύτην τὰ παῖδιά λέγεσθαι ἄδिका· ἡ γὰρ ἄγνοια αἰτία τοῦ πράττειν ταῦτα, τῆς δ' ἀγνοίας οὐκ αὐτὰ αἵτια, διὸ ^κ οὐδ' ἄδिका λέγονται. ^υ Ὑπὲρ ¹ δὲ δὴ τοῦ ἀδικεῖσθαι πῶς; ³⁰ Πότερον ἐκόντα ἐστὶν ἀδικεῖσθαι ἢ οὐ; Δίκαια μὲν γὰρ καὶ ἄδिका πράττομεν ἐκόντες, ἀδικούμεθα δὲ οὐκέτι ἐκόντες· τὸ γὰρ κολάζεσθαι φεύγομεν, ὥστε δηλον ὅτι οὐκ ἂν ἀδικοῖμεθα ἐκόντες. Οὐδεὶς γὰρ ἐκὼν βλάπτεσθαι ὑπομένει· τὸ γὰρ ἀδικεῖσθαι βλάπτεσθαί ἐστιν. Ναί, ἀλλ' εἰσὶ τινες οἱ ³¹ ^μ αὐτοὺς τὸ ἴσον ἔχειν παραχωροῦσί τισιν, ὥστε εἰ τὸ ἴσον ἔχειν ἦν δίκαιον, τὸ ^ν δ' ἔλαττον ἔχειν ἀδικεῖσθαί ἐστιν, ^ο ἔλαττον δὲ ἐκὼν ἔχει, ἐκὼν ἄρα, φησὶν, ἀδικεῖται. Ἄλλ' ἐντεῦθεν δηλον πάλιν ὅτι οὐχ ἐκὼν. Πάντες γὰρ οἱ ἔλαττον ³² λαμβάνοντες ἀντικαταλλάττονται ἢ τιμὴν ἢ ἔπαινον ἢ δόξαν ἢ φιλίαν ἢ ^ρ ἄλλο τι τῶν τοιούτων· ὁ δ' ἀντικαταλλαττόμενός ⁹ τι ἀνθ' οὗ προίεται, οὐκέτι ἀδικεῖται. Εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖται, ¹ οὐδὲ ἐκὼν ἄρα. Ἔτι πάλιν οἱ τὸ ἔλαττον λαμβά- ³³ νοντες καὶ ἀδικούμενοι, ἢ οὐκ ἴσον λαμβάνουσιν, οὗτοι καλλωπίζονται ^ς καὶ σεμνύνονται ἐπὶ ^τ τοῖς τοιούτοις, ὅτι φασὶν “ ἐξόν μοι ἴσον λαμβάνειν οὐκ ἐλάμβανον, ἀλλὰ παρήκα τῷ “ πρεσβυτέρῳ ἢ τῷ φίλῳ.” Ἀδικούμενος δέ γε οὐδεὶς σεμνύνεται. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι μὴ σεμνύνονται, ἐπὶ δὲ τούτοις σεμνύνονται, ὅλως οὐκ ^ν ἂν ἀδικοῖντο ^ω οὕτως ἐλαττούμενοι. Εἰ δὲ μὴ ἀδικοῦνται, οὐδ' ἂν ἐκόντες ἀδικοῖντο. ³⁴

^ε ὁμοίως] καὶ K^b. ^ε ὅσοις μὲν γίνεται τι δι' M^b. ^ε κατ' αὐτάς M^b.
^η τοῦτο M^b. ^ι ἡ post ἄγνοια om. K^b. ^κ οὐδ'] οὐκ M^b. ¹ δὲ om. M^b. ^μ αὐτοῖς M^b. ^ν δ' om. K^b. ^ο ἐλάττω K^b. ^ρ τι ἄλλο M^b.
⁹ τι ἀνθ'] ταῦθ' M^b. ¹ οὐδὲ ἐκὼν ἄρα om. M^b. ^ς καὶ σεμνύνονται om. M^b. ^τ τῶν τοιούτων K^b. ^ν ἀδικοῖντ' ἂν M^b. ^ω οἱ οὕτως K^b.

Πρὸς δὴ ταῦτα καὶ τοὺς τοιούτους λόγους ὁ ἐπὶ τοῦ ἀκρα-
 τοῦς λόγος ἐναντιοῦται· ὁ γὰρ ἀκρατὴς βλάπτει ^x αὐτὸς
^y αὐτὸν τὰ φαῦλα πράττων, καὶ ἐκὼν γε ταῦτα πράττει,
 βλάπτει ^z ἄρα αὐτὸς αὐτὸν εἰδώς, ὥσθ' ἐκὼν αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ
 ἀδικεῖται. Ἄλλ' ἐνταῦθα ὁ διορισμὸς ^a προστεθεὶς κωλύσει
 35 τὸν λόγον τοῦτον. Ἔστι δὲ ^b ὁ διορισμὸς οὗτος, τὸ μηδένα
 βούλεσθαι ἀδικεῖσθαι. Ὁ δέ ^c γε ἀκρατὴς βουλόμενος πράτ-
 τει τὰ κατὰ τὴν ἀκρασίαν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ· βούλε-
 ται ἄρα τὰ φαῦλα πράττειν αὐτῷ. Ἄλλ' οὐδεὶς βούλεται
 ἀδικεῖσθαι, ὥστ' οὐδ' ὁ ἀκρατὴς αὐτὸς αὐτὸν ἐκὼν ἀδικοίη.
 36 Ἄλλ' ἴσως ἐνταῦθα πάλιν ἀπορήσειεν ἄν τις, ἅρα γε ἐνδέ-
 χεται ^d αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν; Ἐκ μὲν δὴ τοῦ ἀκρατοῦς σκο-
 πουμένῳ ἔοικεν ἐνδέχεσθαι. Καὶ πάλιν οὕτως. Εἰ γὰρ ^e ὁ
 νόμος πράττειν τάττει, ταῦτά ἐστὶ δίκαια, ὁ μὴ πράττων
 ταῦτα ἀδικεῖ· καὶ εἰ πρὸς ὃν κελεύει πράττειν, πρὸς τοῦτον
 37 εἰ μὴ πράττει, τοῦτον ἀδικεῖ. Ὁ δὲ νόμος κελεύει σώφρονα
 εἶναι, οὐσίαν κεκτήσθαι, σώματος ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τᾶλλα
 τὰ τοιαῦτα· ὁ ἄρα ταῦτα μὴ πράττων ἀδικεῖ αὐτόν· εἰς οὐ-
 θένα γὰρ ^e ἄλλον τῶν τοιούτων ἀδικημάτων ἢ ἀναφορά ἐστιν.
 Ἄλλὰ μή ποτε ^f ταῦτα οὐκ ἀληθῆ ἦν, οὐδ' ἐνδέχεται αὐτὸν
 38 ἀδικεῖν αὐτόν. Τὸν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὸν αὐτὸν
 χρόνον πλεῖον ἔχειν καὶ ἔλαττον, οὐδ' ἐκόντα ἅμα καὶ ἄκοντα·
 ἀλλὰ μὴν ὁ ἀδικῶν, ἢ ἀδικεῖ, πλεῖον ἔχει, ὁ δ' ἀδικούμενος,
 ἢ ἀδικεῖται, ἔλαττον· εἰ ἄρα αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ, ἐνδέχεται
 τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ πλεῖον ἔχειν καὶ ἔλατ-
 τον. Ἄλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ^g αὐτὸν
 39 αὐτὸν ἀδικεῖν. Ἐτι ὁ μὲν ἀδικῶν ἐκὼν ἀδικεῖ, ὁ δὲ ἀδικού-
 μενος ἄκων ἀδικεῖται, ὥστε εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν,
 ἐνδέχοιτ' ἂν ἅμα καὶ ἀκουσίως καὶ ἐκουσίως πράττειν τι.
 Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐκ ἄρα οὐδ' οὕτως ἐνδέχεται αὐτὸν
 αὐτὸν ἀδικεῖν. Ἐτι εἴ τις λαμβάνοι ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἀδι-

^x αὐτὸς om. Mb. ^y αὐτὸν Mb. ^z ἄρα] δ' Mb. ^a προστεθεὶς
 κωλύει Mb. ^b ὁ om. Mb. ^c γε om. Mb. ^d αὐτὸν] αὐτὸς codices.
^e ἄλλων Kb. ^f ταῦτα] τὰ τοιαῦτα Mb. ^g αὐτόν] τὸν αὐτόν Mb.

κημάτων. Ἀδικοῦσι γὰρ ^h πάντες ἤτοι ⁱ παρακαταθήκην ⁴⁰
ἀποστεροῦντες ἢ μοιχεύοντες ἢ κλέπτοντες ἢ τι ἄλλο τῶν
κατὰ μέρος ἀδικημάτων ποιοῦντες· οὐδεὶς δὲ πώποτε αὐτὸς
αὐτὸν παρακαταθήκην ἀπεστέρησεν, οὐδ' ἐμοίχευσε τὴν ^k αὐ-
τοῦ γυναῖκα, οὐδ' ἔκλεψεν αὐτὸς τὰ ^k αὐτοῦ, ὥστε εἰ τὸ μὲν
ἀδικεῖν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστί, τούτων δὲ μηθὲν ἐνδέχεται
πρὸς αὐτὸν ποιεῖν, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο αὐτὸν ἀδικεῖν. Εἰ δὲ ⁴¹
μή, οὐ τό γε πολιτικὸν ἀδίκημα, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικόν· ἡ γὰρ
ψυχὴ εἰς πλείω μεμερισμένη ἔχει τι αὐτῆς τὸ μὲν χεῖρον τὸ
δὲ βέλτιον, ὥστ' εἴ τι ἐγγίγνεται τῶν ἐν ψυχῇ ἀδίκημα, τῶν
μερῶν ^l ἐστὶ πρὸς ἄλληλα. Τὸ οἰκονομικὸν γὰρ ἀδίκημα
διειλόμεθα ^m τῷ ἐπὶ ⁿ τὸ χεῖρον καὶ βέλτιον, ὡς γίνεσθαι
πρὸς αὐτὸν ἄδικον καὶ δίκαιον. Οὐ τοῦτο δ' ἡμεῖς ἐπισκο- ⁴²
πούμεθα, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν. Ὡστ' ἐν τοῖς τοιούτοις ἀδι-
κήμασιν ἐν οἷς ἡμεῖς ζητοῦμεν, οὐκ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν
ἀδικεῖν. ^o Πότερος δὲ πάλιν ἀδικεῖ, καὶ ἐν ποτέρῳ ἐστὶ τὸ
ἀδίκημα, ἐν τῷ ἀδίκως ὁτιοῦν ἔχοντι ἢ τῷ κρίναντι καὶ τῷ
ἀπονείμαντι, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγῶσιν; Καὶ γὰρ ὁ λαβὼν τὸν ⁴³
φοῖνικα παρὰ τοῦ ἐφεστῶτος καὶ ταῦτα κρίναντος οὐκ ἀδικεῖ,
καὶ ἀδίκως αὐτῷ ἀποδοθῇ· ἀλλ' ἤδη ὁ κρίνας κακῶς καὶ δούς,
οὗτος ἀδικεῖ. Καὶ οὗτος ἔστι μὲν ἢ ἀδικεῖ, ἔστι δὲ ἢ οὐκ
ἀδικεῖ· ἢ μὲν γὰρ τὸ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ φύσει ὄν δίκαιον μὴ
ἔκρινε, ταύτῃ ^p μὲν ἀδικεῖ, ἢ ^q δὲ τὸ αὐτῷ δοκοῦν εἶναι δίκαιον,
οὐκ ἀδικεῖ.

^r Ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν εἴρηται, καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ἐν ³⁵
τίσι καὶ περὶ ποῖα, καὶ περὶ ἐκάστης αὐτῶν, ὅτι εἰ ^s πράττοι-
μεν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τὸ βέλτιστον, τὸ ^t μὲν οὕτως
εἰπεῖν, τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ^v πράττειν, ὁμοίον ἐστίν
ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι ὅτι ὑγίεια ἄριστ' ἂν γένοιτο, εἴ τις
τὰ ὑγιεινὰ προσφέρειτο. Τὸ δὲ τοιούτον ἀσαφές· ἀλλ' ἐρεῖ ²

^h ἅπαντες Mb. ⁱ παραθήκην Kb. ^k ἑαυτοῦ—ἑαυτοῦ Kb. ^l ἐστὶ
om. Kb. ^m τῷ τὸ Kb. Mb. ⁿ τὸ om. Mb. ^o πότερον Kb. ^p μὲν
om. Kb. ^q δὲ ταύτῳ δοκοῦν Kb. ^r ἐπεὶ Kb. ^s πράττομεν Kb.
^t μὲν] μὲν γὰρ Mb, μέντοι corr. ^v post πράττειν Kb. τὸ βέλτιστον.

μοι, τὰ ποῖα διασάφῃσον ^ω ὑγιεινά ἐστίν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου, τί ἐστίν ὁ λόγος καὶ τίς ὁ ὀρθὸς λόγος; Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶ πρῶτον μὲν, ἐν ᾧ ὁ λόγος ἐγγίνεται, ὑπὲρ τούτου διελέσθαι. [×] Διωρίσθῃ μὲν οὖν ὑπὲρ ψυχῆς ὡς τύπῳ καὶ πρότερον, ὅτι τὸ μὲν αὐτῆς ἐστὶ λόγον ^γ ἔχον, τὸ δ' ³ ἄλογον μόριον τῆς ψυχῆς. ^ι Ἐστὶ ^z δὴ εἰς δύο τὴν διαίρεσιν ἔχον τὸ ^α λόγον ἔχον μόριον ^β τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν βουλευτικὸν τὸ δ' ἐπιστημονικόν. ^υ Ὅτι δὲ ἕτερα ἀλλήλων ἐστίν, ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἂν γένοιτο φανερόν. ^υ Ὡς περ γὰρ δὴ ἕτερά ^ε ἐστίν ἀλλήλων ^δ χρώμα τε καὶ χυμὸς καὶ ψόφος καὶ ὁσμή, ὡσαύτως ^ε καὶ τὰς αἰσθήσεις ἑτέρας αὐτῶν ἢ φύσις ἀπέδωκεν· ψόφον μὲν γὰρ ἀκοή, χυμὸν δὲ γεύσει γνωρίζο- ⁴ μεν, χρώμα δὲ ὄψει. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰλλα τὸν αὐτὸν τρό- πον δεῖ ὑπολαμβάνειν, ^ε ἐπεὶ ἕτερα τὰ ὑποκειμένα ἐστίν, ἕτερα καὶ τὰ τῆς ψυχῆς εἶναι μέρη οἷς ταῦτα γνωρίζομεν. ^υ Ἐτε- ρον δ' ἐστὶ τὸ νοητὸν καὶ τὸ αἰσθητόν, ταῦτα δὲ ψυχῇ γνω- ρίζομεν· ἕτερον ^ς ἄρ' ἂν εἴη τὸ μόριον τὸ περὶ τὰ αἰσθητὰ ⁵ καὶ τὰ νοητὰ. Τὸ δὲ βουλευτικὸν ^η καὶ προαιρετικὸν περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ ἐν κινήσει, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐν γενέσει τε καὶ φθορᾷ ἐστίν. ^ι Βουλευόμεθα γὰρ ὑπὲρ τούτων ἂ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ πράξαι καὶ μὴ πράξαι προελομένοις, περὶ ^α ^κ ἐστὶ βουλὴ καὶ προαίρεσις τοῦ πράξαι ἢ μὴ πράξαι· ταῦτα δ' ἐστὶν αἰσθητὰ καὶ ἐν κινήσει τοῦ μεταβάλλειν, ὥστε τὸ προαιρετικὸν μόριον τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν λόγον ^ι τῶν αἰσθη- ⁶ τῶν ἐστίν. Τούτων ^μ δὴ διωρισμένων, μετὰ ταῦτα λεκτέον ἂν εἴη, ἐπειδὴ ὑπὲρ ἀληθοῦς ἐστὶν ὁ λόγος καὶ ^ν τἀληθὲς ὡς ἔχει σκοπούμεθα, ἔστι ^ο δ' ἐπιστήμη φρόνησις νοῦς σοφία ⁷ ὑπόληψις, περὶ τί δὴ ἕκαστον τούτων ἐστίν. Ἡ μὲν ^ρ οὖν

^ω ἐστίν ὑγιεινά K^b. [×] διωρίσθω M^b. ^γ ἔχον—μόριον] ἔχοντος μόριον K^b, ἔχον τὸ δ' ἄλογον καὶ τοῦ λόγον ἔχοντος μορίου M^b. ^z δὴ] δ' M^b. ^α ἔλλογον K^b, ἐν λόγον M^b. ^β τῆς] λόγον τῆς K^b. ^ε ἀλλή- λων ἐστὶ M^b. ^δ χρώματα καὶ K^b. M^b. ^ε καὶ] δὲ καὶ M^b. ^ε ἐπεὶ δ' ἕτερα M^b. ^ς ἄρ' om. M^b. ^β καὶ προαιρετικὸν om. K^b. ^ι βουλόμεθα M^b. ^κ ἐστὶ] ἐστὶ καὶ M^b. ^ι τὸν αἰσθητόν K^b. ^μ δὲ M^b. ^ν τἀ- ληθὴ M^b. ^ο δ'] δ' ἢ K^b. ^ρ οὖν om. M^b.

ἐπιστήμη ἐστὶ περὶ ἐπιστητόν, καὶ τοῦτο μετ' ἀποδείξεως καὶ λόγου διατεινόμενον, ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὰ ἡ⁹πρακτά, ἐν οἷς αἵρεσις καὶ φυγὴ καὶ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πρᾶξαι καὶ μὴ πρᾶξαι.
¹¹Ἔστι δὴ τῶν ποιουμένων καὶ πραττομένων οὐ ταῦτο ¹τὸ ⁸ποιητικὸν καὶ πρακτικόν· τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ἐστὶ ¹τι παρὰ τὴν ποίησιν ἄλλο τέλος, οἷον παρὰ τὴν οἰκοδομικὴν, ἐπειδὴ ἐστὶ ποιητικὴ ^sοικίας, οἰκία αὐτῆς τὸ τέλος παρὰ τὴν ποίησιν. Ὅμοιως ἐπὶ τεκτονικῆς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιητικῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν πρακτικῶν οὐκ ἔστιν ἄλλο οὐθέν· τέλος ⁹παρ' αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, οἷον παρὰ τὸ κιθαρίζειν οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος οὐθέν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τέλος, ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ πρᾶξις. Περὶ μὲν οὖν τὴν πρᾶξιν καὶ τὰ ἡ⁹πρακτά ἡ φρόνησις, περὶ δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὰ ποιητὰ ἡ τέχνη· ἐν γὰρ τοῖς ^wποιητοῖς μᾶλλον ἢ ^xἐν τοῖς πρακτοῖς ἐστὶ τὸ τεχνάζειν. Ὡστε ἡ φρόνησις ἂν εἴη ἕξις τις προαιρετικὴ καὶ πρα-¹⁰κτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντων καὶ πρᾶξαι ^yκαὶ μὴ πρᾶξαι, ὅσα εἰς τὸ συμφέρον ἤδη συντείνει. Ἔστι δ' ἡ φρόνησις ἀρετὴ, ὡς δόξειεν ἂν, οὐκ ἐπιστήμη· ἐπαινετοὶ γὰρ εἰσιν οἱ φρόνιμοι, ὁ δ' ἔπαινος ἀρετῆς. Ἐτι δ' ἐπιστήμης μὲν πάσης ἀρετὴ ἐστὶ, φρονήσεως δὲ ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἔοικεν, αὐτό τί ἐστὶν ἀρετὴ. Ὁ δὲ νοῦς ἐστὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν ¹¹καὶ τῶν ὄντων· ἡ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῶν μετ' ἀποδείξεως ὄντων ἐστίν, αἱ δ' ἀρχαὶ ἀναπόδεικτοι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη περὶ τὰς ἀρχὰς ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' ^zὁ νοῦς. Ἡ δὲ σοφία ἐστὶν ἐξ ἐπιστήμης καὶ νοῦ συγκειμένη. Ἔστι γὰρ ἡ σοφία καὶ ¹²περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἤδη δεικνύμενα, περὶ ἃ ἡ ἐπιστήμη· ἥ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχὰς, τοῦ νοῦ αὐτὴ μετέχει, ἥ δὲ περὶ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς μετ' ἀποδείξεως ὄντα, τῆς ἐπιστήμης μετέχει. Ὡστε δῆλον ὅτι ἡ σοφία ἐστὶν ἐκ ^aτε νοῦ καὶ ἐπιστήμης συγκειμένη, ὥστ' εἴη ἂν περὶ ταῦτα περὶ ἃ καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ἡ δὲ ὑπόληψις ἐστὶν, ἥ ὑπὲρ ¹³

⁹ πρακτικά Mb. ¹ τὸ et mox τι om. Mb. ^s αἰτίας Mb. ^t οὖν om. Mb. ^v πρακτικά Mb. ^w ποιητικοῖς Kb. ^x ἐν τοῖς om. Kb. ^y καὶ μὴ πρᾶξαι ὅσα add. Mb. ^z ὁ om. Kb. ^a τε om. idem.

ἀπάντων ἐπαμφοτερίζομεν πρὸς τὸ καὶ εἶναι ταῦτα οὕτω καὶ
 μὴ εἶναι. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία ταυτὸν
 ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ σοφία ἐστὶ περὶ τὰ μετ' ἀποδείξεως καὶ
 αἰεὶ ὡσαύτως ὄντα, ἡ δὲ φρόνησις οὐ περὶ ταῦτα ἀλλὰ περὶ
 14 τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα. Λέγω δὲ οἶον εὐθὺ μὲν ἢ καμπύλον
 καὶ κοῖλον καὶ τὰ τοιαῦτα ^b αἰεὶ ἐστὶ τοιαῦτα, τὰ δὲ συμφέ-
 ροντα οὐκέτι οὕτως ἔχουσι ^c τὸ μὴ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν,
 ἀλλὰ μεταβάλλουσι, καὶ νῦν μὲν συμφέρει τοῦτο, αὔριον δ'
 οὐ, ^d καὶ τῷ μὲν, τῷ δ' οὐ, καὶ οὕτω μὲν συμφέρει, ^e ἐκείνως
 15 δὲ οὐ συμφέρει. Περὶ δὲ τὰ συμφέροντά ἐστιν ἡ φρόνησις,
 ἡ δὲ σοφία οὐ. Ἔτερον ἄρα ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις. Πό-
 τερον δ' ἐστὶν ἡ σοφία ἀρετὴ ἢ οὐ, διὰ τούτων ^f ἂν δῆλον
 16 γένοιτο, ὅτι ἐστὶν ἀρετὴ ἐξ αὐτῆς τῆς φρονήσεως. Εἰ γὰρ
 ἡ φρόνησις ἀρετὴ ἐστίν, ὡς φαμέν, τοῦ μορίου τοῦ ἐτέρου
 τῶν λόγον ἐχόντων, ἐστὶ δὲ χείρων ἡ φρόνησις τῆς σοφίας
 (περὶ ^h χείρω γάρ ἐστιν· ἡ μὲν ⁱ γὰρ σοφία περὶ τὸ αἰδίων
 καὶ τὸ θεῖον, ὡς φαμέν, ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὸ συμφέρον ἀν-
 θρώπῳ), εἰ οὖν τὸ χείρον ἀρετὴ ἐστὶ, τό γε βέλτιον εἰκός
 ἐστὶν ἀρετὴν εἶναι, ὥστε δῆλον ὅτι ἡ σοφία ἀρετὴ ἐστίν.
 17 Ἡ δὲ σύνεσις τί ἐστίν ἢ περὶ τί; Ἔστι δ' ἡ σύνεσις ἐν
 οἷσπερ καὶ ἡ φρόνησις, περὶ τὰ ^k πρακτά. Ὁ γὰρ συνετός
 που λέγεται τῷ δυνατὸς βουλευέσθαι καὶ ἐν τῷ ὀρθῶς τι
 κρίναι καὶ ἰδεῖν, περὶ μικρῶν τε καὶ ἐν μικροῖς ἢ κρίσις αὐ-
 τοῦ. Ἔστιν οὖν ἡ σύνεσις καὶ ὁ συνετὸς μέρος τι φρονή-
 σεως καὶ τοῦ φρονίμου, καὶ οὐκ ἄνευ τούτων· οὐ γὰρ ἂν χω-
 18 ρίσαις τὸν συνετὸν τοῦ φρονίμου. Ὁμοίως δ' ἂν δόξειεν
 ἔχειν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς δεινότητος· ἡ γὰρ δεινότης καὶ ὁ δεινὸς
 οὐκ ἔστι μὲν οὔτε φρόνησις οὔτε φρόνιμος, ὁ μέντοι φρό-
 νιμος δεινός, διὸ καὶ συνεργεῖ πως τῇ φρονήσει ἢ δεινότης.
 Ἀλλὰ δεινὸς μὲν καὶ ὁ φαῦλος λέγεται, οἶον Μέντωρ δεινὸς

^b αἰεὶ ἐστὶ] ἐστὶν αἰεὶ corr. Mb, ἐστὶν ἢ pr., ἐστὶ Kb. ^c τῷ μὴ εἰς ἄλλο
 τι μεταβάλλειν Mb. ^d καὶ τῷ μὲν, τῷ δ' οὐ om. Mb. ^e ἐκείνως δὲ οὐ
 συμφέρει om. Kb. ^f δῆλον ἂν Kb. ^g ἢ om. Mb. ^h χείρόν ἐστιν
 Mb, omisso γάρ. ⁱ γάρ om. Kb. ^k πρακτικά Mb.

μὲν ἐδόκει εἶναι, ἀλλ' οὐ φρόνιμος ἦν. Τοῦ γὰρ φρόνιμου¹⁹
καὶ τῆς φρονήσεώς ἐστι τὸ τῶν βελτίστων ἐφίεσθαι καὶ τού-
των προαιρετικὸν εἶναι καὶ πρακτικὸν αἰε, τῆς δὲ δεινότητος
καὶ τοῦ δεινοῦ σκέψασθαι ἐκ τίνων ἂν ἕκαστον γένοιτο τῶν¹
πρακτῶν, καὶ τὸ ταῦτα πορίσαι. Δόξειεν ἂν^m οὖν εἶναι ὁ
δεινὸς ἐν τοῖς τοιούτοις τε καὶ περὶ ταῦτα. Ἀπορήσειε δ'²⁰
ἂν τις καὶ θαυμάσειε, διὰ τί ὑπὲρ ἡθῶν λέγοντες καὶ πολιτι-
κῆς τινὸς πραγματείας ὑπὲρ σοφίας λέγομεν. Ὅτι ἴσωςⁿ
γε πρῶτον μὲν οὐδ' ἄλλοτρία δόξειεν ἂν εἶναι ἢ σκέψις^o
ἢ ὑπὲρ αὐτῆς, εἴπερ ἐστὶν ἀρετὴ, ὡς φαμέν. Ἐτι δ' ἴσως
ἐστὶ φιλοσόφου καὶ περὶ τούτων παρεπισκοπεῖν ὅσα ἐν τῷ
αὐτῷ τυγχάνουσιν ὄντα. Καὶ ἀναγκαῖον δέ, ἐπεὶ περὶ τῶν²¹
ἐν ψυχῇ λέγομεν, περὶ ἀπάντων λέγειν· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ σοφία
ἐν ψυχῇ, ὥστε οὐκ ἄλλοτρίως ὑπὲρ ψυχῆς ποιούμεθα τοὺς
λόγους. Ὡσπερ δ' ἔχει ἡ δεινότης πρὸς φρόνησιν, οὕτως
δόξειεν ἂν ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἀπασῶν. Λέγω δὲ οἷον²²
εἰσὶν ἀρεταὶ καὶ φύσει ἐν ἐκάστοις ἐγγινόμεναι, οἷον ὀρμαί
τινες ἐν ἐκάστῳ ἄνευ λόγου πρὸς τὰ ἀνδρεία καὶ τὰ δίκαια
καὶ καθ' ἐκάστην πρὸς τὰ τοιαῦτα. Ἔστι δὲ δὴ καὶ ἔθει
καὶ προαιρέσει. Αἱ δὲ δὴ μετὰ λόγου οὔσαι ῥτελέως ἀρεταὶ
εἰσὶν ἐπαινεται ἐπιγινόμεναι. Ἔστιν οὖν ἡ φυσικὴ ἀρετὴ²³
αὕτη ἢ ἄνευ λόγου χωριζομένη μὲν τοῦ λόγου μικρὰ καὶ
ἀπολειπομένη τοῦ ἐπαινέσθαι, πρὸς δὲ τὸν λόγον καὶ τὴν
προαίρεσιν^q προστιθεμένη τελείαν ποιεῖ τὴν ἀρετὴν. Διὸ
καὶ συνεργεῖ τῷ λόγῳ καὶ οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ λόγου ἡ φυ-
σικὴ ὀρμὴ πρὸς ἀρετὴν. Οὐδ' αὖ^r ὁ λόγος καὶ ἡ προαίρεσις²⁴
οὐ πάντῃ τελειοῦται^s τῷ εἶναι ἀρετὴν ἄνευ τῆς φυσικῆς ὀρμῆς.
Διὸ οὐκ ὀρθῶς Σωκράτης ἔλεγε, φάσκων εἶναι τὴν ἀρετὴν
λόγον· οὐδὲν γὰρ ὄφελος εἶναι πράττειν τὰ ἀνδρεία καὶ τὰ
δίκαια, μὴ εἰδότα καὶ προαιρούμενον τῷ λόγῳ. Διὸ τὴν²⁵

¹ πρακτικῶν K^b. M^b. ^m οὖν om. M^b. ⁿ γε om. M^b. ^o ἢ post
σκέψις om. K^b. ^p τελέως] τότε ὡς K^b. ^q προστιθεμένην K^b. ^r ὁ om.
M^b. ^s τὸ εἶναι ἀρετὴν M^b. ^t διὸ ὁ σωκράτης οὐκ ὀρθῶς M^b. ^v λό-
γους K^b.

ἀρετὴν ἔφη λόγον εἶναι, οὐκ ὀρθῶς, ἀλλ' οἱ νῦν βέλτιον· τὸ γὰρ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν τὰ καλὰ, τοῦτό φασιν εἶναι ἀρετὴν, ὀρθῶς μὲν οὐδ' οὕτως. ^ωΠράξαι μὲν γὰρ ἄν τις τὰ δίκαια προαιρέσει μὲν οὐδεμιᾷ, οὐδὲ γνώσει τῶν καλῶν, ἀλλ' ὁρμῇ τινὶ ἀλόγῳ, ὀρθῶς δὲ ταῦτα καὶ κατὰ τὸν
²⁶ ὀρθὸν λόγον. Λέγω δέ, ὡς ἂν ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς ^κκελεύσειεν, οὕτως ἔπραξεν. Ἀλλ' ὅμως ἢ τοιαύτη πρᾶξις οὐκ ἔχει τὸ ἐπαινετόν· ἀλλὰ βέλτιον, ὡς ἡμεῖς ἀφορίζομεν, τὸ μετὰ λόγου εἶναι τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ καλόν· τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ ἀρετὴ καὶ ἐπαινετόν. Πότερον δ' ἐστὶν ἢ φρόνησις ἀρετὴ
²⁷ ἢ οὐ, ἀπορήσειεν ^γἂν τις. Οὐ μὲν ἀλλ' ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον ὅτι ἀρετὴ. Εἴπερ γὰρ ^ζἢ δικαιοσύνη καὶ ^ηἢ ἀνδρία καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταί, ^αδιότι τῶν καλῶν ^βπρακτικάί, ἐπαινεταί εἰσι, δῆλον ὡς καὶ ἢ φρόνησις τῶν ἐπαινετῶν ἂν τις εἴη καὶ τῶν ἐν ἀρετῇ τάξει ὄντων· ἐφ' ^α γὰρ ἢ ἀνδρία ὁρμῇ πρᾶτ-
²⁸ τειν, ἐπὶ ταῦτα καὶ ἢ φρόνησις. Τὸ γὰρ ὅλον ^εὡς ἂν αὕτη προστάτῃ, οὕτω καὶ ἢ ἀνδρία πράττει, ὥστε εἰ αὕτη ἐπαινετὴ τῷ ποιεῖν ^α ἂν ἢ φρόνησις προστάτῃ, ἢ γε φρόνησις τελείως ἂν εἴη ^δ καὶ ἐπαινετὴ καὶ ἀρετὴ. Πότερον δ' ἐστὶν ἢ φρόνησις πρακτικὴ ἢ οὐ, ἴδοι ἂν τις ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰς ἐπι-
²⁹ στήμας ἐπιβλέψας, οἷον ἐπὶ τὴν οἰκοδομικὴν. Ἔστι γάρ, ὡς φαμέν, ἐν οἰκοδομικῇ ὁ μὲν ἀρχιτέκτων τις καλούμενος, ὁ δὲ ὑπηρετῶν τούτῳ οἰκοδόμος· οὗτος δ' ἐστὶ ποιητικὸς οἰκίας. Ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀρχιτέκτων, καθὼ οὗτος ^εἐποίει οἰκίαν, ποιητικὸς οἰκίας. Ὁμοίως ^δ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιητικῶν ἔχει, ἐν αἷς ἐστὶν ἀρχιτέκτων καὶ ὑπρέτης τούτου. Ποιητικὸς ^ε ἄρα τινὸς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔσται, καὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου
³⁰ ποιητικὸς καὶ ὑπηρετικός. Εἰ τοίνυν ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ^η ἔχει, ὅπερ εἰκὸς καὶ εὔλογον, καὶ ἢ φρόνησις ἂν εἴη πρακτικὴ. Αἱ γὰρ ἀρεταί πάσαι πρακτικάί εἰσιν, ἢ δὲ φρό-

^ω πράξει K^b. Mb.^κ κελεύσειεν ἂν οὕτως K^b.^γ ἂν om. K^b.^ζ ἢ utrumque om. K^b.^α διότι] διὰ τὸ K^b.^β πρακτικά καὶ ἐπαι-

νεταί Mb.

^ε ὡς αὕτη προστάττει Mb.^δ καὶ utrumque om. Mb.^ε ἐποίει] ἐπὶ K^b.^δ δέ] δὲ καὶ K^b.^ε ἄρα om. K^b.^η ἔχει Mb.

νησις ὥσπερ ἀρχιτέκτων τις αὐτῶν ἐστίν· ὅπως γὰρ αὕτη προστάξει, οὕτως αἱ ἀρεταὶ καὶ οἱ κατ' αὐτὰς πράττουσιν· ἐπεὶ οὖν αἱ ἀρεταὶ πρακτικάί, καὶ ἡ φρόνησις πρακτικὴ ἂν εἴη. Πότερον δὲ αὕτη ¹ πάντων ἄρχει τῶν ἐν ^k τῇ ψυχῇ, ³¹ ὥσπερ δοκεῖ καὶ ἀπορεῖται, ἢ οὐ; Τῶν γὰρ βελτιόνων οὐκ ἂν δόξειεν, οἷον τῆς σοφίας οὐκ ἄρχει. Ἀλλά, ¹ φησὶν, αὕτη ἐπιμελεῖται πάντων, καὶ κυρία ἐστὶ προστάπτουσα. Ἀλλ' ἴσως ἔχει ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ ὁ ἐπίτροπος. Οὗτος γὰρ πάντων ³² κύριος καὶ πάντα διοικεῖ· ἀλλ' οὐπω οὗτος ἄρχει πάντων, ἀλλὰ παρασκευάζει τῷ δεσπότῃ σχολήν, ὅπως ἂν ἐκεῖνος μὴ κωλυόμενος ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐκκλείηται τοῦ τῶν καλῶν τι καὶ προσηκόντων πράττειν. Οὕτω καὶ ὁμοίως τούτῳ ἡ φρόνησις ὥσπερ ἐπίτροπος τίς ἐστι τῆς σοφίας, καὶ παρασκευάζει ταύτῃ σχολήν καὶ τὸ ^m ποιεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον, κατέχουσα τὰ πάθη καὶ ταῦτα σωφρονίζουσα.

B.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ ἐπιεικείας δύοι ἂν τὴν ἐπίσκεψιν ποιήσασθαι, τί τ' ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ ποῖα. Ἔστι δ' ἡ ἐπιεικεία καὶ ὁ ἐπιεικὴς ὁ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων τῶν κατὰ νόμον. Ἄ γὰρ ὁ νομοθέτης ἐξαδυνατεῖ καθ' ἕκαστα ² ἀκριβῶς διορίζειν, ἀλλὰ καθόλου λέγει, ὁ ἐν τούτοις παραχωρῶν, καὶ ταῦθ' αἰρούμενος ἂ ὁ νομοθέτης ⁿ ἐβούλετο μὲν τῷ καθ' ἕκαστα διορίσαι, οὐκ ἠδυνήθη δέ, ὁ τοιοῦτος ἐπιεικὴς. Οὐκ ^o ἐστὶ δὲ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων ἀπλῶς· τῶν μὲν γὰρ φύσει καὶ ὡς ἀληθῶς ὄντων δικαίων οὐκ ἐλαττοῦται, ἀλλὰ τῶν κατὰ νόμον, ἂ ὁ νομοθέτης ἐξαδυνατῶν ἀπέλιπεν.

Ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη καὶ ὁ εὐγνώμων ἐστὶ περὶ ταῦτα περὶ ² ἂ καὶ ἡ ἐπιεικεία, περὶ τὰ ^p δίκαια τὰ ἐλλειμμένα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τῷ μὴ ἀκριβῶς διωρίσθαι, κριτικὸς ὢν τῶν ἐλλειμμένων ὑπὸ τοῦ νομοθέτου, ^q καὶ γινώσκων ὅτι ὑπὸ μὲν

ⁱ πάντων post ψυχῇ Mb. ^k τῇ om. Kb. ¹ φησιν ὅτι αὕτη Mb.
^m ποιεῖν καὶ τὸ Mb. ⁿ ἐβούλετο Mb. ^o ἔτι Mb. ^p δίκαια καὶ τὰ Mb.
^q καὶ γινώσκων om. Mb.

τοῦ νομοθέτου ἐλλέλειπται, ἔστι μέντοι δίκαια. Ὁ τοιοῦτος εὐγνώμων. Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἄνευ ἐπικεικίας ἡ εὐγνωμοσύνη· τὸ μὲν γὰρ κρίναι τοῦ εὐγνώμονος, τὸ δὲ δὴ πράττειν ^ςκατὰ τὴν κρίσιν ^ιτοῦ ἐπικεικοῦς.

- 3 Ἡ δὲ γε εὐβουλία ἐστὶ μὲν περὶ ταῦτα τῇ φρονήσει (περὶ γὰρ τὰ ^νπρακτά ἐστὶ τὰ περὶ αἵρεσιν καὶ φυγὴν ὄντα), ἔστι δὲ οὐκ ἄνευ φρονήσεως· ἡ μὲν γὰρ φρόνησις πρακτικὴ τούτων ἐστίν, ἡ δ' εὐβουλία ἔξις ἢ διάθεσις ἢ τι τοιοῦτον ἢ ἐπιτευκτικὴ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς βελτίστων
2 καὶ συμφωρωτάτων. Διὸ οὐδὲ τὰ τοιαῦτα εὐβουλίας ἂν δόξειε τὰ ἀπὸ ταυτομάτου σύμβαίνοντα κατὰ τρόπον· οἷς γὰρ μὴ ἐστὶν ὁ λόγος ὁ σκοπῶν τὸ βέλτιστον, οὐκέτι ἂν εἴποις, ὅτι συνέβη τι κατὰ τρόπον, τοῦτον εὐβουλον, ἀλλ' ἐντυχῇ· τὰ γὰρ ἄνευ τοῦ λόγου τοῦ κρίνοντος γινόμενα κατορθώματα
3 ἐντυχήματά ἐστιν. Πότερον ^ωδὲ τοῦ δικαίου ἐστὶ τὸ τῇ ἐντεύξει τὸ ἴσον ἐκάστω ἀποδιδόναι (λέγω δὲ ^οοἷον, ὁποῖος ἂν ἢ ἕκαστος, τοιοῦτον γιγνόμενον ἐντυχχάνειν), ἢ οὐ; Τοῦτο μὲν γὰρ καὶ κόλακος καὶ ἀρέσκου δόξειεν ἂν εἶναι· ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστω ἀποδιδόναι τὴν ἐντευξιν, τοῦτο καὶ δικαίου καὶ σπουδαίου ἀπλῶς ἂν δόξειεν εἶναι. Ἀπορή-
4 σεις δ' ἂν τις καὶ τοῦτο. Εἴπερ ἐστὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ βλάπτειν ἐκόντα καὶ εἰδότα καὶ ὄν καὶ ὥς καὶ οὐ ἔνεκα, ἔστι δ' ἡ βλάβη καὶ ἡ ἀδικία ἐν ἀγαθοῖς καὶ περὶ ἀγαθὰ, ὁ ἀδικῶν ἄρα καὶ ὁ ἄδικος εἰδείη ἂν ὁποῖα ἀγαθὰ καὶ ὁποῖα κακὰ· τὸ δὲ γε ὑπὲρ τῶν τοιούτων εἰδέναι ἐστὶν ἴδιον τοῦ φρονίμου καὶ τῆς φρονήσεως· ἄτοπον ^zδὲ συμβαίνει τὸ τῷ ἀδίκῳ συμ-
5 παρακολουθεῖν τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν. Ἡ οὐκ ἂν δόξειε παρακολουθεῖν τῷ ἀδίκῳ ἡ φρόνησις; Οὐ γὰρ σκοπεῖ ὁ ἄδικος οὐδὲ δύναται κρίνειν τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ
6 τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ἀλλὰ διαμαρτάνει. Τῆς δὲ φρονήσεως τοῦτό ἐστι, τὸ ὀρθῶς δύνασθαι ταῦτα θεωρεῖν, ὁμοίως ὥσπερ

^ι δ' ἤδη Mb. ^ς κατὰ] καὶ κατὰ Kb, τὸ κατὰ Mb. ^ι τοῦ] τῶν τοῦ Kb.

^ν πρακτέα ἐστὶ τὰ δὲ περὶ Mb. ^ω δὲ] δὲ ποτε Kb. ^ο οἷον om. Mb.

^γ ὥς] ὅσον Mb. ^z δε Mb.

ἐπὶ τῶν κατ' ἰατρικὴν τὸ μὲν ἀπλῶς ὑγιεινὸν καὶ τὸ ὑγείας
 ποιητικὸν οἶδαμεν ἅπαντες, ὅτι ^a ἐλλέβορος καὶ τὸ ἐλατήριον
 καὶ αἱ τομαὶ καὶ αἱ ^b καύσεις ^c ὑγιεινά εἰσι καὶ ὑγείας ^d ποιη-
 τικά, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχομεν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην· οὐ γὰρ
 ἔτι οἶδαμεν τὸ καθ' ἕκαστον ἀγαθόν, ὥσπερ ὁ ἰατρός οἶδε
 τίνι ^e ἐστὶ τοῦτ' ἀγαθόν καὶ πότε καὶ πῶς διακειμένῳ· ἐν
 τούτῳ γὰρ ἤδη ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη. Τὰ μὲν οὖν ἀπλῶς ⁷
 ὑγιεινὰ εἰδότες ὅμως οὐκ ἔχομεν οὐδὲ παρακολουθεῖ ἡμῖν ἡ
 ἰατρικὴ ἐπιστήμη. ^f Ὡς δ' αὐτως ὁ ἀδίκος ὅτι μὲν οὖν ἀπλῶς
 καὶ ἡ τυραννὶς ἀγαθόν καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐξουσία, οἶδεν· ἀλλ'
 εἰ αὐτῷ ἀγαθόν ἢ μή, ἢ πότε, ἢ πῶς διακειμένῳ, οὐκέτι οἶδεν.
 Τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα τῆς φρονήσεως, ὥστε τῷ ἀδίκῳ οὐ
 παρακολουθεῖ ἡ φρόνησις. Αἰρεῖται γὰρ τὰγαθὰ, ὑπὲρ ὧν ⁸
 ἀδικεῖ, τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, οὐ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ. Ὁ γὰρ
 πλοῦτος καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπλῶς μὲν ἀγαθόν, αὐτῷ ^g μέντοι ἴσως
 οὐκ ἀγαθόν· εὐπορήσας γὰρ καὶ ἄρξας πολλὰ κακὰ αὐτὸς
^h ἑαυτῷ ποιήσει καὶ τοῖς φίλοις· οὐ γὰρ δυνήσεται ἀρχῇ
 ὀρθῶς χρήσασθαι. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο ἀπορίαν καὶ σκέψιν,
 πότερόν ἐστι πρὸς τὸν φαῦλον ἀδικία ἢ οὐ. Εἰ γὰρ ἡ ⁱ μὲν ⁹
 ἀδικία ἐστὶν ἐν βλάβῃ, ἡ δὲ βλάβη ἐν στερήσει τῶν ἀγαθῶν,
 οὐκ ἂν δόξειε βλάπτειν· τὰ γὰρ ἀγαθὰ ^k αὐτῷ οἶεται εἶναι
 ἀγαθὰ, οὐκ ἀγαθὰ εἰσιν· ἡ γὰρ ἀρχὴ καὶ ὁ πλοῦτος τὸν
 φαῦλον οὐ δυνάμενον αὐτοῖς χρῆσθαι ὀρθῶς βλάψει· εἰ οὖν
 αὐτὸν βλάψει παραγενόμενα, ὁ τούτων στερίσκων οὐκ ἂν
 δόξειεν ἀδικεῖν. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος δόξειεν ἂν εἶναι πα- ¹⁰
 ράδοξος τοῖς πολλοῖς· πάντες γὰρ οἴονται καὶ ἀρχῇ καὶ
 δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατοὶ εἶναι χρῆσθαι, οὐκ ὀρθῶς ὑπο-
 λαμβάνοντες. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ νομοθέτου· ὁ γὰρ ¹¹
 νομοθέτης οὐ πᾶσιν ἐπιτρέπει τὸ ἄρχειν, ἀλλ' ^k ὥρισται καὶ
 ἡ ἡλικία καὶ ἡ εὐπορία ἣν δεῖ ὑπάρχειν τῷ μέλλοντι ἄρχειν,

^a ἐλέβορος Mb. ^b καύσεις Mb. ^c ὑγιεινά K^b.Mb. ^d ποιη-
 καί Mb. ^e ἐστὶ] ὅτι Mb. ^f ὡσαύτως δ' Mb. ^g μέντοι] μὲν Mb.
^h ἑαυτὸν ποιήσει καὶ τοὺς φίλους Mb. ⁱ ἀδικία μὲν Mb. ^k ὥρισται] ὥς
 εἴρηται K^b.

ὥς οὐ δυνατὸν ὄν ¹ παντὶ ἄρχειν ὑπάρξαι. Εἰ δὴ τις ἀγανακτοίῃ ὅτι οὐκ ἄρχει ἢ οὐδεὶς αὐτὸν ἐὰ κυβερνᾶν, “οὐ γὰρ “ ἔχεις” εἴποι ἂν τις “οὐδὲν τοιοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ ᾧ δυνήσῃ
¹² “καὶ ἄρχειν καὶ κυβερνᾶν.” “Ἡ ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁρῶμεν οὐ δυναμένους ὑγιαίνειν τοὺς τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ προσφερομένους, ἀλλ’ εἰ μέλλει τις ὑγιαίνειν τὸ σῶμα τὸ φαῦλον, ὕδωρ αὐτῷ πρότερον καὶ ὀλίγα σιτία προσενεκτέον· τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φαύλην ἔχοντι πρὸς ^m τὸ μηθὲν κακὸν ἐργάζεσθαι ⁿ οὐκ ἀφεκτέον καὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς καὶ δυνάμεως καὶ ἀπλῶς τῶν τοιούτων, ὅσῳ εὐκίνητότερον καὶ εὐμεταβο-
¹³ λώτερον ψυχῇ σώματος; “Ὡσπερ ^o γὰρ ὁ φαῦλος ^p τὸ σῶμα οὕτως ἦν ἐπιτήδειος διαιτᾶσθαι, καὶ ὁ φαῦλος τὴν ψυχὴν οὕτως ἐπιτήδειος διάγειν, ^q μηθὲν τῶν τοιούτων ἔχων. “Ἐχει δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπορίαν, οἷον ἐπειδὴν μὴ ^r ἢ ^s ἅμα πράξαι
¹⁴ τὰνδρεῖα καὶ τὰ δίκαια, ^t πότερ’ ἂν τις πράξειεν; “Ἐν μὲν δὴ ταῖς φυσικαῖς ἀρεταῖς ἔφαμεν τὴν ὁρμὴν μόνον δεῖν ^v τὴν πρὸς τὸ καλὸν ὑπάρχειν ἄνευ λόγου· ᾧ δ’ ἐστὶν αἵρεσις, ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῷ λόγον ἔχοντί ἐστιν. “Ὡστε τὸ ἅμα ^w ἐλέσθαι παρέσται, καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ ὑπάρξει, ἣν ἔφαμεν μετὰ
¹⁵ φρονήσεως εἶναι. Οὐκ ἄνευ δὲ τῆς φυσικῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τὸ καλόν, οὐδ’ ἐναντιώσεται ^x ἀρετῇ ἀρετῇ· πέφυκε γὰρ ὑπέκειν τῷ λόγῳ, ἢ ὡς οὗτος ^y προστάττει, ὥστ’ ἐφ’ ^z ὃ ἂν οὗτος ἄγῃ, ἐπὶ τοῦτο ἀποκλίνει· τὸ γὰρ βέλτιον οὗτός ἐστιν
¹⁶ ὁ αἰρούμενος. Οὐτε γὰρ ἄνευ τῆς φρονήσεως αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ γίνονται, οὐθ’ ἡ φρόνησις τελεία ἄνευ τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ἀλλὰ συνεργούσι πῶς μετ’ ἀλλήλων ἐπακολουθοῦσαι τῇ φρονήσῃ. Οὐχ ἡττον δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορήσεται, πότερόν ποτε καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν οὕτως ἔχει ὥσπερ ἐπὶ τῶν
¹⁷ ἄλλων ἀγαθῶν τῶν τ’ ἐκτὸς καὶ τῶν περὶ σῶμα. Ταῦτα γὰρ εἰς ὑπερβολὴν γινόμενα χεῖρους ποιεῖ, οἷον πλούτος

¹ πάντα Mb. ^m τὸ] τῷ Mb. ⁿ οὐκ om. Kb. ^o ὁ φαῦλος γὰρ Kb.
^p τὰ σώματα Kb, τῷ σώματι Mb. ^q μηθὲν τοιοῦτον Mb. ^r ἢ] εἷη Kb,
om. Mb. ^s ἅμα] ἄλλα Kb. ^t ποτ’ Kb. ^v τὴν om. Kb. ^w ἐλέ-
σθαι καὶ παρέσται καὶ Kb. ^x ἀρετῇ ἀρετῇ Mb. ^y πράττει Mb.
^z ὃ] δ Kb.

πολὺς γενόμενος ὑπερόπτας καὶ ἀηδεῖς ἐποίησεν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἀρχῆς τιμῆς κάλλους μεγέθους. Πότερον οὖν καὶ ἐπ' ἀρετῆς οὕτως ἔχει, ὥστε εἰάν τινι δικαιοσύνη ἢ ἀνδρία εἰς ὑπερβολὴν παραγένηται, χείρων ἔσται, ἢ οὐ; Φησὶν. Ἄλλ' ἀπὸ μὲν ἀρετῆς τιμὴ γίνεται, ἢ δὲ τιμὴ 18 μεγάλη γινομένη χείρους ποιεῖ. Ὡστε δῆλον ὅτι, ^a φησὶν, ἀρετὴ εἰς ἐπίδοσιν βαδίζουσα μεγέθους χείρους ποιήσει. Τῆς δὲ τιμῆς ἢ ἀρετῆς αἰτία, ὥστε καὶ ἡ ἀρετὴ ποιούη ἂν χείρους μείζων γινομένη. Ἡ τοῦτο οὐκ ἀληθές; Τῆς γὰρ ἀρετῆς 19 εἰ καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἔργα, ὥσπερ καὶ ἔστι, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις δύνασθαι ὀρθῶς παραγενομένοις χρῆσθαι. Εἰ δὲ ὁ σπουδαῖος παραγενομένης αὐτῷ ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς μεγάλης μὴ χρήσεται ^b ὀρθῶς τούτοις, οὐκέτι ἂν εἴη σπουδαῖος. Οὐτε 20 ^c δὲ τιμὴ οὐτε ἀρχὴ ποιήσει τὸν σπουδαῖον χείρω, ὥσπερ οὐδ' ἡ ἀρετὴ. Τὸ δ' ὅλον ἐπειδήπερ ^d ἡμῖν ἐν ἀρχῇ διώρισται ὅτι εἰσὶν ^e αἱ ἀρεταὶ μεσότητες, καὶ ^f ἡ μᾶλλον ἀρετὴ μᾶλλον ἐστὶ μεσότης, ὥστ' οὐχ ὅτι χείρω ποιήσει εἰς μέγεθος ἢ ἀρετὴ ἰοῦσα, ἀλλὰ βελτίω· ἢ γὰρ μεσότης ἐνδεείας καὶ ὑπερβολῆς τῆς τῶν παθῶν ἦν μεσότης. Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναγκαῖον ἐστὶν ἑτέραν ἀρχὴν ποιησά- 4 μένους λέγειν ὑπὲρ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας. Ὡσπερ δὲ ^g καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία αὐταὶ εἰσιν ἄτοποι, ὡσαύτως ἀναγκαῖον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους λεχθησομένους ἀτόπους γίνεσθαι. Οὐ γὰρ ὁμοία ἡ ἀρετὴ ^h αὕτη ἐστὶ ταῖς ἄλλαις· ² ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἐπὶ ταῦτά καὶ ὁ λόγος καὶ τὰ πάθη ὀρμῶσι, καὶ οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις ὃ τε λόγος καὶ τὰ πάθη. Ἔστι δὲ τρία τὰ ἐν ⁱ τῇ ψυχῇ γινόμενα, καθ' ἃ φαῦλοι λεγόμεθα, κακία ἀκρασία θηριότης. Ὑπὲρ μὲν οὖν κακίας καὶ ἀρετῆς, τί ἐστὶ 3

^a φησὶν] φανερόν Mb. ^b ὀρθῶς om. Kb. ^c δ' ἢ τιμὴ οὐτε ἢ ἀρχὴ Mb. ^d ἡμῖν] ἢ μὲν Mb. ^e αἱ om. Kb. ^f ἢ Kb. ^g καὶ prius om. Mb. ^h αὕτη] ἢ τοιαύτη Mb. ⁱ τῇ om. Kb.

- καὶ ἐν τίσιν, εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς ἐπάνω· νῦν δὲ ὑπὲρ ἀκρα-
 5 σίας καὶ θηριότητος λεκτέον ἂν εἴη. Ἔστι δὲ ^k ἡ θηριότης
 ὑπερβάλλουσά τις κακία· ὅταν γάρ τινα παντελῶς ἴδωμεν
 φαῦλον, οὐδ' ἄνθρωπόν φαμεν εἶναι ἀλλὰ θηρίον, ὥς οὐσάν
 τινα κακίαν θηριότητα. Ἡ δὲ ἀντικειμένη ἀρετὴ ταύτῃ ἐστὶν
 ἀνώνυμος, ἔστι δ' ἡ τοιαύτη ὑπὲρ ἄνθρωπον οὔσα, οἷον ἡρωϊκὴ
 2 τις καὶ θεία. Ἀνώνυμος ^m δ' ἐστὶν αὕτη ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἐστὶ
 θεοῦ ἀρετὴ· ὁ γὰρ θεὸς βελτίων ⁿ τῆς ἀρετῆς καὶ οὐ κατ'
 ἀρετὴν ἐστὶ σπουδαῖος· οὕτω μὲν γὰρ βέλτιον ἔσται ἡ ἀρετὴ
 τοῦ θεοῦ. Διὸ ἀνώνυμος ἡ ἀρετὴ ἢ τῇ κακίᾳ ^o τῇ θηριότητι
 ἀντικειμένη. Θέλει ^p δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀντικεῖσθαι ἡ θεία καὶ
 ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὥσπερ γὰρ ^q καὶ ἡ κακία ἡ θηριότης ὑπὲρ
 ἄνθρωπόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ ἡ ἀντικειμένη.
- 6 Ὑπὲρ δὲ ἀκρασίας καὶ ἐγκρατείας πρῶτον ^r ἂν δέοι εἰπεῖν
 τὰ ἀπορούμενα καὶ τοὺς ἐναντιουμένους λόγους τοῖς φαινομέ-
 νοις, ὅπως ἐκ τῶν ^s ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι,
 καὶ ταῦτα ἐξετάσαντες, τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὸ ἐν-
 2 δεχόμενον ἴδωμεν· ῥᾶον γὰρ οὕτως ἰδεῖν τάληθές ἐσται. Σω-
 κράτης μὲν οὖν ὁ πρεσβύτης ἀνῆρει ὅλως καὶ οὐκ ἔφη ἀκρα-
 σίαν εἶναι, λέγων ὅτι οὐθεὶς εἰδὼς τὰ κακὰ ὅτι κακὰ εἰσιν
 ἔλοιτ' ἂν· ὁ δὲ ἀκρατὴς δοκεῖ, εἰδὼς ὅτι φαῦλά εἰσιν, αἰ-
 ρεῖσθαι ὁμῶς, ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους. Διὰ δὲ τὸν τοιού-
 3 τον λόγον οὐκ ᾤετ' εἶναι ἀκρασίαν, οὐ δὲ ὀρθῶς. Ἀτοπον
 γὰρ τῷ λόγῳ τούτῳ πεισθέντας ἀναιρεῖν τὸ πιθανῶς γινό-
 μενον· ἀκρατεῖς γάρ εἰσιν ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ εἰδότες ὅτι
 φαῦλα ὁμῶς ταῦτα πράττουσιν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἔστιν ἀκρασία,
 πότερον ὁ ἀκρατὴς ἐπιστήμην τινὰ ἔχει, ἢ θεωρεῖ καὶ ἐξετά-
 4 ζει τὰ φαῦλα; Ἀλλὰ πάλιν ^t ἂν δόξειεν ἄτοπον ^v τὸ κρά-
 τιστον καὶ βεβαιότατον τῶν ἐν ἡμῖν ἡττᾶσθαι ὑπὸ τινος·
 ἐπιστήμη γὰρ πάντων τῶν ἐν ἡμῖν μονιμώτατόν ἐστι καὶ

^k ἡ om. Mb. ^l ἡπὲρ Mb, superposito rc. ὑ. ^m δ'] οὖν Mb.
ⁿ τῶν ἀρετῶν Mb. ^o τῇ post κακία om. Kb. ^p δὴ Kb. ^q καὶ
 om. Kb. ^r ἂν om. codices. ^s ἀπορουμένων καὶ ἐναντιουμένων λό-
 γων Mb. ^t ἂν] οὐκ ἂν Kb. ^v τὸ] γὰρ τὸ Kb.

βιαστικώτατον, ὥστε πάλιν ὁ λόγος οὗτος ἐναντιοῦται τῷ
μὴ εἶναι ἐπιστήμην. Ἄλλ' ἄρα γε ἐπιστήμη μὲν οὐ, δόξα δέ;
 Ἄλλ' εἰ δόξαν ἔχει ὁ ἀκρατής, οὐκ ἂν ^w εἴη ψεκτός. Εἰς
 γὰρ φαῦλόν τι πράττει μὴ ἀκριβῶς εἰδὼς ἀλλὰ δοξάζων,
 συγγνώμην ἂν τις ἀποδοίη προσθέσθαι τῇ ἡδονῇ καὶ πράξαι
 τὰ φαῦλα, μὴ ἀκριβῶς εἰδότα ^x ὅτι φαῦλά εἰσιν, ἀλλὰ ^y δο-
 ξάζοντα. Οἷς δέ γε συγγνώμην ἔχομεν, τούτους οὐ ψέγο-
 μεν. Ὡστε ὁ ἀκρατής, εἴπερ δόξαν ἔχει, οὐκ ἔσται ψεκτός.
 Ἄλλ' ἔστι ψεκτός. Οἱ δὲ τοιοῦτοι λόγοι ἀπορεῖν ποιου- 6
 σιν· οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔφασαν εἶναι ἐπιστήμην, ἄτοπόν τι γὰρ
^z ἐποιοῦν συμβαίνειν, οἱ δὲ πάλιν οὐδὲ δόξαν, καὶ γὰρ οὗτοι
 ἄτοπόν τι πάλιν ἐποιοῦν συμβαίνειν. Ἀλλὰ δὴ καὶ ταῦτ'
 ἂν τις ἀπορήσειεν· ἐπεὶ γὰρ δοκεῖ ὁ σώφρων καὶ ἐγκρατής
 εἶναι, ^a πότερον τῷ σώφρονι ^b τι ποιήσει σφοδρὰς ἐπιθυμίας;
 Εἰ μὲν οὖν ἔσται ἐγκρατής, σφοδρὰς δεήσει αὐτὸν ἔχειν ἐπι- 7
 θυμίας· οὐ γὰρ ἂν εἴποις ^c ἐγκρατῇ, ὅστις μετρίων ἐπιθυμιῶν
 κρατεῖ. Εἰ δέ γε σφοδρὰς μὴ ^d ἔξει ἐπιθυμίας, οὐκέτι ἔσται
 σώφρων· ^e οὐ γὰρ σώφρων ἔσται ὁ μὴ ἐπιθυμῶν μηδὲ πά-
 σχων ^f μηθέν. Ἐχει δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ^g πάλιν ἀπορίαν· 8
 συμβαίνει γὰρ ἐκ τῶν λόγων καὶ τὸν ἀκρατῇ ποτὲ ἐπαινετὸν
 εἶναι καὶ τὸν ἐγκρατῇ ψεκτόν. Ἐστω γάρ τις, φησί, διη-
 μαρτηκῶς τῷ λογισμῷ, καὶ δοκέτω αὐτῷ λογιζομένῳ τὰ
 καλὰ εἶναι φαῦλα, ἢ δ' ἐπιθυμία ἀγέτω ἐπὶ τὰ καλὰ. Οὐκ- 9
 οὖν ὁ μὲν λόγος οὐκ ἑάσει πράττειν, ὑπὸ δὲ τῆς ἐπιθυμίας
 ἀγόμενος πράσσει· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀκρατής. Πράξει
 ἄρα τὰ καλὰ· ἢ γὰρ ἐπιθυμία ἐπὶ ταῦτ' ἀγέτω. Ὁ δὲ λό-
 γος καλύσει· διαμαρτανέτω γὰρ ^h τῷ λογισμῷ τῶν καλῶν.
 Οὐκοῦν οὗτος ἀκρατής μὲν ἔσται, ἐπαινετὸς ⁱ μέντοι· ἢ γὰρ
 πράττει τὰ καλὰ, ἐπαινετός. Ἀτοπον δὲ τὸ συμβαῖνον. 10
 Πάλιν ^k αὐτὸ διαμαρτανέτω τῷ λόγῳ, καὶ τὰ καλὰ αὐτῷ μὴ

^w εἴη om. K^b. ^x ὅτι οὐ φαῦλα M^b, et pr. K^b. ^y δοξάσαντα M^b.

^z ἐποιοῦν om. K^b. ^a πρότερον K^b. ^b τινι M^b. ^c ἐγκρατῇ om. K^b.

^d ἔξει K^b. ^e οὐ] ὁ M^b. ^f οὐθέν K^b. ^g πάλιν ante καὶ M^b. ^h τῶν

λογισμῶν K^b. ⁱ μὲν M^b. ^k αὐτῷ δ' αὐτῷ K^b.

δοκείτω καλὰ εἶναι, ἢ δ' ἐπιθυμία ἀγέτω ἐπὶ τὰ καλὰ. Ἐγκρατὴς δέ γ' ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν μὲν, μὴ πράττων δὲ ταῦτα διὰ τὸν λόγον. Οὐκοῦν ὁ διαμαρτάνων τῷ λόγῳ τῶν καλῶν κωλύσει ὧν ἐπιθυμεῖ πράττειν· κωλύει ἄρα τὰ καλὰ πράττειν· ἐπὶ ταῦτα γὰρ ἢ ἐπιθυμία ἦγεν. Ὁ δέ γε τὰ καλὰ μὴ πράττων δέον πράττειν ψεκτός. Ὁ ἄρα ἐγκρατὴς ἔσται ποτὲ ψεκτός. Ἄτοπον δὴ καὶ οὕτω τὸ συμβαῖνον. Πό-
 11 τερον δ' ἢ ἀκρασία καὶ ὁ ἀκρατὴς ἐν ἅπασιν ἔσται καὶ περὶ πάντα, οἷον περὶ χρήματα καὶ τιμὴν καὶ ὀργὴν καὶ δόξαν (περὶ γὰρ ταῦτα πάντα δοκοῦσιν ἀκρατεῖς εἶναι) ἢ οὐ, ἀλλὰ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐστὶν ἢ ἀκρασία, ἀπορίσειεν ἂν τις.
 12 Τὰ μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν παρέχοντα ταῦτ' ἐστίν, ἀναγκαῖον δὲ λῦσαι τὰς ἀπορίας. Πρῶτον μὲν ^m οὖν τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης· ἄτοπον γὰρ ἐδόκει εἶναι ἐπιστήμην ἔχοντα ταύτην ⁿ ἀποβάλλειν ἢ μεταπίπτειν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
 13 τῆς δόξης· οὐθὲν γὰρ διαφέρει δόξαν εἶναι ἢ ἐπιστήμην. Εἰ γὰρ ἔσται ἢ δόξα σφοδρὰ τῷ βέβαιον εἶναι καὶ ἀμετάπειστον, οὐθὲν διοίσει τῆς ἐπιστήμης ὁδόξας ῥέχουσι τῷ πιστεύειν οὕτως ἔχειν ὡς δοξάζουσιν, οἷον Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος
 14 τοιαύτην ἔχει δόξαν ὑπὲρ ὧν αὐτῷ ἐδόκει. Οὐθὲν δὴ ἄτοπον τῷ ἀκρατεῖ, οὗτ' εἰ ἐπιστήμην ἔχει οὗτ' εἰ δόξαν οἷαν λέγομεν, πράττειν τι φαῦλον. Ἔστι γὰρ ^q τὸ ἐπίστασθαι διττόν, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ τὴν ἐπιστήμην ἔχειν (ἐπίστασθαι γὰρ φάμεν τότε ὅταν τις ἐπιστήμην ἔχῃ), τὸ δ' ἕτερον τὸ ἐνεργεῖν ἥδη τῇ ἐπιστήμῃ. Ἀκρατὴς οὖν ἐστὶν ὁ ἔχων τὴν ἐπι-
 15 στήμην τῶν καλῶν, οὐκ ἐνεργῶν δὲ αὐτῇ. Ὅταν οὖν μὴ ἐνεργῇ τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ, οὐδὲν ἄτοπον αὐτόν ἐστι πράττειν τὰ φαῦλα ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην. Ὅμοιον γὰρ ἐστὶν ὥσπερ ἐπὶ τῶν καθευδόντων· οὗτοι γὰρ ἔχοντες τὴν ἐπιστήμην ὅμως ἐν τῷ ὕπνῳ πολλὰ δυσχερῆ καὶ πράττουσι καὶ
 16 πᾶσχουσιν· οὐ γὰρ ἐνεργεῖ ἐν ἑαυτοῖς ἢ ἐπιστήμη. Ὡσαύτως δ' ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς· ὥσπερ γὰρ καθευδόντι ἔοικε, καὶ

¹ ἐστὶ Mb. ^m οὖν om. Mb. ⁿ ἀποβαλεῖν Kb. ^o δόξας] an ἡ δόξα τοῖς? ^p ἔχούσης τὸ Mb. ^q τὸ post γὰρ om. Kb. ^r αὐτῷ Kb.

τῇ ἐπιστήμῃ οὐκ ἐνεργεῖ. Λύεται δ' ἡ ἀπορία οὕτως. Ἡπο-
 ρεῖτο γὰρ πότερον ὁ ἀκρατὴς ἐκβάλλει τότε τὴν ἐπιστήμην
 ἢ μεταπίπτει· ἄτοπον γὰρ ἀμφοτέρω δοκεῖ εἶναι. Ἄλλὰ 17
 πάλιν ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο φανερόν, ὥσπερ ἔφαμεν ἐν τοῖς
 ἀναλυτικοῖς ἐκ δύο προτάσεων γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν,
 καὶ τούτων εἶναι τὴν μὲν πρώτην καθόλου, τὴν δὲ δευτέραν
 ὡς ὑπὸ ταύτην τε καὶ ἐπὶ μέρους, οἷον ἐπίσταμαι πάντ' ἄν-
 θρωπον πυρέττοντα ὑγιῇ ποιῆσαι, οὗτοσί δὲ πυρέττει· ἐπί-
 σταμαι ἄρα καὶ τούτον ὑγιῇ ποιῆσαι. Ἔστιν οὖν ὁ τῇ μὲν 18
 καθόλου ἐπιστήμῃ ἐπίσταμαι, τῇ δ' ἐπὶ μέρους τοῦ. Γίνε-
 ται οὖν ἀμαρτία τῷ τὴν ἐπιστήμην ἔχοντι καὶ ἐνταῦθ', οἷον
 ἅπαντα μὲν τὸν πυρέττοντα ὑγιῇ ποιῆσαι, εἰ ὁ μέντοι οὗτος
 πυρέττει, οὐκ ὡοῖδεν. Ὡσαύτως τοίνυν ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς τοῦ
 τὴν ἐπιστήμην ἔχοντος ἡ αὐτὴ ἀμαρτία συμβήσεται. Ἐνδέ- 19
 χεται γὰρ τὸν ἀκρατῇ ὅτι τὴν μὲν καθόλου ἐπιστήμην ἔχειν,
 ὅτι τὰ τοιαῦτα φαῦλα καὶ βλαβερά, μὴ μέντοι γε ὅτι ἐστὶ
 ὅτι ταῦτα φαῦλα ἐπὶ μέρους εἰδέναι, ὥστε οὕτως ἔχων τὴν ἐπι-
 στήμην ἀμαρτήσεται· ἔχει γὰρ τὴν καθόλου, τὴν δ' ἐπὶ μέ-
 ρους οὐ. Οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδ' οὕτω συμβήσεται ἐπὶ τοῦ
 ἀκρατοῦς, τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην φαῦλόν τι πράττειν.
 Ἔστι γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν μεθύοντων· οἱ γὰρ μεθύοντες, ὅταν 20
 αὐτοῖς ἡ μέθη ἀπαλλαγῇ, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν, οὐκ ἐξέπεσε
 δ' αὐτῶν ὁ λόγος οὐδ' ἡ ἐπιστήμη ἀλλ' ἐκρατήθη ὑπὸ τῆς
 μέθης, ἀπαλλαγέντες δὲ τῆς μέθης πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν.
 Ὅμοίως ὡς οὖν ἔχει ὁ ἀκρατὴς πάλιν· ἐπικρατήσαν γὰρ τὸ
 πάθος ἡρεμεῖν ἐποίησε τὸν λογισμόν, ὅταν δ' ἀπαλλαγῇ τὸ
 πάθος ὥσπερ ἡ μέθη, πάλιν ὁ αὐτός ἐστιν. Ἦν δὲ καὶ ἄλ- 21
 λος τις λόγος ἐπὶ τῆς ἀκρασίας ὅς παρείχεν ἀπορίαν, ὡς
 ἐπαινετοῦ ποτὲ τοῦ ἀκρατοῦς ὁ ἐσομένου καὶ ψεκτοῦ τοῦ ἐγ-
 κρατοῦς. Οὐ συμβαίνει δὲ τοῦτο. Οὐ γὰρ ἐστίν οὐτ' ἐγ-
 κρατὴς οὐτ' ἀκρατὴς ὁ τῷ λόγῳ ὁ διαψευσμένος, ἀλλ' ὁ λό-

^s ὑπ' αὐτὴν K^b. ^t οὐ om. M^b. et pr. K^b. ^v μέντοι] μὲν pr. M^b,
 δὲ corr. ^w οἶδα K^b. ^x τὴν μὲν] καὶ τὴν τοῦ M^b. ^y ταῦτα] τὰ M^b.
^z οὖν om. K^b. ^a ὡς om. M^b. ^b ἐσομένου K^b. ^c διαψευσμένος M^b.

- γον ἔχων ὀρθὸν καὶ τούτῳ τὰ φαῦλ' ὄντα κρίνων καὶ τὰ καλά, καὶ ἀκρατὴς μὲν ὁ τῷ τοιούτῳ λόγῳ ἀπειθῶν, ἐγκρατὴς δὲ ὁ πειθόμενος καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀγόμενος.
- 22 Οὐδὲ γὰρ ᾧ τινὶ ^d οὐ δοκεῖ τὸν πατέρα τύπτειν αἰσχρὸν εἶναι, ἐπιθυμῶν δὲ τύπτειν, ὁ τούτου ἀπεχόμενος ἐγκρατὴς ἐστίν. Ὡστε εἰ μὴ ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοιούτων μήτε ἐγκράτεια μήτε ἀκρασία, ^e οὐδ' ἂν ἐπαινετὴ εἴη ἡ ἀκρασία ^f οὐδὲ ψεκτὴ
- 23 ἡ ἐγκράτεια, ὥσπερ ἐδόκει. Εἰσὶ δὲ τῶν ἀκρασιῶν αἱ μὲν νοσηματικαὶ αἱ δὲ φύσει, οἷον νοσηματικαὶ μὲν αἱ τοιαῦται· εἰσὶ γὰρ ἅτινες οἱ τίλλοντες ^h τὰς τρίχας διατρῶγουσιν. Εἰ οὖν τις ταύτης τῆς ἡδονῆς κρατεῖ, οὐκ ἔστιν ἐπαινετός, οὐδὲ
- 24 ψεκτός ⁱ εἰ μὴ κρατεῖ, ἢ οὐ σφόδρα γε. Φύσει δέ, οἷον υἱὸν ποτέ φασὶ κρινόμενον ἐν δικαστηρίῳ, ὅτι τὸν πατέρα ^k τύπτοι, ἀπολογεῖσθαι λέγονθ' ^l ὅτι “καὶ γὰρ οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα,” καὶ ἀποφυγεῖν δὴ· ^m δοκεῖν γὰρ τοῖς δικασταῖς φυσικὴν εἶναι τὴν ἀμαρτίαν. Εἰ δὲ τις τοῦ τὸν πατέρα τύπτειν κρατοίῃ, οὐκ ἐπαινετός. Οὐ δὲ τὰς τοιαύτας ζητοῦμεν νῦν ἀκρασίας οὐδ' ἐγκρατείας, ἀλλὰ καθ' ἃς ψεκτοὶ ἀπλῶς καὶ
- 25 ἐπαινετοὶ λεγόμεθα. Ἐστὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐκτός, οἷον πλοῦτος ἀρχὴ τιμὴ φίλοι δόξα, τὰ ⁿ δ' ἀναγκαῖα καὶ περὶ σῶμά ἐστιν, οἷον ἀφῆ τε καὶ γεῦσις. Ὁ οὖν περὶ ταῦτα ἀκρατὴς, οὗτος ἀπλῶς ^o ἂν ἀκρατὴς δόξειεν εἶναι, καὶ οἷον αἱ σωματικαί· καὶ ἣν ζητοῦμεν ἀκρασίαν, ἥδη περὶ ταῦτ' ^p ἂν δόξειεν εἶναι. Ἡπορεῖτο ^q δὲ περὶ τί ποτ' ἐστὶν ἡ ^r ἀκρασία.
- 26 Περὶ μὲν οὖν τιμὴν οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἀκρατὴς· ^s ἐπαινεῖται γὰρ πῶς ὁ περὶ τιμὴν ἀκρατὴς· φιλότιμος γὰρ τις ^t ἐστίν. Τὸ δ' ὅλον λέγομεν καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τὸν ἀκρατὴ προσ-
- 27 τιθέντες, περὶ τιμὴν ἀκρατὴς ἢ δόξαν ἢ ὀργήν. Ἀλλὰ τῷ ἀπλῶς ἀκρατεῖ οὐ προστίθεμεν περὶ αὐτῷ, ὥς ὑπάρχοντος ^v αὐτῷ καὶ φανεροῦ ὄντος ἄνευ τῆς προσθέσεως, περὶ αὐτοῦ ἐστίν·

^d οὐ om. Mb. ^e οὐκ Mb. ^f οὔτε δὲ Kb. ^g τινες om. Mb. ^h τὰς om. Kb. ⁱ ἢ Kb. ^k τύπτει Mb. ^l ὅτι om. Mb. ^m δοκεῖ Kb. ⁿ δὴ ἀναγκαῖα περὶ Kb. ^o ἂν] ἂν καὶ Mb. ^p ἂν om. codices. ^q δὲ] γὰρ Mb. ^r ἀκρασία] ἀκράτεια Kb. ^s ἐπαινετός Mb. ^t ἐστίν om. Kb. ^v αὐτοῦ Mb.

ἔστι γὰρ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας τὰς σωματικὰς ^w ὁ ἀπλῶς ἀκρατής. Δῆλον δὲ καὶ ἐντεῦθεν ὅτι περὶ ταῦτα ἡ ἀκρασία· ²⁸ ἐπεὶ γὰρ ψεκτὸς ὁ ^x ἀκρατής, ψεκτὰ εἶναι δεῖ τὰ ὑποκείμενα· τριμὴ μὲν οὖν καὶ δόξα καὶ ἀρχὴ καὶ χρήματα καὶ περὶ ὅσα ἄλλα ἀκρατεῖς λέγονται, οὐκ εἰσὶ ^y ψεκτά, αἱ δ' ἡδοναὶ αἱ σωματικαὶ ^z ψεκταί· διὸ εἰκότως ὁ περὶ ταύτας ὢν μᾶλλον τοῦ δέοντος, οὗτος ἀκρατής τελέως λέγεται. ¹ Ἐπειδὴ δὲ ἔστι ²⁹ τῶν περὶ τὰ ἄλλα ἀκρασιῶν λεγομένων ἡ περὶ τὴν ὀργὴν οὕσα ἀκρασία ψεκτοτάτη, πότερον ψεκτοτέρα ἔστιν ἡ περὶ τὴν ὀργὴν ἢ ἡ περὶ τὰς ἡδονάς; Ἔστιν οὖν ἡ περὶ τὴν ὀργὴν ἀκρασία ὁμοία τῶν παιδῶν τοῖς πρὸς τὸ διακοινεῖν προθύμως ἔχουσιν. Καὶ γὰρ οὗτοι, ὅταν εἴπῃ ὁ δεσπότης “δὺς ³⁰ μοι,” τῇ προθυμίᾳ ἐξενεχθέντες, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι ὃ δεῖ δοῦναι, ἔδωκαν, καὶ ἐν τῇ δόσει διήμαρτον· πολλάκις γὰρ δέον βιβλίον δοῦναι ^a γραφεῖον ἔδωκαν. Ὁμοιον δὲ πέπονθε τούτῳ ³¹ ὁ τῆς ὀργῆς ἀκρατής· ὅταν γὰρ ἀκούσῃ τὸ πρῶτον ῥῆμα ὅτι ἡδίκησεν, ὥρμησεν ὁ θυμὸς πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι, οὐκέτι ἀναμείνας ἀκοῦσαι πότερον δεῖ ἢ οὐ δεῖ, ἢ ὅτι γε οὐχ οὕτω σφόδρα. Ἡ μὲν οὖν τοιαύτη ὁρμὴ πρὸς ὀργὴν, ἡ δοκεῖ ³² ἀκρασία εἶναι ὀργῆς, οὐ λίαν ἐπιτιμητέα ἔστιν, ἢ δὲ ^b πρὸς ἡδονὴν ὁρμὴ ψεκτὴ γέ· ἔστι γὰρ διαφορὰν ἔχουσα πρὸς ταύτην διὰ τὸν λόγον ὃς ἀποτρέπει τοῦ μὴ πράττειν· ἀλλ' ὅμως πράττει ^c παρὰ τὸν λόγον. Διὸ ψεκτὴ ἔστι μᾶλλον ³³ τῆς δι' ὀργὴν ἀκρασίας· ἡ μὲν γὰρ δι' ὀργὴν ἀκρασία λύπη ἔστιν (οὐδεὶς γὰρ ὀργιζόμενος οὐ λυπεῖται), ἡ δὲ δι' ἐπιθυμίαν μεθ' ἡδονῆς. Διὸ μᾶλλον ψεκτὴ· ἡ γὰρ δι' ἡδονὴν ἀκρασία μεθ' ὕβρεως δοκεῖ εἶναι. Πότερον δὲ καὶ ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ καρτερία ταυτόν ἔστιν, ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ ἐγκράτειά ἔστι ³⁴ περὶ ἡδονὰς καὶ ὁ ἐγκρατής ὁ κρατῶν τῶν ἡδονῶν, ἡ δὲ καρτερία περὶ λύπας· ὁ γὰρ καρτερῶν καὶ ὑπομένων τὰς λύπας, οὗτος καρτερικὸς ἔστιν. Πάλιν ἡ ἀκρασία καὶ ἡ μαλακία οὐκ ³⁵

^w ὁ ἀπλῶς] πως ὁ K^b. ^x ἀκρατής δεήσει ψεκτὰ εἶναι τὰ M^b. ^y ψεκταί K^b. ^z ψεκταί] οὐκ εἰσὶ ψεκταί M^b. ^a γραφεῖον K^b. ^b πρὸς τὴν ἡδονὴν K^b. ^c παρὰ] διὰ K^b.

ἔστι ταυτόν· ἡ μὲν γὰρ μαλακία ἐστὶ καὶ ὁ μαλακὸς ὁ μὴ
 ὑπομένων πόνους, οὐχ ἅπαντας δὲ ἀλλ' οὓς ἀναγκαίως ἀν-
 ἄλλος τις ὑπομείνειν, ὁ δ' ἀκρατὴς ὁ μὴ δυνάμενος ὑπο-
 μένειν ἡδονάς, ἀλλὰ ^d καταμαλακιζόμενος καὶ ὑπὸ τούτων
 36 ἀγόμενος. ^eἜστιν αὖ πάλιν τις καλούμενος ἀκόλαστος· πό-
 τερον οὖν ὁ ἀκόλαστος ἀκρατὴς, καὶ ὁ ἀκρατὴς ὁ αὐτός, ^fἢ
 οὐ; ^gὉ μὲν γὰρ ἀκόλαστος τοιοῦτός ^gτις οἷος οἷεσθαι, ^hα
 πράττει, ταῦτα καὶ βέλτιστα εἶναι αὐτῷ καὶ συμφωρότατα,
 καὶ λόγον οὐδένα ^hἔχειν ἐναντιούμενον τοῖς αὐτῷ φαινομένοις
 ἡδέσιν· ὁ δὲ ἀκρατὴς λόγον ἔχει ὅς ἐναντιοῦται αὐτῷ, ἐφ' ^hα
 37 ἢ ἐπιθυμία ἄγει. ⁱΠότερος δὲ εὐϊατότερος, ὁ ἀκόλαστος ἢ
 ὁ ἀκρατὴς; ^kΟὕτω μὲν οὖν δόξειεν ἀν' ἴσως οὐχ ὁ ἀκρατὴς·
 ὁ γὰρ ἀκόλαστος εὐϊατότερος· εἰ γὰρ αὐτῷ λόγος ἐγγέ-
 νοιτο ὁ διδάζων ὅτι φαῦλα, οὐκέτι πράξει· τῷ δέ γε ἀκρατεῖ
 ὑπάρχει ὁ λόγος, καὶ ^lὅμως πράττει, ὥστ' ἀν' ὁ τοιοῦτος
 38 δόξειεν ^mἀνίατος εἶναι. ⁿἈλλὰ πότερος διάκειται χεῖρον, ⁿῶ
 μηδὲν ἀγαθόν τι ὑπάρχει, καὶ τὰ ^oκατὰ ταῦτα; ^oἩ δὴλον
 ὅτι ἐκείνος, καὶ ^pὅσῳ γε ^pτιμιώτερον, κακῶς διάκειται.
^qἜστι τοίνυν ὁ μὲν ἀκρατὴς ^qἀγαθὸν ἔχων τὸν λόγον ὀρθὸν
 39 ὄντα, ὁ δ' ἀκόλαστος οὐκ ἔχει. ^rἜτι ἐστὶν ὁ λόγος ἐκά-
 στου ἀρχή· τοῦ μὲν ^sοὖν ἀκρατοῦς ἡ ἀρχὴ τιμιώτατον ὃν εὖ
 διάκειται, τοῦ δὲ ἀκολάστου κακῶς, ὥστε ^tχείρων ἀν' εἴη ὁ
 ἀκόλαστος τοῦ ἀκρατοῦς. ^uἜτι ^uὥσπερ ἐπὶ τῆς θηριότητος
 ἧς ἐλέγομεν κακίας, οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἐν θηρίῳ οὐσαν ^wἀλλ' ἐν
 ἀνθρώπῳ· ἡ γὰρ θηριότης ὀνομά ἐστι τῇ ὑπερβαλλούσῃ
 40 κακίᾳ. Διὰ τί; ^xΔι' οὐδὲν ἢ ^yὅτι ἀρχὴ φαύλη ἐν θηρίῳ
 οὐκ ἔστιν· ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ ὁ λόγος. ^zἘπεὶ πότερος ἀν'
 πλείω κακὰ ποιήσειεν, λέων ἢ Διονύσιος ἢ Φάλαρις ἢ ^zΚλέ-
 αρχος ἢ τις τούτων τῶν μοχθηρῶν; ^zἩ δὴλον ὅτι οὗτοι;

^d μαλακιζόμενος M^b. ^e αὖ] οὖν K^b. ^f ἢ οὐ] που K^b. ^g τις] ἐστιν M^b. ^h ἔχει K^b. ⁱ πότερον K^b. ^k οὕτω—ἀκρατὴς om. K^b. ^l ὁ-
 μοίως K^b. ^m ἐναντίος K^b. ⁿ ὦν M^b. ^o κακὰ re. M^b. ^p ὥγε ὅτι
 τὴ μὴ, τὴ μειώτερον κακῶς M^b. ^q ἔχων ἀγαθὸν M^b. ^r ὅτι K^b. ^s οὖν
 om. K^b. M^b. ^t χεῖρον K^b. ^u ὥσπερ καὶ ἐπὶ K^b. ^w ἀλλ'] ἢ M^b.
^x δι'] δ' K^b. ^y ὅτι] ὅτι ἢ M^b. ^z post Κλέαρχος M^b. ἢ εὐμάνθης.

Ἡ γὰρ ἀρχὴ ^a ἐνούσα φαύλη μεγάλη συμβάλλεται, ἐν δὲ
 θηρίῳ ὅλως οὐκ ἔστιν ἀρχή. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀκολάστῳ ⁴¹
 ἔνεστιν ἀρχὴ φαύλη· ἥ γὰρ πράττει φαύλα ὄντα καὶ ὁ
 λόγος σύμφησι ταῦτα καὶ δοκεῖ αὐτῷ ταῦτα δεῖν πράττειν,
^b ἐν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ ἔνεστιν ^c οὐχ ὑγιής· ^d διὸ βελτίων ἂν
 δόξειεν εἶναι ὁ ἀκρατῆς τοῦ ἀκολάστου. Ἔστι δὲ καὶ τῆς ⁴²
 ἀκρασίας δύο εἶδη, ^e ἡ μὲν προτρεπτική τις καὶ ἀπρονόητος
 καὶ ἐξαίφνης γινομένη, οἷον, ὅταν ἴδωμεν καλὴν γυναῖκα, εὐ-
 θέως τι ἐπάθομεν καὶ ἀπὸ τοῦ ^f πάθους ὁρμὴ ἐγένετο πρὸς
 τὸ πράξαι τι ὧν ἴσως οὐ δεῖ· ἡ δ' ἑτέρα οἷον ^g ἀσθενική τις,
 ἡ μετὰ τοῦ λόγου οὖσα τοῦ ἀποτρέποντος. Ἐκείνη μὲν ⁴³
 οὖν οὐδ' ἂν ^h λίαν ⁱ δόξειεν εἶναι ψεκτὴ· καὶ γὰρ ἐν τοῖς
 σπουδαίοις ἡ τοιαύτη ἐγγίνεται, ^k ἐν τοῖς θερμοῖς καὶ εὐ-
 φρέσιν· ^l ἡ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς καὶ μελαγχολικοῖς, οἱ δὲ
^m τοιοῦτοι ψεκτοί. Ἔτι τε ἔστι τῷ λόγῳ προλαβόντα
 μηθὲν παθεῖν, ⁿ ὅτι ἤξει γυνὴ εὐπρόσωπος, δεῖ οὖν κατασχεῖν
 αὐτόν. Τῷ δὲ τοιούτῳ λόγῳ προκαταλαβὼν ὁ ἐκ τῆς προσ- ⁴⁴
 φάτου φαντασίας ὁ ἀκρατῆς οὐδὲ πείσεται οὐδὲ πράξει οὐδὲν
 αἰσχροῦν. Ὁ δὲ τῷ λόγῳ μὲν εἰδὼς ὅτι οὐ δεῖ, πρὸς δὲ τὴν
 ἡδονὴν ἐνδιδούς καὶ καταμαλακίζόμενος, ὁ τοιοῦτος ψεκτό-
 τερὸς. Οὔτε γὰρ ὁ σπουδαῖος οὐδέποτε οὕτω γένοιτ' ἂν ⁴⁵
 ἀκρατῆς, ὅ τε λόγος προκαταλαβὼν ^p οὐκ ἂν ἰάσαιοτο· ἡγε-
 μὼν γὰρ οὗτος ἐν αὐτῷ ὑπάρχει, ^q οὔτε πειθαρχεῖ, ἀλλὰ
 τῇ ἡδονῇ ἐνδίδωσι, καὶ καταμαλακίζεται καὶ ^r ἐξασθενεῖ πως.
 Πότερον δ' ὁ σώφρων ἐγκρατῆς ἔστιν, ἡπορήθη μὲν ἐν τοῖς
 ἐπάνω, νῦν δὲ ^s λέγωμεν. Ἔστι γὰρ ὁ σώφρων καὶ ἐγκρα- ⁴⁶
 τῆς· ὁ γὰρ ἐγκρατῆς ἔστιν οὐ μόνον ὁ ἐπιθυμιῶν ἐνουςῶν
 ταύτας κατέχων διὰ τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ ὁ τοιοῦτος ὧν οἶος
 καὶ μὴ ἐνουςῶν ἐπιθυμιῶν τοιοῦτος εἶναι οἶος εἰ ^t ἐγγένοιτο

^a οὖσα Mb. ^b ἐν] φαύλη οὖν ἐν Kb. ^c οὐχ om. Kb. ^d διὸ] καὶ Mb. ^e ἡ] οἷον ἡ Mb. ^f πάθους τι ἐγένετο ὁρμὴ πρὸς Mb. ^g ἀσθε-
 νητική Mb. ^h λίαν om. Mb. ⁱ εἶναι δόξειεν Kb. ^k ἐν τε τοῖς θερ-
 μοῖς Mb. ^l ἡ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς om. Mb. ^m τοιοῦτοι οὐ ψεκτοί Mb.
ⁿ ὅθ' Mb. ^o ἀκρατῆς οὐδὲν Mb. ^p οὐκ ἀνείσαιοτο Kb, οὐκ ἀνήαιο Mb.
^q οὔτε] οὔτε οἱ Mb. ^r ἀσθενεῖ Mb. ^s λέγομεν Mb. ^t ἐγγένοιτο Kb.

47 κατέχειν. Ἔστι δὲ σώφρων ὁ μὴ ἔχων ἐπιθυμίας φαύλας
 τὸν τε λόγον τὸν περὶ ταῦτα ὀρθόν, ὃ δ' ἐγκρατὴς ὁ
 ἐπιθυμίας ἔχων φαύλας, τὸν ὅ δὲ λόγον τὸν περὶ ταῦτα ὀρ-
 θόν, ὥστ' ἀκολουθήσει τῷ σώφρονι ὁ ἐγκρατὴς, καὶ ἔσται
 σώφρων. ὃ μὲν γὰρ σώφρων ὁ μὴ πάσχων, ὁ δ' ἐγκρατὴς
 48 ὁ πάσχων καὶ τούτων κρατῶν ἢ οἷός τε ὦν πάσχειν. Οὐδέ-
 τερον ἃ δὲ τούτων τῷ σώφρονι ὑπάρχει· διὸ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐγκρατὴς σώφρων. Πότερον δὲ ὁ ἀκόλαστος ἀκρατὴς ἐστίν,
 ἢ ὁ ἀκρατὴς ἀκόλαστος; Ἡ οὐδετέρῳ ἕτερος ἀκολουθεῖ;
 Ὁ μὲν γὰρ ἀκρατὴς ἐστίν ὃ ὁ λόγος τοῖς πάθεσι μάχεται,
 ὁ δ' ἀκόλαστος οὐ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ τῷ πράττειν τὰ φαῦλα
 49 ἅμα τὸν λόγον σύμψηφον ἔχων. Ὅτε δὴ ὁ ἀκόλαστος
 οἷος ὁ ἀκρατὴς, οὔθ' ὁ ἀκρατὴς οἷος ὁ ἀκόλαστος. Ἐτι
 δὲ καὶ φανλότερος ὁ ἀκόλαστος τοῦ ἀκρατοῦς. Δυσιατό-
 τερα γὰρ τὰ φυσικὰ τῶν ἐξ ἔθους γινομένων· καὶ γὰρ τὸ
 ἔθος διὰ τοῦτο δοκεῖ ἰσχυρὸν εἶναι, ὅτι εἰς φύσιν καθίστησιν.
 Ὁ μὲν οὖν ἀκόλαστος αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν οἷος φαῦλός τις
 τῇ φύσει εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τούτου ὁ λόγος φαῦλος
 50 ἐν αὐτῷ ἐστίν. Ἀλλ' οὐχ ὁ ἀκρατὴς οὕτως· οὐ γὰρ ὅτι
 ἡ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν, ὁ λόγος ἰοὺ σπουδαῖος· φαῦλον γὰρ
 αὐτὸν ἔδει εἶναι, εἰ αὐτὸς τῇ φύσει τοιοῦτος ἦν οἷος ὁ φαῦ-
 λος. Ὁ μὲν ἄρα ἀκρατὴς ἔθει ἔοικε φαῦλος εἶναι, ὁ δὲ
 ἀκόλαστος φύσει. Δυσιατότερος ὁ δ' ἀκόλαστος· τὸ μὲν
 γὰρ ἔθος ἄλλῳ ἔθει ἐκκρούεται, ἢ δὲ φύσιν οὐδενὶ ἐκκρούε-
 51 ται. Πότερον δ' ἐπείπερ ὁ ἐστίν ὁ ἀκρατὴς τοιοῦτος οἷος
 εἰδέναι καὶ μὴ διεψεῦσθαι τῷ λόγῳ, ἔστι δὲ καὶ ὁ φρόνιμος
 τοιοῦτος ὁ τῷ λόγῳ τῷ ὀρθῷ ἕκαστα θεωρῶν, ἢ πότερον ἐν-
 δέχεται τὸν φρόνιμον ἀκρατῇ εἶναι, ἢ οὐ; Ἀπορήσει γὰρ

ν ὁ δ'—ὀρθόν om. Mb. w δ'] τ' Kb. x δε] τε Kb. y ὁ μὲν γὰρ
 σώφρων ὁ om. Kb. z οἷός γε πάσχει Kb. a δὲ om. Kb. b οὐ λόγος
 pr. Kb, οὐδ' ὅλως Mb. c οὐ et mox ἀλλ' om. Mb. d οὐδὲ Kb.
 e ὁ post οἷος utrobique om. Kb. f ἔστι Mb. g οὐχ etiam ante οὐ-
 τως Kb. h αὐτῷ Mb. i οὐ om. pr. Kb. k ὁ post οἷος om. Kb.
 l ἄρα] οὖν ἄρα Mb. m δ'] γὰρ Kb. n οὐδὲν Mb. o ἐστίν om. Mb.
 p τοιοῦτός τις οἷος Kb. q πότερον δ' ἐνδέχεται Mb. r ἀπορήσει γὰρ
 τις Kb.

ἂν τις τὰ εἰρημένα· ἐὰν δὲ παρακολουθήσωμεν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις, οὐκ ἔσται ὁ φρόνιμος ἀκρατής. Ἐφαμεν⁵² γὰρ τὸν φρόνιμον εἶναι οὐχ ᾧ^s ὁ ὀρθὸς λόγος μόνον ὑπάρχει, ἀλλ' ᾧ καὶ τὸ πράττειν τὰ κατὰ τὸν λόγον φαινόμενα βέλτιστα. Εἰ δὲ πράττει τὰ βέλτιστα ὁ φρόνιμος, οὐδ' ἂν ἀκρατής εἴη ὁ φρόνιμος; ἀλλ' ὁ τοιοῦτος δεινὸς μὲν ἔστιν. Δηριήμεθα γὰρ ἐν τοῖς ἐπάνω τὸν τε δεινὸν καὶ τὸν φρόνιμον⁵³ ὡς ἐτέρων ὄντων· περὶ μὲν γὰρ ταυτά, ἀλλ' ὁ μὲν πρακτικὸς περὶ ἃ δεῖ, ὁ δ' οὐ πρακτικός. Τὸν οὖν δεινὸν ἀκρατῇ ἐνδέχεται εἶναι (οὐ γὰρ πρακτικὸς περὶ ἃ καὶ δεινός), τὸν φρόνιμον δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀκρατῇ εἶναι.

Μετὰ^w δὲ ταῦτα λεκτέον ἂν εἴη περὶ ἡδονῆς, ἐπειδήπερ⁷ ὑπὲρ εὐδαιμονίας ἔστιν ὁ λόγος, τὴν δ' εὐδαιμονίαν οἴονται πάντες ἥτοι ἡδονὴν εἶναι καὶ τὸ ἡδέως ζῆν, ἢ οὐκ ἄνευ γε ἡδονῆς. Οἱ δὲ καὶ τῇ ἡδονῇ δυσχεραίνοντες καὶ οὐκ οἰόμενοι δεῖν τὴν ἡδονὴν ἐναριθμείσθαι τοῖς ἀγαθοῖς, ἀλλὰ τό γε ἄλυπον προστιθέασιν· ἐγγὺς οὖν τὸ ἄλυπος τῆς ἡδονῆς ἔστιν. Διόπερ λεκτέον ὑπὲρ ἡδονῆς, οὐ μόνον δὲ διότι καὶ^x οἱ ἄλλοι² οἴονται δεῖν, ἀλλὰ δὴ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἔστι λέγειν ὑπὲρ ἡδονῆς· ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ εὐδαιμονίας ἡμῖν ἔστιν ὁ λόγος, τὴν δ' εὐδαιμονίαν διωρίκαμεν καὶ φαμέν εἶναι ἀρετῆς ἐνέργειαν ἐν βίῳ τελείῳ, ἢ δ' ἀρετὴ ἔστι περὶ ἡδονὴν καὶ λύπην, ὑπὲρ ἡδονῆς ἂν^y εἴη ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ἐπειδήπερ οὐκ ἔστιν ἡ εὐδαιμονία ἄνευ ἡδονῆς. Πρῶτον^z μὲν οὖν εἴπωμεν ἃ^a τινες³ λέγοντες οὐκ οἴονται δεῖν τὴν ἡδονὴν ὡς ἐν ἀγαθοῦ μέρει λαμβάνειν. Πρῶτον μὲν γὰρ φασι εἶναι τὴν ἡδονὴν γένεσιν, τὴν δὲ γένεσιν ἀτελές τι, τὸ δὲ ἀγαθὸν οὐδέποτε τὴν τοῦ ἀτελοῦς χώραν ἔχειν. Δεύτερον δ' ὅτι εἰσὶ τινες φαῦλαι ἡδοναί, τὸ δ' ἀγαθὸν οὐδέποτ' ἐν φαυλότητι εἶναι. Πάλιν⁴ ὅτι ἐν πάσιν ἐγγίνεται· καὶ^b γὰρ ἐν τῷ φαύλῳ καὶ ἐν τῷ σπουδαίῳ καὶ ἐν θηρίῳ καὶ ἐν βοσκήματι· τὸ δ' ἀγαθὸν

^s ὁ om. K^b.^t τὸν om. M^b.^v ταυτόν M^b.^w δὲ om. M^b.^x οἱ ἄλλοι] οὐκ M^b.^y εἰπεῖν εἴη ἀναγκαῖον M^b.^z μὲν om. M^b.^a τινα M^b.^b γὰρ om. M^b.

ἀμιγές ἐστὶ τοῖς φαύλοις καὶ οὐ πολύκοινον. Καὶ ὅτι οὐ
 κρτίστων ἡδονή, τὸ δ' ἀγαθὸν κρτίστων. Καὶ ὅτι ἐμπό-
 διον τοῦ πράττειν τὰ καλὰ, τὸ δὲ κωλυτικὸν τῶν καλῶν οὐκ
 5 ἂν εἴη ἀγαθόν. Πρῶτον μὲν οὖν πρὸς τὸ πρῶτον ἂν εἴη
 λεκτέον, πρὸς τὴν γένεσιν, καὶ πειρατέον τὸν λόγον τοῦτον
 λύειν διὰ τὸ μὴ ἀληθὴ εἶναι. Ἔστι γὰρ πρῶτον μὲν οὐ πᾶσα
 ἡδονὴ γένεσις. Ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ἡδονὴ γινομένη οὐκ
 ἔστι γένεσις, οὐδ' ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκούσαι καὶ ὁσφρανθῆναι. Οὐ
 γὰρ ἐξ ἐνδείας γινομένη, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον ἐκ τοῦ
 6 φαγεῖν ἢ πιεῖν. Αὗται μὲν ἄρα ἐξ ἐνδείας καὶ ὑπερβολῆς
 γίνονται, τῷ ἢ τὴν ἐνδειαν ἀναπληροῦσθαι ἢ τῆς ὑπερβολῆς
 ἀφαιρεῖσθαι· διὸ γένεσις δοκεῖ εἶναι. Ἡ δ' ἐνδεῖα καὶ ἡ
 ὑπερβολὴ λύπη. Λύπη οὖν ἐνταῦθα ἐνθα ἡδονῆς γένεσις.
 Ἐπὶ δέ γε τοῦ ἰδεῖν καὶ ἀκούσαι καὶ ὁσφρανθῆναι οὐκ ἔστι
 ἡ προλυπηθῆναι· οὐδεὶς γὰρ ἡδόμενος τῷ ὁρᾶν ἢ τῷ ὁσφραί-
 7 νεσθαι προελυπήθη. Ὀμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς διανοίας ἔστι
 ἡ θεωροῦντά τι ἡδεσθαι ἢ ἐν τῷ προλυπηθῆναι, ὥστ' εἴη ἂν
 τις ἡδονὴ ἢ οὐκ ἔστι γένεσις. Εἰ οὖν ἡ μὲν ἡδονή, ὥς ὁ
 λόγος αὐτῶν ἔφη, διὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθὸν ὅτι γένεσις, ἔστι δέ
 8 τις ἡδονὴ ἢ οὐκ ἔστι γένεσις, αὕτη ἂν εἴη ἀγαθόν. Τὸ δ' ὅλον
 οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις· οὐδὲ γὰρ αὗται αἱ ἀπὸ
 τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν ἡδοναὶ οὐκ εἰς γένεσις, ἀλλὰ δια-
 μαρτάνουσιν οἱ ταύτας φάσκοντες εἶναι τὰς ἡδονὰς γενέσεις.
 Οἴονται γάρ, ἐπεὶ τῆς προσφορᾶς γινομένης γίνεται
 ἡ ἡδονή, διὰ τοῦτο γένεσιν εἶναι· ἔστι δ' οὐ. Ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶ
 τῆς ψυχῆς τι μέρος ὃ ἡδόμεθα ἅμα τῇ προσφορᾷ ὣν ἐσμέν
 ἐνδεεῖς, τοῦτο τὸ μόνιον τῆς ψυχῆς ἐνεργεῖ καὶ κινεῖται, ἡ
 δὲ κίνησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐνεργεῖα ἐστὶν ἡδονή· διὰ δὴ τὸ
 ἅμα τῇ προσφορᾷ ἐκεῖνο τὸ μόνιον τῆς ψυχῆς ἐνεργεῖν, ἡ

· c λύειν τοῦτον K^b. d γὰρ om. M^b. e ἡ post καὶ om. K^b. f λυ-
 πηθῆναι M^b. g ἔστι om. K^b. h θεωροῦσά M^b, θεωροῦντάς 2023.
 i ἡ μὲν om. M^b, μὲν om. Baroccianus et 1417, 1855, 2023. k ὥς—
 τις ἡδονὴ om. Z. et 2024. l αὗται om. M^b. m οὐκ om. M^b. n ἔστι
 γένεσις K^b. o ταῦτα M^b. p γενομένης K^b. q γένεσις K^b. r ψυχῆς
 ἡ ἐνεργεῖ K^b. s τὸ δὴ K^b. M^b.

διὰ τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, οἷονται γενέσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν τῷ
τὴν προσφορὰν δῆλον εἶναι, τὸ δὲ τῆς ψυχῆς μόριον ἄδηλον.
Ὅμοιον οὖν εἴ τις τὸν ἄνθρωπον οἶεται εἶναι σῶμα, ὅτι 10
τοῦτο μὲν αἰσθητόν ἐστιν, ἡ δὲ ψυχὴ οὐ· ἔστι δὲ γε καὶ ἡ
ψυχὴ. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τούτου· ἔστι γὰρ μόριόν τι τῆς
ψυχῆς ᾧ ἡδόμεθα, ὃ ἅμα τῇ προσφορᾷ ἐνεργεῖ· διὸ οὐκ
ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις. Καὶ ἀποκατάστασις δέ, φασίν,
εἰς φύσιν αἰσθητή. Καὶ γὰρ μὴ ἀποκαθισταμένοις εἰς φύσιν 11
ἐστὶν ἡδονή. Τὸ γὰρ ἀποκαθίστασθαι ἐστὶ τὸ τοῦ ἐνδεοῦς τῇ
φύσει, τούτου τὴν ἀναπλήρωσιν γενέσθαι· ἔστι δέ, ὡς φαμέν,
μὴ ὄντα ἐνδεᾶ ἡδεσθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐνδεῖα λύπη, ἀνευ δὲ 12
λύπης ^ν καὶ πρὸ λύπης φαμέν ἡδεσθαι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ^ω ἡ
ἡδονὴ ἀποκατάστασις τοῦ ἐνδεοῦς· ἐνδεὲς γὰρ ἐπὶ τῶν τοιού-
των ἡδονῶν οὐδέν. Ὡστε εἰ διότι μὲν γένεσις ἡ ἡδονὴ οὐκ
ἀγαθὸν ἐδόκει εἶναι, οὐκ ἔστι δὲ οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις, ἀγα-
θὸν ἂν εἴη ^ω ἡ ἡδονή. Ἀλλὰ μετὰ τοῦτο οὐ πᾶσα, φησίν,
ἡδονὴ ἀγαθόν. Συνίδοι δ' ἂν τις καὶ ὑπὲρ τούτου οὕτως. 13
Ἐπεὶ γὰρ τὰγαθὸν φαμεν ἐν πάσαις ταῖς κατηγορίαις λέ-
γεσθαι (καὶ γὰρ ἐν οὐσίᾳ καὶ ἐν τῷ πρὸς τι καὶ ποσῷ καὶ
πότε καὶ ὅλως ἐν ^κ ἀπάσαις), ἥδη γ' ἐκείνο φανερόν· κατὰ
πάσας γὰρ ^γ ἀγαθοῦ ἐνεργείας ἡδονὴ τις ἀκολουθεῖ. Ὡστ'
ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν ἐν ^κ ἀπάσαις ταῖς κατηγορίαις, καὶ ἡδονὴ ἂν
εἴη ἀγαθόν. Ὡστ' ἐπειδὴ ἐν τούτοις μὲν τὰγαθὰ καὶ ἡδονή, 14
ἡ δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἡδονὴ ἡδονή, ἀγαθὸν ἂν εἴη πᾶσα ἡδονή.
^ν Ἀμα δὲ δῆλον ἐκ τούτου ὅτι καὶ διάφοροι τῷ εἶδει ^α αἱ ἡδοναί
εἰσιν· διάφοροι γὰρ καὶ ^α αἱ κατηγορίαι, ἐν αἷς ἐστὶν ἡδονή.
Οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν ἔχει, οἷον τῆς γραμματι- 15
κῆς ἢ ἄλλης ἡστινισοῦν. Ἐὰν ^β γὰρ ἔχη ^γ Λάμπρος τὴν
γραμματικὴν, ^δ ὁμοίως διακείσεται ὑπὸ τῆς γραμματικῆς ταύ-
της [γραμματικὸς] ἄλλῳ ὁτῶν ἔχοντι γραμματικὴν, ^ε οὐ

^τ αἰσθητήν M^b. et pr. K^b. ^ν καὶ πρὸ λύπης om. K^b. ^ω ἡ om. K^b.
et mox post εἴη. ^κ ἀπάσαις] πάσαις M^b. ^γ ἀγαθοῦ ἐνεργείας om. K^b.
^κ ἀπάσαις K^b. ^α αἱ utrumque om. M^b. ^β ἔχη γὰρ K^b. ^γ λαμπρῶς
K^b, λαμπρ. 2023, ἐν λαμπρῷ 1417 et 1855. ^δ ὁμοίως δὲ διακεί-
ται K^b. ^ε οὐ om. K^b, 1417, 1855.

^f δύο εἰς ἑ διάφοροι αἱ γραμματικαὶ ἢ τ' ἐν Λάμπρῳ καὶ ἐν
 16 ^h Ἰλει. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἡδονῆς οὐχ οὕτως· ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς
 μέθης ἡδονὴ καὶ ἢ ἀπὸ τοῦ συγγίνεσθαι οὐχ ὁμοίως διατιθέα-
 σιν, διὸ διάφοροι τῷ εἶδει ⁱ δόξαιεν ἂν εἶναι αἱ ἡδοναί. Ἀλλὰ
 δὴ καὶ διότι φαῦλαι εἰσιν ἡδοναί τινες, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ
 ἐδόκει ἢ ἡδονὴ αὐτοῖς ἀγαθὸν εἶναι. Τὸ δὲ τοιούτον καὶ ἢ
 τοιαύτη κρίσις οὐκ ^k ἰδίος ἐστὶν ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φύσεως
 17 καὶ ἐπιστήμης. Ἔστι γὰρ καὶ φύσις φαῦλη, οἷον ἢ τῶν
 σκωληκῶν καὶ ἢ τῶν κανθάρων καὶ ὅλως ἢ τῶν ἀτίμων ζώων,
 ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἢ φύσις τῶν φαύλων. Ὅμοιως δ' ^l εἰς
 καὶ ἐπιστήμῃ φαῦλαι, οἷον αἱ βάνανσοι, ἀλλ' ὅμως οὐ διὰ
 τοῦτο φαῦλον ἢ ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀγαθὸν τῷ γένει καὶ ^m ἐπι-
 18 στήμη καὶ φύσις. Ὡσπερ γὰρ οὐδ' ἀνδριαντοποιὸν θεωρεῖν
 δεῖ ποῖός ⁿ τις ἐστὶν ἐξ ὧν ἀπέτυχε καὶ κακῶς εἰργάσατο,
 ἀλλ' ἐξ ὧν εὖ, οὕτως οὐδ' ἐπιστήμην οὐδὲ φύσιν οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν ποῖόν τί ἐστὶν ἐκ τῶν φαύλων, ἀλλ' ἐκ τῶν σπουδαίων.
 Ὅμοιως δὲ καὶ ἢ ἡδονὴ τῷ γένει ἀγαθόν ^o ἐστὶν, ἐπεὶ ὅτι
 19 γ' εἰς φαῦλαι ἡδοναί, οὐδ' ἡμᾶς λανθάνει. Ἐπεὶ γὰρ καὶ
 φύσεις τῶν ζώων εἰς διάφοροι, οἷον ^p καὶ φαῦλη καὶ σπου-
 δαία, οἷον ἢ μὲν ἀνθρώπου σπουδαία ἢ δὲ λύκου ἢ τινος ἄλλου
 θηρίου φαῦλη, ὁμοίως δ' ἑτέρα φύσις ἵππου καὶ ἀνθρώπου
 καὶ ὄνου καὶ κυνός· ἢ δὲ ἡδονὴ ἐστὶ κατάστασις ἐκ τοῦ παρὰ
 φύσιν εἰς φύσιν ^q ἐκάστω τὴν αὐτοῦ, ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη ^r ἡδι-
 20 στον τῇ γε φαῦλη φύσει, ^s φαῦλη ἡδονή. Οὐ γάρ ἐστι ταύ-
 τὸν ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ, ὁμοίως οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἐπέι-
 περ αἱ φύσεις διάφοροι, καὶ αἱ ἡδοναὶ διάφοροι. Ἡ γὰρ
 ἡδονὴ ἦν ἀποκατάστασις, καὶ ἢ ἀποκατάστασις, φασίν, εἰς
 φύσιν ^v καθίστη, ὥστε τῆς μὲν φαύλης φύσεως ἢ κατάστασις

^f διό K^b. cum Z. et 2024. ^g διάφοροι] μήποτε μᾶλλον ἀδιάφοροι
 γραπτέον margo K^b. ^h Ἰλει 1417 et 1855 et 2023, νηλεῖ M^b. et
 Baroccianus. ⁱ δόξαιεν M^b. ^k ἰδίον ἐστὶ τῆς ἡδονῆς M^b. ^l εἰς]
 εἶν K^b. ^m φύσις καὶ ἐπιστήμη M^b. ⁿ τις om. M^b. ^o ἐστὶν
 om. M^b. ^p καὶ post οἷον om. K^b. ^q ἐκάστου K^b. ^r ἡδίστη K^b,
 ἰδιον M^b. ^s φαῦλη ἢ ἡδονή K^b. ^t ταῦτον] ταυτὸν καὶ K^b. ^v κα-
 θίστει K^b.

φαύλη, τῆς δὲ σπουδαίας σπουδαία. Ἄλλ' ^ω οἱ φάσκοντες ²¹
 εἶναι τὴν ἡδονὴν [×] οὐ σπουδαίαν, πεπόνθασιν οἶον οἱ μὴ εἰδό-
 τες τὸ νέκταρ οἶονται τοὺς θεοὺς οἶνον πίνειν καὶ οὐκ εἶναι
 ὕψους ² ἡδονὴν οὐδέν. Τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὴν ἄγνοιαν.
 Οἷς ὅμοιον πεπόνθασιν οἱ πάσας τὰς ἡδονὰς γενέσεις φά-
 σκοντες εἶναι καὶ οὐκ ἀγαθόν· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἰδέναι ἄλλας
 ἡδονὰς ἀλλ' ἢ τὰς σωματικάς, ταύτας τε ὁρᾶν γενέσεις τε
 οὔσας καὶ ^α οὐ σπουδαίας, ὅλως οὐκ οἶονται εἶναι τὴν ἡδονὴν
 ἀγαθόν. Ἐπεὶ ^β δ' οὖν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ καὶ καθισταμένης τῆς ²²
 φύσεως καὶ καθεστηκυίας, οἶον καθισταμένης μὲν αἱ ἐξ ἐνδεΐας
 ἀναπληρώσεις, ^γ καθεστηκυίας δὲ αἱ ἀπὸ τῆς ὀψέως καὶ τῆς
 ἀκοῆς καὶ τῶν τοιούτων οὔσαι, βελτίους ἂν εἴησαν αἱ κα-
 θεστηκυίας τῆς φύσεως ἐνέργειαι· αἱ γὰρ ἡδοναὶ κατ' ἀμφο-
 τέρους λεγόμεναι τοὺς τρόπους ἐνέργειαι εἰσιν, ὥστε δῆλον
 ὅτι αἱ ἀπὸ τῆς ὀψέως ἡδοναὶ καὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τοῦ δια-
 νοεῖσθαι βέλτισται ἂν εἴησαν, ἐπεὶ αἱ γε σωματικάι ἐξ ἀνα-
 πληρώσεως. Ἔτι καὶ τοῦτο ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἀγαθόν· τὸ ²³
 γὰρ ἐν πᾶσιν εἶναι καὶ πᾶσι κοινὸν οὐκ ἀγαθόν. Τὸ δὲ
 τοιοῦτον ἐπὶ φιλοτίμου μᾶλλον καὶ φιλοτιμίας οἰκεῖον ἐστίν·
 ὁ γὰρ φιλοτίμος ἐστὶν ὁ μόνος βουλόμενος ἔχειν καὶ τῷ
 τοιούτῳ τῶν ἄλλων ὑπερέχειν. Καὶ τὴν ἡδονὴν οὖν, εἰ ^δ μέλ-
 λει τὰγαθὸν εἶναι, τοιοῦτον ^ε δεῖν εἶναι. Ἡ οὖν, ἀλλὰ καὶ ²⁴
 τοῦναντίον διὰ τοῦτο ἂν δόξειεν ἀγαθὸν εἶναι, ὅτι πάντα
 τούτου ἐφίεται· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ πάντα πέφυκεν ἐφίεσθαι,
 ὥστ' εἰ τῆς ἡδονῆς πάντ' ἐφίεται, ἀγαθὸν ^ς ἂν εἴη τῷ γένει ἢ
 ἡδονῇ. ^ς Πάλιν καὶ ὅτι ἐστὶν ἐμπόδιον ἡ ἡδονή, οὐκ ἔφασαν ²⁵
 αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι. ^η Τὸ δ' ἐμπόδιον φάσκειν εἶναι διὰ τὸ
 μὴ ὀρθῶς σκοπεῖν φαίνεται αὐτοῖς. Οὐ γάρ ἐστὶν ἐμπόδιον
 ἢ ἀπὸ τοῦ πράγματος τοῦ πραττομένου ἡδονῇ. Ἐὰν ^ι μέν-
 τοι ἄλλη, ἐμπόδιον, οἶον ἢ ἀπὸ τῆς μέθης ἡδονῇ ἐμπόδιον

^ω οἱ] οἱ μὲν Mb. [×] οὐ om. Kb.Mb. ^ύ τοῦτο Kb. ² ἡδονὴ Kb.Mb.
^α οὐ om. Kb. ^β δ' om. Mb. ^γ καθεστ.] καὶ καθεστ. Mb. ^δ μέλλοι
 Mb. ^ε δεῖν] δὴ Mb. ^ς ἂν om. Mb. ^ς πάλιν ὅτι καὶ ἐστὶν ἐμπόδιον
 ἐστὶν ἢ Mb. ^η τὸ corr. Kb, τοῦ Mb. ^ι μὲν Mb.

26 ἐστὶ τοῦ πράττειν. Ἄλλ' οὕτω μὲν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστή-
 μης ἐμπόδιον ἔσται· οὐ γὰρ ἔστιν ἅμα ἀμφοτέrais ἐνεργεῖν.
 Ἄλλὰ διὰ τί οὐκ ἀγαθὸν ἡ ἐπιστήμη, ἂν ποιῇ τὴν ἀπὸ τῆς
 ἐπιστήμης ἡδονήν; Καὶ πότερον ἐμπόδιον ἔσται, ἢ οὐ, ἀλλὰ
 27 μᾶλλον πράξει; Ἡ γὰρ ἡδονὴ παρορμῇ πρὸς τὸ μᾶλλον
 πράττειν ἀπ' αὐτοῦ γινομένη, ἐπεὶ τὸν σπουδαῖον ποιήσον
 πράττειν ^k τὰ κατ' ἀρετὴν, καὶ ἡδέως ταῦτα πράττειν· ἄρα
 οὐ πολλῶ μᾶλλον ἐνεργήσει κατὰ τὴν πράξιν; Καὶ εἰ μὲν
 γε ἡδόμενος πράττη, σπουδαῖος ἔσται, ἂν δὲ λυπούμενος τὰ
 28 καλὰ πράττη, οὐ σπουδαῖος. Ἡ γὰρ λύπη ἐπὶ τοῖς δι' ἀνάγκη
 ἐστίν, ὥστ' εἰ λυπεῖται τις τὰ καλὰ πράττων, ἀναγκα-
 ζόμενος πράττει· ὁ δ' ἐξ ἀνάγκης πράττων οὐ σπουδαῖος.
 Ἄλλὰ μὴν οὐκ ἔστι γε μὴ λυπούμενον ἢ ἡδόμενον τὰ κατ'
 29 ἀρετὴν πράττειν· τὸ δ' ἀνὰ μέσον οὐκ ἔστιν. Διὰ τί; Ὅτι
 ἡ ἀρετὴ ἐν πάθει, τὸ δὲ πάθος ἐν λύπῃ καὶ ἡδονῇ· ἐν δὲ τῷ
 ἀνὰ μέσον οὐκ ἔστιν. Δῆλον οὖν ὡς καὶ ἡ ἀρετὴ μετὰ λύπης
 καὶ ἡδονῆς. Εἰ μὲν οὖν λυπούμενός ¹ τις τὰ καλὰ πράττει,
 οὐ σπουδαῖος. Ὡστε οὐκ ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ μετὰ λύπης· μεθ'
 ἡδονῆς ἄρα. Οὐ μόνον ἄρα οὐκ ἐμπόδιόν ἐστιν ἡ ἡδονή, ἀλλὰ
 καὶ προτρεπτικὸν πρὸς τὸ πράττειν, καὶ τὸ ὅλον δὲ οὐκ ἐν-
 30 δέχεται ἄνευ ἡδονῆς ^m εἶναι τῆς ἀπ' αὐτῆς γινομένης. Ἄλλος
 ἦν λόγος ὅτι οὐδεμία ποιεῖ ἐπιστήμη ἡδονήν. Ἔστι δὲ οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές· οἱ γὰρ ⁿ δειπνοποιοὶ καὶ στεφανοποιοὶ ^o καὶ
 μυρεψοὶ ἡδονῆς εἰσὶ ποιητικοί. Ἄλλὰ δὴ ταῖς ἄλλαις ἐπι-
 στήμας οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ὡς τέλος, ἀλλὰ μεθ' ἡδονῆς τε καὶ
 οὐκ ἄνευ ἡδονῆς· ἔστιν οὖν ^p καὶ ἐπιστήμη ^q ποιητικὴ ἡδονῆς.
 31 Ἔτι ^r δὲ καὶ ἄλλως ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἄριστον. Ἄλλ' οὕτω
 μὲν καὶ τῷ τοιούτῳ λόγῳ ἀναιρήσεις καὶ τὰς καθ' ἕκαστα λε-
 γομένας ἀρετάς. Ἡ γὰρ ἀνδρεία οὐκ ἔστιν ἄριστον· ἀρ' οὖν
^s διὰ τοῦτ' οὐκ ἀγαθόν; Ἡ τοῦτ' ἄτοπον; Ὁμοίως καὶ ἐπὶ
 32 τῶν ἄλλων. Οὐδὲ ἡδονὴ διὰ τοῦτ' ^t οὐκ ἀγαθόν, ὅτι οὐκ

^k τὰ om. Mb. ¹ τι Mb. ^m εἶναι om. Mb. ⁿ δειπνοποιοὶ Kb.
^o καὶ οἱ μυρεψοὶ Kb. ^p καὶ] ἢ Mb. ^q ποιητὸν Mb. ^r δὲ om. Kb.
^s διὰ τοῦτ'] διὰ ταῦτα Mb. ^t οὐκ ante ἀγαθόν om. Mb.

ἄριστον. Ἐπορήσειε δ' ἂν τις μεταβὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν
τὸ τοιοῦτον, οἷον ἐπειδὴ ὁ λόγος κρατεῖ ποτὲ τῶν παθῶν
(φαμέν^ν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐγκρατοῦς), καὶ τὰ πάθη δὲ πάλιν
ἀντεστραμμένως τοῦ λόγου κρατεῖ, οἷον ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν
συμβαίνει. Ἐπεὶ οὖν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς ἔχον τὴν³³
κακίαν κρατεῖ τοῦ λόγου εὐ διακειμένου (ὁ γὰρ ἀκρατὴς τοι-
οῦτος), καὶ ὁ λόγος ὁμοίως φαῦλος· διὸ κακέινος κρατήσκει
τῶν παθῶν εὐ διακειμένων καὶ ἐχόντων τὴν οἰκείαν ἀρετὴν.
Εἰ δὲ τοῦτ' ἔσται, συμβήσεται τῇ ἀρετῇ κακῶς χρῆσθαι· ὁ
γὰρ λόγῳ φαύλῳ διακείμενος καὶ χρώμενος τῇ ἀρετῇ κακῶς
αὐτῇ χρῆσεται. Τὸ δὲ τοιοῦτον ἄτοπον ἂν συμβαίνειν δό-
ξειεν. Πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἀπορίαν ῥάδιον ἀντειπεῖν καὶ³⁴
λῦσαι ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἡμῖν εἰρημένων ὑπὲρ ἀρετῆς. Τότε
γὰρ φαμεν εἶναι ἀρετὴν, ὅταν ὁ λόγος εὐ διακείμενος τοῖς
πάθεσιν ἔχουσι τὴν οἰκείαν ἀρετὴν σύμμετρος ᾗ, καὶ τὰ πάθη
τῷ λόγῳ. Οὕτω γὰρ διακείμενα συμφωνήσουσι πρὸς ἄλ-³⁵
ληλα, ὥστε τὸν μὲν λόγον προστάττειν αἰετὸν βέλτιστον,
τὰ δὲ πάθη ῥαδίως εὐ διακείμενα ποιεῖν ὃ ἂν ὁ λόγος προσ-
τάττει. Ἄν οὖν ὁ λόγος φαύλως ᾗ διακείμενος, τὰ δὲ πάθη
εὐ, οὐκ ἔσται ἀρετὴ^ω ἐκλείποντος τοῦ λόγου· ἐξ ἀμφοτέρων
γὰρ ἡ ἀρετή. Ὡστ' οὐδὲ κακῶς χρῆσθαι ἐνδέχεται ἀρετῇ.
Ἀπλῶς δ' οὐχ, ^κὥς οἴονται οἱ ἄλλοι, τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ καὶ³⁶
ἡγεμών ἐστίν ὁ λόγος, ἀλλὰ μάλλον τὰ πάθη. Δεῖ γὰρ
πρὸς τὸ καλὸν ὁρμὴν ἄλογόν τινα ^νπρῶτον ἐγγίνεσθαι (ὃ
καὶ γίνεται), εἴθ' οὕτως τὸν λόγον ὕστερον ἐπιψηφίζοντα
εἶναι καὶ διακρίνοντα. Ἰδοὶ δ' ἂν τις τοῦτο ἐκ τῶν ^zπαιδίων³⁷
καὶ τῶν ἄνευ λόγου ζώντων· ἐν γὰρ τούτοις ἄνευ ^aτοῦ λόγου
ἐγγίνονται ^bὁρμαὶ παθῶν πρὸς τὸ καλὸν ^cπρότερον, ὃ δὲ
λόγος ὕστερος ἐπιγιγνόμενος καὶ σύμφηφος ὧν ποιεῖ πράτ-
τειν τὰ καλά. Ἀλλ' ^dοὐκ ἐὰν ἀπὸ τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν³⁸
λάβῃ πρὸς τὰ καλά, οὐκ ἀκολουθεῖ τὰ πάθη ὁμογνωμο-

^ν γὰρ καὶ ἐπὶ M^b. ^ω ἐκλείποντος K^b. ^κ ὥσπερ K^b. ^ν πρῶτον
om. M^b. ^z παίδων K^b. ^a τοῦ om. M^b. ^b ὁρμαὶ τῶν παθῶν M^b.
^c πρότερον om. M^b. ^d οὐκ om. M^b.

νοῦντα, ἀλλὰ πολλάκις ἐναντιοῦται· διὸ μᾶλλον ἀρχῇ ἔοικε πρὸς τὴν ἀρετὴν τὸ πάθος εὖ διακείμενον ἢ ὁ λόγος.

- 8 Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη τούτων εἰπεῖν, ἐπειδὴ περὶ εὐδαιμονίας ἐστὶν ὁ λόγος, περὶ εὐτυχίας. Οἶονται γὰρ οἱ πολλοὶ τὸν εὐδαίμονα βίον τὸν εὐτυχῇ εἶναι ἢ οὐκ ἄνευ γε εὐτυχίας, καὶ ὀρθῶς εἴσως· ἄνευ γὰρ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὧν ἡ τύχη ἐστὶ
 2 κυρία, οὐκ ἐνδέχεται εὐδαίμονα εἶναι. Διὸ ρητέον ἐστὶν ὑπὲρ εὐτυχίας, καὶ ἀπλῶς ὁ εὐτυχῆς ^f τίς ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ τί. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπὶ ταυτ' ἂν τις ἐλθὼν καὶ ^g ἐπιβλέψας ἀπορήσειεν. Οὔτε γὰρ ἂν εἴποι τις τὴν τύχην
 3 ὥς ἐστὶ φύσις. Ἡ γὰρ φύσις αἰεὶ ^h οὐ ἐστὶν αἰτία, τούτου ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ⁱ ἢ ὡσαύτως ποιητικὴ ἐστίν, ἡ δέ γε τύχη οὐδέποτε, ἀλλ' ἀτάκτως καὶ ὥς ἔτυχεν· διὸ ἡ τύχη ἐν τοῖς τοιούτοις λέγεται. Οὔτε δὴ νοῦν ^k γέ τινα ἢ λόγον ὀρθόν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα οὐχ ἡττόν ἐστι τὸ τεταγμένον καὶ τὸ αἰεὶ
 4 ὡσαύτως, ἡ δὲ τύχη οὐ. Διὸ καὶ οὗ πλείστος νοῦς καὶ λόγος, ἐνταῦθα ^l ἐλαχίστη τύχη, οὗ δὲ πλείστη τύχη, ἐνταῦθ' ἐλάχιστος νοῦς. Ἄλλ' ἅρά γε ἡ εὐτυχία ἐστὶν ὥς ἐπιμέλεια τις ^m θεῶν; Ἡ τοῦτ' οὐκ ἂν δόξειεν; Τὸν γὰρ θεὸν ἀξιούμενον κύριον ὄντα τῶν τοιούτων τοῖς ἀξίοις ἀπονέμειν καὶ τὰγαθὰ καὶ τὰ κακά, ἡ δὲ τύχη καὶ τὰ ἀπὸ ⁿ τῆς τύχης ὥς
 5 ἀληθῶς ὥς ἂν τύχη γίνεταί. Εἰ δέ γε τῷ θεῷ τὸ τοιούτον ἀπονέμεται, φαῦλον αὐτὸν κριτὴν ποιήσομεν ἢ οὐ δίκαιον· τοῦτο δ' οὐ προσήκόν ^o ἐστὶ θεῷ. Ἄλλὰ μὴν ἔξω γε τούτων εἰς οὐδὲν ἄλλο τὴν τύχην ^p ἂν τις τάξειεν, ὥστε δῆλον ὅτι τούτων ἂν ^q τι εἴη. Νοῦς μὲν δὴ καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη
 6 παντελῶς ἀλλότριόν τι ἔοικεν εἶναι. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ εὐνοία ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ δόξειεν ἂν εἶναι εὐτυχία διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς φαύλοις ἐγγίνεσθαι· τῶν δὲ θεὸν τῶν φαύλων οὐκ εἰκὸς ἐπιμελεῖσθαι. Λοιπὸν τοίνυν καὶ οἰκειό-

e ἴσως om. Mb. f τί Mb. g ἀποβλέψας Mb. h οὐ] οὐκ pr. Kb. i ἢ] καὶ corr. Mb. k γε om. Mb. l ἐλαχίστη καὶ τύχη Mb. m θεοῦ Mb. n τῆς om. Mb. o ἐστὶ τῷ θεῷ Mb. p ἂν τι τάξειεν Kb, τάξειεν ἂν τις Mb. q τις Mb.

τατον τῆς εὐτυχίας ἐστὶν ἡ φύσις, ἔστι δ' ^τ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ
τύχη ἐν τοῖς μὴ ἐφ' ἡμῖν οὖσι, μηδ' ὧν αὐτοὶ κύριοί ἐσμεν
καὶ δυνατοὶ πράξαι. Διὸ τὸν δίκαιον, ἢ ^ς δίκαιος, οὐθεὶς ⁷
λέγει εὐτυχῇ, οὐδὲ τὸν ἀνδρείον, οὐδ' ὅλως τῶν κατ' ἀρετὴν
οὐδένα· ἐφ' ἡμῖν ^τ γάρ ἐστι ταῦτα καὶ ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν.
'Αλλ' ἤδη ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις οἰκειότερον τὴν εὐτυχίαν ἐροῦ-
μεν· τὸν γὰρ εὐγενῇ εὐτυχῇ ^ν λέγομεν, καὶ ὅλως ^φ ^ω τὰ τοι-
αῦτα τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχει ὧν μὴ αὐτὸς κύριός ἐστιν. 'Αλλ' ⁸
ὅμως οὐδ' ἐνταῦθα ^κ κυρίως ἀν' ἡ εὐτυχία λέγοιτο. 'Εστὶ δὲ
πολλαχῶς ὁ εὐτυχὴς λεγόμενος· καὶ γὰρ ^φ παρὰ τὸν λο-
γισμὸν τὸν αὐτοῦ συνέβη τι ἀγαθὸν πράξαι, εὐτυχῇ φαμέν,
καὶ ^φ κατὰ λόγον ζημίαν ἦν λαβεῖν. τὸν τοιοῦτον ^κ κερδά-
ναντα εὐτυχῇ φαμέν. 'Εστὶν οὖν ἡ εὐτυχία τῷ ἀγαθόν τι ⁹
^z ὑπάρξαι παρὰ λόγον καὶ ἐν τῷ ^α κακὸν μὴ λαβεῖν εὐλογον.
'Αλλὰ μάλλον ^β καὶ οἰκειότερον ἡ εὐτυχία ἀν' δόξειεν εἶναι ἐν
τῷ ἀγαθὸν λαβεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸν λαβεῖν καθ' αὐτὸ
δόξειεν ^ε ἀν' εὐτύχημα εἶναι, τὸ δὲ κακὸν μὴ λαβεῖν κατὰ συμ-
βεβηκὸς εὐτύχημα. 'Εστὶν οὖν ἡ εὐτυχία ἄλογος φύσις· ὁ ¹⁰
γὰρ εὐτυχὴς ἐστὶν ὁ ἄνευ λόγου ἔχων ὁρμὴν πρὸς τὰ ἀγαθὰ
καὶ τούτων ἐπιτυγχάνων, τοῦτο δ' ἐστὶ φύσεως· ἐν γὰρ τῇ
^δ ψυχῇ ἔνεστι τῇ φύσει τοιοῦτον ^φ ὁρμῶμεν ἀλόγως πρὸς ἃ
ἀν' εὐ ἔχωμεν. Καὶ εἴ τις ἐρωτήσῃ τὸν οὕτως ἔχοντα, διὰ ¹¹
τί τοῦτο ἀρέσκει σοι οὕτω πράττειν; Οὐκ οἰδά φησιν, ἀλλ'
ἀρέσκει μοι, ὅμοιον πάσχω τοῖς ἐνθουσιάζουσιν· καὶ γὰρ
οἱ ἐνθουσιάζοντες ἄνευ λόγου ὁρμὴν ἔχουσι πρὸς τὸ πράτ-
τειν τι. Τὴν δ' εὐτυχίαν οὐκ ἔχομεν οἰκείῳ καὶ ἰδίῳ ὀνόματι ¹²
προσαγορεύειν, ἀλλ' αἰτίαν πολλάκις φαμέν εἶναι αὐτήν· ἡ
δ' αἰτία ἀλλότριον τοῦ ὀνόματος. 'Η γὰρ αἰτία καὶ οὗ
ἐστὶν αἰτία ἄλλο ἐστί, καὶ ἄνευ ὁρμῆς τῆς ἐπιτυγχανούσης
τῶν ἀγαθῶν αἰτία λεγόμενη, οἷον ἡ τοῦ κακὸν μὴ λαβεῖν

^τ ἡ alterum om. K^b. ^ς δίκαιον M^b. ^τ γάρ] μὲν γάρ K^b. ^ν λέ-
γομεν] ἐροῦμεν M^b. ^ω τὰ om. K^b. ^κ ἀν' κυρίως εὐτυχία K^b. ^γ κερ-
δανόντα M^b. ^z πράξαι K^b. ^α κακόν τι μὴ 1417 et 1855 et 2023.
^β καὶ om. M^b. ^ε ἀν' om. K^b. ^δ τύχη M^b.

ἢ πάλιν ^e τοῦ μὴ οἰόμενον ἀγαθὸν λήψεσθαι ἀγαθὸν λαβεῖν.
 13^u Ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη εὐτυχία ^f διάφορος ἐκείνης, καὶ ἔοικεν
^g αὐτῇ ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς μεταπτώσεως γίνεσθαι, καὶ
 κατὰ συμβεβηκὸς εὐτυχία. ^h Ὡστ' εἰ καὶ ἡ τοιαύτη ἐστὶν
 εὐτυχία, ἀλλ' οὖν πρὸς γε τὴν εὐδαιμονίαν ἡ τοιαύτη ἂν εἴη
 εὐτυχία οἰκειότερα, ἥς ἐν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁρμῆς ⁱ τῶν ἀγα-
 14 θῶν ἐστὶ τῆς ἐπιτεύξεως. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία οὐκ
 ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ταῦτα δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς εὐτυχίας,
 οἷον ἀρτίως ἔφαμεν, συνεργὸς ἂν εἴη τῇ εὐδαιμονίᾳ. Περὶ
 μὲν οὖν εὐτυχίας ^k τοσαῦτα.

9 Ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ ἐκάστης τῶν ἀρετῶν κατὰ μέρος εἰρήκα-
 μεν, λοιπὸν ἂν εἴη καὶ καθόλου ^l συνθέντας τὰ καθ' ἕκαστα
 κεφαλαιωσαμένους εἰπεῖν. Ἔστι μὲν οὖν οὐ κακῶς λεγόμε-
 νον τοῦνομα ἐπὶ τοῦ τελέως σπουδαίου, ἢ καλοκάγαθία.
 2 Καλὸς καγαθὸς γάρ, φησὶν, ὅταν τελέως σπουδαῖος ^m ᾖ·
 ἐπὶ γὰρ τῆς ἀρετῆς τὸν καλὸν καγαθὸν λέγουσιν, ⁿ οἷον τὸν
 δίκαιον καλὸν καγαθόν ^o φασι, τὸν ἀνδρείον, τὸν σῶφρονα,
 3 ὅλως ἐπὶ τῶν ἀρετῶν. Ἐπειδὴ οὖν εἰς δύο διαιροῦμεν, καὶ
 τὰ μὲν φαμεν εἶναι καλὰ τὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ, ^p καὶ τῶν ἀγαθῶν
 τὰ μὲν ἀπλῶς ἀγαθὰ τὰ δ' οὐ, καὶ καλὰ μὲν οἷον τὰς ἀρετὰς
 καὶ τὰς ^q ἀπ' ἀρετῆς πράξεις, ἀγαθὰ δὲ ^r οἷον ἀρχὴν πλούτου
 δόξαν τιμὴν ^s καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔστιν οὖν ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
^φ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀπλῶς καλὰ καλὰ
 4 ἐστίν. Ὁ τοιοῦτος γὰρ καλὸς καὶ ἀγαθός· ^φ δὲ τὰ ἀπλῶς
 ἀγαθὰ μὴ ἐστὶν ἀγαθὰ, οὐκ ἔστι καλὸς καὶ ἀγαθός, ὥσπερ
 οὐδ' ὑγιαίνειν ἂν δόξειεν ^ψ τὰ ἀπλῶς ὑγιεινὰ μὴ ὑγιεινὰ
 ἐστίν. Εἰ γὰρ ὁ πλούτος καὶ ἡ ἀρχὴ παραγινόμενά τινα
 βλάπτειν, οὐκ ἂν αἰρετὰ εἴη, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὅσα αὐτὸν
 5 μὴ ^τ βλάψει, βουλήσεται αὐτῷ εἶναι. Ὁ δὲ τοιοῦτος ὧν
 οἷος ὑποστελλόμενός ^v τι τῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ,

^e τὸ K^b. ^f ἀδιάφορος M^b. ^g αὕτη K^b. ^h ὥστ'—ἐστὶν εὐτυ-
 χία om. Z.M^b. et 2024. ⁱ τῶν om. M^b. ^k ταῦτα K^b. ^l συν-
 θέντα M^b. ^m ᾖ om. K^b. ⁿ οἷον om. M^b. ^o φησιν K^b. ^p καὶ τῶν
 —ἀπλῶς ἀγαθὰ om. M^b. ^q ἐπ' M^b. ^r οἷον om. K^b. ^s καὶ ante τὰ
 om. K^b. ^t βλάβη K^b. ^v τι om. M^b.

οὐκ ἂν δόξειε καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι· ἀλλ' ὃ τὰγαθὰ πάντα ὄντα ἀγαθὰ ἐστὶ καὶ ὑπὸ τούτων μὴ διαφθείρεται, οἷον ὑπὸ πλούτου καὶ ἀρχῆς, ὁ τοιοῦτος καλὸς καὶ ἀγαθός.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ κατὰ τὰς ἀρετὰς ὀρθῶς πράττειν εἴρηται ¹⁰ μὲν, οὐχ ἰκανῶς δέ. Ἐφάμεν γὰρ τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν· ἀλλ' ἴσως ἂν τις αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν ἐρωτήσῃ, τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τί ποτ' ἐστὶ, καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος; Ἐστὶν οὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν, ² ὅταν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς μὴ κωλύῃ τὸ λογιστικὸν ἐνεργεῖν τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν· τότε ³ γὰρ ἡ πρᾶξις ἐστὶ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἐπειδὴ γὰρ τι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ³ χεῖρον ἔχομεν τὸ δὲ βέλτιον, αἰεὶ δὲ τὸ χεῖρον τοῦ βελτίονος ἕνεκέν ἐστιν, ὥσπερ ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἕνεκεν, καὶ τότ' ἐροῦμεν ἔχειν τὸ σῶμα ² καλῶς, ὅταν οὕτως ἔχῃ ὥστε μὴ κωλύειν ἀλλὰ καὶ συμβάλλεσθαι καὶ συμπαρορμᾶν πρὸς τὸ τὴν ψυχὴν ἐπιτελεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον· τὸ γὰρ χεῖρον τοῦ βελτίονος ἕνεκεν, ^a πρὸς τὸ συνεργεῖν τῷ βελτίονι. Ὅταν οὖν τὰ πάθη μὴ ^b κωλύωσι τὸν νοῦν τὸ ⁴ αὐτοῦ ἔργον ^c ἐπιτελεῖν, τότ' ἐστὶ τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον γινόμενον. Naί, ἀλλ' ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅταν πῶς ἔχῃ τὰ πάθη, οὐ κωλύουσιν, καὶ πότε οὕτως ἔχουσιν; Οὐ γὰρ οἶδα. Τὸ δὲ τοιοῦτον οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν ῥάδιον. Οὐδὲ γὰρ ὁ ἰατρός, ἀλλ' ὅταν εἴπῃ τῷ πυρέττοντι ^d πτισάνην προσφέρεισθαι· τοῦ δὲ πυρέττειν πῶς αἰσθάνομαι; Ὅταν, φησὶν, ὀρᾷς ὥχρον ὄντα. Τὸ δ' ὥχρον πῶς εἰδήσω; Ἐν- ⁵ ταῦθα δὲ συνιέτω ὁ ἰατρός· εἰ γὰρ μὴ ἔχῃς παρὰ σανατῶ, φήσῃ, τῶν γε τοιούτων αἰσθησιν, οὐκ ^e ἐστὶν. Ὡσαύτως ὑπὲρ τῶν ἄλλων κοινός ἐστι τῶν τοιούτων ὁ λόγος. Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παθῶν τοῦ γνωρίζειν· δεῖ γὰρ αὐτὸν συμβάλλεσθαι πρὸς αἰσθησίν τι. Ἐπιζητήσῃ δ' ἂν τις ⁶ ἴσως καὶ τὸ τοιοῦτον, ἀρά γε ἔργῳ εἰδήσας ταῦτα καὶ δὴ

^w δὲ om. K^b. ^x γὰρ om. K^b. ^y ἕνεκέν ἐστιν] ἔχομεν ἕνεκεν K^b.
^z καλῶς om. K^b. ^a πρὸς τὸ om. K^b. ^b κωλύωσι M^b. ^c ἐπιτελεῖν] ἐνεργεῖν K^b. ^d πτισάνην M^b. ^e ἔτι K^b.M^b. ^f ἴσως om. M^b.

εὐδαίμων ἔσομαι; Οἶονται γάρ. Τὸ δ' ἐστὶν ^g οὐ τοιοῦτον· οὐδεμία γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν παραδίδωσι τῷ μανθάνοντι τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἕξιν μόνον. 7 Οὕτως οὐδ' ἐνταῦθα παραδίδωσι τὸ εἰδῆσαι ταῦτα τὴν χρῆσιν (ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐστὶν ἐνέργεια, ὡς φαμέν) ἀλλὰ τὴν ἕξιν, οὐδ' ἐν τῷ εἰδέναι ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' ἐκ τοῦ τούτοις χρήσασθαι. Τὴν δὲ χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων οὐκ ἔστι ταύτης τῆς πραγματείας τὸ παραδοῦναι· οὐδὲ γὰρ ἄλλη ἐπιστήμη οὐδεμία τὴν χρῆσιν παραδίδωσιν, ἀλλὰ τὴν ἕξιν.

II Ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ὑπὲρ φιλίας ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν, τί ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ τί· ἐπειδὴ ^h περ ὀρώμεν ⁱ παρὰ πάντα τὸν βίον παρατείνουσιν καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ οὐσαν ἀγαθόν, ^k συμπαραληπτέα ἂν εἴη πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Πρῶτον μὲν οὖν ἴσως ^l ἀ ἀπορεῖται καὶ ζητεῖται, 2 βέλτιον διελθεῖν. Πότερον γάρ ἐστὶν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὥσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; Καὶ ^m γὰρ κολοῖός φασι παρὰ κολοῖον ἰζάνει, καὶ

αἰεὶ ⁿ τοι τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

Φασὶ δὲ καὶ κυνός ποτε αἰεὶ καθευδούσης ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμίδος, ἐρωτηθέντα τὸν Ἐμπεδοκλέα διὰ τί ποτε ἡ κύων ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμίδος καθεύδει, εἰπεῖν ὅτι ἔχει τι ^o τῇ κεραμίδι ὅμοιον ἢ κύων, ὡς διὰ τὸ ὅμοιον τὴν κύνα φοιτῶσαν. 3 Πάλιν ^p δ' αὖ δοκεῖ ἄλλοις τισὶν ἐν τοῖς ἐναντίοις μᾶλλον ἐγγίνεσθαι ἢ φιλίῳ. Ἐρῶ μὲν γάρ, φησὶν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν ^q πέδον· ^r τὸ δὲ ἐναντίον, φησί, τῷ ἐναντίῳ βούλεσθαι φίλον εἶναι. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὁμοίοις ^s οὐδ' ^t ἐνδέχεται γίνεσθαι· τὸ γὰρ ὅμοιον, φησί, τοῦ ὁμοίου οὐδὲν 4 προσδέεται, καὶ τὰ τοιαῦτα δή. Ἐτι ^v πότερον ἔργον ἐστὶ φίλον γενέσθαι ἢ ῥάδιον γενέσθαι; ^w Οἱ γοῦν κόλακες τα-

^g οὐ om. Mb. ^h περ] immo γάρ. ⁱ περὶ Mb. ^k συμπαραληπτέον Kb. ^l ὁ Mb. ^m γάρ] γάρ ὁ Kb. ⁿ τοι om. Mb. ^o τῇ om. Kb. ^p δ' om. Mb. ^q πέδον ᾧ. τὸ Mb. ^r τὸ ἐναντίον Kb. ^s οὐδὲν Kb. ^t ἐνδέχεται Mb. ^v πότερον] δὲ Mb. ^w οἱ γοῦν] οἷον Kb.

χέως προσεδρεύσαντες φίλοι μὲν οὐκ εἰσίν, φαίνονται δὲ φίλοι εἶναι. Ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορεῖται, πότερον ἔσται ὁ σπουδαῖος τῷ ^κ φαύλῳ φίλος ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ φιλία ἐν πίστει καὶ βεβαιότητι, ὁ δὲ φαῦλος ἥκιστα τοιοῦτος. Καὶ ὁ φαῦλος ^γ τῷ φαύλῳ, ἢ οὐδὲ τοῦτο; Πρῶτον μὲν οὖν διο-5 ριστέον ἂν εἴη ὑπὲρ φιλίας ποίας σκοποῦμεν. Ἔστι γάρ, ὡς οἴονται, φιλία καὶ πρὸς θεὸν καὶ τὰ ἄψυχα, οὐκ ὀρθῶς. Τὴν γὰρ φιλίαν ἐνταῦθά φαμεν εἶναι οὐ ἔστι τὸ ἀντιφι- λείσθαι, ἢ δὲ πρὸς τὸν θεὸν φιλία ^ζ οὔτε ἀντιφιλείσθαι δέχε- ται οὐθ' ὅλως τὸ φιλεῖν· ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη εἴ τις φαίη φιλεῖν τὸν Δία. Οὐδὲ δὴ παρὰ τῶν ἀψύχων ἐνδέχεται ἀντι-6 φιλείσθαι· φιλία ^α μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἄψυχά ἐστιν, οἷον οἶνον ἢ ἄλλο δὴ τῶν τοιούτων. Διὸ δὴ οὔτε τὴν πρὸς τὸν θεὸν φιλίαν ^β ἐπιζητοῦμεν οὔτε τὴν πρὸς τὰ ἄψυχα, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὰ ἔμψυχα, καὶ πρὸς ταῦτα ἐν οἷς ἐστὶ τὸ ἀντιφι- λεῖν. Εἰ ^γ δὴ τις μετὰ τοῦτο ἐπισκέψαιτο τί ἐστὶ τὸ φιλη-7 τόν, ἔστιν οὖν οὐκ ἄλλο τι ἢ τὰγαθόν. Ἐτερον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ φιλητὸν καὶ τὸ φιλητέον, ὥσπερ ^δ καὶ τὸ βουλευτὸν καὶ τὸ βουλευτέον. Βουλευτὸν μὲν γὰρ τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν, βουλευτέον δὲ τὸ ἐκάστω ἀγαθόν. Οὕτω καὶ φιλητὸν μὲν τὸ ἀπλῶς 8 ἀγαθόν, φιλητέον δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ^ε ὥστε τὸ μὲν φιλη- τὸν καὶ φιλητέον, τὸ δὲ φιλητέον οὐκ ἔστι φιλητόν. Ἐν- ταῦθα μὲν οὖν ἐστὶ καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἡ ἀπορία, πότερόν ἐστιν ὁ σπουδαῖος τῷ φαύλῳ φίλος ἢ οὐ. Συνήπται γάρ πως τὰγαθῷ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν καὶ τὸ φιλητέον τῷ φιλητῷ, ἔχεται δὲ καὶ ἀκολουθεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ ^ς τὸ ἡδὺ εἶναι καὶ τὸ συμφέρον. Ἡ μὲν οὖν τῶν σπουδαίων φιλία ἐστίν, ὅταν 9 ἀντιφιλῶσιν ἀλλήλους· φιλοῦσι δὲ ἀλλήλους, ἢ φιλητοί· φι- λητοὶ δέ, ἢ ἀγαθοί. Οὐκοῦν ὁ σπουδαῖος, φησί, τῷ φαύλῳ οὐκ ἔσται φίλος; Ἔσται μὲν οὖν. Ἐπειδὴ γὰρ τὰγαθῷ

^κ φίλῳ Mb. ^γ τῷ φαύλῳ] τὰ φαῦλα Mb. ^ζ οὐδὲ codices. ^α μὲν Mb. ^β ζητοῦμεν Mb. ^δ καὶ alterum om. Mb. ^ε ὥστε— ἔστι φιλητόν] ἔτι δὲ τὸ μὲν φιλητέον καὶ φιλητόν, τὸ δὲ φιλητόν οὐκ ἔστι φιλητέον Kb. ^ς τῷ ἡδεῖ εἶναι καὶ τῷ συμφέροντι Kb.

- ἡκολούθει τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἡδύ, ἢ ἡ ἐστὶ φαῦλος ὢν ἡδύς, ταύτῃ φίλος· πάλιν αὖ συμφέρων, ἢ συμφέρων, ταύτῃ φίλος.
- 10 Ἄλλ' οὐκ ἔσται γε κατὰ τὸ φιλητὸν ἢ τοιαύτῃ φιλία. Φιλητὸν γὰρ ἦν τ' ἀγαθόν, ὁ δὲ ^h φαῦλος οὐ φιλητός· οὐ γὰρ ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλητέον. Εἰσὶ γὰρ ἀπὸ τῆς παντελοῦς φιλίας, τῆς ἐν τοῖς σπουδαίοις, καὶ αἰται αἱ φιλίαι, ἢ τε
- 11 κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. Ὁ οὖν κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν οὐ φιλεῖ τὴν κατὰ τὸ ἀγαθὸν φιλίαν, οὐδὲ ὁ κατὰ τὸ συμφέρον. Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ φιλίαι αἰται, ἢ τε κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον, οὐχ αἱ αὐταὶ μὲν, οὐ παντελῶς δὲ οὐδὲ ἀλλότριαι ἀλλήλων, ἀλλ'
- 12 ἀπὸ ταυτοῦ πως ἡρτημέναι εἰσίν. Οἷον φαρμέν ἱατρικὸν τὸ μαχαίριον, ἱατρικὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἱατρικὴν τὴν ἐπιστήμην· ταῦτ' οὐχ ὁμοίως λέγονται, ἀλλὰ τὸ μὲν μαχαίριον τῷ χρήσιμον εἶναι πρὸς ἱατρικὴν ἱατρικὸν λέγεται, ὁ δ' ἄνθρωπος τῷ ποιητικὸς εἶναι ὑγείας, ἢ δ' ἐπιστήμη τῷ αἰτία εἶναι
- 13 καὶ ἀρχή. Ὅμοιως δὲ καὶ ⁱ αἱ φιλίαι οὐχ ὡσαύτως, ἢ τε τῶν σπουδαίων ἢ διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. Οὔτε δὴ ὁμωνύμως λέγονται, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ μὲν αἱ αὐταί, περὶ ταυτὰ δὲ πως καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσίν.
- 14 Εἰ δὴ τις λέγοι “ὁ κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν οὐκ ἔστι φίλος “ τούτῳ· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ἀγαθὸν φίλος ἐστίν,” βαδίζει ὁ τοιοῦτος ἐπὶ τὴν τῶν σπουδαίων φιλίαν, τὴν ἐξ ἀπάντων τούτων οὔσαν, καὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἡδέος καὶ ἐκ τοῦ συμφέροντος, ὥστ' ἀληθῶς οὐκ ^k ἔστιν ἐκείνην γε τὴν φιλίαν
- 15 φίλος, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ ἡδὺ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. Πότερον οὖν ἔσται ὁ σπουδαῖος τῷ σπουδαίῳ φίλος ἢ οὔ; Οὐδὲν γὰρ προσδεῖται, φησίν, ^l ὁ ὅμοιος τοῦ ὁμοίου. Ὁ δὴ τοιοῦτος λόγος ζητεῖ τὴν κατὰ τὸ συμφέρον φιλίαν· ἢ γὰρ προσδεῖται ^m ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου, ταύτῃ ὄντες φίλοι ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον φιλίᾳ εἰσίν. Ἄλλ' ἑτέρα διώρισται ἢ κατὰ τὸ συμφέρον φιλία καὶ ἢ κατ' ἀρετὴν καὶ ἡδονήν.

g ἢ] εἰ K^b. h φαῦλος] φίλος M^b. i αἱ om. K^b. k ἔστι κατ' ἐκείνην M^b. l ὁ om. M^b. m ὁ om. M^b.

Εἰκὸς δὴ καὶ πολὺ μᾶλλον τούτους· ^η πάντα γὰρ αὐτοῖς ¹⁶
 ὑπάρχει τὰγαθά, καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον. Ἀλλὰ καὶ
 ὁ σπουδαῖος τῷ φαύλῳ· ἥ γὰρ ἴσως ἡδύς, ταύτῃ καὶ φίλος.
 Καὶ ὁ φαῦλός γε τῷ φαύλῳ· ἥ γὰρ ἴσως τὸ αὐτὸ αὐτοῖς
 συμφέρει, ταύτῃ ^ο φίλοι. Ὁρῶμεν γὰρ τοῦτο γινόμενον, ¹⁷
 ὅταν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ συμφέρον, φίλους τούτους διὰ τὸ συμφέ-
 ρον, ὥστ' οὐδὲν ^ρ κωλύσει καὶ φαίλοις οὔσι ταυτόν τι συμ-
 φέρειν. Βεβαιοτάτῃ μὲν οὖν καὶ μὀνιμωτάτῃ καὶ καλλίστῃ ¹⁸
^η ἢ ἐν τοῖς σπουδαίοις φιλία, ἢ κατ' ἀρετὴν καὶ τὰγαθὸν
 οὐσα, εἰκότως· ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀμετάπτωτον, δι' ἣν ἢ φι-
 λία, ὥστε εἰκὸς τὴν φιλίαν τὴν τοιαύτην ἀμετάπτωτον εἶναι,
 τὸ δὲ συμφέρον ^ι οὐδέποτε ταυτόν· διὸ ἢ διὰ τὸ συμφέρον
 φιλία οὐ βεβαία, ἀλλὰ τῷ συμφέροντι ^ς συμμεταπίπτει.
^ο Ὁμοίως καὶ ἢ κατὰ τὴν ἡδονήν. Ἡ μὲν ^ι οὖν τῶν βελτίστων ¹⁹
 φιλία ἢ κατ' ἀρετὴν γιγνομένη ἐστίν, ἢ δὲ τῶν πολλῶν ἢ
 κατὰ τὸ συμφέρον· ἢ δὲ κατὰ τὴν ἡδονήν ἐν τοῖς φορτικοῖς
 καὶ τυχούσιν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἀγανακτεῖν, ὅταν φαίλοις
 ἐντύχωσι τοῖς φίλοις, καὶ θαυμάζειν. Ἔστι δὲ οὐδὲν ἄτο- ²⁰
 πον· ὅταν γὰρ ἢ φιλία λάβῃ τὴν ἡδονὴν ἀρχήν, δι' ἣν φίλοι
 εἰσίν, ἢ τὸ συμφέρον, ἅμα ταῦτ' ἀπολείπει καὶ ἢ φιλία οὐ
 διαμένει. Πολλάκις δὲ μένει μὲν ἢ φιλία, κακῶς δ' ἐχρήσατο
 τῷ φίλῳ, διὸ ἀγανακτοῦσιν. Ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ἄλογον·
 οὐ γὰρ δι' ἀρετὴν ἢ φιλία σοι πρὸς τοῦτον ὑπῆρχεν, διὸ οὐδ'
 ἄτοπον ^ν μηδὲν ποιεῖν αὐτὸν τῶν κατ' ἀρετὴν. Ἀγανακτοῦ- ²¹
 σιν οὖν οὐκ ὀρθῶς· δι' ἡδονὴν γὰρ ποιησάμενοι τὴν φιλίαν,
 τὴν δι' ^ω ἀρετὴν οἶονται δεῖν αὐτοῖς ὑπάρχειν. Τὸ δ' οὐ
 δυνατόν· οὐ γὰρ ἐστίν ἢ δι' ἡδονὴν καὶ τὸ συμφέρον ἀρετῆς
 ἐχομένη. Κοινωσάμενοι οὖν ἡδονῇ ἀρετὴν ζητοῦσιν, οὐκ ὀρ-
 θῶς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ ἡδονῇ καὶ τῷ συμφέροντι ἢ ἀρετῇ,
 ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ ἀμφοτέρα ταῦτ' ἀκολουθεῖ. Ἄτοπον γὰρ ²²
 εἰ μὴ τις οἰήσεται τοὺς σπουδαίους αὐτοὺς αὐτοῖς ἡδίστους

^η πάντα—συμφέρον om. Mb. ^ο φίλος Kb. ^ρ κωλύει Kb. ^η ἢ ante
 ἐν om. Kb. ^ι οὐδέποτε—συμφέρον om. Kb. ^ς μεταπίπτει Kb.
^ι οὖν om. Mb. ^ν οὐδὲν Kb. ^ω ἀρετῆς Mb.

εἶναι· καὶ γὰρ οἱ φαῦλοι, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσίν·

κακὸς ^x κακῷ γὰρ ^y συντέτηκεν.

Οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ ἡδονῇ ἢ ἀρετῇ, ἀλλὰ ^z τῇ ἀρετῇ ἢ ἡδονῇ ἀκολουθεῖ. Πότερον δὲ ^a καὶ δεῖ ἐν τῇ τῶν σπουδαίων φιλίᾳ τὴν ἡδονὴν εἶναι, ἢ οὐ δεῖ; ⁴ Ατοπον γὰρ τὸ ^b μὴ ²³ φάναι δεῖν. Εἰ γὰρ ^c ἀφελεῖς αὐτῶν τὸ ἡδεῖς εἶναι ἀλλήλοις, ἄλλους ποριούνται φίλους εἰς τὸ συζῆν, τοὺς ἡδεῖς· εἰς γὰρ τὸ συζῆν οὐδὲν μείζον ἐστὶ τοῦ ἡδεῖς εἶναι. ⁴ Ατοπον οὖν τὸ μὴ οἶεσθαι δεῖν τοὺς σπουδαίους μάλιστ' ἀλλήλοις συζῆν· τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ ἡδέος· δέοι ἂν ἄρα, ὡς ἔοικε, μά-
²⁴ λιστα τούτοις ὑπάρχειν τὸ ἡδέσιν εἶναι. ¹ Ἐπεὶ δὲ διήρηνται αἱ φιλίαι εἰς τρία εἶδη, καὶ ἐν ταύταις ἡπορεῖτο πότερον ἐν ἰσότητι ἢ φιλία ἐγγίνεται ἢ ἐν ἀνισότητι. ⁴ Ἔστιν οὖν κατ' ἀμφοτέρα· ἢ μὲν γὰρ καθ' ὁμοιότητα ἢ τῶν σπουδαίων καὶ ἢ τελείᾳ φιλία, ἢ δὲ κατ' ἀνομοιότητα ἢ κατὰ τὸ συμφέρον.
²⁵ Τῷ γὰρ εὐπόρῳ ὁ πένης διὰ τὴν ἔνδειαν ὦν ὁ πλούσιος εὐπορεῖ φίλος ἐστί, καὶ τῷ σπουδαίῳ ὁ φαῦλος διὰ ταυτό· διὰ γὰρ τὴν ἔνδειαν τὴν τῆς ἀρετῆς, παρ' οὗ οἶεται αὐτῷ ἔσεσθαι, διὰ τοῦτο τούτῳ φίλος. ^d Γίνεται οὖν ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλία κατὰ τὸ συμφέρον· διὸ ^e καὶ Εὐριπίδης

Ἐρᾷ μὲν ὕμβρον γαῖα, ὅταν ξηρὸν ^f πέδον.

²⁶ Ὡς ἐναντίοις οὔσι τούτοις ἐγγίνεται φιλία ἢ διὰ τὸ συμφέρον. Καὶ γὰρ εἰ θέλεις τὰ ἐναντιώτατα ποιῆσαι πῦρ καὶ ὕδωρ, ταῦτα ἀλλήλοις χρήσιμά ^g ἐστίν. Τὸ γὰρ πῦρ φασίν, ἐὰν μὴ ἔχῃ ὑγρόν, φθείρεσθαι, ὡς τοῦτ' ^h αὐτῷ παρασκευάζον ὥσπερ τροφήν τινα, ταύτην δὲ τοσαύτην ὅσης κρατήσειεν ⁱ ἂν· ἂν μὲν γὰρ ^k πλείον ποιήσῃς τὸ ὑγρὸν ἐπικρατῆσαν, ²⁷ φθείρεσθαι τὸ πῦρ, ¹ ἐὰν δὲ σύμμετρον, συνοίσει. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐναντιωτάτοις φιλία ἐγγίνεται διὰ τὸ συμ-

^x γὰρ κακῷ K^b.

^y συνέστηκεν M^b.

^z ἢ ἡδονῇ τῇ ἀρετῇ K^b.

^a καὶ om. M^b. ^b φάναι μὴ M^b. ^c ἀφελῆς K^b.M^b. ^d γίνονται οὖν

αἱ ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλίαι M^b. ^e καὶ] καὶ ὁ K^b. ^f πέδον ἢ. ὡς M^b.

^g εἰσι K^b. ^h αὐτὸ M^b. ⁱ ἂν om. codices. ^k πλείστον M^b.

¹ ἂν M^b.

φέρον. Ἀνάγονται δὲ πάσαι αἱ φιλίαι, καὶ αἱ ἐν ἰσότητι καὶ ^m αἱ ἐν ἀνισότητι, εἰς τὰς διηρημένας τρεῖς. Ἔστι δ' ἐν ²⁸ ἀπάσαις ταῖς φιλίαις διαφορὰ ⁿ γινομένη πρὸς ἀλλήλους, ὅταν μὴ ὁμοίως φιλωσιν ἢ εὖ ποιῶσιν ἢ ὑπηρετῶσιν ἢ ὁ τι ἂν τῶν τοιούτων. ὅταν μὲν γὰρ ὁ μὲν ἐκτενῶς ^p ποιῇ ὁ δ' ἐλλείπη, κατὰ τὴν ἑλλειψιν τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ μέμψις. Οὐ ²⁹ μὴν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν τοιούτων ^q ὧν τὸ αὐτὸ ἐστὶ τέλος τῆς φιλίας, οἷον εἰ ἀμφοτέροι κατὰ τὸ συμφέρον ἀλλήλοις φίλοι ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ ἢ κατ' ἀρετὴν, εὐδηλὸς ἢ ἑλλειψις ἢ παρὰ τοῦ ἐτέρου· εἰ οὖν πλείω ἀγαθὰ σύ ^r μοι ποιῇς ^s ἢ ἐγὼ ^t σοί, ^v οὐδ' ἀμφισβητῶ ἔτι μὴ οὐ δεῖν σε μᾶλλον ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. Ἐν ἣ δὲ φιλίᾳ μὴ διὰ ταῦτό ^w φίλοι ἐσμέν, μᾶλλον αἱ διαφοραί· ἀδελφὸς γὰρ ἢ ἑλλειψις παρ' ἑκατέρου. Οἷον ^x εἰ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν φίλος ἐστὶν ὁ δὲ διὰ τὸ συμφέρον, ³⁰ ἐνταῦθα ἢ ἀμφισβήτησις· οὔτε γὰρ ὁ τῷ συμφέροντι ὑπερέχων ἀξίαν οἶεται τὴν ἡδονὴν ἀντικαταλλάττεσθαι τοῦ συμφέροντος, οὔτε ὁ τῇ ἡδονῇ ὑπερέχων ἀξίαν τῆς ἡδονῆς ἐν τῷ συμφέροντι χάριν ἀπολαμβάνειν, διὸ μᾶλλον ^y αἱ διαφοραὶ ἐν ^z ταῖς τοιαύταις φιλίαις γίνονται. Οἱ δ' ἐν ἀνι- ³¹ σότητι φίλοι ὄντες, οἱ μὲν ὑπερέχοντες πλούτῳ ἢ ἄλλῳ ^a τινὶ τοιούτῳ οὐκ οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνδεεστερῶν οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖσθαι. Ἔστι δὲ βέλτιον τὸ φιλεῖν ἢ τὸ φιλεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν ἐνέργειά ^b τις ἡδονῆς καὶ ἀγαθόν, ἀπὸ δὲ τοῦ φιλεῖσθαι οὐδεμία τῷ φιλουμένῳ ἐνέργεια γίνεται. Ἔτι ^c δὲ βέλτιον τὸ γνωρίζειν ³² ἢ τὸ γνωρίζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖσθαι καὶ τοῖς ἀψύχοις ὑπάρχει, τὸ δὲ γνωρίζειν καὶ ^d τὸ φιλεῖν τοῖς ἐμψύχοις. Ἔτι τὸ εὐποιητικὸν εἶναι βέλτιον ἢ τὸ μὴ· ὁ μὲν οὖν φιλῶν εὐποιητικὸς ἢ φιλεῖ, ὁ δὲ φιλούμενος, ἢ φιλεῖται, οὔ. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι διὰ φιλοτιμίαν ³³

^m αἱ ἐν om. Mb. ⁿ γινομένη Mb. ^o ὅταν μὲν γὰρ om. Kb.
^p ποιῇ Kb. ^q ὧν om. Kb. ^r με Mb. ^s ἢ om. Kb. ^t σέ Mb.
^v οὐκ Mb. ^w φίλοι] φίλοις Kb. ^x εἰ om. Mb. ^y αἱ om. Kb.
^z ταῖς om. Mb. ^a τινὶ om. Mb. ^b τις] τῆς Mb. ^c δὲ om. Mb.
^d τὸ alterum om. Kb.

φιλεισθαι μᾶλλον βούλονται ἢ φιλεῖν, διὰ τὸ ἐν τῷ φι-
 λείσθαι ὑπεροχὴν τινα εἶναι· αἰεὶ γὰρ ὁ φιλούμενος ὑπερέχει
 ἡδονῇ ἢ εὐπορίᾳ ἢ ἀρετῇ, ὁ δὲ φιλότιμος τῆς ὑπεροχῆς ὀρέ-
 γεται. Καὶ οὐκ οἴονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν οἱ ἐν ὑπεροχῇ
 ὄντες· ἀντιδιδόναι γὰρ ἐν οἷς ὑπερέχουσι τοῖς φιλοῦσιν αὐ-
 34 τούς. ^αἘτι δὲ καὶ ἡττους αὐτῶν εἰσὶν· διὸ οὐκ οἴονται δεῖν
 φιλεῖν ἀλλὰ φιλεισθαι. Ὁ δ' ἐνδεὴς χρημάτων ἢ ἡδονῶν ἢ
 ἀρετῆς θαυμάζει τὸν ὑπερέχοντα τούτοις, καὶ φιλεῖ διὰ τὸ
 35 τούτων ἢ τυγχάνειν ἢ οἶεσθαι τεύξεσθαι. Εἰσὶ δὲ καὶ τοι-
 αῦται φιλίαι ἐξ ὁμοιοπαθείας, ἐκ τοῦ ^ετὰγαθὰ βούλεσθαι
 τινι εἶναι. Οὐκ ἔστι δὲ ἡ ἐπὶ τούτων γινομένη φιλία πάντα
 ταῦτα ἔχουσα· πολλάκις γὰρ ἄλλῳ μὲν εἶναι βουλόμεθα τὰ-
 36 γαθὰ, συζῆν μέντοι μετ' ^εἄλλου. Ἀλλὰ ταῦτα πότερον
 φιλίας δεῖ εἰπεῖν ἢ τῆς τελείας φιλίας τῆς κατ' ἀρετὴν πάθη;
^αἘν ἐκείνῃ γὰρ τῇ φιλίᾳ ^επάντα ταῦτα ἐνυπάρχει· ^hκαὶ γὰρ
 συζῆν μετ' οὐδενὸς ἄλλου ἂν θέλοιμεν (καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ
 τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀρετὴ τῷ σπουδαίῳ ὑπάρχει) καὶ τὰγαθὰ
 τούτῳ μάλιστα βουλοίμεθ' ἂν, καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ εὖ ζῆν οὐκ
 37 ἄλλῳ τινὶ ἢ τούτῳ. Πότερον δ' ἐστὶν ⁱαὐτῷ ^kκαὶ πρὸς
 αὐτὸν φιλία, ἢ οὗ, νῦν μὲν ἀφείσθω, ὕστερον δ' ἐροῦμεν.
¹Πάντα δὲ βουλόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς· καὶ ^mγὰρ συζῆν μεθ'
 ἡμῶν αὐτῶν βουλόμεθα (ἴσως δὲ ⁿτοῦτο καὶ ἀναγκαῖον) καὶ
 τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ βούλεσθαι τὰγαθόν, οὐκ ἄλλῳ
 38 τινί. ^οἘτι ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν αὐτοῖς μάλιστα ἐσμέν· ἂν
 γὰρ προσπταίσωμεν ἢ ἄλλῳ τινὶ περιπέσωμεν τῶν τοιούτων,
 εὐθὺς λυπούμεθα. Διὸ δόξειεν ἂν οὕτως εἶναι αὐτῷ πρὸς
 39 αὐτὸν φιλία. Τὰ δὲ τοιαῦτα, οἶον τὴν ὁμοιοπάθειαν καὶ τὸ
 εὖ ζῆν καὶ τὰλλα, ἥτοι εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλίαν ἀνα-
 φέροντες λέγομεν ἢ εἰς τὴν τελείαν, ἐν ἀμφοτέραις ^pδὲ πάντα
 ταῦτα ὑπάρχει· καὶ ^qγὰρ τὸ ^rσυζῆν καὶ τὸ εἶναι βούλεσθαι

^ε τὰγαθὸν Mb. ^ε ἄλλων Mb. ^ε ταῦτα πάντα Mb. ^h καὶ om. Mb.
ⁱ αὐτὸ Mb. ^k καὶ] φιλία καὶ Kb, Mb. ¹ πάντες Mb. ^m γὰρ τὸ
 συζῆν Mb. ⁿ τοῦτο om. Mb. ^ο ὅτι Mb. ^p δὲ γὰρ rc. Kb, om. pr.
^q γὰρ] γὰρ καὶ Mb. ^r ζῆν Mb.

^s καὶ τὸ εἶναι καὶ τὰλλα πάντα ἐν ταύταις ἐστίν. ⁴⁰ Ἔτι δ' ἴσως ἂν δόξειεν, ἐν οἷς ἐστὶ δίκαιον, ἐν τούτοις καὶ φιλίαν εἶναι· διὸ καὶ ὅσα ^t περ δικαίων εἶδη, τοσαῦτα καὶ ^v φιλιῶν. Τὸ δὲ δίκαιόν ἐστι καὶ ξένῳ πρὸς πολίτην καὶ δούλῳ πρὸς δεσπότην καὶ πολίτῃ πρὸς πολίτην καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα, καὶ ὅσαι ἀπλῶς ἄλλαι κοινωνίαι καὶ φιλίας ἔνευσιν ἐν ἐκάστοις τούτων. Βεβαιοτάτῃ δ' ἂν δόξειεν ⁴¹ εἶναι τῶν φιλιῶν ἡ ξενική· οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲν αὐτοῖς τέλος κοινὸν ὑπὲρ οὗ ἀμφισβητοῦσιν, οἷον ἐν τοῖς πολίταις· διαμφισβητοῦντες γὰρ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ὑπεροχὴν οὐ μένουσι φίλοι ὄντες. Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη τῶν τούτ' εἰπεῖν, πότερόν ἐστι πρὸς αὐτὸν φιλία ἢ οὐ. Ἐπεὶ δ' οὖν ὁρῶμεν, ⁴² ὥσπερ καὶ μικρὸν ἐπάνω ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ μὲν τῶν καθ' ἕκαστα τὸ φιλεῖν γνωρίζεται, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα αὐτοῖς αὐτοῖς ἂν μάλιστα βουλοίμεθα (καὶ γὰρ τὰγαθὰ καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ εἶναι), ὁμοιοπαθέστατοι δ' αὐτοῖς ἡμῖν ἐσμέν, καὶ συζῆν ^w γε μεθ' ἑαυτῶν μάλιστα βουλόμεθα· ὥστ' εἰ μὲν ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα γνωρίζεται ἡ φιλία, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἡμῖν αὐτοῖς ἂν βουλοίμεθα ὑπάρχειν, δηλὸν ἐστίν ὡς ^x ἐστι πρὸς αὐτοὺς φιλία, ὥσπερ καὶ τὴν ἀδικίαν ἔφαμεν πρὸς αὐτὸν εἶναι. Ἐπειδὴ γὰρ ἕτερος μὲν ὁ ἀδικῶν ἕτερος δὲ ὁ ἀδικού- ⁴³ μενος, ὁ αὐτὸς δ' εἰς ἐστὶν ἕκαστος, διὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐδόκει εἶναι πρὸς αὐτὸν ἀδικία. Ἔστι μέντοι, ὡς ^y ἔφαμεν σκοποῦντες ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν, ἐπειδὴ ἐστὶ πλείω, ὅταν ταῦτα μὴ ὁμονοῶσι, τότε εἶναι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδικίαν. Ὁ- ⁴⁴ μοίως οὖν τούτῳ καὶ ἡ φιλία δόξειεν ἂν εἶναι πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ φίλος ἐστίν, ὡς φαμέν, ὅταν βουλοίμεθα σφόδρα φίλον εἰπεῖν, μία φαμέν ψυχὴ ἢ ἐμὴ καὶ ἡ τούτου· ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τῆς ψυχῆς πλείω μέρη, τότε ἔσται μία ψυχὴ, ὅταν συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλα ὅ τε λόγος καὶ τὰ πάθη· οὕτω γὰρ μία ἔσται. Ὡστε μιᾶς ^z γενομένης ἔσται πρὸς

^s καὶ τὸ εἶναι—sect. 46. εἶναι om. M^b. cum Barocciano et Palatino.
^t περὶ K^b. ^v φίλων K^b. ^w τε codices. ^x ἐστι om. K^b. ^y φαμέν K^b.
^z γενομένης K^b.

45 αὐτὸν φιλία. Αὕτη δ' ἔσται ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία ἐν τῷ
 σπουδαίῳ· τούτῳ γὰρ μόνῳ τὰ τῆς ψυχῆς εὖ ἔχουσι μέρη
 πρὸς ἄλληλα τῷ μὴ διαφέρεισθαι, ἐπεὶ ὁ γε φαῦλος οὐδέ-
 ποτ' ἐστὶν αὐτὸς αὐτῷ φίλος· μάχεται γὰρ αἰεὶ ἑαυτῷ. Ὁ
 γοῦν ἀκρατὴς ὅταν πράξῃ τι τῶν καθ' ἡδονήν, μετ' οὐ πολὺ
 46 μεταμελεῖται καὶ κακίζει αὐτὸς αὐτόν. Ὅμοίως ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων κακιῶν ὁ φαῦλος ἔχει· διατελεῖ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ μαχό-
 μενος καὶ ἐναντιούμενος. Ἔστι δὲ φιλία καὶ ἐν ἰσότητι,
 οἷον ἡ μὲν τῶν ἐταίρων ἐν ἰσότητι ἀριθμῷ καὶ δυνάμει ἀγα-
 θοῦ. Οὐδέτερος γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἄξιος θατέρου πλεον ἔχειν
 οὔτε κατ' ἀριθμὸν ἀγαθῶν οὔτε κατὰ δύναμιν οὔτε κατὰ μέ-
 γεθος, ἀλλὰ τὸ ἴσον· ἴσοι γάρ τινες ἐθέλουσιν εἶναι οἱ ἐταί-
 47 ροι. Ἐν ἀνισότητι δὲ ἡ πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ ἀρχομένου
^a πρὸς ἄρχοντα, καὶ κρείττονος καὶ χείρονος, καὶ γυναικὸς
 καὶ ἀνδρός, καὶ ἀπλῶς ἐν οἷς ἐστὶν ὁ τὴν τοῦ χείρονος καὶ
 48 κρείττονος τάξιν ἔχων ἐν τῇ φιλίᾳ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἐν
 ἀνισότητι φιλία κατὰ λόγον. Οὐδέποτε γὰρ ἐπ' ἀγαθοῦ
 δόσει οὐδεὶς ^b ἂν ἴσον δοίῃ τῷ βελτίονι καὶ τῷ χείρονι, ἀλλὰ
 μείζον τῷ καθ' ὑπεροχὴν ὄντι αἰεὶ· τοῦτο δ' ἴσον ἐστὶ τῷ
 λόγῳ· ἴσον γὰρ πῶς ἐστὶν ^c ὁ ἑλαττον ἔχων ἀγαθὸν χείρων
 ὢν τῷ μείζον ἔχοντι κρείττονι ὄντι.

12 Τῶν δὲ φιλιῶν ἀπασῶν τῶν εἰρημένων τούτων μάλιστά
 πως ἐγγίγνεται τὸ φιλεῖν ἐν τῇ συγγενικῇ, καὶ ταῦτα ἐν
 τῇ πατρὶ πρὸς υἱόν. Καὶ διὰ τί ποτε ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν
 μᾶλλον φιλεῖ ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα; Πότερον οὖν, ὡς ἔνιοι
 λέγοντες ὀρθῶς πρὸς γε τοὺς πολλοὺς, ὅτι ὁ μὲν πατὴρ
^d εὐεργέτηκέ πως τὸν υἱόν, ὁ δ' υἱὸς χάριν ὀφείλει τῆς εὐερ-
 γεσίας; Αὕτη μὲν οὖν ἡ αἰτία ^e ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον φι-
 2 λία δόξειεν ἂν ^f ὑπάρχειν. Ὡσπερ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐπιστή-
 μας ὀρῶμεν ἔχον, οὕτω πως ἔχει καὶ ἐνταῦθα. Λέγω δ' οἷόν
 ἐστίν. Ἔστι μὲν ^g οὖν τὸ αὐτὸ τέλος ^h τε καὶ ἐνέργεια, καὶ

^a πρὸς ἄρχοντα] καὶ ἄρχοντος K^b. ^b ἴσον ἂν K^b. ^c ὁ] ὅτε K^b, ὁ
 τὸ M^b. ^d εὐηργέτηκέ M^b. ^e ἐν] καὶ ἐν M^b. ^f ὑπάρχειν] εἶναι K^b.
^g οὖν] an ὦν? ^h τε om. M^b.

οὐκ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος, οἷον τῷ αὐλητῇ ἢ αὐτῇ ἐνέργεια καὶ τέλος· τὸ γὰρ αὐλεῖν καὶ τέλος αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐνέργεια· ἀλλ' οὐ τῇ οἰκοδομικῇ· καὶ γὰρ ἕτερον τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν. Ἔστιν οὖν ἡ φιλία ἐνέργειά τις, οὐδὲν ³ δ' ἐστὶν ἄλλο τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ φιλεῖν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτό. Ὁ μὲν οὖν πατὴρ ἐνεργεῖ πως αἰεὶ μᾶλλον ¹ παρὰ τὸ αὐτοῦ τι ^κ εἶναι ποίημα τὸν υἱόν. Τοῦτο δ' ὁρῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅν· πάντες γὰρ πρὸς ὃ ἂν αὐτοὶ ποιήσωσι, πρὸς τοῦτό πως καὶ εὖνοοι εἰσιν. Ὁ οὖν πατὴρ εὖνοεῖ ⁴ πως πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὄντα ποίημα, τῇ μνήμῃ καὶ τῇ ἐλπίδι ἀγόμενος· διὸ μᾶλλον φιλεῖ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα. Δεῖ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων φιλιῶν τῶν λεγομένων καὶ δοκουσῶν ¹ ἐπισκέψασθαι εἰ εἰσὶ φιλίαι, οἷον ἡ εὖνοια φιλία δοκεῖ. Ἀπλῶς μὲν οὖν οὐκ ἂν δόξειεν ^μ ἡ εὖνοια ⁵ εἶναι φιλία· πολλοῖς γὰρ πολλάκις ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκουσαί τι ὑπὲρ τινος ἀγαθὸν εὖνοι γινόμεθα· ἅρ' οὖν ἤδη καὶ φίλοι, ἢ οὐ; Οὐ γὰρ εἴ τις ἦν Δαρεῖφ εὖνους ἐν Πέρσαις ὄντι, ὥσπερ ἴσως ἦν, εὐθέως καὶ φιλία ἦν αὐτῷ πρὸς Δαρεῖον. Ἀλλ' ἀρχὴ μὲν ἂν ποτε ἡ εὖνοια φιλίας δόξειεν ⁶ εἶναι, γένοιτο δ' ἂν ἡ εὖνοια φιλία, εἰ προσλάβοι βούλησιν τοῦ τὰγαθὰ δυνατὸς ὢν πράξαι πράττειν ἐκείνου ἕνεκεν ᾧ ἐστὶν εὖνους. Ἔστι δ' ἡ εὖνοια τοῦ ἡθους καὶ πρὸς τὸ ἡθος· οὐδεὶς γὰρ λέγεται εὖνους οἶνω ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν ἀψύχων ἀγαθῶν ^η ἢ ἡδέων, ἀλλ' ἂν τις ἦ τὸ ἡθος σπουδαῖος, πρὸς τοῦτον ἡ εὖνοια. Οὐκ ἔστι δὲ ^ο χωρὶς φιλίας ἡ εὖνοια, ἀλλ' ⁷ ἐν τῷ αὐτῷ· διὸ δοκεῖ φιλία εἶναι. Ἡ δ' ὁμόνοια ἐστὶ μὲν σύνεγγυς τῇ φιλίᾳ, ἐὰν τὴν ὁμόνοιαν λάβῃς τὴν κυρίως λεγομένην. Εἰ γὰρ τις Ἐμπεδοκλεῖ ὁμοίως ὑπολαμβάνει καὶ ⁸ δοκεῖ αὐτῷ τὰ στοιχεῖα εἶναι ἃ κακείνω, ἅρά γε οὗτος Ἐμπεδοκλεῖ ὁμονοεῖ ἢ οὐ; Ἐπείπερ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ὁμόνοια ἐν τοῖς νοητοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς

¹ περὶ Mb. ^κ ποίημα εἶναι Mb. ¹ ἐπισκέψασθαι Mb. ^μ εἶναι ἡ εὖνοια K^b. ^η ἢ om. K^b. ^ο χωρὶς τῆς φιλίας K^b.

^ρπρακτοῖς, καὶ ἐν τούτοις ^ιοὐχ ἢ νοοῦσι ταυτόν, ἀλλ' ^ρἢ ἅμα τῷ ταυτόν ^ςνοεῖν προαίρεσιν ἔχουσι περὶ ^ανοοῦσιν ἐπὶ ταυτά.
⁹Εἰ γὰρ ἐννοοῦσιν ἀμφοτέροι ἀρχεῖν, ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόν ὁ δ' αὐτόν, ἄρα γε ἤδη ὁμονοοῦσιν, ἢ οὐ; ^ιἈλλ' εἰ καὶ γὰρ ἐμμαντὸν βούλομαι ἀρχεῖν κακεῖνος ἐμέ, οὕτως ἤδη ὁμονοοῦμεν. ^ιἜστι δὲ ὁμονοεῖν ἐν τοῖς πρακτικοῖς μετὰ βουλήσεως ταύτου. Περὶ ἀρχοντος ἄρα ^ικατάστασιν ἐν πρακτικοῖς τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ὁμόνοια ἢ κυρίως λεγομένη.

- ¹³ ^ιἘπεὶ δ' ἐστίν, ὡς φαμέν, αὐτῷ πρὸς αὐτόν φιλία, πότερον ὁ σπουδαῖος ἐσται φίλαντος ἢ οὐ; ^ιἜστι δὲ φίλαντος ὁ ^ναὐτοῦ ἔνεκεν πάντα πράττων ἐν τοῖς κατὰ τὸ λυσιτελές. ^ιὉ μὲν οὖν φαῦλος φίλαντός ^ωἐστίν· αὐτὸς αὐτοῦ γὰρ ἔνεκεν πάντα πράττει· ἀλλ' οὐχ ὁ σπουδαῖος· διὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ σπουδαῖος, ὅτι ἄλλον ἔνεκεν τοῦτο πράττει· διὸ οὐκ ἐστὶ φί-
²λαντος. ^ιἈλλ' ὁρμῶσι μὲν ἅπαντες ἐπὶ τὰ γαθά, καὶ οἷον-
ται ^ςαὐτοῖς δεῖν μάλιστα ὑπάρχειν· τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα φανερόν ἐπὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς. ^ιὉ μὲν οὖν σπουδαῖος ἐκ-
στήσεται τούτων ἄλλω, οὐχ ὡς οὐ προσήκον αὐτῷ μάλιστα, ἀλλ' ἂν ὁρᾷ ἄλλον δυνησόμενον μᾶλλον τούτοις αὐτοῦ χρῆ-
³σθαι. Οἱ δ' ἄλλοι τοῦτο οὐ ποιήσουσι δι' ἄγνοιαν (οὐ γὰρ οἷονται κακῶς ἂν χρήσασθαι τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς) ἢ διὰ φιλοτιμίαν τοῦ ἀρχεῖν. ^ιὉ δὲ σπουδαῖος οὐδέτερον τούτων
^γπείσεται· διὸ οὐδὲ φίλαντος κατὰ γε τὰ τοιαῦτα ἀγαθά, ἀλλ' ^ςεἰ ἄρα, κατὰ τὸ καλόν. ^αΤούτου γὰρ μόνον ἄλλω οὐκ
⁴ἂν ἐκσταίῃ, τὰ δὲ συμφέροντα καὶ ἡδέα ἐκστήσεται. Τὴν μὲν οὖν κατὰ τὸ καλὸν αἵρεσιν φίλαντος ἐσται· τὴν δὲ κατὰ τὸ συμφέρον καὶ καθ' ἡδονὴν λεγομένην οὐκ ἐσται ὁ σπου-
¹⁴δαῖος, ἀλλὰ ὁ φαῦλος. Πότερον δέ ποτε ὁ σπουδαῖος φι-
λήσει αὐτὸς ^βἑαυτὸν μάλιστα ἢ οὐ; ^ιἜστι μὲν οὖν αὐτὸς αὐτόν μάλιστα ^ςὡς φιλήσει, ἐστὶ δ' ^δὡς οὐ. ^ιἘπειδὴ γάρ

^ρ πρακτικοῖς K^b. ^ι οὐχὶ νοοῦσι M^b, οὐκ ἐννοοῦσι K^b. ^ρ ἢ] εἰ K^b.
^ς ἐννοεῖν M^b. ^ι κατάστασις M^b. ^ν ἑαυτοῦ M^b. ^ω ἔσται K^b. ^ς δεῖν αὐτοῖς M^b. ^γ πείσεται K^b. ^ς εἰ] ἢ M^b. ^α τοῦτο K^b. ^β αὐτόν M^b.
^ς ὡς M^b. ^δ ὡς M^b, om. pr. K^b.

φαμεν τὸν σπουδαῖον ἐκστήσεσθαι τῶν ἀγαθῶν τῶν κατὰ τὸ
 συμφέρον τῷ φίλῳ, τὸν φίλον μᾶλλον αὐτοῦ φιλήσει. Ναί, ²
^e ἀλλ' ἢ τούτων ἐξιστάμενος τῷ φίλῳ αὐτῷ τὸ καλὸν περι-
 ποιεῖται, ^f ταύτῃ ἐξίσταται τῶν τοιούτων. ^γ Ἔστι μὲν οὖν
 ἕως τὸν φίλον αὐτὸς αὐτοῦ μᾶλλον φιλεῖ, ἔστι δὲ ἕως αὐτὸς
 αὐτὸν μάλιστα, κατὰ ^h μὲν τὸ συμφέρον τὸν φίλον, κατὰ δὲ
 τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα. ^ι αὐτῷ γὰρ ταῦτα
 περιποιεῖται κάλλιστα ὄντα. ^κ Ἔστι μὲν οὖν καὶ φιλάγαθος, ³
^k οὐ φίλαυτος. ^l μόνον γάρ, εἴπερ φιλεῖ αὐτὸς ἑαυτόν, ὅτι
 ἀγαθός. ^μ Ὁ δὲ φαῦλος φίλαυτος· οὐδὲν γὰρ ἔχει δι' ὃ φι-
 λήσει αὐτὸς ἑαυτόν οἷον καλόν τι, ἀλλ' ἄνευ τούτων αὐτὸς
 ἑαυτὸν φιλήσει, ἢ αὐτός. Διὸ καὶ ^ν οὗτος ἂν κυρίως λέγοιτο
 φίλαυτος.

¹ Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη ^π εἰπεῖν ὑπὲρ αὐταρκειᾶς καὶ τοῦ αὐτ- ¹⁵
 ἄρκους, πότερον ὁ αὐτάρκης προσδεήσεται φιλίας ἢ οὐ, ἀλλ'
 αὐτὸς ἑαυτῷ αὐτάρκης ἔσται καὶ κατὰ τοῦτο. Λέγουσι γὰρ
 τοιαῦτα καὶ ^ο οἱ ποιηταί·

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;

^ρ Ὅθεν καὶ ἡ ἀπορία γίγνεται, πότερον ὁ πάντα τὰγαθὰ ἔχων ²
 καὶ ὢν αὐτάρκης προσδεήσεται ^ρ φίλου; ^σ Ἡ τότε καὶ μάλ-
 ιστα; Τίνα γὰρ εὖ ποιήσει, ἢ μετὰ τοῦ συμβιώσεται; Οὐ
 γὰρ δὴ μόνος γε διάζει. Εἰ τοίνυν τούτων δεήσεται, ταῦτα
 δὲ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ φιλίας, προσδέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φι-
 λίας. ^τ Ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς λόγοις εἰωθυῖα ὁμοιότης λαμβά- ³
 νεσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐτ' ἐκεῖ ὀρθῶς οὐτ' ἂν ἐνταῦθα εἴη χρή-
 σιμος· οὐ γὰρ εἰ ὁ θεὸς ἔστιν αὐτάρκης καὶ μηδενὸς δεῖται,
 διὰ τοῦτ' οὐδ' ἡμεῖς οὐδενὸς δεησόμεθα. ^θ Ἔστι γὰρ καὶ τοι-
 οὔτος τις λόγος ἐπὶ ^ι τοῦ θεοῦ λεγόμενος. ^ι Ἐπεὶ γάρ, φησί, ⁴
 πάντα ἔχει τὰγαθὰ ὁ θεὸς καὶ ἔστιν αὐτάρκης, τί ποιήσει;
 Οὐ γὰρ καθευδήσει. Θεάσεται δὴ τι, φησὶν· τοῦτο γὰρ

^e ἀλλὰ τούτων K^b. ^f ταύτῃ] καὶ ταύτῃ K^b. ^g ὁ δὲ utrobique M^b.
^h μὲν γὰρ τὸ K^b. ^ι αὐτῷ—ὄντα om. K^b. ^k οὐ] ὁ M^b. ^l μόνον—
 φίλαυτος om. M^b. ^μ οὕτως K^b. ^ν εἰπεῖν om. K^b. ^ο οἱ om. M^b.
^ρ φίλων K^b. ^ι τοῦ om. M^b.

κάλλιστον καὶ οἰκειότατον. Τί οὖν θεάσεται; Εἰ μὲν γὰρ
 ἄλλο τι θεάσεται, βέλτιον θεάσεται τι αὐτοῦ. Ἄλλα τοῦτ'
 ἄτοπον, τὸ τοῦ θεοῦ ἄλλο τι εἶναι βέλτιον. Αὐτὸς ἐαυτὸν
 5 ἄρα θεάσεται. Ἄλλ' ἄτοπον· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν
 αὐτὸς ἐαυτὸν κατασκοπῇται, ὥς ἀναισθήτῳ ἐπιτιμῶμεν. Ἄ-
 τοπος οὖν, φησὶν, ὁ θεὸς ἔσται αὐτὸς ἐαυτὸν θεώμενος. Τί
 μὲν οὖν ὁ θεὸς θεάσεται, ἀφείσθω· ὑπὲρ δὲ τῆς αὐταρκειᾶς
 οὐ τῆς τοῦ θεοῦ τὴν ἑπίσκεψιν ποιούμεθα, ἀλλ' ἀνθρωπίνης,
 6 πότερον ὁ αὐτάρκης δεήσεται φιλίας ἢ οὐ; Εἰ δὴ τις ἐπὶ
 τὸν φίλον ἐπιβλέψας ἴδοι τί ἐστὶ καὶ ὁποῖός τις ὁ φίλος,
 τοιοῦτος οἷος ἕτερος εἶναι ἐγώ, ἂν γε καὶ σφόδρα φίλον ποιή-
 σης, ὥσπερ τὸ λεγόμενον “ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἄλλος φί-
 7 λος ἐγώ.” Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ καὶ χαλεπώτατον, ὥσπερ καὶ τῶν
 σοφῶν τινὲς εἰρήκασι, τὸ γινῶναι αὐτόν, καὶ ἡδιστον (τὸ γὰρ
 αὐτὸν εἰδέναι ἡδύ), αὐτοὶ μὲν οὖν αὐτοὺς ἐξ αὐτῶν οὐ δυνάμεθα
 θεάσασθαι. Ὅτι δ' αὐτοὶ αὐτοὺς οὐ δυνάμεθα, δῆλον ἐξ
 ὧν ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ δὲ ἑλθάνομεν ταῦτ' αὖτε ποιοῦν-
 8 τεσ. Τοῦτο δὲ γίνεται δι' εὐνοίαν ἢ διὰ πάθος· πολλοῖς δὲ
 ἡμῶν ταῦτα ἐπισκοτεῖ πρὸς τὸ κρίνειν ὀρθῶς. Ὡσπερ οὖν
 ὅταν θέλωμεν αὐτοὶ αὐτῶν τὸ πρόσωπον ἰδεῖν, εἰς τὸ κά-
 τοπτρον ἐμβλέψαντες εἶδομεν, ὁμοίως καὶ ὅταν αὐτοὶ αὐ-
 τοὺς βουλευθῶμεν γινῶναι, εἰς τὸν φίλον ἰδόντες γνωρίζαμεν
 ἂν ἔστι γάρ, ὥς φαμέν, ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ. Εἰ οὖν
 ἡδὺ μὲν τὸ αὐτὸν εἰδέναι, τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν εἰδέναι ἄνευ
 ἄλλου φίλου, δεοίτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φιλίας πρὸς τὸ αὐτὸς
 9 αὐτὸν γνωρίζειν. Ἐπὶ δὲ καὶ εἴπερ ἐστὶ καλόν, ὥσπερ ἐστὶ,
 τὸ εὖ ποιεῖν ἔχοντα ἅ τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀγαθὰ, τίνα εὖ
 ποιήσει; Μετὰ ὅτινος δὲ συμβιώσεται; Οὐ γὰρ δὴ μόνος
 γε ἑαυτὸν διαίξει· τὸ γὰρ συμβιοῦν ἡδὺ καὶ ἀναγκαῖον. Εἰ τοί-
 νυν ταῦτα καλὰ καὶ ἡδέα καὶ ἀναγκαῖα, ταῦτα δὲ μὴ ἐνδέχε-
 ται εἶναι ἄνευ φιλίας, προσδέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φιλίας.

16 Πότερον δὲ πολλοὺς κτητέον φίλους ἢ ὀλίγους; Οὔτε δὴ

ἡ σκέψιν Mb. ἡ ἡδιστ' ἂν Kb, Mb. ἡ μανθάνομεν Kb. ἡ ἰδομεν Kb.
 ὡς] ὡς ἂν Kb. ἡ τὰ om. Kb. ἡ τίνος βιώσεται Mb. ἡ διεξάγει Mb.

πολλοὺς ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν οὗτ' ὀλίγους δεῖ αἰεῖ. Πολλῶν μὲν γὰρ ὄντων ἔργον ἐφ' ἕκαστον μερίσαι τὸ φιλεῖν. Ἐφ' ² ἀπάντων γὰρ ^a καὶ τῶν ἄλλων ἐξαδυνατεῖ ἡμῶν ἢ φύσις ἀσθενὴς οὖσα πρὸς τὸ ἐπὶ πολὺ ἀφικνεῖσθαι· οὐτε γὰρ τῇ ὄψει ἐπὶ πολὺ ὀρώμεν, ἀλλ' ^b ἐὰν πλέον ἀποστήσης τοῦ συμμέτρου, ἐλλείπει διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, οὗτ' ἐπ' ἀκοῆς, οὗτ' ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ^c ἀπάντων. Ἐλλείπων ³ οὖν ^d τῷ φιλεῖν δι' ἀδυναμίαν καὶ ἐγκλήματ' ἂν τις ἔχοι διακαίως, καὶ οὐκ ἂν εἴη φίλος, μὴ φιλῶν γε ἀλλ' ἢ τῷ γε λόγῳ· ἢ δὲ φιλία οὐ τοῦτο βούλεται. Ἐτι ἂν ὥσι πολλοί, οὐκ ἔστι παύσασθαι λυπούμενον· πολλῶν γὰρ ὄντων εἰκὸς αἰεὶ περὶ ἓνα γέ τινα συμβαίνειν τι ἀτύχημα, ὧν γινομένων ἀναγκαῖον λυπεῖσθαι. Οὗτ' αὖ πάλιν ὀλίγους, ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ συμμέτρους τῷ καιρῷ καὶ τῇ αὐτοῦ ὁρμῇ πρὸς τὸ φιλεῖν.

Μετὰ δὲ ^e ταῦτα σκεπτέον ἂν εἴη πῶς δεῖ φίλῳ ^f χρῆ-17 σθαι. Ἐστι δ' οὐκ ἐν ἀπάσῃ φιλίᾳ ἢ σκέψις, ἀλλ' ἐν ἣ μάλιστα ἐγκαλοῦσιν ^g ἀλλήλοις οἱ φίλοι. Οὐκ ἐγκαλοῦσι δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμοίως, οἷον ἐν τῇ ^h πατρὸς πρὸς υἱὸν οὐκ ἔστιν ἐγκλημα τοιοῦτον οἷον ἀξιοῦσιν ἐν ἐνίαις, ὥσπερ ἐγὼ σοί, οὕτω καὶ σὺ ἐμοί· εἰ δὲ μή, ἐνταῦθα τὸ σφοδρὸν ἐγκλημα. Ἐν δὲ ἀνίσοις φίλοις οὐκ ἔστι τὸ ἴσον. Ἐστι δὲ ² ἢ ² πατρὸς πρὸς υἱὸν φιλία ἐν ἀνίσῳ, ὁμοίως ἢ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα ἢ οἰκέτου πρὸς δεσπότην, καὶ ὅλως δὲ χείρονος καὶ βελτίονος· οὐχ ἔξουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. Ἀλλ' ἐν τοῖς ἴσοις φίλοις καὶ ἐν τῇ αὐτῇ φιλίᾳ τὸ τοιοῦτον ἐγκλημα, ὥστε σκεπτέον ἂν εἴη τὸ πῶς δεῖ χρῆσθαι φίλῳ ἐν τῇ ἐν ⁱ ἴσοις φιλίᾳ.

^a καὶ om. Mb. ^b ἂν Mb. ^c ἀπάντων] ἐπὶ πάντων Mb. ^d τὸ Mb.
^e ταῦτα εἴη σκεπτέον πῶς Kb. ^f χρήσασθαι Mb. ^g ἀλλήλοις om. Mb.
^h πατρὸς om. Mb. ⁱ ἴσοις φίλοις φιλία Kb.

ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗΜΙΩΝ Α.

Ο ΜΕΝ ἐν Δήλῳ παρὰ τῷ θεῷ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενος συνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Λητῶν, διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα πάντα τῷ αὐτῷ, τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδύ, ποιήσας

κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν·

πάντων αδ' ἡδιστον, οὗ τις β' ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἡμεῖς δ' αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν· ἡ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιστον καὶ ἄριστον ἀπάντων οὐσα ἡδιστόν ἐστιν. Πολλῶν δ' ὄντων θεωρημάτων ἃ περὶ ἕκαστον πρᾶγμα καὶ περὶ ἐκάστην φύσιν ἀπορίαν ἔχει καὶ δεῖται σκέψεως, τὰ μὲν αὐτῶν συντείνει πρὸς τὸ γινῶναι μόνον, τὰ δὲ καὶ περὶ τὰς κτήσεις καὶ περὶ τὰς πράξεις τοῦ πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν ἔχει φιλοσοφίαν μόνον θεωρητικὴν, λεκτέον κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα καιρόν, ὅ τι περ οἰκεῖον ἦν τῇ μεθόδῳ. Πρῶτον δὲ σκεπτέον ἐν τίνι τὸ εὖ ζῆν καὶ πῶς κτητόν, πότερον φύσει γίνονται πάντες εὐδαίμονες οἱ τυγχάνοντες ταύτης τῆς προσηγορίας, ὥσπερ μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ τὴν χροιάν διαφέροντες, ἢ διὰ μαθήσεως, ὡς οὔσης ἐπιστήμης τινὸς τῆς εὐδαιμονίας, ἢ διὰ τινος ἀσκήσεως· πολλὰ γὰρ οὔτε κατὰ φύσιν οὔτε μαθοῦσιν ἀλλ' ἐθισθεῖσιν ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, φαῦλα μὲν τοῖς φαύλως ἐθισθεῖσι, χρηστὰ δὲ τοῖς χρηστῶς. Ἡ τούτων μὲν κατ' οὐδένα τῶν τρόπων, δυοῖν δὲ θάτερον, ἥτοι καθάπερ οἱ νυμφόληπτοι καὶ θεόληπτοι τῶν ἀνθρώπων, ἐπιπνοία δαιμονίου τινὸς ὥσπερ ἐνθουσία-

Codices M^b.P^b. et ab initio Z.

^a δ' om. M^b.P^b. ^b ἐραται Z.M^b, ἐράται P^b, omisso omnes τὸ.

^c φαύλοις Z.M^b. ^d χρηστῶς] χρησταῖς Z.M^b. ^e οὐδένα τρόπον M^b.

^f δαιμονία Z.M^b.

ζοντες, ἢ ^ε διὰ τύχην· πολλοὶ γὰρ ταυτόν φασιν εἶναι τὴν
 εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ὅτι μὲν οὖν ἡ παρουσία ⁵
 διὰ τούτων ἀπάντων ἢ τινῶν ἢ τινὸς ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, οὐκ ἄδηλον· ἅπασαι γὰρ αἱ γενέσεις σχεδὸν πίπτουσιν
 εἰς ταύτας τὰς ἀρχάς· καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς διανοίας ἀπάσας
 πρὸς τὰς ^h ἀπ' ἐπιστήμης ἂν τις ἵσυναγάγοι πράξεις. Τὸ ⁶
 δ' εὐδαιμονεῖν καὶ τὸ ζῆν μακαρίως καὶ καλῶς εἴη ἂν ἐν τρισὶ
 μάλιστα, τοῖς εἶναι δοκοῦσιν αἰρετωτάτοις· οἱ μὲν γὰρ τὴν
 φρόνησιν μέγιστον εἶναι φασιν ἀγαθόν, οἱ δὲ τὴν ἀρετήν,
 οἱ δὲ τὴν ἡδονήν. Καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ἔνιοι περὶ τοῦ ⁷
 μεγέθους αὐτῶν διαμφισβητοῦσι, συμβάλλεσθαι φάσκοντες
 θάτερον θατέρου μᾶλλον εἰς αὐτήν, οἱ μὲν ὥς οὖσαν μεῖζον
 ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν τῆς ἀρετῆς, οἱ δὲ ταύτης τὴν ἀρετήν,
 οἱ δ' ἀμφοτέρων τούτων τὴν ἡδονήν· καὶ τοῖς μὲν ἐκ πάντων
 δοκεῖ τούτων, τοῖς δ' ἐκ δυοῖν, τοῖς δ' ἐν ἐνὶ τινι τούτων
 εἶναι τὸ ζῆν εὐδαιμόνως. Περὶ δὲ τούτων ἐπιστήσαντας, ²
 ἅπαντα τὸν δυνάμενον ζῆν κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν θέσθαι
 τινὰ σκοπὸν τοῦ καλῶς ζῆν, ἥτοι τιμὴν ἢ δόξαν ἢ πλοῦτον
 ἢ παιδείαν, πρὸς ὃν ἀποβλέπων ποιήσεται πάσας τὰς πρά-
 ξεις, ὥς τό γε μὴ συντετάχθαι τὸν βίον πρὸς τι τέλος ἀφρο-
 σύνης πολλῆς σημείον ἐστίν. Μάλιστα δὲ δεῖ πρῶτον ἐν ²
 αὐτῷ διορίσασθαι μήτε προπετῶς μήτε ραθύμως, ἐν τίνι
 τῶν ἡμετέρων τὸ ζῆν εὖ, καὶ τίνων ἄνευ τοῖς ἀνθρώποις οὐκ
 ἐνδέχεται τοῦθ' ὑπάρχειν. Οὐ γὰρ ταυτόν, ὧν τ' ἄνευ οὐχ
 οἶόν τε ὑγιαίνειν ^k καὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὅμοίως δ' ἔχει τοῦτο
 καὶ ἐφ' ἐτέρων πολλῶν, ὥστ' ^l οὐδὲ τὸ ζῆν καλῶς καὶ ὧν
 ἄνευ οὐ δυνατόν ζῆν καλῶς. Ἔστι δὲ τῶν τοιούτων τὰ μὲν ³
 οὐκ ἴδια τῆς ὑγείας οὐδὲ τῆς ζωῆς ἀλλὰ κοινὰ πάντων ὥς
 εἰπεῖν, ^m καὶ τῶν ἑξέων καὶ τῶν πράξεων, οἷον ἄνευ τοῦ ἀνα-
 πνεῖν ἢ ἐγρηγορέναι ἢ κινήσεως μετέχειν οὐθὲν ἂν ὑπάρξειεν
 ἡμῖν οὐτ' ἀγαθὸν οὔτε κακόν, τὰ δ' ἴδια μᾶλλον περὶ ⁿ ἐκά-

^ε διὰ τὴν τύχην Pb. ^h ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης Z. ⁱ συναγάγει Pb.
^k καὶ τὸ ὑγιαίνειν om. Z. ^l οὐδὲ] καὶ Z. ^m καὶ post εἰπεῖν om. Mb.
ⁿ ἐκάστων Z. Mb.

στην φύσιν, ἃ δεῖ μὴ λανθάνειν· οὐ γὰρ ὁμοίως οἰκεῖον πρὸς εὐεξίαν τοῖς εἰρημένοις κρεωφαγία καὶ τῶν ^ο περιπά-
 4 των οἱ μετὰ δεῖπνον. Ἔστι γὰρ ταῦτ' αἷτια τῆς ἀμφισβη-
 τήσεως περὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν, τί ἐστὶ καὶ γίνεται διὰ τίνων·
 ὧν ἄνευ γὰρ οὐχ οἷόν τε εὐδαιμονεῖν, ἔνιοι μέρη τῆς εὐδαιμο-
 νίας εἶναι νομίζουσιν.

- 3 Πάσας μὲν οὖν τὰς δόξας ἐπισκοπεῖν, ὅσας ἔχουσὶ τινες
 περὶ αὐτῆς, περιέρχον. Πολλὰ γὰρ φαίνεται καὶ τοῖς παι-
 δαρίοις καὶ τοῖς κάμνουσι καὶ παραφρονουσι, περὶ ὧν ἂν
 οὐθεὶς νοῦν ἔχων διαπορήσειεν· δέονται γὰρ οὐ λόγων, ἀλλ'
 οἱ μὲν ἡλικίας ἐν ἧ μεταβάλλουσιν, οἱ δὲ κολάσεως ἱατρικῆς
 ἢ πολιτικῆς· κόλασις γὰρ ἢ φαρμακεία τῶν πληγῶν οὐκ
 2 ἐλάττων ἐστίν. Ὅμοίως δὲ ταύταις οὐδὲ τὰς τῶν πολλῶν·
 ῥεῖκῃ γὰρ λέγουσι σχεδὸν περὶ ἀπάντων, καὶ μάλιστα περὶ
 ἐπισκεπτέον μόνας· ἄτοπον γὰρ ^ι προσφέρειν λόγον τοῖς
 3 λόγου μὴδὲν δεομένοις ἀλλὰ πάθους. Ἐπεὶ δ' εἰσὶν ἀπορίαι
 περὶ ἐκάστην πραγματείαν οἰκεῖαι, δῆλον ὅτι καὶ περὶ ^ι βίου
 τοῦ κρατίστου καὶ ζωῆς τῆς ἀρίστης εἰσὶν. Ταύτας οὖν
 καλῶς ἔχει τὰς δόξας ἐξετάζειν· οἱ γὰρ τῶν ἀμφισβητούν-
 των ἑλεγχοὶ τῶν ἐναντιουμένων αὐτοῖς λόγων ἀποδείξεις
 4 εἰσὶν. Ἐτι δὲ πρὸ ἔργου τὸ ^ς τὰ τοιαῦτα μὴ λανθάνειν
 μάλιστα ^τ πρὸς ἃ δεῖ συντείνειν πᾶσαν σκέψιν, ἐκ τίνων ἐν-
 δέχεται μετασχεῖν ^ν τοῦ εὖ καὶ καλῶς ζῆν, εἴ τῳ μακαρίως
 ἐπιφθονώτερον εἰπεῖν, καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδα τὴν περὶ ἕκαστα
 5 γενομένην ἂν τῶν ἐπεικῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς διὰ τύχην
 γινομένοις ἢ τοῖς διὰ φύσιν τὸ καλῶς ζῆν ἐστίν, ^ω ἀνέλ-
 πιστον ἂν εἴη πολλοῖς· οὐ γὰρ ἐστὶ δι' ἐπιμελείας ἢ κτῆσις
 6 οὐδὲ ἐπ' αὐτοῖς ^χ οὐδὲ τῆς ^υ αὐτῶν πραγματείας. Εἰ δ' ἐν
 τῷ αὐτὸν ποιόν τινα εἶναι καὶ τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις, κοινό-

^ο περὶ πάντων P^b. ^ρ εἰκῇ Sylburgius: codices εἰ μὴ. margo P^b.
 ἵσως οἱ μὴδὲν λέγουσι—περὶ ταύτης, τὰς τῶν σοφῶν ἐπισκεπτέον μόνας.
^ι προσφέρειν M^b. ^ι βίων M^b, βίον P^b. ^ς τὰ om. Z.P^b. ^τ περὶ M^b.
^ν τοῦ ante ζῆν Z.M^b.P^b. ^ω ἀνελπιστος M^b. ^χ οὐδὲ διὰ τῆς P^b.
^υ αὐτῶν] αὐτῆς M^b.

τερον ἂν εἴη τὸ ἀγαθὸν καὶ θεϊότερον, κοινότερον μὲν ^z τῷ πλείοσιν ἐνδέχασθαι μετασχεῖν, θεϊότερον δὲ ^z τῷ κείσθαι τὴν εὐδαιμονίαν ^a τοῖς ^b αὐτοὺς παρασκευάζουσι ποιούς τινας καὶ τὰς πράξεις.

Ἔσται δὲ φανερά τὰ πλείστα τῶν ἀμφισβητουμένων καὶ ⁴ διαπορουμένων, ἂν καλῶς ὀρισθῇ τί χρὴ νομίζειν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, πότερον ἐν τῷ ποιόν τινα ^c μόνον εἶναι τὴν ψυχὴν, καθάπερ τινὲς ᾤθησαν τῶν σοφῶν καὶ πρεσβυτέρων, ἢ δεῖ μὲν καὶ ποιόν τινα ὑπάρχειν αὐτόν, μᾶλλον δὲ δεῖ τὰς πράξεις εἶναι ποιὰς τινας. Διηρημένων δὲ τῶν βίων καὶ τῶν ² μὲν ἀμφισβητούντων τῆς τοιαύτης εὐημερίας, ^d ἄλλ' ὥς τῶν ἀναγκαίων χάριν σπουδαζομένων, οἷον τῶν περὶ τὰς τέχνας τὰς φορτικὰς καὶ τῶν περὶ χρηματισμὸν ^e καὶ τὰς βαναύσους (λέγω δὲ φορτικὰς μὲν τὰς πρὸς δόξαν πραγματευομένας μόνον, βαναύσους δὲ τὰς ἐδραίας καὶ μισθαρνικάς, χρηματιστικάς δὲ τὰς ^f πρὸς ἀγορὰς ^g καὶ πράσεις καπηλικὰς), τῶν ^h δ' εἰς ἀγωγὴν εὐδαιμονικὴν ταττομένων τριῶν ὄντων, τῶν ⁱ καὶ πρότερον ῥηθέντων ἀγαθῶν ὡς μεγίστων ^k τοῖς ἀνθρώποις, ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ ἡδονῆς, τρεῖς ὀρώμεν καὶ βίους ὄντας, οὓς οἱ ἐπ' ἐξουσίας τυγχάνοντες προαιροῦνται ζῆν ἅπαντες, πολιτικὸν φιλόσοφον ἀπολαυστικόν. Τού- ³ των γὰρ ὁ μὲν φιλόσοφος βούλεται περὶ φρόνησιν εἶναι καὶ τὴν θεωρίαν τὴν περὶ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ πολιτικὸς περὶ τὰς πράξεις τὰς καλὰς (αὐταὶ δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς), ὁ δ' ἀπολαυστικὸς περὶ τὰς ἡδονὰς τὰς σωματικάς· διόπερ ἔτερον τὸν εὐδαίμονα προσαγορεύει, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρό- ⁴ τερον. Ἀναξαγόρας μὲν ὁ Κλαζομένιος ἐρωτηθεὶς τίς ὁ εὐδαιμονέστατος, “οὐθείς” εἶπεν “ὧν σὺ νομίζεις, ἀλλ' ^m ἄτο- ⁿ πος ἂν τίς σοι φανείη.” Τοῦτον δ' ἀπεκρίνατο τὸν τρό-

^z τὸ utrobique Z. ^a τοῖς] ἂ τοῖς P^b, ἐν τοῖς margo P^b. ^b αὐ-
τοῖς Z. ^c μόνον om. M^b. ^d ἄλλ' ὥς] ἴσ. τῶν μὲν margo P^b. ^e καὶ
τὰς] καὶ τοὺς M^b. ^f πρὸς] πρὸς ὧν P^b, ἴσ. ὧν μὲν margo P^b. ^g καὶ]
μὲν καὶ Z.P^b. ^h δ'] οὖν K. ⁱ καὶ om. Z. ^k τοῖς ἀνθρώποις
om. Z. ^l ὧν Z.M^b. ^m ἄτοπον ἂν τι M^b. ⁿ τὸν ante τρόπον
om. M^b.

πον ἐκείνος ὁρῶν τὸν ^ο ἐρόμενον ^ρ ἀδύνατον ὑπολαμβάνοντα
μὴ μέγαν ὄντα καὶ καλὸν ἢ πλούσιον ταύτης τυγχάνειν τῆς
5 προσηγορίας. Αὐτὸς δ' ἴσως ᾤετο τὸν ζῶντα ἀλύπως ^q καὶ
καθαρῶς πρὸς τὸ δίκαιον ἢ τινος θεωρίας κοινωνοῦντα θείας,
τοῦτον ὡς ἄνθρωπον εἰπεῖν μακάριον ^τ εἶναι.

5 ^s Περὶ πολλῶν μὲν οὖν καὶ ἐτέρων οὐ ῥάδιον τὸ κρίναι
^t καλῶς, μάλιστα δὲ περὶ οὗ ^v πᾶσι ῥᾶστον εἶναι δοκεῖ καὶ
παντὸς ἀνθρώπου τὸ γινῶναι, τί τῶν ἐν τῷ ζῆν ^w αἰρετόν, καὶ
2 λαβὼν ἂν τις ἔχοι πλήρη τὴν ἐπιθυμίαν. Πολλὰ γὰρ ἐστὶ
τοιαῦτα τῶν ἀποβαινόντων ^x δι' ἃ προίενται τὸ ζῆν, οἷον νό-
σους περιωδυνίας χειμῶνας· ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς
αἰρετόν ἦν, εἴ τις αἵρεσιν ἐδίδου, διὰ γε ταῦτα τὸ μὴ γε-
νέσθαι. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ βίος ὃν ^y ζῶσιν ἔτι παῖδες ὄντες·
καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦτον ἀνακάμψαι πάλιν οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειεν
3 εὖ φρονῶν. Ἔτι ^z δὲ πολλὰ τῶν τε μηδεμίαν ^a ἐχόντων ἡδο-
νὴν ἢ λύπην, καὶ τῶν ἐχόντων μὲν ἡδονὴν μὴ καλὴν δέ, τοιαύτ'
ἐστὶν ὥστε τὸ μὴ εἶναι κρεῖττον εἶναι τοῦ ζῆν. Ὅλως δ' εἴ
τις ἅπαντα ^b συναγάγοι ὅσα πράττουσι μὲν καὶ πάσχουσιν
ἅπαντες, ἐκόντες μέντοι μηθὲν αὐτῶν διὰ τὸ μηδ' αὐτοῦ
χάριν, καὶ προσθείη χρόνου πλῆθος ἀπέραντόν τι, ^c οὐ μάλ-
4 λον ἕνεκ' ἂν τις τούτων ἔλοιτο ζῆν ἢ μὴ ζῆν. Ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ διὰ τὴν ^d τῆς τροφῆς μόνον ἡδονὴν ἢ τὴν τῶν ἀφρο-
δισίων, ἀφαιρεθεῖσθαι τῶν ἄλλων ἡδονῶν, ἃς τὸ γινώσκειν
ἢ βλέπειν ἢ τῶν ἄλλων τις ^e αἰσθήσεως πορίζει τοῖς ἀνθρώ-
ποις, οὐδ' ἂν εἰς προτιμήσειε τὸ ζῆν, μὴ παντελῶς ὢν ἀν-
5 δράποδον. Δῆλον γὰρ ὅτι τῷ ταύτην ποιουμένῳ τὴν αἵρεσιν
οὐθὲν ἂν ^f διενέγκειε γενέσθαι θηρίον ἢ ἄνθρωπον· ὁ γοῦν ἐν
Αἰγύπτῳ βοῦς, ὃν ἕως ^g Ἀπιν τιμῶσιν, ἐν πλείοσι ^h τῶν τοιού-
6 των ἐξουσιάζει πολλῶν μοναρχιῶν. Ὅμοίως δὲ ⁱ οὐδὲ διὰ

^ο ἐρόμενον P^b. ^ρ ἀδύνατον om. M^b. ^q τὸν et καὶ om. Z. ^τ εἶναι om. Z. ^s παρὰ Z. ^t καθαρῶς M^b. ^v πᾶσι om. Z. ^w αἰρετῶν M^b.
^x δι' ἃ om. Z. et pr. P^b. ^y ζῶσιν om. Z. ^z δὲ om. Z. ^a ἐχόντων μὲν ἡδονὴν P^b. ^b συναγοί M^b. ^c οὐ om. Z. P^b. ^d τῆς om. Z. M^b.
^e αἰσθήσεως πορίζοιτο Z, αἰσθήσεων πορίζοι M^b. P^b. ^f διενέγκοιεν Z. M^b.
^g εἰς M^b. ^h τῶν om. Z. ⁱ οὐδὲ] οὐ M^b.

τὴν τοῦ καθεύδειν ἡδονήν· τί γὰρ διαφέρει καθεύδειν ^kἀνέγερ-
τον ὕπνον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς τελευταίας
ἐτῶν ἰαριθμὸν χιλίων ἢ ^mὅποσωνοῦν, ἢ ζῆν ὄντα φυτόν; Τὰ
γούν φυτὰ τοιαύτης τινὸς ἔοικε μετέχειν ζωῆς, ὥσπερ καὶ τὰ
παιδιά· καὶ γὰρ ταῦτα κατὰ τὴν ⁿπρώτην ἐν τῇ μητρὶ
γένεσιν πεφυκότα μὲν διατελεῖ, καθεύδοντα ^o δὲ τὸν πάντα
χρόνον. ^pὩστε φανερόν ἐκ τῶν τοιούτων ὅτι διαφεύγει ^pσκο-
πουμένους, τί τὸ εὖ καὶ τί τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐν τῷ ζῆν. Τὸν
μὲν οὖν Ἀναξαγόραν φασὶν ἀποκρίνασθαι πρὸς τινα δια-
ποροῦντα τοιαῦτ' ἅττα, καὶ διερωτῶντα τίνος ἕνεκ' ἂν τις
ἔλοιτο γενέσθαι μᾶλλον ἢ μὴ γενέσθαι “τοῦ” φάναι “θεω-
“ ρῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν περὶ ^qτὸν ὅλον κόσμον τάξιν.”
Οὗτος μὲν οὖν ἐπιστήμης τινὸς ἕνεκεν τὴν αἵρεσιν ᾤετο τι-
8 μίαν εἶναι τοῦ ζῆν, οἱ δὲ Σαρδανάπαλον μακαρίζοντες ἢ
Σμινδυρίδην τὸν Συβαρίτην ἢ τῶν ἄλλων τινὰς τῶν ζώντων
τὸν ἀπολαυστικὸν βίον, ^rοὔτοι δὲ πάντες ἐν τῷ ^sχαίρειν
φαίνονται τάττειν τὴν εὐδαιμονίαν. Ἔτεροι δέ τινες οὔτ' ἂν ⁹
φρόνησιν οὐδεμίαν οὔτε τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἔλουντο μᾶλ-
λον ἢ τὰς πράξεις τὰς ἀπ' ἀρετῆς· αἰροῦνται γοῦν οὐ μόνον
ἔνιοι δόξης χάριν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ^tμὴ μέλλοντες εὐδοκιμή-
σειν. Ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν πολιτικῶν οὐκ ἀληθῶς τυγχά-
10 νουσι ^vτῆς προσηγορίας· οὐ γάρ εἰσι πολιτικοὶ κατὰ τὸν
ἀλήθειαν· ὁ μὲν γὰρ πολιτικὸς τῶν καλῶν ἐστὶ πράξεων
προαιρετικὸς αὐτῶν χάριν, οἱ δὲ πολλοὶ χρημάτων καὶ πλεο-
νεξίας ἕνεκεν ἄπτονται τοῦ ζῆν οὕτως. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρη-
μένων φανερόν ὅτι πάντες ἐπὶ τρεῖς βίους φέρουσι τὴν εὐδαι-
μονίαν, πολιτικὸν φιλόσοφον ἀπολαυστικόν. Τούτων δ' ἡ ¹¹
μὲν περὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ἀπολαύσεις ἡδονή, καὶ τίς καὶ
ποία τις γίνεται καὶ διὰ τίνων, οὐκ ἄδηλον, ὥστ' οὐ τίνες
εἰσὶ δεῖ ζητεῖν αὐτάς, ἀλλ' εἰ συντείνουσιν τι πρὸς εὐδαιμονίαν

^k ἀνεγέρρετον Z. ^l ἀριθμῶν χίλιον ἀριθμὸν ἢ Z. ^m ὅποσωνοῦν Z. Mb.
ⁿ πρώτην om. Z. ^o δέ] μὲν Pb. ^p σκοπουμένους om. Mb. ^q τὸν
alterum om. Mb. ^r οὔτοι] οἱ Mb. ^s χαίρειν ἀποφαίνονται ταύτην
τὴν Mb. ^t μὴ] οἱ Mb. ^v τῆς om. Mb.

ἢ μή, καὶ πῶς συντείνουσι, καὶ πότερον εἰ δεῖ προσάπτειν τῷ
 ζῆν καλὰς ἡδονὰς τινας, ταύτας δεῖ προσάπτειν, ἢ τούτων μὲν
 ἄλλον τινὰ τρόπον ἀνάγκη κοινωνεῖν, ἕτεραι δ' εἰσὶν ἡδοναὶ
 δι' ἃς εὐλόγως οἴονται τὸν εὐδαίμονα ζῆν ἡδέως καὶ μὴ μόνον
 12 ἀλύπως. Ἄλλὰ περὶ μὲν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, περὶ
 δ' ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ^w πρῶτον θεωρήσωμεν, τὴν τε φύσιν
 αὐτῶν ἑκατέρου τίς ἐστὶ, καὶ πότερον μόρια ταῦτα τῆς ἀγα-
 θῆς ζωῆς ἐστίν, ἢ αὐτὰ ἢ αἱ πράξεις αἱ ἀπ' αὐτῶν, ἐπειδὴ
 προσάπτουσιν αὐτὰ καὶ εἰ μὴ πάντες εἰς τὴν εὐδαιμονίαν,
 13 ἀλλ' οὖν οἱ λόγον ἄξιοι τῶν ἀνθρώπων πάντες. Σωκράτης
 μὲν οὖν ὁ πρεσβύτης ᾤετο εἶναι τέλος τὸ γινώσκειν τὴν ἀρε-
 τήν, καὶ ἐπεζήτηε τί ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ τί ἡ ἀνδρία καὶ
 ἕκαστον τῶν μορίων αὐτῆς. Ἐποίει γὰρ ταῦτ' εὐλόγως·
 ἐπιστήμας γὰρ ᾤετο εἶναι πάσας τὰς ἀρετάς, ὥσθ' ἅμα συμ-
 βαίνειν εἰδέναι τε τὴν δικαιοσύνην καὶ εἶναι δίκαιον· ἅμα ^x γὰρ
 μεμαθήκαμεν τὴν γεωμετρίαν καὶ οἰκοδομίαν καὶ ἐσμὲν οἰκο-
 14 δόμοι καὶ γεωμέτραι. Διόπερ ἐζήτηε τί ἐστὶν ἀρετή, ἀλλ'
 οὐ πῶς γίνεται καὶ ἐκ τίνων. Τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἐπιστη-
 μῶν συμβαίνει τῶν θεωρητικῶν· οὐθὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι τῆς
 ἀστρολογίας οὐδὲ τῆς περὶ φύσεως ἐπιστήμης οὐδὲ γεω-
 μετρίας πλὴν τὸ γνωρίσαι καὶ θεωρῆσαι τὴν φύσιν τῶν
 πραγμάτων τῶν ὑποκειμένων ταῖς ἐπιστήμαις· οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ συμβεβηκὸς οὐθὲν κωλύει πρὸς πολλὰ τῶν ἀναγκαίων
 15 εἶναι χρησίμους αὐτὰς ἡμῖν. Τῶν δὲ ποιητικῶν ἐπιστημῶν
 ἕτερον τὸ τέλος τῆς ἐπιστήμης καὶ γνώσεως, οἷον ὑγίεια μὲν
 ἰατρικῆς, εὐνομία δὲ ἢ τι τοιοῦθ' ἕτερον τῆς πολιτικῆς. Κα-
 λὸν μὲν οὖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν καλῶν· οὐ μὴν
 ἀλλὰ γε περὶ ἀρετῆς οὐ τὸ εἰδέναι τιμιώτατον τί ἐστὶν,
 16 ἀλλὰ τὸ γινώσκειν ἐκ τίνων ἐστίν. Οὐ γὰρ εἰδέναι βου-
 λόμεθα τί ἐστὶν ἀνδρία, ἀλλ' εἶναι ἀνδρεῖοι, οὐδὲ τί ἐστι
 δικαιοσύνη, ἀλλ' εἶναι δίκαιοι, καθάπερ καὶ ὑγιαίνειν· μᾶλλον

^w πρῶτον θεωρήσωμεν om. Mb.
 ὑγιαίνειν om. Mb.

^x γὰρ] μὲν γὰρ Pb.

^y μᾶλλον—

ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ εὖ ἔχειν τὴν ἕξιν μᾶλλον ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ εὖ ἔχειν.

Πειρατέον δὲ περὶ τούτων πάντων ζητεῖν τὴν πίστιν διὰ τῶν λόγων, μαρτυρίοις καὶ παραδείγμασι χρώμενον τοῖς φαινομένοις. Κράτιστον μὲν γὰρ πάντας ἀνθρώπους φαίνεσθαι συνομολογοῦντας τοῖς ῥηθησομένοις, εἰ δὲ μή, τρόπον γέ τινα πάντως, ὅπερ μεταβιβαζόμενοι ποιήσουσιν· ἔχει γὰρ ἕκαστος οἰκεῖόν τι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐξ ὧν ἀναγκαῖον δεικνύναι πως περὶ αὐτῶν· ἐκ γὰρ τῶν ἀληθῶς μὲν λέγομένων οὐ σαφῶς δὲ προῖουσιν ἔσται καὶ τὸ σαφῶς, μεταλαμβάνουσιν αἰεὶ τὰ γνωριμώτερα τῶν εἰωθότων λέγεσθαι συγκεχυμένως. Διαφέρουσι δ' οἱ λόγοι περὶ ἐκάστην μέθοδον, οἳ τε φιλοσόφως λεγόμενοι καὶ μὴ φιλοσόφως. Διόπερ καὶ τῶν πολιτικῶν οὐ χρὴ νομίζειν περιέρχον εἶναι τὴν τοιαύτην θεωρίαν, δι' ἧς οὐ μόνον τὸ τί φανερόν, ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ τί. Φιλόσοφον γὰρ τὸ τοιοῦτο περὶ ἐκάστην μέθοδον. Δεῖται μέντοι τοῦτο πολλῆς εὐλαβείας. Εἰσὶ γάρ τινες οἳ διὰ τὸ δοκεῖν φιλοσόφου εἶναι τὸ μηθὲν εἰκῇ λέγειν ἀλλὰ μετὰ λόγου, πολλάκις λανθάνουσι λέγοντες ἄλλοτρίους λόγους τῆς πραγματείας καὶ κενούς. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ὅτε μὲν δι' ἄγνοιαν ὅτε δὲ δι' ἀλαζονείαν· ὑφ' ὧν ἀλίσκεσθαι συμβαίνει καὶ τοὺς ἐμπείρους καὶ δυναμένους πράττειν ὑπὸ τούτων τῶν μήτ' ἐχόντων μήτε δυναμένων διάνοιαν ἀρχιτεκτονικὴν ἢ πρακτικὴν. Πάσχουσι δὲ τοῦτο δι' ἀπαιδευσίαν· ἀπαιδευσία γάρ ἐστὶ περὶ ἕκαστον πράγμα τὸ μὴ δύνασθαι κρίνειν τοὺς οἰκεῖους λόγους τοῦ πράγματος καὶ τοὺς ἄλλοτρίους. Καλῶς δ' ἔχει καὶ τὸ χωρὶς κρίνειν τὸν τῆς αἰτίας λόγον καὶ τὸ δεικνύμενον, διὰ τε τὸ ῥηθὲν ἀρτίως, ὅτι προσέχειν οὐ δεῖ πάντα τοῖς διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ πολλάκις μᾶλλον τοῖς φαινομένοις (νῦν δ' ὅπότ' ἂν λύειν μὴ ἔχωσιν, ἀναγκάζονται πιστεῦειν τοῖς εἰρημένοις), καὶ διότι πολλάκις τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ λόγου δεδειχθαι δοκοῦν ἀληθές

z καὶ οἱ μὴ M^b. a δι' ἄγνοιαν M^b. b πραγματικὴν M^b. c τ' et mox τὸ om. M^b.

μέν ἐστιν, οὐ μέντοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δι' ἣν φησιν ὁ λόγος. Ἐστὶ γὰρ διὰ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι· δῆλον δ' ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν.

- 7 Πεπροοιμισμένων ^d δὲ καὶ τούτων, λέγωμεν ἀρξάμενοι πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων, ὥσπερ εἴρηται, οὐ σαφῶς λεγομένων, ζητοῦντες ἐπὶ τὸ σαφῶς εὑρεῖν τί ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία. Ὁμολογεῖται δὴ μέγιστον εἶναι καὶ ἄριστον τοῦτο τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπίνων. Ἀνθρώπινον δὲ λέγωμεν, ὅτι τάχ' ἂν εἴη καὶ ^e βελτιονός τινος ἄλλου τῶν ὄντων εὐδαιμονία, οἷον ² θεοῦ. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ζώων, ὅσα χεῖρω τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, οὐθὲν κοινωνεῖ ταύτης τῆς προσηγορίας· οὐ γάρ ἐστὶν εὐδαίμων ἵππος οὐδ' ὄρνις οὐδ' ἰχθύς οὐδ' ἄλλο τῶν ὄντων οὐθέν, ὃ μὴ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν ἐν τῇ φύσει μετέχει θείου τινός, ἀλλὰ κατ' ἄλλην τινὰ τῶν ἀγαθῶν μετοχὴν τὸ ³ μὲν βέλτιον ζῇ τὸ δὲ χεῖρον αὐτῶν. Ἄλλ' ὅτι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ὥστερον ἐπισκεπτέον. Νῦν δὲ λέγωμεν ὅτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπῳ πρακτὰ τὰ δ' οὐ πρακτά. Τοῦτο δὲ λέγωμεν οὕτω, διότι ἓν τῶν ὄντων οὐθὲν μετέχει κινήσεως, ὥστ' οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν· καὶ ταῦτ' ἴσως ἄριστα τὴν φύσιν ^f ἐστίν. Ἐνια δὲ πρακτὰ μὲν, ἀλλὰ πρακτὰ κρείτ- ⁴ τοσιν ἡμῶν. ^ε Ἐπειδὴ δὲ διχῶς λέγεται τὸ πρακτόν (καὶ γὰρ ὦν ἔνεκα πράττομεν καὶ ἂ τούτων ἔνεκα μετέχει πράξεως, οἷον καὶ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸν πλοῦτον τίθεμεν τῶν πρακτῶν, καὶ τὰ τούτων πραττόμενα χάριν, τὰ θ' ὑγιεινὰ καὶ τὰ χρηματιστικά), δῆλον ὅτι καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπῳ πρακτῶν ἄριστον θετέον.

- 8 Σκεπτέον τοίνυν τί τὸ ἄριστον, καὶ λέγεται ποσαχῶς. Ἐν τρισὶ δὴ μάλιστα φαίνεται δόξαις εἶναι τοῦτο. Φασὶ γὰρ ἄριστον μὲν εἶναι πάντων αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, ^h αὐτὸ δ' εἶναι τὸ ἀγαθὸν ᾧ ὑπάρχει τό τε πρῶτον εἶναι τῶν ἀγαθῶν καὶ ⁱ τὸ αἰτίω τῇ παρουσίᾳ τοῖς ἄλλοις τοῦ ^k ἀγαθὰ εἶναι. ² Ταῦτα δ' ὑπάρχει ἀμφότερα τῇ ιδέᾳ τἀγαθοῦ, λέγω δὲ ἀμ-

^d δὲ om. Mb. ^e βέλτιον Mb. ^f εἰσὶν Mb. ^g ἐπεὶ Mb. ^h αὐτὸ δ' εἶναι τὸ ἀγαθόν om. Mb. ⁱ τὸ] τῷ Pb. ^k ἀγαθοῦ Pb.

φότερα τό τε πρῶτον τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ τοῖς ἄλλοις αἴτιον
 ἀγαθοῖς τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῖς εἶναι. Μάλιστα τε γὰρ
 τὰγαθὸν λέγεσθαι κατ' ¹ ἐκείνης ἀληθῶς (κατὰ μετοχὴν γὰρ
 καὶ ὁμοιότητα τὰλλα ἀγαθὰ ἐκείνης εἶναι), καὶ πρῶτον τῶν
 ἀγαθῶν· ἀναιρουμένου γὰρ τοῦ μετεχομένου ἀναίρεῖσθαι καὶ
 τὰ μετέχοντα τῆς ιδέας, ἃ λέγεται τῷ μετέχειν ἐκείνης. Τὸ ³
 δὲ πρῶτον τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον πρὸς τὸ ὕστερον, ὥστ'
 εἶναι αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν τὴν ιδέαν τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ γὰρ χω-
 ριστὴν εἶναι τῶν μετεχόντων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ιδέας.
 Ἔστι μὲν οὖν τὸ διασκοπεῖν περὶ ταύτης τῆς δόξης ἐτέρας
 τε διατριβῆς καὶ τὰ πολλὰ λογικωτέρας ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ
 ἅμα ἀναιρετικοί τε καὶ κοινοὶ λόγοι κατ' οὐδεμίαν εἰσὶν ἄλ-
 λην ἐπιστήμην. Εἰ δὲ δεῖ συντόμως εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, λέ- ⁴
 γομεν ὅτι πρῶτον μὲν τὸ εἶναι ^mιδέαν μὴ μόνον ἀγαθοῦ ἀλλὰ
 καὶ ἄλλου ὁπουοῦν λέγεται λογικῶς καὶ ⁿκενῶς· ἐπέσκειπται
 δὲ πολλοῖς περὶ αὐτοῦ τρόποις καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λό-
 γοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν. Ἐπειτ' εἰ καὶ ὅτι μά- ⁵
 λιστ' εἰσὶν αἱ ιδέαι καὶ ἀγαθοῦ ιδέα, μὴ ποτ' οὐδὲ χρήσιμος
 πρὸς ζῶν ἀγαθὴν οὐδὲ πρὸς τὰς πράξεις. Πολλαχῶς γὰρ
 λέγεται καὶ ἰσαχῶς τῷ ὄντι ^oτὸ ἀγαθόν. Τό τε γὰρ ὄν, ⁶
 ὥσπερ ἐν ἄλλοις διήρηται, σημαίνει τὸ μὲν τί ἐστὶ, τὸ δὲ
 ποιόν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ πότε, καὶ πρὸς τούτοις τὸ μὲν ἐν
 τῷ κινεῖσθαι τὸ δὲ ἐν τῷ κινεῖν, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐκάστη
 τῶν πτώσεών ἐστι τούτων, ἐν οὐσίᾳ μὲν ὁ νοῦς καὶ ^pὁ θεός,
 ἐν δὲ τῷ ποιῶ τὸ δίκαιον, ἐν δὲ τῷ ποσῷ τὸ μέτριον, ἐν δὲ
 τῷ πότε ὁ καιρός, τὸ δὲ διδάσκον καὶ ^qτὸ διδασκόμενον περὶ
 κίνησιν. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ τὸ ὄν ἐν τι ἐστὶ ^rπερὶ τὰ εἰρη- ⁷
 μένα, οὕτως οὐδὲ τὸ ἀγαθόν, οὐδὲ ἐπιστήμη ἐστὶ μία οὔτε
 τοῦ ὄντος οὔτε τοῦ ἀγαθοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ ὁμοιοσχημόνως
 λεγόμενα ἀγαθὰ μιᾶς ^sἐστὶ θεωρῆσαι, ^tοῖον τὸν καιρὸν ἢ τὸ
 μέτριον, ἀλλ' ^vἐτέρα ἕτερον καιρὸν θεωρεῖ καὶ ἐτέρα ἕτερον

¹ ἐκείνην Mb. ^m ιδέαι Pb. ⁿ κοινῶς Mb. ^o τὸ om. Mb. ^p ὁ om.
 Mb. ^q τὸ ante διδασκόμενον om. Pb. ^r πρὸς Mb. ^s ἐστὶ τὸ θεω-
 ρῆσαι Pb. ^t οῖον] ἢ Mb. ^v ἐτέρα] ἕτερος Mb.

μέτριον, οἷον περὶ τροφήν μὲν τὸν καιρὸν καὶ τὸ μέτριον
 ἱατρικὴ καὶ γυμναστική, ^ω περὶ δὲ τὰς πολεμικὰς πράξεις
 στρατηγία, καὶ οὕτως ^x ἑτέρα περὶ ἑτέραν πράξιν, ὥστε
 8 ὅσυχολῇ αὐτό γε τὸ ἀγαθὸν θεωρῆσαι μιᾶς. Ἔτι ἐν ὅσοις
 ὑπάρχει τὸ πρότερον ^z καὶ ὕστερον, οὐκ ἔστι κοινόν τι παρὰ
 ταῦτα, καὶ τοῦτο χωριστόν. Εἴη γὰρ ἂν τι τοῦ πρώτου
 πρότερον· πρότερον γὰρ τὸ κοινὸν καὶ χωριστὸν διὰ τὸ
 9 ἀναιρουμένου τοῦ κοινοῦ ἀναιρεῖσθαι τὸ πρῶτον. Οἷον εἰ
 τὸ διπλάσιον πρῶτον τῶν πολλαπλασίων, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
^a πολλαπλάσιον τὸ κοινῇ κατηγορούμενον εἶναι χωριστόν·
 ἔσται γὰρ τοῦ διπλασίου πρότερον, εἰ συμβαίνει τὸ κοινὸν
 εἶναι τὴν ιδέαν, οἷον εἰ χωριστὸν ποιήσεις ^b τις τὸ κοινόν· εἰ
 10 γὰρ ἔστι δικαιοσύνη ἀγαθόν, καὶ ἀνδρία. ^c Ἔτι τοίνυν φα-
 σὶν αὐτό τι ἀγαθόν. Τὸ οὖν αὐτὸ πρόσκειται πρὸς τὸν
 λόγον τὸν κοινόν. Τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη πλὴν ὅτι αἰδίων καὶ
 χωριστόν; Ἄλλ' οὐδὲν μᾶλλον λευκὸν τὸ πολλὰς ἡμέρας
 λευκὸν τοῦ μίαν ἡμέραν, ὥστ' οὐδὲ δὴ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ^d ταῦ-
 11 τὸ τῇ ιδέᾳ· πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κοινόν. Ἀνάπαλιν δὲ καὶ
 δεικτέον ^e ἢ ὥς νῦν ^f δεικνύουσι τὸ ἀγαθὸν αὐτό. Νῦν μὲν
 γὰρ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων ἔχειν τὸ ἀγαθόν, ἐξ ἐκείνων τὰ
 ὁμολογούμενά εἶναι ἀγαθὰ δεικνύουσιν, ἐξ ἀριθμῶν, ὅτι ἡ
 δικαιοσύνη καὶ ^g ἡ ὑγίεια ^h ἀγαθόν· τάξεις γὰρ καὶ ἀριθμοί,
 ὥς τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς μονάσιν ἀγαθὸν ὑπάρχον διὰ τὸ
 12 εἶναι τὸ ἐν αὐτὸ ἀγαθόν. Δεῖ δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων,
 οἷον ὑγείας ἰσχύος σωφροσύνης, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις
 μᾶλλον τὸ καλόν. Πάντα γὰρ τάδε ⁱ τάξεις καὶ ἡρεμία· εἰ
 ἄρα, ἐκεῖνα μᾶλλον· ἐκείνοις γὰρ ὑπάρχει ^k αὐτὰ μᾶλλον.
 13 Παράβολος δὲ καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἐν αὐτὸ τὸ ἀγαθόν,
 ὅτι ^l οἱ ἀριθμοὶ ^m ἐφίενται· οὔτε γὰρ ὥς ἐφίενται λέγονται

^ω πρὸς M^b. ^x ἑτεραί M^b. ^y σχολῆς M^b. ^z καὶ] καὶ τὸ M^b.

^{δι}

^a πολλαπλάσιον] πλάσιον M^b. ^b τι P^b. ^c ἔστι τοίνυν αὐτό φασί τι M^b.
^d τοῦτο M^b. ^e ἢ ὥς] πῶς codices. ^f δείκνυσι M^b. ^g ἡ om. M^b.
^h ἀγαθὰ M^b. ⁱ τάξεις P^b. ^k ταῦτα P^b. ^l οἱ] καὶ οἱ M^b. ^m ἀφίενται
 —ἀφίενται M^b.

φανερῶς, ἀλλὰ λίαν ἀπλῶς ^η τοῦτό φασι, καὶ ὄρεξιν εἶναι
 πῶς ἂν τις ὑπολάβοι ἐν οἷς ζῶῃ μὴ ὑπάρχει; Δεῖ δὲ περὶ
 τούτου πραγματευθῆναι, καὶ μὴ ἀξιοῦν μηθὲν ἀλόγως, ἀ καὶ
 μετὰ λόγου πιστεῦσαι οὐ ῥάδιον. Τό τε φάναι πάντα τὰ ¹⁴
 ὄντα ἐφίεσθαι ἐνός τινος ἀγαθοῦ οὐκ ἀληθές· ἕκαστον γὰρ
 ἰδίου ἀγαθοῦ ὀρέγεται, ὀφθαλμοὺς ^ο ὄψεως, σῶμα ὑγείας,
 οὕτως ἄλλο ἄλλον. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν αὐτό τι ἀγαθόν,
 ἔχει ἀπορίας τοιαύτας, καὶ ὅτι οὐ χρήσιμον τῇ πολιτικῇ,
 ἀλλ' ἰδιόν τι ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ταῖς ἄλλαις, οἷον γυμνα-
 στικῇ ^ρεὐεξία. Ἐπι καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένον· ^η ¹⁵
 γὰρ οὐδεμιᾷ χρήσιμον αὐτὸ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἶδος, ἢ πάσαις
 ὁμοίως. Ἐπι οὐ πρακτόν. Ὅμοίως δ' οὐδὲ τὸ κοινὸν ἀγα-
 θὸν οὔτε αὐτὸ ^ι ἀγαθὸν ἔστιν (καὶ γὰρ ἂν μικρῷ ^ρ ὑπάρξαι
 ἀγαθῷ) οὔτε πρακτόν· οὐ γὰρ ὅπως ^ρ ὑπάρξει τὸ ὀφθούν
 ὑπάρχον ^ς ἢ ἱατρικῇ πραγματεύεται, ἀλλ' ὅπως ὑγίεια. Ὅ- ¹⁶
 μοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκάστη. Ἀλλὰ ^ι πολλαχῶς
 τὸ ἀγαθόν, καὶ ἔστι τι αὐτοῦ καλόν, καὶ τὸ μὲν πρακτὸν τὸ
 δ' οὐ πρακτόν. Πρακτὸν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀγαθόν, τὸ οὐ
 ἔνεκα. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἐν τοῖς ἀκίνητοις φανερόν, ὅτι οὐδὲ
 ἡ ἰδέα τἀγαθοῦ τὸ ζητούμενον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν ἔστιν, οὔτε
 τὸ κοινόν. Τὸ μὲν γὰρ ἀκίνητον καὶ οὐ πρακτόν, τὸ δὲ ^{κι-17}
 νητὸν μὲν ἀλλ' οὐ πρακτόν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα ὡς τέλος ἄρι-
 στον καὶ αἴτιον τῶν ὑφ' αὐτὸ καὶ πρῶτον πάντων. Ὡστε
^ν τοῦτ' ἂν εἴη αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν τὸ τέλος τῶν ^ω ἀνθρώπων πρα-
 κτῶν. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν κυρίαν πασῶν. Αἴτη δ'
 ἐστὶ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ καὶ φρόνησις. Διαφέρουσι ¹⁸
^χ γὰρ αὗται αἱ ἕξεις πρὸς τὰς ἄλλας τῷ ^ν τοιαῦται εἶναι
 πρὸς δ' ἀλλήλας εἴ τι διαφέρουσιν, ὕστερον λεκτέον. Ὅτι
 δ' αἴτιον τὸ τέλος ^ζ τῶν ὑφ' αὐτό, δηλοῖ ἡ διδασκαλία. Ὅρι-
 σάμενοι γὰρ τὸ τέλος τᾶλλα δεικνύουσιν, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν

^η τοῦτο γρ. P^b, τότε M^b.P^b. ^ο ὄψεως] ὄντος M^b. ^ρ ἀξία pr. M^b.
^ι τἀγαθόν γρ. P^b. ^ρ ὑπάρξει utrobique M^b. ^ς ἢ om. M^b. ^ι ποσα-
 χῶς M^b. ^ν τοῦτων M^b. ^ω ἀνθρωποπρακτῶν M^b. ^χ γὰρ] δὲ M^b.
^ν τοιαύτας M^b. ^ζ τοῖς P^b.

19 ἀγαθόν· αἴτιον γὰρ ^a τὸ οὗ ἔνεκα. Οἷον ἐπειδὴ ^b τὸ ὑγιαίνειν τοδί, ἀνάγκη τόδε εἶναι τὸ συμφέρον πρὸς αὐτήν· τὸ δ' ^c ὑγιεινὸν τῆς ὑγείας αἴτιον ὥς κινήσαν, καὶ τότε τοῦ εἶναι, 20 ἀλλ' οὐ τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὴν ὑγίειαν. ^d Ἐτι οὐδὲ δείκνυσιν οὐθεὶς ὅτι ἀγαθὸν ^e ἢ ὑγίεια, ἀν μὴ σοφιστῆς ἢ καὶ μὴ ἱατρός (οὔτοι γὰρ τοῖς ἀλλοτρίοις λόγοις σοφίζονται), ὥσπερ οὐδ' ἄλλην ἀρχὴν οὐδεμίαν. Τὸ δ' ὥς τέλος ἀγαθὸν ἀνθρώπων καὶ τὸ ἄριστον τῶν πρακτῶν, σκεπτέον ποσαχῶς τὸ ἄριστον πάντων, ἐπειδὴ τοῦτο ἄριστον, μετὰ ταῦτα ἄλλην λαβοῦσιν ἀρχήν.

B.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἄλλην λαβοῦσιν ἀρχὴν περὶ τῶν ἐπομένων λεκτέον. Πάντα δὴ τὰγαθὰ ἢ ἐκτὸς ἢ ^f ἐν ψυχῇ, καὶ τούτων αἰρετώτερα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, καθάπερ διαιρούμεθα καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις· φρόνησις γὰρ καὶ ἀρετὴ καὶ ἡδονὴ 2 ἐν ψυχῇ, ^g ὧν ἓν ἢ πάντα τέλος εἶναι δοκεῖ πᾶσιν. Τῶν δὲ ἐν ψυχῇ τὰ μὲν ἕξεις ἢ δυνάμεις εἰσὶ, τὰ δ' ἐνέργειαι καὶ κινήσεις. Ταῦτα δὴ οὕτως ὑποκείσθω καὶ περὶ ἀρετῆς, ὅτι ἐστὶν ἡ βελτίστη διάθεσις ἢ ἕξις ἢ δυνάμεις ἐκάστων, ὅσων ἐστὶ τις χρῆσις ἢ ἔργον. Δῆλον δ' ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· ἐπὶ 3 πάντων γὰρ οὕτω τίθεμεν. Οἷον ἱματίου ἀρετὴ ἐστίν· καὶ ^h γὰρ ἔργον τι καὶ χρῆσις ἐστίν, καὶ ἡ βελτίστη ἕξις τοῦ ἱματίου ἀρετὴ ἐστίν. Ὅμοίως δὲ ⁱ καὶ πλοίου καὶ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων. Ὡστε καὶ ψυχῆς· ἔστι γὰρ τι ἔργον αὐτῆς. 4 Καὶ τῆς βελτίονος δὴ ἕξεως ἔστω βέλτιον τὸ ἔργον· καὶ ὡς ἔχουσιν αἱ ἕξεις πρὸς ἀλλήλας, οὕτω καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων πρὸς ἀλλήλα ἐχέτω. Καὶ τέλος ἐκάστου τὸ ἔργον. Φανερόν τοίνυν ἐκ τούτων ὅτι βέλτιον τὸ ἔργον τῆς ἕξεως· τὸ γὰρ τέλος ἄριστον ὡς τέλος· ^k ὑπόκειται γὰρ τέλος τὸ βέλτιστον καὶ τὸ ἔσχατον, οὗ ἔνεκα τὰλλα πάντα. Ὅτι

^a τοῦ Mb. ^b τὸ corr. Pb, τοῦ Mb. ^c ὑγιαίνειν Mb. ^d ἔτι δὲ οὐδὲ δεικνύουσιν οὐθ' ὅτι Mb. ^e ἢ om. Pb. ^f ἐν om. Pb. et pr. Mb. ^g ὧν] ὧν ἢ Pb. ^h γὰρ om. Mb. ⁱ καὶ τοῦ πλοίου Mb. ^k ὑπέκειτο Pb, ὑπέρκειται Z.

μὲν τοίνυν τὸ ἔργον βέλτιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς διαθέσεως, δῆλον. Ἀλλὰ τὸ ἔργον λέγεται διχῶς· τῶν μὲν γὰρ ἐστὶν 5 ἑτερόν τι τὸ ἔργον παρὰ τὴν χρῆσιν, οἷον οἰκοδομικῆς οἰκία ἀλλ' οὐκ οἰκοδόμησις καὶ ἰατρικῆς ὑγίεια ἀλλ' οὐχ¹ ὑγίαισις οὐδ' ἰάτρευσις, τῶν δ' ἡ χρῆσις ἔργον, οἷον ^m ὄψεως ὄρασις καὶ μαθηματικῆς ἐπιστήμης θεωρία. Ὡστ' ἀνάγκη, ὧν ἔργον ἡ χρῆσις, τὴν χρῆσιν βέλτιον εἶναι τῆς ἕξεως. Τούτων δὲ 6 τοῦτον τὸν τρόπον διωρισμένων, λέγομεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ πράγματος καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως, οἷον σκυτοτομικῆς καὶ σκυτεύσεως ὑπόδημα. Εἰ δὲ τις ἐστὶν ἀρετὴ σκυτικῆς καὶ σπουδαίου σκυτέως, τὸ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον ὑπόδημα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ⁿ Ἐτι 7 ἔστω ψυχῆς ἔργον τὸ ζῆν ποιεῖν, τοῦ δὲ χρῆσις καὶ ἐγρήγορσις· ὁ γὰρ ὕπνος ἀργία τις καὶ ἡσυχία. Ὡστ' ἐπεὶ τὸ ἔργον ἀνάγκη ἐν καὶ ταυτὸ εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀρετῆς, ἔργον αὖν εἴη τῆς ἀρετῆς ζωὴ σπουδαία. Τοῦτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ ^o τέλος ἀγαθόν, ὅπερ ἦν ἡ εὐδαιμονία. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν 8 ὑποκειμένων. Ἦν μὲν γὰρ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον, τὰ δὲ τέλη ἐν ψυχῇ καὶ τὰ ἄριστα τῶν ἀγαθῶν, αὐτὴ δὲ ἡ ἕξις ἡ ἐνέργεια. Ἐπεὶ βέλτιον ἡ ἐνέργεια τῆς διαθέσεως καὶ τῆς βελτίστης ἕξεως ἡ βελτίστη ἐνέργεια, ἡ δ' ἀρετὴ βελτίστη ἕξις, τῆς ἀρετῆς ἐνέργεια ^q ἡ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶναι. Ἦν δὲ καὶ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον· ἐστὶν ἄρα ἡ 9 εὐδαιμονία ψυχῆς ἀγαθῆς ἐνέργεια. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἡ εὐδαιμονία τέλεόν τι, καὶ ἐστὶ ζωὴ καὶ ^r τελέα καὶ ἀτελής, καὶ ἀρετὴ ὡσαύτως (ἡ μὲν γὰρ ὅλη, ἡ δὲ μόριον), ἡ δὲ τῶν ἀτελῶν ἐνέργεια ἀτελής, εἴη αὖν ἡ εὐδαιμονία ζωῆς τελείας ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν τελείαν. Ὅτι δὲ τὸ γένος καὶ τὸν ὅρον ^{io} αὐτῆς λέγομεν καλῶς, μαρτύρια τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἡμῖν. Τό τε γὰρ εὖ ^s πράττειν καὶ τὸ εὖ ζῆν ^t τὸ αὐτὸ τῷ εὐδαιμονεῖν, ὧν ἕκαστον χρῆσις ἐστὶ καὶ ἐνέργεια, καὶ ἡ ζωὴ καὶ

¹ ὑγίαισις pr. P^b. ^m ὄψεως om. M^b. ⁿ ὅτι M^b. ^o τέλος] πλεόν codices. ^p αὕτη P^b. ^q ἡ P^b. ^r τελεία M^b. ^s πράσσειν M^b. ^t τὸ post ζῆν om. M^b.

ἡ πρᾶξις. Καὶ γὰρ ἡ πρακτικὴ χρηστικὴ ἐστίν· ὁ μὲν
 11 γὰρ χαλκεὺς ποιεῖ χαλινόν, χρῆται δ' ὁ ἵππικός. Καὶ τὸ
 μήτε μίαν ἡμέραν εἶναι εὐδαίμονά μήτε παῖδα μήθ' ἡλικίαν
 παᾶσαν, διὸ καὶ τὸ Σόλωνος ἔχει καλῶς, τὸ μὴ ζῶντ' εὐδαι-
 μονίζειν, ἀλλ' ὅταν λάβῃ τέλος· οὐθὲν γὰρ ἀτελὲς εὐδαιμον·
 οὐ γὰρ ὅλον. Ὑἑτι δ' οἱ ἔπαινοι τῆς ἀρετῆς διὰ τὰ ἔργα,
 καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν ἔργων. Καὶ στεφανοῦνται οἱ νικῶν-
 12 τες, ἀλλ' οὐχ οἱ δυνάμενοι νικᾶν, μὴ νικῶντες δέ. Καὶ τὸ
 κρίνειν ἐκ τῶν ἔργων ὁποῖός τις ἐστίν. Ὑἑτι διὰ τί ἡ εὐ-
 δαιμονία οὐκ ἐπαινέται; Ὑἑτι διὰ ταύτην τᾶλλα, ἢ τῷ εἰς
 ταύτην ἀναφέρεσθαι ἢ τῷ μόρια εἶναι αὐτῆς. Διὸ ἕτερον
 εὐδαιμονισμὸς καὶ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον· τὸ μὲν γὰρ ἐγκώ-
 μιον λόγος τοῦ καθ' ἕκαστον ἔργου, ὁ δ' ἔπαινος τοιοῦτον
 13 εἶναι καθόλου, ὁ δ' εὐδαιμονισμὸς τέλος. Καὶ τὸ ἀπορου-
 μενον δ' ἐνίοτε δῆλον ἐκ τούτων, διὰ τί ποτ' οὐθὲν βελτίους
 οἱ σπουδαῖοι τῶν φαύλων τὸν ἡμισυν τοῦ βίου· ὅμοιοι γὰρ
 καθεύδοντες πάντες. Αἴτιον δ' ὅτι ἀργία ψυχῆς ὁ ὕπνος,
 14 ἀλλ' οὐκ ἐνέργεια. Διὸ καὶ ἄλλο εἴ τι μόριόν ὕἑστι ψυ-
 χῆς, οἷον τὸ θρεπτικόν, ἢ τούτου ἀρετὴ οὐκ ἔστι μόριον τῆς
 ὅλης ἀρετῆς, ὥσπερ οὐδ' ἡ τοῦ σώματος· ἐν τῷ ὕπνῳ γὰρ
 μᾶλλον ἐνεργεῖ τὸ θρεπτικόν, τὸ δ' αἰσθητικὸν καὶ ὀρεκτικὸν
 ἀτελὴ ἐν τῷ ὕπνῳ. Ὑἑσον δὲ τοῦ μὴ κινεῖσθαι μετέχουσι,
 καὶ αἱ φαντασίαι βελτίους αἱ τῶν σπουδαίων, ἐὰν μὴ διὰ
 15 νόσον ἢ πῆρωσιν. Μετὰ ταῦτα περὶ ψυχῆς θεωρητέον· ἢ
 γὰρ ἀρετὴ ψυχῆς, οὐ κατὰ συμβεβηκός. Ὑἑπεὶ δ' ἀνθρω-
 πίνην ἀρετὴν ζητοῦμεν, ὑποκείσθω δύο μέρη ψυχῆς τὰ λόγου
 μετέχοντα, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον μετέχειν λόγου ἅμφῳ,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ ἐπιτάττειν τὸ δὲ τῷ πείθεσθαι καὶ ἀκούειν
 πεφυκέναι· εἰ δὲ ὥτι ἐστὶν ἐτέρως ἄλογον, ἀφείσθω τοῦτο
 16 τὸ μόριον. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὗτ' εἰ μεριστὴ ἡ ψυχὴ οὗτ'
 εἰ ἀμερῆς, ἔχει μέντοι δυνάμεις διαφόρους καὶ τὰς εἰρημένας,
 ὥσπερ ἐν τῷ καμπύλῳ ^x τὸ κοῖλον καὶ τὸ κυρτὸν ἀδιαχώ-

ὕ ἐστὶ τῆς ψυχῆς Pb.

ὥ τι om. Pb.

^x τὸ ante κοῖλον om. Mb.

ριστον, καὶ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ λευκόν· ^γκαίτοι τὸ εὐθὺ οὐ λευκόν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, καὶ ^zοὐκ οὐσία τοῦ αὐτοῦ.
¹Αφήρηται δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο ἐστὶ μέρος ψυχῆς, οἷον τὸ φυσικόν. ¹Ἀνθρωπίνης δὲ ψυχῆς τὰ εἰρημένα μόρια ἴδια.¹⁷
 Διὸ οὐδ' αἱ ἀρεταὶ αἱ τοῦ θεραπευτικοῦ καὶ ὀρεκτικοῦ ἀνθρώπου· δεῖ γάρ, εἰ ἡ ἄνθρωπος, λογισμὸν ἐνεῖναι καὶ ἀρχὴν καὶ πρᾶξιν, ἄρχει δ' ὁ λογισμὸς οὐ λογισμοῦ ἀλλ' ὀρέξεως καὶ παθημάτων· ἀνάγκη ἄρα ^aταῦτ' ἔχειν τὰ μέρη. Καὶ ὥσπερ ἡ εὐεξία σύγκειται ἐκ τῶν κατὰ μόριον ἀρετῶν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἡ τέλος. ¹Ἀρετῆς δ' εἶδη δύο, ἡ μὲν ἠθικὴ¹⁸ ἡ δὲ διανοητικὴ. ¹Ἐπαινοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς δικαίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνετοὺς καὶ τοὺς σοφοὺς· ἐπαινετὸν γὰρ ὑπέκειτο ἡ ἀρετὴ ἡ τὸ ἔργον, ταῦτα δ' οὐκ ἐνεργεῖ, ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ἐνέργειαι. ¹Ἐπεὶ δ' αἱ διανοητικαὶ μετὰ λόγου,¹⁹ αἱ μὲν τοιαῦται τοῦ λόγον ἔχοντος, ὃ ἐπιτακτικόν ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἢ λόγον ἔχει, αἱ δ' ἠθικαὶ τοῦ ἀλόγου μὲν, ἀκολουθητικοῦ ^bδὲ κατὰ φύσιν τῷ λόγον ἔχοντι· οὐ γὰρ λέγομεν ποῖός τις τὸ ἦθος, ὅτι σοφὸς ἢ δεινός, ἀλλ' ὅτι πρᾶος ἢ θρασύς. Μετὰ ταῦτα σκεπτέον πρῶτον περὶ ἀρετῆς ἠθικῆς,²⁰ τί ἐστὶ, καὶ ποῖα ^cμόρια αὐτῆς, εἰς τοῦτο γὰρ ἀνήκει, καὶ γίνεται διὰ τίνων. Δεῖ δὴ ζητεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔχοντές τι ζητοῦσι πάντες, ὥστε δεῖ διὰ τῶν ἀληθῶς μὲν λεγομένων οὐ σαφῶς δὲ πειρᾶσθαι λαβεῖν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ σαφῶς. Νῦν γὰρ ὁμοίως ἔχομεν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ὑγίειαν,²¹ ὅτι ἡ ἀρίστη διάθεσις τοῦ σώματος, καὶ Κορίσκος ὁ ^dτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μελάντατος· τί μὲν γὰρ ἐκάτερον τούτων οὐκ ἴσμεν, πρὸς μέντοι τὸ εἰδέναι τί ἐκάτερον ^eαὐτῆς πρὸ ἔργου τὸ οὕτως ἔχειν. ¹ὑποκείσθω δὴ πρῶτον ἡ βελτίστη διά-²²θεσις ὑπὸ τῶν βελτίστων γίγνεσθαι, καὶ πρᾶττεσθαι ἄριστα περὶ ἕκαστον ἀπὸ τῆς ἐκάστου ἀρετῆς, οἷον πόνοι τε ἄριστοι καὶ τροφή ἀφ' ὧν γίνεται εὐεξία, καὶ ἀπὸ τῆς εὐεξίας πο-νοῦσιν ἄριστα. ¹Ἐτι πᾶσαν διάθεσιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν γίγνε-

γ καίτοι—λευκόν om. Mb. z οὐκ om. Mb. a τοῦτ' om. Mb.
 b δὲ om. Pb. c μοῖρα Mb. d τῶν om. Mb. e αὐτοῖν corr. Mb.

σθαι καὶ φθείρεσθαι πῶς προσφερομένων, ὥσπερ ὑγίεια ὑπὸ
 23 τροφῆς καὶ πόνων καὶ ὥρας. Ταῦτα δὲ δῆλα ἐκ τῆς ἐπαγω-
 γῆς. Καὶ ἡ ἀρετὴ ἄρα ἡ τοιαύτη διάθεσις ἐστίν, ἣ γίνεταί
 τε ὑπὸ τῶν ἀρίστων περὶ ψυχὴν κινήσεων καὶ ἀφ' ἧς πράτ-
 24 τεται τὰ ἀρίστα τῆς ψυχῆς ἔργα καὶ πάθη, καὶ ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν πῶς μὲν γίνεται πῶς δὲ φθίρεται. Πρὸς ταῦτα ἡ
 χρῆσις αὐτῆς ὑφ' ὧν καὶ αὖξεται καὶ φθίρεται, ^f πρὸς ἃ
 βέλτιστά διατίθησιν. Σημεῖον δ' ὅτι περὶ ἡδέα καὶ λυπηρά
 8 καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία· αἱ γὰρ κολάσεις ἰατρεῖαι οὔσαι
 καὶ γινόμεναι διὰ τῶν ἐναντίων, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, διὰ
 τούτων εἰσίν.

2 Ὅτι μὲν τοίνυν ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ περὶ ἡδέα καὶ λυπηρά ἐστι,
 δῆλον. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὸ ἦθος ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα σημαίνει
 ὅτι ἀπὸ ἔθους ἔχει τὴν ^h ἐπίδοσιν, ἐθίζεται δὲ τὸ ὑπ' ἀγω-
 γῆς μὴ ⁱ ἐμφύτου τῷ πολλακίς κινεῖσθαι πῶς, οὕτως ἤδη τὸ
 ἐνεργητικόν. ^k Ὁ ἐν ^l τοῖς ἀψύχοις οὐχ ὀρώμεν· οὐδὲ γὰρ
 ἂν μυριάκις ῥίψης ἄνω τὸν λίθον, οὐδέποτε ποιήσει τοῦτο
 2 μὴ βία. Διὸ ἔστω ^m ἦθος τοῦτο ψυχῆς κατὰ ἐπιτακτικὸν
 λόγον, δυναμένου δ' ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ ποιότης. Λεκτέον
 δὴ κατὰ τί τῆς ψυχῆς ποῖ' ἅττα ἦθθ. ⁿ Ἔσται δὲ κατὰ τε
 τὰς δυνάμεις τῶν παθημάτων, καθ' ἃς ὡς παθητικοὶ λέγον-
 3 ται, καὶ κατὰ τὰς ἔξεις, ^o καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ^p ταῦτα
 λέγονται τῷ πάσχειν πῶς ἢ ἀπαθεῖς εἶναι. Μετὰ ταῦτα ἡ
 διαίρεσις ἐν τοῖς ^q ἀπηλλαγμένοις τῶν παθημάτων καὶ τῶν
 δυνάμεων καὶ τῶν ἔξεων. Λέγω δὲ πάθη μὲν τὰ τοιαῦτα,
 θυμὸν φόβον αἰδῶ ἐπιθυμίαν, ὅλως οἷς ἔπεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 ἢ αἰσθητικὴ ἡδονὴ ^r ἢ λύπη καθ' αὐτά. Καὶ κατὰ μὲν ταῦτα
 οὐκ ἔστι ποιότης, ^s ἀλλὰ πάσχει, κατὰ δὲ τὰς δυνάμεις ποιο-
 4 τής. Λέγω δὲ τὰς δυνάμεις καθ' ἃς λέγονται κατὰ τὰ πάθη
 οἱ ἐνεργοῦντες, οἷον ὀργίλος ἀνάληγτος ἐρωτικὸς αἰσχυνη-
 λὸς ἀναίσχυντος. Ἐξεῖς δὲ εἰσιν ὅσαι αἰτιαὶ εἰσι τοῦ ταῦτα

^f πρὸς] πῶς P^b. ^g καὶ ante ἡ ἀρετὴ om. P^b. ^h ἀπόδοσιν M^b.
ⁱ ἐκφύτου τὸ M^b. ^k δ] καὶ P^b. ^l ταῖς ψυχαῖς M^b. ^m τοῦτο ἦθος M^b.
ⁿ ἔστι P^b. ^o καθ'] καὶ καθ' P^b. ^p λέγονται ταῦτα M^b. ^q ἀπηλεγεμέ-
 νοις M^b, ἀπηλαγμένοις P^b. ^r ἢ] ἢ ἢ P^b. ^s ἀλλὰ—ποιότης om. M^b.

ἢ κατὰ λόγον ὑπάρχειν ἢ ἐναντίως, οἷον ἀνδρία· σωφροσύνη δειλία ἀκολασία.

Διωρισμένων δὲ τούτων, ληπτέον ὅτι ἐν ᾧπαντι συνεχεῖ 3 καὶ διαιρετῶ ἐστὶν ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις καὶ μέσον, καὶ ταῦτα ἢ πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς ἡμᾶς, οἷον ἐν γυμναστικῇ, ἐν ἱατρικῇ, ἐν οἰκοδομικῇ, ἐν κυβερνητικῇ, καὶ ἐν ὁποιαοῦν πράξει, καὶ ἐπιστημονικῇ καὶ ἀνεπιστημονικῇ, καὶ τεχνικῇ καὶ ἀτέχνῳ. Ἡ μὲν γὰρ κίνησις συνεχές, ἡ δὲ πράξις κίνη- 2 σις. Ἐν πᾶσι δὲ τὸ μέσον τὸ πρὸς ἡμᾶς βέλτιστον· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὡς ἡ ἐπιστήμη κελεύει καὶ ὁ λόγος. Πανταχοῦ δὲ τοῦτο καὶ ποιεῖ τὴν βελτίστην ἔξιν. Καὶ τοῦτο δῆλον διὰ τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ λόγου. Τὰ γὰρ ἐναντία φθείρει 3 ἄλληλα, τὰ δ' ἄκρα ^τ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ μέσῳ ἐναντία· τὸ γὰρ μέσον ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερόν ἐστιν, οἷον τὸ ἴσον τοῦ μὲν ἐλάττονος μείζον, τοῦ μείζονος δὲ ἐλάττον. Ὡστ' ἀνάγκη τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν περὶ μέσ' ἅττα εἶναι καὶ μεσότητά τινα. Ληπτέον ἄρα ἡ ποία μεσότης ἀρετή, καὶ περὶ ποία μέσα. Εἰλήφθω δὴ παραδείγματος χάριν, καὶ θεω- 4 ρείσθω ἕκαστον ἐκ τῆς ὑπογραφῆς.

ὀργιλότης	ἀναλγησία	πραότης.
θρασύτης	δειλία	ἀνδρία.
ἀναισχυντία	κατάπληξις	αἰδώς.
ἀκολασία	ἀναισθησία	σωφροσύνη.
φθόνος	ἀνώνυμον	νέμεσις.
κέρδος	ζημία	δίκαιον.
^ν ἀσωτία	ἀνελευθερία	ἐλευθεριότης.
ἀλαζονεία	εἰρωνεία	ἀλήθεια.
κολακεία	ἀπέχθεια	φιλία.
ἀρέσκεια	αὐθάδεια	σεμνότης.
τρυφερότης	κακοπάθεια	καρτερία.
χαυνότης	μικροψυχία	μεγαλοψυχία.
δαπανηρία	μικροπρέπεια	μεγαλοπρέπεια.
πανουργία	εὐήθεια	φρόνησις.

^τ καὶ τῷ μέσῳ καὶ ἀλλήλοις M^b.

^ν ἀσώτεια P^b.

5 Τὰ μὲν πάθη ταῦτα ^ωκαὶ τοιαῦτα συμβαίνει ταῖς ψυχαῖς,
 πάντα δὲ λέγεται τὰ μὲν τῷ ὑπερβάλλειν τὰ δὲ τῷ ἐλλεί-
 πειν. ¹Οργίλος ^xμὲν γάρ ἐστιν ὁ μᾶλλον ἢ δεῖ ὀργιζόμε-
 νος καὶ θάπτον καὶ πλείοσιν ἢ οἷς δεῖ, ἀνάληγτος δὲ ὁ ἐλλεί-
 πων καὶ οἷς καὶ ὅτε καὶ ὥς. ^γκαὶ θρασὺς μὲν ὁ μήτε ^α χρῆ
 φοβούμενος μήθ' ὅτε μήθ' ὥς, δειλὸς δὲ ὁ καὶ ^α μὴ δεῖ καὶ
 6 ^z ὅτ' οὐ δεῖ καὶ ὥς οὐ δεῖ. ¹Ομοίως δὲ ^a καὶ ἀκόλαστος καὶ
 ὁ ἐπιθυμητικὸς καὶ ὁ ὑπερβάλλων πᾶσιν ὅσοις ἐνδέχεται,
 ἀναίσθητος δὲ ὁ ἐλλείπων καὶ μηδ' ὅσον βέλτιον καὶ κατὰ
 τὴν φύσιν ἐπιθυμῶν, ἀλλ' ἀπαθὴς ὥσπερ λίθος. Κερδαλέος
 δὲ ὁ πανταχόθεν πλεονεκτικὸς, ζημιώδης δὲ ὁ μηδαμόθεν
 7 ἀλλ' ὀλιγαχόθεν. ¹Αλαζὼν δὲ ὁ πλείω τῶν ὑπαρχόντων
 προσποιούμενος, εἴρων δὲ ὁ ἐλάττω. Καὶ κόλαξ μὲν ὁ
 πλείω συνέπαιων ἢ καλῶς ἔχει, ἀπεχθητικὸς δὲ ὁ ἐλάττω.
 Καὶ τὸ μὲν λίαν πρὸς ἡδονὴν ἀρέσκεια, τὸ δ' ὀλίγα καὶ μό-
 8 γις αὐθάδεια. ¹Ἐτι δ' ὁ μὲν μηδεμίαν ὑπομένων λύπην, μηδ'
 εἰ βέλτιον, τρυφερός· ὁ δὲ πᾶσαν ὁμοίως ὥς μὲν ἀπλῶς
 εἰπεῖν ἀνώνυμος, μεταφορᾷ δὲ λέγεται σκληρὸς καὶ ταλαί-
 πωρος καὶ κακοπαθητικὸς. Χαῦνος δ' ὁ μειζόνων ἀξίων ^bαὐ-
 9 γόν, μικρόψυχος δ' ὁ ^cἐλαττόνων. ¹Ἐτι δ' ἄσωτος μὲν ὁ
 πρὸς ἅπασαν δαπάνην ὑπερβάλλων, ἀνελεύθερος δὲ ὁ πρὸς
 ἅπασαν ἐλλείπων. ¹Ομοίως δὲ καὶ ὁ μικροπρεπὴς καὶ ὁ
 σαλάκων· ὁ μὲν γὰρ ὑπερβάλλει τὸ πρέπον, ὁ δ' ἐλλείπει
 τοῦ πρέποντος. Καὶ ὁ μὲν πανούργος πάντως καὶ πάντο-
 10 θεν πλεονεκτικὸς, ὁ δ' εὐήθης οὐδ' ὅθεν δεῖ. Φθονερός δὲ τῷ
 λυπεῖσθαι ἐπὶ πλείοσιν εὐπραγίαις ἢ δεῖ· καὶ γὰρ οἱ ἄξιοι
 εὖ πράττειν λυποῦσι τοὺς φθονεροὺς εὖ πράττοντες. ¹Ο δ'
 ἐναντίος ἀνωνυμώτερος, ἔστι δ' ὁ ὑπερβάλλων ἐπὶ τῷ μὴ
 λυπεῖσθαι μηδ' ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις εὖ πράττουσιν, ἀλλ' εὐχε-
 ρίης ὥσπερ οἱ γαστρίμαργοι πρὸς τροφήν· ὁ δὲ δυσχερὴς
 11 κατὰ τὸν φθόνον ἐστίν. Τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον μὴ κατὰ συμ-

^ω καὶ τὰ τοιαῦτα M^b. ^x μὲν om. P^b. ^γ καὶ ante θρασὺς om. M^b.
^z ὅτ'] ὅπου M^b. ^a καὶ ὁ ἀκόλαστος codices. ^b ἐαυτόν M^b. ^c ἐλάτ-
 των M^b.

βεβηκὸς οὕτως ἔχειν περιέργον διορίζειν· οὐδεμία γὰρ ἐπιστήμη, οὔτε θεωρητικὴ οὔτε ποιητικὴ, οὔτε λέγει οὔτε πράττει τοῦτο προσδιορίζουσα, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ πρὸς τὰς συκοφαντίας τῶν τεχνῶν τὰς λογικάς. Ἀπλῶς μὲν οὖν διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον, ἀκριβέστερον δ', ὅταν περὶ τῶν ἔξωον λέγωμεν τῶν ἀντικειμένων. Αὐτῶν δὲ τούτων τῶν παθη-¹² μάτων εἶδη κατονομάζεται τῷ διαφέρειν κατὰ τὴν ὑπερβολὴν ἢ χρόνου ἢ τοῦ μᾶλλον ἢ πρὸς τι τῶν ποιούντων τὰ πάθη. Λέγω δ', οἷον ὀξύθυμος μὲν τῷ θάπτον πάσχειν ἢ δεῖ, χαλεπὸς δὲ ^dκαὶ θυμώδης τῷ μᾶλλον, πικρὸς δὲ τῷ φυλακτικὸς εἶναι τῆς ὀργῆς, ^eπλήκτης δὲ καὶ λοιδορητικὸς ταῖς κολάσεσι ταῖς ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Ὀψοφάγοι δὲ καὶ γαστρίμαργοι καὶ ¹³ οἰνόφλυγες ^fτῷ ^gπρὸς ὁποτέρως τροφῆς ἀπόλαυσιν ἔχειν τὴν δύναμιν παθητικὴν παρὰ τὸν λόγον. Οὐ δεῖ δ' ἀγνοεῖν ¹⁴ ὅτι ἓνα τῶν λεγομένων οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ^hπῶς λαμβάνειν, ἂν ⁱπῶς λαμβάνηται τῷ μᾶλλον πάσχειν, οἷον μοιχὸς οὐ τῷ μᾶλλον ἢ δεῖ πρὸς τὰς γαμετὰς πλησιάζειν· οὐ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ μοχθηρία τις αὕτη δὴ ἐστίν· συνειλημμένον γὰρ τό τε πάθος λέγεται καὶ τὸ τοιόνδε εἶναι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ ὕβρις. ¹⁵ Διὸ καὶ ἀμφισβητοῦσι, συγγενέσθαι μὲν φάσκοντες, ἀλλ' οὐ μοιχεῦσαι· ἀγνοοῦντες γὰρ ἢ ἀναγκαζόμενοι· καὶ πατάξαι μὲν, ἀλλ' οὐχ ὑβρίσαι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα.

Εἰλημμένον δὲ τούτων, μετὰ ταῦτα λεκτέον ὅτι ἐπειδὴ ⁴ δύο μέρη τῆς ψυχῆς, καὶ αἱ ἀρεταὶ κατὰ ^kταῦτα διήρηνται, καὶ αἱ μὲν τοῦ λόγον ἔχοντος διανοητικάι, ὧν ^lἔργον ἀλήθεια, ἢ περὶ τοῦ πῶς ἔχει ἢ περὶ γενέσεως, αἱ δὲ τοῦ ἀλόγου, ἔχοντος δ' ὄρεξιν· οὐ γὰρ ὁτιοῦν μέρος ἔχει ^mτῆς ψυχῆς ὄρεξιν, εἰ μεριστὴ ἐστίν. Ἀνάγκη δὴ φαῦλον τὸ ἦθος καὶ ² σπουδαῖον εἶναι τῷ διώκειν καὶ φεύγειν ἡδονάς τινας καὶ λύπας. Δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τῶν διαιρέσεων τῶν περὶ τὰ

^d καὶ] καὶ ὁ M^b.P^b. ^e πλήκτης—ὀργῆς om. P^b. ^f τὸ M^b. ^g πρόσω P^b. ^h πῶς] προσ P^b. ⁱ πῶς] περ M^b. ^k ταῦτα] πάντα M^b. ^l ἔρ. γον ἢ ἀλήθεια M^b. ^m τῆς om. M^b.

πάθη καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἕξεις· αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ ¹ αἱ ἕξεις τῶν παθημάτων, τὰ δὲ πάθη λύπη καὶ ἡδονή ³ διώρισται. Ὡστε διὰ τε ταῦτα καὶ διὰ τὰς ἔμπροσθεν θέσεις συμβαίνει πᾶσαν ἠθικὴν ἀρετὴν περὶ ἡδονὰς εἶναι καὶ λύπας. ^ο Πᾶσα γὰρ ψυχὴ ὑφ' οἷων ¹ πέφυκε γίνεσθαι ¹ χείρων καὶ βελτίων, πρὸς ταῦτα καὶ περὶ ταῦτά ἐστιν ἡ ⁴ ἡδονή. Δι' ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας φαίλους ¹ φαρμέν εἶναι, τῷ διώκειν καὶ φεύγειν ἢ ὡς μὴ δεῖ ἢ ἄς μὴ δεῖ. Διὸ καὶ διορίζονται πάντες προχείρως ἀπάθειαν καὶ ἡρεμίαν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας εἶναι τὰς ἀρετάς, τὰς δὲ κακίας ἐκ τῶν ἐναντίων.

- 5 ¹ Ἐπεὶ δ' ὑπόκειται ἀρετὴ εἶναι ἡ τοιαύτη ἕξις ἀφ' ἧς πρακτικοὶ τῶν βελτίστων καὶ καθ' ἣν ἄριστα διάκεινται περὶ τὸ βέλτιστον, βέλτιστον δὲ καὶ ἄριστον τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν καθ' αὐτὸν ἕκαστον μεσότητα εἶναι ἢ περὶ μέσ' ἅττα ἐν ἡδοναῖς ² καὶ λύπαις καὶ ἡδέσει καὶ λυπηροῖς. Ἔσται δ' ἡ μεσότης ὅτε μὲν ἐν ἡδοναῖς (καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις), ὅτε δ' ἐν λύπαις, ὅτε δ' ἐν ἀμφοτέραις. Ὁ γὰρ ὑπερβάλλων τῷ χαίρειν τῷ ἡδεῖ ὑπερβάλλει καὶ ὁ τῷ λυπεῖσθαι τῷ ἐναντίῳ, καὶ ταῦτα ἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τινὰ ὄρον, οἷον ὅταν μὴ ὡς οἱ ³ πολλοί· ὁ δ' ἀγαθὸς ὡς δεῖ. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις ἕξις ἀφ' ἧς τοιοῦτος ἔσται ὁ ἔχων αὐτὴν ὥστε τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐ ^ς μὲν ἀποδέχεσθαι τὴν ὑπερβολὴν οὐ δὲ τὴν ἔλλειψιν, ἀνάγκη, ὡς ταῦτ' ἀλλήλοις ἐναντία καὶ τῷ μέσῳ, οὕτω καὶ τὰς ἕξεις ἀλλήλαις ἐναντίας εἶναι καὶ τῇ ἀρετῇ. Συμβαίνει μέντοι τὰς ἀντιθέσεις ἔνθα μὲν φανερωτέρας εἶναι πάσας, ἔνθα δὲ τὰς ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, ἐνιαχοῦ δὲ τὰς ἐπὶ τὴν ἔλ- ⁴ λειψιν. Αἴτιον δὲ τῆς ἐναντιώσεως, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἐπὶ ταῦτά τῆς ἀνισότητος ἢ ὁμοιότητος πρὸς τὸ μέσον, ἀλλ' ὅτε μὲν

¹ αἱ om. Mb. ^ο πάσης γὰρ ψυχῆς Mb. ^ρ πέφυκε—βελτίων om. Pb. ¹ χείρων καὶ βέλτιον corr. Mb. ¹ εἶναι φαρμέν Pb. ^ς μὲν] μὲν οὖν Pb.

θᾶττον ἂν μεταβαίη ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς ἐπὶ τὴν μέσσην ἕξιν, ὅτε δ' ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως, ἥς πλέον ἔαπέχων οὗτος δοκεῖ ἐναντιώτερος εἶναι, οἷον καὶ περὶ τὸ σῶμα ἐν μὲν τοῖς πόνοις ὑγιεινότερον ἢ ὑπερβολὴ τῆς ἐλλείψεως καὶ ἐγγύτερον τοῦ μέσου, ἐν δὲ τῇ τροφῇ ἢ ἑλλειψις ὑπερβολῆς. Ὡστε καὶ 5 αἱ προαιρετικαὶ ἕξεις αἱ φιλογυμναστικαὶ φιλοϋγιεῖς μᾶλλον ἔσονται καθ' ἑκατέραν τὴν αἵρεσιν, ἔνθα μὲν οἱ πολυπονώτεροι, ἔνθα δ' οἱ ὑποστατικώτεροι, καὶ ἑναντίος τῇ μετρίῳ καὶ τῷ ὡς ὁ λόγος ἔνθα μὲν ὁ ἄπονος καὶ οὐκ ἄμφω, ἔνθα δὲ καὶ ὁ ἀπολαυστικὸς καὶ οὐχ ὁ πεινητικός. Συμ- 6 βαίνει δὲ τοῦτο, διότι ἡ φύσις εὐθὺς οὐ πρὸς ἅπαντα ὁμοίως ἀφέστηκε τοῦ μέσου, ἀλλ' ἦττον ὡ μὲν φιλόπονοί ἐσμεν, μᾶλλον δ' ἀπολαυστικοί. Ὅμοίως δὲ ταῦτ' ἔχει καὶ περὶ ψυχῆς. Ἐναντίαν δὲ τίθεμεν τὴν ἕξιν ἐφ' ἣν τε ἀμαρτάνομεν μᾶλλον καὶ ἐφ' ἣν οἱ πολλοί. Ἡ δ' ἑτέρα ὥσπερ 7 οὐκ οὔσα λανθάνει· διὰ γὰρ τὸ ὀλίγον ἀναίσθητός ἐστιν. Οἷον ὀργῇν πραότητι καὶ τὸν ὀργίλον τῷ πράφῃ. Καίτοι ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἐπὶ τῷ ἴλεων εἶναι καὶ τῷ καταλλακτικὸν εἶναι καὶ ὃ μὴ ὀργίζεσθαι ῥαπιζόμενον. Ἀλλ' ὀλίγοι οἱ τοιοῦτοι, ἐπ' ἐκείνο δὲ πάντες ῥέπουσι μᾶλλον· διὸ καὶ οὐ κολακικὸν ὁ θυμός. Ἐπεὶ δ' εἴληπται ἡ διαλογὴ τῶν ἕξεων 8 καθ' ἕκαστα τὰ πάθη, καὶ αἱ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις, καὶ τῶν ἐναντίων ἕξεων καθ' ἃς ἔχουσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον (τίς δ' ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ πρὸς τίνα δεῖ ὄρον ἀποβλέποντας λέγειν τὸ μέσον, ὕστερον ἐπισκεπτέον). φανερόν ὅτι πᾶσαι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ καὶ κακίαι περὶ ἡδονῶν καὶ λυπῶν ὑπερβολὰς καὶ ἐλλείψεις εἰσὶ, καὶ ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἕξεων καὶ παθημάτων γίνονται. Ἀλλὰ μὴν ἢ γε βελτίστη ἕξις ἡ περὶ ἕκαστα μέση ἐστίν. Δῆλον τοίνυν 9 ὅτι αἱ ἀρεταὶ ἢ πᾶσαι ἢ τούτων τινὲς ἔσονται τῶν μεσοτήτων.

Λάβωμεν οὖν ἄλλην ἀρχὴν τῆς ἐπιούσης σκέψεως. Εἰσὶ 6

t ἀπέχει Pb. v ἐναντίως Mb. w μὲν om. Pb. x ἐναντία codices.
y μὴ om. Mb. z ὑπερβολαὶ Mb.

δὴ πᾶσαι μὲν αἱ οὐσῖαι κατὰ φύσιν τινὲς ἀρχαί, διὸ καὶ
 ἐκάστη πολλὰ δύναται τοιαῦτα γεννᾶν, οἷον ἄνθρωπος ἀν-
 2 θρώπους καὶ ζῶον ὃν ὅλως ζῶα καὶ φυτὸν φυτά. Πρὸς δὲ
 τούτοις ^αὃ γ' ἄνθρωπος καὶ πράξεών τινών ἐστὶν ἀρχὴ μόνον
 τῶν ζώων· τῶν γὰρ ἄλλων οὐθὲν εἴπομεν ἂν πράττειν.
 Τῶν δ' ἀρχῶν ὅσαι τοιαῦται, ὅθεν πρῶτον αἱ κινήσεις, κύριαι
 λέγονται, μάλιστα δὲ δικαίως ἀφ' ὧν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως,
 3 ἢν ἴσως ὁ θεὸς ἄρχει. Ἐν δὲ ταῖς ἀκινήτοις ἀρχαῖς, οἷον ἐν
 ταῖς μαθηματικαῖς, οὐκ ἔστι τὸ κύριον, καίτοι λέγεται γε
 καθ' ὁμοιότητα· καὶ γὰρ ἐνταῦθα κινουμένης τῆς ἀρχῆς
 πάντα μάλιστ' ἂν τὰ δεικνύμενα μεταβάλλοι, αὐτὰ δ' αὐτὰ
 οὐ μεταβάλλει ἀναιρουμένου θατέρου ὑπὸ θατέρου, ἂν μὴ
 4 τῷ τὴν ὑπόθεσιν ἀνελεῖν καὶ δι' ἐκείνης δεῖξαι. Ὁ δ' ἄν-
 θρωπος ἀρχὴ κινήσεώς τινος· ἡ γὰρ πράξις κίνησις. Ἐπεὶ
 δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ ἀρχὴ αἰτία ἐστὶ τῶν δι' αὐτὴν
 ὄντων ἢ γινομένων, δεῖ νοῆσαι καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων.
 Εἰ γὰρ ^βἔχοντος τοῦ τριγώνου δύο ὀρθὰς ἀνάγκη τὸ τετρά-
 γωνον ἔχειν τέτταρας ὀρθάς, φανερόν ὥς αἴτιον τούτου τὸ
 5 δύο ὀρθὰς ἔχειν τὸ τρίγωνον. Εἰ δέ γε μεταβάλλοι τὸ
 τρίγωνον, ἀνάγκη καὶ τὸ τετράγωνον μεταβάλλειν, οἷον εἰ
 τρεῖς, ἔξ, εἰ δὲ τέτταρες, ὀκτώ. Καὶ εἰ μὴ μεταβάλλοι,
 τοιοῦτον δ' ἐστὶ, κάκεινο τοιοῦτον ἀναγκαῖον εἶναι. Δῆλον
 δ' ὅ ἐπιχειροῦμεν ὅτι ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν· νῦν δ'
 οὔτε μὴ λέγειν ^οοὔτε λέγειν ἀκριβῶς οἷόν τε, πλὴν τοσοῦτον.
 6 Εἰ γὰρ μὴθὲν ἄλλο αἴτιον τοῦ τὸ τρίγωνον οὕτως ἔχειν,
 ἀρχὴ τις ἂν εἴη τοῦτο καὶ αἴτιον τῶν ^δὑστέρων. Ὡστ'
 εἴπερ ἐστὶν ἓν αὐτῶν ὄντων ἐνδεχόμενα ἐναντίως ἔχειν, ἀνάγκη
 καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἶναι τοιαύτας. Ἐκ γὰρ τῶν ἔξ
 ἀνάγκης ἀναγκαῖον τὸ συμβαῖνόν ἐστι, τὰ δέ γε ἐντεῦθεν ἐν-
 δέχεται γενέσθαι τἀναντία, καὶ ὃ ἐφ' αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς ἀν-
 θρώποις, πολλὰ ^ετῶν τοιούτων, καὶ ἀρχαὶ τῶν τοιούτων
 7 εἰσὶν ^ιαὐτοί. Ὡστε ὅσων πράξεων ὁ ἄνθρωπός ἐστιν ἀρχὴ

α ὁ γάμος Pb. β ἔχων τὸ Pb. γ οὔτε λέγειν om. Mb.Pb. δ ὥστε-
 ρον Pb. ε τῶν τοιούτων om. Mb. ι αὐταὶ Pb.

καὶ κύριος, φανερόν ὅτι ἐνδέχεται καὶ γίνεσθαι καὶ μὴ, καὶ ὅτι ἐφ' αὐτῷ ταῦτ' ἐστὶ γίνεσθαι καὶ μὴ, ὦν γὰρ κύριός ἐστι τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι. Ὅσα δ' ἐφ' αὐτῷ ἐστὶ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν, αἴτιος τούτων οὗτός ἐστιν· καὶ ὅσων αἴτιος, ἐφ' αὐτῷ. Ἐπεὶ δ' ἢ τε ἀρετὴ καὶ ἡ κακία καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν 8 ἔργα τὰ μὲν ἐπαινετὰ τὰ δὲ ψεκτά (ψέγεται γὰρ καὶ ἐπαινεῖται οὐ διὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἢ τύχης ἢ φύσεως ὑπάρχοντα, ἀλλ' ὅσων αὐτοὶ αἰτιοὶ ἐσμεν· ὅσων γὰρ ἄλλος αἴτιος, ἐκεῖνος καὶ τὸν ψόγον καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει), δῆλον ὅτι καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία περὶ ταῦτ' ἐστὶν ὦν αὐτὸς αἴτιος καὶ ἀρχὴ πράξεων. 9 Ληπτέον ἄρα ποίων αὐτὸς αἴτιος καὶ ἀρχὴ πράξεων. Πάντες μὲν δὴ ὁμολογοῦμεν, ὅσα μὲν ἐκούσια ^h καὶ κατὰ προαίρεσιν τὴν ἐκάστου, ἐκείνον αἴτιον εἶναι, ὅσα δ' ἀκούσια, οὐκ αὐτὸν αἴτιον. Πάντα δ' ὅσα προελόμενος, καὶ ἐκὼν ⁱ δῆλον ὅτι. ^k Δῆλον τοίνυν ^l ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία τῶν ἐκούσιων ἂν εἴησαν.

Ληπτέον ἄρα τί τὸ ἐκούσιον ^m καὶ τί τὸ ἀκούσιον, καὶ τί 7 ἐστὶν ἡ προαίρεσις, ⁿ ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ὀρίζεται τούτοις. Πρῶτον σκεπτέον τὸ ἐκούσιον ^o καὶ τὸ ἀκούσιον. Τριῶν ^p δὴ τούτων ἓν τι δόξειεν εἶναι, ἥτοι κατ' ὄρεξιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ κατὰ διάνοιαν, τὸ μὲν ἐκούσιον κατὰ τούτων τι, ^q τὸ δ' ἀκούσιον παρὰ τούτων τι. Ἀλλὰ μὴν ἡ ὄρεξις εἰς τρία ² διαιρεῖται, εἰς βούλησιν καὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· ὥστε ταῦτα διαιρετέον, καὶ πρῶτον κατ' ἐπιθυμίαν. Δόξειε δ' ἂν πᾶν τὸ κατ' ἐπιθυμίαν ἐκούσιον εἶναι. Τὸ γὰρ ἀκούσιον πῶν δοκεῖ εἶναι βίαιον, τὸ δὲ βίαιον λυπηρόν, καὶ πᾶν ὃ ἀναγκαζόμενοι ποιοῦσιν ἢ πᾶσχουσιν, ὥσπερ καὶ Εὐνός φησι

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιαρὸν ἔφν.

Ὡστ' εἴ τι λυπηρόν, βίαιον, καὶ ^r εἰ βίαιον, λυπηρόν. ^s Τὸ 3 δὲ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πᾶν λυπηρόν (ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ

g καὶ post ὅτι om. P^b. ^h καὶ—ἀκούσια om. P^b. ⁱ δῆλον ὅτι om. M^b. ^k δῆλον om. P^b. ^l ὅτι] ὅτι καὶ M^b. ^m καὶ τί τὸ ἀκούσιον om. M^b. ⁿ ἐπεὶ δὲ M^b. P^b. ^o καὶ τὸ ἀκούσιον om. P^b. ^p δὲ P^b. ^q τὸ δ'—τι om. M^b. ^r εἰ μὴ βίαιον P^b. ^s τὸ—λυπηρόν om. P^b.

ἡδέος), ὥστε βίαιον καὶ ἀκούσιον. Τὸ ἄρα κατ' ἐπιθυμίαν
 4 ἐκούσιον· ἐναντία γὰρ ταύτ' ἀλλήλοις. Ἔτι ἡ μοχθηρία
 ἀδικώτερον πᾶσα ποιεῖ, ἢ δ' ἀκρασία μοχθηρία δοκεῖ εἶναι,
 ὃ δ' ἀκρατὴς ὁ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν παρὰ τὸν λογισμὸν οἶος
 πράττειν, ἡ ἀκρατεύεται δ' ὅταν ἐνεργῇ κατ' αὐτήν, τὸ δ' ἀδι-
 κεῖν ἐκούσιον, ὥσθ' ὁ ἀκρατὴς ἀδικήσει τῷ ἡ πράττειν κατ'
 ἐπιθυμίαν· ἐκὼν ἄρα πράξει, καὶ ἐκούσιον τὸ κατ' ἐπιθυμίαν
 καὶ γὰρ ἄτοπον εἰ δικαιότεροι ἔσονται ^ωοὶ ἀκρατεῖς ^χγενό-
 5 μενοι. Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων δόξειεν ἂν τὸ κατ' ἐπιθυμίαν
 ἐκούσιον εἶναι, ἐκ δὲ τῶνδε τούναντίον. Ἄπαν γὰρ ὁ ἐκὼν
 τις πράττει, ^zβουλόμενος πράττει, καὶ ὁ βούλεται, ^aἐκὼν.
 Βούλεται δ' οὐθεὶς ὁ οἶεται εἶναι κακόν. Ἀλλὰ μὴν ὁ ἀκρα-
 τευόμενος οὐχ ἂ βούλεται ποιεῖ· τὸ γὰρ παρ' ὁ οἶεται βέλ-
 τιστον εἶναι πράττειν δι' ἐπιθυμίαν ἀκρατεύεσθαί ἐστιν.
 6 Ὡστε ἅμα συμβήσεται τὸν αὐτὸν ἐκόντα καὶ ἄκοντα πράτ-
 τειν· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἔτι δ' ὁ ἡ ἐγκρατὴς δικαιοπρα-
 γήσει, καὶ μᾶλλον τῆς ἀκρασίας· ἡ γὰρ ἐγκράτεια ἀρετή, ἡ
 δ' ἀρετὴ δικαιότερους ποιεῖ. Ἐγκρατεύεται δ' ὅταν πράττη
 7 παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν κατὰ τὸν λογισμόν. Ὡστ' εἰ τὸ μὲν
 δικαιοπραγεῖν ἐκούσιον, ὥσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν (ἅμφω γὰρ
 δοκεῖ ταῦτα ἐκούσια εἶναι, καὶ ἀνάγκη, εἰ θάτερον ἐκούσιον,
 καὶ θάτερον). τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἡ ἐκούσιον, ἅμα ἄρα
 8 ὁ αὐτὸς τὸ αὐτὸ πράξει ἐκὼν καὶ ἄκων. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος
 καὶ περὶ θυμοῦ· ἀκρασία γὰρ καὶ ἐγκράτεια καὶ θυμοῦ δοκεῖ
 εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐπιθυμίας, καὶ τὸ παρὰ τὸν θυμὸν λυπηρόν,
 καὶ ἡ βίαιον ἢ κάθεξις, ὥστ' εἰ τὸ βίαιον ἀκούσιον, τὸ κατὰ
 9 τὸν θυμὸν ἐκούσιον ἂν εἴη πᾶν. Ἔοικε δὲ καὶ Ἡράκλειτος
 λέγειν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ θυμοῦ ἡ βλέψας ὅτι λυπηρὰ ἡ κώ-
 λυσις αὐτοῦ· “χαλεπὸν γάρ” ἡ φησι “θυμῷ μάχεσθαι· ψυχῆς
 γὰρ ὠνεῖται.” Εἰ δ' ἀδύνατον τὸ ἡ αὐτὸ ἐκόντα καὶ ἄκοντα

^t ἀκρατεύεσθαι M^b. ^v πράττειν om. M^b. ^w οἱ om. M^b. ^x γενό-
 μενοι M^b. ^y ἂν] δ' ἂν P^b. ^z βουλόμενος πράττει om. P^b. ^a ἐκὼν]
 ἐκὼν βούλεται M^b. ^b ἀκρατὴς P^b. ^c ἐκούσιον codices. ^d βίαιος P^b.
^e βλέψαι M^b. ^f φασὶ M^b. ^g αὐτὸ ἐκόντα] αὐτὸν ἐκόντα M^b.

πράττειν ἅμα τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ πράγματος, μᾶλλον
 ἐκούσιον τὸ κατὰ βούλησιν τοῦ κατ' ἐπιθυμίαν καὶ θυμόν.
 Τεκμήριον δέ· πολλὰ γὰρ πράττομεν ἐκόντες ἄνευ ὀργῆς ¹⁰
 καὶ ἐπιθυμίας. Λείπεται ἄρα, εἰ τὸ βουλούμενον καὶ ἐκούσιον
 ταυτό, σκέψασθαι· φαίνεται δὲ καὶ τοῦτο ἀδύνατον. Ὑπό-
 κειται γὰρ ἡμῖν καὶ δοκεῖ ἡ μοχθηρία ἀδικωτέρους ποιεῖν, ἢ
 δ' ἀκρασία μοχθηρία τις φαίνεται. Συμβήσεται δὲ τούναν- ¹¹
 τίον· βούλεται μὲν γὰρ οὐθεὶς ἃ οἶεται εἶναι κακά, πράττει
 δ' ὅταν γίνηται ἀκρατής· εἰ οὖν τὸ μὲν ἀδικεῖν ἐκούσιον, τὸ
 δ' ἐκούσιον τὸ κατὰ βούλησιν, ὅταν ἀκρατής γένηται, οὐκέτι
 ἀδικήσει, ἀλλ' ἔσται δικαιότερος ἢ πρὶν ^h γενέσθαι ἀκρατής.
 Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐκ ἔστι τὸ ἐκούσιον
 τὸ κατὰ ὄρεξιν πράττειν, οὐδ' ἀκούσιον τὸ παρὰ τὴν ὄρεξιν,
 φανερόν. Ὅτι δ' οὐδὲ κατὰ προαίρεσιν, πάλιν ἐκ τῶνδε δῆ- ⁸
 λον. Τὸ μὲν γὰρ κατὰ βούλησιν ὥς οὐκ ἀκούσιον, ἀπε-
 δείχθη, ἀλλὰ μᾶλλον πᾶν ὃ βούλεται καὶ ἐκούσιον. Ἀλλ'
 ὅτι καὶ ⁱ μὴ βουλούμενον ἐνδέχεται πράττειν ἐκόντα, τοῦτο
 δέδεικται μόνον. Πολλὰ δὲ βουλούμενοι πράττομεν ἐξαίφνης,
^k προαιρεῖται δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἐξαίφνης. Εἰ δὲ ἀνάγκη μὲν ἦν ²
 τριῶν τούτων ἓν τι εἶναι τὸ ἐκούσιον, ἢ κατ' ὄρεξιν ἢ κατὰ
 προαίρεσιν ἢ κατὰ διάνοιαν, τούτων δὲ τὰ δύο μὴ ἔστιν, λεί-
 πεται ἐν τῷ διανοοῦμένῳ πως πράττειν εἶναι τὸ ἐκούσιον.
 Ἔτι δὲ μικρὸν προαγαγόντες τὸν λόγον, ἐπιθῶμεν τέλος
 τῷ περὶ τοῦ ἐκουσίου καὶ ἐκουσίου διορισμῷ. Δοκεῖ γὰρ τὸ ³
 βία καὶ μὴ βία τι ποιεῖν οἰκεῖα τοῖς εἰρημένοις εἶναι· τό τε
 γὰρ βίαιον ¹ ἀκούσιον, καὶ τὸ ἀκούσιον πᾶν βίαιον εἶναι φα-
 μέν. Ὡστε περὶ τοῦ βία σκεπτέον πρῶτον, τί ἔστι καὶ πῶς
 ἔχει πρὸς τὸ ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον. Δοκεῖ δὴ τὸ βίαιον καὶ
 τὸ ἀναγκαῖον ἀντικεῖσθαι, καὶ ἡ βία καὶ ἡ ἀνάγκη, τῷ ἐκου-
 σίῳ καὶ τῇ πειθοῖ ἐπὶ τῶν πραττομένων. Καθόλου ^m δὲ τὸ ⁴
 βίαιον καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων λέγομεν· καὶ
 γὰρ τὸν λίθον ἄνω καὶ τὸ πῦρ κάτω βία καὶ ⁿ ἀναγκαζόμενα

^h γενέσθαι] γε Mb. ⁱ μὴ om. Mb. ^k προαιρεῖται—ἐξαίφνης om. Pb.
¹ ἀκούσιον καὶ—βίαιον om. Pb. ^m δὲ] γὰρ Mb. ⁿ ἀναγκαζόμενον Mb.

φέρεισθαι φαμέν. Τοῦτο δ' ὅταν κατὰ τὴν ὁ φύσει καὶ καθ'
αὐτὰ ὁρμὴν φέρεται, οὐ βία, οὐ μὴν οὐδ' ἐκούσια λέγεται,
5 ἄλλ' ἀνώνυμος ἢ ἀντίθεσις. Ὅταν δὲ παρὰ ταύτην, βία φα-
μέν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων ὁρῶμεν
βία πολλὰ καὶ πᾶσχοντα καὶ ποιῶντα, ὅταν παρὰ τὴν ἐν
αὐτῷ ὁρμὴν ἔξωθέν ῥτι κινή. Ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις ἀπλῇ ἢ
ἀρχῇ, ἐν δὲ τοῖς ἐμψύχοις πλεονάζει· οὐ γὰρ αἰὲ ἢ ὀρεξίς
6 ἢ καὶ ὁ λόγος συμφωνεῖ. Ὡστ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ζώων
ἀπλοῦν τὸ βίαιον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀψύχων· οὐ γὰρ ἔχει λό-
γον καὶ ὀρεξιν ἐναντίαν, ἀλλὰ τῇ ὀρέξει ζῇ. Ἐν δ' ἀνθρώπῳ
ἔνεστιν ἄμφω, καὶ ἔν τινι ἡλικίᾳ, ἥ καὶ τὸ ῥ πράττειν ἀποδι-
δομεν· οὐ γὰρ φαμέν τὸ παιδίον πράττειν, οὐδὲ τὸ θηρίον,
7 ἄλλ' ὅταν ἤδη διὰ λογισμόν πράττοντα. Δοκεῖ δὴ τὸ βί-
αιον ἅπαν λυπηρὸν εἶναι, καὶ οὐθεὶς βία μὲν ποιεῖ, ^s χαίρων
δέ. Διὸ περὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ πλείστη ἀμφι-
σβήτησις ἐστίν· ἐναντίας γὰρ ὁρμᾶς ἔχων αὐτὸς ἕκαστος
αὐτῷ πράττει, ὥσθ' ὁ ἰ τ' ἐγκρατὴς βία, φασίν, ἀφέλκει αὐ-
τὸν ἀπὸ τῶν ἡδέων ^v ἐπιθυμῶν (ἀλγεί γὰρ ἀφέλκων πρὸς
ἀντιτείνουσιν ^w τὴν ὀρεξιν), ὁ τ' ἀκρατὴς βία παρὰ τὸν λο-
8 γισμόν. Ἦττον δὲ δοκεῖ λυπεῖσθαι· ἢ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ
ἡδέος, ἢ ἀκολουθεῖ χαίρων, ὥσθ' ὁ ἀκρατὴς μᾶλλον ἐκὼν καὶ
οὐ βία, ὅτι ^x οὐ λυπηρῶς. ^y Ἡ δὲ πειθὼ τῇ βίᾳ καὶ ἀνάγκῃ
ἀντιτίθεται. Ὁ δ' ἐγκρατὴς ἐφ' ἃ πέπεισται ἄγει, καὶ πο-
ρεύεται οὐ βία ἄλλ' ἐκὼν. Ἡ δ' ἐπιθυμία οὐ πείσασα ἄγει·
9 οὐ γὰρ μετέχει λόγου. Ὅτι μὲν οὖν δοκοῦσιν οὗτοι μόνοι
βία καὶ ἄκοντες ποιεῖν, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, ὅτι καθ' ὁμοιό-
τητά τινα τοῦ βία, καθ' ἣν καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων λέγομεν,
εἴρηται. Οὐ μὴν ἄλλ' εἴ ^z τις προσθῇ τὸ ^a ἐν τῷ διορισμῷ
προσκέμενον κακεῖ, λύεται τὸ λεχθέν. Ὅταν μὲν γάρ τι
τῶν ἔξωθεν παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁρμὴν κινή ἢ ἡρεμίζῃ, βία φα-

ο φύσιν Mb. p τις Pb. q καὶ] ὡς Mb. r πραττόμενον Mb. s χαί-
ρων δέ om. Pb. t τ' om. Pb. v ἐπιθυμῶν codices. w τὴν om. Mb.
x οὐ alterum om. Pb. y ἢ] οὐ Mb. ἢ—ἐκὼν om. Pb. z τι Mb.
a ἐν αὐτῷ διορισμῷ προκείμενον Mb.

μέν, ὅταν δὲ μή, οὐ βία. ¹Εν δὲ τῷ ^bἐγκρατεῖ καὶ ἀκρατεῖ ¹⁰
ἢ καθ' αὐτὸν ὁρμὴ ἐνοῦσα ἄγει· ἄμφω γὰρ ἔχει. Ὡστ' οὐ
βία οὐδέτερος ἀλλ' ἐκὼν διὰ γε ταῦτα πράττοι ἄν, οὐδ'
ἀναγκαζόμενος. Τὴν γὰρ ἔξωθεν ἀρχήν, τὴν παρὰ τὴν ὁρ-
μὴν ἢ ἐμποδίζουσιν ἢ κινοῦσαν, ἀνάγκην λέγομεν, ὥσπερ εἴ
τις λαβὼν τὴν χεῖρα ^cτύπτει τινὰ ἀντιτείνοντος ^dκαὶ τῷ
βούλεσθαι καὶ τῷ ἐπιθυμῆν. Ὅταν δ' ἔσωθεν ἡ ἀρχή, οὐ ¹¹
βία, ἐπεὶ καὶ ἡδονὴ καὶ λύπη ἐν ἀμφοτέροις ἔνεστιν. Καὶ
γὰρ ὁ ἐγκρατευόμενος λυπεῖται παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πράτ-
των ἡδῆ, καὶ χαίρει τὴν ^eἀπ' ἐλπίδος ἡδονήν, ὅτι ὕστερον
ὠφεληθήσεται, ἢ καὶ ἡδῆ ὠφελεῖται ὑγιαίνων· καὶ ὁ ἀκρατὴς
χαίρει μὲν τυγχάνων ἀκρατευόμενος οὐ ἐπιθυμῇ, λυπεῖται δὲ
τὴν ἀπ' ἐλπίδος λύπην· οἶεται γὰρ κακὸν πράττειν. Ὡστε ¹²
τὸ μὲν βία ἐκάτερον φάναι ποιεῖν ἔχει λόγον, καὶ διὰ τὴν
ὄρεξιν καὶ διὰ τὸν λογισμὸν ἐκάτερον ἄκοντα ποτὲ πράτ-
τειν· κεχωρισμένα γὰρ ὄντα ἐκάτερα ἐκκρουέται ὑπ' ἀλλή-
λων. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τὴν ὅλην μεταφέρουσι ψυχὴν, ὅτι τῶν
ἐν ψυχῇ τι τοιοῦτον ὁρῶσιν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν μορίων ἐν- ¹³
δέχεται τοῦτο λέγειν· ἢ δ' ὅλη ἐκούσα ψυχὴ καὶ τοῦ ἀκρα-
τοῦς καὶ τοῦ ἐγκρατοῦς πράττει, βία δ' οὐδέτερος, ἀλλὰ τῶν
^fἐν ἐκείνοις τι, ἐπεὶ καὶ φύσει ἀμφοτέρα ἔχομεν. Καὶ γὰρ
ὁ λόγος φύσει ἄρχων ἔστι ^hἐωμένης τῆς γενέσεως καὶ μὴ πη-
ρωθείσης ἐνέσται, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὅτι εὐθὺς ἐκ γενετῆς ἀκο-
λουθεῖ καὶ ἔνεστιν. Σχεδὸν δὲ τούτοις δυσὶ τὸ φύσει διορί- ¹⁴
ζομεν, τῷ τε ὅσα εὐθὺς γινομένοις ἀκολουθεῖ πᾶσι, καὶ ὅσα
ἐωμένης τῆς γενέσεως εὐθυπορεῖν γίνεται ἡμῖν, οἶον πολιὰ
καὶ γῆρας καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα. Ὡστε μὴ κατὰ φύσιν
ἐκάτερος πράττει, ἀπλῶς δὲ κατὰ φύσιν ἐκάτερος, οὐ τὴν
αὐτήν. Αἱ μὲν οὖν περὶ τὸν ⁱἐγκρατῆ καὶ ἀκρατῆ ἀπορίαι, ¹⁵
περὶ τοῦ βία πράττειν ἢ ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἕτερον, ὥστε ^kἢ
μὴ ἐκόντας ἢ ἅμα βία-καὶ ἄκοντας, εἰ ¹δὲ τὸ βία ἐκούσιον,

^b ἀκρατεῖ καὶ ἐγκρατεῖ P^b. ^c τύπτει M^b. ^d καὶ τῷ βούλεσθαι] ὡς τὸ
βούλεσθαι M^b. ^e ἀπ' om. P^b. ^f ἐν om. M^b. ^g ὅτι M^b. ^h ἐρρω-
μένης corr. M^b. ⁱ ἀκρατῆ καὶ ἐγκρατῆ P^b. ^k ἢ μὴ] εἰ μὴ M^b. ¹ pro
δὲ locum vacuum P^b.

ἅμα ἐκόντας καὶ ἄκοντας πράττειν· σχεδὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρη-
 16 μένων δῆλον ἡμῖν ὡς ἀπαντητέον. Λέγονται ^m δὲ κατ' ἄλ-
 λον τρόπον βία καὶ ἀναγκασθέντες πράττειν, οὐ διαφωνοῦντος
 τοῦ λόγου καὶ τῆς ὁρέξεως, ὅταν πράττωσιν ⁿ ὃ καὶ λυπηρὸν
 καὶ φαῦλον ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἂν μὴ τοῦτο πράττωσι,
 πληγαὶ ἢ δεσμοὶ ἢ θάνατοι ὦσιν. Ταῦτα γὰρ φασιν ἀναγ-
 κασθέντες πράττειν. Ἡ οὖν, ἀλλὰ πάντες ^o ἐκόντες ποιοῦσιν
 Ραὐτὸ τοῦτο· ἔξεστι γὰρ μὴ ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνο ὑπομεῖναι
 17 τὸ πάθος. Ἔτι ἴσως τούτων τὰ μὲν φαίη τις ἂν τὰ δ' οὔ.
 Ὅσα μὲν γὰρ ἐφ' ^q αὐτῷ τῶν τοιούτων μὴ ὑπάρξαι ^r ἢ
 ὑπάρξαι δεῖ, ^s ὅσα πράττει ^t ἂ μὴ βούλεται, ἐκὼν πράττει
 καὶ οὐ βία· ὅσα δὲ μὴ ἐφ' αὐτῷ τῶν τοιούτων, βία πῶς, οὐ
 μέντοι γ' ἀπλῶς, ὅτι οὐκ αὐτὸ τοῦτο προαιρεῖται ὃ πρᾶτ-
 τει, ἀλλ' οὐ ἔνεκα, ἐπεὶ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶ τις διαφορά.
 18 Ἐἰ γὰρ ἵνα μὴ λιβη ψηλαφῶν ἀποκτείνῃ, γελοῖος ἂν εἴη
 εἰ λέγοι ὅτι βία καὶ ἀναγκαζόμενος. Ἀλλὰ ^w δεῖ μείζον
 κακὸν καὶ λυπηρότερον εἶναι, ὃ πείσεται μὴ ποιήσας. Οὕτω
 γὰρ ἀναγκαζόμενος καὶ μὴ βία πράττει, ἢ οὐ φύσει, ὅταν
 κακὸν ἀγαθοῦ ^x ἔνεκα ἢ ^y μείζονος ^z κακοῦ ἀπολύσεως πράττῃ,
 19 καὶ ἄκων γε· οὐ γὰρ ἐφ' ^a αὐτῷ ταῦτα. Διὸ καὶ τὸν ἔρωτα
 πολλοὶ ἀκούσιον τιθέασιν, καὶ θυμοὺς ἐνίοις καὶ τὰ φυσικὰ,
 ὅτι ἰσχυρὰ καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν. Καὶ συγγνώμην ^b ἔχομεν
 ὡς πεφυκότα βιάζεσθαι τὴν φύσιν. Καὶ μᾶλλον ἂν δόξειε
 βία καὶ ἄκων πράττειν, ἵνα μὴ ἀλγῇ ἰσχυρῶς, ^c ἢ ἵνα μὴ
 20 ἡρέμα, καὶ ὅλως ἵνα μὴ ἀλγῇ ἢ ἵνα ^d χαίρῃ. Τὸ γὰρ ἐφ'
^a αὐτῷ, εἰς ὃ ἀνάγεται ὅλον, τοῦτ' ἐστὶν ὃ ἢ αὐτοῦ φύσις οἷα
^e τε φέρειν· ὃ δὲ μὴ οἷα τε, μηδ' ἐστὶ τῆς ἐκείνου φύσει
 ὁρέξεως ἢ λογισμοῦ, οὐκ ἐφ' αὐτῷ. Διὸ καὶ τοὺς ἐνθου-
 σιῶντας καὶ προλέγοντας, καίπερ διανοίας ἔργον ποιοῦντας,

m δὲ om. P^b. n ὃ—ὑπολαμβάνουσιν om. M^b. o ἐκόντες om. P^b.
 Ρ αὐτὸ] οὗτοι P^b. q ἐαυτῷ M^b. r ἢ ὑπάρξαι om. M^b. s ὅσα] ἐκὼν
 corr. P^b. t ἂ—πράττει om. P^b. v εἰ] οὐ M^b, ὁ P^b. w δὴ M^b. P^b.
 x ἔνεκα ἢ] ἔνεκα ἂν M^b. P^b. y μείζονος om. M^b. z κακοῦ καὶ ἀπολύ-
 σεως M^b. a ἐαυτῷ M^b. et sect. 20. init. b ἔχομεν om. P^b. c ἢ prius.
 om. M^b. d μὴ χαίρῃ codices. e τέ φέρειν] γε φέρειν M^b.

ὅμως οὐ φαμεν ἐφ' αὐτοῖς εἶναι, οὔτ' εἰπεῖν ἂ εἶπον, οὔτε
 πράττειν ἂ ἐπράξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ δι' ἐπιθυμίαν ὥστε²¹
 καὶ διάνοιαι τινες καὶ πάθη οὐκ ἐφ' ἡμῖν εἰσίν, ἢ πράξεις αἱ
 κατὰ τὰς τοιαύτας διανοίας καὶ λογισμούς, ἀλλ' ὥσπερ Φι-
 λόλαος ἔφη εἶναι τινας λόγους κρείττους ἡμῶν. ^fὩστ' εἰ
 τὸ ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον καὶ πρὸς τὸ βίᾳ ἔδει σκέψασθαι,
 τοῦτο μὲν οὕτω διηρήσθω· οἱ γὰρ μάλιστ' ἐμποδίζοντες τὸ
 ἐκούσιον ὡς βίᾳ πράττοντες, ^g ἄλλ' ἐκόντες. Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' ⁹
 ἔχει τέλος, καὶ οὔτε τῇ ὀρέξει οὔτε τῇ προαιρέσει τὸ ἐκού-
 σιον ὄρισταί, λοιπὸν ^h δὴ ὀρίσασθαι τὰ ⁱ κατὰ διάνοιαν.
 Δοκεῖ δὴ ^k ἐναντίον εἶναι τὸ ἐκούσιον τῷ ἀκουσίῳ, καὶ τὸ
 εἰδότα ἢ ὄν ἢ ᾧ ἢ οὐ ἔνεκα. Ἐνίοτε γὰρ οἶδε μὲν ὅτι πα-
 τήρ, ἀλλ' οὐχ ἵνα ἀποκτείνῃ ἀλλ' ἵνα σώσῃ, ὥσπερ αἱ ¹ Πε-
 λιάδες ἦτοί ὡς ὅτι μὲν πόμα, ἀλλ' ὡς φίλτρον καὶ οἶνον· τὸ
 δ' ἦν κώνειον. Τῷ ^m δ' ἀγνοοῦντι καὶ ὄν καὶ ᾧ καὶ ⁿ ὅ, δι' ²
 ἄγνοιαν, μὴ κατὰ συμβεβηκός. Τὸ δὲ δι' ἄγνοιαν, καὶ ὅ
 καὶ ᾧ καὶ ὄν, ἀκούσιον. Τὸ ἐναντίον ἄρ' ἐκούσιον. Ὅσα
 μὲν οὖν ἐφ' ἑαυτῷ ὄν μὴ πράττειν ὁ πράττει μὴ ἀγνοῶν καὶ
 δι' αὐτόν, ἐκούσία ταῦτ' ἀνάγκη εἶναι, καὶ τὸ ἐκούσιον τοῦτ'
 ἐστίν· ὅσα δ' ἀγνοῶν καὶ διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ἄκων. Ἐπεὶ δὲ ³
 τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ εἰδέναι διττόν, ἐν μὲν τὸ ἔχειν, ἐν δὲ
 τὸ χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ, ^p ὁ ἔχων μὴ χρώμενος δὲ ἔστι μὲν
 ὡς δικαίως ^q ἀγνοῶν λέγοιτο, ἔστι δ' ὡς οὐ δικαίως, οἶον εἰ
 δι' ἀμέλειαν μὴ ἐχρήτο. Ὅμοίως δὲ καὶ μὴ ἔχων τις ψέ-
 γοιτο ἄν, εἰ ὁ ῥάδιον ἢ ἀναγκαῖον ἦν, μὴ ἔχει δι' ἀμέλειαν ἢ
 ἡδονὴν ἢ λύπην. Ταῦτ' οὖν προσδιοριστέον. Περὶ μὲν οὖν
 τοῦ ἐκούσιου καὶ ἀκουσίου διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον.

Περὶ δὲ προαιρέσεως μετὰ τοῦτο ^r λέγωμεν, διαπορήσαν- ¹⁰
 τες πρῶτον τῷ λόγῳ περὶ αὐτῆς. Διστάσειε γὰρ ἂν τις ἐν
 τῷ γένει πέφυκε καὶ ἐν ποιῷ θεῖναι αὐτὴν χρή, καὶ πότερον

^f ὡς Mb. ^g ἴσ. ἀλλ' οὐκ ἐκόντες λόγοι οὗτοί εἰσιν margo Pb. ^h δεῖ
 Mb. Pb. ⁱ κατὰ τὴν διάνοιαν Pb. ^k ἐναντία Mb. ¹ πολιάδες Pb.
^m δ' post τῷ om. Pb. ⁿ ὅ] ὅτω Mb. Pb. ^o πλάττει Mb. ^p ὁ om. Pb.
^q ἀγνοῶν Pb. ^r λέγομεν Mb.

οὐ ταυτόν τὸ ἐκούσιον καὶ τὸ προαιρετὸν ἢ ^s ταυτόν ἐστιν.
² Μάλιστα δὲ λέγεται παρὰ τινων, καὶ ζητοῦντι δόξειε δ' ἂν
 δυοῖν εἶναι θάτερον ἢ προαίρεσις, ἤτοι δόξα ἢ ὄρεξις· ἀμφό-
 τερα γὰρ φαίνεται παρακολουθοῦντα. ^v Ὅτι μὲν οὖν οὐκ
 ἔστιν ὄρεξις, φανερόν. ^t Ἡ γὰρ βούλησις ἂν εἴη ἢ ἐπιθυμία
 ἢ θυμός· οὐθεὶς γὰρ ὀρέγεται μὴθὲν πεπονθὼς τούτων. Θυ-
 μὸς ^v μὲν οὖν καὶ ἐπιθυμία καὶ τοῖς θηρίοις ὑπάρχει, προαί-
³ ρεσις δ' οὐ. ^v Ἐτι δὲ καὶ οἷς ὑπάρχει ἀμφω ταῦτα, πολλὰ
 καὶ ἄνευ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας προαιροῦνται· καὶ ἐν τοῖς πά-
 θεσιν ὄντες οὐ προαιροῦνται, ἀλλὰ καρτεροῦσιν. ^v Ἐτι ἐπι-
 θυμία μὲν καὶ θυμός ἀεὶ μετὰ λύπης, προαιρούμεθα δὲ πολλὰ
⁴ καὶ ἄνευ λύπης. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βούλησις καὶ προαίρεσις
 ταυτόν· βούλονται μὲν ^w γὰρ ἔνια καὶ τῶν ἀδυνάτων εἰδότες,
 οἷον βασιλεύειν ^x τε πάντων ἀνθρώπων καὶ ἀθάνατοι εἶναι,
 προαιρεῖται δ' οὐθεὶς μὴ ἀγνοῶν ὅτι ἀδύνατον, οὐδ' ὅλως ^y ὁ
 δυνατὸν μὲν, μὴ ἐφ' αὐτῷ δ' οἶεται πράττειν ἢ μὴ πράττειν.
^v Ὡστε τοῦτο μὲν φανερόν, ὅτι ἀνάγκη ^z τὸ προαιρετὸν τῶν
⁵ ἐφ' αὐτῷ τι εἶναι. Ὅμοίως δὲ δηλον ὅτι οὐδὲ δόξα, οὐδ'
 ἀπλῶς εἴ τις οἶεται ^a τι. Τῶν γὰρ ἐφ' αὐτῷ τι εἶναι τὸ
 προαιρετὸν, δοξάζομεν δὲ πολλὰ καὶ τῶν οὐκ ὄντων ἐφ'
 ἡμῖν, οἷον τὴν διάμετρον σύμμετρον. ^v Ἐτι οὐκ ἔστι προαί-
 ρεσις ἀληθείης ἢ ψευδούς. Οὐδὲ δὴ ^b ἢ τῶν ἐφ' αὐτῷ ὄντων
 πρακτῶν ^c δόξα, ἢ τυγχάνομεν οἰόμενοι δεῖν ^d τι πράττειν
⁶ ^e ἢ οὐ πράττειν. Κοινὸν δὲ περὶ δόξης τοῦτο καὶ βουλή-
 σεως· οὐθεὶς γὰρ τέλος οὐθὲν προαιρεῖται, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸ
 τέλος· λέγω δ' οἷον οὐθεὶς ὑγιαίνειν προαιρεῖται, ἀλλὰ περι-
 πατεῖν ἢ καθῆσθαι τοῦ ὑγιαίνειν ^f ἕνεκεν, οὐδ' εὐδαιμονεῖν,
 ἀλλὰ χρηματίζεσθαι ἢ κινδυνεύειν τοῦ εὐδαιμονεῖν ἕνεκα· καὶ
 ὅλως δηλοῖ ἀεὶ προαιρούμενος τί τε καὶ τίνος ἕνεκα προαι-
 ρεῖται, ἔστι δὲ τὸ μὲν τίνος, οὐ ἕνεκα προαιρεῖται ἄλλο, τὸ

^s ταυτά Mb. ^t γὰρ om. Mb. ^v μὲν om. Mb. ^w γὰρ] γὰρ ταυ-
 τόν Mb. Pb. ^x τε] μὲν Mb. ^y ὁ δυνατὸν] ἀδύνατον Mb. Pb. ^z τὸ]
 μὲν τὸ Mb. ^a τι om. Pb. ^b ἢ Mb. ^c δόξαν ἢ Mb. ^d τι om. Pb.
^e ἢ οὐ πράττειν om. Pb. ^f ἕνεκα Mb.

δὲ τί, ὃ προαιρεῖται ἕνεκα ἄλλου. Βούλεται δέ ^ε γε μά-7
 λιστα τὸ τέλος, καὶ δοξάζειν δεῖν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράτ-
 τειν. Ὡστε φανερόν διὰ τούτων ὅτι ἄλλο ^h καὶ δόξης καὶ
 βουλήσεως. Βούλεσθαι μὲν καὶ δόξα μάλιστα τοῦ τέλους,
 προαίρεσις δ' οὐκ ἔστιν. Ὅτι μὲν ⁱ οὖν οὐκ ἔστιν οὔτε βού-8
 λησις οὔτε δόξα οὔθ' ὑπόληψις ἀπλῶς ἢ προαίρεσις, δηλόν·
 τί δὲ διαφέρει τούτων, καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐκούσιον; Ἀμα
 δὲ δηλόν ἔσται καὶ τί ἐστὶ προαίρεσις. Ἔστι δὴ τῶν δυνα-
 τῶν καὶ εἶναι καὶ μὴ τὰ μὲν τοιαῦτα ὥστε ἐνδέχεσθαι βου-
 λεύσασθαι περὶ ^k αὐτῶν, περὶ ἐνίων δ' οὐκ ἐνδέχεται. Τὰ ⁹
 μὲν γὰρ ^l δυνατὰ μὲν ἐστὶ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐκ
 ἐφ' ἡμῖν αὐτῶν ἢ γένεσις ἐστίν, ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ φύσιν τὰ
 δὲ δι' ἄλλας αἰτίας γίνεται· περὶ ὧν οὐδεὶς ἂν οὐδ' ἐγχειρή-
 σαιε ^m βουλευέσθαι μὴ ἀγνοῶν. Περὶ ὧν δ' ἐνδέχεται μὴ
 μόνον τὸ εἶναι καὶ μὴ, ⁿ ἀλλὰ καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῖς ἀν-
 θρώποις· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πράξαι ^o ἢ μὴ
 πράξαι. Διὸ οὐ βουλευόμεθα περὶ τῶν ἐν ⁱ Ἰνδοῖς, οὐδὲ πῶς ¹⁰
 ἂν ὁ κύκλος τετραγωνισθῇ· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ^p τὸ
 δ' ὅλως οὐ πρακτόν. ^q Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τῶν ^q ἐν ἡμῖν πρα-
 κτῶν περὶ ἀπάντων. ^r Ἡ καὶ δηλόν ὅτι οὐδὲ δόξα ἀπλῶς
 ἢ προαίρεσις ^s ἐστίν. Τὰ δὲ ^t προαιρετὰ καὶ πρακτὰ τῶν
 ἐφ' ἡμῖν ὄντων ἐστίν. Διὸ καὶ ἀπορήσειεν ἂν τις, τί δὴ ¹¹
 ποθ' οἱ μὲν ἰατροὶ βουλευόνται περὶ ὧν ἔχουσι τὴν ἐπιστή-
 μην, οἱ δὲ γραμματικοὶ οὔ; Αἴτιον δ' ὅτι διχῇ γινομένης
 τῆς ἀμαρτίας (ἢ γὰρ λογιζόμενοι ἀμαρτάνομεν, ἢ κατὰ τὴν
 αἴσθησιν αὐτὸ δρῶντες) ἐν μὲν τῇ ἱατρικῇ ἀμφοτέρως ἐνδέ-
 χεται ἀμαρτεῖν, ἐν δὲ τῇ γραμματικῇ κατὰ τὴν αἴσθησιν καὶ
 πράξιν, περὶ ἧς ἂν σκοπῶσιν, εἰς ἄπειρον ἤξουσιν. Ἐπειδὴ ¹²
 οὖν οὔτε δόξα οὔτε βούλησις ^v ἐστὶ προαίρεσις, ἐστὶν ὡς
 ἐκάτερον, οὐδ' ἄμφω. Ἐξαίφνης γὰρ προαιρεῖται μὲν οὐ-

^ε γε om. Mb. ^h καὶ post ἄλλο om. Mb. ⁱ οὖν om. Pb. ^k αὐ-
 τῆς Mb. ^l δυνατόν, ut videtur, Pb. ^m βουλευέσασθαι Mb. ⁿ ἀλλὰ
 συμβουλευέσασθαι Pb. ^o ἢ] καὶ Mb. ^p τὰ δ' ὅλως οὐ πρακτὰ Mb.
^q ἀλλ' et ἐν om. Pb. ^r ἢ om. Mb. ^s ἐστίν om. Mb. ^t προαιρε-
 τικά Pb. ^v ἐστὶ προαίρεσις om. Pb.

θεῖς, δοκεῖ δὲ πράττειν καὶ βούλεται. Ὡς ἐξ ἀμφοῖν ἄρα
 ἄμφω ^w γὰρ ὑπάρχει τῷ προαιρουμένῳ ταῦτα. Ἀλλὰ πῶς
 13 ἐκ τούτων σκεπτέον. Δημοῖ δέ πως καὶ τὸ ὄνομα αὐτό. Ἡ
 γὰρ προαίρεσις αἵρεσις μὲν ἐστίν, οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλ' ἐτέρου
^x πρὸ ἐτέρου· τοῦτο δὲ οὐχ οἶόν τε ἄνευ σκέψεως καὶ βουλῆς.
 Διὸ ἐκ δόξης βουλευτικῆς ἐστὶν ἡ προαίρεσις. Περὶ μὲν δὴ
 τοῦ τέλους οὐδεὶς βουλεύεται, ἀλλὰ τοῦτο κεῖται πᾶσι, περὶ
 δὲ τῶν εἰς τοῦτο τεινόντων, πότερον τόδε ἢ τόδε συντείνει,
 14 ἡ δεδογμένου τοῦτο πῶς ἔσται. Βουλευόμεθα ^y δὲ πάντως
 τοῦτο, ἕως ἂν εἰς ἡμᾶς ἀναγάγωμεν τῆς γενέσεως τὴν ἀρχήν.
 Εἰ δὴ προαιρεῖται μὲν μηθεὶς μὴ παρασκευασάμενος μηδὲ
 βουλευσάμενος ἢ χειρόν ἢ βέλτιον, βούλεται δ' ὅσα ἐφ'
 ἡμῖν ἐστὶ τῶν δυνατῶν ^z καὶ εἶναι καὶ μὴ τῶν πρὸς τὸ τέλος,
 δηλὸν ὅτι ἡ προαίρεσις μὲν ἐστίν ὄρεξις τῶν ἐφ' αὐτῷ βου-
 15 λευτικῇ. Ἀπαντες γὰρ ^a βουλόμεθα ἅ καὶ προαιρούμεθα,
^b οὐ μέντοι γε ἅ βουλόμεθα, πάντα προαιρούμεθα. Λέγω
 δὲ βουλευτικὴν, ἧς ἀρχὴ καὶ αἰτία βούλευσις ἐστι, καὶ ὀρέγε-
 ται διὰ τὸ ^c βουλεύεσθαι. Διὸ οὔτε ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις
 ἐστὶν ἡ προαίρεσις, οὔτε ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, οὔτε παντὸς ἔχοντος
 16 ἀνθρώπου. Οὐδὲ γὰρ τὸ βουλεύεσθαι, οὔθ' ὑπόληψις τοῦ
 διὰ τί, ἀλλὰ δοξάζειν μὲν εἰ ποιητέον ἢ μὴ ποιητέον οὐθέν
 κωλύει πολλοῖς ὑπάρχειν, τὸ δὲ διὰ λογισμοῦ οὐκέτι. Ἔστι
 γὰρ βουλευτικὸν τῆς ψυχῆς τὸ θεωρητικὸν αἰτίας τινός.
 17 ^d Ἡ γὰρ οὐ ἔνεκα ^e μία τῶν αἰτίων ἐστίν· τὸ μὲν γὰρ διὰ τί
 αἰτία· οὐ δ' ἔνεκα ἐστὶν ἡ γίγνεται τι, τοῦτ' αἰτίον φάμεν
 εἶναι, οἶον τοῦ βαδίζειν ἢ κομιδῇ τῶν χρημάτων, εἰ τούτου
 ἔνεκα βαδίζει. Διὸ οἷς μηθεὶς κεῖται σκοπός, οὐ βουλευτι-
 18 κοί. Ὡστ' ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' αὐτῷ ὃν ἢ πράττειν ἢ μὴ
 πράττειν, εἴαν τις πράττῃ ἢ ἀπρακτῇ δι' αὐτὸν καὶ μὴ δι'
 ἄγνοιαν, ἐκὼν πράττει ἢ ἀπρακτεῖ, πολλὰ δὲ τῶν τοιούτων

^w γὰρ] οὖν Mb. ^x πρὸς ἐτέρου Pb, πρὸς ἕτερον Mb. ^y δὲ τοῦτο
 πάντες ἕως ἂν ἢ εἰς Pb. ^z καὶ ante εἶναι om. Mb. ^a βουλευόμεθα
 Mb.Pb. ^b οὐ—προαιρούμεθα om. Mb. ^c βουλεύεσθαι Mb. ^d ἡ]
 εἰ Mb. ^e μία—ἔνεκα om. Mb.

πράττομεν οὐ βουλευσάμενοι οὐδὲ προνοήσαντες, ἀνάγκη τὸ
 μὲν προαιρετὸν ἅπαν ἐκούσιον εἶναι, τὸ δ' ἐκούσιον μὴ προ-
 αιρετόν, καὶ τὰ μὲν κατὰ προαίρεσιν πάντα ἐκούσια εἶναι,
 τὰ δ' ἐκούσια μὴ πάντα κατὰ προαίρεσιν. Ἄμα δ' ἐκ τού-¹⁹
 των φανερόν καὶ ὅτι καλῶς διορίζονται οἱ τῶν παθημά-
 των τὰ μὲν ἐκούσια τὰ δ' ἀκούσια τὰ δ' ἐκ προνοίας νομο-
 θετοῦσιν· εἰ γὰρ καὶ μὴ διακριβοῦσιν, ἀλλ' ἄπτονταί γέ πη
 τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐροῦμεν ἐν τῇ περὶ
 τῶν δικαίων ἐπισκέψει· ἡ δὲ προαίρεσις ὅτι οὔτε ἀπλῶς βού-
 λησις οὔτε δόξα ἐστί, δηλον, ἀλλὰ δόξα τε καὶ ὄρεξις, ὅταν
 ἐκ τοῦ βουλευσασθαι ^f συμπερανθῶσιν. Ἐπεὶ δὲ βουλεύεται ²⁰
 αἰεὶ ὁ βουλευόμενος ἕνεκά τινος, καὶ ἐστὶ σκοπός τις αἰεὶ τῷ
 βουλευομένῳ πρὸς ὃν σκοπεῖ τὸ συμφέρον, περὶ μὲν τοῦ
 τέλους οὐθεὶς βουλεύεται, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ καὶ ὑπό-
 θεσις, ὥσπερ ἐν ταῖς θεωρητικαῖς ἐπιστήμαις ὑποθέσεις. Εἰ-
 ρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν μὲν τοῖς ἐν ἀρχῇ βραχέως, ἐν δὲ τοῖς
 ἀναλυτικοῖς δι' ἀκριβείας. Περὶ δὲ τῶν πρὸς τὸ τέλος φε-²¹
 ρόντων ἡ σκέψις καὶ μετὰ τέχνης καὶ ἄνευ τέχνης πᾶσιν
 ἐστίν, οἷον εἰ πολεμῶσιν ^g ἢ μὴ πολεμῶσι τοῦτο βουλευο-
 μένοις. Ἐκ προτέρου δὲ μᾶλλον ἔσται τὸ δι' ^h ὅ, τοῦτ'
 ἐστὶ τὸ οὐ ἕνεκα, οἷον πλοῦτος ἢ ἡδονὴ ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον ὃ
 τυγχάνει οὐ ἕνεκα. Βουλεύεται γὰρ ὁ βουλευόμενος, ⁱ ἢ ἀπὸ ²²
 τοῦ τέλους ἔσκεπται, ὅτι ἐκεῖ συντείνει ὅπως εἰς αὐτὸν ἀγάγη,
 ἢ αὐτὸς δύναται πρὸς τὸ τέλος. Τὸ δὲ τέλος ἐστὶ φύσει
 μὲν αἰεὶ ἀγαθόν, καὶ περὶ οὗ κατὰ μέρος βουλεύονται, οἷον
 ἱατρὸς βουλεύσαιο ^j ἂν εἰ ^k δόψη φάρμακον, καὶ στρατηγὸς
^l πού στρατοπεδεύσεται. Οἷς ἀγαθὸν τὸ τέλος τὸ ἀπλῶς
 ἄριστόν ἐστιν. Παρὰ φύσιν δὲ καὶ διαστροφὴν οὐ τὸ ἀγα-²³
 θόν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν ὄντων
 τὰ μὲν οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἄλλῳ χρῆσασθαι ἢ πρὸς ἄ πέφυκεν,
 οἷον ὄψει· οὐ γὰρ οἷον ^m τ' ἰδεῖν οὐ μὴ ἐστὶν ὄψις, οὐδ'
 ἀκοῦσαι οὐ μὴ ἐστὶν ἀκοή· ἀλλ' ἀπὸ ἐπιστήμης ποιῆσαι καὶ

^f συμπερασθῶσιν Pb. ^g ἢ μὴ πολεμῶσι om. Pb. ^h ὅ] οὐ Mb.
ⁱ ἢ] εἰ Pb. ^k δοίη Mb. ^l τοῦ Mb. ^m τ' om. pr. Pb.

- 24 οὐ μὴ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη. Οὐ γὰρ ὁμοίως τῆς ὑγείας ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ νόσου, ἀλλὰ τῆς μὲν κατὰ φύσιν τῆς δὲ παρὰ φύσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ βούλησις φύσει μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ, παρὰ φύσιν δὲ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ βούλεται φύσει μὲν τὸ ἀγαθόν, παρὰ φύσιν δὲ καὶ διαστροφὴν καὶ τὸ κακόν.
- 25 Ἀλλὰ μὴν ἐκάστου γε φθορὰ καὶ διαστροφή οὐκ εἰς τὸ τυχόν ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία καὶ ^η τὰ μεταξύ. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκβῆναι ἐκ τούτων, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπάτη οὐκ εἰς τὰ τυχόντα γίνεται, ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία ὅσοις ἐστὶν ἐναντία, καὶ εἰς ταῦτα τῶν ἐναντίων ^α κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἐναντία ἐστίν.
- 26 Ἀνάγκη ἄρα καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν προαίρεσιν ἀπὸ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ ἐναντία γίνεσθαι. Ἐναντία δὲ τῷ μέσῳ ^ο καὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. Αἴτιον δὲ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρόν· ῥοῦτω γὰρ ἔχει ὥστε τῇ ψυχῇ φαίνεσθαι τὸ μὲν ἡδὺ ἀγαθόν καὶ τὸ ἡδίων ἄμεινον, καὶ τὸ λυπηρόν κακόν καὶ τὸ λυπη-
27 ρότερον χεῖρον. Ὡστε καὶ ἐκ τούτων δῆλον ὅτι περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία. Περὶ μὲν γὰρ τὰ προαιρετὰ τυγχάνουσιν οὔσαι, ἡ δὲ προαίρεσις περὶ τὸ ἀγαθόν καὶ κακόν καὶ τὰ φαινόμενα, τοιαῦτα δὲ φύσει ἡδονὴ καὶ
28 λύπη. Ἀνάγκη τοίνυν, ^η ἐπειδὴ ἀρετὴ μὲν ἡ ἠθικὴ αὐτὴ τε μεσότης ^η τις ἐστὶ καὶ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσα, ἡ δὲ κακία ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει ^ς καὶ περὶ ταῦτα τῇ ἀρετῇ, τὴν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἠθικὴν ἔξιν προαιρετικὴν μεσότητος τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐν ἡδέσι καὶ λυπηροῖς, καθ' ὅσα ποιός τις λέγεται τὸ ἡθος, ἢ χαίρων ἢ λυπούμενος· ὁ γὰρ φιλόγλυκος ἢ φιλόπικρος οὐ λέγεται ποιός τις τὸ ἡθος.
- II Τούτων δὲ διωρισμένων ^ι λέγωμεν πότερον ἡ ἀρετὴ ἀναμάρτητον ποιεῖ τὴν προαίρεσιν καὶ τὸ τέλος ὀρθόν, οὕτως ὥστε οὐ ἔνεκα δεῖ προαιρεῖσθαι, ἢ ὥσπερ δοκεῖ τισί, τὸν λόγον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἐγκράτεια· αὕτη γὰρ οὐ διαφθείρει τὸν λόγον. Ἔστι δ' ἀρετὴ καὶ ἐγκράτεια ἕτερον. Λεκτέον

^η τὰ post καὶ om. M^b. ^ο καὶ om. M^b. ^ρ οῦτω—λυπηρόν om. P^b.
^η ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ M^b. ^η τις om. M^b. ^ς καὶ ante περὶ om. P^b. ^ι λέγομέν P^b.

δ' ὕστερον περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ ὅσοις γε δοκεῖ τὸν λόγον ὀρθὸν παρέχειν ἢ ἀρετῇ, τοῦτο αἴτιον. Ἡ μὲν ἐγκράτεια τοιοῦτον, τῶν ἐπαινετῶν δ' ἢ ἐγκράτεια. Λέγομεν δὲ προαπορήσαντες. Ἔστι γὰρ τὸν μὲν σκοπὸν ὀρθὸν εἶναι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τὸν σκοπὸν διαμαρτάνειν· ἔστι δὲ τὸν μὲν σκοπὸν ἡμαρτῆσθαι, τὰ δὲ πρὸς ἐκεῖνον περαίνοντα ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μηδέτερον. Πότερον δ' ἢ ἀρετῇ ποιεῖ τὸν σκοπὸν ἢ τὰ πρὸς τὸν σκοπόν; Τιθέμεθα δὴ ὅτι τὸν σκοπόν, διότι τούτου οὐκ ἔστι ὕ συλλογισμὸς οὐδὲ λόγος. Ἀλλὰ δὴ ὥσπερ ἀρχὴ τοῦτο ὑποκείσθω. Οὔτε γὰρ ἰατρὸς σκοπεῖ εἰ δεῖ ὑγιαίνειν ἢ μή, ὡ ἀλλ' εἰ περιπατεῖν ἢ μή, οὔτε ὁ γυμναστικός εἰ δεῖ εὖ ἔχειν ἢ μή, ἀλλ' εἰ παλαῖσαι ἢ μή. Ὅμοίως δ' οὐδ' ἄλλη οὐδεμία περὶ τοῦ τέλους· ὥσπερ γὰρ ταῖς θεωρητικαῖς αἰ ὑποθέσεις ἀρχαί, οὕτω καὶ ταῖς ποιητικαῖς τὸ τέλος ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις. Ἐπειδὴ δεῖ τόδε ὑγιαίνειν, ἀνάγκη τοδὶ ὑπάρξαι, εἰ ἔσται ἐκεῖνο, ὥσπερ ἐκεῖ, εἰ ἔστι τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαί, ἀνάγκη τοδὶ εἶναι. Τῆς μὲν οὖν νοήσεως ἀρχὴ τὸ τέλος, τῆς δὲ πράξεως ἢ τῆς νοήσεως τελευτή. Εἰ οὖν πάσης ὀρθότητος ἢ ὁ λόγος ἢ ἢ ἀρετῇ αἰτία, εἰ μὴ ὁ λόγος, διὰ τὴν ἀρετὴν ἂν ὀρθὸν εἴη τὸ τέλος, ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς τὸ τέλος. Τέλος δ' ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα. Ἔστι γὰρ πᾶσα προαίρεσις τινὸς καὶ ἔνεκά τινος. Οὐ μὲν οὖν ἔνεκα τὸ μέσον ἐστίν, οὐ αἰτία ἢ ἀρετῇ τὸ προαιρεῖσθαι οὐ ἔνεκα. Ἔστι μέντοι ἢ προαίρεσις οὐ τούτου, ἀλλὰ τῶν τούτου ἔνεκα. Τὸ μὲν οὖν τυγχάνειν τούτων ἄλλης δυνάμεως, ὅσα ἔνεκα τοῦ τέλους δεῖ πράττειν· τοῦ δὲ τὸ τέλος ὀρθὸν εἶναι τῆς προαιρέσεως, οὐ ἢ ἀρετῇ αἰτία. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῆς προαιρέσεως κρίνομεν ποιὸς τις· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τίνος ἔνεκα πράττει, ἀλλ' οὐ τί πράττει. Ὅμοίως δὲ καὶ ἢ κακία τῶν ἐναντίων ἔνεκα ποιεῖ τὴν προαίρεσιν. Εἰ δὴ τις, ἐφ' αὐτῷ ὃν πράττειν μὲν τὰ καλὰ ἀπρακτεῖν δὲ τὰ αἰσχροτά, τοῦναντίον ποιεῖ, δῆλον ὅτι οὐ σπουδαῖός ἐστιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

ν λογισμὸς Pb. w ἀλλ'—μή om. Pb. x ὁ om. Mb. y γὰρ] καὶ Mb. z ὁ ἐτ ἢ om. Mb. a ὀρθὸν ἂν Mb. b αἰτία om. Pb.

Ἦστ' ἀνάγκη τὴν τε κακίαν ἐκούσιον εἶναι καὶ τὴν ἀρετὴν· οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη τὰ μοχθηρὰ πράττειν. Διὰ ταῦτα καὶ ψεκτὸν ἢ κακία καὶ ἢ ἀρετὴ ἐπαινετόν· τὰ γὰρ ^ε ἀκούσια αἰσχρὰ καὶ κακὰ οὐ ^δ ψεκτά, οὐδὲ τὰ ἀγαθὰ ^ε ἐπαινετά, ἀλλὰ τὰ ἐκούσια. Ἔτι πάντας ἐπαινοῦμεν καὶ ψέγομεν εἰς τὴν προαίρεσιν βλέποντες μᾶλλον ἢ εἰς τὰ ἔργα· καίτοι αἰρετώτερον ἢ ἐνέργεια τῆς ἀρετῆς. Ἔτι πράττουσι μὲν φαῦλα καὶ ἀναγκαζόμενοι, προαιρεῖται δ' οὐδεὶς. Ἔτι διὰ τὸ ^ε μὴ ῥᾷδιον εἶναι ἰδεῖν τὴν προαίρεσιν ὅποια τις, διὰ ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων ἀναγκαζόμεθα κρίνειν ^η ποῖός τις. Αἰρετώτερον μὲν οὖν ἢ ἐνέργεια, ἐπαινετώτερον δ' ἢ προαίρεσις. Ἐκ τε τῶν κειμένων οὖν συμβαίνει ταῦτα, καὶ ἔτι ὁμολογεῖται τοῖς φαινομένοις.

Γ.

Ὅτι μὲν οὖν μεσότητες εἰσὶ τε ἐν ἱταῖς ἀρεταῖς, καὶ αὗται προαιρετικά, καὶ ^κ αἱ ἐναντία κακίαι, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, καθόλου εἴρηται· καθ' ἐκάστην δὲ λαμβάνοντες ^ι λέγωμεν ἐφεξῆς, καὶ πρῶτον εἰπόμεν περὶ ἀνδρείας. Σχεδὸν δὴ δοκεῖ πᾶσιν ὅ τ' ἀνδρείος ^μ εἶναι περὶ φόβους, καὶ ἢ ἀνδρεία μία τῶν ἀρετῶν. Διείλομεν δ' ἐν τῇ διαγραφῇ ^ν πότερον θράσος καὶ φόβος ἐναντία· καὶ γὰρ ἐστὶ πὼς ἀντικείμενα ἀλλήλοις. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ οἱ κατὰ τὰς ἕξεις ταύτας λεγόμενοι ὁμοίως ^ο ἀντικείμενοι σφίσιν αὐτοῖς, οἷον ὁ δειλὸς (οὗτος γὰρ λέγεται κατὰ τὸ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ θαρρεῖν ἢ ττον ἢ δεῖ) καὶ ὁ θρασὺς· καὶ γὰρ ^ρ οὗτος κατὰ τὸ ^α τοιοῦτος εἶναι οἷος φοβεῖσθαι μὲν ἢ ττον ἢ δεῖ, θαρρεῖν δὲ μᾶλλον ἢ δεῖ. Διὸ καὶ παρωνυμιάζεται· ὁ γὰρ θρασὺς παρὰ ³ τὸ θράσος λέγεται παρωνύμως. Ἦστ' ῥέπει ἢ ἀνδρεία ἐστὶν ἢ βελτίστη ἕξις περὶ φόβους καὶ θάρρη, δεῖ δὲ ^ς μήθ' οὕτως ὥς οἱ θρασεῖς (τὰ μὲν γὰρ ἐλλείπουσι, τὰ δ' ὑπερβάλλουσι)

^ε ἐκούσια Mb, ^δ ψέγεται Pb, ^ε ἐπαινεῖται Pb, ^ι ὅτι Mb, Pb.
^κ μὴ om. Mb, ^η ὁποῖός Mb, ^ι ταῖς om. Pb, ^κ αἱ om. Pb.
^ι λέγωμεν Pb, ^μ εἶναι om. Mb, ^ν πότερον καὶ θράσος καὶ Pb, ^ο ἀν-
 τικεινται Mb, ^ρ ὁ τοιοῦτος Pb, ^α τοιοῦτον εἶναι οἷον Mb, ^ς ῥέπει ἢ]
 ἐπὶ τῇ Mb, ^ς μὴδ' Mb.

μήθ' οὕτως ὥς οἱ δειλοί (καὶ γὰρ οὗτοι ^t ταὐτὸ ποιοῦσι,
^v πλὴν οὐ περὶ ταῦτά ἀλλ' ἐξ ἐναντίας· τῷ μὲν γὰρ θαρρεῖν
ἐλλείπουνσι, τῷ δὲ φοβεῖσθαι ὑπερβάλλουνσι), ὁ δὴλον ὡς ἡ
μέση διάθεσις θρασύτητος καὶ δειλίας ἐστὶν ἀνδρεία· αὕτη
γὰρ βελτίστη. Δοκεῖ δ' ὁ ἀνδρείος ἄφοβος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ 4
πολύ, ὁ δὲ δειλὸς φοβητικός, καὶ ὁ μὲν ^w καὶ πολλὰ καὶ
ὀλίγα καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ φοβεῖσθαι, καὶ σφόδρα καὶ
ταχύ, ὁ δὲ τὸ ἐναντίον ἢ οὐ φοβεῖσθαι ἢ ἡρέμα καὶ μόλις
καὶ ὀλιγάκις καὶ μεγάλα. Καὶ ὁ μὲν ὑπομένει τὰ φοβερά
σφόδρα, ὁ δὲ οὐδὲ τὰ ἡρέμα. Ποῖα οὖν ὑπομένει ὁ ἀνδρείος 5
^x πρῶτον; ^y Πότερον τὰ αὐτῷ φοβερά ἢ τὰ ἐτέρῳ; Εἰ μὲν
δὴ τὰ ἐτέρῳ φοβερά, οὐθὲν σεμνὸν φαίη ἂν τις εἶναι· εἰ δὲ
τὰ αὐτῷ, εἴη ἂν αὐτῷ μεγάλα ^z καὶ φοβερά φόβου ποιητικά
ἐκάστω ^φ φοβερά, οἷον εἰ μὲν σφόδρα φοβερά, ^a εἴη ἂν ἰσχυ-
ρὸς ὁ φόβος, εἰ δ' ἡρέμα, ἀσθενής. Ὡστε συμβαίνει τὸν ἀν- 6
δρείον μεγάλους φόβους καὶ πολλοὺς ποιεῖσθαι· ἐδόκει δὲ
τοῦναντίον ἢ ἀνδρεία ^b ἄφοβον παρασκευάζειν, τοῦτο δ' εἶναι
ἐν τῷ ἢ μὴθὲν ἢ ὀλίγα φοβεῖσθαι, καὶ ἡρέμα καὶ μόλις.
Ἄλλ' ἴσως τὸ φοβερὸν λέγεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὰ 7
γαθόν, διχῶς. Τὰ μὲν γὰρ ἀπλῶς, τὰ δὲ τινὶ μὲν καὶ ἡδέα
^c καὶ ἀγαθὰ ἐστίν, ἀπλῶς δ' οὐ, ἀλλὰ τοῦναντίον φαῦλα καὶ
οὐχ ἡδέα, ὅσα τοῖς πονηροῖς ὠφέλιμα, καὶ ὅσα ἡδέα τοῖς
παιδίοις ἢ παιδία. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ φοβερά τὰ μὲν ἀπλῶς
ἐστί, τὰ δὲ τινί. Ἄ μὲν δὴ δειλὸς φοβεῖται ἢ δειλός, τὰ 8
μὲν οὐδενὶ ἐστὶ φοβερά, τὰ δ' ἡρέμα· τὰ δὲ τοῖς πλείστοις
φοβερά, καὶ ὅσα τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ταῦθ' ἀπλῶς ^d φοβερά
λέγομεν. Ὁ δ' ἀνδρείος πρὸς ταῦτα ἔχει ἀφόβως, καὶ ὑπο-
μένει τὰ τοιαῦτα φοβερά, ^e ἃ ἐστὶ μὲν ὡς φοβερά αὐτῷ,
ἐστὶ δ' ὡς οὐ, ἢ μὲν ἄνθρωπος, φοβερά, ἢ ^f δ' ἀνδρείος, οὐ
φοβερά ἀλλ' ἢ ἡρέμα ἢ οὐδαμῶς. Ἔστι μέντοι φοβερά 9

^t ταῦτα Mb. ^v πλὴν ὡς οὐ Pb. ^w καὶ post μὲν om. Mb. ^x πρῶ-
τον om. Pb. ^y πότερον δὲ τὰ Pb. ^z καὶ] καὶ πολλὰ Pb. ^a εἴη ἂν
om. Pb. ^b φόβον Mb. ^c καὶ ante ἀγαθὰ om. Mb. ^d φοβερά
om. Mb. ^e ἃ—φοβερά om. Mb. ^f δ' post ἢ om. Mb.

ταῦτα τοῖς γὰρ πλείστοις φοβερά. Διὸ καὶ ἐπαινεῖται ἡ
 ἕξις· ὥσπερ ^ε γὰρ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὑγιεινὸς ἔχει. Καὶ γὰρ
 οὔτοι οὐ τῷ ὑπὸ μηθενὸς ὁ μὲν πόνου τρίβεσθαι, ὁ δ' ὑπὸ
 μηδεμιᾶς ὑπερβολῆς, τοιοῦτοί εἰσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὸ τούτων
 ἀπαθεῖς εἶναι, ἢ ἀπλῶς ἢ ἡρέμα, ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ καὶ οἱ
 10 πλείστοι. Οἱ μὲν οὖν νοσώδεις καὶ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ καὶ
 ὑπὸ τῶν ^h κοινῶν παθημάτων πάσχουσιν τι, πλὴν θάπτον τε
 καὶ μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί· καὶ ἔτι ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ πάσχου-
 σιν, ὑπὸ τούτων ἀπαθεῖς ἢ ὅλως ἢ ἡρέμα. Ἀπορεῖται δ' εἰ
 τῷ ἀνδρείῳ οὐθέν ἐστι φοβερόν, οὐδ' ἂν φοβηθείη. Ἡ οὐθέν
 κωλύει τὸν εἰρημένον τρόπον; Ἡ γὰρ ἀνδρεία ἀκολουθήσις
 τῷ λόγῳ ἐστίν, ὁ δὲ λόγος τὸ καλὸν ⁱ αἰρεῖσθαι κελεύει.
 11 Διὸ καὶ ὁ μὴ διὰ τοῦτον ὑπομένων αὐτά, οὗτος ἦτοι ἐξέστη-
 κεν ἢ θρασὺς· ὁ δὲ διὰ τὸ καλὸν ἄφοβος καὶ ἀνδρείος μόνος.
 Ὁ μὲν οὖν δειλὸς καὶ ἂ μὴ δεῖ φοβεῖται, ὁ δὲ θρασὺς καὶ ἂ
 μὴ δεῖ θαρρεῖ· ὁ δ' ἀνδρείος ἄμφω ἂ δεῖ, καὶ ταύτη μέσος
 ἐστίν. Ἀ γὰρ ἂν ὁ λόγος κελεύῃ, ταῦτα καὶ θαρρεῖ καὶ
 12 φοβεῖται. Ὁ δὲ λόγος τὰ μεγάλα λυπηρὰ καὶ φθαρτικὰ
 οὐ κελεύει ὑπομένειν, ἂν μὴ καλὰ ᾖ. Ὁ μὲν οὖν θρασὺς, καὶ
 εἰ μὴ κελεύει, ταῦτα θαρρεῖ, ὁ δὲ δειλὸς οὐδ' ἂν κελεύῃ· ὁ δ'
 ἀνδρείος μόνος, ἔαν κελεύῃ. Ἔστι δ' εἶδη ἀνδρείας ^k πέντε
 λεγόμενα καθ' ὁμοιότητα. ^l τὰ αὐτὰ γὰρ ὑπομένουσιν, ἀλλ'
 13 οὐ διὰ τὰ αὐτά. Μία μὲν πολιτικὴ· αὕτη δ' ἐστίν ἡ δι'
 αἰδῶ οὔσα. Δευτέρα ἡ στρατιωτικὴ· αὕτη δὲ δι' ἐμπειρίαν
 καὶ τὸ εἰδέναι, οὐχ ὥσπερ Σωκράτης ἔφη, τὰ δεινὰ, ἀλλ' ὅτι
^m τὰς βοηθείας τῶν δεινῶν. Τρίτη δ' ⁿ ἡ δι' ἀπειρίαν καὶ
 ἄγνοιαν, δι' ἣν τὰ παιδία καὶ οἱ μαινόμενοι οἱ μὲν ὑπομένουσι
 14 τὰ ^o φερόμενα, οἱ δὲ λαμβάνουσι τοὺς ὄφεις. Ἀλλη δ' ἡ
 κατ' ἐλπίδα, καθ' ἣν οἱ τε κατευτυχηκότες πολλάκις ὑπομέ-
 νουσι τοὺς κινδύνους καὶ οἱ μεθύοντες· ^p εὐέλπιδας γὰρ ποιεῖ
 ὁ οἶνος. Ἀλλη δὲ διὰ πάθος ἀλόγιστον, οἷον δι' ἔρωτα καὶ

ε γὰρ ante ὁ om. Mb. ^h καινῶν Mb. ⁱ ἀναιρεῖσθαι Mb. ^k λεγόμενα πέντε Mb. ^l τὰ om. codices. ^m τοὺς Mb. ⁿ ἡ om. Mb. ^o φερόμενα] φοβερά Mb. ^p ἐλπίδας Pb.

θυμόν. Ἐν τε γὰρ ἐράῃ, θρασὺς μᾶλλον ἢ δειλός, ^q καὶ ὑπο-¹⁵
μένει πολλοὺς κινδύνους, ὥσπερ ὁ ἐν Μεταποντίῳ τὸν τύραν-
νον ἀποκτείνας καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ μυθολογούμενος· καὶ δι' ὀργὴν
καὶ θυμὸν ὡσαύτως· ἐκστατικὸν γὰρ ὁ θυμός. Διὸ καὶ ^rοἱ
ἄγριοι ^sθῆρες ἀνδρείοι δοκοῦσιν εἶναι, οὐκ ὄντες· ὅταν γὰρ
ἐκστῶσι, τοιοῦτοι εἰσίν, εἰ δὲ μή, ἀνώμαλοι, ὥσπερ οἱ θρα-
σεῖς. Ὅμως δὲ μάλιστα φυσικὴ ἡ τοῦ θυμοῦ· ἀήττητον γὰρ ¹⁶
ὁ θυμός, διὸ καὶ οἱ παῖδες ἄριστα μάχονται. Διὰ νόμον δὲ
ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία. Κατ' ἀλήθειαν δὲ οὐδεμία τούτων, ἀλλὰ
πρὸς τὰς παρακελεύσεις τὰς ἐν τοῖς κινδύνοις χρήσιμα ταῦτα
πάντα. Περὶ ^t δὲ τῶν φοβερῶν νῦν μὲν ἀπλῶς εἰρήκαμεν,
βέλτιον δὲ διορίσασθαι μᾶλλον. Ὅλως μὲν οὖν φοβερὰ λέ-¹⁷
γεται τὰ ποιητικὰ φόβου. Τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα φαίνεται
ποιητικὰ λύπης φθαρτικῆς· τοῖς γὰρ ἄλλῃν τινὰ προσδεχο-
μένοις λύπην ἑτέρα μὲν ἂν τις ἴσως λύπη γένοιτο καὶ πάθος
ἕτερον, φόβος δ' οὐκ ἔσται, οἷον εἴ τις προορῶτο ὅτι Ὑλπή-
σεται λύπην ἢ ^wοἱ φθονοῦντες λυποῦνται, ἢ τοιαύτην οἷαν οἱ
ζηλοῦντες ἢ οἱ αἰσχυρόμενοι. Ἀλλ' ἐπὶ μόναίς ταῖς τοιαύ-¹⁸
ταις φαινομέναις ἔσεσθαι λύπαις φόβος γίνεται, ὅσων ἡ φύ-
σις ἀναιρετικὴ τοῦ ζῆν. Διὸ ^xκαὶ σφόδρα τινὲς ὄντες μαλα-
κοὶ περὶ ἕνια ἀνδρείοι εἰσι, καὶ ἔνιοι σκληροὶ καὶ καρτερικοὶ
καὶ δειλοί. Καὶ ^yδὴ δοκεῖ σχεδὸν ἴδιον τῆς ἀνδρείας εἶναι τὸ ¹⁹
περὶ τὸν θάνατον καὶ ^zτὴν τούτου λύπην ἔχειν πῶς· εἰ γάρ
τις εἴη τοιοῦτος οἷος πρὸς ἀλέας καὶ ψύχην καὶ τὰς τοιαύτας
λύπας ὑπομενετικός, ὡς ὁ λόγος, ἀκινδύνους οὔσας, πρὸς δὲ
τὸν θάνατον καὶ μαλακὸς καὶ περίφοβος, μὴ δι' ἄλλο τι
πάθος ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν φθοράν, ἄλλος δὲ πρὸς μὲν ἐκεί-
νας μαλακός, πρὸς δὲ τὸν θάνατον ἀπαθής, ἐκείνος μὲν ἂν
εἶναι δόξειε δειλός, οὗτος δ' ἀνδρείος. ^aΚαὶ γὰρ κίνδυνος ἐπὶ ²⁰
τοῖς τοιούτοις λέγεται μόνοις τῶν φοβερῶν, ὅταν πλησίον ἦ

^q καὶ] ἢ M^b.P^b. ^r οἱ om. M^b. ^s σύες P^b. ^t δὲ τῶν] μὲν τῶν M^b.
^v λυπήσεται] λύπη ἔσται M^b.P^b. ^w οἱ post ἢν om. M^b. ^x καὶ] καὶ οἱ P^b.
^y δὴ] δὴ καὶ P^b. ^z τὴν περὶ τούτου P^b. ^a καὶ] ὁ M^b.

τὸ τῆς τοιαύτης φθορᾶς ποιητικόν. Φαίνεται δὲ κίνδυνος,
 21 ὅταν πλησίον φαίνεται. Τὰ μὲν οὖν φοβερὰ, περὶ ὅσα
 φασὲν εἶναι τὸν ἀνδρείον, εἴρηται ^b δὴ ὅτι τὰ φαινόμενα ποιη-
 τικὰ λύπης τῆς φθαρτικῆς· ταῦτα μέντοι πλησίον τε φαινό-
 22 μενα ^c καὶ μὴ πόρρω, ^d καὶ τοσαῦτα τῷ μεγέθει ὄντα ἢ φαι-
 νόμενα ὥστ' εἶναι σύμμετρα πρὸς ἄνθρωπον. Ἐνια γὰρ
 ἀνάγκη παντὶ φαίνεσθαι ἀνθρώπῳ φοβερὰ καὶ διαταράττειν·
 οὐθέν γὰρ κωλύει, ὥσπερ θερμὰ καὶ ψυχρὰ καὶ τῶν ἄλλων
 δυνάμεων ἐνίας ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι καὶ τὰς τοῦ ἀνθρώπινου σώμα-
 τος ἕξεις, οὕτω καὶ τῶν περὶ τὴν ψυχὴν παθημάτων οἱ μὲν
 δειλοὶ καὶ θρασεῖς διαψεύδονται διὰ τὰς ἕξεις· τῷ μὲν γὰρ
 δειλῷ τὰ τε μὴ φοβερὰ δοκεῖ φοβερὰ εἶναι καὶ τὰ ἡρέμα
 σφόδρα, τῷ δὲ θρασεῖ τοῦναντίον τὰ τε φοβερὰ θαρραλέα
 23 καὶ τὰ σφόδρα ἡρέμα, τῷ δ' ἀνδρείῳ τάλιθ' ἡ μάλιστα. Διό-
 περ οὕτ' εἴ τις ^e ὑπομένει τὰ φοβερὰ δι' ^f ἄγνοιαν, ἀνδρείος,
 οἷον εἴ τις τοὺς κεραυνοὺς ὑπομένει φερομένους διὰ μαίαν,
 οὕτ' εἰ γινώσκων ὅσος ὁ κίνδυνος, διὰ θυμόν, οἷον οἱ Κελτοὶ
 πρὸς τὰ κύματα ὅπλα ἀπαντῶσι λαβόντες, καὶ ὅλως ἢ βαρ-
 24 βαρική ἀνδρία μετὰ θυμοῦ ἐστίν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ δι' ἄλλας
 ἡδονὰς ὑπομένουσιν. Καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ἡδονὴν ἔχει τινά· μετ'
 ἐλπίδος γὰρ ἐστὶ τιμωρίας. Ἀλλ' ὅμως οὕτ' εἰ διὰ ταύτην
 οὕτ' εἰ δι' ἄλλην ἡδονὴν ὑπομένει τις τὸν θάνατον ἢ φυγὴν
 25 μειζόνων λυπῶν, οὐδεὶς δικαίως ἀνδρείος λέγοιτο τούτων. Εἰ
 γὰρ ἦν ἡδὺ τὸ ἀποθνήσκειν, πολλάκις ἂν δι' ἀκρασίαν ἀπέθνη-
 σκον οἱ ἀκόλαστοι, ὥσπερ καὶ νῦν αὐτοῦ μὲν τοῦ ἀποθνήσκειν
 οὐκ ὄντος ἡδέος, τῶν ποιητικῶν ^g δ' αὐτοῦ, πολλοὶ δι' ἀκρα-
 σίαν περιπίπτουσιν εἰδότες, ὧν οὐδεὶς ἀνδρείος εἶναι δόξειεν,
 26 εἰ καὶ πάνυ ^h ἑτοιμος ἀποθνήσκειν. Οὕτ' εἰ φεύγοντες τὸ
 πονεῖν, ὅπερ πολλοὶ ποιοῦσιν, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐθεὶς ἀν-
 δρείος, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ

φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσώμενοι
 θανεῖν ἐρώσιν.

^b δὴ, ὅτι] διότι Mb. ^c καὶ—φαινόμενα om. Mb. ^d καὶ om. Pb.
^e ὑπομένει Pb. ^f ἄνοιαν Pb. ^g δ'] δι' Mb. ^h ἐτόμως Mb. Pb.

Ὡς περ ⁱ καὶ τὸν Χείρωνα μυθολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔλκουσ ὀδύνην εὔξασθαι ἀποθανεῖν ἀθάνατον ὄντα. Παραπλησίως δὲ τούτοις καὶ ὅσοι δι' ἐμπειρίαν ὑπομένουσι ²⁷ τοὺς κινδύνους, ὥν περ τρόπον σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν στρατιωτικῶν ἀνθρώπων ὑπομένουσιν. Αὐτὸ γὰρ τοῦναντίον ἔχει ἢ ὡς ^k ᾤετο Σωκράτης, ἐπιστήμην οἰόμενος ^l εἶναι τὴν ἀνδρίαν. Οὔτε γὰρ διὰ τὸ εἰδέναι τὰ φοβερά θαρροῦσιν οἱ ²⁸ ἐπὶ τοὺς ἰστούς ἀναβαίνειν ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ὅτι ἴσασι τὰς βοηθείας τῶν δεινῶν· οὔτε δι' ὃ θαρραλέωτερον ἀγωνίζονται, τοῦτο ἀνδρεία. Καὶ γὰρ ἀν ^m ἢ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦτος κατὰ Θεογνιν ἀνδρεία εἶεν·

pās γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος.

Φανερώς ἔνιοι δειλοὶ ὄντες ὅμως ὑπομένουσι δι' ἐμπειρίαν· ²⁹ τοῦτο δέ, ὅτι οὐκ οἴονται κίνδυνον εἶναι· ἴσασι γὰρ τὰς βοηθείας. Σημεῖον δέ· ὅταν γὰρ μὴ ἔχειν οἴωνται βοήθειαν, ἀλλ' ἤδη πλησίον ἢ τὸ δεινόν, οὐχ ὑπομένουσιν. Ἀλλὰ πάν- ³⁰ των τῶν τοιούτων αἰτίων οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες μάλιστα φανέειν ἀνδρεῖοι, καθάπερ καὶ Ὁμηρος τὸν Ἑκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς ⁿ τὸν Ἀχιλλέα·

Ἑκτορα δ' αἰδῶς εἶλε·

ο Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.

Καὶ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. Ἡ δ' ἀληθὴς οὔτε αὕτη ³¹ οὔτ' ἐκείνων οὐδεμία, ἀλλ' ὁμοία μὲν, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν θηρίων, ἀ διὰ τὸν θυμὸν ὁμόσε τῇ πληγῇ φέρεται. Οὔτε γὰρ ὅτι ἀδοξήσει, δεῖ μένειν φοβουμένους, οὔτε δι' ὀργήν, οὔτε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀποθανεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ δυνάμεις ἔχειν φυλακτικὰς· οὐδὲ γὰρ οἰήσεται οὕτω γε φοβερόν εἶναι οὐθέν. Ἀλλ' ³² ἐπειδὴ ^q πᾶσα ἀρετὴ προαιρετικὴ (τοῦτο δὲ πῶς λέγομεν, εἴρηται πρότερον, ὅτι ἕνεκά τινος πάντα αἰρεῖσθαι ποιεῖ, καὶ τοῦτο ἐστί, τὸ οὐ ἕνεκα, τὸ καλόν), δηλὸν ὅτι καὶ ἡ ἀνδρία ἀρετὴ τις οὕσα ἕνεκά τινος ποιήσει τὰ φοβερά ὑπομένειν,

ⁱ καὶ om. Mb. ^k pro ᾤετο lacunam Mb. ^l τὴν ἀνδρίαν εἶναι Mb. ^m ἢ om. Mb. ⁿ τὸν post πρὸς om. Mb. ^q πολυδάμας Pb. ^p οὔτε codices. ^q πᾶσα γε ἀρετὴ Mb.

ὥστ' οὔτε δι' ἄγνοιαν (ὀρθῶς γὰρ μᾶλλον ποιεῖ κρίνειν) οὔτε δι' ἡδονήν, ἀλλ' ὅτι καλόν, ἐπεὶ, ἂν γε μὴ καλὸν ἢ ἀλλὰ 33 μανικόν, οὐχ ὑπομένει· αἰσχρὸν γάρ. Περὶ ποῖα μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀνδρεία μεσότης καὶ τίνων καὶ διὰ τί, καὶ τὰ φοβερά τίνα δύναμιν ἔχει, σχεδὸν εἴρηται κατὰ τὴν παρούσαν ἔφοδον ἱκανῶς.

2 Περὶ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας μετὰ ταῦτα διελέσθαι πειρατέον. Λέγεται δ' ὁ ἀκόλαστος πολλαχῶς. Ὁ τε γὰρ μὴ κεκολασμένος πως μὴδ' ἰατρευόμενος, ὥσπερ ἄτμητος ὁ μὴ τετμημένος, καὶ τούτων ὁ μὲν δυνατὸς ὁ δ' ἀδύνατος· ἄτμητον γὰρ τό τε ῥμὴ δυνάμενον τμηθῆναι, καὶ τὸ δυνατόν 2 μὲν μὴ τετμημένον δέ. Τὸν αὐτὸν ^s δὲ τρόπον καὶ τὸ ἀκόλαστον· καὶ γὰρ τὸ μὴ πεφυκὸς δέχεσθαι κόλασιν, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν μὴ κεκολασμένον δὲ περὶ ἀμαρτίας περὶ ἃς ὀρθοπραγεῖ ὁ σώφρων, ὥσπερ οἱ παῖδες· κατὰ ταύτην γὰρ ἀκόλαστοι λέγονται τὴν ἀκολασίαν. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον 3 οἱ δυσίατοι καὶ ^t οἱ ἀνίατοι πάμπαν ^v διὰ κολάσεως. Πλεοναχῶς δὲ λεγομένης τῆς ἀκολασίας, ὅτι μὲν περὶ ἡδονάς τινας καὶ λύπας ^w εἰσί, φανερόν, καὶ ὅτι ἐν τῷ περὶ ^x ταύτας διακεῖσθαι πως καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ τῶν ἄλλων· διεγράψαμεν δὲ ^y πρότερον πῶς τὴν ἀκολασίαν ὀνομάζοντες μετα- 4 φέρομεν. Τοὺς γὰρ ἀκινήτως ἔχοντας δι' ἀναισθησίαν πρὸς τὰς αὐτὰς ἡδονὰς οἱ μὲν καλοῦσιν ἀναισθήτους, οἱ δ' ἄλλοις ὀνόμασι τοιούτοις προσαγορεύουσιν. Ἔστι δ' οὐ πάνυ γνώριμον τὸ πάθος οὐδ' ^z ἐπιπόλαιον διὰ τὸ πάντας ἐπὶ θάτερον ἀμαρτάνειν μᾶλλον καὶ πᾶσιν εἶναι σύμφυτον τὴν τῶν τοι- 5 ούτων ἡδέων ἦτταν καὶ αἴσθησιν. Μάλιστα δ' εἰσὶ τοιοῦτοι, οἷους οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι παράγουσιν ἀγροίκους, οἳ οὐδὲ τὰ μέτρια καὶ τὰ ἀναγκαῖα ^a πλησιάζουσι τοῖς ἡδέσιν. Ἐπεὶ δ' ὁ σώφρων ἐστὶ περὶ ἡδονάς, ἀνάγκη καὶ περὶ ἐπιθυμίας 6 τινὰς αὐτὸν εἶναι. Δεῖ δὴ λαβεῖν περὶ τίνας. Οὐ γὰρ περὶ

^r μὴ om. Pb. ^s δὲ om. Mb. ^t οἱ post καὶ om. Mb. ^v δι' ἀκολασίαν Pb. ^w εἰσί om. Mb. ^x ταύταις Mb. ^y πρότερον et ὄνομα Pb. ^z ἐπιπόλαιον] ἐπὶ πολέως Pb. ^a παραπλησιάζουσι Mb.

πάσας οὐδὲ περὶ ^bἅπαντα τὰ ἡδέα ὁ σώφρων σώφρων ἐστίν, ἀλλὰ τῇ μὲν δόξῃ περὶ ^cδύο τῶν αἰσθητῶν, περὶ τε τὸ γευστὸν καὶ τὸ ἀπτόν, τῇ δ' ἀληθείᾳ περὶ τὸ ἀπτόν· περὶ γὰρ τὴν διὰ τῆς ὀψέως ἡδονὴν τῶν καλῶν ἄνευ ἐπιθυμίας ἀφροδισίων, ἢ λύπην τῶν αἰσχυρῶν, καὶ περὶ τὴν διὰ τῆς ἀκοῆς τῶν ^dεὐαρμόστων ἢ ἀναρμόστων, ἔτι δὲ πρὸς τὰς δι' ὀσφρήσεως, τὰς τε ἀπὸ εὐωδίας καὶ τὰς ἀπὸ δυσωδίας, οὐκ ἔστιν ὁ σώφρων. Οὐδὲ γὰρ ἀκόλαστος οὐδεὶς λέγεται τῷ πάσχειν ἢ ⁷ μὴ πάσχειν. Εἰ γοῦν τις ἢ καλὸν ἀνδριάντα θεώμενος ἢ ἵππον ἢ ἄνθρωπον, ἢ ἀκροώμενος ἄδοντος, μὴ βούλοιτο μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν μήτε ἀφροδισιάζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν καλὰ θεωρεῖν τῶν δ' ἁδόντων ἀκούειν, οὐκ ἂν δόξειεν ἀκόλαστος εἶναι, ὥσπερ οὐδ' οἱ κηλούμενοι παρὰ ταῖς ^eΣειρήσιν. Ἄλλὰ ⁸ περὶ τὰ δύο τῶν αἰσθητῶν ταῦτα, περὶ ἅπερ καὶ τᾶλλα θηρία ^fμόνα τυγχάνει αἰσθητικῶς ἔχοντα καὶ χαίροντα καὶ λυπούμενα, περὶ τὰ γευστὰ καὶ ἀπτὰ. Περὶ δὲ τὰ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἡδέα σχεδὸν ὁμοίως ἅπαντα φαίνεται ἀναισθητῶς διακεείμενα, οἷον περὶ εὐαρμοστίαν ἢ κάλλος· οὐθὲν γάρ, ὃ τι καὶ ἄξιον λόγου, φαίνεται πάσχοντα αὐτῇ τῇ θεωρίᾳ τῶν καλῶν ἢ τῇ ἀκροάσει τῶν εὐαρμόστων, εἰ μὴ ^gτί που συμβέβηκε τερατῶδες. Ἄλλ' οὐδὲ πρὸς τὰ εὐώδη ἢ ⁹ δυσώδη· καίτοι τὰς γε αἰσθήσεις ὀξυτέρας ἔχουσι πάσας. Ἄλλὰ καὶ τῶν ὁσμῶν ταύταις χαίρουσιν ὅσαι κατὰ συμβεβηκὸς εὐφραίνουσιν, ἀλλὰ μὴ καθ' αὐτάς. Λέγω δὲ καθ' αὐτάς, ^hαἷς μὴ ἐλπίζοντες χαίρομεν ἢ μεμνημένοι, οἷον ὄψων καὶ ποτῶν· δι' ⁱἐτέραν γὰρ ἡδονὴν ταύταις χαίρομεν, τὴν τοῦ φαγεῖν ἢ πιεῖν. Καθ' αὐτάς δέ, ^kοἷαι αἱ τῶν ἀνθῶν εἰσίν. Διὸ ἐμμελῶς ἔφη Στρατόνικος τὰς μὲν καλὸν ὄζειν, τὰς δὲ ¹⁰ ἡδύ. Ἐπεὶ καὶ τῶν περὶ τὸ γευστὸν οὐ περὶ πᾶσαν ἡδονὴν ἐπτόνται τὰ θηρία, οὐδ' ὅσων τῷ ἄκρῳ τῆς γλώττης ἢ αἰσθησις, ἀλλ' ὅσων τῷ φάρυγγι, καὶ ἔοικεν ἀφῇ μᾶλλον ἢ

^b πάντα Pb. ^c δύο πῶς τῶν Mb. ^d εὐαρμόστων] ἐναρμόστων Mb.
^e συρίσιν Mb. ^f μόνον Pb. ^g πού τι Mb. ^h ἄς Mb. Pb. ⁱ ἐτέρου Mb.
^k οἷον Pb.

γεύσει τὸ πάθος· διὸ οἱ ὀψοφάγοι οὐκ εὔχονται τὴν γλῶτταν ἔχειν μακρὰν ἀλλὰ τὸν φάρυγγα γεράνου, ὥσπερ Φιλό-
 11 ξενος ὁ ¹Ἐρύξιδος. Ὡστε περὶ τὰ ἀπτόμενα ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν θετέον τὴν ἀκολασίαν. Ὅμοίως δὲ καὶ ^mὁ ἀκόλαστος περὶ τὰς τοιαύτας ἐστίν. Οἰνοφλυγία γὰρ καὶ γαστριμαργία καὶ λαγνεία καὶ ὀψοφαγία καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περὶ τὰς εἰρημένας ἐστὶν αἰσθήσεις, εἰς ἅπερ μόρια ἢ ἀκολασία
 12 διαιρεῖται. Περὶ δὲ τὰς δι' ὄψεως ἢ ἀκοῆς ἢ ὀσφρήσεως ⁿἡδονὰς οὐθεὶς λέγεται ἀκόλαστος, εἰν ^oὑπερβάλλῃ, ἀλλ' ἄνευ ὀνείδους τὰς ἀμαρτίας ψέγομεν ταύτας, καὶ ὅλως περὶ ὅσα μὴ λέγονται ἐγκρατεῖς· οἱ δ' ἀκρατεῖς οὐκ εἰσὶν ἀκό-
 13 λαστοι οὐδὲ σώφρονες. Ἀναίσθητος μὲν οὖν, ἢ ὅπως δεῖ ὀνομάζειν, ὁ οὕτως ἔχων ὥστε καὶ ἐλλείπειν ὅσων ἀνάγκη κοινωνεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάντας καὶ χαίρειν· ὁ δ' ὑπερβάλλων ἀκόλαστος. Πάντες γὰρ τούτοις φύσει τε χαίρουσι, καὶ ἐπιθυμίας λαμβάνουσι, καὶ οὐκ εἰσὶν οὐδὲ λέγονται ἀκόλαστοι· ^pοὐ γὰρ ὑπερβάλλουσι τῷ χαίρειν μᾶλλον ἢ δεῖ τυγχάνοντες ^qκαὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ μὴ τυγχάνοντες.
 14 Οὐδ' ἀνάληγτοι· οὐ γὰρ ἐλλείπουσι τῷ χαίρειν ἢ λυπεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερβάλλουσιν. Ἐπεὶ δ' ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις περὶ αὐτά, δηλον ὅτι καὶ μεσότης, καὶ βελτίστη
 15 αὕτη ἢ ἕξις, καὶ ἀμφοῖν ἐναντία. Ὡστε σωφροσύνη ἢ βελτίστη ἕξις, περὶ ἧ ^aὁ ἀκόλαστος, ἢ περὶ τὰ ἡδέα τὰ εἰρημένα τῶν αἰσθητῶν μεσότης, σωφροσύνη ἂν εἴη, μεσότης οὐσα ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας· ἢ δ' ὑπερβολὴ ἀκολασία, ἢ δ' ἔλλειψις ἢτοι ἀνώνυμος ἢ τοῖς εἰρημένοις ὀνόμασι προσαγορευομένη. Ἀκριβέστερον δὲ περὶ ^rτοῦ γένους τῶν ἡδονῶν ἔσται διαιρετέον ἐν τοῖς λεγομένοις ὕστερον περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας.

3 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον καὶ περὶ πραότητος ^sκαὶ χαλεπότητος· καὶ γὰρ ^tτὸν πρᾶον περὶ λύπην τὴν ἀπὸ θυ-

¹ ἐρύξιος Mb, ἐξ ἕριδος Pb. ^m ὁ om. Mb. ⁿ ἡδονὰς] ὀσμὰς Mb, Pb.
^o ὑπερβάλλῃ Pb. ^p οὐ] καὶ Mb. ^q καὶ—τυγχάνοντες om. Pb. ^r τὸ γένος Mb. ^s καὶ χαλεπότητος om. Pb. ^t τὸ Mb.

μοῦ γιγνομένην ὀρώμεν ὄντα, τῷ πρὸς ταύτην ἔχειν πῶς. Διεγράψαμεν δὲ καὶ ἀντεθήκαμεν τῷ ὀργίλῳ καὶ χαλεπῷ² καὶ ἀγρίῳ (πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς αὐτῆς ἐστὶ διαθέσεως) τὸν ἀνδραποδώδη καὶ τὸν ἀνόητον· σχεδὸν γὰρ ταῦτα μάλιστα καλοῦσι τοὺς μηδ' ἐφ' ὅσοις δεῖ κινουμένους τὸν θυμόν, ἀλλὰ προπηλακίζομένους εὐχερῶς καὶ ταπεινοὺς πρὸς τὰς ὀλιγωρίας. ^vἜστι γὰρ ^wἀντικείμενον τῷ μὲν ταχὺ τὸ ³μόλις, τῷ δ' ἡρέμα τὸ σφόδρα, τῷ δὲ πολὺν χρόνον τὸ ὀλίγον λυπεῖσθαι ταύτην τὴν λύπην ἣν καλοῦμεν θυμόν. ¹Ἐπεὶ ⁴δ' ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἵπομεν, καὶ ἐνταῦθ' ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις (ὁ μὲν γὰρ χαλεπὸς τοιοῦτός ἐστιν, ὁ καὶ θάττον καὶ μᾶλλον πάσχων καὶ πλείω χρόνον, καὶ ὅτ' οὐ δεῖ, καὶ ὁποίοις οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ὁ δ' ἀνδραποδώδης τούναντίον), δῆλον ὅτι ἔστι τις καὶ ὁ μέσος τῆς ἀνισότητος. ¹Ἐπεὶ οὖν ἡμαρτημέναί ἀμφοτέραι αἱ ἕξεις ἐκείναι, φανερόν ⁵ὅτι ἐπιεικὴς ἡ μέση τούτων ἕξις· οὔτε γὰρ προτερεῖ οὔθ' ὑστερίζει, οὔτε οἷς οὐ δεῖ ὀργίζεται, οὔτε οἷς δεῖ οὐκ ὀργίζεται. ^vὩστ' ἐπεὶ καὶ πραότης ἡ βέλτιστη ἕξις περὶ ταῦτα τὰ πάθη ἐστίν, εἴη ^xἀν καὶ ἡ πραότης μεσότης τις, καὶ ὁ πρᾶος μέσος τοῦ χαλεποῦ καὶ ^yτοῦ ἀνδραποδώδους.

¹Ἔστι δὲ καὶ ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ⁴ἐλευθεριότης μεσότητες, ἡ μὲν ἐλευθεριότης περὶ χρημάτων κτήσιν καὶ ἀποβολήν. ¹Ὁ μὲν γὰρ κτήσεται ^zμὲν πάσῃ μᾶλλον χαίρων ἢ δεῖ, ἀποβολῇ δὲ πάσῃ λυπούμενος μᾶλλον ἢ δεῖ, ἀνελεύθερος, ὁ δ' ἀμφοτέρα ἤττον ἢ δεῖ ^aἄσωτος, ὁ δ' ἄμφω ὥς δεῖ ἐλευθέριος. Τοῦτο δὲ λέγω τὸ ὥς δεῖ, καὶ ἐπὶ ²τούτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τὸ ὥς ^bὁ λόγος ὁ ὀρθός. ¹Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνοι μὲν εἰσιν ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει, ὅπου δὲ ἕσχατά εἰσι, καὶ μέσον, καὶ τοῦτο βέλτιστον, ἐν δὲ περὶ ἕκαστον τῷ εἶδει τὸ βέλτιστον, ἀνάγκη καὶ τὴν ἐλευθεριότητα μεσότητα εἶναι ^cἄσωτίας καὶ ἀνελευθερίας περὶ χρημάτων κτήσιν καὶ

^v ἔστι γὰρ om. Mb. ^w ἀντικείμενους Mb. ^x ἀν om. Mb. ^y τοῦ alterum om. Mb. ^z μὲν ante πάσῃ om. Mb. ^a ἄσώματος Mb. ^b ὁ post ὥς om. Mb. ^c ἄσωτίας Mb. Pb.

- 3 ἀποβολήν. Διχῶς δὲ τὰ χρήματα λέγομεν καὶ τὴν χρημα-
τιστικὴν. Ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ ^d χρῆσις τοῦ κτήματός
ἐστίν, οἷον ὑποδήματος ἢ ἱματίου, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς μὲν,
οὐ μέντοι οὕτως ὥς ἂν εἴ τις σταθμῶ χρήσαιτο τῷ ὑποδή-
ματι, ἀλλ' οἷον ἡ πώλησις καὶ ἡ μίσθωσις· χρήται γὰρ ^e ὑπο-
4 δήματι. Ὁ δὲ φιλάργυρος ὁ περὶ τὸ νόμισμά ἐστιν ἐσπου-
δακῶς, τὸ δὲ νόμισμα τῆς κτήσεως ἀντὶ τῆς κατὰ συμβεβηκὸς
χρήσεώς ἐστιν. Ὁ δ' ἀνελεύθερος ^f εἴη ἂν καὶ ἄσωτος περὶ
τὸν κατὰ συμβεβηκὸς τρόπον τοῦ χρηματισμοῦ· καὶ γὰρ
ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν χρηματισμοῦ τὴν αὔξησιν διώκει. Ὁ
δ' ἄσωτος ἐλλείπει τῶν ἀναγκαίων, ὁ δ' ἐλευθέριος τὴν περι-
5 ουσίαν δίδωσιν. Αὐτῶν δὲ τούτων εἶδη λέγονται διαφέροντα
τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον περὶ μόρια, οἷον ἀνελεύθερος φειδωλὸς
καὶ ἑκίμβιξ καὶ αἰσχροκερδής, φειδωλὸς μὲν ἐν τῷ ^h μὴ προίε-
σθαι, ⁱ αἰσχροκερδὴς δ' ἐν τῷ ὀτιοῦν προσίεσθαι, ^k κίμβιξ δὲ
ὁ σφόδρα περὶ μικρὰ διατεινόμενος, παραλογιστῆς δὲ ^l καὶ
6 ἀποστερητῆς ὁ ἄδικος κατ' ἀνελευθερίαν. Καὶ τοῦ ἀσώτου
ὡσαύτως ^m λαφύκτης μὲν ὁ ἐν τῷ ἀτάκτως ἀναλίσκειν, ἀλό-
γιστος δὲ ὁ ἐν τῷ μὴ ὑπομένειν τὴν ἀπὸ λογισμοῦ λύπην.
- 5 Περὶ δὲ μεγαλοψυχίας ἐκ τῶν τοῖς μεγαλοψύχοις ἀπο-
διδομένων δεῖ διορίσαι τὸ αἷτιον. Ὡς περ γὰρ καὶ τὰ ἄλλα
κατὰ τὴν γειτνίασιν καὶ ὁμοιότητα μέχρι τοῦ λανθάνειν
πόρρω προϊόντα, καὶ περὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ταῦτ' οὕτως συμ-
2 βέβηκεν. Διὸ ἐνίοτε οἱ ἐναντίοι τοῦ αὐτοῦ ἀντιποιοῦνται,
οἷον ὁ ἄσωτος τῷ ⁿ ἐλευθερίῳ καὶ ὁ αὐθάδης τῷ σεμνῷ καὶ ὁ
θρασύς τῷ ἀνδρείῳ· εἰσὶ γὰρ καὶ περὶ ταῦτα καὶ ὁμοιοι
μέχρι τινός, ὥσπερ ὁ ἀνδρείος ^o ὑπομενετικὸς κινδύνων καὶ ὁ
θρασύς, ἀλλ' ὁ μὲν ὧδε ὁ δ' ὧδε· ταῦτα δὲ διαφέρει πλείστον.
- 3 Λέγομεν δὲ τὸν μεγαλόψυχον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος προσ-
ηγορίαν, ὥσπερ ἐν μεγέθει τινὶ ψυχῆς καὶ δυνάμεως. Ὡς τε

^d κτήσις τοῦ χρήματος M^b. ^e ὑποδήματα M^b, τὰ ὑποδήματα P^b.
^f ἂν εἴη P^b. ^g κύβιξ M^b, κίβιξ P^b. ^h μὴ om. P^b. ⁱ αἰσχροκερδής—
προσίεσθαι om. M^b. ^k κύβιξ P^b, καὶ κίβιξ M^b. ^l καὶ] καὶ ὁ P^b.
^m φυλάκτης M^b. ⁿ ἀνελευθερίῳ M^b. P^b. ^o ὑπομονητικὸς M^b.

καὶ τῷ σεμνῷ καὶ τῷ μεγαλοπρεπεῖ ὅμοιος εἶναι δοκεῖ, ὅτε καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς ἀκολουθεῖν φαίνεται. Καὶ γὰρ τὸ ὀρθῶς κρίναι τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ τῶν ἀγαθῶν ἐπαινετόν. Δοκεῖ δὲ ταῦτ' εἶναι μεγάλα, ἃ διώκει ὁ τὴν κρατίστην ἔχων ⁴ ἔξιν περὶ τὰ τοιαῦτ' εἶναι ἡδέα. Ἡ δὲ μεγαλοψυχία κρατίστη· κρίνει δ' ἡ ^p περὶ ἕκαστον ἀρετὴ τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον ὀρθῶς, ἅπερ ὁ φρόνιμος ἂν κελεύσειε καὶ ἡ ἀρετὴ, ὥστε ἐπεσθαι αὐτῇ πάσας τὰς ἀρετάς, ἢ αὐτὴν ἐπεσθαι πάσαις. Ἔτι δοκεῖ μεγαλοψύχου εἶναι τὸ καταφρονητικὸν ⁵ εἶναι. Ἐκάστη δ' ἀρετὴ καταφρονητικούς ποιεῖ τῶν παρὰ τὸν λόγον μεγάλων, οἷον ἀνδρία κινδύνων (μέγα γὰρ οἶεται εἶναι τῶν αἰσχυρῶν, καὶ πλήθος οὐ πᾶν φοβερόν), καὶ σῶφρων ἡδονῶν μεγάλων καὶ πολλῶν, καὶ ἐλευθέριος χρημάτων. Με- ⁶ γαλοψύχου δὲ ^q τοῦτο δοκεῖ διὰ τὸ περὶ ὀλίγα σπουδάζειν, καὶ ταῦτα μεγάλα, καὶ οὐχ ὅτι δοκεῖ ἐτέρῳ τινί. Καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί δοκεῖ ἐνὶ σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη πρὸς Ἀγαθῶνα ^r κατεψηφισμένους τὴν ἀπολογία ἐπαινέσαντα. Καὶ τὸ ὀλίγωρον τοῦ μεγαλοψύχου μάλιστ' εἶναι πάθος ἴδιον. Πάλιν περὶ τιμῆς καὶ τοῦ ζῆν καὶ πλούτου, περὶ ὧν σπου- ⁷ δάζειν δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐθέν φροντίζειν περὶ τῶν ἄλλων πλὴν περὶ τιμῆς. Καὶ ^s λυπηθήσονται ἂν ἀτιμαζόμενος καὶ ἀρχόμενος ὑπὸ ἀναξίου. Καὶ ^t χαίρει μάλιστα τυγχάνων. Οὕτω μὲν οὖν ^v δόξειεν ἂν ἐναντίως ἔχειν· ^w τὸ γὰρ ⁸ εἶναί τε μάλιστα περὶ τιμὴν καὶ καταφρονητικὸν εἶναι τῶν πολλῶν καὶ δόξης οὐχ ὁμολογεῖσθαι. Δεῖ δὲ τοῦτο διορίσαντας εἰπεῖν. Ἔστι γὰρ τιμὴ ^x καὶ μικρὰ καὶ μεγάλη δι- ⁹ χῶς. Ἡ γὰρ τῷ ὑπὸ πολλῶν τῶν τυχόντων ἢ τῷ ὑπὸ τῶν ἀξίων λόγου, καὶ πάλιν τῷ ἐπὶ τίνι ἢ τιμῇ διαφέρει. Με- ⁹ γάλῃ γὰρ οὐ τῷ πλήθει τῶν τιμώντων οὐδὲ τῷ ποιῶ μόνον,

^p περὶ τὰ ἕκαστον Mb. ^q δοκεῖ τοῦτο Pb. ^r κατεψηφισμένως Mb, κατεψευσμένως Pb. ^s λυπηθήσεται Pb, λυπήσεται Mb. ^t χαίρειν Mb. ^v ἂν δόξειεν Mb. ^w τῷ Mb. ^x καὶ post τιμὴ om. Mb.

ἀλλὰ καὶ τῷ ὕτιμίαν εἶναι· τῇ ἀληθείᾳ δὲ καὶ ^zαἰ ἀρχαὶ καὶ
τᾶλλα ἀγαθὰ τίμια καὶ ἄξια σπουδῆς ταῦτα ὅσα μεγάλα
ἀληθῶς ἐστίν, ὥστε καὶ ἀρετὴ οὐδεμία ἄνευ μεγέθους· διὸ
δοκοῦσι μεγαλοψύχους ποιεῖν ^aἐκάστη, περὶ ὃ ἐστὶν ἐκάστη
¹⁰αὐτῶν, ὥσπερ εἴπομεν. Ἄλλ' ὅμως ἐστὶ τις ^bπαρὰ τὰς ἄλ-
λας ἀρετὰς μία μεγαλοψυχία, ὥσπερ καὶ ^cἰδίᾳ μεγαλόψυ-
χον τοῦτον λεκτέον τὸν ἔχοντα ταύτην. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἓνια
τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν τίμια τὰ δ' ὡς διωρίσθη πρότερον, τῶν
^dτοιούτων δ' ἀγαθῶν ἐστὶ τὰ μὲν μεγάλα κατ' ἀλήθειαν τὰ
δὲ μικρά, καὶ τούτων ἔνιοι ἄξιοι καὶ ἀξιούσιν αὐτούς, ἐν τού-
τοις ^eζητητέος ὁ μεγαλόψυχος. Τετραχῶς ^fδ' ἀνάγκη δια-
¹¹φέρειν. Ἔστι μὲν γὰρ ἄξιον εἶναι μεγάλων καὶ ἀξιοῦν ἐαν-
τὸν τούτων, ἔστι δὲ μικρὰ καὶ ἄξιόν τινα τηλικούτων καὶ
^gἀξιοῦν ἐαυτὸν τούτων, ἔστι δ' ἀνάπαλιν πρὸς ἑκάτερα αὐ-
τῶν· ὁ μὲν γὰρ ἂν εἴη τοιοῦτος οἷος ἄξιος ὢν μικρῶν μεγά-
λων ἀξιοῦν ἐαυτὸν τῶν ἐντίμων ἀγαθῶν, ὁ δὲ ἄξιος ὢν με-
¹²γάλων ^hἀξιοίη ⁱἂν μικρῶν ἐαυτόν. Ὁ μὲν οὖν ἄξιος μικρῶν,
μεγάλων δ' ἀξίων ἐαυτόν, ψεκτός· ἀνόητον γὰρ καὶ οὐ καλὸν
τὸ παρὰ τὴν ἀξίαν τυγχάνειν. Ψεκτὸς δὲ καὶ ὅστις ἄξιος ὢν
ὑπαρχόντων αὐτῷ τῶν τοιούτων μετέχει μὴ ἀξιοῖ ἐαυτόν.
Λείπεται δὲ ἐνταῦθα ^kἐναντίος τούτοις ἀμφοτέροις, ὅστις
¹ὢν ἄξιος μεγάλων ἀξιοῖ αὐτὸς ἐαυτὸν τούτων, καὶ τοιοῦτός
¹³ἐστὶν οἷος ἀξιοῦν ἐαυτόν. Οὗτος ἐπαινετός καὶ μέσος τού-
των. Ἐπεὶ οὖν περὶ τιμῆς αἵρεσιν καὶ χρήσιν καὶ τῶν
ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ἐντίμων ἀρίστη ἐστὶ διάθεσις ἡ μεγαλο-
ψυχία, καὶ τοῦτ' ἀποδίδομεν, καὶ οὐ περὶ τὰ χρήσιμα τὸν
μεγαλόψυχον, ἅμα δὲ καὶ ἡ μεσότης αὕτη ἐπαινετωτάτη,
¹⁴δῆλον ὅτι καὶ ἡ μεγαλοψυχία μεσότης ἂν εἴη. Τῶν δ' ἐναν-
τίων, ὥσπερ διεγράψαμεν, ἡ μὲν ἐπὶ ^mτῷ ἀξιοῦν ἐαυτὸν
ἀγαθῶν μεγάλων ἀνάξιον ὄντα χαυνότης (τοὺς τοιούτους

γ μίαν Mb. z αἰ om. Mb. a ἐκάστην Pb. b περὶ codices.
c διὰ Mb. d τοιούτων ἀγαθῶν δὲ τὰ Pb. e ζητητέον Mb. Pb. f δ'
om. Pb. g ἀξιοῦν] ἄξιον Mb. h ἀξιώη Mb. i ἂν om. Mb. k ἐναν-
τίως Mb. l ἄξιος ὢν Mb. m τὸ Pb.

γὰρ χαύνους λέγομεν, ὅσοι μεγάλων οἶονται ἄξιοι εἶναι οὐκ ὄντες), ἡ δὲ περὶ τὸ ἄξιον ὄντα μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν μεγάλων μικροψυχία (μικροψύχου γὰρ εἶναι δοκεῖ, ὅστις ὑπαρχόντων δι' ἃ δικάως ἂν ἂ ἀξιοῖτο, μὴ ἀξιοῖ μηθενὸς μεγάλου ἑαυτόν), ὥστ' ἀνάγκη καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν εἶναι μεσότητα ὁ χαυνότητος καὶ μικροψυχίας. Ὁ δὲ τέταρτος τῶν ῥδιορισθέν-¹⁵ των οὔτε πάμπαν ψεκτὸς οὔτε μεγαλόψυχος, περὶ οὐδὲν ἔχων μέγεθος· οὔτε γὰρ ἧ ἄξιος οὔτε ἀξιοῖ μεγάλων, διὸ οὐκ ἐναντίος. Καίτοι δόξειεν ἂν ἐναντίον εἶναι τῷ μεγάλων ἀξίῳ ὄντι μεγάλων τὸ μικρῶν ὄντα ἄξιον ἀξιοῦν ἑαυτόν. Οὐκ ἔστι δ' ἐναντίος οὔτε τῷ μεμπτὸς εἶναι· ὥς γὰρ ὁ λόγος κελεύει, ἔχει. Καὶ ὁ αὐτός ῥ ἐστι τῇ φύσει τῷ μεγαλο-¹⁶ ψύχῳ· ὦν γὰρ ἄξιοι, τούτων ἀξιοῦσιν αὐτοὺς ἄμφω. Καὶ ὁ μὲν γένοιτ' ἂν μεγαλόψυχος· ἀξιῶσει γὰρ ὦν ἐστὶν ἄξιος· ὁ δὲ μικρόψυχος, ὅς ὑπαρχόντων αὐτῷ μεγάλων κατὰ τιμὴν ἀγαθῶν ὁ οὐκ ἀξιοῖ, τί ἂν εἴποι, εἰ μικρῶν ἄξιος ἦν; Ἦ γὰρ ῥ ἂν μεγάλων ἀξίων χαῦνος ἦν, ἢ ῥ ἐτι ἐλαττόνων. Διὸ¹⁷ καὶ οὐθεὶς ἂν εἴποι μικρόψυχον, εἴ τις μέτοικος ὦν ἄρχειν μὴ ἀξιοῖ ἑαυτὸν ἄλλ' ὑπέικει. Ἀλλ' εἴ τις εὐγενὴς ὦν καὶ ἡγούμενος μέγα εἶναι τὸ ἄρχειν.

Ἦ ἔστι δὲ καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς οὐ περὶ τὴν τυχούσαν ὁ πρᾶξιν καὶ προαίρεσιν, ἀλλὰ τὴν δαπάνην, εἰ μὴ που κατὰ μεταφορὰν λέγομεν· ἄνευ δὲ δαπάνης μεγαλοπρέπεια οὐκ ἔστιν. Τὸ μὲν γὰρ πρέπον ἐν κόσμῳ ἐστίν, ὁ δὲ κόσμος οὐκ ἐκ τῶν τυχόντων ἀναλωμάτων, ἀλλ' ἐν ὑπερβολῇ τῶν ἀναγκαίων ἐστίν. Ὁ δὲ ἐν μεγάλῃ δαπάνῃ τοῦ πρέποντος² μεγέθους προαιρετικός, καὶ τῆς τοιαύτης μεσότητος καὶ ἐπὶ ῥ τῇ τοιαύτῃ ἡδονῇ ὀρεκτικός, μεγαλοπρεπής. Ὁ δ' ἐπὶ τὸ μείζον καὶ παρὰ μέλος ἀνώνυμος· οὐ μὴν ἄλλ' ἔχει τινὰ γειννίασιν, οὓς καλοῦσί τινες ἀπειροκάλους καὶ σαλάκωνας.

^η ἡξιοῖτο M^b, ἡξιουν P^b. ὁ μικροψυχίας καὶ χαυνότητος M^b. ῥ ὀρι-
σθέντων P^b. ἧ ἄξιος—δόξειεν om. M^b. ῥ ἐστι] ἐν M^b. ὁ οὐκ om.
M^b. P^b. ῥ ἡ] εἰ P^b. ῥ ἂν om. M^b. ῥ ἐλαττόνων ἔτι P^b. ῥ τῇ
om. P^b.

- 3 Οἷον εἰ εἰς γάμον δαπανῶν τις τοῦ ἀγαπητοῦ, πλούσιος ὢν, δοκεῖ πρέπειν ἑαυτῷ τοιαύτην κατασκευὴν οἷον ὕαγαθοδαιμονιαστὰς ἐστιῶντι, οὗτος μὲν μικροπρεπής, ὁ δὲ τοιούτους δεχόμενος ^z ἐκείνως μὴ δόξης χάριν μηδὲ δι' ἐξουσίαν ὅμοιος τῷ σαλάκωνι, ὁ δὲ κατ' ἀξίαν καὶ ὡς ὁ λόγος μεγαλοπρεπής· τὸ γὰρ πρέπειν κατ' ἀξίαν ἐστίν· οὐθὲν γὰρ πρέπει
- 4 ^a τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν. Δεῖ δὲ πρέπειν εἶναι. Καὶ γὰρ τοῦ πρέπειντος κατ' ἀξίαν, καὶ πρέπειν καὶ περὶ ὅ, οἷον περὶ οἰκέτου γάμον ἕτερον τὸ πρέπειν καὶ περὶ ἐρωμένου, καὶ αὐτῷ, εἴπερ ἐπὶ τοσοῦτον ἢ τοιοῦτον, οἷον τὴν θεωρίαν οὐκ ᾔετο Θεμιστοκλεῖ πρέπειν ἣν ἐποιήσατο Ὀλυμπίαζε, διὰ τὴν προϋπάρξασαν ταπεινότητα, ἀλλὰ Κίμωνι. Ὁ δ' ὅπως ἔτυχεν ἔχων πρὸς τὴν ἀξίαν, ^b ὁ οὐθὲς τούτων. Καὶ ^c ἐπ' ἐλευθεριότητος ὡσαύτως· ἔστι γὰρ ^d τις ὡς ἐλευθέριος, ὅταν ἐλεύθερος.
- 7 Σχεδὸν ^e δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστα τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐπαινετῶν καὶ ψεκτῶν τὰ ^f μὲν ὑπερβολαὶ τὰ δ' ἐλλείψεις τὰ δὲ μεσότητές εἰσι ^g παθητικά, οἷον ὁ φθονερὸς καὶ ἐπιχαιρέκακος. Καθ' ἃς γὰρ ἔξεις λέγονται, ὁ μὲν φθόνος τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς κατ' ἀξίαν εὖ πράττουσιν ἐστίν, τὸ δὲ τοῦ ἐπιχαιρεκάκου πάθος ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνώνυμον, ἀλλ' ὁ ἔχων δῆλος, ἐπὶ ^h τῷ χαίρειν ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπραγίαις.
- 2 Μέσος δὲ τούτων ὁ νεμεσητικός, καὶ ὁ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὴν νέμεσιν, τὸ λυπεῖσθαι μὲν ἐπὶ ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπραγίαις καὶ εὐπραγίαις, χαίρειν δ' ἐπὶ ταῖς ἀξίαις· διὸ καὶ θεὸν οἶονται εἶναι τὴν νέμεσιν. Αἰδῶς δὲ μεσότης ἀναισχυντίας καὶ καταπλήξεως· ὁ μὲν γὰρ ⁱ μηδεμιᾶς φροντίζων δόξης ἀναίσχυντος, ὁ δὲ πάσης ὁμοίως καταπλήξ, ὁ δὲ τῆς
- 3 τῶν φαινομένων ἐπιεικῶν αἰδήμων. Φιλία δὲ μεσότης ἔχθρας καὶ κολακείας· ὁ μὲν γὰρ εὐχερῶς ^k ἅπαντα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ὁμιλῶν κόλαξ, ὁ δὲ πρὸς ἀπάσας ἀντικρούων ἀπεχθη-

ὕ αγαθοδαιμονιαστὰς M^b. z ἐκείνος M^b.P^b. a τῶν om. M^b. b ἅ P^b. c ἀπ' M^b. d τι M^b. e δέ] γὰρ M^b. f μὲν] μὲν γὰρ M^b. g παθηματικά M^b. h τὸ P^b. i μιᾶς pr. M^b. k ἅπασιν corr. P^b.

τικός, ὁ δὲ μήτε πρὸς ἅπασαν ἡδονὴν μήτ' ἀκολουθῶν μήτ' ἀντιτείνων, ἀλλὰ πρὸς τὸ φαινόμενον βέλτιστον, φίλος. Σεμνότης δὲ μεσότης αὐθαδείας καὶ ¹ ἄρεσκείας· ὁ μὲν γὰρ 4 μηδὲν πρὸς ἕτερον ζῶν καταφρονητικὸς αὐθάδης, ὁ δὲ πάντα πρὸς ἄλλον ἢ καὶ πάντων ἐλάττων ἄρεσκος, ὁ δὲ τὰ μὲν τὰ δὲ μή, καὶ πρὸς τοὺς ἀξίους οὕτως ἔχων, σεμνός. Ὁ δ' ἀλη- 5 θής καὶ ἀπλοῦς, ὃν καλοῦσιν αὐθέκαστον, μέσος τοῦ εἴρωνος καὶ ἀλαζόνης· ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ χεῖρω καθ' αὐτοῦ ψευδό-μενος μὴ ἀγνοῶν εἴρων, ὁ δ' ἐπὶ τὰ βελτίω ἀλαζών, ὁ δ' ὡς ἔχει, ἀληθής καὶ καθ' Ὁμηρον πεπνυμένος· καὶ ὅλως ὁ μὲν φιλαλήθης, ὁ δὲ φιλοψευδής. Ἔστι δὲ καὶ ἡ εὐτραπελία 6 μεσότης, καὶ ὁ εὐτράπελος μέσος τοῦ ἀγροίκου καὶ δυστραπέλου καὶ τοῦ βωμολόχου. Ὡσπερ γὰρ ^m περὶ τροφήν ὁ σικχὸς τοῦ παμφάγου διαφέρει τῷ ὁ μὲν μηθὲν ἢ ὀλίγα καὶ χαλεπῶς προσίεσθαι, ὁ δὲ πάντα εὐχερῶς, οὕτω καὶ ὁ ἀγροίκος ἔχει πρὸς τὸν φορτικὸν καὶ βωμολόχον· ὁ μὲν γὰρ οὐθὲν γελοῖον ἀλλὰ χαλεπῶς ⁿ προσίεται, ὁ δὲ πάντα εὐχερῶς καὶ ἡδέως. Δεῖ δ' οὐδέτερον, ἀλλὰ τὰ μὲν τὰ δὲ 7 μή, καὶ ^o κατὰ λόγον· οὗτος δ' εὐτράπελος. Ἡ δ' ἀπό-δειξις ἡ αὐτή· ἢ τε γὰρ εὐτραπελία ἢ τοιαύτη, καὶ μὴ ἦν μεταφέροντες λέγομεν, ἐπιεικεστάτη ἔξις, καὶ ἡ μεσότης ἐπαινετή, τὰ δ' ἅκρα ψεκτά. Οὔσης δὲ διττῆς τῆς εὐτρα- 8 πελίας (ἡ μὲν γὰρ ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶ τῷ γελοίῳ καὶ ^p τῷ εἰς αὐτόν, εἰ μὴ τοιονδί, ὧν ἐν καὶ τὸ σκῶμμά ἐστιν, ἡ δ' ἐν τῷ δύνασθαι τοιαῦτα πορίζεσθαι), ἕτεραι μὲν εἰσιν ἀλλήλων, ^q ἀμφοτέραι μέντοι μεσότητες. Καὶ γὰρ τὸν δυνάμενον 9 τοιαῦτα πορίζεσθαι ἐφ' ὅσοις ἡσθήσεται εὖ κρίνων, κἂν εἰς αὐτὸν ἢ τὸ γελοῖον, μέσος ἔσται τοῦ φορτικοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ. Ὁ δ' ὅρος οὗτος βελτίων ἢ τὸ λυπηρὸν εἶναι τὸ λεχθὲν τῷ σκωπτομένῳ ὄντι ὁποιοῦν· μᾶλλον γὰρ δεῖ τῷ ἐν μεσότητι ὄντι ἀρέσκειν· οὗτος γὰρ κρίνει εὖ. Πᾶσαι δ' ¹⁰

¹ ἀρεσκίας Pb. ^m περὶ Sylburgius: codices παρὰ. ⁿ προσίεσθαι Mb. ^o κατὰ τὸν λόγον Pb. ^p τῷ] τὸ Mb. ^q ἀμφοτέροι μέντοι με-
σότης Pb.

αὐται αἱ μεσότητες ἐπαινεταὶ μέν, οὐκ εἰςὶ δ' ἀρεταί, οὐδ' αἱ ἐναντία κακίαι· ἄνευ προαιρέσεως γάρ. Ταῦτα δὲ πάντ' ἐστὶν ἐν ταῖς τῶν παθημάτων διαιρέσεσιν· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν πάθος τί ἐστίν. Διὰ δὲ τὸ φυσικὰ εἶναι εἰς τὰς φυσικὰς συμβάλλεται ἀρετάς· ἔστι γάρ, ὥσπερ λεχθήσεται ἐν τοῖς ὕστερον, ἐκάστη πως ἀρετή, καὶ φυσικαὶ ἄλλως μετὰ φρονήσεως. Ὁ μὲν οὖν φθόνος εἰς ἀδικίαν συμβάλλεται (πρὸς ὃν ἄλλον γὰρ αἱ πράξεις αἱ ἀπ' αὐτοῦ) καὶ ἡ νέμεσις εἰς δικαιοσύνην, ἡ αἰδὼς εἰς σωφροσύνην, διὸ καὶ ὀρίζονται ἐν τῷ γένει τούτῳ τὴν σωφροσύνην. Ὁ δ' ἀληθὴς καὶ ψευδὴς ὁ μὲν ἔμφρων, ὁ δ' ἄφρων. Ἔστι δ' ἐναντιώτερον τοῖς ἄκροις τὸ μέσον ἢ ἐκεῖνα ἀλλήλοις, διότι τὸ μὲν μετ' οὐδετέρου γίνεται αὐτῶν, τὰ δὲ πολλάκις μετ' ἀλλήλων καὶ εἰσὶν ἐνίοτε οἱ αὐτοὶ θρασυδείλοι, καὶ τὰ μὲν ἄσωτοι τὰ δὲ ἀνελεύθεροι, καὶ ὅλως ἀνώμαλοι κακῶς. Ὅταν μὲν γὰρ καλῶς ἀνώμαλοι ᾖσιν, μέσοι γίνονται· ἐν τῷ μέσῳ γάρ ἐστὶ πῶς τὰ ἄκρα. Αἱ δ' ἐναντιώσεις οὐ δοκοῦσιν ὑπάρχειν τοῖς ἄκροις πρὸς τὸ μέσον ὁμοίως ἀμφοτέραι, ἀλλ' ὅτε μὲν καθ' ὑπερβολὴν ὅτε δὲ κατ' ἔλλειψιν. Αἴτια δὲ τὰ τε πρῶτα ῥηθέντα δύο, ὀλιγότης τε, ὡς οἶον τῶν πρὸς τὰ ἡδέα ἀναισθητῶν, καὶ ὅτι ἐφ' ὃ ἀμαρτάνομεν, μᾶλλον τοῦτο ἐναντιώτερον εἶναι δοκεῖ. Τὸ δὲ τρίτον, ὅτι τὸ ὁμοιότερον ἦπτον ἐναντίον φαίνεται, οἶον πέπονθε τὸ θάρσος πρὸς τὸ θράσος καὶ ἀσωτία πρὸς ἐλευθεριότητα. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἀρετῶν τῶν ἐπαινετῶν εἴρηται σχεδόν, περὶ δὲ δικαιοσύνης ἤδη λεκτέον.

ῥ αἱ alterum om. M^b.P^b. ὃ γὰρ ἄλλον M^b. τ διό—σωφροσύνην om. M^b. ν τοῖς] ἐν τοῖς P^b. w εἰσὶν P^b. et pr. M^b. x οἱ μέσοι M^b.P^b. y οἶον] οἶον ἡλιθιότητος γρ. P^b. z ἐναντιώτατον M^b. a ἐναντιώτερον M^b. b θράσος πρὸς τὸ θάρσος P^b. c ἀσωτία M^b.P^b. d περὶ —λεκτέον om. P^b. post λεκτέον Q.M^b. σημειῶσαι ὅτι τὸ δ καὶ ε καὶ ζ τῶν Εὐδημίων ἠθικῶν ἐνταῦθα παραινῶνται διὰ τὸ τὸ μὲν δ τῷ ε τῶν Νικομαχείων, τὸ δὲ ε τῷ ζ, τὸ δὲ ζ τῷ η τῶν Νικομαχείων ἐν πᾶσι καὶ κατὰ λέξιν ὅμοια εἶναι. P^b. et Palatinus 165 eorum librorum sola ponunt principia,

ἠθικῶν εὐδημίων δ: Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον.*

ε Η.

Περὶ φιλίας, τί ἐστὶ καὶ ποῖόν τι, καὶ τίς ὁ φίλος, καὶ πότερον μοναχῶς λέγεται ^f ἢ φιλία ἢ πλεοναχῶς, καὶ εἰ πλεοναχῶς, πόσα ἐστίν, ἔτι δὲ πῶς χρηστέον τῷ φίλῳ καὶ τί τὸ δίκαιον τὸ φιλικόν, ἐπισκεπτέον οὐθενὸς ἡττον τῶν περὶ τὰ ἡθῆ καλῶν καὶ αἰρετῶν. Τῆς τε γὰρ πολιτικῆς ² ἔργον εἶναι δοκεῖ μάλιστα ποιῆσαι φιλίαν, καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτό φασι εἶναι χρήσιμον· οὐ γὰρ ἐνδέχεται φίλους ἑαυτοῖς εἶναι τοὺς ἀδικουμένους ὑπ' ἀλλήλων. ³ Ἔτι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον περὶ τοὺς φίλους εἶναι μάλιστα πάντες φαμέν, καὶ ὁ αὐτὸς δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος, καὶ φιλία ἠθικὴ τις εἶναι ἔξις, καὶ ἐάν τις βούληται ποιῆσαι ὥστε μὴ ἀδικεῖν, ^g ἀλλ' εἰς φίλους ποιῆσαι· οἱ γὰρ ἀληθινοὶ φίλοι οὐκ ἀδικοῦσιν. ⁴ Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐὰν δίκαιοι ᾖσιν, οὐκ ἀδικήσουσιν· ἢ ταῦτόν ἄρα ἢ ἐγγύς τι ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ φιλία. Πρὸς δὲ τούτοις τῶν μεγίστων ἀγαθῶν τὸν φίλον ^h εἶναι ὑπολαμβάνομεν, τὴν δὲ ἀφιλίαν καὶ τὴν ἐρμημίαν δεινότατον, ὅτι ὁ βίος ἅπας καὶ ἡ ἐκούσιος ὁμιλία μετὰ τούτων· μετ' οἰκείων γὰρ ἢ μετὰ συγγενῶν ἢ μεθ' ⁱ ἐταίρων συνδιημερεύομεν, ἢ τέκνων ἢ γονέων ἢ γυναικός. Καὶ τὰ ἴδια ^{δι-5} καὶ τὰ πρὸς τοὺς φίλους ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν μόνον, τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους νενομοθέτῃται καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ἀπορεῖται δὲ πολλὰ περὶ τῆς φιλίας, πρῶτον μὲν ὡς οἱ ἕξωθεν περιλαμβάνοντες καὶ ἐπὶ πλεόν λέγοντες· δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ εἶναι φίλον, ὅθεν εἴρηται

ὥς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον·

καὶ γὰρ “κολοῖὸς παρὰ κολοῖόν·”

ἔγνω δὲ φῶρ τε φῶρα καὶ λύκος λύκον.

ἠθικῶν εὐδημίῳ ε· Ἐπεὶδε τυγχάνομεν πρότερον εἰρηκότες·

ἠθικῶν εὐδημίῳ ζ· Μετὰ δὲ ταῦτα λεκτέον ἄλλην ποιησαμένους ἀρχήν·

Z. quarti indicem habet et litteram unam, Π, deinde post versus duodecim vacuos ἀριστοτέλους ἠθικῶν εὐδημίῳ η.

^e ζ M^b, qui cum Q: ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ διαλαμβάνει ἂ ἐν τῷ θ καὶ ι τῶν νικομαχείων, ἄλλοις μέντοι ῥήμασι καὶ παρηλλαγμένως κατὰ γὰρ τὴν λέξιν. ^f ἢ φιλία om. P^b. ^g ἀλλ' εἰς] nonne ἀλλήλους? ^h εἶναι om. P^b. ⁱ ἐτέρων P^b.

6 Οἱ δὲ φυσιολόγοι καὶ τὴν ὅλην φύσιν διακοσμοῦσιν ἀρχὴν λαβόντες τὸ ^k τὸ ὅμοιον ἵεναι πρὸς τὸ ὅμοιον, διὸ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὴν κύν' ἔφη καθῆσθαι ἐπὶ τῆς κεραμίδος διὰ τὸ ἔχειν πλεῖστον ὅμοιον. Οἱ μὲν ^l οὖν οὕτω ^m τὸν φίλον λέγουσιν, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φασὶν εἶναι φίλον.
7 Τὸ μὲν γὰρ ⁿ ἐρώμενον καὶ ἐπιθυμητὸν πᾶσιν εἶναι φίλον, ἐπιθυμεῖ δὲ οὐ τὸ ξηρὸν τοῦ ξηροῦ, ^o ἀλλ' ὑγροῦ, ὅθεν εἰρηται

ἐρᾷ ^p μὲν ὄμβρου γαῖα.

Καὶ τὸ

μεταβολὴ ^q πάντων γλυκύ·

ἡ δὲ μεταβολὴ εἰς τὸνναντίον. Τὸ δ' ὅμοιον ^r ἐχθρὸν τῷ ὁμοίῳ καὶ γὰρ

κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει,

8 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρεφόμενα πολέμια ἀλλήλοις ζῶα. Αὐταὶ μὲν οὖν αἱ ὑπολήψεις τοσοῦτον διεστᾶσιν. Αἱ μὲν γὰρ τὸ ὅμοιον φίλον, τὸ δ' ἐναντίον πολέμιον·

τῷ πλεόνι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται

τοῦλασσον, ἔχθρας ^θ ^s ἡμέρας κατάρχεται.

9^α Ἐτι δὲ καὶ οἱ τόποι κεχωρισμένοι τῶν ἐναντίων, ἡ δὲ φιλία δοκεῖ συνάγειν. Οἱ δὲ ^t τὰ ἐναντία φίλα· καὶ Ἡράκλειτος ἐπιτιμᾷ τῷ ποιήσαντι

ὥς ἔρις ἕκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο·

οὐ γὰρ αἶν εἶναι ἀρμονίαν μὴ ὄντος ὀξέος καὶ βαρέος, οὐδὲ ¹⁰ τὰ ζῶα ἄνευ θήλεος καὶ ἄρρενος ἐναντίων ὄντων. Δύο μὲν αὐταὶ δόξαι περὶ φιλίας εἰσὶ, λίαν τε καθόλου κεχωρισμέναι τοσοῦτον, ἄλλαι δὲ ἤδη ^v ἐγγυτέρω καὶ οἰκεῖαι τῶν φαινομένων. Τοῖς μὲν γὰρ οὐκ ἐνδέχεσθαι δοκεῖ τοὺς φαύλους εἶναι φίλους, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀγαθοὺς· τοῖς δ' ἄτοπον εἰ μὴ φιλοῦσιν αἱ μητέρες τὰ τέκνα. Φαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς θηρίοις ἐνοῦσα φιλία· προαποθνήσκειν οὖν αἰροῦνται τῶν

^k τὸ alterum om. P^b. ^l οὖν om. P^b. ^m τὸν] τὸ P^b. ⁿ ἐρώ-
μένους M^b. ^o ἀλλὰ τοῦ ὑγροῦ M^b. ^p μὲν] μὲν οὖν P^b. ^q πάντων γὰρ
γλυκύ P^b. ^r ἐχθρόν] ἔχει ἐχθρόν M^b. ^s ἡμέρα] ἡμέρας P^b. ^t τὰ om.
M^b. P^b. ^v ἐγγύτεραι M^b.

τέκνων. Τοῖς δὲ τὸ χρήσιμον δοκεῖ φίλον εἶναι μόνον. Ση-¹¹
 μείον δ' ὅτι καὶ διώκουσι ταῦτα πάντες, τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ
 αἱ τοιαῦται τῶν ἀποβάλλουσιν, ὥσπερ Σωκράτης ὁ γέρων
 ἔλεγε τὸν πτύλον καὶ τὰς τρίχας καὶ τοὺς ὄνυχας παρα-
 βάλλων, καὶ τὰ μόρια ὅτι ρίπτοῦμεν τὰ ἄχρηστα, καὶ τέλος
 τὸ σῶμα, ὅταν ἀποθάνῃ· ἄχρηστος γὰρ ὁ νεκρός. Οἷς δὲ¹²
 χρήσιμον, φυλάττουσιν, ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ. Ταῦτα ^xπάντα
 δοκεῖ μὲν ὑπεναντία ἀλλήλοις εἶναι. Τό τε γὰρ ἄχρηστον
 τῷ ὁμοίῳ, καὶ ἐναντιότης ὁμοιότητος ἀπέχει πλείστοι, καὶ
 τὸ ἐναντίον ἀχρηστότατον τῷ ἐναντίῳ· φθαρτικὸν γὰρ τοῦ
 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Ἔτι δοκεῖ τοῖς μὲν ῥάδιον τὸ κτή-¹³
 σασθαι φίλον, τοῖς δὲ σπανιώτατον γινῶναι, καὶ οὐκ ἐνδέ-
 χεσθαι ἄνευ εὐτυχίας· τοῖς γὰρ εὖ πράττουσι βούλονται
 πάντες δοκεῖν φίλοι εἶναι. Οἱ δ' οὐδὲ τοῖς ὕσυνδιαμένουσιν
 ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀξιούσι πιστεῦειν, ὡς ἐξαπατῶντας καὶ
 προσποιουμένους, ἵνα κτήσωνται διὰ τῆς τῶν ἀτυχοῦντων
 ὁμιλίας πάλιν εὐτυχοῦντων φιλίαν.

Ληπτέος δὴ ^zτρόπος ὅστις ἡμῖν ἅμα τὰ τε δοκοῦντα περὶ ²
 τούτων μάλιστα ἀποδώσει, καὶ τὰς ἀπορίας λύσει καὶ τὰς
 ἐναντιώσεις. Τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν εὐλόγως φαίνεται τὰ ἐναν-
 τία δοκοῦντα· μάλιστα γὰρ ὁμολογούμενος ὁ τοιοῦτος ἔσται
 λόγος τοῖς φαινομένοις. Συμβαίνει δὲ μένειν τὰς ἐναντιώ-
 σεις, ἐὰν ἔστι ^aμὲν ὡς ἀληθὲς ἢ τὸ λεγόμενον, ἔστι δ' ὡς οὐ.
 ἔχει δ' ἀπορίαν καὶ πότερον τὸ ἡδὺ ἢ τὸ ἀγαθόν ἐστι τὸ ²
 φιλούμενον. Εἰ μὲν γὰρ φιλούμενον ἐπιθυμοῦμεν, καὶ μά-
 λιστα ὁ ἔρως τοιοῦτον

(οὐδεὶς γὰρ ἐραστὴς ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ),

ἢ δ' ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος, ταύτῃ μὲν τὸ φιλούμενον τὸ ἡδύ,
 εἰ δὲ ὁ βουλόμεθα, τὸ ἀγαθόν· ἔστι δ' ἕτερον τὸ ἡδὺ καὶ τὸ
 ἀγαθόν. Περὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συγγενῶν τού-³
 τοις πειρατέον διορίσαι, λαβοῦσιν ἀρχὴν τήνδε. Τὸ γὰρ

^w post τῶν M^b.P^b. litteris locum quinque vel sex. ^x πάντα—
 ἄχρηστον om. M^b. ^y διαμένουσιν M^b. ^z τρόπος] λοιπὸς M^b.P^b.
^a μὲν codicibus deest.

ὀρεκτὸν καὶ βουλευτὸν ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν. Διὸ καὶ τὸ ἡδὺ ὀρεκτόν· φαινόμενον γάρ τι ἀγαθόν. Τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ, τοῖς δὲ φαίνεται καὶ μὴ δοκῇ· οὐ γὰρ ἐν 4 ταύτῳ τῆς ψυχῆς ἡ φαντασία καὶ ἡ δόξα. Ὅτι μέντοι φίλον καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ, δῆλον. Τούτου δὲ διωρισμένου ληπτέον ὑπόθεσιν ἑτέραν. Τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὰ μὲν ἀπλῶς ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δὲ τινί, ἀπλῶς δ' οὐ. Καὶ τὰ 5 αὐτὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ ἀπλῶς ἡδέα. Τὰ ^ε μὲν γὰρ τῷ ὑγιαίνοντί φαμεν σώματι συμφέροντα ἀπλῶς εἶναι σώματι ἀγαθὰ, τὰ δὲ τῷ κάμνοντι ^δ οὐ, οἷον φαρμακείας καὶ τομάς. 6 Ὅμοιως δὲ καὶ ἡδέα ἀπλῶς σώματι τὰ τῷ ὑγιαίνοντι καὶ ὀλοκλήρῳ, οἷον τὸ ἐν τῷ φωτὶ ὄραν ^ε καὶ οὐ τὸ ἐν τῷ ^ς σκότει· καίτοι τῷ ὀφθαλμιῶντι ἐναντίως. Καὶ οἶνος ἡδίων οὐχ ὁ τῷ διεφθαρμένῳ τὴν γλῶτταν ὑπὸ οἶνοφλυγίας, ἐπεὶ οὐτ' 7 ὅξος παρεγγέουσιν, ἀλλὰ τῇ ^ς ἀδιαφθόρῳ αἰσθήσει. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ ψυχῆς, καὶ οὐχ ^α τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς θηρίοις, ἀλλὰ τοῖς καθεστῶσιν· ἀμφοτέρων γοῦν μεμνημένοι ταυτ' αἰρούμεθα. Ὡς δ' ἔχει παιδίον καὶ θηρίον πρὸς ^h ἄνθρωπον καθεστῶτα, οὕτως ἔχει ὁ φαῦλος καὶ ἄφρων πρὸς τὸν ἐπιεικῆ καὶ φρόνιμον. Τούτοις δὲ ἡδέα τὰ κατὰ τὰς ἑξέεις· ταῦτα δ' 8 ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλά. Ἐπεὶ οὖν τὰ ἀγαθὰ πλεοναχῶς (τὸ μὲν γὰρ τῷ τοιόνδ' εἶναι λέγομεν ἀγαθόν, τὸ δὲ τῷ ὠφέλιμον καὶ χρήσιμον, ^ι ἐπειδὴ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἀπλῶς καὶ ἀγαθὸν ἀπλῶς, τὸ δὲ τινί, ἢ φαινόμενον ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων), δι' ἕκαστον τούτων ἐνδέχεται ἡμᾶς αἰρεῖσθαι τι καὶ φιλεῖν, ὥσπερ καὶ ἄνθρωπον· τὸν μὲν γὰρ τοιόνδε καὶ δι' ἀρετήν, τὸν δ' ὅτι ὠφέλιμος καὶ χρήσιμος, 9 τὸν δ' ὅτι ἡδὺς καὶ δι' ἡδονήν. Φίλος δὲ γίνεται ὅταν φιλούμενος ἀντιφιλή, καὶ τοῦτο μὴ ^k λανθάνῃ πως αὐτούς. Ἀνάγκη ἄρα τρία φιλίας ^l εἶδη εἶναι, καὶ μήτε καθ' ἐν ἀπάσας μὴθ'

^b αὐτῷ P^b. ^c μὲν om. M^b. ^d οὐ om. P^b. ^e καὶ om. P^b. ^f σκό P^b, ut nescias σκοτεῖνε velit an σκοτῶ. ^ς διαφύρω M^b. ^h ἄνθρωπον καὶ καθεστῶτα P^b. ⁱ ἐπεὶ M^b, ἐπείδε P^b. ^k λανθάνειν M^b. ^l εἶδη om. P^b.

ὥς εἶδη ἐνὸς γένους μήτε πάμπαν λέγεσθαι ὁμωνύμως. Πρὸς μίαν γάρ τινα λέγονται καὶ πρώτην, ὥσπερ τὸ ἰατρικόν. Καὶ ψυχὴν ἰατρικὴν καὶ σῶμα λέγομεν καὶ ὄργανον καὶ ἔργον, ἀλλὰ κυρίως τὸ πρῶτον. Πρῶτον δ' οὐ λόγος ἐν ἡμῖν ὑπάρχει. Οἶον ὄργανον ἰατρικόν, ᾧ ἂν ὁ ἰατρὸς χρήσαιτο· ἐν δὲ τῷ τοῦ ἰατροῦ λόγῳ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦ ὀργάνου. Ζητεῖται μὲν οὖν πανταχοῦ τὸ πρῶτον. Διὰ δὲ τὸ καθόλου εἶναι τὸ πρῶτον, λαμβάνουσι καὶ πρῶτον καθόλου· τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. Ὡστε καὶ περὶ τῆς φιλίας οὐ δύνανται πάντ' ἀποδιδόναι τὰ φαινόμενα· οὐ γὰρ ἐφαρμόττοντος ἐνὸς λόγου οὐκ οἶονται ἄλλας φιλίας εἶναι. Αἱ δ' εἰσὶ μὲν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως εἰσίν. ^η Οἱ δ' ὅταν ἡ πρώτη μὴ ἐφαρμόττῃ, ὥς οὐσαν καθόλου ἂν, εἶπερ ἦν πρώτη, οὐδ' εἶναι φιλίας τὰς ἄλλας φασίν. ^ι Ἔστι δὲ πολλὰ εἶδη φιλίας. Τῶν γὰρ ῥη-
θέντων ἦν ἡδη, ἐπειδὴ διώρισται τριχῶς λέγεσθαι τὴν φι-
λίαν. Ἡ μὲν γὰρ διώρισται δι' ἀρετὴν, ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσι-
μον, ἡ δὲ διὰ τὸ ἡδύ. Τούτων ἡ μὲν διὰ τὸ χρήσιμόν ἐστιν ἡ τῶν πλείστων φιλία· διὰ γὰρ τὸ ^ι χρήσιμοι εἶναι φιλοῦ-
σιν ἀλλήλους, ^ς καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία

Γλαῦκ' ἐπίκουρος ἀνὴρ τὸν ^τ σὸν φίλον ἔσκε μάχεται,
καὶ

οὐκέτι γινώσκουσιν ^ν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.

Ἡ δὲ δι' ἡδονὴν τῶν νέων· τούτου γὰρ αἴσθησιν ἔχουσιν. ^ι Διὸ εὐμετάβολος φιλία ἡ τῶν νέων· μεταβαλλόντων γὰρ τὰ ἦθη κατὰ τὰς ἡλικίας μεταβάλλει καὶ τὸ ἡδύ. Ἡ δὲ κατ' ἀρετὴν τῶν βελτίστων. Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι ἡ πρώτη φιλία, ἡ τῶν ἀγαθῶν, ἐστὶν ἀντιφιλία καὶ ἀντιπροαίρεσις πρὸς ἀλλήλους. Φίλον μὲν γὰρ τὸ φιλούμενον τῷ φιλοῦντι, ^ι φίλος δὲ τῷ φιλούμένῳ καὶ ἀντιφιλῶν. Αὕτη μὲν οὖν ἐν ἀνθρώποις μόνον ὑπάρχει φιλία· μόνον γὰρ αἰσθάνεται προ-
αιρέσεως. Αἱ δ' ἄλλαι καὶ ἐν τοῖς θηρίοις, καὶ τὸ χρήσιμον

^η τὸ post εἶναι om. P^b. ^η αἱ codices. ^ο οὔσα P^b. ^ρ ἡδη] εἶδη P^b. ^ι τῶν] διὰ τῶν M^b.P^b. ^ι χρήσιμον M^b.P^b. ^ς καὶ om. M^b. ^τ σὸν] σοφόν M^b.P^b. ^ν ἀθῆναι M^b, ἀληθῆναι P^b.

ἐπὶ μικρόν τι φαίνεται ἐνυπάρχον, καὶ πρὸς ^ω ἄνθρωπον τοῖς
 ἡμέροις καὶ πρὸς ^κ ἄλληλα, οἷον τὸν τροχίλον φησὶν Ἡρό-
 14 δοτος τῷ κροκοδείλῳ, καὶ ὡς οἱ μάντεις τὰς συνεδρείας καὶ
 διεδρείας λέγουσιν. Καὶ οἱ φαῦλοι ἂν εἴεν φίλοι ἀλλήλοις
 καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ διὰ τὸ ἡδύ. ^υ Οἱ δ' ὅτι ἡ πρώτη
 οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς, οὗ φασι φίλους εἶναι· ἀδικήσει γὰρ ὁ
 γε φαῦλος τὸν φαῦλον, οἱ δ' ἀδικούμενοι οὐ φιλοῦσι σφᾶς
 15 αὐτούς. ^z Οἱ δὲ φιλοῦσι μὲν, ἀλλ' οὐ τὴν πρώτην φιλίαν,
 ἐπεὶ τὰς γε ἐτέρας οὐθεὶς κωλύει· δι' ἡδονὴν γὰρ ὑπονοοῦσιν
 ἀλλήλους βλαπτόμενοι, ὡς ἂν ὧσιν ἀκρατεῖς. Οὐ δοκοῦσι δ'
^a οὐδ' οἱ δι' ἡδονὴν φιλοῦντες ἀλλήλους φίλοι εἶναι, ὅταν κατ'
 ἀκρίβειαν ζητῶσιν, ὅτι οὐχ ἡ πρώτη· ἐκείνη μὲν γὰρ βέ-
 16 βαιος, αὕτη δὲ ἀβέβαιος. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν, ὥσπερ εἴρηται,
 φιλία, οὐκ ἐκείνη δέ, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης. Τὸ μὲν οὖν ἐκείνως
 μόνον λέγειν τὸν φίλον βιάζεσθαι τὰ φαινόμενά ἐστι, καὶ
 παράδοξα λέγειν ἀναγκαῖον· καθ' ἓνα δὲ λόγον ^b πάσας δυ-
 νατόν. Λέιπεται τοίνυν οὕτως, ὅτι ἔστι μὲν ὡς μόνη ^c ἡ
 πρώτη φιλία, ἔστι δ' ὡς πᾶσαι, οὔτε ὡς ὁμώνυμοι καὶ ὡς
 ἔτυχεν ἔχουσαι πρὸς ^d αὐτάς, οὔτε καθ' ἓν εἶδος, ἀλλὰ μάλ-
 17 λον πρὸς ἓν. Ἐπεὶ δ' ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ ἀπλῶς ἡδὺ τὸ
 αὐτὸ καὶ ἅμα, ἂν μὴ τις ἐμποδίζῃ, ^e ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος καὶ
 ἀπλῶς ὁ πρῶτός ἐστιν, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ ^f δι' αὐτὸν αὐτὸς
 18 αἰρετός. Ἀνάγκη δ' εἶναι τοιοῦτον· ὡς γὰρ βούλεται τις
 δι' αὐτὸν εἶναι τὰγαθά, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν αἰρεῖσθαι εἶναι.
 Ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος καὶ ἡδύς ἐστιν ἀπλῶς. Διὸ δοκεῖ καὶ
^g ὁ ὁπωσοῦν φίλος ἡδύς. Ἐτι δὲ διοριστέον περὶ τούτου
 19 μᾶλλον ἔχει ἐπίστασιν. Πότερον γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν ἢ
 τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν φίλον; Καὶ πότερον τὸ κατ' ἐνέργειαν
 φιλεῖν μεθ' ἡδονῆς, ὥστε καὶ τὸ φιλητὸν ἡδύ, ἢ οὔ; Ἀμφω
 γὰρ εἰς ταῦτ' οὐκ ἀναγκάσιον· τά τε γὰρ μὴ ἀπλῶς ἀγαθὰ ἀλλὰ

^ω ἄνθρώπων M^b. ^κ ἄλλα codices. ^υ οἱ] οὐ M^b. ^z οἱ δέ] οὐδ' οὐ
 M^b. P^b. ^a οὐδ' οἱ] οὐ M^b. ^b πᾶσαι P^b. ^c ἡ om. codices.
^d ἐαυτάς P^b. ^e ὁ δ'] οὐδ' pr. M^b. ^f δι' αὐτὸν αὐτὸν αἰρετός P^b.
^g ὁ om. M^b.

κακὰ ἀπλῶς τύχη φευκτά, καὶ τὸ μὴ αὐτῷ ἀγαθὸν οὐθὲν
 πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶν ὃ ζητεῖται, τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ
^h οὕτως εἶναι ἀγαθὰ. ¹ Ἔστι γὰρ αἰρετόν μὲν τὸ ἀπλῶς ²⁰
 ἀγαθόν, αὐτῷ δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν· ἃ δεῖ συμφωνῆσαι. Καὶ
ⁱ τοῦτο ἡ ἀρετὴ ποιεῖ· καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τούτῳ, ὅπως οἷς
 μήπω ἐστὶ γένηται. Εὐθέτως δὲ ^k καὶ πρὸ ὁδοῦ ἄνθρωπος
 ὢν· φύσει γὰρ αὐτῷ ἀγαθὰ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ. Ὅμοίως δὲ
 καὶ ἀνὴρ ἀντὶ γυναικὸς καὶ ἀφυῆς εὐφυοῦς. Διὰ τοῦ ἡδέος ²¹
 δὲ ἡ ὁδός· ἀνάγκη εἶναι τὰ καλὰ ἡδέα. Ὅταν δὲ τοῦτο
 διαφωνῇ, οὕτω σπουδαῖον τελέως· ἐνδέχεται γὰρ ἐγγενέσθαι
 ἀκρασίαν· ¹ τὸ γὰρ διαφωνεῖν τὰγαθὸν τῷ ἡδεῖ ἐν τοῖς πά-
 θεσιν ἀκρασία ἐστίν. Ὡστ' ἐπειδὴ ἡ πρώτη φιλία κατ'
 ἀρετὴν, ἔσονται καὶ αὐτοὶ ἀπλῶς ἀγαθοί. Τοῦτο δ' οὐχ ²²
 ὅτι χρήσιμοι, ἀλλ' ἄλλον τρόπον· διχῶς γὰρ ἔχει τὸ τῷδὶ
 ἀγαθὸν καὶ ἀπλῶς ἀγαθόν. Καὶ ὁμοίως ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
 ὠφελίμου, καὶ ἐπὶ τῶν ἔξεων. Ἄλλο γὰρ τὸ ἀπλῶς ὠφέ-
 λιμον καὶ τὸ καλόν· ^m τοιοῦτον γυμνάζεσθαι πρὸς τὸ φαρ-
 μακεύεσθαι. Ὡστε καὶ ἡ ἔξις ἡ ἀνθρώπου ἀρετὴ. Ἔστω ²³
 γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῶν φύσει σπουδαίων· ἡ γὰρ τοῦ φύσει
 σπουδαίου ἀρετὴ ἀπλῶς ἀγαθόν, ἡ δὲ τοῦ μὴ ἐκείνῳ. Ὅ-
 μοίως δὴ ἔχει καὶ τὸ ἡδύ. Ἐνταῦθα γὰρ ἐπιστατέον, καὶ
 σκεπτέον πότερόν ἐστιν ἄνευ ἡδονῆς φιλία, καὶ τί διαφέρει,
 καὶ ἐν ποτέρῳ ποτ' ἐστὶ τὸ φιλεῖν, ⁿ καὶ πότερον ὅτι ἀγα-
 θός, καὶ ^o εἰ μὴ ἡδύς, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο. Διχῶς δὴ λεγο- ²⁴
 μένου τοῦ φιλεῖν, πότερον ὅτι ^p ἀγαθὸν τὸ κατ' ἐνέργειαν
 οὐκ ἄνευ ἡδονῆς φαίνεται. Δῆλον δ' ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐπι-
 στήμης αἱ πρόσφατοι θεωρίαι καὶ μαθήσεις αἰσθηταὶ μά-
 λιστα τῷ εἶδει, οὕτω καὶ αἱ τῶν συνήθων ^q ἀναγνωρίσεις, καὶ
 ὁ λόγος ὁ αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν. Φύσει γοῦν τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν
 ἡδύ ἀπλῶς, καὶ οἷς ἀγαθόν, τούτοις ἡδύ. Διὸ εὐθὺς τὰ ²⁵
 ὅμοια ἀλλήλοις χαίρει, καὶ ἀνθρώπῳ ἡδιστον ἄνθρωπος.

^h οὕτως] an αὐτῷ? ⁱ τοῦτο ἡ] τοῦτον codices. ^k καὶ om. Pb.
^l τῷ Pb. ^m τοιοῦτο Mb. ⁿ καὶ om. Pb. ^o εἰ] ἡ Pb. ^p ἀγαθὸς
 Mb.Pb. ^q γνωρίσεις Pb.

"Ωστ' ἐπεὶ καὶ [†]ἀτελῇ, δῆλον ὅτι καὶ [§]τελειωθέντα· ὁ δὲ
 σπουδαῖος τέλειος. Εἰ δὲ τὸ κατ' ἐνέργειαν φιλεῖν μεθ'
 ἡδονῆς [†]ἀντιπροαίρεσις τῆς ἀλλήλων γνωρίσεως, δῆλον ὅτι
 καὶ ὅλως ἡ φιλία ^νἡ πρώτη ἀντιπροαίρεσις τῶν ἀπλῶς ἀγα-
 26 θῶν καὶ ἡδέων, ὅτι ἀγαθὰ καὶ ἡδέα. "Εστι δ' αὕτη ἡ φιλία
 ἕξις ἀφ' ἧς ἡ τοιαύτη προαίρεσις. Τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς
 ἐνέργεια, αὕτη δ' οὐκ ἕξω ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ φιλοῦντι, δυνά-
 μεως δὲ πάσης ἕξω· ἡ γὰρ ἐν ἐτέρῳ ἢ ἑτερον. Διὸ τὸ φι-
 27 λεῖν χαίρειν, ἀλλ' οὐ τὸ φιλεῖσθαι ἐστίν. Τὸ μὲν γὰρ
 φιλεῖσθαι φιλητοῦ ἐνέργεια, τὸ δὲ καὶ φιλίας, καὶ τὸ μὲν
 ἐν ἐμψύχῳ, τὸ δὲ καὶ ἐν ἀψύχῳ· φιλεῖται γὰρ καὶ τὰ
 ἄψυχα. [†]Επεὶ δὲ τὸ φιλεῖν τὸ κατ' ἐνέργειαν τὸ φιλού-
 μενον, ὃ ἐστὶ χρῆσθαι ἢ φιλούμενον, ὁ δὲ φίλος φιλούμενον,
 καὶ φίλῳ ἢ φίλος, ἀλλὰ μὴ ἢ μουσικὸς ἢ ^ωἰατρός, ἡδονὴ
 τοίνυν ἡ ἀπ' αὐτοῦ, ἢ αὐτός, αὕτη φιλική· αὐτὸν γὰρ φιλεῖ,
 28 οὐχ ὅτι [×]ἄλλῳ. "Ωστ' ἂν μὴ χαίρῃ ἢ ἀγαθός, οὐχ ἡ πρώτη
 φιλία. Οὐδὲ ^γδὴ ἐμποδίζειν οὐθέν τῶν συμβεβηκότων μᾶλ-
 λον ἢ τὸ ἀγαθὸν εὐφραίνειν. ^γΤί γὰρ σφόδρα δυσώδης
 29 λείπεται· ἀγαπᾶται γὰρ τὸ εὖνοεῖν, συζῆ δὲ μή. Αὕτη
 μὲν οὖν ἡ πρώτη φιλία, ἢ πάντες ὁμολογοῦσιν. Αἱ δ' ἄλ-
 λαι δι' αὐτὴν καὶ δοκοῦσι καὶ ἀμφισβητοῦνται. Βέβαιοι
 γάρ τι δοκεῖ ἡ φιλία, μόνη δ' αὕτη βέβαιος. Τὸ γὰρ κε-
 κριμένον βέβαιον, τὰ δὲ μὴ ταχὺ γινόμενα μηδὲ ῥαδίως οὐ
 ποιεῖ τὴν κρίσιν ὀρθήν. Οὐκ ἔστι δ' ἄνευ πίστεως φιλία
 30 βέβαιος, ἡ δὲ πίστις οὐκ ἄνευ χρόνου. Δεῖ γὰρ πείραν λα-
 βεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θεόγνης·

οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 πρὶν πειραθείης ὥσπερ ὑπόζυγιον.

^z Οὐδ' ἄνευ χρόνου φίλος. [†] Ἀλλὰ βούλονται φίλοι, καὶ μά-
 31 λιστα λανθάνει ἡ τοιαύτη ἕξις ὡς φιλία. "Οταν γὰρ προ-
 θύμως ἔχωσι φίλοι εἶναι, διὰ τὸ πάνθ' ὑπηρετεῖν τὰ φιλικὰ

[†] ἀτελεῖ Mb. [§] τελειωθέντι Pb. [†] ἀντιπροαιρέσεως Mb. ^ν ἡ ante
 πρώτη om. Mb. ^ω ἰατρικός Pb. [×] ἄλλος Pb. ^γ δὴ] δεῖ? et mox εἰ
 γὰρ σφόδρα δυσώδης, ? ^z οὐκ Pb.

ἀλλήλοις, οἶονται ^a οὐ βούλεσθαι φίλοι ἀλλ' εἶναι φίλοι. Τὸ δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας· οὐ γὰρ ^b εἰ βούλονται ὑγιαίνειν, ὑγιαίνουσιν, ὥστ' οὐδ' εἰ φίλοι βούλονται, ἤδη καὶ φίλοι εἰσίν. Σημεῖον δέ· εὐδιάβλητοι γὰρ οἱ διακείμενοι ἄνευ πείρας τοῦτον τὸν τρόπον. Περὶ ὧν μὲν γὰρ πείραν δεδώκασιν ἀλλήλοις, οὐκ ^c εὐδιάβλη-³² τοι, περὶ ὧν δὲ μή, πεισθεῖεν ἂν ὅταν σύμβολα λέγωσιν οἱ διαβάλλοντες. Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι οὐδ' ἐν τοῖς φαύλοις αὐτῇ ἡ φιλία· ἄπιστος γὰρ ὁ φαῦλος καὶ κακοήθης πρὸς πάντας· αὐτῷ γὰρ μετρεῖ τοὺς ἄλλους. Διὸ εὐεξαπατητό-³³ τεροί εἰσιν οἱ ἀγαθοί, ἂν μὴ διὰ πείραν ἀπιστῶσιν. Οἱ δὲ φαῦλοι αἰροῦνται τὰ φύσει ἀγαθὰ ἀντὶ τοῦ φίλου, καὶ οὐθεὶς φιλεῖ μᾶλλον ἄνθρωπον ἢ πράγματα. Ὡστ' οὐ φίλοι. Οὐ γὰρ γίνεται οὕτω κοινὰ τὰ φίλων· ^d προσνέμεται γὰρ ὁ φίλος τοῖς πράγμασιν, οὐ τὰ πράγματα τοῖς φίλοις. Οὐ³⁴ γίνεται ^e ἄρ' ἡ φιλία ἡ πρώτη ἐν πολλοῖς, ὅτι χαλεπὸν πολλῶν πείραν λαβεῖν· ἐκάστω γὰρ ἂν δεῖ συζῆσαι. Οὐδὲ δὴ αἰρετέον ὁμοίως περὶ ἱματίου καὶ φίλου. Καίτοι ἐν πᾶσι δοκεῖ ^f τοῦ νοῦν ἔχοντος δυοῖν τὸ βέλτιον αἰρεῖσθαι· καὶ εἰ μὲν τῷ χείρονι πάλαι ἐχρήτο, τῷ βελτίονι δὲ μηδέπω, τοῦθ' αἰρετέον, ἀλλ' οὐκ ἀντὶ τοῦ πάλαι φίλου τὸν ἀγνώτα εἰ βελτίων. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνευ πείρας ^g οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ὁ ³⁵ φίλος, ἀλλὰ χρόνου δεῖ· διὸ εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τῶν ἀλῶν. Ἄμα δὲ εἰ μὴ μόνον ἀπλῶς ἀγαθὸν εἶναι ἀλλὰ καὶ σοὶ ^h εἶναι, φίλος ἔσται σοι φίλος. Ἀγαθὸς μὲν ³⁶ ⁱ γὰρ ἀπλῶς ἐστὶ τῷ ἀγαθὸς εἶναι, φίλος δὲ τῷ ἄλλῳ ἀγαθός· ἀπλῶς ἀγαθὸς καὶ φίλος, ὅταν ^k συμφωνήσῃ ταῦτα ἄμφω, ὥστε ὃ ἐστὶν ἀπλῶς ἀγαθόν, τῷ τούτου ἄλλῳ, ^l ἢ καὶ μὴ ἀπλῶς μὲν σπουδαίῳ, ἄλλῳ δ' ἀγαθός, ὅτι χρήσιμος. Τὸ δὲ πολλοῖς ἅμα εἶναι φίλος καὶ τὸ φιλεῖν κωλύειν· οὐ

^a οὐ om. P^b. ^b εἰ post γὰρ om. P^b. ^c εὐδιάλυτοι M^b. ^d προσ-
νέμεται M^b. ^e ἄρ' om. P^b. ^f τὸν νοῦν ἔχοντα P^b. ^g οὐδεμίαν ἡμέ-
ραν M^b, P^b. ^h εἶναι] εἶεν M^b. ⁱ γὰρ om. M^b. ^k συμφωνίας P^b.
^l ἢ] εἰ P^b.

37 γὰρ ^m οἷόν τε ἅμα πρὸς πολλοὺς ἐνεργεῖν. Ἐκ δὲ τούτων
φανερὸν ὅτι ὀρθῶς λέγεται ὅτι ἡ φιλία τῶν βεβαίων, ὥσπερ
ἡ εὐδαιμονία τῶν αὐτάρκων. Καὶ ὀρθῶς εἴρηται ἡ γὰρ
φύσις βέβαιον, οὐ τὰ χρήματα. Πολὺ δὲ κάλλιον εἰπεῖν
ὅτι ἡ ἀρετὴ τῆς φύσεως, καὶ ὅτι χρόνος λέγεται δεικνύναι
38 τὸν φιλούμενον, καὶ αἱ ἀτυχίαι μᾶλλον τῶν εὐτυχῶν. Τότε
γὰρ δηλὸν ὅτι κοινὰ ⁿ τὰ τῶν φίλων· οὗτοι γὰρ μόνοι ἀντὶ
τῶν φύσει ἀγαθῶν καὶ φύσει κακῶν, περὶ αἱ εὐτυχίαι καὶ
^o αἱ δυστυχίαι, αἰροῦνται μᾶλλον ἄνθρωπον ἢ τούτων τὰ μὲν
εἶναι τὰ δὲ μὴ εἶναι. Ἡ δ' ἀτυχία δηλοῖ τοὺς μὴ ^p ὄντως
ὄντας φίλους, ἀλλὰ διὰ τὸ χρήσιμον τυχόν. Ὁ δὲ χρόνος
δηλοῖ ἀμφοτέρους· οὐδὲ γὰρ ὁ χρήσιμος ταχὺ δηλός, ἀλλ'
39 ὁ ἡδὺς μᾶλλον. Πλὴν οὐδ' ὁ ἀπλῶς ἡδὺς ταχύς. Ὅμοιοι
γὰρ οἱ ἄνθρωποι τοῖς ^q οἷοις καὶ ἐδέσμασιν· ἐκείνων τε γὰρ
τὸ μὲν ^r ἡδὺ ταχὺ δηλοῖ, πλείω δὲ ^s χρόνον γινόμενον ἡδὺς
καὶ οὐ γλυκύ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως. Ἔστι γὰρ τὸ
40 ἀπλῶς ἡδὺ τῷ τέλει ὀριστέον καὶ τῷ χρόνῳ. Ὅμολογή-
σαιεν δ' ἂν καὶ οἱ πολλοί, οὐκ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων μόνον,
ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ^v πόματος καλοῦσι γλύκιον· τοῦτο γὰρ
διὰ τὸ ἀποβαίνειν οὐχ ἡδὺ, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ συνεχές, ἀλλὰ τὸ
πρῶτον ἐξαπατᾶν. Ἡ μὲν οὖν πρώτη φιλία, καὶ δι' ἣν αἱ
ἄλλαι λέγονται, ἡ κατ' ἀρετὴν ἐστὶ, καὶ δι' ἡδονὴν ^w τὴν
41 ἀρετῆς, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Αἱ δ' ἄλλαι ἐγγίνονται
φιλίαι καὶ ἐν παισὶ καὶ θηρίοις καὶ τοῖς φαύλοις. Ὅθεν
λέγεται

ἦλιξ ἦλικα τέρπει

καὶ

κακὸς κακῷ . . . ^x συντέτηκεν ἡδονῇ.

Ἐνδέχεται δὲ καὶ ἡδεῖς ἀλλήλοις εἶναι τοὺς φαύλους, καὶ ^y ἡ
φαῦλοι ἢ μηδέτεροι, ἀλλ' οἷον ὠδικοί ἀμφω, ἢ ὁ μὲν φειδω-
42 λὸς ὁ δ' ὠδικός ἐστιν. Καὶ ἡ πάντες ἔχουσιν ἀγαθόν, καὶ

^m οἷονται P^b. ⁿ τὰ om. M^b.P^b. ^o αἱ om. P^b. ^p οὕτως P^b.
^q ὅνοις M^b. ^r ἡδὺ om. P^b. ^s χρόνω M^b. ^t ὁμολογήσειε P^b. ^v πώ-
ματος P^b. ^w τῆς M^b. ^x συντέκεν ἡδονῇ M^b. ^y ἡ ἢ M^b, οἱ P^b.

ταύτῃ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις. "Ετι χρήσιμοι ἂν εἶεν
² ἀλλήλοις καὶ ὠφέλιμοι, οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ πρὸς τὴν προαί-
 ρεσιν, ἢ οὐδέτεροι. Ἐνδέχεται δὲ καὶ ^aτῷ ἐπιεικεῖ φαῦλον
 εἶναι φίλον. Καὶ γὰρ ^bχρήσιμος ἂν εἴη πρὸς τὴν προαί-⁴³
 ρεσιν, ὁ μὲν φαῦλος πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ^cτῷ σπουδαίῳ, ὁ
 δὲ τῷ μὲν ἀκρατεῖ πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν, τῷ δὲ φαύλῳ πρὸς
 τὴν κατὰ φύσιν· καὶ βουλήσεται τὰ ἀγαθὰ ἀπλῶς μὲν τὰ
 ἀπλᾶ, τὰ δ' ἐκείνῳ ἐξ ὑποθέσεως, ἢ πενία συμφέρει ἢ νόσος.
 Ταῦτα τῶν ἀπλῶν ἀγαθῶν ἕνεκα, ὥσπερ καὶ αὐτὸ τὸ φάρ-⁴⁴
 μακον ^dπιεῖν· οὐ γὰρ βούλεται, ἀλλὰ τοῦδ' ἕνεκα βούλεται.
 "Ετι καθ' οὓς τρόπους καὶ ἀλλήλοις οἱ μὴ σπουδαῖοι εἶεν ἂν
 φίλοι. Εἴη γὰρ ἂν ἡδὺς οὐχ ἡ φαῦλος, ἀλλ' ἡ τῶν κοινῶν ⁴⁵
 τινὸς μετέχει, οἷον εἰ μουσικός. ^e"Ετι ^fἡ ἐνι τι πᾶσιν ἐπι-
 εικές· διὸ ἔνιοι ὁμιλητικοὶ εἰσιν ἂν καὶ ^gσπουδαῖοι. "Η
^hἡ προσαρμόττουσιν ἐκάστῳ· ἔχουσι γὰρ τι πάντες τοῦ
 ἀγαθοῦ.

Τρία μὲν οὖν εἶδη ταῦτα φιλίας, ἐν πᾶσι δὲ τούτοις κατ' ³
 ἰσότητά πως λέγεται ἡ φιλία· καὶ γὰρ οἱ κατ' ἀρετὴν φίλοι
 ἐν ἰσότητί πως ⁱἀρετῆς εἰσὶ φίλοι ἀλλήλοις. "Αλλη δὲ
 διαφορὰ τούτων ἡ κατ' ὑπερβολήν, ὥσπερ θεοῦ ἀρετὴ πρὸς
 ἄνθρωπον. Τοῦτο γὰρ ἕτερον εἶδος φιλίας, καὶ ὅλως ἄρ-²
 χοντος καὶ ἀρχομένου, καθάπερ καὶ τὸ δίκαιον ἕτερον· κατ'
 ἀναλογίαν γὰρ ἴσον, κατ' ἀριθμὸν δ' οὐκ ἴσον. Ἐν τούτῳ
 τῷ γένει πατὴρ πρὸς υἱὸν καὶ ὁ εὐεργέτης πρὸς τὸν εὐεργε-
 τηθέντα. Αὐτῶν δὲ τούτων διαφοραὶ εἰσιν ^kἄλλη πατρὸς ³
 πρὸς υἱὸν καὶ ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, αὕτη μὲν ὡς ἄρχοντος
 καὶ ἀρχομένου, ^lἡ δὲ εὐεργέτου ^mπρὸς εὐεργετηθέντα. Ἐν
 ταύταις δὲ ἡ οὐκ ἔνεστιν ἢ οὐχ ὁμοίως τὸ ἀντιφιλεῖσθαι.
 Γελοῖον γὰρ εἶ τις ἐγκαλοῖν τῷ θεῷ ὅτι οὐχ ὁμοίως τῷ
 ἀντιφιλεῖσθαι ὡς φιλεῖται, ἢ τῷ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ.

^z ἀλλήλους Pb. ^a τὸν ἐπιεικῇ Mb. Pb. ^b χρήσιμον Mb. ^c τῷ—
 ὑπάρχουσαν om. Mb. ^d ποιεῖν Pb. ^e ἔτι] nescio quid corr. Pb.
^f ἡ ἐνι τι Pb, εἰ ἐνι τιμι Mb. ^g σπουδαίω Pb. ^h ἡ] εἰ Mb, ambiguo Pb.
ⁱ εἰσιν ἀρετῆς Pb. ^k ἄλλην Pb. ^l ἡ δὲ] ἡ Pb. ^m πρὸς] πρὸς
 τὸν Mb.

- ⁴ Φιλεῖσθαι γάρ, οὐ φιλεῖν, τοῦ ἄρχοντος, ἢ φιλεῖν ἄλλον τρόπον. Καὶ ἡδονὴ διαφέρει οὐδὲν ἢ τε τοῦ αὐτάρκους ^η ἐπὶ τῷ αὐτοῦ κτήματι ἢ παιδί, καὶ τοῦ ἐνδεοῦς ἐπὶ τῷ γινομένῳ. Ὡς ^ο δ' αὐτως καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὴν χρῆσιν φίλων καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἡδονήν, ^ρ οἱ μὲν κατ' ἰσότητα ^θ εἰσίν, οἱ δὲ καθ' ὑπερο-
⁵ χήν. Διὸ καὶ οἱ ἐκείνως οἰόμενοι ἐγκαλοῦσιν, ἐὰν μὴ ὁμοίως χρήσιμοι καὶ εὖ ποιῶσιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡδονῆς. Δῆλον δ' ἐν τοῖς ἔρωτικοῖς· τοῦτο γὰρ αἴτιον τοῦ μάχεσθαι ἀλλήλοις πολλάκις. Ἀγνοεῖ γὰρ ὁ ἐρῶν ὅτι οὐχ ὁ αὐτὸς λόγος τῆς ἐπὶ τὴν προθυμίαν. Διὸ εὐρηκέναι νεῖκος ὁ ἐρώμενος· τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἐρῶν λέγοι. Οἱ δὲ νομίζουσι τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον.
- 4 ^η Ὡσπερ οὖν εἴρηται, τριῶν ὄντων εἰδῶν φιλίας, κατ' ἀρε-
τήν, κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ κατὰ τὸ ἡδύ, αὐται πάλιν διή-
ρηνται εἰς δύο· αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸ ἴσον αἱ δὲ καθ' ὑπεροχὴν εἰσιν. Φιλία μὲν οὖν ἀμφοτέραι, φίλοι δ' οἱ κατὰ τὴν ἰσό-
τητα· ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη εἰ ἀνὴρ παιδίῳ φίλος, φιλεῖ δέ γε
² καὶ φιλεῖται. Ἐνιαχοῦ δὲ φιλεῖσθαι μὲν δεῖ τὸν ὑπερέ-
χοντα, ἐὰν δὲ φιλῇ, ὀνειδίζεται ὡς ἀνάξιον φίλων. Τῇ γὰρ ἀξία τῶν φίλων μετρεῖται καὶ τιμὴ ἴσῳ. Τὰ μὲν οὖν δι' ἡλικίας ἔλλειψιν ἀνάξια ὁμοίως φιλεῖσθαι, τὰ δὲ κατ' ἀρετὴν ἢ γένος ἢ κατὰ ἄλλην τοιαύτην ὑπεροχὴν. Ἀεὶ δὲ τὸν ὑπερέχοντα ἢ ἡττον ἢ μὴ φιλεῖν ἀξιοῦν, καὶ ἐν τῷ χρησίμῳ
³ καὶ ἐν τῷ ἡδέϊ καὶ κατ' ἀρετὴν. Ἐν μὲν οὖν ταῖς μικραῖς ὑπεροχαῖς εἰκότως γίνονται ἀμφισβητήσεις. Τὸ γὰρ μικρὸν ἐνιαχοῦ ^ρ οὐδὲν ἰσχύει, ὥσπερ ἐν ^ς ξύλου σταθμῷ, ἀλλ' ἐν χρυσίῳ. Ἀλλὰ τὸ μικρὸν κακῶς κρίνουσιν· φαίνεται γὰρ τὸ μὲν οἰκεῖον ἀγαθὸν διὰ ^τ τὸ ἐγγὺς ^ν μέγα, τὸ δ' ἀλλό-
⁴ τριον διὰ τὸ πόρρω μικρόν. Ὅταν δὲ ὑπερβολὴ ᾖ, οὐδ' ^ω αὐτοὶ ἐπιζητοῦσιν ὡς δεῖ ἢ ἀντιφιλεῖσθαι ἢ ὁμοίως ἀντιφι-
λεῖσθαι, οἷον εἴ τις ἀξιοῖ τὸν θεόν. Φανερόν ^x δὲ ὅτι φίλοι

^η ἐπὶ τῷ] καὶ ἐπὶ τῷ τοῦ Mb. ^ο δ' om. Mb. ^ρ οἱ om. Mb.
¹ ἐστίν Mb. ^ρ οὐδὲν ἰσχύει Casaubonus: codices οὐδ' ἐν ἰσχύϊ. ^ς ξύ-
λω Pb. ^τ τὸ post διὰ om. Pb. et pr. Mb. ^ν μέγα] μέγα δὲ Pb.
^ω αὐτὸ ὡς ἐπιζητοῦσι δεῖ Pb. ^x δὲ Mb.

μέν, ὅταν ἐν τῷ ἴσῳ, τὸ ἀντιφιλεῖν δ' ἔστιν ἄνευ τοῦ φίλους εἶναι. Δῆλον δὲ καὶ διὰ τί ζητοῦσι μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν τῆς κατ' ἰσότητα· ἅμα γὰρ ὑπάρχει οὕτως αὐτοῖς τὸ τε φιλεῖσθαι καὶ ἡ ὑπεροχή. Διὸ ὁ 5 κόλαξ παρ' ἐνίοις ἐντιμότερος τοῦ φίλου· ἄμφω γὰρ φαίνεσθαι ποιεῖ ὑπάρχειν τῷ κολακευομένῳ. Μάλιστα δ' οἱ φιλότιμοι τοιοῦτοι· τὸ γὰρ θαυμάζεσθαι ἐν ὑπεροχῇ. Φύσει δὲ γίνονται οἱ μὲν φιλητικοὶ οἱ δὲ φιλότιμοι. Φιλητικὸς δὲ ὁ τῷ φιλεῖν χαίρων μᾶλλον ἢ τῷ φιλεῖσθαι· ἐκεῖνος δὲ φιλότιμος μᾶλλον. Ὁ μὲν οὖν χαίρων τῷ θαυμάζεσθαι καὶ 6 φιλεῖσθαι τῆς ὑπεροχῆς φίλος, ὁ δὲ τῆς ἐν τῷ φιλεῖν ἡδονῆς ὁ φιλητικός. Ἔνεστι γὰρ ἀνάγκη ἐνεργοῦντα· τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν συμβεβηκός· ἔστι γὰρ λανθάνειν φιλούμενον, φιλοῦντα δ' οὐ. Ἔστι δὲ καὶ κατὰ ὕ τὴν φιλίαν τὸ φιλεῖν μᾶλλον ἢ τὸ φιλεῖσθαι, τὸ δὲ φιλεῖσθαι κατὰ ἂ τὸ φιλητόν. Σημεῖον δ' ἔλοιτ' ἂν ὁ φίλος μᾶλλον, εἰ μὴ ἐνδέχοιτ' ἄμφω, 7 γινώσκειν ἢ γινώσκεσθαι, οἷον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς αἱ γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἢ Ἀντιφῶντος. Καὶ γὰρ ἔοικε τὸ μὲν ἐθέλειν γινώσκεσθαι αὐτοῦ ἕνεκα, καὶ τοῦ πάσχειν τι ἀγαθὸν ἀλλὰ μὴ ποιεῖν, τὸ δὲ γινώσκειν τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ φιλεῖν ἕνεκα. Διὸ καὶ τοὺς ἐμμένοντας τῷ φιλεῖν πρὸς τοὺς 8 τεθνεώτας ἐπαινοῦμεν· γινώσκουσι γάρ, ἀλλ' οὐ γινώσκονται. Ὅτι μὲν οὖν πλείονες τρόποι φιλίας, καὶ πόσοι τρόποι, ὅτι τρεῖς, καὶ ὅτι τὸ φιλεῖσθαι καὶ ἀντιφιλεῖσθαι καὶ οἱ φίλοι διαφέρουσιν, οἷ τε κατ' ἰσότητα καὶ οἱ καθ' ὑπεροχὴν, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ φίλον λέγεται καὶ καθόλου μᾶλλον, ὥσπερ 5 καὶ κατ' ἀρχὰς ἐλέχθη ἂ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν συμπεριλαμβανόντων (οἱ μὲν γὰρ τὸ ὅμοιον φασιν εἶναι φίλον, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον), λεκτέον καὶ περὶ τούτων πῶς εἰς πρὸς τὰς εἰρημένας φιλίας. Ἀνάγεται δὲ τὸ μὲν ὅμοιον καὶ εἰς τὸ ἡδὺ καὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. Τό τε γὰρ ἀγαθὸν ἀπλοῦν, τὸ δὲ κακὸν πολύ- 2

μορφον· καὶ ^bὁ ἀγαθὸς μὲν ὅμοιος αἰὲ καὶ οὐ μεταβάλλεται τὸ ἦθος, ὁ δὲ φαῦλος καὶ ὁ ἄφρων οὐθὲν ἔοικεν ἔωθεν καὶ ἐσπέρας. Διὸ ἐὰν μὴ συμβάλλωσιν οἱ φαῦλοι, οὐ φίλοι ἑαυτοῖς, ἀλλὰ δίστανται· ἢ δ' οὐ ^cβέβαιος φιλία οὐ φιλία. ³ Ὡστε οὕτω μὲν τὸ ὅμοιον φίλον, ὅτι ἀγαθὸν ὅμοιον, ἔστι δὲ ὡς καὶ κατὰ τὸ ἡδύ· τοῖς γὰρ ὁμοίοις ταῦθ' ἡδέα, καὶ ἕκαστον δὲ φύσει αὐτὸ αὐτῷ ἡδύ. Διὸ καὶ φωναὶ ^dκαὶ ἔξεις καὶ συνημερεύσεις τοῖς ὁμογενέσιν ἡδίσται ἀλλήλοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ζῷοις· καὶ ταύτῃ ἐνδέχεται καὶ ^eτοὺς φαύλους ἀλλήλους φιλεῖν.

κακὸς ^fκακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ.

⁴ Τὸ δ' ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φίλον ὡς τὸ χρήσιμον· αὐτὸ γὰρ αὐτῷ τὸ ὅμοιον ἄχρηστον. Διὸ δεσπότης δούλου δεῖται ^gκαὶ δοῦλος δεσπότου, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἀλλήλων, καὶ ἡδὺ καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ ἐναντίον ὡς χρήσιμον, καὶ οὐχ ὡς ἐν τέλει ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ τέλος· ὅταν γὰρ τύχη οὗ ἐπιθυμῇ, ἐν τῷ τέλει μὲν ἔστιν, οὐκ ὀρέγεται δὲ τοῦ ἐναντίου, οἷον τὸ θερ- ⁵ μὸν τοῦ ψυχροῦ καὶ τὸ ^hξηρὸν τοῦ ὑγροῦ. Ἔστι δέ πως καὶ ἡ τοῦ ἐναντίου φιλία τοῦ ἀγαθοῦ. Ὀρέγεται γὰρ ἀλλήλων διὰ τὸ μέσον· ὡς σύμβολα γὰρ ὀρέγεται ἀλλήλων· διὸ οὐ ⁱτῷ γίνεσθαι ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσον. Ἔτι κατὰ συμβε- ⁶ βηκὸς ἔστι τοῦ ἐναντίου, καθ' αὐτὸ δὲ τῆς μεσότητος. Ὀρέ- ⁷ γονται γὰρ οὐκ ἀλλήλων τ' ἀναντία, ἀλλὰ τοῦ μέσου. Ὑπερ- ψυχθέντες γάρ, ἐὰν θερμανθῶσιν, εἰς τὸ μέσον καθίστανται, καὶ ὑπερθερμανθέντες, ἐὰν ψυχθῶσιν. Ὀμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰ δὲ μή, αἰὲ ἐν ἐπιθυμίᾳ, οὐκ ἐν τοῖς μέσοις. Ἀλλὰ χαίρει ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἄνευ ἐπιθυμίας τοῖς φύσει ἡδέσιν, ⁷ οἱ δὲ πᾶσι τοῖς ἐξιστάσιν ^kτῆς φύσει ἔξεως. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ εἶδος καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἐστίν· τὸ φιλεῖν δὲ γίνεται, ὅταν ἢ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων. Διὸ ἐνίοτε ἀνομοίοις χαίρουσιν, οἷον αὐστηροὶ εὐτραπέλοις καὶ ὀξεῖς ῥαθύμοις· εἰς τὸ μέσον

^b ὁ om. Mb. ^c βεβαία Mb. ^d καὶ αἱ ἔξεις Pb. ^e τοῖς φαύλοις Pb. ^f δὲ κακῷ σύντεκεν Mb. ^g καὶ δοῦλος δεσπότου om. Mb. ^h ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ Mb. ⁱ τῷ] τὸ Pb. ^k τῶν φύσει ἔξεων Mb.

γὰρ καθίστανται ὑπ' ἀλλήλων. Κατὰ συμβεβηκὸς ¹ οὖν, ⁸
ὥσπερ ἐλέχθη τὰ ἐναντία φίλα, καὶ διὰ τὸ ἀγαθόν. Πόσα
μὲν οὖν εἶδη φιλίας, καὶ τίνες διαφοραὶ καθ' ἃς λέγονται οἱ
τε φίλοι καὶ οἱ φιλοῦντες καὶ ³οἱ φιλούμενοι, καὶ οὕτως ὥστε
φίλοι εἶναι καὶ ἄνευ τούτου, εἴρηται.

Περὶ δὲ τοῦ αὐτὸν αὐτῷ φίλον εἶναι ἢ μή, πολλὴν ἔχει ⁶
ἐπίσκεψιν. Δοκεῖ γὰρ ἐνίοις μάλιστα ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
φίλος εἶναι, καὶ τούτῳ χρώμενοι κανόνι ^η κρίνουνσι τὴν πρὸς
τοὺς ἄλλους φίλους φιλίαν. Κατὰ δὲ τοὺς λόγους καὶ τὰ
δοκοῦνθ' ὑπάρχειν τοῖς φίλοις τὰ μὲν ὑπεναντιοῦται, τὰ δ'
ὅμοια φαίνεται ὄντα. ¹ Ἔστι γὰρ πῶς κατ' ἀναλογίαν αὕτη ²
ἢ φιλία, ἀπλῶς δ' οὐ. ¹ Ἐν δυσὶ γὰρ διηρημένοις τὸ φιλεῖ-
σθαι καὶ φιλεῖν. Δι' ἃ μᾶλλον ^ο οὗτος αὐτὸς αὐτῷ φίλος.
¹ Ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ἐγκρατοῦς εἴρηται πῶς ἐκὼν ἢ ἄκων,
τῷ τὰ μέρη ἔχειν πῶς πρὸς ἄλληλα τὰ τῆς ψυχῆς· καὶ
ὅμοιον τὰ τοιαῦτα πάντα, εἰ φίλος αὐτὸς αὐτῷ καὶ ἐχθρός,
καὶ εἰ ἀδικοῖ τις αὐτὸς αὐτόν. Πάντα γὰρ ἐν δυσὶ ταῦτα ³
καὶ διηρημένως. ^ρ Εἰ δὲ δύο πῶς καὶ ἡ ψυχὴ, ὑπάρχει πῶς
ταῦτα· ^q εἰ δ' οὐ διηρημένα, οὐχ ὑπάρχει. ¹ Ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς
αὐτὸν ἕξεως [ὥς] οἱ λοιποὶ τρόποι τοῦ φιλεῖν διωρισμένοι,
καθ' οὓς ἐν τοῖς λόγοις ἐπισκοπεῖν εἰώθαμεν. Δοκεῖ γὰρ
φίλος εἶναι ὁ βουλόμενός τινι τὰγαθὰ ἢ οἷα οἶεται ἀγαθὰ,
μὴ δι' αὐτὸν ἀλλ' ἐκείνου ἕνεκα. ¹ Ἄλλον δὲ τρόπον ^ω τὸ ⁴
εἶναι βούλεται δι' ἐκείνον καὶ μὴ δι' αὐτόν, κἂν εἰ μὴ διανέμων
τὰγαθὰ, ^ρ μὴ τῷ τὸ εἶναι τούτῳ ἂν δόξαιεν μάλιστα φιλεῖν.
¹ Ἄλλον δὲ τρόπον ^ω συζῆν αἰρεῖται δι' αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν καὶ
μὴ δι' ἕτερόν τι, οἷον οἱ πατέρες τὸ μὲν εἶναι τοῖς τέκνοις,
συζῶσι δ' ἑτέροις. Μάχεται δὲ ταῦτα πάντα πρὸς ἄλληλα.
^s ¹ Ὁ μὲν γὰρ ἂν μὴ τὸ ^t ἑαυτοῖς, ὁ δὲ ἂν μὴ τὸ εἶναι, οἱ δὲ τὸ ⁵
συζῆν οὐκ οἶονται φιλεῖσθαι. ¹ Ἐτι ^v τὸ ἀλγοῦντι συναλγεῖν

¹ οὖν] γὰρ P^b. ^m οἱ ante φιλούμενοι om. P^b. ⁿ κρίνουνσι interpres:
codices κινουσι. ^ο οὕτως P^b. ^ρ εἰ] ἢ M^b. ^q ἢ M^b, P^b. ^ρ μὴ τὸ
δόξειε M^b. et Z: hic post τὸ tertiam versus partem vacuum, tum
τὴν ὁμιλίαν καὶ μὴ δι' ἐ, iisque deletis locum vacuum quinque littera-
rum capacem. ^s οἱ μὲν γὰρ μὴ P^b. ^t αὐτοῖς M^b. ^v τῷ M^b, P^b.

μὴ δι' ἕτερόν τι ἀγαπᾶν θήσομεν, οἷον οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς
 δεσπότας, ὅτι χαλεποὶ ἀλγοῦντες, ἀλλ' οὐ δι' αὐτούς, ὥσπερ
 6 αἱ μητέρες τοῖς τέκνοις, καὶ ^ωοἱ συνωδίνοντες ὄρνιθες. Βού-
 λεται γὰρ μάλιστα τε οὐ μόνον συλλυπεῖσθαι ὁ φίλος τῷ
 φίλῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν λύπην, οἷον διψῶντι συνδιψῆν,
^xεἰ ^υἐνδέχεται, ὅτι μὴ ἐγγύτατα. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ
 ἐπὶ τοῦ χαίρειν μὴ δι' ἕτερόν τι ἀλλὰ δι' ἐκείνον, ὅτι χαίρει,
 7 φιλικόν. Ἔτι τὰ τοιαῦτα λέγεται ^zπερὶ φιλίας, ὡς ἰσότης
 φιλότης, καὶ μὴ μίαν φιλίαν εἶναι τοὺς ἀληθῶς φίλους.
 Ἄπαντα ταῦτα ἐπαναφέρεται πρὸς τὸν ἓνα. Καὶ γὰρ βού-
 λεται τὰγαθὰ αὐτῷ τοῦτον τὸν τρόπον. Οὐθεὶς γὰρ αὐτὸς
 αὐτὸν εὖ ποιεῖ διὰ τι ἕτερον, οὐδὲ χάριτος. Οὐδὲ λέγει ὅτι
 ἐποίησεν ἢ εἰς· δοκεῖ γὰρ φιλεῖν ^αβούλεσθαι ὁ δῆλον ποιῶν
 8 ὅτι φιλεῖ, ἀλλ' οὐ φιλεῖν. Καὶ τὸ εἶναι μάλιστα καὶ τὸ
 συζῆν καὶ τὸ συγχαίρειν καὶ τὸ συναλγεῖν, καὶ μία δὴ ψυχὴ,
 καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἄνευ ἀλλήλων μηδὲ ζῆν, ἀλλὰ συναπο-
 θνήσκειν. Οὕτω γὰρ ἔχει ὁ εἰς, καὶ ἴσως ὁμιλεῖ αὐτὸς αὐτῷ.
 Πάντα δὲ ταῦτα τῷ ἀγαθῷ ὑπάρχει πρὸς αὐτόν. Ἐν ^βδὲ
 9 τῷ πονηρῷ διαφωνεῖ, οἷον ἐν τῷ ἀκρατεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο
 δοκεῖ καὶ ἐχθρὸν ἐνδέχασθαι αὐτὸν αὐτῷ εἶναι· ἢ δ' εἰς καὶ
 ἀδιαίρετος, ὀρεκτὸς αὐτὸς αὐτῷ. Τοιοῦτος ὁ ἀγαθὸς καὶ ὁ
 κατ' ἀρετὴν φίλος, ἐπεὶ ὁ ^εγε μοχθηρὸς οὐχ εἰς ἀλλὰ πολ-
 λοί, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος καὶ ἔμπληκτος. Ὡστε καὶ
 ἡ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν φιλία ἀνάγεται πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ.
 10 Ὅτι γάρ πη ^δὅμοιος καὶ εἰς καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός, ταύτη
 αὐτὸς αὐτῷ φίλος καὶ ὀρεκτός· φύσει δὲ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ
 πονηρὸς παρὰ φύσιν. ^εὉ δ' ἀγαθὸς οὐθ' ἅμα λαιδορεῖται
 ἑαυτῷ, ὥσπερ ὁ ἀκρατής, οὐθ' ὁ ὕστερος τῷ πρότερον, ὥσ-
 11 περ ὁ μεταληπτικός, οὔτε ὁ ἔμπροσθεν τῷ ὕστερον, ὥσπερ
 ὁ ψεύστης. Ὅλως τε εἰ δεῖ ὥσπερ οἱ σοφισταὶ διορίζουσιν,
 ὥσπερ τὸ Κορίσκος καὶ Κορίσκος σπουδαῖος. Δῆλον γὰρ

w οἱ om. Mb. x εἰ] ἢ Pb. y ἐνδέχοιτο Mb. z περὶ τῆς φιλίας Pb.

a βούλεται Mb. Pb. b δὲ τῷ] γὰρ τῷ Mb. c τε Mb. d ὅμοιοι co-
 dices. e ὁ δ'] οὐδ' Mb. Pb.

ὥς τὸ αὐτὸ ^f πόσον σπουδαῖον αὐτόν, ἐπεὶ ὅταν ἐγκαλέσωσιν αὐτοῖς, ἀποκτινύουσιν ^g αὐτοῖς. ^h Ἀλλὰ δοκεῖ πᾶς αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός. ^h Ζητεῖ δὲ ὁ ἀπλῶς ὢν ἀγαθὸς εἶναι καὶ αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ὥσπερ εἴρηται, ὅτι δὴ ἔχει ἐν αὐτῷ ἃ φύσει βούλεται εἶναι φίλα καὶ διασπάσαι ἀδύνατον. Διὸ ἐπ' ἀν- ¹²θρώπου μὲν δοκεῖ ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ζώων οἷον ἵππος αὐτὸς αὐτῷ· οὐκ ἄρα φίλος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ παιδία, ἀλλ' ὅταν ἤδη ἔχη προαίρεσιν· ἤδη γὰρ τότε διαφωνεῖ ὁ παῖς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Ἔοικε δ' ἡ φιλία ἡ ¹³πρὸς αὐτὸν τῇ κατὰ συγγένειαν· οὐθέτερον γὰρ ⁱ ἐφ' αὐτοῖς λῦσαι, ^k ἀλλὰ καὶ ^l διαφέρωνται, ὅμως οὗτοι μὲν ^m συγγενεῖς ἔτι, ὁ δὲ ἔτι εἰς, ἕως ἀν ζῇ. Ποσαχῶς μὲν οὖν τὸ φιλεῖν λέγεται, καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ φιλίαι ἀνάγονται πρὸς τὴν πρώ-την, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.

Οἰκεῖον δὲ τῇ σκέψει θεωρῆσαι καὶ περὶ ὁμονοίας καὶ ⁷εὐνοίας· δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν εἶναι ταυτά, τοῖς δ' οὐκ ἄνευ ἀλλήλων. Ἔστι δ' ἡ εὐνοια τῆς φιλίας οὔτε πάμπαν ἕτερον οὔτε ταυτόν. Δηρημένης γὰρ τῆς φιλίας κατὰ τρεῖς τρό-πους, οὗτ' ἐν τῇ χρησίμῃ οὗτ' ἐν τῇ καθ' ἡδονὴν ἐστίν. Εἴτε γὰρ ὅτι χρήσιμον, βούλεται αὐτῷ τὰγαθά, οὐ δι' ἐκείνον ἀλλὰ δι' αὐτὸν βούλουτ' ἄν. Δοκεῖ δ' ὥσπερ καὶ ἡ εὐνοια ²οὐκ αὐτοῦ εὐνοια τοῦ εὐνοϊζομένου εἶναι, ἀλλὰ τοῦ ᾧ εὐνοεῖ. Εἰ ^o δ' ἡ ἐν τῇ τοῦ ἡδέος φιλία, καὶ τοῖς ἀψύχοις εὐνόουν. Ὡστε δῆλον ὅτι περὶ τὴν ἠθικὴν φιλίαν ἡ εὐνοιά ἐστιν. Ἀλλὰ τοῦ μὲν εὐνοοῦντος βούλεσθαι μόνον ἐστὶ, τοῦ δὲ φίλου καὶ πράττειν ἃ βούλεται. Ἔστι γὰρ ἡ εὐνοια ἀρχὴ ³φιλίας· ὁ μὲν γὰρ φίλος πᾶς εὖνους, ὁ δ' εὖνους οὐ πᾶς φίλος. Ἀρχομένῳ γὰρ ἔοικεν ὁ εὖνωὼν μόνον, διὸ ἀρχὴ φιλίας, ἀλλ' οὐ φιλία. Δοκοῦσι γὰρ οἱ τε φίλοι ὁμονοεῖν καὶ οἱ ὁμονοοῦντες φίλοι εἶναι. Ἔστι δ' οὐ περὶ πάντα ἡ

^f πόσον πουσπουδαῖον M^b. ^g αὐτοῖς. ἀλλὰ] αὐτ. ἀλλὰ Z. ^h ζητεῖ-ται P^b. ⁱ ἐπ' αὐτοῖς P^b. ^k ἄλλα M^b. ^l διαφέρωνται, omisso καὶ, P^b. ^m ἔτι συγγενεῖς P^b. ⁿ οὐκ αὐτοῦ εὐνοια om. P^b. ^o δὲ ἐν τῇ τοῦ ἡδέως P^b.

ὁμόνοια ἢ φιλική, ἀλλὰ περὶ τὰ πρακτὰ τοῖς ῥ' ὁμονοοῦσι,
 4 καὶ ὅσα εἰς τὸ συζῆν συντείνει. Οὐτε μόνον κατὰ διάνοιαν ἢ
 κατὰ ὄρεξιν ἔστι γὰρ τὰναντία τὸ κινεῖν ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ
 ἐν τῷ ἀκρατεῖ διαφωνεῖ τοῦτο ἧ οὐ δεῖ κατὰ τὴν προαίρεσιν
 ὁμονοεῖν καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν ἢ
 ὁμόνοια· οἱ γὰρ φαῦλοι ταῦτα προαιρούμενοι ῥ' καὶ ἐπιθυμοῦν-
 5 τες βλέπτουσιν ὁ ἀλλήλους. Ἐοικε δὲ καὶ ἡ ὁμόνοια οὐχ
 ἀπλῶς λέγεσθαι, ὥσπερ οὐδ' ἡ φιλία, ἀλλ' ἢ μὲν πρώτη καὶ
 φύσει σπουδαία, διὸ οὐκ ἔστι τοὺς φαύλους ὁμονοεῖν. Ἐτέρα
 δὲ καθ' ἣν καὶ οἱ φαῦλοι ὁμονοοῦσιν, ὅταν τῶν αὐτῶν τὴν
 προαίρεσιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχωσιν. Οὕτω δὲ δεῖ τῶν αὐ-
 τῶν ὀρέγεσθαι ὥστ' ἐνδέχεσθαι ἀμφοτέροις ὑπάρχειν οὐ ὀρέ-
 6 γονται. Ἄν γὰρ τοιοῦτου ὀρέγωνται ὃ μὴ ἐνδέχεται ἀμ-
 φοῖν, μαχοῦνται· οἱ ὁμονοοῦντες δ' οὐ μαχοῦνται. Ἔστι δ'
 ἢ ὁμόνοια, ὅταν περὶ τοῦ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι ἢ αὐτὴ προαί-
 ρεσις ἦ, μὴ τοῦ ἑκάτερον, ἀλλὰ τοῦ τὸν αὐτόν. Καὶ ἔστιν
 ἢ ὁμόνοια φιλία πολιτική. Περὶ μὲν οὖν ὁμονοίας καὶ εὐνοίας
 εἰρήσθω τοσαῦτα.

8 Ἀπορεῖται δὲ διὰ τί μᾶλλον ὧ φιλοῦσιν οἱ ποιήσαντες
 ὧ εὖ τοὺς παθόντας ἢ οἱ παθόντες εὖ τοὺς ποιήσαντας. Δοκεῖ
 δὲ δίκαιον εἶναι τοῦναντίον. Τοῦτο δ' ὑπολάβοι μὲν ἂν τις
 διὰ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ αὐτῷ ὠφέλιμον συμβαίνειν· ἔτι μὲν
 γὰρ ὠφελείσθαι τὸν δ' ἀποδοῦναι δεῖ. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο
 2 μόνον, ἀλλὰ καὶ φυσικόν. Ἡ γὰρ ἐνέργεια αἰρετώτερον
 τὸν αὐτὸν δὴ λόγον ἔχει τὸ ἔργον καὶ ἢ ἐνέργεια, ὃ δ'
 εὖ παθὼν ὥσπερ ἔργον τοῦ εὖ ποιήσαντος. Διὸ καὶ ἐν τοῖς
 ζώοις ἢ περὶ τὰ τέκνα σπουδὴ ἔστι, καὶ τοῦ γεννῆσαι καὶ
 γεννώμενα σώζειν. Καὶ φιλοῦσι δὴ μᾶλλον οἱ πατέρες τὰ
 τέκνα [καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων] ἢ φιλοῦνται· καὶ οὗτοι
 πάλιν τὰ αὐτῶν ἢ τοὺς γεννήσαντας, διὰ τὸ τὴν ἐνέργειαν
 3 εἶναι τὸ ἄριστον. Καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ὅτι μᾶλλον

ῥ εὖ νοοῦσι P^b. ἧ οὐ] οὐ vulgo. ῥ καὶ] καὶ οἱ M^b. ὁ ἀλλήλους P^b.
 ἑκάτερου M^b. ὧ φιλοῦνται M^b, φιλοῦντες P^b. ὧ εὖ τοὺς—εὖ τοὺς]
 αὐτοὺς—αὐτοὺς pr. P^b. ἔτι μὲν γὰρ ὠφελείσθαι M^b. P^b.

οἶονται αὐτῶν εἶναι ἔργον τὰ τέκνα· τὸ γὰρ ἔργον τῷ χα-
λεπῷ διορίζουσιν, πλείω δὲ λυπεῖται περὶ τὴν γένεσιν μήτηρ.
Καὶ περὶ μὲν φιλίας τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τῆς ἐν πλείοσι
διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Δοκεῖ δὲ τό τε δίκαιον εἶναι ἴσον τι καὶ ἡ φιλία ἐν 9
ισότητι, εἰ μὴ μάτην λέγεται ἰσότης ἡ φιλότης. Αἱ δὲ
πολιτεῖαι πᾶσαι δικαίου τι εἶδος· κοινωνία γάρ, τὸ δὲ κοινὸν
πάν διὰ τοῦ δικαίου συνέστηκεν, ὅστις ὕαι διὰ φιλίας καὶ
δικαίου καὶ κοινωνίας, καὶ πάντα ταῦτα ^z σύνορα ἀλλήλοις,
καὶ ἐγγὺς ἔχει τὰς διαφοράς. Ἐπεὶ δ' ὁμοίως ἔχει ψυχὴ ²
πρὸς σῶμα καὶ τεχνίτης πρὸς ὄργανον καὶ δεσπότης πρὸς
δοῦλον, τούτων ^a μὲν οὐκ ἔστι κοινωνία. Οὐ γὰρ οὐδ' ἐστίν,
ἀλλὰ τὸ μὲν ἓν, τὸ δὲ τοῦ ἐνὸς οὐδέν. Οὐδὲ διαιρετὸν τὸ
ἀγαθὸν ἐκατέρω, ἀλλὰ τὸ ἀμφοτέρων τοῦ ἐνὸς οὐ ἕνεκά
ἐστίν. Τό τε γὰρ σῶμά ἐστιν ὄργανον σύμφυτον, καὶ τοῦ ³
δεσπότου ὁ δοῦλος ὥσπερ μόριον καὶ ὄργανον ^b ἀφαιρετόν,
τὸ δ' ὄργανον ^c ὥσπερ δοῦλος ἄψυχος. Αἱ δ' ἄλλαι κοινω-
νίαι εἰσὶν ἢ μόριον τῶν τῆς πόλεως κοινωνιῶν, οἷον ἡ τῶν
^d φρατέρων ἢ τῶν ὀργίων, ἢ αἱ ^e χρηματιστικαὶ ἔτι πολιτεῖαι.
Αἱ δὲ πολιτεῖαι πᾶσαι ἐν οἰκείοις συνυπάρχουσι καὶ αἱ ὀρ-
θαὶ καὶ αἱ ^f παρεκβάσεις. Ἔστι γὰρ τὸ αὐτὸ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ⁴
ἀρμονιῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις. Βασιλικὴ μὲν ἡ τοῦ
γεννήσαντος, ἀριστοκρατικὴ δ' ἡ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, πολι-
τεία δ' ἡ τῶν ἀδελφῶν. Παρέκβασις δὲ τούτων τυραννίς,
ὀλιγαρχία, δῆμος· καὶ ^g τὰ δίκαια δὴ τοσαῦτα. Ἐπεὶ δὲ
τὸ ἴσον τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν τὸ δὲ κατ' ἀναλογίαν, καὶ τοῦ
δικαίου εἶδη ἔσται καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς κοινωνίας. Κατ' ⁵
ἀριθμὸν μὲν γὰρ ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἐταιρικὴ φιλία· τῷ γὰρ
αὐτῷ ὄρω μετρεῖται· κατ' ἀναλογίαν δὲ ἡ ἀριστοκρατικὴ
ἀρίστη καὶ βασιλική· οὐ γὰρ ταῦτὸν δίκαιον τῷ ὑπερέχοντι
καὶ ὑπερεχομένῳ, ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον. Καὶ ἡ φιλία δὲ

ὕαι διὰ] αἰεὶ δὴ Pb. z συνορᾶ Mb. a μὲν οὖν οὐκ Mb. b ἀφαι-
ρετόν Mb. c ὥσπερ Mb. d φρατέρων Mb. e χρηματικά Mb.
f παρεκβάσεως. ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ ὥσπερ καὶ ἐπὶ Pb. g τὸ δίκαιον Pb.

ὁμοίως πατὴρ καὶ παιδός, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις ὁ αὐτὸς τρόπος.

- ΙΟ Λέγονται δὲ φιλίαι συγγενική, ἐταιρική, κοινωνική, ἡ λεγομένη πολιτική. Ἔστι μὲν συγγενική πολλὰ ἔχουσα εἶδη, ἡ μὲν ὡς ἀδελφῶν, ἡ δ' ὡς πατρός καὶ υἱῶν. Καὶ γὰρ κατ' ἀναλογίαν, οἷον ἡ πατρική, καὶ κατ' ἀριθμόν, οἷον ἡ τῶν ἀδελφῶν. Ἐγγὺς γὰρ αὕτη τῆς ἐταιρικῆς ἐπιλαμβάνουσι
² γὰρ ἐνταῦθα ^h πρεσβείων. Ἡ δὲ πολιτικὴ συνέστηκε μὲν κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ μάλιστα· διὰ γὰρ τὸ μὴ αὐτάρκη δοκοῦσι συνελθεῖν, ἐπεὶ συνήλθον γ' αὖ καὶ τοῦ συζῆν χάριν. Μόνη δ' ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ παρ' αὐτὴν παρέκβασις οὐ μόνον ⁱ φιλίαι, ἀλλὰ καὶ ὡς φίλοι κοινωνοῦσιν· αἱ δ' ἄλλαι καθ' ³ ὑπεροχὴν. Μάλιστα δὲ δίκαιον τὸ ἐν τῇ τῶν χρησίων φιλίᾳ, διὰ τὸ τοῦτ' εἶναι τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Ἄλλον γὰρ τρόπον συνήλθον πρίων καὶ τέχνη, οὐχ ἕνεκα κοινού τινός (ὅλον ^k γὰρ ὄργανον καὶ ψυχὴ) ἀλλὰ τοῦ χρωμένου ἕνεκεν.
⁴ Συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο ὄργανον ἐπιμελείας τυγχάνειν, ἥς δίκαιον πρὸς τὸ ἔργον. Ἐκείνου γὰρ ἕνεκέν ἐστι καὶ ¹ τῷ τρυπάνῳ εἶναι διττόν, ὦν τὸ κυριώτερον ἐνέργεια, ἡ τρύπησις. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἶδει σῶμα καὶ ^m δούλος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Τὸ δὲ ζητεῖν πῶς δεῖ τῷ φίλῳ ὀμιλεῖν, τὸ ζητεῖν δίκαιον τί ἐστίν. Καὶ γὰρ ὅλως τὸ δίκαιον ἅπαν πρὸς φίλον. Τό τε γὰρ δίκαιόν τισι καὶ κοινωνοῖς, καὶ ὁ ⁵ φίλος κοινωνός, ὁ μὲν γένους, ὁ δὲ βίου. Ὁ γὰρ ⁿ ἄνθρωπος οὐ μόνον πολιτικὸν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸν ζῶν, καὶ οὐχ ὥσπερ τᾶλλά ποτε ^o συνδυάζεται καὶ τῷ τυχόντι καὶ θήλει καὶ ἄρρενι ἀλλ' αἱ ^p διάδυμον αὐλικόν. Ἀλλὰ κοινωνικὸν ἄνθρωπος ζῶν πρὸς οὓς φύσει συγγενεία ἐστίν· καὶ κοινωνία ⁶ τοίνυν καὶ δίκαιόν τι, καὶ εἰ μὴ πόλις εἴη. Οἰκία δ' ἐστὶ τις φιλία. Δεσπότου μὲν οὖν καὶ δούλου, ἥπερ καὶ τέχνης καὶ ὀργάνων καὶ ψυχῆς καὶ σώματος· αἱ δὲ τοιαῦται οὔτε

^h πρέσβειον Pb. ⁱ φιλία Mb. ^k γὰρ] αὖ Pb. ¹ τῷ] τὸ Pb.
^m δούλος] εἶδος Pb. ⁿ ἀνθρώπου μόνον Mb. Pb. ^o συνδυάζεται Pb.
^p διὰ δύνων Mb.

φιλίαί οὔτε δικαιοσύναι, ἀλλ' ἀνάλογον, ὥσπερ καὶ ^q τὸ
 ὑγιεινὸν οὐ δίκαιον ἀλλ' ἀνάλογον. Γυναικὸς δὲ καὶ ἀνδρὸς ⁷
 φιλία ^r ὡς χρήσιμον καὶ κοινωνία. Πατρός δὲ καὶ υἱοῦ ἡ
 αὐτὴ ἢ περ θεοῦ πρὸς ἄνθρωπον καὶ τοῦ εὖ ποιήσαντος πρὸς
 τὸν παθόντα καὶ ὅλως τοῦ φύσει ἄρχοντος πρὸς τὸν φύσει
 ἀρχόμενον. [†] Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους ἐταιρική ⁸
 μάλιστα ἢ κατ' ἰσότητα.

οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθη,
 ἀμφοῖν δὲ ^s πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη
 Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων.

Ταῦτα γὰρ ὡς τὸ ἴσον ζητούντων λέγεται. Διὸ ἐν οἰκίᾳ
 πρῶτον ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ φιλίας καὶ πολιτείας καὶ δικαίου.
[†] Ἐπεὶ δὲ φιλίαί τρεῖς, κατ' ἀρετὴν, κατὰ τὸ χρήσιμον, ⁹
 κατὰ τὸ ἡδύ, τούτων δὲ ἐκάστης δύο διαφοραὶ (ἡ μὲν γὰρ
 καθ' ὑπεροχὴν ἡ δὲ κατ' ἰσότητά ἐστιν ἐκάστη αὐτῶν, τὸ δὲ
 δίκαιον τὸ περὶ αὐτὰς ἐκ τῶν ἀμφισβητησάντων δῆλον),
 ἐν μὲν τῷ καθ' ὑπεροχὴν ἀξιούται τὸ ἀνάλογον ^t οὐχ ὡσαύ-
 τως, ἀλλ' ὁ μὲν ὑπερέχων ^v ἀνεστραμμένως τὸ ἀνάλογον,
 ὡς ^w αὐτὸς πρὸς τὸν ἐλάττω, οὕτω τὸ παρὰ τοῦ ἐλάττονος
 γινόμενον πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ διακείμενον, ὥσπερ ἄρχων
 πρὸς ἀρχόμενον. Εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἴσον κατ' ¹⁰
 ἀριθμὸν ἀξιοῖ. Καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινωνιῶν
 οὕτω συμβαίνει. [†] Ὅτε μὲν γὰρ ἀριθμῷ τοῦ ἴσου μετέ-
 χουσιν, ὅτε δὲ λόγῳ. Εἰ μὲν γὰρ ἴσον ἀριθμῷ εἰσένηγκεν
 ἀργύριον, ἴσον καὶ τῷ ἴσῳ ἀριθμῷ διαλαμβάνουσιν, εἰ δὲ
 μὴ ἴσον, ἀνάλογον. [†] Ὁ δ' ὑπερεχόμενος τὸναντίον στρέφει
 τὸ ἀνάλογον, καὶ κατὰ διάμετρον ^x συζεύγνυσιν. Δόξειε δ' ¹¹
 αὖ οὕτως ἐλαττοῦσθαι ὁ ὑπερέχων καὶ λειτουργία ἡ φιλία
 καὶ ἡ κοινωνία. Δεῖ ἄρα τινὲ ἐτέρῳ ἀνισάσαι καὶ ποιῆσαι
 ἀνάλογον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ τιμή, ὅπερ καὶ τῷ ἄρχοντι
 φύσει καὶ θεῷ πρὸς τὸ ἀρχόμενον. Δεῖ ^y δὲ ἰσασθῆναι τὸ

^q τὸ om. P^b. ^r ὡς] ὡς οὐ P^b. ^s πατὴρ M^b. P^b. ^t οὐχ] ἀλλ'
 οὐχ P^b. ^v ἀνεστραμμένως M^b. ^w αὐτὸ M^b. ^x ζεύγνυσι M^b.
^y δε] καὶ M^b.

κέρδος πρὸς τὴν τιμὴν. Ἡ δὲ κατ' ἴσα φιλία ἐστὶν ἡ πολι-
 12 τική. Ἡ δὲ πολιτικὴ ἐστὶ μὲν κατὰ τὸ χρήσιμον, καὶ
 ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλήλαις φίλαι, οὕτω καὶ οἱ πολῖται καὶ
 ὁμοίως.

οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας,

καὶ οἱ πολῖται, ὅταν μὴ χρήσιμοι ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐκ χειρὸς
 εἰς χεῖρα ἢ φιλία. Ἔστι δὲ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἄρχον καὶ ἀρχό-
 μενον οὔτε τὸ φυσικὸν οὔτε τὸ βασιλικόν, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ
 13 μέρει. Οὐδὲ τούτου ἕνεκα ὅπως εὖ ποιῇ ὡς ὁ θεός, ἀλλὰ
 ἵνα ἴσον ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τῆς λειτουργίας. Κατ' ἰσότητα δὲ
 βούλεται εἶναι ἡ πολιτικὴ φιλία. Ἔστι δὲ τῆς χρησίμου φι-
 λίας εἶδη δύο, ἡ μὲν νομικὴ ἢ δ' ἠθικὴ. Βλέπει δ' ἡ μὲν
 πολιτικὴ εἰς τὸ ἴσον καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἱ πωλοῦν-
 τες καὶ οἱ ὠνούμενοι· διὸ εῖρηται

μισθὸς ἀνδρὶ φίλῳ.

14 Ὅταν μὲν οὖν καθ' ὁμολογίαν ἡ πολιτικὴ αὕτη φιλία, καὶ
 νομική· ὅταν δ' ἐπιτρέπωσιν αὐτοῖς, ^a ἡ ἠθικὴ βούλεται εἶναι
 φιλία καὶ ἐταιρική. Διὸ μάλιστα ἐγκλημα ἐν ταύτῃ τῇ
 φιλίᾳ. Αἴτιον δ' ὅτι παρὰ φύσιν. Ἑτεραι γὰρ φίλαι ἢ
 κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ ἢ κατὰ τὴν ἀρετὴν· ^b οἱ δ' ἀμφό-
 τερα βούλονται ἅμα ἔχειν, καὶ ὁμιλοῦσι μὲν τοῦ χρησίμου
 15 ἕνεκα, ἠθικὴν δὲ ποιοῦσιν ὡς ἐπιεικεῖς. Διὸ ὡς πιστεύοντες
 οὐ νομικὴν ποιοῦσιν. Ὅλως μὲν γὰρ ἐν τῇ χρησίμῃ τῶν
 τριῶν πλείστα ἐγκλήματα. Ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀνέγκλητον,
 οἱ δ' ^c ἡδεῖς ἔχοντες καὶ δόντες ἀπαλλάττονται. Οἱ δὲ χρή-
 σιμοὶ οὐκ εὐθὺς διαλύονται, ἀν μὴ νομικῶς καὶ ἐταιρικῶς προσ-
 φέρονται. Ὅμως δὲ ^d τῆς χρησίμου ἢ νομικὴ ἀνέγκλητος.
 16 Ἔστι δ' ἡ μὲν νομικὴ διάλυσις πρὸς νόμισμα (μετρεῖται γὰρ
 τούτῳ τὸ ἴσον), ἢ δ' ἠθικὴ ἐκούσιος. Διὸ ἐνιαχοῦ νόμος ἐστὶ
 τοῖς οὕτως ὁμιλοῦσι φιλικῶς μὴ εἶναι δίκας τῶν ἐκούσιων συν-
 αλλαγμάτων, ὁρθῶς· τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οὐ πέφυκε δίκαιον
 17 εἶναι, οἱ δ' ὡς ἀγαθοί, ^e καὶ τοῖς συναλλάττουσιν. Ἔστι δ'

^z ἄρχων Mb.

^a ἡ om. Mb.

^b ὁ δ' ἀμφότερα βούλεται Mb.

^c ἡμείς Mb. ^d τῇς] τοῦ Mb. ^e καὶ τῆς τοῖς Pb.

ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ τὰ ἐγκλήματα ἀμφιβάλλοντα αὐτοῖς ἀμφοτέρα, πῶς ἐκάτερος ἐγκαλεῖ, ὅταν ἠθικῶς ἀλλὰ μὴ νομικῶς ^f πιστεύσωσιν. Καὶ ἔχει δὲ ἀπορίαν ποτέρως δεῖ κρίνειν τὸν δίκαιον, πότερα πρὸς τὸ πρᾶγμα βλέποντα τὸ ὑπηρετηθέν, πόσον ἢ ποῖον, ἢ τῷ πεπονητότι. Ἐνδέχεται δ' εἶναι ὅπερ λέγει Θεόγνις·

σοὶ μὲν τοῦτο, ἑθεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Ἐνδέχεται γὰρ καὶ τοῦναντίον γενέσθαι, ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ, ¹⁸ σοὶ μὲν ^h παιδιὰν τοῦτ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ θάνατον. Ἐντεῦθεν δ' εἴρηται τὰ ἐγκλήματα. Ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ ἀντιπαθεῖν ὡς μέγα ὑπηρετήσας, ὅτι δεομένῳ ἐποίησεν, ἢ τι ἄλλο ⁱ τοιοῦτο λέγων πρὸς τὴν ἐκείνου ὠφέλειαν πόσον ἡδύνατο, ἀλλ' οὐ τί ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ τοῦναντίον ὅσον ἐκείνῳ, ἀλλ' οὐχ ὅσον αὐτῷ. Ὅτε δὲ καὶ μεταλαμβάνων καὶ ἀμφιβάλλει· ὁ μὲν γὰρ ὅσον ¹⁹ αὐτῷ μικρόν ἀπέβη, ὁ δ' ὅσον αὐτῷ μέγα ἐδύνατο, οἶον εἰ κινδυνεύσας δραχμῆς ἄξιον ὠφέλησεν, ὁ μὲν τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος ὁ δὲ τὸ τοῦ ἀργυρίου, ὥσπερ ἐν τῇ τῶν νομισμάτων ἀποδόσει. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα περὶ τούτων ἡ ἀμφισβήτησις· ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ πῶς τότ' ἦν, ὁ δὲ πῶς ^k νῦν, ἂν μὴ ^l διέπωνται. Ἡ μὲν οὖν πολιτικὴ βλέπει εἰς τὴν ὁμολογίαν καὶ εἰς ²⁰ τὸ πρᾶγμα, ἡ δ' ἠθικὴ ^m εἰς τὴν προαίρεσιν. Ὡστε καὶ δίκαιον τοῦτο μᾶλλον ἐστὶ, καὶ δικαιοσύνη φιλική. Αἷτιον δὲ τοῦ μάχεσθαι, διότι καλλίων μὲν ἡ ἠθικὴ φιλία, ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ χρησίμη. Οἱ δ' ⁿ ἔρχονται μὲν ^o ὡς ἠθικοὶ φίλοι καὶ δι' ἀρετὴν ὄντες· ὅταν δ' ἀντικρυς ἦ τι τῶν ιδίων, δηλοῖ ^p γίνονται ὅτι ἕτεροι ἦσαν. Ἐκ περιουσίας γὰρ διώκουσιν οἱ πολλοὶ τὸ καλόν. Διὸ καὶ ^q τὴν καλλίω φιλίαν. Ὡστε ²¹ φανερόν πῶς διαιρετέον περὶ τούτων. Εἰ μὲν γὰρ ἠθικοὶ φίλοι, εἰς τὴν προαίρεσιν βλεπτέον εἰ ἴση, καὶ οὐθὲν ἄλλο ἀξιωτέον θατέρῳ παρὰ θατέρου. Εἰ δ' ὡς χρήσιμοι καὶ πο-

^f πιστεύωσι Mb. ^g θεὸς μικρόν Mb.Pb. ^h παιδείαν Mb. ⁱ τοιοῦτον Pb. ^k νῦν om. Mb. ^l διείπωνται Pb. ^m εἰς τὴν—ἠθικὴ om. Pb. ⁿ ἔρχονται Mb. ^o ὡς] ὡς οἱ Pb. ^p γίνονται ὅτι ἐταῖροι Mb. ^q τῇ καλλίω φιλίᾳ Mb.Pb.

- 22 λιτικοί, ὡς ἂν ^τ ἔλυσιτέλει ὁμολογοῦσιν. Ἄν δ' ὁ μὲν φῇ ὥδε ὁ δ' ἐκείνως, οὐ καλὸν μὲν ἀντιποιῆσαι, δέον τοὺς καλοὺς λέγειν λόγους. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ θατέρου. Ἀλλ' ^ς ἐπειδὴ οὐ διείποντο ὡς ἠθικῶς, δεῖ κρίνειν τινὰ μὴδ' ^τ ὑποκρινόμενον μῆδέτερον αὐτῶν ἑξαπατᾶν. Ὡστε δεῖ στέργειν αὐτὸν τὴν
- 23 τύχην. Ὅτι δ' ἐστὶν ἡ ἠθικὴ κατὰ προαίρεσιν, δῆλον, ἐπεὶ καὶ εἰ μεγάλα παθὼν μὴ ἀποδῶν δι' ἀδυναμίαν, ἀλλ' ὡς ^ν ἐδύνατο, καλῶς· καὶ ὁ θεὸς ἀνέχεται κατὰ δύναμιν λαμβάνων τὰς θυσίας. Ἀλλὰ τῷ πωλοῦντι οὐχ ἱκανῶς ἔξει, ἂν μὴ φήσῃ δύνασθαι πλέον δοῦναι, οὐδὲ τῷ δανείσαντι. Πολλὰ ἐγκλήματα γίνεται ἐν ταῖς φιλίαις τοῖς μὴ κατ' εὐθυρίαν
- 24 καὶ τὸ δίκαιον ἰδεῖν. Οὐ ρᾶδιον γὰρ χαλεπὸν μετρηῆσαι ^ν ἐνὶ τῷδε τῷ μὴ κατ' εὐθυρίαν, ὅσον συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν. Ὁ μὲν γὰρ διώκει ὡς τὸν ἡδὺν ἐπὶ τὸ συζῆν, ὁ δ' ἐκείνον ἐνίοτε ὡς χρήσιμον. Ὅταν δὲ παύσῃται τοῦ ἐράν, ἄλλου γινομένου ἄλλος γίνεται· καὶ τότε λογίζονται παντί, καὶ ὡς Πύθων καὶ [×] Παμμένης διεφέροντο, καὶ ὅλως διδάσκαλος καὶ
- 25 μαθητής. Ἐπιστήμη γὰρ καὶ χρήματα οὐχ ἐνὶ μετρεῖται· καὶ ὡς Πρόδικος ὁ ἱατρὸς πρὸς τὸν ἀποδιδόντα μικρὸν τὸν μισθόν, καὶ ὡς ὁ κιθαρωδὸς καὶ ὁ βασιλεύς. Ὁ μὲν γὰρ ὡς ἡδέει, ὁ δ' ὡς χρησίμῳ ὠμίλει· ὁ δ', ἐπεὶ ἔδει ἀποδιδόναι αὐτόν, αὐτὸν ὡς ἡδὺν ἐποίησεν, καὶ ἔφη, ὥσπερ ἐκείνον ἄσαντα
- 26 εὐφράναι, οὕτω καὶ αὐτὸς ὑποσχόμενος ἐκείνῳ. ^γ Ὅμως δὲ φανερόν καὶ ἐνταῦθα πῶς γνωριστέον· ἐνὶ γὰρ μετρητέον καὶ ἐνταῦθ', ἀλλ' ^ζ οὐχ ὅρῳ ἀλλὰ λόγῳ· τὸ ἀνάλογον γὰρ μετρητέον, ὥσπερ καὶ ^α ἡ πολιτικὴ μετρεῖται κοινωνία. Πῶς γὰρ ^β κοινωνήσῃ γεωργῷ σκύτοτόμος, εἰ μὴ τῷ ἀνάλογον
- 27 ^ς ἰσασθήσεται τὰ ἔργα; Τοῖς δὲ μὴ κατ' εὐθυρίαν τὸ ἀνάλογον μέτρον, οἷον εἰ ὁ μὲν σοφίαν δοῦναι ἐγκαλεῖ, ὁ δ'

^τ ἔλυσιτέλ Pb. ^ς ἐπειδὴ] ἐπεὶ Pb. ^τ ὑποκρινόμενος μῆδέτερος Mb, ὑποκρινάμενος μῆδέτερος Pb. ^ν ἡδύνατο Pb, ἐδύναντο Mb. ^ω ἐνὶ] ἐνὶ δὲ Pb. [×] παμμένης Mb, μαμμένης Pb. ^γ ὅμως] ὅπως codices. ^ζ οὐ χορῶ Pb. ^α ἡ om. Mb. ^β κοινωνήσῃ Pb. ^ς ἰσασθήσεται—ἀνάλογον om. Pb.

ἐκείνῳ ἀργύριον, τῇ σοφίᾳ πρὸς τὸ πλούσιον· εἴτα τί δοθὲν πρὸς ἐκάτερον. Εἰ γὰρ ὁ μὲν τοῦ ἐλάττονος ^d ἤμισυ ἔδωκεν, ὁ δὲ τοῦ μείζονος μὴ πολλοστὸν μέρος, δηλὸν ὅτι οὗτος ἀδικεῖ. Ἔστι δὲ κἀνταῦθα ἐν ἀρχῇ ἀμφισβήτησις, ^e ἂν φήσωμεν ὡς χρησίμους συνελθεῖν αὐτούς, ὁ δὲ μή, ^f ἀλλ' ὡς κατ' ἄλλην τινὰ φιλίαν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κατ' ἀρετὴν φίλον, σκεπτέον πό- I I
τερον δεῖ ἐκείνῳ τὰ χρήσιμα ὑπηρετεῖν καὶ βοηθεῖν ἢ ^g τῷ ἀντιποιοῦντι καὶ δυναμένῳ. Τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ πρόβλημα ἐστὶ, πότερον τὸν φίλον ἢ τὸν σπουδαῖον εὖ ποιητέον μάλ-
λον. Ἄν μὲν γὰρ φίλος καὶ σπουδαῖος, ἴσως οὐ λίαν χα-
λεπόν, ἂν μὴ τις τὸ μὲν αὐξήσῃ τὸ δὲ ταπεινώσῃ, φίλον μὲν σφόδρα ποιῶν, ἐπιεικῇ δὲ ἡρέμα. Εἰ δὲ μή, πολλὰ προβλή-
ματα γίνεται, οἷον εἰ ὁ μὲν ἦν, οὐκ ἔσται δέ, ^h ὁ δὲ ἔσται, οὐπω δέ, ἢ ὁ μὲν ἐγένετο, ἔστι δ' οὐ, διὸ ἔστιν, οὐκ ἦν δὲ οὐδὲ ἔσται. Ἄλλ' ⁱ ἐκεῖνο ἐργωδέστερον. Μὴ γάρ τι λέγει Εὐ-
ριπίδης, ποιήσας

λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγον ^k φέροις,

^l ἔργον δ' ἐκείνοις ἔργα . . . παρέσχετο.

Καὶ οὐ πάντα ^m δεῖ τῷ πατρί, ἀλλ' ἔστιν ⁿ αὐτῷ καὶ τῇ μητρί· ³
καίτοι βελτίων ὁ πατήρ. Οὐδὲ γὰρ τῷ Διὶ πάντα θύεται,
οὐδ' ἔχει πάσας τὰς τιμὰς ἀλλὰ τινάς. Ἰσως οὖν ἔστιν αὐτῷ
δεῖ τῷ χρησίμῳ, ἄλλα δὲ τῷ ἀγαθῷ· οἷον οὐχὶ σίτον δίδωσι
καὶ τὰναγκαῖα, καὶ συζῆν τούτῳ δεῖ. Οὐδ' ^o ᾧ τοίνυν τὸ εὖ
ζῆν, τούτῳ αὐτῷ οὐτος δίδωσιν, ἀλλὰ χρήσιμος. Ἄλλ' οἱ ⁴
τοῦτο ποιοῦντες τούτῳ πάντα τῷ ῥερωμένῳ διδόασιν, οὐ δέον.
Οὐδ' εἰσὶν ἄξιοι καὶ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ὅροι ^q τῆς φιλίας· πάν-
τες μὲν πῶς εἰσι φιλίας, ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς. Τῷ μὲν ^r γὰρ
χρησίμῳ τὸ βούλεσθαι τὰκείνῳ ἀγαθὰ, καὶ ^s τῷ εὖ ποιήσαντι,
καὶ τῷ ὁποῖος δεῖ. Οὐ γὰρ ἐπισημαίνει οὗτος ὁ ὀρισμὸς τῆς ⁵

^d ἤμισυ] ἡμῖν P^b. ^e an forte φῆ ὁ μὲν? ^f ἀλλ' ὡς] ἄλλως codices.
^g τῷ ἐναντίον ποιοῦντι M^b. ^h ὁ δὲ ἔσται οὐπω δέ om. P^b. ⁱ ἐκείνῳ M^b.
^k εἰσφέρει P^b, εἰφέρει M^b. ^l ἔργον] ἔργων P^b. ^m δεῖ] δὴ P^b. ⁿ αὐτῷ]
ἄλλα δὲ M^b. P^b. ^o οὕτως P^b. ^p ῥερωμένῳ P^b. ^q τῇ φιλίᾳ M^b.
^r γὰρ om. P^b. ^s τῷ εὖ] τὸ εὖ M^b.

φιλίας, [†] ἄλλω δὲ τὸ εἶναι καὶ [†] ἄλλω τὸ συζῆν· τῷ δὲ καθ' ἡδονὴν ^ν τὸ ^ω συναλγεῖν καὶ συγχαίρειν. Πάντες δ' οὗτοι οἱ ὅροι κατὰ φιλίαν μὲν λέγονταί τινα, οὐ πρὸς μίαν δ' οὐδεῖς. Διὸ πολλοὶ [×] εἰσι, καὶ ἕκαστος μιᾶς εἶναι δοκεῖ φιλίας, οὐκ ὦν, οἷον ἡ τοῦ εἶναι προαίρεσις. Καὶ γὰρ ^υ ὁ καθ' ὑπεροχὴν ^z καὶ ποιήσας εὖ βούλεται τῷ ἔργῳ τῷ αὐτοῦ ὑπάρχειν, καὶ τῷ ^α διδόντι τὸ εἶναι δεῖ ^β καὶ ἀνταποδιδόναι, ἀλλὰ συζῆν οὐ τούτῳ ἀλλὰ τῷ ἡδέει. [†] Ἀδικοῦσιν οἱ φίλοι ^ε ἔνιοι ἀλλήλους· τὰ γὰρ πράγματα μᾶλλον, ἀλλ' οὐ φιλοῦσι τὰ ἔχοντα· ^δ διὸ ^ε φίλοι κάκεινοις, οἷον διότι ἡδὺς τὸν οἶνον εἴλετο, καὶ ὅτι ^γ χρήσιμος τὸν πλοῦτον εἴλετο· χρησιμώτερος γάρ. Διὸ δεῖ ἀγανακτεῖν, ὥσπερ ἂν εἰ μᾶλλον εἴλετο ἀντὶ ἡττονος. [†] Οἱ δ' ἐγκαλοῦσιν· ἐκείνον γὰρ νῦν ζητοῦσι τὸν ἀγαθόν, πρότερον ^ς ζητήσαντες τὸν ἡδὺν ἢ τὸν χρήσιμον.

- 12 Σκεπτέον δὲ καὶ περὶ αὐταρκείας καὶ φιλίας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. [†] Απορήσειε γὰρ ἂν τις πότερον, εἴ ^η τις εἴη κατὰ πάντα αὐτάρκης, ἔσται ^ι τούτῳ φίλος. Εἰ κατ' ἐνδειαν ζητεῖται φίλος ^κ ἢ ἔσται ἀγαθὸς αὐταρκέστατος, εἰ ὁ μετ' ἀρετῆς εὐδαίμων, τί ἂν δέοι φίλου; Οὔτε γὰρ τῶν ^ι χρησίων δεῖσθαι ^μ αὐταρκῶς, οὔτε τῶν εὖ φρονούντων, οὔτε τοῦ συζῆν· οὗτος γὰρ ^ν ἱκανὸς αὐτῷ συνεῖναι. ² Μάλιστα δὲ τοῦτο φανερόν ἐπὶ θεοῦ· δῆλον γὰρ ὡς οὐδενὸς προσδεόμενος οὐδὲ φίλου δεήσεται, οὐδ' ἔσται ^ο αὐτῷ οὔτε μηθὲν δεσπότου. ^ν Ὡστε καὶ ἄνθρωπος ὁ εὐδαιμονέστατος ἡκιστα δεήσεται φίλου, ἀλλ' ἢ καθ' ὅσον ἀδύνατον εἶναι αὐτ-
3 ³ ἀρκη. [†] Ἀνάγκη ἄρα ἐλαχίστους εἶναι φίλους τῷ ἄριστα ζῶντι, καὶ δεῖ ἐλάττους γίνεσθαι, καὶ μὴ σπουδάζειν ὅπως ὧσι φίλοι, ἀλλ' ὀλιγωρεῖν μὴ μόνον τῶν χρησίων ἀλλὰ καὶ

[†] ἄλλως—ἄλλως P^b. ^ν τῷ M^b. ^ω συναλγεῖν] συνεῖναι P^b. [×] εἰσι] δ' εἰσι M^b. ^υ ὁ] οἱ P^b. ^z καὶ—ὑπάρχειν om. P^b. ^α δόντι P^b. ^β καὶ—ἡδέει om. M^b. ^ε ἀλλήλους ἔνιοι M^b. ^δ διὸ—γάρ om. P^b. ^ε φίλοι] φιλεῖ M^b. ^ε οἱ] ὁ M^b. P^b. ^ς ζήσαντες M^b. ^η τι M^b. P^b. ^ι post τούτῳ spatium vacuum uterque, M^b. duodecim litteris, P^b. undeviginti. ^κ ἢ] ἢ ὁ ἢ P^b. ^ι χρημάτων M^b. ^μ αὐταρκῆς M^b. ^ν αὐτῷ ἱκανὸς P^b. ^ο αὐτῷ om. M^b.

εἰς τὸ συζῆν αἰρετῶν. Ἄλλα μὴν καὶ τότε φανερόν ἂν εἶναι
δόξειεν ὡς οὐ χρήσεως ἔνεκα ὁ φίλος οὐδ' ὠφελείας, ἢ ἄλλ' ὁ
δι' ἀρετὴν φίλος μόνος. Ὅταν γὰρ μηθελὸς ἐνδεεῖς ᾧμεν,⁴
τότε τοὺς συναπολαυσομένους ζητοῦσι πάντες, καὶ τοὺς εὖ
ῤῗπεισομένους μᾶλλον ἢ τοὺς ῥποιήσοντας. Ἀμείνω δ' ἔχομεν
κρίσιν αὐτάρκεις ὄντες ἢ μετ' ἐνδείας, ἢ μάλιστα τε τῶν συζῆν
ἀξίων δεόμεθα φίλων. Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας ταύτης σκε-
πτέον, μή ποτε τὸ μὲν τι λέγεται καλῶς, τὸ δὲ λανθάνει
διὰ τὴν παραβολήν. Δῆλον δὲ λαβοῦσι τί τὸ ζῆν ἢ τὸ κατ' ὅ
ἐνέργειαν καὶ ὡς τέλος. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ αἰσθάνεσθαι
καὶ τὸ γνωρίζειν, ὥστε καὶ τὸ συζῆν τὸ συναισθάνεσθαι καὶ
τὸ συγγνωρίζειν ἐστίν. Ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ αἰσθάνεσθαι καὶ
τὸ αὐτὸ γνωρίζειν αἰρετώτατον ἐκάστω, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ
ζῆν πᾶσιν ἔμφυτος ἢ ὄρεξις· τὸ γὰρ ζῆν διατιθέναι γινώσιν
τινα. Εἰ οὖν τις ἀποτέμει καὶ ποιήσῃ τὸ γινώσκειν αὐτὸ ὅ
καθ' αὐτὸ καὶ μή· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λανθάνει, ὥσπερ ἐν τῷ
λόγῳ γέγραπται, τῷ ᾧ μέντοι πράγματι ἔστι μὴ λανθάνειν,
οὐθὲν ἂν διαφέροι ἢ τὸ γινώσκειν ἄλλον ἀνθ' αὐτοῦ. Τὸ δ'
ὁμοιον τοῦ ζῆν ἀνθ' αὐτοῦ ἄλλον. Εὐλόγως δὲ τὸ ἑαυτοῦ
αἰσθάνεσθαι καὶ γνωρίζειν αἰρετώτερον. Δεῖ γὰρ ἅμα συν-
θεῖναι δύο ἐν τῷ λόγῳ, ὅτι τε τὸ ζῆν καὶ αἰρετόν, καὶ ὅτι
τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐκ τούτων ὅτι τὸ αὐτὸ τοῖς ὑπάρχειν τὴν
τοιαύτην φύσιν. Εἰ οὖν ἐστὶν αἰετῆς τῆς τοιαύτης ὕσυστοι-
χίας ἢ ἑτέρα ἐν τῇ τοῦ ἑτέρου τάξει, καὶ τὸ γνωστὸν καὶ
τὸ αἰρετόν ἐστὶν ὡς ὅλως εἰπεῖν τὸ κοινωνεῖν τῆς ὠρισμένης
φύσεως· ὥστε τὸ αὐτοῦ βούλεσθαι αἰσθάνεσθαι τὸ αὐτὸν
εἶναι τοιονδὶ βούλεσθαι ἐστίν. Ἐπεὶ οὖν οὐ κατ' αὐτοῦ ὅ
ἐσμεν ἕκαστον τούτων, ἀλλὰ κατὰ μετὰληψιν τῶν δυνάμεων
ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι ἢ γνωρίζειν· αἰσθανόμενος ἢ γὰρ αἰσθητὸς

ῤ ἄλλ' ὅ] ἄλλ' οὐ Mb.Pb. ᾧμεν] ὧσιν corr. Pb. ῥ ποιησομένους
Mb. ῥ ποιήσαντας Mb.Pb. ἢ τε μάλιστα Mb.Pb. ὅ τὸ post ζῆν
om. Mb. ὥστε—αὐτὸ γνωρίζειν om. Pb. ᾧ μέντι Mb. ὕ συστοί-
χίας corr. Pb, εὐστοχίας Mb. ἑτέρου] αἰρετοῦ Pb. α αἰρετόν] αἰσθη-
τόν corr. Pb. ἢ γὰρ] μὲν γὰρ Pb.

γίνεται ταύτῃ, καὶ κατὰ τοῦτο καθὰ πρότερον αἰσθάνεται,
καὶ ἦ, καὶ οὐ, γνωστὸς δὲ γινώσκων· ὥστε διὰ τοῦτο καὶ ζῆν
9 αἰεὶ βούλεται, ὅτι βούλεται αἰεὶ γνωρίζειν. Τοῦτο δὲ ὅτι
αὐτὸς εἶναι τὸ γνωστόν. Τὸ δὲ συζῆν αἰρεῖσθαι δόξειε μὲν
ἂν εἶναι σκοπουμένοις πως εὔηθες, ἐπὶ τῶν κοινωνῶν πρῶτον
καὶ τοῖς ἄλλοις ζῳοῖς, οἷον τὸ συνεσθίειν ἢ τὸ συμπίνειν.
Τί γὰρ διαφέρει τὸ πλησίον οὖσι ταῦτα συμβαίνειν ^d ἢ χω-
ρίς, ^e ἂν ἀφέλῃς τὸν λόγον; ¹ Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ λόγου κοι-
10 νωνεῖν τοῦ τυχόντος ἕτερον τοιοῦτον. ^f Ἀμα τ' οὔτε διδά-
σκειν οὔτε μαθάνειν τοῖς αὐταρκέσι φίλοις οἷόν τε· μαθάν-
ων μὲν γὰρ αὐτὸς οὐκ ἔχει ὥς δεῖ, διδάσκοντος δ' οὐ φίλος·
ἢ δ' ὁμοιότης φιλία. ¹ Ἀλλὰ μὴν φαίνεται γε, καὶ πάντες
ἡδίων τῶν ἀγαθῶν μετὰ τῶν φίλων κοινωνοῦμεν, καθ' ὅσον
ἐπιβάλλει ἕκαστον καὶ ^h οὐ δύναται ⁱ ἀρίστον. ¹ Ἀλλὰ τού-
των τῷ μὲν ἡδονῇ σωματικῇ, τῷ δὲ θεωρίας μουσικῇ, τῷ δὲ
11 φιλοσοφίας. Καὶ ^k τολμᾷ δὲ εἶναι τῷ φίλῳ. Διό φησι
μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι,

ὥς οὐ δεῖ γενέσθαι ἀπ' ἀλλήλων τούτου γινόμενον. ¹ Ὅθεν
καὶ ὁ ἔρως δοκεῖ φιλία ὁμοιον εἶναι· τοῦ γὰρ ¹ συζῆν ὀρέγε-
ται ὁ ἐρῶν, ἀλλ' ^m οὐχ ἦ μάλιστα δεῖ, ἀλλὰ κατ' αἴσθησιν.
¹ Ὁ μὲν ⁿ τοῖνυν λόγος ἐκεῖνά φησι διαπορῶν, τὸ δ' ἔργον
οὕτω φαίνεται γινόμενον, ὥστε δῆλον ὅτι παρακρούεται πως
12 ἡμᾶς ὁ διαπορῶν. Σκεπτέον ἔνθεν τάλιθές. ¹ Ὁ γὰρ φίλος
βούλεται εἶναι, ὥσπερ ἡ παροιμία φησὶν, ἄλλος ¹ Ἡρακλῆς,
ἄλλος οὗτος. Διέσπασται δὲ καὶ χαλεπὸν τὰ ^o ἐφ' ἐνὸς
γενέσθαι· ἀλλὰ κατὰ ^p μὲν φύσιν ὃ συγγενέστατον, κατὰ
^q δὲ σῶμα ὁμοῖος ἕτερος, ^r ἄλλος δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ
13 τούτων κατὰ μῶριον ἕτερος ἕτερον. ¹ Ἀλλ' οὐθέν τε ἡττον
βούλεται ὥσπερ αὐτὸς διαιρετὸς εἶναι ὁ φίλος. Τὸ οὖν τοῦ

c οἷς P^b. d μὴ M^b.P^b. e ἂν ἀφέλῃς] ἀναφέρειν M^b. f ἅμα τοῦδε
δοκεῖν M^b. g οἷονται μαθάνειν codices. h οὐ M^b. i ἄριστον M^b.
k τολμᾷ δὲ] τὸ ἅμα δεῖ Camerarius. l εὖ ζῆν codices. m οὐχὶ μά-
λιστα P^b. n τοῖνυν] οὖν P^b. o ἀφ' M^b. p μὲν] μὲν τὴν P^b. q δὲ]
δὲ τὸ P^b. r ἄλλος—ἕτερον om. M^b.

φίλου αἰσθάνεσθαι τὸ αὐτοῦ πως ἀνάγκη αἰσθάνεσθαι εἶναι,
^s καὶ τὸ αὐτόν πως γνωρίζειν. Ὡστε καὶ ^t τὰ φορτικὰ μὲν
 συνήδεσθαι καὶ συζῆν τῷ φίλῳ ἡδὺ εὐλόγως (συμβαίνει γὰρ
 ἐκείνου ἅμα αἰσθησις αἰεῖ), μᾶλλον δὲ τὰς θειοτέρας ἡδονάς.
 Αἴτιον δ' ὅτι αἰεῖ ἡδίων ἑαυτὸν θεωρεῖν ἐν τῷ βελτίονι ἀγαθῷ. ¹⁴
 Τοῦτο δ' ἐστὶν ὅτε μὲν πάθος, ὅτε δὲ πρᾶξις, ὅτε δὲ ἕτερόν
 τι, εἰ ^v δυνατὸν εὖ ζῆν, καὶ οὕτω καὶ τὸν φίλον. Ἐν δὲ τῷ
 συζῆν συνεργεῖν, ἢ κοινωνίαν τῶν ἐν τέλει μάλιστα ^w γε.
 Διὸ συνθεωρεῖν καὶ συνευχεῖσθαι, οὐ τὰ διὰ τροφήν καὶ τὰ
 ἀναγκαῖα αἰ τοιαῦται ὁμιλίας δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ' ἀπολαύ-
 σεις. Ἄλλ' ἕκαστος οὐ δύναται τυγχάνειν τέλους, ἐν τούτῳ ¹⁵
 βούλεται συζῆν· εἰ δὲ μὴ, καὶ ποιεῖν εὖ καὶ πάσχειν ὑπὸ
 τῶν φίλων αἰροῦνται μάλιστα. Ὅτι μὲν τοίνυν καὶ δεῖ
 συζῆν, καὶ ὅτι μάλιστα βούλονται πάντες, καὶ ὅτι ^x ὁ εὐδαι-
 μονέστατος καὶ ἄριστος μάλιστα τοιοῦτος, φανερόν. Ὅτι
 δὲ κατὰ τὸν λόγον οὐκ ἐφαίνετο, καὶ τοῦτ' εὐλόγως συνέ-
 βαινε λέγοντος ἀληθῆ. Κατὰ τὴν σύνθεσιν γὰρ τῆς παρα- ¹⁶
 βολῆς ἀληθοῦς οὔσης ἢ λύσις ἐστίν. Ὅτι γὰρ ὁ θεὸς οὐ
 τοιοῦτος οἷον δεῖσθαι φίλου, καὶ τὸν ὅμοιον ἀξίου. Καίτοι
 κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐδὲ νοήσει ὁ σπουδαῖος· οὐ γὰρ
 οὕτως ὁ θεὸς εὖ ἔχει, ἀλλὰ βέλτιον ἢ ὥστε ὕἄλλο τι νοεῖν
 παρ' αὐτὸς αὐτόν. Αἴτιον δ' ὅτι ἡμῖν μὲν τὸ εὖ καθ' ἑτε- ¹⁷
 ρον, ἐκείνῳ δὲ αὐτὸς αὐτοῦ τὸ εὖ ἐστίν. Καὶ τὸ ζητεῖν ἡμῖν
 καὶ εὔχεσθαι πολλοὺς φίλους, ἅμα δὲ λέγειν ὥς οὐθεὶς φίλος
 ᾧ πολλοὶ φίλοι, ἅμφω λέγεται ὀρθῶς. Ἐνδεχομένου γὰρ
 πολλοῖς συζῆν ἅμα καὶ συναισθάνεσθαι ὥς πλείστους αἰρε-
 τώτατον. Ἐπεὶ δὲ χαλεπώτατον, ἐν ἐλάττωσιν ἀνάγκη τὴν ¹⁸
 ἐνέργειαν τῆς συναισθήσεως εἶναι. Ὡστ' οὐ μόνον χαλεπὸν
 τὸ πολλοὺς κτήσασθαι (πείρας γὰρ ^z δεῖ), ἀλλὰ καὶ οὐσι
 χρῆσασθαι. Καὶ ὅτε μὲν ἀπεῖναι εὖ πράττοντα τὸν φιλού-
 μενον βουλόμεθα, ὅτε δὲ μετέχειν τῶν αὐτῶν, καὶ ^a τὸ ἅμα

^s καὶ τὸ] καὶ τῷ P^b. ^t τὸ P^b. ^v δυνατὸν] δ' αὐτόν P^b. ^w τε M^b.
^x ὁ om. M^b. ^y ἄλλο τι] ἀλλότριον P^b. ^z δεῖ] αἰεῖ codices. ^a τῷ
 ἅμα codices.

- 19 βούλεσθαι εἶναι φιλικόν. Ἐνδεχομένου μὲν γὰρ ἅμα καὶ εὖ, τοῦτο πάντες αἰροῦνται· μὴ ἐνδεχομένου δέ, ἀλλ' ὥσπερ τῷ Ἡρακλεῖ ἴσως ἂν ἡ μήτηρ εἴλετο θεὸν εἶναι μᾶλλον ἢ μετ' αὐτῆς ὄντα τῷ Εὐρυσθεῖ θητεῦειν. Ὀμοίως γὰρ ἂν ^b εἴπειεν καὶ ὃν ὁ Λάκων ἔσκωψεν, ἐπεὶ τις ^c ἐκέλευσεν αὐτὸν
- 20 χειμαζόμενον ἐπικαλέσασθαι τοὺς ^d Διοσκόρους. Δοκεῖ δὲ τοῦ μὲν φιλοῦντος τὸ ἀπείργειν εἶναι τῆς συμμεθέξεως τῶν χαλεπῶν, ^e τοῦ δὲ φιλουμένου τὸ βούλεσθαι συμμετέχειν, καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω συμβαίνει εὐλόγως. Δεῖ γὰρ τῷ φίλῳ μῆθ' εἶναι οὕτω λυπηρὸν ὥς ἡδὺ τὸν φίλον. Δοκεῖ δὲ δεῖν
- 21 αἰρεῖσθαι μὴ τὸ αὐτοῦ. Διὸ κωλύουσι συμμετέχειν· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ κακοπαθοῦντες, ἵνα μὴ φαίνωνται ^f τὸ αὐτῶν σκοποῦντες καὶ αἰρεῖσθαι τὸ χαίρειν λυπουμένου τοῦ φίλου, ἔτι ^g δὲ κουφότεροι εἶναι μὴ ^h μόνοι φέροντες τὰ κακά. Ἐπεὶ δ' αἰρετὸν τό τ' εὖ καὶ τὸ ἅμα, ⁱ ὁ δὴλον ὅτι καὶ τὸ ἅμα εἶναι μετ' ἐλάττονος ἀγαθοῦ αἰρετόν πως ἢ χωρὶς μετὰ μείζονος.
- 22 Ἐπειδὴ ἄδηλον τὸ ποσὸν δύναται τὸ ἅμα ἤδη διαφέρονται, καὶ οἷον καὶ τὸ μετέχειν ἅμα πάντων φιλικόν, καὶ ὥσπερ συνδειπνεῖν ἅμα φασὶν ἡδίων ταῦτα ἔχοντας· οἱ δ' ἂν ^k μέντοι
- 23 οὐ βούλονται. Ἐπεὶ δέ γέ τις ὑπερβολὰς ποιήσει, ὁμολογῶσιν ἅμα κακῶς πράττοντας σφόδρα ἢ εὖ σφόδρα χωρὶς. Παραπλήσιον δὲ τούτῳ καὶ περὶ τὰς ἀτυχίας. Ὅτε μὲν γὰρ βουλόμεθα τοὺς φίλους ^l εἶναι οὐδὲ λυπεῖν, ὅταν μῆθ' ἐλλῶσι ποιήσιν πλεόν· ὅτε ^m δὲ τοὺς ⁿ ἡδίστον παρεῖναι.
- 24 Τὸ δὲ τῆς ὑπεναντιώσεως ταύτης καὶ ὁ μάλ' εὐλογον. Διὰ γὰρ τὰ προειρημένα ^p τοῦτο συμβαίνει, καὶ ὅτι μὲν τὸ λυπούμενον ἢ ἐν φαύλῃ ὄντα ἔξει τὸν φίλον θεωρεῖν φεύγομεν ἀπλῶς, ὥσπερ καὶ ἡμᾶς αὐτούς, τὸ δ' ὁρᾶν τὸν φίλον ἡδύ, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἡδίστων, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν καὶ
- 25 μὴ κάμνοντα ^q εἰ αὐτός. Ὡστε ὁπότερον ἂν τούτων ἦ, μάλ-

^b εἴποιε P^b, εἴποιεν M^b. ^c ἐκάλεσεν M^b. ^d διοσκούρους M^b. ^e τοῦ] τῶν τὸ P^b. ^f τὰ P^b. ^g δέ] δὲ τὸ M^b. P^b. ^h μόνον M^b. ⁱ ὁ δὴλον ὅτι καὶ τὸ ἅμα om. P^b. ^k μέντι P^b. ^l ἀπείναι Casaubonus. ^m δ' αὐτοὺς idem. ⁿ ἡδίστους P^b. ^o μᾶλλον P^b. ^p ταῦτα M^b. ^q εἰ] εἰ ὁ P^b.

λον ἡδὺ ποιεῖ τὴν ῥοπὴν τοῦ βούλεσθαι παρεῖναι ἢ μή, καὶ
τότ' ἐπὶ τῶν χειρόνων συμβαίνειν ^τκαὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
^ςγίνεσθαι· μάλιστα γὰρ φιλοτιμοῦνται τοὺς φίλους μὴ
πράττειν εὖ, μηδ' εἶναι ^τἀνάγκαι αὐτοῖς κακῶς. Διὸ ἐνίστε ²⁶
τοὺς ἐρωμένους συναποκτινύασιν. Μᾶλλον γὰρ τοῦ ^νοἰ-
κείου αἰσθάνεσθαι κακοῦ. Ὡςπερ ἂν εἰ καὶ μεμνημένος ὅτι
ποτέ εὖ ἔπραττε μᾶλλον, ἢ εἰ ᾤετο ἀεὶ κακῶς πράττειν.

^ωἈπορήσεις δ' ἂν τις εἰ ἔστιν ἐκάστῳ ^ςφίλῳ χρῆσασθαι ¹³
καὶ ἐφ' ^γἀπέφυκε καὶ ἄλλως, καὶ τοῦτο ἢ αὐτὸ ἡδὺ κατὰ
συμβεβηκός, οἷον ἢ ὀφθαλμὸς ἰδεῖν ἢ καὶ ἄλλως παριδεῖν
διαστρέψαντα, ὥστε δύο τὸ ἐν φανῆναι. Αὗται μὲν δὴ
ἄμφω ὅτι μὲν ὀφθαλμός, ὅτι ἦν δ' ὀφθαλμῷ· ἄλλη δὲ κατὰ
συμβεβηκός, οἷον εἰ ἦν ἀποδόσθαι ἢ φαγεῖν. Ὅμοιως δὴ ²
καὶ ἐπιστήμη· καὶ γὰρ ἀληθῶς καὶ ἀμαρτεῖν, οἷον ὅταν ἐκὼν
μὴ ὀρθῶς γράψῃ, ὥς ἀγνοία ^ςδὴ χρῆσθαι, ὥςπερ μετα-
στρέψας τὴν χεῖρα· καὶ τῷ ποδὶ ποτε ὥς χειρὶ καὶ ταύτῃ
ὥς ποδὶ χρῶνται ὀρχηστριάδες. ^αἮδη πᾶσαι ^βαἱ ἄρισται ³
ἐπιστῆμαι εἶπαν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ὥς ἀδικία χρῆσθαι, εἰ
δίκης. Εἰ ἄρα ἀπὸ δικαιοσύνης τὰ ἄδικα πράττων, ὥςπερ
καὶ τὰ ἀγνοητικά ἀπὸ ἐπιστήμης· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, φα-
νερόν ὅτι οὐκ ἂν εἶεν ἐπιστῆμαι αἱ ἀρεταί. Οὐδ' εἰ μὴ ἔστιν ⁴
ἀγνοεῖν ἀπὸ ἐπιστήμης, ἀλλ' ἀμαρτάνειν μόνον, καὶ τὰ αὐτὰ
καὶ ἀπὸ ἀγνοίας ποιεῖν, ^ςοὔτι ἀπὸ δικαιοσύνης γε ὥς ἀπὸ
ἀδικίας πράξει· ἀλλ' ἐπεὶ φρόνησις ἐπιστήμη, καὶ ἀληθές τι
τὸ αὐτὸ ποιήσει κακέινῃ· ἐνδέχοιτο γὰρ ἂν ἀφρόνως ἀπὸ
φρονήσεως, καὶ ἀμαρτάνειν ταῦτα ἅπερ ὁ ἄφρων. Εἰ δὲ ⁵
ἀπλῇ ἢ ἐκάστου χρεῖα ἢ ἕκαστον, καὶ φρονίμως ἔπραττον
οὕτω πράττοντες. ¹Επὶ μὲν οὖν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις
ἄλλη κυρία ποιεῖ τὴν ^δτροφὴν· αὐτῆς δὲ τῆς πασῶν κυρίας

^τ καὶ ante διὰ om. Mb.^ς γένεσθαι Pb.^τ ἀνάγκη corr. Pb.^ν οἰκείου om. Pb.^ω hinc librum θ incipit Pb. cum Palatino 165,

ε Q: ei enim δ est qui nobis η. Z. interstitium habet trium ver-

suum vacuum. ^ς φίλῳ om. Pb.^γ ἀ] ᾧ Pb.^α εἴδη Pb.^β αἱ ἄρισται ἐπιστῆμαι εἶπαν] lacunam Mb.^ς οὔτ' Mb.^δ an τροφήν?

- τίς; Οὐ γὰρ ^e ἔτι ἐπιστήμη γε ^e ἢ νοῦς. ^f Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀρετή. ^f Χρῆται γὰρ αὐτῇ· ἡ γὰρ τοῦ ἄρχοντος ἀρετὴ τῇ τῷ ἀρχομένου χρῆται. Τίς οὖν ἐστίν; ^h Ὡς περ λέγεται ἀκρασία κακία τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς, καὶ πῶς ἀκόλαστος ὁ ἀκρατὴς ἔχων νοῦν. Ἀλλ' ἤδη ἂν ἰσχυρὰ ἢ ^g ἢ ἐπιθυμία, στρέψει καὶ λογιεῖται τὰναντία. ^h Ἡ σφι δηλονότι, καὶ ⁱ ἐν μὲν τούτῳ ἀρετὴ ἐν δὲ τῷ λόγῳ ἀνοία ἢ, ἕτεραι μεταποιοῦνται. Ὡς τε ἔσται δικαιοσύνη ^k καὶ δικαίως χρῆσθαι καὶ κακῶς, καὶ φρονήσει ἀφρόνως· ὥστε καὶ τὰναντία.
- ⁸ Ἀτοπον γὰρ εἰ τῆς μὲν ἐν τῷ λογιστικῷ ἀρετῆς μοχθηρία ποτὲ ἐγγενομένη μὲν τῷ λόγῳ στρέψει καὶ ποιήσει ἀγνοεῖν, ἢ δ' ἀρετὴ ἐν τῷ ἀλόγῳ ἀνοίας ἐνούσης οὐ στρέψει ταύτην, καὶ ποιήσει ^l φρονίμως κρίνειν καὶ τὰ δέοντα. Καὶ πάλιν ἡ φρόνησις ἢ ἐν τῷ λογιστικῷ τὴν ἐν τῷ ἀλόγῳ κόλασιν ἂν ⁹ σωφρόνως πράττειν· ὅπερ δοκεῖ ἢ ἐγκράτεια. Ὡς τ' ἔσται καὶ ἡ ἀπὸ ἀγνοίας φρονίμως, ἐπὶ τε ταῦτα ἄτοπα, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ ἀγνοίας χρῆσθαι φρονίμως. Τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐδαμῶς ὀρώμεν, ὥς περ τὴν ἰατρικὴν ἢ γραμματικὴν ^m στρέφει ἀκολασία. Ἀλλ' οὖν ὁ τὴν ἀγνοίαν, εἰς ἢ ἐναντία, διὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τὴν ὑπεροχὴν ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν, ὅλως μᾶλλον εἶναι πρὸς τὴν κακίαν οὕτως ἔχουσιν.
- ¹⁰ Καὶ γὰρ ὁ ἀδικος πάντα ὁ δίκαιος δύναται, καὶ ὅλως ἐνεστὶν ἐν τῇ δυνάμει ἡ ἀδυναμία. Ὡς τε δηλονότι ὅτι ἅμα ⁿ φρόνιμοι καὶ ἀγαθαὶ ἐκείναι αἱ ἄλλου ἕξεις, καὶ ὀρθῶς τὸ ^o Σωκρατικόν, ὅτι οὐδὲν ἰσχυρότερον φρονήσεως. Ἀλλ' ὅτι ^p ἐπιστήμην ἔφη, οὐκ ὀρθόν· ἀρετὴ γὰρ ἐστὶ καὶ οὐκ ἐπιστήμη, ἀλλὰ γένος ἄλλο ^q γνώσ
- ¹⁴ Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον ἡ φρόνησις ποιεῖ τὴν εὐπραγίαν καὶ ἀρετὴν, ἀλλὰ φαιμέν καὶ τοὺς εὐτυχεῖς εὖ πράττειν ὡς καὶ τῆς εὐτυχίας εὖ ποιούσης εὐπραγίαν καὶ τὰ αὐτὰ τῆς ἐπι-

^e ἔτι et ἡ νοῦς om. Pb. ^f χρῆται—ἀρετὴ om. Pb. ^g ἢ om. Pb.
^h ἡ Pb, om. Z. ⁱ μὲν ἐν Mb. ^k καὶ] τὸ codices. ^l φρονίμω Mb, Pb.
^m τρέφει Mb. ⁿ φρόνιμοι Pb. ^o σῶμα κρατητικόν Mb, Pb. ^p ἐπιστήμη Mb. ^q γνωσ] lacunam Z. Mb.

στήμης, σκεπτέον ἄρ' ἐστὶ φύσει ὁ μὲν εὐτυχῆς ὁ δ' ἀτυ-
 χῆς, ἢ οὐ, καὶ πῶς ἔχει περὶ τούτων. Ὅτι μὲν γὰρ εἰσὶ ²
 τινες εὐτυχεῖς ὀρωμεν' ἄφρονες γὰρ ὄντες κατορθοῦσι παλλά,
 ἐν οἷς ἡ τύχη κυρία. ¹Οἱ δὲ καὶ ἐν οἷς τέχνη ἐστί, πολὺ
 μέντοι καὶ τύχης ἐνυπάρχει, οἷον ἐν στρατηγίᾳ καὶ κυβερ-
 νητικῇ. Πότερον οὖν ἀπὸ τινος ἕξως οὗτοί εἰσιν, ἢ ³οὐ τῷ
 αὐτοῖ ποιοῖ τινες εἶναι πρακτικοί εἰσι τῶν εὐτυχημάτων;
 Νῦν μὲν γὰρ οὕτως οἴονται ὡς φύσει τινῶν ὄντων· ἢ δὲ ³
 φύσις ποιούς τινας ποιεῖ, καὶ εὐθὺς ἐκ γενετῆς διαφέρουσιν,
 ὥσπερ οἱ μὲν γλαυκοὶ οἱ δὲ μελανόματοι τῷ τὸ δειν
 τοιονδὶ ἔχειν, οὕτω καὶ οἱ εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς. Ὅτι ⁴μὲν
 γὰρ οὐ φρονήσει κατορθοῦσι, δῆλον· οὐ γὰρ ἄλογος ἢ φρό-
 νησις, ἀλλ' ἔχει λόγον διὰ τί οὕτω ⁵πράττει· οἱ δ' οὐκ ἂν
 ἔχοιεν εἰπεῖν διὰ τί κατορθοῦσι· τέχνη γὰρ ἂν ἦν. ⁶Ἔστι δὲ ⁴
 φανερόν ὄντες ἄφρονες, οὐχ ὅτι περὶ ἄλλα (τοῦτο ⁵μὲν γὰρ
⁷οὐθέν ἄτοπον· οἷον Ἱπποκράτης γεωμετρικὸς ὢν, ἀλλὰ περὶ
 τὰ ἄλλα δοκεῖ βλάξ καὶ ἄφρων εἶναι, καὶ πολὺ χρυσίον
 πλεόν ἀπώλεσεν ὑπὸ τῶν ἐν Βυζαντίῳ πεντηκοστολόγων
 δι' εὐήθειαν, ὡς λέγουσιν) ἀλλ' ὅτι καὶ ⁸ἐν ἐνίοις εὐτυχοῦσιν
 ἄφρονες. Περὶ γὰρ ναυκληρίαν οὐχ οἱ δεινότατοι εὐτυχεῖς, ⁹
 ἀλλ' ὥσπερ ἐν κύβων πτώσει ὁ μὲν οὐδέν, ἄλλος δὲ βάλλει
 καθ' ἣν φύσει ἐστὶν εὐτυχῆς, ἢ τῷ φιλεῖσθαι, ὥσπερ φασίν,
 ὑπὸ θεοῦ, καὶ ἕξωθέν ¹⁰τι εἶναι τὸ κατορθοῦν· οἷον πλοῖον
 κακῶς νευαυπηγημένον ἄμεινον πολλάκις δὲ πλεῖ, ἀλλ' οὐ δι'
 αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἔχει κυβερνήτην ἀγαθόν. ¹¹Ἄλλ' οὗτος
¹²εὐτυχῶν τὸν δαίμον' ἔχει κυβερνήτην ἀγαθόν. Ἄλλ' ἄτο- ¹³
 πον θεὸν ἢ δαίμονα φιλεῖν τὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ μὴ τὸν βέλ-
 τιστον καὶ τὸν φρονημώτατον. Εἰ δὲ ἀνάγκη ἢ φύσει ἢ
 νόφ ἢ ἐπιτροπία τινὶ κατορθοῦν, τὰ δὲ δύο μὴ ἐστί, φύσει
 ἂν εἶεν οἱ εὐτυχεῖς. Ἀλλὰ μὴν ἢ γε φύσις αἰτία ἢ τοῦ αἰ

¹ οἱ] εἰ codices. ² οὐ τῷ] οὕτω Mb.Pb. ³ μὲν] τὸ μὲν Mb. ⁴ ἢ
 om. Pb. ⁵ πρᾶττοι Pb. ⁶ ἔτι Pb. ⁷ μὲν om. Mb. ⁸ οὐθέν om. Pb.
⁹ ἐν om. Mb.Pb. ¹⁰ τε Mb. ¹¹ ἀλλ'—ἀγαθόν om. Pb. ¹² εὐτυχῆς Mb,
 εὐτυχ Ζ.

7 ὥσαύτως ἢ τοῦ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ δὲ τύχῃ τοῦναντίον. Εἰ
 μὲν οὖν τὸ παραλόγως ἐπιτυγχάνειν τύχης δοκεῖ εἶναι.
 Ἄλλ' εἶπερ διὰ τύχην εὐτυχίης, οὐκ ἂν τοιοῦτον εἶναι τὸ
 αἷτιον, οἷον αἰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἔτι ^f εἰ
 τοιοσδὶ ἐπιτυγχάνει ^g ὥσπερ ὅτι ^h ὁ ⁱ γλαυκὸς οὐκ ὀξὺ ὀρᾷ,
 οὐ τύχῃ αἰτία ^k ἀλλὰ φύσις· οὐκ ἄρα ἐστὶν εὐτυχίης ἀλλ'
 8 οἷον εὐφυνίης. Ὡστε τοῦτ' ἂν εἴη λεκτέον, ὅτι οὓς λέγομεν
 εὐτυχεῖς, οὐ διὰ τύχην εἰσὶν. Οὐκ ἄρα εἰσὶν εὐτυχεῖς· τύχης
 γάρ, ὅσων αἰτία τύχῃ ἀγαθὴ ἀγαθῶν. Εἰ δ' οὕτω, πότε-
 ρον ἢ ἔσται τύχῃ ὅλως, ἢ ἔσται μὲν, ἀλλ' οὐκέτι; Ἄλλ'
 ἀνάγκη καὶ εἶναι καὶ αἰτίαν εἶναι. Ἔσται ἄρα καὶ ἀγαθῶν
 9 τισὶν αἰτία ἢ κακῶν. Εἰ δ' ὅλως ἐξαιρετέον καὶ οὐδὲν ἀπὸ
 τύχης φατέον γίνεσθαι, ἀλλ' ἡμεῖς ἄλλης οὔσης αἰτίας διὰ
 τὸ μὴ ὀρᾷν τύχην εἶναί φαμεν αἰτίαν, διὸ καὶ ὀρίζόμενοι
 τὴν τύχην τιθέασιν αἰτίαν ἀνάλογον ^l ἀνθρώπινῳ λογισμῷ,
 10 ὥς οὔσης τινὸς φύσεως. Τοῦτο μὲν οὖν ἄλλο πρόβλημ'
 ἂν εἴη· ἐπειδὴ ὀρῶμέν τινας ἅπαξ εὐτυχίσαντες, διὰ τί οὐ
 καὶ πάλιν ἄν, διὰ τὸ ^m ἀποκατορθῶσαι καὶ πάλιν; Τὸ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτ' αἷτιον. Οὐκ ἄρα ἔσται τύχης. Οὐ τὸ ἀλλ'
 ὅταν τὸ αὐτὸ ἀποβαίνει ἀπείρων καὶ ἀορίστων, ἔσται μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἐπιστήμη δ' οὐκ ἔσται αὐτοῦ ἢ δι' ἀπει-
 ρίαν, ἐπεὶ ἐμάνθανον ἄν τινες εὐτυχεῖς, ἢ καὶ πᾶσαι ἂν αἰ
 11 ἐπιστῆμαι, ὥσπερ ἔφη Σωκράτης, εὐτυχίαι ἦσαν. Τί οὖν
 κωλύει ⁿ συμβῆναί τινι ἐφεξῆς τὰ τοιαῦτα πολλάκις, οὐχ
 ὅτι ^o τοῖς δεῖ, ἀλλ' οἷον ἂν εἶεν τὸ κύβους αἰ μακρὰν βάλλ-
 λειν. Τί δὲ δῆ; Ἄρ' οὐκ ἔνεισιν ὀρμαὶ ἐν τῇ ψυχῇ αἰ μὲν
 ἀπὸ λογισμοῦ, αἰ δ' ἀπὸ ὀρέξεως ἀλόγου, καὶ πρότεραι αὐ-
 ται; Εἰ γάρ ἐστι φύσει ἢ δι' ἐπιθυμίαν ἡδέος καὶ ἡ ὀρεξίς,
 12 φύσει γε ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν βαδίζοι ἂν πᾶν. Εἰ δῆ τινὲς
 εἰσιν εὐφυνεῖς ὥσπερ οἱ ^p ἄδικοι οὐκ ἐπιστάμενοι ^q ἄδειν, οὕτως

^e ἢ] εἰ P^b, om. M^b. ^f ἢ P^b. ^g ὅτι ὥσπερ P^b. ^h ὁ om. M^b.

ⁱ γλαυκός P^b. ^k ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ M^b. ^l ἀνθρώπῳ M^b. ^m ἀπ. καὶ πάλιν
 καὶ πάλιν M^b. ⁿ συμβαίνει τινι P^b, τινι συμβῆναι M^b. ^o τοῖς om. Z.

P an ὀδικοὶ? ^q ἄδειν] ἂν P^b.

οὐ πεφύκασι καὶ ἄνευ λόγου ὀρμῶσιν, ἢ φύσις πέφυκε, καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ τούτου ^τ ποτέ, καὶ οὕτως ὡς δεῖ καὶ οὐ δεῖ καὶ ὅτε, οὗτοι κατορθοῦσι, καὶ τυχῶσιν ἄφρονες ὄντες καὶ ἄλογοι, ὥσπερ καὶ εὐ ^ς ἔσονται οἱ διδασκαλικοὶ ὄντες. Οἱ δέ γε ¹³ τοιοῦτοι εὐτυχεῖς, ὅσοι ἄνευ λόγου κατορθοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Φύσει ἄρα οἱ εὐτυχεῖς εἶεν ἄν. ¹⁴ Ἡ πλεοναχῶς λέγεται ἡ εὐτυχία. Τὰ μὲν γὰρ πράττεται ἀπὸ τῆς ὀρμῆς καὶ προελομένων πρᾶξαι, τὰ δ' οὐ, ἀλλὰ τὸναντίον. Καὶ ἐν ἐκείνοις κακῶς λογίσασθαι δοκοῦσι ^ν κατορθοῦντες, καὶ εὐτυχῆσαί φαμεν· καὶ πάλιν ἐν τούτοις, εἰ ἐβούλοντο ἂν ἢ ἔλαττον ἔλαβον τὰγαθόν. ¹⁵ Ἐκείνους μὲν τοίνυν εὐτυχεῖν διὰ φύσιν ἐνδέχεται. Ἡ γὰρ ὀρμὴ καὶ ^ω ἡ ὄρεξις οὐσα οὐ δεῖ κατάρθωσεν, ὁ δὲ λογισμὸς ἦν ἡλίθιος. Καὶ τοὺς μὲν ἐνταῦθα, ὅταν μὲν λογισμὸς μὴ δοκῶν ὀρθῶς εἶναι, τύχη δ' αὐτοῦ αἰτία οὐσα, αὐτὴ ^{ςδ} ὀρθὴ οὐσα, ἔξωσεν· ἀλλ' ἐνίοτε δι' ἐπιθυμίαν ἐλογίσατο πάλιν οὕτω καὶ ἡτύχησεν. ¹⁶ Ἐν δὲ δὴ τοῖς ἐτέροις πῶς ἔσται ἡ εὐτυχία κατ' ἐφύσιν ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας; Ἀλλὰ μὴν ἡ ἐνταῦθα εὐτυχία καὶ τύχη διττή, κακείνη ἡ αὐτή, ἢ πλείους αἱ εὐτυχίαι. Ἐπεὶ δ' ὀρῶμεν παρὰ πάσας τὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ὀρθοὺς εὐτυχοῦντάς τινας, δῆλον ὅτι ^ς ἕτερον ἂν τι εἴη τὸ αἷτιον τῆς εὐτυχίας. Ἐκείνη δὲ πότερον ^ς ἡ εὐτυχία ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ ἐπε- ¹⁶ θύμησεν ὦν ἔδει καὶ ὅτε ^α ἔδει τὸ λογισμὸς ἀνθρώπινος οὐκ ἂν τούτου εἴη. Οὐ γὰρ ^β δὴ πάμπαν ἀλόγιστον τοῦτο, οὔτε φυσικὴ ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία, ἀλλὰ διαφθείρεται ὑπὸ τινος. Εὐτυχεῖν μὲν ^ς οὖν δοκεῖ, ὅτι ἡ τύχη τῶν παρὰ λόγον αἰτία, τούτου δὲ παράλογον· παρὰ γὰρ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ καθόλου. Ἀλλ' ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀπὸ τύχης. Ἀλλὰ δοκεῖ διὰ ¹⁷ τοῦτο. Ὡσθ' οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ δείκνυσιν ὅτι φύσει εὐτυχεῖν, ἀλλ' ὅτι οὐ πάντες οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν διὰ τύχην κα-

^τ ποτέ] καί ποτε P^b. ^ς ἔσονται οἱ] ἔσονται εἰ M^b. ^τ ἀλλὰ] ἀλλ' οὐ P^b. ^ν κατορθοῦντε M^b, κατορθοῦντας P^b. ^ω ἢ post καὶ om. P^b. ^{ςδ} om. P^b. ^ς ἕτερον] αἷτιον M^b. ^ς ἢ om. P^b. ^α ἐδεῖτο λογισμὸς M^b. ^β δεῖ M^b. ^ς οὖν] ἂν P^b.

πορθοῦσιν, ἀλλὰ ^d διὰ φύσιν· οὐδ' ὅτι ^e οὐδέν ἐστι τύχη αἰτία
 οὐθενὸς δείκνυσιν, ἀλλ' οὐ τῶν πάντων ὧν δοκεῖ. Τοῦτο μέντ'
 ἂν ἀπορήσειέ τις, ἄρ' αὐτοῦ τούτου τύχη αἰτία, τοῦ ἐπιθυμῆ-
 18 σαι οὐ δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. ^h Ἡ οὕτω γε πάντων ἔσται; Καὶ γὰρ
 τοῦ νοῆσαι καὶ βουλεύεσθαι· οὐ γὰρ ^f δὴ ἐβουλεύσατο βου-
 λευσάμενος, καὶ τοῦτ' ἐβουλεύσατο, ἀλλ' ἔστιν ἀρχή τις, οὐδ'
 ἐνόησε νοήσας πρότερον νοῆσαι, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον. Οὐκ
 ἄρα τοῦ νοῆσαι ^g ὁ νοῦς ἀρχή, οὐδὲ τοῦ βουλεύεσθαι βουλή.
 Τί οὖν ἄλλο πλὴν τύχη; ^h Ὡστ' ἀπὸ τύχης ἅπαντα ἔσται, εἰ
 19 ἔστι τις ἀρχή ἧς οὐκ ἔστιν ἄλλη ἕξω. Αὕτη δὲ διὰ τί
 τοιαύτη τὸ εἶναι τὸ τοῦτο δύνασθαι ποιεῖν. Τὸ δὲ ζητούμε-
 νον τοῦτ' ἐστί, τίς ἢ τῆς κινήσεως ἀρχή ἐν τῇ ψυχῇ. Δῆλον
 δὴ, ὥσπερ ἐν τῷ ὄλῳ θεός, καὶ πᾶν ἐκείνῳ. Κινεῖ γὰρ
 πως πάντα τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον. Λόγου δ' ἀρχή ^h οὐ λόγος
 20 ἀλλά τι κρεῖττον. Τί οὖν ἂν κρεῖττον καὶ ἐπιστήμης εἴποι
 πλὴν θεός; ⁱ Ἡ γὰρ ἀρετὴ τοῦ νοῦ ὄργανον· καὶ διὰ τοῦτο οἱ
 ἰπάλαι ἔλεγον, εὐτυχεῖς καλοῦνται οἱ ἂν ὀρμήσωσι κατορ-
 θοῦν ἄλογοι ὄντες, καὶ ^k βουλεύεσθαι οὐ συμφέρει αὐτοῖς·
 ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν ^l τοιαύτην ἢ κρεῖττον τοῦ νοῦ καὶ βουλεύ-
 21 σεως. Οἱ δὲ τὸν λόγον· τοῦτο δ' οὐκ ἔχουσι. Καὶ ἐνθου-
 σιασμοί· τοῦτο δ' οὐ δύνανται. ^m Ἄλογοι γὰρ ὄντες ἀποτυγ-
 χάνουσι καὶ τούτων φρονίμων καὶ σοφῶν ταχείαν εἶναι τὴν
 μαντικὴν καὶ ^m μόνον οὐ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δεῖ ἀπολαβεῖν,
 ἀλλ' οἱ μὲν δι' ἐμπειρίαν, οἱ δὲ διὰ συνήθειάν τε ἐν τῷ σκο-
 πεῖν χρῆσθαι· τῷ θεῷ δὲ αὐται. Τοῦτο καὶ εὐ ὁρᾶ καὶ τὸ
 22 μέλλον καὶ τὸ ὄν, καὶ ὧν ἀπολύεται ὁ λόγος οὗτος. Διὸ οἱ
 μελαγχολικοὶ καὶ εὐθύνειροι. ⁿ Ἔοικε γὰρ ἢ ἀρχή ⁿ ἀπο-
 λυομένους τοὺς λόγους ἰσχύειν μάλλον· καὶ ὥσπερ οἱ τυφλοὶ
 μνημονεύουσι μάλλον ἀπολυθέντες τοῦ πρὸς τοῖς εἰρημένους
 εἶναι τὸ μνημονεῦον. Φανερόν δὲ ὅτι δύο εἶδη εὐτυχίας, ἢ

^d διὰ om. Mb. ^e οὐδέν] οὐδ' Mb. ^f δὴ om. Mb. ^g ὁ νοῦς
 Casaubonus: codices συννοῦσα. ^h οὐ om. Pb. ⁱ παλαιοὶ Mb.
^k βούλεσθαι Mb. ^l τοιαύτην—καὶ om. Pb. ^m μόνων Pb. ⁿ ἀπο-
 λυμένους Mb.

μὲν θεία, διὸ καὶ δοκεῖ ὁ εὐτυχὴς διὰ θεὸν κατορθοῦν. Ὁὕτος ²³
 δ' ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ὁρμὴν διορθωτικός, ὁ δ' ἕτερος ὁ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν ἄλογοι δ' ἀμφότεροι. Καὶ ἡ μὲν συνεχὴς εὐτυχία
 μᾶλλον, αὕτη δὲ οὐ συνεχής.

Κατὰ μέρος μὲν οὖν περὶ ἐκάστης ἀρετῆς εἴρηται πρότε- ¹⁵
 ρον· ἐπεὶ δὲ χωρὶς διείλομεν τὴν δύναμιν αὐτῶν, καὶ περὶ
 τῆς ἀρετῆς ἡ διαρθρωτέον τῆς ἐκ τούτων, ἣν ἐκαλοῦμεν ἤδη
 καλοκάγαθίαν. Ὅτι μὲν οὖν ἀνάγκη τὸν ταύτης ἀληθῶς
 τευξόμενον τῆς προσηγορίας ἔχειν τὰς κατὰ μέρος ἀρετάς,
 φανερόν. Ὁὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐθενὸς οἶόν τ' ἄλλως ²
 ἔχειν· οὐθὲς γὰρ ὅλον μὲν τὸ σῶμα ὑγιαίνει, μέρος δ' οὐθέν,
 ἀλλ' ἀναγκαῖον πάντα ἢ τὰ πλείστα καὶ κυριώτατα τὸν
 αὐτὸν ἔχειν τρόπον τῷ ὅλῳ. Ἔστι δὴ τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ
 τὸ καλὸν καγαθὸν οὐ μόνον κατὰ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ ³
 αὐτὰ ἔχοντα διαφοράν. Τῶν γὰρ ἀγαθῶν πάντων τέλη ³
 ἐστίν, ἀ ⁴ αὐτὰ αὐτῶν ἕνεκά ἐστιν αἰρετά. Τούτων δὲ καλά,
 ὅσα δι' αὐτὰ ὄντα πάντα ἐπαινετά ἐστιν. Ταῦτα γὰρ ἐστὶν
 ἐφ' ὧν αἱ τε πράξεις εἰσὶν ἐπαινεταὶ καὶ αὐτὰ ἐπαινετά, δι-
 καιοσύνη καὶ αὐτὴ καὶ αἱ πράξεις. Καὶ οἱ σῶφρονες ἐπαι-
 νετὴ γὰρ καὶ ἡ σωφροσύνη. Ἀλλ' οὐχ ὑγίεια ἐπαινετόν ⁴
 οὐδὲ γὰρ τὸ ἔργον. Οὐδὲ τὸ ἰσχυρῶς· οὐδὲ γὰρ ⁵ ἡ ἰσχὺς.
 Ἀλλ' ἀγαθὰ μὲν, ἐπαινετά δ' οὐ. Ὅμοιως δὲ τοῦτο δηλὸν
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἐπαγωγῆς. Ἀγαθὸν μὲν οὖν
 ἐστὶν ὅ ⁵ τὰ φύσει ἀγαθὰ ἐστὶν ἀγαθὰ. Τὰ γὰρ περιμάχητα ⁵
 καὶ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα ἀγαθὰ, τιμὴ καὶ πλοῦτος καὶ
 σώματος ἀρεταὶ καὶ εὐτυχίαι καὶ δυνάμεις, ἀγαθὰ μὲν φύσει
 ἐστίν, ἐνδέχεται δ' εἶναι βλαβερά τισι διὰ τὰς ἑξεις. Οὔτε ⁶
 γὰρ ἄφρων οὔτ' ἄδικος ἢ ἀκόλαστος ὢν οὐδ' ⁶ ὁ ὀνήσειε χρώ-
 μενος αὐτοῖς, ὥσπερ οὐδ' ὁ κάμνων τῇ τοῦ ὑγιαίνοντος τροφῇ
 χρώμενος, οὐδ' ὁ ἀσθενὴς καὶ ἀνάπηρος τοῖς τοῦ ὑγιοῦς καὶ
 τοῖς τοῦ ὀλοκλήρου κόσμοις. Καλὸς δὲ καγαθὸς τῷ τῶν

ο οὕτω P^b. p διορθωτέον P^b. q οὐδέ] οὐθέν M^b, οὐδὲν P^b. r οὐ-
 δὲς μὲν ὅλον P^b. s κατ' αὐτὰ] κατὰ ταῦτα P^b. t τὰ ἔχοντα M^b. P^b.
 v αὐτὰ om. M^b. w ἡ om. M^b. x ἐνόησε M^b.

^γ ἀγαθῶν τὰ καλὰ ὑπάρχειν αὐτῷ δι' αὐτά, καὶ τῷ πρακτικὸς
⁷ εἶναι τῶν καλῶν καὶ αὐτῶν ἕνεκα. Καλὰ δ' ἐστὶν αἱ τε
 ἀρεταὶ καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. Ὑποστάντες δέ τις ἕξις
 πολιτική, ^z οἷον οἱ Λάκωνες ἔχουσιν ἢ ἄλλοι τοιοῦτοι ἔχουσιν
 ἄν. Αὕτη δ' ἐστὶν ἕξις τοιαύτη. Εἰσὶ γὰρ οἱ οἷονται
 τὴν ἀρετὴν δεῖν μὲν ἔχειν, ἀλλὰ τῶν φύσει ἀγαθῶν ἕνε-
 κεν. Διὸ ^α ἀγαθοὶ μὲν ἄνδρες εἰσὶν· τὰ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθὰ
⁸ αὐτοῖς ἐστὶν· καλοκάγαθίαν γὰρ οὐκ ἔχουσιν. Οὐ γὰρ ^β ὑπάρ-
 χει αὐτοῖς τὰ καλὰ δι' αὐτά, καὶ προαιροῦνται καλοὶ καγα-
 θοί, καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ μὲν φύσει
 ὄντα, ἀγαθὰ δὲ φύσει ὄντα, τούτοις καλὰ. Καλὰ γάρ ἐστιν
 ὅταν οὐ ἕνεκα ^ε πράττωσι. Καὶ αἰροῦνται καλὰ, ἢ διότι τῷ
^δ καλῷ καγαθῷ καλὰ ἐστὶ ^ε τὰ φύσει ἀγαθὰ· καλὸν γὰρ τὸ
⁹ δίκαιον· τοῦτο δὲ τὸ κατ' ἀξίαν· ἀξιος δ' οὗτος τούτων. Καὶ
 τὸ πρέπον καλόν· πρέπει δὲ ταῦτα ^ε τούτῳ, πλούτος εὐγέ-
 νεια δύναμις. Ὡστε τῷ καλῷ καγαθῷ καὶ ^ε αὐτὰ συμφέροντα
 καὶ καλὰ ἐστὶν· τοῖς δὲ πολλοῖς διαφωνεῖ τοῦτο. Οὐ γὰρ
 τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ κακίοις ἀγαθὰ ἐστὶ, τῷ δ' ἀγαθῷ ἀγαθὰ.
¹⁰ Τῷ δ' ἀγαθῷ καὶ καλὰ· πολλὰς γὰρ καὶ καλὰς πράξεις δι'
 αὐτὰ ἔπραξεν. Ὁ δ' οἰόμενος τὰς ἀρετὰς ἔχειν δεῖν ἕνεκα
 τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν κατὰ τὸ συμβεβηκὸς καλὰ πράττει. Ὑποστάντες
¹¹ οὖν καλοκάγαθία ἀρετὴ τέλειος. Καὶ περὶ ἡδονῆς ^h δ' εἴρηται
 ποῖόν τι καὶ πῶς ἀγαθόν, καὶ ὅτι τὰ τε ἀπλῶς ἡδέα ⁱ καὶ
 καλὰ, καὶ τὰ τε ἀπλῶς ἀγαθὰ ^k ἡδέα. Οὐ γίνεται δὲ ἡδονὴ
 μὴ ἐν πράξει· διὰ τοῦτο ^l ὁ ἀληθῶς εὐδαίμων καὶ ἡδιστα ζή-
¹² σσει, καὶ ^m τοῦτο οὐ μάτην οἱ ἄνθρωποι ἀξιούσιν. Ὑποστάντες δ'
 ἐστὶ τις ὅρος καὶ τῷ ἱατρῷ, πρὸς ⁿ ὃν ἀναφέρων κρίνει τὸ
 ὁὔγιαίνον σῶμα καὶ ^p μή, πρὸς ὃν μέχρι ποσοῦ ποιητέον ἔκα-
 στον καὶ εὐ ὁὔγιαίνον· εἰ δὲ ἔλαττον ἢ πλέον, οὐκέτι· οὕτω

^γ ἀγαθῶν—τῶν om. P^b. ^z οἷον M^b. ^a ἀγαθοὶ] ἀγριοὶ M^b. P^b.
^β ὑπάρχειν M^b. P^b. ^ε πράττουσι P^b. ^δ καλῷ] κακῷ M^b. ^ε τὰ] τὰ
 τῇ P^b. ^ε τούτῳ] πλούτῳ M^b. P^b. ^ε αὐτὰ] αὐτὰ τὰ P^b. ^h διείρηται P^b,
 δ' εἴη τε M^b. ⁱ καὶ καλὰ—ἀπλῶς om. P^b. ^k ἡδέα om. P^b. ^l ὁ om.
 M^b. P^b. ^m τούτου P^b. ⁿ ὁ M^b. ^ο ὁὔγιαίνον M^b. ^p μή] μὴ καὶ M^b,
 om. P^b.

καὶ τῷ σπουδαίῳ περὶ τὰς πράξεις καὶ αἱρέσεις τῶν φύσει
 μὲν ἀγαθῶν οὐκ ἐπαινετῶν δὲ δεῖ τινὰ εἶναι ὅρον καὶ ἕξως
 καὶ τῆς αἱρέσεως, καὶ περὶ ^αφυγῆς χρημάτων πλήθους καὶ
 ὀλιγότητος καὶ τῶν εὐτυχημάτων. Ἐν μὲν οὖν τοῖς πρό-¹³
 τερων ἐλέχθη τὸ ὡς ὁ λόγος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἂν εἴ τις
 ἐν τοῖς περὶ τὴν τροφήν ^τεἴπειεν ὡς ^ςἡ ἰατρικὴ καὶ ὁ λόγος
 ταύτης. Τοῦτο δ' ἀληθές μὲν, οὐ σαφές δέ. Δεῖ δὴ ὥσπερ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸ ἄρχον ζῆν, καὶ πρὸς τὴν ἕξιν
 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν τοῦ ἀρχοντος, οἷον δοῦλον πρὸς δε-
 σπότην καὶ ἕκαστον πρὸς ^ττὴν ἐκάστου καθήκουσαν ἀρχήν.
^ιἘπεὶ δὲ καὶ ἄνθρωπος φύσει συνέστηκεν ἐξ ἀρχοντος καὶ ¹⁴
 ἀρχομένου, καὶ ἕκαστον ^νδὴ δέοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ζῆν.
 Αὕτη δὲ διττή· ἄλλως γὰρ ^ωἡ ἰατρικὴ ἀρχὴ καὶ ἄλλως ^ωἡ
 ὑγίεια. Ταύτης δὲ ἕνεκα ἐκείνη. Οὕτω δ' ἔχει κατὰ τὸ ^χθεω-
 ρητικόν. Οὐ γὰρ ἐπιτακτικῶς ἀρχων ὁ θεός, ἀλλ' οὐ ἕνεκα
 ἡ φρόνησις ἐπιτάττει. Διττὸν δὲ τὸ οὐ ἕνεκα· διώρισται ¹⁵
 δ' ἐν ἄλλοις, ἐπεὶ ἐκεῖνός ^γγε οὐθενὸς δεῖται. Ἦτις οὖν αἰ-
 ρεσις καὶ ^zκτῆσις τῶν φύσει ἀγαθῶν ποιήσει ^ατὴν τοῦ θεοῦ
 μάλιστα θεωρίαν, ἢ σώματος ἢ χρημάτων ἢ φίλων ἢ τῶν
 ἄλλων ἀγαθῶν, αὕτη ἀρίστη, καὶ οὗτος ὁ ὅρος κάλλιστος.
^βΕἴ τις δ' ἢ δι' ἔνδειαν ἢ δι' ὑπερβολὴν κωλύει τὸν θεὸν θε-¹⁶
 ραπεύειν καὶ θεωρεῖν, αὕτη δὲ φαύλη. Ἐχει δὲ τοῦτο τῇ
 ψυχῇ, καὶ οὗτος τῆς ψυχῆς ^οὁ ὅρος ἀριστος, τὰ ἥκιστα ^δαἰ-
 σθάνεσθαι τοῦ ἄλλου μέρους τῆς ψυχῆς, ἢ τοιούτον. Τίς
^εμὲν οὖν ὅρος τῆς καλοκαγαθίας, καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῶν ἀπλῶς
 ἀγαθῶν, ἔστω ^εεἰρημένον.

^α φυγῆς] πληγῆς Mb. ^τ εἴποιεν Mb.Pb. ^ς ἡ om. Mb. ^τ τὴν
 om. Mb. ^ν δὴ] δέ Mb. ^ω ἡ utrumque om. Mb. ^χ θεωρητόν Pb.
 γ τε Mb.Pb. ^z κτίσις Pb. ^α μάλιστα τὴν τοῦ θεοῦ Pb. ^β εἴ] ἢ Pb.
 ο ὁ om. Pb. ^δ αἰσθάνηται Pb. ^ε μὲν om. Mb. ^ε εἰρημένος Mb.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΙΩΝ.

¹ΕΠΑΙΝΕΤΑ μέν ἐστὶ τὰ καλά, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχροά. Καὶ τῶν μέν καλῶν ἡγούνται αἱ ἀρεταί, τῶν δ' αἰσchrῶν αἱ κακίαι. Ἐπαινετὰ δ' ἐστὶ καὶ τὰ αἵτια τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ γινόμενα ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. Τριμεροῦς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα, τοῦ μέν λογιστικοῦ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἡ τε πραότης καὶ ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ τε σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ἡ ³μεγαλοψυχία. Κακία δ' ἐστὶ τοῦ μέν λογιστικοῦ ἡ ἀφροσύνη, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἡ τε ὀργιλότης καὶ ἡ δειλία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ τε ἀκολασία καὶ ἡ ἀκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἡ τε ἀδικία καὶ ἀνελευθεριότης καὶ μικροψυχία.

² Ἔστι δὲ φρόνησις μέν ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ, παρασκευαστικὴ τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν συντεινόντων. Πραότης δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι. Ἀνδρεία δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν δυσέκπληκτοὶ εἰσιν ὑπὸ φόβῳ τῶν περὶ θάνατον. Σωφροσύνη δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν ἀνόρεκτοι γίνονται περὶ τὰς ²ἀπολαύσεις τῶν φαύλων ἡδονῶν. Ἐγκράτεια δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν κατέχουσι τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρῶσαν ἐπὶ τὰς φαύλας ἡδονάς. Δικαιοσύνη δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν. Ἐλευθεριότης δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς εὐδάπανος εἰς τὰ καλά. Μεγαλοψυχία δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ' ἣν δύναται φέρειν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

³ Ἀφροσύνη δ' ἐστὶ κακία τοῦ λογιστικοῦ, αἰτία τοῦ ζῆν κακῶς. Ὀργιλότης δ' ἐστὶ κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν εὐ-

κίνητοι γίνονται πρὸς ὀργήν. Δειλία δ' ἐστὶ κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ἐκπλήττονται ὑπὸ φόβων, καὶ μάλιστα τῶν περὶ θάνατον. Ἀκολασία δ' ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ,² καθ' ἣν αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονάς. [Περὶ μὲν τῆς ἀκρατείας οὐδέν· οὕτω δὲ σὺ δύνασαι ὀρίζειν.] Ἀκράτεια δ' ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν παρασύρουσι τῇ ἀλογίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν ὥθοῦσαν ἐπὶ τὰς τῶν φαύλων ἡδονῶν ἀπολαύσεις. Ἀδικία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικοὶ γίνονται³ παρὰ τὴν ἀξίαν. Ἀνελευθερία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ὀρέγονται τοῦ πανταχόθεν κέρδους. Μικροψυχία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδύνατοί εἰσι φέρειν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

Τῆς δὲ φρονήσεώς ἐστι τὸ βουλευσασθαι, τὸ κρίναι τὰ⁴ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἰρετὰ καὶ φευκτά, τὸ χρῆσθαι πᾶσι καλῶς τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, τὸ ὁμιλῆσαι ὀρθῶς, τὸ συνιδεῖν τοὺς καιροὺς, τὸ ἀγχίνως χρῆσασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. Ἡ μνήμη δὲ καὶ ἐμπειρία καὶ ἀγχίνοια² ἦτοι ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἐκάστη αὐτῶν ἐστίν, ἣ παρέπεται τῇ φρονήσει· ἢ τὰ μὲν αὐτῶν οἶον συναίτια τῆς φρονήσεώς ἐστι, καθάπερ ἐμπειρία καὶ ἡ μνήμη, τὰ δὲ οἶον μέρη αὐτῆς, οἶον εὐβουλία καὶ ἀγχίνοια. Πραότης δ' ἐστὶ τὸ δύ-³νασθαι φέρειν μετρίως ἐγκλήματα καὶ ὀλιγωρίας, καὶ τὸ μὴ ταχέως ὀρμᾶν ἐπὶ τὰς τιμωρίας, καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἅπικρον δὲ τῷ ἦθει καὶ ἀφιλόνηκον, ἔχοντα τὸ ἡρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ στάσιμον. Ἀνδρείας δ'⁴ ἐστὶ τὸ δυσέκπληκτον ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον, καὶ τὸ εὐθαρσῇ ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ τὸ εὐτολμον πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸ μᾶλλον αἰρεῖσθαι τεθνάναι καλῶς ἢ αἰσchrῶς σωθῆναι, καὶ τὸ νίκης αἴτιον εἶναι. Ἐπι δὲ ἀνδρείας ἐστὶ καὶ τὸ πονεῖν καὶ καρτερεῖν καὶ αἰρεῖσθαι ἀνδραγαθίζεσθαι. Παρέπεται δὲ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ἡ εὐτολμία καὶ ἡ εὐψυχία καὶ τὸ θάρσος καὶ τὸ θράσος, ἔτι δὲ καὶ ἡ φιλοπονία καὶ ἡ καρτερία. Σωφροσύνης δ' ἐστὶ τὸ μὴ θαναμάζειν τὰς ἀπο-⁵

λαύσεις τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ εἶναι πάσης ἀπολαύ-
 σεως αἰσχυρᾶς ἡδονῆς ἀνόρεκτον, καὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ τὴν
 δικαίαν ἄδειαν, καὶ τὸ τετάσθαι περὶ τὸν βίον ὁμοίως ἔν τε
 μικροῖς καὶ μεγάλοις. Παρέπεται δὲ τῇ σωφροσύνῃ εὐταξία,
 5 κοσμιότης, αἰδώς, εὐλάβεια. Ἐγκρατείας δ' ἐστὶ τὸ δύ-
 νασθαι κατασχεῖν τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶσαν ἐπὶ
 φάυλας ἀπολαύσεις καὶ ἡδονάς, καὶ τὸ καρτερεῖν, καὶ τὸ ὑπο-
 2 μνητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνδεΐας καὶ λύπης. Δι-
 καιοσύνης δ' ἐστὶ τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦ κατ' ἀξίαν, καὶ
 σώζειν τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὸ σώζειν τοὺς
 γεγραμμένους νόμους, καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι,
 3 καὶ τὸ διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας. Ἔστι δὲ πρώτη τῶν
 δικαιοσυγῶν πρὸς τοὺς θεοὺς, εἶτα πρὸς δαίμονας, εἶτα πρὸς
 πατρίδα καὶ γονεῖς, εἶτα πρὸς τοὺς κατοικομένους· ἐν οἷς
 ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, ἥτοι μέρος οὐσα δικαιοσύνης ἢ παρακολου-
 θοῦσα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότης καὶ ἀλή-
 4 θεια καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ μισοπονηρία. Ἐλευθεριότητος
 δ' ἐστὶ τὸ προετικὸν εἶναι χρημάτων εἰς τὰ ἐπαιετὰ, καὶ
 διαφιλῆ ἐπὶ τῷ εἰς τὰ δέοντα ἀναλωθῆναι, καὶ τὸ βοηθητικὸν
 5 εἶναι ἐν τῷ διαφόρῳ, καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ὅθεν μὴ δεῖ. Ἔστι
 δὲ ὁ ἐλευθέριος καὶ περὶ ἐσθῆτα καθαρὸς καὶ περὶ οἰκῆσιν,
 καὶ κατασκευαστικὸς τῶν περιττῶν καὶ καλῶν καὶ διαγωγῆν
 ἐχόντων ἡδέϊαν ἄνευ τοῦ λυσιτελοῦντος, καὶ θεραπετικὸς τῶν
 ζῶν τῶν ἴδιον ἐχόντων τι ἢ θαυμαστόν. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ
 ἐλευθεριότητι τοῦ ἥθους ὑγρότης καὶ εὐαγωγία καὶ φιλανθρω-
 πία καὶ τὸ εἶναι ἐλεητικὸν καὶ φιλόφιλον καὶ φιλόξενον καὶ
 6 φιλόκαλον. Μεγαλοψυχίας δ' ἐστὶ τὸ καλῶς ἐνεγκεῖν
 καὶ εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὸ θαν-
 μάζειν μήτε τρυφὴν μήτε θεραπείαν μήτε ἐξουσίαν μήτε τὰς
 νίκας τὰς ἐναγωνίους, ἔχειν δέ τι βάθος τῆς ψυχῆς καὶ μέ-
 7 γεθος. Ἔστι δὲ μεγαλόψυχος οὗθ' ὁ τὸ ζῆν περὶ πολλοῦ
 ποιούμενος οὗθ' ὁ φιλόζωος. Ἀπλοῦς δὲ τῷ ἥθει καὶ γεν-
 ναῖος, ἀδικεῖσθαι δυνάμενος, καὶ οὐ τιμωρητικός. Ἀκολουθεῖ
 δὲ τῇ μεγαλοψυχία ἀπλότης καὶ ἀλήθεια.

ἡ ἀφροσύνης δ' ἐστὶ τὸ κρίνειν κακῶς τὰ πράγματα, τὸ 6
βουλεύσασθαι κακῶς, τὸ ὁμιλῆσαι κακῶς, τὸ χρήσασθαι κα-
κῶς τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, τὸ ψευδῶς δοξάζειν περὶ τῶν
εἰς τὸν βίον καλῶν καὶ ἀγαθῶν. Παρακολουθεῖ δὲ τῇ ἀ-
φροσύνῃ ἀπειρία, ἀμαθία, ἀκρασία, ἐπαριστερότης, ἀμνημο-
σύνη.

ἡ ὀργιλότητος δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἀκροχολία πι- 2
κρία βαρυθυμία. Ἔστι δὲ τοῦ ὀργίλου μὴ δύνασθαι φέρειν
μήτε τὰς μικρὰς ὀλιγορήσεις μήτε ἐλαττώσεις, εἶναι δὲ κο-
λαστικὸν καὶ τιμωρητικὸν καὶ εὐκίνητον πρὸς ὀργὴν καὶ ὑπὸ
ἔργου καὶ ὑπὸ λόγου τοῦ τυχόντος. ἡ ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ὀρ- 3
γιλότητι τὸ παροξυντικὸν τοῦ ἥθους καὶ εὐμετάβολον, καὶ ἡ
πικρολογία, καὶ τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπεῖσθαι, καὶ τὸ ταῦτα
πάσχειν ταχέως καὶ παρὰ βραχὺν καιρόν. Δειλίας δ' 4

ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν τυχόντων φόβῳ εὐκίνητον εἶναι, καὶ μά-
λιστα τῶν περὶ θάνατον καὶ τὰς σωματικὰς πηρώσεις, καὶ
τὸ ὑπολαμβάνειν κρεῖττον εἶναι ὅπως οὖν σωθῆναι ἢ τελευ-
τῆσαι καλῶς. ἡ ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δειλίᾳ μαλακία, ἀνανδρία,
ἀπονία, φιλοψυχία. ἡ ὕπεστι δὲ τις εὐλάβεια καὶ τὸ ἀφι-
λόνεικον τοῦ ἥθους. ἡ ἀκολασίας δ' ἐστὶ τὸ αἰρεῖσθαι τὰς 5
ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν τῶν βλαβερῶν καὶ αἰσχρῶν, καὶ τὸ
ὑπολαμβάνειν εὐδαιμονεῖν μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις
ἡδοναῖς ὄντας, καὶ τὸ φιλογέλοιον εἶναι καὶ τὸ φιλοσκώπτῃν
καὶ φιλευτράπελον, καὶ τὸ ῥαδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις
καὶ ἐν τοῖς ἔργοις. ἡ ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκολασίᾳ ἀταξία, 6
ἀναίδεια, ἀκοσμία, τρυφή, ῥαθυμία, ἀμέλεια, ὀλιγορία, ἔκλυ-
σις.

ἡ ἀκρασίας δ' ἐστὶ τὸ κωλύοντος τοῦ λογισμοῦ τὰς 7
ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν αἰρεῖσθαι, καὶ τὸ ὑπολαμβάνοντα
κρεῖττον εἶναι μὴ μετασχεῖν μὲν αὐτῶν, μετέχειν δὲ μηδὲν
ἡττον, καὶ τὸ οἶεσθαι μὲν δεῖν πράττειν καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ
συμφέροντα, ἀφίστασθαι δὲ αὐτῶν διὰ τὰς ἡδονάς. ἡ ἀκο- 8
λουθεῖ δὲ τῇ ἀκρασίᾳ μαλακία καὶ μεταμέλεια καὶ τὰ πλείστα
ταῦτά α καὶ τῇ ἀκολασίᾳ.

ἡ ἀδικίας δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἀσέβεια πλεονεξία ὕβρις. 7
ἡ ἀσέβεια μὲν ἡ περὶ θεοὺς πλημμέλεια καὶ περὶ δαίμονας ἡ

καὶ περὶ τοὺς κατοικομένους, καὶ περὶ γονεῖς καὶ περὶ πα-
τρίδα· πλεονεξία δὲ περὶ τὰ συμβόλαια, παρὰ τὴν ἀξίαν
αἴρουμένη τὸ διάφορον· ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς
παρασκευάζουσιν, εἰς ὄνειδος ἀγαγόντες ἑτέρους, ὅθεν Εὐήνος
περὶ αὐτῆς λέγει

ἥτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

2 Ἔστι δὲ τῆς ἀδικίας τὸ παραβαίνειν τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τὰ
νόμιμα, καὶ τὸ ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι, τὸ
ψεύδεσθαι, τὸ ἐπιорκεῖν, τὸ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ
τὰς πίστεις. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀδικίᾳ συκοφαντία, ἀλαζονεία,

3 φιλανθρωπία προσποίητος, κακοήθεια, πανουργία. Ἀνε-

λευθερίας δ' ἐστὶν εἶδη τρία, αἰσχροκερδία φειδωλία κιμβεία.

Αἰσχροκερδία μὲν, καθ' ἣν κερδαίνειν ζητοῦσι πανταχόθεν,
καὶ τὸ κέρδος τῆς αἰσχύνῃς περὶ πλείονος ποιοῦνται· φειδω-
λία δ' ἐστὶ καθ' ἣν ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων εἰς τὸ
δέον· κιμβεία δ' ἐστὶ καθ' ἣν δαπανῶσι μὲν, κατὰ μικρὸν δὲ
καὶ κακῶς, καὶ πλέον βλάπτονται τῷ μὴ κατὰ καιρὸν ποι-

4 εἶσθαι τὸ διάφορον. Ἔστι δὲ τῆς ἀνελευθερίας τὸ περὶ

πλείστου ποιεῖσθαι χρήματα, καὶ τὸ μηδὲν ὄνειδος ἡγεῖσθαι
τῶν ποιούντων τὸ κέρδος, βίος θητικὸς καὶ δουλοπρεπὴς καὶ
ῥυπαρὸς, φιλοτιμίας καὶ ἐλευθερίας ἀλλότριος. Ἀκολουθεῖ

δὲ τῇ ἀνελευθερίῳτι μικρολογία, βαρυθυμία καὶ μικροψυ-

5 χία, ταπεινότης, ἀμετρία, ἀγένεια, μισανθρωπία. Μικρο-

ψυχίας δ' ἐστὶ τὸ μήτε τιμὴν μήτε ἀτιμίαν μήτε εὐτυχίαν
μήτε ἀτυχίαν δύνασθαι φέρειν, ἀλλὰ τιμώμενον μὲν χαννοῦ-
σθαι, μικρὰ δὲ εὐτυχήσαντα ὑπεξαίρεσθαι, ἀτιμίαν δὲ μηδὲ
τὴν ἐλαχίστην ἐνεγκεῖν δύνασθαι, ἀπότευγμα δ' ἄτην καὶ
ἀτυχίαν κρίνειν μεγάλην, ὀδύρεσθαι δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ δυσφο-

6 ρεῖν. Ἐπὶ δὲ τοιοῦτός ἐστιν ὁ μικρόψυχος οἷος πάντα τὰ
ὀλιγωρήματα καλεῖν ὕβριν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὰ δι' ἄγνοιαν ἢ
λήθην γιγνόμενα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μικροψυχίᾳ μικρολο-
γία, μεμψιμοιρία, δυσελπιστία, ταπεινότης.

8 Καθόλου δὲ τῆς μὲν ἀρετῆς ἐστὶ τὸ ποιεῖν σπουδαίαν τὴν
διάθεσιν περὶ τὴν ψυχὴν, ἡρεμαίαις καὶ τεταγμέναις κινήσεσι

χρωμένην, συμφωνοῦσαν κατὰ πάντα τὰ μέρη· διὸ καὶ δοκεῖ
παράδειγμα πολιτείας ἀγαθῆς εἶναι ψυχῆς σπουδαία διά-
θεσις. Ἔστι δὲ ἀρετῆς καὶ τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀξίους, καὶ ²
τὸ φιλεῖν τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ τὸ μήτε κολαστικὸν εἶναι μήτε
τιμωρητικόν, ἀλλὰ ἴλεων καὶ εὐμενικὸν καὶ συγγνωμονικόν.
¹ Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀρετῇ χρηστότης, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ³
ἐλπίς ἀγαθή. Ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα οἶον φίλοικον εἶναι
καὶ φιλόφιλον, φιλέταιρον, φιλόξενον, φιλάνθρωπον καὶ φι-
λόκαλον· ἃ δὴ πάντα τῶν ἐπαινουμένων ἐστίν. Τῆς δὲ κα-
κίας ἐστὶ τὰ ἐναντία.

I N D E X

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

—◆—

Literæ, N. Ethica Nicomachea—M. Magna—E. Eudemia—V. Tractatum de Virtutibus et Vitiis designant; Numerus Romanus librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

—◆—

- ¹ ἈΓΑΘΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣΤΑΙ E. iii. 6, 3
 ἀγαθὸς τίς N. i. 8, 12. E. vii. 15, 4. ἀγαθὰ τίνα M. ii. 9, 3. ἀγαθὸν multis modis dicitur E. i. 8, 5. ἀγαθὸν τί N. x. 2, 1. αὐτὸ ἀγαθὸν τί E. i. 8, 1. ἐν αὐτὸ ἀγαθὸν E. i. 8, 13. ἀγαθὸν φύσει N. ix. 9, 7. ἀγαθὰ κυριώτατα N. i. 8, 2
 Ἀγαπᾶν τί E. vii. 6, 5
 Ἀγασθῆναι του N. vii. 1, 3
 Ἀγένεια degener animus V. 7, 4
 Ἀγένητος N. vi. 2, 6. 3, 2
 Ἀγευστος N. x. 9, 4
 Ἀγνοίας ἀμαρτήματα N. v. 8, 6. ἀγνοίας διορισμός M. i. 34, 26. ἄγνοια an semper invita N. iii. 1, 13
 Ἀγνοοῦντες ἀλλήλους N. ix. 6, 1
 Ἀγνώτες καὶ γνώριμοι N. iv. 6, 5
 Ἀγοραία φιλία N. viii. 13, 6
 Ἀγριοὶ καὶ σκληροὶ N. iv. 8, 3. ἄγριος καὶ χαλεπός E. iii. 3, 2
 Ἀγροικία N. ii. 7, 13
 Ἀγροικος ib. et vii. 9, 3. ἄγροικος τίς M. i. 31, 1. ἄγροικος καὶ δυστράπελος E. iii. 7, 6. ἄγροικοι comicorum E. iii. 2, 5
 ἀγυμνασία N. iii. 5, 15
 ἀγχίνουσα N. vi. 9, 3. V. 4, 2. ἀγχίνως χρῆσασθαι λόγῳ καὶ ἔργῳ V. 4, 1
 ἀδάπανος εἰς τὸ δέον V. 7, 3.
 ἀδέκαστος N. ii. 9, 6
 ἀδελφικὴ φιλία N. viii. 10, 6
 ἀδιάβλητος N. viii. 4, 3. 6, 7
 ἀδιάφθορος αἰσθησις E. vii. 2, 5
 ἀδιάφοροι ἡδοναί N. x. 5, 8
 ἀδιαχώριστος E. ii. 1, 16
 ἀδικεῖν τί N. v. 9, 4
 ἀδικεῖν N. v. 5, 19. 11, 7. ἀδικεῖν et ἄδικον εἶναι differunt N. v. 6, 1
 ἀδικεῖν et ἄδικα πράττειν non sunt idem N. v. 9, 3. ἀδικεῖσθαι N. v. 5, 19. 11, 7. ἀδικεῖσθαι τί M. i. 34, 31. ἀδικεῖσθαι ἐκουσίως N. v. 11, 6
 ἀδίκημα N. v. 8, 8 ἀδίκημα τί N. v. 7, 7. 8, 2
 ἀδικία N. v. 5, 18. πλεοναχῶς λέγεται N. v. 1, 7. non est in omnibus in quibus τὸ ἀδικεῖν N. v. 6, 4
 ἄδικον, παράνομον, ἄνισον N. v. 1, 8. ἄδικον ἢ φύσει ἢ τάξει N. v. 7, 7. ἄδικον τί N. v. 2, 8. ἄδικον et ἀδίκημα differunt N. v. 7, 7. ἄδικος quot modis dicatur N. v. 8
 ἀδιόριστοι ἡδοναί N. x. 5, 6
 n d

ἀδόλεσχαι [†ἀδόλεσχοι v.l.d] N. iii.
 10, 2
 ἀηδὲς καὶ ἐπίλυτον N. x. 5, 5. ἀηδεῖς
 fastidiosi M. ii. 3, 17
 ἀηδῶς N. iv. 3, 25
 ἀήττητον ὁ θυμός E. iii. 1, 16
 ἀθανατίζειν N. x. 7, 8
 αἶγα θύειν N. v. 7, 1
 αἰδήμων N. ii. 7, 14. iii. 6, 3. iv.
 9, 3. αἰδήμων τίς E. iii. 7, 3
 αἰδῶς N. ii. 7, 14. αἰδῶς τίς M. i.
 30, 1. E. iii. 7, 2. αἰδοῦς περί
 N. iv. 9, 1
 αἰδία τίνα καὶ ποῖα N. vi. 3, 2
 αἰκία N. v. 2, 13
 αἰσχροκερεῖς N. iv. 1, 43. M. i.
 25, 1. αἰσχροκερδής E. iii. 4, 5
 αἰσχροκέρδεια N. iv. 1, 41. αἰ-
 σχροκερδία τίς V. 7, 3
 αἰσχρολογία N. iv. 8, 6
 αἰσχυντέον N. iv. 9, 5
 αἰσχυντηλός N. iv. 9, 3
 αἴτιαι τίνων ἐσμέν E. ii. 6, 7
 ἄκληρον καὶ προθύμως N. ix. 11, 6
 ἀκολασία N. ii. 7, 3. περί τίνα N.
 vii. 6, 6. etiam de puerilibus de-
 lictis usurpatur N. iii. 12, 5
 ἀκόλαστος N. ii. 2, 7. 3. i. vii. 7, 2.
 ut differat τοῦ ἀκρατοῦς N. vii.
 4, 4. 8, 1. pluribus modis
 dicitur E. iii. 2, 1, 2. ἀκό-
 λαστος et ἀκρατής quid differant
 M. ii. 6, 36, 48, 50. χείρων τοῦ
 ἀκρατοῦς N. vii. 7, 3. 8, 5
 ἀκολασταίνειν N. ii. 6, 19
 ἀκοσμία V. 6, 6
 ἀκούειν N. iii. 1, 19. ἀκούειν τίς N.
 v. 8, 3. M. i. 16, 1. E. ii. 7, 1.
 ἀκούσια τίνα N. iii. 1, 3. ἀκου-
 σίων εἶδη N. v. 8, 12
 ἀκουστικός N. i. 13, 19
 ἀκρασίας περί M. ii. 6, 1. ἀκρασίας
 εἶδη M. ii. 6, 23, 42. μέρη N.
 vii. 7, 8
 ἀκράτεια pro ἀκρασία V. 1, 3. 3, 2
 ἀκρατεῦσθαι E. ii. 7, 5
 ἀκρατής N. vii. 1, 6. ἀκρατής τίς N.
 vii. 7, 1. unde dictus N. ix. 8, 6.
 an idem qui ἀκόλαστος N. vii.

4, 4. ἀκρατής θυμοῦ, τιμῆς, κέρδους
 N. vii. 4, 2, 6. ἀ. τελέως M. ii.
 6, 28. ἀ. μετὰ προσθέσεως M.
 ii. 6, 26. ἀ. τῆς ὀργῆς M. ii.
 6, 31
 ἀκρατεῦσθαι N. vii. 3, 3. ἀκρατευ-
 ὄμενοι N. vii. 3, 8
 ἀκριβέστατοι τὰς τέχνας N. vi. 7, 1.
 δι' ἀκριβείας λέγειν E. ii. 10, 20
 ἀκριβοδίκαιος N. v. 10, 8
 ἀκριβολογεῖσθαι N. vi. 3, 2
 ἀκριβολογία N. iv. 2, 8
 ἀκροᾶσθαι ἄδοντας E. iii. 2, 7. ἀκρό-
 ασις τῶν εὐαρμόστων E. iii. 2, 8
 ἀκροχειρίζεσθαι N. iii. 1, 17
 ἀκροχολία V. 6, 2. ἀκρόχοιοι N. iv.
 5, 9
 ἄκων τίς πράσσει N. iii. 1, 18
 ἀλαζών N. ii. 7, 12. iii. 7, 8. iv.
 7, 2. ἀ. τίς M. i. [†27, 1. v.l.k]
 33, 1. E. ii. 3, 7. iii. 7, 5.
 ἀλαζονεύεσθαι N. iv. 7, 13. ἀλα-
 ζονεία N. ii. 7, 12. iv. 7, 15. V.
 7, 2. ἀλαζονικός N. iv. 7, 15.
 †ἀλαζονία V. 7, 2. ἀλαζονείας
 proprium M. i. 7, 4
 ἀλείπτῃς N. ii. 6, 7
 ἀληθής et ἀλήθεια N. ii. 7, 12.
 ἀλήθεια N. vi. 2, 3. ἀλήθεια
 δόξης ἐρθότης N. vi. 9, 3. τίς M. i.
 33, 1. ἀληθεύεσθαι pass. N. i.
 10, 7. ἀληθευτικός N. iv. 3, 28.
 7, 4. 17. ἀληθής τίς E. iii.
 7, 5. ἀληθεύειν ἐν διαφέροντι V.
 5, 2
 ἀλλαγή permutatio N. v. 5, 10.
 ἄλλαξιν ποιεῖσθαι M. i. 34, 12
 ἀλλακτικαὶ κοινωνίαι N. v. 5, 6
 †ἀλογισμός E. iii. 4, 6
 ἄλογον διττόν N. i. 13, 18
 ἄλλου ὁτουοῦν [†ἀλλουοῦν] E. i. 8, 4
 ἄλσις N. x. 4, 3
 ἄλυπία N. vii. 12, 7. ἀλύπως M.
 ii. 7, 1
 ἀμάρτημα τίς N. v. 8, 7. ἀμαρτία
 περί τίνα M. i. 18, 2. διχῇ γί-
 νεται E. ii. 10, 11. ἀμαρτάνειν
 N. ii. 1, 5. ἀμαρτάνομεν πολλα-
 χῶς N. ii. 6, 14. ἀμαρτάνειν τῆς

- προστάξεως [†πράξεως v. l.] N.
vii. 6, 1. ἀμαρτωλότερος N. ii.
9, 3
ἀμέλεια, comes intemperantiæ V.
6, 6
ἀμετακινήτως ἔχειν N. ii. 4, 3
ἀμεταμέλητος N. ix. 4, 5
ἀμετάπτωτος M. ii. 11, 18
ἀμετρία V. 7, 4
ἀμιγεῖς ἥδοναί N. x. 3, 2
ἀμνημοσύνη V. 6, 1
ἀμοιβὴν ποιεῖν N. ix. 1, 7
ἀμυντικός N. iv. 5, 6
ἀμφιβάλλειν E. vii. 10, 17, 19.
ἀμφιδέξις N. v. 7, 4
ἀνάγκη τί E. ii. 8, 10. ἀναγκαστικὴ
δύναμις N. x. 9, 12
ἀναισθητος τίς N. ii. 2, 7, 7, 3. M.
i. 22, 4. E. iii. 2, 4, 13.
ἀναισθησία N. iii. 11, 7
ἀναίσχυτος N. ii. 7, 14. iii. 6, 3.
M. i. 30, 1. E. iii. 7, 2
ἀνακάμψαι ἐπὶ τι E. i. 5, 2
ἀνακκλεῖσθαι N. i. 10, 7
ἀναισθησία N. iii. 11, 7. ἀναισθη-
τος N. ii. 2, 7, 7, 3
ἀναληγσία N. i. 10, 12. M. i. 7, 4.
ἀνάληγτος N. iii. 7, 7. M. i. 23,
2. E. ii. 2, 4, 3, 5. iii. 2, 14.
ἀναλήγτως ἔχειν M. i. 7, 3
ἀναλογία τίνων ἐστὶ, καὶ τί N. v. 3, 8.
ἀνάλογον, ἐν τέτταρσι M. i. 34, 8.
ἀναλογία γεωμετρικὴ N. v. 3, 13.
ἀνάλογον N. v. 3, 12
ἀνάπανσις N. iv. 8, 11. viii. 9, 5
ἀναπλήρωσις N. x. 3, 6. M. ii. 7,
11. ἀναπληροῦσθαι N. vii. 12,
2
ἀναπόδεικτοι φάσεις N. vi. 11, 6.
ἀρχαί M. i. 35, 11
ἀνασχίζειν N. vii. 5, 2
ἀναφορὰ N. i. 12, 3. ἀναφορὰ εἰς ἄλ-
λον M. i. 34, 37
ἀνδραγαθίζεσθαι V. 4, 4
ἀνδραποδώης τίς E. iii. 3, 2, 4.
ἀνδραποδῶδες N. iv. 5, 6. ἀνδρα-
ποδῶδεις N. iv. 8, 5. ἀνδρεῖος N.
iii. 7, 5. ii. 3, 1. proprie qui
N. iii. 6, 10. ἀνδρεία [†ἀνδρία]
- N. ii. 7, 2. ἀνδρεία [†ἀνδρία] τί
N. iii. 6, 1, 7, 13. ἀνδρίζεσθαι N.
iii. 6, 12. ἀνδρώδης N. ii. 9, 7.
iv. 4, 4, 5, 13. ἀνδρείας πέρι E.
iii. 1, 1. ἀνδρὸς τάξιν λαβεῖν M.
i. 34, 18
ἀνδριαντοποιός M. ii. 7, 18.
ἀνέγερτος ὕπνος E. i. 5, 6
ἀνέγκλητοι N. ix. 1, 7. ἀνέγκλητον
ἡ ἀρετὴ E. vii. 10, 15
ἀνέδην N. vii. 8, 5
ἀνεμένως N. ii. 5, 2
ἀνελεύθερος N. ii. 7, 4. τίς M.
i. 24, 1. E. ii. 3, 9. iii. 4, 1,
5. ἀνελευθερία N. ii. 7, 4. iv.
1, 3, 44
ἀνεμπόδιτος N. vii. 12, 3, 13, 2
ἀνεπιστήμονες N. x. 9, 21. ἀνεπι-
στημονικός E. ii. 3, 1
ἀνεπιτίμητος N. vii. 14, 5
ἀνερεύνητος N. x. 9, 22
ἀνεψιοί N. viii. 12, 4
ἀνθεκτέον N. iv. 5, 14
ἀνθρωπικαὶ ἐνέργειαι N. x. 8, 1.
ἐπιθυμίαι N. vii. 6, 6. ἀνθρωπι-
κώτερον N. iv. 5, 12. ἀνθρώπινα
φρονεῖν N. x. 7, 8. ἀνθρωπεύεσθαι
N. x. 8, 6. ἀνθρωπολόγος N. iv.
3, 31
ἀνθυπηρετεῖν N. v. 5, 7. ix. 10, 2
ἀνιάτος διὰ κολάσεως E. iii. 2, 2
†ἀνίητος E. iii. 5, 12
ἀνισάται E. vii. 10, 11
ἄνισος N. v. 1, 11. ἄνισος ἄδικος N.
v. 1, 8. ἄνισοι φίλοι M. ii. 17, 2.
ἄνισον τί M. i. 34, 5
ἀνόητος E. iii. 5, 12
ἀνομιοειδεῖς φίλαι N. ix. 1, 1
ἀνόμεκτος ἥδονῆς V. 4, 5
ἀνοσιουργοί N. ix. 4, 7
ἀνταποδίδοναι N. iv. 5, 8. ἀνταπο-
δοτέον χάριν N. ix. 2, 1
ἀνταποδοσις beneficii N. v. 5, 8
ἀντεκκοπήναι M. i. 34, 15
ἀντευεργετικός N. iv. 3, 24
ἀντευποιεῖν N. x. 8, 13
ἀντιβαίνειν N. i. 13, 16
ἀντιβλάπτειν N. v. 11, 2
ἀντιδανειστέον N. ix. 2, 5

- ἀντιδωρεῖσθαι N. viii. 8, 6. ἀντιδω-
 ρεαί N. iv. 2, 15
 ἀντικαταλλάττεσθαι N. viii. 4, 2.
 6, 7. τί M. i. 15, 2
 ἀντιλυτρωτέον N. ix. 2, 4
 ἀντίξουν N. viii. 1, 6
 ἀντιπαθεῖν M. i. 34, 13. ἀντιπε-
 πονθός N. v. 5, 1. species juris
 M. i. 34, 13, 14. an sit sim-
 pliciter justum N. v. 5, 1.
 quomodo sit N. v. 5, 12
 ἀντιπληγῆναι M. i. 34, 14
 ἀντιποιῆσαι M. i. 34, 14
 ἀντιπροαίρεσις †E. vii. 2, 25. ἀντι-
 προαίρεσις πρὸς ἀλλήλους E. vii. 2, 12
 ἀντιτείνειν N. iv. 6, 1. vii. 7, 6
 ἀντιφιλεῖσθαι N. viii. 8, 3. M. ii.
 11, 6. ἀντιφίλησις N. viii. 2, 3.
 3, 1. ἀντιφιλία E. vii. 2, 12
 †ἀντιτυπεῖν N. iv. 6, 2. v.l.^a
 ἀνώνυμα πολλά N. ii. 7, 2
 ἄξιενος et πολυξείνος reprehenduntur
 N. ix. 10, 1
 †ἄξιενος et πολύξενος ib.
 ἄξια N. iv. 3, 10. ἄξια τῶν χρημά-
 των, νομίσματι μετρεῖται N. iv.
 1, 1. ἄξια non ab omnibus eo-
 dem modo accipitur N. v. 3, 7.
 ἄξιον εἶναι μεγάλων, καὶ ἀξιῶν ἑαν-
 τὸν τούτων E. iii. 5, 11
 ἀόργητος et ἀοργησία N. ii. 7, 10.
 iv. 5, 5
 ἀπαγορεύειν N. v. 11, 1
 ἀπαγριῶσθαι N. vii. 5, 2
 †ἀπαθανατίζειν N. x. 7, 8. v.l.^h
 ἀπαιδαγωγῆτος N. iv. 1, 36
 ἀπαιδευσία E. i. 6, 6
 ἀπαντᾶν εἰς τὰς χρείας N. viii. 6, 1
 ἀπάτη N. iii. 4, 5. ἐν τίσιν E.
 ii. 10, 25.
 ἀπέπασθαι υἷον N. viii. 14, 4
 ἀπειλεγμένος E. ii. 2, 3
 ἀπείργειν τῆς συμμεθέξεως E. vii. 12,
 10
 ἀπειροκαλία N. ii. 7, 6. iv. 2, 4.
 ἀπειρόκαλοι E. iii. 6, 2
 ἀπέραντον N. i. 11, 2. ἀπέραντον
 πλήθος E. i. 5, 3
 ἀπεσχεδιασμένοι N. v. 1, 14
 ἀπεχθητικός M. i. 32, 1. ἀπεχθητι-
 κὸς τίς E. ii. 3, 7. iii. 7, 3
 ἄπικρος τῷ ἡθει V. 4, 3
 ἀπλῶς, τὸ καθ' αὐτό N. vii. 9, 1.
 ἀπλοῦς τῷ ἡθει N. 5, 7. ἀπλότης
 V. 5, 7. ἀπλῶς quid N. vii.
 9, 1. ἀπλῶς λέγειν E. iii. 1,
 16
 ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπαινεῖν N. ix. 8, 7
 ἀποκαθίστασθαι quid sit M. ii. 7,
 11. ἀποκαθίστασθαι εἰς φύσιν M.
 ii. 7, 11. ἀποκατάστασις τοῦ ἐν-
 δεοῦς M. ii. 7, 12. ἀποκατάστα-
 σις εἰς φύσιν M. ii. 7, 11, 20
 ἀποκατορθῶσαι E. vii. 14, 10
 ἀποκλίνειν N. iv. 1, 35. ἀποκλίνειν
 ἐπὶ τι M. ii. 3, 15
 ἀπολαυστικός N. i. 4, 2. ἀπολαυ-
 στικοὶ ἄνθρωποι E. ii. 5, 6. ἀπο-
 λαυστικός βίος E. i. 4, 3
 ἀπολύεσθαι E. vii. 14, 21. ἀπο-
 λύμενοι λόγοι E. vii. 14, 22
 ἀπομάττεσθαι N. ix. 12, 3
 ἀπομνημονεύειν N. iv. 3, 30
 ἄπονεν et ἐργῶδες N. ix. 7, 7
 ἀπουσία, timiditatis comes V. 6, 4
 ἀποπέμπεσθαι N. ii. 9, 6
 ἀπορία, δέσις τις τῆς διανοίας N. vii.
 2, 8
 ἀποστατέον N. ix. 2, 10
 ἀποστερητής E. iii. 4, 5
 ἀποστολαί N. iv. 2, 15
 ἀποσχεδιάζειν N. v. 1, 14
 ἀποσχολάζειν ἐν τίσιν N. x. 6, 4
 ἀποτελεῖσθαι N. iv. 9, 1
 ἀπότευγμα V. 7, 5
 ἀποτρίβεσθαι N. ii. 3, 8
 ἀποτυγχάνειν E. vii. 14, 21
 ἀποφάναι N. vi. 3, 1
 ἀποφυγεῖν, evadere M. i. 16, 2
 ἀπρακτεῖν N. i. 5, 6. [†E. ii. 10,
 5.] E. ii. 10, 18. 11, 7. ἄπρα-
 κτος M. i. 30, 1
 ἀπροαίρετα N. v. 8, 5. ἀπροαίρετως
 N. ii. 5, 4
 ἀπροβούλευτος N. vii. 8, 2. †v. 8, 5
 ἀπρονόητος M. ii. 6, 42
 ἀπροσηγορία φιλίας διαλύει N. viii.
 5, 1

- ἀπὰ καὶ γευστά E. iii. 2, 6
 ἀργή φίλια N. ix. 5, 3
 ἀργία N. i. 13, 13
 ἀρέσκεσθαι τοῖς αὐτοῖς N. ix. 3, 4
 ἄρεσκος N. ii. 7, 13. iv. 6, 1. ix.
 10, 6. τίς M. i. 29, 2. E.
 iii. 7, 4. ἀρέσκεια E. ii. 3, 7
 ἀρεταὶ τί N. i. 13, 20. ii. 6, 15.
 ἀπάθειαι τινες καὶ ἡρεμιαί N. ii.
 3, 5. ἀρεταὶ διανοητικαὶ καὶ ἡθι-
 καί N. i. 13, 20
 ἄριστον, τὸ N. i. 7, 3. τί, καὶ πο-
 σαχῶς λέγεται E. i. 8, 1
 ἀρπαγή N. v. 2, 13
 ἀρτίας, modo M. ii. 8, 14
 ἀρτίειν N. iii. 10, 9
 ἀρχή [†ἀρχά v.l.n] τὸν ἄνδρα δείξει
 N. v. 1, 16. ἀρχή διττή E. vii.
 15, 14
 ἀρχηγός N. viii. 12, 4
 ἀρχικὸς πατὴρ υἱῶν N. viii. 11, 2
 ἀρχιθέαρος N. iv. 2, 2
 ἀρχιτεκτονικοί N. i. 1, 4. 2, 4. ἀρ-
 χιτέκτων τίς M. i. 35, 29. ἀρχι-
 τεκτονικὴ φρόνησις N. vi. 8, 2
 ἀστέβεια τί V. 7, 1
 ἀσθενικὴ ὁρμή M. ii. 6, 42
 ἀσινής N. vii. 6, 7
 ἀσκητόν N. i. 9, 1
 ἀστεῖοι καὶ σύμμετροι N. iv. 3, 5
 ἀσυνήθεις N. iv. 6, 5
 ἄσχολοι N. x. 7, 6
 ἄσωτος N. ii. 7, 4. iv. 1, 28. ἄσω-
 τοι τίνες N. iv. 1, 4. ἄσωτία N.
 ii. 7, 4. iv. 1, 3. ἄσωτος τίς M.
 i. 24, 1. E. ii. 3, 9. iii. 4, 1.
 ἄσώτου, species duæ E. iii. 4, 6.
 ἄσωτία [†ἀσωτεία v.l.v] E. ii.
 3, 4
 ἀταξία V. 6, 6
 ἀτάραχος N. iii. 8, 15. 9, 1. iv.
 5, 3
 ἄτεκνοι διαλύονται N. viii. 12, 7
 ἀτελὲς τί M. i. 2, 6
 ἀτεχνία N. vi. 4, 6
 ἄτη καὶ ἀτυχήα μεγάλη V. 7, 5
 ἄτιμα ζῆα M. ii. 7, 17. ἀτιμάζε-
 σθαι ἐπ' ἀναξίου E. iii. 5, 7.
 ἀτιμία M. i. 26, 1. ἄτιμοι καὶ
- ἔντιμοι N. iii. 8, 1
 ἄτμητος pluribus modis dicitur E.
 iii. 2, 1
 ἀτύχημα N. v. 8, 7
 αὐθάδης M. i. 29, 1. E. iii. 5, 2.
 τίς E. iii. 7, 4. unde dictus
 M. i. 29, 1. αὐθάδεια E. ii.
 3, 7
 αὐθαίρετος N. iii. 5, 17
 αὐθέκαστος N. iv. 7, 4. τίς E. iii.
 7, 5
 αὐλητικῆς ἡδοναί N. x. 5, 3
 αὔξεσθαι N. viii. 9, 3
 αὐτάρκης an amicis indigeat M.
 ii. 15, 5, 8. τὸ αὐταρκες N.
 i. 7, 6, 7
 αὐτὸ ἀγαθόν: *quære in ἀγαθόν*
 αὐτοάνθρωπον N. i. 6, 5
 αὐτοέκαστον N. i. 6, 5
 τὸ αὐτῷ ἔχειν N. v. 4, 14
 ἀφαιρός N. i. 11, 5
 ἀφειδῆς τοῦ βίου N. iv. 3, 24
 ἀφεκτέον N. iii. 1, 14
 ἀφιλία N. iii. 6, 3. E. vii. 1, 4.
 ἄφιλος N. i. 11, 1. ἄφιλος et πο-
 λύφιλος reprehenduntur N. ix.
 10, 1
 ἀφιλόνεικος V. 4, 3. ἀφιλόνεικον τοῦ
 ἡθους V. 6, 4
 ἀφιλότιμος N. ii. 7, 8. iv. 4, 3.
 ἀφιλοτιμία N. iv. 4, 5
 ἄφοβος N. iii. 6, 3. ἄφοβος περί τι
 M. i. 20, 11. ἀφοβία N. ii. 7, 2
 ἀφροδίσια N. iii. 10, 9
 ἀφροσύνη τί V. 3, 1. ἀφροσύνης ἔργα
 τίνα V. 6, 1
 ἀχορήγητος N. i. 8, 15
 B.
 Βάδισις N. x. 4, 3
 βάθος τῆς ψυχῆς V. 5, 6
 βάνανσος N. iv. 2, 20. βανανυσία
 N. ii. 7, 6. iv. 2, 4. βάνανσοι
 ἐπιστῆμαι M. ii. 7, 17. βάνανσοι
 τέχναι τίνες E. i. 4, 2
 βαρυθυμία V. 6, 2. 7, 4
 βαρύσταθμα ὕδατα N. vi. 8, 7
 βασιλεύεσθαι N. viii. 11, 1
 βαυκοπανούργοι N. iv. 7, 15
 βιαζόμενον ποιεῖν M. i. 14, 2
 d d 3

- βίαιον τί N. iii. 1, 3
 βίαι τρεῖς E. i. 4, 2
 βιοτεύειν ἀκρατῶς N. iii. 5, 14
 βιούμενοι κατὰ νοῦν N. x. 9, 11
 βλάβος N. v. 4, 3
 βλάβξ καὶ ἄφρων περί τι E. vii. 14, 4
 βοηθεῖν χρήμασι N. v. 2, 2. βοηθη-
 τικὸς ἐν διαφόρῳ V. 5, 4
 βορά N. iii. 10, 7
 βουλευέσθαι et λογιζεσθαι idem N. vi.
 1, 6. βουλευέσθαι et βουλευτὸν de
 quibus usurpentur N. iii. 3, 1,
 11. βουλευσις καὶ ζήτησις N. iii.
 3, 12. βουλευτικός N. vii. 10, 3.
 βουλευτική N. vi. 8, 3. βουλευτὸν
 et προαιρετὸν idem N. iii. 3, 17.
 βουλευτική ὄρεξις E. ii. 10, 15.
 βουλευτική φρόνησις N. vi. 8, 3.
 βουλευτικὸν ψυχῆς μόριον M. i. 35,
 3, 5, 5. βούλησις N. iii. 4, 1.
 τίνων ἐστὶ N. iii. 2, 7. βουλητόν
 N. iii. 4, 2. βουλητὸν et βουλευ-
 τὸν quorum sint N. iii. 5, 1.
 βουλητέον τί M. ii. 11, 7. βουλη-
 τὸν τί M. ii. 11, 7
 βριθὸς καὶ βροπὴν ἔχειν N. i. 11, 3
 βωμολόχος et βωμολοχία N. ii. 7, 13.
 iv. 8, 3, 4
 βωμολόχος M. i. 31, 1. E. iii. 7, 6
 Γ.
 Γάμους ἐστιῶν M. i. 27, 1
 γαμικῶς ἐστιῶν N. iv. 2, 20
 γαργαλίζειν N. vii. 7, 8
 γαστρίμαργοι N. iii. 11, 3. E. ii. 3,
 10, 13. γαστρίμαργία E. iii.
 2, 11
 γειτνιάσιν ἔχειν E. iii. 6, 2
 γενετή N. vii. 14, 4. viii. 12, 6
 γεννάδας N. i. 10, 12
 γέννησις, partus N. ix. 7, 7
 γεννητῆς τῶν πράξεων N. iii. 5, 5
 γέρας N. v. 6, 7
 γευστά καὶ ἀπτά E. iii. 2, 6
 γινώσκειν μᾶλλον ἢ γινώσκεισθαι αἰρεῖ-
 ται ὁ φίλος E. vii. 4, 7
 γλαυκὸς οὐκ ὀξὺν ὄρα E. vii. 14, 7
 γλίσχροι N. iv. 1, 39
 γλύκιον, ἐπὶ τοῦ πόματος E. vii. 2,
 40
 γνώμη τί N. vi. 11, 1. γνώμαι αὐτόν
 M. ii. 15, 7. γνώριμοι καὶ ἀγνώστες
 N. iv. 6, 5. γνώριμα διττά N. i.
 4, 5
 γόνυ κνήμης ἔγγιον N. ix. 8, 2
 γραμματικός N. ii. 4, 2
 γραφεῖον M. ii. 6, 30
 γραφικῆς μίμησις M. i. 19, 1
 γυμναστικῆς officium E. i. 8, 7
 Δ.
 Δανείζειν N. ix. 7, 1. δανείζειν ἀλ-
 λήλοις N. vii. 5, 2. δανεισμός N.
 v. 2, 13
 δαψιλῇ [†δαψίλεια] V. 5, 4
 δεητικός N. iv. 3, 32
 δειλός N. ii. 2, 7, 3, 1, 7, 2. δει-
 λαίνειν N. ii. 6, 19. δειλία θη-
 ριάδης N. vii. 5, 6
 δεινοὶ qui N. vi. 12, 9. δεινότης N.
 vi. 12, 9. δεινὸς et δεινότης M.
 i. 35, 18. δεινὸς et φρόνιμος diff.
 M. ii. 6, 53. δεινοὶ diversi a
 πανούργοις N. vi. 12, 9. δεινότη-
 τος munus M. i. 35, 19
 δειπνοποιοί M. ii. 7, 30
 δεσμός vinculorum injectio, nexus
 N. v. 2, 13
 δεσποτικὸν δίκαιον N. v. 6, 8
 δεύτερος πλοῦς N. ii. 9, 4. δευτέρως
 N. viii. 7, 3
 δημογέροντες N. ii. 9, 6
 δημοκρατία N. viii. 10, 6. δημοκρα-
 τικοί N. v. 3, 7
 διάδηλος N. i. 13, 12
 διαγωγήν ἡδεῖαν ἔχοντα V. 5, 5
 διάδυμον αὐλικόν E. vii. 10, 5
 διαιρετέον περὶ τούτων N. vi. 1, 5.
 E. vii. 10, 21
 διαλαμβάνειν, inter se accipere E.
 vii. 10, 10
 διαλάμπειν N. i. 10, 12
 διαλλάττειν ταῖς ἡλικίαις N. viii. 10,
 6. τῇ ἀρετῇ N. ix. 3, 4
 διαλογή E. ii. 5, 8
 διάλυσις νομικῇ ἢ πρὸς νόμισμα E. vii.
 10, 16
 διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις N. i. 8, 7
 διαμφισβητεῖν πρὸς τινα M. ii. 11,
 41. διαμφισβητεῖσθαι N. viii. 1, 6

- διανεμητικός N. v. 5, 17. διανεμη-
 τικὸν δίκαιον N. v. 5, 2. διανε-
 μητικός τῶν κατ' ἀξίαν V. 2, 2
 διανοητική ἕρεξις N. vi. 2, 5. διανοη-
 τικαὶ ἀρεταὶ N. i. 13, 20. πρά-
 ξεις E. ii. 4, 1
 διανοίας πέρι M. i. 18, 1
 διανομαί N. v. 3, 7
 διαπονεῖν περὶ τὸ σῶμα N. x. 8, 4
 διαπορεῖν περὶ τινος E. ii. 10, 1
 διασάφισον M. i. 35, 2
 διασκοπεῖν περὶ τινος E. i. 8, 3
 διαστρέφειν τὸν ὀφθαλμόν E. vii. 13, 1.
 διαστροφή E. ii. 10, 23, 24
 διάτασις N. ix. 5, 1
 διατείνομαι πράττειν N. ix. 8, 7.
 διατείνεσθαι περὶ σμικρά E. iii.
 4, 5. διατεταμένως N. ix. 4, 10.
 x. 4, 9
 διατρώγειν M. ii. 6, 23
 διαφεύγει σκοπουμένους E. i. 5, 7
 διάφορον, expensa V. 7, 1, 3. διά-
 φορον infortunium V. 5, 4
 διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας V. 5, 2
 διαφωνεῖν oppos. τῷ συνάδειν N. i.
 8, 1. διαφωνεῖν τινί N. ix. 8, 2
 διαψεῦδесθαι λόγῳ M. ii. 6, 21
 διδασκαλικὸς λόγος N. vii. 8, 4
 διεδρεῖαι [†διεδρεῖαι] in auguriis E.
 vii. 2, 13
 διεξίεναι γραμμὴν N. x. 4, 3
 διηγητικοί N. iii. 10, 2
 διηρημένως E. vii. 6, 3
 δίκαιος N. i. 8, 12. δίκαιος, νόμιμος, ἵστος
 N. v. 1, 8. δίκαιον unde dictum
 N. v. 4, 9. duplex N. viii.
 13, 5. δίκαιον, vox polysema
 M. i. 34, 16. δίκαιον et δικαίωμα
 differunt N. v. 7, 7. δικαιοσύνη
 πλεοναχῶς λέγεται N. v. 2, 7. τί
 N. v. 5, 17. δικαιοσύνη πλείους
 N. v. 2, 7. δικαιοῦσθαι an per
 omnia sit voluntarium N. v. 9,
 2, 3. δικαίωμα N. v. 7, 7
 δικαιопραγεῖν N. i. 8, 12. v. 9, 2, 3.
 δικαιопράγημα N. v. 7, 7. δικαιο-
 πράγημα et δίκαιον quid diff. M. i.
 34, 24. δικαιопραγία N. v. 5, 17
 δικανικοὶ λόγοι N. x. 9, 18
 δικαστής, quasi διχαστής N. v. 4, 9.
 δικαστική N. vi. 8, 3
 δίκη τί N. v. 6, 4
 †διοδεῖαι sive διεδρεῖαι in auguriis E.
 vii. 2, 13, vise διεδρεῖαι.
 διομολογία N. ix. 1, 7
 διορθοῦντές ἀλλήλους N. ix. 12, 3
 διορίζεσθαι pro διαιρεῖσθαι N. i. 13,
 20
 διαστάζειν N. vii. 3, 3. διαστάσαι E.
 ii. 10, 1
 διώξις et φυγή in concupiscentia
 sunt idem quod in cogitatione
 affirmatio et negatio N. vi. 2, 2
 δοκιμάζειν οἶνον N. iii. 10, 9
 δολοπλόκος N. vii. 6, 3
 δολοφονία N. v. 2, 13
 δόξα, opinio, quid N. vi. 9, 3.
 δοξάζειν E. ii. 10, 16. δοξάσαι
 quæ soleamus E. ii. 10, 5. δο-
 ξαστικοῦ μέρους virtutes duæ N.
 vi. 13, 2
 δοτικοί N. iv. 1, 37
 δοῦλος, ἔμφυχον ὄργανον N. viii. 11, 6
 δουλαπατία N. v. 2, 13
 δρομικοί N. i. 12, 2
 δυνάμεις ψυχῆς N. ii. 5, 2. δυνάμεις
 τίνες M. i. 2, 2. 7, 2. E. ii. 2, 4.
 δυνάμει ἀγαθὰ M. i. 2, 2
 δυσδιάλυτοι N. iv. 5, 10
 δυσέκπληκτος ἐπὶ φόβῳ V. 4, 4.
 2, 1
 δύσελπις N. iii. 7, 11. δυσελπιστία
 V. 7, 6
 δύσερις N. ii. 7, 13. iv. 6, 2, 9
 δυσκίνητος ἐπ' ὀργῆς V. 2, 1
 δύσκολος N. iv. 6, 2, 9. ii. 7,
 13
 δύσπειστοι N. vii. 9, 2
 δυσέκπληκτος [†δυσπληκτος] V. 2, 1
 δυσπραξίαι N. i. 11, 6
 δυστράπελος E. iii. 7, 6
 δυσφορεῖν V. 7, 5
 δυσχεραίνειν τινί N. ix. 9, 6. τὸν εὖ
 ποιῶντα N. viii. 13, 2. τὸ αἰ-
 σχρὸν N. x. 9, 8
 δυσχερὴς τίς E. ii. 3, 10
 δυσωδία E. iii. 2, 6
 δώρημα N. i. 9, 2

- E.
- Ἐγγύη N. v. 2, 13
- ἐγκαλεῖν ἀλλήλους M. ii. 17, 1
- ἐγκαταλείπειν τὸν παραστάτην N. v. 2, 5
- ἐγκεχρωσμένος N. ii. 3, 8
- ἐγκλήματα καὶ μέμψεις N. viii. 13, 2.
- ἐγκλ. πῶθεν εἴρηται E. vii. 10, 18.
- ἐγκληματική N. viii. 13, 4
- ἐγκρατής N. vii. 1, 6. τίς N. vii. 7, 1. an idem qui σώφρων N. vii. 4, 4. unde dictus N. ix. 8, 6. ἐγκρατεῖς καὶ καρτερικοί N. vii. 4, 1. ἐγκράτεια N. vi. 1, 1. an virtus N. iv. 9, 8. τί E. ii. 11, 1. ἐγκρατείας περί M. ii. 4, 1. ἐγκρατεῦσθαι E. ii. 7, 6, 8, 11
- ἐγκώμια, τῶν ἔργων ἔπαινος δὲ, τῆς ἀρετῆς N. i. 12, 6. ἐγκώμιον τί E. ii. 1, 12
- ἐγρήγορσις E. ii. 1, 7
- ἐγχερῶννυμι N. ii. 3, 8
- ἐδραῖται τέχνη E. i. 4, 2
- ἐθῆ καὶ νόμιμα V. 7, 2
- ἐθίζεσθαι N. ii. 1, 2. ἐθισμός N. i. 7, 21. vii. 10, 4. ἐθισμοί N. iii. 12, 2. ἐθιστόν N. i. 9, 1
- εἰδῆσαι ἀλλήλους N. viii. 3, 8. εἰδέ-
ναι, διττόν E. ii. 9, 3. εἰδῆσαι
M. i. 1, 3. ii. 10, 7
- εἰδοποιός N. x. 4, 3
- εἰλικρινὴς ἡδονή N. x. 6, 4
- εἶρων, εἰρωνεία N. ii. 7, 12. iv. 7, 3, 14. εἶρων τίς M. i. 33, 1. E. ii. 3, 7. iii. 7, 5. εἰρωνεύεσθαι N. iv. 7, 16
- τεῖσαιτο M. ii. 6, 45
- εἰς δύναμιν N. x. 9, 22
- εἰσαῦθις N. iv. 6, 8
- ἐκ γενετῆς N. vii. 14, 4. viii. 12, 6. ἐκ πονηροῦ θεᾶσθαι N. ix. 7, 1. ἐκ προσπαίου N. ix. 5, 2
- ἐκατόμβοι· ἐνεαβοῖων N. v. 9, 7
- ἐκβολή, jactura, in naufragio N. iii. 1, 5
- ἐκκαγχάζειν N. vii. 7, 6
- ἐκκλείομαι πρᾶττειν M. i. 35, 32
- ἔκλυσις, comes intemperantiæ V. 6, 6
- ἐκούσιον N. iii. 1, 20. M. i. 12, 2. E. ii. 7, 1, 3. τί N. v. 8, 3. ἐκούσιον et βουλόμενον an idem E. ii. 7, 10. ἐκουσίαν differentia N. v. 8, 5. ἐκουσίως ἀδικεῖσθαι N. v. 11, 6
- ἐκστατικός τοῦ λογισμοῦ E. vii. 1, 6. ἐκστατικὸν ὁ θυμός E. iii. 1, 15
- ἐκτενῶς ποιεῖν M. ii. 11, 28
- ἐκὼν τίς N. v. 9, 4, 5. ἐκὼν τίς τί ποιεῖ N. v. 11, 2
- ἐλαττωτικός N. v. 10, 8. ἐλαττω-
τικός τῶν δικαίων M. ii. 1, 1, 2
- ἐλεγχεῖν ἀναθεῖναι M. i. 20, 8. E. iii. 1, 30
- ἐλεγχοι E. i. 3, 3
- ἐλευθέριος N. i. 8, 12. iv. 1, 6. τίς N. iv. 1, 23. 1, 10. M. i. 24, 2. ἐλευθεριότης N. ii. 7, 4. iv. 1, 1. τί M. i. 24, 1
- ἐλλείπειν, omittere M. ii. 2, 1. ἐλ-
λειμμένα, omissa M. ii. 2, 1
- ἐλλογα καὶ ἄλογα N. x. 2, 1
- ἐμμελῶς παίζειν N. iv. 8, 3. λέ-
γειν E. iii. 2, 10
- ἐμμεντικός N. vii. 10, 3. τῷ λο-
γισμῷ N. vii. 1, 6. τῇ δόξῃ N. vii. 9, 2
- ἐμπλέκειν εἰς— N. vii. 13, 2
- ἐμπόδιος N. vii. 13, 4. ix. 10, 2. ἐμπόδιος ταῖς ἐνεργείαις N. x. 5, 3. ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί N. vii. 11, 4
- ἐμποδίζειν ταῖς ἐνεργείαις N. i. 10, 12. ἐμποδιστικός N. vii. 13, 1
- ἐμφανέστατον N. viii. 7, 4
- ἐμφανίζειν N. x. 3, 11
- ἐμφυτος ἀγωγή E. ii. 2, 1. ὄρεξις E. vii. 12, 5
- ἐναγώνιοι νίκαι V. 5, 6
- ἐναλλάξ N. v. 3, 11
- ἐναντία N. ii. 8, 8. ἐναντίως N. iv. 6, 7
- ἐνάρμοστα E. iii. 2, 6. v. l. d
- ἐνδιδόναι τῇ ἡδονῇ M. ii. 6, 45. ἐνδι-
δόναι πρὸς τὴν ἡδονήν M. ii. 6, 44

ἐνθουσιάζειν M. ii. 8, 11. E. i. 1, 4.
 ἐνθουσιασμοί E. vii. 14, 21
 ἐνιαχοῦ E. ii. 5, 3
 ἐννοίας καλῶν ἔχειν N. x. 9, 4
 ἐντεύξεις M. i. 29, 1. ἐντεύξεως jura
 M. ii. 3, 3
 ἔντιμοι et ἄτιμοι N. iii. 8, 1
 ἐξαδυνατεῖν M. ii. 1, 2
 ἐξαίφνης E. ii. 8, 1
 ἐξακριβεῖν N. i. 6, 13
 ἐξακριβοῦν N. x. 5, 2
 ἐξαμελεῖσθαι N. x. 9, 13, 14
 ἐξαργεῖν N. i. 8, 9
 ἐξασθενεῖν M. ii. 6, 45
 ἔξεις ψυχῆς N. ii. 5, 2. ἔξεις τίνες
 M. i. 7, 3. E. ii. 2, 4
 ἐξεναντίας τούτοις N. iv. 6, 2
 ἐξηγητικῶς N. i. 8, 9
 ἐξιστάναι N. iii. 12, 2
 ἐξορίζειν N. x. 9, 10
 ἐξουσιάζειν E. i. 5, 5
 ἐξωτερικοὶ λόγοι E. i. 8, 4. ii. 1, 1
 ἐπ' ὀρθὸν θεῖν M. i. 14, 2
 ἐπαγωγή N. vi. 3, 3. M. i. 1, 15
 ἐπαῖεν M. i. 1, 2
 ἐπαινος, καὶ ἐγκώμια N. i. 12, 6.
 ἐπαινετά M. i. 2, 2. τίνα E. ii.
 11, 8. ἐπαινος τί E. i. 1, 12
 ἐπαμφοτερίζειν M. i. 35, 13
 ἐπαναγκάζειν N. ix. 6, 4
 ἐπαναφορά N. v. 2, 5. ἐπαναφέρεσθαι
 πρὸς τι E. vii. 6, 7
 ἐπανισοῦν N. viii. 14, 3
 ἐπανιτέον N. i. 10, 6
 ἐπανόρθωμα N. v. 10, 3. ἐπανορθω-
 τικός N. v. 4, 6
 V. 6, 1
 ἐπαριστερότης
 ἐπαρκεῖν πολλὰ N. viii. 13, 4
 ἐπαχθῆς νόμος N. x. 9, 12
 ἐπέισακτος ἡδονή N. ix. 9, 4
 ἐπεκτείνειν N. i. 7, 7
 ἐπεσθαι πάθεσι N. ix. 8, 7
 ἐπήβολος N. i. 10, 14
 ἐπηύρατο N. viii. 13, 11
 ἐπὶ γήρας N. i. 9, 11
 ἐπιβάλλων καιρὸς E. i. 1, 2
 ἐπιβάτης N. ii. 6, 2
 ἐπίβουλος N. vii. 6, 3. 10, 3
 ἐπιγίνεσθαι N. ii. 3, 1

ἐπιδέξις, ἐπιδεξιότης N. iv. 8, 5
 ἐπιδιδόναι εἰς τι N. x. 5, 2. πρὸς
 τι M. i. 9, 5
 ἐπιδικάζεσθαι N. ii. 7, 8
 ἐπίδοσις N. i. 7, 17
 ἐπιδυσφημεῖν N. vii. 1, 3
 ἐπικῆς N. iv. 7, 8. 9, 6. 10, 8. ἐπι-
 κῆς τις M. ii. 1, 1. ἐ. ὁ συγγνω-
 μονικός N. vi. 11, 1. ἐπικεῖς ib.
 ἐπικεῖς metaphorice pro ἀγαθόν
 N. v. 10, 1. τί N. v. 10, 3. ἐπικεία
 N. v. 10, 8. ἐπικείας πέρι M.
 ii. 1, 1. ἐπικεῖ, communia sunt
 omnium bonorum N. vi. 11, 2.
 †ἐπικεῶν ingenium sequax et
 morigerum N. x. 9, 10. v.l.w.
 ἐπίθετοι ἐπιθυμῖαι N. iii. 11, 1
 ἐπιθυμητά N. iii. 10, 6. ἐπιθυμία
 τῶν ἐστὶ N. iii. 2, 5. E. ii. 7, 3.
 αἰσχύων τοῦ θυμοῦ N. vii. 6, 1.
 ἐπιθυμητικός τις E. ii. 3, 6. ἐπι-
 θυμητικὸν ἀρεταί V. 1, 2. κακίαι
 V. 1, 3. ἐπιθυμητὸν φίλον E. vii.
 1, 7
 ἐπὶ κληρος γυνή N. viii. 10, 5
 ἐπικρατήσαν πάθος M. ii. 6, 20
 ἐπικρύπτεσθαι τὰ εἰδέναι M. i. 33, 1
 ἐπιλείπειν N. iv. 1, 34
 ἐπίλυπος N. iii. 1, 13. 2, 5
 ἐπιμελεῖσθαι τῶν φίλων N. x. 8, 13
 ἐπίνοσος N. iii. 4, 4
 ἐπιπειθής N. i. 7, 13
 ἐπίπνοια δαιμονίου E. i. 1, 4
 ἐπιπολαίως στέργειν N. ix. 5, 2
 †ἐπίσκεψις M. i. 34, 16
 ἐπισκοτεῖν τινί M. ii. 15, 7
 ἐπίστασθαι διχῶς λέγεται N. vii. 3, 5.
 ἐπίστασθαι πότε λεγόμεθα N. vi. 3,
 4. ἐπίστασθαι διττόν M. ii. 6, 14.
 E. ii. 9, 3. ἐπιστήμη N. vi. 3, 4.
 τί N. vi. 3, 2, 4. ἐπιστῆμαι φαῦλαι
 M. ii. 7, 17. ἐπιστημονικὴ πρᾶξις
 E. ii. 3, 1. ἐπιστημονικὸν ψυχῆς
 μέρος N. vi. 1, 6. M. i. 35, 3.
 ἐπιστητὸν, μαθητὸν N. vi. 3, 3
 ἐπιστῆσαι περί τινος E. ii. 2, 1
 †ἐπισυμβαίνειν M. ii. 7, 33
 ἐπισφαλής N. viii. 1, 1
 ἐπίταγμα N. vii. 6, 1. ἐπιτακτικός

- N. vi. 10, 1. ἐπιτακτικός λόγος E.
 ii. 2, 2. ἐπιτακτικὸν ψυχῆς μέρος E.
 ii. 1, 19. ἐπιτακτικῶς ἄρχειν E.
 vii. 15, 14
- ἐπιτείνειν N. vi. 1, 1
 ἐπιτερπεῖς μνήμαι N. ix. 4, 5
 ἐπιτευκτικός τῶν βελτίστων M. ii. 3, 1
 ἐπιτηδεύειν τὰ καλὰ N. x. 9, 9
 ἐπιτιθέναι τιμωρίας N. x. 9, 10
 ἐπιτιμητέος M. ii. 6, 33
 ἐπιτίμια N. iii. 5, 8, 8, 1
 ἐπίτροπος M. i. 35, 31. ἐπιτροπία E. vii. 14, 6
 ἐπιφανῶς N. iv. 3, 36
 † ἐπιφεικτός N. viii. 14, 4. v.l.b.
 ἐπιχαιρέκακος N. ii. 7, 15. M. i. 28, 2. E. iii. 7, 1
 ἐπανείδιστοι ἡδοναί N. x. 3, 8
 ἐρανιστάς ἐστιᾶν N. iv. 2, 20
 ἔργον, res ardua et difficilis N. ii. 9, 2. τὸ ἔργον τῷ χαλέπῳ διορίζεται E. vii. 8, 3. λέγεται διχῶς E. ii. 1, 5. ἐργῶδες καὶ ἐπίπονον N. ix. 7, 7
 ἐρυθραίνεσθαι N. iv. 9, 2
 ἐρωτικοὶ οἱ νέοι N. viii. 3, 5
 ἐσθλῶν ἅπ' ἐσθλά N. ix. 12, 3
 ἔσπερος, sc. ἀσθῆρ N. v. 1, 15
 ἔταιρική φιλία N. viii. 5, 3
 ἔτεροι αὐτοί N. viii. 12, 3. ἔτερος ἐγὼ M. ii. 15, 6, 8
 ἔτοιμος ἀποθνήσκειν E. iii. 1, 26
 εὔ ἔχειν M. i. 8, 1. εὔ ζῆν in quibus situm, et quo modo paretur E. i. 1, 3
 εὐαγωγία V. 5, 5
 εὐάρμοστος et εὐαρμοστία E. iii. 2, 6, 8
 εὐβουλος τίς N. vi. 8, 6. εὐβουλία τίς N. vi. 9, 4. εὐβουλίας περί N. vi. 9, 1. M. ii. 3, 1. εὐβουλία, prudentiae pars V. 4, 2
 εὐγνώμονες N. vi. 11, 1. εὐγνώμων τίς M. ii. 2. εὐγνωμοσύνη V. 8, 2. εὐγνωμοσύνης περί M. ii. 2
 εὐδαίμων τίς N. i. 10, 15. quibus opus habeat N. vii. 13, 2
 εὐδαιμονία N. i. 7, 5. τί E. i. 7, 1. τῶν τιμίων καὶ τελείων N. i. 12, 7. εὐδαιμονία τέλεια N. x. 8, 7. εὐδαιμονία et εὐτυχία idem sunt multis E. i. 1, 4. εὐδαιμονικός N. i. 8, 16. εὐδαιμονικά N. x. 6, 3. † εὐδαιμονεῖν, οὐ ταῦτ' ὧν εὔ ζῆν καὶ εὔ πράττειν N. i. 4, 2. εὐδαιμονισμός N. iv. 7, 13. E. ii. 1, 12
 εὐδάπανος εἰς τὰ καλὰ V. 2, 2
 εὐδῆλος M. ii. 11, 29
 εὐδιάβλητος E. vii. 2, 31
 εὐδιάλυτος N. viii. 3, 3
 εὐεκτικός N. x. 5, 9. εὐεκτικὸν τίς N. v. 1, 5
 εὐελπίς N. iii. 7, 11. εὐέλπιδας ποιεῖ ὁ αἶνος E. iii. 1, 14
 εὐεξαπάτητος E. vii. 2, 33
 εὐεξία τίς N. v. 1, 5
 εὐεργετητικός N. ix. 11, 5
 εὐετηρία N. i. 8, 6
 εὐζωΐα N. i. 8, 4
 εὐήθης τίς E. ii. 3, 9
 εὐήκους N. i. 13, 17
 εὐημερία N. i. 8, 17
 εὐθαρσῆς ἐν δεινοῖς V. 4, 4
 εὐθαρσῶς N. iii. 6, 4
 εὐθέτως E. vii. 2, 20
 εὐθηνεῖν N. i. 9, 11
 εὐθήρατος N. iii. 1, 11
 εὐθυπορεῖν E. ii. 8, 14
 εὐκατάφορος N. ii. 8, 9, 4
 εὐκαταφρόνητοι N. iv. 7, 15
 εὐκίνητος πρὸς ὀργάς V. 4, 3
 εὐκαιώνητος N. iv. 1, 26
 εὐλάβεια, timiditatis comes V. 6, 4. εὐλαβεῖσθαι M. i. 30, 2
 εὐλογος M. i. 35, 30
 εὐμενικός V. 8, 2
 εὐμετάβολος N. i. 10, 7, 14. vii. 14, 8
 εὐμετάπειστος N. vii. 8, 4. 9, 2
 εὐνοι τίνες N. viii. 2, 3. a φίλοις differunt N. viii. 2, 4. εὐνοια φίλία ὅκειν N. ix. 5, 2. εὐνοεῖν πρὸς τὸν υἱόν M. ii. 12, 4. εὐνοῖζεσθαι E. vii. 7, 2
 εὐόργητος M. i. 7, 4
 εὐπαρακολούθητος N. ii. 7, 11
 εὐπειθής N. iii. 12, 7, 8
 εὐπειστοί N. vii. 9, 2

- εὐπαιητικός M. ii. 11, 32 ζῆτεῖν et βουλεύεσθαι differunt N.
 εὐπραξία N. i. 8, 4 vi. 9, 1
 εὐπρόσωπος γυνή M. ii. 6, 43 H.
 εὐριπος N. ix. 6, 3 ἥδουή τί N. x. 4, 1. M. ii. 7, 19
 εὐσέβεια τί V. 5, 3 ἡδὺν ἐκάστῳ τί N. i. 8, 10. ἡδέα
 εὐστοχία N. vi. 9, 2 φύσει τίνα N. vii. 14, 7. ἡδέα
 εὐσύνετος εἰς τι N. x. 9, 21. εὐσύνε-
 ται et εὐυνεσία N. vi. 10, 2 quot sint generum N. vii. 5, 1
 εὐσχημόνως φέρειν N. i. 10, 13 ἡθικαὶ ἀρεταί N. i. 13, 20. ἡθικῆς
 εὐτράπελος N. ii. 7, 13. iv. 8, 3, 4, ἀρετῆς etymon N. ii. 1, 1. ἡθικῇ
 10. τίς M. i. 31, 2. E. iii. 7, 6, 7. εὐτραπελίῳ N. ii. 7, 13. φιλία N. viii. 13, 7
 τί M. i. 31, 1. E. iii. 7, 6 ἥθος, ἀπὸ τοῦ ἔθους M. i. 6, 2. E. ii.
 εὐτυχία et εὐδαιμονία quibusdam vi- 2, 1
 dentur idem N. vii. 13, 4. di- N. iv. 3, 3. 5, 5
 versa N. i. 8, 17. εὐτυχήματα ἡλίθιος
 τί M. ii. 3, 2. εὐτυχῆς τίς ib. ἡλίξ ἡλικα N. viii. 12, 4. E. vii.
 εὐτυχεῖς qui nominentur E. vii. 2, 41
 14, 20. εὐτυχῆς quot significa- ἡμαρτημένοι N. iv. 3, 35
 tionibus dicatur M. ii. 8, 8. ἡμιπόνηρος N. vii. 10, 3
 εὐτυχῆς καὶ εὐφύης E. vii. 14, 7. †ἡμισυ τοῦ παντός πλείον N. i. 7, 21
 εὐτυχία τί M. ii. 8, 4, 9. pluri- ἡρεμαῖος et ἰσχυρὸς opponuntur N.
 bus modis dicitur E. vii. 14, 13. vii. 2, 4. ἡρεμαῖαι κινήσεις V.
 duplex E. vii. 14, 15, 22. εὐ- 8, 1. ἡρεμίζειν E. ii. 8, 9
 τυχία quoque εὐπραγίαν parit E. ἡρωϊκὴ καὶ θεία ἀρετὴ N. vii. 1, 1
 vii. 14, 1 ἡσύχιοι N. iii. 7, 12
 εὐπέρβλητος N. iv. 2, 19 Θ.
 εὐφιλοτίμητος N. iv. 2, 11 Θεαλάττιοι ἄνθρωποι N. iii. 6, 11
 εὐφύης πρὸς πάντα N. vi. 13, 6 θαρραλέα N. iii. 7, 4, 13. θαρραλέα
 εὐφύια N. iii. 5, 17 et φοβερά contraria E. iii. 1, 22.
 εὐχερὴς E. ii. 3, 10 θαρρεῖν τίνα E. iii. 1, 11, 12
 εὐχρηστα N. x. 9, 21 θάρσος et θράσος E. iii. 7, 14
 εὐωδία καὶ δυσωδία E. iii. 2, 6 θεῖος ἀνὴρ N. vii. 1, 3
 ἐφ' ἡμῖν τίνα E. ii. 8, 21 θεόληπτοι E. i. 1, 4
 †ἐφεύρατο N. viii. 13, 11 θεόπεμπτos N. i. 9, 3
 ἔφοδος tractatio E. iii. 1, 33 θεόσδοτος N. i. 9, 2
 ἐχθαίρειν [†ἐχθραίνειν v.l.^h.] τινά N. θεραπεύματα N. x. 9, 21
 x. 9, 12 θεωρητικά καὶ ἐπιστήμαι E. i. 5, 14.
 ἐχόμενα, sequentia N. ix. 9, 8 θεωρία τῶν καλῶν E. iii. 2, 8
 ἔωθεν καὶ ἐσπέρας E. vii. 5, 2 θηριότης N. vii. 6, 7. M. ii. 6, 39.
 ἔωμαι εὐθυπορεῖν E. ii. 8, 14 τί M. ii. 5, 1. θηριότης τῶν
 ἔως, sc. ἀστήρ N. v. 1, 15 ἡθῶν N. vii. 1, 1. θηριώδης ἄν-
 Z. θρωπος N. vii. 1, 3. θηριώδεις
 Ζεὺς πατήρ N. viii. 10, 4 ἔξεις N. vii. 1, 2. 5, 2. θηριώδεις
 ζῆμια N. v. 4, 6. ζῆμιώδης τίς E. ἐπιθυμίαι N. vii. 6, 6
 ii. 3, 6. ζῆμιούσθαι N. v. 4, 14 θητεύειν τινί E. vii. 12, 19
 ζῆν τίσιν ὀρίζεται N. ix. 9, 7. ζῆν θητικοί N. iv. 3, 29
 πρὸς ἕτερον E. iii. 7, 4. ζῆν πρὸς θιασῶται N. viii. 9, 5
 τὸ ἄρχον E. vii. 15, 13 θρασύς N. ii. 2, 7. 7, 2. iii. 7, 8.
 unde dictus E. iii. 1, 2. θρα-
 σύδειλοι N. iii. 7, 9
 θρεπτικὸν ψυχῆς μέρος M. i. 4, 8

- θρηνητικός N. ix. 11, 4
 θυμὸς καὶ ἐπιθυμία diversa sunt a
 προαιρέσει N. iii. 2, 3. θυμὸς cum
 voluptate conjunctus E. iii. 1,
 24. λύπης species E. iii. 3, 3.
 θυμοειδοῦς ἀρεταί V. 1, 2. κα-
 κίαι V. 1, 3. θυμῶδης E. ii. 3,
 12
 I.
 ἰάσαιτο M. ii. 6, 45
 ἰατρεῖαι N. ii. 3, 4. ἰατρείας δεῖ-
 σθαι N. vii. 14, 6. ἰατρικοί
 N. x. 9, 21. ἰατρεύεσθαι N. vii.
 14, 7. ἰάτρευσις E. ii. 1, 5. ἰατρι-
 κὸς varia significatione dicitur
 M. ii. 11, 12. E. vii. 2, 8
 ἰδιογενῶμονες N. vii. 9, 3
 ἴδιοι ἐπιθυμῖαι N. iii. 11, 1
 ἰδρυμένον σαθρῶς N. i. 10, 8
 ἴλεως καὶ εὐμενικός V. 8, 2. ἴλεων
 εἶναι E. ii. 5, 7
 ἰππικῆς artis species et genus N. i.
 1, 4. ἰππικός, homo equester
 E. ii. 1, 10
 ἴσον N. v. 4, 9. ἰσότης φιλότης N.
 ix. 8, 2. E. vii. 6, 7. ἰσότης ἢ
 φιλότης E. vii. 9, 1. ἰσάζειν N.
 v. 4, 4. ἰσάζειν ταῖς ὠφελείαις N.
 viii. 13, 1. ἰσάζειν πρὸς τι E.
 vii. 10, 11. ἰσαχῶς τῷ ὄντι N.
 i. 6, 3. E. i. 8, 5
 ἰσάριθμος N. viii. 3, 1
 ἰσόρροπος τιμὴ N. ix. 1, 7
 ἰσχυρίζεσθαι N. iv. 3, 26
 ἰσχυρογενῶμονες N. vii. 9, 2, 3
 ἰσχυρὸς τίς E. iii. 1, 9. ἰσχυρότερος
 [ἰσχυρώτερος] E. vii. 13, 10
 ἰτητικός N. iii. 8, 10
 K.
 Καθαρὸς περὶ ἐσθῆτα V. 5, 5
 καθεστηκυῖα φύσις N. vii. 12, 2
 καθευδῆσει M. ii. 15, 4
 καθιερεῖναι N. vii. 5, 3
 καιρὸς, commodum tempus E. i.
 8, 6
 κακηγορεῖν N. v. 1, 14. κακηγορία
 N. v. 2, 13
 κακίζειν αὐτόν M. ii. 11, 45
 κακοήθεια V. 7, 2
 κακολόγος N. iv. 3, 31
 κακοπαθητικός E. ii. 3, 8
 κακοποιοί N. iv. 3, 35
 κακὸς ἱατρὸς, κακὸς ἵποκριτὴς, et si-
 milia N. vii. 4, 6
 κακὸς κακῷ συντέτηκεν E. vii. 2, 41.
 5, 3
 καλὰ τίνα M. ii. 9, 3. καλὰ τῶν ἀγα-
 θῶν τίνα E. vii. 15, 3. καλαί
 πράξεις τίνες E. i. 4, 3
 κάλλος N. iv. 3, 5
 καλλωπίζεσθαι ἐπὶ τινι [ἴτινος v.l.t.]
 M. i. 34, 33
 καλοκάγαθος τίς M. ii. 9, 2, 4. κα-
 λοκάγαθον εἶναι πῶς λέγεται E. vii.
 15, 2. καλοκάγαθία E. vii. 15, 1.
 τί M. ii. 9, 1. E. vii. 15, 10
 καλὸς καὶ ἀγαθὸς τίς E. vii. 15, 6
 κανονίζειν N. ii. 3, 8
 καπηλικαὶ πράξεις E. i. 4, 2
 κάρπιμα N. iv. 3, 33
 καρτερικός τίς N. vii. 7, 1. M. ii.
 6, 34. καρτερικῶς ζῆν N. x. 9, 8.
 καρτερία, fortitudinis comes V.
 4, 4. quid differat ab ἐγκρα-
 τεῖα M. ii. 6, 33. καρτερεῖν N.
 vii. 7, 4
 κατ' ἀλήθειαν N. x. 2, 1
 καταβλάπτεσθαι M. i. 15, 2
 καταδεέστεροι N. viii. 7, 4
 καταζῆν N. i. 10, 10
 κατάκλησις N. ix. 2, 9
 κατακοῦναι αὐλοῦντος N. x. 5, 3
 ἡ κατακώχμιος ἐκ τῆς ἀρετῆς N. x. 9,
 3. v.l.².
 καταλλάττεσθαι N. ii. 9, 6
 καταμαλακίζεσθαι M. ii. 6, 35, 44, 45
 καταμίξει M. i. 1, 7
 καταπέλτης N. iii. 1, 17
 καταπλήξ N. ii. 7, 14. M. i. 30, 2.
 καταπεπληγμένος τίς M. i. 30, 1.
 κατάπληξις ib. καταπληττεσθαι
 πάντα ib. 2
 κατασκευαστικός τῶν καλῶν V. 5, 5.
 κατασκευὴ, apparatus E. iii. 6, 3
 κατασκοπεῖσθαι ἑαυτόν M. ii. 15, 5
 κατασμικρίζειν seu κατασμικρύνειν N.
 viii. 13, 10
 κατασχεῖν αὐτόν M. ii. 6, 43

- καταφάναι [†καταφᾶναι] N. vi. 3, 1
καταφανής N. iii. 7, 10
†καταφρονητικός N. iv. 3, 28
κατέκτα, id est, κατεφένευσα N. v.
9, 1
κατευτυχεῖν [†κατευωχεῖν] E. iii. 1,
14
κατέχειν τὰ πάθη M. i. 35, 32. τὰς
ἐπιθυμίας M. ii. 6, 46. V. 2, 2
κατεψηφισμένοις [†κατεψηφισμένους
v.l.†.] E. iii. 5, 6
κατήκουσ N. i. 13, 18
κατοιχόμενοι, defuncti V. 5, 3. 7, 1
κατοκώχμιος ἐκ τῆς ἀρετῆς N. x. 9, 3
κατονομάζεσθαι E. ii. 3, 12
καχεξία N. v. 1, 5. τί ib.
κέρδος N. v. 4, 6. κερδαίνειν N. v.
4, 14. κερδαλέος τίς E. ii. 3, 6
κεφαλαιώσασθαι M. ii. 9, 1
κηλεῖσθαι E. iii. 2, 7
κιβδηλεύειν νόμισμα N. ix. 3, 2
κιθαριστής N. i. 7, 14. κιθαρίσεως
finis M. i. 35, 9
κίμβικες N. iv. 1, 39. M. i. 25, 1.
E. iii. 4, 5. κιμβεία τί V. 7, 3
κίνδυνος ἐν τίσι E. iii. 1, 20
κινεῖσθαι τὸν θυμὸν E. iii. 3, 2
κίσσηρις N. iii. 1, 17
κλεις, vox homonyma N. v. 1, 7
κληρονομίαν τοῦ ὀνόματος λαμβάνειν N.
vii. 13, 6
κληρωτὸς βασιλεύς N. viii. 10, 2
κλοπή N. v. 2, 13
κοινὰ τὰ φίλων N. viii. 9, 1. ix.
8, 2
κοινωνίας βλάβαι τρεῖς N. v. 8, 6.
κοινωνικαὶ φιλίαι N. viii. 12, 1.
κοινωνοὶ βίου N. v. 6, 4. κοινωνικὸν
ζῶον E. vii. 10, 5
κολάζεσθαι, castigari N. iii. 12, 8
κόλαξ N. ii. 7, 13. iv. 3, 29. 6, 9.
τίς M. i. 32. E. ii. 3, 7. κο-
λακικός E. ii. 5, 7. κολακεία [†κο-
λακία] M. i. 32
κόλασις in politicis adhibetur loco
verberum E. i. 3, 1. κολάσεις,
ἱατρεῖαι E. ii. 1, 24
κολοὸς ποτὶ κολοῖν N. viii. 1, 6
κομίζεσθαι τὴν ἴσην N. viii. 13, 11
κόσμος unde existat N. vi. 7, 4
κοσμιότης opposita τῇ ἀκολασίᾳ N.
ii. 8, 8
κρεωφαγία E. i. 2, 3
κρίναι ὀρθῶς E. iii. 5, 3
κτῆμα N. iv. 2, 10
κύβαν πᾶσις E. vii. 14, 5
κυμινοπρίστης N. iv. 1, 39. κυμινο-
πρίσται M. i. 25, 1
κύνουσαι, uterum ferentes N. vii.
5, 2
κυπρογενής N. vii. 6, 3
κυριώτατα N. iii. 1, 18. †κυρίαί κι-
νήσεις E. ii. 6, 2
καμφοδιδιάσκαλοι E. iii. 2, 5
Λ.
Λαγνεία E. iii. 2, 11
λαθραῖα συναλλάγματα N. v. 2, 13
λαμπρύνεσθαι N. iv. 2, 4. λαμπρύ-
νεσθαι παρὰ μέλος N. iv. 2, 20
λαψύκτης E. iii. 4, 6
λειτουργία N. viii. 14, 1
Λητῶς, Apollo Latoides E. i. 1, 1
λήψις καὶ δόσις N. iv. 1, 1
λιθουργὸς σαφὸς N. vi. 7, 2
λογισμὸς E. iii. 4, 6
λογιστικοῦ ἀρετὴ V. 1, 2. κακία
V. 1, 3
λογιστικὸν ψυχῆς μέρος N. vi. 1, 6
λόγος, seu ὀρθὸς λόγος N. iii. 8, 12.
11, 8. λόγος ὀρθός N. vi. 1, 2, 3.
13, 4. λόγου ἄξιον E. iii. 2,
8
λοιδορεῖν N. iv. 8, 9. λοιδόρημα ib.
λοιδορητικός E. ii. 3, 12
λύκος λύκον ἔγνω E. vii. 1, 5
λύμαι [†λύμαι] N. x. 5, 10
λαποδύτης N. iv. 1, 43
λῆστον, ὑγιαίνειν E. i. 1, 1
M.
Μαθητόν N. i. 9, 1. μαθητικός N.
vi. 8, 6
μάκαρες qui N. i. 12, 4. μακάριος,
quasi μάλα χαίρων N. vii. 11, 2.
μακάριος et εὐδαίμων differunt N.
i. 10, 14, 16
μαλακοὶ τίνες N. vii. 4, 4. 7, 1, 5.
μαλακὸς τίς M. ii. 6, 35. μαλα-
κία N. iii. 7, 13. incontinen-

- tiæ comes V. 6, 8. μαλακίας
 εἶδος N. vii. 7, 4, 5
 μαντική ταχεῖα τίνων E. vii. 14, 21
 μάταιος N. iv. 7, 10
 μεγαλείως δαπανᾶν M. i. 27, 2
 μεγαλοκίνδυνος N. iv. 3, 23
 μεγαλοπρεπής et μεγαλοπρέπεια N. ii.
 7, 6. μεγαλοπρεπῆς τίς E. iii. 6,
 1. μεγαλοπρέπεια τί M. i. 27, 1.
 μεγαλοπρεπείας etymon M. i. 27,
 2. μεγαλοπρέπεια metaphoricæ
 M. i. 27, 3. μεγαλοπρεπῶς βαδί-
 ζειν ib.
 μεγαλόψυχος N. iv. 3, 3. μεγαλο-
 ψύχου etymon E. iii. 5, 3. μεγα-
 λοψυχία τί N. ii. 7, 7. M. i. 26,
 1. E. iii. 5, 14
 μέδιμνος τῶν ἄλλων E. vii. 2, 35
 μεθύσκεσθαι ταχύ N. vii. 8, 2. με-
 θυσκόμενοι N. iii. 8, 14
 μελανόματοι E. vii. 14, 3
 μελέτη τοῖς ἀνθρώποις εἰς φύσιν τελευτᾷ
 N. vii. 10, 4
 μεμπτός E. iii. 5, 15
 μεμφιμοῖρία V. 7, 6
 μεριστά N. v. 2, 12
 μεσίδιοι, seu μεσόδικοι N. v. 4, 7
 μέσον καὶ ἄριστον τί N. ii. 6, 11.
 μέσον τοῦ πράγματος N. ii. 6, 5
 μεσότης τί M. i. 7, 4. μεσοτήτων
 κατάλογος E. ii. 3, 4
 μεταβολή, γλυκύ N. vii. 14, 8
 μετάδοσις N. v. 5, 6
 μεταμέλεια, incontinentiæ comes
 V. 6, 8. μεταμελητικός N. vii.
 7, 2
 μεταπίθεσθαι N. vii. 9, 3
 μετάπτωσις M. ii. 8, 13
 μεταρρεῖν N. ix. 6, 3
 μεταρρυθμίσαι N. x. 9, 5
 μεταφέρειν, in metaphoricæ locu-
 tionis significatione N. ix. 5, 3.
 μεταφορά N. vii. 6, 6. μεταφορᾷ
 metaphoricæ E. ii. 3, 8
 μετοίκων modestia E. iii. 5, 17
 μετρεῖν αὐτῷ τοὺς ἄλλους E. vii. 2,
 32
 μηδοτιῶν N. i. 11, 1
 μηδαμῶθεν E. ii. 3, 6
 μηνύειν N. x. 2, 1
 μή ποτε, sc. ὅρα N. x. 1, 3
 μητρικὴ τιμὴ N. ix. 2, 8
 μία ψυχὴ, proverbium N. ix. 8, 2
 μισαφόνος N. x. 7, 6
 μικροκίνδυνος N. iv. 3, 23
 μικρολόγος τίς M. i. 25, 1
 μικροπρεπής N. iv. 2, 21. τίς M.
 i. 27, 2. E. ii. 3, 9. iii. 6, 3.
 μικροπρέπεια N. ii. 7, 6. iv. 2, 4
 μικρόψυχος N. iv. 3, 7, 35. τίς
 M. i. 26, 2. E. ii. 3, 8. μικρο-
 ψυχία N. ii. 7, 7. τί E. iii.
 5, 14
 μισανθρωπία V. 7, 4
 μισητά N. x. 5, 9
 μισθαρνικαὶ τέχναι E. i. 4, 2
 μίσθωσις N. v. 2, 13
 μισοπανηρία V. 5, 3
 μῆας λυτροῦσθαι N. v. 7, 1
 μνησικάκος N. iv. 3, 30
 μοιχεία N. v. 2, 13. μοιχός E. ii.
 3, 14
 μολύβδιος κανὼν N. v. 10, 7
 μοναδικὸς ἀριθμὸς N. v. 3, 8
 μόναρχοι N. iii. 6, 9. μοναρχίαι N.
 viii. 10, 2
 μόνιμοι φίλοι N. viii. 8, 4
 μονοειδές M. i. 25, 1
 ἡμονότης βίος N. i. 7, 6
 μονούσθαι N. x. 2, 3
 μονώτης N. i. 7, 6, 8, 16. viii. 5, 3.
 ix. 9, 3, 5
 μοχθηρία N. vii. 5, 8
 μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι E. vii. 12, 11
 μύειν M. i. 3, 3
 μυθολογεῖσθαι E. iii. 1, 15
 μυρεψοί M. ii. 7, 30. μυρεψικὴ τέχνη
 N. vii. 12, 6
 μυριοπλάσιος N. vii. 6, 7
 N.
 Ναὶ et μή N. iii. 5, 2
 ναυκληρία E. vii. 14, 5
 ναυπηγεῖν κακῶς ib. ναυπηγικὴ N. i.
 1, 3
 νεανικὴ ἐπιθυμία N. vii. 4, 4
 νεαρὸς τὸ ἥθος N. i. 3, 7
 νέμεσις N. ii. 7, 15. τί M. i.
 28, 1. E. iii. 7, 2. cur pro dea

- habita ib. νεμεσητικός N. ii. 7,
15. τίς M. i. 28, 1. E. iii. 7, 2
νοητικά ψυχῆς μόρια N. vi. 2, 6
νόμιμα τίνα N. v. 1, 12
νομή N. v. 3, 11
νομική φιλία N. viii. 13, 6. νομικὸν
δίκαιον N. v. 7, 1
νόμισμα N. v. 5, 10, 11, 14. M.
i. 34, 12. unde dictum N. v.
5, 11, 15. κοινὸν μέτρον N. ix.
1, 2. νομίσματι μετρεῖν N. iv.
1, 2. νομίσματι μετρεῖται τὸ ἴσον
E. vii. 10, 16. νομισμάτων ἀπό-
δοσις E. vii. 10, 19
νομοθεσία N. vi. 8, 3. νομοθετικός
N. x. 9, 14. νομοθετική N. v.
1, 12. vi. 8, 2
νοσηματώδης N. vii. 5, 3. νοσημα-
τώδως ἔχειν N. vii. 5, 4. νοση-
ματικά ἀκρασίαι M. ii. 6, 23
νοῦς ἀρχή E. vii. 14, 18
νυμφόληπτοι E. i. 1, 4
Ξ.
Ξένων ὑποδοχή N. iv. 2, 15. ξενία
N. ix. 10, 1. ξενική φίλια N.
viii. 3, 4
ξυνιέντες N. x. 1, 4
O.
Ὀγκηρός N. iv. 7, 14
ὀδύρεσθαι ἐπὶ πᾶσι V. 7, 5
ὀζειν κάλον, et ἡδὺ ὀζειν E. iii. 2, 10
ὀθνεῖων φροντίζειν N. iv. 6, 5
οἰακίζειν N. x. 1, 1
οἰκοδομή N. v. 10, 7. οἰκοδόμησις E.
ii. 1, 5. οἰκοδομική N. i. 7, 1.
M. i. 3, 4. οἰκοδομική τελεία N.
x. 4, 2
οἰκονομία N. vi. 8, 3. οἰκονομικοί N.
vi. 5, 5. οἰκονομικὸν ἀδίκημα M.
i. 34, 41
οἰνῆρά μέτρα N. v. 7, 5
οἰνοφλυγία N. iii. 5, 15. E. iii. 2,
11. linguam vitiat E. vii.
2, 5. οἰνόφλυγες E. ii. 3, 13
οἰνωμένος N. vii. 3, 7, 12
ὀκνηροί N. iv. 3, 35
ὀλιγαχόθεν E. ii. 3, 6
ὀλιγώρως N. iv. 1, 34. ὀλιγωρήματα
V. 7, 6
ὀλόκληρος qui est integris viribus E.
vii. 2, 5
ὀλοφυρτικός N. iv. 3, 32
ὀλυμπίαζε E. iii. 6, 4
ὀμογνωμονεῖν N. ix. 6, 1. 8, 2. M.
ii. 7, 38. ὀμογνωμονεῖν ἑαυτῷ N.
ix. 4, 3
ὀμοδοξία N. ix. 6, 1
ὀμοεθνεῖς N. viii. 1, 3
ὀμοθήεις N. viii. 11, 5. ὀμοθηστέροι
N. viii. 12, 6
ὅμοιος ὡς τὸν ὅμοιον N. viii. 1, 6
ὅμοιον ὁμοῖον φίλον N. ix. 3, 3. ὅμοιον
τοῦ ὁμοῖου ἐφίεται N. viii. 1, 6
ὀμοιοπαθεῖν τινί N. i. 5, 3. ὀμοιοπα-
θεῖς ἡμῖν αὐτοῖς ἐσμέν M. ii. 11,
38
ὀμοιοσχημόνως E. i. 8, 7
ὀμοίωμα τῆς φιλίας N. viii. 4, 1
ὀμόλογος N. iii. 6, 9. ὀμολόγως ἔχειν
N. vi. 2, 3
ὀμολογεῖν τινί E. vii. 2, 29. ὀμολο-
γεῖσθαι, consentaneum esse E.
iii. 5, 8
ὀμολογίαι conventa N. iv. 7, 7
ὀμολογουμένως N. x. 2, 2
ὀμομαθεῖς N. viii. 11, 5. v.l.².
ὀμοносεῖν N. ix. 6, 1, 2. ὀμόνοια, φι-
λικὸν ib. non una tantum signi-
ficatione dicitur E. vii. 7, 5. ὀμό-
νοια proprie dicta M. ii. 12, 9.
ὀμονομίας πέρι M. ii. 12, 7. E. vii.
7, 5. ὀμοιόν τι τῇ φιλίᾳ N. viii.
1, 4. πολιτικὴ φιλία N. ix. 6, 2
ὀμοπαθεῖς N. viii. 11, 5
ὅμοιοι μέχρι τινός E. iii. 5, 2
ὀμοφωνεῖν N. i. 13, 17
ὅν multis modis dicitur E. i. 8, 5
ὀνοματοποιεῖν N. ii. 7, 11
ὄνος σύρματ' ἂν ἔλοιτο μάλλον ἢ χρυσόν
N. x. 5, 8
ὀξύθυμος E. ii. 3, 12
ὀξυφωνία N. iv. 3, 34
ὀπωσανοῦν E. i. 5, 6
ὀπυεῖν καὶ ὀπυεσθαι N. vii. 5, 4
ὄρασις N. x. 4, 1
ὄργανον, ἄψυχος δοῦλος N. viii. 11, 6
ὄργῃ ποιεῖν N. vii. 6, 4. ὄργιλος τίς
M. i. 23, 2. E. ii. 3, 5. ὄργιλος et

- ὀργιλότης N. ii. 7, 10. ὀργιλότητος
 εἶδη τρία V. 6, 2
 ὀργίζειν N. v. 8, 9
 ὀργίων κοινωνία E. vii. 9, 3
 ὄρεξις διανοητική N. vi. 2, 5. ὀρεκτι-
 κὸς νοῦς ib. ὀρεκτικὸν τὸ ἡδύ E.
 vii. 2, 3. ὄρεξις εἰς τρία διαιρεῖται
 E. ii. 7, 2. ὀρέξεως εἶδη τρία M.
 i. 12, 2. ὀρέξεως incitamenta E.
 ii. 10, 2
 ὀρθοδοξεῖν N. vii. 8, 4
 ὀρθοπραγεῖν E. iii. 2, 2
 ὀρθότης πλεοναχῶς λέγεται E. vi. 9, 4
 ὀρθοῦν corrigere N. ii. 9, 5
 ὄρμαι τῶν ἀκρατῶν N. i. 13, 15. ὄρμαι
 φυσικαί M. i. 35, 23. ὄρμαι ἐπὶ
 τάγαθά M. ii. 13, 2. ὄρμαι ἐπὶ
 τὰς ἡδονάς V. 2, 2. ὄρμαι ἔχειν
 πρὸς τι M. i. 4, 10
 ὀρνίθεια κρέα N. vi. 7, 7
 ὀρχηστριάδες, sc. ὀρχηστρίδες E. vii.
 13, 2
 ὀσαχῶς N. ii. 3, 5
 ὀσιότης V. 5, 3
 ὅτι, primum est et principium cu-
 jusque rei N. i. 4, 7. 7, 20
 ὀφθαλμιῶντες N. x. 3, 8
 ὀχλεῖσθαι ὑπέρ τινος N. ix. 5, 3
 ὀψοποιητικὴ τέχνη N. vii. 12, 6
 ὀψοφάγοι E. ii. 3, 13. ὀψοφαγία E.
 iii. 2, 11
- Π.
- Πάγκαλοι N. i. 8, 16
 παγχάλεπος N. viii. 6, 3
 πάθη, quæ M. i. 7, 2. E. ii. 2, 3.
 πάθη ψυχῆς N. ii. 5, 2
 παιδικὸν δῶρον N. iv. 2, 18
 παιδιά N. iv. 8, 5, 11. ἔοικεν
 ἀναπαύσει N. x. 6, 6. ἀνεσίς τις
 N. vii. 7, 7. παιδιῶν αἱ ἡδεῖαι
 N. x. 6, 3. παιδιά σοὶ τοῦτο, ἔμοι
 δὲ θάνατος E. vii. 10, 18
 παιδιῶδες N. vii. 7, 7
 παίζειν ὅπως σπουδάζει N. x. 6, 6
 παμφάγον εἶναι N. vii. 6, 6. παμ-
 φάγος E. iii. 7, 6
 παναίσχης N. i. 8, 16
 πανοῦργοι et πανουργία N. vi. 12, 9.
 πανοῦργος τίς E. ii. 3, 9
- πάντη πάντως N. i. 10, 11, 15. πάντη
 καὶ πάντως N. i. 2, 4
 παντοδαπῶς N. ii. 6, 14
 παρὰ μέλος E. iii. 6, 2
 παραβαίνειν ὁμολογίας V. 7, 2
 παράβολος ἀποδειξις E. i. 8, 13
 παραγγελία N. ii. 2, 4
 παραδείγματος χάριν E. ii. 3, 4
 παραδιδόναι, docere M. ii. 10, 7
 παρακαταθήκη N. v. 2, 13. 8, 4.
 παρακαταθήκην ἀποστερῆσαι M. i.
 34, 23, 40
 παρακέλευσις E. iii. 1, 16
 παραλογιστής E. iii. 4, 5
 παραλόγως N. v. 8, 7. παραλόγως
 ἐπιτυγχάνειν E. vii. 14, 7
 παράνομος N. v. 1, 8
 παρασελεῖν N. iv. 3, 15
 παρασκευάσασθαι χρήματα M. i. 25,
 2. παρασκευαστικὸς ἀγαθῶν V.
 2, 1
 παραστάτης N. v. 2, 5
 παρασύρειν V. 3, 2
 παρατάττειν [†iungere] N. iii. 8, 5
 παραφέρεισθαι N. i. 13, 15
 †παραφιέναι N. viii. 1, 7
 παραχωρεῖν τινί M. i. 34, 31
 παρεκβαίνειν N. i. 5, 1. iv. 5, 13.
 παρεκβάσεις τῶν πολιτειῶν N. viii.
 10, 2. 11, 6. E. vii. 9, 4
 παρεκκλίνειν [†παρεγκλίνειν v.l.¹] N.
 ii. 1, 1
 παρεπισκοπεῖν περὶ τινος M. i. 35, 20
 παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς V. 1, 1
 πάρεργα τῶν ἔργων πλείω N. i. 7, 19
 παρετέον N. x. 1, 2
 παριδεῖν E. vii. 13, 1
 πάροδος, proditio in publicum N.
 iv. 2, 20
 παροιμιάζεσθαι N. v. 1, 15
 παροξυντικὸν τοῦ ἥθους V. 6, 3
 παρορμαῖν N. x. 9, 3. παρορμαῖν πρὸς
 τι M. ii. 7, 27
 παρρησιαστικής [†παρρησιαστικός v.l.^s.]
 N. iv. 3, 28
 πάρφασις N. vii. 6, 3
 παρωνυμιάζεσθαι E. iii. 1, 2
 πατρικὴ ἀρχή N. viii. 10, 4. τιμή N.
 ix. 2, 8. πατρικὸν δίκαιον N. v. 6, 8

- παῦλα N. iv. 5, 10
παχυλῶς καὶ τύπω N. i. 3, 4
πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ N. x. 9, 10
πεινητικός E. ii. 5, 5
πειστέον ἱατρῶ N. ix. 2, 1
πεντηκοστολόγοι E. vii. 14, 4
πεπνυμένος E. iii. 7, 5
πεπροοιμισμένος E. i. 7, 1
περίαπτον N. i. 8, 12
περίλυτος N. iv. 3, 18
περιμάχχτα N. ix. 8, 4, 9. περιμά-
χχτα ἀγαθὰ E. vii. 15, 5
περιουσία E. iii. 4, 4
περιποιεῖσθαι ἑαυτῷ τὸ καλόν ix. 8,
5, 9
περίφοβος E. iii. 1, 19
περιωδύναι E. i. 5, 2
πηρεῦσθαι πρὸς ἀρετὴν N. i. 9, 4
πήρωσις N. v. 2, 13. πηρώσεις σω-
ματικαί V. 6, 4
πικροί N. iv. 5, 10. E. ii. 3, 12.
πικρία V. 6, 2
πικρολογία V. 6, 3
πλεονεκτεῖν τινός N. v. 9, 12. πλεο-
νεκτήματα saepe nulla in injusti
perpetratione N. v. 2, 2. πλεο-
νέκτης ἄδικος N. v. 1, 8. πλεονε-
ξία τί V. 7, 1
πλήκτης E. ii. 3, 12
πλημμέλεια περὶ θεοῦ V. 7, 1
πλησιάζειν πρὸς γαμετάς E. ii. 3, 14
πνιγμένῳ τί δεῖ ἐπιπίνειν [τέτι πί-
νειν vl.x.] N. vii. 2, 10
πόθεν ποῖ N. x. 4, 3
ποιεῖν, πολλαχῶς λέγεται N. v. 9,
11. ποιεῖσθαι μέγαν φόβον E. iii.
1, 6
ποίημα πατρός, υἱός M. ii. 12, 3, 4
ποίησις et πράξις differunt N. vi. 4,
1. ποιητικῆς διανοίας ἀρχή N. vi.
2, 5. ποιητικῶν ἐπιστημῶν τέλος
E. i. 5, 15. ποιητικῶν et πρακτι-
κῶν differentia M. i. 35, 8
ποιμὴν λαῶν N. viii. 11, 1
†ποιοῦσθαι N. iii. 3, 16
πολιὰ, sc. θρίξ E. ii. 8, 14
πολιτεία plerisque ἢ τιμοκρατία N.
viii. 10, 2. πολιτεῖαι πᾶσαι δι-
καίου τι [†τινός] εἶδος E. vii. 9, 1.
VOL. IX.
- πολιτείας ἀγαθῆς παράδειγμα V. 8,
1. πολιτική N. vi. 8, 2. πολιτικῆς
ἰδέαι N. vi. 8, 4
πολλοστῶς N. x. 5, 11
πολυειδής N. viii. 12, 2. πολυειδές
M. i. 25, 1
πολύκοινος M. ii. 7, 4
πολύμορφον τὸ κακόν E. vii. 5, 2
πολυφιλότατος N. ix. 10, 5
πολυωφελές N. i. 3, 7
πονεῖν λύπην τινά N. vii. 7, 5. πονεῖ-
σθαι περὶ τι N. i. 13, 2
πορνοβουκοί N. iv. 1, 40
†ποσειῶν E. i. 5, 6
ποτέρως E. vii. 10, 17
πραγματεῖνσθαι περὶ τι N. i. 13, 7
πρακτικός τῶν καλῶν N. i. 9, 8. πρα-
κτική ζωὴ N. i. 7, 13. πρακτικῶν
et ποιητικῶν differentia M. i. 35,
8. πρακτὸν διχῶς λέγεται E. i.
7, 4
πρᾶξις N. ii. 7, 10. 9, 7. πρᾶξις τίς
M. i. 23, 3. E. iii. 3, 1, 5.
πράτης N. ii. 7, 10. iv. 5, 1.
πράτης τί M. i. 23, 3
πράσις N. v. 2, 13
†πράττειν, exigere M. i. 34, 1.
vl.o.
πρέπον, καλόν E. vii. 15, 9. πρόποντα
τίνα E. iii. 6, 4. vii. 15, 9
πρεπόντως N. iv. 2, 16
πρεσβείων ἐπιλαμβάνειν E. vii. 10,
1
πρεσβυτικοὶ οὐ φιλικοὶ N. viii. 5, 2.
6, 2
Πριαμικαὶ τύχαι N. i. 10, 14
πρὸ ὁδοῦ E. vii. 2, 20
προαγωγεία N. v. 2, 13
προαίρεσις N. vi. 2, 5. τί N. vi.
2, 2. M. i. 17, 7. E. ii. 10, 14.
in quibus sit M. i. 17, 9. περὶ
τίνα ἐστὶ N. iii. 2, 9. non est
sine morali habitu N. vi. 2, 4.
τίνων N. v. 8, 5. ἐκούσιον N.
iii. 2, 2. προαιρέσεως etymologia
N. iii. 2, 17. E. ii. 10, 13.
προαίρεσιν antecedit προβούλευσις
N. v. 8, 5. προαιρέσεως πέρι M.
i. 17, 1. προαιρέσει ἐναντιοῦται ἡ
E E

- ἐπιθυμία N. iii. 2, 5. προαιρετικός
τῶν καλῶν E. i. 5, 10
προαιρετόν non est ex genere præ-
teritorum N. vi. 2, 6. idem
quod βουλευτόν N. iii. 3, 17
προαποθνήσκειν τῶν τέκνων E. vii. 1,
10
πρόβατα Διὶ οὐ θύεται N. v. 7, 1
προβουλεύεσθαι N. v. 8, 5
προγαργαλίζειν N. vii. 7, 8
προγίνεσθαι N. iii. 2, 15
προδιανοεῖσθαι τι M. i. 16, 1
προδιεργάζεσθαι N. x. 9, 6
προδιομολογεῖσθαι N. ii. 2, 3
προεγείρειν N. vii. 7, 8
πρόεσις χρημάτων N. ii. 7, 4. προετι-
κός N. iv. 1, 20. π. χρημάτων
V. 5, 4. προετικῶς N. iv. 2, 8
προετικός M. i. 18, 6
προθύμως ἔχειν πρὸς τι M. ii. 6, 29
προήδεσθαι N. ix. 5, 3
προκαταλαβεῖν λόγῳ M. ii. 6, 43
πολυπεῖν N. x. 3, 6. πολυπεῖσθαι
M. ii. 7, 7
ἐκ προνοίας E. ii. 10, 19
προοῤῥσθαι, significatione activa E.
iii. 1, 17
προπετής N. iii. 7, 12. προπετής ἀκρα-
σία N. vii. 7, 8. προπέτεια ibid.
προπηλακισμός N. v. 2, 13
προπύλαιον E. i. 1, 1
προσαναιρεῖν N. x. 1, 3
προσδιορίζειν E. ii. 3, 11. προσδιορί-
ζεσθαι N. vi. 3, 4
προσεδρεύειν M. ii. 11, 4
προσενεκτέον M. ii. 3, 12
προσεπιτιθέναι N. vii. 4, 6
προσθεῖναι τὸ ἐλλείπον N. i. 7, 17
προσνέμεται [†προνέμεται v.l.^d.] ὁ φί-
λος τοῖς πράγμασι E. vii. 2, 33
προσποφλεῖν [†προσποφείλειν v.l.^e.] N.
iv. 3, 24
προσπαίως N. ix. 5, 2
προσπείνῃμα N. iv. 7, 1. προσποίητος
V. 7, 2. προσποιητικός N. iv. 7, 2.
προσποιητικός ἀνδρείας N. iii. 7, 8
προσπταῖεν N. v. 11, 8. πρόσπται-
σμα ibid.
πρόσφατος φαντασία M. ii. 6, 44
πρόσφατοι μαθήσεις E. vii. 2, 24
προσφορά τροφῆς M. ii. 7, 9
προτάσεων δύο τρόποι N. vii. 3, 6
προτερεῖν E. iii. 3, 5
προτρέπειν καὶ παρορμᾶν N. x. 9, 3
προὔπαρχή N. ix. 2, 5
προφανής N. iii. 8, 15
πρώτως, δευτέρως N. viii. 7, 3
πτῆσις N. x. 4, 3
πτισάνην [†πτισσάνην v.l.^d.] προσφέ-
ρεσθαι M. ii. 10, 4
πτοεῖσθαι E. iii. 2, 10
πτύελος E. vii. 1, 11
P.
ῥάβδωσις κίονος N. x. 4, 2
ῥαδιουργόν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις V. 6, 5
ῥητορικόν N. i. 3, 4
ῥιπτεῖται τὰ ἄχρηστα E. vii. 1, 11
ῥυπαίνειν N. i. 8, 16
ῥυπαρὸς ἄνθρωπος V. 7, 4
Σ.
Σαθρῶς ἰδρυμένος N. i. 10, 8
σαλάκων E. ii. 3, 9. iii. 6, 2
σαλακῶνεα M. i. 27, 1
σάρκινος N. ii. 9, 3
σεῖος ἀνὴρ N. vii. 1, 3
σεμνὸς τις M. i. 29, 2. E. iii. 7, 4.
σεμνότης τί M. i. 29, 1. E. iii.
7, 4. σεμνύνεσθαι ἐπὶ τινι M. i.
34, 33
E. iii. 7, 6
σικχός N. vii. 6, 6
σιναμωρία N. v. 7, 5
σιτηρὰ μέτρα M. i. 34, 16
σκέψις M. i. 34, 16
σκληροί N. iv. 8, 3. σκληρὸς τις E.
ii. 3, 8
σκοπὸς τοξοτῶν N. i. 2, 2
σκυτεύς M. i. 34, 11, 12. σκύτευσις
E. ii. 1, 6. σκυτικῆς ἀρετῆς ibid.
σκυτότομος N. i. 10, 13. M. i.
34, 10. σκυτοτομική E. ii. 1, 6
σκώπτειν N. iv. 8, 7. σκῶμμία N.
iv. 8, 9
σοφίας nomen quibus tribuatur N.
vi. 7, 1. σοφίζεσθαι λόγοις E. i. 8,
20
σπενστικός N. iv. 3, 34
σπουδάζειν περὶ τινος E. iii. 5, 7

- σπουδαῖος N. i. 7, 14. σπουδαῖον
εἶναι τί M. i. 1, 1. σπουδαίου
notae E. ii. 11, 7. σπουδαῖος
τελείως M. i. 34, 2. σπ. σκυ-
τεύς E. ii. 1, 6. σπουδαῖον ὑπό-
δημα ibid.
- στασιάζειν N. ix. 6, 2
στάσιμον τῆς ψυχῆς V. 4, 3
στέργειν τὸ καλόν N. x. 9, 8. ὥσπερ
τέκνα N. ix. 7, 3. στέργειν τὴν
τυχὴν E. viii. 10, 22
- στεφανοποιεῖ M. ii. 7, 30
στοχαστικός τοῦ ἀρίστου N. vi. 7, 6
στρατηγία E. i. 8, 7. στρατηγὸς
ἀγαθός N. i. 10, 13. στρατηγική
N. i. 1, 3. 7, 1
στρυφνοί, οὐ φιλικοί N. viii. 5, 2.
6, 1
- συγγενὲς ἡμῖν N. vii. 6, 2. συγγενικαὶ
φιλίαι N. viii. 12, 2
- συγγνώμη N. vi. 11, 1. συγγνωμο-
νικός N. iv. 5, 4. συγγνωμονικά
N. v. 8, 12
- συγγνωρίζειν E. vii. 12, 5
συγγράμματα non sufficiunt me-
dico futuro N. x. 9, 21
- συγγυμνάζεσθαι N. ix. 12, 2
συγκεχυμένος N. vii. 1, 6
συγκομιδὴ τῶν καρπῶν N. viii. 9, 5
συγκυβεῖν N. ix. 12, 2
συγκυνηγεῖν ibid.
σύζῃν N. ix. 9, 10
συκοφαντία V. 7, 2. συκοφανταί
λογικαί E. ii. 3, 11
- συλᾶν N. iv. 1, 42
συλλυπεῖν [†συλλυπεῖσθαι v.l.^a] N.
ix. 11, 4
- συμβαίνειν M. ii. 7, 33
συμβάλλεσθαι πολλά N. viii. 14, 1
σύμβιοι N. ix. 11, 1. συμβιοῦν N. iv.
5, 12. συμβιοῦν μετὰ τινος M. ii.
15, 9. συμβιωτέον N. viii. 12, 8
- συμβολαίων ἰσότης M. i. 34, 5
συμμέτερις τῶν χαλεπῶν [†κακῶν] E.
vii. 12, 20
- συμμένειν N. v. 5, 6
συμμεταβάλλειν N. i. 10, 5. M. i.
10, 2
- σύμμετρος διάμετρος E. ii. 10, 5
- συμπαλαμβάνειν N. i. 8, 6
συμπαρορμαῖν πρὸς τι M. ii. 10, 3
συμπείθειν N. iv. 5, 10
συμπεραίνεσθαι N. i. 3, 4
†συμπεριλαμβάνειν N. i. 8, 6. v.l.^g.
συμπίνειν E. vii. 12, 9
σύμπλοι N. viii. 9, 1
συμπλοῖκαὶ φιλίαι N. viii. 12, 1
συμπορεύεσθαι N. viii. 9, 4
συμφανής N. i. 9, 7
σύμφησι ταῦτα M. ii. 6, 41
συμφιλοσοφεῖν N. ix. 12, 2
συμφοιτητής N. viii. 12, 8
συμφύεσθαι N. iv. 1, 37
συμφῶναι N. vii. 3, 8. σύμφυτος
αἰσθησις E. iii. 2, 4
- συμφωνεῖν πρὸς ἄλλα M. ii. 7, 35
σύμφητος M. ii. 6, 48. 7, 37
συνάδειν τοῖς ἔργοις N. x. 8, 12
συναισθάνεσθαι N. ix. 9, 9, 10. E.
vii. 12, 5
- συναίτια V. 4, 2
συνακολουθεῖν N. i. 10, 7
συναλγεῖν καὶ συγκαίρειν φίλῳ N. ix.
4, 1
- συνάλλαγμα N. ii. 1, 7. συναλ-
λαγμάτων δύο εἶδη N. v. 2, 13
συναναλῶσαι τοὺς λεγομένους ἄλλας N.
viii. 3, 8
- συναποκτινύουσι E. vii. 12, 26
συναπολαύειν E. vii. 12, 4
- συναριθμεῖν M. i. 2, 7. συναριθμεῖ-
σθαι N. i. 7, 8
- συναύξειν N. x, 5, 2. συναυξάνεσθαι
N. ix. 12, 3
- συνάχεσθαι N. ix. 10, 5
συνδειπνεῖν E. vii. 12, 22
σύνδεσμος τὰ τέκνα N. viii. 12, 7
συνδιάγειν N. viii. 5, 3
συνδιαμένειν E. vii. 1, 13
συνδημερεῖν N. viii. 13, 3. μετὰ
τινος E. vii. 1, 4
- συνδιψῇ E. vii. 6, 6
συνδυάζειν N. iv. 1, 30. v. 3, 11.
συνδυάζεσθαι τῷ τυχόντι E. vii.
10, 5
- σύνεγγυς N. viii. 12, 4
συνεδρεῖται [†συνεδρεῖται] vatum E.
vii. 2, 13

- συνείρειν λόγους N. vii. 3, 8
 συνεπαινεῖν E. ii. 3, 7
 συνέπεσθαι N. iv. 6, 8
 συνεπικοσμεῖν N. i. 10, 12
 συνεπισκέπτεσθαι M. ii. 6, 1
 συνεργεῖν πρὸς τι M. i. 4, 11. τῷ
 βελτίονι M. ii. 10, 3
 συνεσθίειν E. vii. 12, 9
 σύνεσις et φρόνησις non sunt idem
 N. vi. 10, 1. unde dicta N.
 vi. 10, 3. τί M. i. 35, 17
 συνευχαίεσθαι E. vii. 12, 14
 συνήδεσθαι N. ix. 10, 5
 συνιδύνειν N. iv. 6, 6, 7, 9
 συνημερεύειν N. viii. 5, 2, 3. ix.
 10, 4. 12, 2. μετὰ τινος N. ix.
 4, 9. συνημέρουσις E. vii. 5, 3
 συνθελειν N. ix. 5, 2
 συνθεαρεῖν E. vii. 12, 14
 σύνθρηνοι N. ix. 11, 4
 συνιδεῖν τοὺς καιροὺς V. 4, 1
 συνιᾶσιν [†συνίασιν] N. x. 9, 20
 συνιδεῖν N. x. 9, 23
 συνιέναι, τὸ μαρθάνειν N. vi. 10, 3
 συνικνεῖσθαι N. i. 10, 5, 11, 2.
 σύνοδοι, conventus N. viii. 9, 5
 συνοικειοῦσθαι τινι N. viii. 12, 2
 συνομολογεῖν τινί E. i. 6, 2
 σύνοροι πολιτείας N. viii. 10, 3
 σύνορα ἀλλήλοις E. vii. 9, 1
 †συνουσα ἀρχή E. vii. 14, 18. v.l.^g.
 συντείνειν πρὸς τι E. i. 5, 11
 †συντήκεσθαι κακοῖς E. vii. 2, 41
 συντίμως εἰπεῖν M. i. 1, 1
 συντονώτερον βαδίζειν M. i. 15, 2
 σύντροφος N. viii. 12, 4
 συνφθός N. i. 8, 8. συνφδοί τοῖς ἔρ-
 γοις λόγοι N. x. 1, 4
 συνφθίνοντες ὄρνιθες E. vii. 6, 5
 συστένειν [†συστενάζειν v.l.^d.] N.
 ix. 11, 4
 σφαιροῦσθαι N. iii. 1, 17
 σφάττειν N. v. 11, 2
 σχῆμα βασιλείας N. viii. 10, 4
 σχολαίως N. ix. 11, 6
 σωστικὸν ἀγαθὸν M. i. 2, 4
 σόφρων N. iii. 11, 8. iv. 3, 4.
 τίς M. ii. 6, 47. σωφροσύνη
 N. ii. 7, 3. unde dicta N. vi.
 5, 5. σωφροσύνης περί N. ii. 10,
 1. σωφρονικοί N. vi. 13, 1. σω-
 φρονίζειν τὰ πάθη M. i. 35, 32
 T.
 Ταλαίπωρος E. ii. 3, 8
 ταπεινότης V. 7, 6
 τάττειν ἐν τῷ χαίρειν E. i. 5, 8
 ταῦτον νοεῖν [†ταῦτονοεῖν] M. ii.
 12, 8
 ταῦτὸ ποιεῖν E. iii. 1, 3
 ταυτότης N. viii. 12, 3
 τεκνοποιία N. viii. 12, 7
 τέλειον N. i. 7, 3. τί M. i. 2,
 6. τελεία ἀρετή N. v. 1, 15.
 τελειοτάτη ἡδονή N. x. 4, 5
 τέλεος E. ii. 1, 9
 τέλος διττόν M. i. 3, 2. τέλων δια-
 φορά N. i. 1, 2
 τετράγωνος, ἄνευ ψόγου N. i. 10, 11.
 τετραγωνισθείη [†τετραγωνιστέας] E.
 ii. 10, 10
 τευκτικός ἀγαθοῦ N. vi. 9, 4
 τέχνη τί N. vi. 4, 6. τέχνη τύχην
 ἔστερξε N. vi. 4, 5
 τεχνάζειν N. vi. 4, 4. M. i. 35, 9.
 τεχνική πρᾶξις E. ii. 3, 1. τεχνί-
 της καὶ ὄργανον E. vii. 9, 2
 τητᾶσθαι N. i. 8, 16
 τί in proæresi E. ii. 10, 6
 τίλλειν τρίχας M. ii. 6, 2. τίλσις
 τριχῶν N. vii. 5, 3
 τιμὴ καὶ γέρας [†γῆρας] N. v. 6, 7.
 ἀρετῆς ἄθλον N. iv. 3, 15. τιμαί
 N. iii. 8, 1. τιμὴ διχῶς λέγεται
 E. iii. 5, 8. τίμιον τί M. i. 2, 1.
 τίμια καὶ ἄξια σπουδῆς E. iii. 5, 9
 τιμᾶν πολλοῦ N. ix. 1, 9. τιμήματα
 N. viii. 10, 1
 τιμοκρατία N. viii. 10, 2. τιμοκρα-
 τικὴ πολιτεία N. viii. 10, 1
 τιμωρεῖσθαι pœnas sumere N. iii.
 8, 12
 τιμωρητικός V. 6, 2. 8, 2
 τίνος ἕνεκα, quid E. ii. 10, 6
 τοιχωρυχεῖν N. v. 11, 6
 τοκισταί N. iv. 1, 40
 τομαὶ καὶ καύσεις ἱατρικαί M. ii. 3, 6
 τραγηματίζειν N. x. 5, 4
 τρίγλυφον N. x. 4, 2

- τριγωνον N. vi. 5, 6
 τροχίζεσθαι N. vii. 13, 3
 τρύπανον, διττόν E. vii. 10, 4. τρύ-
 πησις ib.
 τρυφή, μαλακία τις N. vii. 7, 5.
 τρυφερός E. ii. 3, 8
 τρώξεις δύσχων N. vii. 5, 3
 τύπω διελθεῖν N. x. 6, 1. τύπω ἐν-
 δείκνυσθαι N. i. 3, 4. τοῖς τύποις
 εἴρηται N. x. 9, 1
 τύραννοι τίνες N. v. 6, 7. τυραννίς
 N. viii. 10, 2
 τύχη τί E. vii. 14, 9. τύχη duplex
 E. vii. 14, 15
 γ.
 ὕβρις τί V. 7, 1
 ὑγίαισις E. ii. 1, 5. ὑγιεινὸς τίς E.
 iii. 1, 9. ὑγιεινὰ εἶδέναι N. v. 9,
 15. ὑγιεινῶς βαδίζειν N. v. 1, 4.
 ὑγιῇ ποιῆσαι M. ii. 6, 17
 ὑγρότης ἡθῶν V. 5, 5
 ὕδρος, morbus N. vii. 8, 1
 ὑμνούμεναι φιλίαι N. ix. 10, 6
 ὑπάλλαγμα N. v. 5, 11
 ὑπανάστασις N. ix. 2, 9
 ὑπεναντίας E. vii. 12, 24
 ὑπεξαιρέσθαι pro ὑπεραίρεσθαι V. 7, 5
 ὑπεραγαπᾶν N. ix. 7, 3
 ὑπεραποθυήσκειν N. ix. 8, 9
 ὑπερβεβλημένος N. iii. 10, 4
 ὑπερεχόμενος N. viii. 8, 1
 ὑπερθερμαίνεσθαι E. vii. 5, 6
 ὑπερόπται N. iv. 3, 19. M. ii. 3, 17
 ὑπερπλησθῆναι N. iii. 11, 3
 ὑπερτείνειν N. iii. 8, 9. ix. 2, 5
 ὑπερφύχεσθαι E. vii. 5, 6
 ὑπήκοος τῶν νόμων N. i. 13, 2
 ὑπηρετητέον N. ix. 2, 1
 ὑπογραφὴ E. ii. 3, 4
 ὑπόγυιος N. iii. 6, 10
 ὑπόληψις τί M. i. 35, 13. ὑπόληψις
 quarum rerum sit persuasio N.
 vi. 3, 2. ὑπόληψις et δόξα falli
 possunt N. vi. 3, 1
 ὑπόλοιπος [†ὑπόλοιπος v. l.^a] N. vii.
 12, 3
 ὑπομενητικός N. iii. 6, 6. E. iii. 5,
 2. ὑπομνητικός pro ὑπομενητικός
 V. 5, 1. †et E. iii. 5, 2. v. l.^o.
 ὑπόνοια N. iv. 8, 6
 ὑποσημαίνειν N. iii. 2, 17
 ὑποστατικός tolerans E. ii. 5, 5
 ὑποστέλλεσθαι τι M. ii. 9, 5
 ὑποφαίνεσθαι N. i. 6, 8
 ὑφάντης N. i. 6, 16
 ὑψηγμένος N. ii. 7, 9
 Φ.
 φαίνεται, καὶ μὴ δοκῇ E. vii. 2, 3
 φανερόφιλος N. iv. 3, 28
 φανερόμισος ib.
 φαντασία et δόξα non sunt in ea-
 dem animae parte E. vii. 2, 3
 φαρμακεία N. v. 2, 13. φαρμακεία
 [†φαρμακία] E. i. 3, 1
 φάρυξ γεράνου E. iii. 2, 10
 φάσις N. vi. 10, 3
 φειδωλός N. ix. 1, 39. E. iii. 4, 5.
 φειδωλία V. 7, 3
 φευκτός N. viii. 14, 4
 φθονερός N. ii. 7, 15. τίς M. i.
 28, 2. φθονερία E. ii. 3, 10
 φθορά καὶ διαστροφή E. ii. 10, 24
 φιλάγαθος M. ii. 14, 3
 φιλαλήθης N. iv. 7, 8
 φιλόανθρωποι laudantur N. viii. 1, 3.
 φιλόανθρωπία V. 5, 5
 φιλάργυρος E. iii. 4, 4
 φιλάρετος N. i. 8, 10
 φίλαυλοι N. x. 5, 3
 φίλαυτοι N. ix. 8, 1, 4. cur re-
 prehendantur N. ix. 8, 5. φί-
 λαιτος τίς M. ii. 13, 1. proprie
 quis M. ii. 14, 3
 φιλεῖσθαι, φιλητοῦ ἐνέργεια E. vii. 2,
 27
 φιλέταιρος V. 8, 3
 φιλευτράπελος V. 6, 5
 φιληθεῖς N. viii. 4, 4
 φιλητέον τί M. ii. 11, 8. φιλητικός
 τίς E. vii. 4, 5. φιλητὸν τί N.
 viii. 2, 1. M. ii. 11, 8. φιλητὸν
 et φιλητέον an reciprocentur ib.
 φίλησις N. ix. 7, 6. differt a
 φιλία N. viii. 5, 5. differt ab
 εὐνοία N. ix. 5, 2. φιλητικός N.
 ii. 10, 2
 φιλία τί M. i. 32
 φιλικά N. viii. 6, 1. φιλικοὶ τίνες
 e e 3

- N. viii. 5, 2. †φιλικὴ ἀναβολή
 N. viii. 13, 6. v. l.ⁿ. φιλικόν
 πλῆθος N. ix. 10, 3. φιλικὸν πά-
 σchein N. ix. 4, 9. φιλικώτατον
 τί N. ix. 10, 3
 φιλικῶς διακεῖσθαι πρὸν ἑαυτὸν N. ix.
 4, 10
 φίλιππος N. i. 8, 10
 φιλογέλοιον εἶναι V. 6, 5
 φιλόγλυκος E. ii. 10, 28
 φιλογυμναστικός E. ii. 5, 5
 φιλοδίκαιος N. i. 8, 10
 φιλόζωος V. 5, 7
 φίλοικος seu φιλοίκειος V. 8, 3
 φιλόκαλος N. i. 8, 11
 φιλοκίνδυνος N. iv. 3, 23
 φιλοκοδόμοι N. x. 5, 2
 φιλοκόλακες N. viii. 8, 1
 φιλομάθεια N. iii. 10, 2
 φιλόμουσοι N. x. 5, 2
 φιλόμυθοι N. iii. 10, 2
 φιλόξενος V. 5, 5
 φιλόπικρος E. ii. 10, 28
 φίλος et φιλία N. ii. 7, 13. φίλος
 τίς N. ix. 4, 1. M. i. 32. ἄλλος
 αὐτός N. ix. 4, 5. ἕτερος αὐτός
 N. ix. 9, 10. φίλος τῆς ἡδονῆς N.
 x. 2, 1. φίλον καθόλου λέγεται
 E. vii. 5, 1. φίλον τὸ φιλούμενον
 τῷ φιλοῦντι E. vii. 2, 13
 φιλοσκόπτειν εἶναι V. 6, 5
 φιλότιμος, φιλοτιμία N. ii. 7, 8.
 φιλότιμος τίς M. ii. 6, 26. 7, 23.
 φ. in amicitia E. vii. 4, 5
 φιλοτοιούτος N. i. 8, 10. iii. 11, 4.
 iv. 4, 4
 φιλόφίλος V. 5, 5. φιλόφιλοι ἐπαι-
 νοῦνται N. viii. 4
 φιλαψευδής E. iii. 7, 5
 φιλοψυχία V. 6, 4
 φιλοῦγής [†φιλυγίης] E. ii. 5, 5
 φόβος τί N. iii. 6, 2
 †φοβεῖσθαι μέγαν φόβον E. iii. 1, 6.
 φοβερά quæ dicantur E. iii. 1,
 17. φοβερὸν διχῶς λέγεται E. iii.
 1, 7. φοβητικός, meticulosus E.
 iii. 1, 4
 φοῖνιξ victori datur M. i. 34,
 43
 φορὰ τί N. x. 4, 3. φορᾶς διαφοραί
 ibid.
 φορτικοί N. iv. 8, 3. φορτικὸς ἔπαινος
 N. x. 8, 7. φορτικὸς καὶ βωμο-
 λόχος E. iii. 7, 6. φορτικαὶ τέχναι
 τίνες E. i. 4, 2
 φρατέρων [†φρατέρων v. l.^d.] κοινωνία
 E. vii. 9, 3
 φροϊμάζεσθαι N. i. 3, 8
 φρόνησις N. vi. 8, 3. τί N. vi. 5, 6.
 quid differat τῆς συνέσεως N. vi.
 10, 1. φρόνιμοι τίνες N. vi. 5, 2, 5
 φυγαὶ oppositæ ταῖς ἐπιθυμίαις N.
 vii. 7, 1
 †φυλάκτης E. iii. 4, 6. v. l.^m
 φυλέται N. ix. 2, 9. φυλετικαὶ φι-
 λίας N. viii. 12, 1
 φυσικὸν δίκαιον N. v. 7, 1. φύσις,
 βέβαιον E. vii. 2, 37. φυσικὴ
 ἁμαρτία M. ii. 6, 24
 φυτικός N. i. 13, 18
 φῶρ φῶρα ἔγνω E. vii. 1, 5
 X.
 †Χαιρεκακία M. i. 28, 1. v. l.^a
 χαλεποί N. iv. 5, 11. χαλεπὸς E.
 ii. 3, 12. χ. καὶ ἄγριος E. iii. 3,
 2. χαλεπαίνειν N. iv. 5, 11
 χαλινοποικὴ [†χαλινοποιητικὴ v. l.^l.]
 N. i. 1, 4
 χαλκεύς E. ii. 1, 10
 χαῦνος N. iv. 3, 6, 35. τίς M. i.
 26, 2. E. ii. 3, 8. iii. 5, 14, 16.
 χαυνότης N. ii. 7, 7. E. iii. 5, 14.
 χαυνοῦσθαι V. 7, 5
 χεϊμάζεσθαι E. vii. 12, 19
 χειροτέχнай N. vi. 8, 3
 ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα E. vii. 10, 12
 χορηγία M. i. 27, 2. χορηγεῖν καμφ-
 δοῖς N. iv. 2, 20. χορηγεῖσθαι N.
 i. 10, 15. χορηγεῖσθαι τοῖς ἐκτός
 N. x. 8, 11
 χρῆμα, res, ex eorum genere, quo-
 rum usus est E. iii. 4, 3. χρή-
 ματα N. iv. 1, 3. χρήματα et
 χρηματιστικὴ duobus modis di-
 citur E. iii. 4, 3. χρηματιστικαὶ
 πολιτεῖαι E. vii. 9, 3. τέχναι τίνες
 E. i. 4, 2
 χρῆσις N. iv. 1, 7

χρήσιμον τί	N. v. 2, 13	ψήφισμα N. v. 10, 6.	ψηφισματώδη
χρονίζεσθαι	N. ix. 5, 3	N. v. 7, 1	
χρόνιος ἀπουσία	N. viii. 5, 1	ψοφεῖ μῦς	N. vii. 5, 6
Ψ.		ψυχῆς πάθη, δυνάμεις, ἔξεις	N. ii.
Ψεκτός N. ii. 9, 8.	ψεκτὰ τίνα V.	5, 1. ψυχικαὶ ἡδοναί	N. iii. 10, 2
I, I		Ω.	
ψεῦδος N. iv. 7, 6.	ψευδομαρτυρία	᾽Ωιδικός	E. vii. 2, 4 ¹
N. v. 2, 13		ωνή N. v. 2, 13.	ωνεῖσθαι ψυχῆς E.
ψεύστης	N. iv. 7, 12	ii. 7, 9	
ψηλαφῶν	E. ii. 8, 18	ὡς δεῖ quid sit	E. iii. 4, 2

INDEX RERUM

MEMORABILIORUM.

- A****BSENTIIUM** desiderium N. ix. 5, 3
Actionum omnium finis qui N. i. 1, 2.
 actionis et veritatis arbitrium in
 anima est penes tria, sensum, men-
 tem, appetitum N. vi. 2, 1. actio
 non tribuitur pueris, nec brutis, E.
 ii. 8, 6. actio perfecta non est quæ
 impedimento non caret N. vii. 13, 2.
 actiones bonæ et malæ in nostro ar-
 bitrio positæ M. i. 9, 11. actionum
 principia M. i. 11, 2. E. ii. 11, 4
Addere quod deest, cuiusvis est N. i.
 7, 17
Adulator quis E. iii. 7, 4. facile et
 cito adsidet M. ii. 11, 4. cur a non-
 nullis amico præferatur E. vii. 4, 5
Ægyptii defunctos asservant E. vii. 1,
 12. Ægyptiorum bos E. i. 5, 5
Æquale quid N. v. 4, 6
Æquitas, et æquum N. v. 10, 1. M. ii.
 1, 2. æquitas, justitiæ species N. v.
 10, 8. est juris legalis moderatio N.
 v. 10, 3. æquum quid N. v. 10, 3
Ætas sapientiam parit N. vi. 11, 6.
Æterna quæ et qualia N. vi. 3, 2
Affectio optima E. ii. 1, 22. affectio-
 num ortus ib. affectus vel cum do-
 lore vel cum gaudio conjuncti M. i.
 8, 2. affectus quidam nec excessu
 nec defectu peccantes M. i. 8, 3
Agathonis locus de arte et fortuna N.
 vi. 4, 5. Agathonis locus de mor-
 tem appetentibus E. iii. 1, 26. Aga-
 thonis versus de factorum irrevocabi-
 litate N. vi. 2, 6
Aleam jacere E. vii. 14, 11
Alope Carcini N. vii. 7, 6
Alter ego M. ii. 15, 6, 8. alter Her-
 cules M. ii. 15, 6
Amabile quid N. viii. 2, 1. M. ii.
 11, 7
Amantium dissidia E. vii. 3, 5
Amare duobus modis dicitur E. vii. 2,
 24. amare cum gaudio conjunctum
 ib. 26. amare et amari est in duo-
 bus divisis E. vii. 6, 2. amare ho-
 minem nemo magis quam res vide-
 tur E. vii. 2, 33. amare quam amari
 potius M. ii. 11, 31. amari quam
 amare cur malint ib. 33. amatum
 amanti amicum E. vii. 2, 13
Ambitosorum ingenium M. ii. 11, 33
Amentia quid V. 3, 1. amentia actio-
 nes, et comites V. 6, 1
Amica sunt quæ bona sunt et jucunda
 E. vii. 2, 4
Amicitia N. viii. 1, 1. M. i. 32. ii. 11, 1.
 res necessaria ib. inter quos coeat
 N. viii. 5, 2. cum multis perfecta
 esse nequit N. viii. 6, 2. inter bonos
 intercedit simpliciter, inter ceteros
 vero per accedens N. viii. 4, 6. an
 alicui secum sit N. ix. 4, 6. quibus
 conservetur N. ix. 1, 1. dirimi de-
 beat, nec ne N. ix. 3, 1. amicitia
 officia; et quod bonus erga se et
 amicum eodem modo sit affectus,
 malus autem nec in se nec in alium
 amici animum gerat N. ix. 4, 1 et
 infra. differentia N. viii. 3, 1. spe-
 cies tres N. viii. 3, 1. 13, 1. amicitia
 in triplici reipubl. genere quales
 N. viii. 11, 1. amicitia inter conju-
 ges naturalis N. viii. 12, 7. amicitia
 cum sodalibus, cognatis, familia-
 ribus, seu domesticis N. viii. 12, 1.
 amicitia civilis N. viii. 9, 1. amicitia
 utilitate contracta quibus crimi-
 nationibus sit obnoxia viii. 13, 2.
 amicitia cum iis qui potestate sunt
 præditi qualis N. viii. 6, 5. amicitia
 genus in excellentia positum N. viii.
 7, 1. amicitia in excellentia quadam
 positæ quibus exagitantur dissidiis
 N. viii. 14, 1. amicitia genus
 quo quis amator magis quam amat
 N. viii. 8, 1. amicitia juvenum N.
 viii. 3, 5. amicitia bonorum quæ
 insint N. viii. 5, 5. amicitia cele-
 brior inter duos fuisse memorantur

N. ix. 10, 6. de amicitia quæ dicantur ab aliis E. vii. 1, 5. amicitia quid E. iii. 7, 3. amicitia cum Deo an sit homini M. ii. 11, 5. an cum inanimis ib. qualis hic tractetur ib. hominibus propria quæ E. vii. 2, 13. an inter similes M. ii. 11, 2. num magis inter contraria M. ii. 11, 3. æqualitatemne an inæqualitatem admittat M. ii. 11, 24. in æqualitate posita est E. vii. 9, 1. an bono cum malis M. ii. 11, 8. an alicui secum M. ii. 11, 37, 44. etiam inter bestias est E. vii. 1, 10. proprie non est nisi inter duo separata E. vii. 6, 2. æstimatur amicorum dignitate ac præstantia E. vii. 4, 2. desideratur etiam ab eo qui se suisque contentus est M. ii. 15, 1. amicitia et iustitia sunt affines E. vii. 1, 4. amicitia firmissima inter bonos M. ii. 11, 18. amicitia bonorum perfecta ib. 14. amicitia bonorum an etiam voluptatem desideret ib. 22. amicitia inter æquales ib. 46. amicitia inter inæquales ib. 47. amicitia inter inæquales quibus exagitantur dissidiis ib. 31. amicitia in eminentia posita cur magis ab hominibus expetatur E. vii. 4, 4. de amicitia cognatorum, sodalium, contrahentium M. ii. 12, 1. amicitia inter cognatos species multæ E. vii. 10, 1. amicitia patris et filii ib. 7. amicitia fratrum ib. 8. amicitia mariti et uxoris ib. 7. amicitia domestica ib. 6. amicitia heri et servi, ib. amicitia civilis quæ ib. 12, 13. amicitia hospitalis M. ii. 11, 41. amicitiam utilitate sola contrahi existimant plerique E. vii. 1, 11. amicitia in utilitate posita duo genera E. vii. 10, 13. amicitia perfectæ similes amicitia M. ii. 11, 10. amicitia causæ E. vii. 2, 8. amicitia principium et fons e familiaritate domestica E. vii. 10, 8. amicitia omnes ad tres species possunt redigi M. ii. 11, 27. amicitia species tres, et de singulis earum E. vii. 2, 8, 11, 10, 9. amicitia species primæ E. vii. 2, 12, 21. amicitias quæ turbant dissidiorum semina M. ii. 11, 28. amicitia querelis exposita maxime quæ E. vii. 10, 14.

Amicus quis N. ix. 4, 1. M. i. 32. E. iii. 7, 3. vii. 6, 3. alter idem N. ix. 4, 5, 9, 10. alter ego M. ii. 15, 8. amicus bonus N. viii. 5, 5. amici boni est indigenti subministrare N. viii. 14, 1. amicorum sola præsentia jucunda N. ix. 11, 2. amicorum virtus amare N. viii. 8, 4. amico-

rum numerus N. ix. 10, 1. amicis prospero an adverso rerum statu magis egeamus N. ix. 9, 2, 11, 1. amicis opus habet etiam beatus N. ix. 9, 1. amicus cur adsciscatur E. vii. 12, 3. amicum fieri, facile an difficile M. ii. 11, 4. amicus paratur facilius quam cognoscitur E. vii. 1, 13. amicos nec multos nec paucos adsciscendos M. ii. 16, 1. amicus verus qui E. vii. 2, 17. amici rebus prosperis videntur omnes E. vii. 1, 13. amicis explorandis opus est tempore E. vii. 2, 35. amicus in adversis magis quam prosperis dignoscitur ib. 37. amico utendum ut sit M. ii. 17, 1. E. vii. 13, 1. amicone magis an viro bono benefaciendum E. vii. 11, 1. amicos malorum participes esse cur vetent E. vii. 12, 21. amicis in adversa fortuna quidam non fidunt E. vii. 1, 13. amicus vetus novo non est postponendus E. vii. 2, 34. amicorum indignationes M. ii. 11, 19. amicus an aliquis sibi ipse E. vii. 6, 1.

Amor causas habet tres N. viii. 2, 3. amor in parentes et liberos interdum nimius N. vii. 4, 5. amor sui duplex N. ix. 8, 3. amor amicitia videtur esse similis E. vii. 12, 11. amor quibusdam inter involuntaria refertur E. ii. 8, 19. audaciam addit E. iii. 1, 15. debetur excellentiori E. vii. 4, 2. de amore sui M. ii. 13, 1.

Anacharsidis guome N. x. 6, 6

Analyticorum mentio N. vi. 3, 4. E. i. 6, 7

Anaxagoras, vir sapiens N. vi. 7, 5. Anaxagoræ sententia de viro beato N. x. 8, 11. E. i. 4, 4. responsum de eo, cur nasci quam non nasci sit optabilius E. i. 5, 7

Anaxandridis scomma N. vii. 10, 3

Andromache Antiphontis E. vii. 4, 7

Animæ pars duplex N. i. 13, 9. vi. 1, 5, 5, 8. M. i. 5, 1. rationales partes duæ N. vi. 1, 5. animæ ingenerantur tria N. ii. 5, 1. in anima penes tria est actionis et veritatis arbitrium, penes sensum, mentem, appetitum N. vi. 2, 1. animæ virtutes N. vi. 1, 4. anima ad corpus se habet ut opifex ad instrumentum, herus ad servum E. vii. 9, 2. anima vivimus M. i. 4, 1. in anima existentia M. i. 7, 1. animæ partes M. i. 34, 41. 35, 2. E. ii. 1, 15. partes tres, earumque virtutes et vitia V. 1, 2. pars alia sensilibus alia intelligibilibus cognoscendis apta M. i. 35, 3, 4.

- animæ bonorum divisio M. i. 3, 1.
 animæ veracitas in quinque rebus
 posita N. vi. 3, 1. animæ virtus ef-
 ficat ut bene vivamus M. i. 4, 1. ani-
 mæ totius virtutes V. i. 2. animæ
 totius vitia quæ V. i. 3
 Animalia una educata sibi invicem
 inimica E. vii. 1, 7
 Animus hominis exploratu difficilis E.
 vii. 2, 30
 Antiphontis Andromache E. vii. 4, 7.
 dictum ad Agathonem E. iii. 5, 6
 Apis Ægyptiorum E. i. 5, 5
 Appetitus et ratio non semper concor-
 dant E. ii. 8, 5. appetitus instinctu
 acta, an invita M. i. 12, 5. appetitu
 vivunt bestię E. ii. 8, 6
 Aquæ ponderosæ malæ N. vi. 8, 7
 Archicles M. i. 17, 11
 Arcopagiticum iudicium M. i. 16, 2
 Aristocraticum et regium imperium op-
 timum E. vii. 9, 5
 Aristotelis *ἐξωτερικοὶ λόγοι*, et libri de
 philosophia E. i. 8, 4
 Ars N. vi. 4, 1. quid ib. 6. quarum
 rerum sit ib. 4. ars et fortuna fere
 circa eadem ib. 5
 Asinus paleas auro præfert N. x. 5, 8
 Astrologiæ munus E. i. 5, 14
 Athenienses non amplius norunt Me-
 garenses; proverbium E. vii. 2, 11.
 10, 12
 Avaritia quid V. 7, 1
 Audax quis E. ii. 3, 5. etiam in vehe-
 menti periculo fidens E. iii. 1, 22.
 forti timiditatis crimen objicit M. i.
 9, 2
 Avium carnes quales N. vi. 7, 7
 B.
 Barbarica fortitudo E. iii. 1, 23
 Beatus quibus indigeat N. vii. 13, 2.
 beatus quis an etiam in tormentis
 esse possit N. vii. 13, 3. indiget
 amicis N. ix. 9, 1. a misero dimidia
 vitæ parte nil differt N. i. 13, 12.
 beatus, seque et suis contentus, an
 amicis opus habeat E. vii. 12, 1. sine
 bonis externis esse nequit M. ii. 8,
 1. indiget etiam corporeis et externis
 bonis N. vii. 13, 2. beatus vere, ut
 vivat E. vii. 15, 11. beata vita num
 eadem quæ fortunata M. ii. 8, 1
 Beatitudo N. x. 6, 1. M. ii. 7, 2.
 E. i. 4, 1. 7, 1. beatitudo res pul-
 cherrima et jucundissima N. i. 8,
 14. sitne e numero rerum lauda-
 bilium an honorabilium N. i. 12,
 1. non est voluptas, nec honor, nec
 virtus, nec divitiæ N. i. 5, 1—8.
 perfecta quæ N. x. 7, 7. 8, 7. bea-
 titudo humana N. i. 13, 5. de bea-
 titudine contemplativa N. x. 7, 1.
 perfectissimum bonum M. i. 3, 2.
 summum bonum M. i. 4, 2. actio-
 num humanarum optima E. i. 7, 4.
 an a natura proficiscatur E. i. 1, 3.
 qua in re posita M. i. 4, 2, 3, e mul-
 tis bonis coagmentata M. i. 2, 7. in
 tribus præcipue sita E. i. 1, 6. ad tres
 vitas refertur ab omnibus E. i. 5, 10.
 an tribuenda adhuc viventi E. ii. 1,
 11. cur non laudatur ibid. 12. bea-
 titudo et felicitas a multis pro eodem
 accipiuntur E. i. 1, 4
 Belluis fortitudo tribui nequit M. i.
 20, 7
 Bene habere M. i. 8, 1. bene vivere
 qua in re situm putetur, et qua ra-
 tione possit acquiri E. i. 1, 3. 2, 1.
 3, 1
 Benefactores cur beneficiarios magis
 ament quam beneficiarii benefactores
 suos E. vii. 8, 1
 Beneficium dare, magis proprium est
 virtutis, quam accipere N. iv. 1, 7
 Beneficentia N. ix. 7, 1
 Benevolentia N. ix. 5, 1. E. vii. 7, 1.
 benevolentia amicitiae similitudinem
 habet M. ii. 12, 5. amicitiae initium
 est ibid. 6. et E. vii. 7, 3. in ami-
 citiam ut transeat M. ii. 12, 6. erga
 quæ sit ibid. benevoli et amici
 discrimen E. vii. 7, 2
 Bestiis nec virtus nec vitium tribui po-
 test N. vii. 1, 2
 Bestiarum cicurum cum homine ami-
 citia E. vii. 2, 13. *Vise Bruta*.
 Biantis apophthegma de imperio N. v.
 1, 16
 Boni et mali unde fiamus N. ii. 1, 6.
 boni finis assuetudine N. x. 9, 6.
 et bonorum consuetudine N. ix. 12,
 3. de bono in genere M. i. 1. bo-
 num simplex est E. vii. 5, 2. bona
 consultatio N. vi. 9, 1. bonum quid
 N. x. 2, 1. per se amabile N. viii.
 2, 2. bona duobus modis dicuntur
 N. i. 6, 9. vii. 12, 1. E. iii. 1, 7.
 bonorum tria genera N. i. 8, 2. bo-
 num summum N. i. 1, 1. 4, 1. bo-
 num summum non est commune
 quid secundum unam speciem N. i.
 6. bonum humanum quid N. i. 2, 7.
 bonum idem et jucundum M. ii. 11,
 8. bonum appetitur ab omnibus M.
 ii. 13, 2. bonum quid dicatur M. i.
 1, 10. quot modis dicatur M. i. 2,
 1. pluribus modis dicitur E. i. 8, 5.
 vii. 2, 7. aliud simpliciter, aliud
 sibi bonum M. ii. 3, 8. in omnibus
 predicamentis est M. i. 1, 17. ii. 7,
 13. E. i. 8, 6. boni cujusvis con-

- sideratio non est unius scientiæ M. i. 1, 17. bonorum divisio M. i. 2, 1, 4, 5, 3, 1. ii. 6, 25. E. i. 7, 3. ii. 1, 1. iii. 5, 10. vii. 2, 4. bonorum genera E. vii. 15, 3. bonum commune E. i. 8, 10. bonum humanum E. i. 7, 1. bona potiora quæ E. ii. 1, 1. bona naturalia E. vii. 15, 4. bona externa M. ii. 8, 1. bona si nimia fiant externa et corporalia deteriores faciunt M. ii. 3, 17. bonorum omnium fines E. vii. 15, 3. bonorum fructio cum amicis suavior est E. vii. 12, 10.
- Bonus qui E. vii. 15, 4. bonus perfecte qui M. i. 34, 2. bonum esse quomodo dicatur E. vii. 15, 2. bonum virum esse operosum est M. i. 9, 6. bonus bono an amicus M. ii. 11, 15. bonus vir an seipsum maxime amet, et quomodo se amet M. ii. 14, 1. boni malive ut simus penes nos est M. i. 11, 3. boni malive ut simus Socrates penes nos esse negat M. i. 9, 8. boni an honores magnos et imperia possint capessere M. ii. 3, 19. boni malis dimidia tantum vitæ parte meliores E. ii. 1, 13.
- Bos Apis E. i. 5, 5
 Brasiæ sacrificia N. v. 7, 1
- Brutis quibus tribuatur sapientia N. vi. 7, 4. brutis an tribui possit incontinentia N. vii. 3, 11. *Vide* Bestia.
- Byzantini πεντηκοστολόγοι E. vii. 14, 4 C.
- Cæci memoria pollent E. vii. 14, 22
 Cædes sui ipsius punitur N. v. 11, 3
 Calypso Homericæ N. ii. 9, 3
- Canis eundem laterem cur adierit semper M. ii. 11, 2. canes ad quemlibet strepitum latrant N. vii. 6, 1
- Carcini Alope N. vii. 7, 6
- Carnes avium leviores et concoctu faciliores N. vi. 7, 7
- Causa quorum simus E. ii. 6, 7
 Celtarum audacia E. iii. 1, 23
 Cereyon N. vii. 7, 6
- Chamæleontis mutabilitas N. i. 10, 8
 Charitum templum N. v. 5, 7
 Chiro mortem sibi optat E. iii. 1, 26
- Cibus et potus qualis prosit corpori, qualis obsit N. ii. 2, 6. cibus et potus moderatus prodest M. i. 5, 5
- Cimonis gloria E. iii. 6, 4
 Citharædus promissis elusus N. ix. 1, 4. E. vii. 10, 25
- Civitatis modus N. ix. 10, 3
 Clearchus tyrannus M. ii. 6, 40
- Cæli et terræ mutuus amor N. viii. 1, 6
- Coactum facere E. ii. 8, 16. coactas actiones comitatur dolor M. i. 12, 3
- Cogitativi habitus quinque N. vi. 3, 1. de cogitatione M. i. 18. cogitationis initium E. ii. 11, 4
- Communione offensio triplex N. v. 8, 6. commune quodque jure conservatur E. vii. 9, 1. communicatio conservat civitatem N. v. 5, 6
- Concordia N. ix. 6. E. vii. 7, 5. amicitiae similitudinem habet N. viii. 1, 4. concordia quid et in quibus M. ii. 12, 7, 8. an inter improbos E. vii. 7, 5
- Concupiscentiæ species tres M. i. 12, 2. concupiscentiæ actiones comitatur voluptas ibid. 3
- Congenera gaudent mutua consuetudine E. vii. 5, 3
- Consilium in bona consultatione primum quaeritur N. vi. 9, 4. mature exequendum ibid. 2. de consilii bonitate seu consultatione bona N. vi. 9. M. ii. 3. consulari de quibus soleat M. i. 35, 5. E. ii. 10, 9. 13. *Vide* et Deliberatio.
- Consuetudinis et convictus virtus et vitia N. iv. 6. consuetudine cum bonis boni finis N. ix. 9, 7. consuetudo naturam non mutat M. i. 6, 3. consuetudo valida in naturam transit M. ii. 6, 49. consuetudo facilius mutari potest quam natura N. vii. 10, 4
- Continens et incontinens N. vii. 7, 1. continens et pertinax quid simile et quid dissimile habeant N. vii. 9, 1. continentia et incontinentia N. vii. 10, 4. M. ii. 4. continens et incontinens in magnam controversiam veniunt E. ii. 8, 7. continens an volens se contineat M. i. 13, 1. continens sponte, non vi, persuasionis ductum sequitur E. ii. 8, 8. continens pariter et incontinens vim sentit ibid. 12. continens vi se a suaviorum cupiditate abstrahit ibid. 7. continens dolorem pariter et gaudium in continentia sentit ibid. 11. continentia quid E. ii. 11, 1. V. 2, 2. non est similis ceterarum virtutum M. ii. 4, 2. an eadem cum tolerantia M. ii. 6, 33. potior est tolerantia N. vii. 7, 4. continentia et temperantia an se consequantur ibid. 47. continentia an laudem mereatur ibid. 21.
- Continuum et dividuum quodcumque recipit excessum, defectum et medium E. ii. 3, 1
- Contractus ante inventam pecuniam qui N. v. 5, 16. contractus volun-

- tarii non veniunt in jus N. ix. 1,
9. contractus duo genera N. v. 2,
13
- Contrariorum vis et scientia eadem N.
v. 1, 4. contrarium contrario amicum
E. vii. 1, 6, 9, 5, 4. contrarium
contrario amicum per accidens
E. vii. 5, 8. contrarium non appetit
contrarium, sed medium ibid. 5.
contrarium contrario inutile E. vii.
1, 12. contrarium contrario corrumpitur
ibid. contraria se invicem perimunt
E. ii. 3, 3
- Conventus solennes quando potissimum
fiant N. viii. 9, 5
- Conversationis jura M. ii. 33
- Convictus hominum N. ix. 9, 10. convictum
appetere E. vii. 12, 9
- Coriscus in foro positus E. ii. 1, 21
- Corpus instrumentum agnatum E. vii.
9, 3. corpori quæ adhibenda N. vi.
1, 2. corpora mortua projiciuntur
præterquam in Ægypto E. vii. 1,
12
- Crudelia ingenia N. vii. 5, 2
- Cupiditas ira turpior N. vii. 6, 1. cupiditates
serviles et ferinæ N. iii. 10, 8. cupiditatum
species diversæ N. iii. 11, 1
- D.
- Damnum quid N. v. 4, 6
- Decentia quæ E. vii. 15, 9
- Deceptio in quibus E. ii. 10, 25
- Definitio substantiam cujusque notat
M. i. 1, 12
- Deliacum epigramma N. i. 8, 14. E. i.
1, 1
- Deliberatio de quibus N. iii. 3, 1, 11.
de quibus non sit N. vi. 1, 6, 5, 3.
7, 6. non est de præteritis N. vi.
2, 6. *Vide et Concilium.*
- Delictum quid N. v. 8, 7. Delicta
parva reprehensionem non merentur
N. iv. 5, 13. delictum duobus modis
committitur E. ii. 10, 11
- Demodoci jocus in Milesios N. vii.
8, 3
- Desiderium absentium N. ix. 5, 3
- Deterius potioris gratia existit M. ii.
10, 3
- Deus in tanta beatitudine quid agat M. ii.
15, 4. an malorum curam habeat M.
ii. 8, 6. sacrificia pro viribus oblata
æquo animo accipit E. vii. 10, 23.
felicius gubernator E. vii. 14, 5.
fortuinatorum res prosperat ibid. 22.
facta revocare nequit N. vi. 2, 6.
- Dei actio N. x. 8, 7. Dei imperium
in homine quale E. vii. 15, 14. Dei
voluptas qualis N. vii. 14, 8. Dei
voluptas una et simplex N. vii.
14, 8. Dei vel Dii an vinum bibant
M. ii. 7, 21
- Dignum esse magnis, seque his dig-
num judicare E. iii. 5, 11. dignitas
non ab omnibus eodem modo accipitur
N. v. 3, 7
- +Dimidium toto majus N. i. 7, 21
- Dionysius tyrannus M. ii. 6, 40
- Dioscuri invocabantur in tempestati-
bus E. vii. 12, 19
- Discimus faciendo N. ii. 1, 4
- Disciplina recta quæ N. ii. 3, 2
- Dissidium e rebus tolli non vult Hera-
clitus E. vii. 1, 9
- Dissimilia cur nonnunquam appetantur
E. vii. 5, 7
- Divinus vir N. vii. 1, 3. divina virtus
N. vii. 1, 1
- Divitiæ insolentiores reddunt M. ii. 3,
17
- Dolor res mala N. vii. 13, 1
- Dubitantes sæpe nos decipiunt E. vii.
12, 11
- E.
- Ebrii duplas luunt pœnas N. iii. 5, 8.
ebrius Empedoclis versus recitans
N. vii. 3, 8, 13. ebrii resipiscunt
M. ii. 6, 20. ebriorum delicta num
ignorantia velari debeant M. i. 34,
28
- Eligi quæ pro quibus soleant N. iii. 1,
10. eligendum in rebus hujus vitæ
quid sit cognitum difficile E. i. 5, 1.
eligendum e duobus quod est melius
E. vii. 2, 34
- Empedoclis responsum de cane eun-
dem semper latere adeunte M. ii.
11, 2. E. vii. 1, 6
- Endymion N. x. 8, 7
- Ens multis modis dicitur E. i. 8, 5
- Epicharmi dictum N. ix. 7, 1
- Equi virtus N. ii. 6, 2
- Ethice spectat τὴν προαίρεσιν E. vii.
10, 2
- Eudoxus de voluptate N. i. 12, 5. x.
2, 1. Eudoxi vita et mores N. x.
2, 1
- Eveni distichon de exercitatione et con-
suetudine N. vii. 10, 4. versus de
coactione seu necessitate E. ii. 7, 2.
pentameter de ὕψει V. 7, 1
- Euripidis locus de curiositate N. vi.
8, 4. locus de justa petitione E.
vii. 11, 2. Euripidei Alcæonius
confessio N. v. 9, 1
- Exercitatio altera natura N. vii. 10, 4.
exercitia nonnisi moderata prosunt
N. ii. 2, 6. M. i. 5, 4
- Expostulationum causæ N. v. 3, 6
- Exteris quam domesticis minor debetur
cura N. iv. 6, 5

Extrema, et sibi et medio adversantur
E. ii. 3, 3

F.

Facere multiplici significatione dicitur
N. v. 9, 11. semper respicit aliquem
finem N. vi. 2, 5. factum infectum
feri nequit ib. 6. faciendo discimus
N. ii. 1, 4

Faceti et contrarii N. iv. 8. de faceta
urbanitate M. i. 31

Fama non interit penitus N. vii. 13, 5

Felem metuere N. vii. 5, 6

de Felicitate E. vii. 14. felicitatis species
duæ ib. 22. felix deum gubernatorem
habet ib. 5, 22

Feræ fortes E. iii. 15. ferus homo
rarus N. vii. 1, 3. de feritate M. ii.
5. feritas quid N. vii. 6, 7. M. ii.
5, 6, 39. feritas e morbis aut mutilationibus
interdum oritur N. vii. 1, 3

Figulus figulo invidet E. vii. 1, 7

Filio in patrem jus an sit M. i. 34, 17

Finis spectandus N. i. 10, 1. respondet
hominis qualitati N. iii. 5, 17. finium
differentiæ N. i. 1, 2. finis optimus
E. ii. 1, 4. finis duplex M. i. 3, 2.
finis perfectus melior M. i. 2, 5. finis
non venit in deliberationem E. ii.
10, 13. finis et actio tendunt eodem
M. ii. 12, 2

Florum voluptas E. iii. 2, 9

Fœtus in utero dormit E. i. 5, 6

Formidabilium differentia N. iii. 7, 1

Formidolosum dupliciter dicitur E. iii.
1, 7

Fortis proprie qui N. iii. 6, 10. fortitudinis
definitio N. iii. 6, 1. propria
N. iii. 9. extrema N. iii. 7, 7. fortitudinis
non germanæ modi quinque
N. iii. 8. fortis impavidus ut plurimum
E. iii. 1, 4. fortis nihilne sit
formidolosum ib. 10. fortis quæ non
expavescat ib. 8.

de Fortitudine et timiditate M. i. 20.

E. iii. 1, 1. fortitudo an scientia M.
i. 20, 5. E. iii. 1, 27. in quibus sit
et quibus non M. i. 20, 3. E. iii. 1,
19. fortitudinis species M. i. 20, 4.
E. iii. 1, 12. actiones et comites V.
4, 4

Fortuna et ars fere circa eadem N. vi.
4, 5. fortunæ accusatio N. iv. 1, 21.
de fortuna M. ii. 8. fortuna quid
M. ii. 8, 2. E. vii. 14, 9. quorum
caussa E. vii. 14, 9, 16. fortunæ quæ
adscribantur M. i. 2, 3. fortuna duplex
E. vii. 14, 2. de fortunæ prosperitate
M. ii. 8, 4. E. vii. 14, 1. *Vide*
et Felicitas. fortunam suam boni
consulere E. vii. 10, 22. fortunatus

quis M. ii. 3, 2, 8, 10. E. vii. 14, 20.
fortuna quot modis dicatur M. ii.
8, 8

Fratrum amicitia, harmonia est politica
E. vii. 9, 4

Funera quorum præsentiam requirant
N. ix. 2, 7

Fur furem novit E. vii. 1, 5

G.

Generans natura generat sibi simile M.
i. 10, 1. generationis principia ib.

Geometria munus E. i. 5, 14

Glauci et Diomedis permutatio N. v.
9, 7

Graculi cum graculis congregantur N.
vi. 1, 6

Grammatica delicta E. ii. 10, 11

de Gravitate M. i. 29

H.

Habitus qui E. ii. 2, 4. habitus propter
usum est M. i. 3, 3

Harmoniarum ratio E. vii. 9, 4

Hector Homericus Polydamantis increpationes
veretur M. i. 20, 8. E. iii. 1, 30. Hectoris
Homerici virtus N. vii. 1, 1

Heraclitus Ephesius M. ii. 6, 13. dissidium
e mundo tolli non vult E. vii. 1, 9. Heracliti
dictum de iræ vehementia E. ii. 7, 9

Herculi mater divinitatem præoptavit
E. vii. 12, 19. Hercules alius E. vii.
12, 12

Herodotus de trochili et crocodili amicitia
E. vii. 2, 13

Heroica virtus N. vii. 1, 1. M. ii. 5, 1

Herus servo, et servus hero indiget E.
vii. 5, 4

Hesiodi locus de viro bono N. i. 4, 7

Hippocrates in geometria præstans, in
ceteris fuit amens et ineptus E. vii.
14, 4

Hirundo una non facit ver N. i. 7, 16

Homeri Margites N. vi. 7, 2. Homeric
reges N. iii. 3, 18

Homo divinitatis aliquid habet N. x.
7, 8. natura est animal politicum
N. i. 7, 6. homo an corpus sit M. ii.
7, 10. animal sociale E. vii. 10, 5.
†optima mundi pars N. vi. 7, 3. homini
suavissimus E. vii. 2, 25. hominem a
brutis quæ voluptas distinguat E. i. 5, 5.
homines virtus in deorum collegium
transfert N. vii. 1, 2. bono malus fera
in infinitis modis est nocentior N. vii. 6, 7

Honestum, virtutis finis N. iii. 7, 2.
honesti in bonorum genere quæ E.
vii. 15, 3, 7, 8

Honor solis bonis debetur N. iv. 3, 20.
virtutis præmium ib. 15. honorum

- cupiditas N. iv. 4. honor duobus modis dicitur E. iii. 5, 8. debetur superioribus E. vii. 10, 11. honores vero bono oblati an admitti debeant M. ii. 3, 19
- Hospitum exceptio N. iv. 2, 15. hospitalitatis modus N. ix. 10, 1
- I.
- Ignorantiæ delicta N. v. 8, 6. ignorantia omnis an invita N. iii. 1, 13. ignorantia definitio M. i. 34, 27. ignorantia species ib. 28. facta E. ii. 9, 2
- Ignoscere quid N. vi. 11, 1
- Ileus M. ii. 7, 15
- Illiberalis qui E. iii. 4, 1. de illiberalitate M. i. 25, 1. illiberalitas quid V. 3, 3. illiberalitatis species tres V. 3. actiones, et comites V. 7, 4
- Imbecilles qui E. iii. 1, 10
- Immanitas. *Vide* Feritas.
- Imperium prodit hominis ingenium et mores N. v. 1, 16. imperium in homine duplex E. vii. 15, 14. non permittitur cuilibet M. ii. 3, 11. imperiorum ratio E. vii. 9, 4
- Imperatoria artis scopus N. i. 1, 3
- Imperfectum quid M. i. 2, 6. imperfectum nihil, beatum E. ii. 1, 11
- Impetus naturales M. i. 35, 22
- Impietas quid V. 7, 1
- Improbis N. vii. 5, 8. improbitas vitanda N. ix. 4, 10
- Inæquale M. i. 34, 5
- Incontinens an aliquis simpliciter, an aliqua parte, et in quibus N. vii. 4, 1. incontinens et intemperans quid differant N. vii. 8, 1. incontinens et prudens idem simul esse nequit N. vii. 10, 1. incontinens quis E. ii. 7, 4. incontinens simpliciter aliquis an in specie sit N. vii. 4, 1. an sciat, consideret mala M. ii. 6, 3. an amittat scientiam in delinquendo M. ii. 6, 16. sciens et volens mala perpetrat M. i. 12, 4. prudens simul esse nequit N. vii. 10, 1. an seipsum lædat M. i. 34, 34. in incontinentia præter voluptatem sentit etiam dolorem E. ii. 8, 11. incontinentis et dormientis comparatio M. ii. 6, 15. incontinentis imago N. vii. 10, 3. incontinens et intemperans qua re differant N. vii. 8, 1. M. ii. 6, 36, 49, 50. incontinenter vivere quo modo possit aliquis qui de rebus recte existimet N. vii. 2, 1. incontinenter ut aliquis vivat sciens N. vii. 3, 1. incontinentia an sit in iis quæ præter naturam jucunda sunt N. vii. 5. incontinentia ire minus turpis quam cupiditatum incontinentia N. vii. 6, 1. de incontinentia et continentia M. ii. 6. incontinentia quid V. 3, 2. sit ne in omnibus, an in certis quibusdam M. ii. 6, 11. in quibus sit ib. 25. an cadat in prudentem M. ii. 6, 51. an brutis tribui possit N. vii. 3, 11. an consequatur intemperantiam, et vice versa ib. 48. cur potissimum reprehendatur N. vii. 4, 2. incontinentia actiones, et comites V. 6, 8. species M. ii. 6, 23, 42. partes N. vii. 7, 8. incontinentia deterrima quæ M. ii. 6, 29. incontinentia sanatu facilius quæ N. vii. 10, 4
- Indigens nullis, nec amico indiget E. vii. 12, 2. indigentia, dolor M. ii. 7, 12
- de Indignatione M. i. 28
- Infortunium quid N. v. 8, 7
- Injuria N. v. 6, 1. injuria quid N. v. 8, 8. injuriam sibi ipsi nemo infert N. v. 11, 1. injuriæ illatio quomodo fiat, et quod nemini volenti N. v. 9. injuriarum, quibus læduntur homines, genera tria N. v. 8, 6. quibus definiatur M. i. 34, 5. an malo fiat M. ii. 3, 8. injuriam inferens an sciat quæ sint mala M. ii. 3, 4. injuriam num quis sibi ipsi faciat M. i. 34, 36. injuriam sibi nemo facit N. v. 11, 1. injuriam an volentes patiamur M. i. 34, 30. injuriam volens nemo patitur N. v. 11, 3
- Injustitia pluribus modis dicitur N. v. 1, 7. injustitia quid V. 3, 3. injustitiæ species tres V. 7, 1. actiones et comites V. 7, 2
- Injustus quot modis dicatur N. v. 1, 8. injustum quid N. v. 2, 8. injustum et injuria differunt N. v. 7, 7. injustum prudentia non comitatur M. ii. 3, 5
- Inquilini non ambiunt magistratus E. iii. 5, 17
- Insidia non habent ignorantiam N. v. 8, 10
- Instrumentum, servus inanimus N. viii. 11, 6
- Intelligentia N. vi. 10. intelligentia quid M. i. 35, 17
- Intemperans quis N. vii. 7, 2. intemperans et incontinens quid differant N. vii. 8, 1. pejor incontinente N. vii. 7, 3. M. ii. 6, 39, 49. an incontinente facilius sanctus M. ii. 6, 37. intemperantia quid V. 3, 2. intemperantiæ actiones et comites V. 6, 5. species E. iii. 2, 11. intemperantia magis voluntaria est quam timiditas N. iii. 12, 1

- Interficere se lex vetat N. v. 11, 1
 Invidia quid E. iii. 7, 1
 Invitum quid M. i. 16, 1. invitus qui faciat N. iii. 1, 18
 Involuntarium ib. 19. involuntarium omne violentum E. ii. 7, 2, 8, 3. involuntariorum genera N. v. 8, 12
 Jovi non sacrificantur omnia, nec deferuntur honores omnes E. vii. 11, 3
 Iræ materia N. v. 8, 10. ira invicta E. iii. 1, 16. alienat animo ib. 15. nescit adulari E. ii. 5, 7. oppugnatu difficilis E. ii. 7, 9. irarum fervor involuntariis adscribitur a nonnullis E. ii. 8, 19
 Iracundus quis M. i. 23, 2. E. ii. 3, 5. iracundia quid V. 3, 1. iræ species tres, actiones, comites V. 6, 2
 Jucundum cuique quid N. i. 8, 10. jucunda natura quæ N. vii. 14, 7. jucunda multiplicia N. vii. 5, 1. jucundum duobus modis dicitur E. iii. 1, 7. jucunda quædam morbosa N. vii. 11, 5. jucundissimum quid E. i. 1, 1
 Juxta, jus vivum N. v. 4, 7
 Judicium qui ferat melius N. i. 3, 5
 Jupiter cur pater ab Homero dicatur N. viii. 10, 4
 Jus multiplici signif. M. i. 34, 16. proportio quædam N. v. 3, 8. jus naturale N. v. 7, 1, 2. M. i. 34, 21. jus legale N. v. 7, 1. M. i. 34, 22. jus civile M. i. 34, 23. E. vii. 10, 3. jus civile inter quos vigere dicendum sit N. v. 6, 4. jus æconomicum M. i. 34, 19. jus paternum M. i. 34, 17. jus quid N. v. 6, 4. duplex N. viii. 13, 5. herile ac paternum N. v. 6, 8. jus Pythagoreorum N. v. 5, 1. juris species altera N. v. 4, 1. juris custos, magistratus N. v. 6, 5. juris delictum N. v. 10, 4. civile, herile, æconomicum N. vi. 8, 9. juris civilis divisio N. v. 7, 1. jus distributivum N. v. 3. jus in contractibus N. v. 4. jus vivum, juxta N. v. 4, 7
 Justus juste agendo justus fit N. ii. 4. justum quid N. v. 2, 8. justum quodnam hic queratur M. i. 34, 4. in quatuor minimum est N. v. 3, 5, 8. justorum genera M. i. 34, 21. justum duplex M. i. 34, 1
 de Justitia et injustitia; quales sint, et quot modis dicantur N. v. 1. M. i. 34. justitia quid N. v. 5, 17. V. 2, 2. multiplex N. v. 2. indiget amicitia N. viii. 1, 4. pluribus modis dicitur ut etiam injustitia N. v. 1, 7. qualis hic intelligatur N. v. 1, 3. virtus perfecta M. i. 34, 2. justitia generalis et virtus quid differant N. v. 1, 20. de justitia particulari N. v. 2, 1. justitiæ actiones, species, comites V. 5, 2, 3. justitiæ notitia non statim justum facit M. i. 1, 26. justitia etiam male uti possumus E. vii. 13, 3, 7 L.
 Laborum excessus salubrior quam defectus E. ii. 5, 4. laboribus fracti mortem appetunt E. iii. 1, 26
 Lacedæmoniorum lex de juventutis educatione N. x. 9, 13
 Laconis scommma E. vii. 12, 19. Lacones σείον quem vocent N. vii. 1, 3. Laconum politiæ E. vii. 15, 7
 Lamia N. vii. 5, 2
 Lamprus M. ii. 7, 15
 Lapides ali nequeunt M. i. 4, 7
 Lateris et canis amicitia M. ii. 11, 2
 Latio quid et quæ ejus differentia N. x. 4, 3
 Laus, virtutis est N. i. 12, 6. laudabilia M. i. 2, 2. quæ V. i. 1. laudari quæ soleant E. ii. 11, 8
 Legis præcepta N. v. 1, 14. lex quæ non jubet vetat N. v. 11, 1. legum munus et scopus ibid. 13. legumlatores N. iii. 5, 7. legumlatores cives suos assuetudine faciunt bonos N. ii. 1, 5. legumlatores quid facere velint quidam N. x. 9, 10
 Lenitas et iracundia N. iv. 5, 1. de lenitate et asperitate M. i. 23. E. iii. 3. lenitas quid V. 2, 1. lenitatis actiones V. 4, 3
 Leo cur bovis voce lætetur N. iii. 10, 7. Leo an Phalaride aliove tyranno nocentior M. ii. 6, 40
 Lesbia structura N. v. 10, 7
 Liberalis quis N. iv. 1, 23. E. iii. 4, 2. V. 5, 5. liberalitas et illiberalitas N. iv. 1. M. i. 24. E. iii. 4. liberalitas quid V. 2, 2. liberalitatis actiones et comites V. 5, 4, 5. liberalitati magis adversatur illiberalitas quam prodigalitas M. i. 9, 3
 Liberi, conjugalis amicitiae vinculum N. viii. 12, 7. liberorum amor et studium insitum animantibus E. vii. 8, 2. liberos epulari N. vii. 5, 2
 Lucrum quid N. v. 4, 6
 Ludus quieti similis N. x. 6, 6. ludere ut agas seria ibid. ludus tibi hoc, mihi autem mors E. vii. 10, 18
 Lupus lupum novit E. vii. 1, 5 M.
 Magistratus custos juris N. v. 6, 5. magistratus præmia N. v. 6, 7. magistratus non cuilibet permittitur M. ii. 3, 11. magistratui naturali

- et Deo debetur honor E. vii. 10, 11
 Magna quæ E. iii. 5, 4
 Magnanimitas et pusillanimitas N. iv. 3. M. i. 26. E. iii. 5. magnanimitas quid E. iii. 5, 14. V. 2, 2. magnanimitatis actiones et comites V. 5, 6, 7. magnanimus qui V. 5, 7
 Magnificencia et indecora parsimonia N. iv. 2. M. i. 27. E. iii. 6. liberalitatem qua re superet N. iv. 2, 1. magnificencia non est sine sumptu E. iii. 6, 1
 Mala minima eligenda N. ii. 9, 4. V. 3, 16
 Malus malo hæret E. vii. 2, 41. 5, 3. malus malo ut amicus M. ii. 11, 16. mali malis ut jucundi E. vii. 2, 41. malus an sibi amicus M. ii. 11, 45. mali secum dissident ibid. 46. malos faciunt tria animæ vitia M. ii. 4, 2
 malum multiforme est E. vii. 5, 2. mali species multæ M. i. 25, 1. malum minus majori præoptatur N. v. 3, 16. mala nemo volens perpetrare, si sciat quod mala sint M. i. 13, 3
 Margites Homericus N. vi. 7, 2
 Mariti imperium aristocraticum est E. vii. 9, 4
 Matrum erga sobolem amor N. viii. 8, 3. matris mactatio et devoratio N. vii. 5, 3. matres cur magis quam patres ament liberos E. vii. 8, 3. mater in liberorum procreatione plus laboris et doloris perfert ibid. matres non amare liberos absurdum est E. vii. 1, 10
 Medicinæ scopus N. i. 1, 3, 7, 1. medicinæ delicta E. ii. 10, 11. medicorum consultationes ibid.
 Medietas quid M. i. 9, 2. medietas non semper in eodem genere E. ii. 5, 2. medietati quid adversetur M. i. 9. medietatum catalogus E. ii. 3, 4
 Medimnus salis in amicitia E. vii. 2, 37
 Mediocris descriptio N. ii. 7
 Medium ejusque rei N. ii. 6, 5. medium et optimum quid N. ii. 6, 11. medio et recto ut potiamur N. ii. 9. medium in singulis capessere difficile M. i. 9, 6. medio propinquius et remotius quid M. i. 9, 3
 Megarensium cultus N. iv. 2, 20
 Melancholici sunt *εὐθρόνιστοι* E. vii. 14, 22. melancholici consultare non solent N. vii. 10, 3. melancholici semper egent medela N. vii. 14, 6. melancholicorum incontinentia sa-
 natu facilius N. vii. 10, 4
 Melius semper ejus gratia fiunt cetera M. i. 2, 5
 Mens sola scientiarum principia percipit N. vi. 6. mentis et rationis copia plerumque fortuna destituitur M. ii. 8, 4
 Mensuræ liquidorum et aridorum non ubivis eadem N. v. 7, 5
 Mentor *δεῦδος*, sed non prudens M. i. 35, 18
 Merces cuique N. ix. 1, 6. E. vii. 10, 13. mercedis datio N. v. 6, 7
 Metapontii tyrannus E. iii. 1, 15
 de Methodo docendi E. i. 6. methodi ejusque suæ sunt rationes E. i. 6, 3
 Metus quid, et quæ metuantur N. iii. 6, 2, 3. metus nullus et metus nimis, uterque in vitio M. i. 5, 6
 Milesii a Demodoco taxati N. vii. 8, 3
 Militaris fortitudo E. iii. 1, 27
 Milo athleta N. ii. 6, 7
 Ministri citi quare delinquere soleant N. vii. 6, 1. ministri prompti sæpe præcipientes M. ii. 6, 30
 Minus cum majori perpetuas excrcet simulatas E. vii. 1, 8
 Mœchatio non recipit excessum nec defectum M. i. 8, 3
 Mollities et incontinentia quid differant M. ii. 6, 35. mollities Scythiorum regum N. vii. 7, 6
 Morbosi qui E. iii. 1, 10
 Morum vitia tria N. vii. 1, 1. moralis disciplinæ modus N. i. 3, 1. mores boni malive unde dicantur E. ii. 4, 2. morum virtutes et vitia omnia vel excessus sunt, vel defectus vel medietates E. iii. 7, 1. morum flexilitas V. 5, 5
 Mortem appetentes reprehensionem incurrunt E. iii. 1, 26
 Mortuorum corporum nullus usus E. vii. 1, 11. conditura in Ægypto ibid. 12
 Motus tardus N. iv. 3, 34
 Mulier gravidas diffidens et fœtus comedens N. vii. 5, 2
 Mundi pars optima homo N. vi. 7, 3
 Musici voluptates N. x. 4, 10
 Mutatio res dulcis N. vii. 14, 8
 Natura constans E. vii. 2, 37. quorum causa sit E. vii. 14, 6. aliquales non facit ibid. 3. naturæ malæ M. ii. 7, 17
 Naturale quibus definiatur limitibus E. ii. 8, 14. naturale peccatum M. ii. 6, 24. naturalia minus sanabilia

- quam quæ consuetudine sint contracta ibid. 49
- de Necessitate et necessario M. i. 15
- Nectar M. ii. 7, 21
- Neoptolemus Sophoclis N. vii. 2, 7, 9, 4
- Ninium non cadit in intemperantem N. vii. 2, 6
- Niobe cum diis pugnat N. vii. 4, 5
- Nomina carent multa N. ii. 7, 2. iii. 7, 7
- Nomisma communis mensura N. ix. 1, 2. velut sponsor est N. v. 5, 14. nomisma civilem societatem conservat M. i. 34, 12
- Nosse seipsum jucundum M. ii. 15, 7
- Nostri arbitrii quæ sint E. ii. 8, 20
- Nuptiæ quorum præsentiam requirant N. ix. 2, 7
- O.
- Odorum amor an intemperans N. iii. 10, 5
- Æconomicae finis N. i. 1, 3
- Olympicis ludis qui coronentur N. i. 8, 9
- Opinio quid N. vi. 9, 3. opinio interdum non dubitat sed exacte se scire putat N. vii. 3, 3. opinio nonnunquam excusat M. ii. 6, 5
- Oppositio in quibusdam evidentior, in aliis obscurior E. ii. 5, 3
- Optanda quæ N. v. 1, 9
- Optimum in homine N. x. 7, 1. optimum quid E. i. 1, 1. ii. 5, 1. quid et quot modis dicatur E. i. 8, 1. optimum nobis quid M. i. 2, 6. optimum quod hic quæritur, non est simplex ib. 10. optimi consideratio ib. 7. optimus qui N. v. 1, 18
- Opus habitu potius E. ii. 1, 4. duobus modis dicitur ib. 5
- P.
- Palma victorialis M. i. 34, 43
- Pammenis et Pythonis dissidium E. vii. 10, 24
- Par minore majus, majore minus E. ii. 3, 3. in duobus M. i. 34, 7. pares cum paribus congregantur M. ii. 11, 2. E. vii. 2, 41
- Paralytici corporis motus N. i. 13, 15
- Parentibus alimenta præ ceteris subministranda N. ix. 2, 8
- Pater filium cur magis amet, quam filius patrem M. ii. 12, 1. patris imperium regium est E. vii. 9, 4. patris verberator in judicio absolvitur N. vii. 6, 2. M. ii. 6, 24. patrem trahens trahitur N. vii. 6, 2
- Parvi an formosi N. iv. 3, 5
- Pastor populi rex N. viii. 11, 1
- Patiens et mollis N. vii. 7, 1
- Paupertas injicit compedes E. iii. 1, 28
- Peccatum multiplex N. ii. 6, 14. peccatum quid N. v. 8, 7. qua in re committi solet M. i. 18, 2. peccatum naturale M. ii. 6, 24
- Peliadum delictum E. ii. 9, 1
- Perfectio requiritur et in tempore et in homine M. i. 4, 5. perfectum quid M. i. 2, 6
- Pericles prudens N. vi. 5, 5
- Periculum in quibus esse dicatur E. iii. 1, 20
- Peritia non parum confert N. x. 9, 19
- Permutatio ante inventum nummi N. v. 5, 16
- Persicum regnum quale N. viii. 10, 4
- Pertinax et continens quid simile et quid dissimile habeant N. vii. 9
- Pessimus qui N. v. 1, 18
- Phalaris tyrannus M. ii. 6, 40. Phalaridis crudelitas N. vii. 5, 2, 7
- Phidias N. vi. 7, 1
- Philoctetes Theodectis N. vii. 7, 6
- Philolai dictum E. ii. 8, 21
- Philosophi quid sit E. i. 6, 4. philosophica vita E. i. 4, 2. philosophia mirificas habet voluptates N. x. 7, 3
- Philoxeni (Eryxidis filii) guttur [†N. iii. 10, 10. v.l.c.] E. iii. 2, 10
- Philtri letalis per ignorantiam propinati crimen condonatur M. i. 16, 2
- Plautarum vita E. i. 5, 6
- Plato ut animam dividerit, et an recte de virtute disseruerit M. i. 1, 7. V. 1, 2. Platonis proportio M. i. 34, 9
- Plus inaequale N. v. 2, 9
- Pœnam fugimus M. i. 34, 30
- Politici hominis studium N. i. 13, 1. politica disciplina N. i. 2, 5. politicae vitæ finis N. i. 4, 4. politice quæ spectet vii. 10, 20. quod bonum spectet M. i. 1, 14, 16, 19. politicae finis M. i. 1, 9. politicae partes N. vi. 8, 3. politica vita E. i. 4, 3
- Polyceletus N. vi. 7, 1
- Polydamas Trojanus E. iii. 1, 30
- Ponticarum gentium crudelitas N. vii. 5, 2
- Precari quæ fas N. v. 1, 9
- Principia qualia, talia etiam e principiis existunt M. i. 10, 1. principia propria sumenda M. i. 1, 22
- Probus qui E. vii. 15, 6. de probitate seu perfecta virtute M. ii. 9. probitas quid E. vii. 15, 10
- Prodicus medicus E. vii. 10, 25
- Prodigi liberales accusant illiberalitatis M. i. 9, 2
- Propinquis et sodalibus plura debentur quam civibus N. viii. 9, 2
- Proportio quid, et quorum sit N. v. 3, f f

8. proportio geometrica N. v. 3, 13.
in quatuor est M. i. 34, 8
Propositionum modi duo N. vii. 3, 6
Propositum seu *προαίρεσις* N. iii. 2. de
proposito M. i. 17. propositum quid
E. ii. 10, 14. propositum nec opinio
est, nec voluntas, sed mistum quid
E. ii. 10. propositum et voluntas va-
riant M. i. 11
Prosperè rem gerunt etiam dementes et
inconsiderati E. vii. 14, 12
Protagoras ut mercedem a discipulis
poposcerit N. ix. 1, 5
Prudentes an interdum incontinentes
N. vii. 1, 7, 10, 1. M. ii. 6, 52. pru-
dentes qui N. vi. 5, 5. prudens ali-
quis sine morali virtute esse nequit
N. vi. 12, 10. prudentis officium
quod N. vi. 5, 1
Prudentia N. vi. 5, 1. quid N. vi. 5, 6.
M. i. 35, 10. V. 2, 1. an scientia N.
vi. 8, 8. an sit virtus M. i. 35, 26.
quid ab intelligentia differat N. vi.
10, 1. prudentia et sapientia ad quid
conferant N. vi. 12. sitne eadem
cum sapientia M. i. 35, 15. deterior
est sapientia ib. 16. sapientiae velut
administra est ib. 32. prudentiae par-
tes N. vi. 8. prudentia an activa M.
i. 35, 28. prudentiae objectum ib. 7.
prudentiae comites, causae adjuvantes,
partes V. 4, 1, 2. munus M. i. 35,
19. actiones V. 4, 1. prudentia quib-
us bestiis tribuatur N. vi. 7, 4. pru-
dentiae politicae partes N. vi. 8, 3
Ptisanam sumere M. ii. 10, 4
Pudor seu verecundia quid N. iv. 9, 1.
M. i. 30, 1. E. iii. 7, 2
Puerorum voratores N. vii. 5, 2. pueri
parentes per ignorantiam verberant
M. i. 34, 29
Pusillanimus qui N. iv. 3, 35. E. iii.
5, 16. V. 7, 6. pusillanimitas quid
E. iii. 5, 14. V. 3, 3. pusillanimi-
tatis actiones, et comites V. 7, 5
Pythagoras de virtute primus disseruit,
sed minus recte M. i. 1, 4. Pytha-
goreorum sententia de talione et
justo N. v. 5, 1. M. i. 34, 13
Pythonis et Pammenis discordia E. vii.
10, 24

Q.

Quærere et consultare differunt N. vi.
9, 1. quæstus et honoris æquatio E.
vii. 10, 11
Quinquagesimarum exactores E. vii.
14, 4

R.

Ratio recta quid sit N. vi. 1, 1. 13, 4.
M. ii. 10. ratio in cogitativa animæ
parte existit M. i. 1, 5. rationi, non

homini, permittitur imperium N. v.
6, 5. rationales animæ partes duæ
N. vi. 1, 5. rationes in qualibet me-
thodo diversæ E. i. 6, 3. ratiocinatio
quibus imperet E. ii. 1, 17. recta
ratione facere quid M. ii. 10, 2
Rectitudo pluribus modis dicitur N. vi.
9, 4
Redamari M. ii. 11, 6
Reddi quid cui debeat N. ix. 2
Regis officium N. viii. 11, 1. rex non
est qui se ac suis non est contentus
N. viii. 10, 2. reges prisci N. iii. 3,
18. regnum debet esse paternum im-
perium N. viii. 10, 4. regium et
aristocraticum imperium optimum
E. vii. 9, 5
Regula plumbea N. v. 10, 7
Reprehendimus in aliis quibus ipsi su-
mus obnoxii M. ii. 15, 7
Reipublicæ species tres cum suis exces-
sibus N. viii. 10. E. vii. 9, 4. resp.
omnes, justi cujusdam species E. vii.
9, 1. reip. probe institutæ exemplar
est animus recte compositus V. 8, 1
Restitui quid sit M. ii. 7, 10
Rhadamanthi jus N. v. 5, 3
Robustus qui E. iii. 1, 9

S.

Salubrium notitia N. v. 9, 15
Sanitatis regula M. ii. 3, 12
Sapientis contemplationes N. x. 7, 4.
sapientem præcipue beatum esse N.
x. 8. sapiens non idem et prudens
N. vi. 7, 5. sapiens nemo natura est
N. vi. 11, 5. sapientia N. vi. 7. unde
conflata M. i. 35, 11. an virtus ib.
15. sapientia et prudentia ad quid
conferant N. vi. 12. sapientia mi-
rificas habet voluptates N. x. 7, 3.
sapientiae mentio cur fiat in Ethicis
M. i. 35, 20
Saporis suavitatem recte dignoscere ne-
quit cui lingua temeto vitata est E.
vii. 2, 5
Sardanapalus E. i. 5, 8
Satyrus Philopator N. vii. 4, 5
Scibile et scientia N. vi. 3, 2. scientia
quid N. vi. 3, 4. scientiæ nec recti-
tudo est, nec pravitas N. vi. 9, 3.
quarum rerum sit N. vi. 6, 1. M. i.
35, 11. nullæ scientiæ voluptatem
pariat M. ii. 7, 30. scientia et pec-
unia non admittunt eandem men-
suram E. vii. 10, 25. scientia, Deo
excepto, nihil est præstantius E. vii.
14, 20. scientiæ ortus M. i. 20, 5.
objectum M. i. 35, 7. amissio M.
ii. 6, 12. scientiæ cunctæ doceri
queunt N. vi. 3, 3. scientiæ facul-
tatique omni suus est finis M. i. 1,

9. scientias omnes Socrates felicitates esse censuit E. vii. 14, 10. sciens incontinenter quomodo vivat aliquis N. vii. 3. scire, dum generum est M. ii. 6, 14. E. ii. 9, 3. scire quando dicamur N. vi. 3, 4. scire dupliciter dicitur N. vii. 3, 5
- Scythiæ reges molles N. vii. 7, 6
- Sensus nullius actionis principium est N. vii. 2, 2. sensuum *γνώσεις* M. i. 35, 3. sensuum voluptates E. i. 5, 4
- Sententia, *γνώμη* N. vi. 11
- Sequi et fugere in concupiscentia idem sunt quod in cogitatione affirmare et negare N. vi. 2, 2
- Servus, instrumentum animatum N. viii. 11, 6. servus an ingenuo æqualis in talione M. i. 34, 14. servo in herum jus an sit ib. 17. servus domini instrumentum E. vii. 9, 3
- Similes cum similibus congregantur N. viii. 1, 6. simile appetit simile ib. simile simili amicum N. ix. 3, 3. E. vii. 1, 5, 8. simile simili gaudet E. vii. 2, 25. similem simili aggregat Deus E. vii. 1, 5. simile non indiget simili M. ii. 11, 3, 15. simile simili inimicum E. vii. 1, 7. similes in somno cuncti E. ii. 1, 13
- Simpliciter quid N. vii. 9, 1
- Sirenum cantus E. iii. 2, 7
- Smindyrides Sybarita E. i. 5, 8
- Socius tantisper amicus dum pugnât E. vii. 2, 1
- Socrates virtutes putat esse *λόγους* seu rationes N. vi. 13, 5. omnes virtutes putabat esse prudentias ib. 3. Socratis dissimulationes N. iv. 7, 14. Socrates scientias omnes existimavit esse *εὐτυχίας* E. vii. 14, 10. virtutem voluit esse rationem, perperam M. i. 35, 24. virtutes non recte scientias esse ratus est M. i. 1, 5, 24. E. i. 5, 13. fortitudinem scientiam esse dixit, perperam M. i. 20, 5. Socratis dictum de confidentia in periculis E. iii. 1, 13. Socratis opinio scientiam non cadere in incontinentiam N. vii. 2, 1, 3, 14. Socrates senior incontinentiam sustulit M. ii. 6, 2. Socrates negat penes nos esse ut boni malive simus M. i. 9, 8. Socrates senior quem scopum statuerit E. i. 5, 13. Socrates abjici tradit omnia quorum nullus usus E. vii. 1, 11
- Sodalium et fratrum amicitiae similes N. viii. 12, 4
- Solon quos beatos pronuntiari N. x. 8, 11. finem respici jubeat N. i. 10, 1.
- †Solonis dictum reprehensum, hominem ante obitum non esse beatum prædicandum E. ii. 1, 11
- Solvere qui nequeunt, cognuntur credere dictis E. i. 6, 7
- Somnus quid N. i. 13, 13. E. ii. 1, 7, 13. somnus omnes æquat E. ii. 1, 13
- Sophoclis Neoptolemus N. vii. 2, 7. 9, 4
- Speusippi sententia N. vii. 13, 1
- Spontaneum et invitum N. iii. 1
- Stratonici dictum de odorum voluptatibus E. iii. 2, 10
- Strepitus auditu percipitur M. i. 35, 3
- Suffocationi non opus est potu N. vii. 2, 6
- Suum cuiquetribuendum N. ix. 2, 7. suum habere N. v. 4, 14
- Syllogismi propositiones M. ii. 6, 17 T.
- Tactus et gustus N. iii. 10, 8
- Talio et retributio N. v. 5. talio juris species M. i. 34, 13
- Temperans temperantur agendo fit temperans N. ii. 4, 1. temperans quis M. ii. 6, 47. temperanti an aliquid vehementes concupiscentias movere possit M. ii. 6, 6. temperantia et intemperantia N. iii. 10. M. i. 22. E. iii. 2. temperantia quid V. 2, 1. an in omnibus suavitatibus E. iii. 2, 6. temperantiæ actiones et comites V. 4, 5
- Tempus ostendit amicos E. vii. 2, 37, 38. tempus perfectum quod M. i. 4, 5
- Terebra, duplex E. vii. 10, 4
- Terra appetit imbres E. vii. 1, 7
- Thales sapiens N. vi. 7, 5
- Themistoclis legatio E. iii. 6, 4
- Theodectis Philoctetes N. vii. 7, 6
- Theognidis versus E. iii. 1, 28. locus de explorandis familiaribus E. vii. 2, 30. locus ex proœmio seu invocatione E. vii. 10, 17
- Timiditas minus voluntaria est quam intemperantia N. iii. 12, 1. timiditas quid V. 3, 1. timiditatis actiones et comites V. 6, 4. timiditas ferina N. vii. 5, 6. timidus quis E. ii. 3, 5. etiam parva extimescit E. iii. 1, 22. fortem vocat præcipientem et furiosum M. i. 9, 2
- Tolerans quis N. vii. 7, 1. tolerantia seu patientia quid differat a continentia M. ii. 6, 35
- Tonitrua terribilia M. i. 20, 2
- Tribuenda aliis alia N. ix. 2, 7. tribuens an habens præter meritum jus violet N. v. 9, 8

Trochili et crocodili amicitia E. vii. 2,
¹³
 Tyrannus qui N. v. 6, 7. ex rege malo
 N. viii. 10, 3. tyrannus immanis
 leone perniciosior M. ii. 6, 40
 V.
 Veneris doli N. vii. 6, 3
 Venia quibus detur N. v. 8, 12
 Verecundia N. iv. 9. verecundus quis
 E. iii. 7, 2
 Veritas N. vi. 2, 3. M. i. 33. opinionis
 rectitudo N. vi. 9, 3. preferenda
 amicitiae N. i. 6, 1. veritas in dictis
 et factis, cum oppositis vitiis N.
 iv. 7
 Verax qui M. i. 33, 2. E. iii. 7, 5
 Verum a quibus cernatur N. x. 8, 12.
 verum falso demonstrari potest E. i.
 6, 7
 Vestis virtus quæ E. ii. 1, 3
 de Vi M. i. 14. vi et necessitate facere
 E. ii. 8, 16. violentum et necessitas
 tribuitur etiam inanimis E. ii. 8, 4
 Vini exploratores N. iii. 10, 9. vinum
 animos addit E. iii. 1, 14
 Violentum quid N. iii. 1, 3
 Virtus quid N. ii. 6, 15. nec affectus
 est, nec facultas, sed habitus N. ii.
 5. est quædam affectuum et pertur-
 bationum quies N. ii. 3, 5. est me-
 diocritas, et quomodo N. ii. 6. E. ii.
 3, 3-5, 1. versatur circa dolores et
 voluptates N. ii. 3, 6. M. i. 6. quo-
 modo excitetur et augeatur, tum in
 mente tum in moribus N. ii. 1, 1.
 ab excessu et defectu vitatur, et mo-
 deratis actionibus conservatur N. ii.
 2. potior honore et opibus N. i.
 5, 5. virtus humana N. i. 13, 5.
 proprie dicta; et virtutum proprie
 dictarum ad prudentiam adunatio N.
 vi. 13. virtus humana N. i. 13, 5.
 14. virtus heroica et divina N. vii.
 1, 1. M. ii. 5, 2. virtus moralis
 quid N. vi. 2, 2. E. ii. 5, 1. 10, 28.
 virtutes et vitia quomodo sibi adver-
 sentur invicem N. ii. 8. virtutes an
 λόγοι N. vi. 13, 5. M. i. 35, 24. virtutes
 omnes an prudentiae ib. 3. virtutes
 singulis suæ a natura insitæ M. i.
 35, 22. virtus cujusque rei quid E.
 ii. 1, 2. beatitudinis fons est M. i.
 4, 2. acquiri an possit M. i. 9, 8.
 contemnit ea quæ præter rationem
 magna sunt E. iii. 5, 5. scopumne,
 an ad scopum tendentia faciat E. ii.
 11, 3. an propositum et rationem
 omni prorsus delicto liberet E. ii.
 11, 1. virtus et vitium sunt e volun-
 tatariorum numero E. ii. 6. 11, 7. vir-
 tus et vitium circa quæ versentur E.

ii. 2, 1. virtus auctior reddita an
 deteriores faciat M. ii. 3, 18. virtus
 moralis unde vitietur M. i. 5, 3. virtutis
 investigatio quæ tendat N. ii. 2, 1.
 virtutis cognitio non sufficit, sed pa-
 randa est eadem atque exercenda N.
 x. 9. M. i. 1, 2. virtutis in quacunque re
 officium N. ii. 6, 2. virtutis finis ho-
 nestum N. iii. 7, 2. M. i. 19, 1. vir-
 tutis divisio N. i. 13, 20. E. ii. 1, 18.
 virtutis sedes anima M. i. 4, 1. virtu-
 tis initium et dux M. ii. 7, 36. virtutis
 species duæ N. i. 13, 20. E. ii. 1, 18.
 virtutis in universum actiones et co-
 mites V. 8, 1. virtute multi in suis
 uti possunt in alienis nequeunt N. v.
 1, 5. virtutes an numeri M. i. 1, 4.
 virtutes rationes Socrates esse voluit
 N. vi. 13, 5. virtutes prudentias esse
 censuerunt quidam ib. 3. virtutes an
 scientiæ M. i. 1, 5, 24. virtutes om-
 nes Socrates esse scientias existima-
 vit E. i. 5, 13. virtutes sunt mediata-
 tes M. i. 7, 8, 1. 23, 1. virtutes in
 actione positæ M. i. 35, 30. virtu-
 tum sedes M. i. 1, 5, 4, 1. virtutum
 pro triplici animæ parte divisio V.
 i. 2
 Vita humana divinitatis sibi insitæ ra-
 tionem habere debet N. x. 7, 8. vitæ
 tres species primariæ N. i. 5, 2. E.
 i. 4, 2. vita in anima posita est M. i.
 4, 1. vitam multa exosam reddunt
 E. i. 5, 2. vitarum divisio E. i. 4, 2.
 vita beata in tribus potissimum con-
 sistit E. i. 1, 6
 Vitium quid E. ii. 4, 4. vitia humana
 N. vii. 6, 6. vitiorum pro triplici
 animæ parte divisio V. 1, 3
 Vituperabilia quæ V. 1, 1
 Vivere quibus rebus definiatur N. ix.
 9, 7. vivere cur homo semper cu-
 piat E. vii. 12, 8. vivere bene, ab
 animæ virtute proficiscitur M. i.
 4, 1
 Ulyssis monita respuit Neoptolemus N.
 vii. 2, 7
 Una anima: proverbium M. ii. 11, 44
 Unguium rosio N. vii. 5, 3
 Volens quis faciat N. v. 9, 4. 11, 2.
 voluntas et volupe N. iii. 4. volun-
 tarium et invitum N. iii. 1, 1, 20.
 voluntariæ actiones N. iii. 5, 1. de
 voluntario M. i. 12. voluntarium
 quid N. v. 8, 3. M. i. 12, 2. volun-
 tarium et involuntarium quid sint E.
 ii. 7. voluntarium et propositum
 an idem E. ii. 10, 1. voluntarium
 non est propositum M. i. 17, 7. vo-
 luntarium et involuntarium non con-
 juncta sunt cum προαιρέσει E. ii. 8,

1. voluntarium non est juxta concupiscentiam agere; nec involuntarium contra concupiscentiam agere E. ii. 7, 11. de voluntario quod a cogitatione proficiscitur M. i. 16. voluntarium cogitatione definitur E. ii. 9, 1
- de Voluptate N. x. 1. M. ii. 7. de voluptate opinio Eudoxi, Platonis, et aliorum N. x. 2. voluptas quid sit; et quod omnem actionem consummet N. x. 4. M. ii. 7, 19. an numeranda in bonis N. vii. 11. est res bona N. vii. 12. x. 3. voluptas quædam res optima N. vii. 13. voluptates menti sunt obstaculo N. vii. 11, 4. voluptates specie diversæ N. x. 5, 1. M. ii. 7, 14. voluptatum divisio N. iii. 10, 2. vii. 6, 6. voluptates corporis N. vii. 14. voluptates turpes e voluptatum numero excludendæ N. x. 5, 11. voluptas Dei una et simplex N. vii. 14, 8. voluptas an generatio M. ii. 7, 3. voluptas omnis an generatio N. vii. 11, 4. voluptas an res bona N. vii. 11, 3, 12, 1. M. ii. 7, 21. voluptas omnis an res bona M. ii. 7, 12. voluptas quale bonum sit, et quomodo E. vii. 15, 11. voluptatem sectantur omnes et bestię N. vii. 13, 5. voluptatem pariunt etiam scientiæ nonnullæ M. ii. 7, 30. voluptatum species N. vii. 12, 1. voluptates corporis cur magis appetantur N. vii. 14, 3. voluptas odorum E. iii. 2, 9
- de Urbanitate M. i. 31
- Usus præoptandus habitui M. i. 3, 2, 3. usus habitu melior E. ii. 1, 5
- Uxor viro deterior M. i. 34, 2. uxoris jus potius quam liberorum N. v. 6, 9
- X. Xenophantus N. vii. 7, 6

PA
3890
A2
1837
t.7-9

Aristoteles
Opera

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

ERINDALE COLLEGE LIBRARY

